AFR 005c Die Bybel: 1983 vertaling

God

Ou Testament

Nuwe Testament

GENESIS

GENESIS 1

1In die begin het God die hemel en die aarde geskep. 2Die aarde was
heeltemal onbewoonbaar, dit was donker op die diep waters, maar die
Gees van God het oor die waters gesweef. 3Toe het God gesê: Laat daar
lig wees! En daar was lig. 4God het gesien die lig is goed, en Hy het die
lig en die donker van mekaar geskei. 5God het die lig toe dag genoem,
en die donker het Hy nag genoem. Dit het aand geword en dit het
môre geword. Dit was die eerste dag. 6Toe het God gesê: Laat daar 'n
gewelf wees tussen die waters om die waters van mekaar te skei. 7So
het dit gebeur. God het die gewelf gemaak en die waters onder die
gewelf geskei van die waters bo die gewelf. 8God het die gewelf hemel
genoem. Dit het aand geword en dit het môre geword. Dit was die
tweede dag. 9Toe het God gesê: Laat die waters onder die hemel op
een plek bymekaarkom sodat die droë grond sigbaar word. So het dit
gebeur. 10God het die droë grond aarde genoem, en die waters wat
bymekaargekom het, het Hy see genoem. En God het gesien dit is
goed. 11Toe het God gesê: Laat daar uit die aarde groenigheid
voortkom, groen plante wat saad gee en vrugtebome op die aarde, wat
elkeen na sy aard vrugte dra en waarvan die saad in sy vrug sit. So het
dit gebeur. 12Die aarde het groen plante laat uitspruit wat elkeen na sy
aard saad gee, en bome wat vrugte dra met die saad daarin, elkeen na
sy aard. En God het gesien dit is goed. 13Dit het aand geword en dit
het môre geword. Dit was die derde dag. 14Toe het God gesê: Laat daar
ligte wees aan die hemelgewelf om dag en nag van mekaar te skei.
Hulle moet ook as tekens dien om seisoene, dae en jare aan te dui.
15Hulle moet ligte wees aan die hemelgewelf om op die aarde lig te
gee. So het dit gebeur. 16God het die twee groot ligte gemaak, die
grootste om bedags te heers en die kleiner lig om snags te heers, en
ook die sterre. 17God het hulle in die hemelgewelf geplaas om op die
aarde lig te gee, 18om oor dag en nag te heers en om lig en donker van
mekaar te skei. En God het gesien dit is goed. 19Dit het aand geword
en dit het môre geword. Dit was die vierde dag. 20Toe het God gesê:
Laat die waters krioel van lewende wesens, en laat daar voëls onder
die hemelgewelf oor die aarde vlieg. 21God het die groot seediere
geskep en al die ander lewende wesens waarvan die waters krioel,
almal na hulle aard; ook al die voëls na hulle aard. En God het gesien
dit is goed. 22Toe het God hulle geseën: Wees vrugbaar, word baie en
bewoon al die waters van die see. En laat die voëls baie word op land.
23Dit het aand geword en dit het môre geword. Dit was die vyfde dag.
24Toe het God gesê: Laat die aarde lewende wesens voortbring, elkeen
na sy aard: mak diere, diere wat kruip, wilde diere, elkeen na sy aard.
So het dit gebeur. 25God het die wilde diere op die aarde gemaak,

elkeen na sy aard; ook die mak diere, elkeen na sy aard; en ook al die
diere wat kruip, elkeen na sy aard. En God het gesien dit is goed. 26Toe
het God gesê: Kom Ons maak die mens as ons verteenwoordiger, ons
beeld, sodat hy kan heers oor die vis in die see, die voëls in die lug,
die mak diere, die wilde diere en al die diere wat op die aarde kruip.
27God het die mens geskep as sy verteenwoordiger, as beeld van God
het Hy die mens geskep, man en vrou het Hy hulle geskep. 28Toe het
God hulle geseën en vir hulle gesê: Wees vrugbaar, word baie, bewoon
die aarde en bewerk dit. Heers oor die vis in die see, oor die voëls in
die lug, oor al die diere van die aarde, ook oor die diere wat op die
aarde kruip. 29Verder het God gesê: Let op! Ek gee aan julle al die
plante wat saad gee op die hele aarde; ook al die bome wat vrugte dra
en saad gee. Dit sal julle kos wees. 30Maar aan die wilde diere op die
aarde en aan die voëls in die lug en aan die diere wat op die aarde
kruip, aan alles wat leef, gee Ek al die groen plante as kos. So het dit
gebeur. 31Toe het God gekyk na alles wat Hy gemaak het, en dit was
baie goed. Dit het aand geword en dit het môre geword. Dit was die
sesde dag.

GENESIS 2

1Die hemel en alles daarin is voltooi en ook die aarde en alles daarop.
2Op die sewende dag was God reeds klaar met die skeppingswerk en
het Hy gerus na al die werk wat Hy gedoen het. 3Hy het die sewende
dag as gereelde rusdag geheilig, want op daardie dag het Hy gerus na
al die skeppingswerk wat Hy gedoen het. 4Dit dan is die geskiedenis
van die hemel en die aarde toe hulle geskep is. Toe die Here God die
aarde en die hemel gemaak het, 5was daar nog nie enige struike op die
aarde nie en het daar ook nog nie enige groenigheid opgeskiet nie,
want die Here God het dit nog nie op die aarde laat reën nie, en daar
was nog nie 'n mens om die grond te bewerk nie. 6Daar het water uit
die aarde uit opgekom en al die grond nat gemaak. 7Die Here God het
toe die mens gevorm uit stof van die aarde en lewensasem in sy neus
geblaas, sodat die mens 'n lewende wese geword het. 8Die Here God
het toe 'n tuin in Eden in die ooste aangelê en die mens wat Hy
gevorm het, daar laat woon. 9Die Here God het verder allerlei bome,
mooi om na te kyk en lekker om van te eet, uit die grond laat
uitspruit, ook die boom van die lewe in die middel van die tuin, en die
boom van alle kennis. 10Daar het 'n rivier in Eden ontspring om die
tuin nat te maak, en van daar af het dit verdeel en vier riviere geword.
11Die eerste rivier is die Pison en dit loop rondom die hele Gawila,
waar daar goud is. 12Die goud van daardie land is suiwer. Daar is ook
balsem en oniks. 13Die tweede rivier is die Gihon en dit loop rondom
die hele Kus. 14Die derde is die Tigris wat oos van Assirië verbyloop,
en die vierde is die Eufraat. 15Die Here God het die mens in die tuin
laat woon om dit te bewerk en op te pas. 16Die Here God het die mens
beveel: Van al die bome in die tuin mag jy eet soos jy wil, 17maar van
die boom van alle kennis mag jy nie eet nie. Die dag as jy daarvan eet,
sterf jy. 18Verder het die Here God gesê: Dit is nie goed dat die mens
alleen is nie. Ek sal vir hom iemand maak wat hom kan help, sy
gelyke. 19Die Here God het toe uit grond al die wilde diere en al die
voëls gevorm en na die mens toe gebring om vas te stel hoe hy elkeen
sou noem; en wat die mens elke lewende wese sou noem, dit sou sy
naam wees. 20Die mens gee toe name vir al die mak diere, die voëls en
die wilde diere, maar vir homself het hy nie 'n helper, 'n gelyke, gekry
nie. 21Toe het die Here God 'n diep slaap oor die mens laat kom, sodat
hy vas geslaap het. Die Here God neem toe 'n ribbebeen uit die mens,
vul die plek met vleis op, 22en die ribbebeen wat Hy uit die mens
geneem het, bou Hy om tot 'n vrou en bring haar na die mens toe.
23Toe sê die mens: Hierdie keer is dit een uit myself, een soos ek.
Daarom sal sy vrou' genoem word; sy is uit die man geneem. 24Daarom
sal 'n man sy vader en moeder verlaat en saam met sy vrou lewe, en

hulle sal een word. 25Hulle twee, die mens en sy vrou, was kaal, maar hulle was nie skaam nie.

GENESIS 3

1Die slang was listiger as al die wilde diere wat deur die Here God
gemaak is en het vir die vrou gevra: Het God werklik gesê julle mag
van geen boom in die tuin eet nie? 2Die vrou het die slang
geantwoord: Ons mag eet van die vrugte van die bome in die tuin.
3God het net gesê ons mag nie eet van die vrugte van die boom in die
middel van die tuin nie en ons mag dit nie aanraak nie, want dan sterf
ons. 4Toe sê die slang vir die vrou: Julle sal beslis nie sterf nie, 5maar
God weet dat julle oë sal oopgaan die dag as julle van daardie boom
eet en dan sal julle soos God wees deurdat julle alles kan ken. 6Toe
besef die vrou dat die boom se vrugte goed is om te eet en mooi om
na te kyk en begeerlik omdat dit kennis kan gee. En sy het van sy
vrugte gepluk en geëet. Sy het ook vir haar man by haar gegee, en hy
het geëet. 7Hulle altwee se oë gaan toe oop, en hulle besef dat hulle
kaal is. Toe werk hulle vyeblare aanmekaar en hang dit om vir klere.
8Hulle het gehoor hoe die Here God in die tuin wandel teen die tyd
dat die aandwind opkom, en die mens en sy vrou het vir die Here God
weggekruip tussen die bome van die tuin. 9Maar die Here God het na
die mens geroep en vir hom gevra: Waar is jy? 10En die mens
antwoord: Ek het U hoor wandel in die tuin en ek het bang geword,
want ek is kaal. Toe het ek weggekruip. 11Die Here God vra toe: Hoe
het jy te wete gekom dat jy kaal is? Het jy tog nie van die boom geëet
waarvan Ek jou verbied het om te eet nie? 12Die mens het geantwoord:
Die vrou wat U my gegee het om my by te staan, sy het vir my van die
boom se vrugte gegee, en ek het geëet. 13Toe vra die Here God vir die
vrou: Wat het jy nou gedoen? en sy sê: Die slang het my mislei, en ek
het geëet. 14En die Here God sê vir die slang: Omdat jy dit gedoen het,
is jy vervloek onder al die diere. Op jou maag sal jy seil en stof sal jy
eet, jou lewe lank. 15Ek stel vyandskap tussen jou en die vrou, tussen
jou nageslag en haar nageslag. Haar nageslag sal jou kop vermorsel en
jy sal hom in die hakskeen byt. 16Vir die vrou het die Here God gesê:
Ek sal jou baie swaar laat kry met jou swangerskappe: met pyn sal jy
kinders in die wêreld bring. Na jou man sal jy hunker, en hy sal oor
jou heers. 17Vir die mens het die Here God gesê: Omdat jy na jou vrou
geluister het en geëet het van die boom waarvan Ek jou verbied het
om te eet, is die aarde deur jou toedoen vervloek; met swaarkry sal jy
daaruit 'n bestaan maak, jou lewe lank; 18die aarde sal vir jou dorings
en dissels laat uitspruit, en jy sal veldplante eet; 19net deur harde werk
sal jy kan eet, totdat jy terugkeer na die aarde toe, want daaruit is jy
geneem. Stof is jy, en jy sal weer stof word. 20Die mens het sy vrou Eva
genoem; sy was die moeder van al die mense. 21Daarna het die Here
God vir die mens en sy vrou velklere gemaak, en hulle dit aangetrek.

22Toe het die Here God gesê: Die mens het nou soos een van Ons
geword deurdat hy alles kan ken. As hy nou maar net nie sy hand
uitsteek en die vrug van die boom van die lewe vat en daarvan eet en
altyd bly lewe nie! 23Daarom het die Here God die mens weggestuur
uit die tuin van Eden uit om die aarde te gaan bewerk, die aarde
waaruit hy gemaak is. 24Die Here God het die mens uitgedryf, en om
die toegang tot die boom van die lewe te bewaak, het Hy oos van die
tuin van Eden gerubs gesit, en ook 'n vlammende swaard wat heen en
weer beweeg.

GENESIS 4

1Die mens het met sy vrou Eva gemeenskap gehad, en sy het swanger
geword. Sy het vir Kain in die wêreld gebring en uitgeroep: Ek het 'n
man in die wêreld gebring met die hulp van die Here! 2Sy het weer 'n
kind gekry, Abel, 'n broer vir Kain. Abel was 'n veeboer en Kain 'n
saaiboer. 3Na verloop van tyd het Kain van die opbrengs van die land
'n offer aan die Here gebring. 4Abel het dit ook gedoen, van die
eerstelinge uit sy kudde, van hulle vet. Die Here het vir Abel en sy
offer aangeneem, 5maar nie vir Kain en sy offer nie. Kain het baie
kwaad geword en hy was bedruk. 6Toe sê die Here vir Kain: Waarom is
jy kwaad? Waarom is jy bedruk? 7Wag daar nie vir jou blydskap as jy
goed doen nie? As jy nie goed doen nie die sonde wag jou in daarbuite
en hy wil jou in sy mag kry. Maar jy moet oor hom heers. 8Kain het
met sy broer Abel gepraat, en toe hulle in die veld was, het Kain vir
Abel oorweldig en hom doodgemaak. 9Toe vra die Here vir Kain: Waar
is jou broer Abel? en Kain antwoord: Ek weet nie. Moet ek dan my
broer oppas? 10Maar die Here sê: Wat het jy gedoen? Die bloed van jou
broer roep van die aarde af na My. 11Vervloek is jy dan nou, verban
van die grond af wat gretig die bloed van jou broer uit jou hand
opgeslurp het. 12Wanneer jy die grond bewerk, sal dit nie sy opbrengs
vir jou gee nie. Jy sal 'n doellose swerwer op aarde word! 13Toe sê
Kain vir die Here: My straf is te swaar om te dra. 14U verdryf my nou
van my grond af, en tot U het ek nie meer toegang nie. Ek sal 'n
doellose swerwer op aarde wees, en wie my raakloop, sal my vermoor.
15Maar die Here sê vir hom: Nee! Wie vir Kain vermoor, sal sewe maal
gestraf word. Toe gee die Here vir Kain 'n teken sodat niemand wat
hom raakloop, hom sou doodmaak nie. 16En Kain het van die Here af
weggegaan. Hy het gaan woon in Nod , oos van Eden. 17Kain het met
sy vrou gemeenskap gehad, en sy het swanger geword en vir Henog in
die wêreld gebring. Kain het daarna 'n stad begin bou en hy het die
stad na sy seun Henog vernoem. 18Vir Henog is 'n seun Irad gebore, en
Irad was die vader van Megujael, en dié was die vader van Metusael,
en dié was die vader van Lameg. 19Lameg was met twee vrouens
getroud. Die een was Ada en die ander Silla. 20Ada het vir Jabal in die
wêreld gebring. Hy was die stamvader van dié wat in tente by hulle
kuddes woon. 21Die naam van sy broer was Jubal en hy was die
stamvader van dié wat op die lier en die fluit speel. 22Silla weer het vir
Tubal-Kain in die wêreld gebring, en hy was 'n smid, 'n vakman in
koper en yster. Sy suster was Naäma. 23Lameg het vir sy vrouens gesê:
Ada en Silla, luister na my! Vrouens van Lameg, let op my woorde! Ek
maak 'n man dood as hy my wond, 'n seun as hy my seermaak. 24Kain
sal sewe maal gewreek word, Lameg sewe en sewentig maal! 25Adam

het weer met sy vrou gemeenskap gehad, en sy het 'n seun in die
wêreld gebring en hom Set genoem, want, het sy gesê, God het vir my
'n ander kind gegee in die plek van Abel omdat Kain hom vermoor
het. 26Ook vir Set is daar 'n seun gebore, en Set het hom Enos genoem.
In daardie tyd het die mense begin om die Naam van die Here aan te
roep.

GENESIS 5

1Hier volg die geslagsregister van Adam. Toe God die mense geskep
het, het Hy hulle gemaak as beeld van Homself. 2Man en vrou het Hy
hulle geskep en Hy het hulle geseën en hulle mens genoem toe hulle
geskep is. 3Toe Adam 130 was, het hy die vader geword van 'n seun, sy
beeld, een soos hyself. Adam het hom Set genoem. 4Nadat Set vir hom
gebore is, het Adam nog 800 jaar geleef en seuns en dogters gehad.
5Adam was dus 930 jaar toe hy gesterf het. 6Toe Set 105 was, het hy
die vader geword van Enos. 7Set het na die geboorte van Enos nog 807
jaar geleef en het seuns en dogters gehad. 8Set was dus 912 jaar toe hy
gesterf het. 9Toe Enos 90 was, het hy die vader geword van Kenan.
10Enos het na die geboorte van Kenan nog 815 jaar geleef en het seuns
en dogters gehad. 11Enos was dus 905 jaar toe hy gesterf het. 12Toe
Kenan 70 was, het hy die vader geword van Mahalalel. 13Kenan het na
die geboorte van Mahalalel nog 840 jaar geleef en het seuns en
dogters gehad. 14Kenan was dus 910 jaar toe hy gesterf het. 15Toe
Mahalalel 65 was, het hy die vader geword van Jered. 16Mahalalel het
na die geboorte van Jered nog 830 jaar geleef en het seuns en dogters
gehad. 17Mahalalel was dus 895 jaar toe hy gesterf het. 18Toe Jered
162 was, het hy die vader geword van Henog. 19Jered het na die
geboorte van Henog nog 800 jaar geleef en het seuns en dogters
gehad. 20Jered was dus 962 jaar toe hy gesterf het. 21Toe Henog 65
was, het hy die vader geword van Metusalag. 22Henog het na die
geboorte van Metusalag nog 300 jaar naby God geleef en het seuns en
dogters gehad. 23Henog se ouderdom was dus 365 jaar. 24Hy het naby
God geleef en toe was hy nie meer daar nie, want God het hom na
Hom toe weggeneem. 25Toe Metusalag 187 was, het hy die vader
geword van Lameg. 26Metusalag het na die geboorte van Lameg nog
782 jaar geleef en het seuns en dogters gehad. 27Metusalag was dus
969 jaar toe hy gesterf het. 28Toe Lameg 182 was, het hy die vader
geword van 'n seun. 29Hy het die seun Noag genoem, want, het hy
gesê, hierdie seun sal ons opbeur in die harde werk met ons hande en
in ons swaarkry op die grond wat deur die Here vervloek is. 30Lameg
het na die geboorte van Noag nog 595 jaar geleef en hy het seuns en
dogters gehad. 31Lameg was dus 777 jaar toe hy gesterf het. 32Toe
Noag 500 was, het hy die vader geword van Sem, Gam en Jafet.

GENESIS 6

1Toe die mense baie begin word het op die aarde en daar vir hulle
dogters gebore is, 2het die hemelwesens gesien die dogters van die
mense is mooi en het hulle getrou met die dogters van hulle keuse.
3Toe sê die Here: My Gees sal nie meer so lank in die mens bly nie,
want hy is sterflik. Sy lewensduur sal nou honderd en twintig jaar
wees. 4In daardie tyd was daar reuse op die aarde, en ook daarna
wanneer die hemelwesens na die dogters van die mense toe gekom en
kinders by hulle gehad het. Hulle was die sterk mense van die ou tyd,
die manne van naam. 5Toe die Here sien hoe groot die verdorwenheid
van die mens op aarde is en dat hy sy lewe lank net slegte dinge
bedink, 6was die Here bedroef daaroor dat Hy die mens op die aarde
gemaak het. Dit het Hom diep gegrief. 7Die Here het gesê: Ek sal die
mens wat Ek geskep het, wegvee van die aarde af; mens en dier, ook
dié wat kruip, en die voëls, want Ek is bedroef daaroor dat Ek hulle
gemaak het. 8Maar Noag is deur die Here begenadig. 9Hier volg die
verhaal van Noag. Noag was 'n regverdige man. Onder sy tydgenote
was hy onberispelik en hy het naby God geleef. 10Noag het drie seuns
gehad: Sem, Gam en Jafet. 11Die aarde was korrup in die oë van God,
vol geweld; 12Hy het die aarde gesien: dit was korrup, elke mens op
aarde se lewe was verrot. 13Toe sê God vir Noag: Ek het besluit om 'n
einde te maak aan alle mense, want deur hulle toedoen is die aarde
vol geweld. Ek gaan hulle saam met die aarde verdelg. 14Maak vir jou
'n ark van goferhout. Jy moet vertrekke in die ark maak en dit binne
en buite met pik dig maak. 15Jy moet dit soos volg maak: die lengte
van die ark moet honderd vyf en dertig meter wees, sy breedte twee
en twintig en 'n half meter en sy hoogte dertien en 'n half meter. 16Jy
moet 'n dak vir die ark maak en sy nok moet jy vyf en veertig
sentimeter hoog maak. Verder moet jy 'n deur aan die kant van die ark
insit en 'n onderste, middelste en boonste verdieping maak. 17Ek gaan
'n oorstroming oor die aarde laat kom om al wat daarop lewe, te
verdelg, elke lewende ding onder die hemel. Alles wat op die aarde is,
sal omkom, 18maar met jou wil Ek 'n verbond sluit. Jy moet in die ark
ingaan, jy en jou seuns en jou vrou en jou skoondogters. 19Van al wat
leef, van al die diere, moet jy twee van elk, manlik en vroulik, in die
ark laat ingaan om saam met jou aan die lewe te bly. 20Van elke soort
voël en dier, ook van dié wat kruip, van almal sal daar twee na jou toe
kom om aan die lewe te bly. 21Jy moet vir jou kos saamvat, van alles
wat geëet kan word, en dit by jou wegpak. Dit sal jou en die diere se
kos wees. 22Noag het alles gedoen presies soos God hom beveel het.

GENESIS 7

1Toe sê die Here vir Noag: Jy en jou hele gesin moet in die ark ingaan.
Ek het jou gesien en onder hierdie geslag bevind Ek jou regverdig.
2Van al die rein diere moet jy sewe pare, manlik en vroulik, saamvat
en van al die onrein diere net een paar, manlik en vroulik. 3Ook uit die
voëls moet jy sewe pare, mannetjies en wyfies, saamvat. Dit moet jy
doen om al die soorte op die hele aarde aan die lewe te laat bly. 4Oor
sewe dae sal Ek dit veertig dae en nagte lank laat reën en alles wat
leef, wat Ek gemaak het, wegvee van die aarde af. 5Noag het alles
gedoen soos die Here hom beveel het. 6Noag was ses honderd jaar toe
die vloedwaters oor die aarde gekom het. 7Noag en sy seuns en sy vrou
en sy skoondogters het in die ark ingegaan vir die vloedwaters. 8Die
rein en die onrein diere, die voëls, en die diere wat kruip, 9het in pare,
manlik en vroulik, na Noag toe in die ark gekom soos God vir Noag
gesê het. 10Op die sewende dag het die vloedwaters oor die aarde
gekom. 11Presies op die sewentiende dag van die tweede maand van
die ses honderdste jaar van Noag het die fonteine van die groot waters
oopgebreek. Die vensters van die hemel is oopgemaak, 12sodat daar 'n
stortreën op die aarde geval het, veertig dae en veertig nagte lank.
13Dit was die dag waarop Noag en sy seuns, Sem, Gam en Jafet, en sy
vrou en sy drie skoondogters almal saam in die ark ingegaan het.
14Hulle, en elke soort wilde dier en mak dier, en al die soorte diere
wat kruip, en elke soort voël, alles wat vlieg, het ingegaan. 15Van al
wat leef, het daar pare-pare na Noag toe in die ark gekom. 16Hulle het
ingekom, manlik en vroulik, soos God vir Noag gesê het. En toe het
die Here die ark agter Noag toegesluit. 17Die oorstroming het oor die
aarde gekom, veertig dae lank, en die water het al hoe meer geword.
Dit het die ark opgelig en die ark het begin opstyg bokant die aarde.
18Maar die waters het nog meer en nog sterker geword op die aarde en
die ark het op die waters begin dryf. 19Die waters op die aarde het nog
meer en meer geword, sodat hulle al die hoë berge wat daar onder die
hemel is, bedek het. 20Die water het amper sewe meter bokant die
berge gestyg en dit bedek. 21Al wat op die aarde geleef het, het
omgekom: diere wat kruip, voëls, mak diere, wilde diere, ja, alles wat
op aarde wemel, ook al die mense; 22alles wat die lewensasem in die
neus gehad het, alles wat op land geleef het, is dood. 23So het God
alles wat op die aarde geleef het, uitgewis: mens en dier, ook dié wat
kruip, en die voëls, hulle almal is weggevee van die aarde af. Net
Noag en dié by hom in die ark is gespaar. 24Die water het die aarde
honderd en vyftig dae lank oorstroom.

GENESIS 8

1Toe het God gedink aan Noag en aan al die wilde diere en die mak
diere wat by hom in die ark was, en God het 'n wind oor die aarde laat
waai, en die waters het teruggetrek. 2Die fonteine van die groot waters
en die vensters van die hemel is toegemaak, en die stortreën uit die
hemel het opgehou. 3Die water het al hoe meer weggesak van die
aarde af. Na honderd en vyftig dae het die water so gesak 4dat die ark
op die sewentiende van die sewende maand op die Araratberge tot rus
gekom het. 5Die water het aangehou sak en op die eerste van die
tiende maand het die bergtoppe sigbaar geword. 6Veertig dae later het
Noag die venster wat hy vir die ark ingesit het, oopgemaak 7en 'n kraai
losgelaat, maar dit het heen en weer gevlieg totdat die water op die
aarde opgedroog het. 8Noag het toe 'n duif losgelaat om te probeer
vasstel of die water al van die aarde af verdwyn het. 9Maar oral op die
aarde was daar nog water, en die duif kon nie 'n rusplekkie kry vir die
holte van sy voet nie en het na Noag toe in die ark teruggekom. Hy
het dit toe met sy hand gevang en in die ark teruggesit. 10Noag het toe
nog sewe dae gewag en weer die duif uit die ark uit losgelaat. 11Teen
die aand het die duif na hom toe teruggekom, nogal met 'n
varsgeplukte olyfblaar in sy bek. Toe het Noag geweet dat die water
op die aarde opdroog. 12Hy het nog sewe dae gewag en die duif
losgelaat, maar dit het nie weer na hom toe teruggekom nie. 13Op die
eerste dag van die eerste maand van die ses honderd en eerste jaar
van Noag was die water op die aarde heeltemal weggedroog. Noag het
die luik van die ark oopgemaak en uitgekyk. Die hele aarde was
droog. 14Op die sewe en twintigste van die tweede maand was die
aarde droog, 15en toe sê God vir Noag: 16Gaan uit die ark uit, jy en jou
vrou en jou seuns en hulle vrouens, 17en al die lewende wesens wat by
jou is, van watter soort hulle ook al is: voëls, diere en alles wat kruip.
Hulle moet saam met jou uitgaan. Hulle moet wemel op die aarde en
vrugbaar wees en baie word op die aarde. 18Noag en sy seuns en sy
vrou en sy skoondogters het uitgegaan, 19en ook al die diere, al die
voëls en alles wat kruip, het uit die ark uitgegaan, almal volgens hulle
soorte. 20Toe het Noag 'n altaar vir die Here gebou en van al die rein
vee en die rein voëls gevat en brandoffers op die altaar gebring. 21Die
Here het die offer aanvaar en Hy het by Homself gesê: Ek sal nie weer
so 'n ramp oor die aarde laat kom vanweë die mens nie. Van sy jeug af
bedink die mens net slegte dinge, maar Ek sal nie weer al wat lewe
laat omkom soos Ek gedoen het nie. 22So lank as die aarde bly bestaan,
sal saaityd en oestyd nie ophou nie, ook nie koue en hitte, somer en
winter, dag en nag nie.

GENESIS 9

1God het vir Noag en sy seuns geseën en vir hulle gesê: Wees
vrugbaar, word baie en bewoon die aarde. 2Al die diere, al die voëls, al
die diere wat kruip, en al die vis sal vir julle bang wees en vir julle
skrik. Hulle word tot julle beskikking gestel. 3Alles wat roer en lewe,
sal kos wees vir julle. Naas die groen plante gee Ek dit alles vir julle.
4Julle mag net nie vleis eet met sy lewe in, dit is met sy bloed in nie.
5Wanneer julle eie bloed vergiet word, sal Ek daaroor rekenskap eis,
want dit is julle lewe: van 'n dier sal Ek rekenskap eis oor die lewe van
'n mens, en van 'n mens sal Ek rekenskap eis oor die lewe van sy
medemens. 6Wie die bloed van 'n mens vergiet, deur 'n mens sal sy
bloed vergiet word. God het die mens gemaak as sy verteenwoordiger.
7Maar júlle moet vrugbaar wees en baie word. Vermeerder op die
aarde en word baie! 8Verder het God vir Noag en sy seuns gesê: 9Kyk,
Ek sluit 'n verbond met julle en julle nageslag 10en met al die lewende
wesens by julle: die voëls, die mak diere en die wilde diere by julle,
naamlik met al die wilde diere wat uit die ark uitgekom het. 11Ek sal
my verbond met julle hou: mens en dier sal nie weer deur vloedwaters
uitgewis word nie. Daar sal nie weer 'n oorstroming wees wat die
aarde sal oorweldig nie. 12Toe het God gesê: Dit is die teken van die
verbond tussen My en julle en die wilde diere by julle, 'n verbond wat
vir alle toekomstige geslagte geld: 13my reënboog het Ek in die wolke
geplaas. Dit sal die teken wees van die verbond tussen My en die
aarde. 14Wanneer Ek wolke oor die aarde laat saampak, en die
reënboog verskyn in hulle, 15sal Ek dink aan my verbond met julle en
al die wilde diere volgens hulle soorte. Daar sal nooit weer
vloedwaters kom wat alle lewende wesens uitroei nie. 16Die reënboog
sal in die wolke wees, en wanneer Ek dit sien, sal Ek dink aan die
ewige verbond tussen My en al die lewende wesens op die aarde.
17God het vir Noag gesê: Dit is dan die teken van die verbond wat Ek
tot stand gebring het tussen My en al die lewende wesens op die
aarde. 18Noag se seuns wat uit die ark gekom het, was Sem, Gam en
Jafet. Gam was die pa van Kanaän. 19Dit was Noag se drie seuns en uit
hulle is die hele aarde bevolk. 20Noag was 'n boer, die eerste wat 'n
wingerd geplant het. 21Hy het wyn gedrink en dronk geword. Toe het
hy kaal in sy tent gelê. 22Gam, die pa van Kanaän, het gesien sy pa is
kaal en het dit buite vir sy twee broers gaan vertel. 23Sem en Jafet het
toe 'n kledingstuk van Noag gevat, dit oor hulle skouers gehou en
agteruit geloop en hulle pa toegemaak. Hulle het anderpad gekyk,
sodat hulle nie hul pa kaal sou sien nie. 24Toe Noag uit sy roes wakker
word en verneem wat Gam, sy jongste, hom aangedoen het, 25sê hy:
Vervloek is Kanaän! 'n Nikswerd slaaf sal hy wees, in diens van sy

broers. 26Verder het hy gesê: Prys die Here, die God van Sem! Kanaän
moet Sem se slaaf wees. 27Mag God aan Jafet 'n ruim woonplek gee,
mag hy welkom wees in die tente van Sem. Kanaän moet Jafet se slaaf
wees. 28Na die oorstroming het Noag nog drie honderd en vyftig jaar
geleef. 29Noag was dus nege honderd en vyftig jaar toe hy gesterf het.

GENESIS 10

1Hier volg besonderhede oor Noag se seuns, Sem, Gam en Jafet. Na die
oorstroming is daar ook vir hulle kinders gebore. 2Die nageslag van
Jafet: Gomer, Magog, die Mediërs, die Grieke, Tubal, Mesek en Tiras.
3Die nageslag van Gomer was Askenas, Rifat en Togarma. 4Uit
Griekeland het Elisa, Tarsis, die Kittiërs en die Rodaners voortgekom.
5Uit hulle het die mense wat nou die kusstreke bewoon, daarnatoe
versprei, volgens hulle stamme en nasies, elkeen met sy eie taal. 6Die
nageslag van Gam: Kus, Egipte, Put en Kanaän. 7Die nageslag van Kus
was Seba, Gawila, Sabta, Rama en Sabteka. Die nageslag van Rama
was Skeba en Dedan. 8Uit Kus het Nimrod gekom, die eerste
maghebber op die aarde. 9Hy was 'n dapper jagter, ook in die oë van
die Here. Daarom word daar gesê: 'n Dapper jagter in die oë van die
Here, soos Nimrod. 10Nimrod se koninkryk het begin by Babel, Erek,
Akkad en Kalne, almal in Sinar. 11Van hier af het hy na Assirië toe
gegaan en Nineve, Regobot-Ir en Kalag gebou, 12asook Resen tussen
Nineve en Kalag. Resen was 'n groot stad. 13Uit Egipte weer het gekom
die Ludeërs, Anammers, Lehabeërs, Naftoagiete, 14Patrosane en die
Kaslugiete uit wie die Filistyne kom, en die Kaftorane. 15Uit Kanaän
het gekom Sidon wat as sy oudste seun geld, en verder Het, 16die
Jebusiete, Amoriete, Girgasiete, 17Hewiete, Erekiete, Siniete,
18Arwadters, Semariërs en die mense van Hamat. Met verloop van tyd
het die Kanaänitiese stamme versprei 19en het hulle grense gestrek van
Sidon af tot by Gasa in die rigting van Gerar en tot by Lesa in die
rigting van Sodom, Gomorra, Adma en Sebojim. 20Hulle is almal die
nageslag van Gam, met hulle eie stamme en tale in hulle eie lande en
onder hulle eie nasies. 21Vir Sem is daar ook kinders gebore. Hy was
die voorvader van al die Hebreërs. Sy oudste broer was Jafet. 22Die
nageslag van Sem: Elam, Assirië, Arpaksad, Lud en Aram. 23Die
nageslag van Aram was Us, Gul, Geter en Mas. 24Uit Arpaksad het
Selag gekom, en uit Selag Heber. 25Vir Heber is twee seuns gebore. Die
naam van die een was Peleg , want in sy tyd is die land verdeel, en die
naam van sy broer was Joktan. 26Uit Joktan het gekom Almodad,
Selef, Gasarmawet, Jerag, 27Hadoram, Usal, Dikla, 28Obal, Abimael,
Skeba, 29Ofir, Gawila en Jobab. Hulle almal het uit Joktan
voortgekom. 30Hulle nedersettings het gestrek van Mesa af in die
rigting van Sefar in die oostelike bergwêreld. 31Hulle is almal die
nageslag van Sem, met hulle eie stamme en tale, in hulle eie lande en
onder hulle eie nasies. 32Dit is die stamme van die seuns van Noag
volgens hulle herkoms onder hulle eie nasies. Uit húlle het die nasies
oor die aarde versprei ná die oorstroming.

GENESIS 11

1Die hele wêreld het net een taal gepraat. 2Toe die mense ooswaarts
getrek het, het hulle uitgekom by 'n vlakte in Sinar en daar gaan
woon. 3Hulle het op 'n keer vir mekaar gesê: Kom ons maak stene en
ons brand hulle hard. Hulle het toe stene in plaas van klip gebruik en
asfalt in plaas van klei. 4Toe sê hulle: Kom ons bou vir ons 'n stad met
'n toring waarvan die punt tot in die hemel reik en ons maak so vir
ons 'n naam. Dan sal ons nie oor die hele aarde versprei nie. 5Die Here
het afgekom om te kyk na die stad en die toring wat die mense vir
hulle gebou het, 6en toe sê Hy: Hier is hulle een volk en almal het een
taal. Hulle het nog maar net begin om iets te doen. Hierna sal niks wat
hulle beplan vir hulle onmoontlik wees nie. 7Kom laat Ons afgaan en
verwarring bring in hulle taal, sodat die een nie die ander verstaan
nie. 8Die Here het hulle toe van daar af verstrooi oor die hele aarde, en
hulle het opgehou met die bou van die stad. 9Daarom het hulle die
stad Babel genoem, want daar het die Here in die taal van die aarde
verwarring gebring, en van daar af het Hy die mense oor die hele
aarde verstrooi. 10Hier volg die familieregister van Sem. Toe Sem 100
was, het hy die vader geword van Arpaksad, twee jaar na die
oorstroming. 11Sem het na die geboorte van Arpaksad nog 500 jaar
geleef en het seuns en dogters gehad. 12Toe Arpaksad 35 was, het hy
die vader geword van Selag. 13Arpaksad het na die geboorte van Selag
nog 403 jaar geleef en het seuns en dogters gehad. 14Toe Selag 30 was,
het hy die vader geword van Heber. 15Selag het na die geboorte van
Heber nog 403 jaar geleef en het seuns en dogters gehad. 16Toe Heber
34 was, het hy die vader geword van Peleg. 17Heber het na die
geboorte van Peleg nog 430 jaar geleef en het seuns en dogters gehad.
18Toe Peleg 30 was, het hy die vader geword van Reü. 19Peleg het na
die geboorte van Reü nog 209 jaar geleef en het seuns en dogters
gehad. 20Toe Reü 32 was, het hy die vader geword van Serug. 21Reü
het na die geboorte van Serug nog 207 jaar geleef en het seuns en
dogters gehad. 22Toe Serug 30 was, het hy die vader geword van
Nahor. 23Serug het na die geboorte van Nahor nog 200 jaar geleef en
het seuns en dogters gehad. 24Toe Nahor 29 was, het hy die vader
geword van Tera. 25Nahor het na die geboorte van Tera nog 119 jaar
geleef en het seuns en dogters gehad. 26Toe Tera 70 was, het hy die
vader geword van Abram, Nahor en Haran. 27Hier volg die
familiegeskiedenis van Tera. Tera het die vader geword van Abram,
Nahor en Haran, en Haran het die vader geword van Lot. 28Haran het
in Ur van die Galdeërs, sy geboorteland, gesterf toe sy vader Tera nog
geleef het. 29Abram het getrou en Nahor ook: Abram se vrou se naam
was Sarai en dié van Nahor se vrou was Milka, 'n dogter van Haran

wat nie net die vader van Milka was nie, maar ook van Jiska. 30Sarai
was onvrugbaar; sy het nie kinders gehad nie. 31Tera het sy seun
Abram geneem en ook sy kleinseun Lot seun van Haran, en sy
skoondogter Sarai die vrou van sy seun Abram, en saam met hulle uit
Ur van die Galdeërs weggetrek om na Kanaän toe te gaan. Maar hulle
het net tot by Haran getrek en in dié stad gaan woon. 32Tera was twee
honderd en vyf jaar oud toe hy in Haran gesterf het.

GENESIS 12

1Die Here het vir Abram gesê: Trek uit jou land uit, weg van jou
mense en jou familie af na die land toe wat Ek vir jou sal aanwys. 2Ek
sal jou 'n groot nasie maak, Ek sal jou seën en jou 'n man van groot
betekenis maak, en jy moet tot 'n seën wees. 3Ek sal seën wie jou seën,
en hom vervloek wat jou vervloek. In jou sal al die volke van die
aarde geseën wees. 4Abram het toe weggetrek, gehoorsaam aan die
woord van die Here, en Lot het saam met hom getrek. Abram was vyf
en sewentig toe hy uit Haran weggetrek het. 5Hy het sy vrou Sarai en
sy broerskind Lot en al die besittings wat hulle bymekaargemaak het
en al die slawe wat hulle in Haran aangeskaf het, saamgevat en hulle
het weggetrek na Kanaän toe. Nadat hulle in Kanaän aangekom het,
6het Abram deur die land getrek tot by Sigem se aanbiddingsplek by
die groot waarsêersboom. In daardie tyd het die Kanaäniete die land
bewoon. 7Toe het die Here aan Abram verskyn en vir hom gesê: Aan
jou nageslag gee Ek hierdie land. Abram het daar 'n altaar gebou vir
die Here wat aan hom verskyn het. 8Van daar af het Abram verder
getrek na die bergwêreld toe, oos van Bet-El, waar hy tent opgeslaan
het met Bet-El aan die westekant en Ai aan die oostekant. Daar het hy
'n altaar vir die Here gebou en die Naam van die Here aangeroep. 9Toe
het Abram kamp opgebreek en al gaande na die Suidland toe versit.
10Daar was hongersnood in die land, 'n baie swaar hongersnood, en
Abram het na Egipte toe getrek om daar 'n heenkome te vind. 11Toe hy
op die punt staan om Egipte binne te gaan, sê hy vir sy vrou Sarai: Ek
weet jy is 'n mooi vrou. 12Wanneer die Egiptenaars jou sien, sal hulle
sê: Dis sy vrou,' en hulle sal my doodmaak, maar vir jou sal hulle laat
bly lewe. 13Sê tog maar jy is my suster dat dit met my goed kan gaan
oor jou, en my lewe deur jou toedoen gespaar word. 14Toe Abram in
Egipte aankom, het die Egiptenaars gesien hoe mooi sy vrou is. 15En
toe die farao se amptenare haar sien, het hulle haar by hom
aanbeveel, en sy is na die farao se paleis toe gevat. 16Hulle het aan
Abram goed gedoen oor haar en vir hom kleinvee en beeste gegee; ook
donkies, slawe en slavinne, donkiemerries en kamele. 17Maar die Here
het die farao en sy huis met swaar plae getref oor Sarai die vrou van
Abram. 18Toe roep die farao vir Abram en vra hom: Wat het jy my
aangedoen? Waarom het jy my nie gesê sy is jou vrou nie? 19Waarom
het jy gesê sy is jou suster, sodat ek haar as my vrou gevat het? Hier is
jou vrou dan. Vat haar en maak dat jy wegkom! 20Toe het die farao
aan sy amptenare bevele oor Abram uitgereik, en hulle het hom en sy
vrou met al sy besittings uit die land uit gestuur.

GENESIS 13

1Abram het uit Egipte na die Suidland toe getrek, hy en sy vrou met al
sy besittings, en Lot saam met hom. 2Abram was baie ryk aan vee en
silwer en goud. 3Hy het van plek tot plek uit die Suidland getrek na
Bet-El toe, na die plek waar sy tente aan die begin gestaan het, tussen
Bet-El en Ai, 4die plek waar hy vroeër 'n altaar gebou het. Daar het
Abram die Naam van die Here aangeroep. 5Lot, wat saam met Abram
getrek het, het self ook baie kleinvee en beeste en tente vir sy mense
gehad. 6Die land kon nie in Abram en Lot saam se behoeftes voorsien
sodat hulle bymekaar kon bly nie. Hulle besittings was te veel; hulle
kon nie bymekaar bly nie. 7Die Kanaäniete en die Feresiete het ook
nog in die gebied gewoon. Daar het toe 'n getwis ontstaan tussen
Abram se veewagters en Lot s'n. 8Toe sê Abram vir Lot: Daar behoort
nie 'n getwis te wees tussen my en jou en tussen my veewagters en
joune nie, want ons is familie. 9Die hele land lê oop voor jou. Gaan jy
liewer weg van my af. As jy links gaan, gaan ek regs; en as jy regs
gaan, gaan ek links. 10Lot het toe rondgekyk en gesien die hele
Jordaanstreek tot by Soar het so volop water soos 'n tuin van die Here,
soos Egipte. Dit was naamlik nog voordat die Here Sodom en Gomorra
verwoes het. 11Lot het die hele Jordaanstreek vir hom gekies en hy het
ooswaarts versit. So het die twee van mekaar geskei: 12Abram het in
Kanaän bly woon, en Lot het in die stede van die Jordaanstreek
gewoon; tot by Sodom het hy gaan tent opslaan. 13Die inwoners van
Sodom was sleg: hulle het baie gesondig teen die Here. 14Nadat Lot
van Abram af weg is, het die Here vir Abram gesê: Kyk tog rond, kyk
van hier af waar jy is, na die noorde en die suide, na die ooste en die
weste. 15Die hele land wat jy sien, gee Ek vir altyd aan jou en jou
nageslag. 16Ek sal jou nageslag so baie maak soos die stof van die
aarde. As iemand die stof van die aarde kan tel, sal jou nageslag ook
getel kan word. 17Trek nou deur die land, deur sy lengte en sy breedte,
want Ek gee dit vir jou. 18Abram het sy tente versit en gaan woon by
die groot bome van Mamre by Hebron. Daar het hy 'n altaar vir die
Here gebou.

GENESIS 14

1Dit was in dié tyd dat koning Amrafel van Sinar, koning Arjok van
Ellasar, koning Kedorlaomer van Elam en koning Tidal van Gojim
2oorlog gemaak het teen koning Bera van Sodom, koning Birsa van
Gomorra, koning Sinab van Adma, koning Semeber van Sebojim, en
teen die koning van Bela, dit is Soar, 3en as bondgenote opgetrek het
na die Siddimvlakte toe, dit is vandag die Soutsee. 4Twaalf jaar was
die gebied onderhorig aan Kedorlaomer, maar in die dertiende jaar
het dit gerebelleer. 5In die veertiende jaar het Kedorlaomer en die
konings wat saam met hom was, gekom en die Refaïete verslaan in
Asterot-Karnajim, die Sussiete in Ham, die Emiete in die
Kirjatajimvlakte 6en die Goriete in die Seïrberge tot by El-Paran in die
woestyn. 7Kedorlaomer-hulle het toe omgedraai en by En-Mispat
gekom, dit is Kades, en daar het hulle die hele gebied van die
Amalekiete verower en ook nog die gebied van die Amoriete wat toe
in Gaseson-Tamar gewoon het. 8Die konings van Sodom, Gomorra,
Adma, Sebojim en Bela, dit is Soar, het toe opgetrek en in die
Siddimvlakte teenoor die ander konings stelling ingeneem om te veg,
9teenoor koning Kedorlaomer van Elam, koning Tidal van Gojim,
koning Amrafel van Sinar, koning Arjok van Ellasar, vyf konings teen
vier. 10In die Siddimvlakte was daar oral asfaltgate, en toe die konings
van Sodom en Gomorra gevlug het, het hulle daarin geval. Wie van
hulle oorgebly het, het na die berge toe gevlug. 11Die vier konings het
al die besittings van Sodom en Gomorra en ook al hulle kos
buitgemaak en vertrek. 12Hulle het ook vir Lot, Abram se broerskind,
en al sy besittings gevat en vertrek. Hy het daardie tyd in Sodom
gewoon. 13Daar het egter iemand ontsnap en dié het alles gaan vertel
vir Abram die Hebreër wat gewoon het by die groot bome van die
Amoriet Mamre, 'n broer van Eskol en Aner. Hulle drie het 'n verdrag
met Abram gesluit. 14Toe Abram hoor dat sy familielid weggevoer is,
het hy sy volgelinge, drie honderd en agtien slawe wat by hom gebore
is, hulle wapens laat vat en die konings agtervolg tot by Dan. 15Die nag
het Abram en sy manne hulle van verskillende kante af aangeval en
verslaan. Hy het hulle agtervolg tot by Goba, noord van Damaskus.
16Abram het al die besittings teruggekry. Hy het ook vir Lot, sy
familielid, met al sy besittings teruggekry, ook die vrouens en al die
ander mense. 17Toe Abram terugkom van sy oorwinning oor
Kedorlaomer en die konings by hom, het die koning van Sodom vir
Abram tegemoet gegaan in die Sawevlakte, dit is die Koningsvlakte.
18Melgisedek, koning van Salem en priester van God die Allerhoogste,
het vir Abram kos en wyn gebring 19en hom geseën: Mag Abram
geseën word deur God die Allerhoogste, Skepper van hemel en aarde.

20Geloof sy God die Allerhoogste! Hy het jou vyand in jou mag
oorgegee. Toe het Abram vir Melgisedek 'n tiende van alles gegee.
21Die koning van Sodom het vir Abram gesê: Gee my net die mense en
vat die besittings vir jou. 22Maar Abram het hom geantwoord: Ek het
my hand opgelig en 'n eed afgelê voor die Here, voor God die
Allerhoogste, Skepper van hemel en aarde, 23dat ek niks van jou sal vat
nie, nie eers 'n garingdraad of 'n skoenveter nie, sodat jy nie kan sê: Ek
het vir Abram ryk gemaak' nie. 24Afgesien van wat my manskappe
geëet het, kan jy my buite rekening laat. Maar die manne wat saam
met my gegaan het, Aner, Eskol en Mamre, hulle moet hulle deel kry.

GENESIS 15

1Hierna het die woord van die Here in 'n gesig tot Abram gekom:
Moenie bang wees nie, Abram, Ek beskerm jou! Jou beloning sal baie
groot wees. 2Toe sê Abram: Here my God, wat kan U vir my gee? Ek
sal kinderloos sterf, en Eliëser die man uit Damaskus sal my besittings
kry. 3Abram het verder gesê: U het nie vir my 'n nageslag gegee nie. 'n
Slaaf uit my huis sal my erfgenaam wees. 4Maar die woord van die
Here het tot Abram gekom: Daardie een sal nie jou erfgenaam wees
nie. Een wat jou eie nasaat is, hy sal jou erfgenaam wees. 5Toe het die
Here vir Abram buitentoe laat gaan en vir hom gesê: Kyk op na die
hemel en tel die sterre as jy kan. Verder sê die Here vir hom: So baie
sal jou nageslag wees. 6Abram het toe in die Here geglo, en die Here
het dit goedgevind dat Abram so volgens die wil van die Here
gehandel het. 7Hy het vir Abram gesê: Ek is die Here wat jou uit Ur
van die Galdeërs laat wegtrek het om hierdie land aan jou te gee as
jou besitting. 8Maar Abram vra: Hoe sal ek weet dat ek dit sal besit,
Here my God? 9Toe beveel die Here hom: Bring vir My 'n vers, 'n bok
en 'n skaapram, almal drie jaar oud, en 'n tortelduif en 'n jong duif.
10Abram het dit alles vir die Here gebring en dit middeldeur gesny. Hy
het elke helfte teenoor die ander helfte neergesit. Die voëls het hy nie
verdeel nie. 11Die roofvoëls het op die karkasse begin toesak, maar
Abram het hulle weggejaag. 12Teen sononder het 'n diep slaap Abram
oorval; angs, 'n groot donkerte het hom oorweldig. 13Toe sê die Here
vir Abram: Weet beslis dat jou nageslag vreemdelinge sal wees in 'n
land wat nie aan hulle behoort nie. Daar sal hulle slawe wees en
onderdruk word, vier honderd jaar lank. 14Maar Ek sal die nasie straf
wat van jou nageslag slawe maak, en dan sal hulle met baie besittings
wegtrek. 15Jy sal in vrede sterf en op 'n hoë ouderdom begrawe word.
16Die vierde geslag ná jou sal hiernatoe terugkom. Dan eers sal die
ongeregtigheid van die Amoriete sy volle maat bereik het. 17Toe die
son ondergegaan het en dit donker was, gaan daar skielik 'n oond wat
rook en 'n fakkel wat brand, tussen die stukke vleis deur. 18Op daardie
dag het die Here 'n verbond gesluit met Abram en vir hom gesê: Aan
jou nageslag gee Ek hierdie land, van Egiptespruit af tot by die
Eufraat, die groot rivier; 19die land van die Keniete, die Kenissiete en
die Kadmoniete, 20die Hetiete, die Feresiete en die Refaïete, 21die
Amoriete, die Kanaäniete, die Girgasiete en die Jebusiete.

GENESIS 16

1Sarai het nog nie vir haar man Abram 'n kind in die wêreld gebring
gehad nie. Sy het 'n Egiptiese slavin met die naam Hagar gehad. 2Toe
sê Sarai vir Abram: Die Here het my nou eenmaal daarvan weerhou
om kinders te kan hê. Gaan slaap by my slavin. Miskien bring sy 'n
kind in die wêreld wat my eie kan word. En Abram het saamgestem
met sy vrou. 3Abram was al tien jaar in Kanaän toe Sarai, die vrou van
Abram, self vir Hagar, haar Egiptiese slavin, gevat en vir haar man
Abram as vrou gegee het. 4Hy het by Hagar gaan slaap, en sy het
swanger geword. Toe sy agterkom sy is swanger, het sy haar eienares
geminag. 5Toe sê Sarai vir Abram: Jy dra die skuld vir hierdie onreg
wat ek moet verduur. Ek het my slavin vir jou gegee om met haar
gemeenskap te hê, en noudat sy agterkom sy is swanger, minag sy my.
Mag die Here hierdie saak tussen my en jou uitwys. 6Maar Abram sê
vir Sarai: Jou slavin staan onder jou. Doen met haar soos jy goeddink.
Sarai het haar slavin toe sleg behandel, en sy het weggeloop. 7Die
Engel van die Here het vir Hagar ontmoet by 'n fontein in die woestyn,
die fontein langs die pad na Sur toe, 8en vir haar gevra: Hagar, slavin
van Sarai, waar kom jy vandaan en waar gaan jy heen? Toe antwoord
sy: Ek loop van my eienares Sarai af weg, 9en die Engel van die Here
sê vir haar: Gaan terug na jou eienares toe en onderwerp jou aan haar
gesag. 10Verder het die Engel van die Here vir haar gesê: Ek sal jou
nageslag so baie maak dat hulle te veel sal wees om te tel. 11En toe sê
die Engel van die Here ook nog vir haar: Kyk, jy is swanger; jy sal 'n
seun in die wêreld bring. Jy moet hom Ismael noem, want die Here
het van jou swaarkry gehoor. 12Jou seun sal 'n man wees so ontembaar
soos 'n wildedonkie: hy sal teen almal wees, en almal sal teen hom
wees. Hy sal in vyandskap leef met sy bloedverwante. 13Hagar het toe
die Naam van die Here wat daar met haar gepraat het, aangeroep en
gesê: U is 'n God wat my sien, hier het ek Hom gesien wat my gesien
het. 14Daarom word die fontein genoem Lagai-Roï-fontein . Die fontein
is tussen Kades en Bered. 15Hagar het vir Abram 'n seun in die wêreld
gebring, en Abram het sy seun wat Hagar in die wêreld gebring het,
Ismael genoem. 16Abram was ses en tagtig toe Hagar vir Ismael vir
hom in die wêreld gebring het.

GENESIS 17

1Toe Abram nege en negentig jaar oud was, het die Here aan hom
verskyn en vir hom gesê: Ek is God die Almagtige. Lewe naby My en
wees opreg! 2Ek sal my verbond met jou sluit en baie, baie mense uit
jou laat voortkom. 3Abram het op sy knieë geval, en toe sê God vir
hom: 4Dit is my verbond met jou: jy sal die vader wees van 'n menigte
nasies; 5jy sal nie meer Abram genoem word nie, jou naam sal
Abraham wees, want Ek maak jou die vader van baie nasies. 6Ek sal
jou baie vrugbaar maak, Ek sal jou tot nasies maak, en konings sal uit
jou voortkom. 7Ek bring 'n verbond tot stand tussen My en jou en jou
nageslag en al hulle geslagte. Dit is 'n blywende verbond: Ek sal jou
God wees en ook die God van jou nageslag. 8Ek gee aan jou en jou
nageslag die land waar jy as vreemdeling woon, die hele Kanaän, as 'n
blywende besitting, en Ek sal hulle God wees. 9Verder het God vir
Abraham gesê: Jy moet my verbond nakom, jy en jou nageslag en al
hulle nageslagte. 10Dit is my verbond wat moet geld vir jou en jou
nageslag: elke lid van die manlike geslag onder julle moet besny word.
11Julle moet besny word aan die voorhuid. Dit is die verbondsteken
tussen My en julle: 12elke seun onder julle van ag dae oud moet besny
word. Dit geld vir elke lid van die manlike geslag onder julle: al julle
nageslagte en ook elke slaaf wat as kind in jou besit gebore word, en
die slawe wat van 'n vreemde met geld gekoop word, wat nie jou
afstammeling is nie. 13'n Slaaf wat as kind in jou besit gebore word, en
een wat vir geld gekoop word, moet beslis besny word. So sal my
verbondsteken aan julle liggame wees as 'n blywende verbond. 14Elke
lid van die manlike geslag wat nie besny is nie, moet van sy
volksgenote afgesny word. Hy het my verbond verbreek. 15God het ook
nog vir Abraham gesê: Jy moet jou vrou nie meer Sarai noem nie.
Haar naam is nou Sara. 16Ek sal haar seën en vir jou 'n seun uit haar
gee. Ja, Ek sal haar seën, en nasies en konings van volke sal uit haar
voortkom. 17Toe het Abraham op sy knieë geval en hy het gelag en
gedink: kan daar vir 'n man van honderd 'n kind gebore word, of kan
Sara wat negentig is, 'n kind in die wêreld bring? 18En Abraham het vir
God gesê: As Ismael maar net in u teenwoordigheid kan bly lewe!
19Maar God het vir Abraham gesê: Nee, jou vrou Sara sal vir jou 'n
seun in die wêreld bring. Jy moet hom Isak noem. Ek sal my verbond
met hom hou as 'n blywende verbond, en ook met sy nageslag. 20Ek
het gehoor wat jy oor Ismael gesê het. Kyk, Ek seën hom ook. Ek maak
hom vrugbaar, en Ek sal sy nakomelinge baie maak. Uit hom sal daar
twaalf heersers stam, en Ek sal hom 'n groot nasie laat word. 21Maar
dit is met Isak, die seun wat Sara vir jou oor 'n jaar in die wêreld sal
bring, dat Ek my verbond sal nakom. 22Nadat God klaar met Abraham

gepraat het, het Hy van Abraham af weggegaan. 23Op daardie selfde
dag het Abraham sy seun Ismael gevat en al die slawe wat in sy besit
gebore is, en ook dié wat hy met geld gekoop het, elke lid van die
manlike geslag in sy huis, en hy het hulle besny, soos God vir hom
gesê het. 24Abraham was nege en negentig toe hy besny is, 25en sy seun
Ismael dertien. 26Abraham en Ismael is op presies dieselfde dag besny.
27Al die mans in Abraham se huis, die slawe wat in sy besit gebore is,
en dié wat hy van vreemdes gekoop het, is saam met hom besny.

GENESIS 18

1Die Here het aan Abraham verskyn by die groot bome van Mamre.
Terwyl hy op die warmste van die dag by sy tentdeur sit, 2kyk hy op
en sien drie mans daar naby staan. Toe hy hulle sien, het hy van sy
tentdeur af na hulle toe gedraf en voor hulle gebuig. 3Hy het gesê:
Menere, u sal my 'n guns bewys deur nie by my verby te gaan nie.
4Laat ek eers 'n bietjie water laat haal sodat u u voete kan was, en kom
rus dan onder die boom. 5U is nou eenmaal op pad hier by my verby,
en daarom wil ek 'n stukkie brood vir u gaan haal dat u weer nuwe
krag kan kry. Hulle het vir hom gesê: Goed! Maak so! 6Abraham het
toe gou na Sara toe in die tent gegaan en vir haar gesê: Vat gou
sestien kilogram meel en knie dit en bak roosterkoeke. 7Daarna het hy
na die beeste toe gedraf en 'n mooi jong kalf gevat en vir 'n slaaf gegee
om dit gou voor te berei. 8Toe het Abraham botter en melk en die kalf
wat voorberei is, gevat en voor die mans neergesit, en hulle het daar
onder die boom geëet terwyl hy hulle bedien. 9Toe vra hulle hom:
Waar is jou vrou Sara? en hy antwoord: Hier in die tent. 10Toe sê die
een: Ek sal beslis volgende jaar hierdie tyd na jou toe terugkom, en
dan sal jou vrou Sara 'n seun hê. Sara het by die tentopening gestaan
en afluister, en die een wat gepraat het, was aan die buitekant.
11Abraham en Sara was albei al baie oud, en Sara was verby die
ouderdom van kinders in die wêreld bring, 12en daarom het sy by
haarself gelag en gedink: sal ek nog genot kan hê noudat ek afgeleef
is? En dit met my man wat oud is? 13Toe vra die Here vir Abraham:
Waarom lag Sara? Waarom dink sy: sal ek werklik 'n kind in die
wêreld bring noudat ek oud is? 14Is iets te buitengewoon vir die Here?
Op die vasgestelde tyd sal Ek terugkom. Volgende jaar hierdie tyd sal
Sara 'n seun hê. 15Sara het geskrik en toe 'n leuen vertel. Ek het nie
gelag nie, het sy gesê. Maar die Here het gesê: Nee, jy het gelag. 16Toe
die mans opstaan om te vertrek, het Abraham 'n entjie saam met hulle
gestap. Die mans het afgekyk in die rigting van Sodom, 17en toe dink
die Here: sal Ek vir Abraham wegsteek wat Ek wil doen? 18Abraham
sal tog 'n groot en sterk nasie word en in hom sal al die nasies van die
aarde geseën word. 19Ek het hom gekies dat hy sy kinders en sy
nageslag kan beveel om op my pad te bly deur te doen wat goed en
reg is, sodat Ek vir Abraham kan doen wat Ek hom beloof het. 20Toe sê
die Here: Die geroep teen Sodom en Gomorra is hard. Hulle sonde is
baie groot! 21Ek wil gaan kyk sodat Ek kan weet of hulle
ooreenkomstig die geroep wat tot by My gekom het, gehandel het of
nie. 22Die mans het weggedraai Sodom toe, maar die Here het by
Abraham bly staan. 23Abraham het toe nader gekom na die Here toe en
gevra: Sal U die regverdiges saam met die goddeloses vernietig?

24Miskien is daar vyftig regverdiges in die stad. Sal U die plek werklik
vernietig? Sal U dit nie spaar oor vyftig regverdiges daarin nie? 25U sal
tog nie so iets doen en die regverdiges saam met die goddeloses om
die lewe bring nie! U sal tog nie die regverdiges soos die goddeloses
behandel nie! Sal die regter van die hele aarde dan nie reg laat
geskied nie? 26Toe sê die Here: As Ek vyftig regverdiges in Sodom kry,
sal Ek die hele plek spaar oor hulle. 27Abraham het gesê: Ek is maar
net stof en as, en tog het ek gewaag om met die Here te praat. 28Sê nou
die regverdiges is vyf minder as vyftig: sal U die hele stad vir vyf
verdelg? Hierop antwoord die Here: Ek sal dit nie verdelg as Ek vyf en
veertig daar kry nie. 29Toe praat Abraham weer met die Here: Miskien
sal daar veertig gevind word, en die Here sê: Ook oor veertig sal Ek
dit nie doen nie. 30Abraham sê toe: Moet tog nie kwaad word as ek nog
'n keer praat nie, Here. Miskien sal daar dertig te kry wees, en die
Here sê: Ek sal dit nie doen as Ek dertig daar kry nie. 31Maar Abraham
sê: Ek bly waag om met die Here te praat. Miskien word daar twintig
gekry, en die Here sê: Oor die twintig sal Ek dit nie verdelg nie. 32Toe
sê Abraham: Moet tog nie kwaad word nie, Here! Ek wil nog net een
keer praat; miskien word daar tien gekry. En die Here sê: Ook oor tien
sal Ek dit nie verdelg nie. 33Toe die Here klaar met Abraham gepraat
het, het Hy weggegaan, en Abraham het na sy plek toe teruggegaan.

GENESIS 19

1Die twee engele het Sodom teen die aand bereik terwyl Lot juis in die
poort van Sodom sit. Toe Lot hulle sien, het hy hulle tegemoet gegaan
en diep gebuig 2en gesê: Welkom, Menere! Kom tog na my huis toe en
oornag daar. Julle kan ook julle voete was. Dan kan julle môre vroeg
julle reis voortsit. Maar hulle sê: Nee, ons sal sommer op die plein
oornag. 3Lot het egter so by hulle aangehou dat hulle by hom
ingedraai en in sy huis ingegaan het. Hy het vir hulle 'n maaltyd
klaargemaak: hy het ongesuurde brood gebak, en hulle het geëet.
4Voor hulle die aand gaan slaap het, het die mans oral uit die stad uit,
die mans van Sodom, oud en jonk, die hele klomp, die huis van Lot
omsingel. 5Hulle het vir Lot geroep en vir hom gevra: Waar is die mans
wat vanaand na jou toe gekom het? Bring hulle uit na ons toe. Ons wil
geslagsgemeenskap met hulle hê. 6Toe het Lot na die mans van Sodom
toe uitgegaan. Nadat hy die deur agter hom gesluit het, 7het hy gesê:
Nee, vriende! Moenie so 'n verkeerde ding doen nie. 8Ek het twee
dogters. Hulle het nog nie gemeenskap met 'n man gehad nie. Ek sal
hulle vir julle laat uitkom, doen julle dan met hulle wat julle wil. Moet
net nie iets doen aan hierdie mans nie, want hulle het onder die
beskerming van my dak ingekom. 9Toe roep die mans van Sodom: Gee
pad! En hulle sê: Hierdie kêrel het as vreemdeling hierheen gekom, en
nou wil hy regter speel. Ons sal hom nog meer kwaad aandoen as vir
sy besoekers. Hulle het vir Lot teruggedruk en nader gekom om die
deur oop te breek. 10Toe het die mans wat in sy huis was, vir Lot
binnetoe getrek na hulle toe en die deur gesluit, 11en die mans buite by
die deur, oud en jonk, laat blind word sodat hulle nie die deur kon kry
nie. 12Die mans by Lot sê toe vir hom: Wie van jou mense is nog hier?
Skoonseuns of seuns of dogters of wie jy ook al in die stad het, vat
hulle uit die plek uit! 13Ons gaan hierdie plek verdelg. Daar is 'n groot
geroep by die Here oor die plek en sy mense, en Hy het ons gestuur
om die plek te verdelg. 14Lot het toe vir sy aanstaande skoonseuns
gaan sê: Kom uit hierdie plek uit, want die Here gaan hierdie stad
verdelg, maar hulle het gedink Lot maak 'n grap. 15Toe die dag begin
breek, het die engele hom aangejaag en gesê: Kom nou! Vat jou vrou
en jou twee dogters wat by jou is, anders sterf jy wanneer die stad sy
straf kry. 16Toe Lot nog talm, het die twee mans hom en sy vrou en sy
twee dogters aan die hand gegryp en hulle uit die stad uit gevat, want
die Here het Hom oor Lot ontferm. 17Nadat hulle vir Lot-hulle buite
die stad gebring het, sê een van die mans vir hom: Vlug vir jou lewe!
Moenie omkyk nie! Moenie êrens in die vlakte vertoef nie, vlug berge
toe, anders word jy omgebring. 18Maar hy sê vir hulle: Asseblief tog,
Menere, 19u was al so goed vir my en u het my al so 'n groot guns

bewys deur my lewe te spaar, maar ek sal nie berge toe kan vlug nie.
Die ramp sal my inhaal voor ek daar is en ek sal omkom. 20Kyk, hier
naby is 'n dorpie waarheen ek kan vlug. Ek wil daarheen vlug en so
my lewe red. Dit is maar 'n ou klein dorpie. 21Toe sê die engel vir hom:
Ook wat dit betref, staan ek jou versoek toe. Ek sal nie die dorp
waarvan jy praat, verwoes nie. 22Vlug gou daarnatoe, want ek kan niks
aan die ander stede doen voordat jy in die dorpie aangekom het nie.
Dit is waarom hulle die dorpie Soar noem. 23Net toe die son opkom,
het Lot in Soar aangekom. 24Toe het die Here swael en vuur van Hom
af, uit die hemel uit, laat reën op Sodom en Gomorra. 25En God het die
stede en die hele vlakte verwoes en al hulle inwoners om die lewe
gebring; selfs die plante in die omgewing is uitgeroei. 26Lot se vrou het
omgekyk en sy het in 'n soutpilaar verander. 27Daardie oggend het
Abraham vroeg opgestaan en na die plek toe gegaan waar hy in die
teenwoordigheid van die Here gestaan het. 28Toe Abraham in die
rigting van Sodom en Gomorra en van die hele vlaktestreek kyk, sien
hy oor die hele wêreld trek rook op asof dit 'n steenoond is. 29Toe God
die stede in die vlakte verdelg het waar Lot gewoon het, het God aan
Abraham gedink en vir Lot laat wegkom uit die plek waar die
verwoesting plaasgevind het. 30Lot het toe van Soar af weggegaan en
met sy twee dogters in die berge gaan bly. Hy was bang om in Soar te
bly en het toe met sy twee dogters in 'n grot gaan woon. 31Die oudste
dogter het vir die jongste gesê: Pa is oud. Hier rond sal ons nie op die
gebruiklike manier mans kry nie. 32Kom ons maak vir Pa dronk en dan
slaap ons by hom sodat ons by hom kinders kan hê. 33Daardie nag het
hulle hom dronk gemaak, en die oudste dogter het met hom
gemeenskap gehad. Hy het nie besef dat dit sy is wat by hom kom lê
en daarna opstaan nie. 34Die volgende dag sê sy toe vir die jongste: Ek
het verlede nag by hom geslaap. Kom ons maak hom vannag weer
dronk en dan gaan slaap jy by hom sodat ons elkeen 'n kind by hom
kan hê. 35Hulle het hom toe daardie nag weer dronk gemaak, en die
jongste dogter het met hom gemeenskap gehad. Hy het nie
agtergekom dat dit sy is wat by hom kom lê en daarna opstaan nie.
36So het die twee dogters van Lot by hulle pa swanger geword. 37Die
oudste het 'n seun in die wêreld gebring en hom Moab genoem. Hy is
die voorvader van die Moabiete. 38Die jongste dogter het ook 'n seun
in die wêreld gebring en hom Ben-Ammi genoem. Hy is die voorvader
van die Ammoniete.

GENESIS 20

1Abraham het van Mamre af weggetrek na die Suidland toe en hom
tussen Kades en Sur gaan vestig. Toe hy op 'n keer in Gerar gewoon
het, 2het hy voorgegee sy vrou Sara is sy suster. Koning Abimelek van
Gerar het haar toe laat haal om met haar te trou. 3Een nag het God in
'n droom aan Abimelek verskyn en vir hom gesê: Jy gaan sterf omdat
jy met hierdie vrou wil trou. Sy is al getroud. 4Abimelek het nog nie
met haar geslagsgemeenskap gehad nie en hy het gesê: Here, sal U
selfs 'n onskuldige nasie uitroei? 5Abraham het dan self vir my gesê: Sy
is my suster.' En sy het self gesê: Hy is my broer.' Ek het dit onskuldig
en sonder slegte bedoelings gedoen. 6Toe het God vir hom in 'n droom
gesê: Ja, Ek weet dat jy dit onskuldig gedoen het. Daarom het Ek jou
daarvan weerhou om teen My te sondig en het Ek jou nie toegelaat om
aan haar te raak nie. 7Gee nou die vrou terug aan haar man. Hy is 'n
profeet. Hy sal vir jou bid dat jy kan bly lewe. Maar as jy haar nie
teruggee nie, moet jy weet jy sal beslis sterf, jy en almal wat by jou is.
8Die môre vroeg het Abimelek sy amptenare geroep en alles vir hulle
openlik vertel, en hulle het baie bang geword. 9Hy het vir Abraham
geroep en vir hom gesê: Wat het jy ons aangedoen? Wat het ek aan
jou gedoen wat verkeerd is dat jy hierdie groot ellende oor my en my
koninkryk gebring het? Wat jy my aangedoen het, is onbehoorlik.
10Verder het Abimelek vir hom gesê: Wat het jou besiel om so iets aan
te vang? 11Toe het Abraham gesê: Ek het gedink hier is niemand wat
vir God dien nie en die mense sal my doodmaak oor my vrou. 12Sy is
regtig my suster: sy is my pa se dogter, maar nie my ma s'n nie. Ek is
met haar getroud. 13Toe God my uit my vaderland laat wegtrek het,
het ek vir haar gesê: Jy kan wys dat jy my liefhet deur op elke plek
waar ons kom, van my te sê: Hy is my broer. 14Abimelek het toe
kleinvee en grootvee, slawe en slavinne gevat en vir Abraham gegee
en Sara ook aan haar man teruggegee. 15Toe sê Abimelek vir hom: My
land lê oop voor jou. Bly net waar jy wil. 16Vir Sara het Abimelek gesê:
Ek gee aan jou broer duisend stukke silwer. Dit is om almal wat by jou
is, te laat stilbly en om te wys alles is in orde. 17Abraham het toe tot
God gebid, en Hy het vir Abimelek gesond gemaak, ook sy vrou en sy
slavinne, en toe kon hulle weer kinders hê. 18Dit was nadat die Here
elke vrou in die huis van Abimelek daarvan weerhou het om kinders
te hê. Die Here het dit gedoen oor wat gebeur het met Sara die vrou
van Abraham.

GENESIS 21

1Die Here het aan Sara gedink soos Hy beloof het. Hy het sy belofte
aan haar nagekom. 2Sy het swanger geword en in Abraham se
ouderdom vir hom 'n seun in die wêreld gebring. Dit het gebeur op die
tyd wat God vir Abraham beloof het. 3Hy het die seun wat vir hom
gebore is, die een wat deur Sara in die wêreld gebring is, Isak genoem.
4Soos God vir Abraham beveel het, het hy vir Isak besny toe hy ag dae
oud was. 5Abraham was honderd jaar oud toe sy seun Isak gebore is.
6Sara het toe gesê: God het gemaak dat mense vir my lag: elkeen wat
van Isak hoor, sal vir my lag. 7Sy het verder nog gesê: Wie sou vir
Abraham kon sê dat Sara seuns aan haar bors sal voed? Ek het in sy
ouderdom 'n seun in die wêreld gebring. 8Die kind het grootgeword en
die dag toe hy gespeen is, het Abraham 'n groot fees gehou. 9Toe Sara
die seun wat Hagar die Egiptiese slavin vir Abraham in die wêreld
gebring het, sien lag, 10sê sy vir Abraham: Jaag hierdie slavin en haar
seun weg. Die seun van hierdie slavin mag nie saam met my seun Isak
erf nie. 11Abraham het ter wille van sy seun Ismael baie sleg gevoel
oor wat sy gesê het, 12maar God het vir Abraham gesê: Moenie sleg
voel oor die kind en oor jou slavin nie. Luister na alles wat Sara vir
jou sê, want uit Isak sal jou nageslag gebore word. 13Tog sal Ek die
seun van die slavin 'n nasie laat word, want hy is jou kind. 14Vroeg die
volgende môre het Abraham kos gevat en 'n velsak water en dit vir
Hagar gegee. Hy het dit saam met die kind op haar rug gesit en haar
weggestuur. Sy is toe weg en het in die Bersebawoestyn rondgeswerf.
15Toe die water in die velsak opraak, het sy die kind onder 'n
doringbos neergesit 16en 'n entjie daarvandaan gaan sit, omtrent so ver
as 'n mens met 'n pyl en boog kan skiet, want sy het gedink: ek wil nie
sien as die kind doodgaan nie. Terwyl sy so daar sit, het sy begin huil.
17God het die kind hoor huil, en die Engel van God het uit die hemel
na Hagar geroep en vir haar gesê: Wat is dit, Hagar? Moenie bang
wees nie, want God het die kind daar waar hy lê, gehoor. 18Staan op,
tel die kind op en troos hom, want Ek sal hom 'n groot nasie laat
word. 19Toe het God haar oë oopgemaak en sy het 'n put met water
gesien. Sy het die velsak vol water gaan maak en vir die kind water
gegee. 20God was by die kind en hy het groot geword. Hy het in die
woestyn gewoon en het handig geword met die pyl en boog. 21Hy het
in die Paranwoestyn gewoon, en sy ma het hom met 'n vrou uit Egipte
laat trou. 22Destyds het Abimelek en Pikol, die bevelvoerder van sy
leër, na Abraham toe gegaan, en Abimelek het vir hom gesê: God is by
jou in alles wat jy aanpak. 23Beloof my dan nou met 'n eed in die
Naam van God dat jy nie vals sal optree teen my of my kinders of my
kleinkinders nie, dat jy net so eerbaar sal optree teenoor my en

teenoor die land waarin jy nou woon, as wat ek teenoor jou opgetree
het. 24Toe het Abraham gesê: Ek beloof dit. 25Abraham het toe by
Abimelek beswaar gemaak oor die waterput wat deur Abimelek se
slawe afgevat is. 26Toe sê hy vir Abraham: Ek weet nie wie dit gedoen
het nie. Jy het my dit ook nie voorheen vertel nie. Ek hoor nou eers
daarvan. 27Daarna het Abraham kleinvee en grootvee gevat en vir
Abimelek gegee, en hulle twee het 'n ooreenkoms gesluit. 28Abraham
het ook nog sewe skaaplammers uit sy trop uitgekeer, 29en Abimelek
het vir hom gevra: Wat wil jy maak met die sewe skaaplammers wat
jy uitgekeer het? 30Abraham het geantwoord: Jy moet hierdie sewe
lammers by my vat en daarmee erken dat ek hierdie put gegrawe het.
31Die plek word Berseba genoem, want daar het hulle twee 'n eed
teenoor mekaar afgelê. 32Nadat hulle die ooreenkoms by Berseba
gesluit het, het Abimelek en Pikol, die bevelvoerder van sy leër,
teruggegaan na die land van die Filistyne toe, 33en Abraham het 'n
tamarisk by Berseba geplant en daar die Naam van die Here, die ewige
God, aangeroep. 34Abraham het lank in die land van die Filistyne
gewoon.

GENESIS 22

1'n Ruk na die vorige gebeurtenisse het God vir Abraham op die proef
gestel en vir hom gesê: Abraham! Hy het geantwoord: Hier is ek! 2God
het vir hom gesê: Vat jou seun, jou enigste seun, Isak wat jy liefhet, en
gaan na die landstreek Moria toe en offer jou seun as brandoffer daar
op een van die berge wat Ek vir jou sal aanwys. 3Vroeg die volgende
môre het Abraham 'n donkie opgesaal en hout gekap vir die
brandoffer. Hy het twee slawe saamgevat en ook sy seun Isak. Toe het
hy vertrek na die plek toe wat God vir hom aangewys het. 4Op die
derde dag het Abraham die plek uit die verte gesien. 5Toe sê hy vir sy
slawe: Wag hier met die donkie. Ek en die seun gaan daar aanbid, dan
kom ons terug na julle toe. 6Abraham het die hout vir die brandoffer
op sy seun Isak se rug getel en self vuur en 'n mes saamgevat. Terwyl
hulle twee so saamloop, 7sê Isak vir sy pa: Pa? en Abraham antwoord:
Ja, my seun? Toe vra Isak: Hier is vuur en hout, maar waar is die lam
om te offer? 8Abraham het geantwoord: My seun, God sal sy eie
offerlam voorsien. Daarna het hulle twee saam verder gestap. 9Toe
hulle aankom by die plek wat God vir Abraham aangewys het, het
Abraham daar 'n altaar gebou. Hy het die hout reggesit en sy seun Isak
vasgebind en op die altaar neergesit, bo-op die hout. 10Net toe
Abraham die mes vat om sy seun te slag, 11roep die Engel van die Here
uit die hemel na hom: Abraham, Abraham! Hy het geantwoord: Hier is
ek! 12Toe sê God: Los jou seun! Moenie iets aan hom doen nie. Nou
weet Ek dat jy My dien: jy het nie geweier om jou seun, jou enigste
seun, aan My te offer nie. 13Toe Abraham weer kyk, sien hy agter hom
'n skaapram wat aan sy horings in 'n bos vasgevang is. Hy het die ram
gaan vat en hom in die plek van sy seun as brandoffer geoffer. 14Toe
noem Abraham die plek: Die Here voorsien. Daar word nou nog gesê:
Op die berg van die Here word voorsien. 15Die Engel van die Here het
weer uit die hemel na Abraham geroep 16en gesê: Dit is Ek, die Here,
wat praat. Ek lê 'n eed af by Myself dat Ek jou baie sal seën oor wat jy
gedoen het: jy het nie geweier om jou seun, jou enigste seun, aan My
te offer nie. Ek sal jou vrugbaar maak en jou nageslag so baie maak
soos die sterre aan die hemel en soos die sand van die see. Jou
nageslag sal die stede van sy vyande in besit neem. 17In jou nageslag
sal al die nasies van die aarde geseën wees, want jy het My
gehoorsaam. 18Daarna is Abraham terug tot by sy slawe, en hulle het
almal saam na Berseba toe gegaan. Abraham het daar gewoon. 19'n
Rukkie na hierdie gebeurtenis is aan Abraham vertel dat Milka, sy
broer Nahor se vrou, kinders vir sy broer in die wêreld gebring het.
20Hulle was: Us die oudste, sy broer Bus, Kemuel die voorvader van
die Arameërs, 21en ook nog Kesed, Gaso, Pildas, Jidlaf en Betuel.

22Betuel was die pa van Rebekka. Milka het hierdie ag seuns in die
wêreld gebring vir Abraham se broer Nahor. 23Nahor het 'n byvrou
gehad. Haar naam was Reüma en sy het ook kinders gehad: Tebag,
Gagam, Tagas en Maäka.

GENESIS 23

1Sara het honderd sewe en twintig jaar oud geword. 2Sy is oorlede in
Kirjat-Arba, dit is Hebron, in Kanaän. Abraham het oor haar gaan rou
en huil. 3Daarna het hy die lyk daar gelaat en vir die Hetiete gaan sê:
4Ek is 'n vreemdeling, 'n bywoner by julle. Gee vir my 'n vaste
besitting as graf hier by julle sodat ek my vrou daarin kan begrawe.
5Die Hetiete het hom geantwoord: 6Luister na ons, Meneer! Ons beskou
u as 'n baie belangrike man. Begrawe u vrou in die beste graf hier by
ons. Niemand van ons sal weier dat u u vrou in sy graf begrawe nie.
7Daarna het Abraham opgestaan en voor die Hetiete, die volksleiers,
gebuig. 8Hy het vir hulle gesê: As julle instem dat ek my vrou hier kan
begrawe, luister dan na my en doen voorspraak by Efron seun van
Sogar 9dat hy die Makpelagrot aan die kant van sy grond aan my
afstaan. Hy moet dit in julle teenwoordigheid teen die volle markprys
aan my verkoop dat ek dit as begraafplek kan besit. 10Efron die Hetiet
het tussen die Hetiete gesit en daar waar al die Hetiete wat die
stadspoort binnekom, dit kon hoor, het hy vir Abraham gesê: 11Nee,
Meneer, luister na my. Ek gee die stuk grond vir u, ook die grot wat
daarop is. Ek gee dit vir u in die teenwoordigheid van my volksgenote.
Begrawe u vrou daar. 12Toe het Abraham weer voor die volksleiers
gebuig 13en waar hulle almal dit kon hoor, het hy vir Efron gesê: Nee,
luister tog maar na my! Ek betaal die volle prys vir die grond. Vat die
geld by my, sodat ek my vrou daar kan begrawe. 14Efron het toe vir
Abraham gesê: 15Meneer, luister na my! Moenie dat ons stry oor 'n
stukkie grond wat vier en 'n half kilogram silwer werd is nie. En dit
om u vrou te begrawe! 16Toe het Abraham ingestem en die silwer vir
Efron afgeweeg wat hy in die teenwoordigheid van die Hetiete
genoem het: vier en 'n half kilogram silwer soos dit in die handel
afgeweeg word. 17So het die stuk grond van Efron in Makpela waarop
die grot is en wat oos van Mamre geleë is, Abraham se eiendom
geword in die teenwoordigheid van die Hetiete en almal wat by die
stadspoort inkom: die grond met die grot daarop en al die bome op
die grond, sover as die grense daarvan gestrek het. 18Daarna het
Abraham sy vrou Sara begrawe in die Makpelagrot op die stuk grond,
oos van Mamre, dit is Hebron in Kanaän. 19So het die stuk grond met
die grot daarop uit die hande van die Hetiete oorgegaan na Abraham
as begraafplek wat aan hom behoort.

GENESIS 24

1Abraham was al baie oud, en die Here het hom in alles geseën.
2Abraham het vir sy slaaf gesê, vir die vernaamste in sy huis, die een
wat in beheer was van sy besittings: Sit jou hand onder my heup 3dat
jy vir my met 'n eed in die Naam van die Here die God van die hemel
en die aarde kan beloof dat jy nie my seun sal laat trou met 'n dogter
van die Kanaäniete by wie ek nou woon nie; 4jy moet na my land toe
gaan, die land waar ek gebore is, en daar 'n vrou gaan haal vir my
seun Isak. 5Die slaaf het vir Abraham gevra: En as die vrou nie saam
met my hierheen wil kom nie? Moet ek dan u seun laat teruggaan na
die land toe waar u vandaan kom? 6Toe sê Abraham vir hom: Sorg dat
jy nie my seun daarnatoe laat teruggaan nie. 7Die Here die God van
die hemel het my weggevat uit my familie, uit die wêreld waar ek
gebore is, en my met 'n eed beloof: Ek gee hierdie land waar jy nou is,
aan jou nageslag.' Die Here sal sy engel voor jou uit stuur sodat jy vir
my seun 'n vrou van my land af sal kan bring. 8As die vrou nie saam
met jou hierheen wil kom nie, is jy vrygestel van hierdie verpligting.
Maar jy mag nie my seun laat teruggaan nie. 9Toe het die slaaf sy hand
onder die heup van Abraham, sy eienaar, gesit en vir hom met 'n eed
beloof om dit alles te doen. 10Die slaaf het tien van sy eienaar se
kamele gevat en ook allerlei mooi geskenke en vertrek na
Mesopotamië toe, na die stad toe waar Nahor gewoon het. 11Daar het
hy die kamele by 'n fontein buite die stad laat kniel. Dit was laat
middag, teen die tyd dat die vrouens uitkom om water te skep. 12Hy
het gebid: Here, God van Abraham wie se slaaf ek is, laat daar vandag
iets met my gebeur; betoon tog u trou aan my eienaar Abraham. 13Hier
staan ek by die fontein waar die jongmeisies van die stad sal kom
water skep. 14As ek vir 'n meisie vra: Hou tog jou waterkruik dat ek
kan drink,' en sy antwoord: Drink gerus, en ek sal jou kamele ook
water gee,' dan is dit sy wat deur U gekies is vir u dienaar, vir Isak, en
dan sal ek weet dat U trou betoon aan my eienaar. 15Voor hy nog klaar
gebid het, kom Rebekka met die waterkruik op haar skouer daar aan.
Sy was die dogter van Betuel, seun van Milka die vrou van Nahor,
Abraham se broer. 16Die meisie was baie mooi, 'n jongmeisie met wie
'n man nog nie gemeenskap gehad het nie. Sy het afgegaan tot by die
fontein en haar kruik vol gemaak en teruggeklim. 17Toe hardloop die
slaaf haar tegemoet en sê vir haar: Laat my tog 'n bietjie water uit jou
kruik drink. 18En sy sê: Drink gerus, Meneer! Sy laat toe gou haar kruik
rus op haar hand, en laat hom water drink. 19Toe hy klaar gedrink het,
sê sy: Ek sal vir die kamele ook gaan water skep dat hulle genoeg kan
drink. 20Sy het gou haar kruik in die krip leeg gemaak en toe fontein
toe gehardloop om nog water te skep. Sy het vir al die kamele geskep.

21Die man het haar in stilte aangekyk om vas te stel of die Here hom
in sy onderneming laat slaag het of nie. 22Toe die kamele klaar gedrink
het, sit hy 'n goue ring van ses gram aan haar neus en twee goue
armbande van honderd en vyftien gram aan haar arms, 23en hy vra:
Wie se dogter is jy? Sê my tog, is daar in jou pa se huis plek vir ons
om te oornag? 24Sy het hom geantwoord: Ek is die dogter van Betuel,
die seun wat deur Milka vir Nahor in die wêreld gebring is. 25Verder
het sy gesê: Ons het baie strooi en kameelvoer, en daar is plek om te
oornag. 26Toe het die man gekniel en tot die Here gebid: 27Aan die
Here die God van Abraham wie se slaaf ek is, kom die lof toe! Die
Here het nie sy troue liefde van my eienaar weerhou nie en vir my het
die Here reguit gelei na die huis van my eienaar se broer toe. 28Die
meisie het na haar ma se huis toe gehardloop en alles gaan vertel.
29Rebekka het 'n broer gehad met die naam Laban. Toe hy die
neusring sien en die armbande aan sy suster se arms en haar hoor
vertel wat die man alles vir haar gesê het, het hy na die man toe
gehardloop by die fontein buite die stad. Toe hy by hom kom, het die
man nog by die kamele gestaan, langs die fontein. 30Laban het vir hom
gesê: Kom saam! Jy is 'n man wat deur die Here geseën is. Waarom
bly jy hier buite staan? Ek het vir jou plek reggemaak in my huis, en
daar is ook plek vir die kamele. 31Die man is toe saam huis toe, en
Laban het die kamele laat afsaal en vir hulle voer gegee en strooi om
op te lê. Vir die man het hy water gegee om sy voete te was en ook vir
die mense by hom. 32Toe hulle vir die man kos bring om te eet, sê hy:
Ek sal nie eet voor ek my opdrag uitgevoer het nie. Laban het gesê:
Praat gerus! 33Toe sê die man: Ek is 'n slaaf van Abraham. 34Die Here
het my eienaar baie geseën en hy is ryk. Die Here het hom kleinvee en
grootvee gegee, silwer en goud, slawe en slavinne, kamele en donkies.
35Sara, die vrou van my eienaar, het op gevorderde leeftyd vir hom 'n
seun in die wêreld gebring, en hy is die erfgenaam. 36My eienaar het
my 'n eed laat aflê toe hy vir my gesê het: Jy mag nie my seun laat
trou met 'n dogter van die Kanaäniete in wie se land ek woon nie.
37Nee, jy moet na my pa se huis toe gaan, na my familie toe, en vir my
seun 'n vrou gaan haal.' 38Ek het vir my eienaar gesê: Dalk sal die vrou
nie saam met my wil kom nie,' 39en toe sê hy vir my: Ek leef naby die
Here. Hy sal sy engel saam met jou stuur en jou in die onderneming
laat slaag sodat jy 'n vrou vir my seun sal kan gaan haal by my
familie, by my pa se huis. 40Jy sal slegs van jou eed vrygestel wees as
jy na my familie toe gaan en hulle nie instem nie. Dan is jy vry.' 41Toe
ek vandag by die fontein kom, het ek gebid: Here, God van Abraham
wie se slaaf ek is, laat my tog slaag in my onderneming. 42Hier staan
ek by die fontein waar 'n jongmeisie van die stad sal kom water skep.
Ek sal vir haar vra om my 'n bietjie water uit haar kruik te laat drink,
43en as sy vir my sê: Drink gerus maar, en ek sal vir jou kamele ook

water skep,' is sy die vrou wat deur U gekies is vir die seun van my
eienaar. 44Voor ek nog klaar was om saggies te bid, kom Rebekka daar
aan met 'n waterkruik op haar skouer en sy gaan af tot by die fontein
en skep, en toe vra ek vir haar: Gee my tog 'n bietjie water!' 45Sy laat
toe gou haar kruik van haar skouer af sak en sê: Drink gerus! Ek sal u
kamele ook water gee.' Ek het toe gedrink en sy het die kamele ook
water gegee. 46Ek het haar gevra: Wie se dogter is jy?' en sy het
geantwoord: Die dogter van Betuel seun van Nahor en Milka.' Toe het
ek die ring aan haar neus gesit en die armbande aan haar arms. 47Ek
het gekniel en tot die Here gebid. Ek het Hom, die God van Abraham
wie se slaaf ek is, geloof omdat Hy my reg gelei het om die dogter van
die broer van my eienaar te kry as vrou vir sy seun. 48As u nou u
verantwoordelikheid as familie teenoor my eienaar wil nakom, sê my
dan. As u weier, sê my dit sodat ek kan omdraai, waarheen ook al.
49Toe antwoord Laban en Betuel: Wat gebeur het, is van die Here. Ons
het vir jou daaroor niks te sê nie. 50Rebekka is hier by jou. Vat haar
saam en gaan terug. Sy moet die vrou word van die seun van jou
eienaar. Dit is wat die Here gesê het. 51Toe Abraham se slaaf hoor wat
hulle sê, het hy diep voor die Here gebuig. 52Daarna het die slaaf
silwer- en goue goed en klere vir Rebekka gegee, en ook duur
geskenke vir haar broer en haar ma. 53Toe het die slaaf en die mense
wat by hom was, geëet en daar oornag. Die volgende môre het hulle
opgestaan en toe sê hy: Laat my vertrek na my eienaar toe. 54Rebekka
se broer en haar ma het egter gesê: Laat die dogter nog 'n dag of tien
by ons bly en dan kan sy gaan. 55Maar die slaaf het hulle geantwoord:
Moet my nie ophou nie. Die Here het my in my doel laat slaag. Laat
my gaan sodat ek na my eienaar toe kan gaan. 56Hulle het geantwoord:
Kom ons roep die dogter en vra haar wat sy verkies. 57Hulle het vir
Rebekka geroep en vir haar gevra: Wil jy saam met hierdie man gaan?
Sy het geantwoord: Ja! 58Hulle het hulle suster Rebekka en die vrou
wat haar grootgemaak het, saam met die slaaf van Abraham en sy
mense laat gaan. 59Hulle het vir Rebekka met seënwense gegroet en vir
haar gesê: Ons suster, mag jou nageslag tienduisende word, mag hulle
die stede van hulle vyande verower! 60Toe het Rebekka en haar
slavinne op die kamele geklim en agter die man aan gegaan. Hy het
haar saamgevat en hy is terug huis toe. 61Isak het van Lagai-Roï-
fontein af gekom. Hy het destyds in die Suidland gewoon. 62Hy het
teen die aand se kant in die veld gaan stap en toe sien hy meteens
kamele aankom. 63Rebekka het vir Isak gesien en van die kameel
afgespring 64en vir Abraham se slaaf gevra: Wie is die man wat daar
oorkant in die veld na ons toe aankom? Die slaaf het geantwoord: Dis
my eienaar. Toe vat sy haar sluier en trek dit oor haar gesig. 65Die
slaaf het vir Isak alles vertel wat gebeur het, en 66Isak het vir Rebekka
in die tent van Sara, sy ma, laat woon en met Rebekka getrou. Sy was

sy vrou en hy het haar liefgehad. So is Isak vertroos ná sy ma se dood.

GENESIS 25

1Abraham het weer getrou, met Ketura. 2Sy het vir hom in die wêreld
gebring: Simran, Joksan, Medan, Midian, Jisbak en Suag. 3Joksan was
die vader van Skeba en Dedan. Die mense van Assur, Letus en Leüm
was die nasate van Dedan. 4Die seuns van Midian was: Efa, Efer,
Ganok, Abida en Eldaä. Al hierdie mense het van Ketura afgestam.
5Abraham het alles wat hy nagelaat het, aan Isak laat toekom, 6maar
terwyl Abraham nog geleef het, het hy geskenke aan die seuns van sy
byvrouens gegee en die seuns weggestuur na Kedem toe in die ooste,
weg van Isak af. 7Abraham het op hoë ouderdom gesterf. Hy het
honderd vyf en sewentig jaar oud geword en was 'n grysaard met 'n
vol lewe agter die rug toe hy gesterf het. 8Sy seuns Isak en Ismael het
hom begrawe in die Makpelagrot oos van Mamre op die stuk grond
wat vroeër behoort het aan die Hetiet Efron seun van Sogar. 9Abraham
het hierdie stuk grond by die Hetiete gekoop, en hy en sy vrou Sara is
albei daar begrawe. 10Na Abraham se dood het die Here Abraham se
seun Isak geseën, en Isak het by Lagai-Roï-fontein gaan woon. 11Hier
volg besonderhede oor die nageslag van Abraham se seun Ismael wat
deur Hagar, die Egiptiese slavin van Sara, vir Abraham in die wêreld
gebring is. 12In volgorde van hulle geboorte was Ismael se seuns:
Nebajot, Kedar, Adbeël, Mibsam, 13Misma, Duma, Massa, 14Gadad,
Tema, Jetur, Nafis en Kedma. 15Die name van hierdie seuns van Ismael
is ook gegee aan hulle nedersettings en blyplekke. Hulle was die
twaalf leiers van hulle stamme. 16Ismael was honderd sewe en dertig
jaar oud toe hy gesterf het en begrawe is. 17Sy nageslag het gewoon in
die gebied van Gawila af tot by Sur, oos van Egipte in die rigting van
Assur, en hulle het met al Ismael se broerskinders oorlog gemaak.
18Hier volg besonderhede oor Isak seun van Abraham: Abraham was
Isak se pa, 19en toe Isak veertig jaar oud was, het hy met Rebekka
getrou. Sy was die dogter van Betuel, 'n Arameër uit Paddan-Aram, en
'n suster van Laban die Arameër. 20Isak het tot die Here gebid oor sy
vrou, want sy was kinderloos. Die Here het sy gebed verhoor, en sy
vrou Rebekka het swanger geword. 21Die kinders het in haar teen
mekaar gestamp, en toe sê sy: Waarom gebeur so iets met my? Sy het
toe die Here gaan raadpleeg, 22en Hy het vir haar gesê: Daar is twee
nasies in jou, twee volke uit jou sal van mekaar geskei word. Een sal
sterker wees as die ander, die oudste sal die jongste dien. 23Toe
Rebekka haar kinders in die wêreld bring, was dit tweelingseuntjies.
24Die eerste is gebore: rooi, vol hare soos 'n veljas, en hy is Esau
genoem. 25Sy broer is na hom gebore en dié se hand het aan Esau se
hakskeen vasgehou. Hy is Jakob genoem. Isak was sestig jaar oud toe
hulle gebore is. 26Die seuns het grootgeword. Esau was 'n ervare jagter,

'n man van die veld; Jakob was 'n rustige mens, hy het tuis gebly.
27Isak het vir Esau voorgetrek, want Isak het van wildsvleis gehou.
Rebekka weer het vir Jakob voorgetrek. 28Op 'n dag terwyl Jakob
lensiesop aan die kook was, kom Esau doodmoeg uit die veld daar aan
29en sê vir Jakob: Laat my gou van die rooi goed wegsluk, van daardie
rooi goed. Ek is doodmoeg! Daarom is hy Edom genoem. 30Toe sê
Jakob vir hom: Verkoop eers jou reg as eersgeborene aan my. 31Esau
het geantwoord: Ek gaan tog sterf. Wat baat dit my om die
eersgeborene te wees? 32Jakob sê toe vir hom: Beloof my nou met 'n
eed dat jy jou reg as eersgeborene aan my oormaak. Esau het dit
gedoen en so sy reg as eersgeborene aan Jakob verkoop. 33Daarna het
hy vir Esau brood en lensiesop gegee, en hy het geëet. Toe hy klaar
was, het hy uitgestap. Dit is hoe min Esau gedink het van sy reg as
eersgeborene.

GENESIS 26

1Na die eerste hongersnood vroeër in Abraham se tyd was daar weer 'n
hongersnood in die land. Isak het toe na Gerar toe getrek, na koning
Abimelek van die Filistyne toe. 2Die Here het aan Isak verskyn en vir
hom gesê: Moenie Egipte toe trek nie. Bly waar Ek jou sê: in hierdie
land. 3Bly 'n tyd lank hier, en Ek sal by jou wees en jou voorspoedig
maak. Ek gee hierdie hele wêreld aan jou en jou nageslag. Ek sal die
belofte nakom wat Ek met 'n eed teenoor jou vader Abraham afgelê
het. 4Ek sal jou nageslag so baie maak soos die sterre aan die hemel.
Ek sal hierdie hele wêreld aan jou nageslag gee, en al die nasies van
die aarde sal in jou nageslag geseën wees, 5want Abraham het na My
geluister en hy was gehoorsaam aan my bevel: my gebooie, my
voorskrifte en my wette. 6Isak het toe in Gerar gebly. 7Die mense daar
het oor sy vrou begin uitvra, en hy het gesê: Dit is my suster. Hy was
bang om te sê dis sy vrou, want dan sou hulle hom dalk doodmaak oor
Rebekka wat 'n baie mooi vrou was. 8Toe hy 'n lang ruk daar gebly
het, het koning Abimelek van die Filistyne op 'n keer deur die venster
gesien hoe Isak sy vrou Rebekka liefkoos. 9Abimelek het hom laat kom
en vir hom gesê: Maar sy is dan jou vrou! Hoekom het jy gesê sy is jou
suster? Isak het geantwoord: Ek het gedink ek kan dalk doodgemaak
word oor haar. 10Daarop sê Abimelek: Wat het jy ons aangedoen! Hoe
maklik kon een van die mans met jou vrou gemeenskap gehad het, en
dan was jy die oorsaak dat ons sonde gedoen het. 11Abimelek het toe
al sy mense gewaarsku: Wie hierdie man of sy vrou molesteer, sal
doodgemaak word. 12Isak het in daardie gebied gesaai, en daardie jaar
het die saad honderdvoudig geskiet. Die Here het hom voorspoedig
gemaak, 13en hy het 'n ryk man geword, hy het vooruitgegaan sodat hy
later baie ryk was. 14Hy het troppe kleinvee en grootvee gehad en baie
slawe. Toe het die Filistyne uit afguns 15al die putte wat die slawe van
sy pa Abraham nog in dié se tyd gegrawe het, toegegooi en opgevul.
16Toe sê Abimelek vir Isak: Trek weg van ons af. Jy het vir ons te sterk
geword. 17Hy is toe daar weg en hy het by Gerarspruit kamp opgeslaan
en daar gebly. 18Isak het toe die putte oopgegrawe wat in sy pa
Abraham se tyd gegrawe is en wat na Abraham se dood deur die
Filistyne toegegooi is. Isak het die name wat sy pa aan die putte gegee
het, weer aan hulle gegee. 19Isak se slawe het 'n put gegrawe in die
spruit en sterk water gekry. 20Toe stry die skaapwagters van Gerar met
dié van Isak en sê: Dié water behoort aan ons. Isak het toe die put
Rusie genoem, omdat hulle daar met hom rusie gemaak het. 21Sy slawe
het 'n ander put gegrawe, en ook daaroor het die Filistyne klagtes
gehad, en toe noem Isak dit Klagte. 22Van daar af het hy versit en 'n
ander put gegrawe, en hulle het nie daaroor gestry nie. Toe noem hy

die put Ruimte, want, het hy gesê, nou het die Here vir ons ruimte
gemaak en in dié land sal ons voorspoedig wees. 23Van daar af het Isak
na Berseba toe getrek, 24en die nag toe hy daar kom, het die Here aan
hom verskyn en vir hom gesê: Ek is die God van jou vader Abraham.
Moenie bang wees nie, want Ek is by jou. Ek sal jou seën en jou 'n
groot nageslag gee ter wille van my dienaar Abraham. 25Isak het daar
'n altaar gebou en die Naam van die Here aangeroep. Isak het sy tente
daar opgeslaan, en sy slawe het 'n put gegrawe. 26Toe kom Abimelek
uit Gerar saam met Agussat sy vertroueling en Pikol die bevelvoerder
van sy leër na Isak toe, 27en Isak sê vir hulle: Waarom kom julle na my
toe? En dit nogal nadat julle my onvriendelik behandel het en my van
julle af weggestuur het! 28Hulle het geantwoord: Ons het baie duidelik
gesien die Here is by jou. Ons wil onder eed 'n ooreenkoms met jou
aangaan. Ons wil 'n verdrag met jou sluit 29dat jy ons nie sleg sal
behandel nie, net soos ons jou nie benadeel het nie. Ons het net goed
aan jou gedoen en jou sonder enige skade van ons af laat weggaan. Dit
is so: jy word deur die Here geseën. 30Isak het toe vir hulle 'n maaltyd
klaargemaak en hulle het geëet. 31Die volgende môre het hulle vroeg
klaargemaak en hulle en Isak het aan mekaar 'n belofte onder eed
gemaak. Toe het Isak hulle laat gaan en is hulle in vrede van hom af
weg. 32Daardie dag het Isak se slawe gekom en hom vertel van die put
wat hulle gegrawe het. Hulle het vir hom gesê: Ons het water gekry.
33Toe noem hy dit Seba en daarom is die naam van die stad nou nog
Berseba . 34Toe Esau veertig was, het hy getrou met Jehudit dogter van
Beëri, 'n Hetiet, en met Basemat dogter van Elon, 'n Hetiet. 35Hulle het
baie kommer in Isak en Rebekka se lewe gebring.

GENESIS 27

1Toe Isak baie oud en al blind was, het hy sy oudste seun, Esau,
geroep en vir hom gesê: My seun! en Esau het geantwoord: Hier is ek!
2Isak het vir hom gesê: Kyk, ek is al oud en ek weet nie wanneer ek
gaan sterf nie. 3Vat nou jou skietgoed, jou pyl en boog, en gaan veld
toe en skiet vir my 'n stukkie wild. 4Kom maak dit dan vir my lekker
gaar soos ek daarvan hou en bring dit vir my dat ek dit kan eet en jou
kan seën voor ek sterf. 5Rebekka het gehoor wat Isak met sy seun Esau
praat en toe Esau veld toe is om te gaan jag, 6het sy met haar seun
Jakob gepraat en vir hom gesê: Luister, ek het gehoor jou pa praat met
jou broer Esau. Hy het vir hom gesê: 7Gaan haal vir my 'n stukkie wild
en maak dit vir my lekker gaar dat ek dit kan eet en ek jou dan in die
teenwoordigheid van die Here kan seën voor ek sterf.' 8Nou moet jy na
my luister, my seun, en doen wat ek jou sê. 9Gaan na die kleinvee toe
en bring vir my twee vet bokkies. Dan sal ek hulle lekker gaarmaak
soos jou pa daarvan hou. 10Jy moet dit dan vir hom vat dat hy dit kan
eet en jou kan seën voor hy sterf. 11Toe sê Jakob vir sy ma Rebekka:
Maar my broer Esau is harig en ek is glad. 12Miskien sal Pa aan my
voel en dan dink ek skeer die gek met hom, en so sal ek 'n vervloeking
oor my bring en nie 'n seën nie. 13Sy ma het vir hom gesê: As daar 'n
vervloeking is, sal dit oor my kom, my seun. Luister jy net na my en
loop vang die bokkies vir my. 14Hy het die bokkies gaan vang en vir sy
ma gebring, en sy het hulle lekker voorberei soos sy pa daarvan hou.
15Toe vat Rebekka haar oudste seun Esau se beste klere wat sy by haar
in die huis gehad het en trek dit vir haar jongste seun Jakob aan. 16Sy
het die bokvelletjies om sy hande en om sy kaal nek vasgemaak 17en
die lekkerny en die kos wat sy voorberei het, vir Jakob gegee. 18Hy het
toe na sy pa toe ingegaan en gesê: Pa! Toe sê hy: Ja, watter seun is jy?
19Jakob het sy pa geantwoord: Ek is Esau, Pa se oudste seun. Ek het
gedoen wat Pa gesê het. Kom sit nou regop en eet van my wildsvleis
sodat Pa my dan kan seën. 20Maar Isak het vir hom gevra: Hoe het jy
dan die wild so gou gekry, my seun? en Jakob het geantwoord: Die
Here u God het my dit laat raakloop. 21Toe sê Isak vir Jakob: Kom
nader dat ek aan jou kan voel, my seun, of jy my seun Esau is of nie.
22Jakob het nader gegaan na sy pa Isak toe, en toe hy aan hom voel, sê
hy: Die stem, dis Jakob se stem, maar die hande, dis Esau se hande.
23Isak het nie vir Jakob herken nie, want sy hande was harig soos sy
broer Esau s'n. Isak het toe vir Jakob geseën. 24Isak het vir hom gesê:
Jy is tog my seun Esau! en Jakob het gesê: Ek is. 25Toe sê Isak: Gee die
wild aan dat ek daarvan kan eet, my seun, en jou dan kan seën. Hy het
dit vir hom aangegee en Isak het geëet, en Jakob het vir hom wyn
gebring, en hy het dit gedrink. 26Isak het vir hom gesê: Kom nader en

soen my, my seun! 27Hy het nader gekom en hom gesoen, en toe hy die
reuk kry van die klere wat Jakob aanhet, het Isak hom geseën en gesê:
Kyk, die reuk van my seun is soos die veld se reuk, die veld wat deur
die Here geseën is. 28God gee aan jou dou uit die hemel, die rykdom
van die aarde: koring en wyn in oorvloed. 29Volke sal jou dien, nasies
sal voor jou buig; oor jou familie sal jy heers, jou broers sal voor jou
buig. Wie 'n vervloeking oor jou uitspreek, sal self vervloek wees, wie
jou seën, sal geseën wees. 30Toe Isak vir Jakob klaar geseën het, en hy
nog skaars by sy pa Isak uit was, kom sy broer Esau terug van die jag
af. 31Ook hý het 'n lekker ete voorberei en dit vir sy pa gevat. Esau het
vir sy pa gesê: Sit regop, Pa, en eet van Pa se seun se wildsvleis sodat
Pa my dan kan seën. 32Toe vra sy pa Isak: Wie is jy? en hy antwoord:
Pa se seun Esau, Pa se oudste. 33Isak was toe baie ontsteld en hy vra:
Maar wie het dan die wild geskiet en vir my gebring? Ek het daarvan
geëet net voor jy gekom het. Ek het hóm geseën, en hy sal geseën bly.
34Toe Esau hoor wat sy pa sê, het hy hard en bitter begin skree en by
sy pa gepleit: Pa, seën my tog ook! 35Maar Isak sê vir hom: Jou broer
het my kom bedrieg en toe het hy jou seën gevat. 36Esau het
geantwoord: Hy word tereg Jakob genoem. Hy het my nou al twee
keer bedrieg : hy het my reg as eersgeborene gevat en nou het hy my
seën gevat. Toe vra Esau: Het Pa nie nog 'n seën vir my ook nie? 37Isak
het vir hom gesê: Ek het hom alreeds aangestel om oor jou te heers en
ek het sy hele familie vir hom as onderdane gegee. Ek het hom van
koring en wyn voorsien. Daar is niks wat ek vir jou kan doen nie, my
seun. 38Esau het toe vir sy pa gesê: Pa, het Pa dan net een seën? Seën
my tog ook, Pa! Toe Esau daarna begin huil, 39sê sy pa Isak vir hom:
Jou woonplek sal ver van die aarde se rykdom af wees, en ook ver van
die dou uit die hemel af. 40Jy sal van oorlog leef en jy sal jou broer
dien, maar as jy jou kans afwag, sal jy sy juk van jou nek afgooi.
41Esau het vir Jakob gehaat oor die seën wat sy pa aan hom gegee het,
en Esau het by homself gesê: My pa se dood is nie meer ver nie, dan
maak ek my broer Jakob dood. 42Daar is aan Rebekka vertel wat haar
oudste seun gesê het. Sy het toe haar jongste seun Jakob laat roep en
vir hom gesê: Pas op! Jou broer Esau is op wraak uit. Hy wil jou
vermoor. 43Luister, my seun! Vlug Haran toe, na my broer Laban toe,
44en bly 'n ruk by hom tot jou broer se woede oor is. 45As sy bui oor
jou gesak het en hy vergeet het wat jy hom aangedoen het, sal ek
stuur en jou daarvandaan laat haal. Waarom moet ek julle altwee op
een dag verloor? 46Rebekka het vir Isak gesê: Ek is nou siek en sat van
hierdie Hetitiese vrouens van Esau. As Jakob ook met Hetitiese
meisies trou, met meisies soos hulle uit hierdie land, kan ek net sowel
sterf.

GENESIS 28

1Toe roep Isak vir Jakob en neem van hom afskeid en sê vir hom: Jy
mag nie met 'n Kanaänitiese meisie trou nie. 2Gaan na Paddan-Aram
toe, na die huis van jou ma se pa Betuel toe, en trou daar met 'n
dogter van jou oom Laban. 3God die Almagtige sal jou seën: Hy sal jou
vrugbaar maak en jou 'n groot nageslag gee. Jy sal 'n baie groot volk
word. 4Hy sal jou die seën laat toekom wat Hy aan Abraham gegee
het: jy en jou nageslag sal die land waarin jy woon, as besitting
ontvang, die land wat God aan Abraham gegee het. 5So het Isak toe vir
Jakob weggestuur, en hy is na Paddan-Aram toe, tot by die Arameër
Betuel se seun Laban, broer van Rebekka die ma van Jakob en Esau.
6Esau het te wete gekom dat Isak afskeid geneem het van Jakob en dat
Isak hom na Paddan-Aram toe gestuur het om daar te gaan trou, want
toe Isak vir Jakob gegroet het, het hy vir hom gesê: Jy mag nie met 'n
Kanaänitiese meisie trou nie. 7Toe Esau verneem dat Jakob na sy pa en
ma geluister het en na Paddan-Aram toe is, 8het Esau geweet dat sy pa
Isak nie van die Kanaänitiese meisies gehou het nie. 9Daarom het Esau
na Ismael toe gegaan, en by die vrouens wat hy gehad het, nog 'n vrou
gevat: Magalat dogter van Ismael, Abraham se seun. Sy was die suster
van Nebajot. 10Jakob is van Berseba af weg na Haran toe. 11Teen
sononder het hy by 'n plek gekom waar hy kon oornag. Hy het daar 'n
klip vir 'n kopkussing gebruik en gaan lê en slaap. 12Hy het gedroom:
'n leer staan op die aarde en die punt van die leer raak aan die hemel,
en engele van God klim op en af met die leer. 13Toe kom staan die
Here by Jakob en sê: Ek is die Here die God van jou voorvader
Abraham, die God van Isak. Ek sal die grond waarop jy lê, vir jou en
jou nageslag gee. 14Hulle sal so baie wees soos die stof van die aarde,
en jy sal jou gebied na alle kante toe uitbrei, en in jou en jou nageslag
sal al die volke van die aarde geseën wees. 15Ek is by jou en Ek sal jou
beskerm waar jy ook al gaan. Ek sal jou na hierdie land toe
terugbring. Ek sal jou nie in die steek laat nie. Ek sal doen wat Ek jou
beloof het. 16Jakob het wakker geskrik en gesê: Die Here is op hierdie
plek, en ek het dit nie besef nie. 17Jakob het bang geword en gesê: Hoe
skrikwekkend is hierdie plek! Dit is niks anders nie as die huis van
God; dit is die poort van die hemel. 18Die volgende môre het Jakob
opgestaan en hy het die klip wat sy kopkussing was, gevat en dit
regop gesit. Toe giet hy olie op die bopunt daarvan uit. 19Hy het die
plek Bet-El genoem. Die stad was voorheen bekend as Lus. 20Jakob het
toe 'n gelofte afgelê en gesê: As U, o God, by my is en my beskerm op
my reis en vir my kos en klere gee, 21sodat ek behoue terugkom by my
ouerhuis, sal U, Here, my God wees. 22Hierdie klippilaar wat ek regop
gesit het, sal 'n tempel wees, en van alles wat U my gee, sal ek vir U 'n

tiende gee.

GENESIS 29

1Jakob het sy reis voortgesit na die land van die mense in die ooste
toe. 2Hy het onverwags uitgekom by 'n put in die veld waar drie
troppe kleinvee lê. Die wagters het die kleinvee by hierdie put laat
suip. Daar was 'n groot klip op die bek van die put, 3en wanneer al die
veetroppe daar bymekaar is, rol die wagters die klip weg en dan gee
hulle vir die vee water. Daarna sit hulle weer die klip terug op sy plek
op die bek van die put. 4Jakob het hulle gevra: Van waar is julle, my
vriende? Hulle het geantwoord: Ons is van Haran. 5Toe vra hy vir
hulle: Ken julle vir Laban uit die geslag van Nahor? en hulle
antwoord: Ons ken hom. 6Hy vra hulle toe: Hoe gaan dit met hom? en
hulle antwoord: Goed, hier kom sy dogter Ragel nou net aan met die
kleinvee. 7Toe sê Jakob: Die son sit nog hoog en dis nog nie tyd om die
kleinvee in die kraal te jaag nie. Laat hulle suip en vat hulle om te
wei. 8Maar die wagters antwoord: Ons kan hulle nie laat suip voor al
die troppe hier bymekaar is nie. Dan word die klip van die bek van die
put afgerol en laat ons die vee suip. 9Terwyl hy nog met hulle staan en
praat, kom Ragel daar aan met haar pa se kleinvee. Sy het hulle
opgepas. 10Toe Jakob vir Ragel, die dogter van sy ma se broer Laban,
sien met haar pa se kleinvee, het Jakob nader gekom en die klip van
die put af weggerol en Laban se kleinvee laat suip. 11Daarna het Jakob
vir Ragel gesoen en toe het hy begin huil. 12Nadat hy vir haar gesê het
hy is familie, Rebekka se seun, het sy gehardloop en dit vir haar pa
gaan vertel. 13Toe hy hoor dat Jakob sy susterskind is, het hy na hom
toe gehardloop, hom omhels en gesoen. Laban het hom na sy huis toe
gevat, en toe vertel Jakob hom alles. 14Laban het geantwoord: Dis reg.
Jy is bloedfamilie! Nadat Jakob 'n maand lank by hom gebly het, 15het
Laban vir Jakob gesê: Jy is familie, maar dit beteken nie dat jy vir my
verniet moet werk nie. Sê vir my wat moet ek jou betaal. 16Laban het
twee dogters gehad. Die oudste was Lea en die jongste Ragel. 17Lea het
sagte oë gehad, maar Ragel was mooi gebou. Sy was beeldskoon.
18Jakob het haar liefgehad en hy het vir Laban gesê: Ek sal sewe jaar
vir u werk vir u jongste dogter Ragel. 19Toe sê Laban: Goed! Ek sal
haar liewer met jou laat trou as met enige ander man. Bly hier by my.
20Jakob het toe sewe jaar gewerk vir Ragel, en dit was vir hom soos 'n
paar dae, want hy het haar liefgehad. 21Daarna het hy vir Laban gesê:
Gee my nou my vrou. Die tyd is verby. Ek wil nou met haar trou.
22Laban het al die mense van die omgewing bruilof toe genooi, 23maar
die aand van die troue het hy sy dogter Lea gevat en haar na Jakob
toe gebring, en hy het met haar gemeenskap gehad. 24Laban het sy
slavin Silpa vir sy dogter Lea as persoonlike slavin saamgegee. 25Die
môre sien Jakob toe dis al die tyd Lea. Toe vra hy vir Laban: Wat het

u my aangedoen? Het ek nie by u gewerk vir Ragel nie? Waarom het u
my bedrieg? 26Laban het geantwoord: By ons is dit nie die gebruik dat
'n mens jou jongste dogter voor die oudste laat trou nie. 27Wag net
hierdie week, dan gee ek die jongste ook vir jou as jy nog sewe jaar by
my sal werk. 28Jakob het ingestem en daardie week gewag. Toe gee
Laban sy dogter Ragel vir hom as vrou. 29Laban het sy slavin Bilha vir
sy dogter Ragel as persoonlike slavin saamgegee. 30Jakob het ook met
Ragel gemeenskap gehad. Hy het vir Ragel baie liewer gehad as vir
Lea en nog sewe jaar by Laban gewerk. 31Toe die Here sien dat Jakob
nie vir Lea liefhet nie, het die Here vir haar kinders gegee, terwyl
Ragel kinderloos gebly het. 32Lea het swanger geword en 'n seun in die
wêreld gebring en hom Ruben genoem, want, het sy gesê, die Here het
my smart raakgesien. Nou sal my man my liefhê. 33Lea het weer
swanger geword en 'n seun in die wêreld gebring en sy het gesê: Die
Here het gehoor dat ek nie liefde ontvang nie. Daarom het Hy my
hierdie seun gegee. Sy het hom Simeon genoem. 34Sy het weer
swanger geword en 'n seun in die wêreld gebring. Toe sê sy: Na
hierdie keer sal my man aan my gebind wees, want ek het nou al drie
seuns vir hom in die wêreld gebring. Daarom het sy die seun Levi
genoem. 35Sy het nog 'n keer swanger geword en 'n seun in die wêreld
gebring. Sy het gesê: Hierdie keer prys ek die Here. Daarom het sy die
seun Juda genoem. Daarna het sy vir eers nie weer kinders gehad nie.

GENESIS 30

1Toe Ragel merk dat sy nie vir Jakob kinders in die wêreld bring nie,
het sy jaloers geword op haar suster Ragel het vir Jakob gesê: Gee vir
my seuns, anders sterf ek. 2Jakob het hom vererg vir Ragel en vir haar
gevra: Kan ek God se werk oorneem? Dit is Hy wat sorg dat jy nie
swanger word nie. 3Ragel het vir hom gesê: Hier is my slavin Bilha.
Hou gemeenskap met haar sodat sy haar kind op my knieë in die
wêreld kan bring en ek deur haar 'n kind kan hê. 4Ragel het vir Bilha
aan Jakob gegee as vrou en hy het met haar gemeenskap gehad. 5Sy
het swanger geword en vir Jakob 'n seun in die wêreld gebring. 6Toe
sê Ragel: God het in my guns uitspraak gelewer, Hy het my gebed
verhoor en vir my 'n seun gegee. Daarom het sy hom Dan genoem.
7Bilha die slavin van Ragel het weer swanger geword en 'n tweede
seun vir Jakob in die wêreld gebring. 8Ragel het toe gesê: Ek was in 'n
bitter swaar stryd gewikkel met my suster, maar ek het gewen. Toe
noem sy die seun Naftali . 9Toe Lea besef sy bring nie meer kinders in
die wêreld nie, het sy haar slavin Silpa gevat en vir Jakob gegee as
vrou. 10Sy het vir hom 'n seun in die wêreld gebring, 11en Lea het gesê:
Nou is ek gelukkig! Sy het die seun Gad genoem. 12Daarna het Lea se
slavin Silpa 'n tweede seun vir Jakob in die wêreld gebring, 13en Lea
het gesê: Hoe gelukkig is ek. Die vrouens sal my Die Gelukkige noem!
Toe noem sy die seun Aser . 14Op 'n keer het Ruben in die oestyd veld
toe gegaan en liefdesappels gepluk. Hy het dit vir sy ma Lea gebring.
Ragel het vir haar gesê: Gee vir my van die liefdesappels wat jou seun
gebring het. 15Toe vra Lea vir haar: Is jy nie daarmee tevrede dat jy my
man gevat het nie? Wil jy nou nog ook die liefdesappels vat wat my
seun gebring het? Daarop het Ragel geantwoord: In ruil daarvoor mag
Jakob vannag by jou slaap. 16Toe Jakob die aand van die veld af kom,
gaan Lea hom tegemoet en sê vir hom: Jy moet na my toe kom, want
om jou te kry, het ek die volle prys betaal met die liefdesappels wat
my seun gebring het. Daardie nag het Jakob toe by haar geslaap.
17God het Lea se gebed verhoor, en sy het swanger geword en 'n vyfde
seun vir Jakob in die wêreld gebring. 18Sy het gesê: God het my 'n loon
gegee omdat ek my slavin aan my man gegee het. Toe noem sy die
seun Issaskar . 19Lea het weer swanger geword en 'n sesde seun vir
Jakob in die wêreld gebring. 20Toe sê sy: God het hierdie keer 'n mooi
geskenk aan my gegee. Nou sal my man by my bly, want ek het ses
seuns vir hom in die wêreld gebring. Toe noem sy die seun Sebulon .
21Daarna het sy 'n dogter in die wêreld gebring en haar Dina genoem.
22God het op Ragel ag geslaan en haar gebed verhoor. Hy het haar nie
langer kinderloos gelaat nie. 23Sy het swanger geword en 'n seun in die
wêreld gebring en toe sê sy: God het my skande weggeneem. 24Toe

noem sy die seun Josef , want, het sy gesê, die Here sal my nog 'n seun
gee. 25Nadat Ragel vir Josef in die wêreld gebring het, het Jakob vir
Laban gesê: Laat my trek. Ek wil na my geboorteland toe gaan. 26Gee
my nou my vrouens en kinders vir wie ek by u gewerk het, want ek
wil weggaan. U weet hoe goed ek vir u gewerk het. 27Maar Laban het
vir hom gesê: Dink tog aan wat jy vir my beteken. Ek het die tekens
gelees en agtergekom dat die Here my seën om jou ontwil. 28Verder
het Laban vir Jakob gesê: Stel self jou loon vas, en ek betaal jou dit
om vir my te werk. 29Daarop sê Jakob vir hom: U weet hoe ek vir u
gewerk het, en hoe dit met u kudde gegaan het terwyl hulle by my
was. 30Die bietjie wat u gehad het voor ek gekom het, het baie geword,
want die Here het u geseën vandat ek by u gekom het. Wanneer sal ek
vir my huis kan begin werk? 31Toe vra Laban: Wat moet ek jou betaal?
en Jakob antwoord: U hoef my niks te betaal nie. Ek sal weer u
kleinvee oppas as u my dit wil laat doen. 32Ek sal vandag al u kleinvee
deurgaan om al die gestreepte en bont skaaplammers en al die swart
skape en die bont en gestreepte bokke af te keer. Dit sal my betaling
wees. 33Wanneer u dan eendag kom kyk na wat ek by u verdien het,
sal dit duidelik wees of ek eerlik was of nie: alles onder my bokke wat
nie gestreep of bont is nie, en al die skape wat nie swart is nie, sal vee
wees wat ek gesteel het. 34Laban het geantwoord: Goed! Laat dit wees
soos jy gesê het. 35Maar dieselfde dag nog het Laban al die gevlekte en
bont bokramme en al die gestreepte en bont bokooie afgekeer en ook
alles waaraan iets wits was en al die swart skape, en dit alles onder
die sorg geplaas van sy seuns. 36Hy het hierdie trop van hom op 'n
afstand van drie dae se trek van Jakob af laat oppas. Jakob self het
Laban se ander vee opgepas. 37Jakob het toe jong lote van populiere,
amandels en plataanbome gevat en stroke daarvan afgeskil, sodat daar
wit strepe op die lote was. 38Hy het die lote wat hy so afgeskil het, in
die waterkrippe gesit, reg voor die kleinvee waar hulle kom suip het.
Wanneer die ooie dan op hitte kom en kom suip, 39is hulle by die lote
gedek en het hulle gevlekte en gestreepte en bont lammers gekry.
40Jakob het die skape uitgekeer en hulle laat kyk in die rigting van die
gevlekte en swart vee van Laban. So het Jakob vir hom sy eie kuddes
opgebou en hy het hulle nie by Laban se kleinvee laat kom nie.
41Wanneer die sterk diere gedek moes word, het Jakob die lote voor
hulle in die krippe gesit sodat hulle by die lote gedek kon word.
42Maar hy het nie die lote by die swak diere gesit nie. So het dit
gekom dat Laban die swakkes gekry het en Jakob die sterkes. 43Die
man het al hoe ryker geword. Hy het baie kleinvee, slavinne, slawe,
kamele en donkies gehad.

GENESIS 31

1Jakob het die seuns van Laban hoor sê: Jakob het alles gevat wat aan
Pa behoort. Hy het hierdie hele rykdom verkry uit wat aan Pa
behoort. 2Jakob het ook aan Laban gemerk dat hy nie meer soos
voorheen oor hom voel nie. 3Toe sê die Here vir Jakob: Gaan terug na
jou vaderland, na jou familie toe. Ek sal by jou wees. 4Toe laat Jakob
vir Ragel en Lea veld toe roep, na sy kleinvee toe. 5Hy het vir hulle
gesê: Ek merk aan julle pa dat hy nie meer soos voorheen oor my voel
nie. Maar die God van my vader was by my. 6Julle weet dat ek baie
hard gewerk het vir julle pa. 7Tog het hy my bedrieg en my loon kort-
kort verander. Maar God het hom nie toegelaat om my te benadeel
nie. 8Wanneer julle pa sê: Die gestreepte kleinvee is jou loon' kry die
hele trop gestreepte lammers, en wanneer hy sê: Die gevlektes is jou
loon,' kry die hele trop gevlekte lammers. 9So het God die besitting
van julle pa gevat en vir my gegee. 10In die paartyd van die kleinvee
het ek in 'n droom gesien dat die ramme waardeur die ooie gedek
word, gevlek, gestreep en gespikkel is. 11Die Engel van God het my in
die droom geroep: Jakob!' en ek het geantwoord: Hier is ek!' 12Toe sê
Hy vir my: Kyk mooi: al die bokramme waardeur die ooie gedek word,
is gevlek, gestreep en gespikkel. Ek het alles gesien wat Laban jou
aangedoen het. 13Ek is die God van Bet-El waar jy olie op 'n klippilaar
uitgegiet en 'n gelofte teenoor My afgelê het. Maak klaar en trek weg
uit hierdie land Gaan terug na jou geboorteland toe. 14Daarop het
Ragel en Lea vir Jakob gesê: Ons het nie meer enige aandeel aan ons
vaderhuis nie. 15Ons word deur Pa as vreemdelinge beskou. Hy het ons
verkoop en die geld opgebruik. 16Al die besittings wat God van hom
afgevat het, is ons en ons kinders s'n. Doen dus gerus maar alles wat
God vir jou gesê het. 17Jakob het toe klaargemaak en sy vrouens en
kinders op kamele laat klim, 18en hy het al sy vee saamgevat en ook al
sy besittings wat hy in Paddan-Aram bymekaargemaak het, en na sy
pa, na Isak toe vertrek in Kanaän. 19Laban was weg om sy skape te
gaan skeer. Toe steel Ragel haar pa se afgodsbeeldjies. 20Jakob het ook
vir Laban die Arameër bedrieg deur hom nie te vertel van sy vlug nie.
21Jakob het gevlug met alles by hom. Hy het deur die Eufraatrivier
getrek en koers gekies Gileadberg toe. 22Drie dae later is aan Laban
vertel dat Jakob gevlug het. 23Laban het die mans in sy familie
saamgevat en vir Jakob agternagesit. Na sewe dae het Laban hom
ingehaal by Gileadberg. 24Dié nag het God in 'n droom na Laban die
Arameër toe gekom en vir hom gesê: Wees versigtig met wat jy vir
Jakob sê! 25Toe Laban by Jakob kom, was sy kamp opgeslaan by
Gileadberg, en Laban-hulle het ook daar kamp opgeslaan. 26Hy het vir
Jakob gesê: Wat het jy gedoen? Jy het my bedrieg en my dogters

weggevat asof hulle krygsgevangenes is. 27Waarom het jy in die
geheim gevlug? Jy het my bedrieg en my niks vertel nie. Ek sou jou
laat vertrek het met 'n fees en met liedere, met tamboeryne en met
liere. 28Jy het my nie eens toegelaat om my kleinkinders en my dogters
te groet nie. Jy het 'n ongehoorde ding gedoen. 29Ek het die mag om
julle kwaad aan te doen, maar die God van jou voorvaders het verlede
nag vir my gesê: Wees versigtig met wat jy vir Jakob sê.' 30Maar nou,
as jy weggetrek het net omdat jy so baie verlang na jou familie,
waarom het jy dan my gode gesteel? 31Toe sê Jakob vir Laban: Ek het
gevlug, want ek was bang, ek het gedink u sal u dogters van my af
wegvat. 32Maar die een by wie u u gode kry, moet sterf. Kyk hier waar
ons familie bystaan wat daar van u by my is en vat dit saam terug.
Jakob het nie geweet dat Ragel die gode gesteel het nie. 33Laban het
niks in Jakob se tent gekry nie, ook nie in dié van Lea en in dié van
die twee persoonlike slavinne nie. Laban is toe uit Lea se tent uit na
Ragel s'n toe. 34Ragel het die afgodsbeeldjies gevat en onder die
kameelsaal gesit en daarop gaan sit Laban het haar hele tent behoorlik
gefynkam maar niks gekry nie. 35Toe sê Ragel vir hom: Pa moet tog nie
vir my kwaad word nie, want ek kan nie vir Pa opstaan nie: ek is siek,
soos dit maar elke maand met 'n vrou gaan. Laban het toe verder
rondgesoek, maar nie die afgodsbeeldjies gekry nie. 36Toe word Jakob
kwaad en hy verwyt vir Laban: Wat het ek verkeerd gedoen? Waar het
ek oortree dat u my agternagesit het? 37U het my besittings gefynkam.
Wat het u gekry wat uit u huis kom? Sit dit hier voor ons familie neer
sodat hulle as regters tussen ons twee kan optree. 38Dis nou twintig
jaar dat ek by u was U skaapooie en u bokooie het gereeld gelam, en
ek het nie u skaapramme geslag nie. 39Wat deur wilde diere verskeur
is, het ek nie na u toe gebring nie, ek moes dit vervang. Wat oordag of
in die nag gesteel is, het u van my geëis. 40Bedags het die hitte my
verrinneweer en snags die koue, ek kon nie slaap nie. 41Dis nou twintig
jaar dat ek in u huis is: veertien jaar het ek vir u gewerk vir u twee
dogters en ses vir kleinvee uit u trop, en u het my betaling kort-kort
verander. 42As die God van my voorvaders, die God van Abraham, die
Beskermer van Isak, nie by my was nie, sou u my met leë hande
weggestuur het. Maar God het gesien hoe swaar ek gekry het en hoe
hard ek gewerk het en Hy het verlede nag in my guns uitspraak
gelewer. 43Laban het vir Jakob geantwoord: Dit is my dogters en my
kinders en my kleinvee: alles wat jy hier sien, is myne. Waarom sou ek
vandag my dogters of die kinders wat deur hulle in die wêreld gebring
is, iets aandoen? 44Kom ons maak liewer 'n ooreenkoms. Laat daar 'n
getuienis wees om ons daaraan te herinner. 45Toe vat Jakob 'n klip en
sit dit regop neer as herinneringsklip. 46Hy het vir die mense by hom
gesê: Maak nog klippe bymekaar. Hulle het dit gedoen en 'n kliphoop
gepak. Toe het hulle daar by die kliphoop geëet. 47Laban het die

kliphoop genoem: Jegar-Sahaduta , en Jakob het dit genoem: Galed .
48Laban het toe gesê: Hierdie kliphoop word vandag vir ons 'n
getuienis, en hy het dit Galed genoem. 49Laban het ook nog gesê: Dit is
Mispa , want die Here hou 'n oog oor ons wanneer ons mekaar nie
meer kan sien nie. 50Dan sal jy nie my dogters mishandel nie en ook
nie vir jou nog vrouens vat nie. Wanneer daar niemand anders by ons
is nie, sal God getuie wees in die saak tussen ons. 51Verder het Laban
vir Jakob gesê: Kyk na hierdie kliphoop en kyk na die klippilaar wat
ek regop gesit het. Dit staan tussen ons. 52Hierdie kliphoop is 'n teken
en die klippilaar is 'n teken: ek sal nie hier verby gaan na jou toe om
jou aan te val nie, en jy sal nie hier verby kom om my aan te val nie.
53Die God van Abraham, die God van Nahor, die God van hulle twee
se vader sal as regter optree. Toe het Jakob 'n eed afgelê in die Naam
van die Beskermer van Isak. 54Jakob het daar op die berg geoffer en
toe het hy die mense by hom genooi om te eet. Nadat hulle klaar geëet
het, het hulle daar by die berg oornag. 55Vroeg die volgende môre het
Laban sy kleinseuns en sy dogters met seënwense gegroet. Hy het toe
vertrek, terug huis toe.

GENESIS 32

1Jakob het sy koers gegaan, en engele van God het hom teëgekom.
2Toe Jakob hulle sien, sê hy: Dit is 'n leër van God, en Jakob het die
plek Maganajim genoem. 3Daarna het Jakob boodskappers
vooruitgestuur na sy broer Esau toe, na die Seïrstreek toe, die gebied
van Edom. 4Jakob het vir hulle gesê: So moet julle vir my geagte
broer, vir Esau sê: So sê Jakob wat aan u onderdanig wil wees: Ek het
tot nou toe by Laban gebly. 5Ek besit beeste, donkies, kleinvee, slawe
en slavinne. Ek laat u dit weet om te verneem of ek by u welkom sal
wees. 6Die boodskappers het na Jakob toe teruggekom en kom sê: Ons
het by u broer Esau aangekom, maar toe was hy al op pad na u toe
met vier honderd man by hom. 7Jakob het baie bang geword, angs het
hom oorval. Toe deel hy die mense by hom, en die kleinvee, die beeste
en die kamele in twee groepe, 8want hy het gedink: as Esau by die
eerste groep kom en dit uitwis, kan die ander groep dalk wegkom.
9Daarna het Jakob gebid: Here, God van my voorvader Abraham, God
van my vader Isak, U wat vir my gesê het om terug te gaan na my
land en my familie toe en U sal goed doen aan my, 10ek is al u
gunsbewyse nie werd nie, ook nie die trou waarmee U my versorg het
nie. Toe ek destyds deur die Jordaan is, het ek net my kierie gehad, en
nou het ek hierdie twee groot groepe. 11Red my tog uit die mag van
my broer Esau, ek is bang vir hom. Hy kan dalk kom en my
doodmaak, en ook die moeders en kinders. 12U het my tog beloof: Ek
sal beslis goed doen aan jou, Ek sal jou nageslag so baie maak soos die
sand van die see, wat nie getel kan word nie. 13Jakob het daar oornag
en die volgende môre vat hy toe uit sy besitting 'n geskenk vir sy broer
Esau: 14twee honderd bokooie en twintig bokramme, twee honderd
skaapooie en twintig ramme, 15dertig kameelkoeie met kalwers,
veertig koeie en tien bulle, twintig donkiemerries en tien hingste. 16Hy
het elke trop aan 'n slaaf gegee en gesê: Trek vorentoe, maar hou 'n
afstand tussen die troppe. 17Hy het die voorste slaaf beveel: Wanneer
my broer Esau jou kry en jou vra: Wie is jy? Waarvandaan kom jy en
aan wie behoort al hierdie goed voor jou?' 18moet jy sê: Dit behoort
aan Jakob wat aan u onderdanig wil wees. Dit word as geskenk aan
Meneer gestuur, en hy kom self ook agter ons aan. 19Jakob het
dieselfde opdrag aan die tweede slaaf gegee, en ook aan die derde en
aan elkeen wat agter 'n trop was Jakob het vir hulle gesê: Wat ek vir
die voorste gesê het, moet julle almal vir Esau sê as julle by hom kom.
20Verder moet julle ook nog sê: Jakob kom agter ons aan. Hy wil aan u
onderdanig wees. Jakob het naamlik gedink: met die geskenk wat
voor my uit gaan, sal ek probeer om hom in 'n goeie bui te kry. Dan
sal ek na hom toe gaan en miskien ontvang hy my dan vriendelik. 21So

is die geskenk voor Jakob uit gestuur, maar hy het die aand in die
kamp oorgebly. 22Die nag het hy opgestaan en sy twee vrouens en sy
twee persoonlike slavinne en sy elf kinders gevat en deur Jabbokdrif
gegaan. 23Nadat hy hulle deur die rivier gevat het, het hy ook alles wat
hy besit, laat deurgaan. 24Jakob het alleen daar agtergebly, en 'n man
het tot dagbreek met hom gestoei. 25Toe die man agterkom dat hy nie
vir Jakob kan wen nie, het die man, terwyl hy met hom stoei, vir
Jakob teen die heup geslaan sodat dit uit die potjie gespring het. 26Die
man het vir Jakob gesê: Los my, want die dag breek. Jakob het
geantwoord: Ek sal jou net los as jy my seën. 27Toe vra die man: Wat is
jou naam? en hy antwoord: Jakob. 28Die man het gesê: Jy sal nie meer
Jakob genoem word nie, maar Israel , want jy het teen God en teen
mense 'n stryd gevoer en jy het dit end-uit volgehou. 29Toe sê Jakob:
Sê my tog jou naam, en die man vra: Waarom vra jy my naam? Hy het
vir Jakob net daar geseën, 30en Jakob het die plek Pniël genoem, want,
het hy gesê, ek het God van aangesig tot aangesig gesien en tog het ek
nie omgekom nie. 31Net toe Jakob by Pniël verbygaan, het die son
opgekom. Jakob het mank gebly aan sy heup, 32en daarom eet die
Israeliete tot nou toe nie die senuweebondel wat aan die heup vaskom
nie, want die man het vir Jakob teen sy heup geslaan, op die
heupsenuwee.

GENESIS 33

1Toe Jakob deur die spruit was, het hy vir Esau in die verte sien
aankom met vier honderd man by hom. Jakob het die kinders onder
Lea en Ragel en die twee persoonlike slavinne verdeel 2en die slavinne
met hulle kinders op die voorpunt gesit. Lea met haar kinders was
agter hulle en Ragel en Josef heel agter. 3Hy self het verbygegaan tot
heel voor en toe hy nader na sy broer toe kom, het hy sewe keer diep
gebuig. 4Esau het hom tegemoet gehardloop en hom omhels Esau het
sy arms om Jakob se nek gesit en hom gesoen, en hulle het gehuil.
5Esau het opgekyk en die vrouens en kinders gesien en toe sê hy: Wie
is al hierdie mense by jou? Jakob het geantwoord: Dit is die kinders
wat God in sy liefde aan my gegee het. 6Die persoonlike slavinne het
met hulle kinders nader gekom en gebuig 7en toe het ook Lea met haar
kinders nader gekom en gebuig. Josef en Ragel was heel agter en ook
hulle het nader gekom en gebuig. 8Toe vra Esau: En wat is jou
bedoeling met al daardie goed wat ek gekry het? en Jakob antwoord:
Dit is om u vriendskap te wen. 9Maar Esau sê vir hom: Broer, ek besit
self baie. Wat joune is, moet joune bly. 10Toe sê Jakob: Nee, as u my
goedgesind is, moet u my geskenk aanvaar. Ek het na u toe gekom om
u goedgesindheid te wen net soos wanneer 'n mens in die
teenwoordigheid van God verskyn. En u het my vriendelik ontvang.
11Aanvaar tog my geskenk wat vir u gebring is, want God was goed vir
my en ek het oorgenoeg. Jakob het by Esau daarop aangedring, en toe
aanvaar hy die geskenk. 12Hy het vir Jakob gesê: Breek kamp op dat
ons verder kan trek. Ek sal vooruit trek om jou te beskerm. 13Maar
Jakob het hom geantwoord: U sien tog self die ou kindertjies is maar
klein en die lammertjies en die kalwers by my is nog swak. As 'n mens
hulle net een dag te hard aandryf, is die hele klomp dood. 14Trek u
maar vooruit voor my en dan kom ek op my gemak agterna. Ek sal
volgens die pas van die vee en van die kinders na u toe kom in Seïr.
15Toe sê Esau: Dan los ek 'n paar van my manne by jou, maar Jakob
vra: Waarom wil u dit doen? U is my tog goedgesind? 16Esau is daardie
dag nog terug op sy pad Seïr toe. 17Jakob het gaan tent opslaan by
Sukkot en daar het hy vir hom 'n huis gebou. Hy het ook takkrale vir
sy vee gemaak, en daarom word die plek Sukkot genoem. 18Nadat
Jakob uit Paddan-Aram weg is, het hy veilig by Sigem in Kanaän
aangekom. Hy het net buite die stad kamp opgeslaan. 19Toe koop hy
die stuk grond waar sy tent staan, vir honderd geldstukke by die seuns
van Gamor, die pa van Sigem. 20Jakob het daar 'n altaar gebou en dit
genoem: Die God van Israel is God.

GENESIS 34

1Dina, die dogter wat deur Lea vir Jakob in die wêreld gebring is, het
op 'n keer gaan kuier by die dogters van die omgewing. 2Toe Sigem
seun van die Hewiet Gamor, 'n volksleier, haar sien, het hy haar
gegryp en met haar gemeenskap gehad. Hy het haar verkrag. 3Daarna
het hy al hoe meer begin hou van Dina dogter van Jakob. Hy het die
meisie lief gekry en haar hart probeer wen. 4Hy het vir sy pa, vir
Gamor gesê: Kry vir my daardie meisie as vrou. 5Jakob het verneem
dat sy dogter Dina deur Sigem onteer is, maar omdat Jakob se seuns
met die vee in die veld was, het hy niks gedoen voor hulle terug was
nie. 6Toe Gamor, Sigem se pa, na Jakob toe gaan om met hom te praat
oor Dina, 7kom Jakob se seuns juis van die veld af by die huis aan en
toe hulle hoor wat gebeur het, was die manne ontsteld. Hulle was baie
kwaad, want Sigem het 'n gruwelike ding aangevang toe hy met die
dogter van Jakob, 'n Israelitiese meisie, gemeenskap gehad het. So iets
doen 'n mens nie. 8Gamor het vir hulle gesê: My seun Sigem hou baie
van die dogter uit julle huis. Laat haar tog met hom trou. 9Kom ons
word familie van mekaar. Dan kan julle dogters met ons trou en ons
dogters met julle. 10Dan bly julle hier by ons. Ons land is tot julle
beskikking. Bly net hier of trek rond en kry julle eie grond hier by ons.
11Toe sê Sigem vir Dina se pa en haar broers: As julle instem, sal ek
betaal wat julle ook al van my vra. 12Julle kan maar die vergoeding
wat ek moet gee, net so groot maak soos julle wil. Ek sal ook nog
enige ander geskenk gee wat julle vra. Gee net asseblief die meisie vir
my dat ek met haar kan trou. 13Jakob se seuns het egter nie vir Sigem
en sy pa Gamor 'n reguit antwoord gegee nie, want die broers se suster
Dina was onteer. 14Hulle het toe gesê: Ons kan nie ons suster sommer
so laat trou met 'n man wat nie besny is nie. Dit is vir ons 'n
ongehoorde ding. 15Ons kan net instem as julle soos ons word: besny al
julle mans. 16Dan kan ons ons dogters met julle laat trou en kan ons
met julle dogters trou. Dan sal ons by julle bly en ons sal een volk
word. 17Maar as julle nie na ons luister nie en julle nie laat besny nie,
sal ons ons suster vat en wegtrek. 18Gamor en sy seun Sigem het
hiertoe ingestem. 19Die jongman Sigem wou nie die saak laat sloer nie,
want hy was lief vir Jakob se dogter. Omdat Gamor en Sigem die
meeste gesag onder hulle mense gehad het, 20het hulle na die
stadspoort toe gegaan en daar vir die mans van die stad gesê: 21Hierdie
vreemde mense het met goeie bedoelings na ons toe gekom. Hulle wil
hier kom bly en met hulle kuddes in ons land rond trek: die land is
groot en lê oop voor hulle. Dan kan ons met hulle dogters trou en
hulle met ons s'n. 22Hierdie mense sal egter net by ons kom bly en
saam met ons een volk word as al ons mansmense besny word soos dit

by hulle is. 23Hulle kuddes, al hulle vee, hulle besittings, word ons
eiendom as ons instem, en dan sal hulle by ons bly. 24Al die mans van
die stad het na Gamor en sy seun Sigem geluister, en hulle almal is
besny. 25Drie dae later toe hulle baie pyn gehad het, het Jakob se twee
seuns Simeon en Levi, die broers van Dina, elkeen sy swaard gevat en
sonder om agterdog te wek, die stad ingegaan en al die mans
doodgemaak, 26ook vir Gamor en sy seun Sigem. Hulle het vir Dina uit
Sigem se huis uit weggevat en uit die stad uit gegaan. 27Jakob se seuns
het toe op die slagoffers toegesak en die stad geplunder omdat hulle
suster daar onteer is: 28kleinvee, beeste, donkies, alles in die stad en
alles in die veld het hulle vir hulle gevat. 29Ja, hulle het alles
geplunder wat daar in die stad was, hulle het alles wat in die huise
was, buitgemaak; ook die kinders en vrouens is as gevangenes
saamgevat. 30Toe sê Jakob vir Simeon en Levi: Julle het my in die
moeilikheid gebring, want julle het my naam sleg gemaak by die
mense van hierdie land, die Kanaäniete en die Feresiete. Ek het maar
'n klein klompie mans by my. As die mense van die land almal
saamstaan teen my, sal hulle my en my mense verslaan en ons om die
lewe bring. 31Toe antwoord hulle: Hy moes nie ons suster soos 'n hoer
behandel het nie!

GENESIS 35

1God het vir Jakob gesê: Maak jou klaar en gaan na Bet-El toe en bly
daar. Bou vir My daar 'n altaar. Ek is die God wat daar aan jou
verskyn het toe jy vir jou broer Esau gevlug het. 2Toe sê Jakob vir sy
hele huis en vir almal by hom: Haal uit al die afgodsbeelde wat by
julle is. Reinig julle en trek ander klere aan. 3Ons moet klaarmaak en
Bet-El toe gaan. Daar moet ek 'n altaar gaan bou vir die God wat my
gebed verhoor het toe ek in die moeilikheid was en wat by my was
waar ek ook al gegaan het. 4Hulle het toe al die afgodsbeelde in hulle
besit vir Jakob gegee en ook hulle oorringe. Hy het dit onder die groot
boom by Sigem begrawe. 5Toe Jakob-hulle wegtrek, het God die
mense van die stede in daardie omgewing so bang gemaak vir Jakob
en sy seuns dat hulle nie agtervolg is nie. 6Jakob en al die mense by
hom het by Lus aangekom. Dit is die Lus wat in Kanaän geleë is, nou
bekend as Bet-El. 7Hy het daar 'n altaar gebou en die plek El-Bet-El
genoem, want God het daar aan hom verskyn toe hy vir sy broer
gevlug het. 8Debora, die vrou aan wie Rebekka as kind gedrink het,
het daar gesterf en hulle het haar begrawe onder die groot boom naby
Bet-El, en hulle het dit Huilboom genoem. 9Nadat Jakob uit Paddan-
Aram terug was, het God weer aan hom verskyn en hom geseën. 10God
het vir hom gesê: Jy is Jakob, maar jy sal nie langer Jakob genoem
word nie. Jou naam sal Israel wees. God het hom toe Israel genoem.
11God het verder vir hom gesê: Ek is God die Almagtige. Wees
vrugbaar en word 'n groot nasie. Baie nasies sal van jou afstam. Jy sal
die voorvader wees van konings. 12Hierdie land wat Ek aan Abraham
en aan Isak gegee het, sal Ek aan jou gee en ná jou gee Ek dit aan jou
nageslag. 13Toe het God van Jakob af weggegaan, en op die plek waar
God met hom gepraat het, 14het Jakob 'n klip regop gesit, presies op
die plek waar die Here met hom gepraat het. Hy het 'n drankoffer
daarop uitgegiet en ook olie. 15Hy het die plek waar God met hom
gepraat het, Bet-El genoem. 16Jakob-hulle het van Bet-El af getrek na
Efrata toe. Hulle was nog 'n ent daarvandaan toe bring Ragel 'n kind
in die wêreld. Dit was 'n moeilike geboorte. 17Met dié dat Ragel so
swaar ly by die bevalling, sê die vroedvrou vir haar: Moenie
bekommerd wees nie. Ook hierdie keer het jy 'n seun! 18Maar Ragel
was aan die sterf en terwyl sy haar laaste asem uitblaas, noem sy die
seuntjie Ben-Oni . Sy pa het hom egter Benjamin genoem. 19Ragel het
gesterf, en sy is begrawe langs die pad na Efrata toe, dit is Betlehem.
20Jakob het 'n groot klip op haar graf gesit. Dit is die klip wat nou nog
op haar graf is. 21Israel het verder weggetrek en kamp opgeslaan
anderkant Migdal-Eder. 22Terwyl Israel in daardie landstreek gebly
het, het Ruben gemeenskap gehad met Bilha, sy pa se slavinvrou.

Israel het dit te hore gekom. Jakob het twaalf seuns gehad. 23Die seuns
van Lea was Ruben, die oudste, Simeon, Levi, Juda, Issaskar en
Sebulon. 24Die seuns van Ragel was Josef en Benjamin. 25Die seuns van
Ragel se persoonlike slavin Bilha was: Dan en Naftali. 26Die seuns van
Lea se persoonlike slavin Silpa was: Gad en Aser. Dit is Jakob se seuns
wat in Paddan-Aram gebore is. 27Jakob is na sy pa Isak toe in Mamre
by Kirjat-Arba, dit is Hebron, waar Isak gebly het, en vroeër ook
Abraham. 28Isak het honderd en tagtig jaar oud geword 29en toe is hy
dood. Hy het gesterf nadat hy oud geword en 'n vol lewe gehad het. Sy
twee seuns Esau en Jakob het hom begrawe.

GENESIS 36

1Hier volg besonderhede uit die familiegeskiedenis van Esau, dit is
Edom. 2Esau het getrou met Kanaänitiese meisies: met Ada dogter van
Elon, 'n Hetiet, met Oholibama dogter van Ana, dogter van Sibon, 'n
Hewiet, 3en met Basemat dogter van Ismael en suster van Nebajot.
4Ada het vir Elifas in die wêreld gebring. Basemat het vir Reüel in die
wêreld gebring 5en Oholibama vir Jeüs, Jalam en Korag. Dit is Esau se
seuns wat vir hom in Kanaän gebore is. 6Maar Esau het met sy vrouens
en sy seuns en dogters en al die mense by hom en met sy kleinvee en
grootvee en al sy besittings wat hy in Kanaän bymekaargemaak het,
weggetrek na 'n ander land toe, weg van sy broer Jakob af. 7Hulle
twee se besittings was te veel, hulle kon nie saam boer nie, en die land
waar hulle as vreemdelinge gebly het, kon nie hulle vee dra nie. 8Esau,
dit is Edom, het in die Seïrberge gaan woon. 9Hier volg die name van
Esau se nageslag in die Seïrberge. Esau was die voorvader van die
Edomiete. 10Die name van Esau se seuns was: Elifas seun van Esau se
vrou Ada, en Reüel seun van Esau se vrou Basemat. 11Elifas se seuns
was Teman, Omar, Sefo, Gatam en Kenas. 12Esau se seun Elifas het vir
Timna as byvrou gehad, en sy het vir Amalek in die wêreld gebring.
Dit was die nageslag van Esau se vrou Ada. 13Die seuns van Reüel was
Nagat, Serag, Samma en Missa. Dit was die nageslag van Esau se vrou
Basemat. 14Die seuns van Esau se vrou Oholibama dogter van Ana,
dogter van Sibon, was Jeüs, Jalam en Korag. Hulle was Esau se seuns.
15Die volgende uit Esau se nageslag was stamhoofde. Uit Esau se
oudste seun Elifas se seuns was daar Teman, Omar, Sefo, Kenas,
16Korag, Gatam en Amalek almal stamhoofde. Hulle was stamhoofde
in Edom, almal uit Elifas se huis, die nageslag van Ada. 17Uit Esau se
seun Reüel was daar Nagat, Serag, Samma en Missa, almal
stamhoofde. Hulle was stamhoofde in Edom, almal uit Reüel se huis,
die nageslag van Esau se vrou Basemat. 18Die seuns van Esau se vrou
Oholibama was Jeüs, Jalam, Korag, almal stamhoofde. Hulle was
stamhoofde uit die geslag van Oholibama dogter van Ana, Esau se
vrou. 19Dit was Esau, dit is Edom, se nageslag, en dit was hulle
stamhoofde. 20Die eerste inwoner van die land Edom was Seïr die
Goriet. Sy seuns was Lotan, Sobal, Sibon, Ana, 21Dison, Eser en Disan.
Hulle was die Goritiese stamhoofde, die nageslag van Seïr, in Edom.
22Lotan se seuns was Gori en Hemam. Timna was Lotan se suster.
23Sobal se seuns was Alwan, Managat, Ebal, Sefi en Onam. 24Sibon se
seuns was Aja en Ana. Dit is die Ana wat die warmbronne in die
woestyn ontdek het terwyl hy sy pa Sibon se donkies opgepas het.
25Ana het 'n seun Dison en 'n dogter Oholibama gehad. 26Dison se
seuns was Gemdan, Esban, Jitran en Keran. 27Eser se seuns was Bilhan,

Saäwan en Akan. 28Disan se seuns was Us en Aran. 29Die stamhoofde
van die Goriete was Lotan, Sobal, Sibon, Ana, 30Dison, Eser en Disan.
Dit is die Goritiese stamhoofde uit hulle families in Seïr. 31Daar het al
konings oor Edom geregeer nog voor daar konings oor Israel geregeer
het. Hier volg hulle name. 32Bela seun van Beor het in die stad
Dinhaba oor Edom geregeer. 33Na sy dood het Jobab seun van Serag
geregeer. Hy was afkomstig uit Bosra. 34Na sy dood het Gusam
geregeer. Hy was afkomstig uit die wêreld van die Temaniete. 35Na sy
dood het Hadad seun van Bedad in die stad Awit geregeer. Hadad het
die Midianiete verslaan in die gebied van Moab. 36Na sy dood het
Samla geregeer. Hy was afkomstig uit Masreka. 37Na sy dood het Saul
geregeer. Hy was afkomstig uit Regobot-aan-die-Rivier. 38Na sy dood
het Baäl-Ganan seun van Akbor geregeer. 39Na sy dood het Hadar in
die stad Paü geregeer. Sy vrou was Mehetabel dogter van Matred,
dogter van Me-Sahab. 40Dit is die stamhoofde van Esau volgens hulle
families en hulle woonplekke. Hulle was Timna, Alwa, Jetet,
41Oholibama, Ela, Pinon, 42Kenas, Teman, Mibsar, 43Magdiël en Iram.
Dit is die name van die stamhoofde van Edom volgens hulle
woonplekke in die land waar hulle besittings gehad het. Esau was die
voorvader van Edom.

GENESIS 37

1Jakob het in Kanaän gebly, die land waar sy voorvaders ook as
vreemdelinge gebly het. 2Hier volg die familiegeskiedenis van Jakob.
Josef was nog jonk, sewentien, toe hy kleinvee opgepas het saam met
sy broers, die seuns van Bilha en Silpa, sy pa se vrouens. Josef het
slegte stories oor sy broers by hulle pa aangedra. 3Van al sy seuns was
Israel die liefste vir Josef, die seun wat in sy ouderdom gebore is, en
daarom het hy vir Josef lang klere met moue gemaak. 4Toe sy broers
sien dat hulle pa vir Josef liewer het as vir enige van hulle, het hulle
'n afkeer van Josef gekry en het hulle niks goeds oor hom gesê nie. 5Op
'n keer het Josef gedroom en dit vir sy broers vertel. Daarna was hulle
afkeer van hom nog groter. 6Hy het vir hulle gesê: Luister na die
droom wat ek gehad het. Ons was op die land besig om gerwe te bind
7en skielik gaan staan my gerf regop en julle gerwe gaan staan daar
rondom en hulle buig voor myne. 8Toe sê sy broers vir hom: Jy verbeel
jou jy sal oor ons koning word. Dink jy dalk jy sal oor ons regeer? Oor
sy drome en sy praatjies het hulle 'n nog groter afkeer van hom gekry.
9Hy het ook nog 'n ander droom gehad en hy het dit vir sy broers
vertel. Hy het gesê: Ek het weer gedroom. Die son en die maan en elf
sterre het voor my kom buig. 10Toe hy dit vir sy pa en sy broers vertel,
het sy pa hom berispe en vir hom gesê: Wat vir 'n soort droom is dit
wat jy gehad het? Verbeel jy jou ek en jou ma en jou broers moet voor
jou kom buig? 11Sy broers was afgunstig op hom, en sy pa het aan die
droom bly dink. 12Josef se broers het hulle pa se kleinvee gaan oppas
in Sigem. 13Toe sê Israel vir Josef: Kyk, jou broers pas die kleinvee op
in Sigem. Ek wil jou na hulle toe stuur. Josef het geantwoord: Goed,
Pa! 14Toe sê Israel vir hom: Gaan kyk of alles nog reg is by jou broers
en met die kleinvee en kom vertel my alles. Israel het hom van die
laagte by Hebron af gestuur na Sigem toe. 15Hy het daar in die veld
rondgesoek, en toe kom 'n man by hom en dié vra vir hom: Wat soek
jy? 16Josef antwoord hom: Ek soek my broers. Kan jy my dalk sê waar
hulle die kleinvee oppas? 17Toe sê die man: Hulle het van hier af
versit. Ek het gehoor hulle sê hulle wil na Dotan toe gaan. Josef is toe
agter sy broers aan en hy het hulle by Dotan gekry. 18Hulle het hom al
van ver af gesien en voor hy by hulle gekom het, het hulle
ooreengekom om hom dood te maak. 19Hulle het naamlik vir mekaar
gesê: Kyk, daar kom die ou dromer aan. 20Kom ons maak hom dood en
gooi hom in 'n put. Ons kan sê 'n roofdier het hom opgevreet. Dan sal
ons sien wat word van sy drome. 21Ruben het hulle hoor praat en
omdat hy vir Josef wou red, het Ruben gesê: Nee, ons moet hom nie
doodmaak nie. 22Moenie moord pleeg nie. Gooi hom liewer in hierdie
put hier in die veld. Moenie sy lewe neem nie. Ruben het dit gesê

sodat hy vir Josef kon red en hom na sy pa toe kon terugstuur. 23Josef
het skaars by sy broers aangekom of hulle trek sy klere uit, die lang
klere met moue wat hy aangehad het, 24en vat hom en gooi hom in die
put. Dit was 'n droë put, sonder water. 25Daarna het hulle gaan sit en
eet, en toe hulle weer sien, kom daar 'n klomp Ismaelitiese handelaars
uit Gilead aan. Hulle was op pad na Egipte toe en op hulle kamele was
daar gom, balsem en hars gelaai. 26Toe sê Juda vir sy broers: Watter
nut het dit vir ons om ons broer dood te maak en dit dig te hou?
27Kom ons verkoop hom aan die Ismaeliete. Ons moenie sy lewe neem
nie, hy is ons broer, hy is bloedfamilie. Juda se broers het na hom
geluister, 28en toe daar van die Midianitiese handelaars verbykom, het
die broers vir Josef uit die put uit opgetrek en vir twintig stukke
silwer aan die Ismaeliete verkoop en dié het hom Egipte toe gevat.
29Toe Ruben terugkom by die put, was Josef nie daar nie. Ruben het
sy klere geskeur 30en teruggegaan na sy broers toe en vir hulle gesê:
Die kind is weg! Wat moet ek nou doen? 31Maar sy broers het 'n
boklam geslag en die klere van Josef gevat en in die bloed gedoop.
32Toe stuur hulle Josef se klere met 'n boodskap vir hulle pa: Ons het
dit opgetel. Kyk of dit dalk u seun se klere is. 33Israel het dit herken en
gesê: Dit is my seun se klere. 'n Roofdier het hom opgevreet. Josef is
opgevreet! 34Jakob het sy klere geskeur en rouklere aangetrek. Hy het
lank oor sy seun getreur. 35Al sy kinders het vir Jakob probeer troos,
maar hy wou hom nie laat troos nie. Hy het gesê: Ek sal bly treur oor
my seun tot ek by hom in die dood is. So het Josef se pa bly treur oor
hom. 36Die Midianiete het vir Josef in Egipte verkoop aan Potifar. Hy
was aan die farao se paleis verbonde as hoof van die lyfwag.

GENESIS 38

1Destyds het Juda weggetrek van sy broers af, in die rigting van
Adullam waar hy by 'n man met die naam Gira uitgekom het. 2Daar
het Juda vir Bat-Sua, 'n Kanaänitiese meisie, raakgeloop en met haar
getrou. Hy het met haar gemeenskap gehad, 3en sy het swanger
geword en 'n seun in die wêreld gebring. Juda het hom Er genoem. 4Sy
het weer swanger geword en nog 'n seun in die wêreld gebring en hom
Onan genoem. 5Toe Juda in Kesib was, het sy weer 'n seun in die
wêreld gebring en hom Sela genoem. 6Juda het sy oudste seun Er laat
trou met Tamar. 7Maar Er, Juda se oudste, was in die oë van die Here
'n slegte man, en die Here het hom laat sterf. 8Toe sê Juda vir Onan:
Gaan na jou broer se weduwee toe, jou skoonsuster, en trou met haar,
en sorg dat daar kinders gebore word vir jou broer. 9Onan het geweet
dat die kinders wat gebore sou word, nie as syne beskou sou word nie,
en daarom het hy elke keer as hy met die weduwee van sy broer
gemeenskap gehad het, gesorg dat sy saad op die grond kom. Hy wou
nie dat daar kinders vir sy broer gebore word nie. 10Maar wat Onan
gedoen het, was verkeerd in die oë van die Here, en Hy het ook vir
hom laat sterf. 11Toe sê Juda vir sy skoondogter Tamar: Gaan terug na
jou pa se huis toe en bly daar 'n weduwee totdat my seun Sela groot
is. Maar Juda het eintlik gedink: netnou sterf hý ook soos sy broers.
Tamar is toe weg en sy het in haar pa se huis gebly. 12'n Lang ruk
hierna het Juda se vrou Bat-Sua gesterf. Nadat hy oor haar gerou het,
is hy na Timna toe om sy kleinvee te laat skeer. Sy vriend Gira van
Adullam is saam. 13Daar is aan Tamar vertel dat haar skoonpa na
Timna toe gaan om sy kleinvee te laat skeer. 14Ondertussen het sy
gemerk dat Sela al groot is, maar dat sy nog nie vir hom as vrou gegee
is nie. Sy het toe haar rouklere tuis gelaat, haar gesig met 'n sluier
toegemaak, haar vermom en by die poort van Enajim langs die
Timnapad gaan sit. 15Juda het haar gesien en gedink sy is 'n prostituut.
Haar gesig was mos toegemaak. 16Hy het na haar toe uitgedraai en vir
haar gesê: Kom! Ek wil met jou gemeenskap hê! Hy het nie besef dat
dit sy skoondogter is nie. Toe vra sy vir hom: Wat sal jy my daarvoor
betaal? 17Hy het geantwoord: Ek sal vir jou 'n boklam uit my kudde
stuur, maar sy sê: Dan moet jy my solank 'n pand gee. 18Toe vra hy:
Wat se pand kan ek jou gee? Sy het geantwoord: Jou seëlring met die
ketting en jou kierie. Hy het dit vir haar gegee en met haar
gemeenskap gehad en sy het swanger geword. 19Sy is toe terug huis
toe waar sy haar sluier afgehaal en weer haar rouklere aangetrek het.
20Juda het sy vriend, Gira van Adullam, gestuur met die boklam om
die pand by haar te gaan haal, maar hy kon haar nie opspoor nie. 21Hy
het navraag gedoen by die mense van die plek waar sy gesit het. Hy

het gevra: Waar is daardie tempelprostituut wat by Enajim langs die
pad was? Hulle het hom geantwoord: Hier by ons is nie 'n
tempelprostituut nie. 22Hy is toe terug en het vir Juda gesê: Ek kon
haar nie kry nie. En die mense van daardie plek sê self ook daar is nie
'n tempelprostituut by hulle nie. 23Toe sê Juda: Laat sy die goed hou.
Netnou maak ek nog 'n gek van my. Ek sou die boklam stuur, maar jy
kon die vrou nie kry nie. 24Drie maande later is aan Juda vertel: Jou
skoondogter Tamar het haar soos 'n prostituut gedra en is swanger.
Toe sê hy: Bring haar uit dat sy kan verbrand word. 25Maar toe hulle
haar wou gaan haal, stuur sy 'n boodskap na haar skoonpa toe: Die
man aan wie hierdie goed behoort ek het by hom swanger geword.
Stel vas aan wie hierdie seëlring met die ketting en die kierie behoort.
26Juda het dit herken en gesê: Sy is onskuldig, ek nie! Ek moes my
seun Sela aan haar as man gegee het. Juda het nooit weer met haar
gemeenskap gehad nie. 27Toe die tyd van haar bevalling aanbreek, het
dit geblyk dat sy 'n tweeling verwag. 28Toe die geboorte begin, het een
van die twee sy hand uitgesteek en die vroedvrou het dit gegryp en 'n
stukkie rooi garing daarom gebind. Sy het gesê: Hierdie een is eerste.
29Maar toe trek hy sy hand terug en sy broertjie kom. Toe sê sy: Jy het
met krag vorentoe gekom. Hy is toe Peres genoem. 30Daarna het die
broertjie gekom om wie se hand die rooi garing was, en hy is Serag
genoem.

GENESIS 39

1Josef is na Egipte toe gebring. Potifar, 'n amptenaar van die farao en
hoof van die lyfwag, 'n Egiptenaar van geboorte, het vir Josef by die
Ismaeliete gekoop wat hom Egipte toe gevat het. 2Die Here was by
Josef en dit het baie goed gegaan met hom. Hy het in die huis van sy
eienaar, die Egiptenaar, gebly. 3Toe Potifar, Josef se eienaar, sien dat
die Here by Josef is en dat die Here alles wat Josef aanpak, laat slaag,
4was Potifar hom goedgesind. Hy het Potifar se persoonlike slaaf
geword en Potifar het hom aangestel oor sy hele huishouding, en al sy
besittings is onder Josef se sorg geplaas. 5Van toe af het die Here die
huis van die Egiptenaar geseën. Dit was oor Josef dat die Here dit
gedoen het. Die seën van die Here het gerus op al Potifar se besittings,
dié in sy huis en dié in die veld. 6Hy het alles aan Josef oorgelaat en
hom aan niks gesteur nie, behalwe aan sy kos. Josef was fris gebou en
mooi. 7Na sy bevordering in sy eienaar se huis het dié se vrou na Josef
gekyk en vir hom gesê: Kom slaap by my. 8Maar hy wou nie en hy het
vir sy eienaar se vrou gesê: Meneer steur hom aan niks vandat ek hier
is nie. Wat hy besit, het hy onder my sorg geplaas. 9Daar is niemand
wat in hierdie huis meer gesag het as ek nie. Meneer het niks van my
teruggehou nie, behalwe vir u, want u is sy vrou. Hoe kan ek so 'n
verkeerde ding doen? Ek sal mos teen God sondig! 10Sy het dag vir dag
by Josef aangehou, maar hy het bly weier om by haar te gaan slaap.
11Op 'n dag toe Josef in die huis ingaan om sy werk te doen, was daar
niemand van die ander slawe in die huis nie. 12Toe gryp Potifar se
vrou hom aan sy klere en sê: Kom lê by my. Maar Josef het buitentoe
gevlug, terwyl sy 'n stuk van sy klere in haar hand bly hou. 13Toe sy
sien dat hy buitentoe gevlug het terwyl sy 'n stuk van sy klere in haar
hand bly hou, 14roep sy die ander slawe van haar huis en sê vir hulle:
Kyk, Meneer het hierdie Hebreër na ons toe gebring om ons te kom
verneder. Hy wou by my kom slaap, maar toe ek hard begin skree 15en
hy hoor hoe hard ek aanhou roep, het hy buitentoe gevlug en hierdie
stuk klere by my gelos. 16Sy het die stuk klere by haar gehou tot Josef
se eienaar huis toe gekom het. 17Sy het alles vir hom vertel en vir hom
gesê: Die Hebreeuse slaaf wat jy hier by ons ingebring het, het by my
kom aanlê, 18maar toe ek hard aanhou roep, het hy buitentoe gevlug
en hierdie stuk klere by my gelos. 19Toe Josef se eienaar by sy vrou
hoor wat sy slaaf alles aan haar gedoen het, was hy kwaad, 20en het hy
vir Josef gevat en in die tronk gegooi waarin die mense was wat deur
die koning gevange gehou is. Terwyl Josef daar in die tronk was, 21was
die Here by hom, en Hy het Josef sy troue liefde laat ondervind, sodat
die tronkbewaarder hom goedgesind geword het. 22Hy het vir Josef in
beheer geplaas van al die gevangenes in die tronk en van wat hulle

moes doen. Josef was vir alles verantwoordelik, 23en die
tronkbewaarder het nie meer na iets omgesien nie; alles was in Josef
se hande, want die Here was by hom. Wat Josef ook al aangepak het,
die Here het dit laat slaag.

GENESIS 40

1'n Ruk nadat Josef in die tronk gesit is, het 'n skinker en 'n bakker van
Egipte se koning verkeerd opgetree teenoor hulle koning. 2Die farao
het kwaad geword vir sy twee amptenare, die hoof van die skinkers en
die hoof van die bakkers. 3Hy het hulle in dieselfde tronk laat sit
waarin Josef opgesluit was, in die gebou van die koninklike lyfwag.
4Die hoof van die lyfwag het Josef vir hulle beskikbaar gestel: hy moes
hulle bedien. Toe hulle al lank in die tronk was, 5het die twee een nag
gedroom. Die skinker en die bakker van die koning van Egipte het
daar waar hulle in die tronk opgesluit was, elkeen sy eie droom gehad
met sy eie uitleg. 6Josef het die volgende môre by hulle gekom en
opgemerk dat hulle bedruk was. 7Hy het vir die twee wat saam met
hom in die tronk was, die amptenare van die farao, gevra: Waarom
lyk julle vandag so bedruk? 8Hulle het hom geantwoord: Ons het
elkeen 'n droom gehad en ons weet nie wat dit beteken nie. Toe sê
Josef vir hulle: God ken julle drome se uitleg. Vertel die drome vir my.
9Die hoof van die skinkers het sy droom vir Josef vertel. Die skinker
het gesê: In my droom het ek 'n wingerdstok voor my gesien, 10en aan
die wingerdstok was daar drie lote. Dit het kwalik gebot of daar was
al blomme, en toe is die trosse druiwe ryp. 11Ek het die farao se beker
in my hand gehad en ek het die druiwe gepluk en daarin uitgedruk.
Toe gee ek die beker vir die farao. 12Josef het vir die skinker gesê: Dit
is die uitleg: die drie lote is drie dae. 13Oor drie dae sal die farao aan
jou aandag gee en jou in jou amp herstel. Jy sal weer vir die farao sy
beker aangee soos vroeër toe jy sy skinker was. 14Maar wanneer dit
goed gaan met jou, moet jy aan my dink en moet jy my 'n guns bewys.
Jy moet my saak vir hom stel en sorg dat ek uit hierdie plek uitkom.
15Ek is uit die land van die Hebreërs gesteel en ook hier het ek niks
gedoen waaroor hulle my in hierdie gat kon gooi nie. 16Toe die hoof
van die bakkers die gunstige uitleg hoor wat Josef gegee het, sê hy vir
hom: En nou ek! In my droom was daar drie mandjies met brood op
my kop. 17In die boonste mandjie was daar 'n geurige baksel vir die
farao. Maar die voëls het dit so uit die mandjie uit op my kop kom
opvreet. 18Josef het vir die bakker gesê: Dit is die uitleg: die drie
mandjies is drie dae. 19Oor drie dae sal die farao aan jou aandag gee,
maar vir jóú sal hy aan 'n paal laat ophang en die voëls sal jou vleis
van jou afvreet. 20Drie dae later was dit die farao se verjaarsdag en hy
het al sy amptenare op 'n groot ete onthaal. Daar voor sy amptenare
het hy aandag gegee aan die saak van die skinker en die bakker. 21Hy
het die hoof van die skinkers in sy amp as skinker herstel, en die
skinker het weer vir die farao sy beker aangegee, 22maar hy het die
hoof van die bakkers laat ophang. Dit alles het gebeur soos Josef vir

die twee hulle drome uitgelê het. 23Maar die hoof van die skinkers het
nie aan Josef gedink nie, hy het van Josef vergeet.

GENESIS 41

1Twee jaar later het die farao 'n droom gehad. Hy het gedroom hy
staan langs die Nyl. 2Uit die rivier kom daar toe sewe mooi vet koeie
uit en hulle gaan wei in die vleigras. 3Na hulle kom daar toe sewe
ander koeie uit die rivier uit. Hulle was lelik en maer en het langs die
ander koeie op die rivierwal gaan staan. 4Toe vreet die lelike maer
koeie die sewe mooi vettes op. Daarna het die farao wakker geskrik.
5Hy het weer aan die slaap geraak en weer gedroom. Hy het gesien
hoe sewe mooi vol are opskiet aan een stingel. 6Ná hulle kom daar toe
sewe skraal are uit wat verskroei is deur die oostewind. 7Die skraal are
sluk toe die sewe vol vet are in. Daarna het die farao wakker geskrik,
en hy het besef hy het gedroom. 8Die môre was die farao onrustig oor
die drome. Hy het al die waarsêers van Egipte en ook die raadgewers
almal laat roep en vir hulle sy droom vertel. Maar niemand kon dit vir
hom uitlê nie. 9Toe sê die hoof van die skinkers vir die farao: Vandag
moet ek u herinner aan die verkeerde ding wat ek vroeër gedoen het.
10U het toe kwaad geword vir u dienaars, vir my en vir die hoof van
die bakkers, en u het ons laat opsluit in die tronk in die huis van die
hoof van u lyfwag. 11Daar het ons in een en dieselfde nag 'n droom
gehad, elkeen sy eie droom met sy eie uitleg. 12Saam met ons was 'n
Hebreeuse jongman, 'n slaaf van die hoof van die lyfwag. Ons het toe
ons drome vir hom vertel, en hy het dit vir ons uitgelê. Hy het dit
uitgelê volgens elkeen se droom. 13Soos hy dit vir ons uitgelê het, het
dit daarna gebeur: vir my het hy in my amp laat herstel en die bakker
het hy laat ophang. 14Toe het die farao vir Josef laat roep en hulle het
hom gou uit die tronk gehaal. Nadat hulle hom geskeer en ander klere
aangetrek het, is hy na die farao toe. 15Die farao het vir Josef gesê: Ek
het 'n droom gehad, maar daar is niemand wat dit kan uitlê nie. Toe
het ek van jou gehoor: jy lê 'n droom uit as jy hom hoor. 16Josef het vir
die farao gesê: Nie ek nie! God gee dié goeie antwoord vir u. 17Toe sê
die farao vir Josef: In my droom het ek op die wal van die Nyl
gestaan. 18Toe kom daar sewe mooi vet koeie uit die rivier uit en hulle
gaan wei in die vleigras. 19Ná hulle kom daar toe sewe ander koeie uit
die rivier uit. Hulle was lelik en maer. Ek het nog nooit sulke lelike
diere in Egipte gesien nie. 20Toe vreet die lelike maer koeie die eerste
sewe, die vettes, op. 21Nadat hulle ingesluk was, kon jy dit nie aan die
maeres merk nie: hulle het nog net so sleg gelyk as aan die begin. Toe
het ek wakker geskrik. 22Ek het daarna in 'n droom gesien: sewe mooi
vol are het opgeskiet aan een stingel. 23Na hulle kom daar toe sewe
droë, skraal are uit wat verskroei is deur die oostewind. 24Die skraal
are sluk toe die sewe mooi are in. Ek het dit vir die waarsêers vertel,
maar niemand kon my iets sê nie. 25Toe sê Josef vir die farao: U het

maar net een droom gehad. Wat God wil doen, het Hy aan u
meegedeel. 26Die sewe mooi koeie is sewe jaar en die sewe mooi are is
sewe jaar. Dit is maar een en dieselfde droom. 27Die sewe maer, lelike
koeie wat daarna uit die rivier gekom het, en die sewe skraal are wat
deur die oostewind verskroei is, is ook sewe jaar, sewe jaar
hongersnood. 28Dit is wat ek bedoel het toe ek vir u gesê het dat God u
laat sien het wat Hy wil doen. 29Daar sal in die hele Egipte sewe jaar
groot oorvloed kom. 30Dan breek daar sewe jaar hongersnood aan. Die
mense sal die voorspoed wat daar in die hele Egipte was, vergeet en
die hongersnood sal die land op sy knieë bring. 31Die hongersnood sal
so straf wees dat 'n mens later niks meer van die oorvloed sal merk
nie. 32Die droom het twee keer na u toe gekom omdat die saak vas
staan by God. Hy sal dit binnekort uitvoer. 33Ek beveel aan dat u 'n
verstandige en wyse man kies en hom in beheer plaas van die hele
Egipte. 34Die farao moet dit doen: u moet beamptes vir die hele land
aanstel en die land tydens die sewe jaar van oorvloed behoorlik
organiseer. 35Hulle moet al die graan van die goeie jare wat aan die
kom is, insamel en dit in graanskure bêre en bewaak sodat daar kos
tot u beskikking is. 36Die graan moet vir die land in reserwe gehou
word, dit moet vir die sewe jaar van hongersnood beskikbaar wees in
Egipte. Dan sal die hongersnood nie die land uitroei nie. 37Die farao en
al sy amptenare het Josef se raad goedgevind. 38Toe sê die farao vir sy
amptenare: Waar kry ons so iemand, 'n man met die verstand van 'n
god? 39Die farao het daarop vir Josef gesê: God het jou dit alles bekend
gemaak. Daaruit is dit duidelik dat niemand soveel verstand en
wysheid as jy het nie. 40Ek stel jou aan oor my paleis. My volk moet
jou gehoorsaam. Net ek sal meer mag hê as jy. 41Die farao het verder
nog vir Josef gesê: Kyk, ek stel jou aan oor die hele Egipte. 42Toe haal
die farao sy seëlring af en steek dit aan Josef se vinger. Die farao het
vir Josef linneklere laat aantrek en 'n goue ketting om sy nek gehang
43en hom laat ry op die tweede beste wa van die farao. Daar is voor
Josef uitgeroep: Betoon hom eer! So is Josef oor die hele Egipte
aangestel. 44Toe het die farao vir Josef gesê: Ek bly die farao, maar
sonder jou toestemming mag niemand in Egipte 'n vinger verroer of 'n
voet versit nie. 45Die farao het Josef Safenat-Paneag genoem en vir
hom Asenat, dogter van Poti-Fera priester van On, as vrou gegee. Josef
was dertig jaar oud toe hy in die diens van die farao die koning van
Egipte getree het. Josef is van die farao af weg en het die land
deurgegaan, die hele Egipte. 46Tydens die sewe jaar van oorvloed het
die land 'n buitengewone groot oes gegee, 47en Josef het al die graan
wat daar in hierdie jare in Egipte was, bymekaargebring en in
graanskure gebêre: in elke stad is die graan uit die lande van daardie
omgewing gebêre. 48Josef het so baie koring bymekaargemaak dat dit
net soveel was as die sand van die see. Hy het later opgehou om aan

te teken hoeveel daar was, want dit was te veel om te tel. 49Reeds voor
die jare van hongersnood begin het, is daar vir Josef twee seuns
gebore. Sy vrou Asenat, dogter van Poti-Fera priester van On, het
hulle vir Josef in die wêreld gebring. 50Hy het die oudste Manasse
genoem, want, het hy gesê, God het my alles laat vergeet: al my
swaarkry en alles wat my familie my aangedoen het. 51Josef het sy
ander seun Efraim genoem, want, het hy gesê, God het my vrugbaar
gemaak in die land waar ek verneder is. 52Na die sewe jaar voorspoed
in Egipte 53het die sewe jaar hongersnood begin. So het Josef dit
destyds aangekondig. In al die lande was daar hongersnood, maar in
die hele Egipte was daar kos, 54want toe die hongersnood Egipte tref
en die mense vir die farao kos vra, het hy vir al die Egiptenaars gesê:
Gaan na Josef toe en doen wat hy sê. 55Oor die hele wêreld was daar
hongersnood, en toe dit straf word in Egipte, het Josef die graanskure
oopgesluit en wat daarin was, aan die Egiptenaars begin verkoop. 56En
toe die hongersnood straf word in die ander lande, het die mense van
die hele wêreld Egipte toe gekom om koring te koop by Josef.

GENESIS 42

1Toe Jakob verneem dat daar graan in Egipte is, sê hy vir sy seuns:
Waarom sit julle vir mekaar en kyk? 2Hy het verder vir hulle gesê: Ek
het gehoor daar is graan in Egipte. Gaan soontoe en koop daar vir ons
koring dat ons aan die lewe kan bly, anders sterf ons. 3Tien broers van
Josef is toe weg na Egipte toe om koring te gaan koop. 4Jakob het nie
Josef se broer Benjamin saamgestuur nie, want, het hy gesê, netnou
gebeur daar iets met hom! 5Die seuns van Israel het saam met ander
mense gegaan wat ook koring in Egipte wou gaan koop omdat daar
hongersnood was in die hele Kanaän. 6Josef was in beheer van Egipte
en hy het self die graan aan die mense verkoop. Sy broers het dus na
hom toe gegaan en diep voor hom gebuig. 7Toe hy sy broers sien, het
hy hulle herken. Maar hy het hulle nie laat agterkom wie hy is nie. Hy
het hulle bars aangespreek en gevra: Waarvandaan is julle? Hulle het
hom geantwoord: Ons is van Kanaän. Ons kom koop graan. 8Josef het
sy broers herken, maar hulle het hom nie herken nie. 9Hy het aan sy
drome van vroeër gedink en vir hulle gesê: Julle is spioene. Julle het
net kom kyk waar die land maklik ingeval kan word. 10Maar hulle het
vir hom gesê: Nee, Meneer, ons is u onderdane. Ons het net kom graan
koop. 11Ons almal het dieselfde pa. Ons is eerlike mense. Ons is nie
spioene nie. 12Josef sê toe vir hulle: Dit is nie. Julle het net kom kyk
waar die land maklik ingeval kan word. 13Hulle het geantwoord: Ons
was twaalf broers. Ons het dieselfde pa, 'n man in Kanaän. Die jongste
is nou nog by hom, en die een leef nie meer nie. 14Toe sê Josef vir
hulle: Julle is wat ek vir julle gesê het, julle is spioene! 15Hieraan sal
ek julle toets: So seker as die farao leef, julle sal nie hier weggaan
voordat julle jongste broer hierheen gebring is nie. 16Stuur een van
julle om hom te gaan haal. Julle ander sal gevange gehou word. So sal
ek vasstel of julle die waarheid praat of nie. So seker as die farao leef:
Julle is spioene. 17Josef het hulle drie dae lank aangehou 18en op die
derde dag sê hy toe vir hulle: Ek dien God! Op hierdie voorwaarde kan
julle bly lewe: 19as julle eerlike mense is, moet een van julle in die
tronk agterbly. Julle ander moet dan graan wegbring vir julle honger
huismense. 20Dan moet julle julle jongste broer na my toe bring. Dan
sal ek julle glo, en julle sal nie sterf nie. Hulle het ingestem 21en vir
mekaar gesê: Dit het ons nou van alles wat ons destyds ons broer
aangedoen het. Ons het sy angs gesien toe hy ons om genade gesmeek
het, maar ons het nie geluister nie. Nou sit ons met dieselfde angs.
22Toe sê Ruben vir hulle: Ek het julle mos gesê julle moet julle nie aan
die kind vergryp nie. Maar julle wou nie luister nie, en daarom word
sy dood nou op ons gewreek. 23Omdat Josef deur 'n tolk met hulle
gepraat het, het hulle nie besef dat hy verstaan wat hulle sê nie.

24Josef het van hulle af weggegaan en gaan huil. Daarna het hy
teruggekom na hulle toe en weer met hulle gepraat. Toe het hy vir
Simeon gevat en hom voor hulle oë in die tronk gesit. 25Josef het
opdrag gegee dat die broers se sakke vol koring gemaak moet word en
dat elkeen se geld in die sakke teruggesit moet word. Daar moes ook
padkos vir hulle gegee word. Alles is so gedoen vir hulle. 26Toe laai
hulle die graan op hulle donkies en vertrek van daar af. 27Die aand toe
een van die broers sy sak oopmaak om sy donkie te voer, sien hy die
geld bo in die sak. 28Toe sê hy vir sy broers: Kom kyk hier! My geld is
teruggesit in die sak. Hulle was radeloos, en doodgeskrik sê hulle vir
mekaar: Wat het God ons nou aangedoen? 29Toe hulle by hulle pa
Jakob in Kanaän aankom, het hulle alles wat met hulle gebeur het, vir
hom vertel: 30Die man in bevel van daardie land het ons bars
aangespreek en ons vir spioene gehou, 31maar ons het vir hom gesê dat
ons eerlike mense is en nie spioene nie. 32Ons was twaalf broers en ons
het dieselfde pa. Die een broer leef nie meer nie, en die jongste is by
Pa in Kanaän. 33Maar die man in bevel van daardie land het vir ons
gesê: Hieraan sal ek weet of julle eerlike mense is: een van julle moet
hier by my bly. Julle ander moet die kos vir julle honger mense gaan
wegbring. 34Bring dan julle jongste broer na my toe. Dan sal ek weet
julle is nie spioene nie maar eerlike mense. Dan sal ek julle broer
teruggee en mag julle vry rondbeweeg in die land. 35Toe die seuns
hulle graansakke leegmaak, kry elkeen sy beursie met geld in sy sak.
Toe hulle dit sien, was hulle en hulle pa baie bang, 36en het hy vir
hulle gesê: Julle maak my kinderloos. Josef leef nie meer nie, Simeon
is nie meer hier nie, en nou wil julle nog vir Benjamin ook wegvat! En
ek ly daaronder. 37Maar Ruben het vir sy pa gesê: Pa kan albei my
seuns om die lewe bring as ek nie vir Benjamin na Pa toe terugbring
nie. Maak my verantwoordelik vir hom, en ek sal hom vir Pa
terugbesorg. 38Jakob het net gesê: Sy broer is dood. My seun gaan nie
saam met julle nie. Hy is al wat vir my oor is. As iets hom op die pad
moet oorkom, sal ek deur julle toedoen in my ouderdom van verdriet
sterf.

GENESIS 43

1Maar dit was 'n kwaai hongersnood, 2en toe die kos begin opraak wat
die broers uit Egipte gebring het, sê hulle pa vir hulle: Julle moet
maar weer vir ons 'n bietjie kos gaan koop. 3Juda het hom
geantwoord: Daardie man het ons nadruklik gewaarsku en vir ons
gesê: Julle kom nie weer hier by my sonder julle broer nie!' 4As Pa
instem en ons broer saam met ons stuur, sal ons vir Pa gaan kos koop.
5Maar as Pa nie instem om hom saam te stuur nie, sal ons nie gaan
nie, want daardie man het vir ons gesê ons kom nie weer by hom
sonder ons broer nie. 6Toe sê Israel: Waarom het julle my hierdie
onreg aangedoen en vir die man vertel julle het nog 'n broer! 7Hulle
het gesê: Die man het ons uitgevra na ons familie. Hy het gevra: Leef
julle pa nog? Het julle nog 'n broer?' Ons het net geantwoord op
hierdie vrae van hom. Hoe moes ons weet hy sou sê: Bring julle broer
hiernatoe'? 8Juda het vir sy pa Israel gesê: Stuur tog maar die kind
saam met my sodat ons dadelik kan vertrek. Dan kan ons aan die lewe
bly. So nie sterf Pa saam met ons en ons kinders. 9Ek waarborg hy sal
terugkom. Pa kan hom van my eis. As ek hom nie vir Pa terugbring en
hom hier voor Pa kom laat staan nie, sal ek vir altyd by Pa in die
skuld wees. 10En as ons nie so getalm het nie, kon ons nou al twee keer
terug gewees het. 11Toe sê hulle pa Israel vir hulle: Nou ja, as dit dan
so is, moet julle dit maar doen. Vat van die beste wat ons land het
saam in julle graansakke as 'n geskenk vir die man: 'n bietjie balsem, 'n
bietjie heuning, gom, hars, neute en amandels. 12Julle moet die geld
verdubbel wat julle saamvat. En die geld wat julle bo in die
graansakke teruggebring het, moet julle ook saamvat. Dalk was daar 'n
misverstand. 13Vat julle broer en maak klaar en gaan terug na die man
toe. 14God die Almagtige sal sorg dat die man julle goedgesind is en
julle ander broer terugstuur en ook vir Benjamin. En ek, as ek dan my
kinders moet verloor, moet ek hulle maar verloor. 15Die manne het toe
die geskenk gevat en hulle het die geld wat hulle saamgevat het,
verdubbel. Hulle het vir Benjamin gevat en klaargemaak en Egipte toe
gegaan. Hulle het by Josef gekom, 16en toe hy sien Benjamin is by
hulle, sê hy vir sy hoofamptenaar: Vat die manne na my huis toe. Laat
slag en laat 'n ete voorberei, want hulle moet vanmiddag by my eet.
17Hy het toe gedoen wat Josef gesê het. Hy het die manne na Josef se
huis toe gevat, 18en hulle het bang geword omdat hulle na Josef se
huis toe gebring is. Toe sê hulle: Dit is oor die geld wat die vorige keer
in ons graansakke teruggesit is. Ons word hierheen gebring om ons te
oorval en te oorrompel en van ons slawe te maak en ons donkies te
vat. 19By die deur van die huis het hulle die hoofamptenaar genader
20en vir hom gesê: Ekskuus, Meneer, ons was al 'n vorige keer hier om

kos te koop. 21En toe ons hier weg is en die aand ons graansakke
oopmaak, lê elkeen se geld bo in sy sak. Dit was presies die regte
bedrag. Maar ons het dit nou weer saamgebring, 22en ook nog geld om
weer kos te koop. Ons weet nie wie die geld in ons sakke teruggesit
het nie. 23Toe sê die amptenaar vir hulle: Wees gerus! Moenie
bekommerd wees nie. Julle geld het by my uitgekom, en dit is julle
God, die God van julle voorvaders, wat 'n skat in julle sakke gesit het.
Die amptenaar het toe vir Simeon na hulle toe gebring. 24Nadat die
amptenaar hulle in Josef se huis ingebring het, het hy vir hulle water
gegee, en hulle het hulle voete gewas. Hy het ook hulle donkies voer
gegee. 25Die broers het hulle geskenk gereed gehou vir wanneer Josef
die middag kom, want hulle het gehoor dat hulle daar gaan eet. 26Toe
Josef inkom, bring hulle vir hom die geskenk wat hulle saamgebring
het, na die huis toe. Toe buig hulle diep voor hom. 27Josef het hulle
toe gevra hoe dit gaan. Hy het gevra: Hoe gaan dit met julle pa wat so
oud is en van wie julle my vertel het? Leef hy nog? 28Hulle het
geantwoord: Dit gaan goed met u onderdaan, ons pa. Hy leef nog.
Hulle het weer voor Josef gebuig en hom so geëer. 29Toe Josef sy
broer, sy ma se seun Benjamin, raaksien, vra hy: Is dit julle jongste
broer van wie julle my vertel het? En Josef sê vir hom: My seun, God
sal jou genadig wees. 30Toe het Josef haastig padgegee om eenkant te
gaan huil, want sy gemoed was vol oor sy broer. Josef is na sy kamer
toe en hy het daar gaan huil. 31Daarna het hy sy gesig gewas en
teruggegaan. Hy was weer homself en hy het gesê: Bedien die ete.
32Hulle het vir Josef afsonderlik bedien en so ook die broers en die
Egiptenaars wat daar by hulle geëet het, want die Egiptenaars het 'n
afsku daarvan om dieselfde kos as die Hebreërs te eet. 33Die broers het
teenoor Josef gesit, volgens hulle ouderdom: van die oudste af tot die
jongste. Hieroor het die manne mekaar verbaas aangekyk. 34Elkeen se
kos is van Josef se tafel af aangegee, maar Benjamin s'n was vyf keer
meer as dié van die ander. Hulle het wyn gedrink en saam met Josef
dronk geword.

GENESIS 44

1Toe beveel Josef sy hoofamptenaar: Maak die graansakke van die
manne vol met net soveel kos as hulle kan vervoer, en sit elkeen se
geld bo in sy sak. 2En my beker, my silwerbeker, moet julle bo in die
sak van die jongste sit saam met die geld vir sy graan. Die
hoofamptenaar het gedoen wat Josef gesê het. 3Ligdag die volgende
môre is die manne toe met hulle donkies daar weg. 4Hulle was nog nie
ver uit die stad uit nie, toe sê Josef vir sy hoofamptenaar: Kom, sit die
manne agterna. En as jy hulle ingehaal het, moet jy vir hulle vra:
Waarom beantwoord julle die goeie met die slegte? 5Dit is die beker
waaruit Meneer drink en waarmee hy voorspellings doen. Dis 'n lelike
ding wat julle gedoen het. 6Toe die hoofamptenaar hulle ingehaal het,
het hy dit alles vir hulle gesê, 7maar hulle het vir hom gesê: Waarom
sê u so? Nie een van ons sal so iets aanvang nie. 8Die geld wat ons die
vorige keer in ons graansakke ontdek het, het ons uit Kanaän uit vir u
teruggebring. Waarom sou ons dan goud of silwer uit die huis van u
hoof steel? 9Die een by wie iets van u hoof gekry word, kan
doodgemaak word, en ons sal dan u slawe word. 10Die hoofamptenaar
het geantwoord: Goed en reg! Dit sal wees soos julle sê, maar net die
een by wie die beker gekry word, sal my slaaf word. Julle ander sal
onskuldig wees. 11Toe het elkeen gou sy sak op die grond neergesit en
dit oopgemaak. 12Die hoofamptenaar het dit deurgesoek: hy het by die
oudste s'n begin en by die jongste s'n laaste uitgekom en die beker in
Benjamin se sak gekry. 13Toe skeur hulle hulle klere. Elkeen het weer
sy donkie gelaai en hulle het omgedraai stad toe. 14Juda en sy broers
het by Josef se huis aangekom. Hy was nog daar, en toe val hulle op
die grond voor hom neer. 15Josef het vir hulle gesê: Waarom het julle
dit aangevang? Julle weet tog dat 'n man soos ek voorspellings moet
doen! 16Juda het geantwoord: Wat kan ons vir Meneer sê? Wat kan ons
antwoord en hoe kan ons onsself verontskuldig? God het ons sonde
aan die lig gebring. Hier is ons, ons is Meneer se slawe: ons almal,
saam met hom by wie die beker gekry is. 17Toe sê Josef: Dit laat ek nie
toe nie. Dié een by wie die beker gekry is, sal my slaaf word, en julle
kan ongehinderd na julle pa toe gaan. 18Maar Juda het nader gekom
na Josef toe en gesê: Asseblief tog, Meneer! Laat ek tog net nog een
keer iets sê. Moet tog nie vir my kwaad word nie! U is soos die farao
self. 19Meneer het ons gevra of ons pa nog leef en of ons nog 'n broer
het, 20en ons het vir Meneer gesê: Ja, ons pa is oud. En op sy oudag het
hy nog 'n jong seun wie se broer dood is. Die seun is die enigste wat
van sy ma oorgebly het, en sy pa het hom lief.' 21Maar u het gesê ons
moet hom na u toe bring sodat u hom kan sien. 22Toe het ons vir
Meneer gesê: Die kind kan nie van sy pa af weggaan nie, en as hy sou

weggaan, sou dit sy pa se dood beteken.' 23Maar u het vir ons gesê u
wil ons nie weer sien as ons jongste broer nie hierheen kom nie. 24En
toe ons weer terug was by u onderdaan, ons pa, het ons hom vertel
wat Meneer gesê het. 25Toe ons pa ons later weer vra om vir ons 'n
bietjie kos te gaan koop, 26het ons vir hom gesê: Ons kan nie gaan as
ons jongste broer nie by ons is nie. Net as hy saamgaan, kan ons gaan,
want as ons jongste broer nie by ons is nie, sal die man ons nie weer
daar ontvang nie.' 27Toe het u onderdaan, ons pa, vir ons gesê: Julle
weet my lieflingvrou het net twee seuns vir my in die wêreld gebring.
28Die een is van my af weg en ek moes aanvaar dat 'n roofdier hom
opgevreet het, en ek het hom tot nou toe nog nie weer gesien nie. 29As
julle nou ook nog hierdie jongste van my af wegvat en hy kom iets
oor, sal julle my in my ouderdom laat sterf van verdriet.' 30Wanneer
ons dus by ons pa terugkom en die seun aan wie hy so geheg is, is nie
by ons nie, 31ja, as hy moet sien die seun is nie daar nie, sal hy sterf.
So sal ons ons pa wat 'n ou man is, van kommer laat sterf. 32Juda het
verder gesê: Ek het vir my pa gewaarborg dat die seun sal terugkom.
Ek het belowe ek sal vir altyd by my pa in die skuld wees as ek die
seun nie terugbring nie. 33Hou my daarom dan nou hier as Meneer se
slaaf in die plek van die seun, maar laat hý saam met sy broers
teruggaan. 34Hoe kan ek sonder die seun by my pa aankom? Ek sal dit
nie kan verdra om te sien dat so 'n smart hom tref nie.

GENESIS 45

1Josef kon homself nie langer bedwing voor die mense wat hom
bedien het nie. Hy het hulle almal beveel om van hom af weg te gaan,
en daar was van dié wat hom gedien het, nie een by hom toe hy hom
aan sy broers bekend gemaak het nie. 2Hy het so hard gehuil dat die
Egiptenaars en die mense in die farao se paleis dit gehoor het. 3Toe sê
Josef vir sy broers: Ek is Josef. Leef Pa werklik nog? Sy broers kon
hom nie antwoord nie, hulle was te bang vir hom. 4Maar hy het vir
hulle gesê: Kom na my toe! en toe hulle nader kom, sê hy: Ek is julle
broer Josef. Julle het my verkoop, en ek is Egipte toe gebring. 5Maar
julle moet nou nie sleg voel of bang wees omdat julle my verkoop het
nie, want God het my voor julle uit gestuur om lewens te red. 6Dit is
nou maar die tweede jaar van hongersnood in die land. Daar lê nog
vyf jaar voor waarin daar nie geploeg of geoes sal word nie. 7God het
my voor julle uit gestuur om vir julle 'n oorblyfsel in hierdie land te
laat oorbly, om julle aan die lewe te hou en sodat baie aan die dood
sal ontkom. 8Dis nie júlle wat my hierheen gestuur het nie, maar God.
Hy het my laat aanstel as die farao se raadgewer en as bevelhebber
oor sy huis en as regeerder oor die hele Egipte. 9Gaan dadelik na Pa
toe en sê vir hom: So sê Pa se seun Josef: God het my aangestel as
regeerder oor die hele Egipte. Kom na my toe. Moenie talm nie, 10kom
bly in die Gosenstreek. Dan is Pa naby my: Pa en Pa se seuns en
kleinseuns, die kleinvee en grootvee en alles wat Pa besit. 11Ek sal vir
Pa daar onderhou, want daar lê nog vyf jaar hongersnood voor. So sal
Pa nie verarm nie: Pa en Pa se familie en almal by Pa.' 12Julle sien self,
en my broer Benjamin sien dit ook: dis ek wat met julle praat. 13Julle
moet vir Pa vertel van al my mag hier in Egipte en van alles wat julle
gesien het. Maak gou en bring vir Pa hierheen. 14Toe omhels Josef sy
broer Benjamin en hy huil; ook Benjamin het op sy broer se skouer
gestaan en huil. 15Josef het al sy broers gesoen en daar by hulle
gestaan en huil. Eers daarna het sy broers met hom begin praat. 16Die
mense het dit in die farao se paleis gehoor en gesê: Josef se broers het
gekom. Die farao en sy amptenare het dit goedgevind, 17en hy het vir
Josef gesê: Sê vir jou broers: So moet julle nou optree: saal julle
rydiere op en gaan na Kanaän toe. 18Kry julle vader en julle gesinne en
kom hier na my toe. Ek sal julle die beste deel van Egipte gee en julle
sal die room van die land geniet. 19Jy moet hulle beveel: So moet julle
optree: vat vir julle uit Egipte waens saam vir julle kinders en vrouens
en laat julle vader op 'n wa ry en kom hierheen. 20Moenie sleg voel oor
wat julle nie kan saambring nie, want julle sal hier die beste kry van
wat Egipte het. 21Die seuns van Israel het toe so gemaak. Josef het
waens vir hulle saamgegee soos die farao beveel het Josef het ook vir

hulle padkos saamgegee. 22Hy het vir elkeen nuwe klere gegee, maar
vir Benjamin het hy vyf stelle nuwe klere en nog drie en 'n half
kilogram silwer gegee. 23Vir sy pa het hy tien donkies gestuur waarop
die beste ware van Egipte gelaai was en tien donkiemerries waarop
die beste koring en graan en kos gelaai was. Dit moes dien as padkos
vir sy pa. 24So het Josef sy broers teruggestuur, en by hulle vertrek het
hy vir hulle gesê: Moenie langs die pad bang word en begin twyfel nie.
25Hulle is toe uit Egipte weg en het in Kanaän by hulle pa Jakob
aangekom. 26Hulle het vir hom gesê: Josef leef nog. Hy regeer oor die
hele Egipte. Jakob was stomgeslaan. Hy het hulle nie geglo nie. 27Toe
vertel hulle vir hulle pa alles wat Josef vir hulle gesê het, en eers toe
hy die waens sien wat Josef gestuur het om hom te kom haal, het hy
begin belang stel. 28En hulle pa Israel het gesê: Ek verlang niks meer
nie. My seun Josef leef, en ek wil hom net sien voor ek sterf.

GENESIS 46

1Israel en almal by hom het vertrek. Hy het by Berseba gekom en daar
'n offer gebring aan die God van sy pa Isak. 2God het dié nag met
Israel gepraat in 'n visioen en geroep: Jakob, Jakob! Hy het
geantwoord: Hier is ek! 3Toe sê God: Ek is God, die God van jou vader.
Moenie bang wees om na Egipte toe te gaan nie, want Ek sal jou daar
'n groot nasie maak. 4Ek gaan saam met jou Egipte toe, en Ek sal jou
beslis weer hierheen laat terugkom. Wanneer jy sterf, sal Josef jou oë
toedruk. 5Toe Jakob uit Berseba wou vertrek, het die seuns van Israel
hulle pa Jakob en hulle kinders en vrouens op die waens laat klim wat
deur die farao gestuur is om op te ry. 6Hulle het hulle vee saamgevat
en ook die ander besittings wat hulle in Kanaän bymekaargemaak het.
So is Jakob en sy hele nageslag weg Egipte toe: 7sy seuns en kleinseuns
was by hom, ook sy dogters en kleindogters. Hy het sy hele familie
saamgevat Egipte toe. 8Hier volg die name van die Israeliete wat
Egipte toe is: Jakob en sy oudste seun Ruben 9en dié se seuns Ganok,
Pallu, Gesron en Karmi. 10Simeon en sy seuns Jemuel, Jamin, Ohad,
Jakin, Sogar en Saul, seun van 'n Kanaänitiese vrou. 11Levi en sy seuns
Gerson, Kehat en Merari. 12Juda en sy seuns Sela, Peres en Serag. Juda
se ander seuns, Er en Onan, het al in Kanaän gesterf. Peres se seuns
was Gesron en Gamul. 13Issaskar en sy seuns Tola, Puwwa, Jasub en
Simron. 14Sebulon en sy seuns Sered, Elon en Jagleël. 15Dit is die seuns
wat Lea vir Jakob in Paddan-Aram in die wêreld gebring het. Sy het
ook 'n dogter Dina gehad. Hulle almal saam was drie en dertig. 16Gad
en sy seuns Sifjon, Gaggi, Suni, Esbon, Eri, Arod en Areli. 17Aser en sy
seuns Jimna, Jiswa, Jiswi en Beria en hulle suster Serag. Die seuns van
Beria was Geber en Malkiël. 18Dit is die seuns wat Silpa vir Jakob in
die wêreld gebring het. Laban het haar vir sy dogter Lea gegee. Hulle
almal saam was sestien. 19Josef en Benjamin was die seuns van Jakob
se vrou Ragel. 20In Egipte is daar twee seuns vir Josef gebore. Asenat,
dogter van Poti-Fera priester van On, het hulle vir hom in die wêreld
gebring. Hulle was Manasse en Efraim. 21Benjamin se seuns was Bela,
Beker, Asbel, Gera, Naäman, Egi, Ros, Muppim, Guppim en Ard. 22Dit
is die seuns wat Ragel vir Jakob in die wêreld gebring het. Hulle almal
saam was veertien. 23Dan en sy seun Sugam. 24Naftali en sy seuns
Jagseël, Guni, Jeser en Sillem. 25Dit is die seuns wat Bilha vir Jakob in
die wêreld gebring het. Laban het haar vir sy dogter Ragel gegee.
Hulle almal saam was sewe. 26Afgesien van die vrouens van Jakob se
seuns was daar ses en sestig afstammelinge van Jakob wat na Egipte
toe is. 27In Egipte was daar reeds twee seuns vir Josef gebore. Jakob se
afstammelinge was dus altesaam sewentig, en hulle was in Egipte.
28Jakob het vir Juda vooruit gestuur na Josef toe om hom te laat weet

dat hy op pad is na Gosen toe. Nadat Jakob-hulle in Gosen aangekom
het, 29het Josef sy wa laat inspan om sy pa Israel in Gosen te gaan
ontmoet. Toe Josef hom sien, het hy hom omhels en lank so gestaan
en huil. 30Toe sê Israel vir Josef: Nou kan ek maar sterf. Ek het jou
gesien. Jy lewe nog! 31Josef het vir sy broers en vir sy hele familie
gesê: Ek wil vir die farao gaan sê my broers en my familie het uit
Kanaän hier aangekom. 32Die manne is kleinveeboere, mense met vee,
en hulle het hulle kleinvee en grootvee en alles wat hulle besit,
saamgebring. 33As die farao julle nou laat roep en vir julle vra wat is
julle nering, 34moet julle vir hom sê: Van kleins af tot nou toe was ons
veeboere, ons en ons voorvaders.' Dan sal hy julle in Gosen laat woon,
want die Egiptenaars het 'n afkeer van kleinveeboere.

GENESIS 47

1Josef is toe daar weg en hy het die farao gaan inlig. Josef het vir hom
gesê: My vader en my broers het met hulle kleinvee en grootvee en
alles wat hulle besit, hier aangekom uit Kanaän. Hulle is nou in die
Gosenstreek. 2Josef het vyf van sy broers saamgevat en hulle aan die
farao voorgestel, 3en hy het hulle gevra: Wat is julle nering? Hulle het
hom geantwoord: Ons is kleinveeboere, ons en ons voorvaders.
4Verder het hulle vir die farao gesê: Ons wil graag as vreemdelinge
hier kom woon, want ons het nie meer weiding vir ons vee nie. Daar is
'n groot droogte in Kanaän. Laat ons toe om in Gosen te kom woon.
5Toe sê die farao vir Josef: Jou vader en jou broers het nou na jou toe
gekom. 6Egipte is tot hulle beskikking. Jy moet hulle in die beste deel
van die land laat woon; hulle kan in die Gosenstreek aanbly. En as jy
weet van knap manne onder hulle, moet jy dié in bevel plaas van my
vee. 7Josef het ook sy pa Jakob gebring en hom aan die farao
voorgestel. Toe Jakob hom gegroet het, 8vra hy vir Jakob: Hoe oud is
u? 9Jakob het vir hom gesê: Ek is nou al honderd en dertig jaar 'n
vreemdeling hier op aarde. In vergelyking met dié van my voorvaders
is dit maar min, en my lewensjare was vol swaarkry. 10Toe groet Jakob
die farao en vertrek. 11Josef het sy pa en broers in Rameses laat woon.
Hy het vir hulle in die beste deel van Egipte eiendom gegee soos die
farao hom beveel het. 12Hy het sy pa en broers, sy hele familie met
kinders en al, van kos voorsien. 13Daar was nêrens meer kos in die
land nie, want die hongersnood was swaar. Al die mense van Egipte
en Kanaän het daaronder gely. 14Josef het ál die geld van die land in
die hande gekry toe die mense van Egipte en Kanaän daarmee kom
graan koop het. Hy het die geld na die farao se paleis toe gevat.
15Maar toe die geld in Egipte en in Kanaän opraak, het al die
Egiptenaars vir Josef kom sê: U moet vir ons kos laat kry. Waarom
moet ons hier voor u doodgaan net omdat ons nie geld het nie? 16Josef
het vir hulle gesê: As julle geld op is, moet julle maar julle vee bring,
dan gee ek vir julle kos in ruil daarvoor. 17Toe bring hulle hulle vee vir
Josef, en hy gee vir hulle kos in ruil vir perde en kleinvee en beeste en
donkies. Daardie jaar het hy hulle van kos voorsien in ruil vir al hulle
vee. 18Aan die einde van daardie jaar, en die volgende jaar, het die
mense weer by Josef gekom en vir hom gesê: Ons kan dit nie vir
Meneer wegsteek nie: ons geld is op en u besit reeds al ons vee. Ons
het niks meer oor om vir u te bring nie, net onsself en ons grond.
19Waarom moet ons voor u oë doodgaan? Hier is ons, en daar is ons
grond. Koop ons en koop ons grond in ruil vir kos. Ons sal die farao se
slawe word en ons grond sal syne wees. Gee vir ons saad dat ons aan
die lewe kan bly. En as ons nie sterf nie, sal ons grond nie onbewerk

bly lê nie. 20So het Josef al die grond vir die farao opgekoop. Al die
Egiptenaars het hulle lande verkoop, want die hongersnood het hulle
swaar gedruk. Die land het aan die farao behoort, 21en die volk het van
die een uithoek van Egipte tot by die ander uithoek na die stede toe
gekom, na Josef toe. 22Hy het net nie die priesters se grond gekoop
nie, want hulle het 'n vaste inkomste van die farao gekry en hiervan
het hulle geleef. Daarom het hulle nie hulle grond verkoop nie. 23Toe
sê Josef vir die volk: Ek het julle en julle grond nou vir die farao
gekoop. Hier is vir julle saad. As julle dit nou op die lande saai, 24moet
julle 'n vyfde van die opbrengs vir die farao afgee en vier vyfdes is
julle s'n. Gebruik dit as saad vir die lande en as kos vir julle en vir wie
in julle huise is en vir julle kinders. 25Hulle het vir Josef gesê: U het
ons lewe gered. Meneer is ons goedgesind. Ons sal die farao se slawe
wees. 26Josef het hierdie reëling tot vandag toe 'n vaste instelling in
Egipte gemaak: 'n vyfde van die opbrengs kom die farao toe. Net die
priesters se grond is uitgesonder. Dit behoort nie aan die farao nie.
27Israel en sy seuns het in Egipte gebly, in die Gosenstreek. Hulle het
dit as hulle eiendom ontvang en hulle was vrugbaar en hulle het baie
geword. 28Jakob het sewentien jaar in Egipte gebly. Hy was dus toe
honderd sewe en veertig jaar oud. 29Toe sy einde nader kom, het hy sy
seun Josef geroep en vir hom gesê: Bewys my nog 'n laaste guns. Sit
jou hand onder my heup en beloof dat jy my met liefde en eerbied sal
behandel en my nie in Egipte sal begrawe nie. 30Wanneer ek sterf,
moet jy my uit Egipte wegvat en in die graf van my voorvaders gaan
begrawe. Toe antwoord Josef: Ek sal doen wat Pa vra. 31En Jakob het
vir hom gesê: Bevestig jou belofte met 'n eed. Toe lê Josef vir hom 'n
eed af, en Israel het daar op sy bed gebuig voor God.

GENESIS 48

1'n Rukkie hierna is vir Josef gesê sy pa is siek. Toe vat Josef sy twee
seuns Manasse en Efraim saam. 2Daar is aan Jakob gesê: U seun Josef
het na u toe gekom. Toe het Israel sy kragte ingespan en regop gaan
sit op die bed. 3Hy het vir Josef gesê: God die Almagtige het in Lus in
Kanaän aan my verskyn. Hy het my geseën 4en vir my gesê: Ek sal jou
vrugbaar maak en aan jou baie kinders gee. Ek sal jou nageslag baie
volke laat word. Ek sal hierdie land aan jou nageslag gee om vir altyd
te besit.' 5Jou twee seuns wat hier in Egipte vir jou gebore is voordat
ek hier na jou toe gekom het, Efraim en Manasse, is vir my soos my
eie, soos Ruben en Simeon is hulle vir my. 6As jy hierna nog kinders
het, sal hulle eendag in die naam van hulle broers eiendom verkry. 7Ek
neem die twee seuns as my eie aan, want toe ek uit Paddan-Aram
gekom het, is Ragel dood in Kanaän op pad na Efrata toe, dit is
Betlehem, en ek het haar daar langs die pad begrawe. 8Toe Jakob die
twee seuns van Josef sien, vra hy: En wie is hulle? 9Josef het sy pa
geantwoord: Dit is my seuns. God het hulle vir my in hierdie land
gegee. Jakob sê toe: Bring hulle hier na my toe. Ek wil hulle seën. 10In
sy hoë ouderdom was Israel se oë al sleg en hy kon nie goed sien nie.
Josef het sy seuns tot teen Israel gebring, en hy het hulle gesoen en
teen hom vasgedruk. 11Toe sê Israel vir Josef: Ek het nooit daaraan
gedink dat ek jou weer sal sien nie, en hier laat God my nou ook nog
jou kinders sien. 12Josef het sy seuns van sy pa se skoot af getel en
voor hom gebuig. 13Toe vat Josef die twee aan die hand: Efraim met sy
regterhand, links van Israel, en Manasse met sy linkerhand, regs van
Israel. Maar toe Josef hulle naby hom bring, 14het Israel sy arms
gekruis en sy regterhand op Efraim se kop gesit al was hy die jongste,
en sy linkerhand op Manasse s'n al was hy die oudste. 15Hy het vir
Josef geseën en gesê: Mag die God naby wie my voorvaders Abraham
en Isak geleef het, die God wat vir my van my geboorte af tot nou toe
gesorg het, 16die Engel wat my uit elke moontlike gevaar gered het,
mag Hy die seuns seën. Dan sal my naam voortleef in hulle, en ook dié
van my voorvaders Abraham en Isak. Mag die seuns vermeerder en
baie word in daardie land. 17Toe Josef sien sy pa sit sy regterhand op
Efraim se kop, het Josef gedink dis nie reg nie en toe tel hy Jakob se
hand van Efraim se kop af op om die hand op Manasse se kop te sit.
18Josef het vir sy pa gesê: Dit hoort nie so nie, Pa! Manasse is die
oudste, sit Pa se regterhand op sy kop. 19Maar sy pa het geweier en
gesê: Ek weet dit, my seun. Ook hý sal 'n volk word, ook hý sal baie
word, maar sy jonger broer sal sterker word as hy, en die jonger broer
se nageslag sal 'n magtige nasie word. 20Daardie dag het Jakob die
twee seuns geseën: Die Israeliete sal mekaar seën met die woorde:

Mag God jou maak soos Efraim en Manasse. So het Jakob vir Efraim
bo Manasse gestel. 21Toe sê Israel vir Josef: Ek gaan binnekort sterf,
maar God sal by julle wees. Hy sal julle terugbring in die land van
julle voorvaders. 22Aan jou gee ek iets meer as aan jou broers: Sigem,
wat ek van die Amoriete afgeneem het met my swaard en met my pyl
en boog.

GENESIS 49

1Jakob het sy seuns laat roep en vir hulle gesê: Kom hier! Ek wil vir
julle sê wat met julle nageslagte sal gebeur: 2Kom na my toe, seuns
van Jakob, luister na Israel, julle vader! 3Ruben, jy is die oudste,
toonbeeld van my krag, gebore toe ek in my fleur was; jy is die
vernaamste, die sterkste. 4Maar jy sal nie langer die vernaamste wees
nie, want soos stormwater was jy onstuimig: jy het jou vergryp aan 'n
vrou van jou vader, jy het my bed verontreinig toe jy daarin geklim
het. 5Simeon en Levi is die een soos die ander: altyd gereed vir geweld.
6Aan hulle beraadslagings wil ek geen deel hê nie, in hulle
vergaderings wil ek nie kom nie, want koelbloedig het hulle mense
vermoor, roekeloos het hulle diere mishandel. 7Die straf van God sal
hulle tref oor hulle geweldpleging, hulle onbeteuelde drif: hulle sal
uitmekaar gejaag word in Jakob, versprei word tussen die stamme van
Israel. 8Juda, dit is jy vir wie jou broers sal eer: jy sal jou vyande
onderwerp en jou broers sal voor jou buig. 9Jy is 'n leeu, my seun
Juda, wat van die prooi af wegstap. Jy rek jou uit, jy gaan lê rustig
soos 'n leeu, soos 'n leeumannetjie wat deur niemand opgejaag word
nie. 10Jy sal altyd heers, jy sal aanhou regeer totdat Silo kom, die
heerser aan wie die volke hulle sal onderwerp. 11Hy maak sy rydier vas
aan 'n wingerdstok, sy donkie aan die beste wingerdstok. Sy klere is so
rooi soos wyn, sy koningskleed so rooi soos druiwesap. 12Sy oë is
donkerder as wyn, sy tande witter as melk. 13Sebulon woon by die
strand, by die strand waar skepe is, sy oë is op Sidon gerig. 14Issaskar
is 'n sterk pakdier, hy gaan lê tussen sy twee saalsakke. 15Hy sien 'n
goeie woonplek, 'n mooi landstreek, en daarvoor onderwerp hy hom
aan dwangarbeid, doen hy slawewerk. 16Dan is een van die stamme
van Israel, hy handhaaf die reg van sy volk. 17Dan is 'n slang op die
pad, 'n horingslang op die grootpad, hy pik die perd aan sy hakskeen,
die ruiter val agteroor. 18Ek wag dat U red, Here! 19Gad 'n bende oorval
hom, maar hy val hulle van agter af aan. 20Aser eet ryk kos, hy eet
koningskos. 21Naftali is 'n takbok wat vry rondloop, hy het 'n mooi
nageslag. 22Josef is 'n boom wat vrugte dra, 'n vrugteboom by die
fontein, sy takke groei oor die omheining. 23Dié wat met pyl en boog
skiet, val hom aan, hulle is baie en hulle is sy vyande. 24Maar hulle
boog misluk elke keer, hulle sterk arms bewe, want die magtige God
van Jakob gryp in, die Rots van Israel beskerm hom. 25Die God van jou
vader sal jou help, Josef, die Almagtige sal jou seën, Hy seën jou met
reën uit die hemel, met water diep onder die grond uit, met moeders
wat hulle kinders voed, met baie kinders. 26Die seëninge wat jou vader
gegee het, is sterk, sterker as dié van die ou-ou berge, as die
kosbaarhede van die heuwels wat altyd daar is. Daardie seëninge kom

op Josef, op hom wat die leier van sy broers sal wees. 27Benjamin is 'n
wolf wat prooi verskeur: vroeg in die môre eet hy buit, in die aand
vang hy sy prooi. 28Dit is al twaalf die stamme van Israel. So het hulle
pa met hulle gepraat toe hy hulle geseën het. Hy het hulle een vir een
geseën, elkeen met 'n eie seën. 29Jakob het vir sy kinders gesê:
Wanneer ek sterf, moet julle my gaan begrawe in die familiegraf, in
die grot op die grond van die Hetiet Efron. 30Dit is die Makpelagrot
teenoor Mamre in Kanaän. Abraham het die stuk grond by die Hetiet
Efron gekoop om 'n begraafplek te hê. 31Abraham en sy vrou Sara is
daar begrawe, Isak en sy vrou Rebekka is daar begrawe, en daar het
ek vir Lea begrawe. 32Abraham het die grond en die grot daarop by die
Hetiete gekoop. 33Toe Jakob klaar gepraat het, het hy gaan lê, die
asem uitgeblaas en gesterf.

GENESIS 50

1Josef het toe oor sy pa gebuk en hom al huilende gesoen. 2Daarna het
Josef die dokters in sy diens beveel om die lyk van sy pa te balsem.
Hulle het toe vir Israel gebalsem. 3Dit het veertig dae gevat om 'n lyk
te balsem, en Egipte het sewentig dae lank oor Jakob gerou. 4Toe
hierdie routyd verby was, het Josef vir die amptenare van die farao
gesê: As julle my goedgesind is, praat dan tog met die farao en sê vir
hom 5my vader het my 'n eed laat aflê dat ek hom, wanneer hy eendag
sterf, sal gaan begrawe in die graf wat hy vir hom in Kanaän
reggemaak het. Ek wil hom nou gaan begrawe en dan sal ek
terugkom. 6Die farao het geantwoord: Gaan, en begrawe jou vader
soos hy jou met 'n eed laat beloof het. 7Josef is toe weg om sy pa te
gaan begrawe. Al die amptenare van die farao, die raadgewers van die
paleis en die leiers van Egipte is met hom saam, 8die hele familie van
Josef en sy broers en die familie van sy pa is ook saam. Net die
kinders, die kleinvee en die grootvee het in die Gosenstreek
agtergebly. 9Waens en perde is met Josef saam. Dit was 'n baie groot
stoet. 10Toe hulle by die dorsvloer van Atad oos van die Jordaan kom,
het hulle sewe dae lank daar getreur en gerou oor hulle pa. Hulle het
baie getreur oor hom. 11Die mense van Kanaän het hulle daar by die
dorsvloer van Atad sien rou en gesê: Egipte is swaar in rou. Daarom
noem hulle hierdie plek aan die oostekant van die Jordaan Abel-
Misrajim . 12Jakob se seuns het gedoen wat hulle pa gesê het. 13Hulle
het hom Kanaän toe gevat en gaan begrawe in die Makpelagrot op die
grond wat deur Abraham by die Hetiet Efron as 'n begraafplek gekoop
is. Die grond lê oos van Mamre. 14Na die begrafnis is Josef en sy broers
en almal wat met hom saam is om sy pa te gaan begrawe, terug Egipte
toe. 15Na hulle pa se dood het Josef se broers gevra: En as Josef nog
steeds 'n grief teen ons het en ons nou gaan terugbetaal vir al die
kwaad wat ons hom aangedoen het? 16Daarom het hulle 'n boodskap
na hom toe gestuur: Voor sy dood het u vader beveel: 17Julle moet vir
Josef vra om tog die groot misdaad teen hom, die onreg wat julle hom
aangedoen het, te vergewe.' Vergeef ons tog nou die misdaad. Ons
dien ook die God van u vader. Josef het gehuil oor wat hulle vir hom
laat weet het. 18Daarna het die broers na Josef toe gegaan en voor hom
op hulle knieë geval en gesê: Hier is ons voor u. Ons is u slawe. 19Maar
Josef het hulle geantwoord: Moenie bang wees nie. Ek is nie God nie.
20Julle wou my kwaad aandoen, maar God wou daarmee goed doen:
Hy het gesorg dat 'n groot volk nou in die lewe gebly het. 21Moenie
bang wees nie. Ek sal sorg dat julle en julle kinders kos het. Josef het
hulle jammer gekry en hulle gerusgestel. 22Josef het in Egipte gebly,
hy en sy hele familie. Hy het honderd en tien jaar oud geword. 23Hy

het die kleinkinders van Efraim gesien, en hy kon nog die kinders van
Manasse se seun Makir as sy eie aanneem. 24Josef het vir sy broers
gesê: Na my dood sal God na julle omsien en Hy sal julle uit hierdie
land uit laat trek na die land toe wat Hy met 'n eed beloof het aan
Abraham, Isak en Jakob. 25Josef het die seuns van Israel met 'n eed
laat beloof: Wanneer God na julle omsien en julle laat trek, moet julle
my liggaam van hier af saamvat. 26Josef is dood toe hy honderd en
tien jaar oud was. Hulle het hom gebalsem en hom daar in Egipte in 'n
kis gesit.

EKSODUS

EKSODUS 1

1Hier volg die name van die Israeliete wat saam met Jakob na Egipte
toe gekom het, elkeen met sy gesin: 2Ruben, Simeon, Levi en Juda;
3Issaskar, Sebulon en Benjamin; 4Dan, Naftali, Gad en Aser. 5Jakob het
sewentig afstammelinge gehad. Josef was toe al in Egipte. 6Met
verloop van tyd het hy en al sy broers, daardie hele geslag, gesterwe.
7Die Israeliete was vrugbaar en het vermeerder. Hulle het baie
geword, so baie dat die land vol was van hulle. 8Toe 'n nuwe koning
wat nie van Josef geweet het nie, oor Egipte begin heers, 9het hy vir sy
volk gesê: Besef julle dat die Israeliete nou meer en sterker is as ons?
10Kom ons bedink 'n plan teen hulle sodat hulle nie kan vermeerder
nie. Anders kan dit gebeur dat as daar oorlog uitbreek, hulle dalk by
ons vyand aansluit om teen ons te veg en ons land te oorweldig. 11Daar
is toe slawedrywers oor hulle aangestel om hulle met dwangarbeid te
onderdruk. Hulle moes die voorraadstede Pitom en Rameses vir die
farao bou. 12Maar hoe meer die Israeliete onderdruk is, hoe meer het
hulle geword en hoe meer het hulle oor die land versprei, in so 'n
mate dat die Egiptenaars baie bang geword het vir hulle. 13Die
Egiptenaars het slawe gemaak van die Israeliete 14en die lewe vir hulle
bitter gemaak deur swaar werk met klei en bakstene en deur
allerhande werk in die lande. Hulle moes onder dwang al die
slawewerk vir Egipte doen. 15Die Egiptiese koning het vir die
Hebreeuse vroedvroue Sifra en Pua gesê: 16As julle 'n Hebreeuse vrou
by geboorte bystaan en julle sien by die kraambed dat dit 'n seun is,
moet julle hom doodmaak, maar as dit 'n dogter is, mag sy bly lewe.
17Maar die vroedvroue het God gedien en nie gemaak soos die
Egiptiese koning hulle beveel het nie: hulle het die seuntjies laat lewe.
18Die Egiptiese koning het die vroedvroue ontbied en vir hulle gevra:
Waarom doen julle dit? Waarom laat julle die seuntjies lewe? 19Toe
antwoord die vroedvroue die farao: Die Hebreeuse vrouens is nie soos
dié van Egipte nie, hulle is sterk van gestel: voordat die vroedvrou by
hulle kom, is die kind al gebore. 20As gevolg hiervan het die volk
aanhou vermeerder en baie talryk geword. God het toe die vroedvroue
self ook voorspoedig gemaak. 21Omdat hulle Hom gedien het, het Hy
vir hulle huisgesinne gegee. 22Daarna het die farao sy hele volk beveel:
Julle moet elke pasgebore seuntjie in die Nyl gooi, maar spaar die
dogtertjies se lewe.

EKSODUS 2

1'n Man uit die stam Levi was met 'n Levitiese meisie getroud. 2Die
vrou het swanger geword en 'n seuntjie in die wêreld gebring. Toe sy
sien hoe mooi is hy, het sy hom drie maande lank weggesteek. 3Langer
kon sy hom nie wegsteek nie. Daarom het sy vir hom 'n biesiemandjie
gekry en dit met klei en pik dig gemaak. Sy het die seuntjie daarin
neergelê en dit tussen die riete aan die kant van die Nyl gesit. 4Sy
suster het op 'n afstand gaan staan om te sien wat met hom gebeur. 5'n
Dogter van die farao het afgegaan Nyl toe om te swem, en die
jongmeisies wat haar vergesel, het aan die kant van die rivier geloop.
Toe sy die mandjie tussen die riete sien, stuur sy haar diensmeisie om
dit te gaan haal. 6Met die oopmaak sien sy dit is 'n seuntjie en hy huil.
Toe kry sy hom jammer en dink: dit is seker een van die Hebreeuse
seuntjies. 7Sy suster kom sê toe vir die farao se dogter: Mag ek vir u 'n
vrou gaan roep, 'n Hebreeuse vrou met 'n pasgebore baba, dat sy die
seuntjie vir u kan laat drink? 8Die dogter van die farao het haar
geantwoord: Ja, goed! Die meisie het toe die seuntjie se ma gaan roep.
9Toe beveel die farao se dogter die ma: Neem hierdie seuntjie en laat
hom vir my drink. Ek sal jou daarvoor betaal. Die vrou het die seuntjie
geneem en vir hom gesorg. 10Toe hy oud genoeg was, het sy hom na
die dogter van die farao toe gebring, wat hom as haar eie seun
aangeneem het. Sy het hom Moses genoem, want, het sy gesê, ek het
hom mos uit die water gehaal. 11Toe Moses al 'n volwasse man was,
het hy op 'n keer na sy eie mense toe gegaan en gesien dat hulle
dwangarbeid verrig. Hy sien toe hoe een van sy eie mense, 'n Hebreër,
deur 'n Egiptenaar geslaan word. 12Nadat Moses rondgekyk het en
niemand gewaar het nie, het hy die Egiptenaar doodgeslaan en hom
onder sand toegekrap. 13Die volgende dag gaan hy weer, en tot sy
verbasing was daar twee Hebreeuse manne aan die baklei. Waarom
slaan jy aan jou broer? vra hy vir die een wat die rusie begin het.
14Wie het jou aangestel as baas en regter oor ons? vra die ander. Wil jy
my miskien ook doodslaan, soos jy die Egiptenaar doodgeslaan het?
Toe skrik Moses en hy dink: die ding het bekend geword. 15Toe dit by
die farao uitkom, wou hy vir Moses laat doodmaak, maar Moses het
van hom af weggevlug en in Midian gaan woon. Terwyl hy daar by 'n
put sit, 16het die sewe dogters van 'n priester van Midian kom water
skep om die drinkbakke vol te maak en hulle pa se kleinvee te laat
suip. 17Toe daar veewagters aankom en die dogters wegjaag, het Moses
opgestaan en hulle gehelp en hulle kleinvee laat suip. 18Met hulle
aankoms by hulle pa Reüel het hy gevra: Hoe het julle dan vandag so
gou gekom? 19en hulle antwoord: Daar was 'n Egiptenaar, en hy het
ons gehelp teen die veewagters. Boonop het hy vir ons water geskep

en die kleinvee laat suip. 20Toe vra die priester vir sy dogters: Waar is
hy? Waarom het julle die man daar laat staan? Gaan nooi hom huis
toe om by ons te kom eet. 21Moses het ingewillig om by Reüel te kom
woon, en is later met sy dogter Sippora getroud. 22Toe sy 'n seuntjie
kry, het Moses hom Gersom genoem, want, het hy gesê, ek woon as
vreemdeling in 'n vreemde land. 23Die jare het verbygegaan, en die
koning van Egipte het te sterwe gekom, maar die Israeliete het nog
steeds gesug en gekreun onder die swaar werk. Hulle geroep om hulp
het tot God opgegaan. 24God het hulle gekerm gehoor en aan sy
verbond met Abraham, Isak en Jakob gedink. 25Hy het die nood van
die Israeliete gesien en dit ter harte geneem.

EKSODUS 3

1Moses het die kleinvee van sy skoonpa Jetro, 'n priester van Midian,
opgepas. Hy het die kleinvee diep die woestyn in gejaag totdat hy by
Horeb, die berg van God, gekom het. 2Toe verskyn die Engel van die
Here aan hom in 'n vlam binne-in 'n doringbos. Terwyl hy kyk, sien hy
dat die doringbos aanhou brand, maar nie uitbrand nie. 3En Moses sê
vir homself: Ek wil tog 'n bietjie nader gaan om hierdie wonderlike
verskynsel te bekyk. Waarom brand die doringbos dan nie uit nie?
4Toe die Here sien dat hy nader kom om te kyk, roep God na hom uit
die doringbos: Moses! Moses! En hy antwoord: Hier is ek. 5Die Here sê
toe vir hom: Moenie nóg nader kom nie. Trek uit jou skoene, want die
plek waarop jy staan, is gewyde grond. 6Verder sê Hy: Ek is die God
van jou voorvaders, die God van Abraham, die God van Isak, die God
van Jakob. Toe maak Moses sy gesig toe, want hy was bang om na
God te kyk. 7Daarna sê die Here: Ek het die ellende van my volk in
Egipte duidelik gesien en hulle noodkrete oor die slawedrywers
gehoor. Ek het hulle lyding ter harte geneem. 8Daarom het Ek afgekom
om hulle uit die mag van Egipte te bevry en om hulle daarvandaan te
laat trek na 'n goeie en uitgestrekte land, 'n land wat oorloop van melk
en heuning. Dit is die land van die Kanaäniete, Hetiete, Amoriete,
Feresiete, Hewiete en Jebusiete. 9Die noodkrete van die Israeliete het
My bereik, en Ek het ook aanskou hoe Egipte hulle verdruk. 10Daarom
stuur Ek jou na die farao toe sodat jy my volk, die Israeliete, uit Egipte
kan bevry. 11Toe sê Moses vir God: Wie is ék dat ek dit by die farao
sou waag en dat ék die Israeliete uit Egipte sou bevry? 12God het
Moses geantwoord: Ek sal by jou wees en die bewys dat Ek jou gestuur
het, sal dít wees: wanneer jy die volk uit Egipte bevry het, sal julle My
by hierdie berg aanbid. 13Daarna sê Moses vir God: Sê nou maar ek
kom by die Israeliete en ek sê vir hulle: Die God van julle voorvaders
het my na julle toe gestuur,' en hulle vra vir my: Wat is sy Naam?' wat
moet ek dan vir hulle sê? 14Toe sê God vir Moses: Ek is wat Ek is. Jy
moet vir die Israeliete sê: Ek is' het my na julle toe gestuur. 15Verder sê
God vir Moses: Jy moet ook nog vir die Israeliete sê: Die Here die God
van julle voorvaders, die God van Abraham, die God van Isak, die God
van Jakob, het my na julle toe gestuur.' Dit is ewig my Naam, dit is
die Naam waarmee Ek aangeroep moet word van geslag tot geslag.
16Gaan roep nou die leiers van Israel bymekaar en sê vir hulle: Die
Here die God van julle voorvaders, die God van Abraham, Isak en
Jakob, het aan my verskyn en gesê: Ek weet van julle en Ek weet ook
wat julle aangedoen word in Egipte. 17Ek het besluit om julle te laat
wegtrek uit die ellende van Egipte na die land van die Kanaäniete,
Hetiete, Amoriete, Feresiete, Hewiete en Jebusiete, na 'n land wat

oorloop van melk en heuning.' 18Die leiers van Israel sal na jou luister,
en dan moet jy en hulle na die Egiptiese koning toe gaan en vir hom
sê: Die Here die God van die Hebreërs het Hom aan ons geopenbaar.
Laat ons asseblief drie dagreise ver die woestyn in trek om vir ons
God, die Here, 'n offer te bring.' 19Ek weet dat die Egiptiese koning
julle nie sal laat gaan nie, selfs nie onder dwang nie. 20Dan sal Ek my
hand uitsteek en Egipte teister met die wonderdade wat Ek in hom sal
doen. Eers daarna sal die farao julle laat gaan. 21Ek sal ook sorg dat die
Egiptenaars goed doen aan hierdie volk van My, sodat, as julle
uiteindelik wegtrek, julle nie met leë hande sal gaan nie. 22Elke vrou
moet van haar buurvrou of in die huis waar sy werk, silwer- en goue
goed sowel as klere eis. Laat julle seuns en dogters dit dan as buit uit
Egipte uit wegdra.

EKSODUS 4

1Maar toe sê Moses: Sê nou die Israeliete glo my nie en hulle luister
nie na my nie en hulle sê die Here het nie aan my verskyn nie? 2Toe
vra die Here vir hom: Wat het jy in jou hand? 'n Kierie, antwoord
Moses. 3Gooi die kierie op die grond! sê die Here vir hom. Toe hy dit
op die grond gooi, word dit 'n slang, en Moses het daarvoor padgegee.
4Die Here sê toe vir Moses: Steek jou hand uit en gryp hom aan sy
stert. Moses steek sy hand uit en gryp hom, en skielik word dit weer 'n
kierie in sy hand. 5Toe sê die Here: Op grond hiervan sal hulle glo dat
die Here die God van hulle voorvaders, die God van Abraham, die God
van Isak, die God van Jakob, aan jou verskyn het. 6Steek nou jou hand
in die vou van jou klere! Hy steek toe sy hand in en toe hy dit uittrek,
was dit melaats, so wit soos sneeu. 7Hierna sê die Here: Steek nou
weer jou hand in jou klere. Hy steek toe weer sy hand in en toe hy dit
uittrek, was dit gesond. 8Toe sê die Here: As hulle jou na die eerste
wonderwerk nie geglo het nie en hulle nie daaraan gesteur het nie,
behoort hulle jou na hierdie een wel te glo. 9As hulle jou n hierdie
twee wonderwerke nog nie glo nie en nie na jou luister nie, moet jy
van die Nyl se water vat en op die grond uitgooi. Die water wat jy uit
die Nyl gevat het, sal dan op die grond bloed word. 10Toe sê Moses vir
die Here: Ag, Here, ek kan nie goed praat nie; ek kon nie vroeër nie en
ek kan ook nie nou, hier waar U met my praat nie. Ek praat swaar, en
my tong sukkel. 11Daarna sê die Here vir hom: Wie het aan die mens 'n
mond gegee? Wie maak stom of doof of siende of blind? Is dit nie Ek,
die Here, nie? 12Gaan nou, Ek sal jou help met die praat en jou leer
wat jy moet sê. 13Maar Moses antwoord: Asseblief tog, Here, stuur
liewer iemand anders. 14Toe word die Here kwaad vir Moses en sê:
Aäron die Leviet is mos jou broer, en Ek weet hy kan sy woord goed
doen. Hy is al op pad om jou te ontmoet en hy sal bly wees om jou
weer te sien. 15Praat met hom en sê vir hom wat om te sê. Ek sal by
jou wees as jy praat en by hom as hy praat en Ek sal julle leer wat om
te doen. 16Wanneer hy namens jou met die volk praat, is hy jou
segsman en jy die een wat hom sy opdragte gee. 17Hou nou die kierie
waarmee jy die tekens moet gaan doen, by jou. 18Daarna het Moses na
sy skoonpa Jetro toe teruggegaan en vir hom gesê: Ek wil graag
teruggaan na my mense toe in Egipte om te sien hoe dit met hulle
gaan. Jetro antwoord hom: Gaan gerus. 19In Midian het die Here aan
Moses gesê: Gaan nou terug na Egipte toe, want al die mense wat jou
wou doodmaak, is al dood. 20Toe is Moses met sy vrou en kinders na
Egipte toe. Hy het sy vrou en kinders op 'n donkie laat ry en die kierie
wat God hom gegee het, saamgevat. 21Die Here het vir Moses gesê:
Wanneer jy teruggaan Egipte toe, moet jy sorg dat jy al die

wonderwerke waartoe Ek jou in staat gestel het, voor die farao doen.
Maar Ek sal hom hardkoppig maak, en hy sal die volk nie laat gaan
nie. 22Dan moet jy vir die farao sê: So sê die Here: Israel is my oudste
seun. 23Ek het vir jou gesê: Laat my seun gaan sodat hy My kan
aanbid. Maar jy het geweier om hom te laat gaan, en nou gaan Ek jou
oudste seun doodmaak. 24Waar Moses-hulle langs die pad oornag het,
het die Here by hom gekom en wou Hy vir Moses doodmaak. 25Sippora
vat toe 'n klipmes, sny haar seun se voorhuid af, raak daarmee aan
Moses se voete en sê: Jy is nou my bruidegom wat deur bloed beskerm
word. 26Die Here het Moses met rus gelaat net toe sy sê: bruidegom
wat deur bloed beskerm word. Dit het betrekking op die besnydenis.
27Intussen het die Here vir Aäron opdrag gegee om Moses in die
woestyn tegemoet te gaan. Hy het gegaan en hom by die berg van God
aangetref en met 'n soen gegroet. 28Moses vertel toe vir Aäron van alles
waarvoor die Here hom gestuur het, ook van al die tekens wat Hy
hom beveel het om te doen. 29Moses en Aäron het gegaan en al die
leiers van die Israeliete bymekaargeroep. 30Aäron het hulle alles vertel
wat die Here vir Moses gesê het, en daarna het Moses die tekens voor
die volk gedoen. 31Hulle het hom geglo. Toe hulle hoor dat die Here
die nood van die Israeliete gesien het en Hom hulle lot aangetrek het,
het hulle in aanbidding gebuig.

EKSODUS 5

1Daarna het Moses en Aäron na die farao toe gegaan en gesê: So sê die
Here die God van Israel: Laat my volk gaan om tot my eer 'n fees in
die woestyn te vier. 2Maar die farao het geantwoord: En wie is die
Here nogal dat ek na Hom sal luister om Israel te laat gaan? Ek ken
die Here nie, en ek sal Israel nie laat gaan nie! 3Hulle sê toe: Die God
van die Hebreërs het Hom aan ons geopenbaar. Laat ons asseblief drie
dagreise die woestyn in trek om 'n offer vir ons God, die Here, te
bring, anders tref Hy ons dalk met die pes of die swaard. 4Maar die
koning van Egipte het vir hulle gesê: Moses en Aäron, waarom hou
julle die volk van hulle werk af weg? Gaan terug na julle werk toe!
5Julle mense is alreeds te veel en nou wil julle hulle ook nog laat
ophou werk! 6Dieselfde dag nog het die farao die slawedrywers van
die volk en hulle opsigters beveel: 7Julle mag nie meer soos vroeër vir
die volk strooi gee om bakstene mee te maak nie. Laat hulle self gaan
strooi bymekaarmaak, 8en julle moet van hulle dieselfde hoeveelheid
stene as tevore bly eis. Julle mag niks verminder nie! Hulle is net lui,
daarom hou hulle aan met neul: Ons wil vir ons God gaan offer.' 9Die
werk moet vir die manne so swaar wees en hulle so besig hou dat
hulle nie hulle ore uitleen vir allerhande leuens nie. 10Toe het die
slawedrywers en die opsigters van die volk vir hulle gaan sê: So sê die
farao: Julle kry nie meer strooi nie. 11Loop haal dit self waar julle dit
ook al kan kry, maar aan die hoeveelheid werk word niks verminder
nie. 12Die volk het toe dwarsoor Egipte stoppels bymekaargemaak, 13en
die slawedrywers het hulle aangejaag en gesê: Julle moet nog elke dag
net soveel lewer soos toe daar nog strooi verskaf is. 14Boonop het die
farao se slawedrywers die Israelitiese opsigters geslaan en vir hulle
gesê: Waarom het julle nie vandag net soos vroeër dieselfde
hoeveelheid stene gemaak nie? 15Die Israelitiese opsigters kom kla toe
by die farao: Waarom maak u so met u werksmense? 16Daar word nie
meer strooi aan ons verskaf nie, en tog bly die drywers vir ons sê:
Maak bakstene!' Ons word mishandel, maar eintlik lê die fout by ú
mense. 17Toe sê die farao: Julle is lui! Lui! Dit is dié dat julle bly sê:
Ons wil vir die Here gaan offer.' 18Loop! Gaan werk! Hulle sal nie meer
vir julle strooi gee nie, maar julle kwota bakstene sal julle lewer. 19Toe
die farao vir die Israelitiese opsigters sê dat die daaglikse kwota
bakstene nie verminder gaan word nie, het hulle besef watter ramp
hulle getref het. 20Moses en Aäron het hulle buite ingewag, en toe die
opsigters van die farao af by hulle kom, 21sê hulle vir Moses en Aäron:
Mag die Here julle straf omdat julle ons naam sleg gemaak het by die
farao en sy amptenare en vir hulle 'n swaard in die hand gegee het om
ons mee dood te maak. 22Daarna het Moses weer na die Here gegaan

en gesê: Here, waarom werk U so sleg met hierdie volk? Waarom het
U my nou eintlik gestuur? 23Van die eerste oomblik af dat ek by die
farao gekom het om in u Naam te praat, het hy hierdie volk
mishandel. Tog het U niks gedoen om u volk te red nie! 24Toe sê die
Here vir Moses: Nou sal jy sien wat Ek met die farao gaan doen: Ek
gaan hom dwing om my volk te laat gaan; ja, Ek gaan hom dwing om
hulle uit sy land uit weg te jaag.

EKSODUS 6

1God het vir Moses gesê: Ek is die Here! 2Ek het aan Abraham, Isak en
Jakob verskyn as God die Almagtige, maar my Naam, die Here, het Ek
nie aan hulle bekend gemaak nie. 3Tog het Ek my verbond met hulle
gemaak, naamlik om die land Kanaän aan hulle te gee, 'n land
waarvan hulle nie burgers was nie. 4Ek het die gekerm van die
Israeliete, wat deur Egipte verkneg word, duidelik gehoor en Ek het
aan my verbond gedink. 5Daarom moet jy vir die Israeliete sê: Ek is die
Here. Ek sal julle van die dwangarbeid van Egipte bevry. Ek sal julle
van die verknegting verlos, Ek sal julle vry maak met mag en met
groot reddingsdade. 6Ek neem julle aan as my volk en Ek sal julle God
wees. Dan sal julle besef dat Ek, die Here, julle God is wat julle van
die dwangarbeid van Egipte bevry. 7Ek sal julle bring na die land toe
wat Ek met 'n eed aan Abraham, Isak en Jakob belowe het. Ek sal dit
julle eiendom maak. Ek is die Here. 8Dit het Moses toe aan die
Israeliete vertel, maar in hulle moedeloosheid oor die harde werk het
hulle nie na hom geluister nie. 9Toe sê die Here vir Moses: 10Gaan
praat met die farao, die koning van Egipte, dat hy die Israeliete laat
trek uit sy land uit. 11Maar Moses sê vir die Here: Die Israeliete luister
nie eens na my nie, hoe sal die farao nog na my luister? Ek praat juis
nie maklik nie. 12Nogtans het die Here vir Moses en Aäron na die
Israeliete en na die farao, die koning van Egipte, toe gestuur met die
opdrag om die Israeliete uit Egipte te bevry. 13Die volgende mense was
leiers in die familie van Moses en Aäron: Ruben was die oudste seun
van Israel. Ruben se seuns was Ganok, Pallu, Gesron en Karmi. Hulle
was die familiehoofde van die stam Ruben. 14Die seuns van Simeon
was Jemuel, Jamin, Ohad, Jakin, Sogar, en Saul, 'n seun van 'n
Kanaänitiese vrou. Hulle was die familiehoofde van die stam Simeon.
15Nou volg die name van die seuns van Levi volgens hulle
geslagsregisters: Gerson, Kehat en Merari. Levi het honderd sewe en
dertig jaar oud geword. 16Die seuns van Gerson was Libni en Simi.
Hulle het nageslagte gehad. 17Die seuns van Kehat was Amram, Jishar,
Hebron en Ussiël. Kehat het honderd drie en dertig jaar oud geword.
18Die seuns van Merari was Magli en Musi. Dit was dan volgens die
geslagsregisters die familiehoofde van die stam Levi. 19Amram het met
Jogebed, 'n tante van hom, getrou, en hulle seuns was Aäron en
Moses. Amram het honderd sewe en dertig jaar oud geword. 20Die
seuns van Jishar was Korag, Nefeg en Sikri. 21Die seuns van Ussiël was
Misael, Elisafan en Sitri. 22Aäron het met Eliseba 'n dogter van
Amminadab, suster van Nagson, getrou, en hulle seuns was Nadab,
Abihu, Eleasar en Itamar. 23Die seuns van Korag was Assir, Elkana en
Abiasaf. Hulle was die familiehoofde van die Koragiete. 24Aäron se

seun Eleasar het met een van die dogters van Putiël getrou, en hulle
seun was Pinehas. Dit was dan die familiehoofde van die stam Levi en
hulle nageslagte. 25Dit is dié Aäron en Moses vir wie die Here gesê het:
Julle moet die stamme van Israel uit Egipte bevry. 26En dit is hulle wat
met die farao, die koning van Egipte, onderhandel het oor die
bevryding van die Israeliete uit Egipte. 27Toe die Here in Egipte met
Moses gepraat het, 28het Hy vir hom gesê: Ek is die Here. Gaan sê vir
die farao, die koning van Egipte, alles wat Ek vir jou gesê het. 29Toe sê
Moses vir die Here: Ek praat swaar, die farao sal nie na my luister nie.

EKSODUS 7

1Maar die Here antwoord hom: Kyk, Ek gee aan jou gesag oor die
farao, en jou broer Aäron sal jou woordvoerder wees. 2Alles wat Ek jou
beveel, moet jy aan jou broer Aäron oordra, en hy moet dit vir die
farao vertel sodat hy die Israeliete kan laat trek uit sy land uit. 3Maar
Ek sal die farao hardkoppig maak, sodat Ek baie tekens en wonders in
Egipte kan doen. 4Hy sal wel nie na julle luister nie, maar dan sal Ek
Egipte my mag laat ervaar: met groot reddingsdade sal Ek die stamme
van my volk Israel uit Egipte bevry. 5As Ek Egipte tref, sal hulle besef
dat Ek die Here is, en dan sal Ek Israel tussen hulle uit laat trek.
6Moses en Aäron het gedoen presies wat die Here hulle beveel het.
7Moses was tagtig en Aäron drie en tagtig toe hulle met die farao gaan
praat het. 8Verder het die Here vir Moses en Aäron gesê: 9As die farao
vir julle sê: Doen bietjie 'n wonderteken,' moet jy vir Aäron sê: Vat jou
kierie en gooi dit voor die farao neer dat dit 'n groot slang word. 10Toe
Moses en Aäron by die farao kom, het hulle gedoen wat die Here
beveel het: Aäron het sy kierie voor die farao en sy amptenare
neergegooi en dit het in 'n groot slang verander. 11Die farao roep toe
ook sy manne bymekaar wat dié soort ding ken, sy goëlaars. Dié
Egiptiese towenaars doen toe met hulle towerkunste presies dieselfde:
12soos elkeen sy kierie neergooi, verander dit in 'n groot slang. Maar
toe sluk Aäron s'n hulle s'n in! 13Tog het die farao koppig gebly en nie
aan hulle versoek gehoor gegee nie, net soos die Here vooraf gesê het.
14Die Here het vir Moses gesê: Die farao bly onversetlik, hy hou aan
weier om die volk te laat trek. 15Gaan môre vroeg na die farao toe; hy
sal juis op pad wees water toe. Gaan wag vir hom langs die Nyl, met
die kierie wat in 'n slang verander het, in jou hand. 16Sê dan vir hom:
Die Here die God van die Hebreërs het my na jou toe gestuur met die
opdrag dat jy my volk moet laat gaan om My in die woestyn te dien,
maar tot nou toe het jy nie gehoor gegee nie. 17So sê die Here: Deur
wat nou gaan volg, sal jy weet dat Ek die Here is.' Jy moet ook vir die
farao sê: Met hierdie kierie in my hand sal ek op die Nyl se water
slaan, en dit sal in bloed verander. 18Dan sal die vis in die Nyl vrek, en
dit sal so stink dat die Egiptenaars nie die water sal kan drink nie.
19Verder sê die Here vir Moses: Sê vir Aäron: Vat jou kierie en swaai
dit oor al die water van Egipte, oor sy kanale, riviere, moerasse en
damme, dat dit bloed kan word. Daar sal bloed wees in die hele
Egipte, selfs in die hout- en klipbakke. 20Toe het Moses en Aäron
gedoen presies wat die Here hulle beveel het. Aäron het sy kierie
opgelig en voor die oë van die farao en sy amptenare op die Nyl se
water geslaan, en al die water het in bloed verander. 21Die vis in die
Nyl het gevrek en die Nyl se water het so gestink dat die Egiptenaars

dit nie kon drink nie. Oral in Egipte was daar bloed. 22Maar die
Egiptiese towenaars het met hulle towerkunste dieselfde gedoen, sodat
die farao koppig gebly het. Hy het nie aan Moses-hulle se versoek
gehoor gegee nie, soos die Here vooraf gesê het. 23Die farao het
omgedraai na sy paleis toe sonder om hom daaraan te steur. 24Intussen
het die hele Egipte langs die Nyl na drinkwater gegrawe omdat hulle
nie die Nyl se water kon drink nie. 25Die toestand het 'n volle sewe dae
geduur nadat die Here die Nyl getref het.

EKSODUS 8

1Daarna sê die Here vir Moses: Gaan sê vir die farao: So sê die Here:
Laat my volk gaan om My te dien. 2As jy weier om hulle te laat gaan,
sal Ek jou hele gebied met 'n paddaplaag tref. 3Die Nyl sal wemel van
die paddas. Hulle sal uitspring en in jou paleis kom, in jou
slaapkamer, op jou bed, in jou amptenare se huise, tussen jou mense,
in jou bakoonde en in jou skottels. 4Die paddas sal op jou en op jou
mense en al jou amptenare spring. 5Verder sê die Here vir Moses: Sê
vir Aäron: Swaai jou kierie oor die kanale, riviere en moerasse. Laat
daar paddas kom oor Egipte. 6Aäron swaai toe sy kierie oor al die
water van Egipte en toe kom die paddas: Egipte was oortrek van hulle.
7Tog het die towenaars met hulle towerkunste dieselfde gedoen en ook
paddas oor Egipte laat kom. 8Hierna roep die farao vir Moses en Aäron
en sê: Julle moet die Here bid dat Hy die paddas van my en my mense
af wegvat. Dan sal ek die volk laat gaan dat hulle vir die Here kan
gaan offer. 9Moses antwoord toe: Soos dit U Majesteit behaag.
Wanneer sal ek vir u, u amptenare en u mense bid dat die paddas
heeltemal van u en u huise af weggevat kan word, en daar net in die
Nyl nog van hulle sal oorbly? 10En die farao antwoord: Doen dit môre.
Toe sê Moses: Goed, dan sal u besef dat daar geen god is soos ons God,
die Here, nie. 11Die paddas sal van u af weggevat word, van u huise, u
amptenare en u mense af; net in die Nyl sal daar nog paddas oorbly.
12Moses en Aäron het van die farao af weggegaan en Moses het die
Here aangeroep oor die paddas wat Hy oor die farao gebring het. 13Die
Here het gedoen wat Moses gevra het, en die paddas het gevrek, in die
huise, in die binneplase en op die lande. 14Die mense het dit hope-
hope bymekaargehark, en die land het daarvan gestink. 15Maar toe die
farao sien dat daar verligting gekom het, het hy weer onversetlik
geword. Hy het nie aan Moses-hulle se versoek gehoor gegee nie, soos
die Here vooraf gesê het. 16Daarna het die Here vir Moses gesê: Sê vir
Aäron: Swaai jou kierie en slaan op die grond dat daar muggies oor
die hele Egipte kom. 17Hulle twee het toe so gemaak. Aäron het die
kierie geswaai en op die grond geslaan, en mens en dier was oortrek
van die muggies. In die hele Egipte het elke krieseltjie stof 'n muggie
geword. 18Die towenaars het dieselfde probeer doen met hulle
towerkunste, dié keer om muggies voort te bring, maar hulle kon nie.
Mens en dier was oortrek van die muggies. 19Toe sê die towenaars vir
die farao: Dit is die vinger van God! Maar die farao het koppig gebly.
Hy het nie aan Moses-hulle se versoek gehoor gegee nie, net soos die
Here vooraf gesê het. 20Daarna het die Here vir Moses gesê: Staan
môreoggend vroeg op en gaan wag vir die farao by die water. Hy sal
juis op pad wees soontoe. Sê vir hom: So sê die Here: Laat my volk

gaan om My te dien, 21want as jy my volk nie laat gaan nie, sal Ek
steekvlieë op jou loslaat, op jou amptenare, op jou mense en in jou
huise. In die huise van die Egiptenaars en ook op hulle lande sal dit
swerm van die steekvlieë. 22Maar dié dag sal Ek 'n uitsondering maak
van die Gosenstreek waar my volk woon. Dáár sal nie 'n enkele
steekvlieg wees nie, dat jy kan besef dat Ek, die Here, in die land is.
23Ek neem my volk in beskerming, joune nie. Net môre sal hierdie
wonder gebeur. 24Die Here het dit toe gedoen. Groot swerms steekvlieë
het in die paleis van die farao in gekom, in die huise van sy amptenare
en oor die hele Egipte. Die land is daardeur lam gelê. 25Toe roep die
farao vir Moses en Aäron en sê: Julle kan vir julle God gaan offer,
maar hier in dié land! 26Maar Moses antwoord: Dit kan ons nie doen
nie, want ons offers aan ons God, die Here, gee aanstoot aan die
Egiptenaars. As ons nou hier voor hulle oë offers bring wat vir hulle
aanstootlik is, sal hulle ons mos met klippe doodgooi! 27Ons wil maar
net drie dagreise ver die woestyn in gaan om aan ons God, die Here,
te offer soos Hy ons beveel het. 28Hierna sê die farao: Dan laat ek julle
nou maar gaan om in die woestyn vir julle God, die Here, te offer.
Moet net nie te ver weg gaan nie, en bid vir my. 29Toe antwoord
Moses: Ek gaan nou weg van u af en sal die Here bid dat die steekvlieë
môre van u af padgee en van u amptenare en u mense af. U Majesteit
moet nou net nie weer u woord breek deur die volk nie te laat gaan
om vir die Here te offer nie! 30Moses het weggegaan van die farao af
en tot die Here gebid. 31Die Here het toe gedoen wat Moses gevra het
en die steekvlieë van die farao af laat padgee, en van sy amptenare en
sy mense af. Daar het nie een oorgebly nie. 32En tog het die farao ook
hierdie keer onversetlik gebly en die volk nie laat gaan nie.

EKSODUS 9

1Daarna het die Here vir Moses gesê: Gaan sê vir die farao: So sê die
Here die God van die Hebreërs: Laat my volk gaan om My te dien. 2As
jy weier om hulle te laat gaan en hulle bly vashou, 3sal die Here sy
mag toon met 'n baie swaar pes onder al jou vee in die veld: perde,
donkies, kamele, beeste en kleinvee. 4Die Here sal onderskeid maak
tussen die vee van Israel en dié van Egipte: daar sal nie 'n enkele stuk
vee van die Israeliete vrek nie. 5Die Here het 'n tyd vasgestel en Hy het
gesê Hy sal dit die volgende dag in Egipte laat gebeur. 6Die volgende
dag doen Hy dit toe ook, en al die vee van Egipte is dood, maar van
die vee van die Israeliete is daar nie een dood nie. 7Die farao het
navraag gedoen en jou werklik waar, nie 'n enkele stuk van die
Israeliete se vee is dood nie. Tog was die farao steeds onversetlik: hy
het die volk nie laat gaan nie. 8Daarna het die Here vir Moses en
Aäron gesê: Skep hande vol roet uit 'n oond en laat Moses dit voor die
farao in die lug opgooi. 9Dit sal 'n fyn poeier word oor die hele Egipte
en dit sal dwarsoor Egipte op mens en dier swere veroorsaak wat
aanhoudend etter. 10Hulle het toe roet uit 'n oond gevat en voor die
farao gaan staan. Toe Moses dit in die lug opgooi, kom daar op mens
en dier swere wat aanhoudend etter. 11Die towenaars kon Moses dit
nie eens probeer nadoen nie, want hulle was vol swere. Die swere het
op al die Egiptenaars uitgekom, ook op die towenaars. 12Tog het die
Here die farao nog steeds koppig laat bly. Hy het nie aan Moses en
Aäron se versoek gehoor gegee nie, soos die Here vooraf vir Moses
gesê het. 13Daarna het die Here vir Moses gesê: Staan môreoggend
vroeg op en gaan na die farao toe en sê vir hom: So sê die Here die
God van die Hebreërs: Laat my volk gaan om My te dien, 14anders
gaan Ek jou hierdie keer met 'n groot ramp tref en ook jou amptenare
en jou mense. Dan sal jy besef dat daar op die hele aarde niemand
soos Ek is nie. 15Na regte moes Ek nou al my hand uitgesteek het en
jou en jou mense met 'n pes van die aarde af uitgewis het. 16Daar is net
een rede waarom Ek jou nog laat lewe, en dit is dat Ek jou my mag
kan wys en my Naam daardeur oor die hele wêreld geroem kan word.
17Nog steeds hou jy jou groot teen my volk en laat jy hulle nie gaan
nie. 18Môre hierdie tyd gaan Ek 'n verskriklike swaar haelstorm laat
losbars soos daar nog nooit in die bestaan van Egipte was nie. 19Laat
nou al jou vee en alles wat buite is, na veiligheid bring. Al die mense
en diere wat buite is en nie onder dak gebring is nie, sal deur die hael
doodgeslaan word. 20Die amptenare van die farao wat bang geword
het toe hulle hoor wat die Here gesê het, het haastig hulle slawe en
vee onder dak gebring, 21maar dié wat hulle nie aan sy woorde gesteur
het nie, het hulle slawe en vee buite laat bly. 22Toe het die Here vir

Moses gesê: Steek jou hand in die lug op dat daar hael oor die hele
Egipte kan kom oor mens en dier, en oor al die plante van Egipte.
23Toe Moses sy kierie in die lug opsteek, het die Here donderslae en
hael gestuur, en die blitse het tot op die grond geslaan. Die Here het
die haelstorm oor Egipte laat losbars. 24Die hael het geval; tussen die
hael deur het die een blits op die ander gevolg, so erg soos dit nog
nooit was vandat daar mense in Egipte woon nie. 25Die hael het die
hele Egipte getref, alles wat buite was, mens en dier. Al die plante is
deur die hael weggeslaan, selfs al die bome is in repe geslaan. 26Net in
die Gosenstreek, waar die Israeliete was, was daar nie hael nie. 27Die
farao laat roep toe vir Moses en Aäron en sê vir hulle: Nou erken ek ek
was verkeerd. Die Here het reg, ek en my mense is skuldig. 28Bid tog
tot die Here. Die donderslae en hael is vir ons te erg. Ek sal julle laat
gaan. Julle hoef nie langer te bly nie. 29Toe het Moses vir hom gesê:
Sodra ek uit die stad is, sal ek my hande in gebed na die Here uitsteek.
Dan sal die donderslae ophou, en daar sal nie meer hael wees nie, dat
u kan besef dat hierdie land aan die Here behoort. 30Wat u en u
amptenare betref, ek weet u het nog nie ontsag vir God, die Here, nie.
31Die vlas- en die garsoes is vernietig omdat die gars in die aar en die
vlas in die knop was, 32maar die koring en die sorghum is nie vernietig
nie omdat dit later ryp word. 33Moses is van die farao af weg uit die
stad uit, en hy het sy hande in gebed na die Here uitgesteek. Die
donderslae en die hael het opgehou en die stortbuie het bedaar. 34Toe
die farao sien die reën, hael en donderslae hou op, het hy maar weer
verkeerd gedoen. Hy en sy amptenare was onversetlik. 35Die farao het
koppig gebly en die Israeliete nie laat gaan nie, soos die Here vooraf
deur Moses gesê het.

EKSODUS 10

1Daarna het die Here vir Moses gesê: Gaan na die farao toe, want Ek
het hom en sy amptenare onversetlik gemaak sodat Ek hierdie
wonders van My onder hulle kan doen. 2Dan kan jy aan jou kinders en
kleinkinders vertel wat Ek aan die Egiptenaars gedoen het en watter
wonders Ek onder hulle verrig het om julle te laat besef dat Ek die
Here is. 3Moses en Aäron het toe na die farao toe gegaan en vir hom
gesê: So sê die Here die God van die Hebreërs: Hoe lank gaan jy nog
weier om jou aan My te onderwerp? Laat my volk gaan om My te
dien! 4As jy weier om my volk te laat gaan, bring Ek môre 'n
sprinkaanplaag oor jou land. 5Die land sal so toe wees onder hulle dat
'n mens nie die grond sal kan sien nie. Hulle sal elke groenigheidjie
afvreet wat oorgebly het na die hael, selfs dié van elke boom wat weer
uitloop. 6Hulle sal oral in jou paleise wees, in die huise van al jou
amptenare en van elke Egiptenaar. So iets het julle en al julle
voorvaders nog nooit gesien vandat hulle in die land is tot nou toe nie.
Toe het Moses omgedraai en van die farao af weggegaan. 7Die
amptenare sê toe vir die farao: Hoe lank gaan dié man nog vir ons
moeilikheid gee? Laat hulle nou maar gaan om hulle God, die Here, te
dien, maar net die mans. U sien tog dat Egipte te gronde gaan. 8Toe is
Moses en Aäron na die farao toe teruggebring en hy sê vir hulle: Gaan
dien julle God, die Here! Maar wie gaan almal saam? 9Moses
antwoord: Ons gaan almal, met ons jong manne en ons ou manne, met
ons seuns en ons dogters, met ons kleinvee en ons grootvee, want ons
moet vir die Here 'n fees gaan hou. 10Maar die farao sê vir hulle: Die
Here is net so min met julle as wat ek julle vrouens en kinders saam
met julle sal laat gaan. Julle het 'n verkeerde ding in die kop. 11So sal
ek dit nie toelaat nie! Net die mans gaan! Gaan dien die Here; dit is
mos wat julle nog altyd vra! Toe is hulle van die farao af weggejaag.
12Daarna het die Here vir Moses gesê: Steek jou hand uit oor Egipte
dat daar sprinkane oor die land kan kom om elke groen sprietjie op te
vreet wat van die hael oorgebly het. 13Toe steek Moses sy kierie oor
Egipte uit, en die Here het daardie hele dag en nag 'n oostewind laat
waai wat die sprinkane aangebring het. Die volgende môre was hulle
daar. 14Hulle het oor Egipte gekom en die hele land vol gesit, 'n yslike
groot sprinkaanswerm, soos daar nog nooit tevore was nie en hierna
ook nie weer sal wees nie. 15Die land was toe onder hulle en dit was
donker. Hulle het elke groen sprietjie in die land opgevreet, en alles
wat na die hael aan die bome oorgebly het. Daar het geen groenigheid
aan 'n boom of 'n plant in Egipte oorgebly nie. 16Die farao laat toe
haastig vir Moses en Aäron roep en hy sê: Ek het verkeerd gedoen teen
julle God, die Here, en teen julle! 17Vergeef tog asseblief net hierdie

keer my oortreding! Bid tot julle God, die Here, dat Hy hierdie dood
afweer van my af. 18Moses het van die farao af weggegaan en tot die
Here gebid. 19Toe laat die Here die wind verander in 'n sterk
westewind wat die sprinkane opgeskep het en in die Rietsee gegooi
het. Daar het nie een enkele sprinkaan in die hele Egiptiese gebied
oorgebly nie. 20Maar die Here het die farao weer koppig gemaak, en
hy het die Israeliete nie laat gaan nie. 21Daarna het die Here vir Moses
gesê: Steek jou hand in die lug op, dan sal dit donker word in Egipte,
so donker dat 'n mens dit kan voel. 22Moses het toe sy hand in die lug
opgesteek, en drie dae lank was dit pikdonker oor die hele Egipte.
23Die mense kon mekaar nie sien nie en drie dae lank kon niemand
iets uitrig nie, maar in al die woongebiede van die Israeliete was daar
lig. 24Toe laat die farao vir Moses roep en sê: Gaan dien die Here! Julle
vrouens en kinders kan saamgaan, maar julle kleinvee en julle
grootvee moet hier agterbly. 25Maar Moses sê: U sal tog nie vir ons
brandoffers en ander diereoffers gee om aan ons God, die Here, te
bring nie! 26Daarom gaan ons vee beslis met ons saam. Daar bly nie 'n
kloutjie agter nie. Ons moet van die vee gebruik om ons God, die
Here, te dien en voordat ons daar aankom, weet ons nog nie met
watter offer ons Hom sal dien nie. 27Maar die Here het die farao weer
koppig gemaak, sodat hy hulle nie wou laat gaan nie. 28Toe het die
farao vir Moses gesê: Maak dat jy hier wegkom! Sorg dat ek jou nie
weer sien nie, want die oomblik dat ek jou weer sien, sterf jy! 29Moses
het geantwoord: Soos u sê: u sal my nie weer sien nie.

EKSODUS 11

1Die Here het toe vir Moses gesê: Met nog een plaag sal Ek die farao
en Egipte tref, en dan sal hy julle hiervandaan laat gaan. Ja, hy sal
julle onvoorwaardelik laat trek; hy sal julle selfs wegjaag hiervandaan.
2Gaan sê vir die volk elke man en vrou moet silwer- en goue goed van
hulle Egiptiese bure eis. 3Die Here het gesorg dat die Egiptenaars aan
sy volk goed doen, en boonop het Moses groot aansien onder die
Egiptenaars geniet, by die amptenare en die volk. 4Toe sê Moses vir
die farao: So sê die Here: Teen middernag sal Ek deur Egipte gaan, 5en
elke eersgeborene in Egipte sal sterwe, van die kroonprins af, die
eersgeborene van die farao, tot by die eersgeborene van die slavin wat
koring maal, ja, selfs al die eerstelinge van die diere. 6In die hele
Egipte sal daar so gehuil en gerou word soos nog nooit tevore nie en
ook nie later nie. 7Maar onder die Israeliete sal niemand iets oorkom
nie, nie 'n mens of 'n dier nie. Dan sal julle besef dat die Here 'n
verskil maak tussen Egiptenaar en Israeliet. 8Al hierdie amptenare van
u sal voor my kom buig en vra: Jy en jou hele volk moet asseblief
trek.' Dan sal ek trek. Moses is toe woedend van die farao af weg.
9Daarna het die Here vir Moses gesê: Die farao luister nie na julle nie
sodat my wonders in Egipte nog meer kan word. 10Moses en Aäron het
al hierdie wonders voor die farao gedoen, maar die Here het die farao
koppig gemaak, sodat hy die Israeliete nie uit sy land wou laat trek
nie.

EKSODUS 12

1In Egipte het die Here vir Moses en Aäron gesê: 2Hierdie maand is vir
julle die belangrikste maand; dit moet die eerste maand van die jaar
word. 3Sê vir die hele gemeente van Israel: Elkeen moet sorg dat hy op
die tiende van hierdie maand 'n lam vir sy gesin het, vir elke huisgesin
een. 4As 'n huisgesin te klein is vir 'n lam, kan 'n man en sy naaste
buurman dit onder mekaar verdeel volgens die getal persone. Julle
moet die lam deel volgens elkeen se behoefte. 5Dit moet 'n jaaroud
rammetjie wees, sonder liggaamsgebrek, 'n skaap of 'n bok. 6Julle moet
hom goed oppas tot die veertiende van hierdie maand, en dan moet
die hele gemeente van Israel teen laat middag slag. 7Julle moet van die
bloed smeer aan die sykante en die bokant van die deurkosyn van elke
huis waar julle die lam gaan eet. 8Nog dieselfde nag moet julle die
vleis eet. Julle moet dit gebraai eet, saam met ongesuurde brood en
bitter kruie. 9Julle moet dit nie rou of in water gekook eet nie, maar
oor die vuur gebraai, met kop, pootjies, binnegoed en al. 10Julle mag
niks daarvan tot die volgende môre laat oorbly nie. As daar die
volgende môre tog iets oor is, moet julle dit verbrand. 11Julle moet dit
haastig eet, aangetrek vir die reis, skoene aan die voete en kierie in
die hand. Dit is die paasfees van die Here. 12Daardie selfde nag sal Ek
deur Egipte gaan om al die eerstelinge van die Egiptenaars, mens en
dier, te tref. Met al die Egiptiese gode sal Ek afreken. Ek is die Here!
13Die bloed aan die huise waarin julle is, sal 'n teken wees: waar Ek
die bloed sien, sal Ek die huis oorslaan, en die vernietigende slag
waarmee Ek Egipte gaan tref, sal julle nie tref nie. 14Hierdie dag moet
vir julle 'n gedenkdag wees. Julle moet dit as 'n fees tot eer van die
Here vier. Vir julle nageslag moet dit 'n vaste instelling wees wat hulle
moet vier. 15Sewe dae lank moet die brood wat julle eet, ongesuurde
brood wees. Reeds op die eerste feesdag moet julle ontslae raak van
suurdeeg in julle huise, want elkeen wat in die sewe dae gewone
brood eet, moet van Israel afgesny word. 16Op die eerste en die
sewende dag moet daar 'n gewyde byeenkoms wees. Op hierdie dae
mag geen werk gedoen word nie, behalwe dat vir elkeen iets te ete
voorberei kan word. 17Onderhou die fees van die ongesuurde brood,
want die eerste dag van die fees is die presiese dag waarop Ek julle
stamme uit Egipte sal bevry het. Julle en julle nageslagte moet dié dag
altyd as 'n vaste instelling vier. 18In die eerste maand moet julle van
die aand van die veertiende af ongesuurde brood eet tot op die aand
van die een en twintigste van die maand. 19Sewe dae mag daar geen
suurdeeg in julle huise wees nie, want elkeen wat gewone brood eet,
sal van die gemeente van Israel afgesny word. Dit geld vir
vreemdelinge sowel as vir gebore Israeliete. 20Julle mag glad nie

gewone brood eet nie. In al julle woonplekke moet julle net
ongesuurde brood eet. 21Moses het toe al die leiers van Israel
bymekaargeroep en vir hulle gesê: Gaan vang vir julle gesinne elkeen
'n lam uit en slag die paaslam! 22Neem 'n bossie hisop, doop dit in 'n
bak met bloed en smeer die bloed aan die bokant en die sykante van
die deurkosyn. Nie een van julle mag by sy deur uitgaan voor die
volgende môre nie. 23As die Here verbykom om die Egiptenaars te tref,
sal Hy die bloed aan die bokant en die sykante van die deurkosyn sien
en dié deur oorslaan. Hy sal nie die dood in julle huise laat kom om
julle te tref nie. 24Julle en julle kinders moet altyd hierdie voorskrif
eerbiedig. 25Wanneer julle in die land kom wat die Here vir julle gaan
gee soos Hy beloof het, moet julle hierdie verpligting nakom. 26As julle
kinders sou vra: Wat beteken hierdie verpligting?' 27moet julle sê: Dit
is 'n paasoffer aan die Here omdat Hy in Egipte die Israeliete se huise
oorgeslaan het. Terwyl Hy die Egiptenaars getref het, het Hy ons huise
gespaar. Toe het die volk in aanbidding gebuig. 28Soos die Here vir
Moses en Aäron beveel het, presies so het die Israeliete gedoen. 29Om
middernag het die Here elke eersgeborene van Egipte laat sterf, van
die kroonprins af, die eersgeborene van die farao, tot by die
eersgeborene van die krygsgevangene in die tronk, selfs die eerstelinge
van die diere. 30Toe die farao, al sy amptenare en al die Egiptenaars
dié nag wakker word, het hulle almal bitterlik aan die huil gegaan,
want daar was nie 'n enkele Egiptiese huis sonder 'n sterfgeval nie.
31Dieselfde nag nog het die farao vir Moses en Aäron laat roep en gesê:
Gee pad onder my mense uit, julle twee en al die ander Israeliete!
Gaan dien die Here soos julle gevra het! 32Vat julle kleinvee en julle
grootvee soos julle gevra het, en trek! En bid dan dat dit met my ook
goed mag gaan. 33Die Egiptenaars het sterk by die volk daarop
aangedring om gou uit die land pad te gee, want, het hulle gesê,
anders is ons almal dood! 34Die volk het toe hulle brooddeeg, sonder
suurdeeg, in skottels gesit, dit in hulle klere toegedraai en dit so op
hulle skouers gedra. 35Verder het die Israeliete die opdrag van Moses
uitgevoer, naamlik om van die Egiptenaars silwer- en goue goed sowel
as klere te eis. 36Die Here het gesorg dat die Egiptenaars aan sy volk
goed doen, sodat hulle uit Egipte as buit kon wegdra wat hulle ook al
geëis het. 37Die Israeliete het van Rameses af na Sukkot toe getrek.
Behalwe die afhanklikes was daar sowat ses honderd duisend
weerbare manne te voet. 38Daar het ook 'n menigte mense van ander
afkoms saamgegaan en ook groot troppe kleinvee en baie beeste. 39Met
die deeg wat hulle uit Egipte saamgebring het, het hulle ongesuurde
roosterkoeke gebak: dit was sonder suurdeeg omdat hulle uit Egipte
gejaag is en nie kans gehad het om eers vir hulle padkos klaar te maak
nie. 40Die Israeliete was vier honderd en dertig jaar in Egipte. 41Na vier
honderd en dertig jaar, presies op die dag waarop die fees nou gevier

word, het die hele volk van die Here uit Egipte weggetrek. 42Dit was
die nag waarin die Here oor hulle gewaak het en hulle uit Egipte
bevry het. Daarom behoort dié nag aan die Here en moet alle
Israeliete en hulle nageslagte dié nag wakker bly. 43Die Here het vir
Moses en Aäron gesê: Dit is die voorskrifte in verband met die
paasfees: geen nie-Israeliet mag daarvan eet nie; 44'n slaaf wat deur
iemand gekoop is, mag eers daarvan eet nadat hy besny is; 45geen
bywoner of huurling mag daarvan eet nie. 46Dit moet geëet word in
die huis waarvoor dit bedoel is. Van die vleis mag niks buitentoe
geneem word nie. Geen been van die paaslam mag gebreek word nie.
47Die hele gemeente van Israel is verplig om die fees te vier. 48Die
vreemdeling wat jou beskerming geniet en die paasfees van die Here
wil vier, moet besny word, hy en al die mans en seuns by hom. Dan
eers is hy soos 'n gebore Israeliet en kan hy daaraan deelneem. Iemand
wat nie besny is nie, mag nie daarvan eet nie. 49Een en dieselfde
bepaling moet geld vir die gebore Israeliet en vir die vreemdeling wat
julle beskerming geniet. 50Al die Israeliete het gedoen presies wat die
Here vir Moses en Aäron beveel het. 51Presies op die dag waarop die
fees nou gevier word, het die Here die stamme van Israel uit Egipte
bevry.

EKSODUS 13

1Die Here het vir Moses gesê: 2Julle moet elke eersgeborene aan My
wy, elke eersteling wat in Israel gebore word, mens en dier. Dit is
Myne. 3Moses het vir die volk gesê: Onthou die dag waarop julle uit
Egipte, uit die plek van slawerny, weggetrek het, want dit is deur sy
groot mag dat die Here julle daaruit bevry het. Julle mag op dié dag
niks met suurdeeg in eet nie. 4Julle vertrek vandag, op hierdie
besondere dag in die maand Abib. 5Die Here het met 'n eed aan julle
voorvaders belowe om vir julle die land van die Kanaäniete, Hetiete,
Amoriete, Hewiete en Jebusiete te gee. Wanneer Hy julle bring in die
land wat oorloop van melk en heuning, moet julle die volgende
verpligting in hierdie maand nakom: 6sewe dae lank moet julle
ongesuurde brood eet, en die sewende dag is 'n feesdag tot eer van die
Here. 7Dit moet beslis ongesuurde brood wees wat julle die sewe dae
lank eet. Dan mag daar geen gis of enige suurdeeg by julle in julle
hele gebied wees nie. 8Op die feesdag moet elkeen vir sy kinders
vertel: Dit is oor wat die Here vir my gedoen het toe ek uit Egipte
getrek het.' 9Die fees moet vir julle wees soos 'n teken op die hand of 'n
merk op die voorkop sodat julle altyd sal getuig dat die Here Hom aan
julle geopenbaar het, want dit is met sy groot mag dat Hy julle uit
Egipte bevry het. 10Julle moet hierdie voorskrif van jaar tot jaar op die
bepaalde tyd nakom. 11Wanneer die Here julle nou bring in die land
van die Kanaäniete en dit aan julle gee, soos Hy met 'n eed aan julle
en julle voorvaders belowe het, 12moet julle elke manlike eersteling
wat gebore word, aan die Here wy, en ook elke manlike eersteling van
julle vee vir die Here afstaan. 13Elke eerste hingsvulletjie van 'n donkie
moet julle egter met 'n skaap loskoop. As julle hom nie kan loskoop
nie, moet julle sy nek breek. Julle moet ook al julle eersgebore seuns
loskoop. 14As julle kinders later sou vra: Wat beteken dit?' moet julle
vir hulle sê: Met groot mag het die Here ons uit Egipte, uit die plek
van slawerny, bevry, 15want toe die farao te hardkoppig was om ons te
laat trek, het die Here al die eerstelinge van die Egiptenaars laat
sterwe, mens en dier. Om hierdie rede offer ons die manlike eersteling
van elke dier aan die Here, maar koop ons elke eersgebore seun los.'
16Soos 'n teken op die hand en 'n merk op die voorkop moet dit julle
daaraan herinner dat die Here ons met groot mag uit Egipte bevry het.
17Toe die farao die volk laat trek het, het God hulle nie die pad na die
land van die Filistyne toe laat vat nie, hoewel dit die kortste was,
want Hy het gesê: As die volk in 'n geveg betrokke raak, kan hulle
dalk spyt kry en na Egipte toe teruggaan. 18Daarom het God die volk
met 'n ompad laat gaan, met die woestynpad in die rigting van die
Rietsee. Die Israeliete het goed georganiseerd uit Egipte getrek.

19Moses het die liggaam van Josef saamgevat, want Josef het die seuns
van Israel dit destyds uitdruklik met 'n eed laat beloof. Hy het gesê:
God sal beslis later na julle omsien, en dan moet julle my liggaam van
hier af saamvat. 20Hulle het Sukkot verlaat en by Etam aan die rand
van die woestyn kamp opgeslaan. 21Die Here het bedags met 'n
wolkkolom voor hulle uit gegaan om vir hulle die pad te wys en snags
met 'n vuurkolom om vir hulle lig te verskaf, sodat hulle dag en nag
kon trek. 22Die wolkkolom bedags en die vuurkolom snags het altyd
voor die volk gebly.

EKSODUS 14

1Die Here het vir Moses gesê: 2Beveel die Israeliete om weg te draai en
kamp op te slaan naby Pi-Hagirot tussen Migdol en die see. Regoor
Baäl-Sefon by die see moet julle kamp opslaan. 3Dan sal die farao dink
die Israeliete het verdwaal en is deur die woestyn vasgekeer. 4Ek sal
die farao weer koppig maak, sodat hy julle agtervolg, en Ek sal my
mag laat geld teen hom en sy leër. Dan sal Egipte besef dat Ek die
Here is. Die Israeliete het die bevele uitgevoer. 5Toe die koning van
Egipte die berig kry dat die volk vir goed weg is, het sy houding en
dié van sy amptenare teenoor die Israeliete verander. Die Egiptenaars
het gesê: Wat het ons aangevang dat ons die Israeliete laat trek het?
Nou is ons hulle diens kwyt! 6Die farao het sy strydwa laat inspan en
sy leër saam met hom gevat. 7Hy het sy ses honderd beste strydwaens
gevat, asook al die ander Egiptiese strydwaens, elkeen met 'n
bemanning van drie. 8Die Here het die farao, die koning van Egipte,
koppig gemaak sodat hy die Israeliete agtervolg het, maar die
Israeliete het onder die beskerming van God verder getrek. 9Die
Egiptenaars het hulle agtervolg, en al die strydwaens van die farao
met bemanning en leërmag het hulle ingehaal terwyl hulle besig was
om by die see kamp op te slaan, naby Pi-Hagirot regoor Baäl-Sefon.
10Toe die farao nader kom, sien die Israeliete skielik die Egiptenaars
sit hulle agterna. Hulle het baie bang geword en benoud na die Here
geroep. 11Hulle het vir Moses gesê: Is daar nie begraafplek in Egipte
nie dat jy ons saamsleep om in die woestyn te sterwe? Wat het jy ons
aangedoen dat jy ons uit Egipte laat trek het? 12Ons het jou mos in
Egipte gesê om ons te laat staan dat ons vir die Egiptenaars werk. Dit
is vir ons beter om vir hulle te werk as om hier in die woestyn om te
kom. 13Maar Moses het die volk geantwoord: Moenie bang wees nie.
Staan vas, kyk hoe die Here julle vandag gaan red, want soos julle die
Egiptenaars nou daar sien, sal julle hulle nooit weer sien nie. 14Bly
julle maar kalm. Die Here sal vir julle veg. 15Toe het die Here vir
Moses gesê: Waarom roep julle so benoud na My? Sê vir die Israeliete
hulle moet verder trek. 16En jy, lig jou kierie op en steek jou hand oor
die see uit en kloof dit oop sodat die Israeliete op droë grond kan
deurgaan. 17Ek sal die Egiptenaars so koppig maak dat hulle die
Israeliete sal agtervolg. So sal Ek my mag laat geld teenoor die farao
en sy hele leër: strydwaens en bemanning. 18Wanneer Ek my mag laat
geld teenoor die farao, sy strydwaens en hulle bemanning, sal Egipte
besef dat Ek die Here is. 19Die Engel van God wat altyd voor die
Israeliete uit beweeg het terwyl hulle getrek het, het nou agter hulle
plek ingeneem. Ook die wolkkolom wat voor hulle was, het agter
hulle ingeskuif, 20tussen die Egiptenaars en die Israeliete. Aan die

Egiptiese kant was die wolk donker en aan die Israelitiese kant het dit
die nag verlig. Die hele nag deur het die twee groepe nie nader aan
mekaar gekom nie. 21Moses het sy hand oor die see uitgesteek, en die
Here het daardie hele nag die water met 'n sterk oostewind weggedryf,
sodat die water oopgekloof en die see daar drooggelê is. 22Die
Israeliete het op droë grond deur die see gegaan, en die water het
weerskante van hulle soos 'n muur gestaan. 23Die Egiptenaars het hulle
agternagesit: die farao se perde, strydwaens en bemanning is almal
agter hulle aan die see in. 24In die vroeë môre het die Here uit die
vuur- en wolkkolom afgekyk op die Egiptiese leër en verwarring onder
hulle gesaai. 25Hy het die wiele van hulle strydwaens laat uitval, sodat
hulle skaars kon beweeg. Toe sê die Egiptenaars: Ons moet wegkom
van die Israeliete af, want die Here veg vir hulle teen Egipte. 26Maar
die Here het vir Moses gesê: Steek jou hand uit oor die see sodat die
water oor die Egiptenaars, oor hulle strydwaens en bemanning kan
stroom. 27Moses steek toe sy hand oor die see uit. Teen dagbreek het
die see teruggestroom oor sy bodem en die Egiptenaars het hulle teen
die water vasgevlug: die Here het hulle deur die see laat meesleur.
28Toe die water terugstroom, was die strydwaens en bemanning, die
hele leërmag van die farao wat agter die Israeliete aan die see in is,
tóé onder die water. Daar het nie een van hulle oorgebly nie. 29Maar
die Israeliete het op droë grond deur die see gegaan en die water het
weerskante van hulle soos 'n muur gestaan. 30Die Here het Israel
daardie dag gered van Egipte, en die Israeliete het die Egiptenaars
dood op die strand sien lê. 31Toe Israel sien hoe kragtig die Here teen
Egipte opgetree het, is hulle met ontsag vir Hom vervul. Hulle het in
die Here geglo en ook in Moses, sy dienaar.

EKSODUS 15

1Toe het Moses en die Israeliete die volgende lied tot eer van die Here
gesing: Ek wil tot eer van die Here sing omdat Hy hoog verhewe is.
Perd en strydwa het Hy in die see geslinger. 2Die Here is my krag en
my beskerming. Hy het tot my redding gekom. Hy is my God, Hom
roem ek, die God van my voorvaders, Hom prys ek. 3Die Here is
oorwinnaar in die stryd, sy Naam is die Here'! 4Die strydwaens van die
farao en ook sy leër het Hy in die see geslinger. Die keur van Egipte se
offisiere is in die Rietsee gedompel. 5Watermassas het hulle oordek,
soos 'n klip het hulle in die dieptes afgesak. 6U regterhand, Here,
gedug in sy krag, u regterhand, Here, verpletter die vyand. 7U is hoog
verhewe, U vernietig wie teen U opstaan, U laat u toorn woed, dit
verteer hulle soos kaf. 8U wind het gewaai: die water dam op, strome
staan regop soos 'n muur, watermassas stol in die hart van die see.
9Die vyand sê: Ek sal hulle agtervolg en inhaal, ek sal die buit verdeel,
ek sal my sin kry, ek sal my swaard trek, my hand sal hulle verslaan.'
10U laat u wind waai: die see oordek hulle, hulle sink soos lood in die
magtige waters. 11Wie van die gode is soos U, Here? Wie is soos U, so
hoog geëer en heilig? In lofsange word U vereer, Bewerker van
wonderdade! 12U het u regterhand uitgesteek; die aarde het die vyand
ingesluk. 13Deur u trou het U die volk gelei wat deur U verlos is, hulle
deur u krag gebring na u gewyde land toe. 14Die volke het dit gehoor
en hulle het gesidder, angs het die bewoners van Filistea beetgepak,
15die stamhoofde van Edom was verskrik, die magtiges van Moab
vreesbevange, al die bewoners van Kanaän was lam geskrik. 16Vrees en
angs het hulle oorval, u magtige dade het hulle laat versteen toe u
volk deurtrek, Here, toe die volk wat U u eie gemaak het, deurtrek. 17U
het hulle ingebring, U het hulle geplant op die berg wat aan U
behoort. Here, U het 'n plek vir u troon voorberei, u hande, Here, het
'n gewyde plek gereed gemaak. 18Die Here regeer tot in ewigheid!
19Waarlik, toe die perde van die farao met strydwaens en bemanning
die see ingegaan het, het die Here die water van die see oor hulle laat
terugvloei, maar die Israeliete het op droë grond daardeur gegaan.
20Mirjam die profetes, suster van Aäron, het 'n tamboeryn gevat en al
die vroue het met tamboeryne agternageloop en gedans. 21Mirjam het
vir hulle voorgesing: Sing tot eer van die Here omdat Hy hoog
verhewe is. Perd en ruiter het Hy in die see geslinger. 22Moses het die
Israeliete laat wegtrek van die Rietsee af en hulle het na die
Surwoestyn toe gegaan. Hulle het drie dae lank die woestyn in getrek
en geen water gekry nie. 23Toe hulle by Mara aankom, kon hulle nie
die water drink nie, omdat dit bitter was. Daarom het hulle die plek
Mara genoem. 24Die volk het by Moses gekla: Wat moet ons drink?

25Moses het die Here aangeroep, en die Here het hom 'n stuk hout
gewys. Hy het dit toe in die water gegooi, en die water het soet
geword. Daar het die Here die volk op die proef gestel en daar het Hy
vir hulle 'n vaste reël neergelê. 26Hy het gesê: Julle moet goed luister
na wat Ek, die Here julle God, sê! Julle moet doen wat reg is in my oë,
gehoor gee aan my gebooie en alles doen wat Ek vir julle voorskryf.
Dan sal Ek geeneen van die siektes waarmee Ek Egipte getref het, oor
julle bring nie, want dit is Ek, die Here, wat julle gesond hou. 27Daarna
het hulle by Elim aangekom met sy twaalf fonteine en sewentig
palmbome en daar by die water kamp opgeslaan.

EKSODUS 16

1Nadat hulle Elim verlaat het, het die hele volk Israel in die
Sinwoestyn aangekom wat tussen Elim en Sinai lê. Dit was op die
vyftiende van die tweede maand nadat hulle uit Egipte getrek het. 2In
die woestyn het die hele volk hulle teenoor Moses en Aäron begin
verset 3en gesê: As ons maar liewer in Egipte omgekom het deur die
hand van die Here terwyl ons by die vleispotte kon sit en oorgenoeg
kos kon hê om te eet! Nou het julle ons laat wegtrek tot in hierdie
woestyn om die hele volk van honger te laat omkom. 4Toe het die
Here vir Moses gesê: Let nou mooi op. Ek sal elke keer vir julle kos uit
die hemel laat reën. Dan moet die volk elke dag gaan en dié dag se
voorraad optel. So sal Ek toets of hulle my opdrag wil nakom of nie.
5As hulle op die sesde dag voorberei wat hulle ingebring het, moet dit
dubbel soveel wees as wat hulle elke dag optel. 6Toe sê Moses en
Aäron vir al die Israeliete: Vanaand sal julle besef dat dit die Here is
wat julle uit Egipte bevry het, 7en môreoggend sal julle sien hoe
magtig die Here is. Hy het gehoor dat julle julle teen Hóm verset. Dat
julle julle teen óns verset, is niks nie. 8Verder het Moses gesê: As die
Here vanaand vir julle vleis gee en môreoggend oorgenoeg kos om te
eet, sal julle besef Hy het julle verset teen Hom opgemerk. Dit was nie
teen ons nie, maar teen die Here dat julle julle verset het. 9Moses het
toe vir Aäron gesê: Beveel die hele gemeente van Israel om voor die
Here te kom staan, want Hy het hulle verset opgemerk. 10Nadat Aäron
dit vir hulle gesê het, kyk die Israeliete na die woestyn se kant toe om,
en toe word die magtige teenwoordigheid van die Here sigbaar in die
wolk. 11Die Here sê toe vir Moses: 12Ek het die verset van die Israeliete
opgemerk. Sê vir hulle: Teen skemeraand sal julle vleis eet en teen
môreoggend sal julle oorgenoeg kos hê sodat julle kan besef dat Ek die
Here julle God is. 13Teen die aand se kant het daar kwartels aangevlieg
gekom en hulle het die hele kamp vol gesit. Die volgende oggend was
daar 'n wolk rondom die kamp, 14en toe die wolk wegtrek, was die
woestyn oortrek met fyn vlokkies soos ryp. 15Toe die Israeliete dit sien,
sê hulle vir mekaar: Wat is dit dié? want hulle het nie geweet wat dit
is nie. Toe sê Moses vir hulle: Dit is die brood wat die Here vir julle
gee om te eet. 16Die Here het beveel: Gaan maak dit bymekaar volgens
elke gesin se behoefte, twee liter per kop. Elkeen moet vat volgens die
getal mense in sy tent. 17Die Israeliete het dit toe gaan optel, die een
baie en die ander 'n bietjie, 18en toe hulle dit met 'n maatemmer
afmeet, het dié met baie nie te veel nie, en dié met 'n bietjie nie te min
gehad nie. Hulle het volgens elkeen se behoefte bymekaargemaak.
19Moses het toe vir hulle gesê: Niemand mag iets daarvan laat oorskiet
tot môreoggend nie. 20Maar hulle het nie vir Moses geluister nie. Party

het daarvan tot die volgende oggend laat oorstaan, maar daar het miet
in gekom en dit het gestink. Moses was woedend oor wat hulle gedoen
het. 21Hulle het dit vroeg elke oggend bymekaargemaak, volgens
elkeen se behoefte, maar net as die son begin bak, het dit weggesmelt.
22Op die sesde dag het hulle 'n dubbele porsie opgetel, vier liter vir
elkeen. Toe al die leiers van die volk dit vir Moses kom vertel, 23sê hy
vir hulle: Dit is soos die Here gesê het: Môre is 'n rusdag, 'n gewyde
sabbat van die Here. Maak alles gaar, bak wat julle wil bak, en kook
wat julle wil kook, en wat oorbly nadat julle geëet het, moet julle
wegsit en bewaar vir môre. 24Hulle het dit weggesit tot die volgende
oggend soos Moses beveel het, en dit het nie sleg geword of miet
gekry nie. 25Toe het Moses gesê: Eet dit nou vandag, want vandag is
dit die sabbat van die Here. In die veld gaan julle niks kry nie. 26Ses
dae moet julle dit bymekaarmaak, maar op die sewende dag, die
sabbat, sal daar niks wees nie. 27Tog het daar op die sewende dag van
die mense uitgegaan om bymekaar te maak, maar hulle het niks gekry
nie. 28Die Here sê toe vir Moses: Hoe lank gaan julle nog weier om my
bevele en opdragte te gehoorsaam? 29Ek het vir julle die sabbat gegee
en daarom gee Ek vir julle op die sesde dag genoeg kos vir twee dae.
Elkeen moet bly waar hy is en niemand mag op die sewende dag sy
woonplek verlaat nie. 30Die volk het op die sewende dag gerus. 31Die
Israeliete het die kos manna genoem. Dit was wit soos koljandersaad
en het soos heuningkoek gesmaak. 32Moses het ook nog gesê: Die Here
het beveel: 'n Volle twee liter manna moet vir die nageslag bewaar
word sodat hulle die kos kan sien wat Ek julle in die woestyn gegee
het nadat Ek julle uit Egipte bevry het. 33Moses sê toe vir Aäron: Vat 'n
kruik en gooi twee liter manna daarin. Sit dit dan voor die Here neer
sodat dit vir julle nageslag veilig bewaar kan word. 34Aäron het dit
voor die getuienis neergesit om dit in bewaring te hou soos die Here
vir Moses beveel het. 35Die Israeliete het veertig jaar lank manna
geëet; hulle het dit geëet totdat hulle bewoonde gebied bereik het, tot
hulle by die grens van Kanaän gekom het. 36Die tweelitermaat
waarmee die manna afgemeet is, was een tiende van die
standaardmaat.

EKSODUS 17

1Nadat die hele volk Israel uit die Sinwoestyn vertrek het, het hulle op
bevel van die Here van plek tot plek gegaan totdat hulle by Refidim
kamp opgeslaan het. Maar daar was geen water vir die volk om te
drink nie. 2Toe het die volk met Moses rusie gemaak en gesê: Gee jý
vir ons water om te drink! En Moses antwoord hulle: Waarom maak
julle rusie met my? Waarom stel julle die geduld van die Here op die
proef? 3Maar die volk was dors en hulle het vir Moses verwyt: Waarom
het jy ons uit Egipte laat optrek om ons en ons kinders en ons vee van
dors te laat omkom? 4Daarna het Moses tot die Here geroep: Wat moet
ek met hierdie volk aanvang? Netnou gooi hulle my met klippe dood.
5Toe sê die Here vir Moses: Loop voor die volk verby en neem van die
leiers van Israel saam. Vat ook die kierie waarmee jy op die Nyl se
water geslaan het, en stap vooruit. 6Ek sal daar reg voor jou op die rots
by Horeb staan. Dan moet jy teen die rots slaan, en daar sal water
uitloop vir die volk om te drink. Moses het dit toe gedoen voor die oë
van die leiers van Israel. 7Hy het die plek Massa en Meriba genoem
omdat die Israeliete daar met Moses rusie gemaak het en ook omdat
hulle die geduld van die Here op die proef gestel het toe hulle gesê
het: Is die Here by ons of nie? 8Toe die Amalekiete by Refidim teen
Israel kom veg het, 9het Moses vir Josua gesê: Kies vir ons manskappe
en gaan veg môre teen die Amalekiete. Dan sal ek op die top van die
heuwel gaan staan met die kierie wat God my gegee het, in my hand.
10Josua het toe gedoen wat Moses vir hom gesê het en hy het teen die
Amalekiete gaan veg. Moses, Aäron en Hur het tot op die top van die
heuwel uitgeklim. 11Solank Moses sy hand opgehou het, was Israel die
sterkste, en wanneer sy hand gesak het, die Amalekiete. 12Maar Moses
se arms het begin moeg word. Hulle het toe 'n klip gevat en dit agter
hom neergesit sodat hy daarop kon gaan sit. Aäron en Hur het sy arms
van weerskante af ondersteun sodat sy arms regop gebly het tot
sononder. 13Josua het die Amalekiete heeltemal verslaan. 14Daarna het
die Here vir Moses gesê: Skryf hierdie woorde op in 'n boek as 'n
blywende herinnering en lees dit vir Josua voor: Ek wil die
Amalekiete heeltemal van die aarde af verdelg. 15Moses het 'n altaar
gebou en dit genoem: Die Here gee my die oorwinning. 16Verder het
Moses gesê: Dit is die gedenkteken vir die oorwinning wat die Here
gee. Die Here voer oorlog teen Amalek van geslag tot geslag.

EKSODUS 18

1Jetro, priester van Midian en skoonpa van Moses, het gehoor wat die
Here God alles vir sy volk Israel en vir Moses gedoen het toe die Here
die Israeliete uit Egipte bevry het. 2Toe Moses sy vrou Sippora destyds
teruggestuur het, het sy skoonpa Jetro haar 3en haar twee seuns in sy
huis geneem. Die naam van die een seun was Gersom , want, het
Moses gesê, ek woon as vreemdeling in 'n vreemde land. 4Die naam
van die ander was Eliëser , want, het Moses gesê, die God van my
voorvaders het my gehelp: Hy het my gered toe die farao my wou
doodmaak. 5Jetro, Moses se skoonpa, het met Moses se seuns en sy
vrou na hom toe gegaan waar hy in die woestyn by die berg van God
kamp opgeslaan het. 6Jetro het toe vir Moses laat weet: Ek is jou
skoonpa Jetro. Ek kom na jou toe met jou vrou en jou twee seuns.
7Moses het toe sy skoonpa gaan ontmoet en voor hom gebuig en hom
met 'n soen gegroet. Nadat hulle vir mekaar gevra het hoe dit gaan,
het hulle in Moses se tent ingegaan. 8Daar het Moses vir sy skoonpa
alles vertel wat die Here aan die farao en aan Egipte gedoen het ter
wille van Israel, en ook van al die ontberings wat die Israeliete op pad
gehad het en hoe die Here hulle bevry het. 9Jetro was bly om te hoor
van al die goeie dinge wat die Here vir Israel gedoen het toe Hy hulle
uit Egipte se mag bevry het. 10Toe het Jetro gesê: Aan die Here kom
die lof toe! Dit is Hy wat julle bevry het uit die mag van Egipte en die
farao. Nou besef ek dat die Here groter is as enige ander god, want toe
die Egiptenaars vermetel teen die volk van die Here opgetree het, het
Hy hulle uit Egipte se mag bevry. 11Jetro, Moses se skoonpa, het
brandoffers en ander diereoffers vir God gebring, en daarna het Aäron
en al die Israelitiese leiers gekom om saam met Moses se skoonpa aan
die offermaaltyd deel te neem. 12Toe Moses die volgende dag gaan sit
om hofsake te verhoor, het daar van die oggend af tot die aand toe
mense vir hom gestaan en wag. 13Maar toe sy skoonpa sien wat Moses
alles vir die volk doen, het hy gesê: Waarom doen jy die volk dit aan?
Waarom tree net jý op as regter, en al die mense moet van die môre af
tot die aand toe vir jou staan en wag? 14Moses het sy skoonpa
geantwoord: Die volk kom na my toe om na die wil van God te vra.
15As hulle in sake betrokke raak, kom hulle na my toe. Ek lewer dan
uitspraak oor die geskille tussen hulle en maak terselfdertyd God se
voorskrifte en wette aan hulle bekend. 16Maar Moses se skoonpa sê vir
hom: Jy maak nie reg nie. 17Jy en al hierdie mense by jou sal totaal
uitgeput raak. Die werk is te veel vir jou. Jy kan dit nie alleen
behartig nie. 18Luister nou na my raad en mag God jou bystaan! Jy
moet die volk se verteenwoordiger by God wees en alle sake voor
Hom bring. 19Druk die volk die voorskrifte en wette op die hart, leer

hulle die pad wat hulle moet loop en wat hulle moet doen. 20Verder
moet jy onder die volk bekwame manne uitsoek, dienaars van die
Here, mense wat die waarheid liefhet en nie hulle eie voordeel soek
nie. Dan moet jy hulle oor die volk aanstel as leiers oor duisend, oor
honderd, oor vyftig en oor tien. 21Hulle moet deurentyd vir die volk
hofsittings hou. Die belangrike sake moet na jóú verwys word, en die
geringes moet húlle oplos. Dit sal vir jou makliker wees as hulle die
verantwoordelikheid saam met jou dra. 22As God jou beveel om dit so
te doen, sal jy met die werk kan aanhou, en al hierdie mense sal dan
tevrede huis toe gaan. 23Moses het na sy skoonpa geluister en gedoen
wat hy gesê het. 24Moses het bekwame manne uit Israel gekies en hulle
aangestel as hoofde oor die volk: leiers oor duisend, oor honderd, oor
vyftig en oor tien. 25Hulle het deurentyd hofsittings gehou. Die
belangrike sake is na Moses verwys, en die geringes is deur die leiers
verhoor. 26Moses het toe afskeid geneem van sy skoonpa, en sy
skoonpa is terug na sy eie land toe.

EKSODUS 19

1Presies drie maande na hulle uittog uit Egipte het die Israeliete in die
Sinaiwoestyn aangekom. 2Nadat hulle van Refidim af vertrek het, het
hulle kamp opgeslaan in die Sinaiwoestyn, regoor die berg. 3Moses het
teen die berg uitgeklim na God toe, en die Here het van die berg af na
hom geroep: So moet jy vir die nageslag van Jakob sê, vir die
Israeliete vertel: 4 Julle het gesien wat Ek aan Egipte gedoen het, en
hoe Ek julle soos op arendsvlerke veilig gedra en na My toe gebring
het. 5As julle My gehoorsaam en julle aan my verbond hou, sal julle uit
al die volke my eiendom wees, 'n koninkryk wat My as priesters dien,
en 'n gewyde nasie. Die hele aarde behoort immers aan My.' Dit is wat
jy aan die Israeliete moet vertel. 6Moses het toe afgeklim en die leiers
van die volk bymekaargeroep en vir hulle alles vertel wat die Here
hom beveel het. 7Daarna het die volk soos een man geantwoord: Alles
wat die Here gesê het, sal ons doen. Moses het vir die Here gaan sê
wat die volk geantwoord het. 8Toe het die Here vir Moses gesê: Ek
kom na jou toe in 'n donderwolk. Die volk sal My kan hoor wanneer
Ek met jou praat en dan sal hulle altyd vertroue in jou hê. Toe Moses
alles wat die volk geantwoord het, aan die Here gaan meedeel het,
9het die Here ook nog vir hom gesê: Gaan terug na die volk toe. Laat
hulle hulle vandag en môre reinig en laat hulle hulle klere was. 10Hulle
moet oormôre gereed wees, want dan sal Ek, die Here, na Sinaiberg
toe afkom, voor die oë van die hele volk. 11Jy moet rondom die berg
vir die volk 'n grens vasstel en vir hulle sê: Julle moet oppas om nie op
die berg te klim of selfs aan sy helling te raak nie. Elkeen wat aan die
berg raak, moet beslis doodgemaak word. 12Julle mag so iemand nie
met die hand aanraak nie; hy moet beslis met klippe doodgegooi of
met 'n pyl doodgeskiet word. Dit maak nie saak of dit 'n mens of 'n
dier is nie; hy mag nie bly lewe nie. Eers wanneer die ramshoring
blaas, mag hulle die berg uitklim. 13Moses is toe die berg af na die volk
toe. Hy het hulle beveel om hulle te reinig en hulle klere te was 14en
vir hulle gesê: Wees oormôre gereed en moet intussen nie naby 'n vrou
kom nie. 15Met dagbreek die derde dag was daar donderslae, weerligte
en 'n donker wolk op die berg. Daar was ook die sterk, helder klank
van 'n ramshoring. Die hele volk in die kamp het gebewe. 16Toe het
Moses hulle uit die kamp laat uitgaan om voor God te gaan verskyn,
en hulle het by die voet van die berg gaan staan. 17Die hele Sinaiberg
het begin rook toe die Here in vuur daarheen afkom; die rook het
opgetrek soos die rook van 'n oond. Die hele berg het ook geweldig
geskud, 18en die geluid van die ramshoring het al hoe harder en harder
geword. Moses het gepraat, en God het hom in die donderslae
geantwoord. 19Toe die Here na die top van Sinaiberg toe afgekom het,

het Hy vir Moses na die top van die berg toe geroep. Moses het
daarheen opgeklim, 20en die Here het vir hom gesê: Gaan af, waarsku
die volk dat hulle nie deurbreek na My, die Here, toe om na My te kyk
nie, want dan sal baie van hulle sterf. 21Selfs die priesters wat
gewoonlik in my teenwoordigheid kom, moet op 'n afstand bly of
anders sal Ek hulle laat sterf. 22Moses het die Here geantwoord: Die
volk kan nie Sinaiberg bestyg nie, want U self het ons gewaarsku om
'n grens rondom die berg vas te stel en daarvan af weg te bly. 23Toe
het die Here vir hom gesê: Gaan nou af en kom dan saam met Aäron
terug. Die priesters en die volk mag nie deurbreek en opklim na My,
die Here, toe nie, want dan sal Ek hulle laat sterf. 24Moses is toe af na
die volk toe om alles vir hulle te gaan sê.

EKSODUS 20

1Toe het God al hierdie gebooie aangekondig: 2Ek is die Here jou God
wat jou uit Egipte, uit die plek van slawerny, bevry het. 3Jy mag naas
My geen ander gode hê nie. 4Jy mag nie vir jou 'n beeld of enige
afbeelding maak van wat in die hemel daarbo of op die aarde
hieronder of in die water onder die aarde is nie. 5Jy mag hulle nie
vereer of dien nie, want Ek, die Here jou God, eis onverdeelde trou
aan My. Ek reken kinders die sondes van hulle vaders toe, selfs tot in
die derde en vierde geslag van dié wat My haat, 6maar Ek betoon my
liefde tot aan die duisendste geslag van dié wat My liefhet en my
gebooie gehoorsaam. 7Jy mag die Naam van die Here jou God nie
misbruik nie, want die Here sal die een wat sy Naam misbruik, nie
ongestraf laat bly nie. 8Sorg dat jy die sabbatdag heilig hou. 9Ses dae
moet jy werk en alles doen wat jy moet, 10maar die sewende dag is die
sabbat van die Here jou God. Dan mag jy geen werk doen nie, nie jy of
jou seun of jou dogter of die man of vrou wat vir jou werk, of enige
dier van jou of die vreemdeling by jou nie. 11Die Here het in ses dae
die hemel en alles daarin gemaak, die aarde en alles daarop, die see
en alles daarin. Op die sewende dag het Hy gerus, en daarom het die
Here dit as gereelde rusdag geheilig. 12Eer jou vader en jou moeder,
dan sal jy lank bly woon in die land wat die Here jou God vir jou gee.
13Jy mag nie moord pleeg nie. 14Jy mag nie egbreuk pleeg nie. 15Jy
mag nie steel nie. 16Jy mag nie vals getuienis teen 'n ander gee nie.
17Jy mag nie iemand anders se huis begeer nie. Jy mag nie sy vrou
begeer nie, ook nie 'n slaaf of slavin, 'n bees of 'n donkie, of enigiets
anders wat aan hom behoort nie. 18Toe die volk die donderslae en die
klank van die ramshoring hoor, en die weerligte en die rook op die
berg sien, het hulle van angs gebewe en op 'n afstand bly staan.
19Hulle sê toe vir Moses: Praat jý liewer met ons, en ons sal luister.
Moet tog nie dat God met ons praat nie, want dan sal ons sterf. 20Maar
Moses het die volk geantwoord: Moenie bang wees nie, want God het
gekom om julle te toets. Hy wil hê julle moet ontsag hê vir Hom en
nie sondig nie. 21Die volk het op 'n afstand bly staan, maar Moses het
nader gegaan na die donker wolk waarin God was. 22Toe sê die Here
vir Moses: So moet jy vir die Israeliete sê: Julle het nou self ervaar dat
Ek uit die hemel met julle kom praat het. 23Julle mag nie gode uit
silwer maak om my plek in te neem nie. Julle mag ook nie vir julle
gode uit goud maak nie. 24Julle moet vir My 'n altaar van grond bou
en julle brandoffers en maaltydoffers uit julle kleinvee en beeste
daarop bring. Op elke plek waar Ek my Naam wil laat aanroep, sal Ek
na julle toe kom en julle seën. 25As julle 'n altaar van klip vir My wil
oprig, mag julle dit nie van gekapte klip bou nie. Sodra julle met die

beitel daaraan kap, sal julle dit ontwy. 26Julle mag nie met trappies na
my altaar toe opklim nie, sodat julle julle nie by my altaar ontbloot
nie.

EKSODUS 21

1Dit is die bepalings wat jy die Israeliete moet meedeel: 2Wanneer jy 'n
Hebreeuse slaaf koop, moet hy ses jaar vir jou werk, maar in die
sewende jaar moet jy hom vrylaat sonder dat hy jou iets daarvoor
betaal. 3As hy alleen was toe hy jou slaaf geword het, moet hy alleen
vrygelaat word. As hy toe getroud was, moet sy vrou saam met hom
vrygelaat word. 4As sy eienaar vir hom 'n vrou gegee het, en sy vir
hom seuns of dogters in die wêreld gebring het, behoort die vrou en
haar kinders aan die eienaar, en dan hoef net die slaaf vrygelaat te
word. 5As die slaaf egter uitdruklik sou sê: Ek is lief vir my eienaar en
vir my vrou en my kinders. 6Ek wil nie vrygelaat word nie,' moet sy
eienaar hom in die teenwoordigheid van God bring, by die heiligdom
se deur of kosyn, en daar moet die eienaar 'n gaatjie in sy slaaf se oor
steek met 'n els. Dan is hy vir altyd sy eienaar se slaaf. 7Wanneer 'n
man sy dogter as slavin verkoop, mag sy nie gewoonweg soos ander
slawe vrygelaat word nie. 8As haar eienaar wat haar as sy vrou wou
hê, later nie meer van haar hou nie, moet hy toelaat dat sy deur haar
eie mense losgekoop word. Hy het nie die reg om haar aan vreemde
mense te verkoop nie, want dan pleeg hy troubreuk teenoor haar. 9As
die eienaar egter sou besluit om haar vir sy seun as vrou te gee, moet
sy soos 'n dogter behandel word. 10As die eienaar 'n ander vrou vat,
mag hy die byvrou haar kos, klere en huweliksreg nie ontsê nie. 11As
hy hierdie drie dinge nie vir haar gee nie, moet sy vrygelaat word
sonder dat daar iets aan haar eienaar betaal word. 12Wie iemand
doodslaan, moet doodgemaak word. 13Hy wat dit onopsetlik gedoen
het deurdat God dit met hom laat gebeur het, kan vlug na 'n plek toe
wat Ek vir jou sal aanwys. 14Wanneer iemand egter 'n ander opsetlik
doodmaak, moet jy hom selfs by die altaar wegvat en doodmaak.
15Wie aan sy pa of ma slaan, moet doodgemaak word. 16Wie 'n ander
ontvoer om hom te verkoop of om hom in sy besit te hou, moet
doodgemaak word. 17Wie sy pa of ma vloek, moet doodgemaak word.
18Wanneer mans aan die stry raak en die een slaan die ander met 'n
klip of met die vuis sonder om hom dood te slaan, moet die slaner nie
gestraf word nie. As die man wat geslaan is, egter in die bed moet bly
en eers later kan opstaan en met 'n kierie buite kan rondloop, moet die
slaner hom vergoed vir die tyd wat hy nie kan werk nie en vir hom
sorg tot hy behoorlik gesond is. 19Wanneer 'n man sy slaaf of slavin
met 'n stok slaan dat hy of sy onmiddellik doodgaan, moet dit gewreek
word. 20As so 'n slaaf dit vir 'n dag of twee oorleef, is daar nie 'n saak
nie, want die slaaf is die man se eiendom. 21Wanneer mans met
mekaar baklei en hulle 'n swanger vrou omstamp, sodat sy 'n
miskraam het maar nie blywend beseer is nie, moet hy wat haar

gestamp het, onderhewig aan die goedkeuring van die regbank, die
boete betaal wat die eggenoot van die vrou hom oplê. 22As sy blywend
beseer is, is die straf: 'n lewe vir 'n lewe, 23'n oog vir 'n oog, 'n tand vir
'n tand, 'n hand vir 'n hand, 'n voet vir 'n voet, 24'n brandwond vir 'n
brandwond, 'n wond vir 'n wond en 'n kneusplek vir 'n kneusplek.
25Wanneer 'n man sy slaaf of slavin op die oog slaan en dit blywend
beskadig, moet hy die slaaf of slavin vrylaat as vergoeding vir die oog.
26As hy sy slaaf of slavin se tand uitslaan, moet hy die slaaf of slavin
vrylaat as vergoeding vir die tand. 27Wanneer 'n bees 'n man of 'n vrou
doodstoot, moet die bees met klippe doodgegooi word, en sy vleis mag
nie geëet word nie. Daar is nie 'n saak teen die eienaar van die bees
nie. 28As die bees tevore al stoterig was, en die eienaar se aandag
daarop gevestig is, maar hy dit nogtans nie behoorlik oppas nie, sodat
dit die dood van 'n man of 'n vrou veroorsaak, moet die bees met
klippe doodgegooi word. Die eienaar van die bees moet ook
doodgemaak word. 29As hy egter loskoopgeld moet betaal, moet hy
alles wat hom opgelê is, betaal as afkoopgeld vir sy lewe. 30As 'n bees
'n seun of 'n dogter stoot, moet volgens dieselfde regsbeginsel
gehandel word. 31As 'n bees 'n slaaf of 'n slavin doodstoot, moet drie
honderd en veertig gram silwer aan die eienaar betaal word, en die
bees moet met klippe doodgegooi word. 32Wanneer 'n man 'n put oop
laat of wanneer hy 'n put grawe en dit nie behoorlik toemaak nie, en
'n bees of 'n donkie val daarin, 33moet die eienaar van die put vir die
verlies vergoed; hy moet die eienaar van die dier uitbetaal en die
dooie dier kan hy vat. 34Wanneer 'n man se bees iemand anders se bees
doodstoot, moet hulle die lewende bees verkoop en die geld gelykop
onder mekaar verdeel; ook die dooie dier moet gelykop verdeel word.
35Of as dit bekend is dat die bees tevore al bakleierig was, maar sy
eienaar dit nie behoorlik opgepas het nie, moet hy 'n ander bees in die
plek van die dooie bees gee. Die dooie dier sal syne wees.

EKSODUS 22

1Wanneer 'n man 'n bees of 'n skaap steel en dit slag of verkoop, moet
hy vyf beeste terugbetaal vir die bees en vier stuks kleinvee vir die
skaap. 2As die gesteelde goed lewend in sy besit gevind word, moet hy
dit dubbel vergoed, of dit nou beeste, donkies of skape is. 'n Dief moet
ten volle vir sy diefstal vergoed. As hy niks besit nie, moet hy vir die
waarde van die gesteelde goed verkoop word. As 'n dief inbreek en op
heter daad betrap en doodgeslaan word, mag sy dood nie gewreek
word nie. As dit egter na sonop gebeur, kan sy dood wel gewreek
word. 3Wanneer 'n man sy vee laat wei en hulle nie oppas waar hulle
wei nie, en hulle loop wei in die land of wingerd van 'n ander, moet
hy met die opbrengs van sy beste land of wingerd daarvoor vergoed.
4Wanneer 'n man onkruid aan die brand steek, en die vuur vang die
rye gerwe of die ongesnyde graan of die land van 'n ander, moet die
man wat met die brand begin het, ten volle daarvoor vergoed. 5As 'n
man aan iemand anders geld of goedere gee om te bewaar, en dit
word uit sy huis gesteel, moet die dief dit dubbel betaal as hy gevang
word. 6Maar as die dief nie gevang word nie, moet die huiseienaar in
die teenwoordigheid van God 'n eed gaan aflê dat hy nie die ander
man se goed gesteel het nie. 7In die geval van 'n geskil oor 'n bees of 'n
donkie of 'n skaap of klere of enigiets wat weggeraak het, moet dié
wat die goed eis, hulle saak voor God gaan stel. Die een wat deur God
as die skuldige aangewys word, moet dubbel betaal aan die ander.
8Wanneer 'n man 'n donkie of 'n bees of 'n skaap of enige ander dier
aan iemand anders gee om op te pas, en dit vrek of word verskeur of
buitgemaak sonder dat daar 'n ooggetuie by is, 9moet hy in wie se sorg
dit gegee is, in die teenwoordigheid van die Here 'n eed teenoor die
eienaar aflê dat hy wat dit moes oppas, dit nie gesteel het nie. Die
eienaar moet sy woord aanvaar, en in so 'n geval hoef niks betaal te
word nie. 10As die dier egter gesteel is terwyl dit in die ander man se
sorg was, moet die eienaar daarvoor vergoed word. 11As dit deur wilde
diere verskeur is, moet die eienaar by die verskeurde dier gebring
word, en dan hoef niks betaal te word nie. 12Wanneer 'n man 'n dier
van 'n ander leen, en dit word verskeur of gaan dood terwyl die
eienaar nie by is nie, moet die eienaar ten volle daarvoor vergoed
word. 13As die eienaar by is, is daar nie 'n eis nie. As die dier gehuur
was, moet die huur betaal word. 14Wanneer 'n man 'n jongmeisie wat
nog nie verloof is nie, verlei om met hom geslagsgemeenskap te hê,
moet hy aan haar pa die volle bruidsprys betaal en met haar trou. 15As
haar pa volstrek weier om haar aan hom te gee, moet hy nogtans die
volle bruidsprys vir jongmeisies betaal, en dit met silwer. 16Jy mag nie
'n towenares laat lewe nie. 17Elkeen wat met 'n dier geslagsgemeenskap

het, moet doodgemaak word. 18Iemand wat aan enige god behalwe aan
die Here offer, moet om die lewe gebring word. 19Jy mag nie 'n
vreemdeling verdruk of laat swaarkry nie, want jy was self 'n
vreemdeling in Egipte. 20Jy mag geen weduwee of weeskind veronreg
nie. 21As jy tog so iemand veronreg, en hy na My roep, sal Ek na sy
hulpgeroep luister. 22Dan sal my toorn ontvlam, en Ek sal jou om die
lewe bring, sodat jou vrou 'n weduwee word en jou kinders
weeskinders. 23As jy aan 'n arm man uit my volk geld leen, moet jy
nooit teenoor hom soos 'n skuldeiser optree nie. Jy mag hom ook nie
rente vra nie. 24As iemand sy klere by jou verpand, moet jy dit voor
sononder teruggee, 25want dit is al wat hy het om hom mee toe te
maak. Onder wat anders kan hy slaap? As hy My hieroor aanroep, sal
Ek na hom luister, want Ek is barmhartig. 26Jy mag God nie vervloek
nie en ook nie 'n leier van jou volk nie. 27Moenie talm met jou offers
uit jou graan- en wynoes nie. Die eersteling van jou seuns moet jy vir
My gee. 28Dit geld ook van jou beeste en kleinvee. Sewe dae kan die
eerstelinge by hulle ma's bly, maar op die agste dag moet jy hulle vir
My gee. 29Julle moet mense wees wat aan My gewy is. Julle mag nie
vleis eet van diere wat in die veld verskeur is nie. Gooi dit vir die
honde.

EKSODUS 23

1Jy mag nie skinderstories versprei nie. Jy mag nie met 'n misdadiger
saamwerk en in sy guns vals getuienis lewer nie. 2Jy mag nie agter die
meerderheid aan doen wat verkeerd is nie. Wat jy in 'n hofsaak getuig,
mag jy nie verdraai nie, al doen die meerderheid dit ook. 3Wanneer jy
regspreek, mag jy 'n arm man nie in sy hofsaak voortrek nie. 4Wanneer
jy 'n verdwaalde bees of donkie van jou vyand raakloop, moet jy dit
beslis na hom toe terugbring. 5Wanneer jy iemand wat jou haat, se
donkie sien lê onder sy vrag, moet jy hom nie sonder hulp los nie;
gaan help hom met sy vrag. 6Wanneer jy regspreek, mag jy 'n arme nie
in 'n hofsaak veronreg nie 7en moet jy wegbly van leuens sodat jy nie
onskuldiges en regverdiges doodmaak nie. Ek, die Here, vind nie 'n
skuldige onskuldig nie. 8Wanneer jy regspreek, mag jy geen
omkoopgeskenk aanneem nie, want dit maak dié wat sien, blind en
laat die saak van die onskuldige skeef loop. 9Jy mag 'n vreemdeling nie
laat verdruk nie. Julle ken die lewe van 'n vreemdeling, want julle was
vreemdelinge in Egipte. 10Ses jaar mag jy jou lande saai en die oes
insamel, 11maar die sewende jaar moet jy dit laat braak lê. Die armes
onder jou mense mag van die opslag eet, en wat hulle laat oorbly, kan
die wilde diere vreet. So moet jy ook met jou wingerd en olyfbome
maak. 12In ses dae moet jy jou werk doen, maar op die sewende dag
moet jy nie werk nie sodat jou beeste en donkies kan uitrus en jou
werksmense en die vreemdelinge by jou 'n bietjie kan asem skep.
13Sorg dat julle alles doen wat Ek julle beveel het. Julle mag die naam
van ander gode nie in julle gebede noem nie. Jy mag nie eers van
hulle praat nie. 14Drie maal per jaar moet jy tot my eer 'n fees hou. 15Jy
moet die fees van die ongesuurde brood vier. Soos Ek jou al vroeër
beveel het, moet jy sewe dae ongesuurde brood eet, van dié dag in die
maand Abib af waarop jy uit Egipte weggetrek het. Die volk mag nie
sonder offers voor My verskyn nie. 16Die fees van die oes moet gevier
word met die eerste opbrengs van wat jy op die land saai. Die fees van
die insameling moet gevier word aan die einde van die jaar wanneer
jy die vrug van jou arbeid ingesamel het op die lande. 17Drie keer per
jaar moet alle mans voor My, die Here God, verskyn. 18Jy mag nie die
bloed van die offerdier offer saam met iets wat suurdeeg in het nie.
Die vet van die feesoffer wat jy vir My bring, mag nie tot die volgende
oggend oorstaan nie. 19Die beste uit die eerste opbrengs van jou lande
moet jy bring na die huis van die Here jou God toe. Jy mag nie 'n
boklam in sy ma se melk kook nie. 20Ek, die Here, stuur 'n engel voor
jou uit om jou op die pad te beskerm en jou na die plek toe te bring
wat Ek vir jou reg gemaak het. 21Gee ag op die engel en luister na
hom; moet jou nie teen hom verset nie. Hy sal jou nie vergewe as jy

teen hom in opstand kom nie, want Ek het aan hom my volmag gegee.
22As jy goed ag gee op hom en alles doen wat Ek sê, sal Ek die vyand
van jou vyande wees en die teëstander van jou teëstanders. 23My engel
sal voor jou uitgaan en jou bring by die Amoriete, Hetiete, Feresiete,
Kanaäniete, Hewiete en Jebusiete, en dan sal Ek hulle uitwis. 24Jy mag
nie hulle gode aanbid of dien nie. Jy mag nie daardie nasies se
gewoontes oorneem nie. Jy moet hulle klippilare afbreek en stukkend
slaan. 25Jy moet die Here jou God dien. Dan sal Hy jou met kos en
water seën en siekte van jou af weghou. 26Daar sal geen miskraam en
onvrugbaarheid in jou land wees nie. Ek sal jou met 'n lang lewe seën.
27Ek sal die skrik vir My voor jou uit stuur en Ek sal alle volke met wie
jy in aanraking kom, in verwarring bring. Ek sal al jou vyande laat
vlug. 28Ek sal die Hewiete, Kanaäniete en Hetiete die skrik op die lyf
jaag en hulle voor jou uit verdryf. 29Ek sal hulle egter nie dadelik voor
jou uitdryf nie, sodat die land nie leeg lê en die wilde diere te veel
word nie. 30Ek sal hulle bietjie vir bietjie voor jou uit verdryf totdat
jou mense genoeg is om die land in besit te neem. 31Ek sal jou grens
vasstel van die Rietsee af tot by die Filistynse See en van die woestyn
af tot by die Eufraatrivier. Ek sal die inwoners van hierdie land in jou
mag gee, en jy moet hulle uitdryf. 32Jy mag nie met hulle of hulle gode
'n verdrag sluit nie. 33Hulle mag nie in jou land bly woon nie, want
dan sal hulle jou verlei om teen My te sondig deur hulle gode te dien.
Dan sal hulle jou tot 'n val bring.

EKSODUS 24

1Die Here het vir Moses gesê: Klim die berg op na My toe: jy, Aäron,
Nadab, Abihu en sewentig leiers van Israel. As julle nog ver is, moet
julle al voor My buig. 2Dan moet jy, Moses, alleen nader kom na My
toe. Die ander moenie saam met jou nader kom nie. Die volk mag ook
nie saam met jou opklim nie. 3Moses het toe al die gebooie en
bepalings van die Here aan die volk gaan bekend maak. Hulle het soos
een man gesê: Ons sal alles doen wat die Here beveel het. 4Toe het
Moses al die gebooie van die Here neergeskryf. Vroeg die volgende
oggend het hy aan die voet van die berg 'n altaar gebou van twaalf
klippe, vir die twaalf stamme van Israel. 5Hy het toe van die jong
Israeliete gestuur om bulle as brandoffers en maaltydoffers vir die
Here te offer. 6Moses het die helfte van die bloed in bakke gehou en
die ander helfte op die altaar gesprinkel. 7Hy het die verbondsboek
geneem en dit vir die volk voorgelees. Hulle het gesê: Ons sal alles
doen wat die Here beveel het en daaraan gehoorsaam wees. 8Moses
het toe die bloed gevat en op die volk gesprinkel terwyl hy sê: Dit is
die bloed van die verbond wat die Here op grond van al hierdie
gebooie met julle gesluit het. 9Moses, Aäron, Nadab, Abihu en
sewentig leiers van Israel het toe die berg uitgeklim. 10Hulle het die
God van Israel gesien: onder sy voete was 'n plaveisel soos
saffiersteen, so blou soos die hemel self. 11God het geen hand teen die
leiers van Israel gelig nie: hulle het Hom gesien en daarna het hulle
geëet en gedrink. 12Toe sê die Here vir Moses: Klim nou die berg
verder uit na My toe en vertoef daar dat Ek vir jou die plat klippe kan
gee waarop Ek die wette en gebooie neergeskryf het vir die onderrig
van die volk. 13Moses en sy assistent Josua is toe hoër teen die berg
van God op. 14Vir die leiers het Moses gesê: Wag hier vir ons totdat
ons na julle toe terugkom. Aäron en Hur is hier by julle: as iemand 'n
probleem het, kan hy na hulle toe gaan. 15Terwyl Moses die berg
uitklim, het 'n wolk dit omhul. 16Die magtige teenwoordigheid van die
Here het op Sinaiberg gebly, en ses dae het die wolk die berg omhul.
Op die sewende dag het die Here uit die wolk uit na Moses geroep.
17Die magtige teenwoordigheid van die Here het vir die Israeliete
gelyk soos 'n gloeiende vuur op die berg. 18Moses het toe die wolk
ingegaan en nog verder boontoe uitgeklim. Hy het veertig dae en
nagte daar gebly.

EKSODUS 25

1Die Here het vir Moses gesê: 2Sê vir die Israeliete hulle moet elkeen
vir My 'n offergawe bring. Julle moet die offergawes aanvaar soos dit
vir My aangebied word, 3en wel die volgende: goud, silwer en brons;
4verder ook nog blou, pers en bloedrooi wolstof, linne, bokhaar,
5rooigekleurde ramsvelle, gebreide velle en doringhout; 6olie vir die
lampe, balsem vir salfolie en vir geurige wierookoffers; 7oniks en
ander halfedelstene waarmee die skouerkleed en borssak van die
hoëpriester versier kan word. 8Hulle moet vir My 'n heiligdom oprig
dat Ek tussen hulle kan woon. 9Die tabernakel en al sy toebehore moet
gemaak word presies volgens die plan wat Ek jou gewys het. 10Julle
moet 'n ark van doringhout maak: een en 'n kwart meter lank, 'n
driekwart meter breed en net so hoog. 11Jy moet dit binne en buite
met suiwer goud oortrek en 'n goue lys rondom vassit. 12Verder moet
jy vier goue ringe giet wat aan die onderste vier hoeke vasgesit moet
word, sodat daar twee ringe aan elke kant is. 13Jy moet draaghoute
van doringhout maak en dit met goud oortrek. 14Dan moet jy die
draaghoute deur die ringe aan weerskante van die ark steek om die
ark daarmee te dra. 15Die draaghoute moet in die ringe van die ark bly
en mag nooit uitgehaal word nie. 16In die ark moet jy die getuienis van
die verbond sit wat Ek jou sal gee. 17Dan moet jy 'n deksel van suiwer
goud maak, een en 'n kwart meter lank en 'n driekwart meter breed.
18Maak twee gerubs van geslae goud op die kante van die deksel, een
links en een regs. 19Die gerubs aan weerskante van die deksel moet so
gemaak word dat hulle 'n eenheid met die deksel vorm. 20Hulle vlerke
moet uitgesprei wees oor die deksel, sodat hulle dit bedek. Die gerubs
se gesigte moet na mekaar toe wees, en hulle moet afkyk op die
deksel. 21Jy moet die deksel bo-op die ark sit en daarbinne die
getuienis wat Ek jou sal gee. 22Dáár sal Ek jou ontmoet. Ek sal met jou
praat van die deksel af tussen die twee gerubs uit wat op die ark met
die getuienis is. Al my bevele vir die Israeliete sal Ek jou van daar af
gee. 23Jy moet 'n tafel van doringhout maak. Sy lengte moet een meter
wees, sy breedte 'n half meter en sy hoogte 'n driekwart meter. 24Trek
dit oor met suiwer goud en sit 'n goue lys rondom vas. 25Jy moet 'n
band, sewe sentimeter breed, rondom die tafel sit en daarrondom 'n
goue lys vassit. 26Jy moet vier goue ringe vir die tafel maak en dit aan
die vier hoeke vassit, regoor die vier pote. 27Die ringe moet naby die
band vas kom sodat die draaghoute deur hulle gesteek kan word om
die tafel mee te dra. 28Maak die draaghoute waarmee die tafel gedra
moet word, van doringhout en trek hulle oor met goud. 29Maak vir die
tafel skottels, panne, kanne en komme, alles van suiwer goud. Gebruik
dit om die drankoffer mee uit te giet. 30Sit offerbrood op die tafel. Dit

moet altyd daar voor My in my teenwoordigheid wees. 31Jy moet 'n
kandelaar van suiwer goud maak. Dit moet van geslae goud wees,
sodat die kandelaar se voetstuk, stam, blomkelke, knoppe en
kroonblare alles een geheel is. 32Daar moet ses arms uit die stam
vertak, drie aan elke kant. 33Daar moet ook drie blomkelke, in die
vorm van amandelbloeisels, met knoppe en kroonblare aan elke arm
van die kandelaar wees. So moet dit wees vir al ses arms wat uit die
stam van die kandelaar vertak. 34Vir die hoofstam van die kandelaar
moet daar vier blomkelke, in die vorm van amandelbloeisels, met
knoppe en kroonblare wees. 35Verder moet daar 'n knop wees onder
elke paar arms van die kandelaar, drie vir die ses arms wat uit die
stam van die kandelaar vertak. 36Die knoppe en die arms moet alles
wees uit een stuk suiwer geslae goud. 37Jy moet sewe lampies maak en
dit so op die kandelaar vassit dat dit lig gee na sy voorkant toe. 38Die
pithouers en bakkies van die kandelaar moet van suiwer goud wees.
39Al hierdie voorwerpe moet uit vier en dertig kilogram suiwer goud
gemaak word. 40Sorg dat jy dit maak volgens die plan wat vir jou op
die berg gewys is.

EKSODUS 26

1Jy moet 'n tabernakel maak. Gebruik daarvoor tien stukke materiaal:
goed geweefde linne en blou, pers en bloedrooi wolstof. Jy moet
gerubs daarop laat uitborduur. 2Elke stuk materiaal moet veertien
meter lank en twee meter breed wees, almal moet presies ewe groot
wees. 3Werk die stukke materiaal vyf-vyf aanmekaar vas. 4Jy moet dan
blou lissies vaswerk aan die een kant van die een strook materiaal en
so ook aan die een kant van die ander strook, 5vyftig vir die een en
vyftig vir die ander. Die lissies moet presies regoor mekaar wees. 6Jy
moet ook nog vyftig goue hakies maak om die twee stroke materiaal
aanmekaar vas te maak sodat die tabernakel een geheel kan wees. 7Jy
moet 'n tent van bokhaarmateriaal maak om oor die tabernakel te sit.
Jy moet elf stukke bokhaarmateriaal gebruik, 8en elkeen moet vyftien
meter lank en twee meter breed wees. Hulle moet almal presies ewe
groot wees. 9Jy moet eers vyf stukke aanmekaar werk en dan weer die
ses ander stukke. Vou die sesde stuk dubbel aan die voorkant van die
tent. 10Jy moet vyftig lissies vaswerk aan die een kant van die een
strook en so ook vyftig aan die een kant van die ander strook. 11Jy
moet vyftig bronshakies maak en die hakies deur die lissies haak om
die stroke aanmekaar vas te maak sodat die tent een stuk is. 12Die deel
van die een strook materiaal wat oorskiet, moet by die agterkant van
die tabernakel oorhang. 13Die vyftig sentimeter wat weerskante in die
lengte van die stroke oorskiet, moet dus weerskante van die sye van
die tabernakel 'n oorhang wees om dit toe te maak. 14Jy moet verder 'n
seil van rooigekleurde ramsvelle vir die tent maak en 'n seil van
gebreide vel daarbo-oor span. 15Jy moet rame van doringhout maak
vir die tabernakel om dit regop te hou. 16Elke raam moet vyf meter
lank en 'n driekwart meter breed wees. 17Daar moet twee tappe vir
elke raam wees om die rame aanmekaar te kan voeg. So moet jy al die
rame vir die tabernakel maak. 18Maak twintig rame vir die raamwerk
aan die suidekant, die regterkant van die tabernakel. 19Verder moet jy
veertig silwervoetstukke maak om onder die twintig rame te sit, twee
voetstukke onder elke raam by sy twee tappe. 20Vir die ander kant van
die tabernakel, die noordekant, moet daar ook twintig rame wees.
21Vir hulle moet daar ook veertig silwervoetstukke wees, twee
voetstukke onder elke raam. 22Jy moet ses rame maak vir die
agterkant, die westekant van die tabernakel. 23Jy moet ook nog twee
rame maak vir die hoeke aan die agterkant van die tabernakel.
24Hierdie rame moet van onder tot bo, tot by die boonste ring,
versterk word. Hulle is die hoekrame. 25Daar moet dus ag rame wees
met hulle sestien voetstukke, twee voetstukke vir elke raam. 26Jy moet
dwarslatte van doringhout maak, vyf vir die rame van die een kant

van die tabernakel 27en vyf vir dié van die ander kant, en ook nog vyf
dwarslatte vir die agterkant, die westekant van die tabernakel. 28Die
middelste dwarslat moet in die middel van die rame dwarsdeur loop
van die een kant af tot by die ander kant. 29Trek die rame met goud
oor en maak vir hulle goue ringe om die dwarslatte deur te steek. Die
dwarslatte moet ook met goud oorgetrek word. 30Jy moet die
tabernakel oprig presies volgens die plan wat op die berg vir jou
gewys is. 31Jy moet 'n voorhangsel maak van blou, pers en bloedrooi
wolstof en goed geweefde linne. Jy moet gerubs daarop laat
uitborduur. 32Hang dit aan vier doringhoutstyle wat met goud
oorgetrek is en wat op vier silwervoetstukke staan. Daar moet goue
kramme aan die style wees 33en jy moet die voorhangsel, met hakies
aan die binnekant, ophang. Sit dan die ark met die getuienis daarin,
agter die voorhangsel. Die voorhangsel moet vir julle die Heilige van
die Allerheiligste skei. 34Jy moet die deksel op die ark met die
getuienis sit, in die Allerheiligste. 35Sit die tafel voor die voorhangsel,
aan die noordekant van die tabernakel, en die kandelaar aan die
suidekant, regoor die tafel. 36Jy moet vir die ingang van die tent 'n
afskorting maak van blou, pers en bloedrooi wolstof en goed geweefde
linne. Dit moet borduurwerk wees. 37Maak vir die afskorting vyf
doringhoutstyle en trek dit oor met goud. Jy moet goue kramme maak
vir die style en vyf bronsvoetstukke daarvoor giet.

EKSODUS 27

1Jy moet 'n altaar van doringhout maak, twee en 'n half meter in die
vierkant en een en 'n half meter hoog. 2Jy moet horings maak aan sy
vier hoeke en dit moet 'n eenheid met die altaar vorm. Jy moet die
altaar met brons oortrek. 3Maak potte om die as te verwyder, ook
skoppe, komme, vurke en vuurpanne. Jy moet al hierdie toebehore
van brons maak. 4Jy moet 'n bronstraliewerk om die altaar sit en 'n
bronsring aan elke boonste hoek van die traliewerk vassit. 5Sit die
traliewerk onder die rand van die altaar vas, sodat dit halfpad teen die
altaar afloop. 6Jy moet draaghoute van doringhout vir die altaar maak
en dit met brons oortrek. 7Die draaghoute moet deur die ringe gesteek
word. Die draaghoute moet weerskante van die altaar wees om dit te
kan dra. 8Jy moet die altaar van plank maak, in die vorm van 'n kas.
Maak dit presies soos dit vir jou op die berg gewys is. 9Jy moet ook 'n
voorhof vir die tabernakel maak. Aan die suidekant, die regterkant,
moet daar gordyne van goed geweefde linne wees, vyftig meter breed.
10Om die gordyne te hang, moet daar twintig style met twintig
bronsvoetstukke wees en ook kramme aan die style, en
silwergordynstokke. 11Ook aan die noordekant moet die gordyne vyftig
meter breed wees. Daar moet twintig style en twintig bronsvoetstukke
wees, kramme aan die style, en silwergordynstokke. 12In die breedte
van die voorhof, aan die westekant, moet die gordyne vyf en twintig
meter breed wees met tien style en tien voetstukke. 13Die breedte van
die voorhof aan die voorkant, die oostekant, moet ook vyf en twintig
meter wees. 14Die gordyne aan die een kant hiervan moet sewe en 'n
half meter breed wees, dit moet drie style en drie voetstukke hê, 15en
aan die ander kant moet die gordyne ook sewe en 'n half meter breed
wees met drie style en drie voetstukke. 16In die ingang van die voorhof
moet daar 'n afskorting van tien meter wees. Dit moet van blou, pers
en bloedrooi wolstof en goed geweefde linne wees, netjiese
borduurwerk. Om dit te hang, moet daar ook nog vier style en vier
voetstukke wees. 17Vir die style van die voorhof moet daar heeltemal
rondom silwergordynstokke wees, en ook silwerkramme en
bronsvoetstukke. 18Die lengte van die voorhof moet vyftig meter wees,
sy breedte vyf en twintig en sy hoogte twee en 'n half. Dit moet van
goed geweefde linne wees en sy voetstukke van brons. 19Al die
toebehore van die tabernakel en al sy tentpenne, sowel as dié vir die
voorhof, moet van brons wees. 20Beveel die Israeliete om vir jou
besonder suiwer olyfolie vir die lampe te bring sodat die lig
voortdurend kan brand. 21In die tent van ontmoeting, net buite die
voorhangsel wat voor die getuienis hang, moet Aäron en sy seuns die
lampe van die aand af tot die môre toe voor My laat brand. Dit is 'n

voorskrif wat vir altyd geld vir die hele Israel.

EKSODUS 28

1Jy moet jou broer Aäron en sy seuns Nadab, Abihu, Eleasar en Itamar
na jou toe laat kom uit die volk Israel uit en hulle aanstel om My as
priesters te dien. 2Maak vir jou broer Aäron gewyde klere wat waardig
en mooi is. 3Jy moet al die knap manne vir wie Ek met vakmanskap
bedeel het, aansê om vir Aäron klere te maak sodat hy gewy kan word
om 'n priester in my diens te wees. 4Hulle moet die volgende
kledingstukke maak: 'n borssak, 'n skouerkleed, 'n mantel, geweefde
priesterklere, 'n tulband en 'n serp. Dit is die gewyde klere wat vir jou
broer Aäron en sy seuns gemaak moet word sodat hulle priesters kan
wees in my diens. 5Die vakmanne moet gouddraad en blou, pers en
bloedrooi wolstof en linne gebruik 6om die skouerkleed te maak. Die
blou, pers en bloedrooi wolstof en die goed geweefde linne moet met
die gouddraad geborduur word. 7Die skouerkleed moet aan die punte
twee bande hê om dit oor die skouer aanmekaar vas te maak. 8Dit
moet ook 'n gordel hê van dieselfde gehalte en daarvoor moet ook
gouddraad, blou, pers en bloedrooi wolstof en goed geweefde linne
gebruik word. 9Vat twee oniksstene en graveer die name van die seuns
van Israel 10volgens ouderdom daarop, ses op die een en ses op die
ander. 11Jy moet 'n bekwame vakman wat graveerwerk op seëlringe
kan doen, aansê om die name van die seuns van Israel op die twee
stene te graveer, en monteer dit in goud. 12Werk die twee stene vas op
die skouerbande van die skouerkleed dat die stene kan herinner aan
die stamme van Israel. So sal Aäron hulle name op sy twee skouers dra
voor My, die Here, om My aan hulle te herinner. 13Jy moet goue
monterings maak 14en van suiwer goud ook twee kettinkies, gedraai
soos tou. Sit hierdie gedraaide kettinkies aan die monterings vas.
15Maak 'n borssak wat deur die priester gebruik word wanneer hy oor
regsake moet beslis. Dit moet netjies geborduur wees soos die
skouerkleed, gemaak van gouddraad, blou, pers en bloedrooi wolstof
en goed geweefde linne. 16Die borssak moet dubbel gevou wees, vyf en
twintig sentimeter in die vierkant. 17Jy moet hierop vier rye edelstene
monteer. Die eerste ry moet bestaan uit 'n karneool, 'n topaas en 'n
smarag; 18die tweede uit 'n turkoois, 'n saffier en 'n jaspis; 19die derde
uit 'n hiasint, 'n agaat en 'n ametis, 20en die vierde uit 'n chrisoliet, 'n
oniks en 'n opaal. Die hele montering moet van goud wees. 21Daar
moet twaalf stene wees, een vir elke naam van die stamme van Israel.
Die name van al twaalf stamme moet daarop gegraveer word soos op
'n seëlring. 22Jy moet van suiwer goud vir die borssak ook kettinkies
maak, gedraai soos tou. 23Jy moet ook nog twee goue ringe maak vir
die borssak en dit vassit aan die twee boonste hoeke daarvan. 24Maak
die twee goue kettinkies vas aan die twee ringe wat aan die hoeke van

die borssak is. 25Maak dan die ander punte van die twee kettinkies vas
aan die twee monterings en werk dit vas aan die voorkant van die
skouerbande van die skouerkleed. 26Jy moet nog twee goue ringe
maak en dit vaswerk aan die onderste hoeke van die borssak, aan die
agterkant, die kant waar dit teen die skouerkleed is. 27Dan moet jy
twee ander goue ringe maak en dit aan die twee skouerbande van die
skouerkleed vassit, laag af aan die voorkant, aan die naat net bo die
gordel. 28Die ringe van die borssak moet met 'n blou toutjie aan die
ringe van die skouerkleed vasgemaak word, net bokant die gordel van
die skouerkleed, sodat die borssak nie van die skouerkleed af wegskuif
nie. 29Wanneer Aäron in die heiligdom ingaan, moet hy die name van
die stamme van Israel op die borssak op sy bors dra om My, die Here,
altyd aan hulle te herinner. 30Binne-in die borssak wat deur die
priester gebruik word wanneer hy oor regsake moet beslis, moet jy die
urim en tummim sit. Hulle moet op Aäron se bors wees as hy ingaan
na My toe. Aäron moet gedurig die borssak vir regsake met die name
van die stamme van Israel daarop, op sy bors dra as hy voor My, die
Here, verskyn. 31Jy moet die mantel wat saam met die skouerkleed
gedra word, as een stuk blou wolstof weef. 32In sy middel moet daar 'n
opening vir die kop wees, die gat moet omgeboor wees, sterk soos 'n
pantserhemp, dat dit nie kan skeur nie. 33Rondom die some moet jy
granaatjies van blou, pers en bloedrooi wolstof maak met goue
klokkies tussenin, 34afwisselend 'n goue klokkie en 'n granaatjie
rondom die hele soom van die mantel. 35Aäron moet dit dra as hy
diens doen. Wanneer hy in die heiligdom na My toe ingaan en as hy
daarvandaan uitkom, sal die geluid van die klokkies gehoor word, en
dan sal hy nie sterf nie. 36Jy moet 'n blom van suiwer goud maak en
daarop, soos op 'n seëlring, graveer: Aan Die Here Gewy. 37Jy moet dit
met 'n blou toutjie aan die tulband vasmaak. Dit moet aan die
voorkant van die tulband wees. 38Dit moet op Aäron se voorkop wees
as teken dat hy aanspreeklik is vir elke ontwyding van die offers deur
Israel. Die blom moet gedurig op Aäron se voorkop wees as teken dat
Ek, die Here, die Israeliete goedgesind is. 39Jy moet vir Aäron die
priesterklere van linne weef en jy moet vir hom 'n tulband van linne
en 'n geborduurde serp maak. 40Vir elkeen van sy seuns moet jy 'n stel
priesterklere en 'n serp maak. Jy moet vir hulle kopdoeke maak wat
waardig en mooi is. 41Laat jou broer Aäron en sy seuns hierdie klere
aantrek. Salf hulle, wy hulle en reinig hulle om vir My as priesters
diens te doen. 42Jy moet vir hulle linnebroeke maak om hulle
naaktheid te bedek. Die broeke moet van die heupe af tot by die
bobene strek. 43Aäron en sy seuns moet dit aanhê as hulle in die tent
van ontmoeting ingaan of as hulle na die altaar toe kom om diens in
die heiligdom te doen, want anders sal hulle 'n oortreding begaan en
sterf. Dit is 'n vaste voorskrif vir hulle en ook vir dié wat ná hulle

kom.

EKSODUS 29

1Jy moet vir Aäron en sy seuns soos volg wy om My te dien as
priesters: vat 'n bul en twee ramme, almal sonder liggaamsgebrek,
2brood sonder suurdeeg, ringbrood sonder suurdeeg, geknie met olie,
en roosterkoeke sonder suurdeeg, met olie gesmeer. Jy moet dit van
koringmeel maak. 3Sit dit in 'n mandjie en bring die mandjie, die bul
en die twee ramme na die heiligdom toe. 4Laat Aäron en sy seuns na
die deur van die tent van ontmoeting toe kom, en was hulle met
water. 5Vat die klere en trek vir Aäron die priesterklere, die
skouerkleed, die mantel wat saam met die skouerkleed gedra word, en
die borssak aan. Maak die skouerkleed vas met die gordel. 6Bind die
tulband om sy kop en sit die gewyde priesterkroon op die tulband.
7Vat olie en salf hom deur dit op sy kop uit te giet. 8Net so moet jy sy
seuns laat naderkom en vir hulle ook priesterklere laat aantrek. 9Bind
die serpe om Aäron en sy seuns en bind die kopdoeke vir hulle vas.
Die priesterskap moet vir hulle 'n blywende amp wees. Jy moet vir
Aäron en sy seuns soos volg wy: 10bring die bul tot voor die tent van
ontmoeting. Dan moet Aäron en sy seuns hulle hande op die bul se
kop sit. 11Slag dan die bul by die deur van die tent van ontmoeting in
my teenwoordigheid. 12Vat van die bul se bloed en smeer dit met jou
vingers aan die horings van die altaar. Gooi dan die bloed aan die voet
van die altaar uit. 13Vat al die vet wat oor die binnegoed is, die punt
van die lewer, die twee niere en die niervet en verbrand dit op die
altaar. 14Jy moet die bul se vleis, vel en pensmis buite die kamp
verbrand. Dit is 'n sondeoffer. 15Vat dan die een ram en laat Aäron en
sy seuns hulle hande op sy kop sit. 16Slag die ram, vat sy bloed en
sprinkel dit oral op die altaar. 17Sny die ram op in stukke, was sy
binnegoed en pootjies en sit dit neer by die stukke vleis en die kop.
18Verbrand dan die hele ram op die altaar. Dit is 'n brandoffer vir My,
die Here, 'n vuuroffer wat Ek met graagte aanvaar. 19Vat die ander ram
en laat Aäron en sy seuns hulle hande op sy kop sit. 20Slag die ram en
vat van sy bloed en smeer dit aan die regteroorlelle van Aäron en sy
seuns, ook aan hulle regterduime en regtergroottone. Sprinkel dan die
bloed oral op die altaar. 21Vat van die bloed op die altaar en van die
salfolie en sprinkel dit op Aäron en sy klere, en op sy seuns en hulle
klere. Dan sal hy en sy klere, en sy seuns en hulle klere gewy wees.
22Vat die ram waarmee Aäron en sy seuns gewy word, se vet, die
vetstert, die vet wat oor die binnegoed is, die punt van die lewer, die
twee niertjies, die niervet en die regterboud, 23asook 'n ringbrood, 'n
oliekoek en 'n roosterkoek uit die mandjie wat jy na die heiligdom toe
gebring het, 24en sit dit alles op Aäron en sy seuns se hande dat hulle
dit heen en weer beweeg as 'n beweegoffer vir My, die Here. 25Vat dit

dan uit hulle hande en verbrand dit op die altaar as 'n brandoffer, 'n
vuuroffer wat Ek met graagte aanvaar. 26Vat die bors van die ram wat
gebruik is vir Aäron se wyding, en beweeg dit heen en weer as
beweegoffer voor My. Daarna kan jy dit vir jou vat. 27Die ram
waarmee Aäron en sy seuns gewy is, se bors wat as beweegoffer
beweeg is, en die boud wat as offergawe aangebied is, moet opsy gesit
word vir Aäron en sy seuns. 28Dit is 'n blywende reëling vir die
Israeliete dat Aäron en sy seuns hierdie deel kry. Dit is 'n offergawe en
sal altyd 'n offergawe van die Israeliete wees. Hulle offergawe vir die
Here moet uit hulle maaltydoffers geneem word. 29Die gewyde klere
van Aäron moet na sy dood gebruik word om sy opvolgers daarin te
salf en as priesters te wy. 30Aäron se seun wat hom as priester opvolg
en in die tent van ontmoeting ingaan om in die heiligdom diens te
doen, moet die klere sewe dae aanhou. 31Vat die ram wat vir die
wyding gebruik is, en kook die res van sy vleis in 'n plek wat gewy is
32sodat Aäron en sy seuns die vleis by die deur van die tent van
ontmoeting kan eet saam met die brood in die mandjie. 33Hulle moet
die offer eet waarmee vir hulle versoening gedoen is by hulle wyding
en reiniging. 'n Persoon wat nie priester is nie, mag nie daarvan eet
nie, want dit is gewyd. 34As daar die volgende môre gewyde vleis en
brood oor is, moet jy dit verbrand. Dit mag dan nie meer geëet word
nie, want dit is gewyd. 35Jy moet met Aäron en sy seuns doen presies
soos Ek jou beveel het. Jy moet hulle sewe dae lank as priesters wy.
36Elke dag moet jy 'n bul as sondeoffer offer. Jy moet die altaar deur
jou versoeningsoffer reinig en dit salf om dit te wy. 37Sewe dae lank
moet jy 'n versoeningsoffer op die altaar bring en dit wy. Dan sal die
altaar besonder gewyd wees en alles wat daaraan raak, sal ook gewyd
wees. 38Jy moet die volgende op die altaar offer: elke dag twee jaaroud
lammers, 39een in die môre en een in die aand. 40Saam met die eerste
lam moet jy een en 'n half kilogram fynmeel offer, gemeng met een
liter suiwer olie en een liter wyn. 41Die tweede lam moet jy teen die
aand offer met dieselfde offer van meel, olie en wyn daarby as in die
oggend. Dit moet 'n vuuroffer wees wat Ek met graagte aanvaar.
42Julle nakomelinge moet altyd 'n brandoffer vir My bring by die deur
van die tent van ontmoeting. Dit is waar Ek julle sal ontmoet en met
jou sal praat. 43Dáár sal Ek die Israeliete ontmoet en daar sal hulle
geheilig word deur my magtige teenwoordigheid. 44Ek sal die tent van
ontmoeting en die altaar heilig en ook vir Aäron en sy seuns om My as
priesters te dien. 45Ek sal tussen die Israeliete woon en hulle God wees.
46So sal hulle besef dat Ek, die Here, hulle God is wat hulle uit Egipte
bevry het om tussen hulle te woon. Ek is die Here hulle God!

EKSODUS 30

1Jy moet 'n altaar van doringhout maak om daarop wierook te brand.
2Dit moet 'n half meter in die vierkant wees en 'n meter hoog. Sy
horings moet 'n eenheid daarmee vorm. 3Jy moet die bokant, die sye
rondom, en die horings met suiwer goud oortrek en 'n goue lys
rondom die altaar vassit. 4Jy moet twee goue ringe vir elke kant maak
en dit aan weerskante teenoor mekaar, onderaan die lys vassit om die
draaghoute waarmee jy die altaar moet dra, daardeur te steek. 5Jy
moet die draaghoute van doringhout maak en hulle met goud oortrek.
6Sit die altaar dan neer voor die voorhangsel wat hang voor die ark
met die getuienis, voor die deksel op die getuienis waar Ek jou sal
ontmoet. 7Elke oggend wanneer Aäron die lampe versorg, moet hy
geurige wierook op die altaar brand. 8Elke aand wanneer hy die lampe
aansteek, moet hy wierook brand. Die wierookoffer moet altyd, ook
deur julle nageslag, vir My, die Here, gebring word. 9Julle mag nie
ongeoorloofde wierook op die wierookaltaar brand nie, ook nie
brandoffers of graanoffers nie, en nie 'n drankoffer daarop uitgiet nie.
10Aäron moet een keer per jaar op die horings van die altaar
versoening doen met die bloed van die sondeoffer. Ook julle nageslag
moet een keer per jaar op die horings versoening doen. Die altaar is
op 'n besondere manier gewy aan My, die Here. 11Die Here het verder
vir Moses gesê: 12Wanneer jy die Israeliete tel, moet elkeen wanneer
hy getel word, 'n versoeningsoffer vir sy lewe aan My, die Here, offer.
Dan sal hy nie deur 'n ramp getref word wanneer hy getel word nie.
13Elkeen wat kom om getel te word, moet met silwer betaal, ses gram
volgens die standaardgewig van die heiligdom. Die ses gram is 'n
offergawe vir My, die Here. 14Elkeen van twintig jaar en ouer wat kom
om getel te word, moet die offergawe vir My bring. 15Die ryke moet
nie meer en die arme nie minder as die offergawe van ses gram silwer
vir My bring as versoeningsoffer vir sy lewe nie. 16Jy moet die
versoeningsgeld by die Israeliete insamel en dit aan die priesters gee
vir die diens in die tent van ontmoeting. Die versoeningsgeld sal My,
die Here, laat dink aan die Israeliete en sal hulle lewens loskoop. 17Die
Here het vir Moses gesê: 18Jy moet 'n bronswaskom met 'n
bronsvoetstuk maak om in te was. Sit dit tussen die tent van
ontmoeting en die altaar neer en gooi water daarin. 19Aäron en sy
seuns moet hulle hande en voete daarin was. 20Voordat hulle in die
tent van ontmoeting ingaan, moet hulle hulle met die water was sodat
hulle nie sterf nie. Voordat hulle na die altaar toe kom vir hulle diens
om 'n vuuroffer vir My, die Here, aan die brand te steek, 21moet hulle
hulle hande en hulle voete was sodat hulle nie sterf nie. Dit is 'n
blywende voorskrif vir hulle en vir hulle nageslagte. 22Die Here het vir

Moses gesê: 23Gebruik die standaardmaat van die heiligdom en meet
die volgende speserye af: vyf honderd dele vloeibare mirre, die helfte
soveel geurige kaneel, twee honderd en vyftig dele geurige kalmoes,
vyf honderd dele kassie, en vier liter olyfolie. 24Maak daarvan gewyde
salfolie, goed gemeng soos wanneer 'n vakman parfuum maak. Dit is
die gewyde salfolie. 25Jy moet die tent van ontmoeting en die ark
waarin die getuienis is, daarmee salf, 26en verder ook nog die tafel met
al sy toebehore, die kandelaar met al sy toebehore, die wierookaltaar,
27die brandofferaltaar met al sy toebehore, en ook die waskom met sy
voetstuk. 28Jy moet dit wy en dan sal dit besonder gewyd wees. Alles
wat daaraan raak, sal ook gewyd wees. 29Jy moet ook vir Aäron en sy
seuns salf en hulle so wy om as priesters vir My diens te doen. 30Sê vir
die Israeliete: Dit is die gewyde salfolie wat deur al julle geslagte heen
aan My sal behoort. 31Dit mag nie sommer op enige mens uitgegiet
word nie. Hierdie mengsel mag julle vir geen ander doel gebruik nie.
Dit is gewy en dit moet vir julle gewyd wees. 32Iemand wat so 'n
mengsel maak en aan 'n onbevoegde persoon gee, moet van sy volk
afgesny word. 33Die Here het verder vir Moses gesê: Vat die volgende
geurige speserye in gelyke hoeveelhede: hars, naeltjies, galbanum en
suiwer wierook. 34Berei dit as wierookoffer. Meng dit soos 'n vakman
dit doen. Dit moet gesout wees, rein en gewyd. 35Vryf dit fyn tot 'n
poeier en sit daarvan neer voor die getuienis in die tent van
ontmoeting waar Ek jou sal ontmoet. Die wierookoffer moet vir julle
besonder gewyd wees. 36Wat die wierook betref wat jy voorberei,
niemand van julle mag dit volgens dieselfde voorskrif vir homself
voorberei nie. Dit moet gewyd wees vir julle, aan My, die Here, gewy.
37Enigiemand wat so 'n mengsel voorberei om aan te ruik, moet van sy
volk afgesny word.

EKSODUS 31

1Die Here het vir Moses gesê: 2Kyk, Ek het vir Besaleël uitgekies. Hy is
'n seun van Uri, seun van Gur uit die stam Juda. 3Ek het hom toegerus
met my Gees sodat hy met vaardigheid, insig en verstand enige werk
kan doen: 4ontwerpe maak en dit in goud, silwer en brons uitwerk,
5edelstene verwerk en monteer, en houtwerk doen. Hy sal enige werk
kan doen. 6Ek het vir Oholiab, seun van Agisamak uit die stam Dan,
aangestel om saam met hom te werk. Aan elke vakman het Ek
vaardigheid gegee sodat hulle alles kan maak wat Ek jou beveel het:
7die tent van ontmoeting, die ark met die getuienis daarin en die
deksel daaroor, al die toebehore van die tent, 8die tafel met sy
toebehore, die kandelaar van suiwer goud met sy toebehore, die
wierookaltaar, 9die brandofferaltaar met al sy toebehore, die waskom
met sy voetstuk, 10die geborduurde klere wat gewy is vir die priester
Aäron en sy seuns om daarin as priesters diens te doen, 11die salfolie
en die geurige wierook vir die heiligdom. Hulle moet alles maak net
soos Ek jou beveel het. 12Die Here het vir Moses gesê: 13Jy moet vir die
Israeliete sê: Onderhou my sabbatte. Dit is van geslag tot geslag 'n
teken tussen My en julle sodat julle kan besef dat Ek, die Here, julle
vir My geheilig het. 14Onderhou dus die sabbat. Dit moet vir julle 'n
gewyde dag wees. Hy wat dit ontwy, moet doodgemaak word. Wie op
dié dag werk, moet van sy volk afgesny word. 15Ses dae kan daar
gewerk word, maar die sewende dag is 'n rusdag, 'n sabbat wat gewy
is aan My, die Here. Elkeen wat op die sabbatdag werk, moet
doodgemaak word. 16Die Israeliete moet die sabbat onderhou. Ook op
hulle nageslag lê die verbond 'n blywende verpligting om die sabbat te
onderhou. 17Dit sal vir altyd 'n teken wees tussen My en die Israeliete.
In ses dae het Ek, die Here, die hemel en die aarde gemaak, maar op
die sewende dag het Ek nie gewerk nie, maar gerus. 18Nadat die Here
op Sinaiberg met Moses gepraat het, het Hy die twee plat klippe met
die getuienis daarop aan Moses gegee. Dit is die plat klippe waarop
God met sy vinger geskryf het.

EKSODUS 32

1Toe die volk sien dat Moses talm en nie van die berg af kom nie, het
hulle om Aäron saamgedrom en vir hom gesê: Kom maak vir ons 'n
god dat hy ons kan lei. Hierdie man Moses het nou wel vir ons uit
Egipte laat wegtrek, maar ons weet nie wat van hom geword het nie.
2Aäron het hulle geantwoord: Haal die goue oorringe van julle
vrouens, julle seuns en julle dogters se ore af en bring dit vir my. 3Die
hele volk het toe die goue ringe van hulle ore afgehaal en dit vir
Aäron gebring. 4Hy het dit van hulle ontvang, dit verwerk en daarvan
'n beeld in die vorm van 'n bulkalf gemaak. Toe sê die volk: Hier is jou
God wat jou uit Egipte bevry het, Israel! 5Toe Aäron dit hoor, het hy 'n
altaar voor die beeld gebou en uitgeroep: Môre is daar fees vir die
Here! 6Vroeg die volgende môre het die volk brandoffers en
maaltydoffers geoffer. Daarna het die volk begin feesvier en losbandig
te kere gegaan. 7Toe sê die Here vir Moses: Klim van die berg af, want
jou volk wat jy uit Egipte laat wegtrek het, het iets vreesliks gedoen.
8Hulle het gou die pad verlaat wat Ek vir hulle aangewys het en hulle
het vir hulle 'n beeld van 'n bulkalf gemaak. Nou aanbid hulle hom en
bring vir hom offers en sê: Hier is jou God wat jou uit Egipte bevry
het, Israel. 9Verder het die Here vir Moses gesê: Ek het gesien dat dit 'n
opstandige volk is hierdie. 10Moet My nie probeer keer nie. Ek is
toornig op my volk en Ek wil hulle vernietig. Vir jou sal Ek dan tot 'n
groot nasie maak. 11Maar Moses het by die Here sy God gepleit en
gesê: Here, waarom is U toornig op u volk vir wie U deur u groot mag
en met kragtige dade uit Egipte bevry het? 12Waarom moet die
Egiptenaars kan sê: Hy het die Israeliete bevry met die bose plan om
hulle tussen die berge dood te maak en hulle heeltemal te vernietig'?
Laat u toorn bedaar en wees u volk genadig. Moet tog nie dié ramp
oor hulle laat kom nie. 13Dink aan wat U met 'n eed beloof het aan u
dienaars, aan Abraham, Isak en Israel toe U vir hulle gesê het: Ek sal
julle nageslag so baie maak soos die sterre aan die hemel. Die hele
landstreek wat Ek belowe het, sal Ek vir julle nageslag gee om vir
altyd in besit te neem. 14Toe het die Here daarvan afgesien om die
ramp waarvan Hy gepraat het, oor sy volk te bring. 15Daarna het
Moses omgedraai en van die berg af gegaan met die twee plat klippe
waarop die getuienis was, in sy hand. Aan weerskante was daar op
hulle geskryf, 16en dit was die werk van God. Dit was 'n inskripsie wat
deur God op die klippe gegraveer is. 17Toe Josua die volk hoor lawaai,
sê hy vir Moses: Daar is oorlog in die kamp! 18Maar Moses het gesê:
Dit klink nie na oorwinning nie, dit klink nie na neerlaag nie, wat ek
hoor, klink na feesviering. 19Toe Moses naby die kamp kom en die kalf
en die dansery sien, het hy woedend geword en die twee plat klippe in

sy hand flenters gegooi teen die voet van die berg. 20Daarna vat hy die
kalf wat hulle gemaak het, gooi dit in die vuur, maal dit fyn soos stof
en strooi dit op die water. Toe laat hy die Israeliete die water drink.
21Moses het vir Aäron gesê: Wat het hierdie volk jou aangedoen dat jy
hulle hierdie groot sonde laat doen het? 22Maar Aäron antwoord: U
moenie kwaad wees nie. U weet self hoe sleg die volk is. 23Hulle het
vir my gesê: Maak vir ons 'n god dat hy ons kan lei. Hierdie Moses het
nou wel vir ons uit Egipte laat wegtrek, maar ons weet nie wat van
hom geword het nie.' 24Toe sê ek vir hulle: Dié wat goud aan hulle het,
moet dit afhaal en vir my gee.' Ek het dit in die vuur gegooi, en
hierdie bulkalf het daaruit gekom. 25Toe Moses hoor dat dit die volk is
wat op loop gesit het, en dat dit Aäron is wat hulle op loop laat sit het,
sodat hulle 'n spot by hulle vyande geword het, 26het hy by die ingang
van die kamp gaan staan en gesê: Wie vir die Here is, kom hier na my
toe! Al die Leviete het om hom bymekaargekom. 27Moses sê toe vir
hulle: So sê die Here die God van Israel: Elkeen moet sy swaard vat,
kruis en dwars deur die kamp gaan en doodmaak, ongeag of dit
familie, vriende of bure is. 28Die Leviete het gedoen wat Moses gesê
het, en daardie dag is sowat drie duisend om die lewe gebring. 29Toe
het Moses vir die Leviete gesê: Vandag is julle gewy vir diens aan die
Here, want julle het selfs teen seuns en broers opgetree. Om hierdie
rede gee die Here vandag aan julle hierdie besondere voorreg. 30Die
volgende dag het Moses vir die volk gesê: Julle het 'n ernstige sonde
gedoen, maar ek klim nou na die Here toe op en miskien kry ek by
Hom vir julle vergifnis vir julle sonde. 31Moses het toe na die Here toe
teruggegaan en gesê: Hierdie volk het 'n ernstige sonde gedoen deur
vir hulle 'n god van goud te maak. 32Vergewe tog hulle sonde. As dit
nie kan nie, moet U my naam maar uitvee uit die boek wat U
geskrywe het. 33Maar die Here het hom geantwoord: Nee, Ek sal hulle
wat teen My gesondig het, se name uit my boek uitvee. 34Gaan lei jy
nou die volk na die plek toe waarvan Ek met jou gepraat het. My
engel sal voor jou uit gaan. Op die dag dat Ek rekenskap eis, sal Ek die
volk straf oor hulle sonde. 35Die Here het die volk met 'n ramp getref
oor die kalf wat Aäron op hulle aandrang gemaak het.

EKSODUS 33

1Toe het die Here vir Moses gesê: Trek nou hiervandaan af weg, jy en
die volk wat jy uit Egipte laat wegtrek het. Trek na die land toe wat
Ek met 'n eed beloof het aan Abraham, Isak en Jakob toe Ek gesê het:
Ek sal dit aan julle nageslag gee.' 2Ek sal my engel voor jou uit stuur
en Ek sal die Kanaäniete, Amoriete, Hetiete, Feresiete, Hewiete en
Jebusiete verdryf. 3Julle is so 'n moedswillige volk dat Ek nie sal
saamtrek na hierdie land wat oorloop van melk en heuning nie, want
dan verdelg Ek julle op pad daarheen. 4Toe die volk van hierdie harde
uitspraak verneem, het hulle getreur en geen juwele gedra nie.
5Daarop het die Here vir Moses gesê: Sê vir die Israeliete: Julle is 'n
moedswillige volk. As Ek net 'n oomblikkie saam met julle trek, sal Ek
julle verdelg. Sit al julle juwele weg. Ek sal later besluit wat Ek met
julle gaan doen. 6Vandat hulle van Horebberg af verder getrek het, het
die Israeliete nie meer juwele gedra nie. 7Moses het 'n tent gevat en dit
ver buite die kamp gaan opslaan. Hy het dit die tent van ontmoeting
genoem. Elkeen wat na die wil van die Here wou vra, het na die tent
van ontmoeting buite die kamp gegaan. 8Elke keer wanneer Moses na
die tent toe uitgegaan het, het die hele volk opgestaan. Elkeen het by
die ingang van sy tent bly staan en Moses agterna gekyk tot hy in die
tent ingaan. 9Sodra hy ingaan, het die wolkkolom afgekom en by die
ingang van die tent van ontmoeting gaan staan, en dan het die Here
met Moses gepraat. 10Wanneer die hele volk die wolkkolom by die
ingang van die tent van ontmoeting sien staan, het elkeen by die
ingang van sy tent gebuig in aanbidding. 11Die Here het direk met
Moses gepraat soos 'n man met sy vriend. Daarna is Moses terug kamp
toe, maar sy assistent, die jongman Josua seun van Nun, het nie die
tent van ontmoeting verlaat nie. 12Op 'n keer het Moses vir die Here
gesê: Kyk, U beveel my om met hierdie volk te trek, sonder om my
mee te deel vir wie U saam met my stuur. Tog het U gesê: Ek ken jou
op jou naam; Ek is jou goedgesind.' 13As U my dan goedgesind is, maak
my u wil bekend, sodat ek U kan leer ken en kan doen wat U verwag.
Onthou tog hierdie nasie is u volk. 14Toe het die Here gevra: Moet Ek
self saamgaan en vir jou vrede gee? 15Toe het Moses vir Hom gesê: As
U nie self saamgaan nie, moet U ons nie van hier af laat wegtrek nie.
16Hoe sal die mense weet dat ek en u volk u goedgesindheid geniet as
U nie saam met ons gaan nie? Dit is juis deurdat U met ons saamgaan
dat ons, ek en u volk, anders is as al die ander volke op die aarde.
17Die Here het vir Moses geantwoord: Ook wat jy nou gevra het, sal Ek
doen. Ek is jou goedgesind en Ek ken jou op jou naam. 18Toe sê Moses:
Laat ek tog net u magtige verskyning sien! 19Maar die Here sê: Ek sal
al my voortreflikheid voor jou laat verbykom en Ek sal die Naam die

Here' vir jou uitroep, want Ek betoon genade aan wie Ek genade wil
betoon en Ek ontferm My oor wie Ek My wil ontferm. 20Vir My kan jy
nie sien nie, want geen mens kan My sien en bly lewe nie. 21Die Here
het verder gesê: Maar hier by My is 'n plek waar jy op die rots kan
staan. 22As Ek in my magtige verskyning verbykom, sal Ek jou eers in
'n rotsskeur sit en jou met my hande toemaak totdat Ek verby is. 23Dan
sal Ek my hande wegvat sodat jy My van agter kan sien. Niemand mag
my gesig sien nie.

EKSODUS 34

1Die Here het vir Moses gesê: Kap vir jou twee plat klippe net soos die
voriges. Ek sal op die klippe die gebooie skryf wat op die voriges was
wat jy stukkend gegooi het. 2Maak môreoggend klaar en klim die
oggend nog Sinaiberg uit. Wag vir My daar op die top van die berg.
3Niemand mag saam met jou opklim nie. Nêrens op die berg mag daar
selfs iemand gesien word nie. Die kleinvee en beeste mag ook nie naby
die berg wei nie. 4Moses het toe twee plat klippe soos die voriges
gekap. Nadat hy vroeg die oggend opgestaan het, het hy net soos die
Here hom beveel het, Sinaiberg uitgeklim met die twee plat klippe in
sy hand. 5Die Here het in 'n wolk afgekom en daar by Moses kom staan
en die Naam die Here uitgeroep. 6Terwyl Hy by Moses verbygaan, roep
die Here: Ek, die Here, is die barmhartige en genadige God,
lankmoedig, vol liefde en trou. 7Ek betoon my liefde aan geslagte en
geslagte. Ek vergewe ongeregtigheid, oortreding en sonde, maar Ek
spreek niemand sonder meer vry nie. Ek reken kinders en kleinkinders
die sondes van vaders toe selfs tot in die derde en vierde geslag.
8Moses het toe vinnig gebuig in eerbied 9en gesê: As ek u
goedgesindheid geniet, Here, moet U saam met ons wegtrek. Al is die
volk moedswillig, moet U ons ongeregtigheid en sonde vergewe. Laat
ons tog u volk bly, u eiendom. 10Toe het die Here gesê: Ek sluit nou 'n
verbond met julle. Voor jou hele volk gaan Ek magtige dade doen wat
nog nooit tevore op die hele aarde onder enige nasie gedoen is nie.
Die hele volk by wie jy is, sal sien wat Ek, die Here, doen. Wat Ek vir
jou gaan doen, sal hulle met ontsag vervul. 11Wat Ek julle nou hier
gaan beveel, moet julle gehoorsaam. Ek sal die Amoriete, Kanaäniete,
Hetiete, Feresiete, Hewiete en Jebusiete voor julle uit verdryf.
12Moenie 'n verdrag sluit met die inwoners van die land waarheen
julle gaan nie. Hulle sal julle tot 'n val bring. 13Nee, vernietig hulle
altare, breek hulle klippilare af en kap hulle gewyde pale stukkend.
14Julle mag nie 'n ander god vereer nie, want Ek, die Here, eis
onverdeelde trou aan My. Daarom noem hulle My: Die God wat
onverdeelde trou eis.' 15Julle mag nie 'n verdrag met die inwoners van
die land sluit nie. Wanneer hulle onsedelikheid bedryf in die verering
van hulle gode en vir hulle gode offers bring, sal die mense julle
uitnooi na hulle offermaaltye toe, en julle sal daaraan deel hê. 16Julle
sal julle seuns met hulle dogters laat trou, en wanneer hulle dogters
onsedelikheid bedryf in die verering van hulle gode, sal hulle julle
seuns tot dieselfde soort onsedelikheid verlei. 17Julle mag nie
afgodsbeelde maak nie. 18Julle moet die fees van die ongesuurde brood
vier. Soos Ek julle beveel het, moet julle sewe dae ongesuurde brood
eet, van die vasgestelde dag van die maand Abib af, want dit is die

dag waarop julle uit Egipte weggetrek het. 19Elke eersgebore seun
behoort aan My; so ook al die manlike eerstelinge van julle beeste en
skape. 20Julle moet elke donkie se eerste hingsvulletjie loskoop met 'n
skaap. As julle dit nie doen nie, moet julle die vul se nek breek. Alle
eersgebore seuns moet ook losgekoop word. Niemand mag sonder 'n
offer voor My verskyn nie. 21Ses dae moet jy werk, maar op die
sewende dag moet jy rus. Of dit nou ploegtyd of oestyd is, jy moet rus.
22Jy moet die fees van die weke vier; dit is die fees aan die begin van
die koringoes. Dan is daar nog die fees van die insameling aan die
einde van die jaar. 23Drie keer per jaar moet alle mans voor My, die
Here, verskyn, voor My, die Here die God van Israel. 24Ek sal nasies
voor jou uit verdryf en vir jou 'n land gee. Drie keer per jaar moet jy
voor My, die Here jou God, verskyn. Dan sal Ek sorg dat niemand jou
land begeer nie. 25As jy vir die offer slag, moet jy sorg dat die
offerbloed weggehou word van iets wat suurdeeg in het. Die paasoffer
mag nie tot die volgende oggend oorstaan nie. 26Die keur van die
eerste produkte van jou lande moet jy na my huis toe bring, die huis
van die Here jou God. Jy mag nie 'n boklam in sy ma se melk kook
nie. 27Die Here het vir Moses gesê: Teken al hierdie gebooie op, want
hierop berus my verbond met jou en Israel. 28Moses was veertig dae en
nagte by die Here. In dié tyd het Moses geen kos geëet of water
gedrink nie. Hy het die verbondsbepalings, die tien gebooie, op die
plat klippe geskryf. 29Toe hy van Sinaiberg af gaan met die twee plat
klippe in sy hand, die klippe waarop die getuienis was, was hy nie
daarvan bewus dat sy gesig blink geword het terwyl die Here met hom
gepraat het nie. 30Toe Aäron en die Israeliete opmerk dat sy gesig
blink, was hulle bang om naby hom te kom. 31Eers toe Moses hulle
nader roep, het Aäron en al die leiers van die volk na hom toe gekom,
en hy het met hulle gepraat. 32Daarna het al die Israeliete nader
gekom, en hy het hulle alles beveel wat die Here vir hom op Sinaiberg
gesê het. 33Toe Moses klaar met hulle gepraat het, het hy sy gesig met
'n doek toegemaak. 34Wanneer Moses na die Here toe gaan om met
Hom te praat, verwyder hy die doek tot na sy terugkoms. Wanneer hy
van die Here af terugkom, sê hy vir die Israeliete wat die Here hom
beveel het. 35Wanneer die Israeliete sy gesig sien blink, trek Moses die
doek oor sy gesig totdat hy weer met die Here gaan praat.

EKSODUS 35

1Moses het die hele gemeente van Israel bymekaargeroep en vir hulle
gesê: Dit is die gebod wat die Here julle beveel het om te gehoorsaam:
2Ses dae moet julle julle werk doen, maar die sewende dag moet vir
julle 'n gewyde dag wees. Dit is 'n rusdag tot eer van die Here. Elkeen
wat op dié dag werk, moet doodgemaak word. 3Julle mag op die
sabbat geen vuur in enige van julle wonings maak nie. 4Moses het ook
vir die hele gemeente Israel gesê: Dit is die opdrag van die Here: 5Julle
moet uit julle besittings 'n offergawe vir die Here gee. Elkeen wat
vrywillig 'n offergawe vir die Here wil gee, moet dit bring: goud,
silwer, brons, 6blou, pers en bloedrooi wolstof, linne, bokhaar,
7rooigekleurde ramsvelle, gebreide velle of doringhout, 8olie vir die
lampe, balsem vir salfolie en vir geurige wierook, 9oniks en ander
edelstene waarmee die skouerkleed en borssak van die hoëpriester
versier kan word. 10Elke vakman onder julle moet kom help dat alles
gemaak word wat die Here beveel het: 11die tabernakel met die tent
daaroor, die kramme, die rame, die dwarslatte, die style met hulle
voetstukke; 12die ark met sy draaghoute, die deksel en die
voorhangsel, 13die tafel met sy draaghoute en al sy toebehore en die
offerbrood; 14die kandelaar met sy toebehore, die lampe met hulle olie,
15die wierookaltaar met sy draaghoute, die salfolie, die geurige
wierook en die afskorting vir die deur van die tabernakel; 16die
brandofferaltaar met al sy toebehore, sy bronstraliewerk waaraan die
draaghoute vas kom, die waskom met sy voetstuk, 17die gordyne van
die voorhof, die style met hulle voetstukke, die afskorting vir die deur
van die voorhof; 18die penne van die tabernakel, die penne van die
voorhof met hulle toue; 19die geborduurde klere om in die heiligdom
mee te dien, die gewyde klere vir die priester Aäron en vir sy seuns
om daarin as priesters diens te doen. 20Daarna het die hele gemeente
weggegaan van Moses af, 21en elkeen wat daarna gevoel het, het
vrywillig 'n offergawe vir die Here gebring vir die werk aan die tent
van ontmoeting, vir al die ander dienste en vir die gewyde klere.
22Manne en vroue het gekom en vrywillig borsspelde, oorbelle en
ringe, halssnoere en allerhande goue voorwerpe gebring. Almal wat
tevore goud as spesiale bydrae aan die Here belowe het, het dit
gebring. 23Elkeen wat blou, pers en bloedrooi wolstof, linne, bokhaar,
rooigekleurde ramsvelle en gebreide velle besit het, het dit gebring.
24Elkeen wat 'n bydrae in silwer en brons wou maak, het dit as
offergawe vir die Here gebring. Elkeen wat doringhout gehad het,
geskik vir allerhande soorte houtwerk, het dit gebring. 25Elke vrou wat
netjies kon weef, het gebring wat sy geweef het: blou, pers en
bloedrooi wolstof en linne. 26Elke begaafde vrou wat graag wou, het

die bokhaar gespin. 27Al die leiers het oniks en ander edelstene gebring
om dit op die skouerkleed en op die borssak te monteer; 28ook
speserye en olie vir die lampe, vir die salfolie en vir die geurige
wierook. 29Elke Israelitiese man en vrou wat vrywillig iets wou bring
vir die werk wat die Here vir Moses beveel het om te doen, het dit vir
die Here gebring. 30Moses het vir die Israeliete gesê: Kyk, die Here het
vir Besaleël uitgekies vir die werk. Hy is 'n seun van Uri, seun van Gur
uit die stam Juda. 31Die Here het hom toegerus met sy Gees sodat hy
met vaardigheid, insig en verstand enige werk kan doen: 32ontwerpe
maak en dit in goud, silwer en brons uitwerk, 33edelstene verwerk en
monteer, en houtwerk doen. Hy sal enige werk kan doen. 34Die Here
het vir hom en vir Oholiab, seun van Agisamak uit die stam Dan, die
begaafdheid gegee om ander as vakmanne op te lei. 35Die Here het aan
hulle die vaardigheid gegee om al die werk van 'n vakman te verrig:
om te ontwerp, om blou, pers en bloedrooi wolstof en linne te
borduur, en om te weef. Hierdie manne kan enige werk doen en
ontwerpe maak.

EKSODUS 36

1Besaleël, Oholiab en al die ander vakmanne vir wie die Here die
vaardigheid en verstand gegee het om te weet hoe om al die werk aan
die heiligdom uit te voer, moet die werk doen soos die Here beveel
het. 2Moses het toe vir Besaleël en Oholiab geroep en al die ander
vakmanne vir wie die Here die vaardigheid gegee het, almal wat
aangebied het om die werk te doen. 3Hulle het van Moses al die
offergawes ontvang wat deur die Israeliete gebring is om die
heiligdom op te rig. Die volk het elke oggend nog vrywillige offers na
Moses toe gebring. 4Toe het al die vakmanne wat die werk aan die
heiligdom moes doen, elkeen van sy afdeling van die werk af, 5vir
Moses kom sê: Die volk bring meer as wat nodig is om die werk te
doen wat die Here beveel het. 6Toe het Moses in die kamp rond laat
weet dat die mense nie meer iets as offergawe vir die heiligdom moet
gee nie, en eers toe het die volk opgehou bring. 7Daar was meer as
genoeg om al die werk te doen, daar was selfs nog oor. 8Die begaafde
vakmanne het met die werk aan die tabernakel begin. Hulle het tien
stukke materiaal van goed geweefde linne en blou, pers en bloedrooi
wolstof gebruik en gerubs daarop uitgeborduur. 9Die lengte van elke
stuk materiaal was veertien meter en die breedte twee meter, almal
was presies ewe groot. 10Die stukke materiaal is vyf-vyf aanmekaar
gewerk. 11Daar is toe blou lissies vasgewerk aan die een kant van die
een strook materiaal en so ook aan die een kant van die ander strook,
12vyftig vir die een en vyftig vir die ander strook. Die lissies was
presies reg teenoor mekaar. 13Hulle het vyftig goue hakies gemaak om
die twee stelle doeke aanmekaar te hou sodat die tabernakel een
geheel kon wees. 14Daar is 'n tent van bokhaarmateriaal gemaak om
oor die tabernakel te sit. Elf stukke bokhaarmateriaal is gebruik 15en
elke stuk materiaal was vyftien meter lank en twee meter breed. Die
elf stukke was almal presies ewe groot. 16Hulle het eers vyf stukke
aanmekaar gewerk en toe die ses ander stukke. 17Hulle het daarna
vyftig lissies gemaak vir die een kant van die een strook en so ook
vyftig vir die een kant van die ander strook. 18Hulle het vyftig
bronshakies gemaak om die tent aanmekaar te hou sodat dit een
geheel kon wees. 19Hulle het verder ook 'n seil van rooigekleurde
ramsvelle gemaak en 'n seil van gebreide vel daarbo-oor gespan.
20Hulle het rame van doringhout vir die tabernakel gemaak om dit
regop te hou. 21Elke raam was vyf meter lank en 'n driekwart meter
breed. 22Daar was twee tappe vir elke raam om die rame aanmekaar te
voeg. Al die rame vir die tabernakel is so gemaak. 23Hulle het twintig
rame gebruik vir die raamwerk aan die suidekant, die regterkant van
die tabernakel. 24Die mense het verder ook veertig silwervoetstukke

gemaak en onder die twintig rame gesit, twee voetstukke onder elke
raam, een by elke tap. Onder elke raam was dus twee voetstukke, by
sy twee tappe. 25Vir die ander kant van die tabernakel, die noordekant,
het hulle ook twintig rame gemaak. 26Vir hulle was daar veertig
silwervoetstukke, twee voetstukke vir elke raam. 27Hulle het vir die
agterkant, die westekant van die tabernakel, ses rame gemaak. 28Hulle
het verder nog twee rame gemaak vir die hoeke aan die agterkant van
die tabernakel. 29Hierdie rame was versterk van onder tot bo, tot by
die boonste ring. Dit was die hoekrame. 30Daar was dus ag rame met
hulle sestien silwervoetstukke, twee voetstukke vir elke raam. 31Hulle
het dwarslatte van doringhout gemaak, vyf vir die rame van die een
kant van die tabernakel 32en vyf vir dié van die ander kant, en ook nog
vyf dwarslatte vir die agterkant, die westekant van die tabernakel.
33Daar was 'n middelste dwarslat wat in die middel van die rame
dwarsdeur geloop het van die een kant af tot by die ander kant. 34Die
rame is met goud oorgetrek en vir hulle is goue ringe gemaak om die
dwarslatte deur te steek. Die dwarslatte is ook met goud oorgetrek.
35Hulle het 'n voorhangsel gemaak van goed geweefde linne en van
blou, pers en bloedrooi wolstof. Gerubs is daarop uitgeborduur.
36Hulle het toe, om die voorhangsel op te hang, vier doringhoutstyle
gemaak en dit met goud oorgetrek. Daar was goue kramme aan die
style, en hulle het ook vier silwervoetstukke daarvoor gegiet. 37Hulle
het 'n afskorting vir die deur van die tent gemaak van goed geweefde
linne en van blou, pers en bloedrooi wolstof. Dit was borduurwerk.
38Vir hierdie afskorting het hulle vyf style gemaak met kramme
daaraan. Die bokante van die style was met goud oorgetrek, so ook die
gordynstokke. Die vyf voetstukke was van brons.

EKSODUS 37

1Besaleël het die ark van doringhout gemaak: een en 'n kwart meter
lank, 'n driekwart meter breed en net so hoog. 2Hy het dit binne en
buite met suiwer goud oorgetrek en 'n goue lys rondom vasgesit. 3Hy
het vier goue ringe gegiet wat aan die onderste vier hoeke vasgesit is,
sodat daar twee ringe aan elke kant was. 4Hy het draaghoute van
doringhout gemaak en dit met goud oorgetrek. 5Die draaghoute is deur
die ringe aan weerskante van die ark gesteek om die ark daarmee te
dra. 6Daarna het hy die deksel van suiwer goud gemaak, een en 'n
kwart meter lank en 'n driekwart meter breed. 7Hy het twee gerubs
van geslae goud gemaak, een links en een regs op die deksel. 8Hy het
die gerubs aan weerskante van die deksel so gemaak dat hulle 'n
eenheid met die deksel gevorm het. 9Hulle vlerke was uitgesprei oor
die deksel, sodat hulle dit bedek het. Die gerubs se gesigte was na
mekaar toe en hulle het afgekyk op die deksel. 10Besaleël het 'n tafel
van doringhout gemaak. Sy lengte was een meter, sy breedte 'n half
meter en sy hoogte 'n driekwart meter. 11Hy het dit met suiwer goud
oorgetrek en 'n goue lys rondom vasgesit. 12Hy het 'n band, sewe
sentimeter breed, rondom die tafel gesit en daarrondom 'n goue lys
vasgesit. 13Hy het vier goue ringe vir die tafel gegiet en dit aan die vier
hoeke vasgesit, regoor die vier pote. 14Die ringe was naby die band
sodat die draaghoute deur hulle gesteek kon word om die tafel mee te
dra. 15Hy het die draaghoute waarmee die tafel gedra moes word, van
doringhout gemaak en hulle met goud oorgetrek. 16Hy het die
toebehore vir die tafel van suiwer goud gemaak: skottels, panne,
kanne en komme om die drankoffer mee uit te giet. 17Hy het ook 'n
kandelaar van suiwer goud gemaak. Die kandelaar se voetstuk, stam,
blomkelke, knoppe en kroonblare is van geslae goud gemaak sodat dit
alles een geheel was. 18Daar was ses arms aan die stam, drie aan elke
kant. 19Daar was drie blomkelke in die vorm van amandelbloeisels,
met knoppe en kroonblare aan elke arm van die kandelaar. So was dit
vir die ses arms wat uit die stam van die kandelaar vertak. 20Vir die
kandelaar se hoofstam was daar vier blomkelke in die vorm van
amandelbloeisels, met knoppe en kroonblare. 21Onder elke paar arms
van die kandelaar was daar 'n knop. 22Die knoppe en die arms was
alles een stuk, een stuk suiwer geslae goud. 23Besaleël het sewe
lampies gemaak vir die kandelaar. Die pithouers en bakkies van die
kandelaar is van suiwer goud gemaak. 24Al hierdie voorwerpe is uit
vier en dertig kilogram suiwer goud gemaak. 25Besaleël het 'n
wierookaltaar van doringhout gemaak. Dit was 'n half meter in die
vierkant en een meter hoog. Die altaar en sy horings was 'n eenheid.
26Hy het die bokant, die sye rondom en die horings met suiwer goud

oorgetrek. Besaleël het 'n goue lys rondom die altaar vasgesit. 27Verder
het hy twee goue ringe vir elke kant gemaak en dit aan weerskante,
teenoor mekaar, onderaan die lys vasgesit om die draaghoute
waarmee die altaar gedra moes word, daardeur te steek. 28Hy het die
draaghoute van doringhout gemaak en hulle met goud oorgetrek. 29Hy
het ook die gewyde salfolie en die geurige, rein wierook gemeng soos
'n bekwame vakman dit doen.

EKSODUS 38

1Besaleël het 'n brandofferaltaar van doringhout gemaak, twee en 'n
half meter in die vierkant en een en 'n half meter hoog. 2Aan die vier
hoeke het hy horings gemaak en dit het 'n eenheid met die altaar
gevorm. Hy het die altaar met brons oorgetrek. 3Hy het al die
gereedskap vir die altaar van brons gemaak: potte, skoppe, komme,
vurke en vuurpanne. 4Hy het 'n bronstraliewerk om die altaar gemaak
en dit onder die rand van die altaar vasgesit, sodat dit halfpad teen die
altaar afloop. 5Hy het vier ringe gegiet vir die vier kante van die
bronsrooster om die draaghoute deur hulle te steek. 6Hy het
draaghoute van doringhout gemaak en met brons oorgetrek. 7Die
draaghoute is deur die ringe gesteek aan weerskante van die altaar om
dit mee te dra. Die altaar is van plank gemaak, in die vorm van 'n kas.
8Besaleël het 'n bronswaskom met 'n bronsvoetstuk gemaak van
bronsspieëls wat gekom het van die vroue wat by die deur van die tent
van ontmoeting werk. 9Hy het ook 'n voorhof gemaak. Aan die
suidekant, die regterkant daarvan, was gordyne van goed geweefde
linne, vyftig meter breed. 10Om die gordyne te hang, was daar twintig
style met twintig bronsvoetstukke, en ook kramme aan die style, en
silwergordynstokke. 11Ook aan die noordekant was daar gordyne,
vyftig meter breed, twintig style met kramme, en silwergordynstokke
en twintig bronsvoetstukke. 12Aan die westekant was daar ook
gordyne, vyf en twintig meter breed, tien style met kramme, en
silwergordynstokke, en tien voetstukke. 13Die voorkant, die oostekant,
was vyf en twintig meter breed en 14die gordyne was elkeen sewe en 'n
half meter breed met drie style en drie voetstukke. 15Aan weerskante
van die deur van die voorhof was die gordyne sewe en 'n half meter
breed, met drie style en drie voetstukke. 16Al die gordyne rondom die
voorhof was van goed geweefde linne. 17Die voetstukke vir die style
was van brons, hulle kramme en gordynstokke van silwer. Hulle
kopstukke was met silwer oorgetrek. Al die style van die voorhof het
silwergordynstokke gehad. 18Die afskorting in die ingang van die
voorhof was tien meter breed en net soos die gordyne van die voorhof
was dit twee en 'n half meter hoog. Dit was van blou, pers en
bloedrooi wolstof en goed geweefde linne, netjiese borduurwerk.
19Daar was ook nog vier style met bronsvoetstukke, en silwerkramme.
Die style se kopstukke was met silwer oorgetrek, en die gordynstokke
was van silwer. 20Al die penne rondom die tabernakel en rondom die
voorhof was van brons. 21Hier volg die hoeveelhede van die materiaal
wat gebruik is om die tabernakel waarin die getuienis was, op te rig.
Dit is in opdrag van Moses bereken deur die Leviete wat gewerk het
onder leiding van Itamar seun van die priester Aäron. 22Onder leiding

van Besaleël seun van Uri, seun van Gur uit die stam Juda, is alles
gedoen wat die Here vir Moses beveel het. 23Oholiab, seun van
Agisamak uit die stam Dan, het hom gehelp. Oholiab was 'n vakman
en 'n ontwerper en 'n wewer van blou, pers en bloedrooi wolstof en
van linne. 24Die hoeveelheid goud wat uit die spesiale bydrae ingekom
het, en wat gebruik is vir al die werk aan die heiligdom, bereken
volgens die standaardgewig van die heiligdom, was duisend en twee
kilogram. 25Die silwer afkomstig van die volk wat vroeër getel is,
bereken volgens die standaardgewig van die heiligdom, was drie
duisend vier honderd sewe en veertig kilogram. 26Volgens die
standaardgewig van die heiligdom is dit ongeveer ses gram per kop vir
elkeen van twintig jaar en ouer wat vroeër getel is: daar was toe ses
honderd en drie duisend vyf honderd en vyftig man. 27Daar is drie
duisend vier honderd sewe en twintig kilogram silwer gebruik vir die
giet van die voetstukke vir die style van die heiligdom en sy
afskortings. Uit die drie duisend vier honderd sewe en twintig
kilogram is honderd voetstukke gegiet, vier en dertig en 'n kwart
kilogram per voetstuk. 28Daar is twintig kilogram silwer gebruik vir
die kramme en gordynstokke van die style, asook vir die oortrek van
die kopstukke. 29Die brons wat deur die spesiale bydrae ingebring is,
was twee duisend vier honderd ses en twintig kilogram. 30Hiervan is
gemaak die voetstukke vir die style van die deur van die tent van
ontmoeting, die bronsaltaar met sy bronstraliewerk, al die gereedskap
van die altaar, 31die voetstukke rondom die voorhof, die voetstukke
van die ingang van die voorhof, al die penne van die tabernakel en al
die penne rondom die voorhof.

EKSODUS 39

1Van die blou, pers en bloedrooi wolstof het Besaleël en sy helpers die
geborduurde klere gemaak wat in die diens van die heiligdom gebruik
is. Soos die Here vir Moses beveel het, het hulle vir Aäron ampsklere
gemaak en dit gewy. 2Die skouerkleed is gemaak van gouddraad, blou,
pers en bloedrooi wolstof en goed geweefde linne. 3Hulle het bladgoud
gemaak en dit in drade opgesny en ingeborduur in die blou, die pers
en die bloedrooi wolstof en in die goed geweefde linne. Dit was die
werk van 'n vakman. 4Hulle het vir die skouerkleed twee bande
gemaak om dit aan die punte oor die skouer aanmekaar vas te maak.
5Die gordel wat oor die skouerkleed gekom het, was van dieselfde
gehalte en daarvoor het hulle ook gouddraad, blou, pers en bloedrooi
wolstof en goed geweefde linne gebruik, soos die Here vir Moses
beveel het. 6Hulle het oniks verwerk en gemonteer in goud. Die name
van die seuns van Israel is daarop gegraveer, soos 'n vakman dit op 'n
seëlring doen. 7Die stene is op die skouerbande van die skouerkleed
vasgewerk sodat die stene kan herinner aan die stamme van Israel. Dit
alles is gedoen soos die Here vir Moses beveel het. 8Hulle het ook 'n
borssak uitgeborduur soos die skouerkleed, die werk van 'n vakman,
gemaak van gouddraad, blou, pers en bloedrooi wolstof en goed
geweefde linne. 9Die borssak is dubbel gevou, vyf en twintig
sentimeter in die vierkant. 10Hierop het hulle vier rye edelstene
gemonteer. Die eerste ry het bestaan uit 'n karneool, 'n topaas en 'n
smarag; 11die tweede uit 'n turkoois, 'n saffier en 'n jaspis; 12die derde
uit 'n hiasint, 'n agaat en 'n ametis, 13en die vierde uit 'n chrisoliet, 'n
oniks en 'n opaal. Die hele montering was van goud. 14Daar was twaalf
stene, een vir elke naam van die twaalf stamme van Israel. Die name
van al twaalf stamme is daarop gegraveer soos op 'n seëlring. 15Hulle
het toe van suiwer goud vir die borssak kettinkies gemaak, gedraai
soos tou. 16Hulle het ook twee goue monterings en twee goue ringe
gemaak. Die twee ringe is agter aan die twee boonste hoeke van die
borssak vasgewerk 17en aan elkeen van hierdie ringe aan die hoeke
van die borssak is 'n goue kettinkie vasgemaak. 18Die ander twee punte
van die kettinkies is aan die twee monterings aan die voorkant van die
skouerbande van die skouerkleed vasgemaak. 19Hulle het nog twee
goue ringe gemaak en dit vasgewerk aan die onderste hoeke van die
borssak, aan die agterkant waar dit teen die skouerkleed is. 20Hulle het
nog twee ander goue ringe gemaak en dit aan die twee skouerbande
van die skouerkleed vasgesit, laag af aan die voorkant, aan die naat
net bo die gordel. 21Die ringe van die borssak is met 'n blou toutjie aan
die ringe van die skouerkleed vasgemaak, net bokant die gordel van
die skouerkleed, sodat die borssak nie van die skouerkleed af wegskuif

nie. Dit alles is gedoen volgens die voorskrif van die Here aan Moses.
22Die mantel wat saam met die skouerkleed gedra word, is as een stuk
blou wolstof geweef. 23In sy middel was daar 'n opening omgeboor,
sterk soos 'n pantserhemp dat dit nie kan skeur nie. 24Vir die some van
die mantel het hulle granaatjies gemaak van goed geweefde blou, pers
en bloedrooi wolstof. 25Dan het hulle ook klokkies van suiwer goud
gemaak en die klokkies tussen die granaatjies rondom die hele soom
van die mantel vasgewerk, 26een klokkie tussen elke twee granaatjies.
Die mantel was vir diens bestem soos die Here dit vir Moses beveel
het. 27Hulle het ook priesterklere van linne geweef vir Aäron en sy
seuns, 28asook 'n tulband en mooi kopdoeke van linne, en linnebroeke
van goed geweefde linne. 29Hulle het ook 'n serp gemaak van goed
geweefde linne, blou, pers en bloedrooi wolstof. Dit was weefwerk,
soos die Here vir Moses beveel het. 30Hulle het 'n blom van suiwer
goud vir die gewyde tulband gemaak en daarop, soos op 'n seëlring,
gegraveer: Aan Die Here Gewy. 31Dit is met 'n blou toutjie aan die
voorkant van die tulband vasgemaak, soos die Here vir Moses beveel
het. 32Uiteindelik was al die werk vir die tabernakel, die tent van
ontmoeting, klaar. Die Israeliete het alles gemaak presies net soos die
Here vir Moses beveel het. 33Hulle het die tabernakel, die tent met al
sy toebehore, na Moses toe gebring: die kramme, die rame, die
dwarslatte, die style met hulle voetstukke; 34die seil van rooigekleurde
ramsvel, die seil van gebreide vel, die voorhangsel, 35die ark met die
getuienis, die draaghoute, die deksel, 36die tafel met sy draaghoute en
al sy toebehore, die offerbrood; 37die gewyde kandelaar met sy ry
lampe en toebehore en olie vir die lampe, 38die goue altaar, die
salfolie, die geurige wierook en die afskorting vir die tentdeur; 39die
bronsaltaar met al sy toebehore, die bronstraliewerk waaraan die
draaghoute vas was, die waskom met sy voetstuk, 40die gordyne van
die voorhof, hulle style met hulle voetstukke, die afskorting vir die
deur van die voorhof met sy toue en penne, en al die ander toebehore
vir die diens in die tabernakel, die tent van ontmoeting; 41die
geborduurde klere om in die heiligdom mee te dien, die gewyde klere
vir die priester Aäron en vir sy seuns om daarin as priesters diens te
doen. 42Die Israeliete het alles gemaak net soos die Here vir Moses
beveel het. 43Moses het al die werk geïnspekteer en gesien dat dit
gemaak is soos die Here beveel het. Toe het Moses die vakmanne
gelukgewens en bedank.

EKSODUS 40

1Die Here het vir Moses gesê: 2Op die eerste dag van die eerste maand
moet jy die tabernakel, die tent van ontmoeting, opslaan. 3Jy moet die
ark met die getuienis neersit in die tent en die ark afskort met die
voorhangsel. 4Dan moet jy die tafel inbring en sy toebehore daarop
regsit. Jy moet ook die kandelaar inbring en sy lampe opsteek. 5Die
goue wierookaltaar moet jy neersit voor die ark met die getuienis en
dan die voorhangsel in die deur van die tabernakel hang. 6Jy moet die
brandofferaltaar neersit voor die ingang van die tabernakel, die tent
van ontmoeting. 7Die waskom moet jy neersit tussen die tent van
ontmoeting en die altaar, en jy moet water daarin gooi. 8Jy moet die
voorhof opslaan en die afskorting in die ingang van die voorhof hang.
9Vat dan salfolie en salf die tabernakel en alles wat daarin is. Wy die
tabernakel en al die toebehore. Dan sal dit gewyd wees. 10Salf die
brandofferaltaar en al sy toebehore. Jy moet die altaar ook wy: dit
moet 'n gewyde altaar wees. 11Salf die waskom en sy voetstuk en wy
dit ook. 12Laat Aäron en sy seuns na die deur van die tent van
ontmoeting toe kom en was hulle met water. 13Laat Aäron dan die
gewyde klere aantrek; salf en wy hom sodat hy vir My as priester kan
diens doen. 14Laat sy seuns ook naderkom en laat hulle ook hulle
priesterklere aantrek. 15Jy moet hulle salf soos jy hulle pa gesalf het
sodat ook húlle vir My as priesters kan diens doen. Hulle salwing dui
aan dat hulle en hulle nageslag vir altyd as priesters sal moet diens
doen. 16Moses het alles gedoen presies net soos die Here hom beveel
het. 17Op die eerste dag van die eerste maand van die tweede jaar na
die uittog is die tabernakel opgerig. 18Moses het dit soos volg gedoen:
hy het die voetstukke neergesit, die rame regop gesit, die dwarslatte
vasgesit en die style regop gesit. 19Hy het die tent oor die tabernakel
gesit en die seil daarbo-oor gespan, soos die Here hom beveel het. 20Hy
het die getuienis gevat en dit in die ark gesit. Hy het die draaghoute
van die ark ingesteek en die deksel bo-op die ark neergesit. 21Daarna
het hy die ark in die tabernakel gebring en die voorhangsel opgehang
om die ark met die getuienis af te skort, soos die Here hom beveel het.
22Hy het die tafel in die tent van ontmoeting neergesit, aan die
noordekant van die tabernakel, buite die voorhangsel. 23Hy het
offerbrood daarop neergesit voor die Here, soos die Here hom beveel
het. 24Hy het die kandelaar in die tent van ontmoeting neergesit,
regoor die tafel, aan die suidekant van die tabernakel. 25Toe het hy die
lampe opgesteek voor die Here, soos die Here hom beveel het. 26Hy
het die goue altaar in die tent van ontmoeting neergesit, voor die
voorhangsel. 27Toe het hy geurige wierook daarop aan die brand
gesteek, soos die Here hom beveel het. 28Hy het 'n afskorting in die

deur van die tabernakel gehang. 29Hy het die brandofferaltaar
neergesit by die deur van die tabernakel, die tent van ontmoeting, en
daarop brandoffers en graanoffers aan die brand gesteek, soos die
Here hom beveel het. 30Hy het die waskom neergesit tussen die tent
van ontmoeting en die brandofferaltaar, en waswater daarin gegooi.
31Moses, Aäron en sy seuns het hulle hande en voete daarin gewas.
32Elke keer as hulle by die tent van ontmoeting kom en na die altaar
toe gaan, het hulle eers gewas, soos die Here vir Moses beveel het.
33Daarna het hy die voorhof rondom die tabernakel en die altaar
opgerig en die afskorting voor die ingang van die voorhof gehang. So
het Moses sy werk afgehandel. 34'n Wolk het die tent van ontmoeting
oordek, en die magtige teenwoordigheid van die Here het die
tabernakel gevul. 35Moses kon nie in die tent van ontmoeting inkom
nie: die wolk was daarin, en die magtige teenwoordigheid van die
Here het die tabernakel gevul. 36Later het dit so gegaan: wanneer die
wolk van die tabernakel af voor die Israeliete uit wegtrek, het hulle
agter die wolk aan versit. 37As die wolk nie weggetrek het nie, het
hulle daar gebly totdat dit wel weggetrek het. 38Die wolk van die Here
was bedags 'n wolk oor die tabernakel en snags het dit 'n vuur daarbo-
oor geword. So het die hele Israel dit ervaar elke keer as hulle versit.

LEVÍTIKUS

LEVÍTIKUS 1

1Die Here het vir Moses geroep en uit die tent van ontmoeting vir hom
gesê: 2Praat met die Israeliete en sê vir hulle: Wanneer een van julle
vir die Here 'n offer wil aanbied, kan hy dit aanbied uit sy beeste of
uit sy kleinvee. 3As dit 'n brandoffer uit die beeste is, bied die man 'n
bul aan sonder liggaamsgebrek. Hy bied dit aan by die ingang van die
tent van ontmoeting sodat dit vir die Here aanneemlik sal wees.
4Daarna sit hy sy hand op die offerdier se kop sodat dit aanvaar sal
word as versoening vir hom. 5Dan slag hy die bul daar in die
teenwoordigheid van die Here, en die Aäronitiese priesters bring die
bloed en sprinkel dit rondom teen die altaar by die ingang van die
tent van ontmoeting. 6Die man slag die offerdier af en sny dit in stukke
op. 7Die Aäronitiese priesters maak dan vuur op die altaar en sit hout
op die vuur. 8Dan sit hulle die stukke vleis, die kop en die niervet op
die hout op die altaarvuur. 9Die man was die binnegoed en die pote af,
en 'n priester verbrand alles op die altaar. Dit is die brandoffer, 'n
vuuroffer wat deur die Here aanvaar word. 10As dit 'n offer uit die
kleinvee is, 'n brandoffer uit die skape of bokke, bied die man 'n ram
aan sonder liggaamsgebrek. 11Hy slag die dier daar in die
teenwoordigheid van die Here, aan die noordekant van die altaar, en
die Aäronitiese priesters sprinkel die bloed rondom teen die altaar.
12Dan sny die man die offerdier in stukke op, en die priesters sit die
stukke vleis, die kop en die niervet op die hout op die altaarvuur. 13Die
man was die binnegoed en die pote af, en die priester bring alles op
die altaar en verbrand dit. Dit is die brandoffer, 'n vuuroffer wat deur
die Here aanvaar word. 14As dit 'n brandoffer van voëls is wat iemand
vir die Here wil offer, bied hy 'n tortelduif of 'n ander duif aan. 15Die
priester bring dit op die altaar, knyp die kop af en verbrand dit op die
altaar. Die bloed word eers teen die kante van die altaar uitgedruk;
16dan verwyder die priester die krop en die vere en gooi dit langs die
altaar aan die oostekant op die plek vir die as, 17en nadat hy die duif
tussen die vlerke oopgeskeur het sonder om dit heeltemal middeldeur
te skeur, verbrand hy dit in die vuur op die altaar. Dit is die
brandoffer, 'n vuuroffer wat deur die Here aanvaar word.

LEVÍTIKUS 2

1Wanneer iemand vir die Here 'n graanoffer wil aanbied, kan hy meel
aanbied. Hy gooi daar olie oor en sit wierook bo-op. 2Dan bring hy dit
na die Aäronitiese priesters toe, vat 'n handvol van die meel en die
olie, en al die wierook, en die priester verbrand dit op die altaar as
simbool van die hele offer. Dit is 'n vuuroffer wat deur die Here
aanvaar word. 3Die oorblywende deel van die graanoffer is vir Aäron
en sy seuns. Dit is 'n besondere gewyde gawe, 'n deel van die vuuroffer
wat vir die Here gebring is. 4Wanneer jy 'n graanoffer uit die oond
aanbied, moet dit van fynmeel wees. Dit kan ongesuurde ringbrood
wees, met olie geknie, of ongesuurde roosterkoek, met olie gesmeer.
5As jou graanoffer op 'n bakplaat gebak word, moet dit van fynmeel
wees, geknie met olie en sonder suurdeeg. 6Jy breek dit in stukke en
gooi olie daaroor. Dit is die graanoffer. 7As jou graanoffer in 'n bakpan
gebak word, maak jy die fynmeel met olie aan. 8Jy bring dan die
graanoffer wat jy op een van dié maniere vir die Here klaargemaak
het, na die priester toe, en hy bring dit na die altaar toe. 9Die priester
vat die deel wat as simbool vir die hele offer dien en verbrand dit op
die altaar. Dit is 'n vuuroffer wat deur die Here aanvaar word. 10Die
oorblywende deel van die graanoffer is vir Aäron en sy seuns. Dit is 'n
besondere gewyde gawe, 'n deel van die vuuroffer wat vir die Here
gebring is. 11Geen graanoffer wat vir die Here aangebied word, mag
suurdeeg in hê nie. Julle mag geen suurdeeg of heuning verbrand as 'n
vuuroffer vir die Here nie. 12Julle mag dit as eerstelingoffer vir die
Here aanbied, maar op die altaar mag dit nie kom as 'n offer wat deur
die Here aanvaar word nie. 13Gooi sout by al jou graanoffers. Die sout
herinner aan die verbond met jou God; moenie dat dit in jou
graanoffers ontbreek nie. Bied sout aan op al jou graanoffers.
14Wanneer jy vir die Here 'n graanoffer uit die eerste opbrengs van die
oes aanbied, kan dit gebraaide koring of stampkoring wees. Jy bied dit
aan as die graanoffer uit die eerste opbrengs van jou oes, 15en jy gooi
olie daarop en sit wierook bo-op. Dit is die graanoffer. 16Die priester
verbrand dié deel van die stampkoring en die olie wat as simbool vir
die hele offer dien, saam met al die wierook. Dit is 'n vuuroffer vir die
Here.

LEVÍTIKUS 3

1As iemand 'n maaltydoffer wil bring en hy wil dit aanbied uit sy
beeste, kan hy vir die Here 'n bul of 'n koei aanbied, maar sonder
liggaamsgebrek. 2Die man sit sy hand op die offerdier se kop en slag
dit by die ingang van die tent van ontmoeting. Die Aäronitiese
priesters sprinkel dan die bloed rondom teen die altaar. 3Dan bied hy
uit die maaltydoffer vir die Here 'n vuuroffer aan, bestaande uit die
vet wat die binnegoed bedek, die vet aan die binnegoed self, 4die twee
niere met die vet aan wat teen die kruis is, en die punt van die lewer
wat saam met die niere verwyder word. 5Die Aäroniete verbrand dit
op die altaar, bo-op die brandoffer op die vuur. Dit is 'n vuuroffer wat
deur die Here aanvaar word. 6As iemand vir die Here 'n maaltydoffer
uit sy kleinvee wil aanbied, kan dit 'n ram of 'n ooi wees, maar sonder
liggaamsgebrek. 7As die man 'n skaap as offer aanbied, bring hy dit in
die teenwoordigheid van die Here, 8sit sy hand op die offerdier se kop
en slag dit daar voor die tent van ontmoeting. Die Aäronitiese
priesters sprinkel dan die bloed rondom teen die altaar. 9Dan bied die
man uit die maaltydoffer vir die Here 'n vuuroffer aan, bestaande uit
die vet, naamlik die hele vetstert, teen die stuitjie afgesny, die vet wat
die binnegoed bedek, al die vet aan die binnegoed self, 10die twee
niertjies met die vet aan wat teen die kruis is, en die punt van die
lewer wat saam met die niertjies verwyder word. 11Die priester
verbrand dit dan op die altaar. Dit is voedsel, dit is 'n vuuroffer vir die
Here. 12As die offer 'n bok is, bring die man dit in die teenwoordigheid
van die Here, 13sit sy hand op die dier se kop en slag dit daar voor die
tent van ontmoeting. Die Aäroniete sprinkel dan die bloed rondom
teen die altaar. 14Dan bied die man uit sy offer vir die Here 'n
vuuroffer aan, bestaande uit die vet wat die binnegoed bedek, al die
vet aan die binnegoed self, 15die twee niertjies met die vet aan wat
teen die kruis is, en die punt van die lewer wat saam met die niertjies
verwyder word. 16Die priester verbrand dit op die altaar. Dit is
voedsel, dit is 'n vuuroffer wat deur die Here aanvaar word. Al die vet
is die Here s'n. 17Dit is 'n vaste voorskrif vir julle nageslag, waar julle
ook al woon: julle mag geen vet of bloed eet nie.

LEVÍTIKUS 4

1Die Here het vir Moses gesê: 2Sê vir die Israeliete: Wanneer iemand
onopsetlik teen enige van die gebooie van die Here sondig en iets
doen wat hy nie mag doen nie, moet soos volg gehandel word: 3As die
gesalfde priester sondig en so die volk skuldig maak, bied hy vir die
sonde wat hy gedoen het, 'n bul sonder liggaamsgebrek as sondeoffer
aan die Here aan. 4Hy bring die bul by die ingang van die tent van
ontmoeting, sit sy hand op die bul se kop en slag dit daar in die
teenwoordigheid van die Here. 5Dan vat die gesalfde priester van die
bul se bloed, bring dit na die tent van ontmoeting toe, 6steek sy vinger
in die bloed en sprinkel van die bloed sewe maal in die
teenwoordigheid van die Here op die voorkant van die voorhangsel in
die heiligdom. 7Hy smeer ook van die bloed aan die horings van die
wierookaltaar in die teenwoordigheid van die Here in die tent van
ontmoeting. Die res van die bul se bloed gooi hy alles uit teen die
fondament van die brandofferaltaar by die ingang van die tent van
ontmoeting. 8Hy verwyder ook al die vet van die sondeofferbul, die vet
wat die binnegoed bedek, dié aan die binnegoed self, 9die twee niere
met die vet aan wat teen die kruis is, en die punt van die lewer wat
saam met die niere verwyder word, 10net soos dit verwyder word by
die maaltydofferbul. Die priester verbrand die vet dan op die
brandofferaltaar. 11Die vel van die bul, al die vleis saam met die kop
en pote, die binnegoed wat oor is, en die pensmis, 12die hele bul, word
dan buitekant die kamp gebring na 'n rein plek toe, die plek waar die
as weggegooi word, en daar op 'n houtvuur verbrand. Dit word op die
ashoop verbrand. 13As die hele volk Israel onopsetlik sondig, en 'n
misdaad teen die Here begaan sonder dat hulle weet dat hulle 'n
gebod van die Here oortree, 14en dit word agterna bekend dat hulle
gesondig het, moet die volk 'n bul as sondeoffer aanbied. Hulle bring
die bul voor die tent van ontmoeting, 15en dan sit die leiers van die
volk daar in die teenwoordigheid van die Here hulle hande op die bul
se kop en slag dit daar. 16Die gesalfde priester neem van die bloed na
die tent van ontmoeting toe, 17steek sy vinger in die bloed en sprinkel
van die bloed sewe maal in die teenwoordigheid van die Here op die
voorkant van die voorhangsel. 18Hy smeer ook van die bloed aan die
horings van die altaar wat in die teenwoordigheid van die Here in die
tent van ontmoeting staan. Die res van die bloed gooi hy alles uit teen
die fondament van die brandofferaltaar by die ingang van die tent van
ontmoeting. 19Hy verwyder ook al die vet van die dier en verbrand dit
op die altaar. 20Verder doen hy met die bul presies wat gedoen word
met die sondeoffer. So doen die priester versoening vir die volk en
word hulle sonde vergewe. 21Hy bring dan die bul buitekant die kamp

en verbrand dit net soos die bul wat voorheen genoem is. Dit is die
sondeoffer van die volk. 22As 'n gesagsdraer sondig en 'n misdaad teen
die Here begaan deurdat hy sonder opset 'n gebod van die Here sy
God oortree, 23en die sonde wat hy gedoen het, word onder sy aandag
gebring, bring hy 'n bokram sonder liggaamsgebrek as offer. 24Hy sit sy
hand op die bok se kop en slag dit in die teenwoordigheid van die
Here op die plek waar die diere vir die brandoffer geslag word. Dit is
die sondeoffer. 25Die priester vat dan met sy vinger van die bloed en
smeer dit aan die horings van die brandofferaltaar. Die res van die
bloed gooi hy alles teen die fondament van die altaar uit. 26Hy
verbrand dan al die vet op die altaar soos in die geval van die vet van
die maaltydoffer. So doen die priester versoening vir die gesagsdraer
en word sy sonde vergewe. 27As een van die burgers van die land
sonder opset sondig en 'n misdaad teen die Here begaan deurdat hy 'n
gebod van die Here oortree, 28en die sonde wat hy gedoen het, word
onder sy aandag gebring, bring hy 'n bokooi sonder liggaamsgebrek as
offer vir die sonde wat hy begaan het. 29Hy sit sy hand op die offerdier
se kop en slag dit op die plek waar die diere vir die brandoffer geslag
word. 30Die priester vat dan met sy vinger van die bloed en smeer dit
aan die horings van die brandofferaltaar. Die res van die bloed gooi hy
alles teen die fondament van die altaar uit. 31Al die vet word verwyder
soos in die geval van die maaltydoffer, en die priester verbrand dit op
die altaar. Die offer word deur die Here aanvaar. So doen die priester
versoening vir die burger en word sy sonde vergewe. 32As hy 'n skaap
as sondeoffer bring, bring hy 'n ooi sonder liggaamsgebrek. 33Hy sit sy
hand op die offerdier se kop en slag dit as 'n sondeoffer op die plek
waar die diere vir die brandoffer geslag word. 34Die priester vat dan
met sy vinger van die offerdier se bloed en smeer dit aan die horings
van die brandofferaltaar. Die res van die bloed gooi hy alles teen die
fondament van die altaar uit. 35Al die vet word verwyder soos in die
geval van die skaap vir die maaltydoffer, en die priester verbrand dit
op die altaar by die vuuroffer vir die Here. So doen die priester
versoening vir die sonde wat die burger gedoen het, en word sy sonde
vergewe.

LEVÍTIKUS 5

1Wanneer iemand hoor of te wete kom dat 'n vervloeking uitgespreek
is en hy verswyg dit, sondig hy. Hy was 'n getuie daarvan, en daarom
rus daar skuld op hom. 2Iemand raak dalk aan iets onreins, aan die
onrein dooie liggaam van 'n wilde dier of 'n mak dier of 'n insek, en hy
is nie bewus daarvan nie; dan is hy onrein en is hy skuldig; 3of iemand
raak aan iets onreins van 'n mens, iets wat hom onrein maak, en hy is
nie bewus daarvan nie, is hy skuldig; 4of iemand lê 'n onbesonne eed
af, ten goede of ten kwade, hoe 'n mens ook al onbesonne dinge kan sê
in 'n eed, en hy is nie bewus dat dit onbesonne is nie, is hy skuldig. In
enige van hierdie gevalle is hy skuldig. 5Wanneer hy in enige van dié
gevalle te wete kom dat hy skuldig geword het, bely hy dat hy
gesondig het 6en bring hy vir die Here 'n skuldoffer oor die sonde wat
hy gedoen het. Dit kan 'n skaapooi of 'n bokooi wees wat hy as
sondeoffer bring. Die priester doen versoening vir die persoon oor sy
sonde. 7As 'n stuk kleinvee bo die vermoë van die persoon is, bring hy
as skuldoffer vir sy sonde twee tortelduiwe of twee ander duiwe vir
die Here, een as sondeoffer en een as brandoffer. 8Hy bring hulle na
die priester toe, en die priester bied eers dié een aan wat as sondeoffer
bedoel is. Die priester knyp die duif se nek teen die kop af, maar
verwyder nie die kop nie. 9Hy sprinkel van die bloed van die
sondeoffer teen die kante van die altaar, en die bloed wat oorbly, druk
hy teen die fondament van die altaar uit. Dit is die sondeoffer. 10Die
tweede duif word as brandoffer gebring op die voorgeskrewe wyse. So
doen die priester vir die persoon versoening vir die sonde wat hy
gedoen het, en word sy sonde vergewe. 11As twee tortelduiwe of twee
ander duiwe bo die persoon se vermoë is, bring hy as offer vir sy
sonde twee kilogram meel as sondeoffer. Hy gooi nie olie daarop nie
en sit nie wierook bo-op nie, want dit is 'n sondeoffer. 12Hy neem die
meel na die priester toe, en die priester vat 'n handvol daarvan as
simbool vir die hele offer en verbrand dit op die altaar by die
vuuroffer vir die Here. Dit is die sondeoffer. 13So doen die priester vir
die persoon versoening vir die sonde wat hy gedoen het in enige van
die genoemde gevalle, en so word sy sonde vergewe. Soos by die
graanoffer, kom die meel wat oorbly die priester toe. 14Die Here het
vir Moses gesê: 15Wanneer iemand sonder opset troueloos handel en
teen die heilige dinge van die Here sondig, bring hy vir die Here as
skuldoffer 'n ram sonder liggaamsgebrek uit die kleinveetrop. Die
waarde van die ram as skuldoffer word in silwer bereken volgens die
standaardgewig van die heiligdom. 16As die waarde te min is, betaal
die persoon in wat hy nog aan die heiligdom verskuldig is, en voeg
nog een vyfde by en gee dit aan die priester. Die priester doen vir die

persoon versoening met die ram as skuldoffer, en sy sonde word hom
vergewe. 17As iemand sondig en teen een van die gebooie van die Here
oortree, is hy skuldig al was hy nie bewus daarvan nie. Sy skuld rus op
hom. 18Hy bring as skuldoffer 'n ram sonder liggaamsgebrek uit die
kleinveetrop na die priester toe, volgens die vasgestelde waarde, en
die priester doen vir die persoon versoening vir die onopsetlike sonde
wat hy gedoen het en waarvan hy nie bewus was nie, en sy sonde
word hom vergewe. 19Dit is die skuldoffer, die skuldoffer wat hy aan
die Here bring.

LEVÍTIKUS 6

1Die Here het vir Moses gesê: 2Dit kan gebeur dat iemand sondig en
troueloos handel teen die Here deurdat hy sy volksgenoot bedrieg met
iets wat in sy bewaring gegee of aan hom geleen is, of sy volksgenoot
beroof of hom te kort doen. 3Of hy kry dalk iets wat weggeraak het,
maar ontken dit en lê 'n vals eed af oor enige saak waarin 'n mens in
dié opsig sou kon sondig. 4As hy so gesondig en hom skuldig gemaak
het, moet hy teruggee wat hy geroof het of waarmee hy iemand te
kort gedoen het of wat in sy bewaring gegee was of wat weggeraak
het en deur hom gevind is, 5of wat ook al waaroor hy 'n vals eed afgelê
het. Op die dag dat sy skuld bekend word, moet hy alles terugbetaal
aan die persoon aan wie dit toekom, en hy moet nog 'n vyfde bysit. 6As
skuldoffer bring hy vir die Here 'n ram sonder liggaamsgebrek uit die
kleinveetrop na die priester toe, volgens die vasgestelde waarde, 7en
die priester doen voor die Here versoening vir die skuldige, en sy
sonde word hom vergewe, hoe hy hom ook al skuldig gemaak het. 8Die
Here het vir Moses gesê: 9Gee aan Aäron en sy seuns die volgende
opdrag: Die reëling oor die brandoffer is soos volg, die brandoffer
naamlik wat die hele nag deur tot die môre toe op die vuurmaakplek
op die altaar is terwyl die vuur aan die brand gehou word: 10die
priester trek sy linnekleed en linnebroek aan, en tel die vet op wat
uitgebraai het toe die vuur die brandoffer op die altaar verteer het, en
sit dit langs die altaar. 11Hy trek sy klere uit en trek ander klere aan en
bring die vet buite die kamp na 'n rein plek toe. 12Die vuur op die
altaar word aan die brand gehou; dit mag nie doodgaan nie. Die
priester pak elke môre hout op die vuur, lê die brandoffer daarop en
verbrand op die altaar die vet van die maaltydoffers. 13Die vuur moet
aanhou brand op die altaar; dit mag nie doodgaan nie. 14Die reëlings
oor die graanoffer is soos volg: een van Aäron se seuns bied dit vir die
Here aan voor die altaar. 15Hy vat daaruit 'n handvol meel en olie en al
die wierook bo-op die graanoffer en verbrand dit op die altaar. Die
simbool van die hele offer word aanvaar deur die Here. 16Aäron en sy
seuns eet die oorblywende deel. Daar kom nie suurdeeg by nie. Hulle
eet dit op die gewyde plek, in die voorhof van die tent van
ontmoeting. 17Dit word gebak, maar nie met suurdeeg nie. Dit is hulle
deel wat Ek hulle uit my vuuroffer gee. Dit is 'n besondere gewyde
gawe, net soos die sondeoffer en die skuldoffer. 18Enige van die
manlike nasate van Aäron mag daarvan eet. Dit is 'n vaste instelling
vir julle nageslag met betrekking tot die vuuroffers van die Here.
Elkeen wat daaraan raak, moet 'n gewyde wees. 19Die Here het vir
Moses gesê: 20Aäron en elkeen wat hom opvolg, moet op die dag van
sy salwing die volgende offergawe vir die Here aanbied: twee

kilogram meel as graanoffer, die helfte in die môre en die helfte in die
aand. Dit is 'n blywende voorskrif. 21Die offergawe word met olie
aangemaak op 'n bakplaat en die mengsel word as graanoffer in
stukkies aangebied. Dit is aanvaarbaar vir die Here. 22Die gesalfde
priester wat uit die seuns van Aäron in sy plek gekom het, doen dit.
Dit is 'n vaste instelling vir die Here. Die offer word heeltemal
verbrand. 23Elke graanoffer van dié priester word heeltemal verbrand.
Dit word nie geëet nie. 24Die Here het vir Moses gesê: 25Sê vir Aäron en
sy seuns: Die reëling vir die sondeoffer is soos volg: die sondeofferdier
word in die teenwoordigheid van die Here geslag op dieselfde plek as
die brandofferdier. Dit is 'n besondere gewyde gawe. 26Die priester wat
die sondeoffer hanteer, eet dit. Hy eet dit op die gewyde plek, in die
voorhof van die tent van ontmoeting. 27Elkeen wat aan die vleis raak,
moet 'n gewyde wees. As daar van die bloed op iemand se klere spat,
moet die deel waarop die bloed gespat het, in die gewyde plek gewas
word. 28Die kleipot waarin die vleis gekook is, word gebreek, en as dit
in 'n bronspot gekook is, moet die pot geskuur en met water afgespoel
word. 29Enige manlike persoon onder die priesters eet van die
sondeoffer. Dit is 'n besondere gewyde gawe. 30'n Sondeofferdier
waarvan bloed in die tent van ontmoeting gebring word om daarmee
in die heiligdom versoening te doen, word egter nie geëet nie. Dit
word verbrand.

LEVÍTIKUS 7

1Die skuldoffer is 'n besondere gewyde gawe. Die reëlings daaroor is
soos volg: 2die skuldofferdier word geslag op dieselfde plek as die
brandoffer en sy bloed word rondom teen die altaar gesprinkel. 3Al die
vet word aangebied: die vetstert, die vet wat die binnegoed bedek, 4die
twee niertjies met die vet oor hulle teen die kruis en die lewerpunt
wat saam met die niertjies verwyder word. 5Die priester verbrand dit
op die altaar. Dit is 'n vuuroffer vir die Here. Dit is die skuldoffer.
6Enige manlike persoon onder die priesters mag die skuldoffer eet. Dit
is 'n besondere gewyde gawe. Dit word op die gewyde plek geëet. 7Die
aanwysings vir die skuldoffer is dieselfde as dié vir die sondeoffer. Dit
kom die priester toe wat daarmee vir iemand versoening doen. 8Waar
'n priester vir iemand 'n brandoffer aanbied, kom die vel van die
offerdier die priester toe wat die offer aanbied. 9Elke graanoffer wat in
'n oond gebak is, en dié wat in 'n bakpan of op 'n bakplaat gaargemaak
is, kom die priester toe wat die offer aanbied. 10Elke graanoffer wat
met olie aangemaak is, en ook dié sonder olie, kom egter die seuns
van Aäron toe, sonder voorkeur. 11Die reëlings oor die maaltydoffers
wat vir die Here aangebied word, is soos volg: 12as iemand dit aanbied
as dankoffer, bied hy saam met die dankoffer ongesuurde ringbrood
aan, met olie geknie, of ongesuurde roosterkoek met olie gesmeer, of
'n deegmengsel vir ringbrood, met olie geknie. 13Hy bied sy offer aan
saam met ringbrood met suurdeeg, saam met sy maaltydoffer
waarmee hy sy dank wil uitspreek. 14Hy bied een brood uit elk van
hierdie offers aan as 'n spesiale gawe aan die Here. Die priester wat
die bloed van die maaltydoffers sprinkel, kry die brood. 15Die vleis van
die maaltydoffer waarmee iemand sy dank wil uitspreek, word geëet
op die dag van die offer. Dit mag nie oorstaan tot die volgende môre
nie. 16As iemand 'n offer aanbied om 'n gelofte na te kom of as hy 'n
ander vrywillige offer aanbied, word die vleis dieselfde dag geëet. Wat
oorbly, mag ook nog die volgende dag geëet word, 17maar wat op die
derde dag nog oor is, moet verbrand word. 18As daar tog op die derde
dag van die maaltydoffervleis geëet word, word dit nie meer as offer
aanvaar nie en tel dit nie in die guns van die offeraar nie. Die
offervleis is dan onrein, en wie daarvan eet, is skuldig. 19Vleis wat
geraak het aan enigiets wat onrein is, mag nie geëet word nie; dit
moet verbrand word Iemand wat rein is, mag offervleis eet, 20maar die
persoon wat terwyl hy onrein is, eet van die maaltydoffervleis wat aan
die Here behoort, moet van sy volksgenote afgesny word. 21As iemand
aan iets onreins van 'n mens of van 'n dier raak, aan enigiets wat
afstootlik en onrein is, en so iemand eet van die maaltydoffervleis wat
aan die Here behoort, moet dié persoon van sy volksgenote afgesny

word. 22Die Here het vir Moses gesê: 23Sê vir die Israeliete: Julle mag
geen vet van beeste, skape en bokke eet nie. 24Die vet van 'n dooie dier
of van 'n dier wat deur roofdiere gevang is, mag wel gebruik word,
maar dit mag glad nie geëet word nie. 25Iemand wat die vet eet van 'n
dier wat as vuuroffer vir die Here aangebied is, moet van sy
volksgenote afgesny word. 26Julle mag, waar julle ook al woon, geen
bloed eet nie, nie van voëls of van diere nie. 27Iemand wat enige bloed
eet, moet van sy volksgenote afgesny word. 28Die Here het vir Moses
gesê: 29Sê vir die Israeliete: Wanneer iemand vir die Here 'n
maaltydoffer aanbied, moet hy self uit sy maaltydoffer 'n offer aan die
Here bring. 30Hy moet dit met sy eie hand as vuuroffer vir die Here
bring. Hy moet die vuuroffer, die vet van die bors, saam met die bors
bring en dit in die teenwoordigheid van die Here heen en weer
beweeg as 'n beweegoffer. 31Die priester verbrand dan die vet op die
altaar, maar die bors kom Aäron en sy seuns toe. 32Julle moet die
regterboud van die maaltydofferdier as 'n offergawe aan die priester
gee. 33Die priester uit die seuns van Aäron wat die bloed en die vet van
die maaltydoffers hanteer, het aanspraak op die regterboud as sy
aandeel. 34Die Here het die bors van die beweegoffer en die boud wat
as offergawe gebring is, uit die maaltydoffers van Israel gevat en dit
aan die priester Aäron en sy seuns gegee. Dit is 'n vaste instelling vir
die Israeliete. 35Dit is die aandeel van Aäron en sy seuns aan die
vuuroffers van die Here, van die dag af dat hulle as priesters vir die
Here gewy is. 36Die dag toe hulle gesalf is, het die Here beveel dat
hulle dié gawes van die Israeliete moet ontvang. Dit is 'n vaste
instelling, ook vir hulle nageslag. 37Dit is dan die reëlings vir die
brandoffer, die graanoffer, die sondeoffer, die skuldoffer, die offers by
die priesterwyding en die maaltydoffers. 38So het die Here aan Moses
opdrag gegee by Sinaiberg in die Sinaiwoestyn die dag toe Hy die
Israeliete beveel het om vir Hom offers te bring.

LEVÍTIKUS 8

1Die Here het vir Moses gesê: 2Laat Aäron en sy seuns na die ingang
van die tent van ontmoeting toe kom. Bring die klere, die salfolie, die
bul vir die sondeoffer, die twee ramme en die mandjie met
ongesuurde brood, 3en laat die hele gemeente ook by die ingang van
die tent van ontmoeting bymekaarkom. 4Moses het die bevel van die
Here uitgevoer, en toe die gemeente bymekaar was voor die tent van
ontmoeting, 5het Moses vir hulle gesê: Ek sal nou daartoe oorgaan om
te doen wat die Here my beveel het. 6Hy het Aäron en sy seuns laat
naderkom na die altaar toe en hulle gewas. 7Daarna het hy die
priesterklere vir Aäron aangetrek en die serp vir hom omgebind. Hy
het die mantel vir hom omgehang en die skouerkleed vir hom
aangetrek deur dit met die band wat daaraan was, om sy lyf vas te
maak. 8Hy het ook die borssak daaraan vasgebind en die urim en
tummim in die borssak gesit. 9Hy het die tulband om sy kop gesit en
die goue blom aan die voorkant van die tulband vasgesit as 'n
besondere wydingsteken. Dit is alles gedoen soos die Here Moses
beveel het. 10Moses het toe met die salfolie die tabernakel en alles wat
daarin was, gesalf. So het hy dit vir die diens van die Here gewy. 11Hy
het naamlik sewe maal van die olie teen die altaar gesprinkel en die
altaar met al sy gereedskap en ook die waskom en sy staander gesalf
om dit te wy. 12Hy het ook van die salfolie op Aäron se kop gegooi om
hom te salf en aan die diens van die Here te wy. 13Toe het Moses die
seuns van Aäron by die altaar laat plek inneem, die priesterklere vir
hulle aangetrek, hulle serpe omgebind en hulle kopdoeke vasgemaak.
Hy het dit gedoen soos die Here hom beveel het. 14Hierna het hy die
bul vir die sondeoffer na die altaar toe gebring, en Aäron en sy seuns
het hulle hande op die kop van die bul gesit. 15Moses het die bul
geslag en van die bloed met sy vinger rondom die horings van die
altaar gesmeer om die altaar te reinig. Hy het toe die res van die bloed
teen die fondament van die altaar uitgegooi. So het hy die altaar aan
die Here gewy sodat daarop versoening gedoen kan word. 16Hierna het
Moses al die vet wat aan die binnegoed sit en die punt van die lewer
saam met die twee niere en die niervet op die altaar verbrand. 17Die
res van die bul, die vel, die vleis en die pensmis is buite die kamp
verbrand soos die Here vir Moses beveel het. 18Toe is die ram vir die
brandoffer nadergebring na die altaar toe Aäron en sy seuns het hulle
hande op die kop van die ram gesit. 19Moses het hom geslag en die
bloed rondom teen die altaar uitgegooi. 20Hy het die ram opgesny. Hy
het die kop, die opgesnyde dele, die binnevet, en 21nadat hy dit skoon
gewas het, ook die binnegoed en pote verbrand. So het Moses die hele
ram op die altaar verbrand. Dit was 'n brandoffer wat deur die Here

aanvaar is, 'n vuuroffer wat aan die Here gebring is soos Hy Moses
beveel het. 22Hierna is die ander ram wat vir die priesterwyding
bedoel was, na die altaar toe gebring. Aäron en sy seuns het hulle
hande ook op die kop van dié ram gesit. 23Moses het hom geslag en
van die bloed aan Aäron se regteroorlel, sy regterduim en
regtergroottoon gesmeer. 24Moses het die seuns van Aäron laat
naderkom en van die bloed ook aan húlle regteroorlelle, regterduime
en regtergroottone gesmeer. Die res van die bloed het hy rondom teen
die altaar uitgegooi. 25Hy het die vet, dit is die vetstert en al die vet
wat aan die binnegoed sit, saam met die punt van die lewer, die twee
niere met die niervet en die regterboud eenkant gesit. 26Hy het 'n
ongesuurde ringbrood, 'n ringbrood wat met olie geknie is, en 'n
roosterkoek uitgehaal uit die mandjie met ongesuurde brood wat by
die altaar gestaan het, en dit by die vet en die regterboud gesit.
27Daarna het hy dit alles vir Aäron en sy seuns gegee en hulle aangesê
om dit as 'n beweegoffer vir die Here aan te bied. 28Moses het dit toe
by hulle geneem en dit op die altaar bo-op die brandoffer verbrand.
Die offer waarmee die priesters gewy is, was 'n offer wat deur die Here
aanvaar is. Dit was 'n vuuroffer wat vir die Here aangebied is. 29Moses
het die bors as 'n beweegoffer vir die Here aangebied. Dit was die deel
van die offerram vir die priesterwyding wat Moses, volgens die bevel
van die Here, gekry het. 30Daarna het Moses van die salfolie en van die
bloed wat op die altaar was, oor Aäron en sy klere gesprinkel en ook
oor sy seuns en hulle klere. So het Moses vir Aäron en sy seuns en
hulle klere aan die Here gewy. 31Moses het vir Aäron en sy seuns gesê:
Kook die vleis by die ingang van die tent van ontmoeting en eet dit
daar saam met die brood in die mandjie wat gebruik is by die
priesterwyding, want die bevel aan my was: Aäron en sy seuns moet
dit eet.' 32As daar iets oorbly van die vleis of die brood, moet dit
verbrand word. 33Julle mag 'n week lank nie die ingang van die tent
van ontmoeting verlaat nie, nie voordat die sewe dae van die
wydingseremonies verby is nie. 34Die dinge wat vandag gedoen is op
bevel van die Here, was bedoel om julle sonde te versoen. 35Daarom
moet julle 'n week lank dag en nag by die ingang van die tent van
ontmoeting bly en die bevel van die Here uitvoer, anders sal julle
sterwe. Dit is die bevel wat ek van die Here ontvang het. 36Aäron en sy
seuns het toe alles wat die Here deur Moses beveel het, gedoen.

LEVÍTIKUS 9

1Toe die week verby was, het Moses vir Aäron, sy seuns en die leiers
van Israel laat roep. 2Hy sê toe vir Aäron: Vat 'n bulkalf en 'n ram,
altwee sonder liggaamsgebrek, en offer die kalf as 'n sondeoffer en die
ram as 'n brandoffer aan die Here. 3Sê dan vir die Israeliete hulle moet
'n bokram bring as sondeoffer en 'n bulkalf en 'n lam as brandoffer,
almal 'n jaar oud en sonder liggaamsgebrek. 4Hulle moet ook 'n bul en
'n ram bring as 'n maaltydoffer aan die Here, sowel as 'n graanoffer
wat met olie aangemaak is, want die Here wil Hom vandag aan julle
openbaar. 5Hulle het alles wat Moses beveel het, na die voorkant van
die tent van ontmoeting toe gebring en die hele gemeente het
saamgekom en in die teenwoordigheid van die Here kom staan. 6Toe
sê Moses: Ons sal nou doen wat die Here beveel het. Dan sal die
magtige teenwoordigheid van die Here aan julle geopenbaar word.
7Moses sê toe vir Aäron: Kom nader na die altaar toe en offer die
sondeoffer en die brandoffer wat vir jouself bedoel is, en doen
versoening vir jouself en jou mense. Bring daarna die offer van die
volk en doen versoening vir hulle soos die Here beveel het. 8Aäron het
nader gegaan na die altaar toe en die kalf geslag wat bedoel was as
sondeoffer vir homself. 9Sy seuns het die bloed vir hom na die altaar
toe gebring en hy het sy vinger in die bloed gesteek en daarvan aan
die horings van die altaar gesmeer. Die res van die bloed het hy teen
die fondament van die altaar uitgegooi. 10Die vet, die niere en die punt
van die lewer van die sondeofferdier het hy op die altaar verbrand
soos die Here vir Moses beveel het. 11Die vleis en die vel is egter buite
die kamp verbrand. 12Daarna het hy die ram geslag wat vir homself
bedoel was as brandoffer. Sy seuns het die bloed vir hom aangegee, en
hy het dit rondom teen die altaar gesprinkel. 13Hulle het ook die
stukke en die kop van die brandofferdier vir hom aangegee, en hy het
dit op die altaar aan die brand gesteek. 14Hy het die binnegoed en die
pote gewas en dit bo-op die brandoffer op die altaar verbrand.
15Daarna het Aäron die offer van die volk na die altaar toe gebring. Hy
het die bokram wat as sondeoffer vir die volk bedoel was, gevat, hom
geslag en geoffer op dieselfde manier as die vorige sondeoffer. 16Hy
het ook die brandoffer van die volk na die altaar toe gebring en dit
volgens die voorskrif geoffer. 17Toe het hy die graanoffer nadergebring
en 'n handvol daarvan op die altaar verbrand. Dit was afgesien van die
daaglikse brandoffer. 18Die bul en die ram wat bedoel was as
maaltydoffers van die volk, het hy ook geslag. Die seuns van Aäron
het die bloed vir hom aangegee en hy het dit rondom teen die altaar
gesprinkel. 19Sy seuns het die vetdele van die bul en die ram, naamlik
die vetstert, die niervet, die niere en die punt van die lewer, 20op die

borsstukke gepak en dit alles vir Aäron aangegee. Hy het die vetdele
op die altaar verbrand, 21maar die borsstukke en die regterboud het hy
as beweegoffer aan die Here aangebied soos Moses hom beveel het.
22Nadat Aäron die sondeoffer, die brandoffer en die maaltydoffers
gebring het, het hy sy hande na die volk toe uitgesteek en hulle
geseën. Hy het van die altaar afgeklim 23en saam met Moses in die tent
van ontmoeting ingegaan. Toe hulle uitkom, het hulle die volk geseën.
Die magtige teenwoordigheid van die Here is toe aan die hele volk
geopenbaar: 24vuur wat van die Here gekom het, het die oorblyfsels
van die brandoffer en die vetstukke op die altaar weggebrand. Toe die
volk dit sien, was daar uitroepe van blydskap en het almal op hulle
knieë geval.

LEVÍTIKUS 10

1Nadab en Abihu, seuns van Aäron, het elkeen sy vuurpan gevat en
gloeiende kole daarin gesit. Hulle het wierook daaroor gegooi en dit
vir die Here aangebied. Dit was egter ongeoorloofde vuur omdat dit
teen die bevel van die Here was. 2'n Vuur wat van die Here af gekom
het, het hulle verteer, en hulle het gesterf in die teenwoordigheid van
die Here. 3Toe sê Moses vir Aäron: Die Here het gesê: Wie 'n offer vir
My bring, moet besef dat Ek heilig is; sy ontsag vir My moet vir die
hele volk duidelik wees. Aäron was sprakeloos. 4Moses het daarna vir
Misael en Elisafan, seuns van Aäron se oom Ussiël, geroep en vir hulle
gesê: Gaan nader en vat julle familielede weg voor die heiligdom en
dra hulle uit die kamp uit. 5Hulle het toe nader gegaan en die dooies
in hulle ampsklere uitgedra na 'n plek buite die kamp soos Moses gesê
het. 6Moses het Aäron en sy twee seuns Eleasar en Itamar beveel:
Moenie rou deur julle hare onversorg te laat en julle klere te skeur nie.
As julle rou, sal julle sterwe, en sal die Here toornig wees op die hele
gemeente. Maar julle volksgenote, al die Israeliete, mag rou oor
hierdie vuurdood wat van die Here gekom het. 7Julle mag ook glad nie
van die ingang van die tent van ontmoeting af weggaan nie. As julle
dit doen, sal julle sterwe, want die salfolie van die Here het julle aan
Hom gewy. Hulle het toe gemaak soos Moses gesê het. 8Die Here het
vir Aäron gesê: 9Jy en jou seuns mag geen wyn of bier drink wanneer
julle moet gaan diens doen in die tent van ontmoeting nie, want dan
sal julle sterwe. Dit is 'n vaste voorskrif, ook vir julle nageslag. 10Daar
moet duidelik onderskeid gemaak word tussen wat gewyd is en wat
nie gewyd is nie, tussen wat onrein is en wat rein is. 11Julle moet al
die voorskrifte wat die Here deur Moses aan julle gegee het, vir die
Israeliete leer. 12Moses het vir Aäron en sy twee seuns wat nog gelewe
het, Eleasar en Itamar, gesê: Vat die graanoffer wat oorgebly het nadat
die vuuroffer aan die Here gebring is, en eet dit by die altaar. Daar
mag nie suurdeeg by kom nie. Omdat dit 'n besondere gewyde gawe
is, 13moet julle dit op 'n gewyde plek eet. Volgens die bevel wat ek
ontvang het, is dit julle deel uit die vuuroffer wat aan die Here
gebring word. 14Maar die borsstuk van die beweegoffer en die boud uit
die offergawe mag julle en julle familie op enige rein plek eet, want
dit is die deel wat julle en julle familie toekom uit die maaltydoffers
van die Israeliete. 15Die Israeliete moet die boud uit die offergawe en
die borsstuk wat as beweegoffer vir die Here aangebied is, bring
wanneer hulle die vetdele bring wat vir die vuuroffer bedoel is. Hulle
moet dit as beweegoffers aan die Here aanbied. Daarna kry julle dit.
Die Here het beveel dat dit 'n vaste voorskrif moet wees. 16Toe Moses
op 'n keer navraag doen oor die sondeofferbok en hy uitvind dat dit

verbrand is, was hy kwaad vir Eleasar en Itamar, die seuns van Aäron
wat nog gelewe het. Hy vra toe: 17Waarom het julle nie die sondeoffer
op 'n gewyde plek geëet nie? Dit is 'n besondere gewyde gawe en die
Here het dit aan julle gegee om die sonde van die gemeente weg te
neem; dit is bedoel om vir hulle by die Here versoening te doen.
18Omdat die bloed nie in die heiligdom ingeneem is nie, moes julle die
sondeoffer in die heiligdom geëet het soos ek julle beveel het. 19Aäron
antwoord toe daarop: Die mense hét vandag hulle sondeoffer en
brandoffer aan die Here gebring, en tog het hierdie ramp my getref!
Sou dit dan enige verskil gemaak het as ek die sondeoffer geëet het?
20Toe Moses dit hoor, was hy tevrede.

LEVÍTIKUS 11

1Die Here het vir Moses en Aäron gesê: 2Sê vir die Israeliete: Van al die
diere wat op land hou, mag julle 3net dié eet wat volledig gesplete
kloue het en herkou. 4Maar dié wat net herkou of net gesplete kloue
het, mag julle nie eet nie. Dit geld vir die kameel, want, alhoewel die
dier herkou, het hy nie gesplete kloue nie. Julle moet hom dus as
onrein beskou. 5Dit geld ook vir die dassie 6en vir die haas. 7'n Vark het
weer volledig gesplete kloue, maar hy herkou nie. Hy is vir julle dus 'n
onrein dier. 8Julle mag nie die vleis van hierdie diere eet of selfs aan
hulle karkasse raak nie: hulle is vir julle onrein. 9In die geval van
waterdiere mag julle alles eet wat vinne en skubbe het. Dit geld vir
soutwaterdiere en varswaterdiere. 10Maar enige ding wat in die water
lewe en nie vinne en skubbe het nie, is vir julle verbode. 11Hulle is vir
julle verbode en julle mag glad nie van dié diere eet of selfs raak aan
een wat dood is nie. 12Alle waterdiere wat nie vinne en skubbe het nie,
is dus vir julle verbode. 13In die geval van diere met vlerke is die
volgende soorte verbode en hulle mag dus nie geëet word nie: arende,
lammervangers en visarende; 14aasvoëls en valksoorte; 15al die
kraaisoorte; 16volstruise, nagvalke, seemeeue en alle soorte roofvoëls;
17uile, visvangers, ibisse, 18flaminke, pelikane, swane, 19ooievaars, al
die reiersoorte, hoep-hoepe en vlermuise. 20Alle insekte wat vlerke het
en op pote loop, is vir julle verbode. 21Julle mag egter dié eet waarvan
die pote so is dat hulle kan spring. 22Dit sluit in alle soorte sprinkane
en krieke. 23Alle ander insekte wat vlerke het en op pote loop, is vir
julle verbode. 24Sommige diere se karkasse maak iemand wat net
daaraan raak, onrein vir die res van die dag. 25As iemand die karkas
van so 'n dier gedra het, moet hy sy klere was, maar hy is vir die res
van die dag onrein. 26Dit is alle mak diere waarvan die pote nie
volledig gesplete is nie en wat nie ook herkou nie. Dit is onrein diere,
en elkeen wat aan die karkas van so 'n dier raak, is onrein. 27Verder is
alle viervoetige wilde diere wat nie hoewe het nie, onrein. As iemand
aan die karkas van so 'n dier raak, is hy onrein vir die res van die dag.
28As hy so 'n karkas gedra het, moet hy sy klere was, maar hy is nog
vir die res van die dag onrein. 29Die volgende diertjies wat volop
voorkom in die veld, moet julle as onrein beskou: molle, muise en al
die akkedissoorte 30soos geitjies, sandakkedisse, boomakkedisse,
gewone akkedisse en ook verkleurmannetjies. 31Dit is onrein diertjies
en elkeen wat aan so 'n diertjie raak as hy dood is, is die res van die
dag onrein. 32Enigiets waarop so 'n dooie diertjie val, is ook onrein. Dit
geld vir enige gebruiksartikel van hout, lap, leer of growwe linne,
enige gewone gebruiksartikel. Dit moet in water gedruk word, maar is
nog vir die res van die dag onrein. Eers daarna is dit rein. 33As een van

die diertjies in 'n kleipot val, is alles wat in die pot is, onrein. Die pot
moet dan gebreek word, 34want enige kos waarby water uit so 'n pot
gegooi is, is onrein, en enige vloeistof uit so 'n pot is onrein. 35Enigiets
waarop een so 'n dooie diertjie val, is onrein. 'n Kleioond of
kleikookplek moet in so 'n geval afgebreek word; dit het onrein
geword, en julle moet dit as onrein beskou. 36'n Fontein of opgaardam
is wel nie onrein as so 'n dooie diertjie daarin val nie, maar iemand
wat aan die diertjie raak, is onrein. 37As so 'n dooie diertjie op saad val
wat gesaai gaan word, word die saad nie onrein nie. 38As dit egter
gebeur wanneer die saad in water lê om te week, is dit onrein. 39As
enige dier wat julle wel mag eet, vrek, is iemand wat aan die karkas
raak, die res van die dag onrein. 40As iemand van die dooie dier se
vleis eet of die karkas dra, moet hy sy klere was, maar self is hy die
res van die dag onrein. 41Alle klein diertjies wat volop voorkom in die
veld, is vir julle verbode: 42of hulle nou seil of op vier pote loop of baie
pote het, julle mag nie een van hulle eet nie, want dit is verbode.
43Julle moet julle nie besoedel met een van dié diere dat julle onrein
word nie. 44Ek is die Here julle God. Wy julle aan my diens en wees
heilig, want Ek is heilig. Julle mag julle nie verontreinig met enige
van die kleiner diertjies wat volop voorkom in die veld nie. 45Ek is die
Here wat julle uit Egipte laat trek het sodat Ek julle God kan wees.
Omdat Ek heilig is, moet julle ook heilig wees. 46Dit is dan die reëling
wat betrekking het op diere en voëls en op alles wat in water lewe en
wat op die grond beweeg. 47Julle moet noukeurig onderskei tussen
rein en onrein, tussen diere wat geëet mag word en diere wat nie
geëet mag word nie.

LEVÍTIKUS 12

1Die Here het vir Moses gesê: 2Sê vir die Israeliete: Wanneer 'n vrou 'n
seun in die wêreld bring, is sy onrein, soos wanneer sy menstrueer, 'n
week lank. 3Op die agste dag moet die seuntjie besny word. 4Daarna
moet sy nog drie en dertig dae wag om seker te wees dat die
bloedvloeiing opklaar. Voordat dié tydperk om is, mag sy aan niks
raak wat gewyd is nie en ook nie in die heiligdom ingaan nie. 5As sy 'n
dogter in die wêreld bring, is sy onrein soos wanneer sy menstrueer,
maar twee weke lank. Dan moet sy nog ses en sestig dae wag om seker
te wees dat daar geen bloedvloeiing meer is nie. 6As sy in die geval
van 'n seun of dogter die bepaalde aantal dae gewag het, moet sy 'n
jaaroud lam as brandoffer en 'n tortelduif of enige ander duif as
sondeoffer neem na die priester toe wat diens doen by die ingang van
die tent van ontmoeting. 7Hy moet dit dan aan die Here offer en vir
haar versoening doen. Dan sal sy rein wees van die bloedvloeiing wat
sy gehad het. Hierdie wet is van toepassing op enige vrou wat 'n kind
in die wêreld bring, of dit nou 'n seun is of 'n dogter. 8As sy nie 'n lam
kan bekostig nie, moet sy twee tortelduiwe of twee ander duiwe bring,
die een as brandoffer en die ander as sondeoffer, sodat die priester vir
haar versoening kan doen en sy rein kan wees.

LEVÍTIKUS 13

1Die Here het vir Moses en Aäron gesê: 2Wanneer iemand êrens aan sy
lyf 'n swelsel of 'n uitslag of 'n seer het wat dalk kan ontwikkel in 'n
velsiekte wat hom onrein kan maak, moet hy na Aäron of een van die
Aäronitiese priesters toe gebring word. 3Die priester moet dan die
seerplek ondersoek. As die hare daarop wit geword het en dit lyk of
die ontsteking dieper is as die vel, is dit 'n velsiekte waardeur die
persoon onrein gemaak word. Die priester wat dit ondersoek het, moet
dan die persoon onrein verklaar. 4Maar as die seer 'n ligte kleur het en
dit lyk of dit nie dieper as die vel is nie en die hare daarop het nie wit
geword nie, moet die priester die persoon 'n week lank afsonder. 5Op
die sewende dag moet die priester die persoon weer ondersoek. As
daar na die priester se mening geen verandering ingetree het nie en
die ontsteking het nie versprei in die vel nie, moet hy die persoon nog
'n week afsonder. 6Op die sewende dag moet die priester die persoon
dan weer ondersoek. As die ontsteking opgeklaar het en nie verder
versprei het in die vel nie, moet die priester die persoon rein verklaar.
Dit is dan 'n onskadelike uitslag. Nadat hy sy klere gewas het, sal hy
rein wees. 7As die uitslag egter verder versprei nadat die priester hom
ondersoek en rein verklaar het, moet hy weer na die priester toe gaan
vir 'n ondersoek. 8As die priester merk dat die uitslag versprei het,
moet hy die persoon onrein verklaar. Dit is dan 'n velsiekte waardeur
hy onrein gemaak word. 9Iemand wat vermoedelik 'n velsiekte het wat
hom onrein kan maak, moet na die priester toe gebring word. 10Die
priester moet hom dan ondersoek. Al is daar op die vel net 'n enkele
wit seerplek wat die hare laat wit word en wat oop en rou is, 11het die
persoon alreeds 'n velsiekte wat hom onrein maak. Die priester moet
die persoon onrein verklaar. Die priester hoef die persoon nie vir 'n
tyd af te sonder nie, want hy is klaar onrein. 12Maar as iemand 'n
velsiekte het wat so versprei het dat dit vir die priester lyk of dit die
hele lyf bedek, 13moet die priester hom noukeurig ondersoek. Al is die
velsiekte oor sy hele lyf versprei, maar daar is geen teken van
ontsteking nie, is hy rein. 14Maar wanneer daar êrens aan hom 'n rou
seer verskyn, is hy onrein. 15Wanneer die priester by 'n ondersoek 'n
rou seer ontdek, moet hy die persoon onrein verklaar. 'n Rou seer
beteken onreinheid, 'n velsiekte waardeur die persoon onrein gemaak
word. 16As die rou seer egter genees en 'n wit roof vorm, moet hy weer
na die priester toe gaan. 17Die priester moet dit ondersoek. As die
seerplek inderdaad 'n wit roof gevorm het, moet die priester die
persoon rein verklaar. Hy is rein. 18As iemand aan sy lyf 'n verswering
gehad het wat genees het, 19en waar die verswering was, kom daar 'n
wit swelsel of 'n rooierige seer, moet dit aan die priester gewys word.

20Die priester moet dit ondersoek. As dit lyk of die kwaad onder die
vel is en die hare daarop het wit geword, moet die priester die
persoon onrein verklaar. Deur die verswering het daar 'n velsiekte
ontstaan wat hom onrein maak. 21Maar as die priester die plek
ondersoek en sien dat die hare daarop nie wit geword het nie, dat die
kwaad nie onder die vel is nie en dat die ontsteking opgeklaar het,
moet die priester die persoon 'n week lank afsonder. 22As die kwaad
dan verder versprei in die vel, moet die priester die persoon onrein
verklaar. Hy het 'n seerplek wat hom onrein maak. 23Maar as die plek
onverander bly en die ontsteking het nie versprei nie, is dit maar net
die litteken van die verswering. Die priester kan hom dan rein
verklaar. 24Wanneer iemand 'n brandwond opgedoen het en die rou
wond vorm 'n rooierige of 'n wit seer, 25moet die priester die plek
ondersoek. As die hare op die seer wit geword het en die seer lyk
dieper as die vel, het deur die brandwond 'n velsiekte ontstaan
waardeur die persoon onrein gemaak word. Die priester moet die
persoon onrein verklaar. Hy het 'n velsiekte wat hom onrein maak.
26As die priester by sy ondersoek egter vind dat die hare op die seer
nie wit geword het nie, dat die seer nie dieper is as die vel nie en dat
die ontsteking opgeklaar het, moet die priester die persoon 'n week
lank afsonder. 27Op die sewende dag moet die priester die persoon
weer ondersoek. As die kwaad verder versprei het in die vel, moet die
priester die persoon onrein verklaar. Dit is 'n velsiekte wat hom onrein
maak. 28Maar as die plek onverander bly en die ontsteking het nie in
die vel versprei nie maar opgeklaar, is dit die swelsel van die
brandwond. Die priester moet hom dan rein verklaar, want dit is maar
net die merk van die brandwond. 29Wanneer daar 'n seerplek is aan die
kop van 'n man of 'n vrou of in die baard van 'n man, 30moet die
priester dit ondersoek. As dit lyk of die kwaad dieper is as die vel en
as die hare daarop geel en donserig is, moet die priester die persoon
onrein verklaar. Dit is 'n skurfsiekte, 'n velsiekte aan die kop of gesig,
waardeur die persoon onrein gemaak word. 31As die priester egter sien
dat die skurfsiekte nie dieper is as die vel nie, maar dat die hare
daarop tog nie 'n gesonde kleur het nie, moet hy die persoon met die
skurfsiekte 'n week lank afsonder. 32Op die sewende dag moet die
priester weer die seerplek ondersoek. As die skurfsiekte nie versprei
het nie, die hare daarop nie geel is nie en dit nie dieper lyk as die vel
nie, 33moet al die hare afgeskeer word behalwe dié waar die
skurfsiekte is. Daarna moet die priester die persoon nog 'n week
afsonder. 34Op die sewende dag moet die priester die skurfsiekte weer
ondersoek. As dit nie versprei het in die vel nie en dit lyk nie dieper as
die vel nie, moet die priester die persoon rein verklaar. Nadat hy sy
klere gewas het, sal hy rein wees. 35As daar egter enige verspreiding
van die skurfsiekte voorkom nadat die persoon rein verklaar is, 36moet

die priester hom weer ondersoek. As dit duidelik is dat die skurfsiekte
versprei het op die vel, hoef die priester nie eens te kyk of daar geel
hare is nie. Die persoon is onrein. 37As die priester later sien dat die
skurfsiekte nie versprei het nie en dat daar gesonde hare op groei, is
dit 'n teken dat die plek genees het en dat die persoon rein is. Die
priester moet hom dan ook rein verklaar. 38As 'n man of 'n vrou êrens
aan die lyf wit vlekke het, 39moet die priester dit ondersoek. As die
vlekke op die vel bleekwit vertoon, is dit gewone velverwitting
waaraan die persoon ly. Hy is rein. 40Iemand wie se hare uitval sodat
sy kop kaal word, is nie daarvan onrein nie. 41Ook wanneer net die
hare op sy voorkop uitval, sodat sy kop daar kaal word, is hy nie
onrein nie. 42As daar egter 'n rooierige ontsteekte plek verskyn waar sy
kop kaal raak, is dit 'n teken dat hy aan sy kopvel 'n velsiekte het wat
hom dalk onrein maak. 43Die priester moet die persoon dan ondersoek.
As die simptome dieselfde is as dié van 'n velsiekte aan die lyf, wat 'n
mens onrein maak, naamlik 'n rooierige swelsel, 44het die man
inderdaad so 'n velsiekte. Hy is onrein en die priester moet nie huiwer
om die man onrein te verklaar nie. Die kwaad is in sy kopvel.
45Iemand wat 'n velsiekte het wat hom onrein maak, moet geskeurde
klere dra en sy hare onversorg laat. Hy moet ook die onderste deel van
sy gesig bedek en uitroep: Onrein! Onrein!' 46Hy bly onrein solank hy
die siekte het. Hy moet dan ook in afsondering lewe en buite die
kampplek bly. 47As daar 'n kol skimmel is op 'n kledingstuk, 48of op
garing of materiaal van linne of wol, of op vel of enige velartikel, 49en
die skimmel het 'n groenerige of rooierige kleur, kan dit skadelike
skimmel wees, en moet dit aan die priester gewys word. 50Die priester
moet die kol ondersoek en die artikel met die skimmel 'n week lank
eenkant sit. 51Op die sewende dag moet hy dit weer ondersoek. As die
kol op die kledingstuk of garing of materiaal of velartikel groter
geword het, is dit skadelike skimmel. Dit is onrein. 52Die ding waarop
die kol skadelike skimmel is, die wol, linne of vel, moet sonder meer
in die vuur gegooi en verbrand word. 53Maar as die priester sien dat
die kol nie groter geword het nie, 54moet hy beveel dat die artikel met
die skimmel gewas word. Daarna moet hy dit nog 'n week eenkant sit.
55As die priester dan, nadat dit so behandel is, sien dat die kleur van
die kol nie verander het nie, is dit onrein, ook al het die kol nie groter
geword nie. Dit moet verbrand word. Dit maak nie saak of die
bederfde plek aan die voor- of aan die agterkant is nie. 56As die
priester egter sien dat die kol dowwer van kleur is 'n week nadat die
artikel gewas is, moet hy die kol uitskeur uit die kledingstuk, die vel,
die garing of die materiaal. 57As daar dan weer 'n kol verskyn, is dit 'n
teken dat die skimmel nog daar is. So 'n artikel moet verbrand word.
58'n Kledingstuk, garing, materiaal of 'n velartikel waarvan die
skimmel verdwyn het nadat dit gewas is, moet 'n tweede keer gewas

word, dan is dit rein. 59Die voorafgaande is die voorskrifte
waarvolgens bepaal moet word of klere, garing en materiaal van wol
of linne, en velartikels rein of onrein is wanneer daar skimmel op is.

LEVÍTIKUS 14

1Die Here het vir Moses gesê: 2Wanneer iemand gereinig moet word
wat gely het aan 'n velsiekte wat hom onrein maak, moet die volgende
voorskrif nagekom word. Hy moet na die priester toe gebring word,
3maar buite die kampplek. Die priester moet die persoon daar
ondersoek. As hy genees is van die velsiekte, 4moet daar op bevel van
die priester twee lewende rein voëls, 'n stukkie sederhout, bloedrooi
garing en 'n hisoptakkie gebring word vir die persoon wat gereinig
moet word. 5Op bevel van die priester moet die kop van die een voël
afgesny word oor 'n erdebakkie waarin vars water is. 6Die priester
moet dan die lewende voël vat en hom saam met die stukkie
sederhout, die bloedrooi garing en die hisoptakkie dompel in die
bloed van die voël waarvan die kop afgesny is oor die bakkie vars
water. 7Hy moet die water met die bloed in sewe maal sprinkel oor die
persoon wat gereinig moet word van sy siekte en hom dan rein
verklaar. Daarna moet hy die lewende voël in die veld loslaat. 8Die
persoon wat gereinig word, moet sy klere was, al sy hare afskeer en
bad. Dan is hy rein en mag hy in die kampplek ingaan, maar hy moet
nog 'n week buite sy tent bly. 9Op die sewende dag moet hy al sy hare
afskeer. Hy moet sy hare, sy baard, sy wenkbroue en al sy
liggaamshare afskeer. As hy dan sy klere gewas en hom gebad het, is
hy rein en mag hy in sy tent ingaan. 10Op die agste dag moet hy twee
ramlammers en 'n jaaroud ooilam, almal sonder liggaamsgebrek, 'n
graanoffer wat bestaan uit vyf kilogram meel wat met olyfolie
aangemaak is, en 'n halwe liter olyfolie na die priester toe bring. 11Die
priester wat die reiniging doen, moet dan die persoon wat gereinig
word, saam met sy offergawes bring na die ingang van die tent van
ontmoeting toe, in die teenwoordigheid van die Here. 12Daarna moet
die priester die een ramlam en die halwe liter olie as 'n skuldoffer
bring; hy moet dit as 'n beweegoffer vir die Here aanbied. 13Hy moet
die lam slag op dieselfde plek waar die sondeoffer en die brandoffer
geslag word, op die gewyde plek, want die skuldoffer is net soos die
sondeoffer. Dit kom die priester toe, dit is 'n besondere gewyde gawe.
14Die priester moet van die bloed van die skuldofferlam smeer aan die
regteroorlel, die regterduim en die regtergroottoon van die persoon
wat gereinig word. 15Daarna moet die priester van die olyfolie in die
palm van sy eie linkerhand gooi, 16'n vinger van sy regterhand in die
olie druk en dit sewe maal sprinkel in die teenwoordigheid van die
Here. 17Die priester moet van die olie wat in sy handpalm oorbly, bo-
oor die skuldofferbloed smeer wat aan die regteroorlel, die duim en
die groottoon van die persoon is. 18Die priester smeer die res van die
olie in sy handpalm aan die kop van die persoon wat gereinig word.

So doen die priester versoening by die Here vir die persoon. 19Daarby
moet die priester ook die sondeofferlam offer en so versoening doen
vir die persoon wat gereinig word. Hierna mag die persoon die
brandofferlam slag, 20en die priester moet dit saam met die graanoffer
op die altaar verbrand. Wanneer die priester so versoening gedoen het
vir die persoon, is hy rein. 21As die persoon egter so arm is dat hy nie
gewone offers kan bekostig nie, kan hy 'n ramlam gebruik as
skuldoffer. Dit moet as beweegoffer aangebied word om vir hom
versoening te doen, saam met 'n graanoffer bestaande uit een en 'n
half kilogram meel wat met olyfolie aangemaak is en 'n halwe liter
olyfolie. 22Verder moet hy twee tortelduiwe of twee ander duiwe
gebruik, een vir die sondeoffer en een vir die brandoffer. 23Hy moet dit
op die agste dag van sy reiniging vir die priester bring na die ingang
van die tent van ontmoeting toe, in die teenwoordigheid van die Here.
24Die priester moet dan die skuldofferlam en die halwe liter olie as
beweegoffer vir die Here aanbied. 25Daarna moet die priester die
skuldofferlam slag en van die bloed smeer aan die regteroorlel, die
regterduim en die regtergroottoon van die persoon wat gereinig word.
26Daarna moet die priester van die olie in die palm van sy eie
linkerhand gooi 27en dit met 'n vinger van sy regterhand sewe maal
sprinkel in die teenwoordigheid van die Here. 28Hy moet ook van die
olie in sy handpalm bo-oor die skuldofferbloed smeer wat aan die
regteroorlel, die duim en die groottoon van die persoon is wat
gereinig word. 29Die priester smeer die olie wat in sy handpalm oor is,
aan die persoon se kop. So doen die priester versoening by die Here
vir die persoon. 30Die priester moet dan een van die twee tortelduiwe
of ander duiwe wat die man gebring het, 31as 'n sondeoffer bring en
die ander as 'n brandoffer saam met die graanoffer. So doen die
priester versoening by die Here vir die persoon wat gereinig word.
32Hierdie voorskrif moet geld in die geval van 'n persoon wat 'n
velsiekte gehad het wat hom onrein gemaak het en wat nie die
gewone reinigingsoffers kan bekostig nie. 33Die Here het vir Moses en
Aäron gesê: 34Julle gaan intrek in die land Kanaän wat Ek vir julle as
besitting gee. As Ek dan swamme laat groei in een van die huise in die
land wat julle sal besit, 35moet die eienaar van die huis vir die priester
gaan sê: Dit lyk my daar is 'n swamplaag in my huis.' 36Die priester
moet dan beveel dat die huis ontruim word voordat hy die swamme
gaan ondersoek, anders word alles in die huis dalk onrein verklaar.
Eers daarna kan hy die huis gaan ondersoek. 37As die priester sien dat
die swamme aan die mure van die huis sit en dat dit groenerige of
rooierige holtes vorm wat lyk of dit dieper is as die oppervlak van die
muur, 38moet hy uit die huis uitgaan en toegang tot die huis 'n week
lank verbied. 39Op die sewende dag moet die priester die huis weer
ondersoek. As die swamme aan die mure versprei het, 40moet die

klippe waaraan die swamme is, uitgebreek word op bevel van die
priester en buite die dorp op 'n onrein plek weggegooi word. 41Al die
pleister in die huis moet dan afgekrap en ook buite die dorp op 'n
onrein plek gegooi word. 42Hulle moet dan ander klippe in die muur
inbou en die hele huis oorpleister. 43As daar weer swamme groei nadat
die klippe uitgebreek, die pleister afgekrap en die huis oorgepleister
is, 44moet die priester weer gaan kyk. As dit inderdaad weer uitgeslaan
het, is dit skadelike swamme. Daardie huis is onrein. 45Dit moet
afgebreek word en die klippe, houtwerk en klei moet buite die dorp op
'n onrein plek gegooi word. 46Iemand wat in die huis ingaan in die tyd
dat toegang verbied is, sal die res van die dag onrein wees 47en as hy
in die huis slaap of eet, moet hy ook sy klere was. 48As die priester
egter vind dat die swamme nie weer gegroei het nadat die huis
oorgepleister is nie, moet hy dit rein verklaar aangesien daar nie meer
swamme is nie. 49Om die huis te reinig, moet hy twee voëls, 'n stukkie
sederhout, bloedrooi garing en 'n hisoptakkie vat. 50Hy moet die kop
van die een voël afsny oor 'n erdebakkie waarin vars water is, 51en dan
die stukkie sederhout, die hisoptakkie, die bloedrooi garing en die
lewende voël dompel in die vars water met die bloed van die voël
waarvan die kop afgesny is. Hy moet die water met die bloed in sewe
keer teen die huis sprinkel. 52So moet hy die huis reinig met die bloed
van die voël en die vars water en deur middel van die lewende voël,
die stukkie sederhout, die hisoptakkie en die bloedrooi garing.
53Daarna moet hy die lewende voël buite die dorp loslaat in die oop
veld. So doen die priester versoening vir die huis en word dit rein.
54Die voorafgaande voorskrifte het betrekking op skurfsiekte,
55skimmel aan klere, swamme in 'n huis, 56swelsels, uitslag en sere wat
onrein maak. 57So moet vasgestel word wanneer iets rein of onrein is.
Dit is die voorskrif in verband met dinge wat onrein maak.

LEVÍTIKUS 15

1Die Here het vir Moses en Aäron gesê: 2Sê vir die Israeliete: Enige
abnormale afskeiding uit die geslagsorgaan van 'n man is onrein. 3Hy
is self ook onrein solank die afskeiding duur. Of dit nou 'n
aanhoudende of 'n periodieke afskeiding is, dit maak hom onrein. 4'n
Bed waarop so iemand lê, of enigiets waarop hy sit, word onrein.
5Enigiemand wat aan die bed raak, moet sy klere was en hom bad. Hy
is die res van die dag onrein. 6Wanneer iemand op iets sit waarop die
man met die afskeiding gesit het, moet so 'n persoon sy klere was en
hom bad. Hy is die res van die dag onrein. 7Wanneer iemand raak aan
'n man wat 'n afskeiding het, moet so 'n persoon sy klere was en hom
bad. Hy is die res van die dag onrein. 8Wanneer 'n man met 'n
afskeiding op 'n rein persoon spoeg, moet die persoon sy klere was en
hom bad. Hy is die res van die dag onrein. 9Enige saal waarop die man
ry wat die afskeiding het, is onrein, 10en elkeen wat aan iets raak
waarop die man gesit het, is die res van die dag onrein. Enigiemand
wat iets optel waarop die man gesit het wat die afskeiding het, moet
bad en sy klere was. Hy is die res van die dag onrein. 11Enigiemand
aan wie 'n man met 'n afskeiding raak sonder dat hy sy hande eers
afgespoel het, moet bad en sy klere was. Hy is die res van die dag
onrein. 12Alle kleipotte waaraan die man raak wat die afskeiding het,
moet gebreek word, maar gebruiksartikels van hout moet afgespoel
word. 13As 'n man wat 'n afskeiding het, gesond word, moet hy sewe
dae wag voordat hy rein verklaar kan word. Hy moet sy klere was en
hom in lopende water bad. Daarna is hy rein. 14Op die agste dag moet
hy met twee tortelduiwe of twee ander duiwe na die ingang van die
tent van ontmoeting toe gaan en hulle in die teenwoordigheid van die
Here vir die priester gee. 15Die priester moet die een vir 'n sondeoffer
en die ander vir 'n brandoffer gebruik om vir die man wat die
afskeiding gehad het, versoening te doen by die Here. 16As 'n man 'n
normale saadafskeiding het, moet hy hom bad. Hy is die res van die
dag onrein. 17Enige linne of leer waarop die saad kom, moet ook
gewas word en is die res van die dag onrein. 18Wanneer 'n man en 'n
vrou geslagtelike omgang gehad het, moet altwee bad. Hulle is die res
van die dag onrein. 19Met 'n normale menstruasie is 'n vrou sewe dae
onrein. Enigiemand wat aan haar raak, is die res van die dag onrein.
20Enigiets waarop sy lê of sit gedurende die sewe dae, is onrein.
21Enige persoon wat aan haar bed raak of aan iets waarop sy gesit het,
moet sy klere was en hom bad. Hy is die res van die dag onrein. 22As
iemand aan iets raak wat op haar bed lê of aan iets waarop sy gesit
het, is hy ook die res van die dag onrein. 23As 'n man dit sou waag om
met haar geslagsgemeenskap te hê, word haar onreinheid op hom

oorgedra en is hyself ook sewe dae onrein. Enige bed waarop hy lê, is
ook onrein. 24As 'n vrou 'n bloedvloeiing het buite haar menstruasietyd
of as die bloedvloeiing tydens menstruasie abnormaal lank aanhou, is
sy onrein solank die bloedvloeiing duur. 25Net soos met menstruasie is
enige bed waarop sy lê of enigiets waarop sy gedurende dié tyd sit,
onrein. 26Elkeen wat daaraan raak, is onrein. Hy moet sy klere was en
hom bad en hy is die res van die dag onrein. 27Wanneer die
bloedvloeiing ophou, moet sy sewe dae wag voordat sy rein verklaar
kan word. 28Op die agste dag moet sy dan twee tortelduiwe of twee
ander duiwe na die priester toe bring by die ingang van die tent van
ontmoeting. 29Die priester moet die een as 'n sondeoffer en die ander
as 'n brandoffer gebruik om vir haar versoening te doen by die Here
oor die onreinheid wat deur die vloeiing veroorsaak is. 30Julle moet
die Israeliete streng laat hou by hierdie reinheidsvoorskrifte, anders
sal hulle dalk my heiligdom wat by hulle is, ontwy. As dit gebeur, sal
hulle sterwe. 31Die voorafgaande voorskrifte reël die geval wanneer 'n
man 'n afskeiding of saadstorting het wat hom onrein maak, 32en
wanneer 'n vrou menstrueer, dit wil sê enige geval van 'n afskeiding
uit die geslagsorgaan van 'n man of 'n vrou en ook wanneer 'n man
met 'n onrein vrou geslagsgemeenskap het.

LEVÍTIKUS 16

1Aäron se twee seuns het gesterf toe hulle 'n offer aan die Here wou
bring, en na aanleiding daarvan het die Here vir Moses 'n opdrag
gegee. 2Hy het vir Moses gesê: Sê vir jou broer Aäron hy mag nooit
sommer in die heiligdom agter die voorhangsel ingaan na die deksel
van die verbondsark toe nie. Ek verskyn telkens in 'n wolk bokant die
deksel van die ark en as Aäron sommer ingaan, sal hy sterwe. 3Voordat
hy in die Allerheiligste ingaan, moet hy 'n jong bul as sondeoffer bring
en 'n ram as brandoffer. 4Verder moet hy die gewyde klere van 'n
gewone priester aanhê oor 'n broek en hy moet 'n serp om sy lyf en 'n
tulband op sy kop hê. Dit moet alles gewyde linneklere wees. Hy moet
hom was voor hy dit aantrek. 5Van die gemeente Israel moet hy twee
bokramme as sondeoffer kry en een skaapram as brandoffer. 6Hy offer
dan eers die bul wat vir homself bedoel is as sondeoffer, sodat hy
versoening kan doen vir homself en al die priesters. 7Daarna bring hy
die twee bokke na die ingang van die tent van ontmoeting toe in die
teenwoordigheid van die Here. 8Hier moet Aäron lootjies trek oor die
bokke. Die een lootjie moet gemerk wees vir die Here' en die ander
een vir Asasel'. 9Aäron moet die bok wat vir die Here geloot word, as
'n sondeoffer offer. 10Die bok wat vir Asasel geloot is, moet bly lewe.
Die bok moet in die teenwoordigheid van die Here bly staan sodat
Aäron die versoeningshandeling daarop kan verrig, en daarna moet
die bok die woestyn in gestuur word vir Asasel. 11Wanneer Aäron die
sondeofferbul offer wat vir homself bedoel is en waarmee hy vir hom
en al die priesters versoening doen, moet hy die bul slag 12en moet hy
'n vuurpan vol maak met gloeiende kole van die altaar af wat in die
teenwoordigheid van die Here staan. Aäron moet ook 'n dubbele
handvol fyngestampte wierook vat en daarmee agter die voorhangsel
ingaan. 13Daar in die teenwoordigheid van die Here moet hy dan die
wierook op die kole gooi sodat dit 'n rookwolk maak wat die deksel
van die ark bedek waarin die getuienis is. Dan sal hy nie sterf nie. 14Hy
moet daarna van die bloed van die bul met sy vinger sprinkel op die
deksel se voorkant en dan ook nog sewe maal op die grond voor die
deksel. 15Wanneer Aäron die bokram slag wat as sondeoffer vir die
volk bedoel is, moet hy met die bloed agter die voorhangsel ingaan en
daarmee doen soos hy gedoen het met die bul se bloed. Hy moet dit
sprinkel op die deksel en voor die deksel. 16So moet hy die
Allerheiligste reinig van die onreinhede van die Israeliete, van hulle
oortredinge en al hulle sondes. Hy moet die tent van ontmoeting ook
op dieselfde manier reinig, want dit staan by die volk met al hulle
onreinheid. 17Niemand anders mag in die tent van ontmoeting wees
vandat Aäron ingaan om in die heiligdom versoening te doen totdat

hy uitgaan nie: hy doen versoening vir homself, die priesters en die
hele gemeente Israel. 18Daarna moet Aäron uitgaan na die altaar toe in
die teenwoordigheid van die Here en dit reinig: hy moet van die bloed
van die bul en die bokram rondom al die horings van die altaar smeer
19en met sy vinger van die bloed sewe keer op die altaar sprinkel. So
moet hy die altaar reinig van die onreinheid van die Israeliete en dit
wy. 20Nadat Aäron die Allerheiligste, die tent van ontmoeting en die
altaar gereinig het, moet hy die lewende bok nader bring. 21Terwyl hy
dan sy twee hande op die kop van die bok lê, moet hy ál die
oortredinge en opstandigheid, al die sondes van die Israeliete daar bo-
oor die bok bely. Sodoende sal hy die sonde op die kop van die bok
oordra. Iemand wat beskikbaar is, moet dan die bok die woestyn
injaag. 22So sal die bok al hulle sonde met hom saamdra na 'n
onherbergsame streek toe en daar in die woestyn moet hy agtergelaat
word. 23Aäron moet dan in die tent van ontmoeting ingaan en sy
linneklere waarmee hy in die Allerheiligste ingegaan het, uittrek en
dit daar neersit. 24Hy moet hom op 'n gewyde plek gaan was en sy
hoëpriesterlike klere aantrek. Dan moet hy uitgaan en die brandoffer
vir die versoening van sy eie sonde bring, asook die brandoffer vir die
versoening van die sonde van die volk. 25Hy moet ook die vet van die
sondeoffer op die altaar verbrand. 26Die man wat die bok na Asasel toe
gejaag het, moet sy klere en homself was voordat hy na die kamp toe
terugkom. 27Die sondeofferbul en die sondeofferbok waarvan die bloed
gebruik is om versoening te doen in die Allerheiligste, moet buite die
kampplek verbrand word, velle, vleis, pensmis en al. 28Die man wat dit
verbrand het, moet eers sy klere en homself was voordat hy na die
kamp toe terugkom. 29Julle moet dit as 'n vaste instelling handhaaf dat
julle almal, die gebore Israeliete en die vreemdelinge wat by julle
woon, moet vas en alle werk moet staak op die tiende dag van die
sewende maand, 30want op dié dag moet daar vir julle versoening
gedoen word sodat julle rein kan wees. Julle moet in die
teenwoordigheid van die Here gereinig word van al julle sonde. 31Dit
moet 'n plegtige rusdag wees, 'n dag waarop julle vas, 'n vaste
instelling. 32Die priester wat gesalf is en in die plek van sy vader as
hoëpriester georden is, moet die versoening doen. Hy moet die
gewyde linneklere aantrek, 33die Allerheiligste, die tent van
ontmoeting en die altaar reinig en versoening doen vir die priesters en
die hele gemeente. 34Die versoening vir die sonde van die Israeliete
moet 'n vaste instelling wees. Dit moet elke jaar plaasvind. Aäron het
toe gedoen wat die Here vir Moses beveel het.

LEVÍTIKUS 17

1Die Here het vir Moses gesê: 2Sê vir Aäron, die priesters en al die
Israeliete, die Here het beveel: 3Elke Israeliet wat 'n bees of 'n skaap of
'n bok in die kamp of buite die kamp slag 4en nie by die ingang van
die tent van ontmoeting waar hy voor die heiligdom van die Here 'n
deel as gawe aan die Here kan gee nie, is skuldig aan bloedvergieting.
So iemand het bloed vergiet, en sal van sy volksgenote afgesny word.
5Die bedoeling is dat die Israeliete nie meer diere in die veld moet slag
nie, maar dit vir die Here moet bring. Hulle moet dit na die ingang
van die tent van ontmoeting na die priester toe bring en daar slag as
maaltydoffer vir die Here. 6Die priester moet die bloed sprinkel teen
die altaar van die Here by die ingang van die tent van ontmoeting en
ook die vet op die altaar verbrand as 'n offer wat deur die Here
aanvaar word. 7Die Israeliete mag nooit weer diere slag vir die
veldgode en só aan die Here ontrou wees nie. Hierdie bepaling moet 'n
vaste reël wees vir alle toekomstige geslagte. 8Verder moet jy vir hulle
sê: Elke Israeliet en elke vreemdeling by julle wat 'n brandoffer of
enige ander offer wil bring, 9moet dit vir die Here bring by die ingang
van die tent van ontmoeting. As iemand dit nie doen nie, sal hy van sy
volksgenote afgesny word. 10Elke Israeliet en elke vreemdeling by julle
wat enige bloed eet, sal Ek self straf. Ek sal hom van sy volksgenote
afsny. 11Omdat die lewe van 'n dier in sy bloed is, het Ek die bloed vir
julle gegee om op die altaar versoening te doen vir julle lewens.
Omdat bloed versoening bring deur die lewe wat daarin is, 12beveel Ek
elke Israeliet en elke vreemdeling by julle om géén bloed te eet nie.
13Elke Israeliet en elke vreemdeling by julle wat 'n rein wilde dier of
voël slag, moet dit laat uitbloei en die bloed met grond toemaak.
14Omdat die bloed van enige dier sy lewe is, beveel ek julle, Israeliete,
dat julle géén bloed mag eet nie. Omdat die bloed van enige dier sy
lewe is, sal elkeen wat dit eet, doodgemaak word. 15Enige persoon
onder julle, of hy nou 'n gebore Israeliet is of 'n vreemdeling, wat 'n
dier eet wat gevrek het of deur roofdiere verskeur is, moet sy klere en
homself was. Hy sal die res van die dag onrein wees. 16As hy nie sy
klere en homself was nie, moet hy die gevolge dra.

LEVÍTIKUS 18

1Die Here het vir Moses gesê: 2Praat met die Israeliete en sê vir hulle:
Ek is die Here julle God. 3Julle mag nie maak soos die Egiptenaars by
wie julle gewoon het, of soos die Kanaäniete na wie se land toe Ek
julle bring nie. Julle mag hulle gebruike nie navolg nie. 4Julle moet
my bepalings nakom en my voorskrifte gehoorsaam deur daarvolgens
te lewe. Ek is die Here julle God. 5Wees gehoorsaam aan my
voorskrifte en bepalings. Wie dit doen, sal lewe. Ek is die Here.
6Niemand van julle mag met 'n naby bloedverwant geslagsgemeenskap
hê nie. Ek is die Here. 7Jy mag nie jou pa die skande aandoen dat jy
met jou ma gemeenskap het nie. Sy is tog immers jou ma. Jy mag nie
met haar gemeenskap hê nie. 8Jy mag ook nie met 'n ander vrou van
jou pa gemeenskap hê nie. Dit sal skande oor jou pa bring. 9Jy mag nie
met jou suster gemeenskap hê nie, ook nie met 'n halfsuster aan
vaderskant of aan moederskant nie, of hulle nou deel is van die gesin
of nie. 10Jy mag nie met jou kleindogter gemeenskap hê nie, want sy is
jou nageslag. 11Jy mag nie met 'n halfsuster aan vaderskant
gemeenskap hê nie, want sy is jou suster. 12Jy mag nie met jou tante
aan vaderskant gemeenskap hê nie, want sy is jou pa se bloedverwant.
13Jy mag nie met jou tante aan moederskant gemeenskap hê nie, want
sy is jou ma se bloedverwant. 14Jy mag nie jou oom die skande
aandoen dat jy met sy vrou gemeenskap het nie. Sy is immers jou
tante. 15Jy mag nie met jou skoondogter gemeenskap hê nie. Sy is jou
seun se vrou. Jy mag nie met haar gemeenskap hê nie. 16Jy mag nie
met jou skoonsuster gemeenskap hê nie, want dit sal skande oor jou
broer bring. 17Jy mag nie gemeenskap hê met 'n vrou en met haar
dogter nie. Jy mag die vrou nie die skande aandoen dat jy met 'n
kleindogter van haar trou nie. Hulle is haar nageslag en dit sal 'n
afstootlike daad wees. 18Solank jou vrou lewe, mag jy nie met haar
suster trou nie. Daar sal vyandskap tussen hulle ontstaan as jy met
albei gemeenskap het. 19Jy mag nie met 'n vrou gemeenskap hê terwyl
sy menstrueer en dus onrein is nie. 20Jy mag nie met jou naaste se
vrou gemeenskap hê en jouself só verontreinig nie. 21Jy mag nie een
van jou kinders wy aan Molek en só die Naam van jou God ontheilig
nie. Ek is die Here. 22Jy mag nie 'n homoseksuele verhouding hê nie.
Dit is 'n afstootlike sonde. 23Jy mag met geen dier geslagsgemeenskap
hê en jouself so besoedel nie. 'n Vrou mag dit ook nie doen nie. Dit is
iets afskuweliks. 24Julle moet julle op geen van hierdie maniere
verontreinig nie, want dit is wat die heidene gedoen het wat Ek voor
julle verdryf. 25Hulle het die land verontreinig en Ek het die land
daarvoor gestraf sodat hy sy bewoners uitgespoeg het. 26Julle almal,
die gebore Israeliete en die vreemdelinge by julle, moet my voorskrifte

en bepalings gehoorsaam. Julle mag geen van dié afstootlike dinge
doen nie. 27Omdat die vorige inwoners hierdie afstootlike dinge
gedoen het, is die land verontreinig. 28As julle die land verontreinig,
sal hy júlle ook uitspoeg soos hy die heidene vóór julle uitgespoeg het.
29Elkeen wat enige van hierdie afstootlike dinge doen, sal van sy
volksgenote afgesny word! 30Wees gehoorsaam aan wat Ek julle
beveel. Vermy die afstootlike gebruike van die vorige inwoners en hou
julleself rein. Ek is die Here julle God.

LEVÍTIKUS 19

1Die Here het vir Moses gesê: 2Praat met die hele gemeente Israel en sê
vir hulle: Wees heilig, want Ek die Here julle God is heilig. 3Elkeen van
julle moet eerbied hê vir sy ma en sy pa. Julle moet my gebooie oor
die sabbat gehoorsaam. Ek is die Here julle God. 4Julle mag nie afgode
dien nie en julle mag nie vir julle afgodsbeelde maak nie. Ek is die
Here julle God. 5Wanneer julle 'n maaltydoffer vir My, die Here, slag,
moet julle dit so doen dat julle vir My aanneemlik is: 6julle moet die
vleis eet op die dag wanneer julle slag, of hoogstens die volgende dag.
Wat oorbly tot die derde dag, moet verbrand word. 7Wie daarvan op
die derde dag eet, eet iets onreins. Dit is nie vir My aanneemlik nie.
8Wie daarvan eet, is skuldig, want hy ontheilig wat aan die Here gewy
is. So iemand sal van sy volksgenote afgesny word. 9Wanneer julle
julle lande afoes, moet julle nie die wenakkers afoes nie en ook nie die
are wat bly lê, agterna optel nie. 10Julle moet ook nie die wingerde 'n
tweede keer oes of die korrels wat val, optel nie. Laat dit alles bly vir
die armes en die vreemdelinge. Ek is die Here julle God. 11Julle mag
nie steel nie en julle mag nie lieg of mekaar bedrieg nie. 12Julle mag
nie 'n vals eed aflê in my Naam en so die Naam van julle God
ontheilig nie. Ek is die Here. 13Jy mag nie jou naaste uitbuit of hom
beroof nie. Jy mag nie 'n dagloner se loon terughou tot die volgende
dag nie. 14Uit eerbied vir jou God mag jy nie 'n dowe vloek of 'n
hindernis in die pad van 'n blinde lê nie. Ek is die Here. 15Jy mag nie
onregverdig wees in die regspraak nie: jy mag nie partydig wees vir
dié wat geen aansien het nie of die vooraanstaande bevoordeel nie.
Oordeel regverdig oor jou naaste. 16Jy mag nie loop en skinder nie, jy
mag nie jou medemens se lewe in gevaar stel nie. Ek is die Here. 17Jy
mag nie haatdraend wees teenoor jou volksgenoot nie. Maak die geskil
openlik met hom uit, moenie wat hy verkeerd gedoen het, teen hom
bly hou nie. 18Jy mag nie wraak neem of 'n grief koester teenoor jou
volksgenoot nie, jy moet jou naaste liefhê soos jouself. Ek is die Here.
19Julle moet my voorskrifte gehoorsaam. Moenie verskillende soorte
diere kruis of verskillende soorte saad in een land saai of 'n
kledingstuk van verskillende soorte materiaal dra nie. 20Wanneer die
eienaar van 'n slavin reeds 'n ooreenkoms aangegaan het waarvolgens
iemand anders haar as byvrou koop, en die eienaar het met haar
gemeenskap voordat die prys betaal is en voordat hy van haar afstand
gedoen het, moet hy aan die toekomstige eienaar skadevergoeding
betaal. Hulle mag nie die doodstraf opgelê word nie, want hy het nog
beskikkingsreg oor haar. 21Verder moet hy as skuldoffer vir die Here 'n
ram bring na die ingang van die tent van ontmoeting toe. 22Die
priester moet met die skuldofferram vir die eienaar van die slavin

versoening doen by die Here oor die sonde wat gedoen is. Die sonde
sal dan vergewe word. 23Wanneer julle julle in die land vestig en
allerhande soorte vrugtebome plant, mag julle drie jaar lank glad nie
die vrugte pluk nie. Die vrugte is vir julle verbode. Dit mag nie geëet
word nie. 24Die vierde jaar moet al die vrugte as 'n gawe van
dankbaarheid aan die Here gewy word. 25Van die vyfde jaar af mag
julle die vrugte gebruik. Julle sal dan goeie opbrengste hê. Ek is die
Here julle God. 26Julle mag nie aan heidense offermaaltye deelneem
nie. Julle mag nie waarsêery en towery beoefen nie. 27Julle mag nie
heidense rougebruike navolg deur die hare voor die ore en die
wangbaard te knip of deur snye en tatoeëermerke op julle liggame te
maak nie. Ek is die Here. 28Niemand van julle mag sy dogter die
skande aandoen om haar 'n tempelprostituut te laat word nie. Dit lei
tot hoerery en afskuwelike sondes in die land. 29Julle moet my gebooie
oor die sabbat gehoorsaam en eerbied hê vir my heiligdom. Ek is die
Here. 30Moenie hulp soek by geeste of waarsêers nie. Dit sal julle
onrein maak. Ek is die Here julle God. 31Uit eerbied vir jou God moet
jy eerbied bewys aan oumense en hulle met respek behandel. Ek is die
Here. 32Wanneer daar 'n vreemdeling by julle in julle land woon, mag
julle hom nie onderdruk nie. 33Julle moet hom soos 'n medeburger
behandel en hom liefhê soos julleself. Julle was immers self ook
vreemdelinge in Egipte. Ek is die Here julle God. 34Julle mag nie
bedrog pleeg wanneer julle meet of weeg of inhoud bepaal nie. 35Julle
moet 'n betroubare skaal en die regte gewigte en inhoudsmate
gebruik. Ek is die Here julle God wat julle uit Egipte laat wegtrek het.
36Gehoorsaam al my voorskrifte en bepalings en leef daarvolgens. Ek
is die Here.

LEVÍTIKUS 20

1Die Here het vir Moses gesê: 2Sê vir die Israeliete: Elke Israeliet en
vreemdeling in Israel wat sy kind aan Molek wy, moet met die dood
gestraf word: die burgers moet hom met klippe doodgooi, 3anders sal
Ek self teen so iemand optree en hom van sy volksgenote afsny omdat
die wyding van 'n kind aan Molek my heiligdom onrein maak en my
heilige Naam ontheilig. 4As die burgers hulle oë sluit vir so 'n
oortreding en nie die skuldige doodmaak nie, 5sal Ek self ingryp en so
iemand en sy familie sowel as almal wat saam met hom ontrou is en
vir Molek dien, van sy volksgenote afsny. 6Enigiemand wat aan My
ontrou is deur hulp te soek by geeste of waarsêers, teen hom sal Ek
optree: Ek sal hom van sy volksgenote afsny. 7Wy julle aan My. Wees
heilig, want Ek is die Here julle God. 8Gehoorsaam my voorskrifte en
leef daarvolgens. Ek is die Here, Ek heilig julle aan My. 9Wanneer
iemand sy pa of sy ma vloek, moet hy doodgemaak word. Hy het sy pa
of sy ma gevloek en hy verdien die dood. 10Iemand wat egbreuk pleeg
met die vrou van 'n medeburger, moet doodgemaak word. Dit geld vir
die man en ook vir die vrou wat egbreuk pleeg. 11Iemand wat
gemeenskap het met een van sy pa se vrouens, bring skande oor sy pa.
Hy en die vrou moet albei doodgemaak word. Hulle verdien die dood.
12Iemand wat met sy skoondogter gemeenskap het, moet doodgemaak
word, en sy ook. Hulle het iets afskuweliks gedoen. Hulle verdien die
dood. 13Twee mans wat homoseksueel verkeer, doen 'n afskuwelike
sonde. Hulle moet doodgemaak word. Hulle verdien die dood.
14Iemand wat met 'n ma en haar dogter trou, begaan 'n afskuwelike
sonde. Hulle moet al drie 'n vuurdood sterf. Julle mag sulke
afskuwelike sondes nie duld nie. 15'n Man wat met 'n dier
geslagsgemeenskap het, moet doodgemaak word, en die dier ook. 16'n
Vrou wat met 'n dier geslagsgemeenskap het, moet doodgemaak word,
en die dier ook. Sulke mense moet doodgemaak word. Hulle verdien
die dood. 17As 'n man met sy suster of halfsuster se toestemming
gemeenskap met haar het, is dit 'n skandelike daad. Hulle moet in die
openbaar van hulle volksgenote afgesny word. Hy het skande oor sy
suster gebring en moet die gevolge dra. 18As 'n man met die
toestemming van 'n vrou wat menstrueer, gemeenskap met haar het,
moet albei afgesny word van hulle volksgenote. 19Niemand mag
gemeenskap hê met sy tante aan moederskant of aan vaderskant nie,
want sy is 'n naaste bloedverwant. As dit gebeur, moet albei gestraf
word. 20As iemand met sy oom se vrou gemeenskap het, bring hy
skande oor sy oom. Die man en die vrou moet die gevolge dra: hulle
sal sterf as mense wat alle regte verbeur het. 21As 'n man sy broer se
vrou afneem, is dit 'n skandelike daad. Die man het skande oor sy

broer gebring. Die man en die vrou verbeur al hulle regte. 22Julle moet
al my voorskrifte en bepalings gehoorsaam en dit uitvoer. As julle dit
nie doen nie, sal die land waarheen Ek julle laat trek om daar te
woon, julle uitspoeg. 23Julle mag nie die gebruike van die nasies wat
Ek voor julle gaan uitdryf, navolg nie. Ek het juis 'n afsku van hulle
gekry omdat hulle al hierdie dinge doen. 24Ek het julle belowe dat julle
hulle land in besit sal neem. Dit is Ek wat hierdie land aan julle gee
om dit in besit te neem, 'n land wat oorloop van melk en heuning. Ek
is die Here julle God, Ek het julle afgesonder van die ander volke.
25Daarom moet julle by diere en voëls onderskeid maak tussen rein en
onrein. Julle mag julle nie besoedel met die diere of voëls of met
enigiets wat op die aarde kruip wat Ek afgesonder het as dinge
waardeur julle onrein gemaak word nie. 26Julle moet heilig lewe, want
Ek die Here is heilig. Ek het julle afgesonder uit die volke om aan My
te behoort. 27Enige mens wat hom ophou met die oproep van geeste of
met beswering, moet doodgemaak word. Hy moet met klippe
doodgegooi word. Hy verdien die dood.

LEVÍTIKUS 21

1Die Here het vir Moses gesê: Sê vir die Aäronitiese priesters: 'n
Priester mag hom nie verontreinig deur naby 'n lyk te kom nie, al is
die oorledene ook 'n familielid. 2Hy mag dit slegs doen in die geval
van 'n naaste bloedverwant van hom: sy ma of pa, sy seun of dogter,
sy broer 3of 'n eie suster as sy 'n ongetroude jongmeisie is. 4Hy mag
hom nie verontreinig deur naby die lyk van 'n aangetroude familielid
te kom nie. 5Priesters mag nie as teken van rou hulle hare of
wangbaard afskeer of aan hulle liggame snymerke maak nie. 6Hulle
moet aan hulle God alleen gewy wees en mag nie sy Naam ontheilig
nie. Omdat hulle gedurig offers aan die Here hulle God bring, moet
hulle gewyd bly. 7'n Priester mag nie trou met 'n prostituut of met 'n
meisie wat nie meer 'n maagd is nie. Hy mag ook nie met 'n geskeide
vrou trou nie; hy is aan sy God gewy. 8Jy moet die heiligheid van die
priester erken, Israel! Hy is immers die een wat die offers vir jou God
aanbied. Die priester moet vir jou heilig wees, want Ek die Here is
heilig en Ek heilig julle. 9As 'n priester se dogter haar ontwy deur te
hoereer, ontwy sy ook haar pa. Sy moet verbrand word. 10Die
hoëpriester op wie se kop olie uitgegiet is om hom te salf en wat
georden is om die heilige klere te dra, mag glad nie rou deur sy hare
onversorg te laat of sy klere te skeur nie. 11Hy mag ook glad nie naby
enige lyk kom nie, hy mag nie eens met die lyk van sy pa of ma
verontreinig word nie. 12Hy mag nie die heiligdom verlaat met die oog
op 'n sterfgeval nie, want hy kan dalk die heiligdom van sy God
ontwy. As hoëpriester is hy met olie gesalf en dra hy die wydingsteken
van sy God. Ek is die Here. 13Die hoëpriester mag net met 'n maagd
trou. 14Met 'n weduwee, 'n geskeide vrou, 'n vrou wat nie meer 'n
maagd is nie, of met 'n prostituut, mag hy nie trou nie. Hy mag alleen
met 'n maagd uit sy eie stam trou, 15anders is sy nageslag ontwy. Ek,
die Here, het hom geheilig. 16Die Here het Moses ook beveel: 17Sê vir
Aäron: Geeneen van jou nakomelinge met 'n liggaamlike tekortkoming
mag ooit 'n offer aan God bring nie. 18Geen persoon wat 'n liggaamlike
tekortkoming het, mag offer nie: geen blinde of kreupele of iemand
met 'n misvormde gesig of liggaamsdeel, 19of met 'n gebreekte voet of
hand, 20of met 'n boggel of 'n onderontwikkelde liggaam, of met 'n
pêrel op die oog, of met skurfte of veluitslag, of 'n beskadigde
geslagsdeel nie. 21Geen persoon uit die priestergeslag mag dus in die
heiligdom ingaan om te offer as hy 'n liggaamlike tekortkoming het
nie. Hy mag nie 'n offer vir die Here sy God bring as hy 'n liggaamlike
tekortkoming het nie. 22Maar hy mag van die gewyde gawes eet, ook
van die besondere gewyde gawes. 23Hy mag egter nie naby die
voorhangsel of naby die altaar kom as hy 'n liggaamlike tekortkoming

het nie. Ek, die Here, het hierdie dinge geheilig en dit mag nie
ontheilig word nie. 24Moses het dit toe vir Aäron en sy seuns en vir al
die Israeliete gesê.

LEVÍTIKUS 22

1Die Here het vir Moses gesê: 2Sê vir Aäron en sy seuns hulle moet
versigtig omgaan met die gewyde gawes wat die Israeliete aan My wy,
sodat hulle nie my heilige Naam ontheilig nie. Ek is die Here. 3Sê vir
hulle: Nie een van julle of julle nakomelinge mag ooit van die gewyde
gawes wat die Israeliete aan My wy, gebruik terwyl hy onrein is nie.
Die persoon wat dit doen, mag nooit weer in my teenwoordigheid
diens doen nie. Ek is die Here. 4Geen priester uit die geslag van Aäron
wat 'n velsiekte of 'n afskeiding het wat hom onrein maak, mag van
die gewyde gawes eet voordat hy weer rein is nie. As 'n priester aan
enigiets geraak het wat deur 'n lyk verontreinig is, of as hyself 'n
saadvloeiing gehad het 5of aan enige dier of persoon geraak het wat
hom op enige manier onrein maak, 6is hy die res van die dag onrein en
mag hy nie van die gewyde gawes eet nie. Eers nadat hy gebad het 7en
die son onder is, is hy weer rein. Daarna moet hy toegelaat word om
van die gewyde gawes te eet, want dit is al kos wat hy het. 8Hy mag
nie die vleis eet van 'n dier wat gevrek het of wat deur roofdiere
verskeur is nie. Dit maak hom onrein. Ek is die Here. 9Die priesters
moet my bevel gehoorsaam en nie sondig nie. Hulle sal sterf as hulle
die gewyde gawes ontwy. Ek, die Here, heilig die priesters. 10Geen
onbevoegde persoon mag van die gewyde gawes eet nie, ook nie 'n
bywoner of dagloner van 'n priester mag daarvan eet nie. 11Slawe wat
deur die priester gekoop is, of dié wat van geboorte af deel is van sy
huishouding, mag wel eet van die kos wat hy ontvang. 12Wanneer 'n
priester se dogter trou met iemand wat nie lid is van die
priesterfamilie nie, mag sy nie langer van die gewyde gawes eet nie.
13As so 'n dogter egter 'n weduwee word of van haar man skei en sy
geen kinders het nie, mag sy weer by haar pa gaan inwoon soos toe sy
'n jongmeisie was en kan sy ook van die kos eet wat hy ontvang. Geen
onbevoegde persoon mag egter van die gewyde gawes eet nie. 14As 'n
onbevoegde persoon per ongeluk van die gewyde gawes eet, moet hy
die waarde daarvan plus twintig persent aan die priester uitbetaal.
15Die priesters moet egter toesien dat die gewyde gawes wat die
Israeliete aan die Here gee, nie ontwy word nie. 16Hulle mag nie
toelaat dat onbevoegde persone van die gewyde gawes eet nie, want
dan sal hulle straf oor hulleself bring. Ek, die Here, heilig die priesters.
17Die Here het vir Moses gesê: 18Sê vir Aäron, vir sy seuns en vir al die
Israeliete: Wanneer enige Israeliet of vreemdeling in Israel aan die
Here 'n brandoffer wil bring, moet dit vir die Here aanneemlik wees,
of dit nou bedoel is om geloftes na te kom en of dit bedoel is as
vrywillige offers. Dit moet 'n bul, 'n skaapram of 'n bokram wees en
sonder liggaamsgebrek. 19Geen dier wat 'n liggaamlike tekortkoming

het, mag geoffer word nie, want die Here sal dit nie van julle aanneem
nie. 20Wanneer iemand 'n maaltydoffer aan die Here bring om 'n
gelofte na te kom of as 'n vrywillige offer, is 'n bees of 'n stuk kleinvee
sonder liggaamsgebrek aanneemlik. Die dier mag nie enige
liggaamlike tekortkominge hê nie: 21dit mag nie blind wees of 'n afpoot
hê of 'n seerplek of vratjies of brandsiek of enige velkwaal nie. Só 'n
dier mag julle nie vir die Here aanbied en op die altaar bring as 'n
offergawe vir Hom nie. 22As vrywillige gawes mag julle wel beeste of
kleinvee met misvormde liggaamsdele offer, maar sulke diere mag nie
gebruik word om 'n gelofte na te kom nie. 23Julle mag nie 'n os of 'n
hamel aan die Here offer nie, ongeag die manier waarop dit gekastreer
is. Sulke offers mag julle in julle land nie bring nie. 24Julle mag ook
nie 'n os of 'n hamel wat julle by 'n uitlander kry, aan julle God offer
nie. Sulke diere is vermink, hulle het 'n liggaamlike tekortkoming, en
die Here sal dit nie van julle aanneem nie. 25Die Here het vir Moses
gesê: 26'n Kalf of 'n skaaplam of 'n boklam wat aankom, moet 'n week
lank by sy ma bly. Van die agste dag af is die diertjie aanneemlik as 'n
offergawe aan die Here. 27'n Kalf of 'n lam mag nie op dieselfde dag as
sy ma geoffer word nie. 28Wanneer julle 'n dankoffer aan die Here
bring, moet julle dit so doen dat dit vir die Here aanneemlik is. 29Julle
moet die offervleis dieselfde dag opeet en niks laat oorbly tot die
volgende dag nie. Ek is die Here. 30Gehoorsaam my gebooie en voer
dit uit. Ek is die Here. 31Julle mag nie my heilige Naam ontheilig nie.
Die hele Israel moet My as die Heilige erken. Ek, die Here, heilig julle.
32Ek het julle uit Egipte gebring sodat Ek julle God kan wees. Ek is die
Here.

LEVÍTIKUS 23

1Die Here het vir Moses gesê: 2Sê vir die Israeliete: Die feeste wat julle
tot my eer moet vier, moet gewyde byeenkomste wees. Die volgende is
my feeste: 3Ses dae moet julle werk, maar die sewende dag is 'n
rusdag, 'n sabbat waarop julle 'n gewyde byeenkoms moet hou. Dan
mag julle geen werk doen nie. Julle moet die sabbat aan die Here wy,
waar julle ook al woon. 4Verder is daar ook die volgende feeste tot my
eer, gewyde byeenkomste wat julle op vasgestelde tye moet vier: 5Op
die veertiende van die eerste maand teen skemer moet julle die
paasfees vier tot eer van die Here. 6Op die vyftiende van dieselfde
maand begin die fees van ongesuurde brood tot eer van die Here.
Sewe dae moet julle ongesuurde brood eet. 7Op die eerste dag moet
julle 'n gewyde byeenkoms hou: julle mag dan geen werk doen nie.
8Sewe dae lank moet julle offers aan die Here bring. Die sewende dag
moet julle weer 'n gewyde byeenkoms hou, en niemand mag werk nie.
9Die Here het verder vir Moses gesê: 10Sê vir die Israeliete: Wanneer
julle in die land kom wat Ek aan julle gee, en julle samel die graanoes
in, moet elkeen die eerste ryp are van sy oes na die priester toe neem.
11Hy moet die are as beweegoffer vir My, die Here, aanbied sodat julle
vir My aanneemlik sal wees. Die priester moet dit die dag ná die
sabbat doen. 12Wanneer julle die are as beweegoffer aanbied, moet
julle ook 'n jaaroud lam sonder liggaamsgebrek as brandoffer aan die
Here bring, 13sowel as 'n graanoffer van drie kilogram meel aangemaak
met olyfolie. Dit is 'n offer wat deur My, die Here, aanvaar word.
Daarby moet een liter wyn as drankoffer gebring word. 14Voor hierdie
dag waarop julle die offer aan julle God bring, mag julle nog niks van
die nuwe graan gebruik nie, nie gebak of gebraai of rou nie. Dit moet
'n vaste instelling vir julle hele nageslag wees, waar julle ook al woon.
15Van die dag ná die sabbat af, die dag waarop julle die are as
beweegoffer vir die Here aanbied, moet julle sewe volle weke tel. 16Die
dag ná die sewende sabbat, op die vyftigste dag, moet julle vir die
Here 'n graanoffer bring uit die pas geoeste graan. 17Elke gesin moet
twee brode vir 'n beweegoffer na die heiligdom toe bring. Dit moet
van drie kilogram meel met suurdeeg gebak wees en is 'n gawe aan die
Here uit die eerste opbrengs van die oes. 18Behalwe al die brode moet
daar ook sewe jaaroud lammers sonder liggaamsgebrek, 'n jong bul en
twee ramme gebring word. Hulle moet as brandoffers aan die Here
gebring word met die graanoffer en die drankoffers wat daarby
behoort. Dit is 'n offer wat deur My, die Here, aanvaar word. 19Julle
moet ook 'n bokram as sondeoffer bring en twee jaaroud lammers as
maaltydoffer. 20Die priester moet die twee lammers saam met die
brode uit die eerste opbrengs van die oes as beweegoffer vir die Here

aanbied. Dit is 'n gewyde gawe aan die Here en dit kom die priesters
toe. 21Op hierdie dag moet julle 'n gewyde byeenkoms hou. Niemand
mag dan werk nie. Dit moet vir altyd 'n vaste instelling wees, waar
julle of julle nageslag ook al woon. 22Wanneer julle julle lande oes,
moet julle nie die wenakkers afoes of die are wat bly lê, optel nie.
Julle moet dit los vir die armes en die vreemdelinge. Ek is die Here
julle God. 23Die Here het vir Moses gesê: 24Sê vir die Israeliete: Die
eerste dag van die sewende maand moet 'n rusdag wees, 'n gedenkdag
wat met die blaas van ramshorings aangekondig word, 'n gewyde
byeenkoms. 25Niemand mag dan werk nie en julle moet offers aan die
Here bring. 26Die Here het vir Moses gesê: 27Op die tiende van die
sewende maand is dit die versoendag. Julle moet dan 'n gewyde
byeenkoms hou, en julle moet vas en aan die Here offers bring.
28Niemand mag op dié dag werk nie, want dit is die versoendag
waarop daar vir julle versoening gedoen word by die Here julle God.
29Enigiemand wat nie vas op hierdie dag nie, moet van sy volksgenote
afgesny word 30en Ek sal elkeen wat op hierdie dag werk, om die lewe
bring. 31Julle mag geen werk doen nie. Hierdie dag moet vir altyd 'n
vaste instelling wees, waar julle of julle nageslag ook al woon. 32Dit
moet vir julle 'n plegtige rusdag wees waarop julle vas. Julle moet rus
van sononder af op die negende van die maand tot sononder op die
tiende. 33Die Here het vir Moses gesê: 34Sê vir die Israeliete: Van die
vyftiende van die sewende maand af moet julle sewe dae lank die
huttefees vier tot eer van die Here. 35Op die eerste dag van die fees
moet julle 'n gewyde byeenkoms hou. Niemand mag dan werk nie.
36Sewe dae lank moet julle offers aan die Here bring. Op die agste dag
moet julle weer 'n gewyde byeenkoms hou en offers aan die Here
bring. Dit moet 'n besondere feesdag wees. Niemand mag dan werk
nie. 37Dit is die feestye wat deur die Here bepaal is, die tye waarop
julle gewyde byeenkomste moet hou om offers aan die Here te bring:
brandoffers en graanoffers, maaltydoffers en drankoffers soos vir elke
feesdag voorgeskryf. 38Daarnaas is daar nog die gewone sabbatte van
die Here, die gewone geskenke aan die heiligdom en al die offers wat
julle bring om geloftes na te kom of wat julle vrywillig aan die Here
gee. 39Julle moet dus op die vyftiende van die sewende maand
wanneer julle die vrugteoes insamel, sewe dae lank die fees van die
Here vier. Die eerste en die agste dag moet rusdae wees. 40Op die
eerste dag moet julle sitrusvrugte neem saam met palmblare en takke
van digte bome en rivierwilgers, en dan moet julle sewe dae lank met
vreugde feesvier by die heiligdom van die Here julle God. 41Julle moet
hierdie fees van die Here elke jaar sewe dae lank vier. Dit moet 'n
vaste instelling wees vir julle nageslag. Julle moet dit in die sewende
maand vier. 42Sewe dae lank moet julle in hutte woon, alle gebore
Israeliete moet dan in hutte woon. 43Die doel daarmee is dat julle

nageslag moet weet dat Ek die Israeliete in hutte laat woon het toe Ek
hulle uit Egipte laat trek het. Ek is die Here julle God.
44Moses het toe
aan die Israeliete die bevele gegee oor die feestye wat deur die Here
bepaal is.

LEVÍTIKUS 24

1Die Here het vir Moses gesê: 2Beveel die Israeliete om vir jou van die
suiwerste olyfolie te bring vir die lamp in die heiligdom, sodat daar
gereeld lig kan wees. 3Aäron moet sorg dat daar dwarsdeur die nag 'n
lig brand in die tent van ontmoeting, voor die voorhangsel waaragter
die ark met die getuienis is en waar die Here teenwoordig is. Dit is 'n
vaste voorskrif ook vir julle nageslag. 4Aäron moet die lampe van die
goue kandelaar gereeld versorg voor die Here. 5Jy moet koringmeel
vat en twaalf ringbrode daarvan bak. Elke brood moet van drie
kilogram meel gebak word. 6Pak dit in twee stapels van ses elk op die
goue tafel voor die Here. 7Sit dan op elke stapel 'n bakkie suiwer
wierook. Die wierook is 'n offer van die Here in die plek van die
brood. 8Die brood moet gereeld op elke sabbat daar voor die Here
vervang word. Dit is 'n verpligting wat vir altyd op die Israeliete rus.
9Die brood kom Aäron en sy seuns toe. Hulle moet dit op 'n gewyde
plek eet, want dit is 'n besondere gewyde gawe. Dit is 'n deel wat hulle
altyd moet kry uit die offers wat aan die Here gebring word. 10Daar
was 'n man tussen die Israeliete wat 'n Egiptiese pa en 'n Israelitiese
ma gehad het. Sy ma se naam was Selomit. Sy was 'n dogter van Dibri,
uit die stam Dan. Dié man het in die kamp met 'n man van suiwer
Israelitiese afkoms in 'n woordewisseling betrokke geraak en die
Godsnaam lasterlik gebruik. Hy is toe na Moses toe gevat 11en gevange
gehou. Intussen is 'n beslissing van die Here oor die saak afgewag.
12Die Here het toe vir Moses gesê: 13Vat die man wat gelaster het, uit
die kamp uit. Laat almal wat hom hoor laster het, hulle hande op sy
kop sit, en laat die hele gemeente hom daarna met klippe doodgooi.
14Sê dan vir die Israeliete: Elkeen wat vir God laster, sal die straf
daarvoor kry. 15Wie die Naam van die Here oneerbiedig gebruik, moet
die doodstraf kry. Die hele gemeente moet hom met klippe doodgooi.
Dit geld vir gebore Israeliete en vir vreemdelinge: wie die Godsnaam
oneerbiedig gebruik, moet sterf. 16Iemand wat moord pleeg, moet die
doodstraf kry. 17As iemand 'n ander se dier doodmaak, moet hy dit
vervang. Die beginsel is: 'n lewe vir 'n lewe. 18As iemand 'n medemens
beseer, moet aan hom presies dieselfde gedoen word: 19as hy iemand
se been gebreek het, moet sý been ook gebreek word; as hy iemand se
oog beskadig het, moet sý oog ook beskadig word; as hy iemand se
tand uitgeslaan het, moet sý tand ook uitgeslaan word. Daar moet aan
hom gedoen word wat hy aan sy medemens gedoen het. 20As iemand 'n
ander se dier doodmaak, moet hy dit vervang, maar as iemand 'n
moord pleeg, moet hy die doodstraf kry. 21Hierdie beginsel geld vir
gebore Israeliete en vir vreemdelinge, want Ek, die Here, is julle God.
22Moses het dit toe vir die Israeliete gesê. Hulle het die man wat

gelaster het, uit die kamp gevat en hom met klippe doodgegooi. So het die Israeliete die bevele wat die Here vir Moses gegee het, uitgevoer.

LEVÍTIKUS 25

1Die Here het vir Moses by Sinaiberg gesê: 2Sê vir die Israeliete:
Wanneer julle in die land kom wat Ek aan julle gee, moet daar vir die
land rustye wees tot eer van die Here: 3ses jaar kan julle die lande saai
en die wingerde snoei en die opbrengs oes, 4maar die sewende jaar
moet die hele land 'n rustyd hê, 'n sabbatsjaar tot eer van die Here.
Dan mag julle niks saai nie en ook nie die wingerde snoei nie. 5Julle
mag selfs nie die opslaggraan of die druiwetrosse van die ongesnoeide
wingerde afoes nie. Dit moet vir die land 'n jaar van algehele rus wees.
6Dit moet vir julle 'n jaar van algehele rus wees. Julle, julle slawe,
julle slavinne, julle dagloners en die bywoners in julle land sowel as
julle diere en die wild moet dan leef van wat die veld oplewer. 7Tel
sewe sabbatsjare af, sewe maal sewe jaar, dit wil sê nege en veertig
jaar. 8Laat dan ramshorings blaas op die tiende van die sewende
maand op die versoendag. Die ramshorings is die teken dat almal in
die land 9die jaar van die vyftigste landbouseisoen op 'n besondere
wyse aan die Here moet wy. Daar moet 'n landswye afskrywing van
skuld geproklameer word. Dit moet vir almal 'n hersteljaar wees: elke
Israeliet moet sy grond terugkry en mag na sy familie toe teruggaan.
10Hierdie vyftigste landbouseisoen moet julle hersteljaar wees. Julle
mag nie saai nie en ook nie die opslaggraan of ongesnoeide wingerde
afoes nie, 11maar julle moet eet van wat die veld opgelewer het: die
hersteljaar is 'n gewyde jaar. 12In die hersteljaar moet elkeen sy grond
terugkry. 13Wanneer julle grond verkoop of koop, moet julle mekaar
nie uitbuit nie. 14Die koop- of verkoopprys moet bepaal word volgens
die aantal oeste wat die stuk grond kan oplewer tot die volgende
hersteljaar. 15As dit lank voor die volgende hersteljaar is, moet die
prys hoër wees, maar as daar min jare oor is, moet die prys laer wees,
want in werklikheid word alleen die opbrengs tot die volgende
hersteljaar verkoop. 16Uit eerbied vir julle God mag julle mekaar nie
uitbuit nie. Ek is die Here julle God. 17Julle moet my voorskrifte
nakom en my bepalings gehoorsaam. As julle dit doen, sal julle sonder
sorge in die land kan woon. 18Die grond sal goeie oeste lewer, en julle
sal oorgenoeg hê om te eet sodat julle sonder sorge in die land kan
woon. 19Julle kan julle miskien afvra waarvan julle elke sewende jaar
moet leef, aangesien julle nie mag saai of 'n oes insamel nie. 20Ek sal
aan julle oorvloed gee in die sesde jaar sodat die oes groot genoeg sal
wees vir drie jaar. 21Wanneer julle in die agste jaar weer saai, sal julle
nog steeds die oes van die sesde jaar gebruik. Julle sal selfs genoeg hê
totdat julle in die negende jaar die oes insamel. 22Geen grond mag
permanent verkoop word nie, want die land behoort aan My. Julle is
slegs vreemdelinge en bywoners by My. 23Verder moet die reg om

grond terug te koop, oral en altyd geld. 24Wanneer 'n Israeliet deur
armoede verplig was om van sy grond te verkoop, moet die naaste
manlike familielid dit vir die eienaar terugkoop. 25Wanneer daar nie
iemand is wat dit kan terugkoop nie, kan dit gebeur dat die persoon
later self genoeg geld bymekaarmaak om die grond terug te koop.
26Die aantal jare wat verloop het sedert die kooptransaksie moet dan
in berekening gebring word en die oorspronklike eienaar moet die
koper slegs uitbetaal vir die seisoene wat nog oor is tot die volgende
hersteljaar. Die oorspronklike eienaar kan dan weer sy grond in besit
neem. 27As hy egter nie genoeg geld bymekaarkry om die grond terug
te koop nie, bly die koper in beheer daarvan tot die volgende
hersteljaar. In die hersteljaar moet hy die grond ontruim en die
oorspronklike eienaar moet dan weer sy grond in besit neem.
28Wanneer iemand 'n woonhuis in 'n ommuurde stad verkoop, moet hy
'n volle jaar lank die reg behou om dit terug te koop. 29As hy nie binne
een jaar van hierdie reg gebruik maak nie, verval sy aanspraak op die
betrokke huis en word dit die wettige eiendom van die koper en sy
erfgename. 'n Woonhuis in 'n ommuurde stad val dus nie terug in die
hersteljaar nie. 30Woonhuise in dorpe wat nie mure om het nie, geld as
deel van die platteland: die oorspronklike eienaar het die reg om dit
enige tyd terug te koop, en in die hersteljaar val dit terug na hom. 31In
die Levietestede het die Leviete die onvervreembare reg om
woonhuise waarvan hulle die oorspronklike eienaars was, terug te
koop. 32Wanneer 'n Leviet 'n huis wat hy in 'n Levietestad gekoop het,
terugverkoop aan die oorspronklike eienaar wat nie 'n Leviet is nie,
moet die huis in die hersteljaar terugval na die Leviet, want die huise
in die Levietestede moet in Israel die eiendom van die Leviete wees.
33Die weiveld om die Levietestede mag nooit verkoop word nie, want
die Leviete het 'n onvervreembare reg daarop. 34Wanneer 'n mede-
Israeliet só in die skuld raak by jou dat hy nie kan betaal nie, moet jy
hom help soos jy 'n vreemdeling of 'n bywoner sou help, en hom by
jou aan die lewe hou. 35Jy mag hom geen rente van enige aard laat
betaal nie. Uit eerbied vir jou God moet jy jou mede-Israeliet by jou
aan die lewe hou. 36As jy aan hom geld leen, moet dit dus rentevry
wees, en as jy aan hom kos verskaf, moet dit teen kosprys wees. 37Ek is
die Here julle God wat julle uit Egipte laat trek het om Kanaän aan
julle te gee en om julle God te wees. 38Wanneer 'n mede-Israeliet in jou
omgewing só in die skuld raak dat hy hom aan jou verkoop as slaaf,
mag jy hom nie slawewerk laat doen nie. 39Jy moet hom soos 'n
dagloner of soos 'n bywoner behandel. Hy moet tot die hersteljaar in
jou diens bly. 40Dan moet hy en sy afhanklikes as vry mense teruggaan
na hulle familie en hulle familiegrond toe. 41Omdat Ek die Israeliete
uit Egipte laat trek het, is hulle my dienaars. Daarom mag hulle nie as
slawe aan iemand verkoop word nie. 42Uit eerbied vir julle God mag

julle ook nie so 'n mede-Israeliet hard behandel nie. 43Julle moet die
slawe en slavinne wat julle nodig het, by die nasies rondom julle koop.
44Julle mag ook die kinders van bywoners koop wat tydelik tussen
julle woon of van bywonerfamilies wat al geslagte in die land is. Sulke
slawe is julle wettige eiendom 45wat deur julle aan julle kinders
bemaak kan word as besittings en wat lewenslank hulle slawe sal
wees. Julle mag egter nooit van julle mede-Israeliete slawe maak nie.
46Wanneer 'n vreemdeling of 'n bywoner in julle land ryk word, en 'n
mede-Israeliet raak by so iemand in die skuld sodat hy hom as slaaf
moet verkoop aan die nie-Israeliet of dié se nageslag, 47het die Israeliet
die reg om vrygekoop te word. Een van sy broers 48of 'n oom of 'n neef
of 'n ander manlike familielid kan hom vrykoop. As so 'n slaaf genoeg
geld bymekaarkry, kan hy homself vrykoop. 49In so 'n geval moet die
bedrag waarteen hy as slaaf verkoop is en die getal jare van die tyd af
dat hy verkoop is tot die volgende hersteljaar toe, in berekening
gebring word. Hy moet dan krediet ontvang vir die jare wat hy reeds
diens gedoen het en as dagloner sy skuld afgewerk het. 50As dit lank
voor die hersteljaar is, sal die vrykoopprys dus 'n groot deel van die
oorspronklike verkoopprys uitmaak. 51As daar net 'n paar jaar oor is
voor die hersteljaar, sal die vrykoopprys slegs 'n klein deeltjie van die
oorspronklike verkoopprys wees. 52Hy het soos 'n dagloner jaar na jaar
vir die nie-Israeliet gewerk. Jy moet sorg dat hy nie hard behandel
word nie. 53As hy nie voor die tyd vrygekoop word nie, moet hy en sy
afhanklikes vrygelaat word in die hersteljaar. 54Dit moet gedoen word
omdat die Israeliete my dienaars is. Hulle is my dienaars omdat Ek
hulle uit Egipte laat trek het. Ek is die Here julle God.

LEVÍTIKUS 26

1Julle mag vir julle geen gode maak nie. Julle mag geen beelde of
klippilare oprig nie. Julle mag in julle land geen klippe met
afbeeldings hê wat deur julle vereer word nie. Ek, die Here, is julle
God. 2Julle moet my sabbatte vier en eerbied hê vir my heiligdom. Ek
is die Here. 3As julle my voorskrifte nakom, my gebooie gehoorsaam
en daarvolgens lewe, 4sal Ek vir julle reën gee op die regte tyd, sodat
die lande oeste sal lewer en die bome vrugte sal dra. 5Julle sal graan
dors tot dit weer tyd is om vrugte te oes, en julle sal vrugte oes tot dit
weer planttyd is. Julle sal oorgenoeg kos hê en sonder sorge in julle
land woon. 6Ek sal vrede gee in die land sodat julle rustig kan slaap:
Ek sal die ongediertes uitroei en daar sal nie oorlog in julle land kom
nie. 7Julle sal julle vyande verdryf en om die lewe bring. 8Net vyf van
julle soldate sal honderd van die vyand op loop jaag, en net honderd
van julle sal tien duisend op loop jaag. Julle sal hulle om die lewe
bring. 9Ek sal vir julle goed wees en julle vrugbaar maak sodat julle 'n
groot nasie sal word. So sal Ek my verbond met julle nakom. 10Julle sal
nie eens 'n vorige seisoen se graan kan opgebruik nie, julle sal dit
moet weggooi om plek te maak vir die nuwe oes. 11Ek sal by julle
woon en nie 'n afsku van julle hê nie. 12Ek sal by julle bly en julle God
wees, en julle sal my volk wees. 13Ek is die Here julle God wat julle uit
Egipte laat trek het sodat julle nie meer sy slawe hoef te wees nie. Ek
het die juk wat julle moes dra, gebreek en julle vry gemaak. 14As julle
egter nie na My luister nie en nie alles doen wat Ek julle beveel het
nie, 15as julle my voorskrifte en bepalings verwerp en met minagting
behandel, sodat julle nie my bevele nakom nie en my verbond
verbreek, 16sal Ek die volgende doen: Ek sal julle lewens vol angs
maak. Julle sal geteister word deur tering en koors, siektes wat 'n
mens blind maak en jou laat wegkwyn. Julle sal tevergeefs saai, want
julle vyande sal julle oeste opeet. 17Ek sal my rug vir julle draai sodat
julle deur julle vyande verpletter sal word. Julle haters sal dit vir julle
so ondraaglik maak dat julle sal vlug al word julle nie agtervolg nie.
18As julle ná al hierdie dinge nog nie na My luister nie, sal Ek julle nog
swaarder straf oor julle sondes: 19Ek sal alles waarop julle staatmaak,
laat verdwyn. Daar sal geen druppel reën val nie: dit sal wees asof die
hemel van yster en die grond van brons is. 20Julle sal julle kragte
tevergeefs inspan: daar sal geen oes op julle lande wees nie, en julle
bome sal geen vrugte dra nie. 21As julle My bly teenstaan en nie na My
wil luister nie, sal Ek julle nóg swaarder straf, soos julle verdien oor
julle sondes: 22Ek sal roofdiere tussen julle loslaat, en hulle sal julle
kinders vang en julle veetroppe uitroei. Hulle sal julle só uitdun dat
die paaie verlate sal wees. 23As dit julle nie tot ander insigte bring nie

en julle My nog bly teenstaan, 24sal Ek júlle ook teenstaan. Ek sal julle
nog swaarder straf oor julle sondes: 25Ek sal 'n oorlog oor julle bring.
Dit sal die wraak wees oor julle ontrou aan my verbond. As julle
veiligheid soek in julle stede, sal Ek pes onder julle loslaat sodat julle
sal móét oorgee. 26Ek sal julle meel so min laat word dat tien vrouens
saam net genoeg sal hê vir een baksel. Die stukkie wat vir elkeen
afgeweeg word, sal nie julle honger kan stil nie. 27As julle hierna nóg
nie na My luister nie en My nog steeds teenstaan, 28sal Ek julle in
woede teenstaan. Ek sal julle nog swaarder straf oor julle sondes:
29julle sal die vleis van julle eie kinders moet eet! 30Ek sal julle hoogtes
verwoes en julle wierookaltaartjies vernietig. Ek sal so 'n afsku van
julle hê dat Ek julle lyke bo-op julle lewelose afgodsbeelde sal gooi.
31Ek sal puinhope maak van julle stede, Ek sal julle heiligdomme
verwoes, Ek sal geen offer van julle aanvaar nie. 32Ek sal die land só
verniel dat julle vyande wat daarin gaan woon, daaroor verstom sal
staan. 33Vir júlle sal Ek met die swaard uitmekaar laat jaag en julle
onder die heidennasies verstrooi. Julle land sal verlate wees en julle
stede puinhope. 34Wanneer die land dan verlate lê en julle in julle
vyande se gebied is, sal die grond uiteindelik sy verdiende rusjare kry.
Dan sal die land rus en die verlore sabbatsjare inhaal. 35So lank as die
land verlate is, sal dit die rus kry wat dit om die sewe jaar moes gehad
het maar nooit gekry het toe julle dit bewoon het nie. 36Dié van julle
wat oorbly, sal Ek in die lande van hulle vyande in so 'n spanning laat
leef dat die geritsel van 'n droë blaar hulle op die loop sal jaag. Hulle
sal hardloop tot hulle neerslaan, asof iemand met 'n swaard agter
hulle aan is, maar daar sal niemand wees nie! 37Die vrees vir oorlog sal
hulle oormekaar laat val om weg te kom van agtervolgers wat nie
bestaan nie. Julle sal geen krag hê om weerstand te bied teen julle
vyande nie! 38Julle sal tussen die heidennasies omkom, in die land van
julle vyande sal julle sterf. 39Dié van julle wat daarna nog oor is, sal in
die lande van julle vyande wegkwyn onder die selfverwyt oor hulle
sonde. Hulle sal ook wegkwyn onder die wroeging oor die sondes van
hulle voorvaders. 40Hulle sal húlle sonde en dié wat hulle voorvaders
teen My begaan het, bely. Hulle sal erken dat hulle My teengestaan
het, 41dat Ek hulle ook teengestaan het en hulle na hulle vyande se
land toe gevat het om te sien of hulle dan oor hulle ongehoorsaamheid
berou sal kry en hulle skuld sal erken. 42Wanneer hulle dit doen, sal Ek
die beloftes wat Ek aan Jakob, aan Isak en aan Abraham gegee het,
weer van krag maak. Ek sal my beloftes oor die land weer van krag
maak. 43Maar die land sal eers sonder sy mense verlate moet lê om die
verlore rusjare in te haal. Húlle sal hulle skuld moet erken, dat hulle
my bepalings verwerp het en my voorskrifte met minagting behandel
het. 44En tog, al sou hulle ballinge word in die land van hulle vyande,
sal Ek hulle nie so verwerp, so minag, dat hulle heeltemal sal verdwyn

en dat my verbond met hulle tot niet sal gaan nie, want Ek is die Here
hulle God. 45Ek sal die belofte aan hulle voorouers wat Ek voor die oë
van die nasies uit Egipte laat trek het, weer van krag maak, die belofte
dat Ek hulle God sal wees. Ek is die Here. 46Die voorafgaande is die
voorskrifte, bepalings en wette wat die Here deur Moses op Sinaiberg
gegee het oor die verhouding tussen die Here en die Israeliete.

LEVÍTIKUS 27

1Die Here het vir Moses gesê: 2Sê vir die Israeliete: Wanneer iemand in
'n gelofte 'n persoon aan die Here gewy het, en die persoon se
loskoopwaarde moet vasgestel word, 3moet die volgende riglyne geld:
'n Man van twintig tot sestig jaar kan losgekoop word teen vyf
honderd en sewentig gram silwer volgens die standaardgewig van die
heiligdom, 4'n vrou van dieselfde ouderdom teen drie honderd en
veertig gram. 5Tussen vyf jaar en twintig jaar is die loskoopwaarde van
'n man twee honderd en dertig gram en van 'n meisie honderd en
vyftien. 6Van 'n maand oud tot op vyf jaar is 'n seun se loskoopwaarde
sewe en vyftig gram en 'n dogter s'n vier en dertig. 7Bo sestig is 'n man
se loskoopwaarde honderd een en sewentig gram en 'n vrou s'n
honderd en vyftien. 8As iemand wat 'n gelofte afgelê het, te arm is om
hierdie loskoopwaarde te betaal, moet hy die persoon oor wie dit
gaan, na die priester toe bring. Die priester moet die persoon dan
deurkyk en 'n bedrag bepaal wat bekostig kan word deur die een wat
die gelofte afgelê het. 9As die gelofte gaan oor 'n rein dier wat aan die
Here geoffer word, geld die reël dat 'n dier wat eenmaal aan die Here
gegee is, sy eiendom word. 10So 'n dier mag dus nie vervang word met
'n dier van dieselfde kwaliteit of omgeruil word vir 'n slegter of selfs 'n
beter dier nie. As iemand so 'n dier tóg probeer omruil, word albei
diere die Here se eiendom. 11As die gelofte gaan oor 'n onrein dier wat
nie aan die Here geoffer mag word nie, moet die dier na die priester
toe gebring word. 12Hy moet dan die loskoopwaarde van die dier
bepaal volgens sy kwaliteit. Die oordeel van die priester is in so 'n
geval finaal. 13As die persoon self die dier wil terugkoop, moet hy
twintig persent meer as die vasgestelde loskoopwaarde betaal.
14Wanneer iemand sy huis vrywillig aan die Here wy, word dit die
Here se eiendom. Die priester moet dan die loskoopwaarde daarvan
bepaal volgens die toestand van die gebou. Die oordeel van die
priester is ook in hierdie geval finaal. 15As die persoon wat die huis
gewy het, dit self weer wil terugkoop, moet hy twintig persent meer as
die vasgestelde loskoopwaarde betaal. Dan is dit weer syne. 16As
iemand 'n deel van sy grond aan die Here wy, moet die loskoopwaarde
bepaal word volgens die hoeveelheid saad wat gewoonlik op die stuk
grond gesaai word: vir elke honderd kilogram gars is die
loskoopwaarde vyf honderd en sewentig gram silwer. 17As hy die
grond aan die Here wy gedurende die hersteljaar, geld die volle
loskoopwaarde. 18Maar as hy die grond ná die hersteljaar wy, moet die
priester die aantal seisoene wat oorbly tot die volgende hersteljaar in
berekening bring en die loskoopwaarde dienooreenkomstig verminder.
19As die persoon die grond wil terugkoop, moet hy twintig persent

meer as die vasgestelde loskoopwaarde betaal. Dan is dit weer syne.
20As hy die grond aan iemand anders verkoop sonder dat hy dit self
teruggekoop het, kan hy dit nooit weer terugkoop nie. 21Met die
hersteljaar word die grond dan, soos in die geval van grond wat as
banoffer aan die Here gewy is, die eiendom van die Here. Dit word
dan deel van die priesters se grond. 22As iemand 'n stuk grond wat hy
gekoop het, wat dus nie sy erfgrond is nie, aan die Here wy, 23moet die
priester die totale loskoopwaarde bereken wat die grond tot die
volgende hersteljaar het. Die skenker moet dan dadelik die
loskoopwaarde in kontant betaal. Dit behoort aan die Here. 24In die
hersteljaar val die grond dan weer terug na die persoon van wie dit
oorspronklik gekoop is en wie se erfgrond dit is. 25Al hierdie
loskoopwaardes moet vasgestel word volgens die standaardgewig van
die heiligdom. 26Onthou dat die eerste kalf van 'n koei en die eerste
lam van 'n bok of 'n skaap buitendien aan die Here behoort en dus nie
as 'n vrywillige offer aan Hom gewy mag word nie. 27Die eerste
kleintjie van 'n onrein dier kan deur sy eienaar teruggekoop word vir
die loskoopwaarde plus twintig persent. As hy dit nie wil terugkoop
nie, moet dit verkoop word vir die loskoopwaarde. 28Onthou ook
verder dat iets wat as banoffer aan die Here gewy is, nie verkoop mag
word nie en ook nie losgekoop mag word nie. Dit maak nie saak of dit
'n mens of 'n dier of 'n stuk erfgrond is nie, dit is heilig en behoort net
aan die Here. 29'n Mens wat as banoffer aan die Here gewy word, mag
nie losgekoop word nie. Hy moet doodgemaak word. 30Een tiende van
al die produkte van die land behoort aan die Here, of dit nou graan of
vrugte is. Dit is aan die Here gewy. 31As iemand daarvan wil
terugkoop, moet hy die loskoopwaarde daarvan plus twintig persent
betaal. 32Een tiende van die beeste en kleinvee behoort aan die Here.
Die diere moet getel word, en al om die tiende dier wat verbykom,
moet vir die Here afgekeer word. 33Daar mag nie goeies of slegtes
uitgesoek word nie, en 'n dier wat afgekeer is, mag nie omgeruil word
nie. As iemand so 'n dier probeer omruil, word albei diere die Here se
eiendom. Daar mag nie teruggekoop word nie. 34Die voorafgaande is
die gebooie wat die Here deur Moses by Sinaiberg vir die Israeliete
gegee het.

NÚMERI

NÚMERI 1 NÚMERI 2 NÚMERI 3

NÚMERI 4 NÚMERI 5 NÚMERI 6

NÚMERI 7 NÚMERI 8 NÚMERI 9

NÚMERI 10 NÚMERI 11 NÚMERI 12

NÚMERI 13 NÚMERI 14 NÚMERI 15

NÚMERI 16 NÚMERI 17 NÚMERI 18

NÚMERI 19 NÚMERI 20 NÚMERI 21

NÚMERI 22 NÚMERI 23 NÚMERI 24

NÚMERI 25 NÚMERI 26 NÚMERI 27

NÚMERI 28 NÚMERI 29 NÚMERI 30

NÚMERI 31 NÚMERI 32 NÚMERI 33

NÚMERI 34 NÚMERI 35 NÚMERI 36

NÚMERI 1

1Die Here het met Moses gepraat in die tent van ontmoeting in die
Sinaiwoestyn. Dit was op die eerste dag van die tweede maand, in die
tweede jaar nadat Israel uit Egipte weggetrek het. 2Die Here het gesê:
Jy en Aäron moet al die Israeliete man vir man tel volgens afkoms en
familie; skryf die name op van elke manlike persoon van twintig jaar
en ouer, elkeen in Israel wat vir militêre diens geskik is en wat in
leërafdelings ingedeel is. 3Julle moet hierin bygestaan word deur
persone wat hoofde is van hulle families, een uit elke stam. 4En dit is
die name van die manne wat vir julle moet bystaan: uit die stam
Ruben: Elisur seun van Sedeür; 5uit Simeon: Selumiël seun van Suri-
Saddai; 6uit Juda: Nagson seun van Amminadab; 7uit Issaskar: Netanel
seun van Suar; 8uit Sebulon: Eliab seun van Gelon; 9uit die nageslag
van Josef, uit Efraim: Elisama seun van Ammihud, en uit Manasse:
Gamliël seun van Pedasur; 10uit die stam Benjamin: Abidan seun van
Gidoni; 11uit Dan: Agiëser seun van Ammi-Saddai; 12uit Aser: Pagiël
seun van Okran; 13uit Gad: Eljasaf seun van Reüel; 14uit Naftali: Agira
seun van Enan. 15Hulle was die manne wat uit die vergadering
aangewys is, leiers van die stamme van hulle voorvaders en
stamhoofde van Israel. 16Moses en Aäron het hierdie manne wie se
name genoem is, laat kom. 17Op die eerste dag van die tweede maand
het hulle toe die hele volk bymekaargeroep. Daarna het elke weerbare
man sy afkoms volgens stam en familie opgegee, almal van twintig
jaar en ouer. 18Moses het hulle in die Sinaiwoestyn getel, soos die Here
hom beveel het. 19Die manlike afstammelinge van die onderskeie
stamvaders was: van Ruben die oudste seun van Israel 46 500, van
Simeon 59 300, van Gad 45 650, van Juda 74 600, van Issaskar 54
400, van Sebulon 57 400, van Josef se seuns: Efraim 40 500, Manasse
32 200, van Benjamin 35 400, van Dan 62 700, van Aser 41 500 en
van Naftali 53 400. Dit was in die geval van elke stam die getal
weerbare manne van twintig jaar en ouer, getel volgens afkoms en
familie. 20Dit was dan die getal van die manne wat deur Moses, Aäron
en die twaalf Israelitiese stamhoofde getel is. Altesaam was die getelde
Israeliete 603 550. Dit was die weerbare manne van twintig jaar en
ouer, getel volgens families. 21Die Leviete is nie as afsonderlike stam
bygetel nie. 22Die Here het naamlik vir Moses gesê: 23Die stam Levi
moet jy nie tel nie en hulle getal moet jy nie by dié van die Israeliete
voeg nie. 24Jy moet die Leviete aanstel om toesig te hou oor die
tabernakel met die getuienis, oor al sy gereedskap en al sy toebehore.
Hulle moet die tabernakel en sy gereedskap dra; net húlle moet
daarmee werk; en hulle moet hulle tente rondom die tabernakel
opslaan. 25As die tabernakel verskuif moet word, moet die Leviete dit

uitmekaarhaal; en as dit opgeslaan moet word, moet hulle dit opslaan.
'n Onbevoegde persoon wat nader kom om te help, moet doodgemaak
word. 26Die ander stamme van Israel moet hulle tente opslaan, elke
stam op sy eie staanplek, rondom sy eie vaandel, ingedeel by sy eie
leërafdeling, 27maar die Leviete moet hulle tente rondom die
tabernakel met die getuienis opslaan, sodat my toorn nie oor die
Israeliete kom nie. So moet die Leviete dan vir die tabernakel met die
getuienis sorg. 28Die Israeliete het alles presies gedoen soos die Here
vir Moses beveel het.

NÚMERI 2

1Die Here het met Moses en Aäron gepraat en gesê: 2Die Israeliete
moet kamp opslaan, elkeen by sy vaandel, by sy familieteken. Hulle
moet die kamp rondom die tent van ontmoeting opslaan, so 'n entjie
daarvandaan. 3Aan die ooste, sonop se kant, moet die stam Juda kamp
opslaan. Hy moet dit doen by sy vaandel en ingedeel in leërafdelings.
Nagson seun van Amminadab is die leier van die stam. 4Die getal van
Juda se weerbare manne is 74 600. 5Die stam Issaskar moet langs Juda
kamp opslaan. Netanel seun van Suar is sy leier. 6Die getal van sy
weerbare manne is 54 400. 7Daarna volg die stam Sebulon met Eliab
seun van Gelon as leier. 8Die getal van sy weerbare manne is 57 400.
9Die hele kamp onder leiding van Juda, ingedeel in leërafdelings, is
altesaam 186 400 weerbare manne. Hierdie drie stamme moet altyd
eerste versit. 10Aan die suidekant moet die stam Ruben kamp opslaan.
Hy moet dit doen by sy vaandel en ingedeel in leërafdelings. Elisur
seun van Sedeür is die leier van die stam. 11Die getal van Ruben se
weerbare manne is 46 500. 12Die stam Simeon moet langs Ruben kamp
opslaan. Selumiël seun van Suri-Saddai is die leier van die stam. 13Die
getal van sy weerbare manne is 59 300. 14Daarna volg die stam Gad
met Eljasaf seun van Reüel as leier. 15Die getal van sy weerbare manne
is 45 650. 16Die hele kamp onder leiding van Ruben, ingedeel in
leërafdelings, is altesaam 151 450 weerbare manne. Hierdie stamme
moet altyd tweede versit. 17Die kamp van die Leviete met die tent van
ontmoeting moet altyd in die middel van die ander kampe bly
wanneer hulle trek. In dieselfde orde waarin die stamme kamp
opslaan, moet hulle ook die kamp opbreek, elkeen op sy eie plek en by
sy eie vaandel. 18Aan die westekant moet die stam Efraim kamp
opslaan. Hy moet dit doen by sy vaandel en ingedeel in leërafdelings.
Elisama seun van Ammihud is die leier van die stam. 19Die getal van
die weerbare manne is 40 500. 20Die stam Manasse moet langs Efraim
wees. Gamliël seun van Pedasur is sy leier. 21Die getal van sy weerbare
manne is 32 200. 22Daarna volg die stam Benjamin met Abidan seun
van Gidoni as leier. 23Die getal van sy weerbare manne is 35 400. 24Die
hele kamp onder leiding van Efraim, ingedeel in leërafdelings, is
altesaam 108 100 weerbare manne. Hierdie stamme moet altyd derde
versit. 25Aan die noordekant moet die stam Dan kamp opslaan. Hy
moet dit doen by sy vaandel en ingedeel in leërafdelings. Agiëser seun
van Ammi-Saddai is die leier van hierdie stam. 26Die getal van Dan se
weerbare manne is 62 700. 27Die stam Aser moet langs Dan kamp
opslaan. Pagiël seun van Okran is leier van die stam. 28Die getal van
Aser se weerbare manne is 41 500. 29Daarna volg die stam Naftali met
Agira seun van Enan as leier. 30Die getal van sy weerbare manne is 53

400. 31Die hele kamp onder leiding van Dan is altesaam 157 600
weerbare manne. Hierdie stamme moet met hulle vaandels die laaste
versit. 32Dit was dan die groot totaal van al die Israeliete, getel volgens
families. Al die geteldes van die kampe, ingedeel in leërafdelings, was
603 550 man. 33Die Leviete is nie onder die getal van Israel bygereken
nie, soos die Here vir Moses beveel het. 34Die Israeliete het presies
gedoen soos die Here vir Moses beveel het. Hulle het kamp opgeslaan,
elkeen by sy eie vaandel, en elke keer weer weggetrek, elke stam
ingedeel volgens sy familiegroepe.

NÚMERI 3

1Toe die Here destyds met Moses op Sinaiberg gepraat het, het Aäron
en Moses reeds afstammelinge gehad. 2Die name van die seuns van
Aäron was Nadab, die oudste, Abihu, Eleasar en Itamar. 3Dit was die
name van Aäron se seuns, gesalfde priesters, vir wie Moses in die
priesteramp aangestel het. 4Maar die Here het vir Nadab en Abihu laat
sterwe omdat hulle in die Sinaiwoestyn ongeoorloofde vuur voor Hom
neergesit het. Hulle het geen seuns gehad nie. Eleasar en Itamar het
toe die priesterdiens verrig onder die toesig van Aäron, hulle pa. 5Die
Here het verder vir Moses gesê: 6Stel die stam Levi tot beskikking van
die priester Aäron, dat hulle hom kan help. 7Hulle moet vir Aäron in
die gemeente diensbeurte waarneem in die tent van ontmoeting deur
die werk wat hulle in die tabernakel doen. 8Hulle moet sorg vir al die
toebehore van die tent van ontmoeting; hulle moet die diensbeurte vir
die volk Israel waarneem deur die werk wat hulle in die tabernakel
doen. 9Jy moet die Leviete tot beskikking van Aäron en sy seuns stel;
uit die volk Israel is hulle die mense wat volkome aan Aäron se diens
gewy is. 10Net aan Aäron en sy seuns is dit opgedra om die
priesterdiens te verrig; 'n onbevoegde persoon wat nader kom om dit
te doen, moet doodgemaak word. 11Die Here het weer met Moses
gepraat en gesê: 12Kyk, Ek het die Leviete uit die volk vir My geneem
in die plek van al Israel se eersgeborenes; hulle behoort aan My. 13Al
die eersgeborenes is Myne: die dag toe Ek al die eersgeborenes van die
Egiptenaars omgebring het, het Ek dié van Israel, van mens en dier,
vir My opgeëis; hulle behoort aan My. Ek is die Here. 14Die Here het in
die Sinaiwoestyn vir Moses gesê: 15Tel die Leviete volgens hulle
afkoms en families, almal van 'n maand en ouer wat manlik is. 16Moses
het hulle getel presies soos die Here hom beveel het. 17Levi se seuns
was Gerson, Kehat en Merari. 18Die Gersongroep was Libni en Simi.
19Die Kehatgroep was Amram, Jishar, Hebron en Ussiël. 20Die
Merarigroep was Magli en Musi. Dit was die afstammelinge van Levi
volgens familieverband. 21Die afstammelinge van Gerson was die
familiegroepe Libni en Simi. Hulle was die Gersoniete. 22Hulle manlike
persone van 'n maand en ouer wat so getel is, was altesaam sewe
duisend vyf honderd. 23Die Gersongroep het aan die westekant agter
die tabernakel kamp opgeslaan 24met Eljasaf seun van Lael as leier.
25Die taak van die Gersoniete by die tent van ontmoeting was die
versorging van die tabernakel: die tent met sy dekseile, die gordyn by
die deur van die tent van ontmoeting, 26die gordyn van die ingang van
die voorhof, die gordyne van die voorhof wat rondom die tabernakel
en die altaar was, al die toue, met alles wat dié diens insluit. 27Die
Kehatgroep was Amram, Jishar, Hebron en Ussiël. Hulle was die

Kehatiete. 28Hulle manlike persone van 'n maand en ouer was altesaam
ag duisend ses honderd. Hulle taak was om die heiligdom te versorg.
29Die Kehatgroep het aan die suidekant van die tabernakel kamp
opgeslaan 30met Elisafan seun van Ussiël as leier. 31Hulle taak was die
versorging van die ark, die tafel, die kandelaar, die altare, die
gereedskap wat in die heiligdom gebruik word, sowel as die
voorhangsel, met alles wat dié diens insluit. 32Eleasar seun van die
priester Aäron was die leier van die familiehoofde van Levi, en as
sodanig opsigter oor almal wat in die heiligdom diens doen. 33Merari
was die hoof van die familiegroepe Magli en Musi. Hulle was die
Merariërs. 34Hulle manlike persone van 'n maand en ouer wat so getel
is, was altesaam ses duisend twee honderd. 35Suriël seun van Abigajil
was leier van die Merarigroep wat aan die noordekant van die
tabernakel kamp opgeslaan het. 36Die Merarigroep was
verantwoordelik vir die versorging van die rame, dwarslatte, style en
voetstukke van die tabernakel, en ook van al sy gereedskap, met alles
wat dié diens insluit; 37ook van die style rondom die voorhof, met
voetstukke, penne en toue. 38Moses, Aäron en Aäron se seuns het aan
die oostekant voor die tabernakel, voor die tent van ontmoeting, kamp
opgeslaan. Aäron en sy seuns het die diens van die tabernakel in
belang van Israel waargeneem. 'n Onbevoegde persoon wat nader
gekom het om te help, moes doodgemaak word. 39Die manlike Leviete
van 'n maand en ouer wat deur Moses en Aäron op bevel van die Here
volgens families getel is, was altesaam twee en twintig duisend. 40Die
Here het ook vir Moses gesê: Tel al die manlike eersgeborenes van die
Israeliete van 'n maand en ouer, en maak 'n lys van hulle name. 41In
die plek van al die eersgeborenes uit Israel moet jy die Leviete vir my
diens beskikbaar stel, en ook die Leviete se vee in die plek van al die
eerstelinge onder die vee van die Israeliete. Ek is die Here. 42Moses het
toe volgens die bevel van die Here al die eersgeborenes van die
Israeliete getel. 43Die manlike eersgeborenes van 'n maand en ouer wie
se name opgeskryf is, was twee en twintig duisend twee honderd drie
en sewentig. 44Die Here het verder vir Moses gesê: 45Stel die Leviete
beskikbaar vir my diens in die plek van al Israel se eersgeborenes;
neem ook die Leviete se vee in die plek van die Israeliete s'n. Die
Leviete behoort aan My. Ek is die Here. 46Die twee honderd drie en
sewentig eersgeborenes uit die Israeliete wat daar meer is as Leviete,
moet losgekoop word. 47Jy moet vyf silwerstukke per kop invorder;
bereken volgens die standaardgewig van die heiligdom is dit elf gram
per silwerstuk. 48Die geld vir hierdie groter getal eersgeborenes van
die Israeliete moet jy as losprys aan Aäron en sy seuns gee. 49Moses het
toe die loskoopgeld ingevorder vir dié eersgeborenes wat daar meer
was as dié wat reeds met Leviete losgekoop is. 50Hierdie geld het hy
geneem van die eersgebore Israeliete, vyftien en 'n half kilogram

silwer. 51Dit het Moses in opdrag van die Here aan Aäron en sy seuns
gegee, soos die Here hom beveel het.

NÚMERI 4

1Die Here het vir Moses en Aäron gesê: 2Tel die Leviete tussen dertig
en vyftig jaar, almal wat van Kehat afstam. Doen dit volgens
afstamming van familie. Dit moet almal insluit wat vir diens geskik is,
wat die werk in die tent van ontmoeting kan verrig. 3Die ampsplig van
die Kehatgroep in die tent van ontmoeting het te doen met die
besondere gewyde voorwerpe. 4Net voor die kamp versit, moet Aäron
en sy seuns nader kom. Hulle moet die voorhangsel wat as bedekking
dien, afhaal en die ark waarin die getuienis is daarmee toemaak.
5Hulle moet 'n seil van gebreide vel daaroor gooi, en dit met 'n groot
blou doek toemaak. Dan moet hulle die draaghoute weer insteek. 6'n
Blou doek moet ook oor die offerbroodtafel gegooi word, en daarop
moet hulle die skottels, bakke, komme en drankofferkanne sit; ook die
offerbrood moet daarop gesit word. Dit moet altyd daar wees. 7Hulle
moet 'n bloedrooi doek oor die offerbroodtafel gooi en dit met 'n seil
van gebreide vel toemaak. Dan moet hulle die draaghoute insteek.
8Hulle moet die kandelaar met sy lampe, pithouers, bakkies en al die
oliekanne in 'n blou doek toedraai. 9Die kandelaar met al sy toebehore
moet hulle op 'n seil van gebreide vel neersit en dit op 'n draagbaar
sit. 10Hulle moet 'n blou doek oor die goue wierookaltaar gooi en dit
dan met 'n seil van gebreide vel toemaak. Dan moet hulle die
draaghoute insteek. 11Hulle moet al die gereedskap neem wat vir die
diens in die heiligdom nodig is, en dit op 'n blou doek sit. Dan moet
hulle dit met 'n seil van gebreide vel toemaak en so op die draagbaar
neersit. 12Hulle moet die as van die altaar afvee en dan 'n pers doek
oor die altaar gooi. 13Al die gereedskap wat hulle vir die diens by die
altaar gebruik, moet hulle op die doek neersit: al die vuurpanne,
vurke, skoppe en komme, kortom, al die altaargereedskap, en dit met
'n seil van gebreide vel toemaak. Dan moet hulle die draaghoute
insteek. 14Net voor die kamp versit, moet Aäron en sy seuns eers die
gewyde voorwerpe saam met hulle gereedskap toemaak, en dan moet
die Kehatiete nader kom om dit te dra. Hulle mag nie aan die gewyde
voorwerpe raak nie, want dan sal hulle sterwe. Hierdie voorwerpe van
die tent van ontmoeting moet deur die Kehatiete gedra word. 15Eleasar
seun van die priester Aäron moet toesig hou oor die olie vir die
kandelaar, die geurige wierook, die gereelde graanoffer en die salfolie.
Hy moet toesig hou oor die hele tabernakel en alles wat daarin is, oor
die heiligdom met sy gereedskap. 16Die Here het ook nog vir Moses en
Aäron gesê: 17Julle moet voorsorg tref dat die Kehatgroep van Levi nie
met die dood gestraf word nie. 18Wanneer hulle kom om die gewyde
voorwerpe te dra, moet Aäron en sy seuns vir hulle presies aandui wat
elkeen van hulle moet doen en dra, sodat hulle kan bly lewe en nie

met die dood gestraf word nie. 19Die Kehatiete mag selfs nie 'n oomblik
na die heiligdom kom kyk nie, want dan sal hulle sterwe. 20Die Here
het vir Moses gesê: 21Jy moet ook die afstammelinge van Gerson tel.
Doen dit volgens familie en afstamming. 22Jy moet almal tussen dertig
en vyftig jaar tel wat vir diens geskik is en wat die werk in die tent
van ontmoeting kan verrig. 23Die ampsplig van die Gersongroep is om
drawerk te doen: 24hulle moet die tentdoeke van die tabernakel, die
tent van ontmoeting, dra, sy seil en die seil van gebreide vel wat
daarbo-oor is, die gordyn by die ingang van die tent van ontmoeting
25en die gordyn by die ingang van die voorhof, asook die gordyne van
die voorhof wat rondom die tabernakel en die altaar is, die toue en al
die nodige gereedskap. Vir al hierdie dinge is hulle verantwoordelik.
26Al die ampspligte van die Gersongroep, alles wat hulle moet dra en
doen, moet onder toesig van Aäron en sy seuns verrig word. Hulle
moet toesien dat die Gersongroep al hulle opdragte uitvoer. 27Dit is
dan die ampspligte van die Gersongroep in verband met die tent van
ontmoeting. Hulle werk staan onder toesig van Itamar seun van die
priester Aäron. 28Jy moet ook die afstammelinge van Merari tel. Doen
dit volgens afstamming en familie. 29Jy moet almal tussen dertig en
vyftig jaar tel wat vir diens geskik is en wat die werk in die tent van
ontmoeting kan verrig. 30Hulle diens in verband met die tent van
ontmoeting sal wees om die volgende te dra: die rame, dwarslatte,
style en voetstukke van die tabernakel; 31ook die style rondom die
voorhof met hulle voetstukke, penne en toue, al die gereedskap en
toebehore. Julle moet 'n lys name opstel van persone wat vir die dra
van bepaalde voorwerpe verantwoordelik is. 32Dit is al die verpligtinge
van die Merarigroep in verband met die tent van ontmoeting. Dit moet
verrig word onder toesig van Itamar seun van die priester Aäron.
33Moses, Aäron en die volksleiers het die drie Levitiese families Kehat,
Gerson en Merari getel. Hulle het dit gedoen volgens afstamming en
familie soos die Here vir Moses beveel het. Hulle het al die manlike
persone van tussen dertig en vyftig jaar opgeskryf, almal wat geskik
was vir diens en wat die werk in die tent van ontmoeting kon verrig.
Die getalle was soos volg: Kehat twee duisend sewe honderd en vyftig,
Gerson twee duisend ses honderd en dertig, Merari drie duisend twee
honderd. 34Die groottotaal Leviete van tussen dertig en vyftig jaar,
almal wat geskik was om te dien in die tent van ontmoeting en om die
drawerk te doen, was ag duisend vyf honderd en tagtig. Moses, Aäron
en die leiers van Israel het hulle volgens afkoms en familie getel. 35Op
die bevel wat die Here deur Moses gegee het, is hulle getel en is aan
elkeen sy besondere taak en verantwoordelikheid toegewys. Hulle is
getel soos die Here vir Moses beveel het.

NÚMERI 5

1Die Here het vir Moses gesê: 2Beveel die Israeliete om elkeen uit die
kamp uit te stuur wat 'n ernstige velsiekte het of aan 'n geslagsiekte ly,
of wat verontreinig is deur aan 'n lyk te raak. 3Dit geld mans sowel as
vrouens. Julle moet hulle buitekant die kamp uit stuur, sodat hulle nie
die kamp waarin Ek onder hulle woon, verontreinig nie. 4Die Israeliete
het toe so gemaak: hulle het die onreines uit die kamp uit gestuur,
presies soos die Here vir Moses gesê het. 5Die Here het aan Moses
opdrag gegee 6om vir die Israeliete te sê: Wanneer iemand, man of
vrou, 'n medemens benadeel en dus ontrou teenoor die Here is, is hy
skuldig 7en moet hy sy sonde bely. Hy moet die volle bedrag van die
skade plus 'n vyfde daarvan teruggee aan die persoon wat hy benadeel
het. 8As die benadeelde na sy dood geen familielid het aan wie die
skuld betaal kan word nie, kom die bedrag die Here toe en moet dit
aan 'n priester gegee word. Afgesien hiervan moet die skuldige nog die
ram voorsien waarmee die priester vir die skuldige versoening moet
doen. 9Die offergawes wat die Israeliete na die priester toe bring vir
die diens van die Here, behoort aan die priester. 10Die gewyde gawes
wat iemand bring, bly sy eie, maar wat die priester toekom, moet aan
hom gegee word. 11Die Here het aan Moses opdrag gegee 12om vir die
Israeliete te sê: As 'n man agterdogtig word, sodat hy sy vrou van ontrou verdink, moet hy haar na die priester toe bring. Dit kan wees dat die getroude vrou ontrou teenoor haar man was en met iemand anders geslagsgemeenskap gehad het sonder dat haar man daarvan weet of dat sy uitgevind is. Dit kan ook wees dat, hoewel sy oortree het, daar geen getuie teen haar is nie en sy nie betrap is nie. Dit kan ook wees dat die man agterdogtig is en sy vrou verdink hoewel sy niks verkeerds gedoen het nie. Die man moet sy vrou na die priester toe bring saam met die voorgeskrewe offer: een en 'n half kilogram garsmeel. Hy moet die meel nie met olie en wierook meng nie, omdat die offer bedoel is vir 'n geval van agterdog, 'n offer wat moet aantoon
of daar oortree is. 13Die priester moet haar dan nader bring en in die
teenwoordigheid van die Here laat staan. 14Die priester moet 'n
erdebak met gewyde water vol maak en van die tabernakelvloer se
stof daarin gooi. 15Dan moet hy die vrou in die teenwoordigheid van
die Here laat staan, haar hare losmaak en haar die voorgeskrewe offer,
wat 'n offer vir die agterdog is, gee om vas te hou. Die priester moet
die erdebak met water wat bittere smart en 'n vloek oor haar kan
bring, self vashou. 16Hy moet die vrou onder eed plaas en vir haar sê:
As iemand anders nie met jou gemeenskap gehad het nie en jy as getroude vrou jouself nie met 'n ander man verontreinig het nie, mag jou onskuld dan bewys word deur hierdie water wat bittere smart en

'n vloek oor jou kan bring. 17Maar as jy, as getroude vrou, ontrou was
en jouself verontreinig het deurdat jy met iemand anders behalwe jou
eie man gemeenskap gehad het, 18mag die Here dan gee dat jou eie
mense jou sal vervloek en verwens. Mag Hy jou vrugbaarheid laat
vergaan en jou buik laat opswel. Mag hierdie water wat die vloek
veroorsaak, in jou maag kom om jou buik te laat opswel en jou
vrugbaarheid te laat vergaan. Dit alles moet die priester sê vir die
vrou wat staan onder 'n eed dat 'n vloek haar kan tref as sy skuldig is.
Dan moet sy sê: Amen, amen.' 19Die priester moet hierdie vervloekinge
neerskrywe en die letters uitwis in die water wat bittere smart sou kan
veroorsaak. 20Hy moet die vrou van die water laat drink wat bittere
smart en 'n vloek oor haar kan bring, sodat die water wat 'n vloek van
bittere smart veroorsaak, in haar kan ingaan. 21Daarna moet die
priester uit haar hand die offer vat wat vir die agterdog bedoel is, dit
in teenwoordigheid van die Here beweeg en dit na die altaar toe
bring. 22Die priester moet ook 'n handjievol van die graanoffer as
simbool van haar hele offer vat en op die altaar verbrand, en daarna
moet hy die vrou die res van die water laat drink. 23Die water wat hy
haar laat drink, sal, as sy haar verontreinig en troubreuk teenoor haar
man gepleeg het, in haar ingaan en die vloek meebring wat bittere
smart sal veroorsaak, en dit sal haar buik laat opswel. Haar
vrugbaarheid sal vergaan en haar mense sal haar vervloek. 24Maar as
die vrou haar nie verontreinig het nie en getrou was, sal haar onskuld
bewys word en sal sy kinders kan kry. 25Dit is dan die voorskrif vir
gevalle van agterdog. As 'n vrou ontrou word aan haar man en
haarself verontreinig, 26of as 'n man agterdogtig begin raak en sy vrou
verdink, moet die priester die vrou in die teenwoordigheid van die
Here laat staan en met haar handel presies volgens al die bepalings
van hierdie voorskrif. 27Die man sal onskuldig wees, maar die vrou sal
vir haar oortreding moet boet.

NÚMERI 6

1Die Here het aan Moses opdrag gegee 2om met die Israeliete te praat
en vir hulle te sê: Wanneer iemand, 'n man of 'n vrou, 'n besondere
nasireërgelofte aflê om hom aan die Here te wy, 3moet hy hom
weerhou van wyn en bier. Hy mag geen druiwe-asyn of ander asyn
drink nie, geen druiwesap nie en ook nie druiwe of rosyntjies eet nie.
4Die hele tydperk van sy wyding mag hy hoegenaamd niks eet wat die
wingerdstok voortbring nie, selfs nie druiwepitte of -doppe nie. 5Vir
die volle duur van sy nasireërgelofte mag hy nie sy hare of sy baard
skeer nie. Hy is iemand wat vir die Here afgesonder is, en hy moet sy
hare vrylik laat groei totdat die tyd van sy wyding aan die Here verby
is. 6Gedurende die tyd van sy wyding aan die Here mag hy nie naby 'n
lyk kom nie. 7Selfs as sy pa of ma, broer of suster sterf, mag hy hom
nie verontreinig deur aan hulle te raak nie, want sy hare is die teken
van sy wyding aan God. 8Solank sy nasireërgelofte van krag is, is hy
afgesonder vir die Here. 9Maar as hy hom verontreinig deur aan
iemand te raak wat onverwags in sy omgewing te sterwe kom, moet
hy sy hare afskeer op die dag waarop hy rein verklaar word; op die
sewende dag moet hy sy hare afskeer. 10Op die agste dag moet hy twee
tortelduiwe of twee ander duiwe na die priester toe bring, by die
ingang van die tent van ontmoeting. 11Die priester moet dan een duif
as 'n sondeoffer en die ander as 'n brandoffer voorberei, en daarmee
vir die nasireër versoening doen vir die oortreding wat hy onbewus
begaan het deur aan die lyk te raak. Op dieselfde dag moet hy begin
om sy hare te laat groei. 12Hy moet hom opnuut as nasireër aan die
Here wy en 'n jaaroud lam as skuldoffer bring. Die vorige dae moet nie
gereken word nie, omdat hy sy nasireërskap verontreinig het. 13Die
voorskrif vir die nasireër wanneer die tyd van sy wyding verby is, is
soos volg: Hy moet na die ingang van die tent van ontmoeting toe
gaan 14en sy offergawe aan die Here bring. Dit moet bestaan uit 'n
jaaroud lam as brandoffer, 'n jaaroud ooilam as sondeoffer en 'n ram
as maaltydoffer, aldrie sonder liggaamsgebrek; 15verder 'n mandjie
ongesuurde brood van fynmeel, ringbrood met olie geknie, en
ongesuurde roosterkoek met olie gesmeer, met die bybehorende
graanoffer en drankoffers. 16Die priester moet die lammers aan die
Here offer as die nasireër se sondeoffer en brandoffer. 17Die priester
moet die ram, saam met die ongesuurde brood in die mandjie, as
maaltydoffer vir die Here aanbied, en ook die nasireër se graan- en
drankoffer offer. 18By die ingang van die tent van ontmoeting moet die
nasireër sy hare, die teken van sy wyding, afskeer en dit vat en in die
vuur saam met die maaltydoffer verbrand. 19Nadat die nasireër sy hare
afgeskeer het, moet die priester die gekookte blad van die ram vat en

dit, saam met 'n ongesuurde ringbrood uit die mandjie en 'n
ongesuurde roosterkoek, op die nasireër se hande sit 20en dit as 'n
beweegoffer aan die Here wy. Hierdie gawes is gewy en kom die
priester toe, saam met die bors van die beweegoffer en die boud wat
as offergawe gebring is. Daarna is die persoon vry om wyn te drink.
21Dit is dan die voorskrif vir 'n nasireër wat met die oog op sy
nasireërskap 'n offer aan die Here beloof het, afgesien van wat hy nog
vrywillig wil bring. Hy moet noukeurig handel volgens die gelofte wat
hy afgelê het. Dit is die voorskrif vir die nasireër. 22Die Here het vir
Moses gesê: 23Sê vir Aäron en sy seuns: So moet julle sê wanneer julle
die Israeliete seën: 24Die Here sal julle seën en julle beskerm; 25die
Here sal tot julle redding verskyn en julle genadig wees; 26die Here sal
julle gebede verhoor en aan julle vrede gee! 27So moet die priesters my
Naam oor die Israeliete uitroep, en Ek sal hulle seën.

NÚMERI 7

1Nadat Moses klaar was met die oprigting van die tabernakel het hy
die tent met al sy toebehore en ook die altaar met al sy gereedskap
gesalf en aan die diens van die Here gewy. 2Die leiers van Israel, die
familiehoofde en stamleiers wat die sensus opgeneem het, het
offergawes gebring. 3Hulle het as offergawes ses tentwaens en twaalf
osse gebring, 'n wa namens elke twee leiers, en 'n os namens elkeen
afsonderlik. Hulle het dit na die tabernakel toe gebring. 4Die Here sê
toe vir Moses: 5Vat hulle offergawes en gebruik dit in die diens van die
tent van ontmoeting; gee dit aan die Leviete vir die werk wat elkeen
van hulle moet verrig. 6Moses het die waens en osse ontvang en aan
die Leviete gegee: 7twee waens en vier osse aan die Gersongroep, vier
waens en ag osse aan die Merarigroep. Hulle het dit ontvang vir hulle
onderskeie take, onder toesig van Itamar seun van die priester Aäron.
8Moses het nie waens en osse aan die Kehatgroep gegee nie, want
hulle moes die gewyde voorwerpe op hulle skouers dra. 9Die dag toe
die altaar vir gebruik gesalf is, het die leiers hulle offergawes vir die
inwyding na die altaar toe gebring. 10Die Here het vir Moses gesê: Op
elke agtereenvolgende dag moet een van die leiers sy offergawes vir
die inwyding van die altaar bring. 11Op die eerste dag het Nagson,
seun van Amminadab uit die stam Juda, sy offergawe gebring; op die
tweede dag Netanel, seun van Suar leier van Issaskar; op die derde
dag Eliab, seun van Gelon leier van Sebulon; op die vierde dag Elisur,
seun van Sedeür leier van Ruben; op die vyfde dag Selumiël, seun van
Suri-Saddai leier van Simeon; op die sesde dag Eljasaf, seun van Reüel
leier van Gad; op die sewende dag Elisama, seun van Ammihud leier
van Efraim; op die agste dag Gamliël, seun van Pedasur leier van
Manasse; op die negende dag Abidan, seun van Gidoni leier van
Benjamin; op die tiende dag Agiëser, seun van Ammi-Saddai leier van
Dan; op die elfde dag Pagiël, seun van Okran leier van Aser, en op die
twaalfde dag Agira, seun van Enan leier van Naftali. Elke leier het die
volgende offergawes gebring: een silwerskottel met 'n gewig van een
en 'n half kilogram, een silwerkom van ag honderd gram, albei
volgens die standaardgewig van die heiligdom en vol meel met olie
gemeng as graanoffer; een goue pannetjie van honderd en vyftien
gram, vol wierook; een jong bul, een ram en een jaaroud lam as
brandoffers; een bokram as sondeoffer; en twee osse, vyf ramme, vyf
bokramme en vyf jaaroud lammers as maaltydoffers.12Die offergawes
wat die leiers van Israel gebring het toe die altaar ingewy is, was
altesaam twaalf silwerskottels, twaalf silwerkomme en twaalf goue
pannetjies. 13Elke skottel het een en 'n half kilogram geweeg en elke
kom ag honderd gram. Die silwer van al die gereedskap het ag en

twintig kilogram geweeg volgens die standaardgewig van die
heiligdom. 14Die twaalf goue pannetjies vol wierook het elkeen
honderd en vyftien gram geweeg volgens die standaardgewig van die
heiligdom. Al die goud van die pannetjies was byna een en 'n half
kilogram. 15Daar was twaalf bulle, twaalf ramme, twaalf jaaroud
lammers vir die brandoffer saam met hulle graanoffers en twaalf
bokramme as sondeoffer. 16Al die vee vir die maaltydoffers was vier en
twintig bulle, sestig ramme, sestig bokramme en sestig jaaroud
lammers. Dit was die offergawes vir die inwyding van die altaar nadat
dit gesalf is. 17Telkens wanneer Moses in die tent van ontmoeting
ingegaan het om met die Here te praat, het hy die stem van die Here
met hom hoor praat. Die stem het van die deksel af gekom tussen die
twee gerubs uit, die deksel op die ark waarin die getuienis was. So het
die Here met Moses gepraat.

NÚMERI 8

1Die Here het vir Moses gesê: 2Praat met Aäron en sê vir hom: As jy
die lampies van die kandelaar vassit, moet hulle al sewe na die
voorkant toe lig gee. 3Aäron het toe so gemaak soos die Here vir Moses
beveel het, en die lampies aan die voorkant van die kandelaar
vasgesit. 4Die kandelaar is so gemaak: van die voetstuk af tot by die
kroonblare is dit van geslae goud. Aäron het dit gemaak volgens die
model wat die Here vir Moses gewys het. 5Die Here het vir Moses gesê:
6Sonder die Leviete van die res van die Israeliete af en reinig hulle. 7Jy
moet hulle soos volg reinig: sprinkel reinigingswater oor hulle en laat
hulle hulle hele liggaam kaalskeer en hulle klere was. So moet hulle
hulleself reinig. 8Dan moet hulle 'n jong bul vat, met die graanoffer
van meel met olie gemeng wat daarby hoort; 'n tweede jong bul moet
jy as sondeoffer vat. 9Jy moet die Leviete dan nader bring voor die tent
van ontmoeting en die hele gemeente van Israel daar bymekaar laat
kom. 10Jy moet die Leviete nader bring voor My, die Here, en daar
moet die Israeliete hulle hande op die Leviete lê. 11Aäron moet dan die
Leviete as 'n beweegoffer van die Israeliete aan My wy sodat hulle die
werk in my diens kan verrig. 12Die Leviete moet hulle hande op die
koppe van die twee bulle sit. Die een bul moet as sondeoffer en die
ander as brandoffer vir My, die Here, berei word, om vir die Leviete
versoening te doen. 13Jy moet die Leviete in diens van Aäron en sy
seuns stel en as 'n beweegoffer aan My wy. 14Jy moet hulle van die res
van die Israeliete afsonder dat hulle aan My kan behoort. 15Nadat jy
die Leviete gereinig en as beweegoffer aan My gewy het, moet hulle
die diens in die tent van ontmoeting gaan behartig. 16Van alle
Israeliete behoort die Leviete in 'n besondere sin aan My, want Ek het
hulle in die plek van al Israel se eersgebore seuns as my besondere
eiendom vir My opgeëis. 17Toe Ek al die eersgeborenes in Egipte getref
het, het Ek die eersgeborenes van mens en dier in Israel vir My
afgesonder. 18Die Leviete het Ek toe in die plek van Israel se
eersgebore seuns geneem. 19Uit al die Israeliete gee Ek die Leviete nou
as 'n gawe aan Aäron en sy seuns om namens die Israeliete die diens in
die tent van ontmoeting te behartig en om vir hulle versoening te
doen sodat geen ramp die Israeliete sal tref as hulle te naby aan die
heiligdom kom nie. 20Moses, Aäron en die hele gemeente van Israel het
toe met die Leviete presies gemaak soos die Here vir Moses in verband
met hulle beveel het. So het die Israeliete met hulle gedoen. 21Die
Leviete het hulleself gereinig en hulle klere gewas, en Aäron het hulle
as 'n beweegoffer aan die Here gewy. Aäron het ook vir hulle sondes
versoening gedoen en hulle so gereinig. 22Die Leviete het toe onder
toesig van Aäron en sy seuns hulle ampswerk in die tent van

ontmoeting gaan verrig, soos die Here vir Moses aangaande hulle
beveel het. So het die Israeliete met die Leviete gedoen. 23Die Here het
vir Moses gesê: 24Wat die Leviete betref, hulle moet vyf en twintig jaar
of ouer wees voordat hulle hulle ampsplig in die tent van ontmoeting
kan kom vervul. 25As 'n Leviet egter vyftig jaar oud is, moet hy sy amp
neerlê en mag hy nie verder dien nie. 26Hy mag sy mede-Leviete nog
met hulle ampswerk in die tent van ontmoeting behulpsaam wees,
maar self mag hy die diens nie behartig nie. So moet jy die ampspligte
van die Leviete reël.

NÚMERI 9

1Die Here het met Moses gepraat. Dit was in die Sinaiwoestyn, die
eerste maand van die tweede jaar ná die uittog uit Egipte. Hy het vir
hom gesê: 2Op die vasgestelde tyd, teen sonsondergang, op die
veertiende dag van hierdie maand, moet die Israeliete die paasfees
vier. Julle moet dit doen op die vasgestelde tyd volgens die voorskrifte
en bepalings wat daarvoor geld. 3Moses het die Israeliete toe opdrag
gegee om die paasfees te vier. 4Hulle het dit gedoen in die
Sinaiwoestyn teen sonsondergang op die veertiende dag van die eerste
maand, presies soos die Here vir Moses beveel het. So het die
Israeliete gedoen. 5Maar daar was persone wat die paasfees nie op
daardie dag kon vier nie omdat hulle aan 'n lyk geraak het en dus
onrein was. Hierdie manne het dieselfde dag nog na Moses en Aäron
toe gekom en vir hulle gesê: 6Ons is onrein, want ons het aan 'n lyk
geraak, maar waarom word ons daarvan weerhou om op die bestemde
tyd saam met die ander Israeliete 'n offergawe aan die Here te bring?
7Moses het toe vir hulle gesê: Wag tot ek verneem het wat die Here
oor julle beveel. 8Die Here het toe vir Moses gesê: Praat met die
Israeliete en sê vir hulle: 9As een van julle of julle nakomelinge deur 'n
lyk onrein is, of op 'n ver reis is, mag hy nogtans die paasfees vir die
Here vier. 10Maar dan moet hulle dit in die tweede maand, op die
veertiende van die maand, teen sonsondergang vier. Hulle moet die
paaslam eet saam met die ongesuurde brood en bitter kruie. 11Hulle
mag niks daarvan tot die volgende môre laat oorbly nie en hulle mag
ook geen been van die lam breek nie. Hulle moet die paasfees stiptelik
volgens al sy voorskrifte vier. 12Maar as 'n persoon rein is en nie op
reis is nie en nogtans in gebreke bly om die paasfees op die gewone
tyd te vier, moet hy van sy volksgenote afgesny word omdat hy
nagelaat het om 'n offergawe op die bestemde tyd aan die Here te
bring. Dié man moet die gevolge van sy sonde dra. 13As 'n vreemdeling
wat by julle woon, die paasfees vir die Here wil vier, moet hy dit
volgens die bestaande voorskrifte en bepalings doen. Een en dieselfde
voorskrif geld vir julle almal: vir die vreemdeling en vir die
landsburger. 14Die dag toe die tabernakel, die tent met die getuienis,
opgerig is, het 'n wolk dit oordek. In die aand het die wolk oor die
tabernakel soos vuur geword en dit het so gebly tot die môre toe. 15So
was dit deurentyd. Die wolk het die tabernakel oordek en snags was
dit soos vuur. 16Elke keer nadat die wolk van die tent af opgetrek het,
het die Israeliete weggetrek, en op die plek waar die wolk afkom, daar
het die Israeliete kamp opgeslaan. 17Op bevel van die Here het die
Israeliete weggetrek, en op sy bevel het hulle kamp opgeslaan;
gedurende die hele tyd dat die wolk op die tabernakel gerus het, het

hulle in die kamp gebly. 18Wanneer die wolk 'n geruime tyd op die
tabernakel gerus het, het die Israeliete die diens van die Here
waargeneem en nie weggetrek nie. 19Soms het die wolk net 'n paar dae
op die tabernakel gerus. Wat die geval ook al was, op die bevel van
die Here het hulle kamp opgeslaan en op sý bevel het hulle weggetrek.
20Soms was die wolk net van die aand af tot die volgende môre toe
daar, en as dit dan in die môre optrek, het die volk weggetrek. Of dit
bedags of snags was, as die wolk optrek, het hulle weggetrek. 21As die
wolk 'n paar dae of 'n maand of 'n jaar of langer op die tabernakel rus,
het die Israeliete in die kamp gebly en nie weggetrek nie, maar sodra
dit optrek, het hulle weggetrek. 22Op die bevel van die Here het hulle
kamp opgeslaan en op sy bevel het hulle weggetrek. Hulle het die
diens van die Here onderhou soos die Here deur middel van Moses
beveel het.

NÚMERI 10

1Die Here het vir Moses gesê: 2Maak nou twee trompette van geslae
silwer, en gebruik dit om die vergadering bymekaar te roep en om die
kamp te laat opbreek. 3Wanneer julle op albei blaas, moet die hele
vergadering by jou bymekaarkom by die ingang van die tent van
ontmoeting. 4Maar as net op een geblaas word, moet net die leiers, die
familiehoofde van Israel, by jou bymekaarkom. 5As julle die eerste
keer hard blaas, moet die stamme wat aan die oostekant kampeer,
vertrek. 6As julle 'n tweede keer hard blaas, moet die stamme aan die
suidekant vertrek. As daar hard geblaas word, sal hulle weet om te
vertrek. 7Om die vergadering bymekaar te roep, moet julle die
trompette blaas, maar julle moet nie hard blaas nie. 8Aäron se seuns,
die priesters, moet die trompette blaas. Dit moet vir julle en julle
nageslag 'n vaste instelling wees. 9As julle in julle land wil gaan veg
teen 'n vyand wat julle verdruk, moet julle hard op die trompette
blaas. Ek, die Here julle God, sal dan op julle ag slaan en julle van
julle vyande red. 10Ook op 'n dag van vreugde of op julle vasgestelde
feestye of aan die begin van julle nuwemaansfeeste moet julle by julle
brandoffers en maaltydoffers op die trompette blaas. Dit sal My, julle
God, aan julle herinner. Ek is die Here julle God. 11In die tweede jaar,
op die twintigste van die tweede maand, het die wolk opgetrek van
die tabernakel met die getuienis af. 12Die Israeliete het hulle reis toe
van die Sinaiwoestyn af verder voortgesit, totdat die wolk in die
Paranwoestyn gaan staan het. 13Hulle het begin trek op bevel van die
Here deur Moses. 14Die vaandel van die afdelings onder leiding van die
stam Juda het eerste vertrek. Nagson seun van Amminadab was hier
in bevel. 15Netanel seun van Suar was in bevel van die afdeling van die
stam Issaskar, 16en Eliab seun van Gelon was oor die afdeling van die
stam Sebulon. 17Daarna is die tabernakel afgebreek, en het die
Gersongroep en die Merarigroep wat dit moes dra, ook vertrek. 18Die
volgende wat vertrek het, was die vaandel van die afdelings onder
leiding van die stam Ruben. Elisur seun van Sedeür was in bevel van
hierdie afdeling. 19Selumiël seun van Suri-Saddai was in bevel van die
afdeling van die stam Simeon, 20en Eljasaf seun van Reüel was oor die
afdeling van die stam Gad. 21Daarna het die Kehatgroep vertrek. Hulle
het die gewyde voorwerpe gedra. Die tabernakel moes opgerig wees
teen die tyd dat hulle daar aankom. 22Ná hulle het die vaandel van die
afdelings onder leiding van die stam Efraim vertrek. Elisama seun van
Ammihud was in bevel van hierdie afdeling. 23Gamliël seun van
Pedasur was in bevel van die afdeling van die stam Manasse, 24en
Abidan seun van Gidoni oor die afdeling van die stam Benjamin. 25Die
volgende wat vertrek het, was die vaandel van die afdelings onder

leiding van die stam Dan wat die agterhoede van al die afdelings
gevorm het. Agiëser seun van Ammi-Saddai was in bevel van hierdie
afdeling. 26Pagiël seun van Okran was in bevel van die afdeling van
die stam Aser, 27en Agira seun van Enan oor die afdeling van die stam
Naftali. 28Dit was die volgorde waarin die afdelings van Israel op hulle
reis vertrek het. 29Moses het vir Gobab seun van sy skoonpa Reüel, die
Midianiet, gesê: Ons trek na die land waarvan die Here gesê het: Ek
sal dit aan julle gee.' Kom saam met ons. Ons sal jou goed behandel,
want die Here het goeie dinge aan Israel beloof. 30Maar Gobab het vir
Moses gesê: Ek sal nie saam gaan nie, ek sal teruggaan na my eie land
en familie toe. 31Moses het toe by hom aangedring: Moet ons tog nie
verlaat nie. Jy ken die plekke in die woestyn waar ons kamp kan
opslaan, en jy moet ons gids wees. 32As jy met ons saam kom, sal ons
die goeie dinge wat die Here aan ons gee, met jou deel. 33Die Israeliete
het van die berg van die Here af weggetrek, drie dagreise ver. Die
verbondsark van die Here het gedurende die drie dae voor hulle uit
getrek om vir hulle 'n plek te vind waar hulle kon oorbly. 34Die wolk
van die Here was bedags oor hulle as hulle van die kampplek af
wegtrek. 35Elke keer wanneer die ark vertrek, het Moses gesê: Trek op,
Here, verstrooi u vyande! Laat hulle wat vir U haat, voor U wegvlug!
36En wanneer die ark neergesit word, sê Moses: Kom terug, Here, na
die ontelbare menigtes van Israel toe.

NÚMERI 11

1Dit het sleg gegaan met die volk, en hulle het die Here daaroor
verwyt. Toe die Here dit hoor, het Hy kwaad geword en vuur onder
hulle in gestuur. Dit het 'n deel van die kamp verbrand. 2Die volk het
hulle nood by Moses gekla, en hy het tot die Here gebid, en die vuur
het doodgegaan. 3Hulle het die plek Tabera genoem, omdat die vuur
van die Here onder hulle gebrand het. 4Die mense van ander afkoms
wat saam met die Israeliete getrek het, het 'n onweerstaanbare lus vir
vleis gekry, en toe het die Israeliete self ook begin kla en gesê: As ons
tog net vleis gehad het om te eet! 5Ons onthou nog die vis wat ons in
Egipte verniet kon eet, ook die komkommers, waatlemoene, prei, uie
en knoffel. 6Maar nou wurg ons. Daar is niks behalwe hierdie manna
voor ons nie! 7Die manna was soos koljandersaad en het gelyk soos
balsemgom. 8Die volk het die manna oral vandaan bymekaargemaak,
dit op maalklippe gemaal of in vysels gestamp en dan in panne gebak
of roosterkoeke daarvan gemaak. Dit het soos oliekoeke gesmaak. 9Die
manna het snags saam met die dou by die kamp geval. 10Moses het die
volk hoor kla, elke familie by die ingang van sy tent. Die Here het
hieroor baie kwaad geword, en dit was ook verkeerd in Moses se oë.
11Moses sê toe vir die Here: Waarom behandel U my so sleg, waarom
is U my nie goedgesind nie, dat U die verantwoordelikheid vir hierdie
hele volk op my gelaai het? 12Het ek dan swanger geword en hierdie
hele volk in die wêreld gebring, dat U vir my sê: Dra hulle aan jou
bors soos 'n oppasser met 'n suigeling doen, en bring hulle na die land
toe wat Ek met 'n eed aan hulle voorvaders beloof het'? 13Waar sal ek
die vleis vandaan haal om aan hierdie hele volk te gee, hulle wat by
my kla en sê: Gee vir ons vleis dat ons kan eet!' 14Ek sien nie langer
kans om hierdie hele volk alleen te dra nie, want dit is te swaar vir
my. 15As U so met my wil maak, kan U my gerus maar om die lewe
bring as U my goedgesind is. Hierdie slegte behandeling kan ek nie
meer verduur nie. 16Die Here het vir Moses gesê: Bring vir My
sewentig van Israel se leiers, mense van wie jy weet dat hulle leiers en
ampsdraers van die volk is. Neem hulle na die tent van ontmoeting toe
en laat hulle daar by jou staan. 17Ek sal dan afkom en daar met jou
praat, en Ek sal van die Gees wat op jou is, op hulle laat kom. Hulle
sal dan saam met jou die verantwoordelikheid vir die volk dra, sodat
jy dit nie alleen hoef te doen nie. 18Vir die volk moet jy sê: Reinig julle
vir môreoggend, dan sal julle vleis eet. Die Here het gehoor hoe julle
kla en sê: As ons tog net vleis gehad het om te eet; in Egipte was dit
vir ons goed!' Die Here sal vir julle vleis gee, en julle sal eet! 19Julle sal
nie net een dag of twee of vyf of tien of twintig dae eet nie, 20maar 'n
hele maand lank, totdat julle daarvan naar word en daarvan walg,

omdat julle die Here wat by julle is, getart het, en Hom verwyt het
met die woorde: Waarom is ons tog uit Egipte weg? 21Moses het toe
gesê: Hier is ek tussen ses honderd duisend mense, almal te voet, en U
sê U sal vir hulle vleis gee, sodat hulle 'n hele maand lank daarvan kan
eet! 22Sal daar genoeg skape en beeste vir hulle geslag kan word? Sal
hulle genoeg hê as al die vis in die see vir hulle gevang word? 23Maar
die Here het vir Moses gesê: Dink jy Ek het nie die mag nie? Jy sal
nou self sien of my woord bewaarheid word of nie. 24Moses het vir die
volk gaan vertel wat die Here gesê het. Hy het sewentig leiers van die
volk bymekaar laat kom en hulle rondom die tent laat staan. 25Die
Here het toe in die wolk afgekom, met Moses gepraat en 'n deel van
die Gees wat op Moses was, op die sewentig laat kom. Toe die Gees op
hulle kom, het hulle as profete begin optree, maar daarna nie meer
nie. 26Twee van die manne onder dié wat opgeskryf was, het nie na die
tent toe uitgegaan nie, maar het in die kamp agtergebly. Die een se
naam was Eldad en die ander s'n Medad. Terwyl die Gees op hulle
gerus het, het hulle in die kamp as profete opgetree. 27'n Jongman het
toe gehardloop en vir Moses gaan vertel: Eldad en Medad tree as
profete op in die kamp! 28Josua seun van Nun, van jongs af Moses se
assistent, het gesê: Laat hulle tog ophou, Meneer! 29Maar Moses sê vir
hom: Bekommer jy jou oor my posisie? Ek sou wou wens dat die hele
volk van die Here profete was, en dat Hy sy Gees op almal mag lê.
30Daarna het Moses en die leiers na die kamp toe teruggegaan. 31Die
Here het toe 'n wind gestuur en dit het kwartels van die see se kant af
aangebring en hulle rondom die kamp laat val, omtrent 'n dagreis ver
na alle kante toe en omtrent 'n meter diep op die grond. 32Die volk het
daardie hele dag en die hele nag en ook die volgende dag uitgegaan
en kwartels bymekaargemaak. Elkeen het minstens 'n ton vleis
bymekaargemaak en dit rondom die kamp oopgegooi. 33Die vleis was
nog tussen hulle tande, hulle het nog nie begin kou nie, toe ontvlam
die toorn van die Here teen die volk. Hy het baie van hulle om die
lewe gebring. 34Hulle het dié plek Kibrot-Taäwa genoem, omdat hulle
die gulsige mense daar begrawe het. 35Van Kibrot-Taäwa af het die
volk na Gaserot toe weggetrek en daar gebly.

NÚMERI 12

1Mirjam en Aäron het vir Moses aangespreek oor die Kussitiese vrou
wat hy gevat het, want hy het met 'n Kussitiese vrou getrou. 2Het die
Here dan net deur Moses gepraat, wou hulle ook nog weet, en nie ook
deur ons nie? Die Here het dit gehoor. 3Moses was 'n uiters
sagmoedige man, meer as enigiemand anders op die aarde. 4Die Here
het onmiddellik vir Moses, Aäron en Mirjam gesê: Gaan julle aldrie na
die tent van ontmoeting toe! En hulle drie het gegaan. 5Die Here het
toe in 'n wolk afgekom, by die ingang van die tent gaan staan en
Aäron en Mirjam nader geroep. Toe hulle twee nader kom, 6het die
Here gesê: Luister na wat Ek sê: As daar 'n profeet van die Here onder
julle is, maak Ek My aan hom bekend deur visioene en praat Ek met
hom in drome. 7Maar met my dienaar Moses is dit anders. Hy is die
betroubaarste in my diens. 8Met hóm praat Ek direk en persoonlik, nie
in raaisels nie. Hy sien selfs die gestalte van die Here. Waarom was
julle dan nie bang om só met my dienaar Moses te praat nie? 9Die
toorn van die Here het teen hulle ontvlam en Hy het van hulle af
weggegaan. 10Toe die wolk van die tent af optrek, staan Mirjam daar
melaats soos sneeu. Toe Aäron na Mirjam toe draai, is sy melaats. 11Hy
het vir Moses gesê: Asseblief, Meneer, moet tog nie die sonde wat ons
in dwaasheid begaan het, teen ons hou nie. 12Laat sy tog nie wees soos
'n doodgebore kind waarvan die liggaam by geboorte al halfpad
verteer is nie. 13Toe het Moses die Here aangeroep en gesê: Maak haar
tog gesond, o God! 14Die Here het vir Moses geantwoord: As haar pa
haar in die gesig gespoeg het, sou dit nie vir sewe dae lank vir haar 'n
skande gewees het nie? Laat sy dan nou sewe dae lank uit die kamp
uitgesluit word, en daarna kan sy terugkom. 15Hulle het Mirjam toe
sewe dae lank uit die kamp uitgesluit, en die volk het nie verder
getrek voordat sy teruggekom het nie. 16Daarna het die volk van
Gaserot af weggetrek en in die Paranwoestyn kamp opgeslaan.

NÚMERI 13

1Die Here het vir Moses gesê: 2Stuur manne om Kanaän, wat Ek aan
die Israeliete sal gee, te verken. Uit elke voorvaderlike stam moet jy
een stuur wat 'n leier onder hulle is. 3Op die bevel van die Here het
Moses hulle toe van die Paranwoestyn af uitgestuur. Al die manne was
leiers onder die Israeliete. 4Hulle was Sammua, seun van Sakkur uit
die stam Ruben, 5Safat, seun van Gori uit die stam Simeon, 6Kaleb,
seun van Jefunne uit die stam Juda, 7Jigal, seun van Josef uit die stam
Issaskar, 8Hosea, seun van Nun uit die stam Efraim, 9Palti, seun van
Rafu uit die stam Benjamin, 10Gaddiël, seun van Sodi uit die stam
Sebulon, 11Gaddi, seun van Susi uit die stam Manasse, 'n Josefstam,
12Ammiël, seun van Gemalli uit die stam Dan, 13Setur, seun van Migael
uit die stam Aser, 14Nagbi, seun van Wofsi uit die stam Naftali, en
15Geüel, seun van Maki uit die stam Gad. 16Dit is die name van die
manne vir wie Moses gestuur het om die land te verken. Moses het
aan Hosea seun van Nun die naam Josua gegee. 17Moses het hulle
gestuur om Kanaän te verken, en vir hulle gesê: Trek deur die
Suidland en op na die bergwêreld toe. 18Bekyk die land, hoe dit is, en
of die mense wat daar woon, sterk of swak, min of baie is, 19of die land
waarin hulle woon, goed of sleg is, en of die mense se stede oop of
versterk is, 20of die grond vrugbaar of skraal is, of dit bome het of nie.
Doen julle bes om van die land se vrugte saam te bring. Dit was juis
die tyd van die eerste ryp druiwe. 21Hulle het toe die land gaan
verken, van die Sinwoestyn af tot by Regob, by Lebo-Hamat. 22Hulle
het deur die Suidland getrek en by Hebron gekom, waar Agiman, Sesai
en Talmai, afstammelinge van Enak, gewoon het. Hebron is reeds
sewe jaar voor die Egiptiese stad Soan gebou. 23Toe hulle by
Eskolspruit kom, het hulle daar 'n rank met een druiwetros afgesny.
Twee van hulle het dit aan 'n stok gedra, saam met 'n paar granate en
vye. 24As gevolg van die tros wat die Israeliete daar afgesny het, het
hulle die plek Eskolspruit genoem. 25Nadat hulle die land veertig dae
lank verken het, het hulle teruggegaan. 26Die verkenners het toe by
Moses en Aäron en die hele vergadering van die Israeliete by Kades in
die Paranwoestyn aangekom. Daar het hulle aan Moses-hulle en aan
die hele vergadering verslag gedoen en vir hulle die vrugte van die
land gewys. 27Hulle het aan Moses gerapporteer en gesê: Ons het in die
land gekom waarheen u ons gestuur het. Dit loop oor van melk en
heuning, en hier is van sy vrugte. 28Maar die mense wat in die land
woon, is sterk, en die stede is versterk en baie groot. Ons het ook die
nasate van Enak daar gesien. 29Die Amalekiete woon in die Suidland,
die Hetiete, Jebusiete en Amoriete in die Bergwêreld, en die
Kanaäniete by die see en langs die Jordaan. 30Kaleb het egter die

manne wat met Moses praat, stilgemaak en gesê: Ons moet beslis
optrek en die land in besit neem, want ons kán dit doen. 31Maar die
manne wat saam met hom gegaan het, het gesê: Nee, ons kan nie teen
daardie mense optrek nie, want hulle is sterker as ons. 32Die manne
het toe 'n slegte gerug onder die Israeliete versprei oor die land wat
hulle verken het. Hulle het gesê: Die land wat ons gaan verken het, is
'n land wat die lewe vir sy inwoners onmoontlik maak, en die mense
wat ons daarin gesien het, is almal baie groot. 33Ons het daar ook die
reuse gesien. Die Enakiete stam van hulle af. Ons was soos sprinkane
in ons eie oë, en so was ons ook in hulle oë.

NÚMERI 14

1Daardie nag het die hele volksvergadering aanhoudend gekla. 2Al die
Israeliete was in verset teen Moses en Aäron, en die hele vergadering
het vir hulle gesê: As ons maar in Egipte of in hierdie woestyn gesterf
het! 3Waarom het die Here ons na hierdie land toe gebring? Net om
doodgemaak te word? Ons vrouens en kinders sal krygsgevangenes
word. Is dit nie vir ons beter om na Egipte toe terug te gaan nie?
4Hulle het toe vir mekaar gesê: Kom ons kies 'n leier en gaan terug
Egipte toe! 5Moses en Aäron het toe voor die hele vergadering van
Israeliete wat daar saam was, op hulle knieë geval. 6Ook het Josua
seun van Nun, en Kaleb seun van Jefunne, manne wat saam die land
verken het, hulle klere geskeur, 7en vir die hele vergadering Israeliete
gesê: Die land wat ons gaan verken het, is 'n buitengewoon goeie land.
8As die Here ons goedgesind is, sal Hy ons na hierdie land toe bring en
dit aan ons gee, 'n land wat oorloop van melk en heuning. 9Julle moet
net nie teen die Here in opstand kom nie. Moet ook nie vir die mense
van die land bang wees nie, want ons sal hulle maklik verslaan. Hulle
gode sal hulle nie kan beskerm nie. Die Here is by ons. Moenie vir
hulle bang wees nie! 10Maar die hele vergadering het gedreig om vir
Josua en Kaleb met klippe dood te gooi. Toe het die magtige
teenwoordigheid van die Here by die tent van ontmoeting vir al die
Israeliete sigbaar geword. 11Die Here het vir Moses gesê: Hoe lank sal
hierdie volk my almag bly onderskat? Hoe lank sal hulle weier om op
My te vertrou ten spyte van al die wonders wat Ek onder hulle gedoen
het? 12Ek gaan hulle tref met die pes en hulle uitroei, en dan sal Ek jou
'n volk maak, groter en sterker as hulle! 13Maar Moses het vir die Here
gesê: Die Egiptenaars sal dit hoor en dit vir die inwoners van hierdie
land vertel. Dit is tog U wat hierdie volk deur u mag uit Egipte laat
wegtrek het, en die inwoners van hierdie land het reeds gehoor dat U,
Here, onder hierdie volk is, dat U duidelik waarneembaar verskyn het,
dat u wolk oor hulle is, en dat U bedags in 'n wolkkolom en snags in 'n
vuurkolom voor hulle uit gaan. 1415As U hierdie volk soos een man om
die lewe bring, sal die nasies wat van u dade gehoor het, sê: 16Die Here
was nie in staat om hierdie volk in te bring in die land wat Hy met 'n
eed aan hulle beloof het nie, daarom het Hy hulle in die woestyn
omgebring.' 17Laat u groot mag nou bekend word, Here, soos U gesê
het: 18Ek, die Here, is lankmoedig en vol liefde; Ek vergewe
ongeregtigheid en oortreding, maar Ek spreek niemand sonder meer
vry nie. Ek reken kinders die sondes van vaders toe selfs tot in die
derde en vierde geslag.' 19Vergewe dan tog die sonde van hierdie volk
in u groot liefde, soos U hulle van Egipte af tot hiertoe vergewe het!
20Toe het die Here geantwoord: Ek vergewe hulle, soos jy gevra het.

21Nogtans, so seker as Ek leef en die hele aarde vol sal word van my
magtige teenwoordigheid, 22nie een van die manne wat my mag en die
wonders wat Ek in Egipte en in die woestyn gedoen het, gesien het, en
wat My nou oor en oor getart het en nie na my woorde geluister het
nie, 23sal die land wat Ek met 'n eed aan hulle voorvaders beloof het,
sien nie. Nie een van hulle wat My geminag het, sal die land sien nie.
24Maar omdat my dienaar Kaleb 'n ander gesindheid het en My getrou
gevolg het, sal Ek hom inbring in die land wat hy gaan verken het, en
sy nageslag sal dit besit. 25Die Amalekiete en die Kanaäniete woon in
die laagte. Draai môre om en trek weg na die woestyn toe met die
Rietseepad. 26Die Here het vir Moses en Aäron gesê: 27Hoe lank sal
hierdie slegte volk nog aanhou met hulle verset teen My? Ek het
opgemerk hoe die Israeliete hulle teen My verset. 28Sê vir hulle: So
seker as Ek leef,' sê die Here, Ek sal met julle maak soos Ek julle hoor
sê het. 29In hierdie selfde woestyn sal die lyke bly lê van julle almal
van twintig jaar en ouer wat in die sensus opgeneem is en wat teen
My in verset gekom het. 30Nie een van julle sal die land betree wat Ek
met 'n eed aan julle as woonplek beloof het nie, behalwe Kaleb seun
van Jefunne, en Josua seun van Nun. 31En wat julle kinders betref, van
wie julle gesê het dat hulle krygsgevangenes sal word, vir hulle sal Ek
inbring, en hulle sal die land wat deur julle verwerp is, lief kry. 32Maar
julle lyke sal in hierdie woestyn bly lê. 33Julle kinders sal veertig jaar
lank in die woestyn rondtrek. Hulle sal die gevolge van julle ontrou
moet dra totdat julle almal se lyke in die woestyn lê. 34Julle het die
land veertig dae lank verken. Julle sal veertig jaar, een jaar vir elke
dag, die gevolge van julle ongeregtigheid moet dra. Dan sal julle besef
wat dit beteken om My teen julle te hê.' 35Ek, die Here, het dit gesê, Ek
sal dit beslis doen aan hierdie slegte volk wat teen My saamgespan
het: hulle sal in hierdie woestyn omkom en hier sterf. 36Die manne vir
wie Moses gestuur het om die land te verken en wat ná hulle
terugkoms die hele volk teen Moses in verset laat kom het deur die
slegte gerug oor die land te versprei, 37almal wat vir die slegte gerug
oor die land verantwoordelik was, het gesterwe deur 'n plaag wat deur
die Here gestuur is. 38Van die manne wat die land gaan verken het, het
net Josua seun van Nun, en Kaleb seun van Jefunne bly lewe. 39Toe
Moses vir al die Israeliete sê wat die Here gesê het, het die volk begin
kerm en huil. 40Hulle het toe die oggend vroeg klaargemaak en na die
hoë Bergland toe begin trek. Ons was verkeerd, het hulle gesê, ons wil
nou optrek na die plek toe wat die Here beloof het. 41Maar Moses het
gesê: Waarom oortree julle die bevel van die Here? Julle sal nie die
land verower nie. 42Moenie gaan nie, want die Here is nie by julle nie.
Julle sal deur julle vyande verslaan word, 43want die Amalekiete en
Kanaäniete sal julle daar inwag, en julle sal om die lewe gebring
word. Die Here sal nie by julle wees nie, omdat julle van Hom af

weggedraai het. 44Hulle was egter vermetel genoeg om tog na die hoë
Bergland toe te begin trek. Maar Moses en die verbondsark van die
Here het nie die kamp verlaat nie. 45Die Amalekiete en Kanaäniete wat
in daardie Bergland woon, het afgekom en hulle verslaan en
uitmekaar gejaag tot by Gorma.

NÚMERI 15

1Die Here het vir Moses gesê: 2Sê vir die Israeliete: As julle in die land
kom wat Ek vir julle as woonplek gee, 3en julle vir My, die Here, van
julle beeste of kleinvee 'n vuuroffer wil aanbied wat vir My
aanvaarbaar is, 'n brandoffer of 'n ander diereoffer om 'n gelofte te
betaal of as vrywillige offer, of by julle feestye, 4dan moet die een wat
sy offer bring, vir My ook 'n graanoffer bring van een en 'n half
kilogram meel, gemeng met een liter olie. 5Saam met elke lam wat as
brandoffer of ander diereoffer gebring word, moet jy 'n liter wyn as
drankoffer aanbied. 6Vir 'n ram moet jy 'n graanoffer aanbied van drie
kilogram meel, gemeng met een en 'n derde liter olie, 7en daarby een
en 'n derde liter wyn as drankoffer. Jy moet dit bring dat dit vir My,
die Here, aanvaarbaar is. 8As jy 'n jong bul as brandoffer of ander
diereoffer aanbied om 'n gelofte te betaal of as ander maaltydoffer aan
My, 9moet jy by die bul vier en 'n half kilogram meel, gemeng met
twee liter olie, as graanoffer bring. 10Bring ook ongeveer twee liter
wyn as drankoffer. So sal dit 'n vuuroffer wees wat deur My, die Here,
aanvaar word. 11Elke bul, elke ram of lam van skape of bokke moet so
aangebied word. 12Julle moet so maak met elke dier wat julle as
vuuroffer aanbied. 13Elke landsburger wat 'n vuuroffer wil aanbied,
wat deur My, die Here, aanvaar word, moet dit op dieselfde manier
doen. 14'n Vreemdeling wat by julle woon, of iemand wat reeds vir
geslagte onder julle is, moet ook 'n vuuroffer aanbied wat deur My
aanvaar word. Hy moet presies dieselfde doen as julle. 15Daar moet in
die gemeente dieselfde voorskrif wees vir julle en vir die vreemdeling
wat by julle woon. Dit is 'n vaste voorskrif vir julle nageslag dat die
vreemdeling net soos julle moet wees voor die Here. 16Een en dieselfde
wet en bepaling moet op julle en op die vreemdeling wat by julle
woon, van toepassing wees. 17Die Here het ook vir Moses gesê: 18Sê vir
die Israeliete: As julle in die land kom waarheen Ek julle bring, 19en
julle eet van die land se brood, moet julle 'n offergawe vir My bring.
20Offer 'n ringbrood van julle eerste growwe meel, en bied dit aan as 'n
offergawe van julle dorsvloer af. So moet julle dit offer. 21Al julle
geslagte moet altyd weer 'n offergawe van die eerste growwe meel aan
My gee. 22Dit kan gebeur dat julle onopsetlik sondig en nie handel
volgens al die gebooie wat Ek, die Here, aan Moses gegee het nie, 23dat
julle nie handel volgens alles wat Ek julle deur Moses beveel het van
die dag af waarop Ek dit gegee het en verder in julle nageslagte nie.
24As dit onopsetlik gedoen is sonder dat die gemeente daarvan bewus
was, moet die hele gemeente 'n jong bul as brandoffer berei wat deur
My, die Here, aanvaar word. Hulle moet dit berei saam met die
voorgeskrewe graan- en drankoffer, en 'n bokram as sondeoffer. 25Die

priester moet vir die hele gemeente van Israel versoening doen, en
hulle sal vergewe word, want dit was onopsetlik, en hulle het vir hulle
onopsetlike sonde hulle vuuroffer en hulle sondeoffer vir My gebring.
26Die hele gemeente van Israel en die vreemdeling wat by hulle woon,
sal vergewe word, want hulle het onopsetlik gesondig. 27As een
persoon onopsetlik sondig, moet hy 'n jaaroud bokooi as sondeoffer
bring. 28Die priester moet vir die persoon wat onopsetlik gesondig het,
voor My versoening doen, en as die versoening vir hom gedoen is, sal
die sonde hom vergewe word. 29Een en dieselfde wet geld vir elkeen
wat onopsetlik gesondig het, of hy 'n gebore Israeliet is of 'n
vreemdeling wat by julle woon. 30Maar die landsburger of vreemdeling
wat moedswillig sondig, doen My, die Here, oneer aan en hy moet van
sy volk afgesny word. 31Omdat hy die woord van die Here verag het en
sy gebooie verbreek het, moet so iemand doodgemaak word; hy moet
die straf vir sy sonde dra. 32Terwyl die Israeliete in die woestyn was,
het hulle 'n man gekry wat op die sabbat hout bymekaarmaak. 33Die
mense wat hom gekry het terwyl hy besig was om hout bymekaar te
maak, het hom na Moses, Aäron en die hele gemeente toe gebring.
34Hulle het hom aangehou, want dit was nie duidelik wat hulle met
hom moes doen nie. 35Die Here het toe vir Moses gesê: Die man moet
beslis sterwe. Die hele gemeente moet hom buite die kamp met klippe
doodgooi. 36Hulle het hom toe uitgebring buite die kamp en hom met
klippe doodgegooi. So het hy dan gesterf, soos die Here vir Moses
beveel het. 37Die Here het verder vir Moses gesê: 38Sê vir die Israeliete
hulle moet aan die some van hulle klere klossies vaswerk. Dit geld ook
vir hulle nageslag. Hulle moet 'n blou toutjie aan die hoekklossies
vaswerk. 39As julle die klossies sien, moet julle dink aan al my gebooie
sodat julle dit onderhou en nie die sondige begeertes van julle hart en
oë navolg nie. 40Julle moet aan al my gebooie dink en hulle onderhou
sodat julle aan My gewy sal wees. 41Ek is die Here julle God wat julle
uit Egipte gebring het om vir julle 'n God te wees. Ek is die Here julle
God.

NÚMERI 16

1Korag seun van Jishar, seun van Kehat, seun van Levi, het saam met
die Rubeniete Datan en Abiram, seuns van Eliab, en On seun van Pelet
2teen Moses in opstand gekom. Saam met hulle was twee honderd en
vyftig Israelitiese mans, leiers van die gemeenskap wat deur die
volksvergadering aangewys is, manne van aansien. 3Hulle het as 'n
groep teen Moses en Aäron saamgekom en vir hulle gesê: Dit is nou
genoeg. Die hele gemeente, elke lid daarvan, is gewyd, en die Here is
by hulle. Waarom verhef julle julle dan bo die gemeente van die Here?
4Toe Moses dit hoor, het hy op sy knieë geval en gebid. 5Daarna het hy
vir Korag en sy hele bende gesê: Môreoggend sal die Here die persoon
aanwys wat aan Hom behoort en wat gewy is en sal Hy hom toelaat
om by die altaar te kom. Die persoon wat Hy verkies, sal Hy na die
altaar toe laat kom. 6Korag, jy en almal by jou moet dít doen: vat môre
vir julle vuurpanne, 7sit vuur daarin, plaas wierook daarop en bring dit
altaar toe. Die man vir wie die Here verkies, is die gewyde. Julle
Leviete matig julle te veel aan! 8Verder het Moses vir Korag-hulle gesê:
Luister, Leviete! 9Is julle nie daarmee tevrede dat die God van Israel
júlle uit die gemeente van Israel afgesonder het om in die heiligdom
diens te doen en om die dienswerk in die tabernakel van die Here te
verrig in belang van die gemeente vir wie julle bedien nie? 10Hy het
jóú, Korag, en al jou Levitiese ampsgenote saam met jou laat diens
doen in die heiligdom, maar nou wil julle ook nog die priesterskap
inpalm! 11Dat julle julle teen Aäron verset, is niks nie, maar jy en jou
hele bende het 'n komplot teen die Here gesmee. 12Daarna het Moses
vir Datan en Abiram, seuns van Eliab, laat roep. Maar hulle het gesê:
Ons sal nie kom nie. 13Is dit nie genoeg dat jy ons laat trek het uit 'n
land wat oorloop van melk en heuning om ons in die woestyn te laat
omkom nie? En nou wil jy ook nog gedurig oor ons baasspeel!
14Bowendien het jy ons nie gebring na 'n land toe wat oorloop van
melk en heuning nie, en ook nie vir ons lande en wingerde gegee nie.
Wil jy hierdie mense aanhou mislei? Ons sal nie kom nie! 15Moses het
baie kwaad geword en vir die Here gesê: U moet hulle offergawe nie
aanneem nie! Ek het nie 'n enkele donkie van hulle gevat nie en nie
een van hulle benadeel nie. 16Moses sê toe vir Korag: Jy en jou hele
bende moet môre na die altaar toe kom, jy en hulle en ook Aäron.
17Elkeen moet wierook in 'n vuurpan sit en dit na die altaar toe bring,
elkeen van die twee honderd en vyftig man met sy eie vuurpan, en
ook jy en Aäron, elkeen met sy vuurpan. 18Almal het toe hulle
vuurpanne gevat, vuur daarin gesit en wierook daarop geplaas, en by
die ingang van die tent van ontmoeting gaan staan, ook Moses en
Aäron. 19Net toe Korag die hele gemeente teenoor Moses-hulle by die

ingang van die tent van ontmoeting laat saamkom, word die magtige
teenwoordigheid van die Here vir die hele gemeente sigbaar. 20Die
Here sê toe vir Moses en Aäron: 21Gee pad van hierdie gemeente af,
dat Ek hulle in 'n oogwink kan vernietig. 22Maar Moses en Aäron het
op hulle knieë geval en gebid: O God, God wat aan alle mense die
lewe gee, sal u toorn teen die hele gemeente ontvlam as net een mens
gesondig het? 23Toe sê die Here vir Moses: 24Sê vir die gemeente: Gee
pad van Korag, Datan en Abiram se tente af! 25Daarna het Moses na
Datan en Abiram toe gegaan, en die leiers van Israel het hom gevolg.
26Hy sê toe vir die gemeente: Gee pad van die tente van hierdie
goddelose mense af! Moenie aan iets van hulle raak nie, dat julle nie
deur al hulle sondes omkom nie. 27Die gemeente het toe van Korag,
Datan en Abiram se tente af padgegee. Datan en Abiram het uitgekom
saam met hulle vrouens, hulle kinders en almal onder hulle sorg en
voor hulle tente gaan staan. 28Toe sê Moses: Hieraan sal julle weet dat
die Here my gestuur het om al hierdie dinge te doen en dat dit nie uit
myself is nie. 29As hierdie manne 'n gewone dood sterf en dit met hulle
gaan soos dit met elke mens gaan, het die Here my nie gestuur nie!
30Maar as die Here iets nuuts laat gebeur en die aarde sy mond
oopmaak en hulle insluk saam met alles wat aan hulle behoort, sodat
hulle lewend in die doderyk afgaan, sal julle weet dat hierdie mense
die Here geminag het. 31Net toe Moses klaar gepraat het, skeur die
grond onder hulle oop 32en maak die aarde sy mond oop en sluk vir
Datan en Abiram met hulle gesinne in en ook vir Korag en al die
manne by hom saam met hulle besittings. 33Hulle en alles wat aan
hulle behoort, het lewend in die doderyk afgegaan; die aarde het hulle
bedek, en so het hulle uit die gemeente verdwyn. 34Al die Israeliete in
die omgewing het gevlug toe hulle die geskree hoor, want hulle het
gedink: dalk sluk die aarde ons ook in! 35Toe het die Here 'n vuur
gestuur en dit het die twee honderd en vyftig man wat die
wierookoffer wou bring, verteer. 36Daarna het die Here vir Moses
beveel: 37Sê vir die priester Eleasar seun van Aäron hy moet die
vuurpanne wegvat waar die brand was en die kole êrens weggooi,
want die kole is aan die Here gewy. 38Van die vuurpanne van die
manne wat deur hulle sonde gesterf het, moet julle dun plate maak en
die altaar daarmee oortrek, want hulle is by die altaar gebruik en is
aan die Here gewy. Hulle moet die Israeliete altyd aan hierdie gebeure
herinner. 39Die priester Eleasar het toe die bronsvuurpanne gevat wat
by die altaar gebruik is deur die manne wat verbrand is, en hulle
uitgeklop en die altaar daarmee oorgetrek. 40Dit moes die Israeliete
altyd daaraan herinner dat iemand wat nie uit Aäron se geslag is nie
en dus nie daartoe bevoeg is nie, nie 'n wierookoffer na die altaar toe
mag bring om dit aan die Here te offer nie. Anders sal so 'n persoon
soos Korag en sy bende word oor wie die Here deur middel van Moses

uitspraak gelewer het. 41Die volgende môre het die hele gemeente van
Israel teen Moses en Aäron in verset gekom en gesê: Júlle het die volk
van die Here doodgemaak! 42Toe die gemeente teen Moses en Aäron
bymekaarkom en na die tent van ontmoeting toe draai, het die wolk
die tent bedek en het die magtige teenwoordigheid van die Here
sigbaar geword. 43Moses en Aäron het toe na die voorkant van die tent
van ontmoeting toe gegaan, 44en die Here het vir Moses gesê: 45Gee
pad tussen die gemeente uit dat Ek hulle in 'n oogwink kan verdelg.
Moses en Aäron het op hulle knieë geval en gebid. 46Moses sê toe vir
Aäron: Vat 'n vuurpan, sit vuur van die altaar af daarin en plaas
wierook daarop en gaan gou na die gemeente toe en doen vir hulle
versoening. Die toorn van die Here het reeds ontvlam en Hy het hulle
met 'n plaag begin straf. 47Aäron het gedoen soos Moses gesê het en
tussen die gemeente in gehardloop. Die plaag het toe reeds onder die
volk begin woed, maar Aäron het die wierook geoffer en vir die volk
versoening gedoen. 48Hy het gaan staan tussen dié wat al dood was en
dié wat nog geleef het, en die plaag het opgehou. 49Daar het veertien
duisend sewe honderd deur die plaag omgekom, afgesien van dié wat
deur Korag se toedoen gesterf het. 50Aäron is toe terug na Moses toe by
die ingang van die tent van ontmoeting. Die plaag was verby.

NÚMERI 17

1Die Here het vir Moses gesê: 2Vra vir die Israeliete twaalf kieries, een
vir die leier van elkeen van die twaalf stamme. Skryf die naam van
elke leier op sy kierie. 3Op Levi se kierie moet jy Aäron se naam skryf.
Daar moet net een kierie vir elke stam wees. 4Sit die kieries dan voor
die getuienis in die tent van ontmoeting, waar Ek julle ontmoet. 5Die
kierie van die man wat Ek uitkies, sal bot, en so sal Ek 'n einde maak
aan die Israeliete se aanhoudende verset teen julle. 6Moses het toe met
die Israeliete gepraat, en hulle leiers het vir hom twaalf kieries gegee,
een vir die leier van elkeen van die twaalf stamme. Aäron se kierie
was ook onder hulle. 7Moses het toe die kieries neergesit in die tent
met die getuienis, in die teenwoordigheid van die Here. 8Toe Moses
die volgende môre by die tent met die getuienis kom, was daar botsels
aan die kierie van Aäron, wat daar was vir die stam Levi. Trouens,
daar was nie net botsels aan nie, daar was ook bloeisels en dit het selfs
ryp amandels gedra. 9Moses het toe al die kieries wat in die heiligdom
was, na Israel toe uitgebring, en hulle het dit gesien, en elke leier het
sy eie kierie gevat. 10Die Here sê toe vir Moses: Sit Aäron se kierie
terug voor die getuienis, en bêre dit as teken vir die opstandiges. So
moet jy 'n einde maak aan hulle verset teen My, sodat hulle nie sterwe
nie. 11Moses het gedoen presies soos die Here hom beveel het. 12Die
Israeliete het toe vir Moses gesê: Dit is klaar met ons! Ons gaan tot
niet, ons gaan almal tot niet! 13Elkeen wat maar net naby die
tabernakel van die Here kom, sal sterwe. Is dit dan heeltemal klaar
met ons?

NÚMERI 18

1Die Here het vir Aäron gesê: Jy en jou seuns, en jou stam saam met
jou, word aanspreeklik gehou vir oortredings teen die heiligdom, maar
net jy en jou seuns word aanspreeklik gehou vir oortredings teen die
priesteramp wat deur julle beklee word. 2Jy moet jou Levitiese
ampsgenote uit jou stam na jou toe laat kom dat hulle by jou kan
aansluit en jou kan help. Jy en jou seuns moet die ampspligte by die
tent met die getuienis verrig. 3Die Leviete is tot jou beskikking vir al
die diens by die tent. Hulle mag egter nie die offergereedskap hanteer
om op die altaar te offer nie, want dan sal hulle en julle sterf. 4Hulle
moet by jou aansluit en die diens by die tent van ontmoeting
waarneem, al die werk by die tent. Iemand wat nie daartoe bevoeg is
nie, mag nie saam met julle diens doen nie. 5Net júlle mag die diens by
die heiligdom en die altaar waarneem, sodat die toorn van die Here
nie weer oor die Israeliete kom nie. 6Ek het julle Levitiese ampsgenote
uit die Israeliete afgesonder as my geskenk aan julle. Hulle behoort
aan My vir die werk by die tent van ontmoeting. 7Maar net jy en jou
seuns mag as priesters diens doen en al die werk by die altaar en agter
die voorhangsel verrig. Dat julle die priesterskap mag beklee, is 'n
geskenk van My aan julle. 'n Onbevoegde persoon wat nader kom om
die diens te verrig, moet doodgemaak word. 8Die Here het vir Aäron
gesê: Ek het jou aangestel om toesig te hou oor die offergawes wat vir
My gebring word. Ek gee aan jou en jou seuns 'n deel van al die
gewyde gawes wat deur die Israeliete gebring word. Dit is 'n vaste
instelling. 9Die deel van die besondere gewyde gawes wat nie verbrand
word nie, kom jou toe. Dit geld van al die offergawes wat die
Israeliete vir My bring as besondere gewyde gawes, of dit graanoffers,
sondeoffers of skuldoffers is. Dit behoort aan jou en jou seuns.
10Wanneer jy dit eet, moet jy onthou dat dit besondere gewyde gawes
is. Elke manspersoon uit jou familie mag dit eet. Dit moet ook vir jóú
gewyde gawes wees. 11Verder behoort elke offergawe wat die Israeliete
as beweegoffer bring, aan jou. Ek gee dit vir jou en jou seuns en jou
dogters. Dit is 'n vaste instelling. Elkeen in jou huis wat rein is, mag
daarvan eet. 12Ek gee ook aan jou die beste van al die olie, die wyn en
die koring wat deur die Israeliete uit hulle eerste opbrengs vir die
Here gebring word. 13Die eerste van alles wat hulle land oplewer en
wat hulle vir die Here bring, is joune. Elkeen in jou huis wat rein is,
mag daarvan eet. 14Alles wat in Israel as banoffer aan die Here gewy
word, is joune. 15Elke eersgeborene van mens of dier wat vir die Here
gebring word, is joune. Maar elke eersgebore seun en elke eersteling
van 'n onrein dier moet jy loskoop. 16Wat die loskoping betref, jy moet
hulle loskoop as hulle 'n maand oud is, elkeen teen die vasgestelde

prys van vyf en vyftig gram silwer volgens die standaardgewig van die
heiligdom. 17Maar die eerstelinge van beeste, skape en bokke moet jy
nie loskoop nie, hulle is aan My gewy. Jy moet hulle bloed teen die
altaar sprinkel en hulle vet as 'n vuuroffer verbrand, 'n offer wat vir
My, die Here, aanvaarbaar is. 18Die vleis van hierdie offerdiere is joune
net soos die bors en die regterboud van die beweegoffer joune is.
19Aan jou, jou seuns en jou dogters gee Ek al die gewyde gawes wat
deur die Israeliete vir My as offergawes gebring word. Dit is 'n vaste
instelling. Dit is my onverbreekbare verbond met jou en jou nageslag.
20Die Here het vir Aäron gesê: Jy ontvang nie 'n deel van die Israeliete
se land as besitting nie, jy kry nie 'n deel saam met hulle nie. Jou deel
en jou besitting onder die Israeliete ontvang jy uit wat My toekom.
21Vir die dienswerk wat die Leviete in die tent van ontmoeting verrig,
gee Ek aan hulle as hulle besitting al die tiendes wat die Israeliete as
offergawes bring. 22Die Israeliete mag nie weer naby die tent van
ontmoeting diens probeer doen nie, want dan sondig hulle en sal hulle
sterwe. 23Die Leviete moet die diens by die tent van ontmoeting
behartig, en húlle is aanspreeklik vir hulle eie oortredinge. Dit is 'n
vaste instelling, ook vir julle nageslag. Die Leviete kry nie 'n deel van
die land saam met die Israeliete nie. 24Ek gee aan die Leviete as hulle
besitting die tiendes wat die Israeliete as offergawe aan die Here
bring. Dit is waarom Ek vir hulle gesê het dat hulle nie 'n deel van die
land saam met die Israeliete kry nie. 25Die Here het verder vir Moses
gesê: 26Sê vir die Leviete: As julle die tiende wat Ek vir julle as
besitting gee, van die Israeliete ontvang, moet julle 'n tiende daarvan
as 'n offergawe aan die Here bring. 27Julle offergawe sal beskou word
asof dit koring is wat van die dorsvloer af kom en asof dit uit die volle
opbrengs van die parskuip kom. 28So moet ook julle van al die tiendes
wat julle van die Israeliete ontvang, 'n offergawe aan die Here bring.
Wat die Here daarvan toekom as offergawe, moet julle aan die priester
Aäron gee. 29Van alles wat aan julle gegee word, moet julle die beste
en die mees gewyde deel as offergawe aan die Here bring. 30Jy moet
vir die Leviete sê: As julle die beste daarvan as offergawe bring, sal dit
vir julle beskou word as julle deel van die opbrengs van die dorsvloer
en die parskuip. 31Julle en julle gesinne mag op enige plek daarvan
eet. Dit is die beloning vir julle dienswerk by die tent van ontmoeting.
32Deur die beste daarvan te bring, sal julle nie in hierdie saak oortree
nie. Maar julle mag nie die gewyde gawes van die Israeliete ontwy
nie, want dan sal julle sterwe.

NÚMERI 19

1Die Here het vir Moses en Aäron gesê: 2Ek gee ook hierdie voorskrif
vir julle: Sê vir die Israeliete hulle moet vir jou 'n rooi koei bring. Die
koei moet sonder liggaamsgebrek of letsel wees en sy mag ook nie in
'n juk getrek het nie. 3Gee haar vir die priester Eleasar, en hy moet
haar buitekant die kamp laat uitbring en voor hom laat slag. 4Hy moet
dan van die koei se bloed op sy vinger neem en dit sewe keer in die
rigting van die ingang van die tent van ontmoeting sprinkel. 5Die koei
moet dan in Eleasar se teenwoordigheid verbrand word. Hulle moet
haar vel, vleis en bloed saam met haar pensmis verbrand. 6Die priester
moet sederhout, hisop en bloedrooi wolstof op die koei gooi wat
verbrand word. 7Dan moet hy sy klere was en hom bad. Daarna mag
hy in die kamp kom, maar hy sal die res van die dag onrein wees. 8Die
persoon wat die koei verbrand, moet self ook sy klere was en hom
bad, en hy sal ook die res van die dag onrein wees. 9'n Rein persoon
moet die as van die koei bymekaarmaak en dit buitekant die kamp op
'n rein plek bêre. Die as is tot beskikking van die gemeente van Israel
om in reinigingswater te gebruik. Die koei is 'n sondeoffer. 10Die man
wat die koei se as bymekaargemaak het, moet ook sy klere was en hy
sal die res van die dag onrein wees. Dit is 'n vaste instelling vir die
Israeliete en vir die vreemdelinge wat by hulle woon. 11Iemand wat
aan die lyk van 'n mens raak, sal sewe dae lank onrein wees. 12Hy
moet hom op die derde en die sewende dag met die reinigingswater
reinig, dan sal hy rein wees. As hy hom nie op die derde en die
sewende dag reinig nie, bly hy onrein. 13Elkeen wat aan die lyk van 'n
mens raak en homself nie reinig nie, verontreinig die tabernakel van
die Here. So 'n persoon moet van Israel afgesny word. Omdat die
reinigingswater nie op hom gesprinkel is nie, is hy onrein, en bly sy
onreinheid op hom. 14Wanneer iemand in 'n tent sterf, is dít die
voorskrif: Elkeen wat in die tent kom, en alles wat daarin is, sal sewe
dae lank onrein wees. 15Ook elke gebruiksvoorwerp wat nie met 'n
deksel toegemaak is nie, sal onrein wees. 16Enigiemand wat in die veld
aan 'n persoon raak wat doodgemaak is, of aan iemand wat gewoon
gesterf het, of aan 'n mensbeen of aan 'n graf, sal sewe dae lank onrein
wees. 17Wanneer 'n persoon op hierdie manier onrein geword het,
moet iemand van die as vat van die sondeoffer wat verbrand is, dit in
'n pot sit en vars water daaroor gooi. 18Dan moet iemand wat rein is, 'n
hisoptakkie in die water doop en die water sprinkel oor die tent, oor al
die gebruiksvoorwerpe en oor die mense wat by was. Dieselfde moet
gebeur met iemand wat aan doodsbene geraak het of aan die lyk van
iemand wat doodgemaak is of aan iemand wat gewoon gesterf het of
aan 'n graf. 19'n Rein persoon moet op die derde en die sewende dag

die water oor die onreine sprinkel, en op die sewende dag moet die
onreine homself reinig. Daarna moet hy sy klere was en hom bad, dan
sal hy teen die aand rein wees. 20As iemand onrein is en hy hom nie
reinig nie, moet hy van die gemeente afgesny word. Hy het die
heiligdom van die Here ontwy, die reinigingswater is nie oor hom
gesprinkel nie en daarom bly hy onrein. 21Dit is vir julle 'n vaste
instelling. Die persoon wat die reinigingswater sprinkel, moet self ook
sy klere was, en enigeen wat aan die reinigingswater raak, sal die res
van die dag onrein wees. 22Enigiets waaraan 'n onrein persoon raak,
sal onrein wees, en enigiemand wat aan hom raak, sal die res van die
dag onrein wees.

NÚMERI 20

1Die hele volk Israel het in die eerste maand in die Sinwoestyn
aangekom en toe by Kades oorgebly. Mirjam is daar oorlede en is ook
daar begrawe. 2Omdat die volk geen drinkwater gehad het nie, het
hulle saam teen Moses en Aäron rusie gemaak en gesê: As ons maar
liewer ook omgekom het toe ons volksgenote deur die Here om die
lewe gebring is! 3Waarom het julle die volk van die Here na hierdie
woestyn toe gebring, dat ons en ons vee hier moet sterwe? 4Waarom
het julle ons uit Egipte laat optrek en ons na hierdie ellendige plek toe
gebring? Hierdie plek deug nie vir graan of vye, vir wingerde of
granate nie, en daar is geen drinkwater nie. 5Moses en Aäron het
weggedraai van die volk af, en toe hulle by die ingang van die tent
van ontmoeting kom, het hulle op hulle knieë geval terwyl die
magtige teenwoordigheid van die Here vir hulle sigbaar word. 6Die
Here sê toe vir Moses: 7Vat Aäron se kierie en roep jy en jou broer
Aäron die volk bymekaar. Julle moet dan in hulle teenwoordigheid
met die rots praat, en daar sal water uitkom. Jy moet vir hulle water
uit die rots laat kom, sodat die volk en hulle vee kan drink. 8Moses het
toe die kierie wat in die tabernakel was, gevat soos die Here hom
beveel het 9en hy en Aäron het die volk by die rots laat bymekaarkom.
Moses het vir hulle gesê: Luister, julle wat julle teen die Here verset!
Luister! Moet ons vir julle water uit hierdie rots laat kom? 10Toe lig
Moses sy hand op en hy slaan die rots twee keer met die kierie. Daar
het baie water uitgekom, en die volk en hulle vee het gedrink. 11Maar
toe sê die Here vir Moses en Aäron: Omdat julle My nie erken het en
My, die Heilige, nie voor die Israeliete gehoorsaam was nie, sal julle
hierdie volk nie inlei in die land wat Ek aan hulle gee nie. 12Dit het
gebeur by die Meribawaters waar die Israeliete met die Here rusie
gemaak het, en waar Hy Hom as die Heilige aan hulle bekend gemaak
het. 13Moses het boodskappers van Kades af na die koning van Edom
toe gestuur met die versoek: So sê u broer Israel: U is bewus van al die
probleme waarmee ons te kampe gehad het. 14Ons voorvaders het na
Egipte toe getrek en daar het ons baie lank gebly. Die Egiptenaars het
ons voorvaders én vir ons sleg behandel. 15Ons het na die Here om
hulp geroep en Hy het ons gebed verhoor, 'n engel gestuur en ons uit
Egipte laat trek. Ons is nou in Kades, 'n stad aan die grens van u
gebied. 16Laat ons toe om deur u land te trek. Ons sal nie deur die
lande of die wingerde trek nie en ons sal ook nie water uit die putte
drink nie. Ons sal op die Koningspad bly en nie links of regs afdraai
totdat ons deur u gebied is nie. 17Die koning van Edom het egter
geantwoord: Jy mag nie deur my gebied trek nie, want dan trek ek jou
met die swaard tegemoet. 18Die Israeliete het weer vir hom laat weet:

Ons sal op die grootpad bly, en as ons, ons en ons vee, van u water
drink, sal ons daarvoor betaal. Ons wil net te voet deurtrek, verder
niks nie. 19Die koning van Edom het laat weet: Jy mag nie deurtrek
nie. Die Edomiete het toe met 'n groot, magtige leër teen die Israeliete
opgetrek. 20So het Edom geweier om Israel deur sy gebied te laat trek,
en Israel moes van Edom af wegdraai. 21Die hele volk Israel het van
Kades af versit en by Horberg aangekom. 22By Horberg, vlak by die
grens van Edom, het die Here vir Moses en Aäron gesê: 23Die tyd het
gekom dat Aäron moet sterf. Hy sal nie in die land kom wat Ek aan
die Israeliete gee nie, omdat julle twee julle verset het teen my bevel
by die Meribawaters. 24Vat vir Aäron en sy seun Eleasar saam en gaan
na Horberg toe. 25Daar moet jy Aäron se klere uittrek en dit vir sy seun
Eleasar aantrek. Aäron sal daar sterwe. 26Moses het gedoen wat die
Here beveel het: voor die oë van die hele volk het hulle Horberg
uitgeklim. 27Daar het Moses Aäron se klere uitgetrek en dit vir sy seun
Eleasar aangetrek, en Aäron is daar op die top van die berg dood.
Daarna het Moses en Eleasar afgekom van die berg af. 28Toe die hele
volk Israel verneem dat Aäron dood is, het hulle almal oor hom
getreur, dertig dae lank.

NÚMERI 21

1Toe die Kanaänitiese koning Arad wat in die Suidland woon, verneem
dat Israel in die rigting van Atarim optrek, het hy teen hulle gaan veg
en 'n aantal van hulle gevange geneem. 2Israel het 'n gelofte aan die
Here gedoen: As U hierdie volk en hulle stede in ons mag gee, sal ons
hulle stede as banoffers aan U offer. 3Die Here het die gebed verhoor
en die Kanaäniete in Israel se mag oorgegee. Hulle het toe die
Kanaäniete verslaan en hulle stede heeltemal verwoes. Daarom word
die plek Gorma genoem. 4Om by die gebied van Edom verby te kom,
het die Israeliete van Horberg af in die rigting van die Rietsee getrek.
Op pad daarheen het die volk ongeduldig geword 5en teen God en
Moses uitgevaar: Waarom het U ons uit Egipte laat trek net om in die
woestyn te sterwe? Hier is nie brood en water nie, en ons is sat vir
hierdie slegte kos. 6Die Here het toe giftige slange onder die volk
ingestuur. Die slange het die mense gepik en baie Israeliete het
gesterf. 7Toe kom die volk na Moses toe en bely: Ons het teen die Here
en teen u gesondig met wat ons gesê het. Bid tog tot die Here dat Hy
die slange van ons af wegneem. Moses het toe vir die volk gebid, 8en
die Here het vir Moses gesê: Maak 'n beeld van 'n giftige slang en sit
dit op 'n paal. Elkeen wat gepik is en daarna opkyk, sal lewe. 9Moses
het toe 'n koperslang gemaak en dit op 'n paal gesit. As iemand wat
deur 'n slang gepik is, na die koperslang opkyk, het hy bly leef. 10Die
Israeliete het weggetrek en by Obot kamp opgeslaan. 11Daarvandaan
het hulle versit en kamp opgeslaan by Ije-Abarim in die woestyn
regoor Moab, aan die oostekant. 12Hulle het daarvandaan weggetrek
en kamp opgeslaan in die Seredvallei. 13Daarvandaan het hulle weer
versit en kamp opgeslaan langs die Arnonrivier wat uit die gebied van
die Amoriete deur die woestyn loop. Die Arnon is die grens tussen
Moab en die Amoriete. 14Daarom lees ons in die Boek van die Oorloë
van die Here: By Waheb in Sufa en by die spruite, by die Arnon, 15teen
die hange langs die spruite wat strek tot by die gebied van Ar en grens
aan die gebied van Moab. 16Daarvandaan het Israel verder getrek tot
by Beër. Dit is die Beër waar die Here vir Moses gesê het: Laat die volk
bymekaarkom en Ek sal vir hulle water uit die put gee. 17Israel het toe
hierdie lied gesing: Put, lewer jou water, en ons sal daarvan sing! 18Put
wat deur leiers gegrawe is, wat deur vernames van die volk
oopgemaak is met septer en kierie. Van die woestyn af is die Israeliete
na Mattana toe, 19van Mattana af na Nagaliël toe, van Nagaliël af na
Bamot toe, 20en van Bamot af na die vallei in die gebied van Moab,
naby die top van Pisgaberg wat afkyk op die droë wêreld. 21Die
Israeliete het boodskappers gestuur na koning Sihon van die Amoriete
toe met die versoek: 22Laat ons toe om deur u land te trek. Ons sal nie

afdraai na die lande of die wingerde toe nie, en ons sal ook nie water
uit die putte drink nie. Ons sal net met die Koningspad langs trek
totdat ons deur u gebied is. 23Sihon wou Israel egter nie toelaat om
deur sy gebied te trek nie. Hy het al sy manskappe opgeroep en Israel
in die woestyn tegemoet getrek. Toe Sihon by Jahas kom, het hy Israel
aangeval. 24Israel het hom egter verslaan en sy land beset van die
Arnon af tot by die Jabbok, tot by die Ammoniete, wie se grens goed
versterk was. 25Die Israeliete het al die stede van die Amoriete verower
en daarin gaan woon, ook in Gesbon en al sy buitedorpe. 26Gesbon was
die stad van koning Sihon van die Amoriete. Sihon het teen 'n vorige
koning van Moab oorlog gemaak en sy hele gebied tot aan die Arnon
van hom afgevat. 27Daarom sê die digters: Kom na Gesbon toe, bou dit
weer op, herstel die stad van Sihon. 28Daar het 'n vuur uit Gesbon uit
gegaan, 'n vlam uit die stad van Sihon, en dit het Ar-Moab verteer wat
die Arnonhoogtes beheer. 29Dis klaar met jou, Moab, jy gaan tot niet,
volk van Kemos! Hy moes sy seuns as vlugtelinge prysgee, sy dogters
as gevangenes aan koning Sihon van die Amoriete! 30Maar nou het ons
op hulle losgetrek: Gesbon se gebied is verwoes tot by Dibon, ons het
hulle uitgeroei tot by Nofag, tot by Medeba. 31So het Israel dan in die
land van die Amoriete gaan woon. 32Moses het manne gestuur om
Jaser te gaan verken. Hulle het Jaser en sy buitedorpe ingeneem en
die Amoritiese inwoners verdryf. 33Hulle het toe weggedraai en in die
rigting van Basan getrek. Koning Og van Basan het hulle tegemoet
getrek met sy hele leërmag en hulle by Edreï aangeval. 34Die Here het
vir Moses gesê: Moenie vir hom bang wees nie. Ek gee hom met sy
hele leër en sy land in jou mag oor. Doen met hom soos jy gedoen het
met koning Sihon van die Amoriete wat in Gesbon gewoon het. 35Die
Israeliete het vir Og saam met sy seuns en sy hele leër verslaan. Nie
een van sy mense het oorgebly nie. Die Israeliete het ook sy land in
besit geneem.

NÚMERI 22

1Daarna het die Israeliete verder getrek en kamp opgeslaan in die
Moabsvlakte teenoor Jerigo, oos van die Jordaan. 2Balak seun van
Sippor het gehoor van alles wat Israel aan die Amoriete gedoen het.
3Die Moabiete het baie groot geskrik vir die Israeliete, want hulle was
baie. Die Moabiete het bang geword vir die Israeliete 4en het vir die
leiers van Midian gesê: Hierdie horde gaan alles rondom ons opvreet
soos beeste die gras in die veld opvreet. Balak seun van Sippor was
destyds koning van Moab 5en hy het boodskappers gestuur om vir
Bileam seun van Beor te laat haal. Hy was in Petor aan die Eufraat in
die land Ammau. Balak het hom laat weet: 'n Volk wat uit Egipte kom,
het hier by my kom intrek. Die aarde is tóé onder hulle. 6Kom asseblief
en vervloek hierdie volk vir my, want hulle is te sterk vir my. Miskien
sal ek hulle dan kan verslaan en uit die land verdryf. Ek weet: wie jy
seën, is geseën, en wie jy vervloek, is vervloek. 7Die leiers van Moab
en Midian het die beloning wat aan 'n waarsêer betaal moet word,
saamgevat na Bileam toe en Balak se versoek aan hom oorgedra.
8Bileam sê toe vir hulle: Bly vannag oor, dan sê ek môre vir julle wat
die Here vir my sal sê. Die amptenare van Moab het toe by Bileam
oornag. 9God het aan Bileam verskyn en gevra: Wie is die manne hier
by jou? 10en hy het geantwoord: Koning Balak van Moab, seun van
Sippor, het hulle na my toe gestuur met die boodskap: 11Hier is 'n volk
wat uit Egipte getrek het, en die aarde is tóé onder hulle. Kom
asseblief en vervloek hulle vir my. Miskien sal ek dan teen hulle kan
veg en hulle verdryf! 12Maar God het vir Bileam gesê: Moenie met
hulle saamgaan nie. Jy mag dié volk nie vervloek nie, want hulle is
geseën. 13Die volgende môre het Bileam vir die amptenare van Balak
gesê: Gaan terug na julle land toe, want die Here wil nie hê ek moet
saam met julle gaan nie. 14Die amptenare van Moab is toe terug na
Balak toe en het vir hom gesê: Bileam weier om met ons saam te kom.
15Balak het toe ander amptenare gestuur, méér en hoër in rang as die
voriges. 16Hulle het by Bileam gekom en vir hom gesê: Balak seun van
Sippor sê: Moenie dat iets jou keer om na my toe te kom nie. 17Ek sal
jou baie goed beloon en alles doen wat jy vir my sê. Kom asseblief en
vervloek hierdie volk vir my. 18Maar Bileam het vir die amptenare van
Balak gesê: Selfs al gee Balak vir my sy paleis vol silwer en goud, mag
ek niks doen, klein of groot, teen die opdrag van die Here my God in
nie. 19Maar bly julle ook 'n nag oor dat ek kan uitvind of die Here weer
met my wil praat. 20Daardie nag verskyn God toe aan Bileam en sê vir
hom: Die manne het nou gekom om jou te kom haal. Gaan saam met
hulle, maar jy mag net doen wat Ek vir jou sê. 21Bileam het toe die
oggend sy donkie opgesaal en met die amptenare van Moab

saamgegaan. 22God het kwaad geword toe Bileam gaan, en die Engel
van die Here het vir Bileam in die pad voorgestaan om hom te keer.
Bileam het op sy donkie gery, en twee van sy amptenare was by hom.
23Toe die donkie die Engel van die Here in die pad sien staan met 'n
ontblote swaard in die hand, het die donkie uit die pad gedraai en die
veld in geloop. Toe Bileam die donkie slaan om hom in die pad terug
te bring, 24gaan staan die Engel van die Here in 'n smal pad tussen die
wingerde, met 'n muur aan weerskante. 25Toe die donkie die Engel van
die Here gewaar, skuur die donkie teen die muur langs en druk Bileam
se voet daarteen vas. Bileam slaan hom toe weer. 26Toe gaan die Engel
van die Here verder en gaan staan in 'n nou plek waar daar nie kans
was om na enige kant toe uit te draai nie. 27Die donkie het die Engel
van die Here gesien en het onder Bileam gaan lê. Bileam het so kwaad
geword dat hy die donkie met 'n stok geslaan het. 28Toe laat die Here
die donkie praat, en die donkie sê vir Bileam: Wat het ek jou
aangedoen dat jy my nou al drie keer geslaan het? 29Bileam antwoord
toe: Jy hou my vir die gek. As ek 'n swaard by my gehad het, het ek
jou doodgemaak. 30Toe sê die donkie vir Bileam: Is ek nie die donkie
waarop jy nog altyd gery het nie? Maak ek altyd so met jou? en
Bileam antwoord: Nee! 31Die Here het Bileam se oë oopgemaak en hy
het die Engel van die Here in die pad sien staan met 'n ontblote
swaard in die hand. Toe buig Bileam voor die Engel. 32Die Engel van
die Here vra hom toe: Waarom het jy jou donkie nou al drie keer
geslaan? Ek het jou kom voorstaan, want Ek sien jy is op 'n gevaarlike
pad. 33Die donkie het My gesien en drie keer vir My uitgedraai. As hy
dit nie gedoen het nie, het Ek jou al doodgemaak en hom laat leef.
34Bileam sê toe vir die Engel van die Here: Ek was verkeerd, ek het nie
geweet dat U my in die pad voorstaan nie. As U nie wil hê ek moet
voortgaan nie, draai ek om. 35Toe sê die Engel van die Here vir Bileam:
Gaan saam met die manne, maar jy moet net sê wat Ek vir jou sê.
Bileam is toe saam met Balak se amptenare. 36Toe Balak hoor dat
Bileam aan die kom is, het hy hom tegemoet gegaan by Ar-Moab aan
die oewer van die Arnon, op die grens. 37Balak vra toe vir Bileam: Ek
het jou dringend laat roep, en waarom het jy toe nie na my toe gekom
nie? Dink jy ek kan jou nie goed betaal nie? 38Bileam het vir Balak
geantwoord: Ek het mos nou gekom. Maar laat ek net dit sê: Ek kan
net sê wat God vir my voorsê. 39Bileam is toe saam met Balak, en hulle
het by Kirjat-Gusot aangekom. 40Balak het beeste en skape geslag en
dit vir Bileam en die amptenare wat saam met hom was, laat bring.
41Die volgende môre het Balak vir Bileam teen Bamot-Baäl laat
uitklim. Daarvandaan kon Bileam die volk Israel van die kant af sien.

NÚMERI 23

1Bileam het vir Balak gesê: Bou hier vir my sewe altare en maak sewe
bulle en sewe ramme gereed vir offers. 2Balak het gedoen wat Bileam
gesê het, en hy en Bileam het toe op elkeen van die altare 'n bul en 'n
ram geoffer. 3Daarna sê Bileam vir Balak: Bly jy hier by jou brandoffer
terwyl ek eenkant toe gaan. Miskien sal die Here Hom aan my
openbaar, en wat Hy ook al aan my bekend maak, sal ek vir jou sê.
Bileam het na 'n kaal hoogte toe gestap, 4en daar het God Hom aan
Bileam geopenbaar. Bileam het toe gesê: Ek het sewe altare laat bou
en op elke altaar 'n bul en 'n ram geoffer. 5Die Here het vir Bileam gesê
wat hy moet sê en hom beveel: Gaan na Balak toe terug en sê dit vir
hom. 6Bileam het by Balak gekom waar hy en al die amptenare van
Moab by die brandoffer staan. 7Toe kom Bileam met hierdie uitspraak:
Uit Aram het Balak my laat kom, die koning van Moab het my laat
kom uit die berge in die ooste. Kom,' het hy gesê, vervloek Jakob vir
my; kom, kondig 'n ramp aan oor Israel.' 8Maar hoe kan ek hóm
vervloek vir wie God nie vervloek nie, hoe kan ek 'n ramp oor hóm
aankondig as die Here dit nie aangekondig het nie? 9Hier van die hoë
rotse af sien ek vir Israel, van die hoogtes af kyk ek na hom! Ek sien 'n
volk wat op sy eie woon en hom van die nasies afsonder. 10Wie kan die
stof tel, wie vir Jakob, wie kan selfs een kwart van Israel se getal
bereken? Mag ek ook eendag as opregte sterwe, mag my einde soos
hierdie volk s'n wees. 11Toe sê Balak vir Bileam: Wat het jy my nou
aangedoen? Ek laat jou kom om my vyande te vervloek, en jy kom
seën hulle! 12Bileam het geantwoord: Ek moes tog presies kom sê wat
die Here my voorgesê het. 13Toe sê Balak vir Bileam: Kom saam met
my na 'n ander plek toe. Van daar af sal jy net 'n deel van hulle kan
sien, nie almal nie. Vervloek hulle vir my van daar af! 14Balak vat hom
toe na 'n uitkykpos op die top van Pisgaberg. Daar bou hy sewe altare
en offer op elke altaar 'n bul en 'n ram. 15Daarna sê Bileam vir Balak:
Bly jy hier by jou brandoffer, terwyl ek eenkant toe gaan om van God
'n openbaring te vra. 16Die Here het Hom aan Bileam geopenbaar, hom
gesê wat om te sê en hom beveel: Gaan na Balak toe terug en sê dit vir
hom. 17Bileam het toe by Balak gekom waar hy en die amptenare van
Moab by die brandoffer staan. Balak vra hom toe: Wat het die Here
gesê? 18Toe kom Bileam met hierdie uitspraak: Kom luister, Balak,
hoor wat ek sê, seun van Sippor. 19God is nie 'n mens dat Hy sou lieg
nie, 'n mens dat Hy van gedagte sou verander nie. Sou Hy iets sê en
dit nie doen nie, iets belowe en dit nie uitvoer nie? 20Ek het die opdrag
om te seën: Hý het geseën, en ék kan niks daaraan verander nie. 21Jy
sal nie vind dat 'n ramp vir Jakob tref nie, jy sal Israel nie sien
swaarkry nie: die Here hulle God is by hulle; oor Hom, hulle koning,

jubel hulle. 22God het hulle uit Egipte laat trek, sy krag is vir hulle
soos die horings van 'n buffel. 23Geen toordery rig iets uit teen Jakob
nie, geen waarsêery iets teen Israel nie. Nou word daar oor Jakob, oor
Israel gesê: Wat het God nie alles gedoen nie!' 24Dit is 'n volk wat soos
'n leeumannetjie opstaan, wat hom uitrek soos 'n leeu, en nie weer
gaan lê voordat hy sy prooi verskeur het en sy slagoffers se bloed
gedrink het nie. 25Toe sê Balak vir Bileam: As jy hulle nie kan vervloek
nie, moet jy hulle ook nie seën nie! 26Bileam het geantwoord: Ek het
jou mos gesê ek sal net doen wat die Here vir my sê. 27Toe sê Balak vir
Bileam: Kom ek vat jou na 'n ander plek toe. Miskien vind God dit tog
goed dat jy die volk daarvandaan vir my vervloek. 28Balak vat toe vir
Bileam na die top van Peor toe wat afkyk op die droë wêreld. 29Bileam
het vir hom gesê: Bou hier vir my sewe altare en maak vir my sewe
bulle en sewe ramme gereed vir offers. 30Balak het gedoen wat Bileam
gesê het en op elke altaar 'n bul en 'n ram geoffer.

NÚMERI 24

1Bileam het nou al geweet dat die Here vir Israel wil seën, en daarom
het hy nie soos die vorige kere 'n voorteken gaan soek nie. Hy het na
die woestyn toe gedraai 2en toe hy opkyk en die stamme van Israel
langs mekaar sien woon, het die Gees van God oor hom gekom, 3en toe
kom Bileam met hierdie uitspraak: Die openbaring aan Bileam seun
van Beor, die openbaring aan 'n man wie se oë geopen is, 4die
openbaring aan een wat die woorde van God hoor, wat sien wat die
Almagtige hom laat sien, wat in gebed neerval, en sy oë word geopen:
5Hoe mooi is jou tente, Jakob, jou wonings, Israel! 6Hulle lyk soos
uitgestrekte valleie, soos tuine aan 'n rivier, soos aalwyne wat deur die
Here geplant is, soos sederbome by die water. 7Israel se waterkruike
loop oor, hy saai waar oorvloed water is. Sy koning is sterker as Agag
en sy koninkryk groei steeds. 8God het hulle uit Egipte laat trek, sy
krag is vir hulle soos die horings van 'n buffel. Israel vernietig die
nasies wat hom teëstaan, hy breek hulle bene stukkend, hy deurboor
hulle met pyle. 9Hy buig sy knieë en gaan lê soos 'n leeu, soos 'n
leeumannetjie; wie sal hom opjaag? Geseën is hulle wat jou seën,
vervloek is hulle wat jou vervloek. 10Balak was toe baie kwaad vir
Bileam. Hy het sy hande afwerend voor hom gehou en vir Bileam
gesê: Ek het jou laat kom om my vyande te vervloek, en jy het hulle
nou al drie keer geseën. 11Maak dat jy wegkom na jou eie plek toe. Ek
het belowe om jou goed te betaal, maar die Here het gekeer dat jy
betaal word. 12Bileam sê toe vir Balak: Ek het mos al vir die
boodskappers wat jy na my toe gestuur het, gesê: 13Selfs al gee Balak
vir my sy paleis vol silwer of goud, mag ek niks doen, goed of kwaad,
teen die opdrag van die Here in nie. Ek kan net sê wat die Here vir my
voorsê.' 14Ek gaan terug na my mense toe, maar ek wil eers vir jou sê
wat hierdie volk in die toekoms aan jou volk sal doen. 15Bileam het toe
met hierdie uitspraak gekom: Die openbaring aan Bileam seun van
Beor, die openbaring aan 'n man wie se oë geopen is, 16die openbaring
aan een wat die woorde van God hoor, wat sy kennis ontvang het van
die Allerhoogste, wat in gebed neerval, en sy oë word geopen: 17Ek
sien hom, maar hy kom nie nou al nie, ek kyk na hom, maar hy is nie
naby nie, daar kom 'n ster uit Jakob, daar staan 'n heerser in Israel op.
Hy verpletter die voorkop van Moab, hy vernietig al die opstandiges.
18Edom sal verower word, Seïr, die vyand van Israel, sal ingeneem
word, maar Israel sal al sterker word. 19Een uit Jakob sal heers en hy
sal dié vernietig wat uit Edom se hoofstad wegvlug. 20Bileam het ook
vir Amalek gesien en met hierdie uitspraak gekom: Amalek is die
eerste onder die nasies, maar ondergang wag hom in. 21Bileam het ook
die Keniete gesien en met hierdie uitspraak gekom: Jou woonplek is

stewig, jou nes is op 'n rots gebou, 22maar tog sal Kain uitgewis word,
die Assiriërs sal jou as gevangene wegvoer. 23Bileam het ook met
hierdie uitspraak gekom: Wie kan in die lewe bly as God dit nie so
bepaal nie? 24Daar kom skepe van die Kittiërs se kuste af, hulle
verslaan die Assiriërs en die Hebreërs, maar hulle sal self ook vernietig
word. 25Daarna het Bileam huis toe teruggegaan, en ook Balak het sy
koers gekry.

NÚMERI 25

1Terwyl Israel in Sittim was, het van die Israelitiese mans met
Moabitiese vrouens gemeenskap gehad. 2Dit het gebeur toe die mans
deur die Moabitiese vrouens uitgenooi is na die offers ter ere van hulle
gode. Die mans het aan die offermaaltye deelgeneem en die gode van
die vrouens aanbid. 3So het die Israeliete vir Baäl-Peor aangehang. Die
toorn van die Here het teen Israel ontvlam 4en Hy het vir Moses gesê:
Vat hierdie manne se leiers en hang hulle in die openbaar voor die
heiligdom op. Dan sal my toorn nie langer teen Israel woed nie.
5Moses het toe vir die stamhoofde van Israel gesê: Julle moet elkeen
julle eie manne wat vir Baäl-Peor aangehang het, doodmaak. 6Onder
dit alles het 'n Israelitiese man tog nog 'n Midianitiese vrou tussen sy
familie in gebring. Hy het dit gedoen voor die oë van Moses en die
hele gemeente van Israel wat by die ingang van die tent van
ontmoeting gestaan en huil het. 7Toe Pinehas seun van Eleasar, seun
van die priester Aäron, sien wat die man doen, het hy uit die
gemeente opgestaan, 'n spies gevat 8en die man na die vrouetent toe
gevolg. Daar het hy die spies deur albei gesteek, deur die man tot in
die onderlyf van die vrou. Daarmee het die ramp onder die Israeliete
tot 'n einde gekom; 9daar het vier en twintig duisend deur die ramp
gesterf. 10Die Here het toe vir Moses gesê: 11Pinehas seun van Eleasar,
seun van die priester Aäron, het my toorn teen Israel laat ophou
deurdat hy vir my eer opgekom het. Dit was nie nodig dat Ek self vir
my eer moes opkom en die Israeliete vernietig nie. 12Daarom moet jy
vir Pinehas sê dat Ek 'n verbond met hom sluit wat hom vir altyd ten
goede sal kom. 13Hierdie verbond verseker vir hom en vir sy nageslag
'n blywende priesterskap omdat hy vir die eer van sy God opgekom
het en vir die Israeliete versoening gedoen het. 14Die Israelitiese man
wat saam met die Midianitiese vrou doodgemaak is, was Simri seun
van Salu, 'n vooraanstaande man uit die stam Simeon. 15Die
Midianitiese vrou wat doodgemaak is, was Kosbi dogter van Sur, 'n
stamhoof van Midian. 16Die Here het vir Moses gesê: 17Julle moet die
Midianiete as julle vyande beskou en hulle doodmaak 18omdat hulle
vyandig opgetree het teen julle. Hulle het julle verlei deur julle in die
strik te laat trap van Baäl-Peor en van hulle landgenoot Kosbi, 'n
Midianitiese stamhoof se dogter wat doodgemaak is toe die ramp julle
oor Peor getref het.

NÚMERI 26

1Ná die ramp het die Here vir Moses en vir Eleasar seun van die
priester Aäron gesê: 2Neem 'n sensus op van die hele volk Israel, van
elke Israeliet van twintig jaar en ouer wat vir militêre diens geskik is.
Julle moet dit familiegewys doen. 3Moses en die priester Eleasar het
toe in die Moabsvlakte regoor Jerigo aan die Jordaan die opname
gemaak 4van almal van twintig jaar en ouer soos die Here vir Moses
beveel het. Hier volg die opgawe van die Israelitiese families wat uit
Egipte gekom het: 5Ruben, oudste seun van Israel: die Rubenfamilies
was dié van Ganok, 6Gesron en Karmi. 7Die Rubenfamilies was
altesaam 43 730 man. 8Pallu se seun was Eliab, 9en sy seuns was
Nemuel, Datan en Abiram. Dit was dié Datan en Abiram wat as leiers
deur die vergadering verkies was, maar teen Moses en Aäron in
opstand gekom het toe die bende van Korag teen die Here in opstand
gekom het. 10Die grond het oopgeskeur en hulle ingesluk saam met
Korag wie se bende omgekom het toe die vuur twee honderd en vyftig
man verteer het. Dit was 'n waarskuwing vir Israel. 11Die seuns van
Korag het egter nie gesterf nie. 12Die Simeonfamilies was dié van
Jemuel, Jamin, Jakin, 13Serag en Saul. 14Die Simeonfamilies was
altesaam 22 200 man. 15Die Gadfamilies was dié van Sifion, Gaggi,
Suni, 16Osni, Eri, 17Arod en Areli. 18Die Gadfamilies was altesaam 40
500 man. 19Er en Onan was seuns van Juda, maar hulle is vroeër al in
Kanaän oorlede. 20Die Judafamilies was dié van Sela, Peres en Serag.
21Die Peresfamilies was dié van Gesron en Gamul. 22Die Judafamilies
was altesaam 76 500 man. 23Die Issaskarfamilies was dié van Tola,
Puwwa, 24Jasub en Simron. 25Die Issaskarfamilies was altesaam 64 300
man. 26Die Sebulonfamilies was dié van Sered, Elon en Jagleël. 27Die
Sebulonfamilies was altesaam 60 500 man. 28Die Joseffamilies was dié
van Manasse en Efraim. 29Makir, voorvader van Gilead, was uit die
Manassefamilie. 30Die Gileadfamilie was dié van Iëser, Gelek, 31Asriël,
Sekem, 32Semida, Gefer 33en Selofgad. Selofgad seun van Gefer het nie
seuns gehad nie, net dogters. Sy dogters was Magla, Noa, Gogla, Milka
en Tirsa. 34Die Manassefamilies was altesaam 52 700 man. 35Die
Efraimfamilies was dié van Sutelag, Beker en Tagan. 36Eran was uit die
Sutelagfamilie. 37Die Efraimfamilies was altesaam 32 500 man. Dit was
al die Joseffamilies. 38Die Benjaminfamilies was dié van Bela, Asbel,
Agiram, 39Sefufam en Gufam. 40Die Belafamilies was dié van Ard en
Naäman. 41Die Benjaminfamilies was altesaam 45 600 man. 42Die
Danfamilie was dié van Sugam en sy nageslag. Dit was die enigste
Danfamilie. 43Die Sugamfamilie was altesaam 64 400 man. 44Die
Aserfamilies was dié van Jimna, Jiswi en Beria. 45Die Beriafamilies
was dié van Geber en Malkiël. 46Aser het ook 'n dogter gehad, Serag.

47Die Aserfamilies was altesaam 53 400 man. 48Die Naftalifamilies was
dié van Jagseël, Guni, 49Jeser en Sillem. 50Die Naftalifamilies was
altesaam 45 400 man. 51Die Israeliete was altesaam 601 730 man.
52Daarna het die Here vir Moses gesê: 53Verdeel nou die land tussen
die families en gee aan elkeen 'n eiendom volgens sy grootte: 54aan 'n
groot familie 'n groot eiendom en aan 'n klein familie 'n kleiner
eiendom. Elkeen moet sy eiendom ontvang ooreenkomstig sy getal.
55Die land moet verdeel word deur te loot. Elke stam moet 'n eiendom
ontvang. 56Bepaal vir elkeen sy eiendom deur loting tussen die groter
en die kleiner stamme. 57Die Levifamilies wat getel is, was dié van
Gerson, Kehat en Merari 58en ook dié van Libni, Hebron, Magli, Musi
en Korag. Kehat was die voorvader van Amram, 59en Amram se vrou
was Jogebed, ook uit die nageslag van Levi. Sy is in Egipte gebore en
haar en Amram se kinders was Aäron en Moses en hulle suster
Mirjam. 60Aäron was die vader van Nadab, Abihu, Eleasar en Itamar.
61Nadab en Abihu is dood toe hulle ongeoorloofde vuur na die altaar
toe gebring het. 62Die Leviete van 'n maand en ouer was altesaam 23
000 man. Hulle is nie saam met die ander Israeliete getel nie, want
hulle het nie self eiendom onder die Israeliete gekry nie. 63Al hierdie
mense is getel deur Moses en die priester Eleasar in die Moabsvlakte
regoor Jerigo aan die Jordaan. 64Onder hulle was daar egter niemand
van die Israeliete wat deur Moses en die priester Aäron in die
Sinaiwoestyn getel is nie. 65Die Here het destyds vir daardie Israeliete
gesê dat hulle beslis in die woestyn sou sterf. Nie een van húlle het toe
oorgebly nie, behalwe Kaleb seun van Jefunne, en Josua seun van
Nun.

NÚMERI 27

1Die dogters van Selofgad het na Moses toe gekom. Hulle het aan die
Manassestam behoort. Selofgad was 'n seun van Gefer, seun van
Gilead, seun van Makir, seun van Manasse, seun van Josef. Die dogters
was Magla, Noa, Gogla, Milka en Tirsa. 2Hulle het voor Moses en die
priester Eleasar en voor die leiers en die hele gemeente by die ingang
van die tent van ontmoeting gaan staan en gesê: 3Ons pa is in die
woestyn dood. Hy was nie een van Korag se bende wat teen die Here
saamgesweer het nie. Hy het deur sy eie sondes gesterf en geen seuns
gehad nie. 4Waarom moet ons pa se naam uit sy familie verdwyn net
omdat hy nie 'n seun gehad het nie? Gee vir ons grond tussen dié van
sy familie. 5Moses het hulle saak voor die Here gebring, 6en die Here
het vir hom gesê: 7Selofgad se dogters het gelyk. Jy moet beslis vir
hulle hulle eie grond tussen dié van hulle pa se familie gee. Gee vir
hulle die grond wat hulle pa sou gekry het. 8Sê vir die Israeliete: As
iemand sterf en hy het nie 'n seun nie, moet julle sy grond aan sy
dogter gee. 9As hy ook nie 'n dogter het nie, gee sy grond vir sy broers.
10As hy nie broers het nie, gee dit vir sy ooms aan vaderskant. 11En as
sy pa nie broers gehad het nie, moet julle sy grond vir die naaste
bloedverwant uit sy familie gee, dat dié dit kan besit. Dit moet vir die
Israeliete 'n bindende voorskrif bly soos die Here vir Moses beveel het.
12Die Here het vir Moses gesê: Klim teen Abarimberg uit en bekyk die
land wat Ek aan die Israeliete gee. 13Nadat jy dit bekyk het, sal jy
sterwe net soos jou broer Aäron, 14want toe die volk by Meriba in die
Sinwoestyn teen My in opstand gekom het, het julle julle teen my
bevel verset en My, die Heilige, nie voor die volk gehoorsaam nie. Dit
het gebeur by die Meribawaters by Kades in die Sinwoestyn. 15Moses
sê toe vir die Here: 16Dan moet U, Here, God wat aan alle mense die
lewe gee, iemand oor hierdie volk aanstel 17wat vir hulle 'n leier en
aanvoerder kan wees sodat die volk van die Here nie soos skape
sonder wagter sal wees nie. 18Toe sê die Here vir Moses: Neem vir
Josua seun van Nun, 'n man op wie my Gees is, en lê hom die hande
op. 19Laat hom voor die priester Eleasar en voor die hele volk staan en
sê vir hom in hulle teenwoordigheid wat sy taak is. 20Dra van jou
gesag aan hom oor sodat die hele volk Israel hom kan gehoorsaam.
21Maar hy moet altyd die priester Eleasar raadpleeg dat dié vir hom
met die urim die beslissing van die Here vra. Alleen op Eleasar se
bevel sal Josua en die hele volk Israel vir oorlog optrek en van die
oorlog af terugkom. 22Moses het gedoen wat die Here hom beveel het.
Hy het Josua voor die priester en die hele volk laat staan, 23hom die
hande opgelê en vir hom gesê wat sy taak is soos die Here deur Moses
beveel het.

NÚMERI 28

1Die Here het vir Moses gesê: 2Beveel die Israeliete om op die
bestemde tyd die offer te bring wat My toekom, die voedsel vir my
vuuroffers wat deur My aanvaar word. 3Sê vir hulle: Julle moet die
volgende vuuroffer vir die Here bring: twee jaaroud lammers sonder
liggaamsgebrek as gereelde brandoffers vir elke dag. 4Offer een lam in
die môre en een teen die aand 5saam met een en 'n half kilogram meel
as graanoffer, gemeng met 'n liter suiwer olie. 6Dit is die gereelde
brandoffer wat al by Sinaiberg gebring is, 'n vuuroffer wat deur die
Here aanvaar word. 7Wanneer julle die eerste lam offer, moet julle 'n
liter wyn as drankoffer vir die Here by die heiligdom uitgiet. 8Julle
moet die tweede lam teen die aand offer, met dieselfde hoeveelheid
meel, olie en wyn daarby as in die oggend. Dit is 'n vuuroffer wat deur
die Here aanvaar word. 9Op die sabbat moet julle twee jaaroud
lammers sonder liggaamsgebrek offer, met daarby drie kilogram meel
wat met olie gemeng is as graanoffer en met 'n drankoffer daarby.
10Dit is die brandoffer vir elke sabbat afgesien van die gereelde
brandoffer en die drankoffer daarby. 11Op die eerste dag van elke
maand moet julle vir die Here as brandoffer bring twee jong bulle, een
ram en sewe jaaroud lammers, almal sonder liggaamsgebrek. 12Saam
met elke bul moet julle 'n graanoffer bring van vyf kilogram meel
gemeng met olie, saam met elke ram drie kilogram, 13en saam met elke
lam een en 'n half kilogram. Dit is die brandoffer, die vuuroffer, wat
deur die Here aanvaar word. 14Die drankoffer saam met elke bul is
twee liter wyn, saam met elke ram een en 'n derde liter en saam met
elke lam een liter. Dit is die brandoffer wat deur die jaar elke maand
gebring moet word. 15Afgesien van die gereelde brandoffer met die
drankoffer daarby, moet 'n bokram as sondeoffer vir My gebring word.
16Die paasfees moet op die veertiende van die eerste maand tot eer
van die Here gevier word. 17Op die vyftiende van dié maand moet daar
'n fees wees. Julle moet sewe dae lank net ongesuurde brood eet. 18Op
die eerste van die sewe dae moet daar 'n gewyde byeenkoms wees,
dan mag julle geen gewone werk doen nie. 19Julle moet vir die Here 'n
vuuroffer, 'n brandoffer bring van twee jong bulle, 'n ram en sewe
jaaroud lammers, almal sonder liggaamsgebrek. 20Saam met elke bul
moet julle 'n graanoffer bring van vyf kilogram meel gemeng met olie,
saam met die ram drie kilogram, 21en saam met elk van die sewe
lammers een en 'n half kilogram. 22Julle moet ook nog 'n bokram as
sondeoffer bring om vir julle versoening te doen. 23Julle moet hierdie
offers bring afgesien van die gereelde brandoffers in die môre. 24So
moet julle sewe dae lank elke dag 'n voedseloffer, 'n vuuroffer, bring
wat deur die Here aanvaar word. Dié offers moet gebring word

afgesien van die gereelde brandoffer met die drankoffer daarby. 25Ook
op die sewende dag moet daar vir julle 'n gewyde byeenkoms wees,
dan mag julle geen gewone werk doen nie. 26Sewe weke na paasfees
wanneer julle die fees van die weke tot eer van die Here begin vier en
die graanoffer uit die nuwe oes bring, moet daar vir julle 'n gewyde
byeenkoms wees, dan mag julle geen gewone werk doen nie. 27Julle
moet vir die Here as brandoffer wat deur Hom aanvaar word, twee
jong bulle, 'n ram en sewe jaaroud lammers bring. 28Saam met elke bul
moet julle 'n graanoffer bring van vyf kilogram meel gemeng met olie,
saam met die ram drie kilogram, 29en saam met elk van die sewe
lammers een en 'n half kilogram. 30Julle moet ook nog 'n bokram as
sondeoffer bring om vir julle versoening te doen. 31Julle moet hierdie
offers bring met die drankoffers daarby, afgesien van die gereelde
brandoffer en die graanoffer daarby. Julle moet sorg dat die offerdiere
sonder liggaamsgebrek is.

NÚMERI 29

1Op die eerste van die sewende maand moet daar vir julle 'n gewyde
byeenkoms wees; dan mag julle geen gewone werk doen nie. Dit is 'n
dag vol feesvreugde vir julle. 2Julle moet as brandoffer, wat deur die
Here aanvaar word, 'n jong bul, 'n ram en sewe jaaroud lammers
bring, almal sonder liggaamsgebrek. 3Saam met die bul moet julle 'n
graanoffer bring van vyf kilogram meel gemeng met olie, saam met
die ram drie kilogram, 4en saam met elk van die sewe lammers een en
'n half kilogram. 5Julle moet ook nog 'n bokram as sondeoffer bring
om vir julle versoening te doen. 6Julle moet hierdie offers bring
afgesien van die maandelikse en die gereelde brandoffer met die
graanoffer en die drankoffers daarby. Dit is 'n vuuroffer wat deur die
Here aanvaar word. 7Op die tiende van die sewende maand moet daar
vir julle 'n gewyde byeenkoms wees; dan moet julle julle
verootmoedig en mag julle geen werk doen nie. 8Julle moet as 'n
brandoffer wat deur die Here aanvaar word, 'n jong bul, 'n ram en
sewe jaaroud lammers bring, almal sonder liggaamsgebrek. 9Saam met
die bul moet julle 'n graanoffer bring van vyf kilogram meel gemeng
met olie, saam met die ram drie kilogram, 10en saam met elk van die
sewe lammers een en 'n half kilogram. 11Julle moet ook nog 'n bokram
as sondeoffer bring afgesien van die sondeoffer vir julle versoening en
die gereelde brandoffer met die graanoffer en die drankoffers daarby.
12Op die vyftiende van die sewende maand moet daar vir julle 'n
gewyde byeenkoms wees; dan mag julle geen gewone werk doen nie.
Sewe dae lank moet julle die huttefees vier tot eer van die Here.
13Julle moet as brandoffer, as vuuroffer wat deur die Here aanvaar
word, dertien jong bulle, twee ramme en veertien jaaroud lammers
bring, almal sonder liggaamsgebrek. 14Saam met elk van die dertien
bulle moet julle 'n graanoffer bring van vyf kilogram meel gemeng met
olie, saam met elk van die twee ramme drie kilogram, 15en saam met
elk van die veertien lammers een en 'n half kilogram. 16Julle moet ook
nog 'n bokram as sondeoffer bring afgesien van die gereelde
brandoffer met die graan- en die drankoffer daarby. 17Op die tweede
dag van die fees moet julle twaalf jong bulle, twee ramme en veertien
jaaroud lammers offer, almal sonder liggaamsgebrek, 18en daarmee
saam die hoeveelheid graan- en drankoffers soos dit bepaal is. 19Julle
moet ook nog 'n bokram as sondeoffer bring afgesien van die gereelde
brandoffer met die graanoffer en die drankoffers daarby. 20Op die
derde dag moet julle elf bulle, twee ramme en veertien jaaroud
lammers offer, almal sonder liggaamsgebrek, 21en daarmee saam die
hoeveelheid graan- en drankoffers soos dit bepaal is. 22Julle moet ook
nog 'n bokram as sondeoffer bring, afgesien van die gereelde

brandoffer met die graan- en die drankoffer daarby. 23Op die vierde
dag moet julle tien bulle, twee ramme en veertien jaaroud lammers
offer, almal sonder liggaamsgebrek, 24en daarmee saam die
hoeveelheid graan- en drankoffers soos dit bepaal is. 25Julle moet ook
nog 'n bokram as sondeoffer bring afgesien van die gereelde
brandoffer met die graan- en die drankoffer daarby. 26Op die vyfde dag
moet julle nege bulle, twee ramme en veertien jaaroud lammers offer,
almal sonder liggaamsgebrek, 27en daarmee saam die hoeveelheid
graan- en drankoffers soos dit bepaal is. 28Julle moet ook nog 'n
bokram as sondeoffer bring afgesien van die gereelde brandoffer met
die graan- en die drankoffer daarby. 29Op die sesde dag moet julle ag
bulle, twee ramme en veertien jaaroud lammers offer, almal sonder
liggaamsgebrek, 30en daarmee saam die hoeveelheid graan- en
drankoffers soos dit bepaal is. 31Julle moet ook nog 'n bokram as
sondeoffer bring afgesien van die gereelde brandoffer met die
graanoffer en die drankoffers daarby. 32Op die sewende dag moet julle
sewe bulle, twee ramme en veertien jaaroud lammers offer, almal
sonder liggaamsgebrek, 33en daarmee saam die hoeveelheid graan- en
drankoffers soos dit bepaal is. 34Julle moet ook nog 'n bokram as
sondeoffer bring afgesien van die gereelde brandoffer met die graan-
en die drankoffer daarby. 35Die agste dag moet julle ook as 'n feesdag
deurbring; dan mag julle geen gewone werk doen nie. 36Julle moet as
brandoffer wat deur die Here aanvaar word, 'n bul, 'n ram en sewe
jaaroud lammers offer, almal sonder liggaamsgebrek, 37en daarmee
saam die hoeveelheid graan- en drankoffers soos dit bepaal is. 38Julle
moet ook nog 'n bokram as sondeoffer bring afgesien van die gereelde
brandoffer met die graan- en die drankoffer daarby. 39Dit is dan die
brandoffers, die graanoffers, die drankoffers en die maaltydoffers wat
julle in julle feestye vir die Here moet bring, julle gelofteoffers en
vrywillige offers. 40Dit alles het Moses vir die Israeliete gesê soos die
Here hom dit beveel het.

NÚMERI 30

1Moses het vir die leiers van die Israelitiese stamme gesê: Dit is wat
die Here beveel het: 2As iemand aan die Here 'n gelofte doen of met 'n
eed 'n verpligting op hom neem, mag hy sy woord nie breek nie; hy
moet hom aan alles hou wat hy beloof het. 3As 'n jong vrou wat nog in
haar ouerhuis is, 'n gelofte aan die Here doen of 'n verpligting op haar
neem, 4en haar pa hoor van die gelofte of die verpligting en hy maak
nie daarteen beswaar nie, bly al die geloftes of die verpligtinge wat sy
op haar geneem het, van krag. 5Maar as haar pa dit afkeur wanneer hy
daarvan hoor, is die geloftes of die verpligtinge wat sy op haar
geneem het, nie van krag nie. Die Here sal dit nie teen haar hou nie
omdat haar pa dit afgekeur het. 6As 'n vrou trou nadat sy aan die Here
geloftes gedoen het, of onnadenkend 'n verpligting op haar geneem
het, 7en haar man hoor daarvan en maak die dag waarop hy daarvan
hoor, geen beswaar nie, bly die geloftes of al die verpligtinge wat sy
op haar geneem het, van krag. 8Maar as haar man dit afkeur wanneer
hy daarvan hoor, verklaar hy die gelofte of die verpligtinge wat sy
onnadenkend op haar geneem het, nietig, en sal die Here dit nie teen
haar hou nie. 9Enige gelofte wat 'n weduwee of 'n geskeide vrou
gedoen het of enige verpligting wat sy op haar geneem het, bly van
krag. 10As 'n getroude vrou 'n gelofte doen of met 'n eed 'n verpligting
op haar neem, 11en haar man hoor daarvan en maak nie beswaar nie
en keur dit nie af nie, bly al haar geloftes en die verpligtinge wat sy
op haar geneem het, van krag. 12Maar as haar man die geloftes
uitdruklik nietig verklaar wanneer hy daarvan hoor, is alles wat sy
gesê het, haar geloftes of verpligtinge, nie van krag nie, en sal die
Here dit nie teen haar hou nie. 13Elke gelofte of eed waarmee sy
haarself wil kasty, kan deur haar man van krag gemaak of nietig
verklaar word. 14As haar man nie voor die volgende dag beswaar maak
nie, maak hy al haar geloftes of al die verpligtinge wat sy op haar
geneem het, van krag. Hy het dit dan van krag gemaak deurdat hy
geen beswaar gemaak het toe hy daarvan gehoor het nie. 15As hy egter
die geloftes of verpligtinge eers lank nadat hy daarvan gehoor het,
nietig verklaar, dra hy die skuld daarvoor, nie sy nie. 16Dit is die
voorskrifte wat die Here aan Moses gegee het oor die verhouding
tussen 'n man en sy vrou, en tussen 'n pa en sy ongetroude dogter wat
nog in haar ouerhuis is.

NÚMERI 31

1Die Here het vir Moses gesê: 2Die Israeliete moet die Midianiete straf
vir wat hulle julle aangedoen het. Daarna sal jy sterwe. 3Moses het toe
vir die volk gesê: Bewapen manne vir die oorlog en laat hulle teen die
Midianiete optrek om hulle te straf in die Naam van die Here. 4Stuur
uit elke stam van Israel duisend man om te gaan veg. 5Daar is toe
twaalf duisend man uit die stamme van Israel aangewys, duisend uit
elke stam, almal toegerus vir die oorlog. 6Moses het hulle, duisend uit
elke stam, saam met Pinehas seun van die priester Eleasar gestuur om
te gaan veg. Pinehas het gewyde voorwerpe, die trompette om die
seine te gee, saamgevat. 7Hulle het oorlog gemaak teen die Midianiete
soos die Here vir Moses beveel het en al die mans doodgemaak.
8Onder die gesneuweldes was die vyf Midianitiese konings Ewi,
Rekem, Sur, Gur en Reba. Die Israeliete het ook vir Bileam seun van
Beor doodgemaak. 9Hulle het die Midianitiese vrouens met hulle
kinders gevange geneem, en al die beeste, kleinvee en besittings
buitgemaak. 10Die Israeliete het al die stede in die gebied van die
Midianiete en al hulle ander blyplekke verbrand. 11Daarna het die
Israeliete alles wat hulle gebuit en geroof het, mens en dier, gevat 12en
die gevangenes, die roof en die buit na Moses en die priester Eleasar
en die volk Israel toe gebring in die kamp in die Moabsvlakte regoor
Jerigo aan die Jordaan. 13Moses en die priester Eleasar en al die leiers
van die volk het die leër buite die kamp gaan ontmoet. 14Moses was
kwaad vir die bevelvoerders van die leër, die bevelvoerders oor
duisend en oor honderd wat van die veldtog af teruggekom het. 15Hy
het vir hulle gesê: Julle het al die vrouens in die lewe laat bly, 16en
deur toedoen van Bileam was juis húlle die oorsaak dat die Israeliete
by Peor ontrou was aan die Here en daar 'n ramp oor die volk van die
Here gekom het! 17Maak al die seuntjies dood en elke vrou wat al met
'n man gemeenskap gehad het. 18Maar elke dogter wat nog nie met 'n
man gemeenskap gehad het nie, mag julle laat lewe en vir julle vat.
19Dié van julle wat iemand doodgemaak het of aan 'n lyk geraak het,
moet sewe dae buite die kamp bly. Op die derde en die sewende dag
moet julle julleself en julle gevangenes reinig. 20Julle moet ook al julle
klere en alles wat van vel of bokhaar of hout gemaak is, reinig. 21Die
priester Eleasar het vir die soldate wat gaan oorlog maak het, gesê:
Die voorskrif wat die Here aan Moses geopenbaar het, is: 22goud,
silwer, brons, yster, tin, lood, 23alles wat nie kan verbrand nie, moet
deur julle met vuur gereinig word en daarna met reinigingswater.
Alles wat kan verbrand, moet deur julle met reinigingswater gereinig
word. 24Op die sewende dag moet julle julle klere was en sal julle rein
wees. Daarna mag julle na die kamp toe terugkom. 25Die Here het vir

Moses gesê: 26Jy en die priester Eleasar en die familiehoofde van die
volk moet al die mense wat gevang is en die diere wat buitgemaak is,
tel. 27Dan moet julle die buit verdeel tussen dié wat by die oorlog
betrokke was en gaan veg het, en die res van die volk. 28Jy moet van
die soldate wat gaan veg het, 'n offergawe vir die Here neem, een op
vyf honderd uit die mense, beeste, donkies en kleinvee. 29Die bydrae
wat jy uit hulle deel vat, moet jy aan die priester Eleasar gee as 'n
offergawe aan die Here. 30Uit die deel van die res van die Israeliete
moet jy een op vyftig vat, uit die mense, beeste, donkies, kleinvee en
ander diere, en dit aan die Leviete gee wat die diens by die tabernakel
van die Here behartig. 31Moses en die priester Eleasar het gedoen soos
die Here vir Moses beveel het. 32Die buit wat behoue gebly het uit wat
die soldate geroof het, was ses honderd vyf en sewentig duisend stuks
kleinvee, 33twee en sewentig duisend beeste, 34een en sestig duisend
donkies, 35twee en dertig duisend vrouens wat nog nie met mans
gemeenskap gehad het nie. 36Die soldate wat gaan veg het, se deel was
drie honderd sewe en dertig duisend vyf honderd stuks kleinvee,
37waarvan ses honderd vyf en sewentig as offergawe aan die Here,
38ses en dertig duisend beeste, waarvan twee en sewentig as offergawe
aan die Here, 39dertig duisend vyf honderd donkies waarvan een en
sestig as offergawe aan die Here, 40en sestien duisend mense van wie
twee en dertig as offergawe aan die Here. 41Moses het die offergawe
aan die Here vir die priester Eleasar gegee soos die Here hom beveel
het. 42Die ander Israeliete se deel wat deur Moses van dié van die
soldate afgesonder is, 43die volk se helfte, was drie honderd sewe en
dertig duisend vyf honderd stuks kleinvee, 44ses en dertig duisend
beeste, 45dertig duisend vyf honderd donkies en 46sestien duisend
mense. 47Van die Israeliete se helfte het Moses een uit elke vyftig
persone en diere gevat soos die Here hom beveel het, en dit aan die
Leviete gegee wat die diens by die tabernakel van die Here behartig.
48Toe het die bevelvoerders van die leërafdelings, die bevelvoerders
oor duisend en oor honderd, na Moses toe gekom 49en gesê: Ons het
die soldate wat onder ons bevel was, getel, en daar word nie een
vermis nie. 50Daarom bring ons as offergawe aan die Here al die goue
goed wat ons gekry het: armkettings en armbande, seëlringe, oorringe
en halskettings. Dit moet vir ons versoening doen by die Here. 51Moses
en die priester Eleasar het al die goue sierade in ontvangs geneem. 52Al
die goud wat hulle van die bevelvoerders ontvang het en wat as
offergawe aan die Here gegee is, het amper twee honderd kilogram
geweeg. 53Die soldate het hulle buit vir hulleself gehou. 54Moses en die
priester Eleasar het die goud by die bevelvoerders in ontvangs geneem
en dit na die tent van ontmoeting toe gebring. Dit moes die Here altyd
aan Israel herinner.

NÚMERI 32

1Die stamme Ruben en Gad het groot troppe vee besit. Hulle het
gesien dat die Jaser- en Gileadstreke goeie veewêreld is, 2en het toe vir
Moses, die priester Eleasar en die volksleiers gaan sê: 3Die streke
Atarot, Dibon, Jaser, Nimra, Gesbon, Elale, Sibma, Nebo en Baäl-Meon
4wat deur die Here vir die volk Israel verower is, is goeie veewêreld,
en ons het baie vee. 5As u dit goedvind, het hulle gesê, gee dan hierdie
gebied vir ons as besitting en moet ons nie verplig om deur die
Jordaan te trek nie. 6Moses sê toe vir hulle: Moet julle volksgenote
gaan veg terwyl julle hier bly? 7Waarom wil julle die ander Israeliete
ontmoedig om na die land toe te trek wat die Here vir hulle gegee
het? 8So het julle voorvaders ook gemaak toe ek hulle van Kades-
Barnea af gestuur het om die land te verken. 9Hulle het tot by
Eskolspruit gegaan en die land verken, en toe die Israeliete ontmoedig,
sodat hulle nie na die land toe wou gaan wat die Here vir hulle gegee
het nie. 10Dié dag het die Here baie kwaad geword omdat hulle Hom
nie getrou gevolg het nie. Hy het met 'n eed verklaar dat die manne
van twintig jaar en ouer wat uit Egipte getrek het, nie die land sou
sien wat Hy met 'n eed aan Abraham, Isak en Jakob beloof het nie.
11Net Kaleb seun van Jefunne, die Kenassiet, en Josua seun van Nun
sal die land sien, want hulle het die Here getrou gevolg. 12Die Here
was baie kwaad vir Israel en het hulle veertig jaar lank in die woestyn
laat rondswerf, totdat die hele geslag omgekom het wat in sy oë
verkeerd gedoen het. 13En nou kom julle, sondaarsgeslag, net soos julle
voorvaders destyds, en julle maak die Here nog meer kwaad vir Israel.
14As julle nou aan Hom ontrou is, sal Hy die hele volk nog langer in
die woestyn laat bly en hulle tot niet laat gaan. 15Hulle het toe vir
Moses gesê: Ons sal hier krale bou vir ons kleinvee en stede vir ons
gesinne, 16maar ons sal dadelik ons wapens vat en aan die voorpunt
van die Israeliete trek totdat ons hulle by hulle bestemming gebring
het. Intussen kan ons gesinne in die versterkte stede woon en so sal
hulle veilig wees teen die inwoners van die land. 17Ons sal nie na ons
huise toe terugkom voordat elke Israeliet sy besitting ontvang het nie.
18Ons wil nie saam met hulle aan die westekant van die Jordaan ons
besitting hê nie, ons wil ons besitting hier oos van die Jordaan hê.
19Toe het Moses vir hulle gesê: Doen dit dan. Vat julle wapens en trek
op voor die ark van die Here uit om te gaan veg. 20Al julle gewapende
manne moet deur die Jordaan gaan en voor die ark van die Here uit
optrek, totdat Hy sy vyande verslaan het. 21Eers wanneer die Here die
land onderwerp het, mag julle terugkom en sal julle vrygestel wees
van julle verpligting teenoor die Here en teenoor Israel. Dan kan julle
hierdie gebied uit die hand van die Here ontvang as julle besitting.

22Maar as julle dit nie doen nie, sondig julle teen die Here en moet
julle weet dat julle sonde julle sal agterhaal. 23Bou gerus die stede vir
julle gesinne en die krale vir julle kleinvee, maar doen wat julle gesê
het. 24Die mense van Gad en Ruben het toe vir Moses gesê: Ons sal
doen soos u gesê het. 25Ons vrouens en kinders, ons kleinvee en ons
beeste sal hier in die stede van Gilead bly, 26maar al ons gewapende
manne sal voor die ark van die Here uit optrek om te gaan veg soos u
gesê het. 27Moses het toe vir die priester Eleasar, vir Josua seun van
Nun en vir die leiers van die stamme van Israel 28gesê: As die mense
van Gad en Ruben, al hulle gewapende manne, saam met julle deur
die Jordaan gaan en voor die ark van die Here uit optrek om te gaan
veg, en die land aan julle onderwerp is, moet julle die Gileadgebied
aan hulle as 'n besitting gee. 29Maar as hulle gewapende manne nie
saam met julle gaan nie, moet hulle tussen julle in Kanaän 'n besitting
kry. 30Die mense van Gad en Ruben het toe geantwoord: Ons sal doen
wat die Here vir ons gesê het. 31Ons gewapende manne sal voor die
ark van die Here uit optrek na Kanaän toe, maar ons besitting moet
hier oos van die Jordaan wees. 32Moses het toe die koninkryk van
koning Sihon van die Amoriete, en die koninkryk van koning Og van
Basan, die hele streek met sy stede en die gebied daar rondom, aan die
stamme Gad en Ruben en aan die halwe stam van Manasse seun van
Josef gegee. 33Die mense van Gad het Dibon, Atarot, Aroër, 34Atrot-
Sofan, Jaser, Jogboha, 35Bet-Nimra en Bet-Haram as vestingstede
ingerig en ook krale vir hulle kleinvee gebou. 36Die mense van Ruben
het die volgende stede herbou: Gesbon, Elale, Kirjatajim, 37Nebo, Baäl-
Meon, waarvan die naam verander is, en Sibma. Hulle het die ander
stede wat hulle herbou het, se name behou. 38Die afstammelinge van
Makir seun van Manasse het na Gilead toe gegaan, dit verower en die
Amoriete wat daar was, uitgedryf. 39Moses het Gilead toe aan die
mense van Makir seun van Manasse gegee, en hulle het daar gaan
woon. 40Jaïr, ook 'n afstammeling van Manasse, het die tentdorpe gaan
verower, en hulle tentdorpe van Jaïr genoem. 41Nobag het Kenat en sy
buitedorpe gaan verower, en die plek Nobag genoem, na homself.

NÚMERI 33

1Hier volg nou 'n oorsig van die Israeliete se kampplekke nadat hulle
volgens stamindeling onder leiding van Moses en Aäron uit Egipte
getrek het. 2Op bevel van die Here het Moses soos hulle getrek het die
name van die kampplekke aangeteken. Dit is hoe hulle getrek het:
3Hulle het uit Rameses vertrek op die vyftiende van die eerste maand,
die dag ná die paasfees. Deur die magtige dade van die Here het hulle
voor die oë van die Egiptenaars weggetrek 4terwyl die Egiptenaars nog
besig was om hulle eersgeborenes, wat deur die Here om die lewe
gebring is, te begrawe. Dit is hoe die Here die oordeel oor hulle gode
voltrek het. 5Die Israeliete het van Rameses af weggetrek en by Sukkot
kamp opgeslaan. 6Hulle het Sukkot verlaat en kamp opgeslaan by
Etam aan die rand van die woestyn. 7Hulle het Etam verlaat, en is toe
terug na Pi-Hagirot, regoor Baäl-Sefon, en het by Migdol kamp
opgeslaan. 8Hulle het die omgewing van Pi-Hagirot verlaat en deur die
Rietsee na die woestyn toe getrek. Na drie dae se trek deur die
Etamwoestyn het hulle by Mara kamp opgeslaan. 9Hulle het Mara
verlaat en by Elim aangekom. Daar was twaalf fonteine en sewentig
palmbome, en hulle het daar kamp opgeslaan. 10Hulle het van Elim af
teruggedraai en by die Rietsee kamp opgeslaan. 11Hulle het die Rietsee
verlaat en in die Sinwoestyn kamp opgeslaan. 12Hulle het die
Sinwoestyn verlaat en by Dofka kamp opgeslaan. 13Hulle het Dofka
verlaat en by Alus kamp opgeslaan. 14Hulle het Alus verlaat en by
Refidim kamp opgeslaan. Daar was nie drinkwater vir die volk nie.
15Hulle het Refidim verlaat en in die Sinaiwoestyn kamp opgeslaan.
16Hulle het die Sinaiwoestyn verlaat en by Kibrot-Taäwa kamp
opgeslaan. 17Hulle het Kibrot-Taäwa verlaat en by Gaserot kamp
opgeslaan. 18Hulle het Gaserot verlaat en by Ritma kamp opgeslaan.
19Hulle het Ritma verlaat en by Rimmon-Peres kamp opgeslaan.
20Hulle het Rimmon-Peres verlaat en by Libna kamp opgeslaan. 21Hulle
het Libna verlaat en by Rissa kamp opgeslaan. 22Hulle het Rissa verlaat
en by Kehelata kamp opgeslaan. 23Hulle het Kehelata verlaat en by
Har-Sefer kamp opgeslaan. 24Hulle het Har-Sefer verlaat en by Garada
kamp opgeslaan. 25Hulle het Garada verlaat en by Makhelot kamp
opgeslaan. 26Hulle het Makhelot verlaat en by Tagat kamp opgeslaan.
27Hulle het Tagat verlaat en by Terag kamp opgeslaan. 28Hulle het
Terag verlaat en by Mitka kamp opgeslaan. 29Hulle het Mitka verlaat
en by Gasmona kamp opgeslaan. 30Hulle het Gasmona verlaat en by
Moserot kamp opgeslaan. 31Hulle het Moserot verlaat en by Bene-
Jaäkan kamp opgeslaan. 32Hulle het Bene-Jaäkan verlaat en by Gor-
Gidgad kamp opgeslaan. 33Hulle het Gor-Gidgad verlaat en by Jotbata
kamp opgeslaan. 34Hulle het Jotbata verlaat en by Abrona kamp

opgeslaan. 35Hulle het Abrona verlaat en by Esjon-Geber kamp
opgeslaan. 36Hulle het Esjon-Geber verlaat en by Kades in die
Sinwoestyn kamp opgeslaan. 37Hulle het Kades verlaat en by Horberg
aan die grens van Edom kamp opgeslaan. 38Op bevel van die Here het
die priester Aäron teen Horberg uitgeklim en daar op die eerste van
die vyfde maand in die veertigste jaar ná die Israeliete se uittog uit
Egipte gesterf. 39Aäron was honderd drie en twintig jaar toe hy op
Horberg dood is. 40Die Kanaänitiese koning van Arad, wat in die
Suidland van Kanaän gewoon het, het gehoor dat die Israeliete aan die
kom is. 41Die Israeliete het Horberg verlaat en by Salmona kamp
opgeslaan. 42Hulle het Salmona verlaat en by Punon kamp opgeslaan.
43Hulle het Punon verlaat en by Obot kamp opgeslaan. 44Hulle het
Obot verlaat en by Ije-Abarim aan die grens van Moab kamp
opgeslaan. 45Hulle het Ije-Abarim verlaat en by Dibon-Gad kamp
opgeslaan. 46Hulle het Dibon-Gad verlaat en by Almon-Diblatajim
kamp opgeslaan. 47Hulle het Almon-Diblatajim verlaat en in die
Abarimberge regoor Nebo kamp opgeslaan. 48Hulle het die
Abarimberge verlaat en in die Moabsvlakte aan die Jordaan regoor
Jerigo kamp opgeslaan. 49Daar in die Moabsvlakte aan die Jordaan,
tussen Bet-Jesimot en Abel-Sittim, het hulle kamp opgeslaan. 50In die
Moabsvlakte aan die Jordaan regoor Jerigo het die Here vir Moses
gesê: 51Praat met die Israeliete en sê vir hulle: As julle die Jordaan na
Kanaän toe oorsteek, 52moet julle al die inwoners van dié land
verdrywe. Vernietig al die afgodsbeelde wat hulle vir hulle uitgesny
en gegiet het, en verwoes al hulle hoogtes. 53Neem die land in besit en
gaan woon daar, want Ek gee die land aan julle as besitting. 54Verdeel
die land deur loting volgens julle stamme. Gee meer grond aan 'n
groter groep, en minder aan 'n kleiner groep. Elkeen kry sy deel waar
die lot dit aanwys. Elke stam moet sy eie grond hê. 55As julle nie al die
inwoners van die land verdryf nie, sal dié van hulle wat oorbly, soos
splinters in julle oë en soos dorings in julle sye wees. Hulle sal teen
julle oorlog maak oor die land waarin julle woon, 56en dan sal Ek aan
júlle doen wat Ek aan húlle wou doen!

NÚMERI 34

1Die Here het vir Moses gesê: 2Jy moet vir die Israeliete sê: Wanneer
julle in Kanaän kom, moet die land wat vir julle as besitting aangewys
is, die volgende grense hê: 3Julle suidgrens is die grens van die
Suidland, van die Sinwoestyn af tot teen Edom. Aan die oostekant
begin hierdie grens by die suidelike punt van die Soutsee,
4daarvandaan draai dit suid van Skerpioenpas weg en loop dit deur tot
by Sin. Daarvandaan gaan dit suid van Kades-Barnea tot by Gasar-
Addar en dan verby tot by Asmon, 5waar dit wegdraai en met
Egiptespruit langs loop tot by die see. 6Julle wesgrens is die Groot See.
7Julle noordgrens moet loop van die Groot See af: trek 'n lyn van daar
af tot by Horberg in die noorde, 8en van daar af tot by Lebo-Hamat.
Daarvandaan loop die grens na Sedad toe 9en verder tot by Sifron en
Gasar-Enan. Dit is julle noordgrens. 10Vir julle oosgrens moet julle 'n
lyn trek van Gasar-Enan af tot by Sefam. 11Die grens loop dan van
Sefam af tot by Ribla, oos van Ajin, en daarvandaan teen die oostelike
oewer van die Gennesaretmeer en dan met 12die Jordaan langs tot by
die Soutsee. Dit is die grense van julle hele land. 13Moses het vir die
Israeliete gesê: Dit is die land wat julle deur loting moet verdeel, die
gebied wat volgens bevel van die Here aan die nege en 'n halwe
stamme gegee moet word. 14Die families in die stamme Ruben en Gad
en die halwe Manassestam het reeds hulle grond gekry. 15Hierdie twee
en 'n halwe stamme het hulle grond regoor Jerigo, oos van die
Jordaan, gekry. 16Die Here het ook nog vir Moses gesê: 17Die manne
wat die land vir julle moet verdeel, is die priester Eleasar en Josua
seun van Nun. 18Stel een leier uit elke stam aan om die land te help
verdeel. 19Die name van dié manne is: Kaleb seun van Jefunne vir die
stam Juda; 20Samuel seun van Ammihud vir die stam Simeon; 21Elidad
seun van Kislon vir die stam Benjamin; 22Bukki, seun van Jogli, leier
van die stam Dan; 23Ganniël, seun van Efod, leier van die stam
Manasse seun van Josef; 24Kemuel, seun van Siftan, leier van die stam
Efraim; 25Elisafan, seun van Parnak, leier van die stam Sebulon;
26Paltiël, seun van Assan, leier van die stam Issaskar; 27Agihud, seun
van Selomi, leier van die stam Aser; 28Pedael, seun van Ammihud, leier
van die stam Naftali. 29Dit is die manne aan wie die Here opdrag gegee
het om Kanaän onder die Israeliete te help verdeel.

NÚMERI 35

1In die Moabsvlakte aan die Jordaan, regoor Jerigo, het die Here vir
Moses gesê: 2Sê vir die Israeliete hulle moet in die gebiede wat hulle
besit, vir die Leviete stede gee om in te woon, en ook weiveld rondom
die stede. 3Dan sal hulle stede hê om in te woon, en ook weivelde vir
hulle beeste, hulle kleinvee en ander diere. 4Julle moet 'n strook van
ten minste vier honderd en vyftig meter wyd buite die stadsmuur vir
die Leviete as weiveld gee. 5Meet van die buitekant van die stad af aan
die oostekant nege honderd meter, aan die suidekant nege honderd
meter, aan die westekant nege honderd meter, en aan die noordekant
nege honderd meter, met die stad in die middel. Dit sal hulle weiveld
rondom die stede wees. 6Ses van die stede wat julle vir die Leviete gee,
moet asielstede wees waarheen iemand wat 'n ander se dood
veroorsaak het, kan vlug. Afgesien hiervan moet julle vir die Leviete
nog twee en veertig stede gee. 7Julle moet vir hulle altesaam ag en
veertig stede met hulle weivelde gee. 8Die stede wat julle in die gebied
van elke stam aan die Leviete gee, moet volgens die grootte van die
gebied wees wat elke stam gekry het: meer stede van die groter
stamme en minder van die kleiner stamme. 9Die Here het vir Moses
gesê: 10Sê vir die Israeliete: Wanneer julle deur die Jordaan na Kanaän
toe trek, 11moet julle stede aanwys wat asielstede vir julle kan wees
waarheen 'n persoon kan vlug wat onopsetlik die dood van 'n ander
veroorsaak het. 12Dit moet vir julle plekke wees waar julle veilig is
teen die wraak van 'n bloedverwant van die oorledene, sodat iemand
wat 'n ander se dood veroorsaak het, nie hoef te sterf voordat hy sy
saak voor die bevoegde vergadering gelê het nie. 13Die ses stede wat
julle gee, sal vir julle asielstede wees. 14Julle moet drie asielstede oos
van die Jordaan en drie in Kanaän beskikbaar stel. 15Die ses stede
moet plekke van asiel wees vir Israeliete sowel as vir vreemdelinge en
ander uitlanders tussen julle, sodat elkeen wat onopsetlik die dood
van 'n ander veroorsaak het, daarheen kan vlug. 16As iemand 'n ander
met 'n stuk yster slaan, sodat hy sterf, is hy 'n moordenaar en moet hy
beslis doodgemaak word. 17As iemand in sy hand 'n klip het wat groot
genoeg is om 'n mens mee dood te maak, en hy slaan 'n ander daarmee
dat hy sterf, is hy 'n moordenaar en moet hy beslis doodgemaak word.
18As iemand in sy hand 'n stuk hout het wat groot genoeg is om 'n
mens mee dood te maak, en hy slaan 'n ander dat hy sterf, is hy 'n
moordenaar en moet hy beslis doodgemaak word. 19'n Bloedverwant
van die oorledene moet die dood wreek en die moordenaar doodmaak
waar hy hom ook al kry. 20As iemand 'n ander uit haat stamp of hom
doelbewus met iets gooi, sodat hy sterf 21of hom uit vyandskap met die
vuis slaan, sodat hy sterf, moet so iemand doodgemaak word; hy is 'n

moordenaar. 'n Bloedverwant van die oorledene moet die dood wreek
en die moordenaar doodmaak waar hy hom ook al kry. 22Maar as
iemand sonder opset en sonder vyandskap 'n ander stamp of hom per
ongeluk raakgooi 23of as iemand sonder dat hy kyk 'n klip gooi wat die
dood kan veroorsaak, en dit 'n ander tref, sodat hy sterf, en hy wat
gegooi het, het dit nie uit vyandskap of met verkeerde bedoelings
gedoen nie, 24moet die bevoegde vergadering volgens hierdie
bepalings uitspraak lewer tussen hom wat die dood veroorsaak het en
die bloedverwant wat die dood wil wreek. 25Die vergadering moet die
beskuldigde bevry uit die mag van die bloedverwant en hom
terugstuur na die asielstad toe waarheen hy gevlug het. Dáár moet hy
bly totdat die hoëpriester, die man wat met gewyde olie gesalf is,
gesterf het. 26Maar as die een wat die dood veroorsaak het, hom waag
buite die gebied van die asielstad waarheen hy gevlug het, 27en die
bloedverwant wat die dood wil wreek, loop hom raak, mag die
bloedverwant hom doodmaak sonder om skuldig te wees aan moord.
28Die man wat die dood veroorsaak het, moet in die asielstad bly tot
die dood van die hoëpriester, en eers ná die dood van die hoëpriester
kan hy na sy eie grond toe teruggaan. 29Dit is 'n vaste voorskrif vir
julle en vir julle nageslag, waar julle ook al mag woon. 30Enigeen wat
die dood van 'n ander veroorsaak, mag slegs as moordenaar
doodgemaak word op grond van die getuienis van meer as een
persoon. Een getuie is nie genoeg om iemand met die dood te straf
nie. 31Julle mag nie loskoopgeld aanneem vir die lewe van 'n
moordenaar wat die dood skuldig is nie. Hy moet beslis doodgemaak
word. 32Julle mag ook nie loskoopgeld aanneem vir iemand wat na sy
asielstad toe gevlug het en voor die dood van die hoëpriester na sy
grond toe teruggekeer het nie. 33Julle mag die land waarin julle woon,
nie onrein maak nie, want bloedvergieting verontreinig die land en
daar kan alleen deur die dood van hom wat die bloed vergiet het,
versoening gedoen word vir die land waarin die bloed vergiet is.
34Julle moenie die land waarin julle bly en waar Ek teenwoordig is,
onrein maak nie, want Ek, die Here, is teenwoordig by die Israeliete.

NÚMERI 36

1Die familiehoofde van die mense van Gilead seun van Makir, seun
van Manasse uit die Josefstam, het met Moses en die leiers, die
familiehoofde van die Israeliete, kom praat 2en gesê: Toe die Here u
beveel het om die land tussen die Israeliete te verdeel, het die Here u
ook opdrag gegee om die grond wat ons stamverwant Selofgad
toegekom het, aan sy dogters te gee. 3As hulle nou met mans uit ander
Israelitiese stamme trou, sal hulle grond wegval uit ons
familiebesitting en gevoeg word by dié van die stam waaraan hulle
dan sal behoort. So sal die grond wat aan ons toegewys is, van ons
weggeneem word. 4As die hersteljaar vir die Israeliete aanbreek, sal
die dogters se grond gevoeg word by die stam waaraan hulle dan
behoort, en so sal hulle grond van dié van ons families weggeneem
word. 5Op bevel van die Here het Moses toe die volgende opdrag aan
die Israeliete gegee: Wat die mense van die Josefstam sê, is reg. 6Die
Here het ten opsigte van Selofgad se dogters beveel dat hulle met
enigiemand mag trou wat hulle goedvind solank hulle binne die
stamverband trou. 7Geen grond van die Israeliete mag van die een
stam op 'n ander oorgaan nie, want elke Israeliet moet vashou aan sy
deel van die stam se grond. 8Elke dogter wat grond besit in een van die
Israelitiese gebiede, moet met iemand uit haar pa se stam trou, sodat
die familiegrond vir elke Israeliet behoue bly. 9Geen grond mag van
een stam op 'n ander oorgaan nie; elke Israelitiese stam moet aan sy
grond vashou. 10Die dogters van Selofgad het gedoen soos die Here vir
Moses beveel het. 11Hulle almal, Magla, Tirsa, Gogla, Milka en Noa,
het met hulle neefs aan vaderskant getrou. 12Hulle het getrou binne die
stam van Manasse seun van Josef, en hulle grond het deel gebly van
dié van hulle pa se stam. 13Dit is die gebooie en bepalings wat die Here
deur middel van Moses die Israeliete beveel het in die Moabsvlakte
aan die Jordaan, regoor Jerigo.

DEUTERONÓMIUM

DEUTERONÓMIUM 1

1In hierdie boek word die woorde van Moses weergegee. Hy het al die
Israeliete toegespreek in die woestynvlakte oos van die Jordaan,
oorkant Suf, in die omgewing van Paran, Tofel, Laban, Gaserot en Di-
Sahab. 2Dit vat elf dae om met die Seïrbergpad van Horeb af by Kades-
Barnea te kom. 3Op die eerste van die elfde maand van die veertigste
jaar na die uittog uit Egipte het Moses vir die Israeliete alles gesê wat
die Here hom oor hulle beveel het. 4Dit was nadat Moses vir Sihon en
Og verslaan het. Koning Sihon van die Amoriete het in Gesbon
gewoon, en koning Og van Basan in Astarot by Edreï. 5Dit was oos van
die Jordaan, in Moab, dat Moses die wet begin verduidelik het. Hy het
gesê: 6Die Here ons God het by Horeb vir ons gesê: Julle het nou lank
genoeg by hierdie berg gebly. 7Breek nou kamp af en trek die
Bergwêreld van die Amoriete in en ook die gebied van die mense wat
saam met die Amoriete in die land woon: die Jordaanvallei, die
Bergwêreld, die Laeveld, die Suidland en die Kusvlakte. Dit is die hele
Kanaän en die Libanon tot by die groot rivier, die Eufraat. 8Ek stel
hierdie land tot julle beskikking. Trek in en neem dit in besit. Ek, die
Here, het met 'n eed beloof om dit aan julle voorvaders Abraham, Isak
en Jakob te gee en aan hulle nageslag.' 9Toe julle van Horeb af weg is,
het ek vir julle gesê: Ek kan nie alleen al die verantwoordelikheid vir
julle dra nie. 10Die Here julle God het julle baie laat word, en nou is
julle net so baie soos die sterre aan die hemel. 11Mag die Here die God
van julle voorvaders julle nog duisend maal meer maak en vir julle 'n
groot nageslag gee soos Hy julle beloof het. 12Hoe kan ek alleen julle
probleme oplos, die verantwoordelikheid vir julle dra en julle hofsake
verhoor? 13Bring uit julle stamme verstandige manne, manne met
insig, manne van aansien, sodat ek hulle as hoofde oor julle kan
aanstel.' 14Toe het julle vir my gesê: Wat u wil doen, is reg,' 15en ek het
die leiers uit julle stamme aanvaar, verstandige manne, manne van
aansien, en hulle aangestel as hoofde oor julle, leiers van duisend, van
honderd, van vyftig en van tien: amptenare vir julle stamme. 16In
dieselfde tyd het ek ook julle regters beveel: Verhoor die sake wat
daar tussen julle volksgenote kom en lewer regverdige uitsprake, of dit
nou is tussen volksgenoot en volksgenoot of tussen volksgenoot en
vreemdeling. 17Moenie partydig wees as julle 'n saak verhoor nie,
luister na klein en groot. Moenie vir mense bang wees nie. Wie
regspreek, is in diens van God. Sake wat vir julle te moeilik is, moet
julle na my toe bring en ek sal hulle verhoor.' 18Ek het julle destyds
alles beveel wat julle moet doen. 19Ons het van Horeb af weggetrek en
ons het deur daardie groot woestyn met al sy gevare getrek, daardie
woestyn wat julle self gesien het. Ons het met die pad na die

Bergwêreld van die Amoriete toe getrek soos die Here ons God ons
beveel het, en ons het by Kades-Barnea uitgekom. 20Toe het ek vir julle
gesê: Ons het nou die Bergwêreld van die Amoriete bereik. Die Here
ons God gee dit vir ons. 21Kyk, die Here julle God stel die land tot julle
beskikking. Trek in, neem dit in besit soos die Here die God van julle
voorvaders julle beloof het. Moenie bang wees nie, moenie huiwer
nie.' 22Julle almal het toe na my toe gekom en gevra ons moet manne
voor ons uit stuur dat hulle die land vir ons kan verken en ons kan
kom inlig oor die pad wat ons moet vat en oor die stede waarheen ons
op pad is. 23Ek het gedink dis 'n goeie plan en ek het twaalf man uit
julle gekies, een uit elke stam. 24Hulle het die Bergwêreld ingegaan en
by die Eskolvallei gekom en dit verken. 25Hulle het van die vrugte van
die land na ons toe gebring en vir ons kom sê: Die Here ons God gee
ons 'n goeie land.' 26Maar julle wou nie optrek nie. Julle het julle
verset teen die opdrag van die Here julle God. 27Julle het in julle tente
bly sit en mor, en julle het gesê: Omdat die Here ons haat, het Hy ons
uit. Egipte laat trek om ons aan die Amoriete oor te gee sodat hulle
ons kan uitroei. 28Waarheen kan ons nou gaan? Ons broers het ons
moed gebreek toe hulle gesê het: Daar woon 'n volk wat groter en
sterker is as ons. Hulle het groot stede en sterk, hoë vestings. Ons het
ook die Enakiete, die reuse, daar gesien.' 29Toe het ek vir julle gesê:
Moenie bang wees nie, moenie vir hulle skrik nie. 30Die Here julle God
gaan voor julle uit en Hy sal vir julle veg net soos Hy in Egipte voor
julle eie oë alles vir julle gedoen het. 31Julle het in die woestyn
ondervind hoe die Here julle God julle die hele pad waarlangs julle tot
hier toe gekom het, gedra het soos 'n man sy seun dra.' 32Maar tog het
julle nie julle vertroue gestel in die Here julle God 33wat op die pad
voor julle vooruit gegaan het om kampplekke vir julle uit te soek nie.
Snags het Hy vir julle julle pad met vuur aangewys en bedags met 'n
wolkkolom. 34Toe die Here hoor wat julle sê, het sy toorn ontvlam en
het Hy 'n eed afgelê: 35Nie een van hierdie slegte geslag sal die goeie
land sien wat Ek, die Here, hulle voorvaders met 'n eed beloof het om
aan hulle te gee nie. 36Net Kaleb seun van Jefunne sal die land sien, en
aan hom en sy nageslag sal Ek die grond gee waarop hy geloop het,
want hy het die Here getrou gevolg.' 37Dit was oor julle dat die Here
vir my kwaad geword het en gesê het: Ook jý sal nie die land ingaan
nie. 38Jou assistent, Josua seun van Nun, hý sal daar ingaan. Moedig
hom aan, want dit is hý wat Israel die land in besit sal laat neem.
39Julle babatjies van wie julle gesê het hulle sal buitgemaak word, en
julle kleuters wat nou nog niks weet nie, hulle sal die land ingaan. Ek
gee dit vir hulle en hulle sal dit in besit neem. 40Julle moet nou
omdraai en die woestyn in trek, al met die pad na die Rietsee toe.'
41Toe het julle uitgeroep: Ons het teen die Here gesondig! Ons wil
optrek en gaan veg soos die Here ons God ons beveel het.' Julle het

julle wapens gegryp en gedink dis kinderspeletjies om die Bergwêreld
te gaan verower. 42Maar die Here het vir my gesê: Sê vir hulle hulle
moenie optrek om te gaan oorlog maak nie, want Ek is nie by hulle
nie. Hulle sal nie hulle vyande verslaan nie.' 43Ek het dit vir julle gesê,
maar julle het nie geluister nie en in opstand gekom teen die opdrag
van die Here. Julle was moedswillig en het na die Bergwêreld toe
getrek, 44maar die Amoriete wat in daardie gebied woon, het teen julle
opgeruk en julle verjaag soos 'n swerm bye dit sou doen en julle van
Seïr af tot by Gorma uitmekaar gejaag. 45Toe het dit julle berou dat
julle dit gedoen het en julle het julle nood by die Here kom kla, maar
Hy het nie na julle geluister nie en Hom nie aan julle gesteur nie. 46So
het dit gekom dat julle so lank by Kades gebly het.

DEUTERONÓMIUM 2

1Later het ons die woestyn ingetrek, al met die Rietseepad soos die
Here my beveel het. Dit het ons lank gevat om óm Seïrberg te trek.
2Toe het die Here vir my gesê: 3Julle het nou ver genoeg om hierdie
berg getrek. Draai nou noord 4en sê vir die volk: Julle staan op die
punt om deur die gebied te trek van julle broers, die nageslag van
Esau wat in Seïr woon. Hulle is bang vir julle, maar julle moet julle
bedwing. 5Moenie oorlog teen hulle maak nie, want Ek sal nie van
hulle grond vir julle gee nie, nie eers 'n handbreedte nie, want Ek het
Seïrberg vir Esau gegee as besitting. 6Die kos en water wat julle nodig
het, moet julle by hulle koop.' 7Die Here julle God het julle
voorspoedig gemaak in alles wat julle gedoen het. Hy het sy oog oor
julle gehou in hierdie groot woestyn, en in hierdie hele veertig jaar
was die Here julle God by julle en het julle niks kortgekom nie. 8Ons
het toe verbygetrek by ons broers, die nageslag van Esau wat in Seïr
woon, en ons het uit die Woestynpad weggedraai by Elat en Esjon-
Geber en met die pad na die Moabwoestyn toe verbygetrek. 9Toe het
die Here vir my gesê: Moenie die Moabiete aanval en teen hulle oorlog
maak nie, want Ek sal nie van hulle grond vir jou as besitting gee nie.
Ek het Ar vir die nageslag van Lot gegee as besitting.' 10Die Emiete het
voorheen in die gebied gewoon. Hulle was 'n groot en sterk volk. Net
soos die Enakiete was hulle groot mense. 11Die Moabiete het hulle
Emiete genoem, maar net soos die Enakiete is hulle as Refaïete
beskou. 12Die Goriete het vroeër in Seïr gewoon, maar die nageslag
van Esau het hulle verslaan en uitgeroei en in hulle gebied gaan woon
soos die Israeliete later met hulle vyande gedoen het in die land wat
die Here vir hulle as besitting gegee het. 13Die Here het verder gesê:
Trek nou deur Seredspruit,' en ons het deurgetrek. 14Vandat ons van
Kades-Barnea af weg is tot ons deur Seredspruit getrek het, het ag en
dertig jaar verloop. Teen daardie tyd was die weerbare manne uit die
ouer geslag nie meer tussen ons nie, soos die Here destyds vir hulle
met 'n eed aangekondig het. 15Sy hand was teen hulle en Hy het hulle
almal laat omkom. 16Toe al daardie weerbare manne onder die volk
uitgesterf het, 17het die Here vir my gesê: 18Jy staan op die punt om
deur die Moabiete se gebied by Ar te trek, 19en jy sal naby die grens
van die Ammoniete kom. Moet hulle nie aanval en teen hulle oorlog
maak nie, want Ek sal nie van hulle grond vir jou as besitting gee nie.
Ek het dit vir die nageslag van Lot gegee as besitting. 20Die gebied is
beskou as die land van die Refaïete, want hulle het vroeër hier
gewoon. Die Ammoniete het hulle Samsummiete genoem. 21Hulle was
'n groot en sterk volk, net sulke groot mense as die Enakiete. Die Here
het die Samsummiete voor die Ammoniete uit verdryf, en die

Ammoniete het hulle verslaan en in hulle gebied gaan woon. 22Die
Here het dieselfde gedoen vir die nageslag van Esau wat in Seïr woon.
Die Here het die Goriete voor hulle uit verdryf, en toe het die
Edomiete hulle verslaan en in hulle gebied gaan woon. Die Edomiete
woon nou nog daar. 23Die Awwiete wat in dorpies tot by Gasa woon, is
verdryf deur mense wat uit Kaftor gekom het en in die Awwiete se
gebied gaan woon het. 24Die Here het vir my gesê: Breek kamp af en
trek deur die Arnonkloof. Ek gee die Amoriet, koning Sihon van
Gesbon, en sy land in jou mag. Begin nou, neem sy land in besit, maak
oorlog teen hom. 25Vandag bring Ek skrik en vrees vir jou oor al die
volke op die aarde. Wanneer hulle hoor wat jy doen, sal hulle bewe en
bang wees vir jou.' 26Uit die Kedemotwoestyn het ek boodskappers na
koning Sihon van Gesbon toe gestuur. Ek het 'n vredesvoorstel gemaak
en laat weet: 27Laat my toe om met die pad deur jou land te trek. Ek
sal al met die pad langs trek en nie links of regs uitdraai nie.
28Verkoop aan my die kos en water wat ek nodig het. Ek wil net
deurtrek 29tot waar ek deur die Jordaanrivier gaan na die land toe wat
die Here ons God vir ons gee. So het die Edomiete van Seïr en die
Moabiete van Ar my ook laat doen.' 30Maar koning Sihon van Gesbon
het geweier om ons deur sy gebied te laat trek, want die Here jou God
het hom onversetlik gemaak. Die Here het hom koppig gemaak om
hom in jou mag oor te gee. Hy is nou nog in jou mag. 31Die Here het
verder vir my gesê: Let op, Ek gee Sihon en sy land van nou af in jou
mag oor. Begin nou, verower sy land.' 32Toe Sihon en sy hele leër
optrek om by Jahas teen ons te veg, 33het die Here ons God hulle in
ons mag oorgegee, en ons het hom en sy seuns en sy hele volk
verslaan. 34In daardie tyd het ons al sy stede verower en verwoes. Van
hulle mans, vrouens en kinders het ons niemand laat vrykom nie.
35Ons het net die vee en ook wat daar te buit was in die stede wat
deur ons verower is, vir ons gevat. 36Van Aroër op die Arnonoewer en
die stad in die Arnonkloof af tot by Gilead was daar geen stad te sterk
vir ons nie. Die Here ons God het hulle almal in ons mag oorgegee.
37Soos die Here ons God ons beveel het, het ons nie die land van die
Ammoniete binnegegaan nie: dit is die gebied aan Jabbokspruit en die
stede in die bergagtige gebied.

DEUTERONÓMIUM 3

1Ons het weggedraai met die pad na Basan toe, en koning Og van
Basan het met sy hele leër teen ons opgeruk om by Edreï teen ons te
veg. 2Toe het die Here vir my gesê: Moenie vir hom bang wees nie,
want Ek gee hom en sy hele leër en sy hele land in jou mag oor, en jy
moet met hom maak soos jy gemaak het met koning Sihon van die
Amoriete, wat in Gesbon gewoon het.' 3Die Here ons God het toe vir
koning Og van Basan en sy hele leër in ons mag oorgegee. Ons het
hom verslaan en nie een van sy mense het weggekom nie. 4Ons het
destyds ál sy stede verower. Daar is nie een van die sestig stede in die
Argobstreek waar Og se ryk in Basan was, wat ons nie afgevat het van
sy mense nie. 5Al hierdie stede was versterk met hoë mure en met
poorte met sluitbalke. Daar was ook baie dorpe sonder mure, 6en ons
het hulle almal heeltemal verwoes soos ons gemaak het met koning
Sihon van Gesbon wie se stede ons met mans, vrouens, kinders en al
uitgewis het. 7Ons het net die vee en wat daar in die stede te buit was,
vir ons gevat. 8Ons het destyds die gebied van die twee Amoritiese
konings oos van die Jordaan afgevat: die gebied van die Arnonrivier af
tot by Hermonberg, 9die berg wat Sirjon genoem word deur die mense
van Sidon, en Senir deur die Amoriete. 10Ons het ál die stede in die
Hoogvlakte verower en die hele Gilead en Basan tot by Salka en Edreï,
die stede en die ryk van Og in Basan. 11Net koning Og van Basan het
destyds nog van die Refaïete oorgebly. Sy bed was van yster. Dit was
sowat vier meter lank en amper twee meter breed, en is nou nog te
sien in Rabba van die Ammoniete. 12Ek het die gebied wat ons destyds
verower het, van Aroër op die Arnonoewer af tot halfpad in die
bergwêreld van Gilead en al die stede daarin, aan die stamme Ruben
en Gad gegee. 13Die res van Gilead en die hele Basan, die vroeëre ryk
van Og, het ek aan die halwe Manassestam gegee. Dit is die hele
Argobgebied in Basan wat voorheen bekend was as die Refaïete se
land. 14Jaïr uit die nageslag van Manasse het die Argobstreek gevat tot
by die grens van Gesur en Maäkat. Basan is toe na Jaïr vernoem, en
dit staan nou nog bekend as die tentdorpe van Jaïr. 15Ek het Gilead vir
Makir gegee. 16Ek het die gebied van Gilead af tot in die middel van
die Arnonbedding vir die stamme Ruben en Gad gegee. Hulle
noordgrens was Jabbokspruit, die grens van die Ammoniete se land,
17en die wesgrens was die Jordaanvallei en die Jordaanrivier van
Gennesaret af tot by die see in die Jordaanvallei, die Soutsee,
onderkant die Pisgahange net oos van die see. 18Ek het destyds vir die
drie stamme gesê: Die Here julle God het hierdie land vir julle gegee
as julle besitting. Maar julle gewapende manne, elke weerbare man,
moet die Jordaan oorsteek voor julle volksgenote uit. 19Net julle

vrouens en kinders en vee, en ek weet julle het baie vee, mag agterbly
in die stede wat ek vir julle gegee het. 20Julle moet saam met julle
volksgenote trek totdat die Here ook aan hulle, soos aan julle, 'n
veilige woonplek gegee het, en ook húlle die land wat die Here julle
God vir hulle sal gee, die land wes van die Jordaan, in besit geneem
het. 21Ek het destyds vir Josua gesê: Jou twee oë het nou alles gesien
wat die Here julle God met daardie twee konings gedoen het. So sal
die Here doen met al die koninkryke waarnatoe jy nou gaan deurtrek.
22Moenie vir hulle bang wees nie. Die Here julle God sal vir julle veg.'
23Dit was toe dat ek die Here gesmeek het: 24Here my God, U het begin
om my u grootheid en u groot mag te laat ondervind. Watter god is
daar, in die hemel of op die aarde, wat u magtige dade kan nadoen?
25Laat my tog nou deur die Jordaan gaan om hierdie mooi land te
gaan bekyk, die mooi Bergwêreld en die Libanon.' 26Maar deur julle
toedoen het die Here destyds vir my kwaad geword en daarom het Hy
nie nou my gebed verhoor nie. Hy het vir my gesê: Jy het nou al
genoeg daaroor gepraat. Moenie weer met My oor hierdie saak praat
nie. 27Klim eerder Pisgaberg uit en kyk na die weste en die noorde, die
suide en die ooste. Kyk daarna, want jy sal nie hierdie Jordaan
oorsteek nie. 28Gee vir Josua sy opdragte, praat hom moed in en gee
hom raad, want hy moet voor hierdie volk uit deur die Jordaan trek
en hy moet hulle die land wat jy sal sien, in besit laat neem.' 29Daarom
het ons in die laagte teenoor Bet-Peor gebly.

DEUTERONÓMIUM 4

1Israeliete, julle moet luister na die voorskrifte en die bepalings
waarin ek julle onderrig. Julle moet daarvolgens lewe, dan sal julle
bly lewe en die land binnegaan en in besit neem wat die Here die God
van julle voorvaders vir julle sal gee. 2Moenie iets byvoeg by wat ek
julle beveel nie en moet ook nie iets daarvan wegvat nie, maar
gehoorsaam die Here julle God se gebooie wat ek julle gegee het.
3Julle eie oë het gesien wat die Here by Baäl-Peor gedoen het: elkeen
wat vir Baäl-Peor gedien het, is deur die Here julle God tussen julle uit
verdelg. 4Maar julle wat getrou gebly het aan die Here julle God, lewe
vandag nog almal. 5Kyk, ek het julle die voorskrifte en die bepalings
geleer soos die Here my God my beveel het. Julle moet daarvolgens
lewe wanneer julle in die land kom en dit in besit neem. 6Gehoorsaam
die voorskrifte en lewe daarvolgens, want daaraan sal die ander volke
sien dat julle wysheid en insig het. Hulle sal van al hierdie voorskrifte
hoor en sê: Net hierdie groot nasie het wysheid en insig.' 7Watter groot
nasie se god is so by hom soos die Here ons God by ons is elke keer as
ons tot Hom bid? 8Watter groot nasie se voorskrifte en bepalings is so
billik as hierdie wet wat ek vandag vir julle gee? 9Pas net op en wees
baie versigtig om so lank julle leef, nie hierdie dinge wat julle gesien
het, te vergeet of te verontagsaam nie. Julle moet dit alles vir julle
kinders en julle kleinkinders inskerp. 10Julle moet hulle van dié dag
laat leer toe julle by Horebberg gestaan het in die teenwoordigheid
van die Here julle God, van dié dag toe Hy vir my gesê het: Maak die
volk vir My bymekaar dat Ek hulle my gebooie wat hulle moet ken,
kan meedeel sodat hulle My kan dien so lank hulle in hierdie land
lewe en sodat hulle my gebooie vir hulle kinders kan leer.' 11Julle het
toe nader gekom en aan die voet van die berg gaan staan. Die berg het
gebrand, die vuur was tot in die hemel, en daar was 'n rookwolk wat
dit stikdonker gemaak het. 12Toe het die Here uit die vuur uit met julle
gepraat. Julle het woorde gehoor maar niemand gesien nie. Daar was
net 'n stem. 13Die Here het julle die bepalings van sy verbond
meegedeel en julle beveel om hulle te gehoorsaam: die tien gebooie
wat Hy op die twee plat klippe geskryf het. 14Die Here het my destyds
beveel om julle die voorskrifte en die bepalings te leer sodat julle
daarvolgens kan lewe in die land waarheen julle sal deurtrek om dit in
besit te gaan neem. 15Pas op! Die lewe is vir julle op die spel. Die Here
self het met julle op Horeb uit die vuur uit gepraat, al het julle dié dag
niemand gesien nie. 16Moenie julle eie ondergang soek deur vir julle 'n
afbeelding as afgodsbeeld te maak nie: nie van 'n man of 'n vrou nie,
17nie van enige dier op die aarde of van enige voël in die lug nie, 18nie
van enigiets wat op die aarde kruip of van enige vis in die waters

onder die aarde nie. 19Wanneer julle na die hemelruim opkyk, die son,
die maan en die sterre, enige hemelliggaam, moet julle nie julle hoop
op hulle vestig nie. Moet julle nie laat verlei om hulle te vereer en te
dien nie. Die Here julle God het hulle toegeken aan al die volke op die
aarde. 20Vir julle het die Here gevat en uit die ystersmeltoond, uit
Egipte, uitgelei om sy volk te wees wat aan Hom behoort soos dit
vandag dan ook die geval is. 21Deur julle toedoen het die Here vir my
kwaad geword en dit met 'n eed bevestig dat ek nie deur die Jordaan
sou gaan en in die goeie land sou kom wat die Here julle God aan julle
as besitting sal gee nie. 22Ek sal in hierdie land sterf. Ek sal nie die
Jordaan oorsteek nie, maar julle sal deurtrek en daardie goeie land in
besit neem. 23Wees versigtig om nie die verbond wat die Here julle
God met julle gesluit het, te vergeet nie. Pas op om nie vir julle 'n
afgodsbeeld te maak nie. Die Here jou God het jou dit verbied. 24Die
Here jou God is 'n verterende vuur, Hy eis onverdeelde trou aan Hom.
25Wanneer julle kinders en kleinkinders het en julle oud geword het in
die land, moet julle nie julle eie ondergang soek deur 'n afgodsbeeld te
maak nie, want dan doen julle wat verkeerd is in die oë van die Here
julle God en tart julle Hom. 26Ek roep vandag die hemel en die aarde
tot getuie teen julle dat julle dan baie gou en baie beslis sal verdwyn
uit die land wat julle in besit gaan neem sodra julle deur die
Jordaanrivier trek. Julle sal nie lank in die land bly woon nie, julle sal
beslis uitgeroei word. 27Die Here sal julle verstrooi onder die volke, net
'n klein klompie van julle sal oorbly onder die nasies waarheen die
Here julle sal lei. 28Dáár sal julle gode dien wat deur mense gemaak is:
hout en klip wat nie kan sien of hoor, eet of ruik nie. 29As julle die
Here julle God dáár aanroep, sal Hy julle gebed verhoor as julle Hom
nader in onverdeelde trou. 30Wanneer julle in nood verkeer deurdat
hierdie dinge in die toekoms oor julle kom, moet julle terugkom na
die Here julle God, en sy woord gehoorsaam. 31Die Here julle God is 'n
genadige God. Hy sal julle nie in die steek laat of om die lewe bring
nie. Hy sal nie die verbond vergeet wat Hy met 'n eed aan julle
voorvaders bevestig het nie. 32Gaan stel ondersoek in na die verre
verlede, na die dae lank voor julle tyd, van die tyd af toe God die
mens op die aarde geskep het, van die een uiteinde van die hemel af
tot by die ander uiteinde, en kyk of iets so magtigs al gebeur het en of
so iets al gehoor is. 33Het 'n volk die stem van sy god uit die vuur uit
hoor praat, soos julle die stem van julle God gehoor het, en het hy bly
lewe? 34Het 'n god dit ooit gewaag om vir hom 'n nasie te kom vat by
'n ander nasie, en dít met rampe, tekens, wonders, oorlog, magtige
dade, wonderlike, groot dade waarvoor mense vreesbevange word?
Dit alles het die Here julle God voor julle eie oë in Egipte vir julle
gedoen. 35Dit is vir julle gewys dat julle kan besef die Here is God, en
dat daar naas Hom nie 'n ander is nie. 36Hy het julle sy stem uit die

hemel laat hoor om julle te onderrig en Hy het julle sy groot vuur op
die aarde laat sien en julle het sy woorde uit die vuur uit gehoor.
37Omdat die Here julle voorvaders liefgehad het en hulle nageslag
uitgekies het, het Hy julle deur sy groot krag in sy teenwoordigheid
laat trek uit Egipte uit 38om nasies, groter en sterker as julle, voor julle
uit te verdryf en om julle in hulle land in te bring en dit aan julle te
gee as julle besitting. En so is dit nou nog. 39Weet dan nou en neem dit
ter harte: die Here is God. In die hemel daarbo en op die aarde
hieronder is daar nie nog 'n god nie. 40Gehoorsaam sy voorskrifte en sy
gebooie wat ek julle vandag beveel, sodat dit goed kan gaan met julle
en julle nageslag en julle lank kan woon in die land wat die Here julle
God vir altyd aan julle wil gee. 41Toe het Moses drie stede oos van die
Jordaan uitgesonder as stede 42waarheen iemand kon vlug as hy 'n
ander doodgemaak het sonder voorbedagte rade en sonder dat daar
voorheen vyandskap tussen hulle was. As hy dan na een van hierdie
stede toe vlug, kon hy bly lewe. 43Die stede was: Beser in die
Woestynhoogvlakte vir Ruben, Ramot in Gilead vir Gad, en Golan in
Basan vir Manasse. 44Dit is die wet wat Moses vir die Israeliete gegee
het: 45die verordeninge en voorskrifte en bepalings wat Moses aan die
oostekant van die Jordaan in die vlakte regoor Bet-Peor vir die
Israeliete afgekondig het nadat hulle uit Egipte weggetrek het. Bet-
Peor was geleë in die gebied van koning Sihon van die Amoriete wat
in Gesbon gewoon het en deur Moses en die Israeliete verslaan is
nadat hulle uit Egipte weggetrek het. 46Hulle het Sihon se gebied en
dié van koning Og van Basan in besit geneem. Sihon en Og was die
twee Amoritiese konings aan die oostekant van die Jordaan, 47en hulle
gebied het gestrek van Aroër op die Arnonoewer af tot by Sionsberg,
dit is Hermon, 48met insluiting van die oostekant van die Jordaanvallei
tot by die see in die Jordaanvallei onderkant die Pisgahange.

DEUTERONÓMIUM 5

1Moses het die hele volk bymekaargeroep en vir hulle gesê: Israeliete,
luister na die voorskrifte en die bepalings wat ek vandag hier in julle
teenwoordigheid aankondig. Julle moet dit leer, dit gehoorsaam en
daarvolgens lewe. 2Die Here ons God het by Horeb 'n verbond met ons
gesluit. 3Dit is nie ons voorvaders met wie Hy hierdie verbond gesluit
het nie, maar ons, ons almal wat hier is en nou lewe. 4Ja, met julle
persoonlik het die Here op die berg uit die vuur uit gepraat. 5Ek het
destyds tussen die Here en julle gestaan om die gebod van die Here
aan julle deur te gee, want julle was bang vir die vuur en julle het nie
teen die berg uitgeklim nie. Die Here het gesê: 6 Ek is die Here jou God
wat jou uit Egipte, uit die plek van slawerny, bevry het. 7Jy mag naas
My geen ander gode hê nie. 8 Jy mag nie vir jou 'n beeld of enige
afbeelding maak van wat in die hemel daarbo of op die aarde
hieronder of in die water onder die aarde is nie. 9Jy mag hulle nie
vereer of dien nie, want Ek die Here jou God eis onverdeelde trou aan
My. Ek reken kinders die sondes van hulle vaders toe, selfs tot in die
derde en vierde geslag van dié wat My haat, 10maar Ek betoon my
liefde tot aan die duisendste geslag van dié wat My liefhet en my
gebooie gehoorsaam. 11 Jy mag die Naam van die Here jou God nie
misbruik nie, want die Here sal dié een wat sy Naam misbruik, nie
ongestraf laat bly nie. 12 Jy moet die sabbatdag so deurbring dat jy dit
heilig hou, soos die Here jou God jou beveel het. 13Ses dae moet jy
werk en alles doen wat jy moet, 14maar die sewende dag is die sabbat
van die Here jou God. Dan mag jy geen werk doen nie, nie jy of jou
seun of jou dogter of die man of vrou wat vir jou werk, of jou bees of
jou donkie of enige dier van jou of die vreemdeling by jou nie, sodat
jou werksmense kan rus soos jy. 15Jy moet daaraan dink dat jy in
Egipte 'n slaaf was en dat die Here jou God jou deur sy groot krag en
met magtige dade daaruit bevry het. Daarom het die Here jou God jou
beveel om die sabbatdag te onderhou. 16 Eer jou vader en jou moeder,
soos die Here jou God jou beveel het, dan sal jy 'n lang lewe hê en sal
dit goed gaan met jou in die land wat die Here jou God vir jou gee. 17
Jy mag nie moord pleeg nie. 18 Jy mag nie egbreuk pleeg nie. 19 Jy mag
nie steel nie. 20 Jy mag nie vals teen 'n ander getuig nie. 21 Jy mag nie
iemand anders se vrou begeer nie. Jy mag nie sy huis begeer nie, ook
nie sy grond, sy slaaf of slavin, sy bees of donkie, of enigiets anders
wat aan hom behoort nie.' 22Die Here het by die berg al hierdie
gebooie duidelik hoorbaar aan julle hele gemeente gegee, uit die vuur
en die stikdonker wolk uit, en toe het Hy stilgebly. Daarna het Hy dit
op twee plat klippe geskryf en dit vir my gegee. 23Toe julle die stem uit
die donkerte uit gehoor het terwyl die berg gebrand het, het al julle

stamhoofde en leiers na my toe gekom 24en gesê: Die Here ons God het
ons sy mag en sy grootheid laat sien, en ons het sy stem uit die vuur
uit gehoor. Vandag het ons ondervind dat God met mense praat, en
hulle bly lewe. 25Maar as ons weer die stem van die Here ons God
hoor, sal ons sterf, want hierdie groot vuur sal ons verteer. Waarom
moet ons die gevaar loop om te sterf? 26Watter mens het die stem van
die lewende God wat uit die vuur uit praat, gehoor soos ons en bly
lewe? 27Gaan jy nader en luister na wat die Here ons God sê, dan kan
jy alles wat Hy vir jou sê, vir ons vertel en ons sal dit gehoorsaam en
daarvolgens lewe.' 28Toe die Here hoor wat julle vir my sê, het Hy vir
my gesê: Ek het gehoor wat hierdie volk vir jou gesê het. Wat hulle
gesê het, is goed. 29Mag hulle altyd soveel eerbied vir My hê en al my
gebooie gehoorsaam sodat dit altyd goed kan gaan met hulle en hulle
nageslag. 30Gaan sê vir hulle hulle moet teruggaan na hulle tente toe.
31Maar jy moet hier by My kom staan. Ek wil die hele wet vir jou gee,
die voorskrifte en die bepalings wat jy vir hulle moet leer, en
waarvolgens hulle moet lewe in die land wat Ek vir hulle gee om te
besit. 32Julle moet nougeset doen wat die Here julle God julle beveel
het. Julle moet nie in enige opsig daarvan afwyk nie. 33Bly op die pad
wat die Here julle God vir julle aangewys het, sodat julle kan bly lewe
en voorspoedig kan wees en lank kan woon in die land wat julle in
besit sal neem.

DEUTERONÓMIUM 6

1Dit is die wet, die voorskrifte en die bepalings, wat die Here julle God
my beveel het om vir julle te leer, sodat julle daarvolgens kan lewe in
die land wat julle in besit gaan neem. 2So sal jy die Here jou God jou
lewe lank kan dien en gehoorsaam wees aan sy voorskrifte en gebooie
wat ek jou gegee het, jy en jou hele nageslag, en dan sal jy 'n lang
lewe hê. 3As jy luister, Israel, en as jy gehoorsaam is en lewe volgens
my gebooie, sal jy voorspoedig wees en uitermate baie word in die
land wat oorloop van melk en heuning. Dit is wat die Here die God
van jou voorvaders jou beloof het. 4Luister, Israel, die Here is ons God,
Hy is die enigste Here. 5Daarom moet jy die Here jou God liefhê met
hart en siel, met al jou krag. 6Hierdie gebooie wat ek jou vandag gegee
het, moet in jou gedagtes bly. 7Jy moet dit inskerp by jou kinders en
met hulle daaroor praat as jy in jou huis is en as jy op pad is, as jy
gaan slaap en as jy opstaan. 8Jy moet dit as herinneringsteken vasbind
aan jou hande, en dit moet 'n merk op jou voorkop wees. 9Skryf dit op
jou deurkosyne en op jou stadspoorte. 10Die Here jou God sal jou bring
in die land waarvan Hy met 'n eed aan jou voorvaders Abraham, Isak
en Jakob beloof het om vir jou groot en mooi stede te gee wat jy nie
gebou het nie, 11huise vol voorrade waarvoor jy nie gewerk het nie,
putte wat jy nie uitgekap het nie, wingerde en olyfboorde wat jy nie
geplant het nie, en jy sal kos in oorvloed hê. 12Maar sorg dat jy nie dan
die Here vergeet wat jou uit Egipte, uit die plek van slawerny, bevry
het nie. 13Jy moet die Here jou God eer en dien en net in sy Naam 'n
eed aflê. 14Jy mag nie ander gode aanhang nie, ook nie gode van die
volke in jou omgewing nie, 15want die Here jou God eis onverdeelde
trou aan Hom. Hy is by jou, en as jy ander gode aanhang, sal sy toorn
teen jou ontvlam en sal Hy jou van die aarde af wegvee. 16Julle mag
nie die geduld van die Here julle God op die proef stel soos julle by
Massa gedoen het nie. 17Julle moet die gebooie van die Here julle God,
sy verordeninge en sy voorskrifte, wat Hy jou gegee het, stiptelik
gehoorsaam. 18Doen wat reg is in die oë van die Here, sodat dit goed
kan gaan met jou en dat jy die goeie land wat die Here met 'n eed aan
jou voorvaders beloof het, kan ingaan en in besit neem, 19dat jy al jou
vyande kan verdryf soos die Here belowe het. 20Wanneer jou seun jou
in die toekoms vra: Wat beteken die verordeninge en die voorskrifte
en die bepalings wat die Here ons God vir u gegee het? 21moet jy hom
antwoord: Ons was in Egipte die farao se slawe, en die Here het ons
daar deur sy magtige dade bevry 22toe Hy voor ons oë tekens en groot
wonderdade gedoen het en rampe oor Egipte laat kom het, oor die
farao en sy hele huis. 23Maar vir ons het die Here daarvandaan laat
wegtrek om ons in hierdie land te bring en dit vir ons te gee soos Hy

aan ons voorvaders met 'n eed belowe het. 24Die Here het ons beveel
om volgens al hierdie voorskrifte te lewe en om die Here ons God te
dien, sodat dit altyd goed kan gaan met ons en sodat ons kan bly lewe
soos dit nou die geval is. 25Ons sal die wil van die Here ons God doen
as ons hierdie hele wet in sy teenwoordigheid gehoorsaam en
daarvolgens lewe soos Hy ons beveel het.

DEUTERONÓMIUM 7

1Die Here jou God sal jou bring in die land waarheen jy op pad is en
wat jy in besit sal neem. Hy sal baie nasies voor jou uit verdryf:
Hetiete, Girgasiete, Amoriete, Kanaäniete, Feresiete, Hewiete en
Jebusiete. Wanneer die Here jou God hierdie sewe nasies wat groter
en sterker is as jy, 2in jou mag oorgee en jy hulle verslaan, moet jy
hulle om die lewe bring as banoffer aan die Here jou God. Jy mag
hulle nie jammer kry en 'n verbond met hulle sluit nie. 3Jy mag nie
met hulle ondertrou nie: jou dogter mag jy nie aan een van hulle
seuns gee nie en vir jou seun mag jy nie een van hulle dogters as vrou
vat nie, 4want hulle sal jou kinders wegrokkel van die Here af en hulle
sal ander gode dien. Dan sal die toorn van die Here teen jou ontvlam
en Hy sal jou gou uitdelg. 5Maar wat jy met die nasies moet doen, is
dit: breek hulle altare af, breek hulle klippilare stukkend, kap hulle
gewyde pale in stukkies en verbrand hulle afgodsbeelde. 6Jy is 'n volk
wat vir die Here jou God afgesonder is. Vir jou het die Here jou God
gekies om uit al die volke op die aarde sy eiendomsvolk te wees. 7Die
Here het jou nie liefgekry en gekies omdat jy groter was as die ander
volke nie, jy was die kleinste van almal. 8Omdat die Here jou liefhet
en Hy sy belofte nakom wat Hy met 'n eed bekragtig het aan jou
voorvaders, het Hy jou deur sy groot krag laat wegtrek en jou bevry
uit die plek van slawerny, uit die mag van die farao, die koning van
Egipte. 9Weet dan nou: die Here jou God, Hy is God. Hy is die
betroubare God wat sy verbond in stand hou en sy troue liefde betoon
tot aan die duisendste geslag van hulle wat Hom liefhet en sy gebooie
gehoorsaam, 10maar Hy straf elkeen wat Hom haat, Hy bring hom om,
Hy laat nie na om elkeen wat Hom haat, te straf nie. 11Daarom moet jy
die gebod, die voorskrifte en die bepalings wat ek jou vandag gegee
het, gehoorsaam deur daarvolgens te lewe. 12As jy goed luister na
hierdie bepalings en hulle gehoorsaam en daarvolgens lewe, sal die
Here jou God sy verbond nakom en sy troue liefde aan jou betoon soos
Hy aan jou voorvaders met 'n eed beloof het. 13Hy sal jou liefhê, Hy sal
jou voorspoedig maak en jou 'n groot volk maak. Hy sal jou nageslag
voorspoedig maak en Hy sal jou grond 'n ryk oes laat lewer: volop
koring, wyn en olie. Hy sal jou grootvee en jou kleinvee vinnig laat
aanteel. Dit alles sal Hy doen in die land wat Hy met 'n eed aan jou
voorvaders beloof het om vir jou te gee. 14Dit sal met jou beter gaan as
met al die volke. Nie een van jou mense of jou vee sal onvrugbaar
wees nie. 15Die Here sal elke soort siekte van jou af weghou. Nie een
van Egipte se dodelike siektes wat jy maar alte goed ken, sal Hy jou
laat tref nie. Hy sal dit jou vyande laat tref. 16Jy moet al die volke wat
deur die Here jou God in jou mag oorgegee word, uitroei. Moenie een

van hulle spaar nie en moenie hulle gode dien nie: hulle is valstrikke
vir jou. 17Jy kan dalk dink: hierdie nasies is sterker as ek. Hoe sal ek
hulle kan verdryf? 18Moenie vir hulle bang wees nie. Dink net wat die
Here jou God met die farao en die hele Egipte gedoen het. 19Jy het met
jou eie oë gesien met watter groot plae en tekens en wonders, met
watter magtige dade en wonderdade die Here jou God jou bevry het.
Hy sal met al die volke vir wie jy bang is, maak soos met Egipte. 20Die
Here jou God sal die nasies die skrik op die lyf jaag totdat ook dié wat
oorgebly het en vir jou weggekruip het, uitgewis is. 21Moenie vir hulle
bang wees nie, want die Here jou God is by jou en Hy is 'n groot en
magtige God. 22Hy sal daardie nasies die een na die ander verdryf. Jy
sal hulle nie almal sommer dadelik kan uitwis nie, want dan sal die
wilde diere vir jou te veel word. 23Die Here jou God sal die nasies in
jou mag oorgee. Hy sal hulle in groot verwarring bring totdat hulle
uiteindelik vernietig is. 24Hy sal hulle konings in jou mag gee, en jy sal
hulle heeltemal van die aarde af wegvee. Niemand sal jou kan
teenstaan nie, jy sal hulle uitdelg. 25Jy moet hulle afgodsbeelde
verbrand. Moenie die silwer en goud wat aan die beelde is, begeer en
vir jou vat nie. Jy kan daardeur in 'n valstrik trap: die afgodsbeelde is
afskuwelike goed in die oë van die Here jou God. 26Moenie so iets
afskuweliks in jou huis inbring nie, want dan is jy gedoem om
vernietig te word. Jy moet dit verafsku en as afskuwelik beskou; dit
moet vernietig word.

DEUTERONÓMIUM 8

1Jy moet elke gebod wat ek jou vandag gee, gehoorsaam en
daarvolgens lewe. Dan sal jy bly lewe, baie word, die land ingaan en
dit in besit neem soos die Here met 'n eed aan jou voorvaders beloof
het. 2Jy moet onthou hoe die Here jou God jou nou veertig jaar lank in
die woestyn gelei het. Hy het dit gedoen om jou nederig te laat word
en om jou op die proef te stel sodat Hy kan weet wat jy dink en of jy
sy gebooie sal gehoorsaam of nie. 3Hy het jou laat swaarkry, laat
honger ly en toe met manna gevoed, iets waarmee nóg jy nóg jou
voorvaders bekend was. Hy het dit gedoen om jou te leer dat 'n mens
nie net van brood leef nie, maar dat hy leef van elke woord wat uit die
mond van God kom. 4Jou klere het in die veertig jaar nie verslyt nie,
en jou voete het nie geswel nie. 5Jy moet diep in jou hart weet: soos 'n
man dissipline by sy seun kweek, so het die Here jou God vir jou
dissipline geleer. 6Jy moet die gebooie van die Here jou God
gehoorsaam en sy wil doen. Jy moet Hom dien, 7want Hy sal jou in 'n
goeie land bring: 'n land met waterstrome, met fonteine en riviere wat
in valleie en berge ontspring, 8'n land met koring en gars, wingerde,
vyebome en granate, 'n land met volop olyfolie en heuning, 9'n land
sonder armoede, waarin jy genoeg sal eet en niks sal kortkom nie, 'n
land waarin daar volop yster in die klippe is en waar jy kan koper delf
in die berge. 10Telkens wanneer jy genoeg geëet het, moet jy die Here
jou God dank vir hierdie goeie land wat Hy aan jou gegee het. 11Sorg
dat jy nie die Here jou God vergeet deurdat jy nie gehoorsaam is aan
sy gebooie en bepalings en voorskrifte wat ek jou vandag gee nie. 12As
jy nie gehoorsaam is nie, kan dit gebeur dat jy genoeg eet en mooi
huise bou en rustig woon, 13dat jou grootvee en jou kleinvee baie
word, dat jou silwer en goud vermeerder en jou besittings al hoe meer
word, 14en dat jy dan hoogmoedig word en die Here jou God vergeet
wat jou uit Egipte, uit die plek van slawerny, bevry het. 15Dit is Hy wat
jou laat trek het deur hierdie groot en gevaarlike woestyn vol giftige
slange en skerpioene, dit is Hy wat vir jou water uit die klipharde rots
laat vloei het in hierdie dor land sonder water 16en wat jou in die
woestyn manna laat eet het, iets wat jou voorvaders nie geken het nie.
Hy het jou laat swaarkry om jou op die proef te stel en om agterna
weer aan jou goed te doen. 17Jy kan dalk dink: my krag en my sterk
hande het vir my hierdie rykdom verwerf. 18Maar jy moet die Here jou
God nie vergeet nie, want dit is Hy wat jou die krag gee om die
rykdom te verwerf. So hou Hy die verbond in stand wat Hy met 'n eed
aan jou voorvaders beloof het. So is dit nou nog. 19As jy ooit die Here
jou God vergeet en ander gode aanhang en hulle dien en vereer,
verklaar ek vandag dat jy beslis tot niet sal gaan. 20Omdat jy dan nie

gehoorsaam is aan die woord van die Here jou God nie, sal jy net so omkom soos die nasies vir wie die Here laat omkom het.

DEUTERONÓMIUM 9

1Luister, Israel, jy gaan nou deur die Jordaanrivier trek om nasies te
gaan verdryf wat groter en sterker is as jy en om groot stede wat met
hoë mure versterk is, te gaan verower. 2Jy weet hoe 'n groot en sterk
volk die Enakiete is. Jy het gehoor daar word gevra: Wie kan die
Enakiete teëstaan?' 3Maar onthou: die Here jou God gaan voor jou uit
deur die Jordaan. Hy is 'n verterende vuur. Hy sal die Enakiete
oorweldig en aan jou onderwerp. Dan sal jy hulle kan verslaan en
hulle gou uitwis soos die Here jou beloof het. 4Wanneer die Here jou
God hulle verdryf het, moet jy nie sê: Die Here het my hierdie land in
besit laat neem omdat ek volmaak is' nie, want die Here het hierdie
nasies verdryf omdat hulle so goddeloos is. 5Dit is nie omdat jy
volmaak en opreg is dat jy sal ingaan om hulle land in besit te neem
nie. Omdat hierdie nasies so goddeloos is, sal die Here jou God hulle
verdryf, en so sal Hy die belofte vervul wat Hy met 'n eed aan jou
voorvaders Abraham, Isak en Jakob gemaak het. 6Jy moet goed
onthou dat die Here jou God nie hierdie goeie land vir jou gee om in
besit te neem omdat jy volmaak is nie. Jy is 'n hardkoppige volk.
7Moenie vergeet hoe julle die Here julle God kwaad gemaak het in die
woestyn nie. Vandat julle uit Egipte weggetrek het totdat julle hier op
hierdie plek aangekom het, was julle die hele tyd in opstand teen die
Here. 8By Horeb het julle gemaak dat die toorn van die Here ontvlam,
en Hy het so kwaad geword vir julle dat Hy julle wou uitroei. 9Ek het
teen die berg uitgeklim om die plat klippe te gaan ontvang, die plat
klippe waarop die Here die bepalings van sy verbond met julle geskryf
het. Ek het veertig dae en veertig nagte lank daar gebly en niks geëet
of gedrink nie. 10Die Here het vir my die twee plat klippe gegee
waarop met sy eie vinger al die woorde geskryf was wat Hy op die
berg uit die vuur uit met julle gepraat het, die dag met die
vergadering. 11Dit was aan die einde van die veertig dae en die veertig
nagte dat die Here die twee plat klippe, die plat klippe met die
verbondsbepalings daarop, vir my gegee het. 12Toe het die Here vir my
gesê: Gaan gou ondertoe, want jou volk wat jy uit Egipte laat trek het,
het afvallig geword. Hulle het baie gou weggedraai van die koers af
wat Ek vir hulle aangewys het, en hulle het vir hulle 'n afgodsbeeld
gegiet.' 13Die Here het verder vir my gesê: Ek het gesien dat dit 'n
hardkoppige volk is hierdie. 14Jy moet My nie probeer keer nie. Ek wil
hulle uitwis en hulle naam van die aarde af wegvee. Dan sal Ek jou 'n
sterk nasie maak, groter as hulle.' 15Toe het ek omgedraai en terwyl
die berg gebrand het, het ek afgegaan met die twee klippe van die
verbond in my hande. 16Ek het gesien hoe julle teen die Here julle God
gesondig het deurdat julle vir julle 'n beeld in die vorm van 'n bulkalf

gemaak het. Julle het baie gou weggedraai van die koers af wat die
Here vir julle aangewys het. 17Ek het die twee plat klippe wat ek in my
hande gehad het, flenters gegooi in julle teenwoordigheid. 18Daarna
het ek, soos die eerste keer, veertig dae en veertig nagte lank voor die
Here gelê en gebid. Ek het niks geëet en gedrink nie oor die groot
sonde wat julle gedoen het. Julle het gedoen wat verkeerd is in die oë
van die Here en Hom uitgetart. 19Ek was bang, want die toorn, die
gramskap van die Here, het so teen julle ontvlam dat Hy julle wou
uitroei. Maar ook hierdie keer het die Here na my geluister. 20Die Here
was so kwaad vir Aäron dat die Here hom om die lewe wou bring,
maar ek het destyds ook vir hom gebid. 21Ek het daardie gruwelike
ding, die kalf wat julle gemaak het, gevat en in die vuur gegooi. Toe
het ek dit stukkend geslaan en dit so fyn soos stof gemaal en dit in die
spruit gegooi wat van die berg af kom. 22Julle het die Here ook nog by
Tabera, by Massa en by Kibrot-Taäwa kwaad gemaak. 23Toe die Here
julle van Kades-Barnea af weggestuur het, het Hy gesê: Trek op en
neem die land wat Ek vir julle gegee het, in besit.' Maar julle het in
opstand gekom teen die bevel van die Here julle God. Julle het nie op
Hom vertrou nie en Hom nie gehoorsaam nie. 24Vandat ek julle leer
ken het, was julle in opstand teen die Here. 25Ek het die veertig dae en
veertig nagte voor die Here gelê en gebid, want Hy wou julle
vernietig. 26Ek het tot Hom gebid: Here my God, moet tog nie u volk
vernietig nie. Hy is u eiendom, U het hom gered toe U hom deur u
groot mag en met kragtige dade uit Egipte laat wegtrek het. 27Onthou
tog u dienaars Abraham, Isak en Jakob. Moenie aandag gee aan die
hardkoppigheid van hierdie volk nie, aan hulle opstandigheid en hulle
sonde nie. 28Waarom moet die mense van die land waaruit U ons laat
trek het, sê: Omdat die Here nie die Israeliete kon bring in die land
wat Hy hulle beloof het nie en omdat Hy hulle haat, het Hy hulle laat
wegtrek om hulle in die woestyn om die lewe te bring?' 29Hulle is tog
u volk, u eiendom wat U deur u groot mag en met kragtige dade laat
wegtrek het!

DEUTERONÓMIUM 10

1Destyds het die Here vir my gesê: Kap vir jou twee plat klippe soos
die voriges en klim die berg uit na My toe. Maak ook 'n ark van hout.
2Ek sal op die klippe die gebooie skryf wat op die voriges was wat jy
stukkend gegooi het. Dan moet jy die twee plat klippe in die ark sit.'
3Ek het die ark van doringhout gemaak en ek het twee plat klippe soos
die voriges gekap. Toe het ek teen die berg uitgeklim met die twee
plat klippe in my hand. 4Die Here het in dieselfde skrif as tevore die
tien gebooie geskryf wat Hy op die berg, die dag toe die volk
bymekaargekom het, uit die vuur uit vir julle gegee het. Daarna het
Hy die twee plat klippe vir my gegee. 5Toe het ek van die berg af
gekom en soos die Here my beveel het, het ek die plat klippe in die
ark gesit wat ek gemaak het. Hulle is nog daar. 6Die Israeliete het
weggetrek van die putte van Bene-Jaäkan af na Moserot toe. Daar is
Aäron oorlede, en daar is hy begrawe. Sy seun Eleasar het toe in sy
plek priester geword. 7Van daar af het hulle na Gor-Gidgad toe getrek
en van daar af na Jotbata toe, 'n waterryke gebied. 8Destyds het die
Here die Levistam afgesonder om die verbondsark van die Here te dra,
om in sy teenwoordigheid diens te doen en sy dienaars te wees, en om
die volk in die Naam van die Here te seën. En so is dit vandag nog.
9Daarom het die Leviete nie 'n eie grondgebied tussen hulle
volksgenote gekry nie, want Levi ontvang van wat die Here self
toekom, soos die Here jou God hom beloof het. 10Moses het verder
gesê: Soos die eerste keer het ek veertig dae en nagte op die berg
gebly. Ook hierdie keer het die Here na my geluister. Hy wou jou nie
meer uitroei nie. 11Toe het Hy vir my gesê: Jy moet die volk laat
wegtrek en hulle lei sodat hulle die land kan binnegaan en in besit
neem. Dit is die land wat Ek met 'n eed aan hulle voorvaders beloof
het om aan hulle te gee.' 12En nou, Israel, die Here jou God vra net dat
jy Hom moet eer, sy wil moet gehoorsaam, Hom moet liefhê en dien
met hart en siel. 13Gehoorsaam die gebooie en voorskrifte wat die Here
jou vandag deur my gee. Dit sal tot jou voordeel wees. 14Die hemel,
selfs die hoogste hemel, behoort aan die Here jou God, ook die aarde
en alles daarop. 15En tog het Hy sy liefde net aan jou voorvaders
betoon en vir julle, hulle nageslag, uit al die volke uitgekies. Dit is nou
nog so. 16Wy jou aan Hom en moenie hardkoppig wees nie. 17Die Here
jou God, Hy alleen is God, die Here: die groot God, die magtige, wat
wonderdade doen, wat vir niemand partydig is nie en ook nie
omkoopgeld aanneem nie. 18Hy laat reg geskied aan die weeskind en
die weduwee. Hy het die vreemdeling lief en gee vir hom kos en klere.
19Jy moet ook die vreemdelinge liefhê, want jy was self 'n vreemdeling
in Egipte. 20Jy moet die Here jou God eer, Hom dien en aanhang, en

wanneer jy 'n eed aflê, moet jy dit in sy Naam doen. 21Jy moet Hom
prys, want Hy is jou God en Hy het al hierdie magtige wonderdade
wat jy met jou eie oë gesien het, vir jou gedoen. 22Toe jou voorvaders
Egipte toe is, was hulle net sewentig; maar nou het die Here jou God
jou so baie gemaak soos die sterre in die lug.

DEUTERONÓMIUM 11

1Julle moet die Here julle God liefhê en altyd sy opdragte gehoorsaam:
al sy voorskrifte en bepalings en gebooie. 2Vandag weet julle hoe die
Here julle onderrig het, want julle, en nie julle kinders nie, het dit
beleef en gesien: sy grootheid, sy magtige dade, sy wonderdade, 3sy
tekens, alles wat Hy in Egipte gedoen het met die farao, koning van
Egipte, en sy hele land. 4Julle het beleef wat Hy gedoen het met die
leër van Egipte, sy perde en sy strydwaens wat die Here deur die
water van die Rietsee laat verswelg het toe hulle julle agtervolg het.
Die Here het hulle mag so gebreek dat hulle nou nog nie herstel het
nie. 5Julle het self beleef wat Hy vir julle gedoen het in die woestyn en
totdat julle tot hier gekom het, 6wat Hy gedoen het met Datan en
Abiram, seuns van Eliab seun van Ruben, toe die aarde oopgeskeur het
en hulle en hulle familie en hulle eiendom, selfs al hulle vee ingesluk
het voor die oë van al die Israeliete. 7Met julle eie oë het julle al
hierdie groot dade gesien wat die Here gedoen het. 8Julle moet alles
gehoorsaam wat ek julle vandag beveel, sodat julle sterk kan optree en
die land wat julle gaan verower, kan binnegaan en in besit neem. 9As
julle gehoorsaam is, sal julle baie lank bly woon in die land wat die
Here met 'n eed beloof het om aan julle voorvaders en hulle nageslag
te gee. Dit is 'n land wat oorloop van melk en heuning. 10Die land wat
julle in besit gaan neem, is nie soos Egipte waar julle vandaan kom
nie, waar julle julle saad gesaai het en wat julle dan met baie moeite
natgelei het asof dit 'n groentetuin is. 11Die land wat julle in besit gaan
neem, is 'n land met berge en vlaktes en word nat gemaak met
reënwater. 12Dit is 'n land waarvoor die Here jou God sorg: van
nuwejaarsdag af tot oujaarsdag toe hou Hy ononderbroke sy oog
daaroor. 13As julle al die gebooie wat ek julle vandag gee, stiptelik
gehoorsaam en die Here julle God liefhet en dien met hart en siel, 14sal
Hy vir julle land sy reën gee op die regte tyd, lente- en somerreëns, en
julle sal koring, wyn en olie oes. 15Die Here sal sorg vir groen gras op
julle veld vir julle vee, en julle sal oorgenoeg hê om te eet. 16Pas op
dat julle nie verlei word om ander gode te gaan dien en vereer nie,
17want dan sal die toorn van die Here teen julle ontvlam, en Hy sal dit
nie laat reën nie, die aarde sal nie meer sy opbrengs lewer nie, en julle
sal baie gou verdwyn uit die goeie land wat die Here aan julle gee.
18Hierdie woorde van die Here moet julle lewe vul. Julle moet dit as
herinneringsteken vasbind aan julle hande en dit moet 'n merk op julle
voorkoppe wees. 19Leer dit vir jou kinders deur met hulle daaroor te
praat as jy in jou huis is en as jy op pad is, as jy gaan slaap en as jy
opstaan. 20Skryf dit op jou deurkosyne en op jou stadspoorte. 21Dan sal
julle en julle nageslag lank, ja, so lank as die hemel en die aarde sal

bestaan, bly woon in die land wat die Here met 'n eed beloof het om
aan julle voorvaders te gee. 22As julle al hierdie gebooie wat ek julle
vandag gee, stiptelik gehoorsaam deur daarvolgens te lewe en die
Here julle God lief te hê, sy wil te doen en Hom aan te hang, 23sal Hy
al hierdie nasies verdryf, en dan sal julle die grondgebied van nasies
wat groter en sterker is as julle, in besit neem. 24Elke plek waar julle
kom, sal julle s'n wees: van die woestyn in die suide af tot by
Libanonberg in die noorde, van die rivier, die Eufraatrivier, in die
ooste af tot by die see in die weste. Dit sal julle grense wees.
25Niemand sal teen julle kan bly staan nie. Soos die Here beloof het,
sal Hy orals waar julle gaan, 'n skrik en angs vir julle oor die land laat
kom. 26Let op, ek hou julle vandag die seën en die straf voor: 27die seën
sal kom as julle die gebooie van die Here julle God gehoorsaam, wat
ek julle vandag gee; 28die straf sal kom as julle ongehoorsaam is aan
die gebooie van die Here julle God en die pad verlaat wat ek julle
vandag aangewys het en ander gode aanhang waarvan julle nou nog
nie eers weet nie. 29Wanneer die Here julle God julle bring in die land
wat julle in besit gaan neem, moet julle die seën afkondig op
Gerisimberg en die straf op Ebalberg. 30Die twee berge lê wes van die
Jordaan, anderkant die pad uit die ooste, die pad uit die gebied van
die Jordaanvallei, waar die Kanaäniete woon, regoor Gilgal, naby die
waarsêersboom. 31Julle staan op die punt om deur die Jordaan te trek
om die land in besit te neem wat die Here julle God aan julle gee.
Wanneer julle dit in besit geneem het en daar woon, 32moet julle al die
voorskrifte en die bepalings wat ek julle vandag gegee het,
gehoorsaam en daarvolgens lewe.

DEUTERONÓMIUM 12

1Hier volg voorskrifte en bepalings waaraan julle julle lewe lank
gehoorsaam moet wees en waarvolgens julle hier op aarde moet lewe
in die land wat die Here die God van julle voorvaders aan julle gegee
het om in besit te neem. 2Vernietig elke plek waar die nasies vir wie
julle gaan verdryf, hulle gode gedien het: op hoë berge, op heuwels en
onder elke groen boom. 3Breek hulle altare af, breek hulle klippilare
stukkend, verbrand hulle gewyde pale, vernietig hulle afgodsbeelde en
verwyder elke teken van hulle bestaan uit die land uit. 4Julle mag nie
die Here julle God dien op die manier waarop ander nasies hulle gode
dien nie. 5Julle moet na die wil van God gaan vra op die plek wat die
Here julle God sal kies uit al julle stamgebiede om sy Naam daar te
vestig en daar te woon. Daarheen moet julle gaan 6en julle brandoffers
en ander offers bring, ook julle tiendes en ander bydraes, julle
gelofteoffers en vrywillige offers, die eerstelinge van julle groot- en
kleinvee. 7Daar in die teenwoordigheid van die Here julle God moet
julle en julle families saam eet en bly wees oor alles wat julle reggekry
het deurdat die Here julle God julle voorspoedig gemaak het. 8Moenie
doen soos ons nou hier doen deurdat elkeen aanbid waar hy wil nie,
9want julle het nog nie gekom by die rusplek, die besitting wat die
Here julle God vir julle sal gee nie. 10Maar julle sal deur die Jordaan
trek en gaan woon in die land wat die Here julle God julle sal laat
besit en daar sal julle rus hê van al julle vyande in die omgewing en
daar sal julle veilig woon. 11Daar is die plek wat die Here julle God sal
kies om sy Naam daar te laat woon en daarheen moet julle al die
offers bring soos ek julle beveel het: julle brandoffers en ander offers,
julle tiendes en ander bydraes, en al die gelofteoffers wat julle aan die
Here beloof het. 12Daar moet julle en julle kinders en julle slawe en
slavinne daarvan geniet in die teenwoordigheid van die Here julle
God, ook die Leviete wat by julle woon, want hulle het nie 'n deel van
die land as besitting saam met julle gekry nie. 13Moenie julle
brandoffers sommer op enige plek offer wat vir julle goed lyk nie.
14Julle mag dit net offer op die plek wat die Here sal kies in die gebied
van een van die stamme. Daar moet julle julle brandoffers offer en
daar moet julle alles doen wat ek julle beveel het. 15Vir kos mag julle
egter op enige plek waar julle woon 'n dier slag en die vleis eet wat
die Here julle God vir julle gee deurdat Hy julle voorspoedig maak. Of
'n persoon rein of onrein is, hy mag daarvan eet, ook van 'n ribbok of
'n takbok. 16Julle mag egter nie die bloed eet nie. Julle moet dit op die
grond uitgooi asof dit water is. 17In die plekke waar julle woon, mag
julle ook nie die tiende van julle koring of wyn of olie eet nie, ook nie
die eerstelinge van julle grootvee of kleinvee nie, en ook nie iets wat

julle aan die Here beloof het of enige vrywillige offer of ander bydrae
aan die Here nie. 18Dit mag julle net in die teenwoordigheid van die
Here julle God eet op die plek wat Hy gekies het. Eet dit, saam met
julle seuns en dogters, julle slawe en slavinne en die Leviete wat by
julle woon. In die teenwoordigheid van die Here julle God moet julle
bly wees oor alles wat Hy julle laat regkry het. 19So lank as julle in
julle land woon, mag julle nie die Leviet afskeep nie. 20Wanneer die
Here julle God julle grondgebied uitbrei, soos Hy julle beloof het, en
julle besluit om vleis te eet omdat julle lus is daarvoor, mag julle dit in
enige plek eet waar julle woon. 21Wanneer die plek wat die Here julle
God sal kies om sy Naam daar te vestig, ver van julle af is, kan julle
van die grootvee of die kleinvee wat die Here vir julle gegee het, slag
soos ek julle beveel het en julle kan dit na hartelus geniet in die plek
waar julle woon, 22en soos in die geval van 'n ribbok of 'n takbok mag
almal, rein en onrein, daarvan eet. 23Julle moet net sorg dat julle nie
die bloed eet nie, want die lewe van 'n dier is in sy bloed, en julle mag
nie die lewe saam met die vleis eet nie. 24Julle mag die bloed nie eet
nie. Julle moet dit op die grond uitgooi asof dit water is. 25As julle dit
nie eet nie, doen julle wat reg is in die oë van die Here, en dan sal dit
goed gaan met julle en julle nageslag. 26Alle gewyde gawes wat julle
by julle het en alles wat julle met 'n gelofte aan die Here beloof het,
moet julle bring na die plek toe wat die Here sal kies. 27Julle moet
julle brandoffers, die vleis en die bloed daarvan, op die altaar van die
Here julle God neersit. Die bloed van julle ander offers moet julle teen
die altaar van die Here julle God uitgooi en dan mag julle die vleis
eet. 28Julle moet al die gebooie wat ek julle gegee het, gehoorsaam en
dan sal dit vir altyd goed gaan met julle en julle nageslag, want dan
doen julle wat goed en reg is in die oë van die Here julle God. 29Die
Here julle God sal die nasies verslaan na wie toe julle op pad is om
hulle te verdryf. As julle hulle oorwin het en in hulle land woon,
30moet julle sorg dat julle nie, selfs nadat hulle deur julle verslaan is,
deur hulle in 'n valstrik gelei word wanneer julle na hulle gode sou
begin uitvra nie. Moenie sê: Hoe vereer hierdie nasies hulle gode? Ek
sou dit ook so wou doen' nie. 31Julle mag nie die Here julle God dien
op die manier waarop hulle hulle gode dien nie, want wat hierdie
nasies doen, is afskuwelik vir die Here: hulle verbrand selfs hulle
seuns en dogters vir hulle gode. Die Here haat dit alles. 32Elke gebod
wat ek julle beveel het, moet julle gehoorsaam en daarvolgens moet
julle lewe; julle mag daar niks bysit en niks daarvan wegvat nie.

DEUTERONÓMIUM 13

1Wanneer 'n profeet of iemand wat drome uitlê by jou kom en vir jou
vertel van 'n teken of 'n wonder, 2en die teken kom uit of die wonder
vind plaas soos hy gesê het, en hy dan op grond daarvan vir jou sê:
Kom ons gaan dien ander gode al het jy hulle nie vroeër geken nie, al
het ons hulle nie vroeër gedien nie,' 3moet jy nie na hom luister nie.
Die Here jou God stel jou net op die proef om vas te stel of jy Hom
liefhet met hart en siel. 4Jy moet getrou bly aan die Here jou God en
Hom eer, jy moet sy gebooie gehoorsaam en na sy bevele luister, jy
moet Hom dien en aanhang. 5Daardie profeet of droomuitlêer moet
doodgemaak word, want hy het jou aangehits om in opstand te kom
teen die Here jou God wat jou uit Egipte laat trek het en jou bevry het
uit die plek van slawerny. Daardie man wil jou laat optree in stryd
met die wil van die Here jou God wat Hy aan jou geopenbaar het. Jy
moet hierdie soort kwaad tussen julle uitroei. 6Dit kan gebeur dat jou
broer, jou ma se seun, of jou seun of jou dogter of jou eie vrou of jou
boesemvriend jou in die geheim wil verlei en vir jou sê: Kom ons gaan
dien ander gode.' Dit kan gode wees wat jy en jou voorvaders nie
geken het nie, 7gode van die volke in jou omgewing, gode wat naby is
of ver, gode in die een uithoek van die land of in die ander uithoek.
8Dan mag jy nie voor hom swig en na hom luister nie. Jy mag hom nie
jammer kry nie. Moet hom nie verskoon en wegsteek nie. 9Jy moet
hom sonder meer doodmaak. Jy moet daarmee begin en dan moet die
volk jou daarin bystaan. 10Jy moet hom met klippe doodgooi, want hy
wou jou verlei om ontrou te word aan die Here jou God wat jou uit
Egipte, uit die plek van slawerny, bevry het. 11Die hele Israel moet dit
hoor en bang word sodat so 'n verkeerde ding nie weer onder julle
gedoen word nie. 12Wanneer jy hoor dat kwaadstokers gekom het in
een van die stede wat die Here jou God vir jou sal gee om in te woon,
en hulle sy inwoners verlei het deur hulle aan te spoor om vreemde
gode te dien waarvan julle nie geweet het nie, 13moet jy die saak
deeglik ondersoek en haarfyn daarna uitvra. As die gerug waar is en
die afskuwelike daad wel tussen julle plaasgevind het, 14moet jy die
inwoners van daardie stad sonder meer doodmaak. Die stad met alles
daarin, selfs sy vee, moet as banoffer vernietig word. 15Jy moet alles in
die stad op die stadsplein bymekaarmaak en saam met die stad geheel
en al verbrand as 'n offer aan die Here jou God. Die stad moet vir
altyd 'n puinhoop bly. Dit mag nie weer herbou word nie. 16Niks van
wat as banoffer bestem is, mag deur jou gevat word nie, sodat die
toorn van die Here nie verder ontvlam nie en Hy jou genadig kan
wees. Dan sal jy weer baie word soos die Here met 'n eed aan jou
voorvaders beloof het, 17want dan luister jy na die Here jou God en

gehoorsaam jy al sy gebooie wat ek jou vandag gee, deurdat jy doen wat reg is in die oë van die Here jou God.

DEUTERONÓMIUM 14

1Julle is kinders van die Here julle God. Julle mag julle nie stukkend
kerf of die hare voor op julle kop afskeer as julle oor 'n afgestorwene
treur nie. 2Julle is 'n volk wat aan die Here julle God gewy is. Hy het
julle uit al die volke op die aarde uitgekies om sy eiendomsvolk te
wees. 3Julle mag niks eet wat afstootlik is nie. 4Die diere waarvan julle
mag eet, is: bees, skaap, bok, 5takbok, ribbok, hartbees, klipbok, eland,
gemsbok, springbok, 6al dié wat volledig gesplete kloue het en herkou.
7Maar dié wat net herkou of net volledig gesplete kloue het, mag julle
nie eet nie: die kameel, die haas, die dassie. Hulle herkou maar het nie
gesplete kloue nie: hulle is vir julle onrein. 8Dit geld ook van die vark:
hy het wel gesplete kloue maar hy herkou nie. Hy is vir julle onrein.
Julle mag nie die vleis van hierdie diere eet of selfs aan hulle karkasse
raak nie. 9In die geval van waterdiere mag julle alles eet wat vinne en
skubbe het. 10Maar julle mag nie dié eet wat nie vinne en skubbe het
nie: hulle is vir julle onrein. 11Julle mag alle rein voëls eet. 12Die
volgende mag egter nie geëet word nie: arende, lammervangers en
visarende; 13swartaasvoëls, valke en al die roofvoëlsoorte; 14al die
kraaisoorte; 15volstruise, nagvalke, seemeeue en alle soorte roofvoëls;
16uile, ibisse en flaminke; 17pelikane, swane en visvangers; 18ooievaars
en al die reiersoorte; hoep-hoepe en vlermuise. 19Alle insekte wat
vlerke het, is vir julle onrein. Hulle mag nie geëet word nie. 20Julle
mag net rein voëls eet. 21Julle mag nie 'n dier wat gevrek het, eet nie.
Gee dit vir die vreemdeling wat by julle bly, en hy kan dit eet, of
verkoop dit aan 'n uitlander. Julle is 'n gewyde volk, julle behoort aan
die Here julle God. Julle mag nie 'n boklam in sy ma se melk kook nie.
22Jy moet elke jaar 'n tiende van die opbrengs van jou gesaaides, van
wat op jou land groei, opsy sit: 23jy moet dit in die teenwoordigheid
van die Here jou God eet op die plek wat Hy sal kies om sy Naam daar
te laat woon. Jy moet die tiende opsy sit van jou koring, jou wyn en
jou olie en dan ook nog die eerstelinge van jou grootvee en jou
kleinvee, sodat jy kan leer om die Here jou God altyddeur te eer.
24Maar as die Here jou God jou baie voorspoedig maak en die plek wat
Hy sal kies om sy Naam daar te vestig boonop nog ver van jou af is,
sodat jy nie die tiende die hele ent pad kan dra nie, 25kan jy die tiende
in geld omsit. Jy moet dan die geld vat en na die plek toe gaan wat
die Here jou God vir Hom gekies het. 26Daar moet jy met die geld koop
net wat jy wil: bees, skaap, wyn, bier, of enigiets anders wat jy wil hê.
Dan moet jy en jou familie dit daar in die teenwoordigheid van die
Here jou God eet en bly wees. 27Moenie die Leviete wat in jou
omgewing woon, vergeet nie, want hulle het nie 'n eie grondgebied as
besitting saam met jou gekry nie. 28Om die drie jaar moet jy die volle

tiende van daardie jaar se opbrengs in jou dorpe gaan wegpak. 29Dan kan die Leviete wat nie 'n eie grondgebied as besitting saam met jou gekry het nie, die vreemdelinge, die weeskinders en die weduwees in jou omgewing genoeg eet. As jy dit doen, sal die Here jou God jou voorspoedig maak in alles wat jy aanpak.

DEUTERONÓMIUM 15

1Aan die einde van elke sewende jaar moet jy skuld afskryf. 2Dit moet
so gedoen word: elkeen aan wie 'n mede-Israeliet iets skuld, moet dit
vir hom afskryf. 'n Skuldeiser mag nie sy mede-Israeliet, sy broer,
dwing om hom te betaal nie, want dit is die jaar waarin die Here
afskrywing van skuld beveel. 3Jy mag wel 'n nie-Israeliet dwing om sy
skuld te betaal, maar as 'n mede-Israeliet jou iets skuld, moet jy dit vir
hom afskryf. 4As jy maar net luister na die Here jou God en
gehoorsaam is aan al hierdie gebooie wat ek jou vandag gee en
daarvolgens lewe, sal daar nie 'n arme onder jou wees nie, want die
Here sal jou baie voorspoedig maak in die land wat Hy jou gee om as
jou eie te besit. 5Die Here jou God sal jou voorspoedig maak soos Hy
beloof het, en jy sal aan baie nasies kan uitleen sonder dat jy self hoef
te leen. Jy sal oor baie nasies heers, maar oor jou sal hulle nie heers
nie. 6As daar in een van die dorpe in die land wat die Here jou God
aan jou gee, 'n arme is, 'n mede-Israeliet, moet jy nie hard en suinig
wees teenoor so 'n broer van jou wat arm is nie. 7Wees vrygewig
teenoor hom en leen hom wat hy nodig het. 8Moenie sondige gedagtes
herberg en dink dit is nie goed om jou broer wat arm is te help nie
omdat die sewende jaar, die jaar van afskrywing, op hande is nie. Hy
mag hom teen jou op die Here beroep, en jy sal skuldig staan. 9Gee
vryelik aan jou broer wat arm is, en moenie sleg voel omdat jy vir
hom gegee het nie, want juis omdat jy vir hom gee, sal die Here jou
God jou voorspoedig maak in alles wat jy doen en aanpak. 10Daar sal
altyd armes in jou land wees, en daarom het ek jou beveel om
vrygewig te wees teenoor jou mede-Israeliet wat in nood is en arm is.
11Wanneer 'n mede-Israeliet, 'n Hebreër soos jy, 'n man of 'n vrou, aan
jou verkoop word, en hy werk ses jaar vir jou, moet jy hom in die
sewende jaar vrylaat. 12Maar wanneer jy hom vrylaat, moet jy hom nie
met leë hande laat gaan nie. 13Gee hom 'n behoorlike deel van jou
kleinvee, van die graan op jou dorsvloer en van jou parskuip. Van
alles waarin die Here jou God jou voorspoedig gemaak het, moet jy vir
hom gee. 14Jy moet onthou jy was self 'n slaaf in Egipte en die Here
jou God het jou bevry. Dit is daarom dat ek jou vandag hierdie bevel
gee. 15Maar as dit sou gebeur dat jou slaaf vir jou sê: Ek wil nie van u
af weggaan nie, want ek het u en u familie lief,' omdat hy dit goed by
jou het, 16moet jy 'n els vat en dit deur sy oor steek teen die deur. Dan
is hy vir altyd jou slaaf. Met 'n slavin moet jy dieselfde doen. 17Moenie
dink 'n ramp het jou getref as jy jou slaaf vrylaat nie, want in die ses
jaar het hy jou dubbel die loon van 'n huurling gespaar. Die Here jou
God sal jou voorspoedig maak in alles wat jy doen. 18Jy moet elke
manlike eersteling wat daar onder jou grootvee en jou kleinvee gebore

word, aan die Here jou God wy. Jy mag nie die eersteling van jou
grootvee laat werk nie, en die eersteling van jou kleinvee mag jy nie
skeer nie. 19Jy en jou familie moet dit elke jaar in die teenwoordigheid
van die Here jou God eet op die plek wat Hy gekies het. 20Maar as die
eersteling 'n liggaamsgebrek het, as hy lam of blind is of enige ander
liggaamsgebrek het, mag jy hom nie as offer vir die Here jou God
bring nie. 21Jy moet dit dan in jou woonplek eet en enigiemand, rein
of onrein, mag daarvan eet asof dit 'n ribbok of 'n takbok is. 22Maar jy
mag nie die bloed daarvan eet nie; gooi dit op die grond uit asof dit
water is.

DEUTERONÓMIUM 16

1Onthou die maand Abib en vier die paasfees tot eer van die Here jou
God. Dit was 'n nag in die maand Abib dat die Here jou God jou uit
Egipte laat trek het. 2Op die plek wat die Here sal kies om sy Naam
daar te laat woon, moet jy uit jou kleinvee of jou grootvee die
paasoffer vir die Here jou God bring. 3Jy mag nie brood met suurdeeg
in eet nie, maar sewe dae lank moet jy ongesuurde brood eet. Dit is
brood wat herinner aan jou swaarkry, en jy moet jou lewe lank dink
aan die dag waarop jy uit Egipte weg is: hoe jy haastig daar weg is.
4Sewe dae lank mag daar in jou hele gebied geen suurdeeg wees nie.
Daar mag nie van die vleis wat jy op die eerste aand offer, tot die
volgende môre toe oorbly nie. 5Jy mag nie die paasoffer bring in enige
van die woonplekke wat die Here jou God vir jou gee nie. 6Jy mag dit
net bring in die plek wat die Here jou God sal kies om sy Naam daar
te laat woon. Daar moet jy die paasoffer bring in die aand, teen
sononder, want julle het in die aand uit Egipte uit weggetrek. 7Braai
en eet dit in die plek wat die Here jou God sal kies. Gaan dan die
volgende môre terug huis toe. 8Ses dae moet jy dan nog ongesuurde
brood eet, en op die sewende dag moet julle tot eer van die Here jou
God saamkom. Op hierdie dag mag jy geen werk doen nie. 9Jy moet
sewe weke bereken van die dag af dat jy jou graan begin oes. 10Vier
die fees van die weke tot eer van die Here jou God. In die mate waarin
die Here jou God jou met voorspoed geseën het, moet jy 'n vrywillige
offer vir Hom bring. 11In die plek wat die Here jou God sal kies om sy
Naam daar te laat woon, moet jy bly wees in die teenwoordigheid van
die Here jou God, jy en jou seuns en dogters, jou slawe en slavinne,
die Leviete wat in jou omgewing woon, die vreemdelinge, die
weeskinders en die weduwees by jou. 12Jy moet altyd onthou dat jy 'n
slaaf was in Egipte. Onderhou al hierdie voorskrifte en leef
daarvolgens. 13Jy moet die huttefees sewe dae lank vier nadat jy jou
oes van die dorsvloer en die parskuip af ingery het. 14Jy moet bly wees
op hierdie fees, jy en jou seuns en dogters, jou slawe en slavinne, al
die Leviete, vreemdelinge, weeskinders en weduwees van jou
omgewing. 15In die plek wat die Here jou God sal kies, moet jy sewe
dae lank tot sy eer feesvier, omdat die Here jou God jou met 'n goeie
oes geseën het en alles wat jy aangepak het, voorspoedig gemaak het.
Daarom moet jy bly wees. 16Drie keer elke jaar moet al jou mans in die
plek wat die Here jou God sal kies, in sy teenwoordigheid verskyn: op
die fees van die ongesuurde brood, die fees van die weke en die
huttefees. Die volk mag nie sonder offers in die teenwoordigheid van
die Here verskyn nie. 17Elkeen moet 'n geskenk bring in die mate
waarin die Here jou God jou voorspoedig gemaak het. 18In elke dorp

wat die Here jou God vir jou gee, moet jy regters en amptenare
aanstel. Hulle moet die volk billik regeer. 19Jy moet die regspraak sy
loop laat neem en vir niemand partydig wees nie. Wanneer jy
regspreek, mag jy geen omkoopgeskenk aanneem nie, want dit maak
dié wat van beter moet weet, blind en laat die saak van die onskuldige
skeef loop. 20Jy moet alleen laat geld wat reg is. Dan sal jy bly lewe en
die land wat die Here jou God vir jou gee, in besit neem. 21Jy mag nie
'n gewyde paal inplant langs die altaar wat jy vir die Here jou God
gebou het nie. 22Jy mag ook nie vir jou 'n klippilaar oprig nie, want die
Here jou God haat sulke goed.

DEUTERONÓMIUM 17

1Jy mag nie vir die Here jou God 'n bees of 'n skaap offer wat 'n
liggaamsgebrek of 'n letsel het nie. So iets is afskuwelik vir die Here
jou God. 2Dit kan gebeur dat jy in een van die dorpe wat die Here jou
God vir jou sal gee, 'n man of 'n vrou kry wat die verbond verbreek en
doen wat verkeerd is in die oë van die Here jou God 3deur ander gode
te dien en te vereer: die son of die maan of enige ander hemelliggaam.
Die Here het nie hierdie soort diens beveel nie. 4Wanneer dit vir jou
vertel word of wanneer jy dit hoor, moet jy noukeurig navraag doen
daaroor en as dit waar is dat so iets afskuweliks in Israel gedoen is,
5moet jy die man of die vrou wat die verkeerde ding gedoen het, laat
uitbring na die stadspoort toe en hy of sy moet daar met klippe
doodgegooi word. 6Die terdoodveroordeling mag net plaasvind op die
eenparige getuienis van twee of drie getuies, nie op dié van net een
nie. 7Die getuies moet die vonnis begin voltrek, en daarna moet die
hele volk dit help uitvoer. Jy moet hierdie soort kwaad tussen julle
uitroei. 8Dit kan gebeur dat 'n saak voor jou gebring word wat vir jou
te moeilik is: oor bloedvergieting of oor 'n hofuitspraak of oor
aanranding. Dan moet jy na die plek toe gaan wat die Here jou God
vir Hom sal uitkies. 9Gaan dan na die Levitiese priesters en die regter
wat aan diens is, en vra raad by hulle. Hulle sal vir jou die regte
uitspraak lewer. 10Handel volgens die uitspraak wat hulle vir jou lewer
daar by die plek wat die Here sal kies. Gehoorsaam alles wat hulle jou
daar leer, en lewe daarvolgens. 11Jy moet handel volgens die onderrig
wat hulle gee, volgens die uitspraak wat hulle vir jou lewer. Jy mag
nie 'n haarbreedte afwyk van wat hulle vir jou sê nie. 12Die man wat
nie luister nie en so die regter en die priester wat diens lewer in die
heiligdom van die Here jou God, met minagting behandel, moet
doodgemaak word. Jy moet die soort verkeerde ding uit Israel uitroei.
13Die hele volk sal hiervan hoor en bang word om so moedswillig op
te tree. 14Wanneer jy in die land kom wat die Here jou God vir jou sal
gee, en jy dit in besit geneem het en daarin woon, sal jy sê: Ek wil 'n
koning oor my aanstel. Elke nasie in my omgewing het 'n koning.'
15Stel dan tog die koning aan vir wie die Here jou God kies. Jy moet
iemand uit jou eie volk as koning aanstel. Jy mag nie 'n uitlander,
iemand wat nie uit jou volk is nie, as koning aanstel nie. 16Hy mag nie
baie perde aanhou nie en hy mag ook nie die volk na Egipte toe laat
teruggaan om vir hulle baie perde aan te skaf nie. Die Here het vir
julle gesê: Julle mag nooit weer daarheen teruggaan nie.' 17Die koning
mag ook nie baie vrouens hê nie, sodat hy nie aan die Here ontrou
word nie. Hy mag ook nie sy silwer en goud te veel laat word nie.
18Wanneer hy as koning oor sy ryk regeer, moet hy vir hom 'n afskrif

van hierdie wet maak. Hiervoor moet hy die eksemplaar van die
Levitiese priesters gebruik. 19Hy moet die afskrif by hom hou en sy
lewe lank moet hy dit gereeld lees sodat hy kan leer om die Here sy
God te dien deur gehoorsaam te wees aan alles in hierdie wet en om
volgens al hierdie voorskrifte te lewe. 20Dan sal hy hom nie bo sy
volksgenote verhef en 'n haarbreedte afwyk van hierdie gebod nie. As
hy gehoorsaam is, sal hy lank lewe in sy koninkryk, hy en sy seuns
tussen sy volk Israel.

DEUTERONÓMIUM 18

1Die Levitiese priesters, die afstammelinge van Levi, sal nie tussen die
Israeliete grond as besitting kry nie. Die hele Levistam sal die
vuuroffers eet wat vir die Here gebring is, wat aan Hom behoort. 2Die
priesters kry nie 'n eie grondgebied tussen hulle volksgenote nie, Levi
ontvang van wat die Here self toekom. Dit is soos die Here vir hom
beloof het. 3Die priesters mag soos volg by die volk aanspraak maak op
offers wat gebring word: iemand wat 'n bees of 'n skaap kom offer,
moet vir die priester die blad, die kakebene en die pens van die dier
gee; 4jy moet vir die priester die beste deel gee van jou koringoes en
jou wynoes, van jou olie-opbrengs en jou wolskeersel. 5Die Here jou
God het die Levistam uit al jou stamme uitgekies om in sy diens te
staan. Levi en sy nageslag moet vir altyd aan die Naam van die Here
diens lewer. 6Wanneer 'n Leviet uit enige van die Israelitiese stede
waar hy as vreemdeling woon, na die plek toe wil kom wat die Here
sal kies, 7mag die Leviet aan die Naam van die Here sy God diens
lewer soos al sy mede-Leviete wat daar in die teenwoordigheid van die
Here diens doen. 8So 'n Leviet moet net soveel kos as die ander Leviete
kry, ongeag wat hy as erfgoed besit. 9Wanneer jy in die land kom wat
die Here jou God vir jou sal gee, moet jy nie die afskuwelike praktyke
van daardie nasies aanleer nie. 10Daar mag nie iemand by jou wees
wat sy seun of dogter as offer laat verbrand nie. Daar mag nie 'n
besweerder by jou wees nie en ook nie 'n towenaar of iemand wat
voortekens lees of 'n goëlaar 11of 'n slangbesweerder of iemand wat
geeste om inligting vra en dooies raadpleeg nie. 12Die Here het 'n afsku
van elkeen wat hierdie soort ding doen. Trouens, dit is juis oor die
afskuwelike praktyke van die Kanaäniete dat die Here jou God hulle in
jou belang gaan verdryf. 13Jy moet opreg wees voor die Here jou God.
14Hierdie nasies wat jy gaan verdryf, luister na towenaars en
besweerders. Maar die Here jou God verbied jou om dit te doen. 15Die
Here jou God sal 'n profeet onder jou na vore laat kom, een van jou
volksgenote. Hy sal soos ek wees. Vir hom moet jy gehoorsaam. 16Dit
sal wees soos destyds toe die gemeente by Horeb bymekaargekom het
en jy vir die Here jou God gesê het: Ek kan nie weer 'n keer die stem
van die Here my God aanhoor en weer na die groot vuur kyk nie,
want dan sterf ek.' 17Toe het die Here vir my gesê: Wat hulle gesê het,
is reg. 18Ek sal 'n profeet vir hulle na vore laat kom, een van hulle
volksgenote. Hy sal soos jy wees. Ek sal my woorde in sy mond gee, en
hy sal vir sy volksgenote alles sê wat Ek hom beveel. 19Ek sal self
rekenskap eis van elkeen wat nie gehoorsaam is aan my woorde wat
die profeet in my Naam sê nie. 20'n Profeet wat hom dit aanmatig om
in my Naam iets te sê wat Ek hom nie beveel het nie, moet sterf. Dit

geld ook van 'n profeet wat in die naam van ander gode praat.'
21Wanneer jy jou afvra: Hoe sal ek die woorde kan uitken wat die Here
nie met die profeet gepraat het nie? 22moet jy weet: as 'n profeet iets in
die Naam van die Here aankondig en dit kom nie uit nie en dit gebeur
nie so nie, dan het die Here nie met die profeet gepraat nie. Dan het
die profeet hom dit aangematig en hoef jy jou nie aan hom te steur
nie.

DEUTERONÓMIUM 19

1Die Here jou God sal die nasies uitroei wie se land Hy aan jou sal gee.
Hy sal hulle verdryf en jy sal in hulle stede en in hulle huise woon. 2In
die land wat die Here jou God aan jou gee om te besit, moet jy drie
stede uitsonder 3as stede waarheen iemand kan vlug as hy 'n ander
doodgemaak het. Jy moet die land wat die Here jou God aan jou as
besitting gee, in drie streke verdeel sodat die stede maklik bereikbaar
is. 4Iemand mag na een van die stede toe vlug om te bly lewe as hy 'n
ander doodgemaak het sonder voorbedagte rade en sonder dat daar
voorheen vyandskap tussen hulle was. 5Wanneer iemand byvoorbeeld
saam met sy buurman na 'n bos toe gaan om hout te kap en hy swaai
die byl in sy hand om 'n boom te kap, en die byl skram weg van die
boom af en tref die buurman sodat hy sterf, mag so 'n persoon na een
van die drie stede toe vlug om te bly lewe. 6As die pad na so 'n stad
toe te lank sou wees, sou dit kon gebeur dat 'n familielid wat in sy
woede die ander se dood wil wreek, die man wat hom doodgemaak
het, agtervolg en inhaal en doodmaak al is daar nie 'n misdaad
gepleeg wat die dood verdien nie: daar was mos nie voorheen
vyandskap tussen hulle nie. 7Dit is waarom ek jou beveel om drie stede
uit te sonder. 8Maar as die Here jou God die grondgebied uitbrei soos
Hy met 'n eed aan jou voorvaders beloof het en Hy gee die hele land
wat Hy aan hulle beloof het aan jou, moet jy nog drie stede by die
eerste drie voeg. Die Here sal jou gebied uitbrei omdat jy hierdie hele
wet wat ek jou vandag gee, gehoorsaam deurdat jy die Here jou God
liefhet en altyd volgens sy wil lewe. 9Daar mag nie onskuldige bloed
vergiet word in die land wat die Here jou God aan jou as besitting sal
gee nie, want dan sal daar bloedskuld op jou rus. 10Wanneer daar
vyandskap is tussen 'n man en sy buurman, en hy lê sy buurman voor
en pak hom en slaan hom dat hy sterf, en die man vlug dan na een
van hierdie stede toe, 11moet die leiers van sy stad hom van daar af
laat haal en hom oorgee in die mag van die familielid wat die ander se
dood wil wreek, en die familielid mag hom doodmaak. 12Jy mag hom
nie genade betoon nie. Jy moet uit Israel uitroei dié wat onskuldige
bloed vergiet, dan sal dit met jou goed gaan. 13Jy mag nie jou
buurman se grenslyne verskuif nie. Dit is grenslyne wat voorheen deur
die voorgeslag vasgestel is vir die eiendom wat jy sal besit in die land
wat die Here jou God jou as besit sal gee. 14Daar mag nie net een
persoon teen iemand getuig nie, al was die oortreding of die misdaad
ook wat, al het hy ook hoe verkeerd gehandel. 'n Beskuldiging kan net
bewys word deur die getuienis van twee of drie getuies. 15Wanneer 'n
kwaadwillige getuie iemand van ontrou aan die Here beskuldig,
16moet die twee mans wat in die saak betrokke is, voor die Here

verskyn, voor die priesters en die regters wat aan diens is. 17Die regters
moet die saak deeglik ondersoek en as dit blyk dat die persoon wat sy
volksgenoot beskuldig het, 'n vals getuie is, 18moet julle hom aandoen
wat hy sy volksgenoot wou aandoen. So moet hierdie soort kwaad
tussen julle uitgeroei word. 19Die ander mense sal daarvan hoor en
bang word en hierdie soort verkeerde ding sal nie weer tussen julle
voorkom nie. 20Jy mag so 'n persoon nie genade betoon nie: 'n lewe vir
'n lewe, 'n oog vir 'n oog, 'n tand vir 'n tand, 'n hand vir 'n hand en 'n
voet vir 'n voet.

DEUTERONÓMIUM 20

1Wanneer jy teen jou vyande gaan oorlog maak en jy merk hulle het
perde en strydwaens en hulle is meer as jy, moet jy nie vir die vyande
bang wees nie. Die Here jou God wat jou uit Egipte laat trek het, is by
jou. 2Wanneer jy gereed staan om te veg, moet die priester nader kom
en die volk toespreek. 3Hy moet vir hulle sê: Luister, Israel! Julle staan
nou gereed om teen julle vyande te veg. Moenie bewe nie, moenie
bang wees nie, moenie vreesbevange word nie, moenie vir hulle skrik
nie. 4Die Here julle God gaan saam met julle om vir julle teen julle
vyande te veg, om julle die oorwinning te laat behaal.' 5Die leiers moet
vir die volk sê: Wie het 'n huis gebou en dit nog nie betrek nie? Hy
moet teruggaan huis toe sodat hy nie in die oorlog omkom en 'n ander
sy huis betrek nie. 6Wie het 'n wingerd geplant en nog nie van sy
vrugte geëet nie? Hy moet teruggaan huis toe sodat hy nie in die
oorlog omkom en 'n ander van sy wingerd eet nie. 7Wie het verloof
geraak maar is nog nie getroud nie? Hy moet teruggaan huis toe sodat
hy nie in die oorlog omkom en 'n ander met sy verloofde trou nie.'
8Verder moet die leiers nog vir die volk sê: Wie is bang? Wie bewe?
Hy moet teruggaan huis toe sodat hy nie sy volksgenote laat moed
verloor soos hy nie.' 9Wanneer die leiers met die volk gepraat het,
moet daar leëraanvoerders aangestel word. 10Wanneer jy teen 'n stad
optrek om daarteen te veg, moet jy 'n vredesaanbod maak. 11As die
stad die vredesaanbod aanvaar en sy poorte vir jou oopgooi, moet al
sy inwoners jou dwangarbeiders word en vir jou werk. 12Maar as die
stad nie met jou vrede sluit nie en teen jou wil oorlog maak, moet jy
dit beleër. 13Die Here jou God sal dit in jou mag oorgee. Dan moet jy
al die manlike inwoners daarvan om die lewe bring, 14maar die
vrouens en klein kindertjies, die vee en alles wat in die stad is, alles
wat gebuit kan word, moet jy buitmaak sodat jy kan geniet wat jy by
jou vyand buitgemaak het, wat die Here jou God vir jou gegee het.
15Dit moet jy doen met al die stede wat baie ver van jou af is, met die
stede wat nie aan hierdie nasies hier by jou behoort nie. 16Uit die stede
van hierdie volke wat deur die Here jou God aan jou as besitting
gegee word, mag jy niks laat bly lewe nie. 17Jy moet die Hetiete,
Amoriete, Kanaäniete, Feresiete, Hewiete en Jebusiete om die lewe
bring as 'n banoffer aan die Here jou God soos Hy jou beveel het.
18Hulle mag julle nie leer om al die afskuwelike afgodsbeelde te maak
wat hulle vir hulle as gode gemaak het nie. Hulle mag julle nie teen
die Here julle God laat sondig nie. 19Wanneer jy 'n stad 'n lang ruk
beleër terwyl jy daarteen oorlog maak om dit in te neem, moet jy nie
sy bome verwoes en dit afkap nie, want jy moet die vrugte daarvan
eet. Jy mag dit nie afkap nie, want die bome op die land is nie mense

dat jy teen hulle moet veg nie. 20Net bome wat jy weet nie vrugte dra wat geëet kan word nie, mag jy beskadig. Jy kan hulle afkap om beleëringswerke te bou teen die stad wat met jou oorlog maak solank jy dit nog nie ingeneem het nie.

DEUTERONÓMIUM 21

1Wanneer iemand wat om die lewe gebring is, gekry word waar hy in
die veld lê in die land wat die Here jou God aan jou as besitting sal
gee, en niemand weet wie hom doodgemaak het nie, 2moet jou leiers
en jou regters uitgaan en die afstand meet van hom af tot by die stede
in die omgewing. 3Die leiers van die stad naaste aan die lyk moet dan
'n vers vat wat nog nooit in 'n juk getrek het nie 4en haar na 'n spruit
toe bring wat loop en waar daar nie geploeg of gesaai is nie. Daar by
die spruit moet hulle die vers se nek breek. 5Dan moet die Levitiese
priesters wat deur die Here jou God uitgekies is om Hom te dien en in
sy Naam die seën uit te spreek, nader kom en enige geskil of aanklag
moet deur hulle uitspraak afgehandel word. 6Al die leiers van die stad
naaste aan die lyk moet dan hulle hande was bo-oor die vers waarvan
die nek gebreek is by die spruit, 7en sê: Ons het nie hierdie bloed
vergiet nie en ons het ook nie gesien wie dit gedoen het nie. 8Here, U
wat vir Israel verlos het, spreek tog u volk vry en moenie dat die skuld
van bloed wat onskuldig vergiet is, op u volk Israel bly nie.' Dan sal
hulle vry wees van die skuld vir die dood van die man. 9So sal jy doen
wat reg is in die oë van die Here en sal jy die skuld vir 'n onskuldige
dood onder jou uit verwyder. 10Wanneer jy gaan oorlog maak, en die
Here jou God gee jou vyande in jou mag oor, en jy neem
krygsgevangenes 11en jy sien 'n mooi vrou onder hulle en jy kry haar
lief en jy wil met haar trou, 12moet jy haar in jou huis inbring. Dan
moet sy haar hare afskeer, haar naels afsny, 13en haar klere wat sy as
krygsgevangene gedra het, uittrek. Sy moet in jou huis woon en 'n
maand lank oor haar ouers treur. Daarna kan jy met haar gemeenskap
hê, en is jy haar man en sy jou vrou. 14As jy later nie meer lief is vir
haar nie, moet jy haar laat gaan waarheen sy wil. Jy mag haar nie
verkoop nie, jy mag haar ook nie as slavin gebruik nie, want jy het
met haar gemeenskap gehad. 15Wanneer 'n man twee vrouens het, een
wat hy liefhet en een van wie hy nie hou nie, en albei het vir hom
kinders in die wêreld gebring, en die oudste seun is die kind van die
vrou van wie hy nie hou nie, 16mag hy nie die seun van die vrou wat
hy liefhet, in sy testament as sy oudste beskou en hom bevoorreg bo
die seun wat eintlik sy oudste is nie, die seun van die vrou van wie hy
nie hou nie. 17Die man moet die seun van die vrou van wie hy nie hou
nie, as oudste erken deur aan hom 'n dubbele deel van alles te gee. Hy
is die eersteling van die man se manlike krag, en die reg van die
eersteling kom hom toe. 18Wanneer 'n man 'n opstandige en
ongehoorsame seun het wat nie na sy pa en ma wil luister nie, selfs al
straf hulle hom, 19moet hulle hom na die leiers van die stad toe vat by
die stadspoort. 20Hulle moet vir die leiers van die stad sê: Hierdie seun

van ons is opstandig en ongehoorsaam. Hy luister nie na ons nie. Hy is
'n vraat en 'n suiplap.' 21Dan moet al die mans van die stad hom met
klippe doodgooi. So moet jy hierdie soort kwaad tussen julle uitroei,
en die hele Israel sal daarvan hoor en bang wees. 22Wanneer iemand
tereggestel word vir 'n oortreding wat die doodstraf verdien, en jy
hang hom aan 'n paal op, 23mag sy lyk nie die nag daaraan bly hang
nie. Jy moet hom dieselfde dag nog begrawe, want wie opgehang
word, is deur God vervloek. Jy mag nie die land wat deur die Here jou
God aan jou as besitting gegee is, verontreinig nie.

DEUTERONÓMIUM 22

1Jy mag jou nie blind hou wanneer jy 'n verdwaalde bees of skaap van
jou volksgenoot sien nie. Jy moet dit na hom toe terugvat. 2As hy nie
naby jou bly nie of as jy hom nie ken nie, moet jy die dier na jou huis
toe vat, en dit moet daar bly tot hy dit kom soek. Dan moet jy dit vir
hom teruggee. 3So moet jy ook maak met 'n donkie of 'n kledingstuk
van jou volksgenoot of enigiets anders wat wegraak en jy kry dit. Jy
mag nie onverskillig staan daarteenoor nie. 4Jy mag nie onverskillig
staan teenoor 'n donkie of 'n bees van jou volksgenoot as jy dit sien val
nie. Jy moet hom die dier help optel. 5'n Vrou mag nie mansklere dra
nie, en 'n man mag nie vrouensklere aantrek nie. Die Here jou God het
'n afsku van mense wat dit doen. 6Wanneer jy afkom op 'n voëlnes in 'n
boom of op die grond, en daar is kleintjies of eiers in die nes en die
wyfie sit daarop, mag jy nie die wyfie saam met die kleintjies vir jou
vat nie. 7Jy mag die kleintjies vir jou vat, maar jy moet die wyfie laat
wegvlieg. Dan sal dit goed gaan met jou, en sal jy 'n lang lewe hê.
8Wanneer jy 'n nuwe huis bou, moet jy 'n reling rondom die dak
aanbring sodat jy nie met jou huis iemand se dood veroorsaak as hy
van die dak af val nie. 9Jy mag nie 'n ander gewas in jou wingerd plant
nie. As jy dit doen, sal die opbrengs van die gewas, sowel as die
druiweoes die tempel toekom. 10Jy mag nie 'n bees en 'n donkie saam
voor 'n ploeg inspan nie. 11Jy mag nie 'n kledingstuk dra wat van twee
soorte materiaal, wol en linne, gemaak is nie. 12Jy moet klossies
vaswerk aan al die some van jou klere. 13Wanneer 'n man 'n vrou trou,
kan dit gebeur dat hy 'n afkeer kry van haar nadat hy met haar
gemeenskap gehad het 14en haar van slegte gedrag beskuldig en haar
'n slegte naam laat kry deurdat hy sê: Ek het hierdie vrou getrou en
met haar gemeenskap gehad, maar ek het nie enige tekens dat sy 'n
maagd was, by haar gevind nie.' 15Dan moet haar pa en haar ma die
tekens dat sy 'n maagd was, na die leiers van die stad toe bring in die
stadspoort 16en dan moet haar pa vir hulle sê: Ek het my dogter met
hierdie man laat trou en nou haat hy haar. 17Hy beskuldig haar van
slegte gedrag deurdat hy sê hy het nie enige tekens dat sy 'n maagd
was, by haar gevind nie. Maar hier is die tekens dat my dogter 'n
maagd was.' Dan moet haar pa haar nagklere vir die leiers van die
stad wys. 18Hulle moet die man dan met 'n sweep slaan 19en hom met
elf honderd en veertig gram silwer beboet. Hulle moet die geld vir
haar pa gee omdat die man haar, 'n maagd van Israel, 'n slegte naam
laat kry het. Sy sal ook die man se vrou bly. Hy mag nooit van haar
skei nie. 20Maar as die man die waarheid gepraat het, en daar nie
enige tekens dat sy 'n maagd was by haar gevind is nie, 21moet hulle
haar by die deur van haar pa se huis laat uitkom en die mans van die

stad moet haar daar met klippe doodgooi. Sy moet sterf omdat sy 'n
ongehoorde ding in Israel gedoen het deurdat sy met 'n man
geslagsgemeenskap gehad het terwyl sy nog ongetroud was. So moet
jy hierdie soort kwaad tussen julle uitroei. 22Wanneer 'n man betrap
word terwyl hy gemeenskap het met 'n ander man se vrou, moet die
man en die vrou wat gemeenskap gehad het, altwee doodgemaak
word. So moet jy hierdie soort kwaad tussen die Israeliete uitroei.
23Wanneer 'n man 'n verloofde meisie in die stad raakloop en met haar
gemeenskap het, 24moet jy altwee na die stadspoort toe uitbring en
met klippe doodgooi. Hulle moet sterf: die meisie omdat sy nie in die
stad om hulp geroep het nie en die man omdat hy die verloofde van sy
volksgenoot onteer het. So moet jy hierdie soort kwaad tussen julle
uitroei. 25Maar as 'n man 'n verloofde meisie in die veld raakloop en
haar oorweldig en met haar gemeenskap het, moet net die man sterf.
26Die meisie moet ongestraf bly. Sy het niks gedoen wat die dood
verdien nie, want in haar geval is dit soos wanneer 'n man iemand
gryp en vermoor. 27Die verloofde meisie is in die veld raakgeloop, en
sy het om hulp geroep, maar daar was niemand om haar te help nie.
28Wanneer 'n man 'n meisie wat nie verloof is nie, raakloop en haar
gryp en met haar gemeenskap het, en hulle word betrap, 29moet die
man wat met haar gemeenskap gehad het, vyf honderd en sewentig
gram silwer aan haar pa gee en met haar trou. Hy het haar onteer en
daarom mag hy nooit van haar skei nie. 30'n Seun mag nie met sy pa se
vrou trou nie. 'n Seun mag nie gemeenskap hê met 'n vrou wat aan sy
pa behoort nie.

DEUTERONÓMIUM 23

1Iemand wie se geslagsorgane verbrysel is of iemand wat ontman is,
mag nie lid van die gemeente van die Here wees nie. 2Niemand wat
gebore is uit ontoelaatbare geslagsgemeenskap mag lid van die
gemeente word nie, selfs nie so 'n persoon se tiende nageslag nie.
3Geen Ammoniet of Moabiet mag lid van die gemeente word nie.
Niemand uit hulle nageslag mag ooit lid van die gemeente word nie,
selfs nie eers een van die tiende geslag nie. 4Dit is omdat hulle jou nie
van kos en water voorsien het toe julle uit Egipte getrek het nie en
hulle vir Bileam seun van Beor uit Petor in Mesopotamië gehuur het
om jou te vervloek. 5Die Here jou God wou egter nie na Bileam luister
nie en die Here jou God het Bileam se vervloeking in 'n seën verander,
want die Here jou God het jou lief. 6Jy mag nooit in vrede leef met die
Ammoniete en die Moabiete nie, en jy mag nooit iets goeds aan hulle
doen nie. 7Jy mag egter nie 'n Edomiet wegstoot nie, want hy is jou
bloedverwant; ook nie 'n Egiptenaar nie, want jy was 'n vreemdeling
in sy land. 8Kinders uit hulle derde geslag mag lid word van die
gemeente. 9Wanneer jy optrek teen jou vyande, moet jy oppas dat jy
nie iets verkeerds doen nie. 10As daar iemand by jou is wat nie rein is
nie op grond van iets wat in die nag met hom gebeur het, moet hy uit
die kamp uit gaan. Hy mag nie in die kamp wees nie. 11Teen die aand
moet hy hom was en na sononder mag hy in die kamp inkom. 12Jy
moet 'n plek buite jou kamp hê waarheen jy kan uitgaan. 13By jou
uitrusting moet daar 'n stok wees en as jy jou buite wil gaan ontlas,
moet jy 'n gat grawe met die stok en as jy klaar is, moet jy alles
toekrap. 14Die Here jou God gaan saam met jou in jou kamp om jou te
bevry deur jou vyande in jou mag oor te gee, en daarom moet jou
kamp rein wees. As die Here iets onbetaamliks by jou sien, sal Hy jou
verlaat. 15Jy mag nie 'n slaaf wat van sy eienaar af na jou toe
weggeloop het, aan sy eienaar teruggee nie. 16Die slaaf mag by jou
woon in een van jou stede wat hy kies, waar dit hom pas. Jy mag hom
nie laat swaarkry nie. 17Jy mag nie prostitute by die tempel aanhou
nie, of dit nou vrouens of mans uit Israel is. 18Wanneer jy 'n gelofte
afgelê het, mag jy nie die loon van 'n prostituut, of dit nou dié van 'n
man of 'n vrou is, na die huis van die Here jou God toe bring nie. Hy
het 'n afkeer van hierdie twee dinge. 19Jy mag niks teen rente aan jou
volksgenoot uitleen nie: nie geld of kos of enigiets wat 'n mens kan
uitleen nie. 20Jy mag aan 'n nie-Israeliet iets teen rente uitleen, maar
aan jou volksgenoot mag jy niks teen rente uitleen nie. Dan sal die
Here jou God jou voorspoedig maak in alles wat jy aanpak in die land
waarheen jy op pad is om dit in besit te neem. 21Wanneer jy 'n gelofte
aflê teenoor die Here jou God, moet jy nie traag wees om dit na te

kom nie, anders sal die Here jou God jou tot verantwoording roep en
sal jy skuldig wees. 22Wanneer jy nie 'n gelofte aflê nie, sal jy nie
skuldig wees nie, 23maar as jy vrywillig 'n gelofte teenoor die Here jou
God aflê, moet jy versigtig wees met wat jy sê en moet jy die gelofte
nakom. 24Wanneer jy in jou buurman se wingerd ingaan, mag jy net
soveel druiwe eet as jy wil om jou honger te stil, maar jy mag niks in
jou sak sit nie. 25Wanneer jy in jou buurman se koringland ingaan,
mag jy are pluk met jou hand, maar jy mag nie 'n sekel in sy
koringland gebruik nie.

DEUTERONÓMIUM 24

1Wanneer 'n man met 'n vrou trou, kan dit gebeur dat hy haar nie
meer liefhet nie omdat hy iets onbetaamliks aan haar gevind het. Dan
mag hy 'n skeibrief skryf en dit vir haar gee en haar uit sy huis uit
wegstuur. 2Sy kan dan uit sy huis uit gaan en met 'n ander man trou.
3As haar tweede man haar ook later nie meer liefhet nie en 'n skeibrief
skryf en dit vir haar gee en haar uit sy huis uit wegstuur, of as haar
tweede man sterf, 4mag haar eerste man wat haar weggestuur het, nie
weer met haar trou nie. Sy is verontreinig, en as hy weer met haar
trou, sal dit vir die Here iets afskuweliks wees. Jy mag nie die land
wat die Here jou God vir jou as besitting sal gee, onder jou sonde laat
ly nie. 5Wanneer 'n man pas getroud is, mag hy nie saam met die leër
optrek om te gaan oorlog maak nie. Hy mag ook nie met enige
verpligting belas word nie. 'n Jaar lank moet hy van alles vrygestel
wees om sy vrou met wie hy getroud is, gelukkig te maak. 6Jy mag nie
iemand se twee maalklippe as pand neem nie, selfs nie die boonste
maalklip nie, want dan vat jy sy daaglikse brood as pand. 7Wanneer
dit ontdek word dat iemand sy broer, 'n mede-Israeliet, gesteel het en
hom as slaaf gebruik of verkoop het, moet die dief sterf. Jy moet
hierdie soort kwaad tussen julle uitroei. 8Jy moet versigtig wees as
melaatsheid jou tref. Jy moet versigtig wees en presies doen wat die
Levitiese priesters jou voorhou. Ek het hulle alles beveel, en jy moet
versigtig wees en dit doen. 9Jy moet onthou wat die Here jou God vir
Mirjam aangedoen het toe julle uit Egipte weggetrek het. 10Wanneer jy
iets aan jou buurman leen, mag jy nie in sy huis ingaan om iets as
pand te gaan vat nie. 11Jy moet buite staan en die man aan wie jy
geleen het, moet vir jou die pand uitbring buite toe. 12As die man arm
is, moet jy nie die pand ná slaaptyd hou nie. 13Jy moet die pand
teruggee wanneer die son ondergaan sodat hy onder sy kledingstuk
kan slaap. Dan sal hy jou seën, en die Here jou God sal jou optrede
goedvind. 14Jy mag nie 'n huurling wat arm en behoeftig is, laat
swaarkry nie, of hy nou al 'n volksgenoot is of 'n vreemdeling wat by
jou woon in een van jou land se stede. 15Jy moet hom sy loon nog
dieselfde dag gee, voor die son ondergaan, want hy is arm en reken op
sy loon. As jy dit nie doen nie, sal hy by die Here kla oor jou en sal jy
skuldig wees. 16Vaders mag nie oor die optrede van kinders en kinders
nie oor die optrede van vaders doodgemaak word nie. Elkeen kan net
vir sy eie sonde die doodstraf kry. 17Jy mag nie die regte van 'n
vreemdeling of van 'n weeskind van hulle af wegvat nie. Jy mag nie
die klere van 'n weduwee as pand neem nie. 18Jy moet onthou dat jy in
Egipte 'n slaaf was, en dat die Here jou God jou daaruit bevry het.
Daarom beveel ek jou om al hierdie dinge te doen. 19Wanneer jy jou

lande afoes en jy vergeet 'n gerf op die land, moet jy nie omdraai om
dit te gaan haal nie. Dit moet bly vir 'n vreemdeling of 'n weeskind of
'n weduwee. Dan sal die Here jou God jou seën in alles wat jy aanpak.
20Wanneer jy olywe afslaan van jou olyfboom af, mag jy nie agterna
weer gaan afslaan nie. Wat agtergebly het, moet bly vir 'n vreemdeling
of 'n weeskind of 'n weduwee. 21Wanneer jy jou wingerd oes, mag jy
nie agterna weer gaan oes nie. Wat agtergebly het, moet bly vir 'n
vreemdeling of 'n weeskind of 'n weduwee. 22Jy moet onthou dat jy in
Egipte 'n slaaf was. Dit is waarom ek jou beveel om al hierdie dinge te
doen.

DEUTERONÓMIUM 25

1Dit kan gebeur dat twee mans in 'n hofsaak betrokke raak en dat die
regters uitspraak lewer en die een onskuldig verklaar en die ander een
skuldig. 2Wanneer die skuldige dan lyfstraf opgelê is, moet 'n regter
hom op die grond laat lê, en hy moet in die teenwoordigheid van die
regter soveel houe kry as hy verdien. 3Hy mag nie meer as veertig
houe kry nie, want as hy meer as dit kry, word jou volksgenoot voor
jou oë verkleineer. 4Jy mag nie 'n bees waarmee jy graan dors, se bek
toebind nie. 5Wanneer broers saamwoon, en een van hulle sterf sonder
'n seun, mag sy weduwee nie met 'n buitestaander trou nie. Haar man
se broer moet met haar trou en so sy verantwoordelikheid nakom
teenoor sy broer. 6Haar eerste seun moet die naam van die afgestorwe
broer dra sodat sy naam nie uit Israel uitsterf nie. 7As die broer nie
met sy broer se weduwee wil trou nie, moet sy na die leiers in die
stadspoort toe gaan en vir hulle sê: My swaer weier om die naam van
sy broer in Israel te laat voortleef. Hy weier om met my sy
verantwoordelikheid na te kom teenoor sy broer.' 8Die stadsleiers moet
hom dan laat roep en met hom praat. As hy daarop staan en bly sê: Ek
wil nie met haar trou nie,' 9moet sy skoonsuster na hom toe kom en in
die teenwoordigheid van die stadsleiers moet sy sy skoen uittrek en
hom in die gesig spoeg en vir hom sê: So sal dit gaan met die man wat
nie vir sy broer 'n huis, 'n nageslag, wil bou nie.' 10Dan moet die man
en sy huis onder die Israeliete bekend wees as Huis van die uitgetrekte
Skoen. 11Wanneer twee mans baklei, en die een se vrou kom help haar
man teen die een deur wie haar man geslaan word en sy gryp die
ander man aan sy geslagsorgane, 12moet haar hand afgesny word. Jy
mag geen genade betoon nie. 13Jy mag nie met gewigte werk wat nou
sus dan so, nou groot dan klein is nie. 14Jy mag nie met inhoudsmate
werk wat nou sus dan so, nou groot dan klein is nie. 15Jy moet billik
en regverdig afweeg en afmeet. Dan sal jy lank leef in die land wat
deur die Here jou God aan jou gegee word. 16Die Here jou God het 'n
afsku van almal wat oneerlik is en ander bedrieg. 17Jy moet onthou
wat Amalek jou aangedoen het toe julle uit Egipte getrek het. 18Hy het
jou van agter af aangeval toe jy moeg en uitgeput was, en hy het
almal wat nie kon byhou nie, om die lewe gebring sonder om hom aan
God te steur. 19Wanneer die Here jou God jou die oorwinning laat
behaal het oor al jou vyande rondom jou en jy rustig woon in die land
wat die Here jou God aan jou gee as jou eiendom en jy dit besit, moet
jy die naam van Amalek van die aarde af uitwis. Jy mag nie vergeet
om dit te doen nie.

DEUTERONÓMIUM 26

1Wanneer jy in die land kom wat die Here jou God aan jou gee as jou
eiendom en jy dit besit en jy daarin woon, 2moet jy van elke eerste oes
wat jy insamel in die land wat die Here jou God aan jou gee, 'n deel
vat en dit in 'n mandjie sit en daarmee na die plek toe gaan wat die
Here jou God sal kies om sy Naam daar te laat woon. 3Jy moet na die
priester toe gaan wat in daardie tyd daar sal wees, en vir hom sê: Ek
verklaar vandag voor die Here u God dat ek gekom het in die land wat
die Here met 'n eed aan ons voorvaders beloof het om aan ons te gee.'
4Dan moet die priester die mandjie by jou vat en dit neersit voor die
altaar van die Here jou God. 5Jy moet dan in die teenwoordigheid van
die Here jou God sê: My vader was 'n Arameër wat van plek tot plek
getrek het. Hy het na Egipte toe gegaan en met min mense daar as
vreemdeling gaan woon. Daar het hy 'n groot, sterk en talryke nasie
geword. 6Die Egiptenaars het ons sleg behandel. Hulle het ons verdruk
en ons harde werk laat doen. 7Ons het na die Here die God van ons
voorvaders om hulp geroep, en Hy het ons gehoor. Hy het ons ellende
en ons swaarkry raakgesien en gesien hoe ons verdruk word. 8Die Here
het ons uit Egipte laat wegtrek deur magtige dade, kragtige groot dade
wat vrees ingeboesem het, tekens en wonders. 9Hy het ons in hierdie
plek gebring en hierdie land aan ons gegee, 'n land wat oorloop van
melk en heuning. 10Dit is die rede waarom ek nou die eerste opbrengs
van die land wat deur die Here aan my gegee is, gebring het.' Dan
moet jy dit neersit in die teenwoordigheid van die Here jou God en
Hom aanbid. 11Jy moet al die goeie dinge geniet wat die Here jou God
aan jou en jou huisgenote gee, jy en die Leviete en die vreemdelinge
wat by jou woon. 12Om die drie jaar is dit 'n jaar van tiendes. Dan
moet jy 'n tiende van die opbrengs van jou land opsy sit. As jy dit opsy
gesit het, moet jy dit gee aan die Leviet, die vreemdeling, die
weeskind en die weduwee dat hulle in jou stede genoeg kan hê om te
eet. 13Dan moet jy in die teenwoordigheid van die Here jou God sê: Ek
het die gewyde deel uit my huis uit weggeneem en aan die Leviet, die
vreemdeling, die weeskind en die weduwee gegee soos U my beveel
het in al u gebooie. Ek het nie een van u gebooie oortree nie. Ek het
hulle nie vergeet nie. 14Ek het nie van die tiende geëet terwyl ek gerou
het nie. Ek het dit nie uit my huis uit weggeneem terwyl ek onrein
was nie. Ek het nie daarvan aan 'n dooie afgod geoffer nie. Ek het na
U geluister, Here my God, en ek het alles gedoen wat U my beveel het.
15Kyk tog af, Here, uit u heilige woonplek, uit die hemel, en seën u
volk Israel en die land wat U aan ons gegee het soos U aan ons
voorvaders met 'n eed beloof het, 'n land wat oorloop van melk en
heuning.' 16Die Here jou God beveel jou vandag om volgens hierdie

voorskrifte en bepalings te leef en om hulle te gehoorsaam. Jy moet
dit doen met hart en siel. 17Jy het vandag verklaar dat die Here jou
God is, en dat jy volgens sy wil sal lewe, dat jy sy voorskrifte en
gebooie en bepalings sal gehoorsaam en dat jy na Hom sal luister.
18Die Here het vandag verklaar dat jy sy eiendomsvolk is soos Hy jou
beloof het, en gesê dat jy al sy gebooie moet gehoorsaam, 19dat Hy jou
oor al die nasies wat Hy gemaak het, sal stel en aan jou meer lof en
roem en eer sal gee as aan hulle, en dat jy 'n volk sal wees wat aan die
Here jou God gewy sal wees soos Hy beloof het.

DEUTERONÓMIUM 27

1Moses en die leiers van Israel het die volk beveel: Jy moet al die
gebooie gehoorsaam wat ek jou vandag beveel. 2Wanneer jy deur die
Jordaanrivier trek op pad na die land toe wat die Here jou God aan
jou gee, moet jy groot klippe opstapel en hulle met kalk afwit.
3Wanneer jy deurtrek om die land in te gaan, die land wat die Here
jou God aan jou sal gee, die land wat oorloop van melk en heuning,
soos die Here jou God aan jou voorvaders beloof het, moet jy al die
woorde van hierdie wet op die klippe skryf. 4Nadat jy deur die
Jordaan getrek het, moet jy die klippe waaroor ek nou net opdragte
gegee het, op Ebalberg opstapel en moet jy hulle met kalk afwit. 5Daar
moet jy 'n klipaltaar bou vir die Here jou God. Jy mag die klip nie kap
nie. 6Jy moet die altaar vir die Here jou God bou van onbewerkte klip
en daarop moet jy jou brandoffers aan die Here jou God offer. 7Jy
moet jou maaltydoffers offer en dit daar eet en bly wees in die
teenwoordigheid van die Here jou God. 8Jy moet hierdie hele wet
duidelik leesbaar skryf op die klippe wat jy opstapel. 9Moses en die
Levitiese priesters het vir die hele Israel gesê: Bly stil en luister, Israel!
Vandag het jy die volk van die Here jou God geword. 10Jy moet na die
Here jou God luister en jy moet lewe volgens die gebooie en die
voorskrifte wat ek jou vandag beveel. 11Op dieselfde dag het Moses vir
die volk gesê: 12Wanneer julle deur die Jordaanrivier getrek het, moet
die volgende stamme op Gerisimberg gaan staan: Simeon, Levi, Juda,
Issaskar, Josef en Benjamin. Hulle moet die volk seën. 13Die volgende
stamme moet op Ebalberg gaan staan: Ruben, Gad, Aser, Sebulon, Dan
en Naftali. Hulle moet die straf aankondig. 14Die Leviete moet hardop
vir die hele Israel sê: 15Daar rus 'n vloek op elkeen wat 'n afgodsbeeld
uitsny of giet en dit in die geheim êrens neersit om te vereer. Die Here
het 'n afsku daarvan. Dit is mensewerk. Dan moet die hele volk
antwoord: Amen!' 16Daar rus 'n vloek op elkeen wat sy pa of ma
minag. Dan moet die hele volk antwoord: Amen!' 17Daar rus 'n vloek
op elkeen wat die grenslyn van sy buurman verlê! Dan moet die hele
volk antwoord: Amen!' 18Daar rus 'n vloek op elkeen wat 'n blinde op
'n verkeerde pad lei! Dan moet die hele volk antwoord: Amen!' 19Daar
rus 'n vloek op elkeen wat nie reg laat geskied aan 'n vreemdeling, 'n
weeskind of 'n weduwee nie! Dan moet die hele volk antwoord:
Amen!' 20Daar rus 'n vloek op elkeen wat gemeenskap het met sy pa se
vrou, want hy het haar wat aan sy pa behoort, ontbloot. Dan moet die
hele volk antwoord: Amen!' 21Daar rus 'n vloek op elkeen wat
gemeenskap het met enige dier! Dan moet die hele volk antwoord:
Amen!' 22Daar rus 'n vloek op elkeen wat gemeenskap het met sy
suster, 'n dogter van sy pa of sy ma. Dan moet die hele volk antwoord:

Amen!' 23Daar rus 'n vloek op elkeen wat gemeenskap het met sy
skoonma! Dan moet die hele volk antwoord: Amen!' 24Daar rus 'n vloek
op elkeen wat sy naaste doodmaak, al is dit in die geheim! Dan moet
die hele volk antwoord: Amen!' 25Daar rus 'n vloek op elkeen wat
omkoopgeld aanvaar om 'n onskuldige dood te maak! Dan moet die
hele volk antwoord: Amen!' 26Daar rus 'n vloek op elkeen wat nie
hierdie wet onderhou en nie daarvolgens lewe nie! Dan moet die hele
volk antwoord: Amen!

DEUTERONÓMIUM 28

1As jy goed luister na die Here jou God en jy gehoorsaam al sy gebooie
wat ek jou vandag gee, en jy lewe daarvolgens, sal die Here jou God
jou oor al die nasies van die aarde stel. 2As jy luister na die Here jou
God, sal al hierdie seëninge oor jou kom en jou lewe verryk. 3Jy sal
geseën wees in die stad, jy sal geseën wees in die oop veld. 4Jou
nageslag sal geseën wees, en die opbrengs van jou lande en die aanteel
van jou diere, jou kalweroes en jou lammeroes. 5Jou oesmandjie en
jou knieskottel sal geseën wees. 6Jy sal geseën wees waar jy ook gaan.
7Die Here sal jou vyande wat jou aanval, vir jou laat vlug. Hulle sal uit
een rigting teen jou opruk, maar in talle rigtings voor jou uit vlug. 8Die
Here sal die seën beveel om oor jou te kom, oor jou graanskure en oor
alles wat jy aanpak. Die Here jou God sal jou seën in die land wat Hy
aan jou gee. 9As jy die gebooie van die Here jou God gehoorsaam en sy
wil doen, sal Hy jou in stand hou as sy heilige volk soos Hy met 'n eed
aan jou beloof het. 10Al die volke op die aarde sal weet dat die Naam
van die Here oor jou uitgeroep is, en hulle sal bang wees vir jou. 11Die
Here sal jou oorlaai met die goeie: met 'n nageslag, met die aanteel
van jou vee, met die opbrengs van jou grond in die land wat die Here
met 'n eed aan jou voorvaders beloof het om aan jou te gee. 12Die Here
sal sy goeie voorraadskuur, die hemel, vir jou oopmaak om vir jou
land reën te gee op die regte tyd, om alles wat jy doen, te seën. Dan
sal jy aan baie nasies kan leen, maar self sal jy nie hoef te leen nie.
13As jy luister na die Here jou God se gebooie wat ek jou vandag gee,
as jy hulle gehoorsaam en daarvolgens lewe en nie ander gode
aanhang en dien en so afwyk van alles wat ek jou vandag beveel nie,
sal die Here jou God jou die kop maak, nie die stert nie, en sal jy altyd
bo wees, nie onder nie. 14As jy nie luister na die Here jou God nie en jy
gehoorsaam nie al sy gebooie en voorskrifte wat ek jou vandag gee, en
jy lewe nie daarvolgens nie, sal al hierdie strawwe oor jou kom en jou
tref: 15Daar sal 'n vloek op jou rus in die stad, daar sal 'n vloek op jou
rus in die oop veld. 16Daar sal 'n vloek rus op jou oesmandjie en op jou
knieskottel. 17Daar sal 'n vloek rus op jou nageslag en op die opbrengs
van jou lande, op jou kalweroes en jou lammeroes. 18Daar sal 'n vloek
op jou rus waar jy ook gaan. 19Die Here sal die vloek oor jou stuur,
verwarring en terugslae in alles wat jy aanpak en doen, totdat Hy jou
uitgeroei het en jou skielike ondergang bewerk het oor al die
verkeerde dinge wat jy gedoen het deurdat jy Hom verlaat het. 20Die
Here sal peste en plae aan jou laat kleef totdat Hy jou uitgeroei het uit
die land waarheen jy op pad is om dit in besit te neem. 21Die Here sal
jou tref met tering, inflammasie en koorssiekte, met hitte, met oorlog
en met brandkoring en roes. Dit sal by jou bly totdat jy uitgewis is.

22Die hemel bo jou sal brons word en die aarde onder jou yster. 23Die
Here sal stof en roet in jou land laat reën. Dit sal uit die hemel uit op
jou afkom en jou uitdelg. 24Die Here sal jou laat vlug vir jou vyande.
Uit een rigting sal jy teen hulle opruk, maar in talle rigtings sal jy voor
hulle uit vlug. Jy sal bewe vir al die koninkryke van die aarde. 25Al die
voëls en die wilde diere sal aan jou lyke vreet, en niemand sal hulle
verjaag nie. 26Die Here sal jou tref met die swere van Egipte, met
bloedvinte, uitslag en jeuksiektes, waarvan jy nie genees sal kan word
nie. 27Die Here sal jou tref met kranksinnigheid en blindheid en
waansin. 28Jy sal op die helder middag rondtas soos 'n blinde rondtas
in sy donkerte. Jy sal nie voorspoed ondervind nie. Jy sal aanhoudend
verdruk en beroof word en daar sal niemand wees om jou te help nie.
29Jy sal aan 'n vrou verloof raak, maar 'n ander man sal haar verkrag;
jy sal 'n huis bou, maar nie daarin woon nie; jy sal 'n wingerd plant,
maar nie sy vrugte eet nie. 30Jou bees sal voor jou oë geslag word,
maar jy sal nie daarvan eet nie Jou donkie sal voor jou oë geroof word
en nie weer aan jou terugbesorg word nie Jou kleinvee sal aan jou
vyande gegee word, en daar sal niemand wees wat jou help nie. 31Jou
seuns en dogters sal aan 'n vreemde volk gegee word terwyl jy toekyk,
en jou oë sal ingee soos jy die hele dag kyk of hulle terugkom, maar jy
sal niks daaraan kan doen nie. 32'n Volk wat jy nie ken nie, sal die
opbrengs eet van jou lande en alles waarvoor jy jou afsloof. Daar sal
deurentyd net verdrukking en swaarkry vir jou wees, 33en jy sal
kranksinnig word van wat jy sien. 34Die Here sal jou tref met
kwaadaardige swere aan jou knieë en jou dye. Van kop tot tone sal jy
nie genees kan word nie. 35Die Here sal jou en die koning wat jy vir
jou sal aanstel, na 'n nasie toe laat gaan wat jy en jou voorvaders nie
geken het nie, en daar sal jy ander gode dien: hout en klip. 36Daar sal
jy wees tot 'n spot en 'n skimp onder al die volke na wie toe die Here
jou sal bring, iets waarvoor hulle sal skrik. 37Jy sal baie saad saai,
maar min oes, want sprinkane sal die oes opvreet. 38Jy sal wingerde
plant en bewerk, maar jy sal nie wyn daarvan drink of druiwe daarvan
oes nie, want wurms sal dit opvreet. 39Oral in jou grondgebied sal jy
olyfbome hê, maar jy sal jou liggaam nie met hulle olie versorg nie,
want die olywe sal afval. 40Jy sal seuns en dogters hê, maar jy sal hulle
nie behou nie, want hulle sal as ballinge weggevoer word. 41Goggas sal
jou bome en die opbrengs van jou lande oorneem. 42Die vreemdeling
wat by jou woon, sal meer en meer kry, en jy sal agteruitboer en
minder en minder hê. 43Hy sal aan jou leen, jy sal nie aan hom leen
nie. Hy sal die kop wees en jy die stert. 44Al hierdie strawwe sal oor
jou kom. Hulle sal jou tref en by jou bly totdat jy uitgeroei is, omdat
jy nie na die opdrag van die Here jou God geluister het nie en nie sy
gebooie en voorskrifte wat Hy jou gegee het, gehoorsaam het nie.
45Die gebooie en voorskrifte moet altyd vir jou en jou kinders 'n

waarskuwingsteken wees. 46As jy die Here jou God nie met vreugde en
blydskap dien nie omdat jy baie besit, 47sal jy jou vyande wat deur die
Here teen jou gestuur sal word, moet dien. Jy sal dit doen terwyl jy
honger en dors en sonder klere is en gebrek ly, en jou vyand sal 'n
ysterjuk op jou nek sit totdat hy jou uitgeroei het. 48Die Here sal van
ver af 'n nasie teen jou laat opruk. Hy sal van die uithoeke van die
aarde af kom, vinnig soos 'n arend wat vlieg. Dit sal 'n nasie wees wie
se taal jy nie verstaan nie, 49'n wrede nasie deur wie niemand, oud of
jonk, ontsien word nie, 'n nasie sonder genade. 50Hy sal die aanteel
van jou vee en die opbrengs van jou land opeet totdat hy jou uitgeroei
het. Hy sal nie vir jou koring of wyn of olie laat oorbly nie, ook nie
van die aanteel van jou grootvee en jou kleinvee nie. Jou vyand sal dit
doen totdat hy jou ondergang bewerk het. 51Hy sal jou in al jou stede
beleër totdat jou hoë stadsmure en jou vestings waarop jy staatmaak,
dwarsdeur jou land afgebreek is. Hy sal jou beleër in al die stede van
jou hele land wat deur die Here jou God aan jou gegee is. 52Wanneer
jou vyand jou beleër en jou laat swaarkry, sal jy die vleis van jou eie
kinders eet, jou seuns en dogters wat deur die Here jou God aan jou
gegee is. 53Selfs die sagste en mees verfynde man by jou sal niks omgee
vir sy broer of sy lieflingvrou of sy kind wat nog lewe nie. 54Hy sal vir
nie een van hulle die vleis van sy eie kinders gee wat hy eet nie, want
dan hou hy niks vir homself oor nie. Dit is wat sal gebeur wanneer jou
vyand jou beleër en jou laat swaarkry in al jou stede. 55Die sagste en
mees verfynde vrou by jou wat nie eers sal probeer om 'n voet op die
grond te sit nie, so verfyn en sag is sy, sal vir haar man vir wie sy lief
is, of vir haar seun of haar dogter niks omgee nie. Sy sal hulle nie laat
eet 56van die nageboorte of van die vleis van haar kinders wat sy in die
wêreld gebring het nie. Sy sal alles in die geheim opeet, so honger sal
sy wees. Dit sal gebeur wanneer jou vyand jou beleër en jou laat
swaarkry in al jou stede. 57Sorg dat jy lewe volgens al die bepalings
van hierdie wet wat in hierdie boek opgeteken is, dat jy eerbied
betoon aan die Here jou God, Hy aan wie se Naam eer en ontsag
toekom. 58As jy dit nie doen nie, sal Hy ontsettende rampe oor jou en
jou nageslag bring, groot en langdurige rampe, kwaadaardige en
ongeneeslike siektes. 59Hy sal al die siektes van Egipte oor jou bring,
alles waarvoor jy bang is, en hulle sal ongeneeslik wees. 60Die Here sal
ook al die siektes en rampe wat nie in hierdie wetboek genoem is nie,
oor jou laat kom totdat Hy jou uitgeroei het. 61Julle was so baie soos
die sterre aan die hemelruim, maar daar sal net 'n klompie van julle
oorbly omdat jy nie die Here jou God gehoorsaam het nie. 62Soos die
Here jou God Hom oor julle verbly het toe Hy aan julle goed gedoen
en julle baie gemaak het, so sal Hy Hom verbly wanneer Hy julle tot
niet maak en julle uitroei. Julle sal uitgeruk word uit die land
waarheen jy gaan om dit in besit te neem. 63Die Here sal jou verstrooi

onder al die volke, oor die hele aarde. Daar sal jy ander gode dien wat
jy en jou voorvaders nie geken het nie, gode van hout en klip. 64Onder
daardie nasies sal jy nie vrede vind nie, nie eers 'n rusplek vir jou
voete nie. Die Here sal jou daar 'n hart vol angs gee, oë wat ingee, 'n
lewe wat wegkwyn. 65Jou lewe sal aan 'n draadjie hang, jy sal dag en
nag in vrees lewe, jy sal jou lewe lank onveilig wees. 66In die môre sal
jy sê: Was dit maar aand!' en in die aand sal jy sê: Was dit maar môre!'
so vol vrees sal jy wees en sulke vreeslike dinge sal jy belewe. 67Die
Here sal jou met die pad waarvan ek vir jou gesê het jy sal dit nie
meer sien nie, terugvat Egipte toe in groot ellende. Daar sal julle
julleself aan jou vyande as slawe en slavinne te koop aanbied, maar
daar sal nie 'n koper wees nie.

DEUTERONÓMIUM 29

1Behalwe die verbond wat Moses by Horeb met die Israeliete gesluit
het, het hy op bevel van die Here ook in Moab 'n verbond met hulle
gesluit. Hier volg die inhoud daarvan. 2Moses het die hele Israel
bymekaargeroep en vir hulle gesê: Julle het self ondervind wat die
Here alles voor julle oë met Egipte, met die farao en al sy amptenare
en met sy hele land gedoen het: 3die groot rampe wat julle self gesien
het, die tekens, daardie groot wonderdade. 4En tog het die Here tot
nou toe nie vir julle verstand gegee om te verstaan, oë om te sien en
ore om te luister nie. 5Ek het julle veertig jaar deur die woestyn gelei:
julle klere het nie aan julle liggame verslyt en julle skoene het nie
stukkend afgeval van julle voete af nie. 6Julle het nie brood geëet en
wyn of bier gedrink nie sodat julle kon leer dat die Here julle God is.
7Toe julle by hierdie plek aangekom het, het koning Sihon van Gesbon
en koning Og van Basan opgetrek om teen ons oorlog te maak. Ons
het hulle verslaan 8en hulle land afgevat en dit as besitting gegee aan
Ruben en Gad en aan die halwe Manassestam. 9Sorg dat julle doen wat
hierdie verbond bepaal en lewe daarvolgens sodat julle voorspoedig
sal wees in alles wat julle aanpak. 10Julle staan vandag almal in die
teenwoordigheid van die Here julle God. Julle is almal hier: hoofde,
stamme, leiers, beamptes, elke Israeliet, 11ook julle kinders en julle
vrouens, selfs die vreemdeling wat by julle in die laer is, dié wat julle
hout vir julle moet kap, en dié wat julle water vir julle moet aandra.
12Julle staan hier sodat julle deel kan kry aan die verbond van die
Here julle God wat Hy vandag onder eed met julle sluit, 13sodat Hy
julle vandag sy volk kan maak en Hy julle God kan word, soos Hy julle
beloof het en soos Hy met 'n eed beloof het aan julle voorvaders,
Abraham, Isak en Jakob. 14Die Here het gesê: Dis nie net julle met wie
Ek hierdie verbond onder eed sluit nie.' 15Hy sluit die verbond met
almal wat vandag hier saam met ons voor Hom, die Here ons God
staan, maar ook met hulle wat nie vandag hier saam met ons is nie.
16Julle weet hoe ons in Egipte gewoon het en hoe ons tussen die nasies
deurgetrek het, en hoe julle waar julle verbygetrek het, 17hulle
afskuwelike afgodsbeelde van hout en klip, van silwer en goud by
hulle gesien het. 18Pas op dat daar nie dalk onder julle 'n man of 'n
vrou, 'n familie of 'n stam is wat vandag afvallig word van die Here
ons God en die gode van daardie nasies gaan dien nie. As daar so
iemand is, so 'n gifwortel wat alles kan vergiftig, 19kan hy homself dalk
probeer gerusstel wanneer hy hierdie woorde hoor, en kan hy dalk sê:
Ek is veilig al volg ek my eie harde kop.' Maar dit sal lei tot ellende en
swaarkry, 20want die Here sal nie so iemand wil vergewe nie. Die
toorn, die verontwaardiging van die Here, sal teen so iemand

ontbrand en elke vloek wat in hierdie boek opgeteken is, sal hom tref.
Die Here sal die herinnering aan so iemand van die aarde af wegvee.
21Die Here sal hom van die ander stamme van Israel afsonder sodat
rampe hom kan tref ooreenkomstig die verbond wat met 'n eed gesluit
en in hierdie wet opgeteken is. 22Wanneer die nageslag, julle kinders
wat n julle kom, en vreemdes wat van ver af kom, die plae in hierdie
land sien en ook die siektes wat deur die Here daarin gebring word,
sal hulle sê: 23Die hele land is verbrand, dis swael en sout! Niemand
saai daar nie, daar groei niks, daar kom nie eers 'n groenigheid op nie.
Dit is verwoes soos Sodom en Gomorra, soos Adma en Sebojim wat
deur die Here in sy gloeiende toorn verwoes is.' 24Dan sal al die nasies
vra: Waarom het die Here dit met hierdie land gedoen? Waarom het
hierdie groot toorn ontvlam?' 25Dan sal die antwoord wees: Omdat die
mense van hierdie land die verbond verbreek het wat die Here die
God van hulle voorvaders met hulle gesluit het toe Hy hulle uit Egipte
laat wegtrek het. 26Hulle het ander gode gaan dien en vereer, gode wat
onbekend was aan hulle en nie vir hulle bestem was nie. 27Daarom het
die toorn van die Here teen hierdie land ontvlam en het Hy al die
strawwe wat in hierdie boek opgeteken is, oor die land gebring.
28Daarom het die Here in sy gloeiende toorn en in sy groot woede die
mense uit hulle land geruk en in 'n ander land neergegooi. Hulle is
nou nog daar.' 29Wat nie geopenbaar is nie, is bekend aan die Here ons
God, maar wat geopenbaar is, is vir altyd bekend aan ons en ons
nageslag: ons moet lewe volgens al die woorde van hierdie wet.

DEUTERONÓMIUM 30

1Wanneer al hierdie dinge, die seën en die straf wat ek jou voorgehou
het, oor jou kom en jy daar tussen al die nasies waarheen die Here jou
God jou verdryf het, daaraan dink 2en jy terugkom na die Here jou
God en Hom gehoorsaam en jy en jou kinders met hart en siel doen
wat ek jou vandag beveel het, 3sal die Here jou God jou
omstandighede verander. Hy sal jou jammer kry en jou weer
bymekaarmaak van oral af waarheen Hy jou tussen die volke verstrooi
het. 4Al is jy verdryf tot in die uithoeke van die aarde, die Here jou
God sal jou daar gaan bymekaarmaak en van daar af gaan haal. 5Hy
sal jou terugbring na die land toe wat deur jou voorvaders besit is en
jy sal dit in besit neem, en die Here sal aan jou goeddoen en jou meer
laat word as jou voorvaders was. 6Die Here jou God sal jou lewe en die
lewe van jou nageslag aan Hom wy, sodat jy Hom sal liefhê met hart
en siel. Dan sal jy lewe, 7en die Here jou God sal al hierdie strawwe
laat neerkom op jou vyande en op jou haters wat jou agtervolg. 8Dan
sal jy terugkom na die Here en Hom gehoorsaam en volgens al sy
gebooie lewe wat ek jou vandag beveel. 9Die Here jou God sal jou dan
voorspoedig maak in alles wat jy aanpak en Hy sal jou kinders, die
aanteel van jou vee en die opbrengs van jou land baie maak, sodat dit
met jou goed sal gaan. Wanneer jy die Here jou God gehoorsaam en sy
gebooie en voorskrifte nakom wat opgeteken is in hierdie wetboek, en
wanneer jy met hart en siel terugkom na die Here jou God, sal Hy
Hom weer oor jou verbly soos Hy Hom oor jou voorvaders verbly het
en sal dit met jou goed gaan. 1011Die gebod wat ek jou vandag beveel,
is nie te moeilik vir jou nie. Dit is ook nie buite jou bereik nie. 12Dit is
nie in die hemel nie, sodat jy nie hoef te sê: Wie sal vir ons opklim
hemel toe om die gebod vir ons te gaan haal en ons dit mee te deel
sodat ons daarvolgens kan lewe' nie. 13Dit is ook nie oorkant die see
nie, sodat jy nie hoef te sê: Wie sal vir ons oorvaar na die oorkant toe
om die gebod vir ons te gaan haal en ons dit mee te deel sodat ons
daarvolgens kan lewe' nie. 14Die gebod is baie naby aan jou, jy kan
daaroor praat, jy ken dit, jy kan daarvolgens lewe. 15Ek het vandag die
lewe en die voorspoed, die dood en die teenspoed aan jou voorgehou.
16As jy die Here jou God liefhet en sy wil doen deur sy gebooie, sy
voorskrifte en sy bepalings wat ek jou vandag gegee het, te
gehoorsaam, sal jy lewe en baie word en sal die Here jou God jou
voorspoedig maak in die land wat jy in besit gaan neem. 17Maar ek
verkondig vandag aan julle: As jy van die Here af wegdraai en Hom
nie gehoorsaam nie en as jy jou laat verlei om ander gode te vereer en
te dien, sal julle almal omkom; julle sal nie lank bly woon in die land
wat jy in besit gaan neem sodra jy deur die Jordaan getrek het nie.

1819Ek roep vandag die hemel en die aarde tot getuie teen julle dat ek
die lewe en die dood aan jou voorgehou het, die seën en die straf. Kies
die lewe, sodat jy en jou nageslag kan lewe. 20Om die Here jou God
lief te hê, Hom te gehoorsaam en Hom aan te hang, sal vir jou lewe
gee en jou lank laat woon in die land wat die Here met 'n eed aan jou
voorvaders Abraham, Isak en Jakob beloof het om aan hulle te gee.

DEUTERONÓMIUM 31

1Moses het met die hele Israel gaan praat 2en vir hulle gesê: Ek is nou
honderd en twintig jaar oud, ek kan nie meer gaan oorlog maak nie.
Die Here het vir my gesê: Jy mag nie deur die Jordaan trek nie.' 3Die
Here julle God sal voor julle uit deur die Jordaan trek en Hy sal
hierdie nasies voor julle uitroei sodat julle hulle gebied in besit sal
neem Josua sal julle deurlei, soos die Here beloof het. 4Die Here sal
met hierdie nasies doen soos Hy gedoen het met die Amoritiese
konings Sihon en Og en met hulle land toe Hy hulle uitgeroei het. 5Die
Here sal hierdie nasies in julle mag oorgee, en julle moet met hulle
alles doen wat ek julle beveel het. 6Hou moed en wees dapper! Moenie
bang wees nie, moenie vir hulle skrik nie, want die Here julle God
gaan saam met julle. Hy sal julle nie in die steek laat nie, julle nie
alleen laat nie. 7Toe het Moses vir Josua geroep en vir hom gesê waar
die hele Israel dit kon hoor: Wees sterk, wees dapper! Jy gaan saam
met hierdie volk in die land in wat die Here met 'n eed aan hulle
voorvaders beloof het om aan hulle te gee. Jy moet hulle dit in besit
laat neem. 8Die Here sal voor jou uit gaan. Hy sal by jou wees. Hy sal
jou nie in die steek laat nie, jou nie alleen laat nie. Moenie bang wees
nie, moenie skrik nie. 9Moses het toe hierdie wet opgeskryf en dit
gegee aan die Levitiese priesters wat die verbondsark van die Here
dra, en ook aan al die leiers van Israel. 10Toe het Moses hulle beveel:
Aan die einde van elke sewende jaar, op die vasgestelde tyd, die jaar
waarin julle skuld moet afskryf, op die huttefees, 11wanneer die hele
Israel in die teenwoordigheid van die Here julle God moet verskyn op
die plek wat Hy sal kies, moet julle hierdie wet lees in die
teenwoordigheid van die hele Israel waar hulle dit kan hoor. 12Julle
moet die volk bymekaarroep: mans, vrouens en kinders, en ook die
vreemdeling wat in julle stede by julle woon, sodat hulle kan luister
en die wet kan leer, sodat hulle die Here julle God kan dien en
gehoorsaam, sodat hulle kan leef volgens alles wat in hierdie wet
staan. 13So sal hulle kinders wat nie hierdie wet ken nie, dit kan hoor
en leer en sal hulle die Here julle God kan dien so lank as julle lewe in
die land waarheen julle deur die Jordaan trek om dit in besit te gaan
neem. 14Die Here het vir Moses gesê: Jou tyd om te sterf, het
aangebreek. Roep vir Josua en gaan staan in die tent van ontmoeting
sodat Ek hom sy bevele kan gee. Moses en Josua het toe in die tent
van ontmoeting gaan staan, 15en die Here het daar verskyn in 'n
wolkkolom, 'n wolkkolom wat by die tentdeur bly hang het. 16Toe sê
die Here vir Moses: Jy gaan nou sterf. Daarna sal hierdie volk ontrou
word en in die land waar hy gaan woon, die vreemde gode van die
land aanhang. Die volk sal My verlaat en die verbond verbreek wat Ek

met hom gesluit het. 17Dan sal my toorn teen hom ontvlam en Ek sal
hulle verlaat en van hulle af weggaan. Ek sal nie aan hulle verskyn nie
en die volk sal te gronde gaan. Baie plae en rampe sal hom tref, en
dan sal hy sê: Hierdie plae tref my omdat my God nie by my is nie.'
18Maar ook dan sal Ek nie aan hom verskyn nie, want hy het al hierdie
verkeerde dinge gedoen en ander gode gaan dien. 19Teken hierdie lied
vir julle op en leer dit vir die Israeliete. Laat hulle dit sing sodat die
lied my getuie teen hulle kan wees. 20Wanneer Ek vir Israel gebring
het in die land wat Ek aan sy voorvaders met 'n eed beloof het, die
land wat oorloop van melk en heuning, sal Israel genoeg eet en lekker
lewe en dan sal hy ander gode aanhang en hulle dien. Hulle sal My
minag en my verbond verbreek. 21Wanneer baie plae en rampe hom
dan tref, sal hierdie lied teen hom getuig, want dit sal nie deur sy
nageslag vergeet word nie. Ek weet wat daar vandag in Israel se hart
omgaan, hier net voordat Ek hom inbring in die land waaroor Ek 'n
eed afgelê het. 22Moses het daardie selfde dag nog die lied opgeteken
en dit vir die Israeliete geleer. 23Die Here het ook vir Josua seun van
Nun beveel: Wees sterk, wees dapper! Jy sal die Israeliete inbring in
die land wat Ek met 'n eed aan hulle beloof het, en Ek sal by jou wees.
24Toe Moses hierdie wet, tot die laaste woord toe, in 'n boek opgeteken
het, 25het hy die Leviete wat die verbondsark van die Here dra, beveel:
26Vat hierdie wetboek en sit dit langs die verbondsark van die Here
julle God. Dit moet daar bly om teen julle te getuig. 27Ek weet hoe
opstandig en hardkoppig julle is. Terwyl ek nog hier by julle in die
lewe is, is julle al opstandig teen die Here, hoeveel te meer nog as ek
eers dood is! 28Maak vir my julle beamptes en al die leiers van julle
stamme bymekaar sodat ek al hierdie woorde vir hulle kan sê en die
hemel en die aarde as getuies teen hulle kan inroep. 29Ek weet julle sal
na my dood julle ondergang soek deur te verontagsaam wat ek julle
beveel het. Wanneer julle in die toekoms doen wat verkeerd is in die
oë van die Here, en Hom tart met wat julle doen, sal rampe oor julle
kom. 30Toe het Moses hierdie lied, tot die laaste woord toe, aan die
hele Israel wat daar bymekaar was, voorgehou:

DEUTERONÓMIUM 32

1Hoor, hemele, ek praat, luister na my woorde, aarde! 2My onderrig
kom na julle toe soos reënwater, my woorde verkwik julle soos dou,
soos sagte reëns op die grassies, soos reënbuie op die graan. 3Ek wil
die Naam van die Here roem. Prys ons God om sy grootheid! 4Hy is die
Rots, sy werk is volmaak, alles wat Hy doen, is regverdig. Hy is die
getroue God, sonder onreg, Hy is regverdig en betroubaar. 5Israel is
ontrou aan die Here, nie meer sy kinders nie, nie geskik vir sy diens
nie, vals en korrup. 6Doen julle dit die Here aan? Jy is 'n dwase volk,
sonder verstand. Is die Here nie jou Vader, jou Skepper, nie? Hy het
jou gemaak, jou in die lewe gebring. 7Dink aan die dae lank verby,
onthou die jare van die voorgeslagte. Vra jou pa dat hy jou vertel, jou
oumense dat hulle jou dit sê. 8Toe die Allerhoogste vir die nasies hulle
besittings gegee het, toe Hy die mense in volke opgedeel het, het Hy
vir hulle hulle grense bepaal, soveel as wat daar Israeliete is. 9Hulle is
die Here se volk, sy deel, Jakob is die Here se vaste eiendom. 10Hy het
sy volk in die woestyn gevind, in 'n onbewoonbare land waar
woestyndiere skreeu. Die Here het sy volk omhels, hom vertroetel en
versorg soos die appel van sy oog. 11Soos 'n arend wat sy kleintjies uit
die nes uitskop, oor hulle fladder en hulle vang op sy vlerke wat hy
oopsprei, soos 'n arend wat sy kuikens op sy vlerke dra, 12so het die
Here, net Hy alleen, sy volk gelei; daar was nie 'n ander god by Hom
nie. 13Die Here het sy volk die land in besit laat neem, en hom laat eet
van die opbrengs van die lande, hom heuning uit klipskeure laat
geniet, olie uit harde klip, 14botter uit die beestrop, melk van die
kleinvee, vet lammers, skaapramme en bokramme uit Basan, die beste
koring; die wyn wat jy drink, kom uit die beste druiwe. 15Jesurun het
alles in oorvloed gehad; hy het in opstand gekom. Jy het oorvloed
gehad, jy het dom geword, jy het jou ooreet. Hy het God wat hom
gemaak het, verwerp, Hy was vermetel teen die Rots wat hom gered
het. 16Israel het vreemde gode bo die Here verkies, Hom getart met
hulle afskuwelike afgode, 17offers gebring aan veldduiwels, aan goed
wat nie gode is nie, aan onbekende gode, nuwe gode wat van die bure
af kom, gode wat onbekend was aan julle voorvaders. 18Jy het jou
Rots, jou Skepper, nie in ag geneem nie, die God wat jou in die wêreld
gebring het, vergeet. 19Die Here het dit gesien en vir jou minagting
gekry. Omdat sy seuns en dogters Hom getart het, 20het Hy gesê: Ek sal
nie meer vir hulle sorg nie, Ek wil kyk wat hulle uiteinde is, want
hulle is 'n onbestendige volk, mense sonder trou. 21Hulle het iets wat
nie 'n god is nie, bo My verkies, My getart met wat niks is nie. Ek sal
wat nie 'n volk is nie, bo hulle verkies, met 'n nasie sonder verstand sal
Ek hulle tart. 22My toorn het 'n vuur aangesteek; dit brand tot in die

doderyk daaronder, dit verteer die aarde en sy opbrengs, dit brand
deur tot diep onder die berge. 23Ek sal ramp op ramp oor hulle bring,
my pyle op hulle afskiet: 24hongerpyne, koorsgloed, ongeneeslike
siekte. Ek sal roofdiere op hulle afstuur, en giftige slange! 25Op straat
roei die swaard die kinders uit, in die slaapkamers is daar angs: jong
man en jong meisie, suigling en grysaard, almal kom om. 26Ek sou wou
sê Ek sal hulle verstrooi, Ek sal maak dat geen mens meer aan hulle
dink nie, 27maar Ek is bevrees die vyand sal My tart, Israel se
teenstanders sal dit verkeerd beoordeel en sê: In eie krag het ons dit
alles gedoen, nie die Here nie,' 28want hulle is 'n nasie sonder verstand,
hulle het geen insig nie. 29As hulle wysheid gehad het, sou hulle dit
verstaan het, sou hulle begryp het wat hulle uiteinde sal wees. 30Hoe
kan een mens duisend agtervolg of twee tienduisende op die vlug
jaag? Gebeur dit nie omdat die Rots van Israel hulle verkoop het nie,
omdat die Here hulle uitgelewer het nie 31Die rots van die nasies is nie
soos ons Rots nie, ons vyande kan tog self oordeel, 32want hulle stam
uit Sodom se wingerd, uit Gomorra se droë gelyktes. Hulle druiwe is
giftig, elke tros is bitter. 33Hulle wyn is slanggif, wrede addergif. 34Die
Here het gesê: Dit is weggebêre by My, toegesluit in my skure. 35Ek
straf en Ek vergeld op die dag as hulle voete gly. Die dag van hulle
ondergang is naby; wat oor hulle besluit is, kom gou.' 36Die Here
behartig die saak van sy volk, die Here ontferm Hom oor sy dienaars,
want Hy sien hulle krag het ingegee, dit is klaar met hulle almal.
37Dan sal Hy vra: Waar is hulle gode? Waar is die rots waar hulle gaan
skuil het, 38die gode deur wie die vet van hulle offers geëet is en die
wyn van hulle drankoffers gedrink is? Laat hulle na vore kom en julle
help, laat hulle vir julle 'n skuiling wees! 39Besef dit tog: Ek, Ek is die
Here! Naas My is daar geen ander God nie. Ek maak dood en Ek gee
lewe. Ek maak siek en Ek maak gesond. Uit my mag word niemand
bevry nie. 40Ek steek my hand op na die hemel toe en lê 'n eed af: So
seker as Ek ewig lewe, 41wanneer Ek my blink swaard skerp gemaak
het, wanneer my hand dit gevat het om te oordeel, sal Ek my
teenstanders straf en my haters vergeld vir wat hulle gedoen het. 42My
swaard sal dood saai; Ek sal my pyle deurweek met bloed: die bloed
van gesneuweldes en gevangenes, die bloed van die vyand met die
lang haarlokke.' 43Al julle nasies, julle moet die volk van die Here
roem, want Hy wreek die bloed van sy dienaars, Hy straf sy
teenstanders, Hy bring vrede tussen Hom en sy land, tussen Hom en sy
volk. 44Moses het nader gekom en hierdie hele lied aan die volk
voorgehou. Josua seun van Nun was by hom. 45Toe Moses hiermee
klaar was, 46het hy vir al die Israeliete gesê: Neem al die woorde
waarmee ek julle vandag vermaan het, ter harte. Julle moet julle
kinders beveel om dit te gehoorsaam en te lewe volgens hierdie hele
wet. 47Dit is nie 'n geringe saak vir julle nie, dit is die lewe vir julle, en

deur hierdie gebod te onderhou, sal julle julle verblyf verleng in die
land wat julle in besit sal neem wanneer julle die Jordaan deurtrek.
48Op dieselfde dag waarop Moses so met die Israeliete gepraat het, het
die Here vir hom gesê: 49Klim op Neboberg in die Abarimberge in
Moab regoor Jerigo en bekyk Kanaän wat Ek vir die Israeliete as
besitting sal gee. 50Jy sal sterf op die berg waarop jy moet klim. So het
jou broer Aäron gesterf op Horberg. 51Julle was voor die oë van die
Israeliete aan My ontrou by die waters van Meriba-Kades in die
Sinwoestyn, want julle het My nie daar voor hulle oë as die Heilige
geëer nie. 52Jy sal die land wat Ek aan die Israeliete sal gee, regoor jou
sien, maar jy sal daar nie binnegaan nie.

DEUTERONÓMIUM 33

1Moses, die man van God, het die Israeliete voor sy dood met die
volgende woorde geseën: 2Hy het gesê: Die Here kom van Sinai af, Hy
laat van Seïr af sy lig oor sy volk skyn, laat dit deurbreek van
Paranberg af. Hy kom van waar tienduisende hemelwesens woon, van
waar hulle aan sy regterhand hulle plek het. 3U, Here, het u volk lief,
al die heiliges is in u hand. Hulle sit aan u voete, elkeen luister na u
woorde. 4Moses het ons 'n wet gegee, dit is 'n besitting vir die volk van
Jakob. 5Die Here het koning geword oor Jesurun toe die volksleiers, al
die stamme van Israel, bymekaargekom het. 6Ruben moet lewe, hy
mag nie sterf nie; hy moet 'n groot volk word. 7Oor Juda het Moses
gesê: Here, luister na Juda! Bring hom na sy volk toe; maak hom sterk,
wees vir hom 'n hulp teen sy teenstanders. 8Oor Levi het Moses gesê: U
tummim en u urim is toevertrou aan u troue dienaar, U het hom by
Massa op die proef gestel, U het 'n saak teen hom gehad by die
Meribawaters.9Hy het van sy pa en ma gesê: Ek hou nie rekening met
hulle nie.' Hy het sy broers nie erken nie, sy seuns nie as familie
beskou nie. Die mense van Levi is gehoorsaam aan u bevele, hulle
eerbiedig u verbond. 10Hulle sal vir Jakob in u bepalings onderrig, vir
Israel in u wet. Hulle sal wierookoffers voor U kom neersit,
brandoffers op u altaar. 11Seën sy werk, Here! Aanvaar wat hy doen!
Tref sy teenstanders waar hulle krag sit, tref sy haters sodat hulle nie
weer opstaan nie. 12Oor Benjamin het Moses gesê: Wie deur die Here
bemin word, is veilig by Hom, skuil altyd by Hom en leef onder sy
beskerming. 13Oor Josef het Moses gesê: Mag sy land deur die Here
geseën word: met die beste uit die hemel, met dou en met die beste uit
die water diep onder die grond, 14met die beste wat deur die son gegee
kan word en met die beste wat deur elke maand opgelewer kan word,
15met die beste uit die gryse berge en met die beste uit die ou-ou
heuwels, 16met die beste uit die aarde en wat daarop is en met die
toegeneentheid van Hom wat woon in die doringbos. Mag dit alles op
Josef kom, op hom wat heerser is oor sy broers. 17Hy sal trots wees
soos 'n jong bul, so sterk soos 'n buffel. Hy sal volke met sy krag
rondjaag, almal saam tot in die uithoeke van die aarde. Mag die
tienduisende van Efraim so wees en ook die duisende van Manasse.
18Oor Sebulon het Moses gesê: Jy moet bly wees, Sebulon, as jy op pad
gaan; Issaskar, jy moet bly wees as jy by die huis bly. 19Hulle twee
nooi volke na die berg toe en offer daar die offers wat voorgeskryf is.
Hulle twee geniet die oorvloed uit die see, die skatte wat deur die
sand bedek word. 20Oor Gad het Moses gesê: Geseënd is elkeen wat vir
Gad woonplek gee. Hy lê soos 'n leeu, sterkes en leiers is sy prooi.
21Gad het die beste vir hom gekies, want sy land is 'n uitsoekdeel, 'n

terrasland. Gad het met die leiers van die volk gekom en die wil van
die Here gedoen en saam met Israel die bepalings van die Here
nagekom. 22Oor Dan het Moses gesê: Dan is 'n jong leeu, hy bespring
sy prooi van Basan af. 23Oor Naftali het Moses gesê: Naftali geniet baie
guns, hy word ryklik geseën deur die Here en besit die see en die
suide. 24Oor Aser het Moses gesê: Aser is meer geseënd as die ander
seuns, hy is die gunsteling onder sy broers en hy sal sy voete met olie
was. 25Jou sluitbalke is van yster en brons. Mag jy jou lewe lank rustig
woon. 26Jesurun, daar is niemand soos God nie, Hy ry deur die hemel
om jou te kom help, in sy majesteit ry Hy op die wolke. 27Die ewige
God is 'n skuilplek, sy arms is altyd onder jou. Hy verdryf die vyand
voor jou uit, Hy beveel: Roei uit!' 28Daarom woon Israel rustig, woon
die nasate van Jakob eenkant in 'n land van koring en wyn en drup die
hemel dou. 29Dit gaan goed met jou, Israel! Wie is soos jy? Jy is 'n volk
wat deur die Here verlos is! Hy beskerm en help jou. Hy gee mag aan
jou, jou vyande kruip voor jou, en jy sal oor hulle offerplekke stap.

DEUTERONÓMIUM 34

1Moses het uit die Moabsvlakte opgeklim na Neboberg toe, tot op die
top van Pisgaberg regoor Jerigo. Die Here het hom die hele land
gewys: van Gilead af tot by Dan, 2die hele Naftali, die gebied van
Efraim en Manasse en die hele Juda tot by die see in die weste, 3die
Suidland en die vlakte, die Jerigolaagte met sy palms tot by Soar. 4Die
Here het vir Moses gesê: Dit is die land wat Ek met 'n eed beloof het
aan Abraham en Isak en Jakob Ek het gesê: Ek gee dit aan jou
nageslag.' Ek het jou dit met jou eie oë laat sien, maar jy sal nie
daarheen deurtrek nie. 5Moses, die dienaar van die Here, het daar in
die land Moab gesterf soos die Here beveel het. 6Hy het vir Moses
begrawe in 'n vlakte in Moab, regoor Bet-Peor, maar tot nou toe weet
niemand waar sy graf is nie. 7Moses was honderd en twintig jaar toe
hy gesterf het; sy oë was toe nog goed en sy krag het nog nie ingegee
nie. 8Die Israeliete het dertig dae oor Moses gerou in die Moabsvlakte
en so die routyd oor Moses voltooi. 9Josua seun van Nun het oor
wysheid beskik, want Moses het sy hande op Josua gelê. Die Israeliete
het hom gehoorsaam en hulle het gedoen wat die Here vir Moses
beveel het. 10Daar het nie weer 'n profeet in Israel opgetree wat soos
Moses was nie. Hy het die Here persoonlik geken. 11Die Here het hom
gestuur om in Egipte al die tekens en wonders vir die farao en sy
amptenare en sy hele land te doen. 12Moses het al die magtige dade, al
die groot dade wat vrees inboesem, voor die oë van die hele Israel
gedoen.

JOSUA

JOSUA 1

1Na die dood van Moses, die dienaar van die Here, het die Here vir
Josua, seun van Nun en assistent van Moses, gesê: 2Moses my dienaar
is dood. Maak jy nou gereed en trek deur die Jordaanrivier, jy en
hierdie hele volk. Gaan na die land toe wat Ek aan hulle, die
Israeliete, gee. 3Soos Ek vir Moses gesê het, gee Ek aan julle elke plek
waar julle kom: 4van die woestyn af en van die Libanon af tot aan die
groot rivier, die Eufraat, die hele gebied van die Hetiete tot aan die
Groot See in die weste, alles sal julle woongebied wees. 5Solank jy
lewe, sal niemand bestand wees teen jou nie. Soos Ek by Moses was,
so sal Ek by jou wees. Ek sal jou nie in die steek laat nie, jou nie
verlaat nie. 6Wees sterk, wees vasberade, want jy moet hierdie volk die
land in besit laat neem wat Ek met 'n eed aan hulle voorvaders beloof
het. 7Wees veral sterk en baie vasberade in die uitvoering van die wet
wat my dienaar Moses jou beveel het. Moet daarvan nie links of regs
afwyk nie. Dan sal jy voorspoedig wees, waar jy ook al gaan. 8Hierdie
wetboek moet die rigsnoer wees vir alles wat jy sê. Oordink dit dag en
nag en sorg dat jy alles uitvoer wat daarin geskryf staan. Dan sal jy
slaag in wat jy moet doen, jy sal voorspoedig wees. 9Ek self gee jou die
opdrag. Wees sterk, wees vasberade. Moenie skrik nie, moenie bang
wees nie, want Ek, die Here jou God, is by jou oral waar jy gaan.
10Josua het die beamptes van die volk beveel: 11Gaan die kamp deur en
sê vir die mense: Maak vir julle padkos gereed, want oor drie dae trek
julle deur die Jordaan en gaan julle die land in besit neem wat die
Here julle God julle as besitting gee. 12Vir die stamme Ruben en Gad
en vir die halwe Manassestam het Josua gesê: 13Julle onthou die
woorde van Moses die dienaar van die Here. Hy het vir julle gesê: Die
Here julle God sal vir julle 'n vaste woonplek gee; Hy sal julle hierdie
gebied gee.' 14Julle vrouens en kinders en julle vee kan in die gebied
aan hierdie kant van die Jordaan bly wat Moses aan julle toegeken
het, maar julle, elke weerbare man, moet in formasie voor julle
volksgenote uit optrek en hulle help. 15Eers nadat die Here aan julle
volksgenote 'n vaste woonplek gegee het soos vir julle, en hulle ook
die gebied in besit geneem het wat die Here julle God aan hulle gee,
kan julle terugkom. Dan kan julle julle eie gebied wat Moses die
dienaar van die Here aan julle oos van die Jordaan toegeken het, in
besit neem. 16Hulle het Josua geantwoord: Ons sal alles doen wat u
ons opdra, ons sal gaan waar u ons ook al stuur. 17Soos ons aan Moses
gehoorsaam was, so sal ons aan u gehoorsaam wees. Mag die Here u
God by u wees soos Hy by Moses was. 18Elke man wat hom teen u
bevele verset en nie gehoorsaam is aan al die bevele wat u gee nie, sal
doodgemaak word. Wees u net sterk en vasberade.

JOSUA 2

1Josua seun van Nun het van Sittim af in die geheim twee verkenners
uitgestuur en vir hulle gesê: Gaan kyk die land deur, veral Jerigo.
Hulle is toe weg en het uitgekom by die huis van 'n prostituut met die
naam Ragab en daar tuis gegaan. 2Die koning van Jerigo het berig
gekry dat daar in die nag van die Israeliete af mense aangekom het om
die land te verken, 3en hy het vir Ragab laat weet: Lewer die manne
uit wat na jou toe, na jou huis toe, gekom het. Hulle is hier om die
land te verken. 4Die vrou het die twee manne weggesteek en vir die
koning laat weet: Daar het manne by my aangekom, maar ek weet nie
waarvandaan hulle is nie. 5Hulle het met donker vertrek toe dit tyd
was vir die stadspoort om te sluit, en ek weet nie waarheen hulle is
nie. Maak gou en agtervolg hulle. Miskien haal u hulle in. 6Sy het die
twee manne intussen op die dak laat klim en hulle weggesteek onder
die vlasstoppels wat sy daar oopgesprei het. 7Die koning se manne het
na die twee verkenners gaan soek op die pad na die Jordaan toe, in
die driwwe se rigting. Nadat die agtervolgers weg is agter die
verkenners aan, is die stadspoort gesluit. 8Voor die verkenners aan die
slaap geraak het, is die vrou na hulle toe op die dak 9en het sy vir
hulle gesê: Ek weet die Here gee vir julle die land; ons is skrikbevange
vir julle, al die inwoners van die land bewe van vrees vir julle. 10Ons
het gehoor hoe die Here die water van die Rietsee voor julle laat
wegdroog het met julle trek uit Egipte, en ook wat julle met die twee
konings van die Amoriete oorkant die Jordaan, met Sihon en Og,
gedoen het, hoe julle hulle voor die voet uitgeroei het. 11Ons het dit
gehoor en ons harte het van angs verstyf. Niemand het nog moed teen
julle nie, want julle God, die Here, is God, bo in die hemel en onder
op die aarde. 12Ek het julle goed behandel. Lê dan nou vir my 'n eed
voor die Here af dat julle my familie ook goed sal behandel, en gee my
'n betroubare aanduiding 13dat julle my pa en ma, my broers en susters
en almal wat by hulle hoort, se lewens sal spaar en ons so van die
dood sal red. 14Toe sê die manne vir haar: Ons staan met ons eie lewe
in vir julle s'n. As julle nie oor ons praat nie en die Here gee ons die
land, sal ons jou goed behandel en ons woord hou. 15Sy het hulle met
'n tou deur die venster laat afsak; haar huis was in die stadsmuur
ingebou, sodat sy in die muur gewoon het. 16Haar woorde aan hulle
was: Gaan die berge in sodat die mense wat na julle soek, julle nie
raakloop nie. Kruip drie dae daar weg tot hulle die soektog staak.
Daarna kan julle julle koers gaan. 17Die manne het vir haar gesê: Die
eed wat jy ons laat aflê het, sal ons net bind 18as jy, wanneer ons die
stad aanval, hierdie bloedrooi tou vasbind aan die venster waardeur jy
ons laat afsak, en jou pa en ma, jou broers en jou hele familie by jou

in die huis bymekaarhou. 19Enigeen wat by jou huis se deure uitgaan
buitentoe, sal self vir sy dood verantwoordelik wees, nie ons nie. Ons
hou ons verantwoordelik vir enigeen wat by jou in die huis is; daar sal
nie 'n hand teen hom gelig word nie. 20En as jy oor ons praat, is ons
nie gebind aan die eed wat jy ons laat aflê het nie. 21Sy het gesê: Laat
dit wees soos julle gesê het, en sy het hulle laat gaan en hulle is weg.
Sy het toe die bloedrooi tou aan die venster vasgebind. 22Hulle het
vertrek en is die berge in. Daar het hulle drie dae gebly tot die mense
wat hulle gaan soek het, teruggekom het. Die mense het langs die hele
pad gesoek en niks gekry nie. 23Daarna het die twee manne uit die
berge teruggekom en is hulle die rivier oor na Josua seun van Nun
toe. Hulle het hom alles vertel wat met hulle gebeur het. 24Hulle het
vir Josua gesê: Die Here gee die hele land oor in ons mag. Al die
inwoners van die land bewe van vrees vir ons.

JOSUA 3

1Josua het die môre vroeg van Sittim af vertrek en by die Jordaan
aangekom, hy en al die Israeliete. Hulle het daar oorgebly voor hulle
deur die rivier sou trek. 2Na drie dae het die beamptes die kamp
deurgegaan 3en die volk beveel: Wanneer julle sien die Levitiese
priesters dra die verbondsark van die Here julle God, moet julle van
julle staanplekke af vertrek en die ark volg, 4sodat julle kan weet
watter pad om te gaan, want julle het nie vantevore met dié pad langs
gegaan nie. Maar daar moet 'n behoorlike afstand wees tussen julle en
die ark, omtrent nege honderd meter. Moenie te naby hom kom nie.
5Josua het vir die volk gesê: Reinig julle, want môre gaan die Here
wonders doen tussen julle. 6Vir die priesters het Josua gesê: Tel die
verbondsark op en stap voor die volk uit. Hulle het die verbondsark
opgetel en voor die volk uit geloop. 7Toe sê die Here vir Josua: Ek
begin vandag om vir jou hoë aansien in die oë van die hele Israel te
gee sodat hulle kan weet dat Ek by jou is soos Ek by Moses was. 8Sê
nou vir die priesters wat die verbondsark dra, hulle moet by die
Jordaan gaan staan wanneer hulle by die waterkant kom. 9Josua het
vir die Israeliete gesê: Kom nader, luister na die woorde van die Here
julle God! 10Daarna sê hy: Hieraan sal julle weet dat die lewende God
tussen julle is en dat Hy die Kanaäniete, Hetiete, Hewiete, Feresiete,
Girgasiete, Amoriete en Jebusiete sekerlik sal verdryf om vir julle plek
te maak: 11kyk, die verbondsark van die Here van die hele aarde sal
voor julle uit die Jordaan in gaan. 12Wys nou twaalf man aan uit die
stamme van Israel, een uit elke stam. 13Wanneer die voetsole van die
priesters aan die Jordaan se water raak, die priesters wat die ark van
die Here dra, die Here van die hele aarde, sal die water van die
Jordaan wat afkom, afgesny word en op een hoop gaan staan. 14Die
volk het toe van hulle tente af vertrek om deur die Jordaan te trek.
Die priesters wat die verbondsark gedra het, was voor hulle. 15Die
draers van die ark het by die Jordaan aangekom. Gedurende die hele
oestyd is die Jordaan gewoonlik vol, oor al sy oewers. Toe die voete
van die priesters wat die ark dra, in die vlakwater kom, 16het die water
wat afkom, gaan staan. Dit het op een hoop gaan staan, ver boontoe
by Adam, die stad langs Saretan. Die water wat afloop na die see in
die Jordaanvallei, die Soutsee, was heeltemal afgesny. Die volk het
regoor Jerigo deurgetrek. 17Die priesters wat die verbondsark van die
Here dra, het daar binne in die Jordaan op die droë bedding gaan
staan terwyl die hele Israel oor die droë bedding deurgaan tot die hele
nasie uiteindelik deur die Jordaan is.

JOSUA 4

1Nadat die hele nasie deur die Jordaan is, het die Here vir Josua gesê:
2Neem nou die twaalf man uit die volk, een uit elke stam, 3en sê vir
hulle: Vat hier uit die Jordaan, op die plek waar die priesters gestaan
het, twaalf klippe en neem hulle saam met julle deur en sit hulle neer
op die plek waar julle vannag oorbly. 4Josua roep toe die twaalf man
wat hy uit die Israeliete aangewys het, een uit elke stam, 5en hy sê vir
hulle: Gaan by die ark van die Here julle God verby tot in die middel
van die Jordaan en tel elkeen 'n klip op die skouer, in ooreenstemming
met die getal stamme van die Israeliete. 6Dit moet onder julle as 'n
teken dien. Wanneer julle kinders julle eendag vra: Wat beteken
hierdie klippe vir u?' 7moet julle vir hulle sê die Jordaan se water is
voor die verbondsark van die Here afgesny; toe die ark deur die
Jordaan moes gaan, is die rivier se water afgesny; daarom is hierdie
klippe vir die Israeliete 'n blywende herinnering daaraan. 8Die
Israeliete het gemaak soos Josua gesê het. Hulle het die twaalf klippe
in ooreenstemming met die getal stamme van Israel gevat soos die
Here vir Josua gesê het, dit met hulle saam deurgeneem na die plek
toe waar hulle sou oornag en dit daar neergesit. 9Josua het ook twaalf
klippe binne-in die Jordaan opgerig, op die plek waar die priesters
gestaan het wat die verbondsark gedra het. Die klippe is vandag nog
daar. 10Die priesters wat die verbondsark gedra het, het in die Jordaan
bly staan tot alles afgehandel was wat die Here vir Josua opgedra het
om vir die volk te sê in ooreenstemming met alles wat Moses vir Josua
beveel het. Die volk was haastig om deur te gaan. 11Toe die volk klaar
deur is, het die ark van die Here deurgegaan. Die priesters was voor
die volk. 12Die stamme Ruben en Gad en die halwe Manassestam het,
soos Moses hulle beveel het, in formasie voor die Israeliete getrek.
13Omtrent veertig duisend gewapende manne het vir die oorlog die
rivier deurgegaan voor die ark van die Here uit na die Jerigovlakte
toe. 14Die Here het daardie dag aan Josua hoë aansien gegee in die oë
van die hele Israel. Hulle het sy lewe lank aan hom eerbied betoon
soos aan Moses. 15Die Here het vir Josua gesê: 16Sê vir die priesters wat
die ark met die getuienis dra, hulle moet uit die Jordaan kom. 17Josua
het toe die priesters beveel om uit die Jordaan te kom, 18en toe die
priesters wat die verbondsark van die Here dra, uit die Jordaan kom
en hulle voetsole die grond aan die kant raak, het die rivier se waters
weer op hulle ou plek begin loop. Soos tevore het hy weer al sy
oewers oorstroom. 19Die volk het op die tiende dag van die eerste
maand uit die Jordaan gekom en kamp opgeslaan in Gilgal, oos van
Jerigo. 20Josua het die twaalf klippe wat hulle uit die Jordaan
saamgebring het, in Gilgal opgestel 21en vir die Israeliete gesê: As julle

kinders eendag hulle pa's vra: Wat beteken daardie klippe?' 22moet
julle die kinders inlig en sê: Israel het op droë grond deur hierdie
Jordaanrivier gegaan. 23Die Here julle God het die Jordaan se water
voor julle laat opdroog sodat julle kon deurgaan, net soos Hy met die
Rietsee gemaak het toe Hy dit voor ons laat opdroog het sodat ons kon
deurgaan. 24Hy het dit gedoen sodat al die volke van die aarde kan
besef dat die mag van die Here groot is, en sodat julle die Here julle
God altyd sal dien.

JOSUA 5

1Toe al die konings van die Amoriete wes van die Jordaan en al die
konings van die Kanaäniete aan die see hoor dat die Here die water
van die Jordaan voor die Israeliete laat opdroog het sodat ons kon
deurgaan, het hulle harte van angs verstyf en het hulle nie meer moed
teen die Israeliete gehad nie. 2In dié tyd het die Here vir Josua gesê:
Maak vir jou klipmesse en besny die Israeliete. Daar moet weer 'n
besnydenis wees. 3Josua het toe vir hom klipmesse gemaak en hy het
die Israeliete besny. Die plek is genoem die Heuwel van die
Besnydenis. 4Die rede waarom Josua die besnydenis moes uitvoer, is
die volgende: die hele volk wat uit Egipte getrek het, die mans, al die
weerbare manne, is op pad in die woestyn dood met die uittog uit
Egipte; 5al die mense wat destyds getrek het, was besny, maar die
mense wat in die woestyn onderweg gebore is tydens die uittog uit
Egipte, was nie een besny nie; 6die Israeliete het veertig jaar lank in
die woestyn rondgetrek, totdat die hele nasie uitgesterf het, dit wil sê
die weerbare manne wat uit Egipte getrek het en ongehoorsaam was
aan die opdrag van die Here. Hy het destyds 'n eed afgelê dat hulle nie
die land sou sien wat Hy met 'n eed aan hulle voorvaders beloof het
om aan hulle te gee nie, 'n land wat oorloop van melk en heuning; 7Hy
het daardie mense se kinders in hulle plek gestel en vir hulle het Josua
besny, want hulle was nog nie besny nie, hulle is nie langs die pad
besny nie. 8Nadat die hele nasie klaar besny is, het hulle eers in die
kamp gebly tot hulle gesond was. 9Die Here het vir Josua gesê: Vandag
het Ek julle bevry van die smaad wat van Egipte se tyd af op julle rus.
Josua het die plek toe Gilgal genoem. Dit is vandag nog die naam.
10Terwyl die Israeliete nog in Gilgal in die kamp was, het hulle die
paasfees daar in die Jerigovlakte gevier, op die veertiende van die
maand, in die aand. 11Die oggend na paasfees, presies op dié dag, het
hulle ongesuurde brood en gebraaide koring, van die opbrengs van die
land, geëet. 12Daardie oggend toe hulle van die opbrengs van die land
eet, het die manna weggebly; daar was nie weer manna vir die
Israeliete nie: hulle het daardie jaar van die land Kanaän se eie oes
geëet. 13Josua was naby Jerigo. Toe hy sien, staan daar 'n man voor
hom met 'n ontblote swaard in die hand. Josua het na hom toe gegaan
en hom gevra: Is u aan ons kant of aan ons vyande s'n? 14Nee, sê die
man, ek is die aanvoerder van die leër van die Here. Daarom is ek
hier. Josua het diep gebuig en vir die man gesê: Wat wil u aan my, u
dienaar, sê? 15Toe sê die leëraanvoerder van die Here vir Josua: Trek
jou skoene uit, want die plek waarop jy staan, is 'n gewyde plek. Josua
het dit gedoen.

JOSUA 6

1Jerigo was gesluit en verskans teen die Israeliete; niemand het
uitgegaan of ingekom nie. 2Die Here het vir Josua gesê: Ek gaan
Jerigo, sy koning en sy soldate nou in jou mag oorgee. 3Julle moet om
die stad loop; al die manne onder wapen moet een maal om die stad
gaan, en dit moet julle ses dae lank doen. 4Sewe priesters moet elkeen
'n ramshoring voor die ark uit dra. Die sewende dag moet julle sewe
maal om die stad loop. Dan moet die priesters die ramshorings blaas,
5en sodra die ramshorings blaas en julle dit hoor, moet al die
manskappe die aanvalskreet hard uitskreeu. Die muur van die stad sal
dan inmekaar stort en die manskappe kan oorklim, elkeen reguit
vorentoe. 6Josua seun van Nun het die priesters geroep en vir hulle
gesê: Vat die verbondsark en laat sewe priesters elkeen 'n ramshoring
voor die ark van die Here uit dra. 7Vir die manskappe het hy gesê:
Kom verby en loop om die stad. Die gewapende manne moet
verbygaan voor die ark van die Here uit. 8Josua was nog besig om met
die manskappe te praat, toe kom die sewe priesters wat elkeen 'n
ramshoring voor die ark van die Here uit moes dra, verby en blaas die
ramshorings terwyl die verbondsark van die Here agter hulle aan kom.
9Die gewapende manne het voor die priesters geloop wat die
ramshorings blaas, en die agterhoede het die ark gevolg. Terwyl hulle
loop, het die ramshorings geblaas. 10Josua het die manskappe beveel:
Julle moenie skreeu of 'n geluid laat hoor nie; nie 'n woord moet uit
julle mond kom voor die dag dat ek vir julle sê: Skreeu!' nie, dan moet
julle skreeu. 11Josua het die ark van die Here toe om die stad laat
gaan. Toe dit een maal om was, het hulle na die kamp toe teruggegaan
en die nag in die kamp deurgebring. 12Die volgende môre het Josua
vroeg begin. Die priesters het die ark van die Here gedra. 13Die sewe
priesters wat elkeen 'n ramshoring voor die ark van die Here uit moes
dra, het die ramshorings geblaas terwyl hulle loop; die gewapende
manne het voor hulle geloop, en die agterhoede het die ark van die
Here gevolg. Terwyl hulle loop, het die ramshorings geblaas. 14Hulle
het die tweede dag een maal om die stad geloop en het toe
teruggegaan kamp toe. Dit het hulle ses dae gedoen. 15Die sewende
dag het hulle vroeg, toe die rooidag breek, begin. Hulle het sewe maal
om die stad gegaan, in dieselfde volgorde as tevore. Daardie dag het
hulle dus sewe maal om die stad gegaan. 16Na die sewende maal het
die priesters die ramshorings geblaas. Josua het vir die manskappe
gesê: Skreeu! Die Here gee die stad aan julle oor! 17Dit moet heeltemal
uitgedelg word as banoffer vir die Here: die stad en al wat daarin is,
behoort aan die Here. Net die prostituut Ragab mag lewe, sy en almal
by haar in die huis, want sy het die verkenners wat deur ons

uitgestuur is, weggesteek. 18Maar weerhou julle van wat aan die Here
behoort. Moet niks vat van wat aan Hom behoort en vernietig moet
word nie, anders maak julle dat die kamp van Israel self vernietig
moet word en bring julle die dood daaroor. 19Die silwer en goud en die
brons- en ystergoed in die stad is alles aan die Here gewy. Dit moet in
die skatkis van die Here kom. 20Toe skreeu die manskappe en die
ramshorings blaas. Net toe die manskappe die ramshorings hoor, het
hulle die aanvalskreet hard uitgeskreeu. Toe stort die mure inmekaar
en die manskappe gaan oor, die stad in. Hulle het die stad ingeneem
21en al wat daarin is, uitgedelg, man en vrou, jonk en oud, selfs die
beeste, die skape en die donkies. 22Vir die twee manne wat die land
moes verken, het Josua gesê: Gaan na die huis van die prostituut toe
en bring die vrou en al haar mense uit soos julle haar met 'n eed
beloof het. 23Die verkenners het toe gegaan en vir Ragab, haar pa en
ma, haar broers en al haar mense, haar hele familie, uitgebring en vir
hulle 'n plek buite die kamp van Israel ingerig. 24Die stad met alles
daarin is verbrand, net die silwer en goud en die brons- en ystergoed
is in die skatkis van die huis van die Here gesit. 25Josua het die
prostituut Ragab en haar familie, al haar mense, laat lewe. Sy het
tussen die Israeliete gewoon, en haar nageslag woon nou nog hier,
omdat sy die manne vir wie Josua gestuur het om Jerigo te verken,
weggesteek het. 26Josua het destyds plegtig verklaar: Die Here sal die
man straf wat dié stad, Jerigo, probeer herbou. Dit sal hom sy oudste
seun kos as hy die fondament lê en sy jongste as hy die poortdeure
hang. 27Die Here was by Josua. Josua was oor die hele land bekend.

JOSUA 7

1Die Israeliete het troueloos gehandel met die banoffer wat aan die
Here behoort het. Akan seun van Karmi, seun van Sabdi, seun van
Serag uit die Judastam, het van die goed wat aan die Here gewy was,
gevat en daardeur het die toorn van die Here teen die Israeliete
ontvlam. 2Josua het van Jerigo af manne gestuur na Ai toe, naby Bet-
Awen, oos van Bet-El, en vir hulle gesê: Gaan verken die land. Die
manne is toe weg en het Ai verken. 3Toe hulle by Josua terugkom, sê
hulle vir hom: Dit is nie nodig dat al die manskappe gaan nie. So twee
of drie duisend man kan gaan en Ai inneem. Die manskappe hoef hulle
nie almal daar te gaan moeg maak nie, daar is min mense in Ai. 4Daar
het toe omtrent drie duisend man daarheen opgetrek, maar hulle moes
op die vlug slaan vir die mense van Ai, 5en dié het omtrent ses en
dertig van hulle doodgemaak. Die mense van Ai het van die stadspoort
af op hulle hakke gebly tot by die klipskeure en hulle daar teen die
afdraand doodgemaak. Die volk se moed is gebreek, 6en Josua het sy
klere geskeur en tot die aand toe met sy gesig in die grond gelê voor
die ark van die Here, hy en die leiers van Israel. Hulle het stof op
hulle koppe gegooi. 7Daarna het Josua gesê: Ag, Here, waarom het U
eintlik hierdie volk oor die Jordaan gebring? Om ons in die mag van
die Amoriete oor te gee dat hulle ons kan uitroei? Het ons tog maar
liewer oorkant die Jordaan gebly! 8Here, wat moet ek sê noudat Israel
vir sy vyande moes vlug? 9Die Kanaäniete en al die inwoners van die
land sal daarvan hoor en ons omsingel en alle gedagtenis aan ons uit
die land uitroei! Wat sal U dán doen om die grootheid van u Naam te
verseker? 10Toe sê die Here vir Josua: Staan op. Hoekom lê jy met jou
gesig in die grond? 11Israel het gesondig en my verbond wat Ek hulle
opgelê het, verbreek. Hulle het van die goed wat aan My gewy is,
gevat, hulle het gesteel, hulle het gelieg en van die goed by hulle s'n
gesit. 12Daarom kan die Israeliete nie teen hulle vyande staande bly
nie; hulle vlug vir hulle vyande omdat hulle nou self mense geword
het wat vernietig moet word. As julle nie al die gewyde goed tussen
julle verwyder nie, sal Ek nie meer by julle bly nie. 13Staan op, reinig
die volk, sê vir hulle: Reinig julle vir môre, want so sê die Here die
God van Israel: Daar is gewyde goed tussen julle, Israel. Julle kan nie
teen julle vyande staande bly as julle nie die gewyde goed tussen julle
verwyder nie. 14Kom môre nader volgens julle stamme; die stam wat
deur die Here aangewys word, moet volgens families nader kom, die
familie wat deur die Here aangewys word, moet volgens gesinne nader
kom, en die gesin wat deur die Here aangewys word, moet man vir
man nader kom. 15Die man wat gevang word met die gewyde goed,
moet verbrand word, hy en al sy mense, want hy het die verbond van

die Here verbreek en 'n roekelose sonde in Israel begaan. 16Josua het
die môre vroeg opgestaan en Israel volgens stamme laat nader kom.
Die stam Juda is aangewys. 17Toe hy die families uit Juda laat nader
kom, is die Seragfamilie aangewys, en toe hy die Seragfamilie man vir
man laat nader kom, is Sabdi aangewys. 18Toe hy die gesin van Sabdi
man vir man laat nader kom, is Akan seun van Karmi, seun van Sabdi,
seun van Serag uit die Judastam aangewys. 19Josua het vir Akan gesê:
My seun, gee tog aan die Here die God van Israel die eer wat Hom
toekom en doen belydenis voor Hom. Sê my wat jy gedoen het, moet
dit nie vir my wegsteek nie. 20Toe sê Akan vir Josua: Dit is waar. Ek
het gesondig teen die Here die God van Israel. Wat ek gedoen het, is
dit: 21ek het onder die buit pragtige klere uit Sinar gesien en ook sowat
twee kilogram silwer en 'n staaf goud van meer as 'n halwe kilogram;
ek wou dit baie graag hê en ek het dit gevat. Dit is in die grond in my
tent begrawe. Die silwer is heel onder. 22Josua het mense gestuur, en
hulle het na die tent toe gehardloop en daar kry hulle toe die goed in
Akan se tent, die silwer onder. 23Hulle het die goed uitgehaal en na
Josua en al die Israeliete toe gebring. Toe hulle dit daar voor die Here
uitskud, 24vat Josua en die hele Israel saam met hom vir Akan seun
van Serag en bring hom na die Akorlaagte toe, en ook die silwer, die
klere en die staaf goud, Akan se seuns en dogters, sy beeste, sy
donkies, sy kleinvee, sy tent, alles wat aan hom behoort. 25Josua het
gesê: Jy het die dood oor óns gebring, vandag bring die Here die dood
oor jóú! Die hele Israel het toe vir Akan met klippe doodgegooi en
hom en sy mense en sy besittings verbrand en met klippe toegegooi.
26Hulle het 'n groot hoop klippe bo-oor gepak. Dit is vandag nog daar.
Daarna het die Here se toorn bedaar. Hulle noem die plek tot vandag
toe die Akorlaagte .

JOSUA 8

1Die Here het vir Josua gesê: Moenie bang wees nie, moenie
bekommerd wees nie. Neem al die manskappe met jou saam en trek
op teen Ai. Ek gee die koning van Ai, sy volk, sy stad, sy land nou aan
jou oor. 2Jy moet met Ai en sy koning doen soos jy met Jerigo en sy
koning gedoen het. Net die buit en die vee kan julle vir julle vat. Laat
van die manskappe hulle agter die stad versteek. 3Josua en al die
manskappe het toe klaargemaak om teen Ai op te trek. Josua het
dertig duisend dapper manne gekies en hulle in die nag gestuur 4en
hulle beveel: Julle moet julle agter die stad versteek, nie te ver van die
stad af nie, en julle moet gereed wees. 5Ek en al die manskappe by my
sal na die stad toe aankom, en as hulle ons tegemoet kom, soos die
vorige keer, sal ons vir hulle vlug. 6Hulle sal agter ons aan kom en so
sal ons hulle van die stad af weglok. Hulle sal dink ons vlug vir hulle
soos die vorige keer. Ons sal vir hulle vlug, 7en dan moet julle uit die
skuilplek opstaan en die stad in besit neem. Die Here julle God gee dit
aan julle oor. 8Wanneer julle die stad ingeneem het, moet julle dit aan
die brand steek. Julle moet doen wat die Here beveel het. Ek dra die
opdrag nou aan julle oor. 9Josua het hulle toe laat gaan en hulle het
hulle gaan versteek. Hulle het tussen Bet-El en Ai gelê, wes van Ai.
Josua het dié nag tussen die manskappe geslaap. 10Vroeg die môre is
Josua uit. Hy het sy manskappe in gelid opgestel en hy en die leiers
van Israel het die manskappe na Ai toe gelei. 11Al die manskappe by
hom het opgetrek en nader gegaan en reg voor die stad aangekom.
Hulle het kamp opgeslaan noord van Ai. Die laagte was tussen hulle
en Ai. 12Josua het omtrent vyf duisend man geneem en hulle 'n
verskuilde posisie laat inneem tussen Bet-El en Ai, wes van die stad.
13Die manskappe het die hele kamp wat noord van die stad moes
wees, opgeslaan, maar die ander deel was wes van die stad. Josua het
dié nag afgegaan na die laagte toe. 14Die koning van Ai het gesien daar
kom 'n aanval. Die manne van die stad het haastig klaargemaak en
hulle het Israel vroeg die môre tegemoet getrek vir die veldslag. Die
koning en al sy manskappe is na die plek toe waar hulle Israel wou
ontmoet, regoor die Jordaanvallei. Hy het nie geweet van die
versteekte afdeling agter die stad nie. 15Josua en die hele Israel het
hulleself laat terugdryf deur die manne van Ai, en in die rigting van
die woestyn gevlug. 16Al die manskappe in die stad is toe vir die
agtervolging opgeroep; hulle het Josua agtervolg en is van die stad af
weggelok. 17Daar het geen man in Ai of Bet-El agtergebly wat nie uit is
agter Israel aan nie. Hulle het die stad net so oop gelos en het Israel
agternagesit. 18Toe sê die Here vir Josua: Steek die swaard wat jy in
jou hand het, na Ai toe uit, want Ek gee die stad in jou mag oor. Josua

het die swaard wat hy in sy hand gehad het, na die stad toe
uitgesteek, 19en toe staan die versteekte manskappe op uit hulle
skuilplekke en storm, net toe hy sy hand uitsteek. Hulle is die stad in
en het dit ingeneem en dit dadelik aan die brand gesteek. 20Toe die
manne van Ai terugkyk, sien hulle die rook van die stad in die lug
opstyg. Hulle kon nêrens heen vlug nie, nie hiernatoe of soontoe nie,
want Josua se manne wat woestyn se kant toe gevlug het, het
omgedraai na hulle agtervolgers toe. 21Josua en die hele Israel het
gesien die versteekte manskappe vat die stad, en toe die rook van die
stad uitslaan, draai hulle om en val die manne van Ai aan. 22Dié mense
het die stad verlaat om die Israeliete tegemoet te gaan, maar daar was
nou Israeliete weerskante van hulle, en dié het hulle neergevel tot
daar nie een oor was wat ontkom en vrygeraak het nie. 23Die Israeliete
het die koning van Ai gevang en hom na Josua toe gevat. 24Israel het
al die inwoners van Ai doodgemaak wat vir Josua-hulle in die veld en
die woestyn agternagesit het. Die agtervolgers het almal gesneuwel,
tot die laaste man toe. Daarna is die hele Israel terug na Ai toe en het
hulle al die mense in die stad doodgemaak. 25Almal wat daardie dag
gesneuwel het, mans en vrouens, was twaalf duisend, al die mense van
Ai. 26Josua het nie sy hand met die swaard teruggetrek voordat al die
inwoners van Ai uitgeroei was nie. 27Israel het net die vee en die buit
in die stad vir hulleself gevat, soos die Here vir Josua beveel het.
28Josua het Ai afgebrand en daarvan vir altyd 'n verlate ruïne gemaak.
Dit is nou nog so. 29Hy het die koning van Ai aan 'n boom opgehang en
hom daar laat bly tot die aand toe. Toe die son ondergaan, het Josua
opdrag gegee, en hulle het die lyk van die boom afgehaal, dit in die
stadspoort gegooi en 'n groot hoop klippe daarop gepak, wat vandag
nog daar is. 30Daarna het Josua op Ebalberg 'n altaar gebou vir die
Here die God van Israel, 31soos Moses, die dienaar van die Here, die
Israeliete beveel het en soos dit geskryf staan in die wetboek van
Moses: 'n altaar van ongekapte klip waarop daar nie 'n ysterwerktuig
gebruik is nie. Hulle het brandoffers vir die Here op die altaar gebring
en ook maaltydoffers geoffer. 32Josua het daar op die klippe 'n afskrif
aangebring van die wet van Moses. Hy het dit voor die oë van die
Israeliete neergeskrywe. 33Die hele Israel, sy leiers, sy beamptes en sy
regters het daar weerskante van die ark gestaan voor die Levitiese
priesters wat die verbondsark van die Here dra. Vreemdelinge sowel
as burgers was daar. Een helfte het regoor Gerisimberg gestaan en die
ander helfte regoor Ebalberg, soos Moses, die dienaar van die Here,
vroeër beveel het toe hy bepaal het dat die volk Israel die seën moet
ontvang. 34Daarna het Josua alles wat die wet sê, die seën sowel as die
straf, voorgelees, net soos dit geskryf staan in die wetboek. 35Daar was
nie een woord van alles wat Moses beveel het wat Josua nie voor die
hele gemeente van Israel voorgelees het nie. Die vrouens en die

kinders en die vreemdelinge wat tussen die Israeliete gebly het, was by.

JOSUA 9

1Al die konings wes van die Jordaan, dié in die Bergland, in die
Laeveld, aan die hele kus van die Groot See en tot regoor die Libanon,
die Hetiete, Amoriete, Kanaäniete, Feresiete, Hewiete en Jebusiete,
het van Josua gehoor 2en hulle het eendragtig saamgestaan om teen
hom en Israel te veg. 3Maar toe die inwoners van Gibeon hoor wat
Josua met Jerigo en Ai gedoen het, 4het hulle 'n slim plan gemaak.
Hulle het padkos ingepak; hulle het verslete saalsakke op hulle
donkies saamgeneem en verslete wynsakke wat geskeur en weer
toegewerk was; 5aan hulle voete was verslete, gelapte skoene en hulle
het verslete klere aangehad; al hulle padkos was droog en
verkrummel. 6Hulle het na Josua toe in die kamp by Gilgal gegaan en
vir hom en die Israeliete gesê: Ons kom uit 'n ver land en ons kom vra
dat u met ons 'n verdrag sluit. 7Die Israeliete het vir die Gibeoniete,
wat Hewiete was, gesê: Dalk woon julle hier tussen ons. Hoe kan ons
dan met julle 'n verdrag sluit? 8Hulle het vir Josua gesê: Ons wil u
onderdane wees. Maar wie is julle en waar kom julle vandaan? vra
Josua. 9En hulle antwoord: Ons kom uit 'n baie ver land; ons kom op
grond van die roem van die Here u God. Ons het van Hom gehoor en
van alles wat Hy met Egipte gedoen het, 10en ook van alles wat Hy met
die twee Amoritiese konings oorkant die Jordaan gedoen het, met
koning Sihon van Gesbon en met koning Og van Basan wat in Astarot
gewoon het. 11Ons leiers en al die inwoners van ons land het vir ons
gesê: Vat padkos saam en gaan die Israeliete tegemoet en sê vir hulle:
Ons wil onderdane wees; wil u nie met ons 'n verdrag sluit nie? 12Kyk
ons brood, dit was nog warm toe ons dit uit ons huise gebring het om
vir padkos saam te vat die dag toe ons na u toe vertrek het, en nou is
dit droog en verkrummel. 13En kyk ons wynsakke wat nuut was toe
ons hulle vol gemaak het, nou is hulle vol barste. Kyk hoe verslete is
ons klere en ons skoene van die lang pad. 14Die Israeliete het na die
padkos gekyk, maar nie die Here geraadpleeg nie. 15Josua het die
Gibeoniete goed behandel en met hulle 'n verdrag gesluit dat hulle
lewens gespaar sal word. Die leiers van die volksvergadering het dit
met 'n eed bevestig. 16Drie dae nadat die verdrag gesluit is, het die
Israeliete gehoor dat die Gibeoniete hulle bure is en tussen hulle
woon. 17Die Israeliete het dadelik vertrek en op die derde dag by die
stede van die Gibeoniete aangekom. Die stede was Gibeon, Kefira,
Beërot en Kirjat-Jearim. 18Die Israeliete het hulle nie aangeval nie
omdat die leiers van die volksvergadering 'n eed teenoor die
Gibeoniete afgelê het voor die Here die God van Israel, maar die hele
volk het teen die leiers gemor. 19Die leiers het vir die volk gesê: Ons
het 'n eed teenoor hulle afgelê voor die Here die God van Israel. Ons

kan hulle nie nou aanval nie. 20Ons moet ons woord hou en hulle
lewens spaar sodat die eed wat ons teenoor hulle afgelê het, nie die
straf van God op ons bring nie. 21Die leiers het verder ook nog vir die
volk gesê: Laat hulle lewe, maar dan moet hulle houtkappers en
waterdraers van die hele volk word. Nadat die leiers met die Israeliete
gepraat het, 22het Josua die Gibeoniete geroep en vir hulle gesê:
Hoekom het julle ons bedrieg? Julle het gesê julle woon baie ver van
ons af en al die tyd woon julle tussen ons. 23Daar rus nou 'n vloek op
julle. Julle sal altyd slawe wees: houtkappers en waterdraers vir die
huis van my God. 24Hulle het Josua geantwoord: Daar is oor en oor
aan ons vertel wat die Here u God vir sy dienaar Moses gesê het,
naamlik dat Hy aan u die hele land gee en dat Hy al die inwoners van
die land sal uitroei om vir u plek te maak. Ons het vir ons lewens
gevrees, en daarom het ons dié ding gedoen. 25Ons is in u hande, doen
met ons wat goed en reg is in u oë. 26Josua het toe só gemaak: hy het
hulle beskerm teen die Israeliete dat dié hulle nie doodmaak nie,
27maar hy het hulle van dié dag af houtkappers en waterdraers
gemaak vir die volk en vir die altaar van die Here op dié plek wat die
Here sou kies. Dit is vandag nog so.

JOSUA 10

1Koning Adoni-Sedek van Jerusalem het gehoor dat Josua Ai ingeneem
en heeltemal vernietig het, dat hy met Ai en sy koning dieselfde
gedoen het as wat hy met Jerigo en sy koning gedoen het, en ook dat
die inwoners van Gibeon met Israel vrede gemaak het en by hulle
woon. 2Die mense van Jerusalem het baie bang geword, want Gibeon
was 'n belangrike stad, soos 'n stad met 'n koning, en groter as Ai, en
al sy manne was dapper vegters. 3Koning Adoni-Sedek van Jerusalem
het toe vir koning Hoham van Hebron, vir koning Piram van Jarmut,
vir koning Jafia van Lakis en vir koning Debir van Eglon laat weet:
4Kom help my dat ons Gibeon aanval; hulle het vrede gemaak met
Josua en die Israeliete. 5Die vyf Amoritiese konings, die konings van
Jerusalem, Hebron, Jarmut, Lakis en Eglon, het toe elkeen met sy hele
leër gekom, hulle manskappe teen Gibeon ontplooi en die aanval
begin. 6Die manne van Gibeon het vir Josua in die kamp by Gilgal laat
weet: Moet ons tog nie nou in die steek laat nie, u moet gou hiernatoe
kom en ons red U moet ons help, want al die Amoritiese konings in
die Bergland het 'n bondgenootskap teen ons gesluit. 7Josua en al sy
manskappe, al die dapper vegters, het toe uit Gilgal vertrek. 8Die Here
het vir Josua gesê: Moenie vir hulle bang wees nie, Ek gee hulle in jou
mag oor. Nie een van hulle is teen jou bestand nie. 9Josua het van
Gilgal af die hele nag deur getrek en die Amoriete skielik oorval. 10Die
Here het hulle paniekbevange laat word vir Israel. Israel het 'n groot
slagting onder hulle aangerig in Gibeon, hulle agtervolg deur die pas
na Bet-Goron toe en hulle bly doodmaak tot by Aseka en tot by
Makkeda. 11Terwyl hulle op die vlug was vir Israel met die afdraand
na Bet-Goron toe, het die Here van daar af tot by Aseka groot
haelstene uit die lug op hulle laat val. Daar is meer van hulle deur die
hael dood as wat deur die Israeliete met die swaard doodgemaak is.
12Dié dag toe die Here die Amoriete in die mag van die Israeliete
gegee het, het Josua die Here om hulp gevra. Ten aanhore van Israel
het hy gesê: Son, staan stil in Gibeon, en maan, staan stil in
Ajalonlaagte! 13Die son het stilgestaan, die maan het nie geroer nie
totdat Israel sy vyande verslaan het. Dit staan so geskrywe in die Boek
van die Opregte. Die son het halfpad in die hemel bly staan. Byna 'n
volle dag was hy nie haastig om onder te gaan nie. 14So 'n dag was
daar nie voorheen of daarna nie, toe die Here vir 'n mens geluister
het! Die Here het vir Israel die oorlog gevoer. 15Daarna is Josua, en die
hele Israel saam met hom, terug na die kamp toe in Gilgal. 16Die vyf
konings het gevlug en in 'n grot in Makkeda gaan wegkruip. 17Josua
het berig gekry dat hulle ontdek is waar hulle weggekruip het, 18en hy
het beveel: Rol groot klippe in die bek van die grot en sit daar manne

om hulle op te pas. 19Maar julle moenie daar bly staan nie. Agtervolg
julle vyande en val hulle van agter af aan. Moenie dat hulle by hulle
stede kom nie. Die Here julle God het hulle in julle mag oorgegee.
20Toe Josua en die Israeliete klaar was met die groot slagting onder
die vyande, is al die manskappe behoue terug na die kamp toe, na
Josua toe in Makkeda. Die vyand is tot die laaste man toe
doodgemaak, afgesien van die paar wat ontkom en die vestingstede
gehaal het. Niemand het dit gewaag om iets teen die Israeliete te sê
nie. 21Josua het gesê: Maak oop die grot se bek en bring die vyf
konings uit die grot uit na my toe. 22Hulle het dit gedoen, hulle het die
vyf konings uit die grot uit na Josua toe gebring, die konings van
Jerusalem, Hebron, Jarmut, Lakis en Eglon. 23Nadat hulle die konings
na Josua toe gebring het, roep hy al die Israeliete en sê vir die
offisiere wat met hom saamgegaan het: Kom hier, sit julle voete op die
konings se nekke. Hulle het dit toe gedoen, 24en Josua het vir hulle
gesê: Moenie bang wees nie, moenie bekommerd wees nie, wees sterk,
wees vasberade. So sal die Here maak met al julle vyande teen wie
julle nog moet oorlog maak. 25Daarna het Josua die konings
doodgemaak. Hy het hulle elkeen aan 'n boom opgehang en hulle het
daar bly hang tot die aand toe. 26Met sononder is hulle op bevel van
Josua van die bome af afgehaal en in die grot gegooi waar hulle
weggekruip het. Die bek van die grot is met groot klippe toegepak. Dié
is tot vandag toe nog daar. 27Daardie dag het Josua ook Makkeda
ingeneem. Hy het die mense en hulle koning laat doodmaak en al wat
leef in die stad uitgeroei. Niemand het vrygekom nie. Hy het met die
koning van Makkeda gedoen soos met die koning van Jerigo. 28Van
Makkeda af is Josua, met die hele Israel by hom, na Libna toe. Hy het
Libna aangeval, 29en die Here het ook dié stad met sy koning in die
mag van Israel oorgegee. Josua het die mense, al wat leef in die stad,
doodgemaak. Niemand het vrygekom nie. Hy het met die koning van
Libna gedoen soos met die koning van Jerigo. 30Van Libna af is Josua,
met die hele Israel by hom, na Lakis toe. Hy het sy manskappe teen
die stad ontplooi en dit aangeval. 31Die Here het Lakis in die mag van
Israel oorgegee, en Israel het die stad na twee dae ingeneem en al wat
leef daarin doodgemaak, net soos hy met Libna gedoen het. 32Toe
koning Horam van Geser vir Lakis te hulp snel, het Josua hom en sy
manskappe ook verslaan. Niemand het vrygekom nie. 33Van Lakis af is
Josua, met die hele Israel by hom, na Eglon toe. Hy het sy manskappe
teen die stad ontplooi en dit aangeval. 34Hulle het die stad nog
dieselfde dag ingeneem en al wat leef daarin doodgemaak. Josua het
die hele stad uitgeroei, net soos hy met Lakis gedoen het. 35Van Eglon
af het Josua, met die hele Israel by hom, teen Hebron opgetrek en die
stad aangeval. 36Hulle het die stad ingeneem en die koning, die
inwoners van al die buitedorpe en al wat in die stad leef,

doodgemaak. Niemand het ontkom nie. Soos Josua met Eglon gedoen
het, het hy ook Hebron en al wat daarin leef, uitgeroei. 37Daarna het
Josua, met die hele Israel by hom, na Debir toe gedraai en die stad
aangeval. 38Hy het dit ingeneem, die koning en die inwoners van die
buitedorpe doodgemaak en al die mense in die stad uitgeroei.
Niemand het ontkom nie. Soos hy met Hebron en met Libna en sy
koning gedoen het, het hy ook met Debir en sy koning gedoen. 39Josua
het die hele gebied platgeloop, die Bergland, die Suidland, die
Laeveld, die Hange, al die konings daar. Hy het niemand laat vrykom
nie. Hy het alles wat asem het, uitgeroei, soos die Here die God van
Israel beveel het. 40Josua het hulle platgeloop van Kades-Barnea af tot
by Gasa, ook die hele Gosengebied en tot by Gibeon. 41Hy het al die
konings en hulle lande in een veldtog oorwin, want die Here die God
van Israel het die oorlog vir Israel gevoer. 42Daarna is Josua, en die
hele Israel saam met hom, terug na die kamp toe in Gilgal.

JOSUA 11

1Koning Jabin van Hasor het gehoor van Josua se oorwinnings. Hy
stuur toe boodskappe aan koning Jobab van Madon, aan die konings
van Simron en Aksaf 2en aan die konings in die noordelike Bergland,
dié in die Jordaanvallei suid van Gennesaret, in die Laeveld en op die
bergrug van Dor in die weste, 3die Kanaäniete in die ooste en die
weste, die Amoriete, Hetiete, Feresiete, Jebusiete in die Bergland en
die Hewiete onderkant Hermon in die Mispegebied. 4Hulle het almal
gekom met hulle leërs, 'n groot menigte, so baie soos die sand van die
see. Hulle het ook baie perde en strydwaens gehad. 5Al die konings het
'n bondgenootskap gesluit en saam hulle soldate vir die oorlog teen
Israel ontplooi by die Meromwaters. 6Die Here het vir Josua gesê:
Moenie vir hulle bang wees nie. Môre dié tyd gee Ek hulle oor aan
Israel, dan sneuwel hulle almal. Jy moet hulle perde se
hakskeensenings afsny en hulle strydwaens verbrand. 7Josua en al sy
manskappe het die vyand skielik oorval by die Meromwaters. 8Die
Here het hulle in die mag van Israel oorgegee en dié het hulle verslaan
en hulle agtervolg by Groot-Sidon, Misrefot-Majim en die Mispelaagte
in die ooste. Die Israeliete het hulle uitgeroei. Nie een het vrygekom
nie. 9Josua het met hulle gedoen soos die Here vir hom gesê het: hy
het hulle perde se hakskeensenings afgesny en hulle strydwaens
verbrand. 10Daarna het Josua na Hasor toe gegaan, die stad ingeneem
en sy koning doodgemaak. Hasor het vroeër die leiersposisie ingeneem
tussen al die koninkryke daar. 11Die Israeliete het al die mense in die
stad doodgemaak. Josua het hulle uitgeroei sodat niks wat asemhaal,
bly lewe het nie. Die stad self het hy afgebrand. 12Josua het ook al die
stede van die ander konings ingeneem en die konings en die mense
uitgeroei soos Moses, die dienaar van die Here, beveel het. 13Israel het
egter nie die ou, gevestigde stede afgebrand nie. Dit is net Hasor wat
deur Josua afgebrand is. 14Die Israeliete het die buit en die vee van die
stede gevat, maar al die mense doodgemaak. Hulle het die mense
heeltemal uitgeroei. Nie een het bly lewe nie. 15Wat die Here sy
dienaar Moses beveel het, het Moses vir Josua beveel, en dit het Josua
gedoen. Niks wat die Here vir Moses beveel het, is nagelaat nie.
16Josua het die hele land ingeneem, die Bergland, die hele Suidland,
die hele Gosengebied, die Laeveld, die Jordaanvallei en die Israelberge
met hulle uitlopers. 17Die gebied het gestrek van Kaalberg af wat na
Seïr toe oploop, tot by Baäl-Gad in die Libanonvallei onderkant
Hermonberg. Josua het al die konings in dié gebied verslaan en
doodgemaak. 18Hy moes lank teen hulle oorlog voer. 19Behalwe die
Hewiete in Gibeon het nie een stad met die Israeliete vrede gemaak
nie. Die Israeliete het hulle almal in gevegte verower. 20Dit was die

Here wat hulle in verset laat kom het, sodat hulle teen Israel geveg
het: hulle moes sonder genade uitgeroei word, uitgewis word, soos die
Here vir Moses beveel het. 21In dié tyd het Josua ook die Enakiete in
die berge, in Hebron, Debir en Anab, in al die Judaberge en in al die
Israelberge uitgeroei. Hy het hulle saam met hulle stede uitgeroei, 22en
daar het geen Enakiete in die gebied van die Israeliete oorgebly nie.
Net in Gasa, Gat en Asdod was daar Enakiete oor. 23Josua het die hele
land ingeneem soos die Here vir Moses beveel het, en toe die land as
besitting aan Israel gegee, vir elke stam 'n deel. Die land kon toe rus
van oorlog.

JOSUA 12

1Die Israeliete het die volgende konings van die land oorkant die
Jordaan, aan die oostekant, verslaan en hulle gebiede in besit geneem,
die gebied van die Arnonvallei af tot by Hermonberg, en die hele
oostelike deel van die Jordaanvallei: 2Koning Sihon van die Amoriete
in Gesbon het geheers oor die helfte van Gilead, van Aroër af aan die
kant van die Arnonbedding, die middel van die bedding, tot aan
Jabbokspruit waar die Ammoniete se gebied begin. 3Ook die oostelike
deel van die Jordaanvallei, van die Gennesaretmeer af suid tot aan die
see in die Jordaanvallei, die Soutsee, en verder in die rigting van Bet-
Jesimot en suidwaarts van onderkant die Pisgahange af. 4Koning Og
van Basan, een van die laaste van die Refaïete, het in Astarot en Edreï
geregeer. Die gebied 5waaroor hy geheers het, het Hermonberg, Salka
en die hele Basan ingesluit, tot aan die grens van Gesur en Maäka, en
ook die helfte van Gilead tot aan die grens van die gebied van koning
Sihon van Gesbon. 6Moses, die dienaar van die Here, en die Israeliete
het hierdie twee konings verslaan, en Moses het die gebied aan die
stam Ruben, die stam Gad en die halwe Manassestam as besitting
gegee. 7Hier volg nou ook 'n lys van die konings van die land duskant
die Jordaan, aan die westekant, wat deur Josua en die Israeliete
verslaan is, van Baäl-Gad in die Libanonvallei af tot by Kaalberg wat
na Seïr toe oploop. Josua het die gebied tussen die stamme as
besitting verdeel: 8die Bergland, die Laeveld, die Jordaanvallei, die
Hange, die woestyngebied en die Suidland, die gebiede waar die
Hetiete, Amoriete, Kanaäniete, Feresiete, Hewiete en Jebusiete
gewoon het. 9Die konings van die volgende stede is verslaan: Jerigo, Ai
naby Bet-El, 10Jerusalem, Hebron, 11Jarmut, Lakis, 12Eglon, Geser,
13Debir, Geder, 14Gorma, Arad, 15Libna, Adullam, 16Makkeda, Bet-El,
17Tappuag, Gefer, 18Afek, Saron, 19Madon, Hasor, 20Simron-Meron,
Aksaf, 21Taänak, Megiddo, 22Kedes, Jokneam teen Karmelberg, 23Dor op
die bergrug van Dor, Gojim by Gilgal, 24en Tirsa. Dit was altesaam een
en dertig konings.

JOSUA 13

1Josua was al baie oud. Die Here het vir hom gesê: Jy is al baie oud,
en daar is nog 'n baie groot deel van die land wat in besit geneem
moet word. 2Onder die deel wat oorbly, is daar al die Filistynse
gebiede en die hele Gesurgebied. 3Die gebied van die Sigor af teen
Egipte tot by die Ekrongebied in die noorde word as Kanaänitiese
gebied beskou. Dit is die gebiede van die vyf Filistynse regeerders, dié
van Gasa, Asdod, Askelon, Gat en Ekron, en dit sluit die gebied van
die Awwiete in. 4Verder is daar die hele Kanaänitiese gebied van
Teman af, die Gebalgebied van Meara af wat aan die Sidoniërs
behoort, tot by Afek aan die Amoritiese grens en die hele Libanon aan
die oostekant, van Baäl-Gad suid van Hermonberg af tot by Lebo-
Hamat. 5Ek sal al die bewoners van die bergwêreld verdryf om vir die
Israeliete plek te maak, van die Libanon af tot by Misrefot-Majim, al
die Sidoniërs. Intussen moet jy hierdie gebiede as besitting aan Israel
toewys soos Ek jou beveel het. 6Verdeel dus nou die land vir die nege
stamme en die halwe Manassestam. 7Saam met die ander helfte van
die Manassestam het die stamme Ruben en Gad reeds hulle besitting
ontvang wat Moses aan hulle toegeken het oorkant die Jordaan, aan
die oostekant Moses, die dienaar van die Here, het die volgende
gebied aan hulle toegeken: 8van Aroër af op die oewer van die
Arnonrivier, die stad aan die rivier, die hele Medebahoogvlakte tot by
Dibon, 9al die stede van die Amoritiese koning Sihon wat in Gesbon
geregeer het, tot aan die Ammonitiese grens, 10Gilead met die gebiede
Gesur en Maäka, die hele Hermonberg en die hele Basan tot by Salka
11met insluiting van die hele koninkryk van Og in Basan wat in Astarot
en Edreï geregeer het. Og was een van die laaste Refaïete. Moses het
hulle verslaan en verdryf. 12Die Israeliete het egter nie die mense van
Gesur en Maäka verdryf nie, en hulle woon nou nog tussen die
Israeliete. 13Net aan die stam Levi het Moses nie 'n eie besitting
toegeken nie. Die Leviete is offers aan die Here die God van Israel en
hulle ontvang van wat Hom toekom, soos Hy hulle beloof het. 14Aan
die families in die stam Ruben het Moses die volgende gebied
toegeken: 15van Aroër af op die oewer van die Arnonrivier, van die
stad af aan die rivier, die hele hoogvlakte tot by Medeba, 16en tot by
Gesbon met al sy stede op die hoogvlakte: Dibon, Bamot-Baäl, Bet-
Baäl-Meon, 17Jahas, Kedemot, Mefaät, 18Kirjatajim, Sibma, Seret-Sagar
op die berg in die laagte, 19Bet-Peor, Asdot-Pisga en Bet-Jesimot, 20al
die stede op die hoogvlakte, die hele koninkryk van die Amoritiese
koning Sihon wat in Gesbon geregeer het. Moses het vir Sihon
verslaan en ook die Midianitiese leiers Ewi, Rekem, Sur, Gur en Reba,
stamhoofde wat aan Sihon onderhorig was en in die land gewoon het.

21Die waarsêer Bileam seun van Beor is een van dié wat deur die
Israeliete doodgemaak is. 22Die gebied van die stam Ruben het aan die
Jordaan gegrens. Dit was dan die besitting van die families in die stam
Ruben, die stede en hulle buiteposte. 23Aan die families in die stam
Gad het Moses die volgende gebied toegeken: 24Jaser, al die stede in
Gilead, die helfte van die Ammonitiese gebied tot by Aroër wat regoor
Rabba lê, 25van Gesbon af tot by Ramat-Mispe en Betonim, van
Maganajim af tot aan die grens van Lo-Dabar, 26en in die laagte Bet-
Haram, Bet-Nimra, Sukkot en Safon, die oorblywende deel van die
koninkryk van koning Sihon van Gesbon, die Jordaanstreek tot aan
die Gennesaretmeer, die streek oos van die Jordaan. 27Dit was dan die
besitting van die families van die stam Gad, die stede en hulle
buiteposte. 28Aan die families in die halwe Manassestam het Moses die
volgende gebied toegeken: 29van Maganajim af die hele Basan, die hele
koninkryk van koning Og van Basan, al die tentdorpe van Jaïr in
Basan, sestig altesaam, 30die helfte van Gilead, en Astarot en Edreï, die
koningstede van Og in Basan. Dit is wat die nakomelinge van Makir
seun van Manasse ontvang het, die families in die een helfte van die
nakomelinge van Makir. 31Dit is dan die gebied wat Moses toegeken
het in die Moabsvlakte oorkant die Jordaan, regoor Jerigo, aan die
oostekant. 32Aan die stam Levi het Moses nie 'n eie besitting toegeken
nie. Hulle ontvang van wat die Here die God van Israel self toekom,
soos Hy hulle beloof het.

JOSUA 14

1Hier volg nou 'n oorsig van die gebiede wat die Israeliete in Kanaän
ontvang het. Die priester Eleasar en Josua seun van Nun het saam met
die stamhoofde die gebiede aan die Israeliete toegeken, 2dit is aan die
nege stamme en die halwe stam. Dit is gedoen deur loting soos die
Here deur Moses beveel het. 3Aan die ander twee stamme en die halwe
stam het Moses 'n gebied oorkant die Jordaan toegeken, en aan die
Leviete het hy nie 'n gebied toegeken saam met die ander nie. 4Die
nageslag van Josef het twee stamme gevorm, Manasse en Efraim, en
die Leviete het nie 'n deel van die land ontvang nie, maar wel dorpe
om in te woon en weidingsgebiede vir hulle veetroppe. 5Die Israeliete
het gedoen wat die Here vir Moses beveel het, hulle het die land
verdeel. 6Toe die mense van Juda na Josua toe gekom het in Gilgal,
het Kaleb seun van Jefunne, 'n Kenassiet, vir Josua gesê: Jy onthou
wat die Here vir Moses, die man van God, oor jou en oor my gesê het
in Kades-Barnea. 7Ek was veertig toe Moses, die dienaar van die Here,
my van Kades-Barnea af gestuur het om die land te verken. Ek het aan
hom verslag gedoen soos ek sake gesien het, 8maar my
medeverkenners wat saam met my gegaan het, het die volk se hart
laat verstyf van angs. Ek het die Here my God getrou gevolg, 9en
Moses het my daardie dag met 'n eed belowe: Die gebied wat jy
deurgestap het, sal jou en jou nageslag se permanente besitting wees
omdat jy volhard het in jou trou aan die Here my God.' 10Van die tyd
af dat die Here dit vir Moses gesê het toe Israel deur die woestyn
getrek het, het die Here my in die lewe laat bly soos Hy beloof het, vyf
en veertig jaar lank. Ek is nou 'n man van vyf en tagtig, 11maar ek is
vandag nog net so sterk as die dag toe Moses my uitgestuur het. Die
krag wat ek toe gehad het, het ek nou nog. Ek kan nog gaan oorlog
maak en behoue terugkom. 12Gee my nou asseblief die bergwêreld
waarvan die Here daardie dag gepraat het. Jy het daardie dag gehoor
dat daar Enakiete is en groot vestingstede. Miskien sal die Here by my
wees sodat ek hulle kan verower soos Hy beloof het. 13Josua het sy
seën uitgespreek oor Kaleb seun van Jefunne en aan hom Hebron as
besitting toegeken. 14Daarom behoort Hebron tot vandag toe aan Kaleb
seun van Jefunne, die Kenassiet. Dit is omdat hy die Here die God van
Israel getrou gevolg het. 15Die naam van Hebron was voorheen Kirjat-
Arba. Arba was die naam van 'n groot man onder die Enakiete. Die
oorlog was verby, die land het gerus.

JOSUA 15

1Aan die families in die stam Juda is deur loting 'n gebied toegeken
wat suidwaarts gestrek het tot aan die verre suidekant van die
Sinwoestyn teen die grens van Edom. 2Juda se suidelike grens begin
dus by die Soutsee, by die punt wat suid uitsteek, 3en dit loop suid van
Skerpioenpas verby na Sin toe, op na 'n punt suid van Kades-Barnea,
oor na Gesron toe, op na Addar toe en swaai na Karka toe. 4Dan loop
dit oor na Asmon toe en met Egiptespruit langs totdat dit teen die see
doodloop. Dit is Juda se suidelike grens. 5Die oostelike grens is die
Soutsee tot waar die Jordaan in die see inloop. Die grens aan die
noordekant begin waar die Jordaan in die see inloop, 6en loop op na
Bet-Gogla toe, noord van Bet-Araba verby, op na die Klip van Bohan
seun van Ruben, 7op na Debir toe van die Akorlaagte af, en swaai
noord na Gilgal toe wat regoor Adummimspas suid van die spruit lê.
Dan loop die grens oor tot aan die water van Semesfontein en tot by
Rogelfontein, 8daarvandaan op met Ben-Hinnomdal na die suidelike
hang van Jebusieteberg, dit is Jerusalem, en op na die top van die
berg wes van Hinnomdal by die noordelike punt van Spooklaagte.
9Van die top van die berg af draai die grens na Neftoagsfontein toe,
loop aan na die stede teen Efronberg en draai na Baäla toe, dit is
Kirjat-Jearim. 10Van Baäla af swaai dit wes na Seïrberg toe, verby die
noordelike hang van Jearimsberg, dit is Kesalon, loop dan af Bet-
Semes toe, oor na Timna toe 11en met die noordelike hang van Ekron
langs. Dan draai die grens na Sikaron toe en loop oor Baälaberg na
Jabne toe, waarna dit teen die see doodloop. 12Die westelike grens is
die kus van die Groot See. Dit is die grense rondom die gebied van die
families in die stam Juda. 13Aan Kaleb seun van Jefunne het Josua,
soos die Here hom beveel het, 'n eie gebied toegeken tussen die mense
van Juda, naamlik Kirjat-Arba, dit is Hebron. Arba was die voorvader
van die Enakiete. 14Kaleb het die Enakiete Sesai, Agiman en Talmai uit
Hebron verdryf, al drie Enakskinders. 15Daarvandaan het Kaleb die
mense van Debir gaan aanval. Debir se naam was voorheen Kirjat-
Sefer. 16Kaleb het gesê: Aan die man wat Kirjat-Sefer verslaan en
inneem, gee ek my dogter Aksa as vrou. 17Kaleb se stamgenoot Otniël
seun van Kenas het die stad ingeneem, en Kaleb het sy dogter Aksa
aan hom as vrou gegee. 18Toe sy by Otniël kom, het sy by hom
aangehou dat hulle vir haar pa landbougrond moet gaan vra. Toe sy
van die donkie afklim, vra Kaleb vir haar wat sy wil hê, 19en sy
antwoord: Gee my 'n stuk vrugbare grond. U het my die droë Suidland
gegee. Gee my nou ook standhoudende water. Hy het toe vir haar
fonteine in die hooggeleë deel en fonteine in die laaggeleë deel gegee.
20Die families in die stam Juda het die volgende gebied as besitting

ontvang: 21Die stede die verste suid wat aan hulle behoort het, dié teen
die grens van Edom, was Kabseël, Eder, Jagur, 22Kina, Dimona, Adada,
23Kedes, Gasor, Jitnan, 24Sif, Telem, Bealot, 25Gasor-Gadatta, Kerijot-
Gesron, dit is Gasor, 26Amam, Sema, Molada, 27Gasar-Gadda, Gesmon,
Bet-Pelet, 28Gasar-Sual, Berseba, Bisjoteja, 29Baäla, Ije-Abarim, Esem,
30Eltolad, Kesil, Gorma, 31Siklag, Madmanna, Sansanna, 32Lebaot,
Silgim, Ajin en Rimmon, altesaam nege en twintig stede met hulle
buiteposte. 33In die Laeveld was daar Estaol, Sora, Asna, 34Sanoag, En-
Gannim, Tappuag, Enajim, 35Jarmut, Adullam, Soko, Aseka, 36Saärajim,
Aditajim, Gedera en Gederotajim, veertien stede met hulle buiteposte,
37Senan, Gadasa, Migdol-Gad, 38Dilan, Mispe, Jokteël, 39Lakis, Boskat,
Eglon, 40Kabbon, Lagmas, Kitlis, 41Gederot, Bet-Dagon, Naäma,
Makkeda, sestien stede met hulle buiteposte, 42Libna, Eter, Asan,
43Jiftag, Asna, Nesib, 44Keïla, Aksib, Maresa, nege stede met hulle
buiteposte, 45Ekron, met sy buitedorpe en buiteposte, 46wes van Ekron
al die stede in die omgewing van Asdod, met hulle buiteposte, 47Asdod
met sy buitedorpe en sy buiteposte, en Gasa met sy buitedorpe en sy
buiteposte tot aan Egiptespruit en die kus van die Groot See. 48In die
Bergland was daar Samir, Jattir, Soko, 49Danna, Kirjat-Sanna, dit is
Debir, 50Anab, Estemoa, Anim, 51Gosen, Golon, Gilo, elf stede met hulle
buiteposte, 52Arab, Duma, Esan, 53Janum, Bet-Tappuag, Afeka,
54Gumta, Kirjat-Arba, dit is Hebron, en Sior, nege stede met hulle
buiteposte, 55Maon, Karmel, Sif, Jutta, 56Jisreël, Jokdeam, Sanoag,
57Kajin, Giba, Timna, tien stede met hulle buiteposte, 58Galgul, Bet-Sur,
Gedor, 59Maärat, Bet-Anot, Eltekon, ses stede met hulle buiteposte,
60Kirjat-Baäl, dit is Kirjat-Jearim, en Rabba, twee stede met hulle
buiteposte. 61In die woestyn was daar Bet-Araba, Middin, Sekaka,
62Nibsan, Ir-Melag en En-Gedi, ses stede met hulle buiteposte. 63Die
mense van Juda kon dit nie regkry om die Jebusiete, die inwoners van
Jerusalem, te verdryf nie. Hulle woon vandag nog daar saam met die
mense van Juda.

JOSUA 16

1Aan die nakomelinge van Josef is deur loting 'n gebied toegeken wat
strek van die Jordaan af regoor Jerigo, oos van die Jerigofonteine. Die
grens loop van Jerigo af oor die woestyn op na Bet-El se berge toe.
2Van Bet-El af loop dit na Lus toe, en verby die grens van die Erekiete
na Atarot toe, 3dan weswaarts af na die grens van die Jafletiete toe tot
by die grens van Bet-Goron-Onder en Geser, en dit loop dan dood aan
die see. 4Die stamme Manasse en Efraim, nakomelinge van Josef, het
die grondgebied gekry. 5Die grens van die grondgebied van die
families in die stam Efraim loop van Atrot-Addar in die ooste na Bet-
Goron-Bo toe, 6en dan verder tot aan die see. Van Mikmetat af in die
noorde swaai die grens oos verby Taänat-Silo na Janoag toe in die
ooste, 7van Janoag af loop die grens af na Atarot en Naära toe, dan
teen Jerigo verby en aan tot by die Jordaan. 8Van Tappuag af loop die
grens wes met Kanaspruit langs en dit loop dood aan die see. Dit is die
gebied van die families in die stam Efraim. 9Daarby het gekom al die
stede en buiteposte wat aan die Efraimiete toegeken is binne-in die
grondgebied van Manasse. 10Die Efraimiete het nie die Kanaäniete
verdryf wat in Geser gewoon het nie en die Kanaäniete woon nou nog
tussen die Efraimiete, maar hulle doen dwangarbeid.

JOSUA 17

1Daar is ook aan die stam Manasse 'n gebied deur loting toegeken.
Manasse was Josef se oudste seun, en die toekenning is gemaak aan
Manasse se oudste seun Makir die voorvader van Gilead. Hy was 'n
krygsman en het Gilead en Basan ontvang. 2Die toekenning was vir die
oorblywende families in die stam Manasse, dié van Abiëser, Gelek,
Asriël, Sekem, Gefer en Semida. Dit was die families van die ander
manlike afstammelinge van Manasse seun van Josef. 3Selofgad seun
van Gefer, seun van Gilead, seun van Makir, seun van Manasse, het
nie seuns gehad nie, net dogters. Hier is hulle name: Magla, Noa,
Gogla, Milka en Tirsa. 4Hulle het na die priester Eleasar, na Josua seun
van Nun en na die leiers toe gegaan en gesê: Die Here het vir Moses
beveel om vir ons tussen ons stamgenote grond te gee. Moses het toe
aan hulle grondgebied toegeken tussen hulle vader se broers soos die
Here beveel het. 5Behalwe Gilead en Basan oos van die Jordaan het
Manasse dus nog tien dele ontvang, 6want hierdie dogters uit die
Manassestam het grondgebied ontvang saam met die mans. Die
Gileadstreek het behoort aan die res van die stam Manasse. 7Die
gebied van Manasse strek van Aser af tot by Mikmetat regoor Sigem,
en die grens loop daarvandaan suid en sluit die inwoners van En-
Tappuag in. 8Die Tappuagstreek het aan Manasse behoort, maar
Tappuag self, op die grens van Manasse, het behoort aan die mense
van Efraim. 9Van Tappuag af loop die grens af na Kanaspruit toe. Suid
van die spruit lê stede van Efraim tussen dié van Manasse. Manasse se
grens is noord van die spruit en dit loop dood aan die see. 10Efraim
was aan die suidekant en Manasse aan die noordekant. Die gebied van
Manasse loop tot teen die see, en grens noord aan Aser en oos aan
Issaskar. 11In Issaskar en Aser self het Bet-San, Jibleam, Dor op die
bergrug, En-Dor, Taänak en Megiddo met hulle buitedorpe ook nog
aan Manasse behoort. 12Die mense van Manasse kon egter nie dié stede
verower nie, en die Kanaäniete het dié gebied bly bewoon. 13Toe die
Israeliete sterker geword het, het hulle die Kanaäniete dwangarbeid
laat doen, maar nie die stede ingeneem nie. 14Die nakomelinge van
Josef het met Josua gaan praat: Waarom loot u vir ons net een keer en
gee u ons net een deel? Ons is baie mense, want die Here het ons
besonderlik geseën. 15Josua het vir hulle gesê: Julle is baie. Gaan maak
vir julle 'n stuk boswêreld skoon in die gebied van die Feresiete en die
Refaïete. Die Efraimsberge is te klein vir julle. 16Hulle het vir Josua
gesê: Die Bergland is nie groot genoeg vir ons nie, en al die
Kanaäniete wat in die laagte woon, het ysterstrydwaens, dié in Bet-
San en sy buiteposte, en dié in die Jisreëlvlakte. 17Daarom het Josua
vir die nageslag van Josef, vir Efraim en Manasse, gesê: Julle is baie

mense en julle is sterk. Julle kry dus nie net een deel nie. 18Die Bergland is julle s'n. Dit is bebos, maar julle kan dit skoonmaak en dit ten volle benut. Die Kanaäniete het wel ysterstrydwaens en hulle is sterk, maar julle sal hulle uitdryf.

JOSUA 18

1Die hele Israelitiese volksvergadering het in Silo bymekaargekom en
die tent van ontmoeting daar opgeslaan. Die land was nou onderwerp,
2maar daar was nog sewe van die Israelitiese stamme wat nie hulle eie
grondgebied ontvang het nie. 3Josua het vir die Israeliete gesê: Hoe
lank gaan julle nog talm voor julle die land in besit gaan neem wat die
Here die God van julle voorvaders aan julle gegee het? 4Bring drie
man uit elke stam dat ek hulle kan stuur en dat hulle die res van die
land kan deurgaan en 'n beskrywing kan maak van die verskillende
dele en dit vir my bring. 5Hulle moet die gebied in sewe dele verdeel.
Juda behou sy gebied in die suide, en die nageslag van Josef hulle s'n
in die noorde. 6Julle moet 'n beskrywing maak van die sewe dele van
die land en dit vir my bring dat ek die loting hier in die
teenwoordigheid van die Here ons God kan maak. 7Die Leviete kry nie
'n deel saam met julle nie, want hulle besondere voorreg is die
priesterskap in diens van die Here. Gad, Ruben en die helfte van
Manasse het hulle deel oos van die Jordaan gekry waar Moses, die
dienaar van die Here, dit aan hulle toegeken het. 8Die manne het toe
klaargemaak en vertrek. By hulle vertrek om 'n beskrywing van die
land te maak, het Josua hulle beveel: Gaan die land deur, maak 'n
beskrywing daarvan en kom terug na my toe dat ek vir julle die loting
hier in Silo in die teenwoordigheid van die Here kan doen. 9Die manne
is weg en het die land deurgegaan en in 'n boek 'n beskrywing van die
sewe dele opgeteken, stad vir stad. Daarna is hulle terug na Josua toe
in die kamp by Silo. 10Josua het toe die loting daar in Silo in die
teenwoordigheid van die Here gedoen en die land tussen die
Israelitiese stamme verdeel. 11Aan die families in die stam Benjamin is
deur loting 'n gebied toegeken tussen dié van Juda en Josef. 12Aan die
noordekant begin hulle grens by die Jordaan en dit loop dan op teen
die hang noord van Jerigo, teen die berge uit weswaarts en dan loop
dit tot teen die woestyn van Bet-Awen. 13Daarvandaan loop die grens
oor na Lus toe, teen die hang suid van Lus, dit is Bet-El, en dan af na
Atrot-Addar toe op die berg suid van Bet-Goron-Onder. 14Dan draai die
grens en swaai westekant toe suid van die berg regoor Bet-Goron en
loop dood by Kirjat-Baäl, dit is Kirjat-Jearim, 'n stad wat aan Juda
behoort. Dit is die westelike grens. 15Die suidelike grens begin teenaan
Kirjat-Jearim, loop wes en kom uit by Neftoagsfontein, 16en loop dan
af na die voet van die berg regoor Ben-Hinnomdal, noord van
Spooklaagte. Dan loop die grens met die Hinnomdal af na die hang
suid van die Jebusietestad en af na Rogelfontein toe, 17draai noord en
loop na Semesfontein toe, aan na Gelilot toe regoor Adummimspas en
af tot by die Klip van Bohan seun van Ruben. 18Dan loop dit noord van

die hang regoor die Jordaanvallei verby en af na die Jordaanvallei
toe, 19noord van die hang van Bet-Gogla verby en loop dood by die
noordelike punt van die Soutsee, waar die Jordaan inloop. Dit is die
suidelike grens. 20Die Jordaan self vorm die oostelike grens. Dit is dan
die grense rondom die grondgebied van die families in die stam
Benjamin. 21Die stede van die families in die stam Benjamin is Jerigo,
Bet-Gogla, Kesisdal, 22Bet-Araba, Semarajim, Bet-El, 23Awwim, Para,
Ofra, 24Kefar-Ammoni, Ofni en Geba, twaalf stede met hulle
buiteposte, 25verder Gibeon, Rama, Beërot, 26Mispa, Kefira, Mosa,
27Rekem, Jirpeël, Tarala, 28Sela, Elef, Jebusietestad, dit is Jerusalem,
Gibea en Kirjat, veertien stede met hulle buiteposte. Dit is die
besitting van die families in die stam Benjamin.

JOSUA 19

1Die tweede loting was vir Simeon, vir die families in die stam
Simeon. Hulle eiendom was binne-in dié van Juda. 2Hulle het as
eiendom ontvang Berseba, Seba, Molada, 3Gasar-Sual, Baäla, Esem,
4Eltolad, Betul, Gorma, 5Siklag, Bet-Markabot, Gasar-Susim, 6Bet-
Lebaot en Sarugen, dertien stede met hulle buiteposte, 7verder Ajin,
Rimmon, Eter en Asan, vier stede met hulle buiteposte, 8en ook nog al
die buiteposte in die omgewing van dié stede tot by Baälat-Beër en
Rama in die Suidland. Dit was die eiendom van die families in die
stam Simeon. 9Hulle het 'n deel van Juda se gebied gekry, want dié
was vir Juda te groot. Die stam Simeon het dus eiendom binne-in dié
van Juda ontvang. 10Die derde loting was vir die families in die stam
Sebulon. Hulle grondgebied strek tot by Sarid. 11Die grens loop dan
wes na Marala toe, teen Dabbeset en teen die spruit regoor Jokneam
verby. 12Van Sarid af draai die grens oos tot teen die grens van Kislot-
Tabor, loop dan na Daberat toe en op na Jafia toe, 13daarvandaan oor
na Gat-Gefer aan die oostekant en na Et-Kasin toe en aan tot by
Rimmon waar dit na Nea toe draai. 14Dan swaai die grens noord van
Gannaton en loop dood by Ge-Jiftag-El. 15Kattat, Nahalal, Simron,
Jidala en Betlehem kom ook by. Daar is twaalf stede met hulle
buiteposte. 16Dié stede met hulle buiteposte is dan die eiendom van die
families in die stam Sebulon. 17Die vierde loting was vir Issaskar, vir
die families in die stam Issaskar. 18Hulle gebied omvat Jisreël, Kesulot,
Sunem, 19Gafarajim, Sion, Anagarat, 20Rabbit, Kisjon, Ebes, 21Remet,
En-Gannim, En-Gadda en Bet-Passes. 22Hulle grens gaan teen Tabor,
Sagasajim en Bet-Semes verby en loop dood teen die Jordaan. Daar is
sestien stede met hulle buiteposte. 23Dié stede met hulle buiteposte is
dan die gebied van die families in die stam Issaskar. 24Die vyfde loting
was vir die families in die stam Aser. 25Hulle gebied omvat Gelkat,
Gali, Beten, Aksaf, 26Alammelek, Amad en Misal. Aan die westekant
gaan die grens teen Karmel en Sigor-Libnat verby. 27Dan swaai dit oos
na Bet-Dagon toe, gaan teen Sebulon en Ge-Jiftag-El noordwaarts
verby na Bet-Emek en Neïel toe en loop aan na Kabul in die noorde
28en na Abdon, Regob, Gammon en Kana toe tot by Groot-Sidon. 29Dan
loop die grens om na Rama toe en tot by die vestingstad Tirus, dan om
na Gosa toe en loop dood teen die see in die omgewing van Aksib.
30Uma, Afek en Regob kom ook by. Daar is twee en twintig stede met
hulle buiteposte. 31Dié stede met hulle buiteposte is dan die eiendom
van die families in die stam Aser. 32Die sesde loting was vir Naftali, vir
die families in die stam Naftali. 33Hulle grens begin by Gelef, by die
groot boom in Saänannim, en loop oor Adami-Nekeb en Jabneël tot by
Lakkum, en loop dan dood teen die Jordaan. 34Dan draai die grens wes

na Asnot-Tabor toe en loop daarvandaan aan na Gukok toe, teen
Sebulon aan die suidekant en teen Aser aan die westekant verby tot
teen die Jordaan aan die oostekant. 35Die gebied sluit vestingstede in:
Siddim, Ser, Gammat, Rakkat, Gennesaret, 36Adama, Rama, Hasor,
37Kedes, Edreï, En-Gasor, 38Jiron, Migdal-El, Gorem, Bet-Anat en Bet-
Semes. Daar is negentien stede met hulle buiteposte. 39Dié stede met
hulle buiteposte is dan die eiendom van die families in die stam
Naftali. 40Vir die families in die stam Dan is sewende geloot. 41Hulle
grondgebied het omvat Sora, Estaol, Ir-Semes, 42Saälbim, Ajalon, Jitla,
43Elon, Timna, Ekron, 44Elteke, Gibbeton, Baälat, 45Jehud, Bene-Berak,
Gat-Rimmon, 46Me-Jarkon, Rakkon, en ook die gebied regoor Joppe.
47Die stam Dan het sy gebied verloor en het toe vir Lesem aangeval en
verower. Hulle het die inwoners doodgemaak, die stad beset en daar
gaan woon. Hulle het Lesem die naam Dan gegee, na hulle voorvader
Dan. 48Dié stede met hulle buiteposte was die eiendom van die families
in die stam Dan. 49Nadat die Israeliete die land in sy onderskeie
gebiede aan die stamme toegewys het, het hulle aan Josua seun van
Nun 'n eiendom tussen hulle toegeken. 50Op bevel van die Here het
hulle hom die stad gegee wat hy gevra het. Dit was Timnat-Serag in
die Efraimsberge. Josua het die stad herbou en daar gaan woon. 51Dit
was dan die woongebiede wat die priester Eleasar en Josua seun van
Nun saam met die familiehoofde aan die Israelitiese stamme toegeken
het. Hulle het die verdeling van die land afgehandel deur loting in Silo
in die teenwoordigheid van die Here, by die ingang van die tent van
ontmoeting.

JOSUA 20

1Die Here het vir Josua gesê: Sê vir die Israeliete: 2Julle moet nou die
asielstede afstaan wat Ek julle deur Moses beveel het, 3sodat iemand
wat onopsetlik en sonder voorbedagte rade die dood van 'n ander
veroorsaak het, daarheen kan vlug om aan die wraak van 'n
bloedverwant van die oorledene te ontkom. 4Wanneer so iemand na
een van dié stede toe vlug, moet hy by die ingang van die stadspoort
gaan staan en sy saak stel aan die leiers van die stad. Hulle moet hom
dan in die stad opneem en hom 'n woonplek by hulle gee. 5As die
bloedverwant van die oorledene hom agtervolg, moet die leiers hom
nie aan die bloedverwant uitlewer as hy onopsetlik die dood van 'n
ander veroorsaak het en nie kwaadgesind teen hom was nie. 6Die
vlugteling moet in die stad bly totdat hy voor die bevoegde
vergadering tereggestaan het en totdat die hoëpriester van dié tyd
dood is. Eers dan mag die persoon wat die dood veroorsaak het, vry
teruggaan huis toe na die stad waar hy vandaan gevlug het. 7Kedes in
Galilea op die Naftaliberge, Sigem in die Efraimsberge, en Kirjat-Arba,
dit is Hebron, in die Judaberge is toe afgesonder. 8Oos van die Jerigo-
Jordaan is Beser in die woestyn op die hoogvlakte in die stamgebied
van Ruben, Ramot in Gilead in die stamgebied van Gad, en Golan in
Basan in die stamgebied van Manasse afgestaan. 9Dit was die stede
waarop ooreengekom is. Enige Israeliet, of enige vreemdeling tussen
die Israeliete, wat onopsetlik die dood van 'n ander veroorsaak het,
kon na so 'n asielstad toe vlug sodat hy nie deur 'n bloedverwant van
die oorledene doodgemaak word sonder dat hy deur 'n vergadering
verhoor is nie.

JOSUA 21

1Die familiehoofde van die Leviete het na die priester Eleasar, na
Josua seun van Nun en na die familiehoofde van die Israelitiese
stamme toe gekom 2in Silo in Kanaän en vir hulle gesê: Die Here het
deur Moses beveel dat ons stede moet kry om in te woon en weiveld
vir ons vee. 3Die Israeliete het toe die bevel van die Here uitgevoer en
uit hulle woongebiede vir die Leviete dorpe met weivelde gegee. 4Daar
is vir die Kehatgroep geloot, en aan hierdie Leviete uit die geslag van
die priester Aäron is dertien stede toegeken in die stamgebied van
Juda, Simeon en Benjamin. 5Vir die res van die Kehatgroep is tien
stede geloot in die gebied van die families in die stam Efraim, die
stamgebied Dan en dié van die halwe Manassestam. 6Vir die
Gersongroep is dertien stede geloot in die gebiede van die families in
die stam Issaskar, die stamgebied van Aser en Naftali en dié van die
halwe Manassestam in Basan. 7Vir die families in die Merarigroep was
daar twaalf stede in die stamgebied van Ruben, Gad en Sebulon. 8Die
Israeliete het die stede met weivelde aan die Leviete toegeken deur
loting, soos die Here deur Moses beveel het. 9In die stamgebied van
Juda en Simeon is die volgende stede wat by name aangedui is,
toegeken 10aan die Leviete uit die nageslag van Aäron wat tot die
Kehatgroep behoort het. Die eerste loting was vir hulle. 11Aan hulle is
eerstens Kirjat-Arba toegeken, dit is Hebron in die Judaberge met sy
weivelde rondom. Arba was die voorvader van die Enakiete. 12Die
lande en die buiteposte van die stad is aan Kaleb seun van Jefunne as
eiendom toegeken. 13Die nageslag van die priester Aäron het dus
ontvang: die asielstad Hebron, en Libna, 14Jattir, Estemoa, 15Golon,
Debir, 16Ajin, Jutta en Bet-Semes, elkeen met sy weiveld, nege stede
van dié twee stamme, 17en van die stam Benjamin Gibeon, Geba,
18Anatot en Almon, die vier stede elkeen met sy weiveld. 19Die
priesters uit die nageslag van Aäron het dus altesaam dertien stede
met hulle weivelde gehad. 20Vir die Levitiese families in die res van die
Kehatgroep is eerstens stede geloot in die stamgebied van Efraim.
21Aan hulle is toegeken: die asielstad Sigem in die Efraimsberge en
Geser, 22Kibsajim en Bet-Goron, dié vier stede elkeen met sy weiveld;
23in die stamgebied van Dan: Elteke, Gibbeton, 24Ajalon en Gat-
Rimmon, dié vier stede elkeen met sy weiveld; 25en in die gebied van
die halwe Manassestam: Taänak en Gat-Rimmon, dié twee stede
elkeen met sy weiveld. 26Die families in die res van die Kehatgroep het
dus altesaam tien stede met hulle weivelde gehad. 27Aan die Levitiese
families in die Gersongroep is in die gebied van die ander helfte van
die Manassestam toegeken: die asielstad Golan in Basan, en Astarot,
dié twee stede elkeen met sy weiveld; 28in die stamgebied van Issaskar:

Kisjon, Daberat, 29Jarmut en En-Gannim, dié vier stede elkeen met sy
weiveld; 30in die stamgebied van Aser: Misal, Abdon, 31Gelkat en
Regob, dié vier stede elkeen met sy weiveld; 32en in die stamgebied
van Naftali die asielstad Kedes in Galilea, en Gammot-Dor en Kartan,
dié drie stede elkeen met sy weiveld. 33Die Gersonfamilies het dus
altesaam dertien stede met weivelde gehad. 34Aan die Levitiese
families wat oorgebly het, dié in die Merarigroep, is in die stamgebied
van Sebulon toegeken: Jokneam, Karta, 35Dimna en Nahalal, dié vier
stede elkeen met sy weiveld; 36in die stamgebied van Ruben: Beser,
Jahas, 37Kedemot en Mefaät, dié vier stede elkeen met sy weiveld; 38en
in die stamgebied van Gad die asielstad Ramot in Gilead, Maganajim,
39Gesbon, Jaser, dié vier stede elkeen met sy weiveld. 40Vir die
oorblywende families, dié in die Merarigroep, is dus altesaam twaalf
stede geloot. 41Die Leviete het altesaam ag en veertig stede met
weivelde gehad in die woongebied van die Israeliete. 42Elke stad het
weiveld rondom hom gehad. Dit was die geval met al dié stede. 43Die
Here het aan Israel die hele land gegee wat Hy met 'n eed aan hulle
voorvaders beloof het. Hulle het dit in besit geneem en daar gaan
woon. 44Die Here het hulle na alle kante toe rus gegee soos Hy met 'n
eed aan hulle voorvaders beloof het. Nie een van al hulle vyande kon
teen hulle standhou nie. Die Here het al hulle vyande in hulle mag
oorgegee. 45Nie een van al die goeie beloftes wat die Here aan Israel
gemaak het, het onvervul gebly nie. Almal is nagekom.

JOSUA 22

1Josua het daarna die stamme Ruben en Gad en die een helfte van die
Manassestam geroep 2en vir hulle gesê: Julle het alles gedoen wat
Moses die dienaar van die Here julle beveel het en julle was
gehoorsaam aan alles wat ek julle beveel het. 3Julle het hierdie hele
tyd tot vandag toe nie julle broers in die steek gelaat nie en julle het
gedoen wat die Here julle God julle beveel het. 4Nou het Hy aan julle
broers 'n woonplek gegee soos Hy hulle beloof het. Gaan nou terug na
julle eie woonplekke toe, na julle eie gebied oorkant die Jordaan wat
Moses die dienaar van die Here aan julle toegeken het. 5Sorg net dat
julle die gebod en die wet wat Moses die dienaar van die Here julle
opgelê het, getrou onderhou, naamlik om die Here julle God lief te hê
en volgens sy wil te lewe, sy gebooie te onderhou, aan Hom getrou te
bly en Hom met julle hele hart en siel te dien. 6Josua het hulle met 'n
seënwens laat gaan, en hulle is na hulle woonplekke toe. 7Vir die een
helfte van die Manassestam het Moses 'n gebied in Basan gegee, en vir
die ander helfte het Josua wes van die Jordaan 'n gebied gegee saam
met die ander stamme. Toe Josua die stamme na hulle woonplekke toe
laat gaan met 'n seënwens, 8het hy vir hulle gesê: Gaan terug na julle
woonplekke toe met groot rykdom, met groot troppe vee, met silwer,
goud, koper en yster, met baie klere, maar deel die buit wat julle van
julle vyande gevat het, met julle stamgenote. 9Die stamme Ruben en
Gad en die halwe Manassestam is toe van die Israeliete in Silo in
Kanaän af weg om na Gilead toe te gaan, na hulle eie gebied wat in
besit geneem is op die bevel van die Here deur Moses. 10Toe hulle by
Gelilot aan die Jordaan in Kanaän kom, bou hulle daar by die Jordaan
'n altaar, 'n groot indrukwekkende altaar. 11Die Israeliete het gehoor
dat die stamme Ruben en Gad en die halwe Manassestam die altaar
gebou het en dat dit teenaan Kanaän by Gelilot aan die Jordaan was,
aan die Israeliete se kant. 12Toe het die hele Israelitiese
volksvergadering in Silo bymekaargekom, gereed om oorlog te maak
teen die twee stamme en die halwe stam. 13Die Israeliete het vir
Pinehas seun van die priester Eleasar na die stamme Ruben en Gad en
die halwe Manassestam in Gilead gestuur. 14Saam met Pinehas was
daar tien volksleiers, een vir elke stam van Israel, elkeen 'n hoof van 'n
Israelitiese familiegroep. 15Toe hulle by die stamme in Gilead kom, sê
hulle vir die stamme: 16So sê die hele volksvergadering van die Here:
Hoe kon julle dié daad van ontrou begaan teen die God van Israel?
Julle het mos nou die Here verlaat toe julle die altaar gebou het! Julle
is nou in verset teen Hom! 17Was ons sonde by Peor nie erg genoeg
nie? Tot vandag toe is ons nie daarvan gereinig nie, ten spyte van die
plaag wat die volk van die Here getref het. 18Vandag verlaat julle die

Here en kom julle in verset teen Hom, môre breek sy toorn los teen
die hele Israel. 19As julle gebied onrein is, kom oor na die Here se eie
gebied toe waar sy tabernakel staan, en vat vir julle 'n gebied tussen
ons. Maar moenie in verset kom teen die Here en teen ons deur vir
julle 'n altaar te bou bo en behalwe die altaar van die Here ons God
nie. 20Akan seun van Serag was ontrou met wat aan die Here gewy
was, en die toorn het teen die hele Israel losgebreek. Nie net hy het vir
sy sonde gesterf nie. 21Die mense van Ruben, Gad en die halwe
Manassestam het vir die hoofde van die Israelitiese familiegroep gesê:
22Die Here alleen is God, die Here alleen is God! Hy weet, en Israel
moet weet: as dit in verset en ontrou teen die Here was, dan moet
julle ons vandag nie spaar nie. 23Of ons vir ons 'n altaar gebou het om
die Here te verlaat en daarop brandoffers, graanoffers en
maaltydoffers te bring, dit sal die Here self vasstel. 24Nee, dit was uit
kommer dat ons dit gedoen het. Ons het gedink môre-oormôre sê julle
nageslag dalk vir ons s'n: Wat het julle te doen met die Here die God
van Israel? 25Die Here het 'n grens gestel tussen ons en julle, die
Jordaan. Julle het nie 'n deel in die Here nie!' So sou julle nageslag
ons s'n kon verhinder om die Here te dien. 26Ons het toe gedink ons
moet vir ons die altaar bou, nie vir brandoffers of ander diereoffers
nie, 27maar as 'n getuie tussen ons en julle en tussen ons nageslagte,
dat ons die diens aan die Here by sy heiligdom sal uitvoer met ons
brandoffers, ons ander diereoffers en ons maaltydoffers, en dat julle
nageslag nie later vir ons s'n sal sê: Julle het nie 'n deel in die Here
nie.' 28Ons het gedink as hulle dit later vir ons of ons nageslag sou sê,
sou ons nageslag kon sê: Kyk die model van die Here se altaar. Ons
voorvaders het dit gemaak, nie vir brandoffers of ander diereoffers
nie, maar as 'n getuie tussen ons en julle.' 29Ons dink glad nie daaraan
om teen die Here in verset te kom en Hom te verlaat deur 'n altaar te
bou vir brandoffers, graanoffers en ander diereoffers bo en behalwe
die altaar van die Here ons God voor sy tabernakel nie. 30Toe die
priester Pinehas en die leiers van die volksvergadering en die
Israelitiese familiehoofde wat by hom was, hoor wat die mense uit
Ruben, Gad en Manasse sê, was hulle tevrede. 31Pinehas seun van die
priester Eleasar het vir die mense van Ruben, Gad en Manasse gesê:
Ons weet nou die Here is by ons; julle was nie ontrou aan die Here
nie; julle het Israel aan die straf van die Here laat ontkom. 32Pinehas
seun van die priester Eleasar en die volksleiers is toe terug van die
mense van Ruben en Gad af uit Gilead na Kanaän, na die Israeliete toe
en het verslag gedoen. 33Die Israeliete was tevrede en het God geprys.
Hulle het afgesien van die plan om die mense van Ruben en Gad te
gaan aanval en die gebied waar hulle woon, te verwoes. 34Die mense
van Ruben en Gad het die altaar 'n naam gegee, en gesê: Hy is die
getuie tussen ons dat die Here God is.

JOSUA 23

1Dit was al lank dat die Here na alle kante toe aan Israel rus gegee het
van sy vyande, en Josua was al baie oud. 2Josua het die hele Israel
geroep, die leiers, die hoofde, die regters, die ampsdraers, en vir hulle
gesê: Ek is al baie oud. 3Julle het gesien wat die Here julle God alles
aan hierdie nasies gedoen het ter wille van julle. Dit is Hy, die Here
julle God, wat die oorlog vir julle gevoer het. 4Ek het saam met die
gebiede van al die nasies wat ek uitgeroei het, ook dié van die nasies
wat nog oorbly, as eiendom aan julle stamme toegeken: van die
Jordaan af tot by die Groot See in die weste. 5Die Here julle God sal
hulle wegstoot voor julle en hulle voor julle uit verdrywe sodat julle
hulle land in besit kan neem soos die Here julle God julle beloof het.
6Maar julle moet sterk staan in die uitvoering van alles wat geskryf
staan in die wetboek van Moses. Moet daarvan nie links of regs afwyk
nie, 7dat julle nie by hierdie nasies kom wat nog tussen julle woon, en
die naam van hulle gode aanroep en in hulle naam 'n eed aflê en hulle
dien en voor hulle buig nie. 8Julle moet aan die Here julle God getrou
bly, soos julle tot nou toe gedoen het. 9Die Here het groot en sterk
nasies voor julle uit verdryf. Niemand kon tot nou toe voor julle
standhou nie. 10Een van julle jaag 'n duisend op loop, want dit is die
Here julle God wat die oorlog vir julle voer soos Hy julle beloof het.
11Lê julle dus daarop toe om die Here julle God lief te hê. 12As julle
egter 'n ander pad loop en julle verbind aan die mense wat oor is van
hierdie nasies wat nog tussen julle woon, en julle ondertrou met hulle
en julle kom by hulle, en hulle by julle, 13weet dan seker dat die Here
julle God hierdie nasies nie verder sal verdryf voor julle uit nie. Hulle
sal vir julle strikke en wippe word, swepe op julle rûe en skerp dorings
in julle oë, en uiteindelik sal julle verdwyn uit hierdie goeie land wat
die Here julle God aan julle gegee het. 14Self gaan ek nou die pad van
almal op aarde. Julle weet met julle hele hart en siel dat nie een van
al die goeie beloftes wat die Here julle God oor julle gemaak het,
onvervul gebly het nie. Almal het uitgekom. Nie een belofte het
onvervul gebly nie. 15Maar net soos elke goeie belofte wat die Here
julle God oor julle gemaak het, nagekom is, so sal Hy elke ramp oor
julle bring wat Hy aangekondig het, totdat Hy julle uitgeroei het uit
hierdie goeie land wat Hy julle gegee het. 16As julle die
verbondsverpligtings wat die Here julle God julle opgelê het, nie hou
nie en julle dien ander gode en buig voor hulle, sal die toorn van die
Here teen julle ontvlam en sal julle gou verdwyn uit die goeie land
wat Hy julle gegee het.

JOSUA 24

1Josua het al die stamme van Israel bymekaargebring in Sigem. Hy het
die leiers van Israel, die hoofde, die regters en die ampsdraers geroep,
en hulle het hulle plekke kom inneem in die teenwoordigheid van
God. 2Toe sê Josua vir die hele volk: So sê die Here die God van Israel:
Lank gelede het julle voorvaders onder hulle was Tera, vader van
Abraham en Nahor anderkant die Eufraat gewoon en hulle het ander
gode gedien. 3Ek het julle voorvader Abraham anderkant die Eufraat
geneem en hom die hele Kanaän laat deurgaan. Ek het hom baie
nakomelinge gegee. Aan hom het Ek vir Isak gegee, 4aan Isak vir
Jakob en Esau. Aan Esau het Ek die Seïrberge gegee om in besit te
neem, maar Jakob en sy nageslag is af na Egipte toe. 5Ek het vir Moses
en Aäron gestuur en Ek het Egipte met rampe getref soos Ek dit
goedgevind het. Daarna het Ek julle uitgebring: 6Ek het julle
voorvaders uit Egipte gebring, en toe hulle by die Rietsee kom, het die
Egiptenaars hulle agtervolg met strydwaens en ruiters. 7Julle
voorvaders het na My geroep om hulp, en Ek het dit donker laat word
tussen julle en die Egiptenaars en die see oor die Egiptenaars laat kom
sodat dit hulle bedek het. Julle eie oë het gesien wat Ek aan die
Egiptenaars gedoen het. Daarna het julle lank in die woestyn gebly.
8Toe het Ek julle gebring na die land van die Amoriete wat oos van die
Jordaan gewoon het. Hulle het teen julle oorlog gemaak, maar Ek het
hulle in julle mag oorgegee sodat julle hulle land in besit kon neem.
Ek het hulle uitgeroei om vir julle plek te maak. 9Toe Balak seun van
Sippor en koning van Moab teen Israel oorlog wou maak, het hy vir
Bileam seun van Beor laat roep om 'n vloek oor julle uit te spreek.
10Maar Ek het nie na Bileam geluister nie, en hy moes julle teen wil en
dank seën. So het Ek julle gered uit die hande van Balak. 11Julle het
deur die Jordaan getrek en by Jerigo gekom. Die mense wat in besit
was van Jerigo, die Amoriete, Feresiete, Kanaäniete, Hetiete,
Girgasiete, Hewiete en Jebusiete, het teen julle oorlog gemaak, maar
Ek het hulle in julle mag oorgegee. 12Ek het al vantevore die twee
Amoritiese konings laat moed verloor, en dít het hulle voor julle uit
verdryf, nie julle swaarde en julle pyl en boë nie. 13Ek het julle 'n land
gegee wat julle nie bewerk het nie, stede wat julle nie gebou het nie,
maar waar julle kon gaan woon; julle eet van wingerde en olyfboorde
wat julle nie geplant het nie. 14Betoon dan nou eerbied aan die Here
en dien Hom met opregtheid en met trou. Sien af van die gode wat
julle voorvaders anderkant die Eufraat en in Egipte gedien het, en dien
die Here. 15Of, as julle dit nie goedvind om die Here te dien nie, kies
dan vandag wie julle wil dien: die gode wat julle voorvaders gedien
het anderkant die Eufraat, of die gode van die Amoriete in wie se land

julle woon. Wat my en my familie betref, ons sal die Here dien. 16Die
volk het geantwoord: Ons dink glad nie daaraan om die Here te
verlaat en ander gode te dien nie. 17Dit is die Here ons God wat ons en
ons voorvaders uit Egipte, die plek van slawerny, gebring het. Hy het
daardie groot wonders voor ons oë gedoen en Hy het ons beskerm op
die hele pad wat ons gekom het en teen al die volke deur wie se
gebiede ons getrek het. 18Die Here het al die volke voor ons uit
verdryf, die Amoriete wat in die land gewoon het. Ook ons sal die
Here dien. Hy is ons God. 19Maar Josua het vir die volk gesê: Julle kan
nie die Here dien nie. Hy is 'n heilige God, Hy is 'n God wat
onverdeelde trou eis en julle opstandigheid en sonde nie sal vergewe
nie. 20As julle die Here verlaat en julle dien vreemde gode, sal Hy wat
aan julle goed gedoen het, teen julle draai en rampe oor julle bring en
'n end aan julle maak. 21Die volk het vir Josua gesê: Nee, ons sal die
Here dien! 22Toe sê Josua vir die volk: Julle is self getuies daarvan dat
julle gekies het om die Here te dien, en hulle antwoord: Ons is. 23Toe
sê Josua: Verwyder dan die vreemde gode tussen julle uit en wy julle
heeltemal aan die Here die God van Israel. 24En die volk sê vir Josua:
Ons sal die Here ons God dien, ons sal na Hom luister. 25Josua het
daardie dag vir die volk 'n verbond gesluit en vir hulle daar in Sigem
voorskrifte en bepalings vasgelê. 26Hy het dié dinge in die wetboek van
God opgeskryf, 'n groot klip gevat en dit daar onder 'n groot boom by
die heiligdom van die Here regop gesit. 27Hy het vir die hele volk gesê:
Sien julle dié klip? Hy sal die getuie teen ons wees. Hy het alles
gehoor wat die Here vir ons gesê het. Hy sal die getuie teen julle wees
dat julle nie julle God bedrieg nie. 28Daarna het Josua die volk laat
gaan, elkeen na sy grond toe. 29Na hierdie gebeure het Josua seun van
Nun, dienaar van die Here, gesterf. Hy was honderd en tien jaar. 30Hy
is begrawe in die gebied wat aan hom gegee was as besitting, in
Timnat-Serag in die Efraimsberge, noord van Gaäsberg. 31Israel het die
Here bly dien tydens die lewe van Josua en tydens die lewe van die
leiers wat vir Josua oorleef het en alles ervaar het wat die Here vir
Israel gedoen het. 32Die liggaam van Josef wat deur die Israeliete uit
Egipte gebring is, is in Sigem begrawe, in die stuk grond wat Jakob by
die nageslag van Gamor, vader van Sigem, gekoop het vir honderd
stukke silwer. Die grond het die eiendom van die nakomelinge van
Josef geword. 33Ook Eleasar seun van Aäron is oorlede. Hy is begrawe
in Gibea, 'n plek in die Efraimsberge wat aan sy seun Pinehas toegeken
was.

RIGTERS

RIGTERS 1 RIGTERS 2 RIGTERS 3

RIGTERS 4 RIGTERS 5 RIGTERS 6

RIGTERS 7 RIGTERS 8 RIGTERS 9

RIGTERS 10 RIGTERS 11 RIGTERS 12

RIGTERS 13 RIGTERS 14 RIGTERS 15

RIGTERS 16 RIGTERS 17 RIGTERS 18

RIGTERS 19 RIGTERS 20 RIGTERS 21

RIGTERS 1

1Na die dood van Josua het die Israeliete die Here geraadpleeg. Hulle
het gevra: Wie van ons moet eerste teen die Kanaäniete gaan veg? 2Die
Here het geantwoord: Juda moet gaan. Ek gee die land oor in sy mag.
3Toe sê Juda vir sy broer Simeon: Kom saam met my na die gebied toe
wat aan my toegesê is, dan veg ons saam teen die Kanaäniete. Ek sal
dan weer saam met jou gaan na jou gebied toe. Simeon is toe saam
met hom. 4Juda het toe gaan veg, en die Here het die Kanaäniete en
die Feresiete in Juda se mag oorgegee en hy het in Besek tien duisend
man verslaan. 5Daar het hy op Adoni-Besek afgekom en teen hom
geveg en die Kanaäniete en die Feresiete verslaan. 6Adoni-Besek het
gevlug, maar Juda het hom agternagesit en hom gevang. Hulle het sy
duime en groottone afgesny. 7Toe sê Adoni-Besek: God het my nou die
straf gegee wat ek verdien, want ek het sewentig konings se duime en
groottone laat afsny, en hulle moes kos soek onder my tafel. Juda het
vir Adoni-Besek na Jerusalem toe gevat, en hy is daar dood. 8Juda het
teen Jerusalem geveg en dit ingeneem. Hulle het sy inwoners
doodgemaak en die stad aan die brand gesteek. 9Daarna het Juda gaan
veg teen die Kanaäniete wat gewoon het op die Bergland, in die
Suidland en in die Laeveld. 10Toe het Juda teen die Kanaäniete van
Hebron gaan veg en vir Sesai, Agiman en Talmai verslaan. Hebron was
vroeër bekend as Kirjat-Arba. 11Van hier af het Juda teen die mense
van Debir gaan veg. Debir was vroeër bekend as Kirjat-Sefer. 12By
daardie geleentheid het Kaleb beloof: Ek sal my dogter Aksa as vrou
gee aan die man wat vir Kirjat-Sefer aanval en inneem. 13Otniël seun
van Kenas, 'n jonger broer van Kaleb, het dit ingeneem, en Kaleb het
sy dogter Aksa vir hom as vrou gegee. 14Toe sy by hom kom, het hy
haar aangepor om vir haar pa landbougrond te vra. Sy het van haar
donkie afgeklim en Kaleb het vir haar gevra: Wat wil jy vir my vra?
15Toe sê sy vir hom: Gee my 'n stuk vrugbare grond. U het my die droë
Suidland gegee. Gee my nou ook standhoudende water. Kaleb het toe
vir haar fonteine in die hooggeleë deel en fonteine in die laaggeleë
deel gegee. 16Die Keniete, afstammelinge van Moses se skoonpa, het
saam met Juda uit die Palmstad getrek na die Judawoestyn toe. Dit
was geleë in die Suidland by Arad. Hulle het by die volk daar gaan
woon. 17Juda het met sy broer Simeon saamgespan en die Kanaäniete
verslaan wat in Sefat woon. Hulle het die stad in puin gelê en dit
Gorma genoem. 18Die Here was by Juda, en hulle het die Bergland in
besit geneem. Maar Juda kon nie die inwoners van die Vlakte verslaan
en hulle stede verower nie, want hulle het ysterstrydwaens gehad.
Hulle stede was Gasa, Askelon en Ekron, elkeen met sy grondgebied.
19Soos Moses beveel het, is Hebron aan Kaleb gegee, en hy het die drie

nasate van Enak uit Hebron verdryf. 20Die Jebusiete het in Jerusalem
gewoon, en die Benjaminiete het hulle nie verslaan nie. Hulle woon
nou nog saam met die Benjaminiete in Jerusalem. 21Die Josefstam het
na Bet-El toe opgeruk en die Here was by hulle. 22Hulle het verkenners
na Bet-El toe gestuur. Bet-El was vroeër bekend as Lus. 23Die
verkenners het 'n man uit die stad sien kom en vir hom gevra: Wys ons
tog hoe om in die stad te kom. Ons sal jou goed behandel. 24Hy het vir
hulle gewys hoe om in die stad te kom. Die Josefstam het toe die stad
verower en sy mense doodgemaak maar hierdie man en sy hele
familie gespaar. 25Hy is toe na die Hetiete toe en daar het hy vir hom
'n stad gebou en dit Lus genoem. Dit is nou nog die stad se naam.
26Manasse kon nie die stede Bet-San en Taänak en hulle buitedorpe
verslaan nie, ook nie die inwoners van die stede Dor, Jibleam en
Megiddo en hulle buitedorpe nie. Die Kanaäniete was sterk genoeg om
in daardie stede te bly woon. 27Toe die Israeliete sterker geword het,
het hulle die Kanaäniete dwangarbeid laat doen maar nie die stede
ingeneem nie. 28Ook Efraim het nie die Kanaäniete wat in Geser
gewoon het, verslaan nie. Hulle het in Geser by Efraim bly woon.
29Sebulon het nie die inwoners van Kitron en Nahalal verslaan nie. Die
Kanaäniete het by Sebulon bly woon en moes dwangarbeid doen.
30Aser het nie die inwoners van Akko, Sidon, Aglab, Aksib, Gelba, Afek
en Regob verslaan nie. 31Die mense van Aser het tussen die Kanaäniete
wat daar gebly het, gaan woon, want Aser het hulle nie verslaan nie.
32Naftali het nie die inwoners van Bet-Semes en Bet-Anat verslaan nie.
Hy het tussen die Kanaäniete wat daar gebly het, gaan woon, maar die
inwoners van Bet-Semes en Bet-Anat moes dwangarbeid doen vir
Naftali. 33Die Amoriete het vir Dan berg-in gedryf en hom nie in die
laagte laat kom nie. 34Die Amoriete was sterk genoeg om in Har-Geres,
Ajalon en Saälbim te bly woon. Maar toe die Josefstam sterker geword
het, moes die Amoriete dwangarbeid doen. 35Die grens van die
Amoriete het by Skerpioenpas by die klip begin en het daarvandaan
verder geloop.

RIGTERS 2

1Die Engel van die Here het van Gilgal af na Bokim toe gegaan. Hy het
gesê: Ek het julle uit Egipte laat trek en julle gebring in die land wat
Ek met 'n eed aan julle voorvaders beloof het. Ek het vir hulle gesê: Ek
sal my verbond met julle nooit verbreek nie, 2maar julle mag nie 'n
verdrag sluit met die inwoners van hierdie land nie. Julle moet hulle
altare afbreek.' Maar julle het My nie gehoorsaam nie. Waarom het
julle dit gedoen? 3Daarom sê Ek vir julle: Ek sal nie hierdie nasies van
julle af wegdryf nie. Hulle sal vir julle 'n strik word, en hulle gode sal
vir julle 'n valstrik word. 4Toe die Engel van die Here dit alles vir die
Israeliete gesê het, het die hele volk hard gehuil. 5Daarom het hulle
die plek Bokim genoem. Hulle het daar 'n offer aan die Here gebring.
6Nadat Josua die volk laat gaan het, het hulle die land gaan verower
en daarna het elkeen na sy grond toe gegaan. 7So lank as Josua geleef
het, het die volk die Here gedien. Dit was ook nog so terwyl die leiers
geleef het wat vir Josua oorleef het. Hulle het nog al die groot dade
beleef wat die Here gedoen het om vir Israel te help. 8Josua, seun van
Nun en dienaar van die Here, het honderd en tien jaar oud geword.
Hy het gesterf, 9en hy is begrawe op sy grond in Timnat-Geres op die
Efraimsberge noord van Gaäsberg. 10Al die mense van sy leeftyd het
gesterf, en die volgende geslag se mense het nie die Here geken nie.
Hulle het ook nie geweet van sy groot dade wat Hy gedoen het om vir
Israel te help nie. 11Die Israeliete het toe gedoen wat verkeerd is in die
oë van die Here: hulle het die Baäls gedien. 12Hulle het opgehou om
die Here die God van hulle voorvaders, wat hulle uit Egipte laat trek
het, te dien. Hulle het ander gode begin dien, van die gode van die
nasies in die omgewing. Die Israeliete het hierdie gode aanbid en die
Here getart. 13Hulle het opgehou om die Here te dien en hulle het die
Baäls en die Astartes gedien. 14Toe het die Here kwaad geword vir
Israel en hulle oorgegee in die mag van roofbendes deur wie Israel
beroof is. Die Here het hulle ook uitgelewer aan die vyande in die
omgewing. Die Israeliete kon nie meer teen hulle vyande standhou
nie. 15In watter rigting die Israeliete ook al gaan veg het, die Here het
hulle teëgestaan. Dit is wat Hy voorheen vir hulle met 'n eed bevestig
het. Die Israeliete het baie swaar gekry. 16Maar die Here het leiers na
vore laat kom en dié het die volk gered uit die mag van die mense
deur wie hulle beroof is. 17Die volk het ook nie na hulle leiers geluister
nie. Die volk was ontrou aan die Here en het ander gode aanbid en
baie gou die pad van hulle voorvaders verlaat en ongehoorsaam
geword aan die gebooie van die Here. 18Wanneer die Here vir hulle
leiers na vore laat kom het, was Hy by die leiers en so het Hy die volk
gered uit die mag van hulle vyande. So was dit so lank as die leier

geleef het, want die Here het medelye gehad met sy volk wanneer
hulle om hulp geroep het oor hulle vyande deur wie hulle verdruk is.
19Maar na die leier se dood het hulle nog erger as hulle voorvaders
gehandel en ander gode aangehang en gedien en aanbid. Hulle het nie
hulle verkeerde dade en hulle hardkoppigheid laat vaar nie. 20Dan het
die Here kwaad geword vir die Israeliete en gesê: Omdat hierdie volk
hulle nie steur aan die verbond wat Ek met hulle voorvaders gesluit
het en My nie gehoorsaam nie, 21sal Ek uit die nasies wat nie deur
Josua voor sy dood oorwin is nie, nie verder 'n enkele mens verdryf
om vir die Israeliete plek te maak nie. 22Ek wil hulle met hierdie nasies
op die proef stel om te sien of die Israeliete so gehoorsaam sal wees
aan my wil soos hulle voorvaders en daarvolgens sal lewe of nie.
23Daarom het die Here hierdie nasies met rus gelaat en hulle nie
dadelik verslaan en in Josua se mag oorgegee nie.

RIGTERS 3

1Die Here het hierdie nasies met rus gelaat om die Israeliete met hulle
op die proef te stel, dié Israeliete wat nie ondervinding gehad het van
al die oorloë teen die Kanaäniete nie. 2Die Here wou hierdie Israeliete
leer hoe om oorlog te maak, hulle wat dit nie voorheen ondervind het
nie. Die volgende nasies is met rus gelaat: 3die Filistyne met hulle vyf
leiers, al die Kanaäniete, die mense van Sidon en die Hewiete wat
Libanonberg bewoon het, van Baäl-Hermonberg af tot by Lebo-Hamat.
4Hulle is met rus gelaat om Israel met hulle te toets, om te sien of die
Israeliete gehoorsaam sou wees aan die gebooie van die Here, die
gebooie wat Hy hulle voorvaders deur Moses beveel het. 5Die Israeliete
het toe gewoon tussen die Kanaäniete, Hetiete, Amoriete, Feresiete,
Hewiete en Jebusiete. 6Die Israeliete het met die dogters van hierdie
nasies getrou en hulle dogters met hierdie nasies se seuns laat trou.
Die Israeliete het hierdie nasies se gode gedien. 7Die Israeliete het
gedoen wat verkeerd is in die oë van die Here. Hulle het die Here
hulle God vergeet en die Baäls en die gewyde pale gedien. 8Toe het die
Here kwaad geword vir die Israeliete. Hy het hulle oorgegee in die
mag van koning Kusan-Risatajim van Mesopotamië en hulle was ag
jaar sy onderdane. 9Toe het die Israeliete tot die Here geroep, en Hy
het vir hulle 'n redder na vore laat kom wat hulle gered het. Hy was
Otniël seun van Kenas, 'n jonger broer van Kaleb. 10Die Gees van die
Here was op hom en hy het oor Israel geregeer. Otniël het oorlog
gemaak teen koning Kusan-Risatajim van Mesopotamië, en die Here
het hom oorgegee in die mag van Otniël. Hy het vir Kusan-Risatajim
verslaan. 11Daarna was daar veertig jaar lank vrede in die land, en toe
is Otniël seun van Kenas dood. 12Die Israeliete het weer gedoen wat
verkeerd is in die oë van die Here en Hy het koning Eglon van Moab
mag oor hulle laat kry omdat hulle gedoen het wat verkeerd is in die
oë van die Here. 13Eglon het die Ammoniete en ook vir Amalek by
hom laat aansluit, en hulle het die Israeliete gaan verslaan en die
Palmstad verower. 14Die Israeliete was agtien jaar lank die onderdane
van koning Eglon van Moab. 15Toe het hulle tot die Here geroep om
hulp, en Hy het 'n redder vir hulle na vore laat kom, Ehud seun van
Gera, 'n Benjaminiet Ehud was links, en die Israeliete het hom met die
belasting gestuur na koning Eglon van Moab toe. 16Ehud het vir hom 'n
swaard gemaak, 'n halwe meter lank en aan albei kante geslyp. Hy het
dit aan sy regterkant onder sy klere vasgemaak. 17Hy het die belasting
oorhandig aan koning Eglon van Moab, 'n baie vet man. 18Nadat Ehud
die belasting oorhandig het, het die koning die mense wat dit gebring
het, laat vertrek, 19maar Ehud het by Die Beelde naby Gilgal
omgedraai en vir die koning kom sê: Koning Eglon, ek het 'n geheime

boodskap om vir u te gee. Toe sê die koning: Laat ons alleen, en al sy
amptenare het van hom af weggegaan. 20Ehud het nader gekom na die
koning toe waar hy gesit het in sy koel bovertrek wat net vir hom
bedoel was, en vir hom gesê: Ek het 'n boodskap van God vir u. Hy het
toe opgestaan van sy troon af, 21en Ehud het sy swaard van sy
regterheup af met sy linkerhand gegryp en vir Eglon in sy maag
gesteek. 22Die hef het saam met die lem in sy maag ingegaan en die vet
het oor die swaard gepeul, sodat Ehud dit nie kon uittrek nie. Hy het
toe deur 'n geheime uitgang 23en deur die voorportaal uitgegaan nadat
hy die deur van die bovertrek toegetrek en gesluit het. 24Nadat hy uit
is, het Eglon se amptenare gekom en toe hulle sien dat die deure van
die bovertrek gegrendel is, het hulle gedink die koning is seker besig
om hom te ontlas daar in die koel vertrek. 25Hulle het tot vervelens toe
gewag, maar die koning het nie die deure van sy bovertrek
oopgemaak nie, en toe hulle 'n sleutel vat en oopsluit, lê hulle koning
daar dood op die vloer. 26En omdat hulle so lank gewag het, kon Ehud
ontsnap. Hy het by Die Beelde verbygegaan en na Seïra toe gevlug.
27Toe hy daar kom, het hy die ramshoring op die Efraimsberge laat
blaas. Die Israeliete het van daar af na hom toe gekom. Hy het hulle
leier geword 28en vir hulle gesê: Kom saam met my, want die Here gee
julle vyande, die Moabiete, in julle mag oor. Hulle is toe saam met
hom en hulle het die Jordaandriwwe na Moab toe beset en niemand
daar laat deurgaan nie. 29By daardie geleentheid het hulle die
Moabiete verslaan: omtrent tien duisend man, almal sterk en goeie
soldate. Niemand het ontsnap nie. 30Moab is daardie dag deur Israel
onderwerp, en daar was tagtig jaar lank vrede in die land. 31Na Ehud
het Samgar seun van Anat opgetree. Hy het ses honderd Filistyne
doodgeslaan met 'n stok en so vir Israel gered.

RIGTERS 4

1Na Ehud se dood het die Israeliete weer gedoen wat verkeerd is in die
oë van die Here. 2Die Here het hulle oorgegee in die mag van koning
Jabin van Kanaän wat in Hasor geregeer het. Sisera uit Garoset-Gojim
was die hoof van Jabin se weermag. 3Hy het nege honderd
ysterstrydwaens gehad en hy het die Israeliete twintig jaar lank
verdruk. Daarom het hulle tot die Here geroep om hulp. 4In daardie
tyd was Debora, die vrou van Lappidot, die leier van die Israeliete. Sy
was 'n profetes. 5Sy het altyd onder die Deborapalm in die
Efraimsberge tussen Rama en Bet-El gesit, en die Israeliete het
daarheen gekom sodat sy hulle geskille kon bylê. 6Sy het vir Barak
seun van Abinoam uit Kedes in Naftali laat roep en vir hom gesê: Die
Here die God van Israel beveel jou: Trek met tien duisend man uit
Naftali en Sebulon op na Taborberg toe. 7Ek sal vir Sisera, die hoof van
Jabin se leër, met sy strydwaens en sy leër na jou toe laat optrek tot
by Kisonspruit en Ek sal hulle in jou mag oorgee. 8Barak het haar
geantwoord: As u saamgaan, sal ek optrek, maar as u nie saamgaan
nie, gaan ek nie. 9Sy het vir hom gesê: Goed, ek sal saamgaan, maar jy
sal nie die eer vir die veldtog kry nie: die Here sal vir Sisera aan 'n
vrou uitlewer. Toe het Debora klaargemaak en saam met Barak na
Kedes toe gegaan. 10Barak het vir Sebulon en Naftali daarheen ontbied.
Tien duisend man het vir Barak gevolg, en Debora het saam met hom
opgetrek. 11In daardie gebied was daar 'n man met die naam Geber, 'n
Keniet uit die nageslag van Moses se skoonpa Gobab. Geber het
weggetrek van die Keniete af en sy tent opgeslaan by die groot boom
in Saänannim naby Kedes. 12Daar is aan Sisera vertel dat Barak seun
van Abinoam na Taborberg toe opgetrek het. 13Sisera het toe sy nege
honderd strydwaens en al sy manskappe van Garoset-Gojim af laat
kom na Kisonspruit toe. 14Toe sê Debora vir Barak: Trek op, want
vandag gee die Here vir Sisera in jou mag oor. Die Here gaan voor jou
uit. Barak het toe van Taborberg af afgegaan, en die tien duisend man
het hom gevolg. 15Die Here het Sisera en sy strydwabemanning en sy
hele leër baie bang laat word vir Barak en sy mag, en Sisera het van sy
strydwa af afgespring en te voet gevlug. 16Barak het die strydwaens en
die leër agternagesit tot by Garoset-Gojim, en die hele leër van Sisera
is afgemaai: daar het nie een van hulle oorgebly nie. 17Sisera het te
voet gevlug na die tent van Jael, die Keniet Geber se vrou, want
koning Jabin van Hasor en die familie van Geber die Keniet het op
goeie voet verkeer. 18Jael het vir Sisera tegemoet gegaan en vir hom
gesê: Kom hierheen, Meneer! Kom na my toe, moenie bang wees nie!
Toe gaan hy na haar toe in die tent en sy het hom agter 'n gordyn
weggesteek. 19Hy sê toe vir haar: Ek is dors, gee my 'n bietjie water om

te drink. Sy het die melksak oopgemaak en hom melk laat drink. Toe
het sy hom weer toegemaak. 20Hy het vir haar gesê: Staan by die
tentdeur, en as daar iemand kom wat vir jou vra: Is hier dalk iemand
by jou?' moet jy vir hom sê: Nee! 21Jael die vrou van Geber het toe 'n
tentpen gevat en met 'n hamer in haar hand is sy suutjies na Sisera
toe. Hy was moeg en het vas geslaap. Toe slaan sy die tentpen deur
die slaap van sy kop, sodat sy hom in die grond vasslaan, en so is hy
dood. 22Barak was besig om vir Sisera te agtervolg, en Jael het na
Barak toe gegaan. Toe sê sy vir hom: Kom hier! Ek sal vir jou die man
wys wat jy soek. Toe Barak by haar kom, lê Sisera daar dood met 'n
tentpen deur sy slaap. 23Daardie dag het God vir koning Jabin van
Kanaän voor die Israeliete verneder 24en hulle het al hoe meer die
oorhand oor hom gekry totdat hulle hom vernietig het.

RIGTERS 5

1Daardie dag het Debora en Barak seun van Abinoam gesing: 2Julle
moet die Here prys, want leiers het opgetree in Israel, die volk het
hulle aangemeld vir die oorlog. 3Luister, konings, gee aandag,
regeerders! Ek sing tot eer van die Here, ek prys die Here die God van
Israel met my lied: 4Toe U uit Seïr gekom het, Here, toe U uit die veld
van Edom opgetrek het, het die aarde gebewe, het die hemel reën
gegee: die wolke het strome water gegee. 5Die berge het weggesmelt
voor die Here, voor Hom uit Sinai, voor die Here die God van Israel.
6In die dae van Samgar seun van Anat, in die dae van Jael was die
hoofpaaie stil, reisigers het ompaaie gebruik. 7Die lewe buite die stede
het in Israel gekwyn en agteruitgegaan totdat ek, Debora, na vore
gekom het, totdat 'n moeder in Israel na vore gekom het. 8Toe die volk
nuwe gode vir hulle gekies het, het daar oorlog gekom, maar nie een
uit Israel se duisende soldate het die wapen opgeneem nie. 9Ek staan
by die leiers van Israel, by dié wat hulle vrywillig aangemeld het.
Julle moet die Here prys, 10julle wat op bruin donkies ry, julle wat op
mooi saalkleedjies sit, julle wat op reis is, julle moet dit alles vertel!
11Tussen die drinkbakke praat hulle daaroor, besing hulle die
oorwinning wat die Here behaal het, sy oorwinning vir die boere van
Israel. Die volk van die Here kom bymekaar by die stadspoorte, hulle
sing: 12Kom, Debora, kom, kom, kom sing 'n lied! Maak klaar, Barak
seun van Abinoam, kom maak vir jou krygsgevangenes!' 13Dié van my
volk wat oorgebly het, het bymekaargekom by die leiers, die volk van
die Here het na my toe gekom, al die dapper vegters: 14party was van
Efraim, selfs ver uit Amalek uit, saam met hulle Benjamin, almal uit
jou volk, party was van Makir, sy leiers het gekom, en uit Sebulon dié
wat die heersersepter dra, 15die leiers uit Issaskar was by Debora.
Issaskar was soos Barak, in die laagte was Issaskar by Barak. By Ruben
se suipplekke is daar baie beraadslaag. 16Waarom het jy by die
saalsakke bly sit, bly luister na die fluitspel by die veetroppe? By
Ruben se suipplekke is daar baie beraadslaag. 17Gilead het oorkant die
Jordaan bly sit, en waarom het Dan by die skepe gebly? Aser het by
die seestrand bly sit, nie van sy kaai af geroer nie. 18Sebulon was nie
bang vir die dood nie en Naftali het die dood getrotseer op die
hoogland. 19Konings het gekom, hulle het geveg, die konings van
Kanaän het geveg by Taänak, by Megiddo se waters, maar hulle het
nie silwer buitgemaak nie. 20Uit die hemel het die sterre geveg, uit
hulle bane het hulle teen Sisera geveg. 21Die Kisonrivier het die vyand
meegesleur, die Kisonrivier, die rivier uit die voortyd. Hou moed!
Wees sterk! 22Die perde het met hulle hoewe gekap, die sterkes het in
jaaggalop voortgestorm. 23Die Engel van die Here het gesê: Julle moet

vir Meros vervloek, julle moet sy inwoners sonder genade vervloek,
want hulle het nie vir die Here kom veg nie, nie vir Hom teen die
dapper vegters kom veg nie.' 24Geseënd is Jael vrou van Geber die
Keniet, meer geseënd as al die vrouens, die vrouens wat in tente
woon. 25Sisera het water gevra, sy het hom melk gegee, in 'n
koningsbeker het sy vir hom dikmelk gegee. 26In haar hand het sy die
tentpen vasgevat, in haar regterhand die werksman se hamer. Sy het
vir Sisera daarmee getref, sy kop papgeslaan, sy het die slaap van sy
kop verbrysel, dit deurboor. 27By haar voete het hy neergesak, geval en
bly lê, by haar voete het hy neergesak en geval; waar hy neergesak
het, het hy geval, morsdood. 28Sisera se ma het deur die venster gekyk,
sy het by die traliewerk gestaan en gekla: Waarom talm sy strydwa om
te kom, waarom bly die gedreun van sy strydwawiele weg?' 29Haar
slimste hofdame antwoord haar en sy sê die woorde agterna: 30Hulle
het 'n groot buit in die hande gekry, hulle verdeel dit: 'n meisie of
twee vir elke soldaat; gekleurde klere as buit vir Sisera; gekleurde
weefwerk as buit, gekleurde doeke vir my nek, dit is die buit!' 31Mag al
u vyande so omkom, Here, maar mag dié wat vir U liefhet, wees soos
die son wat in sy volle krag skyn. Daarna was daar veertig jaar lank
vrede in die land.

RIGTERS 6

1Die Israeliete het gedoen wat verkeerd is in die oë van die Here, en
Hy het hulle sewe jaar lank oorgegee in die mag van die Midianiete.
2Hulle het die Israeliete hard behandel, en daarom het hulle langs die
bergstroompies, in grotte en in ander ontoeganklike plekke gaan bly.
3Wanneer die Israeliete iets gesaai het, het die Midianiete teen hulle
opgetrek saam met die Amalekiete en ander mense uit die ooste. 4Dan
slaan die Midianiete kamp op en vernietig die opbrengs van die land
selfs tot by Gasa se wêreld. Hulle het nie 'n dier in Israel lewend
agtergelaat nie, nie 'n skaap of 'n bees of 'n donkie nie. 5Die Midianiete
het met hulle veetroppe gekom en kom tent opslaan. Hulle was so baie
soos sprinkane: hulle en hulle kamele kon nie getel word nie. Hulle
het die land kaalgestroop. 6Hulle het die Israeliete arm laat word, en
toe het die Israeliete tot die Here geroep om hulp. 7Toe hulle tot die
Here roep om hulp teen die Midianiete, 8het Hy 'n man gestuur om
onder die Israeliete as profeet op te tree, en hy het vir hulle gesê: So
sê die Here die God van Israel: Ek het julle uit Egipte laat wegtrek en
Ek het julle uit die plek van slawerny bevry. 9Ek het julle gered uit die
mag van Egipte en van almal deur wie julle verdruk is. Ek het hulle
laat plek maak vir julle en Ek het hulle land vir julle gegee. 10Ek het
vir julle gesê: Ek is die Here julle God. Julle mag nie die gode dien
van die Amoriete in wie se land julle woon nie.' Maar julle het nie na
My geluister nie. 11Daarna het 'n Engel van die Here gaan sit onder die
groot boom in Ofra wat behoort het aan Joas die Abiësriet. Sy seun
Gideon was besig om koring uit te slaan in 'n parskuip waar hy
weggekruip het vir die Midianiete. 12Die Engel van die Here het aan
hom verskyn en vir hom gesê: Die Here is by jou, dapper man! 13Maar
Gideon het vir die Engel gesê: Ekskuus, Meneer, maar as die Here by
ons is, waarom kom al hierdie dinge oor ons? Waar is al sy magtige
dade waarvan ons voorvaders ons vertel het toe hulle gesê het: Het die
Here ons nie uit Egipte bevry nie?' Nou het die Here ons in die steek
gelaat: Hy het ons oorgegee in die mag van die Midianiete. 14Toe het
die Here na Gideon toe gedraai en vir hom gesê: Gaan met die krag
wat jy het en gaan red die Israeliete uit die mag van die Midianiete!
Toe, Ek stuur jou! 15Maar Gideon sê vir Hom: Ekskuus, Meneer,
waarmee sal ek die Israeliete gaan red? Die familie waaraan ek
behoort, is die armste in die hele Manasse, en van my pa se kinders
het ek die minste aansien. 16Die Here het hom geantwoord: Ek is by
jou, en jy sal die Midianiete verslaan asof hulle nie meer as een is nie.
17Gideon het vir Hom gesê: As U so vriendelik wil wees, doen tog vir
my 'n wonder dat ek seker kan wees dit is U, Here, wat met my praat!
18Moenie hiervandaan af padgee nie dat ek tog net gou 'n offer voor U

kan kom neersit. Toe sê die Here: Ek sal wag tot jy terug is. 19Gideon
het toe 'n bokkie gaan gaar maak, en van sestien kilogram meel het hy
brood sonder suurdeeg gebak. Hy het die vleis in 'n mandjie gepak en
die sous in 'n pan gegooi en vir die Engel van die Here gebring onder
die groot boom. Toe Gideon dit naderbring, 20sê die Engel van God vir
Gideon: Vat die vleis en die brood sonder suurdeeg en sit dit op
hierdie rots en gooi die sous daaroor. Hy het so gemaak, 21en toe raak
die Engel van die Here met die punt van die stok in sy hand aan die
vleis en die brood. 'n Vuur het uit die rots uit opgevlam en die vleis en
die brood verteer. Daarna is Hy van Gideon af weg. 22Gideon het besef
dat dit die Engel van die Here was, en hy het uitgeroep: Ag, Here my
God, ek het die Engel van die Here van aangesig tot aangesig gesien!
23Toe sê die Here vir Gideon: Wees gerus! Moenie bang wees nie! Jy
sal nie sterf nie! 24Gideon het net daar 'n altaar vir die Here gebou en
dit genoem: Die Here gee rus! Die altaar staan vandag nog in Ofra van
die Abiësriete. 25Daardie nag het die Here vir Gideon gesê: Vat 'n groot
bul, die sewe jaar oud bul van jou pa, sy tweede bul, breek jou pa se
altaar vir Baäl af en kap die gewyde paal daar langsaan af. 26Bou dan
'n netjiese altaar vir die Here jou God bo-op daardie versterkte plek en
vat die bul en offer dit as brandoffer. Jy moet die hout gebruik van die
gewyde paal wat jy afgekap het. 27Gideon het tien van sy slawe gevat
en gedoen wat die Here hom beveel het. Hy het dit in die nag gedoen:
hy was bang vir sy pa se familie en vir die stad se mense om dit
oordag te doen. 28Toe die stad se mense die volgende môre opstaan,
was Baäl se altaar afgebreek en die gewyde paal daar langsaan
afgekap en was die bul 'n brandoffer op die altaar wat gebou is.
29Hulle het vir mekaar gevra: Wie het dit gedoen? Hulle het oral
navraag gedoen, en daar is gesê: Dit is Gideon seun van Joas! Hy het
dit gedoen! 30Toe sê die stad se mense vir Joas: Bring jou seun uit jou
huis uit! Hy moet doodgemaak word, want hy het Baäl se altaar
afgebreek en die gewyde paal daar langsaan afgekap. 31Maar Joas het
vir almal wat daar by hom gestaan het, gesê: Wil julle Baäl se saak
behartig? Wil julle hom red? Wie Baäl se saak behartig, moet vanmôre
nog doodgemaak word. As hy 'n god is, kan hy sy eie saak behartig.
Dis sý altaar wat afgebreek is. 32Daardie dag het hulle vir Gideon
genoem Jerubbaäl , want, het hulle gesê, laat Baäl self sy saak teen
Gideon behartig, want dis hý wat Baäl se altaar afgebreek het. 33In
daardie tyd het die hele Midian en Amalek saam met ander mense uit
die ooste bymekaargekom en deur die Jordaanrivier getrek. Hulle het
in die Jisreëlvlakte kamp opgeslaan. 34Die Gees van die Here het vir
Gideon in besit geneem, en hy het die ramshoring geblaas en die
Abiësriete opgeroep om hom te volg. 35Hy het ook boodskappers na
Manasse, Aser, Sebulon en Naftali toe gestuur en hulle ook opgeroep
om hom te volg, en hulle het almal bymekaargekom. 36Gideon het vir

God gesê: Ek sal weet dat U deur my vir Israel wil red soos U beloof
het, as ek 'n stukkie vlieswol op die dorsvloer sit en daar kom dou op
die wol terwyl die grond droog bly. 37En dit het toe gebeur: toe Gideon
die volgende môre opstaan, het hy die stukkie wol uitgedraai en dou
daaruit gedruk, 'n hele kom vol water. 38Toe sê hy vir God: Moet
asseblief nie vir my kwaad word nie! Ek wil nog 'n keer iets vra. Laat
my tog net nog een toets met die vlieswol toe: net die wol moet droog
wees, terwyl daar oral op die grond dou is. 39Daardie nag het God dit
so laat gebeur: net die wol was droog en oral op die grond was daar
dou.

RIGTERS 7

1Jerubbaäl, dit is Gideon, en al sy manne het vroegmôre klaargemaak
en kamp opgeslaan by En-Garod. Die kamp van Midian was noord van
Gideon s'n, in die vlakte by Waarsêershoogte. 2Die Here het vir Gideon
gesê: Ek kan Midian nie oorgee in die mag van soveel manne by jou
nie. Israel sal teenoor My spog en sê: Ek het myself gered.' 3Jy moet vir
die manskappe sê dié wat bewe en bang is, moet omdraai en van
Gileadberg af padgee. Al die manskappe moet dit kan hoor. Twee en
twintig duisend man het toe van die leër af padgegee en tien duisend
het oorgebly. 4Toe sê die Here vir Gideon: Daar is nog te veel. Vat
hulle af water toe, en daar sal Ek hulle vir jou sif. As Ek vir jou sê:
Hierdie een moet saamgaan', moet hy met jou saamgaan, maar elkeen
van wie Ek vir jou sê: Hierdie een mag nie saamgaan nie', hy mag nie
met jou saamgaan nie. 5Toe het Gideon die manne afgevat water toe
en daar het die Here vir hom gesê: Elkeen wat water drink soos 'n
hond dit met sy tong oplek, moet jy skei van dié wat kniel om te
drink. 6Drie honderd het die water met die hand opgeskep. Die res het
gekniel om te drink. 7Toe sê die Here vir Gideon: Ek sal julle red met
die drie honderd man wat die water opgeskep het. Ek sal vir Midian in
jou mag oorgee. Die ander moet almal huis toe gaan. 8Gideon-hulle het
al die kos en die ramshorings gevat en toe het hy die ander almal huis
toe gestuur. Hy het net die drie honderd by hom gehou. Die kamp van
die Midianiete was teenoor hom in die vlakte. 9Dié nag het die Here
vir hom gesê: Kom, gaan na die Midianiete se laer toe. Ek gee hulle in
jou mag oor. 10Maar as jy bang is om hulle aan te val, moet jy en jou
slaaf Pura eers in hulle kamp ingaan. 11Luister wat hulle sê, dan sal jy
moed skep en hulle aanval. Gideon en sy slaaf Pura is toe sowat vyftig
tree in die Midianiete se kamp in. 12Die Midianiete, die Amalekiete en
die ander mense uit die ooste wat die vlakte ingeval het, was so baie
soos sprinkane, en die kamele kon nie getel word nie. Hulle was so
baie soos die sand aan die see. 13Gideon het in die kamp ingekom net
toe 'n man vir sy maat hierdie droom vertel: Ek het gedroom, het hy
gesê, daar kom 'n ronde garsbrood in ons laer ingerol. Die brood het
tot by die tent gerol, daarteen gestamp en dit laat omval. Die brood
het die tent omgestamp en die tent het inmekaargetuimel. 14Die maat
het geantwoord: Dit is beslis die swaard van die Israeliet Gideon seun
van Joas. God gee Midian en sy hele leër in Gideon se mag oor. 15Toe
Gideon die droom en sy uitleg hoor, het hy die Here gedank en na die
Israeliete se kamp toe teruggegaan en gesê: Kom, die Here gee die leër
van Midian in ons mag oor. 16Gideon het die drie honderd man in drie
groepe verdeel en aan elkeen 'n ramshoring en 'n leë erdekruik met 'n
fakkel daarbinne gegee. 17Toe sê hy vir sy manne: Let mooi op wat

julle moet doen: as ek by die onderpunt van die kamp kom, moet julle
doen wat ek doen. 18As ek en almal by my die ramshoring blaas, moet
julle almal wat rondom die kamp is, dit ook doen en dan moet julle
uitroep: Vir die Here en vir Gideon! 19Gideon en die honderd man by
hom het tot by die onderpunt van die kamp gegaan. Dit was in die
nag, aan die begin van die middelste wagaflos, en die wagte was net
klaar omgeruil. Toe blaas Gideon-hulle die ramshorings en breek die
erdekruike. 20Al drie afdelings het dit gedoen: hulle het die fakkels in
die linkerhand gehou en die ramshorings met die regterhand om dit te
blaas. Toe roep hulle: Die swaard van die Here en Gideon! 21Hulle het
rondom die kamp gestaan, elkeen op sy pos. Toe die drie honderd man
die ramshoring blaas, het die hele kamp op die vlug geslaan, hulle het
geskreeu en gehardloop, en toe het die Here dit bewerk dat hulle
mekaar daar in die kamp doodmaak. Die kamp se mense het gevlug
tot by Bet-Sitta na Sereda se kant toe, tot by die grens van Abel-
Megola naby Tabbat. 22Die Israeliete uit Naftali, Aser en die hele
Manasse is toe opgeroep om die Midianiete te agtervolg. 23Gideon het
boodskappers na die Efraimsberge toe gestuur: Kom val vir Midian
aan, beset die Jordaan tot by Bet-Bara voordat die Midianiete daar
kom. Toe is die Efraimiete opgeroep, en hulle het die Jordaan beset
tot by Bet-Bara. 24Hulle het twee leiers van die Midianiete gevang,
Oreb en Seëb. Efraim het vir Oreb doodgemaak op die Orebrots en vir
Seëb in die Seëbparskuip. Nadat Efraim die Midianiete klaar agtervolg
het, het hulle die koppe van Oreb en Seëb na Gideon toe gebring wes
van die Jordaan.

RIGTERS 8

1Toe vra die Efraimiete vir Gideon: Waarom het jy so gemaak met
ons? Waarom het jy ons nie opgeroep toe jy teen die Midianiete gaan
veg het nie? Die Efraimiete het teen hom uitgevaar, 2maar hy het vir
hulle gesê: Wat het ek gedoen in vergelyking met julle? Was die na-
oes van Efraim se druiwe nie in hierdie geval baie beter as die volle
oes van Abiëser nie? 3God het die leiers van die Midianiete, Oreb en
Seëb, in julle mag oorgegee. Ek was nie in staat om te doen wat julle
gedoen het nie. Eers tóé het hulle bui gesak. 4Daarna het Gideon by
die Jordaan gekom en dit oorgesteek met die drie honderd man by
hom. Hulle was moeg, maar hulle het aangehou om die vyand te
agtervolg. 5Toe sê Gideon vir die mense van Sukkot: Gee tog brood vir
die manne wat by my is. Hulle is moeg en ek is besig om die
Midianitiese konings Sebag en Salmunna te agtervolg. 6Maar die leiers
van Sukkot het vir hom gevra: Het jy al vir Sebag en Salmunna gevang
dat ons vir jou en jou leër moet brood gee? 7Gideon het vir hulle gesê:
Wanneer die Here vir Sebag en Salmunna in my mag oorgegee het, sal
ek julle kom stukkend skeur met doringstruike, met haakdorings uit
die woestyn. 8Van daar af is hy verder na Pniël toe en hy het ook vir
hulle kos gevra, maar die mense van Pniël het hom dieselfde antwoord
gegee as dié van Sukkot. 9Toe sê hy vir die mense van Pniël: Wanneer
ek as oorwinnaar terugkom, sal ek die toring in julle stad platslaan.
10Sebag en Salmunna was toe in Karkor. By hulle was 'n leër van
ongeveer vyftien duisend man. Dit was al wat oorgebly het van die
leër van die mense uit die ooste; honderd en twintig duisend van hulle
beste soldate het gesneuwel. 11Gideon het toe die Nomadepad ooste
toe gevat, na Nobag en Jogboha toe. Die leër van die Midianiete was
houtgerus en Gideon het hulle aangeval. 12Sebag en Salmunna het
gevlug, maar Gideon het hulle agternagesit en die twee Midianitiese
konings gevang. Hy het die hele leër met skrik vervul. 13Gideon seun
van Joas is toe van die slagveld af terug oor Gerespas. 14Hy het 'n jong
man uit Sukkot gevang en hom ondervra. Die jong man het toe vir
hom die name van die sewe en sewentig amptenare en leiers van
Sukkot opgeskryf. 15Gideon is toe na die mense van Sukkot toe en hy
het vir hulle gesê: Hier is Sebag en Salmunna oor wie julle my gespot
het toe julle gesê het: Is Sebag en Salmunna al in jou mag dat ons vir
jou moeë manne kos moet gee? 16Toe het hy die leiers van die stad
gevat en hulle 'n les geleer met doringstruike, met haakdorings uit die
woestyn. 17Hy het ook die toring van Pniël platgeslaan en die mense
van die stad doodgemaak. 18Toe het Gideon vir Sebag en Salmunna
gevra: Watter soort mense is deur julle vermoor op Tabor? en hulle
antwoord: Hulle was almal soos u, elkeen het soos 'n koningskind

gelyk. 19Gideon sê toe: Hulle was my eie broers. So seker as die Here
leef, ek sou julle laat bly lewe het as julle hulle nie vermoor het nie.
20Toe beveel Gideon sy oudste seun Jeter: Kom, maak hulle dood!
Maar die seun het nie 'n vinger verroer nie, want hy was 'n blote kind
en hy was bang. 21Toe sê Sebag en Salmunna vir Gideon: Kom jy, bring
jy ons om die lewe. 'n Man se krag lê in homself. Gideon het
opgestaan en vir Sebag en Salmunna doodgemaak. Hy het die
maanversierings aan hulle kamele se nekke vir hom gevat. 22Die
Israeliete het vir Gideon gesê: Jy moet oor ons regeer: jy, jou seun en
sy nageslag. Jy het ons gered uit die mag van Midian. 23Maar hy sê vir
hulle: Ek kan nie oor julle regeer nie, ook nie my nageslag nie. Die
Here regeer oor julle. 24Gideon het verder vir hulle gesê: Ek wil julle
egter een ding vra: elkeen van julle moet vir my 'n oorring gee uit die
buit wat julle by die Midianiete afgevat het; hulle dra mos goue
oorringe. 25Die Israeliete het geantwoord: Dit doen ons graag. Hulle
het 'n doek oopgegooi en elkeen het 'n oorring uit sy buit daarop
gegooi. 26Die gewig van die goue oorringe wat Gideon gevra het, was
negentien en 'n half kilogram. Die maanversierings, oorbelle en pers
klere van die Midianitiese konings was nie daarby gereken nie en ook
nie die kettinkies rondom die kamele se nekke nie. 27Gideon het 'n
efodbeeld van die goud gemaak en dit in sy stad Ofra gesit. Die hele
Israel het daarheen gekom en op dié wyse ontrou geword aan die
Here. Die beeld was vir Gideon en sy mense 'n valstrik. 28Die
Midianiete was onderdanig aan Israel. Hulle het nie weer in opstand
gekom nie, en daar was veertig jaar lank vrede in die land in die dae
van Gideon. 29Jerubbaäl seun van Joas het na die oorlog teen Midian
in sy huis gaan woon. 30Hy het sewentig seuns gehad, almal sy eie
kinders, want hy het baie vrouens gehad. 31Ook sy byvrou uit Sigem
het vir hom 'n seun in die wêreld gebring. Sy naam was Abimelek.
32Gideon seun van Joas is op hoë ouderdom oorlede, en hy is in Ofra
begrawe in die graf van sy pa Joas die Abiësriet. 33Na Gideon se dood
het die Israeliete weer die Baäls begin vereer. Hulle het vir Baäl-Berit
as god aanvaar 34en die Here hulle God vergeet deur wie hulle gered is
uit die mag van hulle vyande rondom hulle. 35Hulle was ook nie lojaal
teenoor die gesin van Jerubbaäl, dit is Gideon, nie, ten spyte van al
die goeie dinge wat hy vir Israel gedoen het.

RIGTERS 9

1Abimelek seun van Jerubbaäl het na Sigem toe gegaan, na sy ma se
mense toe, en vir hulle en vir die hele familie gesê: 2Vra vir al die
leiers van Sigem: Is dit beter as al sewentig seuns van Jerubbaäl oor
julle regeer of as net een oor julle regeer? Julle weet goed ek is een
van julle. 3Abimelek se familie het dit vir die burgers van Sigem gevra,
en hulle was bereid om vir Abimelek te aanvaar, want, het hulle gesê,
hy is een van ons. 4Hulle het vir hom sowat een kilogram silwer uit
Baäl-Berit se tempel gegee, en daarmee het Abimelek vir hom
leeglêers gehuur om sy volgelinge te wees. 5Hy is toe na sy pa se huis
toe in Ofra en daar het hy sy broers, die sewentig seuns van Jerubbaäl,
almal op een klip doodgemaak. Net Jotam, die jongste seun van
Jerubbaäl, het oorgebly, want hy het weggekruip. 6Toe het al die
burgers van Sigem en al die mense van Millo bymekaargekom en vir
Abimelek gaan koning maak by die groot boom langs die klippilaar
van Sigem. 7Dit is aan Jotam vertel en hy het op Gerisimberg gaan
staan en vir hulle geskree: Luister na my, leiers van Sigem, dan sal
God na julle luister. 8Die bome het op 'n dag gegaan om vir hulle 'n
koning te salf. Hulle het vir die olyfboom gesê: Wees koning oor ons!'
9Maar die olyfboom het vir hulle gesê: Moet ek my olie prysgee
waarmee eer betoon word aan gode en mense? Moet ek tussen die
bome gaan ronddwaal?' 10Toe sê die bome vir die vyeboom: Kom, wees
jý koning oor ons!' 11Maar die vyeboom sê vir hulle: Moet ek my lekker
soet vrugte prysgee? Moet ek tussen die bome gaan ronddwaal?' 12Toe
sê die bome vir die wingerdstok: Kom, wees jý koning oor ons!' 13Maar
die wingerdstok sê vir hulle: Moet ek my wyn prysgee, my wyn wat
gode en mense bly maak? Moet ek tussen die bome gaan ronddwaal?'
14Toe sê al die bome vir die doringbos: Kom, wees jý koning oor ons.'
15En die doringbos sê vir hulle: As julle my werklik wil salf sodat ek
koning oor julle kan wees, moet julle almal in my skaduwee kom
skuil. As julle dit nie kan doen nie, sal daar 'n vuur uitgaan uit die
doringbos uit en dit sal die seders van die Libanon verteer.' 16Dink julle
miskien julle het opreg en in goeie trou gehandel toe julle vir
Abimelek koning gemaak het? Het julle reg opgetree teenoor
Jerubbaäl en sy huis? Het julle hom behandel volgens wat hy verdien?
17My pa het in julle belang gaan oorlog maak, hy het sy lewe openlik
in gevaar gestel, hy het julle uit die mag van die Midianiete bevry.
18Maar julle het vandag in opstand gekom teen hom en sy huis, en
julle het sy sewentig seuns almal op een klip doodgemaak. En toe het
julle vir Abimelek, die seun van sy slavin, koning gemaak oor die
burgers van Sigem net omdat hy julle familie is. 19As julle vandag
opreg en in goeie trou gehandel het teenoor Jerubbaäl en sy huis,

moet julle bly wees oor Abimelek en hy moet bly wees oor julle.
20Maar as dit nie so is nie, moet daar 'n vuur uit Abimelek uitgaan en
die burgers van Sigem en die mense van Millo verteer. Daar moet ook
'n vuur uit die burgers van Sigem en die mense van Millo uitgaan en
vir Abimelek verteer. 21Jotam het toe gevlug. Hy het na Beër toe
padgegee en daar gaan woon omdat hy bang was vir sy broer
Abimelek. 22Abimelek het drie jaar lank oor Israel geregeer. 23Toe het
God vyandskap laat kom tussen Abimelek en die burgers van Sigem,
en hulle het teen hom in opstand gekom. 24God het dit oor Abimelek
gebring oor die onreg wat hy sy broers, die sewentig seuns van
Jerubbaäl, aangedoen het toe hy hulle vermoor het. God wou hulle
dood wreek, en Hy het dié dinge oor die burgers van Sigem gebring
omdat hulle vir Abimelek gehelp het om sy broers te vermoor. 25Die
burgers van Sigem het teen Abimelek hinderlae opgestel op die
bergtoppe, en hulle het almal wat verbykom, beroof. Dit is aan
Abimelek vertel. 26Gaäl seun van Ebed en sy broers het daar
verbygekom en in Sigem aangekom. Die burgers van Sigem het hom
vertrou. 27Hy en sy mense het op 'n keer lande toe gegaan om druiwe
te pluk en te pars. Toe het hulle begin feesvier in die tempel van hulle
god en nadat hulle geëet en gedrink het, het hulle vir Abimelek begin
verkleineer. 28Gaäl seun van Ebed het gevra: En wie is Abimelek nogal,
en wie is Sigem dat ons aan hom moet onderdanig wees? Moet
Jerubbaäl se seun en sy goewerneur Sebul nie eerder aan die mense
van Gamor, Sigem se voorvader, onderdanig wees nie? Waarom moet
ons aan Abimelek onderdanig wees? 29As ek in bevel was van hierdie
mense, sou ek vir Abimelek verjaag het. Gaäl het vir Abimelek gedaag:
Bring maar jou groot leër! 30Toe Sebul die stadsgoewerneur verneem
wat Gaäl seun van Ebed gesê het, het hy baie kwaad geword. 31Hy het
'n boodskap aan Abimelek in Torma gestuur: Gaäl seun van Ebed en sy
mense het na Sigem toe gekom en hulle sweep die stad teen jou op.
32Jy en jou manne moet vannag kom en in die veld 'n hinderlaag
opstel. 33En môreoggend teen sonop moet jy die stad storm. Dan sal hy
en die mense by hom teen jou optrek en kan jy vir Gaäl straf.
34Abimelek en al sy manne het toe in die nag klaargemaak en op vier
punte 'n hinderlaag teen Sigem opgestel. 35Toe Gaäl seun van Ebed op
pad buitentoe by die stadspoort gaan staan, het Abimelek en sy manne
juis in die hinderlaag opgestaan. 36Gaäl het die manne gesien en vir
Sebul gesê: Kyk, daar kom mense van die bergtoppe af. Maar Sebul sê
vir hom: Dis die skaduwee van die berg wat jy vir mense aansien.
37Gaäl het weer met hom gepraat en vir hom gesê: Kyk, daar kom
mense van die middelpunt van die land af. Daar kom ook 'n afdeling
van die groot waarsêersboom af. 38Toe sê Sebul vir hom: Hoe lyk dit
nou met jou groot mond waarmee jy gesê het: Wie is Abimelek nogal
dat ons aan hom moet onderdanig wees?' Is dit nie dalk die mense van

wie jy so met minagting gepraat het nie? Trek nou op en gaan veg
teen hulle. 39Gaäl is toe voor die burgers van Sigem uit en hy het teen
Abimelek gaan veg. 40Hy het vir Gaäl op die vlug gejaag en Gaäl het
vir Abimelek gevlug. Daar het baie mense gesneuwel by die
stadspoort. 41Abimelek het in Aruma gewoon, en Sebul het vir Gaäl en
sy mense verdryf en hulle kon nie in Sigem bly woon nie. 42Die
volgende môre het die burgers van die omgewing dit vir Abimelek
gaan vertel. 43Hy het sy manne gevat en in drie groepe verdeel en 'n
hinderlaag in die veld opgestel. Toe hy die mense uit die stad sien
uitkom, het hy hulle gestorm en verslaan. 44Abimelek en die leiers by
hom het gestorm en by die poort van die stad gaan staan, en die twee
ander groepe het gestorm en al die mense in die oop veld verslaan.
45Abimelek het daardie hele dag teen die stad geveg. Hy het dit
ingeneem en al die mense daarin doodgemaak. Hy het die stad
afgebreek en sout daaroor gestrooi. 46Toe al die burgers van Migdol-
Sigem dit hoor, het hulle na die grafkelder in die tempel van El-Berit
toe gegaan. 47Aan Abimelek is vertel dat al die burgers van Migdol-
Sigem daar bymekaargekom het. 48Toe het hy met sy manne
Salmonberg uitgeklim. Hy het 'n byl gevat, 'n boomtak afgekap en dit
op sy skouer getel. Toe sê hy vir sy manne: Julle het gesien wat ek
doen. Doen dit ook gou! 49Elkeen het toe vir hom 'n tak gekap en hulle
het vir Abimelek gevolg. Hulle het dit teen die grafkelder opgestapel
met die mense daarbinne, en dit aan die brand gesteek. So het hulle al
die burgers van Migdol-Sigem doodgemaak, omtrent duisend mans en
vrouens. 50Daarna is Abimelek na Tebes toe. Hy het dit beleër en
ingeneem. 51In die middel van die stad was daar 'n sterk toring en al
die mans en vrouens van Tebes het daarheen gevlug, al die burgers
van die stad is daar in. Hulle het hulleself daarin toegesluit en op die
dak van die toring gaan staan. 52Abimelek het by die toring gekom en
wou dit bestorm, maar toe hy by die deur van die toring kom om dit
aan die brand te steek, 53het 'n vrou 'n maalklip op sy kop gegooi en sy
kopbeen verbrysel. 54Toe roep hy gou sy wapendraer en sê vir hom:
Trek jou swaard! Maak my dood. Hulle moenie van my kan sê 'n vrou
het my doodgemaak nie! Sy wapendraer het hom toe met die swaard
deurboor, en so is Abimelek dood. 55Toe die Israeliete sien Abimelek is
dood, is hulle almal huis toe. 56So het God die onreg gestraf wat
Abimelek sy pa aangedoen het toe Abimelek sy sewentig broers
vermoor het. 57God het ook al die verkeerde dade van die mense van
Sigem op hulle koppe laat afkom: die vloek wat Jotam seun van
Jerubbaäl oor hulle uitgespreek het, het hulle getref.

RIGTERS 10

1Na Abimelek het Tola na vore gekom om die Israeliete te red. Hy was
'n seun van Puwwa, seun van Dodo uit Issaskar, en hy het in Samir op
die Efraimsberge gewoon. 2Hy was drie en twintig jaar lank die leier
van Israel. Hy het gesterf, en hy is in Samir begrawe. 3Na hom het Jaïr
uit Gilead na vore gekom en hy was twee en twintig jaar lank die leier
van Israel. 4Jaïr het dertig seuns gehad en elkeen het op 'n jong donkie
gery. Hulle het dertig dorpe besit en dit word nou nog die tentdorpe
van Jaïr genoem. Die dorpe is in Gilead geleë. 5Jaïr het gesterf, en hy
is begrawe in Kamon. 6Die Israeliete het weer gedoen wat verkeerd is
in die oë van die Here. Hulle het die Baäls en die Astartes en die gode
van Sidon vereer, en ook dié van die Arameërs, die Moabiete, die
Ammoniete en die Filistyne. Hulle was ontrou aan die Here, hulle het
Hom nie gedien nie. 7Toe het die Here kwaad geword vir die Israeliete
en Hy het hulle oorgegee in die mag van die Filistyne en die
Ammoniete. 8Van toe af het die Amoriete die Israeliete in Gilead
agtien jaar lank verdruk en mishandel. Gilead was oos van die
Jordaan, in die gebied van die Amoriete. 9Die Amoriete het selfs die
Jordaan oorgesteek en teen Juda, Benjamin en Efraim gaan oorlog
maak en Israel swaar laat ly. 10Toe het die Israeliete tot die Here
geroep: Ons het teen U gesondig. Ons was ontrou aan ons God en ons
het die Baäls gedien. 11Die Here het vir die Israeliete gesê: Toe die
Egiptenaars, die Amoriete, die Ammoniete, die Filistyne, 12die mense
van Sidon, Amalek en Maon julle verdruk het en julle tot My geroep
het, het Ek julle uit hulle mag gered. 13Maar julle was nou ontrou aan
My, julle het ander gode gedien en daarom het Ek julle nie nou gered
nie. 14Gaan roep tot die gode wat deur julle gekies is. Laat hulle julle
red noudat julle swaarkry. 15Maar die Israeliete het die Here
geantwoord: Ons het gesondig! Doen U met ons wat goed is in u oë,
maar red ons tog net vandag! 16Hulle het toe die ander gode tussen
hulle uit verwyder en hulle het die Here gedien, en Hy het 'n end
gemaak aan hulle swaarkry. 17Die Ammoniete is opgeroep en hulle het
kamp opgeslaan in Gilead. Die Israeliete het ook bymekaargekom en
in Mispa kamp opgeslaan. 18Die leiers van Gilead het vir mekaar gevra:
Wie sal die oorlog teen die Ammoniete begin? Dié man moet die leier
van al Gilead se mense word.

RIGTERS 11

1Jefta was 'n seun van Gilead. Hy was 'n dapper soldaat. Sy ma was 'n
prostituut, maar sy pa was Gilead. 2Gilead se vrou het ook vir hom
seuns in die wêreld gebring, en toe hulle grootword, het hulle vir Jefta
weggejaag en vir hom gesê: Jy mag nie van ons pa erf nie, want jy is
die kind van 'n ander vrou. 3Toe vlug Jefta van sy broers af weg en
gaan woon in Tob. 'n Klomp leeglêers het hulle by Jefta geskaar en
saam met hom gegaan. 4'n Ruk daarna het die Ammoniete teen die
Israeliete kom veg. 5Dit is toe dat die leiers van Gilead vir Jefta uit Tob
gaan haal het. 6Hulle het vir hom gesê: Kom word ons aanvoerder
sodat ons teen die Ammoniete kan veg. 7Jefta het vir die leiers van
Gilead gesê: Julle het my gehaat. Julle het my weggejaag uit my pa se
huis uit. Waarom kom julle noudat julle in die moeilikheid is na my
toe? 8Maar die leiers van Gilead het vir Jefta gesê: Dit is juis waarom
ons terug is by jou. Jy moet saam met ons kom sodat ons kan gaan
oorlog maak teen die Ammoniete. Jy moet ons leier word en ook al
die mense van Gilead s'n. 9Toe sê Jefta vir die leiers van Gilead: Moet
ek julle leier word as julle my terugneem om teen die Ammoniete te
veg en die Here hulle in my mag oorgee? 10Die leiers van Gilead het
vir Jefta gesê: Die Here hoor wat ons vir mekaar sê en Hy sal ons straf
as ons nie doen wat jy sê nie. 11Jefta is toe saam met die leiers van
Gilead, en die leër het hom aangestel as hulle leier en aanvoerder. Hy
het alles wat hy vir die leiers van Gilead gesê het, in Mispa herhaal in
die teenwoordigheid van die Here. 12Toe stuur Jefta boodskappers na
die koning van die Ammoniete toe om hom te vra: Wat het tussen ons
gebeur dat jy hiernatoe gekom het om teen my land oorlog te maak?
13Die koning van die Ammoniete het die boodskappers van Jefta
geantwoord: Toe die Israeliete uit Egipte weggetrek het, het hulle my
land gevat, van die Arnon af tot by die Jabbok en die Jordaan. Gee dit
nou in vrede terug. 14Jefta het toe weer boodskappers na die koning
van die Ammoniete toe gestuur 15om vir hom te sê: So sê Jefta: Israel
het nie die grond van die Moabiete en die grond van die Ammoniete
gevat nie. 16Toe Israel uit Egipte weggetrek het, het hy deur die
woestyn getrek tot by die Rietsee, en toe het hy by Kades aangekom.
17Daar het hy boodskappers na die koning van Edom toe gestuur en
gevra: Laat my asseblief deur jou land trek,' maar hy het nie ingestem
nie. Israel het dieselfde van die koning van Moab gevra, maar hy wou
hulle nie toelaat nie. Israel het toe in Kades gebly. 18Daarna het hy
deur die woestyn getrek, by die gebied van Edom en dié van Moab
verby en oos van Moab, noord van die Arnon, kamp opgeslaan. Hy het
nie in die gebied van Moab gekom nie, want die Arnon is Moab se
grens. 19Toe het Israel boodskappers gestuur na koning Sihon van die

Amoriete toe in Gesbon en vir hom gevra: Laat my tog na my plek toe
trek deur jou gebied.' 20Maar Sihon het nie vir Israel vertrou om hom
deur sy gebied te laat trek nie. Sihon het sy hele volk
bymekaargemaak, en hulle het by Jahas kamp opgeslaan en teen Israel
begin veg. 21Die Here die God van Israel het vir Sihon en sy hele volk
in die mag van Israel oorgegee, en hy het hulle verslaan en die hele
gebied waar die Amoriete toe gewoon het, in besit geneem. 22Die
Israeliete het die hele gebied van die Amoriete in besit geneem, van
die Arnon af tot by die Jabbok en van die woestyn af tot by die
Jordaan. 23Die Here die God van Israel het die Amoriete weggedryf
voor sy volk Israel uit, en wil jy hom nou kom verdryf? 24Jy besit wat
jou god Kemos jou in besit laat neem het. Wat die Here ons God ons in
besit laat neem het, is ons s'n. 25Is jy dalk beter as koning Balak van
Moab, seun van Sippor? Het hy dalk 'n saak gemaak teen Israel of met
hom oorlog gemaak? 26Drie honderd jaar gelede het Israel in Gesbon
en sy buitedorpe gaan woon, en ook in Aroër en sy buitedorpe, en in
al die stede op die Arnonoewer. Waarom het jy hulle nie in daardie
tyd teruggevat nie? 27Ek het niks verkeerds teenoor jou gedoen nie;
maar jy handel verkeerd teenoor my deur met my te kom oorlog
maak. Die Here wat regter is, sal vandag uitspraak lewer in die saak
tussen die Israeliete en die Ammoniete. 28Maar die koning van die
Ammoniete het nie geluister na die boodskap wat Jefta gestuur het
nie. 29Toe het die Gees van die Here op Jefta gekom, en hy het deur
Gilead en Manasse getrek en verbygetrek tot by Mispa in Gilead, en
van daar af het hy teen die Ammoniete opgetrek. 30Jefta het 'n gelofte
teenoor die Here afgelê en gesê: As U die Ammoniete vandag
heeltemal oorgee in my mag, 31sal dié een wat my uit my huis uit
tegemoet kom wanneer ek behoue terugkom van die Ammoniete af,
aan die Here behoort: ek sal hom as brandoffer offer. 32Jefta het na die
Ammoniete toe getrek om teen hulle te veg, en die Here het hulle in
sy mag oorgegee. 33Jefta het hulle van Aroër af verslaan tot waar 'n
mens kom by Minnit, twintig stede. By Abel-Keramim was daar 'n
groot veldslag. Die Ammoniete is voor die Israeliete verneder. 34Jefta
het in Mispa by sy huis gekom, en toe kom sy dogter hom tegemoet
met tamboeryne en koordanse. Sy was sy enigste kind. Hy het nie nog
'n seun of 'n dogter gehad nie. 35Toe hy haar sien, het hy sy klere
geskeur en gesê: Ag, my dogter, jy het my gebreek en in die ellende
gedompel: ek het my woord aan die Here gegee en ek kan dit nie
terugtrek nie. 36Jefta se dogter het hom geantwoord: Pa, Pa het Pa se
woord aan die Here gegee. Doen met my wat Pa gesê het nou dat die
Here vir Pa gehelp het om Pa se vyande, die Ammoniete, te straf. 37Sy
het verder vir hom gesê: Bewys my net hierdie guns: gee my twee
maande uitstel om berge toe te gaan en daar saam met my vriendinne
te gaan treur oor my lewe as jongmeisie. 38Hy het vir haar gesê: Gaan

gerus maar! Hy het haar twee maande vrygelaat, en sy en haar
vriendinne het berge toe gegaan en gaan treur oor haar lewe as
jongmeisie. 39Na die twee maande het sy teruggekom na haar pa toe
en hy het met haar gehandel volgens sy gelofte wat hy afgelê het. Sy
het nooit gemeenskap met 'n man gehad nie. 40Dit het 'n gewoonte in
Israel geword: dat die Israelitiese meisies elke jaar vier dae lank gaan
treur oor die dogter van Jefta die Gileadiet.

RIGTERS 12

1Die manne van Efraim is vir oorlog opgeroep en het deur die Jordaan
getrek na Safon toe. Hulle het vir Jefta gaan sê: Waarom het jy alleen
opgetrek om teen die Ammoniete te gaan veg? Waarom het jy ons nie
opgeroep om saam met jou te gaan nie? Ons gaan jou huis bokant jou
kop afbrand. 2Jefta het hulle geantwoord: Ek en my manskappe was in
'n ernstige stryd gewikkel met die Ammoniete, en ek het julle hulp
ingeroep. Maar julle het my nie uit hulle mag kom red nie. 3Toe ek
merk daar is niemand wat my kom red nie, het ek my lewe gewaag en
teen hulle opgetrek. Die Here het hulle in my mag oorgegee. Waarom
kom julle nou teen my oorlog maak? 4Jefta het toe al die manne van
Gilead opgeroep en teen Efraim oorlog gemaak, en die manne van
Gilead het vir Efraim verslaan. Die mense van Efraim het altyd vir
hulle gesê: Julle mense van Gilead is weglopers uit Efraim en
Manasse. 5Die manne van Gilead het die Jordaandriwwe na Efraim toe
beset, en wanneer 'n Efraimitiese vlugteling sê: Ek wil deurgaan, sê
hulle vir hom: Jy is 'n Efraimiet. As hy sê: Nee, ek is nie, 6sê hulle vir
hom: Sê 'n bietjie: Sjibbolet, maar dan sê hy: Sibbolet, want hy kan dit
nie reg uitspreek nie. Dan gryp hulle hom en maak hom daar by die
Jordaandrif dood. In daardie tyd het daar twee en veertig duisend
man van Efraim gesneuwel. 7Jefta was ses jaar lank 'n leier van Israel.
Jefta die Gileadiet het gesterf, en hy is begrawe in een van die stede in
Gilead. 8Na Jefta was Ibsan uit Betlehem die leier van die Israeliete.
9Hy het dertig seuns en dertig dogters gehad. Hy het sy dogters met
mans laat trou wat nie aan sy stam behoort het nie, en vir sy seuns het
hy dertig vrouens van buite sy stam af laat kom. Hy was sewe jaar
lank leier van die Israeliete. 10Ibsan het gesterf, en hy is begrawe in
Betlehem. 11Na hom was Elon uit Sebulon leier van die Israeliete, tien
jaar lank. 12Elon uit Sebulon het gesterf, en hy is begrawe in Ajalon in
die Sebulongebied. 13Na hom was Abdon seun van Hillel uit Piraton
leier van Israel. 14Hy het veertig seuns en dertig kleinseuns gehad.
Hulle het op sewentig donkies gery. Hy was ag jaar lank leier van die
Israeliete. 15Abdon seun van Hillel uit Piraton het gesterf, en hy is
begrawe in Piraton op Amalekberg in die Efraimgebied.

RIGTERS 13

1Die Israeliete het weer gedoen wat verkeerd is in die oë van die Here,
en Hy het hulle veertig jaar lank oorgegee in die mag van die
Filistyne. 2Daar was 'n man uit Sora uit die stam van Dan. Sy naam
was Manoag. Sy vrou was kinderloos. 3Die Engel van die Here het aan
haar verskyn en vir haar gesê: Jy is nou kinderloos, maar jy sal
swanger word en 'n seun in die wêreld bring. 4Jy moet jouself goed
oppas en nie wyn of bier drink nie en ook nie iets onreins eet nie.
5Trouens, jy is reeds swanger en jy sal 'n seun in die wêreld bring. Sy
hare mag nie geskeer word nie, want die kind sal van sy geboorte af
aan God gewy wees. Hy sal die Israeliete begin red uit die mag van die
Filistyne. 6Die vrou het toe vir haar man gaan sê: Daar het 'n man van
God by my gekom. Hy het gelyk soos 'n engel van God, 'n man met
gesag. Ek het hom nie gevra waarvandaan hy kom nie, en hy het my
nie gesê wat sy naam is nie. 7Hy het vir my gesê: Kyk, jy is swanger en
sal 'n seun in die wêreld bring. Jy mag voortaan nie wyn of bier drink
nie en ook nie enigiets onreins eet nie, want die kind sal van sy
geboorte af tot met sy dood aan God gewy wees. 8Toe het Manoag tot
die Here gebid: Here, laat die man van God vir wie U gestuur het,
asseblief weer na ons toe kom dat hy ons kan leer wat ons moet doen
met die kind wat gebore sal word. 9God het Manoag se gebed verhoor,
en die Engel van God het weer na die vrou toe gekom. Sy het in die
veld gesit, en haar man Manoag was nie by haar nie. 10Toe hardloop sy
gou en sê vir haar man: Die man wat nou die dag na my toe gekom
het, het weer aan my verskyn. 11Manoag is toe dadelik agter sy vrou
aan. Hy het by die man gekom en vir hom gevra: Is u die man wat met
my vrou gepraat het? Die man het geantwoord: Ja, Ek is. 12Manoag het
vir hom gevra: Wanneer u belofte waar word, hoe moet die kind hom
dan gedra en wat moet hy doen? 13Die Engel van die Here het vir
Manoag geantwoord: Jou vrou moet alles doen wat Ek vir haar gesê
het. 14Sy mag nie die opbrengs van 'n wingerdstok eet nie, en sy mag
nie wyn of bier drink nie. Sy mag ook nie iets onreins eet nie. Sy moet
alles doen wat Ek vir haar gesê het. 15Toe sê Manoag vir die Engel van
die Here: Wag tog 'n rukkie, dan maak ons vir u 'n bokkie gaar. 16Die
Engel van die Here sê toe vir Manoag: Al laat jy My 'n rukkie wag, sal
Ek nie jou kos eet nie. Maar as jy 'n brandoffer wil bring, moet jy dit
vir die Here bring. Manoag het nie besef dat dit die Engel van die
Here is nie, 17en toe sê Manoag vir die Engel: Wat is u naam? Wanneer
u belofte waar word, wil ons aan u eer betoon. 18Hy het vir Manoag
geantwoord: Waarom vra jy my Naam? Dit is te wonderlik om uit te
spreek. 19Toe vat Manoag die bokkie, en hy sit dit saam met 'n
graanoffer op 'n klip as offer vir die Here. Terwyl Manoag en sy vrou

staan en kyk, het die Here 'n wonder laat gebeur. 20Die vlam het van
die altaar af opgegaan hemel toe en die Engel van die Here het in die
altaarvlam opgestyg. Manoag en sy vrou het dit gesien en hulle het
platgeval op die grond. 21Die Engel van die Here het nie weer aan
Manoag en sy vrou verskyn nie, maar Manoag het besef dat dit die
Engel van die Here was. 22Toe sê Manoag vir sy vrou: Ons gaan beslis
sterf, want ons het God gesien, 23maar sy sê vir haar man: As die Here
ons wou doodmaak, sou Hy nie die brandoffer en graanoffer van ons
aangeneem het nie. Hy sou ons ook nie hierdie wonderlike ding laat
sien het en ons vandag hierdie nuus meegedeel het nie. 24Die vrou het
'n seun in die wêreld gebring en sy het hom Simson genoem. Die kind
het groot geword en die Here het hom geseën: 25die Gees van die Here
het hom in Magane-Dan, tussen Sora en Estaol, begin lei.

RIGTERS 14

1Op 'n keer is Simson na Timna toe en daar het hy 'n vrou gesien. Sy
was 'n Filistynse meisie. 2Hy het teruggegaan en vir sy ouers vertel: Ek
het 'n vrou in Timna gesien, 'n Filistynse meisie. Gaan kry haar vir my
as vrou. 3Maar sy ouers vra vir hom: Is daar nie onder jou familie of
onder al jou volksgenote 'n vrou nie dat jy na die heidene, die
Filistyne, toe moet gaan om te trou? Simson het vir sy pa gesê: Kry
haar vir my, want ek hou van haar. 4Sy ouers het nie besef dat dit alles
van die Here kom nie, want Hy wou 'n geleentheid skep om die
Filistyne te straf: in dié tyd het die Filistyne oor Israel geheers.
5Simson en sy ouers is toe na Timna toe. By die wingerde van Timna
het 'n jong leeu brullend op Simson afgestorm. 6Die Gees van die Here
het vir Simson sterk gemaak en hy het die leeu kaalhand uitmekaar
geskeur asof dit 'n bokkie was. Simson het nie vir sy ouers vertel wat
hy gedoen het nie. 7Hy het toe met die Filistynse vrou gaan praat, en
hy het van haar gehou. 8Toe hy 'n ruk later terug is Timna toe om met
haar te gaan trou, het hy afgedraai om na die geraamte van die leeu te
gaan kyk. Daar was 'n swerm bye met heuning in die karkas. 9Hy het
heuning in sy hand gevat en daarvan geloop en eet. Toe hy by sy
ouers kom, het hy vir hulle ook gegee, en hulle het geëet, maar hy het
hulle nie vertel dat hy die heuning uit die karkas van 'n leeu gekry het
nie. 10Toe sy pa-hulle by die vrou aankom, het Simson daar 'n feesmaal
gehou: dit was 'n gewoonte onder die jongmanne. 11Toe die Filistyne
hom sien, het hulle dertig vriende by hom laat bly. 12Hy het vir hulle
gesê: Laat ek julle 'n raaisel vra. As julle my die raaisel se antwoord
binne die sewe feesdae kan gee, sal ek vir julle dertig linnehemde en
dertig stelle klere gee, 13maar as julle dit nie kan doen nie, moet julle
vir my dertig linnehemde en dertig stelle klere gee. Hulle het hom
geantwoord: Gee jou raaisel! Ons wil dit hoor! 14Simson sê toe: Uit 'n
eter kom daar iets te ete, uit 'n sterke kom daar iets soets. Die derde
dag kon hulle nog nie die antwoord gee nie. 15Die sewende dag sê
hulle toe vir Simson se vrou: Haal jou man oor om die antwoord op
die raaisel aan ons bekend te maak, anders verbrand ons jou en jou
familie. Het jy ons hierheen genooi om ons kaal uit te trek? 16Simson
se vrou het by hom gehuil en gesê: Jy haat my. Jy het my nie lief nie.
Jy het my mense 'n raaisel gevra sonder om vir my te sê wat dit
beteken. Hy het vir haar gesê: Hoe sou ek dit vir jou vertel? Ek het dit
selfs nie vir my ouers vertel nie. 17Sy het die hele sewe dae van die
fees by hom geneul en op die sewende dag het hy dit vir haar vertel,
want sy het hom bly lastig val. Sy het toe die antwoord op die raaisel
vir haar mense gegee. 18Op die sewende dag, net voor sononder, sê die
mense van die stad toe vir Simson: Wat is soeter as heuning? Wat is

sterker as 'n leeu? Hy sê toe vir hulle: Julle het met my kalf geploeg
anders sou julle nie die antwoord op my raaisel gevind het nie! 19Die
Gees van die Here het vir Simson sterk gemaak, en hy is af Askelon
toe. Daar het hy dertig man doodgeslaan en hulle klere gevat en vir
die mans gegee wat die raaisel uitgelê het. Hy was baie kwaad en is na
sy pa se huis toe. 20Simson se vrou is toe aan die vriend gegee wat sy
strooijonker was.

RIGTERS 15

1'n Ruk later, in die koringoestyd, het Simson vir sy vrou gaan kuier en
'n bokkie saamgevat. Hy het gesê: Ek wil by my vrou gaan slaap. Maar
haar pa wou hom nie toelaat nie. 2Haar pa het gesê: Ek was doodseker
dat jy haar nou haat, en daarom het ek haar vir jou strooijonker
gegee. Haar jonger suster is mooier as sy. Jy kan haar kry in jou vrou
se plek. 3Maar Simson sê vir hulle: Hierdie keer het ek die Filistyne
niks verkeerds aangedoen nie. Ek gaan 'n ramp oor hulle bring. 4Hy
het toe drie honderd jakkalse gaan vang en hulle sterte twee-twee aan
mekaar vasgemaak. Hy het fakkels gevat en tussen elke twee sterte 'n
fakkel vasgemaak. 5Hy het toe die fakkels aan die brand gesteek en die
jakkalse tussen die graan van die Filistyne losgelaat. Hy het die
miedens en die graan op die land aan die brand gesteek, ook die
wingerde en die olyfboorde. 6Toe die Filistyne vra: Wie het dit
gedoen? is daar gesê: Simson, die skoonseun van die man uit Timna,
want hy het Simson se vrou met sy strooijonker laat trou. Die Filistyne
het toe gekom en haar en haar pa verbrand. 7Simson het vir hulle gesê:
As dít is wat julle doen, sal ek nie ophou voordat ek my op julle
gewreek het nie. 8Hy het hulle verwoed aangeval en 'n groot slagting
aangerig. Toe het hy vertrek en in die rotskloof by Etam gaan woon.
9Die Filistyne het in Juda gaan kamp opslaan en 'n strooptog teen Legi
uitgevoer. 10Toe vra die mense van Juda: Waarom het julle teen ons
opgetrek? en die Filistyne antwoord: Om vir Simson te vang en met
hom te doen wat hy met ons gedoen het. 11Toe gaan drie duisend man
van Juda na die rotskloof toe by Etam en hulle vra vir Simson: Het jy
nie besef dat die Filistyne oor ons heers nie? Wat het jy ons nou
aangedoen? Hy het hulle geantwoord: Ek het die Filistyne net
aangedoen wat hulle mý aangedoen het. 12Die manne van Juda sê toe
vir hom: Ons het jou kom boei om jou aan die Filistyne uit te lewer.
Simson het vir hulle gesê: Lê eers vir my 'n eed af dat julle my nie om
die lewe sal bring nie. 13Hulle het hom beloof: Goed! Ons sal jou nie
doodmaak nie. Ons sal jou net boei en aan die Filistyne uitlewer. Die
manne het hom toe met twee nuwe toue vasgebind en hom van die
rots af weggevat. 14Toe hy in Legi kom, het die Filistyne hard geskreeu
en op hom afgestorm. Maar die Gees van die Here het vir Simson sterk
gemaak, en die toue om sy arms was soos garingdraadjies wat brand,
en sy boeie het van sy hande afgeval. 15Toe kry Simson die vars
kakebeen van 'n donkie in die hande en hy vat dit vas en slaan 'n
duisend Filistyne daarmee dood. 16Toe sê hy: Met die kakebeen van 'n
donkie het ek 'n hopie van hulle gemaak, met die kakebeen van 'n
donkie het ek duisend man doodgeslaan. 17Toe hy dit gesê het, het hy
die kakebeen weggegooi en die plek Kakebeenshoogte genoem.

18Simson was baie dors en toe roep hy tot die Here: U het hierdie
groot oorwinning deur my moontlik gemaak. Moet ek nou van dors
sterf en in die hande van die heidene val? 19Toe het God die holte by
Legi oopgebreek en daar het water uitgekom en Simson het gedrink en
weer nuwe krag gekry. Daarom word die fontein in Legi nou nog
Roepersfontein genoem. 20Simson was in die tyd van die Filistyne
twintig jaar lank leier van die Israeliete.

RIGTERS 16

1Simson is op 'n keer na Gasa toe. Daar het hy 'n prostituut gesien en
by haar huis ingegaan. 2Daar is toe vir die mense van Gasa vertel:
Simson het hierheen gekom. Hulle het die huis omsingel en hom die
hele nag deur voorgelê by die stadspoort. Hulle het die hele nag in
stilte gewag en gedink: môre ligdag maak ons hom dood. 3Maar
Simson het net bly lê tot middernag. Toe staan hy op, vat die
stadspoort se deure met hulle kosyne en al en ruk hulle so toegesluit
uit. Hy het alles op sy skouer teen die berg regoor Hebron opgedra. 4'n
Ruk later het Simson verlief geraak op 'n vrou in die Sorekvallei. Haar
naam was Delila. 5Die leiers van die Filistyne is toe na haar toe, en
hulle het vir haar gesê: Verlei hom en vind uit waarin lê sy groot krag
en hoe ons hom kan oorrompel om hom vas te bind en in ons mag te
kry. Elkeen van ons sal jou dan dertien kilogram silwer gee. 6Delila het
toe vir Simson gevra: Sê my tog waarin lê jou groot krag, en waarmee
kan 'n mens jou vasbind om jou in sy mag te kry? 7Simson het haar
geantwoord: As hulle my vasbind met sewe boogsnare wat nog klam
is, sal ek magteloos wees. Ek sal soos 'n gewone mens wees. 8Die leiers
van die Filistyne het vir haar sewe boogsnare wat nog klam is, gebring
en sy het hom daarmee vasgebind. 9Daar het ook manne in haar kamer
weggekruip. Toe sê sy vir Simson: Die Filistyne is hier, Simson! Hy het
die boogsnare gebreek soos 'n vlam garingdraad breek, en die geheim
van sy krag het onbekend gebly. 10Daarna het Delila vir Simson gesê:
Jy het 'n gek van my gemaak en vir my leuens vertel. Sê my tog nou
waarmee kan 'n mens jou vasbind. 11Hy het gesê: As ek behoorlik
vasgebind word met nuwe toue wat nog nooit gebruik is nie, sal ek
magteloos wees. Ek sal soos 'n gewone mens wees. 12Delila het nuwe
toue gevat en hom daarmee vasgebind, en toe sê sy vir hom: Die
Filistyne is hier, Simson! Daar het weer manne in haar kamer
weggekruip, maar Simson het die toue aan sy arms gebreek asof dit
garingdraad was. 13Delila het vir Simson gesê: Hoe lank gaan jy nog 'n
gek van my maak en vir my leuens vertel? Sê my tog waarmee kan jy
vasgebind word. Hy sê toe vir haar: Jy moet net my sewe haarlokke in
jou materiaal op die weefstoel vasweef. 14Toe sy alles klaar met 'n pen
vasgesteek het, sê sy vir hom: Die Filistyne is hier, Simson! Hy het
wakker geskrik en die materiaal met pen en al uit die weefstoel
losgeruk. 15Toe sê sy vir hom: Hoe kan jy sê jy het my lief as jy my nie
vertrou nie? Jy het my nou al drie keer bedrieg en my nie vertel
waarin jou groot krag lê nie. 16So het sy dae lank by hom bly neul en
hom lastig geval. Hy het so ongeduldig geraak dat hy kon sterf. 17Toe
vertel hy haar sy lewensgeheim. Hy het vir haar gesê: My hare is nooit
geskeer nie, want ek is van my geboorte af aan God gewy. As my hare

afgeskeer word, sal my krag verdwyn en ek sal magteloos wees. Ek sal
soos 'n gewone mens wees. 18Delila het besef dat hy haar hierdie keer
sy lewensgeheim vertel het. Sy het toe die leiers van die Filistyne laat
roep: Kom hierdie keer! Hy het my sy lewensgeheim vertel. Hulle het
toe na haar toe gekom en die geld saamgebring. 19Sy het vir Simson op
haar skoot aan die slaap gemaak en 'n man geroep, en hy het Simson
se sewe haarlokke afgeskeer. So het sy hom laat swak word, sy krag
het verdwyn. 20Toe sy sê: Die Filistyne is hier, Simson! het hy wakker
geskrik en gedink: ek sal weer uitstap soos die vorige kere en my
losruk. Maar hy het nie besef dat die Here hom verlaat het nie. 21Die
Filistyne het hom gegryp en sy oë uitgesteek. Hulle het hom na Gasa
toe gevat en hom met 'n dubbele bronsketting geboei. In die tronk
moes hy die meul draai. 22Daar het sy hare wat afgeskeer was, weer
begin groei. 23Die leiers van die Filistyne het bymekaargekom om 'n
groot offer te bring vir hulle god Dagon en om fees te vier. Hulle het
gesê: Ons god het ons vyand Simson in ons mag oorgegee. 24Toe die
Filistyne hom sien, het hulle hulle god geprys en gesê: Ons god het ons
vyand in ons mag oorgegee, ons vyand wat ons land verwoes het, hy
wat so baie van ons doodgemaak het! 25Toe die Filistyne lekker vrolik
was, het hulle gesê: Roep vir Simson dat hy ons kom vermaak. Hulle
het toe vir Simson uit die tronk laat kom, en hy het hulle vermaak.
Hulle het hom tussen die tempelpilare laat staan, 26en hy het vir die
helper wat hom aan die hand vasgehou het, gesê: Laat my so staan dat
ek die pilare kan voel waarop die tempel rus en dat ek daarteen kan
leun. 27Die tempel was vol mans en vrouens. Al die leiers van die
Filistyne was daar, en op die dak was omtrent drie duisend mans en
vrouens wat gekyk het hoe Simson hulle vermaak. 28Toe roep Simson
tot die Here: Here my God, dink tog aan my! Maak my tog net hierdie
een keer sterk, o God, dat ek my met een daad op die Filistyne kan
wreek oor my twee oë! 29Simson het die twee middelpilare waarop die
tempel rus, vasgevat en teen hulle geleun met sy regterarm om die een
en sy linkerarm om die ander. 30Toe sê hy: Laat my sterf saam met die
Filistyne. Hy het met al sy krag getrek, en die tempel het ingeval op
die leiers van die Filistyne en op die mense daarin. So het Simson met
sy dood meer mense doodgemaak as in sy lewe. 31Daarna het sy broers
en sy hele familie gekom en sy lyk kom haal. Hulle het hom gevat en
gaan begrawe tussen Sora en Estaol, in sy pa Manoag se graf. Simson
was twintig jaar lank leier van die Israeliete.

RIGTERS 17

1Daar was 'n man uit die Efraimsberge. Sy naam was Miga. 2Hy het vir
sy ma gesê: Daar is dertien kilogram silwer van Ma gesteel. Ek het
gehoor hoe Ma dit vervloek, maar dit is by my. Ek het dit gevat. Toe
sê sy ma vir hom: Mag die Here jou seën, my seun. 3Die man het die
dertien kilogram silwer vir sy ma teruggebring, en toe sê sy: Ek wy die
silwer in belang van my seun aan die Here. Jy moet daarvan 'n
afgodsbeeld maak. Ek gee dit vir jou terug, my seun. 4Nadat hy die
silwer aan sy ma terugbesorg het, het sy sowat twee en 'n half
kilogram daarvan gevat en vir 'n silwersmid gegee om 'n afgodsbeeld
te maak. Dit is toe in Miga se huis gesit. 5Miga het naamlik sy eie
tempel gehad en hy het 'n efodbeeld en afgodsbeeldjies gemaak. Toe
het hy een van sy seuns as priester gewy, en die seun het Miga se
priester geword. 6In daardie tyd was daar nog nie 'n koning in Israel
nie. Elkeen het gedoen wat reg is in sy eie oë. 7Daar was 'n jongman
uit Betlehem in Juda wat aan die Judastam behoort het. Hy was 'n
Leviet en het as vreemdeling in Betlehem gewoon. 8Hy het van daar af
weggegaan om 'n ander woonplek te gaan soek. Hy het op die
Efraimsberge uitgekom by die huis van Miga om daar 'n heenkome te
vind. 9Miga het vir hom gevra: Waarvandaan kom jy? en hy het
geantwoord: Ek is 'n Leviet uit Betlehem in Juda en ek is onderweg op
soek na 'n woonplek. 10Toe sê Miga vir hom: Bly by my en wees vir my
'n leermeester en 'n priester, dan gee ek jou honderd en veertien gram
silwer in 'n jaar, en kos en klere. 11Die Leviet het ingestem om by die
man te bly, en die jongman was vir Miga soos een van sy eie seuns.
12Miga het die Leviet as priester gewy, en die jongman het Miga se
priester geword en in Miga se huis gebly. 13Toe sê Miga: Nou weet ek
die Here sal vir my goed wees, want die Leviet het my priester
geword!

RIGTERS 18

1In die tyd toe daar nog nie 'n koning in Israel was nie, het die stam
Dan grond gesoek om op te woon, want tot op daardie tyd het hy nog
nie 'n eie besitting onder die stamme van Israel gekry nie. 2Die mense
van Dan het vyf dapper man uit Sora en uit Estaol gestuur as
verteenwoordigers van hulle hele stam om die land te verken en deur
te kyk. Daar is vir hulle gesê: Gaan kyk die land deur. Hulle het by die
huis van Miga in die Efraimsberge gekom en daar oornag. 3Toe hulle
by die huis van Miga kom, het hulle die stem van die jongman, die
Leviet, herken en daar ingedraai. Hulle het vir hom gevra: Wie het jou
hierheen gebring? Wat doen jy hier? Hoekom is jy hier? 4Toe sê hy vir
hulle: Miga het met my 'n reëling getref: hy het my gehuur en ek is sy
priester. 5Hulle het vir hom gesê: Vra tog vir God of ons onderneming
wat ons aangepak het, goed sal verloop of nie! 6Die priester het vir
hulle gesê: Gaan gerus! Die Here is by julle op julle reis. 7Die vyf mans
is toe daar weg, en hulle het in Lajis gekom. Hulle het opgemerk dat
die inwoners rustig woon, hulle was sonder agterdog en houtgerus
soos die mense van Sidon maar was. Hulle het nooit iets in hulle land
kortgekom nie, hulle besittings was veilig. Hulle was ver van die
ander mense van Sidon af en was nie in aanraking met ander mense
nie. 8Die vyf mans het teruggekom by hulle familie in Sora en in
Estaol, en dié het vir hulle gevra: Wat het julle gesien? 9Toe antwoord
hulle: Kom ons trek daarnatoe. Ons het die land gesien. Dit is baie
mooi. Wat sit julle nog stil? Moenie talm om die land in besit te gaan
neem nie. 10Wanneer julle trek, sal julle by 'n volk kom wat houtgerus
is en by 'n land wat oop lê na weerskante toe. Die Here gee vir julle 'n
plek waar daar nie gebrek is aan enigiets op aarde nie. 11Ses honderd
goed gewapende man uit die stam Dan het toe uit Sora en uit Estaol
opgetrek. 12Hulle het kamp opgeslaan by Kirjat-Jearim in Juda.
Daarom word die plek, wat net agter Kirjat-Jearim lê, nou nog
Magane-Dan genoem. 13Van daar af het hulle na die Efraimsberge toe
getrek en by Miga se huis gekom. 14Die vyf man wat die land by Lajis
gaan verken het, het vir hulle stamgenote gesê: Julle weet, in hierdie
huis is daar 'n efodbeeld, afgodsbeeldjies en 'n godsbeeld. Julle weet
nou wat julle behoort te doen. 15Hulle het daar ingedraai en na die
huis van die jongman, die Leviet, toe gegaan by Miga se huis en die
jongman gegroet. 16Die ses honderd goed gewapende man uit die stam
Dan het by die deur gaan staan, 17en die vyf wat die land gaan verken
het, het by die huis ingegaan en die godsbeeld en die afgodsbeeldjies
en die efodbeeld gevat. Die priester het by die deur gestaan by die ses
honderd goed gewapende man, 18en toe die vyf man die huis van Miga
ingaan en die godsbeeld en die efodbeeld en die afgodsbeeldjies vat,

sê die priester vir hulle: Wat doen julle? 19Maar hulle sê vir hom: Bly
stil! Moenie praat nie! Kom saam met ons en wees ons leermeester en
priester. Is dit vir jou beter om priester te wees vir een man se huis of
vir al die mense van 'n stam in Israel? 20Die priester was toe tevrede,
en hy het die efodbeeld, die afgodsbeeldjies en die godsbeeld gevat en
saam met die mense van Dan gegaan. 21Hulle het toe weggedraai en
vertrek met hulle kinders en vee en besittings op die voorpunt. 22Toe
hulle 'n ent weg is van Miga se huis af, het hy die hulp ingeroep van
die mense wat in sy omgewing bly. Hulle het die mense van Dan
ingehaal 23en vir hulle geskreeu, maar die mense van Dan het
omgekyk en vir Miga gesê: Wat is dit met jou dat jy so te kere gaan?
24Toe sê hy: Maar julle het my god wat ek gemaak het, gevat en ook
my priester, en nou gaan julle weg. Wat het ek nou oor? Hoe sê julle
vir my: Wat is dit met jou? 25Die mense van Dan het hom geantwoord:
Moenie hier by ons kom staan en lawaai nie! Netnou val 'n klompie
roekelose manne jou aan en dan maak hulle jou en jou mense dood.
26Toe trek die mense van Dan verder, en Miga het besef hulle is
sterker as hy en hy het omgedraai huis toe. 27Die mense van Dan het
die beelde gevat wat Miga gemaak het, en ook sy priester, en na Lajis
toe gegaan, na die volk wat sonder agterdog en houtgerus woon, en
hulle doodgemaak en hulle stad verbrand. 28Niemand kon hulle red
nie, want hulle was ver van Sidon af en nie binne bereik van ander
mense nie. Die stad was geleë in die laagte by Bet-Regob. Die mense
van Dan het die stad herbou en daarin gaan woon. 29Hulle het die stad
Dan genoem, na hulle stamvader Dan wat vir Israel gebore is. Die stad
is vroeër Lajis genoem. 30Die mense van Dan het die afgodsbeeld daar
opgestel, en Jonatan, seun van Gersom seun van Moses, en sy seuns
was priesters vir die stam Dan totdat die bevolking in ballingskap
weggevoer is. 31Hulle het die afgodsbeeld van Miga wat hy gemaak
het, op sy plek neergesit, en dit het daar gebly so lank as die huis van
God in Silo was.

RIGTERS 19

1Toe die volgende gebeurtenis plaasgevind het, was daar nog nie 'n
koning in Israel nie. Daar was 'n Leviet wat as vreemdeling gewoon
het in die uithoeke van die Efraimsberge. Hy het vir hom 'n byvrou
gevat uit Betlehem in Juda. 2Die byvrou het ontrou geword en van
hom af weggegaan na haar pa se huis toe in Betlehem in Juda. Sy was
'n jaar en vier maande lank daar, 3en toe gaan haar man agter haar
aan. Hy wou met haar gaan mooipraat om haar te laat terugkom na
hom toe. Hy het 'n slaaf en 'n span donkies by hom gehad. Hy het na
haar pa se huis toe gegaan, en toe die meisie se pa hom sien, was die
pa bly en hy het die Leviet tegemoet geloop. 4Sy skoonpa, die meisie
se pa, het by hom daarop aangedring, en hy het drie dae daar
oorgebly. Hulle het geëet en gedrink, en hy het daar oornag. 5Die
vierde dag het hy vroeg klaargemaak om te vertrek, maar die meisie
se pa het vir sy skoonseun gesê: Eet eers 'n stukkie vir die pad en dan
kan jy vertrek. 6Hulle twee het toe gaan sit en saam geëet en gedrink.
Die meisie se pa sê toe vir die man: Moenie teëpraat nie. Bly nog dié
nag oor en geniet dit hier. 7Die man was op die punt om te vertrek,
maar toe sy skoonpa daarop aandring, het hy omgedraai en daar
oornag. 8Die vyfde dag het hy vroegmôre klaargemaak om te vertrek,
maar toe sê die meisie se pa: Eet eers 'n stukkie vir die pad en wag tot
agtermiddag. Hulle het toe geëet. 9Toe die man en sy byvrou en sy
slaaf op die punt staan om te vertrek, sê sy skoonpa, die meisie se pa,
vir hom: Kyk, man, die son is aan die sak, dis amper aand. Oornag
hier. Die dag is verby. Slaap hier en geniet dit. Julle kan môre vroeg
alles regkry vir die reis en dan kan jy huis toe gaan. 10Maar die man
wou nie die nag oorbly nie. Hy het klaargemaak en vertrek. Hy het
regoor Jebus, dit is Jerusalem, gekom met sy span donkies en sy
byvrou by hom. 11Toe hulle by Jebus kom, was die dag verby, en sy
slaaf sê vir hom: Kom ons draai hier in by hierdie stad van die
Jebusiete en dan vernag ons in die stad. 12Maar hy sê vir sy slaaf: Ons
kan nie by 'n vreemde stad indraai waarin daar nie Israeliete is nie.
Kom ons druk deur tot by Gibea. 13Hy het verder vir sy slaaf gesê: Kom
ons probeer kom by een van óns plekke, dan oornag ons in Gibea of in
Rama. 14Hulle het toe deurgedruk en toe hulle regoor Gibea in
Benjamin kom, gaan die son vir hulle onder. 15Hulle het daar ingedraai
om in Gibea te gaan oornag. Hulle het by die stadsplein gekom en
daar gaan sit. Niemand het hulle genooi om in sy huis te oornag nie.
16Daardie aand het daar 'n ou man van sy werk in die veld af in die
stad ingekom. Hy was afkomstig uit die Efraimsberge en het as
vreemdeling in Gibea gewoon. Die mense van Gibea was
Benjaminiete. 17Die ou man het die reisiger op die stadsplein

raakgesien en vir hom gesê: Waarheen is jy op pad? Waarvandaan
kom jy? 18Toe sê hy vir die ou man: Ons is op pad van Betlehem in
Juda af na die uithoeke van die Efraimsberge toe. Ek is van daar af,
maar ek het na Betlehem in Juda gegaan, na die huis van die Here toe.
Ek is op pad, maar niemand het my na sy huis toe genooi nie. 19Ek het
genoeg voer vir die donkies, en kos en wyn vir my en die vrou en die
slaaf. Ons kom niks kort nie. 20Toe sê die ou man vir hom: Dis alles
reg, maar wat jy sal gebruik, sal ek voorsien. Jy mag egter nie op die
plein oornag nie. 21Die ou man het hom toe in sy huis gevat en vir die
donkies voer gegee. Die mense het hulle voete gewas, en toe het hulle
geëet en gedrink. 22Net toe hulle begin vrolik raak, omsingel 'n klomp
straatboewe van die stad die huis en hulle slaan op die deur. Hulle sê
toe vir die ou man aan wie die huis behoort: Bring uit die man wat in
jou huis gekom het. Ons wil geslagsgemeenskap met hom hê. 23Die
man aan wie die huis behoort, is na hulle toe uit en hy sê vir hulle:
Nee, vriende, moenie hierdie man kwaad aandoen nadat hy in my huis
ingekom het nie. Julle moet hom nie so 'n lae ding aandoen nie. 24Hier
is my dogter, sy is nog 'n maagd, en die man se byvrou. Ek sal hulle
uitbring, verkrag hulle. Doen met hulle wat julle wil, maar moenie
hierdie lae ding aan die man doen nie. 25Maar die mans wou nie na
hom luister nie. Toe gryp die Leviet sy byvrou en stoot haar buitentoe
na hulle toe. Hulle het met haar geslagsgemeenskap gehad en haar die
hele nag deur tot die môre toe verrinneweer. Toe die rooidag breek,
het hulle haar gelos. 26Teen die môre se kant het sy by die huis gekom
en voor die deur van die huis waarin haar man was, neergeval en bly
lê tot sonop. 27Toe haar man die môre opstaan en die huis se deur
oopmaak om verder te reis, lê die vrou, sy byvrou, in die deur met
haar hande op die drumpel. 28Hy sê toe vir haar: Staan op dat ons kan
vertrek, maar sy het nie geroer nie. Hy tel haar toe op 'n donkie en
maak klaar en vertrek na sy plek toe. 29Toe hy by die huis kom, vat hy
'n mes en die lyk van sy byvrou en sny haar op in twaalf stukke, lid vir
lid, en stuur dit deur die hele gebied van Israel. 30Elkeen wat dit gesien
het, het gesê: So iets het nog nooit gebeur vandat die Israeliete uit
Egipte weggetrek het nie. Van toe af tot nou toe is so iets nog nie
gesien nie. Ons moet dit ter harte neem. Ons moet 'n plan maak. Ons
moet praat!

RIGTERS 20

1Toe het al die Israeliete, dié van Dan tot dié van Berseba en dié uit
die Gileadstreek, soos een man as gemeente in Mispa bymekaargekom
in die teenwoordigheid van die Here. 2Die leiers van die hele volk, van
al die stamme van Israel, was daar in die vergadering van die volk van
God. Daar was vier honderd duisend voetsoldate wat met die swaard
kon veg. 3Die Benjaminiete het verneem dat die ander Israeliete na
Mispa toe opgetrek het. Die Israeliete het vir hulle gevra: Sê ons tog!
Hoe het hierdie lae ding plaasgevind? 4Toe antwoord die Leviet, die
man van die vermoorde vrou: Ek en my vrou het in Gibea gekom wat
aan Benjamin behoort, om daar te oornag. 5Toe wou die mans van
Gibea my kom aanrand, en hulle het my die heel nag omsingel in die
huis waar ek was. Hulle wou my doodmaak, en hulle het my byvrou
verrinneweer, sodat sy gesterf het. 6Toe het ek haar opgesny en
rondgestuur deur die hele gebied wat aan Israel behoort, want die
mense van Gibea het 'n afskuwelike en lae ding in Israel gedoen. 7En
nou is julle almal hier, Israeliete! Ons moet praat en net hier 'n plan
maak! 8Die hele volk het eenparig verklaar: Niemand mag na sy
woonplek toe gaan nie, niemand mag teruggaan huis toe nie. 9Dit is
wat ons met Gibea sal doen: ons sal lootjies trek oor Gibea, 10en uit
elke honderd man uit die stamme van Israel sal ons tien man vat, uit
elke duisend man honderd en uit elke tien duisend duisend om kos by
die volk te gaan haal. Wanneer ons in Gibea by Benjamin kom, sal ons
hom straf ooreenkomstig die lae ding wat hy in Israel gedoen het. 11Al
die Israeliete het saamgestem en hulle het by Gibea bymekaargekom.
12Toe stuur die stamme van Israel die manne na al die families in
Benjamin toe met die boodskap: Wat vir 'n lae ding het hier by julle
plaasgevind? 13Lewer nou die straatboewe van Gibea uit sodat ons
hulle kan doodmaak en dié soort verkeerde ding uit Israel kan uitroei.
Maar die mense van Benjamin wou nie na hulle volksgenote, die
Israeliete, luister nie. 14Toe kom die mense van Benjamin uit al hulle
stede bymekaar in Gibea om oorlog te maak teen die Israeliete. 15Die
Benjaminiete wat uit die stede gekom het, is daardie dag getel, en
daar was ses en twintig duisend man wat kon veg, en dit behalwe dié
van Gibea. Hulle is ook getel, sewe honderd knap soldate. 16In daardie
hele leër was daar sewe honderd knap soldate, almal links. Hulle kon
keer op keer 'n haar raakgooi met 'n klip uit 'n slingervel. 17Die
Israeliete is ook getel, en sonder Benjamin was daar vier honderd
duisend man wat kon veg, elkeen reg vir die oorlog. 18Hulle het na
Bet-El toe gegaan en God daar geraadpleeg. Die Israeliete het gevra:
Wie van ons moet eerste optrek om teen Benjamin te gaan veg? Die
Here het geantwoord: Juda moet eerste gaan. 19Die volgende môre het

al die Israeliete klaargemaak en regoor Gibea kamp opgeslaan. 20Die
Israeliete het hulle manne teenoor Gibea ontplooi om teen die
Benjaminiete te veg, 21maar die Benjaminiete het uit Gibea gestorm en
op daardie dag twee en twintig duisend Israeliete om die lewe
gebring. 22Nadat die Israeliete tot die aand toe in die teenwoordigheid
van die Here gekla het, het hulle vir Hom gevra: Moet ons weer teen
ons broers die Benjaminiete gaan oorlog maak? Die Here het
geantwoord: Trek teen hulle op! Toe het die Israeliete moed geskep en
weer hulle manne ontplooi om te veg waar hulle dit die vorige dag
gedoen het. 23Die tweede dag het die Israeliete weer die Benjaminiete
aangeval, 24maar hulle het weer uit Gibea uit gestorm en agtien
duisend man van Israel om die lewe gebring, almal goeie soldate. 25Al
die Israeliete en die hele leër is toe na Bet-El toe en daar het hulle in
die teenwoordigheid van die Here gaan sit en huil, en daardie dag het
hulle tot die aand toe niks geëet nie. Hulle het brandoffers en
maaltydoffers aan die Here geoffer. 26Hulle het die Here geraadpleeg;
die verbondsark van die Here was destyds by hulle. 27Pinehas, seun
van Eleasar seun van Aäron, wat destyds as priester gedien het voor
die Here, het gevra: Moet ons weer gaan oorlog maak teen ons broers
die Benjaminiete of moet ons ophou? Toe antwoord die Here: Trek op!
Môre gee Ek hulle in julle mag. 28Van die Israeliete het toe rondom
Gibea in hinderlae gaan lê. 29Op die derde dag het die ander Israeliete
teen Benjamin opgeruk en die manskappe regoor Gibea ontplooi soos
die vorige kere. 30Die Benjaminiete het die soldate tegemoet gestorm,
maar die Benjaminiete is van hulle stad af weggelok. Soos die vorige
kere het hulle die Israeliete verslaan en begin doodmaak op die
grootpaaie na Bet-El en Gibea toe. Hulle het sowat dertig Israeliete om
die lewe gebring. 31Die Benjaminiete het gedink: soos voorheen is
hulle weer deur ons verslaan. Maar die Israeliete het afgespreek: Ons
sal vlug en hulle uit die stad uit na die grootpaaie toe lok. 32Wanneer
die grootste deel van Israel uit sy plek padgee en by Baäl-Tamar
ontplooi, moet die Israeliete wat in die hinderlae lê, uit hulle plekke
wes van Gibea opspring. 33Tien duisend dapper soldate uit die leër van
die Israeliete het tot regoor Gibea gegaan, en daar is roekeloos geveg.
Die Benjaminiete het nog nie besef dat 'n ramp op hulle afkom nie.
34Maar die Here het hulle verslaan vir die Israeliete, en die Israeliete
het op dié dag vyf en twintig duisend een honderd man van Benjamin,
almal dapper soldate, om die lewe gebring. 35Toe het die Benjaminiete
besef dat hulle verslaan is en dat die Israeliete net vir hulle teruggeval
het omdat die Israeliete staatgemaak het op die hinderlae wat hulle
teen Gibea opgestel het. 36Die manne van die hinderlae het toe gou in
Gibea versprei en die stad oorweldig en die inwoners om die lewe
gebring. 37Daar was 'n afspraak tussen die Israeliete en hulle
hinderlaag om 'n groot rookwolk in die stad op te stuur. 38Toe die

Israeliete omdraai om te veg, het die Benjaminiete begin om hulle
dood te maak. Sowat dertig man is om die lewe gebring, en die
Benjaminiete het gedink: ja-nee, hulle is weer deur ons in die geveg
verslaan soos die vorige keer. 39Toe die rookwolk uit die stad begin
opstyg, het die Benjaminiete omgedraai, maar die stad het klaar in
vlamme gestaan. 40Toe die Israeliete omgedraai het om te veg, het die
Benjaminiete baie bang geword, want hulle het besef dat 'n groot
ramp hulle getref het. 41Hulle het met die woestynpad voor die
Israeliete weggevlug, maar hulle kon die geveg nie vryspring nie, want
dié wat die stad in puin gelê het, het hulle verslaan. 42Die
Benjaminiete is omsingel en sonder genade agtervolg. Hulle is regoor
Gibea, aan die oostekant, platgeloop. 43Van Benjamin het daar in die
geveg agtien duisend man geval, almal dapper soldate. 44Die ander het
weggekom na die woestyn toe, na die Rimmonrots toe. Op die
grootpaaie het die Israeliete nog vyf duisend man doodgemaak. Hulle
het die Benjaminiete nog agtervolg tot by Gidom en twee duisend man
om die lewe gebring. 45Uit Benjamin het dié dag vyf en twintig
duisend man geval, manne wat kon veg, almal dapper soldate. 46Ses
honderd man het tot by die Rimmonrots gevlug. Hulle het vier
maande lank daar gebly. 47Die manskappe van Israel is terug na die
gebied van Benjamin toe. Daar het hulle van stad tot stad gegaan en
alles, mens en dier, om die lewe gebring. In al die stede het hulle alles
wat hulle aangetref het, verbrand.

RIGTERS 21

1By Mispa het die Israeliete 'n eed afgelê: Nie een van ons sal sy dogter
met 'n Benjaminiet laat trou nie. 2Die volk het by Bet-El gekom. Daar
het hulle tot die aand toe in die teenwoordigheid van God gesit. Hulle
het lank daar gesit en hard gehuil. 3Toe vra hulle: Waarom het dit in
Israel gebeur, Here God van Israel, dat een van die stamme van Israel
vandag makeer? 4Die volgende môre het die volk vroeg opgestaan en
net daar 'n altaar gebou en brandoffers en maaltydoffers geoffer. 5Toe
sê die Israeliete: Wie van al die stamme van Israel het nie hier na die
gemeente, na die Here toe, opgekom nie? Daar is vroeër 'n eed afgelê
dat elkeen wat nie na die Here toe kom in Mispa nie, doodgemaak sal
word. 6Die Israeliete was jammer oor hulle broers uit Benjamin en het
gesê: Vandag is een stam van Israel afgekap. 7Wat kan ons doen om
vrouens te kry vir dié uit Benjamin wat oorgebly het? Ons het 'n eed
voor die Here afgelê dat ons nie ons dogters met hulle sal laat trou
nie. 8Toe vra hulle: Is daar nog 'n deel van die stamme van Israel wat
nie na die Here toe gekom het in Mispa nie? Dit het toe geblyk dat
niemand uit Jabes in Gilead na die vergadering toe gekom het nie.
9Die volk is getel en daar was nie een mens uit Jabes in Gilead nie.
10Toe stuur die gemeente twaalf duisend dapper soldate met die
opdrag: Gaan bring die inwoners van Jabes in Gilead om die lewe, ook
die vrouens en die kinders. 11Dit is wat julle moet doen: julle moet
elke man en ook elke vrou wat al geslagsgemeenskap gehad het,
doodmaak. 12Onder die inwoners van Jabes in Gilead is daar vier
honderd meisies gevind wat nog maagde was en nie
geslagsgemeenskap gehad en by 'n man geslaap het nie. Die soldate
het hulle na die kamp toe in Silo in Kanaän gebring. 13Toe stuur die
hele gemeente 'n boodskap na die Benjaminiete toe by die
Rimmonrots om met hulle vrede te maak. 14Die Benjaminiete het
dadelik teruggekom, en die vrouens uit Jabes in Gilead wat bly lewe
het, is vir hulle gegee, maar daar was nie genoeg nie. 15Die volk het vir
Benjamin jammer gekry, want die Here het 'n stuk uit die stamme van
Israel uitgeskeur. 16Toe vra die leiers van die gemeente: Wat kan ons
doen om vrouens te kry vir die ander Benjaminiete? Die vrouens uit
Benjamin is almal om die lewe gebring. 17Hulle het verder gesê: Daar
moet erfgename kom vir dié uit Benjamin wat oorgebly het. Daar mag
nie 'n stam uit Israel verdwyn nie. 18Self mag ons hulle nie met ons
dogters laat trou nie, want Israel het 'n eed afgelê en gesê: Vervloek is
elkeen wat 'n vrou vir 'n Benjaminiet gee. 19Maar toe sê hulle: Kyk,
daar is elke jaar 'n fees in Silo tot eer van die Here. Silo lê noord van
Bet-El en oos van die grootpad van Bet-El af Sigem toe en suid van
Lebona. 20Die leiers het vir die Benjaminiete gesê: Gaan kruip weg in

die wingerde 21en kyk mooi: wanneer die meisies van Silo uitkom om
te dans, moet julle uit die wingerde opspring en elkeen moet vir hom
'n vrou gryp onder die meisies van Silo. Dan moet julle na die gebied
van Benjamin toe gaan. 22Wanneer die meisies se pa's of broers 'n klag
by ons kom indien, sal ons vir hulle sê: Kyk, ons het nie genoeg
vrouens vir hulle in die oorlog gevat nie, en julle is onskuldig, want
julle het nie die dogters vir hulle gegee nie. 23Die Benjaminiete het dit
toe gedoen. Terwyl die meisies gedans het, het hulle vir hulle die regte
getal vrouens kom steel. Die Benjaminiete is toe daar weg, terug na
hulle grondgebied toe. Hulle het hulle stede herbou en daarin gewoon.
24Die Israeliete is toe ook daar weg, elkeen na sy stam en sy familie,
elkeen na sy grondgebied toe. 25In daardie tyd was daar nog nie 'n
koning in Israel nie, en elkeen het gedoen wat reg is in sy eie oë.

RUT

RUT 1

1In die tyd van die leiers was daar op 'n keer hongersnood in die land,
en 'n man met sy vrou en sy twee seuns het uit Betlehem in Juda
weggetrek om 'n heenkome te soek in die gebied van Moab. 2Die man
was Elimelek, sy vrou Naomi, en sy twee seuns Maglon en Kiljon.
Hulle was afkomstig uit Efrata in Betlehem in Juda. Hulle het in Moab
aangekom en hulle daar gevestig. 3Toe Naomi se man, Elimelek, sterf,
het sy en haar twee seuns alleen agtergebly. 4Die twee seuns het later
getrou met die Moabitiese meisies Orpa en Rut. Naomi en haar seuns
het omtrent tien jaar in Moab gebly. 5Toe haar twee seuns Maglon en
Kiljon ook sterf, het sy alleen agtergebly sonder haar seuns en sonder
haar man. 6Toe sy verneem dat die Here vir sy volk uitkoms gebring
het deur vir hulle 'n goeie oes te gee, het sy en haar skoondogters
klaargemaak om van Moab af terug te gaan. 7Sy en haar skoondogters
het saam vertrek uit die plek waar hulle gebly het, op pad na Juda
toe. 8Toe sê Naomi vir haar twee skoondogters: Julle moet liewer
teruggaan na julle ouerhuise toe. Mag die Here sy liefde aan julle
bewys, soos julle aan die oorledenes en aan my liefde bewys het. 9Mag
die Here vir julle elkeen weer 'n goeie man en 'n heenkome gee. Toe
sy van hulle wou afskeid neem, het hulle begin huil 10en vir haar gesê:
Nee, ons wil met Ma saamgaan na Ma se volk toe. 11Maar Naomi het
weer vir hulle gesê: Gaan terug, my dogters. Waarom sou julle saam
met my wou kom? Het ek nog enige hoop om seuns in die wêreld te
bring, sodat julle met hulle sou kon trou? 12Gaan asseblief maar terug,
my dogters, ek is te oud om weer te trou; selfs al sou ek sê daar is nog
hoop vir my, al sou ek vannag by 'n man slaap, al sou ek nog seuns in
die wêreld bring, 13sou julle kon wag tot hulle groot is? Sou julle julle
ondertussen daarvan kon weerhou om te trou? Dit is onmoontlik, my
dogters. Nee, my lot is swaarder as julle s'n: die Here het teen my
gedraai. 14Toe het Naomi se skoondogters weer begin huil, en Orpa het
van haar afskeid geneem, maar Rut het by haar gebly. 15Toe sê Naomi:
Kyk, jou skoonsuster het teruggegaan na haar volk en na haar gode
toe. Gaan jy nou ook saam met haar terug. 16Maar Rut het
geantwoord: Moet my tog nie dwing om van u af weg te gaan en om
om te draai nie, want waar u gaan, sal ek gaan; waar u bly, sal ek bly;
u volk is my volk; u God is my God; 17waar u sterf, sal ek sterf en daar
sal ek begrawe word. Ek lê 'n eed af voor die Here: net die dood sal
ons skei. 18Naomi het besef dat Rut vasbeslote was om saam met haar
te gaan en sy het opgehou om haar te probeer ompraat. 19Hulle twee is
toe saam na Betlehem toe. Met hulle aankoms in Betlehem was daar
groot opgewondenheid in die stad, en die vrouens het gesê: Maar dis
mos Naomi! 20Hierop het Naomi vir hulle gesê: Moet my asseblief nie

meer Naomi noem nie, noem my Mara , want die Almagtige het die
lewe vir my baie bitter gemaak. 21My lewe was vol toe ek hier weg is,
maar die Here het my leeg laat terugkom. Waarom noem julle my nog
Naomi? Die Here het dan teen my gedraai, die Almagtige het 'n ramp
oor my gebring. 22So het Naomi uit Moab teruggekom en Rut, haar
Moabitiese skoondogter, was by haar. Hulle het in Betlehem
aangekom aan die begin van die garsoes.

RUT 2

1Naomi het 'n vermoënde familielid gehad van haar man Elimelek se
kant af. Sy naam was Boas. 2Rut, die Moabitiese vrou, vra toe vir
Naomi: Mag ek lande toe gaan om are op te tel by iemand wat my
toelaat om dit te doen? Naomi antwoord haar: Gaan gerus maar, my
dogter. 3Sy het toe geloop om in die land te gaan are optel agter die
graansnyers aan. Sy het uitgekom by dié deel van die land wat
behoort het aan Boas, die familielid van Elimelek. 4Boas het toe juis
self uit Betlehem daar aangekom en hy het vir die snyers gesê: Mag
die Here by julle wees, en hulle het hom geantwoord: Mag die Here u
seën. 5Boas vra toe vir sy voorman: Wie is daardie meisie? 6en hy
antwoord: Sy is 'n Moabitiese meisie wat saam met Naomi van Moab
af gekom het. 7Sy het gevra of sy are agter die snyers mag optel. Sy het
toe gekom en is nog al die tyd besig van vanmôre af tot nou toe. Sy
rus nou net 'n bietjie. 8Boas sê toe vir Rut: Luister, my dogter, moenie
op 'n ander land gaan are optel nie; moet ook nie hier weggaan nie.
Bly hier by die meisies. 9Bly op die land waar hulle oes, en volg hulle.
Ek het die mans aangesê om jou nie lastig te val nie. En wanneer jy
dors is, gaan na die waterkruike toe en drink van die water wat die
werksmense vir hulle geskep het. 10Rut het diep gebuig voor Boas en
gevra: Waarom is u so goed vir my en stel u belang in my, in 'n
buitelander? 11Boas antwoord haar toe: Ek weet van alles wat jy vir
jou skoonma gedoen het na die dood van haar man en dat jy jou ouers
en jou geboorteland verlaat het en na 'n volk toe gekom het waarvan
jy vantevore niks geweet het nie. 12Mag die Here jou beloon vir wat jy
gedoen het. Mag jy 'n welverdiende beloning ontvang van die Here die
God van Israel onder wie se vleuels jy kom skuil het. 13Sy het
geantwoord: Meneer, u bewys my 'n guns, u laat my goed voel, u is
vriendelik met my, al is ek nie eers een van u slavinne nie. 14Toe dit
etenstyd was, sê Boas vir haar: Kom hierheen en eet 'n stukkie brood
en doop dit in die wynsous. Sy het toe by die snyers gaan sit, en Boas
het vir haar gebraaide koring gegee. Nadat sy genoeg geëet het en
selfs oorgehou het, 15het sy opgestaan om weer te gaan are optel. Boas
het sy werkers toe beveel: Sy mag selfs tussen die gerwe are optel en
julle mag haar nie pla nie; 16julle moet ook van die are uit die gerwe
haal en dit op die grond laat val. Sy mag dit optel sonder dat julle
haar daaroor aanspreek. 17Rut het tot die aand toe are opgetel in die
land. En toe sy uitslaan wat sy opgetel het, was dit ongeveer dertien
kilogram. 18Sy het dit gevat en saamgeneem stad toe. Haar skoonma
het gesien hoeveel sy bymekaargemaak het. Rut het ook van die kos
wat sy oorgehou het, vir haar skoonma gegee. 19Haar skoonma vra
haar toe: Waar het jy vandag are opgetel en wat het jy alles gedoen?

Mag dié een wat in jou belang gestel het, deur die Here geseën word.
Sy het toe vir haar skoonma vertel wat sy gedoen het en dat die man
by wie sy die dag gewerk het, se naam Boas is. [20]Naomi sê toe vir haar
skoondogter: Mag hy geseën word deur die Here wat nie nalaat om sy
trou aan lewendes en dooies te bewys nie. En, het Naomi bygevoeg,
hierdie man is familie van ons. Hy is een van ons lossers. [21]Rut, die
Moabitiese vrou, sê toe: Hy het ook nog vir my gesê ek moet by sy
werksters bly totdat hulle klaar geoes het. [22]Hierop sê Naomi vir haar:
Dit is goed vir jou, my dogter, dat jy saam met sy werksters uitgaan.
Op 'n ander land sal jy dalk gemolesteer word. [23]Rut het toe saam met
die werksters van Boas are opgetel totdat die gars- en koringoes
ingesamel was. Sy het nog by haar skoonma gewoon.

RUT 3

1Rut se skoonma Naomi het vir haar gesê: My dogter, dit is my
verantwoordelikheid om vir jou 'n heenkome te soek sodat dit met jou
goed kan gaan. 2Kyk, Boas saam met wie se werksters jy gewerk het, is
mos familie van ons. Hy dors vannag gars op die dorsvloer. 3Was jou,
maak jou mooi en trek jou netjies aan en gaan na die dorsvloer toe.
Moenie dat hy jou gewaar voordat hy klaar geëet en gedrink het nie.
4Wanneer hy gaan slaap, sorg dat jy weet waar hy gaan lê. Dan gaan
jy soontoe en kruip by sy voete in. Hy sal jou dan sê wat jy moet doen.
5Toe antwoord Rut: Ek sal doen wat u gesê het. 6Sy het na die
dorsvloer toe gegaan en alles gedoen wat haar skoonma vir haar gesê
het. 7Nadat Boas geëet en gedrink het, was hy baie vrolik en het hy
langs die mied gaan lê. Rut het toe stilletjies gekom, sy voete
oopgemaak en by sy voete ingekruip. 8Toe hy in die middel van die
nag wakker skrik en omdraai, was hy baie verbaas toe hy 'n vrou by sy
voete gewaar. 9Hy vra toe vir haar: Wie is jy? en sy antwoord: Ek is
Rut, ek is van u afhanklik, en u is my losser; neem my nou onder u
beskerming. 10Hy sê toe: Mag die Here jou seën, my dogter! Wat jy
nou doen, naamlik dat jy agter geen jongman, arm of ryk, aanloop nie,
is baie beter as die liefde wat jy aan die begin aan jou skoonma bewys
het. 11Moet nou nie verder bekommerd wees nie, my dogter. Alles wat
jy my vra, sal ek doen, want al die mense weet dat jy 'n goeie vrou is.
12Dit is waar dat ek jou losser is, maar nou is dit ook so dat daar 'n
ander losser is wat nader familie is as ek. 13Slaap vannag hier. As hy
dan môreoggend bereid is om as jou losser op te tree, goed, maar as
hy nie wil nie, sal ek so seker as die Here leef, as losser optree. Bly
hier tot môreoggend. 14Sy het toe by sy voete bly lê tot die oggend,
maar voordat dit lig genoeg was om iemand te herken, het sy
opgestaan, want, het Boas gesê, dit moenie bekend word dat 'n vrou
na die dorsvloer toe gekom het nie. 15Hy het ook gesê: Bring die tjalie
wat jy om het en hou dit oop. Sy het dit oopgehou, en hy het ses en
twintig kilogram gars vir haar daarin afgemeet en dit op haar rug
getel. Hy is toe stad toe, 16en sy het na haar skoonma toe gegaan. Sy
vra toe vir Rut: Hoe het dit toe gegaan, my dogter? Sy het haar vertel
wat Boas alles vir haar gedoen het en 17gesê: Hy het vir my hierdie ses
en twintig kilogram gars gegee, want hy het gesê ek mag nie met leë
hande by my skoonma aankom nie. 18Naomi sê toe: Wag maar en kyk
wat nou gaan gebeur, my dogter. Die man sal beslis nie vandag rus
voordat die saak afgehandel is nie.

RUT 4

1Ondertussen het Boas na die stadspoort toe gegaan en daar gaan sit.
Juis toe kom die losser van wie Boas gepraat het, daar verby Boas
roep toe: Kom sit hier, my vriend. Nadat hy kom sit het, het Boas 2ook
tien leiers van die stad gevra om daar te kom sit, en hulle het dit
gedoen. 3Boas sê toe vir die losser: Naomi, die vrou wat uit Moab
teruggekom het, bied die stuk grond wat aan ons familielid Elimelek
behoort het, te koop aan. 4Ek het gedink ek behoort dit vir jou te sê.
Koop dit nou in die teenwoordigheid van almal wat hier sit en voor
die leiers van die volk; indien jy bereid is om as losser op te tree, doen
dit dan, maar indien nie, sê dit vir my dat ek dit weet, want ek is ná
jou die volgende een wat die lossersreg moet uitoefen. Hy antwoord
toe: Ek is bereid om as losser op te tree. 5Daarop sê Boas: Wanneer jy
die stuk grond van Naomi koop, kry jy terselfdertyd vir Rut die
Moabitiese weduwee sodat die grond in die oorledene se familie
bly.6Die losser sê toe: In daardie geval sal ek my reg om as losser op te
tree, laat vaar, want anders sou dit beteken dat my eie eiendom in
gevaar kom. Tree jy nou maar as losser op, want ek sien nie meer
daarvoor kans nie. 7In Israel was dit gebruiklik by die
lossingsprosedure of by die ruil van enige eiendom dat die een party 'n
skoen uittrek en aan die ander party gee. Dit was die manier waarop
die bekragtiging van 'n transaksie in Israel plaasgevind het. 8Die losser
sê toe vir Boas: Jy kan dit maar koop, en die losser het sy skoen
uitgetrek. 9Hierop sê Boas vir die leiers en almal teenwoordig: Julle is
vandag getuies dat ek alles wat aan Elimelek en Kiljon en Maglon
behoort het, van Naomi gekoop het en dat 10ek ook die Moabitiese
vrou Rut, die weduwee van Maglon, vir my as vrou gekry het. So sal
die grond in die oorledene se familie bly en sy nagedagtenis nie
vergeet word in die volkslewe nie. Ja, julle is vandag getuies. 11Die
leiers en almal wat in die stadspoort bymekaar was, het toe bevestig:
Ons is getuies. Mag die Here die vrou wat nou in jou huis inkom, soos
Ragel en Lea maak wat saam gebou het aan die volk Israel. Verwerf
aansien in Efrata en maak naam vir jouself in Betlehem. 12Mag die
nageslag wat die Here jou uit hierdie jong vrou sal gee, wees soos dié
van Peres wat deur Tamar vir Juda in die wêreld gebring is. 13Boas het
toe met Rut getrou en hy het gemeenskap met haar gehad. Die Here
het haar swanger laat word, en Rut het 'n seuntjie in die wêreld
gebring. 14Die vrouens sê toe vir Naomi: Aan die Here kom die lof toe
omdat Hy vandag vir jou 'n losser gegee het. Mag die losser se naam
bekend wees in Israel, 15en mag hy vir jou vreugde bring en jou op jou
oudag versorg. Jou skoondogter wat jou liefhet en wat vir jou meer
werd is as sewe seuns, het hom in die wêreld gebring. 16Naomi het toe

die seuntjie op haar skoot gevat en as haar eie aangeneem. 17Haar
buurvroue het die seuntjie toe 'n naam gegee. Hulle het hom Obed
genoem en gesê: 'n Seun is vir Naomi gebore. Obed was die voorvader
van Dawid. 18Hier is nou die geslagsregister van Peres: Peres was die
vader van Gesron, 19Gesron van Ram, Ram van Amminadab,
20Amminadab van Nagson, Nagson van Salmon, 21Salmon van Boas,
Boas van Obed, 22Obed van Isai, en Isai was die vader van Dawid.

I SAMUEL

I SAMUEL 1

1Daar was 'n man uit Ramatajim, 'n Suffiet uit die Efraimsberge. Hy
was Elkana seun van Jerogam, seun van Elihu, seun van Togu, seun
van Suf uit Efrata. 2Hy het twee vrouens gehad. Die een se naam was
Hanna en die ander s'n Peninna. Peninna het kinders gehad, maar
Hanna nie. 3Elkana het elke jaar uit sy stad uit na Silo toe gegaan om
te aanbid en aan die Here die Almagtige offers te bring. Eli se twee
seuns, Hofni en Pinehas, was in Silo priesters van die Here. 4Elkana het
gewoonlik op die dag wanneer hy geoffer het, dele van die
offermaaltyd aan sy vrou Peninna en al haar seuns en dogters gegee.
5Alhoewel hy vir Hanna liefgehad het, kon hy vir haar elke keer net
een deel gee, want die Here het haar kinderloos laat bly. 6Dan het die
ander vrou haar baie gespot en verneder omdat die Here haar
kinderloos laat bly het. 7So het dit jaar vir jaar gegaan: elke keer as
Hanna in die huis van die Here gaan offer het, het Peninna haar
gespot, sodat sy gehuil het en nie wou eet nie. 8Dan sê haar man
Elkana vir haar: Hanna, waarom huil jy? Waarom eet jy nie en
waarom is jy hartseer? Is ek nie vir jou meer werd as tien seuns nie?
9Op 'n keer ná die offermaaltyd in Silo het Hanna opgestaan terwyl die
priester Eli op sy stoel langs die deurkosyn van die tempel van die
Here gesit het. 10Sy was bitter hartseer en terwyl sy tot die Here gebid
het, het sy onbedaarlik gehuil. 11Sy het 'n gelofte afgelê en gesê: Here,
Almagtige, as U tog op my ellende wou let en aan my, u dienares, wou
dink en my nie vergeet nie en aan my 'n seun gee, sal ek hom sy lewe
lank aan U gee, en as teken daarvan sal sy hare nie afgesny word
nie.12Sy het lank tot die Here gebid, en Eli het stip na haar mond bly
kyk. 13Hanna het in haar gedagte gepraat, net haar lippe het geroer.
Eli kon nie haar stem hoor nie, en daarom het hy gedink sy is dronk.
14Hy sê toe vir haar: Hoe lank wil jy dronk bly? Loop word eers
nugter! 15Maar Hanna het geantwoord: Nee, Meneer, ek is maar net 'n
vrou wat diep terneergedruk is. Ek het nie wyn of bier gedrink nie. Ek
het my hart uitgestort voor die Here. 16Moet tog nie dink ek is 'n slegte
vrou nie. Dis oor my groot smart en leed dat ek so lank bly praat het.
17Toe sê Eli: Wees gerus en gaan nou maar. Die God van Israel sal aan
jou gee wat jy van Hom afgesmeek het. 18En sy het gesê: Mag dit vir
my wees soos u sê. Sy het toe geloop en gaan eet, en sy was nie meer
bedruk nie. 19Die volgende môre het Elkana-hulle vroeg opgestaan, die
Here aanbid en teruggegaan huis toe. Nadat hulle tuis gekom het in
Rama, het Elkana gemeenskap gehad met sy vrou Hanna, en die Here
het aan haar gedink. 20By die wisseling van die jaar was Hanna
swanger. Sy het 'n seun in die wêreld gebring en uitgeroep: Sy naam is
Samuel: van die Here het ek hom afgesmeek! 21Toe Elkana en sy hele

gesin gaan om die jaarlikse offer aan die Here te bring en sy gelofte te
betaal, 22het Hanna nie saamgegaan nie, want sy het vir haar man
gesê: Wanneer die seun gespeen is, sal ek hom wegbring dat hy voor
die Here verskyn en altyd daar bly. 23Haar man Elkana het vir haar
gesê: Maak soos jy dit goedvind. Bly totdat jy hom gespeen het. Mag
die Here sy woord bevestig! Hanna het toe gebly en haar kind gevoed
totdat sy hom gespeen het. 24Toe sy hom gespeen het, het sy hom
saamgeneem, en ook 'n driejaaroud bul , sestien kilogram meel en 'n
kruik wyn. Sy het hom as klein seuntjie weggebring na die huis van
die Here toe in Silo. 25Elkana-hulle het die bul geslag en die seun na
Eli toe gebring, 26en Hanna het gesê: Ekskuus, Meneer, u sal my nie
glo nie, maar, Meneer, ék is die vrou wat hier by u gestaan het om tot
die Here te bid. 27Om hierdie seun het ek gebid, en die Here het aan
my gegee wat ek van Hom afgesmeek het. 28Ja, van die Here het ek
hierdie kind afgesmeek, en nou sal hy sy lewe lank iemand wees wat
van die Here afgesmeek is. Toe het hulle die Here daar aanbid.

I SAMUEL 2

1En Hanna het gebid: Ek jubel in die Here, ek is sterk in die Here. Ek
lag my vyande uit, ek is bly oor die uitkoms wat U gegee het. 2Daar is
geen heilige soos die Here nie, buiten U is daar nie een nie, daar is
geen rots soos ons God nie. 3Julle moenie in hoogmoed bly praat nie,
moenie aanmatigende dinge sê nie, want die Here is 'n God van diepe
kennis, dade word deur Hom getoets. 4Die boog van die magtiges is
verbreek, dié wat gestruikel het, het nuwe krag gekry. 5Wie versadig
was, moet hulle nou vir brood verhuur, wie honger was, het
oorgenoeg om te eet. Die onvrugbare bring sewe in die wêreld, die een
met baie kinders kwyn weg. 6Die Here maak dood en Hy maak
lewend, Hy laat afdaal na die doderyk toe en Hy laat daaruit opkom.
7Die Here maak arm en Hy maak ryk, Hy verneder, ook gee Hy
aansien. 8Hy laat die geringes uit die stof opstaan, Hy hef die armes op
van die ashoop af om hulle by vername mense te laat sit; Hy skenk
hulle 'n ereplek. Aan die Here behoort die pilare van die aarde; Hy het
die aarde daarop gegrondves. 9Hy beskerm sy troue dienaars op hulle
pad, maar die goddeloses word stil gemaak in die duisternis van die
graf. 'n Mens oorwin nie deur eie krag nie! 10Dié wat teen die Here in
opstand kom, word vernietig, van bo uit die hemel verbrysel Hy hulle.
Die Here spreek reg tot by die eindes van die aarde, Hy verleen krag
aan sy koning, Hy gee sterkte aan sy gesalfde. 11Daarna het Elkana na
sy huis toe gegaan in Rama, terwyl die seun Samuel die Here bly dien
het onder toesig van die priester Eli. 12Maar Eli se seuns was slegte
mense; hulle het nie met die Here rekening gehou nie. 13Die reg van
die priesters teenoor die volk was so: elke keer wanneer iemand 'n
offer bring, kom die priester se slaaf met 'n drietandvurk in sy hand,
en wanneer die vleis kook, 14steek hy die vurk in die kastrol of die bak
of die pot of die pan. Alles wat die vurk optrek, vat die priester vir
hom. Dit het hulle gedoen met al die Israeliete wat in Silo kom offer
het. 15Maar nog voordat die vet aan die brand gesteek is, het 'n slaaf
van die priester al gekom en aan die man wat offer, gesê: Gee vleis om
vir die priester te braai. Hy neem nie gekookte vleis van jou aan nie,
net rou vleis. 16As die man dan vir hom sê: Laat hulle tog net eers die
vet aan die brand steek, dan kan jy vir jou vat wat jy wil, sê die slaaf
vir hom: Nee, jy moet dit nou gee, anders vat ek dit met geweld.
17Hierdie sonde van Eli se seuns was baie groot in die oë van die Here,
want daardeur het die mense hulle agting vir die offer van die Here
verloor. 18Maar Samuel het die Here gedien. As 'n seun het Samuel al
'n linneskouerkleed gedra. 19Sy ma het elke jaar vir hom 'n manteltjie
gemaak en dit vir hom gebring wanneer sy saam met haar man gegaan
het om die jaarlikse offer te bring. 20Dan het Eli vir Elkana en sy vrou

geseën en gesê: Mag die Here jou uit hierdie vrou 'n nageslag gee in
die plek van die seun wat van die Here afgesmeek is. Daarna is hulle
weer huis toe. 21Die Here het Hom oor Hanna ontferm, en sy het
swanger geword en nog drie seuns en twee dogters gehad.
Ondertussen het die seun Samuel voor die Here grootgeword. 22Eli was
al baie oud. En wanneer hy alles hoor wat sy seuns aan al die
Israeliete doen en dat hulle by die vrouens slaap wat diens doen by
die ingang van die tent van ontmoeting, 23sê hy vir hulle: Waarom
doen julle sulke dinge dat ek aanhoudend by die hele volk moet hoor
van julle slegte dade? 24Ag nee, my seuns, die gerugte wat ek verneem,
is nie goed nie. Julle verlei die volk van die Here. 25Wanneer een mens
teen 'n ander mens verkeerd optree, sal die regters die saak uitmaak,
maar as 'n mens teen die Here sondig, wie sal dan die saak uitmaak?
Hulle het egter nie na hulle pa se vermaning geluister nie, want die
Here het besluit om hulle dood te maak. 26Maar die seun Samuel het
grootgeword en die Here en die mense was hom goedgesind. 27'n Man
van God het by Eli gekom en vir hom gesê: So sê die Here: Ek het My
duidelik geopenbaar aan die huis van jou stamvader toe die volk in
Egipte aan die farao's onderdanig was. 28Ek het jou stamvader vir My
uit al die Israelitiese stamme as priester uitgekies om my altaar te
bedien, om wierook aan die brand te steek en om 'n skouerkleed voor
My te dra. Ek het jou familie al die vuuroffers van die Israeliete gegee.
29Waarom verag julle my diereoffer en my graanoffer waarvoor Ek
voorskrifte in my woonplek gegee het? En waarom ag jy jou seuns
belangriker as vir My, deurdat julle julle vet maak met die beste uit al
die offers van my volk Israel? 30Daarom lewer die Here die God van
Israel uitspraak: Ek het nadruklik gesê: Jou huis en jou nageslag sal
My altyd in die tempel dien. Maar nou sê Ek, die Here: Dit sal nie
gebeur nie, want die een wat My eer, sal Ek eer, en die een wat My
minag, sal Ek minag. 31Daar kom 'n tyd dat Ek die priesterskap van jou
en jou familie af sal wegvat, en in jou familie sal niemand oud word
nie. 32Jy sal in nood na my woonplek staan en kyk tussen al die
weldade wat Ek aan Israel sal bewys. In jou familie sal niemand ooit
oud word nie. 33Net een sal Ek nie van my altaar afsny nie. Maar
wanneer Ek jou oë laat dof word en jou gees stil maak, sal die
meerderheid van jou huis in die fleur van hulle lewe sterf. 34En wat
met jou twee seuns Hofni en Pinehas sal gebeur, sal vir jou die teken
wees: op dieselfde dag sal hulle albei sterf. 35Dan sal Ek vir my 'n
betroubare priester aanstel. Volgens my wil en wens sal hy handel, en
Ek sal vir hom 'n bestendige nageslag gee. Hy sal altyd diens doen as
my gesalfde priester. 36Maar elkeen wat uit jou familie oorbly, sal voor
my priester kom buig vir 'n geldstukkie of 'n snytjie brood en sê: Neem
my tog op in een van die priesterordes dat ek 'n stukkie brood kan hê
om te eet!

I SAMUEL 3

1Die seun Samuel het die Here gedien onder toesig van Eli. Die woord
van die Here is in daardie tyd min gehoor, daar was nie dikwels
openbarings nie. 2Eli se oë het al swak begin word, hy kon nie meer
goed sien nie. Vroeg een môre het Eli nog op sy slaapplek gelê, 3en die
lamp van God het nog helder gebrand. Samuel het ook nog gelê in die
tempel van die Here waar die ark van God was, 4en toe roep die Here
na Samuel. Samuel het geantwoord: Ek kom! 5Hy het na Eli toe
gehardloop en gesê: Hier is ek, want u het my geroep. Maar Eli sê: Ek
het nie geroep nie! Gaan lê maar weer. En Samuel het gaan lê. 6Die
Here het weer na Samuel geroep, en hy het opgestaan, na Eli toe
gegaan en gesê: Hier is ek, want u het my geroep. Toe sê Eli: My seun,
ek het nie geroep nie! Gaan lê maar weer. 7Maar Samuel het nog nie
die Here geken nie, want die woord van die Here was nog nie
voorheen aan hom geopenbaar nie. 8Die Here het Samuel toe 'n derde
keer geroep, en hy het opgestaan en na Eli toe gegaan en gesê: Hier is
ek, want u het my geroep. Toe besef Eli dat die Here die seun geroep
het, 9en Eli sê vir Samuel: Gaan lê en as iemand jou weer roep, sê jy:
Praat, Here, u dienaar luister! Samuel het toe gegaan en op sy
slaapplek gaan lê. 10Die Here het gekom en gaan staan en soos die
vorige kere geroep: Samuel, Samuel! En Samuel sê: Praat, Here, u
dienaar luister! 11Die Here sê toe vir Samuel: Ek gaan 'n ding in Israel
doen wat elkeen wat daarvan hoor, se twee ore sal laat tuit. 12Op
daardie dag sal Ek vir Eli alles voltrek wat Ek oor sy familie
aangekondig het, van begin tot end. 13Ek het aan hom bekend gemaak
dat Ek sy familie vir altyd gaan straf oor die ongeregtigheid waarvan
hy geweet het. Ja, toe sy seuns die vloek oor hulle gebring het, het hy
hulle nie bestraf nie. 14Daarom bevestig Ek met 'n eed aangaande die
familie van Eli: die ongeregtigheid van Eli se familie sal sekerlik nooit
deur diereoffer of graanoffer versoen word nie. 15Daarna het Samuel
gaan lê tot die oggend, en toe die deure van die huis van die Here
oopgemaak. Hy was bang om die openbaring aan Eli te gaan vertel.
16Maar Eli het vir Samuel geroep en gesê: Samuel, my seun! Hy het
gesê: Ek kom! 17Eli sê toe: Wat het die Here met jou gepraat? Moenie
iets vir my wegsteek nie. God sal jou met die dood straf as jy iets van
wat Hy aan jou bekend gemaak het, vir my wegsteek. 18Toe vertel
Samuel hom alles; hy het niks weggesteek nie. En Eli het gesê: Hy is
die Here, laat Hom doen soos Hy wil. 19Samuel het grootgeword. Die
Here was by hom en het nie een van Samuel se woorde onvervul
gelaat nie. 20Die hele Israel van noord tot suid het gemerk dat Samuel
betroubaar was as profeet van die Here. 21Die Here het toe weer in Silo
verskyn, want Hy het Hom in Silo aan Samuel geopenbaar deur die

woord van die Here.

I SAMUEL 4

1Samuel se woorde was aan die hele Israel gerig. Op 'n keer het Israel
teen die Filistyne gaan oorlog maak. Die Israeliete het by Eben-Haeser
kamp opgeslaan, en die Filistyne by Afek. 2Hulle het hulle leër teenoor
Israel laat stelling inneem, en toe die geveg ontplooi, is Israel deur die
Filistyne verslaan. Hulle het omtrent vier duisend man op die slagveld
afgemaai. 3Toe die manskappe van Israel in die laer kom, het die leiers
gesê: Waarom het die Here ons vandag voor die Filistyne laat vlug?
Kom ons gaan haal die verbondsark van die Here uit Silo na ons toe
dat dit by ons kan wees om ons te red uit die greep van ons vyande.
4Die manskappe het na Silo toe gestuur, en die verbondsark van die
Here die Almagtige wat oor die gerubs troon, van Silo af laat bring. Eli
se seuns Hofni en Pinehas was ook by die verbondsark van God. 5Toe
die verbondsark van die Here in die laer kom, het die hele Israel so
hard geskreeu dat die aarde weergalm het. 6Die Filistyne het die
geskreeu gehoor en gevra: Wat vir 'n geskreeu is dit daar in die laer
van die Hebreërs? Die Filistyne het toe uitgevind dat die ark van die
Here in die kamp aangekom het. 7Hulle het bang geword, want hulle
het gesê: God het in die kamp gekom. Verder het hulle gesê: Dis klaar
met ons, want so iets het nog nooit gebeur nie. 8Dis klaar met ons! Wie
sal ons red uit die mag van hierdie geweldige God? Dit is dié God deur
wie die Egiptenaars in die woestyn getref is met allerhande plae. 9Nou
sal julle moet dapper wees! Gedra julle soos manne, Filistyne, sodat
julle nie miskien slawe word van die Hebreërs soos hulle júlle slawe
was nie. Gedra julle soos manne en veg! 10Hierna het die Filistyne
gaan veg, en die Israeliete is weer verslaan. Hulle het gevlug, elkeen
na sy woonplek toe. Daar was 'n baie groot slagting, dertig duisend
voetsoldate van Israel het geval. 11Die ark van God is ook gevat, en Eli
se twee seuns Hofni en Pinehas het omgekom. 12'n Benjaminiet het van
die slagveld af gehardloop en dieselfde dag nog in Silo aangekom. Sy
klere was geskeur, en daar was grond op sy kop. 13Terwyl hy aankom,
het Eli juis langs die pad op sy stoel gesit en wag, want hy was
bekommerd oor die ark van God. Die man het gekom en die tyding
aan die dorp bekend gemaak. Die hele dorp het begin kerm en kla.
14Eli het die gekerm gehoor en gesê: Wat skreeu die mense so? Die
man het gou vir Eli kom vertel. 15Eli was toe ag en negentig jaar. Sy oë
was star, en hy kon nie meer goed sien nie. 16Die man het vir Eli gesê:
Ek kom van die slagveld af. Ja, ek het vandag van die slagveld af
gevlug. En Eli vra: My seun, wat het gebeur? 17Die boodskapper
antwoord toe: Israel het gevlug voor die Filistyne, die volk het swaar
verliese gely, selfs u twee seuns Hofni en Pinehas is dood; en die ark
van God is ook gevat. 18Toe hy praat van die ark van God, het Eli daar

by die poort van sy stoel af agteroor geval. Hy het sy nek gebreek en
gesterf, want hy was oud en swaar. Hy was veertig jaar 'n leier in
Israel. 19Sy skoondogter, die vrou van Pinehas, was swanger en sy was
op haar laaste. Toe sy die tyding kry dat die ark gevat is en dat haar
skoonpa en haar man dood is, het sy vooroor inmekaargetrek en 'n
kind in die wêreld gebring, want die geboortepyne het haar oorval.
20Toe sy wou sterf, het die vroue wat by haar gestaan het, gesê: Moet
jou nie bekommer nie, want jy het 'n seuntjie. Sy het egter nie
geantwoord of op hulle ag geslaan nie, 21maar die seuntjie Ikabod
genoem en gesê: Die eer is weggevat uit Israel. Dit het geslaan op die
wegvat van die ark van God en op haar skoonpa en haar man. 22Ja, het
sy gesê, die eer is weggevat uit Israel, want die ark van God is gevat.

I SAMUEL 5

1Die Filistyne het die ark van God gevat en dit van Eben-Haeser af na
Asdod toe gebring. 2Ja, die Filistyne het die ark van God gevat. Hulle
het dit na die tempel van Dagon toe gebring en langs Dagon neergesit.
3Toe die Asdodiete die volgende môre opstaan, het Dagon
vooroorgeval op die grond gelê, voor die ark van die Here. Hulle het
vir Dagon opgetel en op sy plek teruggesit. 4Die volgende dag het hulle
vroeg opgestaan, en Dagon het weer vooroorgeval op die grond gelê,
voor die ark van die Here. Die kop van Dagon en sy twee hande het
afgebreek op die drumpel gelê, net sy lyf het oorgebly. 5Daarom trap
die priesters van Dagon, en almal wat in Dagon se tempel ingaan, tot
vandag toe nie op die drumpel van die Dagonstempel in Asdod nie.
6Die Here het die Asdodiete swaar gekasty: Hy het Asdod en sy gebied
in beroering gebring en hulle met pesswere getref. 7Toe die mense van
Asdod sien dat dit so gaan, sê hulle: Die ark van die God van Israel
mag nie by ons bly nie, want sy hand lê swaar op ons en ons god
Dagon. 8Hulle het boodskappers gestuur en al die regeerders van die
Filistyne in Asdod laat bymekaarkom en gevra: Wat moet ons maak
met die ark van die God van Israel? Die regeerders het gesê: Die ark
van die God van Israel moet na Gat toe gevat word. Hulle het toe die
ark van die God van Israel daarheen gebring, 9en nadat hulle dit
gedoen het, het die Here 'n baie groot beroering in die stad
veroorsaak. Hy het die mense van die stad, klein en groot, met 'n
plaag getref. Ook by húlle het daar pesswere uitgebreek. 10Daarna het
hulle die ark van God weggestuur na Ekron toe. Toe die ark van God
in Ekron kom, het die Ekronners geskreeu: Hulle het die ark van die
God van Israel na ons toe gebring om ons en ons mense dood te maak.
11Hulle het boodskappers gestuur en al die regeerders van die Filistyne
laat bymekaarkom en gesê: Stuur weg die ark van die God van Israel.
Laat dit na sy eie plek toe teruggaan sodat dit ons en ons mense nie
doodmaak nie. Daar was 'n dodelike siekte in die hele stad. Die hand
van God het swaar gelê op hulle: 12die mense wat nie gesterf het nie, is
met pesswere getref. Die geskreeu in die stad kon baie ver gehoor
word.

I SAMUEL 6

1Toe die ark van die Here sewe maande in Filistynse gebied was, 2het
die Filistyne hulle priesters en waarsêers ontbied en gevra: Wat moet
ons met die ark van die Here doen? Sê vir ons hoe ons dit na sy eie
plek toe kan terugstuur. 3En hulle het geantwoord: As julle die ark van
die God van Israel terugstuur, moet julle dit nie sommerso terugstuur
nie. Julle moet dit teruggee met 'n behoorlike geskenk daarby. Dan sal
julle gesond word en weet waarom sy hand so swaar op julle gebly
het. 4Die Filistyne vra hulle toe: Watter geskenk moet ons daarmee
saamstuur? en hulle antwoord: Goue afbeeldings van vyf pesswere en
van vyf muise, volgens die getal Filistynse regeerders, want die plaag
was een en dieselfde vir almal, ook vir die regeerders. 5Maak
afbeeldings van julle swere en van die muise wat die land verniel het,
en gee eer aan die God van Israel; miskien sal sy hand dan nie langer
swaar op julle lê nie, ook nie op julle gode en op julle land nie.
6Waarom sou julle hardkoppig bly soos die Egiptenaars en die farao
hardkoppig was? Toe God hulle laat swaarkry het, het hulle
uiteindelik die Israeliete laat gaan dat hulle kon wegtrek. 7Maak dan
nou 'n nuwe wa en vat twee koeie wat in die melk is en nog nie
ingespan was nie. Span hulle in voor die wa en keer hulle kalwers af
kraal toe. 8Vat dan die ark van die Here en sit dit op die wa. Die goue
voorwerpe wat julle as geskenk aan die Here gee, moet julle langs die
ark in 'n kissie neersit. Los dan die wa dat hy loop. 9En let op: as dit
met die pad langs na sy gebied toe in Bet-Semes gaan, dan het die
Here ons hierdie groot kwaad aangedoen. So nie, dan weet ons dat dit
nie Hy was nie; dan was dit maar iets wat toevallig gebeur het. 10Die
Filistyne het dit toe gedoen. Hulle het die twee koeie gevat en voor
die wa ingespan en hulle kalwers in die kraal gehou, 11en die ark van
die Here op die wa gesit, ook die kissie met die goue muise en die
afbeeldings van die swere. 12Die koeie het reguit met die pad langs na
Bet-Semes toe geloop, bulk-bulk al met die grootpad langs. Hulle het
nie links of regs weggedraai nie, terwyl die Filistynse regeerders agter
hulle aan geloop het tot by die gebied van Bet-Semes. 13Die mense van
Bet-Semes was besig om koring te oes in die laagte, en toe hulle
opkyk, sien hulle die ark. Hulle was bly om dit te sien. 14Die wa het tot
by die grond van Josua van Bet-Semes gekom en daar gaan staan.
Dáár was 'n groot klip. Hulle het die hout van die wa stukkend gekap
en die koeie as brandoffer aan die Here geoffer. 15Die Leviete het die
ark van die Here en die kissie daar langsaan waarin die goue
voorwerpe was, afgelaai en op die groot klip neergesit. Op daardie dag
het die mense van Bet-Semes aan die Here brandoffers en ander
diereoffers geoffer. 16Toe die vyf Filistynse regeerders dit sien, het

hulle dieselfde dag nog teruggegaan na Ekron toe. 17Die geskenk wat
die Filistyne aan die Here gegee het, die goue afbeeldings van die
swere, was een vir Asdod, een vir Gasa, een vir Askelon, een vir Gat
en een vir Ekron. 18Die goue afbeeldings van die muise was vir die
versterkte en onversterkte stede van die vyf Filistynse regeerders. Die
groot klip waarop hulle die ark van die Here neergesit het, staan tot
vandag toe as getuienis op die grond van Josua van Bet-Semes. 19Maar
die Here het die inwoners van Bet-Semes getref omdat hulle die ark
bekyk het. Hy het sewentig man onder hulle laat sterf. Toe het hulle
gerou omdat die Here hulle so swaar getref het. 20Daarna het die
mense van Bet-Semes gevra: Wie kan bestaan in die teenwoordigheid
van die Here, hierdie heilige God? Na wie toe kan Hy gaan van ons af?
21Hulle het boodskappers gestuur na die inwoners van Kirjat-Jearim
toe om te sê: Die Filistyne het die ark van die Here teruggebring. Kom
vat dit na julle toe.

I SAMUEL 7

1Die mense van Kirjat-Jearim het toe gekom. Hulle het die ark van die
Here gaan haal en dit na die huis van Abinadab op die heuwel
gebring. Hulle het sy seun Eleasar gewy om die ark van die Here op te
pas. 2Vandat die ark in Kirjat-Jearim 'n staanplek gekry het, het daar 'n
lang tyd verloop, twintig jaar. Toe het al die Israeliete by die Here
gekla oor hulle verdrukking, 3en Samuel het vir hulle gesê: As julle
met julle hele hart na die Here terugkom, moet julle alle vreemde
gode tussen julle uit verwyder, ook die Astartes. Rig julle harte op die
Here en dien Hom alleen. Dan sal Hy julle red uit die mag van die
Filistyne. 4Die Israeliete het toe die Baäls en die Astartes verwyder en
net die Here gedien. 5Toe sê Samuel: Die hele Israel moet by Mispa
bymekaarkom, dan sal ek vir julle tot die Here bid. 6Hulle het by
Mispa bymekaargekom, water geskep en dit voor die Here uitgegiet.
Op daardie dag het hulle gevas en daar het hulle bely: Ons het teen
die Here gesondig. Samuel het die Israeliete in Mispa onderrig oor wat
reg en verkeerd is. 7Die Filistyne het verneem dat die Israeliete by
Mispa bymekaargekom het, en die Filistynse regeerders het teen hulle
opgetrek. Toe die Israeliete dit hoor, was hulle bang vir die Filistyne.
8Die Israeliete sê toe vir Samuel: Moenie ophou om die Here ons God
vir ons om hulp te smeek nie, sodat Hy ons uit die mag van die
Filistyne kan red. 9Samuel het 'n suiplam gevat en dit in sy geheel aan
die Here as brandoffer geoffer. Hy het ook die Here om hulp gesmeek
vir Israel, en die Here het sy gebed verhoor. 10Samuel was nog besig
om te offer, toe kom die Filistyne nader om teen Israel te veg. Op
daardie dag het die Here 'n groot donderweer oor die Filistyne laat
losbars. Die Here het hulle verwar, en hulle is deur die Israeliete
verslaan. 11Die Israeliete het van Mispa af die Filistyne agtervolg en
hulle verdryf tot onderkant Bet-Kar. 12Samuel het toe 'n klip gevat en
dit regop gesit tussen Mispa en Sen. Hy het die plek Eben-Haeser
genoem, want, het hy gesê, tot nou toe het die Here ons gehelp. 13Die
Filistyne is verslaan en het nie weer in die gebied van Israel gekom
nie. Die Here was teen die Filistyne so lank as Samuel geleef het. 14Die
stede wat die Filistyne van Israel afgevat het, is deur Israel herower,
van Ekron af tot by Gat. Israel het sy gebied uit die mag van die
Filistyne bevry. Verder was daar vrede tussen Israel en die Amoriete.
15Samuel was sy lewe lank 'n leier in Israel. 16Hy het van tyd tot tyd
rondgegaan, by Bet-El, Gilgal en Mispa. By al hierdie plekke het hy
Israel se hofsake verhoor. 17Daarna het hy weer na Rama toe
teruggegaan waar sy huis was, en ook dáár het hy Israel se hofsake
verhoor. Daar het hy ook 'n altaar vir die Here gebou.

I SAMUEL 8

1Toe Samuel oud geword het, het hy sy seuns as leiers oor Israel
aangestel. 2Die oudste se naam was Joël en dié van die tweede Abia.
Hulle was leiers in Berseba. 3Maar Samuel se seuns was nie soos hy
nie: hulle het hulle verryk ten koste van ander, het omkoopgeskenke
aangeneem en die regspraak verdraai. 4Al die leiers van Israel het
bymekaargekom en na Samuel toe in Rama gegaan. 5Hulle het vir hom
gesê: Kyk, u het oud geword. U kinders is nie soos u nie. Stel nou
liewer 'n koning oor ons aan om oor ons te regeer, soos dit by al die
nasies is. 6Maar vir Samuel was dit verkeerd dat hulle gesê het: Gee
ons tog 'n koning om oor ons te regeer. Samuel het tot die Here gebid,
7en die Here het vir hom gesê: Gee toe aan die versoek van die volk in
alles wat hulle van jou vra. Hulle het jóú nie verwerp nie; hulle het
Mý verwerp as koning oor hulle. 8Hulle het nou ook met jou gemaak
wat hulle met My gedoen het sedert Ek hulle uit Egipte laat trek het
tot nou toe: hulle het My verlaat en ander gode gedien. 9Gee nou maar
toe aan hulle versoek. Stel die saak net baie duidelik aan hulle: sê vir
hulle wat die reg van die koning is wat oor hulle sal regeer. 10Samuel
het al die woorde van die Here oorgedra aan die volk wat van hom 'n
koning gevra het. 11Hy het gesê: Dit sal die reg wees van die koning
wat oor julle sal regeer: julle seuns sal hy vat en party by sy wa en
perderuiters aanstel, party om voor sy wa uit te hardloop, 12party sal
hy aanstel as bevelvoerders oor afdelings en onderafdelings van die
leër, party om sy lande te ploeg en sy oes in te samel, en party om sy
krygstuig en uitrusting vir sy strydwaens te maak; 13julle dogters sal hy
vat om vir hom salf te meng, om vir hom te kook en te bak; 14julle
beste lande, wingerde en olyfboorde sal hy vat en aan sy amptenare
gee; 15van julle saaigrond en wingerde se opbrengs sal hy 'n tiende vat
en aan sy paleispersoneel en sy amptenare gee; 16julle beste slawe,
slavinne en jong manne, en julle donkies sal hy vat en vir sy werk
gebruik; 17van julle kleinvee sal hy 'n tiende vat, en julle self sal sy
slawe wees. 18Daardie dag sal julle om hulp roep vanweë julle koning
vir wie julle verkies het, maar dan sal die Here julle nie antwoord nie.
19Maar die volk het geweier om na Samuel te luister. Hulle het vir
hom gesê: Nee, daar moet tog maar 'n koning oor ons wees. 20Ons wil
ook soos al die nasies wees. Ons koning moet oor ons regeer; hy moet
ons lei en ons oorloë voer. 21Samuel het na die woorde van die volk
geluister en dit vir die Here vertel. 22Toe sê die Here vir Samuel: Gee
toe aan hulle versoek. Stel 'n koning oor hulle aan. Samuel het vir die
manne van Israel gesê: Gaan julle nou almal huis toe.

I SAMUEL 9

1Daar was 'n man uit Benjamin. Sy naam was Kis, en hy was 'n seun
van Abiël seun van Seror, seun van Bekorat, seun van Afiag. Hy was 'n
Benjaminiet en 'n ryk man. 2Hy het 'n seun gehad met die naam Saul
en dié was sterk en mooi; onder die Israeliete was daar niemand
mooier as hy nie. Hy was 'n kop langer as enige van sy volksgenote.
3Toe daar op 'n keer donkies van Kis, Saul se pa, weggeraak het, het
hy vir sy seun Saul gesê: Vat een van die slawe saam, maak klaar en
gaan soek die donkies. 4Hulle het die Efraimsberge deurkruis; hulle het
die Salisastreek ook deurkruis, maar niks gekry nie. Hulle het die
Saälimgebied deurkruis, maar daar was niks. Hulle het toe die
Jeministreek deurkruis en ook niks gekry nie. 5Toe hulle in die
Sufgebied kom, het Saul vir die slaaf by hom gesê: Kom ons gaan
terug, anders vergeet my pa van die donkies en raak bekommerd oor
ons. 6Die slaaf sê toe vir Saul: Nee, wag! In hierdie stad is 'n man van
God. Dié man geniet hoë aansien. Alles wat hy sê, gebeur net so. Kom
ons gaan soontoe. Dalk kan hy vir ons sê waar om te soek. 7Saul sê toe
vir sy slaaf: Nou goed, kom ons gaan, maar wat sal ons vir die man
saamvat? Die brood in ons sakke is al op. Ons het ook nie 'n geskenk
om vir die man van God te gee nie. Wat het ons? 8Die slaaf het vir Saul
geantwoord: Wag! Ek het 'n drie gram silwer by my. Ek sal dit aan die
man van God gee sodat hy vir ons kan sê waar om te soek. 9Vroeër,
wanneer iemand gegaan het om God te raadpleeg, is daar in Israel
gesê: Kom ons gaan na die siener toe. Die profeet van vandag is vroeër
siener genoem. 10Saul het vir sy slaaf gesê: Dis 'n goeie plan. Kom ons
gaan. Hulle het na die stad toe gegaan waar die man van God was.
11Terwyl hulle die opdraand na die stad toe opgaan, het hulle meisies
teëgekom wat gaan water skep het, en vir hulle gevra: Is die siener
hier? 12Hulle het geantwoord: Hy is daar in die stad voor u. Maak gou!
Hy het vandag na hierdie stad toe gekom, want die volk bring vandag
'n offer op die hoogte. 13Wanneer julle die stad binnegaan, sal julle
hom kry net voor hy na die hoogte toe opgaan om te eet. Die mense
eet nie voor hy gekom het nie, want hy moet die offer seën. Daarna
eet die genooides. Gaan dadelik, want julle sal hom nou daar kry.
14Hulle is na die stad toe en toe hulle die stad ingaan, kom Samuel juis
in hulle rigting om na die hoogte toe op te gaan. 15'n Dag voor die
koms van Saul het die Here vertroulik aan Samuel geopenbaar: 16Môre
teen hierdie tyd sal Ek 'n man uit die gebied van Benjamin na jou toe
stuur. Jy moet hom tot regeerder oor my volk Israel salf. Hy sal my
volk red uit die mag van die Filistyne, want Ek het op my volk ag
geslaan. Ja, hulle hulpgeroep het My bereik. 17Net toe Samuel vir Saul
sien, het die Here vir hom gesê: Dit is die man van wie Ek jou gesê het

hy sal oor my volk regeer. 18Saul het vir Samuel in die poort teëgekom
en vir hom gesê: Sê my asseblief waar is die huis van die siener.
19Samuel sê toe vir Saul: Ek is die siener. Gaan saam met my na die
hoogte toe. Julle moet vandag saam met my gaan eet. Môreoggend sal
ek jou laat gaan. Oor alles wat jou kwel, sal ek jou inlig. 20Jou donkies
is vandag al drie dae weg. Jy moet jou egter nie oor hulle bekommer
nie, want hulle is gekry. Maar aan wie behoort die kosbaarste goed in
die hele Israel? Is dit nie aan jou en jou hele familie nie? 21En Saul
antwoord: Ek is maar net 'n Benjaminiet, uit die swakste stam van
Israel. Boonop is my familie die kleinste in die stam Benjamin!
Waarom praat u so met my? 22Samuel het Saul en sy slaaf saamgevat
en hulle na die eetplek toe gebring. Hy het hulle 'n ereplek onder die
genooides gegee. Daar was omtrent dertig man. 23Samuel het vir die
kok gesê: Bring die deel wat ek aan jou gegee het en waarvan ek gesê
het: Sit dit eenkant. 24Die kok het die boud vleis gevat en voor Saul
neergesit, en Samuel het vir hom gesê: Dit is wat uitgehou is. Eet wat
voor jou neergesit is, want vir hierdie geleentheid is dit vir jou gebêre
toe ek die mense genooi het. So het Saul dan daardie dag saam met
Samuel geëet. 25Daarna het hulle van die hoogte af na die stad toe
gegaan. En Samuel het met Saul op die huis se dak gepraat. 26Die
volgende môre het hulle vroeg opgestaan. Toe die rooidag uitkom, het
Samuel al na Saul op die dak geroep: Staan op! Ek wil 'n ent met jou
saam stap. Saul het toe opgestaan, en hy en Samuel het buitetoe
gegaan. 27Hulle het gegaan tot by die stadsgrens en Samuel het vir
Saul gesê: Beveel die slaaf om vooruit te loop; maar wag jy eers sodat
ek vir jou kan vertel wat God gesê het.

I SAMUEL 10

1Nadat die slaaf vooruitgeloop het, het Samuel 'n kruik olie gevat en
dit oor Saul se kop uitgegiet, hom gesoen en gesê: Die Here het jou tot
regeerder oor sy besitting gesalf. 2Wanneer jy vandag van my af
weggaan, sal jy by Selsag, by die graf van Ragel op die grens van
Benjamin, twee mans teëkom en hulle sal vir jou sê: Die donkies wat
jy gaan soek het, is gekry. Maar kyk, jou pa het die saak van die
donkies al laat vaar. Hy is bekommerd oor julle en vra: Wat kan ek
omtrent my seun doen?' 3En wanneer jy daarvandaan verder gaan, sal
jy by Elon-Tabor kom. Daar sal jy drie mans teëkom wat na God in
Bet-El opgaan. Die een sal drie bokkies dra, die ander een drie
ringbrode en die derde 'n kruik wyn. 4Hulle sal vra hoe dit met jou
gaan. Dan sal hulle jou twee brode gee, en jy moet dit van hulle
aanneem. 5Daarna sal jy uitkom by Gibea-van-God waar wagposte van
die Filistyne is. Wanneer jy die stad binnekom, sal jy op 'n groep
profete afkom. Hulle sal van die hoogte af gaan onder begeleiding van
harpe, tamboeryne, fluite en liere, en hulle sal as profete optree. 6Dan
sal die Gees van die Here kragtig in jou werk. Jy sal saam met hulle as
profeet optree en 'n ander mens word. 7Wanneer hierdie tekens oor jou
kom, moet jy doen wat jou hand vind om te doen, want God is by jou.
8Daarna moet jy voor my na Gilgal toe gaan en ek sal later kom om
brandoffers te offer en maaltydoffers te bring. Jy moet sewe dae wag
tot ek by jou kom. Dan sal ek jou sê wat jy moet doen. 9Net toe hy
omdraai om van Samuel af weg te gaan, het God Saul se gesindheid
verander. Al hierdie tekens het op dié dag uitgekom. 10Hulle het daar
in Gibea gekom, en toe hy weer sien, kom 'n groep profete hom
tegemoet. Die Gees van God het kragtig in hom gewerk, en hy het
saam met hulle as profeet opgetree. 11Almal wat hom voorheen geken
het en nou gesien het hoe hy saam met die profete as profeet optree,
het vir mekaar gevra: Wat het met Kis se seun gebeur? Is Saul ook
onder die profete? 12En iemand uit die omgewing het bygevoeg: En
waarvandaan kom hulle nogal? Daarom het dit 'n spreekwoord
geword: Is Saul ook onder die profete? 13Toe hy klaar as profeet
opgetree het, het hy na die hoogte toe gegaan. 14Saul se oom het vir
hom en sy slaaf gevra: Waarheen was julle? Saul het geantwoord: Ons
het die donkies gaan soek, maar ons het niks gesien nie en het toe na
Samuel toe gegaan. 15Saul se oom sê toe: Vertel my tog wat Samuel vir
julle gesê het. 16Hy het ons verseker dat die donkies gekry is, het Saul
vir sy oom gesê. Maar oor die saak van die koningskap wat Samuel
genoem het, het Saul niks gesê nie. 17Daarna het Samuel die volk by
Mispa na die Here toe geroep. 18Hy het vir die Israeliete gesê: So het
die Here die God van Israel gesê: Ek het Israel uit Egipte laat optrek

en julle gered uit die mag van Egipte en al die koninkryke wat vir julle
verdruk het. 19Maar deurdat julle sê: Nee, U móét 'n koning oor ons
aanstel,' verwerp julle vandag julle God wat vir julle uit alle gevare en
verdrukking verlos het. Kom staan dan nou voor die Here volgens julle
stamme en julle onderafdelings. 20Samuel het al die stamme van Israel
laat nader kom, en die stam Benjamin is aangewys. 21Samuel het die
stam Benjamin volgens sy families laat nader kom, en die familie van
Matar is aangewys. Vervolgens is Saul seun van Kis aangewys, maar
toe hulle hom soek, was hy weg. 22Hulle het die Here gevra: Moet hy
nog kom? Die Here het geantwoord: Nee, hy is al hier. Hy kruip weg
tussen die bondels goed. 23Hulle het gehardloop en hom daarvandaan
gebring en hom tussen die volk laat staan. Hy was 'n kop langer as
enige van sy volksgenote. 24Samuel sê toe vir die hele volk: Sien julle
die een vir wie die Here uitgekies het? Daar is niemand soos hy onder
die hele volk nie! Toe juig almal en sê: Lank lewe die koning! 25Samuel
het hierna die reg van die koning aan die volk bekend gemaak, dit in
'n boek opgeteken en voor die Here neergesit. Daarna het Samuel die
hele volk weggestuur, elkeen na sy woonplek toe. 26Ook Saul het na sy
huis toe gegaan in Gibea. Die dapperes wie se hart deur God geroer is,
het saam met hom gegaan. 27Maar die kwaadwilliges het gevra: Hoe
sal hý ons red? Hulle het hom met minagting behandel en geen
geskenk vir hom gebring nie, maar daaraan het Saul hom nie gesteur
nie.

I SAMUEL 11

1Nagas die Ammoniet het opgetrek en Jabes in Gilead beleër. Al die
inwoners van Jabes het vir Nagas gesê: Sluit 'n verdrag met ons, dan
sal ons u onderdane wees. 2En Nagas die Ammoniet het vir hulle gesê:
Op hierdie voorwaarde sal ek dit doen: ek steek elkeen van julle se
regteroog uit tot skande van die hele Israel. 3Toe sê die leiers van
Jabes vir hom: Gee ons sewe dae kans sodat ons boodskappers deur
die hele gebied van Israel kan stuur. Indien niemand tot ons redding
kom nie, sal ons ons aan u oorgee. 4Die boodskappers het by Saul se
stad Gibea gekom en ten aanhore van die volk die hele saak
uiteengesit. En die hele volk het hard gehuil. 5Toe kom Saul net agter
die osse van die land af en hy vra: Wat makeer die volk dat hulle so
huil? Hulle het hom vertel wat die manne van Jabes gesê het. 6Die
Gees van God het kragtig in Saul gewerk toe hy dit hoor, en hy het
woedend geword. 7Toe vat hy twee osse en kap hulle in stukke en
stuur dit deur die hele gebied van Israel met boodskappers wat sê: Hy
wat nie agter Saul en Samuel optrek nie so sal met sy beeste gemaak
word. 'n Geweldige skrik het die volk oorval en hulle het soos een man
opgetrek. 8Saul het hulle in Besek getel. Daar was drie honderd
afdelings Israeliete, en die manne van Juda was dertig afdelings.
9Hulle het toe vir die boodskappers wat gekom het, gesê: So moet julle
vir die manne van Jabes in Gilead sê: Môre as die son warm word, sal
daar vir julle uitkoms wees. Die boodskappers het gegaan en dit aan
die manne van Jabes vertel, en hulle was bly. 10Die manne van Jabes
het egter vir Nagas gesê: Môreoggend gee ons ons aan julle oor. Dan
kan julle met ons maak net wat julle wil. 11Na sononder het Saul die
manskappe in drie afdelings opgestel. Lank voor dagbreek het hulle
die kamp van die Ammoniete binnegeval en tot op die warmte van die
dag het hulle die Ammoniete om die lewe gebring. Dié wat oorgebly
het, is so uitmekaargejaag dat daar nie twee van hulle bymekaar gebly
het nie. 12Die manskappe het toe vir Samuel gevra: Wie het gesê: Moet
Saul dan oor ons koning wees?' Lewer daardie mense uit en ons sal
hulle doodmaak! 13Maar Saul het gesê: Op 'n dag soos dié mag
niemand doodgemaak word nie, want vandag het die Here uitkoms
gegee in Israel. 14Toe sê Samuel vir die manskappe: Kom ons gaan na
Gilgal toe en bevestig daar opnuut die koningskap. 15Al die manskappe
is toe na Gilgal toe, en daar in Gilgal het hulle voor die Here
aangekondig dat Saul koning is. Hulle het daar maaltydoffers voor die
Here gebring, en Saul en al die manskappe van Israel was baie bly.

I SAMUEL 12

1Samuel het vir die hele Israel gesê: Kyk, ek het aan julle versoek
toegegee; soos julle vir my gevra het, het ek 'n koning oor julle
aangestel. 2Hier is die koning dan nou. Hy sal julle lei. Maar ek het
oud en grys geword en my seuns is hier saam met julle. Ek het julle
van my jeug af tot nou toe gelei. 3Lê dan nou getuienis teen my af in
die teenwoordigheid van die Here en sy gesalfde. Van wie het ek 'n os
gevat? Van wie het ek 'n donkie gevat? Wie het ek benadeel of wie het
ek verdruk? Uit wie se hand het ek omkoopgeld aangeneem om 'n
onreg oor te sien? Ek sal dit terugbetaal. 4Toe antwoord hulle: U het
ons nie benadeel en ons ook nie verdruk nie. U het van niemand iets
gevat nie. 5Verder sê Samuel vir hulle: Die Here is hier by julle getuie,
en sy gesalfde is vandag ook getuie dat julle niks teen my gevind het
nie. En hulle sê: Hy is getuie. 6Samuel sê toe vir die volk: Die Here
deur wie Moses en Aäron gemaak is wat hulle was, en deur wie julle
voorgeslag uit Egipte gebring is, is getuie. 7Kom staan nou hier dat ek
julle voor die Here kan onderrig op grond van al die reddingsdade van
die Here wat Hy vir julle en julle voorgeslag gedoen het. 8Nadat Jakob
in Egipte gekom het, het julle voorvaders na die Here geroep om hulp.
Die Here het toe vir Moses en Aäron gestuur, en hulle het julle
voorvaders uit Egipte uit gelei en in hierdie land laat woon. 9Maar
julle voorvaders het die Here hulle God vergeet. Hy het hulle oorgegee
in die mag van Sisera, die leëraanvoerder van Hasor, en in die mag
van die Filistyne en van die koning van Moab, wat almal teen julle
voorvaders oorlog gemaak het. 10Hulle het na die Here geroep om hulp
en het bely: Ons het gesondig, want ons het die Here verlaat en ons
het die Baäls en die Astartes gedien. Red ons tog nou uit die mag van
ons vyande, en ons sal U dien.' 11Toe het die Here vir Jerubbaäl, Barak,
Jefta en Samuel gestuur en julle bevry uit die mag van julle vyande
rondom julle sodat julle rustig kon woon. 12Toe julle sien dat koning
Nagas van die Ammoniete teen julle optrek, het julle vir my gesê: Nee,
daar moet 'n koning oor ons heers,' hoewel die Here julle God tog julle
koning is. 13Hier is dan nou die koning vir wie julle verkies het, op wie
julle aangedring het. Kyk, die Here het 'n koning oor julle aangestel.
14As julle eerbied aan die Here betoon, Hom dien en na sy stem luister
en julle ook nie verset teen die bevel van die Here nie, julle sowel as
die koning wat oor julle regeer, sal die Here julle God by julle wees.
15As julle nie na die stem van die Here luister nie en ongehoorsaam is
aan die bevel van die Here, sal die Here teen julle wees, soos teen julle
voorvaders. 16Staan nog net 'n rukkie en let op hierdie groot ding wat
die Here voor julle oë gaan doen. 17Hoewel dit nou nie reëntyd is nie,
gaan ek die Here aanroep sodat Hy donderslae en 'n stortreën gee. Kyk

daarna en besef dan dat julle in die oë van die Here 'n baie verkeerde
ding gedoen het deur vir julle 'n koning te vra. 18Samuel het die Here
aangeroep, en die Here het op dieselfde dag donderslae en 'n stortreën
gegee, en die hele volk het groot ontsag gekry vir die Here, en ook vir
Samuel. 19Die hele volk het vir Samuel gesê: Bid tot die Here u God vir
ons sodat ons nie sterwe nie, want by al ons sondes het ons nog
boonop 'n verkeerde ding gedoen deur vir ons 'n koning te vra.
20Samuel sê toe vir die volk: Moenie bang wees nie, julle het nou wel
hierdie verkeerde dinge gedoen, maar moet nou net nie van die Here
af wegdraai nie. Dien die Here met julle hele hart. 21Moenie agter
afgode aan wegdraai nie. Hulle kan nie help of red nie, want hulle is
niks. 22Ter wille van sy groot Naam sal die Here nie sy volk prysgee
nie. Die Here het besluit om julle sy volk te maak. 23Ook ek sal nie
teen die Here sondig deur op te hou om vir julle te bid nie. Ek sal julle
aanhou onderrig in die goeie en reguit pad. 24Wees net gehoorsaam
aan die Here en dien Hom opreg en met julle hele hart. Let op die
groot dinge wat Hy vir julle gedoen het. 25Maar as julle opsetlik
verkeerd doen, sal julle sowel as julle koning uitgewis word.

I SAMUEL 13

1Saul het al 'n jaar of twee as koning oor Israel geregeer, 2toe kies hy
vir hom drie afdelings uit Israel uit. Twee afdelings was by hom in
Mikmas en in die bergwêreld van Bet-El. Een afdeling was by Jonatan
in Gibea in Benjamin. Saul het die res van die manskappe huis toe
gestuur. 3Toe Jonatan die Filistynse wagpos wat in Gibea was,
oorrompel het, het die Filistyne daarvan gehoor. Saul het oor die hele
land die ramshoring laat blaas om die Hebreërs op te roep. 4Die hele
Israel het gehoor dat Saul die wagpos van die Filistyne oorrompel het
en dat Israel in onguns gebring was by die Filistyne. Die manskappe is
bymekaargeroep by Saul in Gilgal. 5Die Filistyne het bymekaargekom
om teen Israel te veg: dertig afdelings strydwaens en ses afdelings
perderuiters en manskappe so baie soos die sand van die see. Hulle het
opgetrek en kamp opgeslaan by Mikmas oos van Bet-Awen. 6Israel het
gemerk dat hy in die moeilikheid is, want die volk was in 'n hoek
vasgekeer. Die volk het in spelonke, grotte, hol kranse, gate en droë
putte gaan wegkruip. 7En sommige Hebreërs het deur die Jordaan
gegaan na Gad en na Gilead toe. Saul was egter nog in Gilgal en al die
manskappe by hom was doodbang. 8Hy het sewe dae gewag, die tyd
soos afgespreek met Samuel, maar Samuel het nie by Gilgal opgedaag
nie. Toe die manskappe wat by Saul was, begin dros het, 9het hy gesê:
Bring die brandoffer en die maaltydoffers na my toe. Hy het toe self
die brandoffer geoffer. 10En toe gebeur dit! Net toe hy die brandoffer
klaar verbrand het, kom Samuel daar aan. Saul het na hom toe
uitgegaan om hom te groet. 11Samuel vra hom toe: Wat het jy
aangevang? En Saul het gesê: Ek het gesien die manskappe loop van
my af weg, en u het nie opgedaag op die tyd wat ons afgespreek het
nie. Die Filistyne het bymekaargekom by Mikmas, 12en toe dink ek: die
Filistyne sal nou-nou teen my afkom na Gilgal toe en ek het nog nie
aan die Here 'n offer gebring nie. Toe het ek dit gewaag om self die
brandoffer te bring. 13Maar Samuel sê vir Saul: Jy het dwaas gehandel.
As jy maar die bevel van die Here jou God wat Hy jou gegee het,
nagekom het! Waarlik, dan sou die Here nou jou koningskap oor Israel
vir altyd bevestig het. 14Maar nou sal jou koningskap nie bestendig
word nie. Die Here sal vir Hom 'n man na sy hart soek. Die Here sal
hóm aanstel as regeerder oor sy volk, want jy het nie gedoen wat die
Here jou beveel het nie. 15Samuel het daarna opgestaan en van Gilgal
af na Gibea in Benjamin toe vertrek. Saul het toe die manskappe wat
nog by hom was, getel: omtrent ses honderd man. 16En terwyl Saul en
sy seun Jonatan en die manskappe by hulle in Gibea in Benjamin was,
was die Filistynse kamp nog steeds by Mikmas. 17Daar het toe 'n
roofbende in drie afdelings uit die kamp van die Filistyne uitgegaan.

Die een afdeling het in die rigting van Ofra na die Sualstreek toe
gedraai. [18]Die tweede het in die rigting van Bet-Goron gedraai, en nog
'n afdeling het gedraai in die rigting van die gebied wat afkyk op die
Seboïmdal na die woestyn se kant toe. [19]Daar was geen smid in die
hele Israel nie, want die Filistyne het gesê die Hebreërs sal swaarde of
spiese maak. [20]Daarom moes elke Israeliet na die Filistyne toe gaan om
sy ploegskaar of skoffelpik of byl of ander gereedskap te laat slyp.
[21]Dit was die geval met die skerpmaak van ploegskare, skoffelpikke,
drietandvurke en byle en ook met die regmaak van osprikkels. [22]So het
dit dan gebeur dat in die oorlogstyd nie een van die manskappe by
Saul en Jonatan 'n swaard of 'n spies gehad het nie; net Saul en sy
seun Jonatan het wapens gehad. [23]In daardie tyd het 'n patrollie van
die Filistyne die pas by Mikmas beset.

I SAMUEL 14

1Op 'n dag sê Jonatan seun van Saul toe vir sy wapendraer: Kom ons
gaan oor na die patrollie van die Filistyne toe daar oorkant. Hy het dit
egter nie vir sy pa vertel nie. 2Saul was toe onder 'n granaatboom by
die dorsvloer net buite Gibea met omtrent ses honderd man by hom.
3Die priester Agija seun van Agitub, broer van Ikabod seun van
Pinehas, seun van Eli wat priester van die Here in Silo was, het die
skouerkleed gedra. Maar die manskappe het nie geweet dat Jonatan
weggegaan het nie. 4Weerskante van die pas waar Jonatan probeer
deurgaan het na die patrollie van die Filistyne toe, was daar 'n spits
rots. Die naam van die een rots was Boses en dié van die ander Senne.
5Die een spits het soos 'n pilaar aan die noordekant teenoor Mikmas
gestaan, en die ander aan die suidekant teenoor Gibea. 6Jonatan het
vir sy wapendraer gesê: Kom ons gaan oor na die patrollie van hierdie
heidene toe. Miskien sal die Here ons help. Hy kan red, deur baie of
deur min. 7En sy wapendraer sê vir hom: Net soos u wil. Ek is tot u
diens. 8Jonatan sê toe vir hom: Nou toe, kom ons gaan in hulle rigting
sodat hulle ons kan sien. 9As hulle vir ons sê: Staan stil totdat ons by
julle kom,' bly ons hier onder staan. Ons gaan dan nie op na hulle toe
nie. 10Maar as hulle vir ons sê: Kom op na ons toe,' gaan ons na hulle
toe, want dan sal dit vir ons die teken wees dat die Here hulle in ons
mag gee. 11Toe die Filistynse patrollie die twee sien, het die Filistyne
gesê: Kyk daar! Party Hebreërs het uitgekom uit die gate waarin hulle
weggekruip het. 12En die manne van die patrollie het vir Jonatan en sy
wapendraer uitgedaag: Kom op na ons toe dat ons julle 'n les kan leer.
Jonatan het vir sy wapendraer gesê: Klim agter my aan! Die Here het
hulle in die mag van Israel oorgegee. 13Jonatan het hande-viervoet
opgeklouter met sy wapendraer op sy hakke. Die vyand het voor
Jonatan geval, en agter hom het sy wapendraer hulle doodgemaak.
14In hierdie eerste slagting deur Jonatan en sy wapendraer het omtrent
twintig man geval, en dit op 'n klein stukkie grond. 15Toe het die hele
leër van die vyand paniekbevange geword, in die laer en in die veld;
die patrollie en die roofbende het ook paniekbevange geword: daar
was 'n aardbewing en God het hulle paniekbevange gemaak. 16Toe die
wagte van Saul by Gibea in Benjamin sien dat die menigte in
beroering is en in die rondte maal, 17het Saul vir die manskappe by
hom gesê: Stel dadelik vas wie van ons is weg. Hulle het vasgestel
Jonatan en sy wapendraer is nie daar nie. 18Saul sê toe vir Agija: Bring
die ark van God nader. Die ark van God was in dié tyd by die
Israeliete. 19Terwyl Saul nog met die priester aan die praat was, het die
rumoer in die laer van die Filistyne steeds groter geword. Toe sê Saul
vir die priester: Laat staan maar! 20Saul en die manskappe by hom het

bymekaargekom en toe hulle by die geveg kom, was die Filistyne
besig om onder mekaar te veg. Daar was baie groot verwarring.
21Boonop het die Hebreërs wat voorheen saam met die Filistyne se leër
opgetrek het, oorgeloop na die Israeliete toe wat by Saul en Jonatan
was. 22Al die Israeliete wat in die Efraimsberge weggekruip het, het
gehoor dat die Filistyne vlug en het hulle agterna gesit. 23Die Here het
Israel daardie dag gered. Hulle het veg-veg by Bet-Awen verbygegaan.
24Elke Israeliet het daardie dag kom veg. Saul het die manskappe 'n
eed opgelê en gesê: 'n Ramp tref dié een wat voor vanaand iets eet. Ek
wil my op my vyande wreek. Nie een van die manskappe het aan iets
geproe nie. 25Die gebied was bosagtig en daar was veldheuning. 26Toe
die manskappe in die bos kom, het dit sommerso gedrup van die
heuning en tog het niemand sy mond aan iets gesit nie, want die
manskappe was bang vir die eed wat hulle opgelê is. 27Jonatan het
egter nie gehoor toe sy pa die leër die eed opgelê het nie. Hy het die
punt van sy kierie in 'n heuningkoek gesteek en daarvan geëet. Dit het
hom nuwe krag gegee. 28Een van die manskappe sê toe vir hom: Jou
pa het die manskappe 'n streng eed opgelê en gesê: 'n Ramp tref dié
een wat vandag iets eet.' Daarom is die manskappe nou uitgeput.
29Maar Jonatan sê: My pa het 'n ramp oor die land gebring. Kyk net,
ek het nuwe krag gekry omdat ek hierdie bietjie heuning geproe het.
30As die manskappe vandag maar net ongehinderd kon geëet het van
die buit wat van die vyand afgevat is, sou die slagting onder die
Filistyne nou sommer baie groot gewees het. 31Daardie dag het hulle
die Filistyne verslaan van Mikmas af tot by Ajalon, maar toe was die
manskappe heeltemal gedaan. 32Hulle het op die buit toegesak en
kleinvee, beeste en kalwers gevat en op die grond geslag en sommerso
by die bloed geëet. 33Daar is toe aan Saul gesê: Die manskappe sondig
teen die Here deur by die bloed te eet. Toe sê hy: Julle doen verkeerd.
Rol dadelik 'n groot klip na my toe! 34Verder het Saul gesê: Loop
tussen die manskappe deur en sê vir hulle: Elkeen moet sy bees of stuk
kleinvee na my toe bring en op die klip slag en dan gaan eet, sodat
hulle nie teen die Here sondig deur by die bloed te eet nie. Daardie
nag het al die manskappe elkeen self sy bees gebring en daar by Saul
geslag. 35Saul het 'n altaar vir die Here gebou: hy het die klip gebruik
om 'n altaar vir die Here te bou. 36Daarna het Saul gesê: Laat ons die
Filistyne vannag agtervolg. Laat ons hulle plunder tot môre ligdag.
Ons moenie een van hulle laat oorbly nie. Die manskappe sê toe: Maak
soos u goedvind. Maar die priester antwoord: Laat ons God hier
raadpleeg! 37Toe het Saul vir God gevra: Moet ek die Filistyne
agtervolg? Sal U hulle in Israel se mag oorgee? Maar God het hom nie
toe geantwoord nie. 38Saul sê toe vir al die offisiere: Kom hiernatoe dat
julle kan uitvind en self sien wie vandag gesondig het. 39Al is dit ook
my seun Jonatan moet hy sekerlik sterwe, so seker as wat die Here

leef, Hy wat vir Israel red. Maar geen enkele manskap het vir Saul
geantwoord nie. 40Toe sê hy vir die hele Israel: Julle moet eenkant toe
staan. Ek en my seun Jonatan sal anderkant toe staan. En die
manskappe sê vir Saul: Maak soos u goedvind. 41Saul het vir die Here
gevra: God van Israel, gee tog 'n beslissing. Jonatan en Saul is
aangewys, en die manskappe is van blaam onthef. 42Toe sê Saul: Julle
moet loot tussen my en my seun Jonatan. Jonatan is aangewys, 43en
Saul het vir hom gesê: Vertel my tog wat jy gedoen het. Jonatan het
vir hom vertel. Hy het gesê: Ek het net met die punt van my kierie 'n
bietjie heuning geproe. Maar ek is bereid om te sterf. 44Saul sê toe: Dit
was 'n eed, Jonatan, jy moet beslis sterf! 45Maar die manskappe sê vir
Saul: Moet Jonatan wat hierdie groot uitkoms vir Israel bewerk het,
sterf? Beslis nie! So seker as die Here leef, daar sal vandag geen haar
van Jonatan se kop op die grond val nie, want met God se hulp het hy
die Filistyne verslaan. So het die manskappe vir Jonatan los gekry, en
hy het nie gesterf nie. 46Saul het die agtervolging van die Filistyne
gestaak, en die Filistyne het na hulle gebied toe teruggegaan. 47Nadat
Saul seker was van die koningskap oor Israel, het hy oorlog gemaak
teen al sy vyande in die omgewing: teen Moab en die Ammoniete;
teen Edom en die konings van Soba; teen die Filistyne en teen almal
wat teen hom gedraai het en gerebelleer het. 48Saul het dapper
opgetree en die Amalekiete verslaan. Sodoende het hy Israel gered uit
die mag van dié wat hom geplunder het. 49Die seuns van Saul was
Jonatan, Jiswi en Malkisua; die name van sy twee dogters was Merab,
die oudste, en Mikal, die jongste. 50Die naam van Saul se vrou was
Aginoam dogter van Agimaäs, en die hoof van Saul se leër was Abner
seun van Ner, 'n oom van Saul. 51Kis, Saul se pa, en Ner, Abner se pa,
was seuns van Abiël. 52Gedurende die hele bewind van Saul was daar
gedurig oorlog teen die Filistyne, en Saul het elke sterk of dapper man
van wie hy gehoor het, by hom laat aansluit.

I SAMUEL 15

1Samuel het vir Saul gesê: Dit is vir my wat die Here gestuur het om
jou tot koning oor sy volk Israel te salf. Luister nou na die woorde van
die Here. 2So het die Here die Almagtige gesê: Ek het nie vergeet wat
Amalek Israel aangedoen het nie, hoe hy Israel teengestaan het toe
hulle uit Egipte getrek het. 3Gaan verslaan nou vir Amalek. Jy moet
alles wat hy het, om die lewe bring. Jy mag jou oor hom nie ontferm
nie. Jy moet man en vrou doodmaak, kind en suigling, bees en skaap,
kameel en donkie. 4Saul het die manskappe opgeroep. Hy het hulle by
Telaim getel: twee honderd afdelings voetsoldate en tien afdelings uit
Juda. 5Saul het by die woonplek van die Amalekiete aangekom en sy
manskappe laat stelling inneem by 'n spruit. 6Toe het Saul die Keniete
laat weet: Gee gou pad tussen die Amalekiete uit sodat ek julle nie
saam met hulle uit die weg ruim nie, want julle het die Israeliete goed
behandel toe hulle uit Egipte getrek het. Die Keniete het toe tussen die
Amalekiete uit padgegee. 7Saul het daarna die Amalekiete verslaan
van Gawila af tot waar 'n mens kom by Sur teenoor Egipte. 8Hy het
koning Agag van Amalek lewend gevang, maar die hele volk om die
lewe gebring. 9Saul en die manskappe het Agag gespaar en ook die
mooiste kleinvee en beeste, die vetstes, en die lammers en alles wat
mooi was. Saul-hulle wou dit alles nie om die lewe bring nie. Al die
vee wat swak en waardeloos was, het hulle wel van kant gemaak.
10Toe het die woord van die Here tot Samuel gekom: 11Ek is bedroef
daaroor dat Ek Saul koning gemaak het, want hy het van My af
weggedraai en nie my opdragte uitgevoer nie. Samuel was ontsteld en
hy het die Here die hele nag om uitkoms gesmeek. 12Die oggend het
Samuel hom vroeg klaargemaak om Saul te ontmoet. Iemand het vir
Samuel vertel: Saul het by Karmel gekom en nogal vir homself 'n
gedenkteken opgerig. Daarna het hy omgedraai en is hy verby na
Gilgal toe. 13Samuel het toe by Saul gekom, en Saul het vir hom gesê:
Mag die Here u seën! Ek het die opdrag van die Here uitgevoer.
14Samuel vra toe: Wat vir 'n geblêr van kleinvee is daar dan in my ore?
En wat van die gebulk van beeste wat ek hoor? 15Hulle het dit van die
Amalekiete af gebring, antwoord Saul. Dit is die goed wat deur die
manskappe gespaar is, die mooiste kleinvee en grootvee om aan die
Here u God te offer. Die res het ons van kant gemaak. 16En Samuel sê
vir Saul: Bly stil! Laat ek jou vertel wat die Here vannag vir my gesê
het. Saul sê toe vir hom: Praat maar. 17Toe sê Samuel: Al is jy klein in
jou eie oë, is jy tog die hoof van die stamme van Israel. Die Here het
jou gesalf tot koning oor Israel. 18Die Here het jou met 'n doel
uitgestuur en Hy het jou beveel: Trek op, bring die sondaars, die
Amalekiete, om die lewe. Jy moet teen hulle veg totdat jy hulle

uitgeroei het.' 19Waarom het jy nie na die bevel van die Here geluister
nie? En waarom het jy jou aan die buit vergryp en hierdie ding
gedoen wat verkeerd is in die oë van die Here? 20Saul antwoord toe vir
Samuel: Maar ek hét na die bevel van die Here geluister! Ek het
gegaan om te doen waarvoor die Here my gestuur het, ek het vir
koning Agag van Amalek hierheen gebring, maar die Amalekiete het
ek om die lewe gebring. 21Die manskappe het egter uit die buit
kleinvee en beeste gevat, die beste van dié wat van kant gemaak moes
word, om aan die Here u God in Gilgal te offer. 22Maar Samuel
antwoord: Is brandoffers en ander diereoffers net so aanneemlik vir
die Here as gehoorsaamheid aan sy bevel? Nee, gehoorsaamheid is
beter as offerande, om te luister is beter as die vet van ramme.
23Weerspannigheid is net so erg as die sonde van waarsêery;
eiesinnigheid net so erg as die bedrog van afgodery. Omdat jy die
woord van die Here verwerp het, het Hy jou as koning verwerp. 24Saul
sê toe vir Samuel: Ek het gesondig, want ek het die bevel van die Here
en u opdrag oortree omdat ek vir die manskappe bang was en na hulle
versoek geluister het. 25Vergewe tog nou my sonde en kom saam met
my sodat ek tot die Here kan bid. 26Maar Samuel sê vir Saul: Ek sal nie
saam met jou gaan nie, want jy het die woord van die Here verwerp
en die Here het jou verwerp as koning oor Israel. 27Samuel het
weggedraai om te loop, maar Saul het die punt van sy mantel gegryp,
en dit het geskeur. 28Toe sê Samuel vir hom: Die Here het die
koningskap van Israel nou van jou afgeskeur en dit gegee aan jou
naaste wat beter is as jy. 29Die Ewige van Israel lieg nie en Hy
verander nie van gedagte nie, want Hy is nie 'n mens dat Hy van
gedagte sou verander nie. 30Ek het gesondig, sê Saul toe. Eer my tog
net voor die leiers van die volk en voor Israel deur saam met my te
kom sodat ek die Here u God kan aanbid. 31Samuel het met Saul
saamgegaan, en Saul het die Here aanbid. 32Toe beveel Samuel: Bring
vir koning Agag van Amalek na my toe. Agag het opgeruimd na hom
toe geloop en gesê: Nou is ek nie meer bang dat hulle my sal
doodmaak nie. 33Samuel het vir hom gesê: Soos jou swaard vrouens
kinderloos gemaak het, so sal jou ma onder die vrouens kinderloos
wees. En Samuel het vir Agag in stukke gekap voor die Here in Gilgal.
34Samuel het na Rama toe gegaan, terwyl Saul na sy huis toe in Gibea
gegaan het. 35Tot die dag van sy dood het Samuel nie weer vir Saul
gesien nie. Samuel het oor Saul getreur, en die Here was bedroef
daaroor dat Hy vir Saul koning oor Israel gemaak het.

I SAMUEL 16

1Die Here het vir Samuel gesê: Hoe lank gaan jy nog oor Saul treur
nadat Ek hom as koning oor Israel verwerp het? Maak 'n horing vol
olie en gaan na Betlehem toe! Ek stuur jou na Isai toe, want onder sy
seuns sien Ek vir My 'n koning. 2Samuel vra toe: Hoe kan ek gaan? As
Saul dit hoor, sal hy my doodmaak. En die Here sê vir hom: Neem 'n
vers saam en sê: Ek het gekom om vir die Here 'n offer te bring.' 3Nooi
dan vir Isai na die offer toe. Ek sal jou meedeel wat jy moet doen. Salf
vir My dié een wat Ek jou sal beveel. 4Samuel het gedoen wat die Here
gesê het. By sy aankoms in Betlehem het die leiers van die stad hom
ontsteld tegemoet gekom en gesê: Kom u in vrede? 5En hy het gesê: Ja.
Ek het gekom om vir die Here 'n offer te bring. Reinig julle en kom
saam met my na die offer toe. Hyself het vir Isai en sy seuns gereinig
en hulle na die offer toe genooi. 6Toe hulle inkom, het Samuel vir
Eliab gesien en gedink: die gesalfde van die Here staan hier voor die
Here. 7Maar Hy sê vir Samuel: Moenie na sy voorkoms of sy
buitengewone lengte kyk nie, want Ek het hom nie gekies nie. Die
Here kyk nie na dieselfde dinge as die mens nie. Die mens kyk na die
uiterlike, maar die Here na die innerlike. 8Toe roep Isai vir Abinadab
en laat hom voor Samuel verbygaan en hy dink: die Here het ook
hierdie een nie gekies nie. 9Daarna het Isai vir Samma laat verbygaan,
maar Samuel het gedink: die Here het ook hierdie een nie gekies nie.
10Nadat Isai sewe van sy seuns voor Samuel laat verbygaan het, sê
Samuel vir Isai: Die Here het nie een van hulle gekies nie. 11Daarop het
Samuel vir Isai gevra: Is dit al jou seuns dié? En hy het geantwoord:
Die jongste is nog oor, maar hy pas nou skape op. Toe sê Samuel vir
Isai: Laat haal hom, want ons eet nie voordat hy hier is nie. 12Isai het
hom laat haal. Hy het 'n rooi gelaatskleur gehad, mooi oë en 'n goeie
voorkoms. Toe sê die Here: Staan op, salf hom, want dis hý. 13Samuel
het die horing met olie gevat en hom voor sy broers gesalf. Die Gees
van die Here het van daardie dag af kragtig in Dawid gewerk. Daarna
het Samuel klaargemaak en na Rama toe teruggegaan. 14Maar die Gees
van die Here het van Saul gewyk, en 'n bose gees wat deur die Here
gestuur is, het hom voortdurend ontstel. 15Die amptenare van Saul het
vir hom gesê: U word ontstel deur 'n boosaardige gees wat deur God
gestuur is. 16Die koning moet maar net praat, dan soek ons iemand wat
die lier kan speel. As die boosaardige gees u pla, kan die man speel, en
u sal beter voel. 17Saul sê toe vir sy amptenare: Kyk maar vir my uit na
'n man wat goed kan speel en bring hom na my toe. 18Een van die
amptenare antwoord hom: Ek het 'n seun van Isai die Betlehemmer
hoor speel. Hy is 'n dapper man en 'n goeie vegter. Hy kan sy woord
goed doen en het 'n goeie voorkoms. Die Here is by hom. 19Saul het

boodskappers na Isai toe gestuur met die versoek: Stuur jou seun
Dawid wat by die kleinvee is, na my toe. 20Isai het toe brood, 'n sak
wyn en 'n klein bokkie gevat en dit op 'n donkie met sy seun Dawid na
Saul toe gestuur. 21So het Dawid dan by Saul gekom en vir hom
gewerk. Saul het baie van Dawid gehou, sodat hy Saul se wapendraer
geword het. 22Saul het ook na Isai toe gestuur en laat vra: Laat Dawid
tog vir my werk, ek hou van hom. 23Telkens wanneer die boosaardige
gees in Saul was, het Dawid die lier gevat en daarop gespeel. Dan het
Saul bedaar, en die boosaardige gees het van hom af padgegee.

I SAMUEL 17

1Die Filistyne het hulle krygsmag opgeroep. Hulle het bymekaargekom
in Soko wat aan Juda behoort, en het kamp opgeslaan in Efes-
Dammim tussen Soko en Aseka. 2Saul en die manskappe van Israel het
bymekaargekom en kamp opgeslaan in die laagte by die groot boom
en teenoor die Filistyne stelling ingeneem om te veg. 3Die Filistyne het
teen die een rant gestaan, en die Israeliete teen die ander, met 'n smal
vallei tussen hulle. 4Toe kom daar 'n baasvegter uit die laer van die
Filistyne uit. Sy naam was Goliat en hy was afkomstig uit Gat. Hy was
drie meter lank. 5Daar was 'n bronshelm op sy kop, en hy het 'n harnas
met skubbe aangehad. Die gewig van die harnas was sewe en vyftig
kilogram. 6Daar was bronsskerms voor sy bene en tussen sy wapens
was daar 'n bronsswaard. 7Die steel van sy spies was so dik soos die
dwarsbalk van 'n weefstoel, en die ysterlem daarvan was sewe
kilogram. Sy skilddraer het voor hom uit geloop. 8Goliat het gaan
staan en na die linies van Israel geroep. Hy het vir hulle gesê: Waarom
het julle uitgekom om gevegslinies op te stel? Is ek nie 'n Filistyn en
julle almal Saul se slawe nie? Kies vir julle iemand om na my toe uit te
kom. 9As hy teen my kan veg en my verslaan, sal ons julle slawe wees.
As ek hom baasraak en verslaan, sal julle ons slawe wees en vir ons
werk. 10Verder het die Filistyn nog gesê: Ek staan die linies van Israel
al heeldag en verkleineer! Gee my tog iemand dat ons teen mekaar
kan veg. 11Toe Saul en die hele Israel hoor wat die Filistyn sê, het
hulle geskrik en baie bang geword. 12Dawid was die seun van 'n
Efratiet, iemand uit Betlehem in Juda met die naam Isai. Hy het ag
seuns gehad. In die tyd van Saul was hierdie man al oud en afgeleef.
13Die drie oudste seuns van Isai het Saul na die oorlog toe gevolg. Die
name van die drie seuns wat gaan veg het, was Eliab die oudste,
Abinadab die tweede, en Samma die derde. 14Dawid was die jongste.
Die drie oudstes het pal met Saul saamgegaan, 15maar Dawid het om
die beurt na Saul toe gegaan en dan weer sy pa se kleinvee in
Betlehem gaan oppas. 16Die Filistyn het veertig dae lank vroeg in die
môre en teen die aand nader gekom en regoor die Israeliete gaan
staan. 17Isai het vir sy seun Dawid gesê: Vat tog vir jou broers sestien
kilogram gebraaide koring en tien brode en bring dit gou vir hulle in
die kamp. 18Die tien kase moet jy na die aanvoerder van die afdeling
toe vat. Dan moet jy sommer kyk of dit nog goed gaan met jou broers,
en 'n bewys daarvan saambring. 19Saul en jou broers en die hele Israel
is in die laagte by die groot boom aan die veg teen die Filistyne.
20Dawid het die môre vroeg opgestaan, die kleinvee aan die wagter
afgegee, die goed opgetel en gegaan soos Isai hom beveel het. Net toe
hy by die kamp aankom, het die leër wat na die gevegslinie toe

uitgaan, die oorlogskreet aangehef. 21Israel en die Filistyne het
naamlik in linies teenoor mekaar stelling ingeneem. 22Dawid het die
pak wat hy gedra het, onder die sorg gelaat van die man wat die goed
oppas, en na die linies toe gehardloop. Toe hy daar aankom, vra hy sy
broers hoe dit gaan, 23en terwyl hy nog met hulle praat, kom die
baasvegter Goliat die Filistyn uit Gat juis uit die linies van die
Filistyne vorentoe en hy praat weer so. Dawid het dit gehoor. 24Toe die
Israeliete die man sien, het hulle almal vir hom gevlug en hulle was
baie bang. 25'n Israeliet sê toe: Julle sien hierdie man wat vorentoe
kom? Hy kom net om Israel te verkleineer. Die man wat hom verslaan
die koning sal daardie man baie ryk maak en sy dogter aan hom gee,
en die man se familie sal in Israel van alle verpligtinge vrygestel wees.
26Dawid het vir die manskappe wat by hom staan, gevra: Wat sal
gebeur met die man wat die skande van Israel wegneem en die
Filistyn daar anderkant verslaan? Wie is hierdie heiden, hierdie
Filistyn, nogal dat hy die linies van die lewende God verkleineer? 27Die
manskappe het dieselfde vir hom gesê: So sal gedoen word aan die
man deur wie die Filistyn verslaan word. 28Dawid se oudste broer
Eliab het gehoor wat hy met die manskappe praat en Eliab het hom
vir Dawid vererg en gesê: Waarom het jy hierheen gekom en aan wie
het jy daardie klompie kleinvee in die droëveld afgegee? Ek ken jou
vermetelheid en kwaadwilligheid. Het jy net hierheen gekom om na
die geveg te kyk? 29Toe sê Dawid: Wat het ek nou gedoen? Is dit dan
nie 'n belangrike saak nie? 30Dawid het van hom af weggedraai na 'n
ander een toe en dieselfde gevra, en die manskap het geantwoord soos
die eerste. 31Die woorde wat Dawid gesê het, het rugbaar geword. Die
manskappe het dit vir Saul vertel, en hy het hom laat haal. 32'n Mens
moenie oor hóm moedeloos word nie, sê Dawid toe vir Saul. Ek sal
gaan en teen hierdie Filistyn veg. 33Maar Saul sê vir Dawid: Jy kan nie
teen hierdie Filistyn gaan veg nie, want jy is jonk en hy 'n vegter van
kindsbeen af. 34Toe sê Dawid vir Saul: As ek die kleinvee vir my pa
oppas, en daar kom 'n leeu of 'n beer en dra 'n lam weg uit die kudde,
35gaan ek agter hom aan en slaan hom dood en red die lam uit sy bek;
as hy op my afstorm, gryp ek hom aan sy baard en slaan hom dood.
36Ek het die leeu en ook die beer doodgeslaan, en hierdie heiden,
hierdie Filistyn, sal soos hulle word, want hy het die linies van die
lewende God verkleineer. 37Verder het Dawid gesê: Die Here, wat my
gered het uit die kloue van die leeu en uit die kloue van die beer, Hý
sal my red uit die mag van hierdie Filistyn. Toe sê Saul vir Dawid:
Gaan, en mag die Here by jou wees. 38Saul het sy eie uitrusting vir
Dawid laat aantrek: hy het 'n bronshelm op sy kop gesit en hom 'n
harnas laat aantrek, 39en Dawid het Saul se swaard bo-oor sy uitrusting
vasgegord. Maar hy kon nie loop nie, want hy was dit nie gewoond
nie. Dawid sê toe vir Saul: Ek kan nie hiermee loop nie, want ek is dit

nie gewoond nie. En Dawid het dit uitgetrek. 40Hy het sy kierie in sy
hand gevat, vyf gladde klippies in die spruit uitgesoek en dit by sy
skaapwagtersgoed in sy slingersak gesit. En met sy slingervel in die
hand het hy op die Filistyn af geloop. 41Die Filistyn het al hoe nader
gekom na Dawid toe, terwyl sy skilddraer voor hom was. 42Toe hy vir
Dawid sien, het die Filistyn hom met minagting aangekyk omdat hy
jonk was, met 'n rooi gelaatskleur en 'n mooi voorkoms. 43Die Filistyn
het vir Dawid gesê: Is ek 'n hond dat jy met kieries na my toe kom? Hy
het Dawid toe in die naam van die Filistynse gode vervloek. 44Verder
het die Filistyn vir Dawid gesê: Kom 'n bietjie hier dat ek jou vleis vir
die roofvoëls en vir die wilde diere kan gee. 45Maar Dawid sê vir die
Filistyn: Jý kom na my toe met 'n dolk en 'n spies en 'n swaard, maar
ék kom na jou toe in die Naam van die Here die Almagtige, die God
van die linies van Israel, wat jy verkleineer het. 46Vandag sal die Here
jou in my mag oorgee sodat ek jou kan verslaan en jou kop van jou lyf
afkap. Dan sal ek vandag nog die lyke van die Filistynse laer vir die
roofvoëls en vir die wilde diere gee, sodat die hele wêreld kan besef
dat Israel 'n God het. 47Dan sal hierdie hele skare besef dat die Here
nie deur swaard of spies verlos nie, maar dat die oorlog aan die Here
behoort en dat Hy julle in ons mag oorgee. 48Toe die Filistyn regmaak
en nader kom om Dawid te ontmoet, het Dawid die Filistyn vinnig op
die vegterrein tegemoet gehardloop. 49Toe steek Dawid sy hand in die
sak, vat 'n klip daaruit, gooi met die slingervel, en tref die Filistyn teen
die voorkop. Die klip het in sy voorkop ingedring, en hy het vooroor
geval op die grond. 50Met die slingervel en klip was Dawid sterker as
die Filistyn en het hy hom verslaan en doodgemaak. Dawid het nie
eens 'n swaard by hom gehad nie! 51Toe het Dawid gehardloop, by die
Filistyn gaan staan, sy swaard gevat, dit uit die skede getrek en hom
van kant gemaak: hy het sy kop daarmee afgekap. Die Filistyne het
gesien dat hulle held dood is, en het gevlug. 52Die manskappe van
Israel en Juda het opgestaan, die aanvalskreet uitgeskreeu en die
Filistyne agtervolg tot by die ingang van Gat en die poorte van Ekron,
sodat die gesneuweldes van die Filistyne op die pad van Saärajim af
tot by Gat en Ekron gelê het. 53Daarna het die Israeliete teruggekom
van die strawwe agtervolging van die Filistyne af en hulle kamp
geplunder. 54Dawid het die kop van die Filistyn gevat en dit na
Jerusalem toe gebring, maar die Filistyn se wapens het hy in sy eie
tent gaan sit. 55Toe Saul vir Dawid sien uitgaan om die Filistyn te
ontmoet, het hy vir Abner die hoof van die leër gevra: Abner, wie se
kind is dié jong man tog? Abner het geantwoord: So seker as u leef, U
Majesteit, ek weet nie. 56Die koning sê toe: Vra jy tog wie se kind die
jong man is. 57Toe Dawid terugkom nadat hy die Filistyn verslaan het,
het Abner hom gevat en voor Saul gebring met die kop van die
Filistyn nog in sy hand. 58Saul het vir hom gevra: Seun, wie se kind is

jy? Die kind van u onderdaan Isai, uit Betlehem, het Dawid geantwoord.

I SAMUEL 18

1Nadat Dawid klaar met Saul gepraat het, het Jonatan baie geheg
geraak aan Dawid en hom liefgekry soos homself. 2Dieselfde dag nog
het Saul vir Dawid saamgevat huis toe en hom nie toegelaat om na sy
pa se huis toe terug te gaan nie. 3Jonatan en Dawid het 'n verbond
gesluit omdat Jonatan hom liefgekry het soos homself. 4Jonatan het
die mantel wat hy aangehad het, uitgetrek en dit vir Dawid gegee, ook
sy uitrusting, sy swaard, sy boog en sy gordel. 5Dawid het toe opgetrek
teen elkeen teen wie Saul hom uitgestuur het. Hy was suksesvol, en
Saul het hom oor die soldate aangestel. Die hele volk en Saul se
amptenare het dit goedgevind. 6Toe Dawid teruggekom het nadat hy
die Filistyn verslaan het en Saul-hulle op pad was huis toe, het die
vroue van al die dorpe van Israel uitgegaan om te sing, en die
danseresse het koning Saul tegemoet gegaan met tamboeryne en
driesnarige musiekinstrumente en met gejubel. 7Die vroue het gedans
en gesing: Saul het sy duisende verslaan, maar Dawid sy tienduisende!
8Daaroor het Saul hom vererg. Dit het hom nie geval nie en hy het
gesê: Aan Dawid het hulle tienduisende gegee en aan my duisende.
Die koningskap sal ook nog syne word! 9Van toe af het Saul vir Dawid
gewantrou. 10Die volgende dag het 'n boosaardige gees wat deur God
gestuur is, vir Saul beetgepak, sodat hy in sy huis te kere gegaan het
soos 'n waansinnige. Soos gewoonlik het Dawid op die lier gespeel. In
die hand van Saul was daar 'n spies. 11Toe lig Saul die spies op en
dink: ek gaan vir Dawid teen die muur vaspen. Maar Dawid het
weggekoes, selfs twee maal. 12Saul het bang geword vir Dawid omdat
die Here by hom was, maar die Here het vir Saul verlaat. 13Saul het
daarna nie meer vir Dawid by hom laat bly nie en hom aangestel as
hoof van 'n leërafdeling. Hy het in die oorlog as aanvoerder van die
manskappe opgetree 14en in alles sukses behaal omdat die Here by
hom was. 15Saul het opgemerk dat Dawid baie suksesvol was, en Saul
was bang vir hom. 16Maar die hele Israel en Juda was lief vir Dawid,
en hy het in die oorlog as hulle aanvoerder opgetree. 17Later het Saul
vir Dawid gesê: Hier is my oudste dogter Merab. Ek gee haar aan jou
as vrou. Jy moet net vir my 'n dapper man wees en die oorloë van die
Here voer. Saul het naamlik gedink: ek moenie teen hom wees nie.
Laat die Filistyne teen hom wees. 18Dawid sê toe vir Saul: Wie is ek en
wie is my broers en my familie in Israel dat ek die koning se
skoonseun mag word? 19Maar teen die tyd dat Saul se dogter Merab
aan Dawid gegee moes word, is sy aan Adriël die Megolatiet as vrou
gegee. 20Saul se ander dogter, Mikal, was verlief op Dawid, en toe dit
aan Saul vertel is, was hy in sy skik daarmee. 21Saul het naamlik
gedink: ek sal haar aan hom gee dat sy vir hom 'n vangstrik word en

die Filistyne teen hom kan wees. So het Saul dan twee keer vir Dawid
gesê: Jy kan vandag my skoonseun word. 22Saul het sy amptenare
beveel: Sê so ongemerk vir Dawid: Jy weet, die koning hou van jou en
al sy amptenare is lief vir jou. Word nou maar die koning se
skoonseun. 23Saul se amptenare het hierdie boodskap vir Dawid in die
oor gefluister en Dawid het gesê: Dink julle dis 'n kleinigheid om die
koning se skoonseun te word? Ek is maar 'n arm man sonder aansien.
24Saul se amptenare het hom meegedeel wat Dawid gesê het. 25Maar
Saul het gesê: So moet julle vir Dawid sê: Die koning wil niks anders
as honderd voorhuide van die Filistyne as huweliksvergoeding hê nie,
om so wraak te neem teen sy vyande. Saul se gedagte was om Dawid
deur die Filistyne te laat omkom. 26Saul se amptenare het hierdie
woorde aan Dawid meegedeel, en Dawid het ingestem om die koning
se skoonseun te word. Dawid het nie tyd verspeel nie, 27maar
klaargemaak, en hy en sy manskappe het twee honderd Filistyne gaan
doodmaak. Dawid het hulle voorhuide gebring, en dié is almal aan die
koning oorhandig sodat Dawid die koning se skoonseun kon word.
Saul het sy dogter Mikal aan hom gegee as vrou. 28Dit het vir Saul
duidelik geword dat die Here by Dawid is. Boonop het Saul se dogter
Mikal vir Dawid liefgehad. 29Toe het Saul nog banger geword vir
Dawid, Saul was vir goed vyandig teenoor hom. 30Die regeerders van
die Filistyne het herhaaldelik opgetrek om oorlog te maak, maar elke
keer as hulle optrek, het Dawid meer sukses gehad as die offisiere van
Saul, sodat hy groot aansien verkry het.

I SAMUEL 19

1Saul het naderhand selfs met sy seun Jonatan en met al sy offisiere
gepraat om Dawid dood te maak. Maar Saul se seun Jonatan het baie
van Dawid gehou. 2Toe het Jonatan vir Dawid vertel: My pa wil jou
doodmaak. Jy moet tog môreoggend versigtig wees. Gaan sit op 'n
beskutte plek en kruip weg. 3Dan sal ek in die veld waar jy is, langs
my pa gaan staan en met hom oor jou praat. As ek agterkom hoe dit
gesteld is, sal ek jou dit vertel. 4Jonatan het toe vir Dawid voorspraak
gedoen by Saul en vir hom gesê: Die koning moet hom tog nie aan sy
onderdaan Dawid besondig nie, want hy het u geen kwaad aangedoen
nie, sy dade was baie voordelig vir u. 5Hy het sy lewe gewaag en die
Filistyn verslaan dié keer toe die Here die groot uitkoms vir die hele
Israel bewerk het. U het dit gesien en u was self bly. Waarom sal u
sonde doen oor 'n onskuldige man en vir Dawid sonder rede
doodmaak? 6Saul het na Jonatan geluister en 'n eed afgelê: So seker as
die Here leef, hy sal nie doodgemaak word nie. 7Hierná het Jonatan
vir Dawid gaan roep, en Jonatan het hom die hele gesprek meegedeel.
Jonatan het vir Dawid na Saul toe gebring, en Dawid het vir Saul
gedien soos voorheen. 8Daar het weer 'n keer oorlog gekom, en Dawid
het opgetrek om teen die Filistyne te veg. Hy het hulle in 'n bloedige
veldslag verslaan, en hulle het voor hom gevlug. 9Saul het in sy huis
gesit met sy spies in sy hand, en Dawid het op die lier gespeel. Toe 'n
boosaardige gees wat deur die Here gestuur is, oor Saul kom, 10het hy
geprobeer om Dawid teen die muur vas te pen met die spies. Maar
Dawid het weggekoes, en Saul het die spies teen die muur vasgegooi.
Dawid het gevlug en daardie nag ontsnap. 11Toe stuur Saul mense na
Dawid se huis toe om hom dop te hou en hom in die môre dood te
maak. Maar sy vrou Mikal het hom gewaarsku: As jy nie vannag vlug
nie, word jy môre doodgemaak. 12Mikal het Dawid toe deur die
venster laat afsak. Hy het weggegaan, gevlug en ontsnap. 13Maar Mikal
het die afgodsbeeld gevat en op die bed neergesit. Sy het 'n
bokhaarnet om die beeld se kop gedraai en dit met 'n kombers
toegemaak. 14Toe Saul se mense daar kom om vir Dawid te vang, sê sy:
Hy is siek. 15Daarna het Saul sy manne gestuur om na Dawid te gaan
kyk en beveel: Bring hom na my toe met bed en al dat ek hom kan
laat doodmaak. 16Die manne het ingekom, en toe lê die afgodsbeeld op
die bed, met die bokhaarnet aan die koppenent. 17Saul sê toe vir
Mikal: Waarom het jy my so bedrieg en my vyand vrygelaat om te
ontsnap? Maar Mikal het vir Saul geantwoord: Hy het vir my gesê:
Laat my gaan, anders maak ek jou dood. 18Ondertussen het Dawid
gevlug en ontsnap en by Samuel in Rama gekom en hom alles vertel
wat Saul hom aangedoen het. Hy en Samuel het in die woonkwartiere

van die profete gaan woon. 19Daarna is aan Saul berig: Weet u, Dawid
is in die profetekwartiere in Rama. 20Daarop stuur Saul boodskappers
om Dawid gevange te neem. Toe hulle die groep profete sien wat besig
was om as profete op te tree onderwyl Samuel hulle voorgaan, het die
Gees van God oor die boodskappers van Saul gekom, en hulle het self
ook begin om as profete op te tree. 21Dit is aan Saul vertel, en hy het
ander boodskappers gestuur. Ook húlle het self begin om as profete op
te tree. Hy het 'n derde groep boodskappers gestuur, en hulle het óók
begin om as profete op te tree. 22Daarop het hy self na Rama toe
gegaan en toe hy by die groot opgaardam in Seku kom, vra hy: Waar
is Samuel en Dawid? Iemand het geantwoord: Daar in die
profetekwartiere in Rama. 23Hy het na die profetekwartiere toe gegaan
in Rama, en die Gees van God het ook oor hom gekom en hy het so in
die loop begin om as profeet op te tree totdat hy by die kwartiere in
Rama gekom het. 24Ook hý het sy klere uitgetrek en self as profeet
opgetree in die teenwoordigheid van Samuel. Daardie hele dag en nag
het Saul sonder klere op die grond gelê, sodat die mense gevra het: Is
Saul ook onder die profete?

I SAMUEL 20

1Daarna het Dawid uit die profetekwartiere in Rama padgegee en by
Jonatan gekom en vir hom gevra: Wat het ek gedoen? Wat is my
oortreding of wat het ek verkeerd gedoen teenoor jou pa dat hy my
lewe soek? 2Jonatan het hom geantwoord: Nee, wag. Jy sal nie sterwe
nie. Jy weet goed my pa doen niks, groot of klein, sonder om dit
vertroulik vir my te vertel nie. Waarom sou my pa dan hierdie ding vir
my wegsteek? Dit is nie soos jy dink nie. 3Dawid het toe vir Jonatan
met 'n eed verseker: Jou pa weet baie goed dat jy van my hou en hy
het gedink: Jonatan mag dit nie weet nie sodat hy nie sleg voel nie.
Maar so seker as die Here leef en so seker as jy leef, daar is maar net
een tree tussen my en die dood. 4En Jonatan sê vir Dawid: Ek sal vir
jou doen net wat jy wil hê. 5Dawid sê toe vir Jonatan: Môre is dit
nuwemaan, en ek móét saam met die koning aansit om te eet. Maar
laat my gaan dat ek in die veld kan wegkruip tot die derde aand. 6As
jou pa uitdruklik na my vra, moet jy sê: Dawid het my dringend verlof
gevra om gou na sy stad Betlehem toe te gaan, want die hele familie
se jaarlikse offer vind daar plaas.' 7As hy sou sê: Goed!' dan is ek veilig,
maar as hy baie kwaad word, weet dan beslis dat hy klaar besluit het
om my dood te maak. 8Jy het my met 'n verbond van die Here aan jou
verbind. Toon jou trou aan my, en as ek skuldig is, maak jý my dan
dood. Waarom moet jy my nog na jou pa toe bring? 9Toe antwoord
Jonatan: Nee, as ek seker weet dat my pa klaar besluit het om jou
dood te maak, sal ek jou dit beslis laat weet. 10Dawid sê toe vir
Jonatan: Wie sal vir my kom sê of jou pa jou 'n harde antwoord gegee
het? 11Jonatan het daarna vir Dawid gesê: Kom ons gaan uit veld toe.
Hulle twee het veld toe gegaan, 12en Jonatan het vir Dawid gesê: So
seker as die Here die God van Israel leef, ek sal my pa môre of
oormôre pols. Hy sal gunstig gestem wees teenoor jou. So nie, sal ek
na jou toe stuur en dit in die geheim aan jou bekend maak. 13Mag die
Here my om die lewe bring as my pa besluit het om jou dood te maak
en ek jou dit nie in die oor fluister nie en jou nie kans gee om veilig
weg te kom nie. Mag die Here by jou wees soos Hy by my pa was. 14En
as ek dan nog lewe, moet jy die trou van die Here aan my betoon,
sodat ek nie sterwe nie, 15en jy moet jou trou nooit aan my familie
onttrek nie. Selfs wanneer die Here die vyande van Dawid een vir een
van die aarde af wegvee, 16mag Jonatan nie deur die familie van
Dawid uitgeroei word nie, want dan sal die Here dit vergeld deur
Dawid se vyande. 17Jonatan het Dawid dit met 'n eed vir hom laat
belowe vanweë sy liefde vir hom, want hy het hom liefgehad soos
homself. 18Jonatan het ook nog vir hom gesê: Môre is nuwemaan, en jy
sal gemis word omdat jou leë sitplek opgemerk sal word. 19Op die

derde dag moet jy beslis na die plek toe kom waar jy die vorige keer
op die werkdag weggekruip het. Jy moet langs die hoop klippe gaan
sit. 20Ek sal drie pyle aan die kant daarvan verby skiet, asof ek na 'n
teiken skiet. 21Dan sal ek my slaaf stuur: Gaan soek die pyle.' As ek
uitdruklik vir hom sê: Kyk, die pyle is duskant jou; tel hulle op en
kom!' is jy veilig en so seker as die Here leef, daar is dan geen gevaar
nie. 22Maar as ek vir hom sê: Kyk, die pyle is anderkant jou!' moet jy
weggaan. Dan stuur die Here jou weg. 23En wat die saak betref
waaroor ek en jy gepraat het: onthou, die Here is vir altyd getuie
daarvan. 24Dawid het toe in die veld weggekruip. Met nuwemaan het
die koning by die maaltyd aangesit, 25en hy het soos gewoonlik op sy
plek teen die muur gaan sit. Jonatan het regoor hom gesit en Abner
langs Saul. Dawid se leë plek is opgemerk, 26maar op daardie dag het
Saul niks gesê nie, want hy het gedink: daar moes iets gebeur het, en
hy is dalk nie rein nie, hy mag dalk nie aan tafel kom nie. 27Die
volgende dag van die nuwemaan, die tweede dag, is Dawid se leë plek
weer opgemerk. Saul vra toe vir sy seun Jonatan: Waarom het die
seun van Isai gister en vandag nie na die maaltyd toe gekom nie?
28Maar Jonatan het vir Saul geantwoord: Dawid het my dringend
verlof gevra om na Betlehem toe te gaan. 29Hy het gesê: Laat my tog
gaan, want ons het 'n familie-offer in die stad. My broer self het my
laat roep. As u dit goedvind, laat my dan tog gaan sodat ek my broers
kan gaan besoek.' Daarom het hy nie aan die koning se tafel verskyn
nie. 30Toe het Saul hom bloedig vererg vir Jonatan en gesê: Jou rebelse
ellendeling! Jy verkies mos die seun van Isai tot jou eie skande en tot
skande van jou ma wat jou in die wêreld gebring het. 31Solank die
seun van Isai op hierdie aarde leef, sal daar nie plek wees vir jou en
jou koningskap nie. Stuur en bring hom na my toe, hy moet dood!
32Daarop het Jonatan sy pa geantwoord en gevra: Waarom moet hy
doodgemaak word? Wat het hy gedoen? 33Toe Saul die spies na
Jonatan mik om hom dood te maak, het Jonatan geweet sy pa is
vasbeslote om vir Dawid om die lewe te bring. 34Woedend het Jonatan
van die tafel af opgestaan en op die tweede dag van die nuwemaan
niks geëet nie omdat hy bekommerd was oor Dawid en omdat Saul vir
Dawid so sleg behandel. 35In die môre het Jonatan volgens sy afspraak
met Dawid uitgegaan na die veld toe, en daar was 'n jong slaaf by
hom. 36Hy het vir sy slaaf gesê: Hardloop, gaan haal die pyle wat ek
afskiet. Die slaaf het gehardloop en Jonatan het die pyl by hom verby
geskiet. 37Toe die slaaf by die plek kom waarheen Jonatan die pyl
geskiet het, het Jonatan agter hom aan geroep en gesê: Die pyl lê
verder. 38Jonatan het weer agter hom aan geroep: Maak gou! Vinnig!
Moenie tyd mors nie! Die slaaf het toe die pyl opgetel en na Jonatan
toe gekom. 39Hy het van niks geweet nie. Net Jonatan en Dawid het
daarvan geweet. 40Jonatan het sy wapens aan die slaaf wat by hom

was, gegee en vir hom gesê: Loop! Vat dit stad toe. 41Toe die slaaf weg
was, het Dawid opgestaan langs die kliphoop en op sy knieë geval en
drie maal vooroor gebuig. Hulle het mekaar gesoen en saam gehuil
totdat Dawid baie ontroerd geword het. 42Jonatan het vir Dawid gesê:
Gaan in vrede omdat ons twee in die Naam van die Here trou gesweer
het en gesê het: Die Here is vir altyd daarvan getuie tussen ons en
tussen ons twee se nageslagte. 43Dawid het toe klaargemaak en
weggegaan, maar Jonatan is terug stad toe.

I SAMUEL 21

1Dawid het in Nob by die priester Agimelek gekom. Agimelek het
Dawid ontsteld tegemoet gegaan en gevra: Waarom is u alleen?
Waarom is daar niemand by u nie? 2Dawid het vir die priester
Agimelek gesê: Die koning het my 'n opdrag gegee en gesê: Niemand
mag iets weet van die saak waarvoor ek jou stuur en wat ek jou beveel
nie.' Ek het my manskappe op 'n sekere plek bestel. 3Maar nou iets
anders: wat het u byderhand? Gee my tog vyf brode of net wat u
beskikbaar het. 4Die priester het Dawid geantwoord: Ek het nie
gewone brood byderhand nie, hier is net gewyde brood. As die
manskappe hulle tog maar van vrouens weerhou het. 5Toe sê Dawid
vir die priester: Soos altyd wanneer ek gaan oorlog maak, is vrouens
vir ons verbode en daarom is die liggame van die manskappe rein. Al
is dit ook 'n gewone onderneming, is die liggame vandag tog rein. 6Die
priester het toe aan hom gewyde brood gegee, want daar was nie
gewone brood nie, net die offerbrood wat op 'n bepaalde tyd uit die
tempel verwyder word om dit deur vars brood te vervang. 7Een van
Saul se slawe moes daardie dag in die tempel deurbring. Sy naam was
Doëg. Hy was 'n Edomiet, die hoof van Saul se veewagters. 8Dawid het
ook vir Agimelek gesê: Is hier nie miskien 'n spies of 'n swaard
byderhand nie? Ek kon selfs nie eens my swaard of my ander wapens
vat nie, want die saak van die koning was dringend. 9Die priester het
hom geantwoord: Die swaard van Goliat die Filistyn, vir wie u in die
dal by die groot boom verslaan het, is hier, toegedraai in 'n mantel
agter die skouerkleed. Vat dit vir u as u wil, want in hierdie plek is
daar niks behalwe hierdie een nie. En Dawid sê: Daar is nie nog so een
nie. Gee dit vir my. 10Hierná het Dawid klaargemaak en dieselfde dag
nog van Saul af weggevlug na koning Akis van Gat toe. 11Akis se
amptenare het vir hom gesê: Is dit nie Dawid, die koning van die land
nie? Sing hulle nie vir hom in koordanse nie: Saul het sy duisende
verslaan, maar Dawid sy tienduisende! 12Toe Dawid besef wat hulle sê,
het hy baie bang geword vir koning Akis van Gat. 13Daarom het Dawid
hom voor die Filistyne waansinnig gehou, en terwyl hy by hulle was,
het hy hom soos 'n mal mens gedra. Hy het teen die deure van die
poort gekrap en sy spoeg in sy baard laat afloop. 14Akis het vir sy
amptenare gesê: Julle kan mos sien die man is mal. Waarom bring
julle hom na my toe? 15Het ek behoefte aan mal mense dat julle
hierdie een na my toe bring om by my mal te wees? Moet hý in my
huis inkom?

I SAMUEL 22

1Dawid het daarvandaan weggegaan en ontsnap na die Adullamgrot
toe. Sy broers en sy hele familie het dit gehoor en daarheen gegaan na
hom toe. 2Verder het elkeen wat in die moeilikheid was, en elkeen wat
'n skuldeiser gehad het, en elkeen wat verbitterd was, by hom
aangesluit, en hy het hulle leier geword. Daar was ongeveer vier
honderd man by hom. 3Daarvandaan het Dawid na Mispe in Moab toe
gegaan en vir die koning van Moab gevra: Laat my ouers tog uitkom
na u toe totdat ek weet wat God aan my sal doen. 4Dawid het hulle toe
in die sorg van die koning van Moab gelaat. Hulle het by hom gebly so
lank as Dawid in die bergskuiling was. 5Maar die profeet Gad het vir
Dawid gesê: Jy mag nie in die skuiling bly nie. Trek weg en gaan na
Juda toe. Dawid het toe na die Geretbos toe gegaan. 6Terwyl Saul in
Gibea op 'n hoogte onder 'n tamarisk gesit het met sy spies in sy hand,
en al sy amptenare by hom gestaan het, het hy verneem dat die mense
weet waar Dawid en sy manne is. 7Saul het vir sy amptenare wat by
hom staan, gesê: Luister tog, Benjaminiete! Sal die seun van Isai
miskien ook vir julle almal velde en wingerde gee en julle almal
aanstel as leiers van duisende en leiers van honderde? 8Julle almal het
saamgesweer teen my. Niemand het my vertel dat my seun 'n verbond
met die seun van Isai gesluit het nie; niemand van julle het medelye
met my nie; niemand het my vertel dat my seun 'n amptenaar van my
teen my opmaak, sodat hy vandag vir my 'n bedreiging is nie. 9Doëg
die Edomiet het tussen die amptenare van Saul gestaan en hy het gesê:
Ek het die seun van Isai gesien toe hy in Nob by Agimelek seun van
Agitub gekom het. 10Agimelek het die Here vir Dawid geraadpleeg en
vir hom padkos gegee. Agimelek het ook die swaard van die Filistyn
Goliat vir hom gegee. 11Daarop het die koning gestuur om die priester
Agimelek, seun van Agitub, en sy hele familie, die priesters in Nob, te
ontbied, en hulle het almal na die koning toe gekom. 12Saul het toe
gesê: Luister, seun van Agitub. En hy het geantwoord: Ek luister, U
Majesteit. 13En Saul het vir hom gevra: Waarom het jy en die seun van
Isai teen my saamgesweer toe jy vir hom brood en 'n swaard gegee en
God vir hom geraadpleeg het, sodat hy teen my in opstand kon kom
en vandag vir my 'n bedreiging is? 14Agimelek het die koning
geantwoord: Maar wie van al u amptenare is so betroubaar soos
Dawid, die skoonseun van die koning? Hy is die hoof van u lyfwag en
geniet hoë aansien in u huis. 15Dit is in elk geval nie die eerste keer dat
ek God vir hom geraadpleeg het nie. Die koning moet my en my hele
familie nie van iets beskuldig nie, want ek het beslis niks van die hele
saak af geweet nie. 16Maar die koning het gesê: Agimelek, jy moet
sterwe, jy en jou hele familie. 17Toe beveel die koning die hardlopers

wat by hom staan: Pak hulle en maak dood die priesters van die Here,
want hulle is aan Dawid se kant. Hulle het baie goed geweet dat hy
vlug en hulle het my dit nie vertel nie. Maar die amptenare van die
koning wou nie 'n vinger verroer om die priesters van die Here aan te
val nie. 18Toe sê die koning vir Doëg: Spring onder hulle in en val die
priesters aan. Doëg die Edomiet het onder hulle ingespring, die
priesters aangeval en daardie dag vyf en tagtig man wat die
linneskouerkleed dra, doodgemaak. 19Nob, die dorp van die priesters,
is met die swaard uitgewis: man en vrou, kind en suigling, bees en
donkie en kleinvee. 20Maar een seun van Agimelek seun van Agitub
het ontkom. Sy naam was Abjatar en hy het agter Dawid aan gevlug.
21Abjatar het aan Dawid vertel dat Saul die priesters van die Here
doodgemaak het. 22Dawid het vir Abjatar gesê: Ek het daardie dag toe
Doëg die Edomiet daar was, geweet dat hy beslis alles vir Saul sou
vertel. Ek het die lewe van jou hele familie in gevaar gestel. 23Bly by
my en moenie bang wees nie, want hy wat my lewe soek, soek ook jou
lewe. Maar jy is veilig by my.

I SAMUEL 23

1Op 'n keer is aan Dawid vertel: Die Filistyne veg teen Keïla en
plunder die dorsvloere. 2Dawid het die Here geraadpleeg: Sal ek optrek
en hierdie klomp Filistyne verslaan? Die Here het vir Dawid
geantwoord: Trek op en verslaan die Filistyne en bevry Keïla. 3Maar
die manne van Dawid sê: O nee, ons verkeer hier in Juda alreeds in
gevaar, hoeveel te meer as ons na die skanse van die Filistyne toe
gaan by Keïla? 4Dawid het weer die Here geraadpleeg, en die Here het
geantwoord: Maak klaar, trek op na Keïla toe, want Ek lewer die
Filistyne aan jou oor. 5Dawid en sy manne het toe opgetrek na Keïla
toe en teen die Filistyne oorlog gemaak. Hy het hulle vee as buit
saamgevat nadat hy hulle in 'n groot veldslag verslaan het. So het
Dawid die inwoners van Keïla bevry. 6Toe Abjatar seun van Agimelek
na Dawid toe in Keïla gevlug het, het hy die skouerkleed saamgevat.
7Daar is toe aan Saul berig dat Dawid in Keïla gekom het, en hy het
gesê: God het Hom aan Dawid onttrek. Hy is nou in my hand, want
deur in 'n stad met grendeldeure in te gaan, het hy homself toegesluit.
8Saul het al die manskappe opgekommandeer vir die oorlog, om op te
trek na Keïla toe en Dawid en sy manne te beleër. 9Maar Dawid het te
wete gekom dat Saul hom wil aanval en hy het vir die priester Abjatar
gesê: Bring die skouerkleed hier. 10Dawid het gesê: Here, God van
Israel, ek is u dienaar. Ek het verneem dat Saul na Keïla toe wil kom
om die stad te verwoes omdat ek hier is. 11Sal die regeerders van Keïla
my aan hom uitlewer? Sal Saul optrek soos ek verneem het? Here,
God van Israel, lig my tog in. En die Here antwoord: Ja, hy sal optrek.
12Toe vra Dawid: Sal die regeerders van Keïla my en my manne aan
Saul uitlewer? Die Here het hom geantwoord: Ja. 13Dawid en sy
manne, ongeveer ses honderd man, het klaargemaak, uit Keïla
uitgegaan en heen en weer rondgetrek. Daar is ook aan Saul vertel dat
Dawid uit Keïla ontsnap het en Saul het sy agtervolging gestaak.
14Daarna het Dawid in die woestyn in bergskuilings gaan woon. Hy
het in die berge in die Sifwoestyn gewoon. Saul het hom die hele tyd
gesoek, maar God het hom nie in Saul se mag oorgegee nie. 15Toe
Dawid besef dat Saul steeds daarop uit is om hom dood te maak, is hy
na Goresa toe in die Sifwoestyn. 16Jonatan seun van Saul het toe
klaargemaak en na Dawid toe in Goresa gegaan en hom bemoedig in
sy vertroue op God. 17Hy het vir hom gesê: Moenie bang wees nie,
want my pa sal jou nie in die hande kry nie. Jy sal koning word oor
Israel, en ek sal onder jou staan. Selfs my pa weet dat dit so is. 18Hulle
twee het toe 'n verbond voor die Here gesluit. Dawid het in Goresa
gebly, en Jonatan het huis toe gegaan. 19Daarna het Siffiete na Saul in
Gibea toe gegaan en gesê: Dawid kruip by ons weg in die skuilplekke

in Goresa, op die Gakilarant suid van die onherbergsame gebied. 20U
Majesteit, as dit dan nou u begeerte is om op te trek, trek op en ons
sal sorg dat hy aan u uitgelewer word. 21Toe antwoord Saul: Mag die
Here julle seën omdat julle saam met my voel. 22Gaan dan nou, stel
weer vas waar Dawid is, kyk goed en verken die plek: waar sy spore is
en wie hom daar gesien het, want iemand het vir my gesê hy is baie
uitgeslape. 23Gaan kyk en stel haarfyn vas waar hy oral skuil. Bring vir
my sekerheid terug. Dan sal ek saamgaan. Indien hy nog in die land is,
sal ek hom opspoor met al die afdelings van Juda. 24Die Siffiete het
klaargemaak en voor Saul uit na Sif toe gegaan. Dawid en sy manne
was in die Maonwoestyn in die vlakte suid van die onherbergsame
streek. 25Toe Saul en sy manskappe hom gaan soek, is dit aan Dawid
vertel, en hy het na die kliprant toe gegaan, nog in die Maonwoestyn.
Saul het dit verneem en Dawid in die Maonwoestyn agtervolg. 26Saul
het aan die een kant van die berg langs gegaan, en Dawid en sy manne
net aan die ander kant. En toe Dawid bang voor Saul wegvlug, terwyl
Saul en sy manskappe al vir Dawid en sy manne begin omsingel om
hulle te vang, 27kom daar 'n boodskapper by Saul en sê: Maak gou en
kom, want die Filistyne het die land ingeval. 28Saul het opgehou om
Dawid te agtervolg en het die Filistyne tegemoet gegaan. Daarom
noem hulle die plek Skeidingsrant.

I SAMUEL 24

1Daarvandaan het Dawid in die skuilplekke by En-Gedi gaan bly. 2Net
toe Saul van die veldtog teen die Filistyne af terugkom, is aan hom
vertel: Dawid is in die En-Gediwoestyn. 3Saul het drie afdelings
manskappe wat uitgesoek is uit die hele Israel, gevat en gegaan om
Dawid en sy manne op te spoor in die omgewing van Klipbokrotse.
4Onderweg het Saul afgekom op skaapkrale met 'n grot daarby. Hy het
daar ingegaan om homself te ontlas, terwyl Dawid en sy manne agter
in die grot sit. 5Dawid se manne sê toe vir hom: Kyk daar, vandag sê
die Here vir jou: Ek gee jou vyand in jou hand en jy moet met hom
maak soos jy dit goedvind. Dawid het opgestaan en ongemerk die punt
van Saul se mantel afgesny. 6Maar agterna het Dawid se gewete hom
gepla omdat hy Saul se mantelpunt afgesny het. 7Hy het vir die manne
gesê: Mag die Here my daarvan bewaar dat ek my hand teen my
koning, die gesalfde van die Here, oplig, want hy is die gesalfde van
die Here. 8So het Dawid sy manne met sy woorde gekeer en hulle nie
toegelaat om teen Saul op te tree nie. En Saul het opgestaan en sy
koers gegaan uit die grot uit. 9Dawid het ook klaargemaak en uit die
grot uitgegaan. Hy het agter Saul aan geroep: U Majesteit, die Koning!
Toe Saul omkyk, het Dawid gekniel en diep gebuig. 10Dawid sê toe vir
Saul: Waarom luister u na die praatjies van mense wat sê Dawid soek
u ondergang? 11U sien vandag met u eie oë dat die Here u nou in die
grot in my hand gegee het en as 't ware vir my gesê het om u dood te
maak. Maar ek het u gespaar en gesê: Ek sal my hand nie teen my
koning oplig nie, want hy is die gesalfde van die Here.' 12My vader,
kyk tog, kyk na die punt van u mantel in my hand. Deurdat ek die
punt van u mantel afgesny het, maar u nie doodgemaak het nie, kan u
weet en sien dat daar geen kwaadwilligheid of opstandigheid by my is
nie. Ek het nie teen u in opstand gekom nie, selfs al agtervolg u my
om my lewe te neem. 13Die Here sal regspreek tussen my en u en die
Here sal my wreek op u, maar ek sal nie teen u wees nie. 14Soos die
spreekwoord van die voorgeslag lui: Boosheid gaan uit van die
boosdoeners,' maar ek sal nie teen u wees nie. 15Agter wie aan het die
koning van Israel opgetrek? Agter wie kom u aan? Agter 'n dooie hond
aan; agter een enkele vlooi aan! 16Die Here sal regter wees en Hy sal
regspreek tussen ons. Hy sal sorg en my saak behartig en aan my reg
verskaf teenoor u. 17Nadat Dawid dit alles vir Saul gesê het, het Saul
gevra: Is dit jy wat praat, my seun, Dawid? Toe begin Saul hard huil
18en hy sê vir Dawid: Jy is 'n beter man as ek, want jy het aan my
goed gedoen en ek het jou kwaad aangedoen. 19Jy het so pas duidelik
getoon watter weldaad jy my bewys het deurdat jy my nie
doodgemaak het toe die Here my in jou hand oorgegee het nie. 20Sal

iemand sy vyand ongedeerd sy koers laat gaan as hy hom raakloop?
Mag die Here jou met weldade beloon vir wat jy vandag aan my
gedoen het. 21En nou, ek weet jy sal koning word, en die koningskap
oor Israel sal in jou hand bestendig wees. 22Lê dan nou in die Naam
van die Here 'n eed af dat jy nie my nageslag sal uitroei nie en so in
my familie aan my naam 'n einde sal maak nie. 23Nadat Dawid vir Saul
'n eed afgelê het, het Saul huis toe gegaan, maar Dawid en sy manne
het opgegaan na die bergskuiling toe.

I SAMUEL 25

1Samuel is oorlede, en die hele Israel het bymekaargekom en oor hom
gerou. Hulle het hom begrawe by sy huis in Rama. Dawid het
klaargemaak en na die Paranwoestyn toe getrek. 2Daar was 'n man in
Maon wat sy boerdery in Karmel gehad het, 'n baie ryk man. Hy het
drie duisend skape en duisend bokke gehad. Hy was besig om sy skape
in Karmel te skeer. 3Die naam van die man was Nabal en die naam van
sy vrou Abigajil. Die vrou het 'n goeie verstand gehad en sy was mooi,
maar die man was 'n regte korrelkop en onbeskof. Hy was 'n Kalebiet.
4Toe Dawid in die woestyn verneem dat Nabal skape skeer, 5het hy
tien jong manne gestuur en vir hulle gesê: Gaan na Karmel toe, en as
julle by Nabal kom, moet julle hom namens my vra hoe dit gaan. 6En
sê vir hom: Gesondheid en voorspoed vir u en u familie en alles wat u
besit! 7Ek het verneem dat hulle besig is om by u te skeer. U
skaapwagters was by ons en ons het hulle nie kwaad aangedoen nie.
Hulle het niks vermis solank hulle in Karmel was nie. 8Vra maar u
veewagters sodat hulle dit kan vertel. Wees dan tog my mense
goedgesind. Ons het op die regte tyd gekom. Gee asseblief wat u kan
afstaan aan u seun Dawid en sy manne. 9Die jong manne van Dawid
het gekom en Dawid se hele boodskap aan Nabal oorgedra en gewag.
10Maar Nabal het die manne van Dawid geantwoord: Wie is Dawid,
wie is die seun van Isai? Daar is deesdae baie slawe wat wegloop van
hulle eienaars af. 11Moet ek nou my brood en water vat en die vleis
wat ek vir my skeerders geslag het, en dit vir mense gee van wie ek
nie weet waar hulle vandaan is nie? 12Die jong manne van Dawid het
net daar in hulle spore omgedraai en teruggegaan. Hulle het alles wat
Nabal gesê het, vir Dawid gaan vertel. 13Dawid het toe aan sy manne
gesê: Gord aan julle swaarde! En elkeen het sy swaard aangegord,
Dawid ook. Omtrent vier honderd man het saam met Dawid opgetrek,
terwyl twee honderd by hulle goed gebly het. 14Een van die
veewagters het vir Abigajil, die vrou van Nabal, vertel: Dawid het
boodskappers uit die woestyn gestuur om vir Meneer te groet, maar
hy het teen hulle uitgevaar. 15Tog was die manne baie goed vir ons.
Solank ons saam met hulle in die veld rondgetrek het, is ons nie
kwaad aangedoen nie, en het ons niks vermis nie. 16Hulle het ons dag
en nag beskerm so lank as ons die kleinvee naby hulle opgepas het.
17Nou kan u gerus gou kyk wat u kan doen, want daar is klaar besluit
om vir Meneer en sy hele huis te straf; en hy is so 'n verkeerde man
dat 'n mens nie met hom daaroor kan praat nie. 18Abigajil het gou
twee honderd brode, twee kruike wyn, vyf gaargemaakte skape, vyf
emmer gebraaide koring, honderd trosse rosyntjies en twee honderd
koeke gedroogde vye gevat en op donkies gelaai. 19Sy het vir haar

slawe gesê: Gaan vooruit. Ek kom sommer nou agter julle aan. Aan
haar man Nabal het sy niks hiervan vertel nie. 20Terwyl sy nog op die
donkie ry en in 'n kloof teen die berg afgaan, kom Dawid en sy manne
juis na haar kant toe aan, sodat sy hulle teëkom. 21Dawid het juis net
gedink: ek het verniet alles wat aan daardie man behoort in die
woestyn opgepas, sodat daar niks van sy goed vermis is nie. Hy
vergeld my kwaad vir goed. 22Mag God my deur my vyande om die
lewe bring as ek teen môreoggend nog enige manspersoon van Nabal
laat oorbly. 23Toe Abigajil vir Dawid sien, het sy gou van die donkie af
afgespring en vir Dawid eerbiedig gegroet. Sy het diep gebuig voor
hom 24en gesê: Verskoon tog die onreg, Meneer! Mag ek vertroulik met
u praat? Luister tog na my woorde. 25Meneer moet hom tog nie steur
aan daardie verkeerde mens, aan Nabal nie, want hy is net soos sy
naam. Sy naam beteken dwaas, en dwaas is hy. Maar ek, ek het nie die
manne van Meneer vir wie Meneer gestuur het, gesien nie. 26Meneer,
so seker as die Here leef en so seker as wat u self leef, dit is die Here
wat gekeer het dat u bloed vergiet en die reg in u eie hande neem.
Mag dit met u vyande gaan soos dit met Nabal sal gaan en met almal
wat u ondergang soek. 27Neem tog nou hierdie blyk van goeie wense
wat ek vir Meneer gebring het, en laat dit gegee word aan die manne
wat altyd vir Meneer volg. 28Vergewe tog my oortreding, want die
Here sal beslis vir u 'n bestendige huis besorg, omdat Meneer die
oorloë van die Here voer, en mag 'n ramp u nooit tref nie. 29En sou
daar iemand opstaan om u te agtervolg en u te probeer doodmaak,
mag die lewe van Meneer dan by die Here, u God, veilig wees saam
met die lewendes. Maar mag die lewe van u vyande weggeslinger
word soos 'n klip uit 'n slingervel. 30Wanneer die Here al die goeie
dinge wat Hy oor u gesê het, aan Meneer volbring het, en Hy u as
regeerder van Israel aangestel het, 31mag hierdie voorval dan nie vir u
tot kwelling en gewetenswroeging wees omdat u onskuldige bloed
vergiet het deur die reg in eie hande te neem nie. En wanneer die
Here aan Meneer goed gedoen het, mag u my dan in gedagte hou.
32Dawid het vir Abigajil gesê: Geloof sy die Here die God van Israel
wat jou vandag gestuur het om my te ontmoet. 33Mag jy geseën word
vanweë jou insig en ook omdat jy my vandag verhinder het om bloed
te vergiet en die reg in my eie hand te neem. 34Maar, so seker as die
Here die God van Israel leef, Hy wat my gekeer het om jou kwaad aan
te doen, as jy my nie gou tegemoet gekom het nie, sou daar beslis
geen enkele manspersoon van Nabal tot die môrelig oorgebly het nie.
35Daarna het Dawid die goed wat sy gebring het, aanvaar en vir haar
gesê: Wees gerus en gaan maar huis toe. Kyk, ek het jou versoek
gehoor en ek staan dit toe. 36Toe Abigajil by Nabal kom, het hy in sy
huis 'n feesmaal gehad soos 'n koning. Nabal was opgeruimd en baie
dronk. Voor die oggend met ligdag het sy hom hoegenaamd niks

vertel nie. 37Die oggend het Nabal nugter geword, en toe sy vrou hom
al hierdie dinge vertel, het hy 'n beroerteaanval gekry en is hy
heeltemal verlam. 38Omtrent tien dae later het die Here hom weer met
'n aanval getref, en het hy gesterf. 39Toe Dawid hoor dat Nabal dood is,
het hy gesê: Geloof sy die Here wat my regsaak behartig het oor die
onreg wat Nabal my aangedoen het, en my van kwaad weerhou het.
Die Here het Nabal se kwaad op sy eie kop laat afkom. Daarna het
Dawid gestuur en met Abigajil laat praat om haar as vrou vir hom te
neem. 40Die manne van Dawid het by Abigajil die Karmeliet gekom en
vir haar gesê: Dawid het ons na u toe gestuur om u as vrou vir hom te
neem. 41Sy het opgestaan en gebuig en gesê: Ag nee, ek wil net 'n
slavin wees om die voete van Meneer se manne te was. 42Abigajil het
toe gou klaargemaak en op 'n donkie gery terwyl haar vyf slavinne te
voet gevolg het. Sy het die boodskappers van Dawid gevolg en sy vrou
geword. 43Dawid was reeds met Aginoam uit Jisreël getroud. Hy het
nou twee vrouens gehad. 44Saul het sy dogter Mikal, die vrou van
Dawid, aan Palti die seun van Lajis uit Gallim gegee.

I SAMUEL 26

1Daarna het Siffiete by Saul in Gibea gekom en gesê: Dawid kruip weg
op die Gakilarant teenoor die onherbergsame streek. 2Saul het toe
klaargemaak en na die Sifwoestyn toe gegaan. Saam met hom was
daar drie afdelings, uitgesoektes uit Israel, om Dawid in die
Sifwoestyn op te spoor. 3Saul het kamp opgeslaan langs die pad op die
Gakilarant, wat teenoor die onherbergsame gebied is. Dawid het in die
woestyn gebly. Toe hy hoor dat Saul tot in die woestyn agter hom
aankom, 4het Dawid spioene uitgestuur en so het hy sekerheid gekry
dat Saul na hom toe op pad was. 5Toe het Dawid klaargemaak en by
die plek gekom waar Saul kamp opgeslaan het. Dawid het die plek
gesien waar Saul en Abner seun van Ner, die hoof van Saul se leër,
gelê en slaap het. Saul het op die wa gelê en die manskappe rondom
hom. 6En Dawid het vir Agimelek die Hetiet, en vir Abisai, broer van
Joab en seun van Seruja, gevra: Wie wil saam met my na Saul toe in
die kamp gaan? Abisai het geantwoord: Ek sal saam met jou gaan.
7Dawid en Abisai het daardie nag by die manskappe van Saul gekom,
en Saul was vas aan die slaap op die wa terwyl sy spies aan die
koppenent in die grond steek en Abner en die manskappe rondom
hom lê en slaap. 8Abisai het vir Dawid gesê: God het jou vyand nou in
jou mag oorgegee. Laat ek hom nou sommer hier met die spies in die
grond vassteek. Ek sal hom nie 'n tweede keer hoef te steek nie. 9Maar
Dawid het vir Abisai gesê: Jy moet hom nie om die lewe bring nie,
want wie sal sy hand oplig teen die gesalfde van die Here en nog
onskuldig wees? 10Dawid het ook gesê: So seker as die Here leef, die
Here sal hom met 'n vroeë dood tref, of sy tyd sal aanbreek en hy sal
sterwe, of hy sal gaan oorlog maak en hy sal omkom. 11Mag die Here
my verhinder dat ek my hand oplig teen die gesalfde van die Here.
Vat net die spies by sy koppenent en die waterkruik en laat ons hier
wegkom. 12Dawid het die spies en die waterkruik by Saul se koppenent
gevat en weggegaan sonder dat iemand iets gesien of gehoor het of
wakker geword het, want almal het geslaap. Die Here het hulle vas
laat slaap. 13Daarna het Dawid na die oorkant toe gegaan en op die top
van die berg gaan staan, ver weg met 'n groot afstand tussen hulle.
14Dawid het na die manskappe van Saul en na Abner seun van Ner
geroep: Abner, antwoord jy dan nie? En Abner het geantwoord: Wie is
jy wat na die koning roep? 15Toe sê Dawid vir Abner: Is jy nie 'n man
nie? Wie is soos jy in Israel? Waarom het jy nie wag gestaan by jou
koning nie? Daar het een van die volk gekom om die koning dood te
maak. 16Wat jy gedoen het, is nie goed nie. So seker as die Here leef,
julle moet eintlik dood wees omdat julle nie by julle koning, die
gesalfde van die Here, wag gestaan het nie. Kyk net 'n bietjie! Waar is

die koning se spies en die waterkruik wat by sy koppenent was? 17Saul
het Dawid se stem herken en gesê: Is dit jy wat praat, my seun,
Dawid? Dawid het gesê: Dit is, U Majesteit! 18Hy het verder gevra:
Waarom agtervolg die koning tog sy onderdaan? Wat het ek gedoen
wat verkeerd is? 19Maar nou moet die koning tog na my luister. As dit
die Here is wat u teen my aanhits, bring dan vir Hom 'n offer. Maar as
dit mense is, vervloek is hulle voor die Here, want hulle het my nou
uitgedryf sodat ek voel asof ek nie meer aan die volk van die Here
behoort nie. Hulle het gesê: Gaan dien vreemde gode.' 20Laat my bloed
tog nie ver van die heiligdom af op die grond val nie. Waarlik, die
koning van Israel het uitgetrek om een enkele vlooi te soek soos 'n
mens 'n patrys in die berge agtervolg. 21Maar Saul het gesê: Ek het 'n
fout gemaak. Kom terug, my seun, Dawid, want ek sal nie meer
verkeerd teenoor jou optree nie omdat jy vandag my lewe gespaar het.
Ja regtig, ek het dwaas opgetree en 'n growwe fout gemaak. 22Toe sê
Dawid: Hier is die koning se spies. Laat een van u manskappe tog
oorkom en dit kom haal. 23Mag die Here elkeen volgens sy
geregtigheid en trou beloon, want die Here het u vandag in my mag
gegee. Maar ek was nie bereid om my hand te lig teen die gesalfde van
die Here nie. 24En kyk, mag die Here my lewe net so spaar soos ek
vandag u lewe gespaar het, en mag Hy my uit elke benoudheid red.
25Saul het vir Dawid gesê: Mag dit goed gaan met jou, my seun,
Dawid. Jy sal van krag tot krag gaan en beslis ook die oorhand kry.
Daarna het Dawid sy koers ingeslaan, en Saul het omgedraai huis toe.

I SAMUEL 27

1Dawid het by homself gedink: ek sal nog eendag deur Saul omkom.
Daar bly vir my niks anders oor nie as om uit te wyk na die land van
die Filistyne toe. Dan sal Saul ophou om langer oral in die gebied van
Israel na my te soek. So sal ek van hom af wegkom. 2Dawid het
klaargemaak en hy en ses honderd man wat by hom was, het
oorgetrek na koning Akis van Gat, seun van Maok toe. 3Dawid het by
Akis in Gat gewoon, hy en sy manne met hulle gesinne, en ook sy
twee vrouens Aginoam uit Jisreël, en Abigajil die weduwee van Nabal
die Karmeliet. 4Daar is toe aan Saul vertel dat Dawid na Gat toe gevlug
het, en Saul het hom nie langer gesoek nie. 5Dawid het vir Akis gesê:
As u my goedgesind is, gee my dan 'n plek in een van u buitedorpe
sodat ek daar kan woon. Waarom moet ek saam met u in die
koninklike stad woon? 6Op daardie dag het Akis toe vir Siklag aan
hom gegee, en daarom behoort Siklag nou nog aan die konings van
Juda. 7Dawid het 'n jaar en vier maande op die platteland by die
Filistyne gewoon. 8Dawid en sy manne het van tyd tot tyd opgetrek en
dan het hulle die Gesureërs of die Geseriete of die Amalekiete
aangeval. Dit is die mense wat die gebied bewoon van Olam af waar
jy ingaan na Sur toe tot by Egipte. 9Wanneer Dawid 'n gebied verower
het, het hy geen man of vrou laat lewe nie. Hy het skape en beeste,
donkies en kamele en klere buitgemaak. Dan het hy omgedraai en na
Akis toe gegaan. 10En as Akis vra: Vir wie het julle nou weer oorval?
antwoord Dawid: Die Suidland van Juda of die Suidland van die
Jeragmeëliete of die Suidland van die Keniete. 11Dawid het geen man
of vrou laat lewe om na Gat toe te bring nie, want hy het gedink:
anders verklik hulle ons en sê: Dit is wat Dawid gedoen het. Dit het hy
gedoen so lank hy op die platteland by die Filistyne gewoon het. 12Akis
het vir Dawid vertrou, want hy het gedink: hy het vir goed by sy volk
Israel in onguns geraak. Hy sal altyd my onderdaan wees.

I SAMUEL 28

1In daardie tyd het die Filistyne hulle leërs vir die stryd begin oproep
om teen Israel oorlog te maak. Akis het vir Dawid gesê: Jy weet
natuurlik dat jy en jou manne saam met my in die leër moet optrek.
2En Dawid het vir Akis gesê: Maar u weet tog wat ek nog altyd doen.
Toe sê Akis vir Dawid: Daarom stel ek jou vir goed aan as my lyfwag.
3Samuel het te sterwe gekom, en die hele Israel het oor hom gerou en
hulle het hom in sy stad Rama begrawe. Saul het ook die
dodebesweersters en die waarsêers uit die land verban. 4Die Filistyne
het bymekaargekom en kamp gaan opslaan by Sunem. Saul het die
hele Israel bymekaargemaak en kamp opgeslaan by Gilboa. 5Saul het
die kamp van die Filistyne gesien; hy was bang en sy hart het benoud
geklop. 6Hy het die Here geraadpleeg, maar die Here het hom nie
geantwoord nie, nóg deur drome, nóg deur die urim, nóg deur profete.
7Saul het toe vir sy amptenare gesê: Soek vir my 'n dodebesweerster
sodat ek haar kan gaan raadpleeg. Sy amptenare het vir hom gesê:
Daar is 'n dodebesweerster in En-Dor. 8Saul het hom vermom en ander
klere aangetrek, en hy en twee manne het gegaan en in die nag by die
vrou aangekom en gesê: Tree vir my as waarsegster op deur die gees
van 'n afgestorwene, en laat vir my die een opkom wat ek vir jou sê.
9Maar die vrou het vir hom gesê: Jy weet baie goed wat Saul gedoen
het en dat hy die dodebesweersters en waarsêers in die land uitgeroei
het. Waarom stel jy vir my 'n lokval om my dood te maak? 10Maar Saul
het vir haar 'n eed afgelê in die Naam van die Here: So seker as die
Here leef, jy sal nie oor hierdie saak gestraf word nie. 11Toe vra die
vrou: Wie moet ek vir jou laat opkom? En hy antwoord: Laat Samuel
vir my opkom. 12Toe die vrou vir Samuel sien, het sy hard geskreeu en
vir Saul gesê: Waarom het u my bedrieg? U is dan self Saul. 13Maar die
koning het vir haar gesê: Moenie bang wees nie. Wat sien jy? en die
vrou sê vir Saul: Ek sien 'n wese uit 'n ander wêreld opkom uit die
aarde. 14Hy sê toe vir haar: Hoe lyk hy? en sy sê: 'n Ou man kom op en
hy het 'n mantel aan. Saul het toe geweet dat dit Samuel is en Saul het
diep gebuig en eer aan hom betoon. 15Samuel het vir Saul gevra:
Waarom steur jy my deur my te laat opkom? En Saul antwoord: Ek is
baie bang, want die Filistyne veg teen my, en God het my verlaat. Hy
antwoord my nie meer nie, nie deur profete nie en ook nie deur drome
nie. Daarom het ek u opgeroep om my in te lig oor wat ek moet doen.
16Maar Samuel sê: Waarom raadpleeg jy mý dan as die Here jou
verlaat en jou teëstander geword het? 17Die Here het gedoen soos Hy
deur my gesê het. Die Here het die koningskap van jou afgeskeur en
dit aan jou naaste, aan Dawid, gegee, 18want jy het nie die bevel van
die Here gehoorsaam nie en sy gloeiende toorn nie op Amalek

gewreek nie. Daarom het die Here jou nou hierdie ding aangedoen.
19Die Here sal Israel saam met jou in die mag van die Filistyne oorgee,
en môre sal jy en jou seuns by my wees. Die Here sal ook die leër van
Israel oorgee in die mag van die Filistyne. 20Saul het meteens in sy
volle lengte op die grond neergeslaan en hy het baie bang geword
vanweë die woorde van Samuel. Hy het geen krag gehad nie, want hy
het die hele dag en nag nie geëet nie. 21Toe het die vrou na Saul toe
gekom en gesien dat hy baie bewe en sy het vir hom gesê: Ek het aan
u versoek toegegee en ek het my lewe op die spel geplaas toe ek na u
geluister het. 22Gee dan tog nou toe aan my versoek, en laat ek vir u 'n
stukkie kos voorsit. Eet dan, sodat daar weer krag in u kom en u
verder kan gaan. 23Maar hy het geweier en gesê: Ek wil nie eet nie. Sy
manne en ook die vrou het by hom aangedring totdat hy hulle hulle
sin gegee het. Hy het van die grond af opgestaan en op die bed gaan
sit. 24Die vrou het 'n kalf by die huis op stal gehad, en sy het dit gou
gaan slag. Sy het ook meel gevat, dit geknie en ongesuurde brood
gebak. 25Sy het dit vir Saul en sy manne voorgesit en hulle het geëet.
Daarna het hulle opgestaan en dieselfde nag nog weggegaan.

I SAMUEL 29

1Die Filistyne het hulle hele leër bymekaargemaak by Afek, en Israel
het kamp opgeslaan by die fontein in Jisreël. 2Terwyl die regeerders
van die Filistyne met honderde en duisende verby trek en Dawid en sy
manne heel laaste saam met Akis verby gaan, 3het die leiers van die
Filistyne gesê: Wat maak hierdie Hebreërs hier? Akis het vir die leiers
van die Filistyne gesê: Dit is maar net Dawid, die onderdaan van
koning Saul van Israel, wat al geruime tyd by my is. Vandat hy
afvallig geword het tot nou toe het ek niks teen hom gevind nie. 4Maar
die leiers van die Filistyne het hulle vererg en vir Akis gesê: Laat die
man omdraai en laat hy teruggaan na sy plek toe wat jy vir hom
aangewys het. Hy mag nie saam met ons in die oorlog optrek nie. Dalk
draai hy in die geveg teen ons. Hoe sal hy weer by sy koning in die
guns kom? Is dit nie met die koppe van ons soldate nie? 5Dit is mos die
Dawid van wie hulle in koordanse sing: Saul het sy duisende verslaan,
maar Dawid sy tienduisende! 6Akis het toe vir Dawid geroep en vir
hom gesê: So seker as die Here leef, jy is opreg. Ek vind dit goed dat jy
saam met my gaan veg, want vandat jy by my gekom het tot nou toe,
het ek niks verkeerds by jou gevind nie, maar jy is nie aanvaarbaar vir
die regeerders nie. 7Draai nou maar om en gaan in vrede sodat jy jou
nie die onguns van die Filistynse regeerders op die hals haal nie. 8Maar
Dawid het vir Akis gesê: Wat het ek gedoen, en wat het u by my
gevind vandat ek in u diens gekom het tot vandag toe dat ek nie kan
kom en teen u vyande veg nie? 9Akis het geantwoord en Dawid
verseker: Ek is oortuig dat jy so opreg is as 'n boodskapper van die
gode. Dis net dat die leiers van die Filistyne gesê het: Hy mag nie
saam met ons in die oorlog optrek nie.' 10Maak dan nou môreoggend
klaar, ook jou koning se onderdane wat saam met jou gekom het; julle
moet môre voordag klaarmaak en as dit lig word, moet julle vertrek.
11Toe het Dawid en sy manne klaargemaak om vroeg die môre te
vertrek en terug te gaan na die land van die Filistyne toe. Maar die
Filistyne het na Jisreël toe opgetrek.

I SAMUEL 30

1Toe Dawid en sy manne op die derde dag in Siklag aankom, het die
Amalekiete al klaar 'n strooptog onderneem teen die Suidland en teen
Siklag. Hulle het Siklag verower en afgebrand. 2Hulle het die vrouens
en almal daarin, groot en klein, as krygsgevangenes weggevoer. Hulle
het niemand doodgemaak nie, maar almal gedwing om saam met
hulle te gaan. 3Toe Dawid en sy manne in die dorp kom, was dit
afgebrand en hulle vrouens, seuns en dogters was as gevangenes
weggevoer. 4Dawid en sy manne het hard gehuil totdat hulle nie meer
kon huil nie. 5Die twee vrouens van Dawid, Aginoam uit Jisreël, en
Abigajil die weduwee van Nabal die Karmeliet, was ook as gevangenes
weggevoer. 6Dawid was in die nood, want die manne het daaraan
gedink om hom met klippe dood te gooi. Almal was verbitterd, elkeen
oor sy seuns en dogters, en toe het Dawid hulp gevra by die Here sy
God. 7Dawid het vir die priester Abjatar seun van Agimelek gesê: Bring
tog vir my die skouerkleed nader. Abjatar het die skouerkleed vir
Dawid nader gebring. 8Dawid het die Here geraadpleeg: Moet ek
hierdie bende agtervolg? Sal ek hulle inhaal? Die Here het hom
geantwoord: Ja, want jy sál hulle inhaal en jou mense red. 9Dawid en
sy ses honderd man het gegaan en by Besorspruit gekom, waar party
agtergebly het. 10Dawid self en vier honderd man het die agtervolging
voortgesit, en twee honderd man wat te moeg was om Besorspruit
deur te gaan, het agtergebly. 11Hulle het 'n Egiptenaar in die veld
gekry en hom na Dawid toe gebring. Hulle het hom kos gegee, en
nadat hy geëet het, het hulle hom water laat drink. 12Toe gee hulle
hom 'n stukkie gedroogde vye en twee trossies rosyntjies en nadat hy
dit geëet het, het hy weer reggekom, want hy het drie dae en nagte
nie kos geëet of water gedrink nie. 13Dawid het hom gevra: By wie is jy
en waar kom jy vandaan? En hy antwoord: Ek is 'n Egiptenaar, 'n slaaf
van 'n Amalekiet, en my eienaar het my drie dae gelede agtergelaat,
want ek het te swak geword. 14Ons het 'n strooptog onderneem in die
Filistynse Suidland wat aan Juda behoort, en in die Suidland van
Kaleb en ons het Siklag afgebrand. 15Dawid vra toe vir hom: Sal jy ons
na hierdie bende toe lei? Maar hy sê: Lê tog vir my 'n eed af in die
Naam van God dat u my nie sal doodmaak of sal uitlewer in die hand
van my eienaar nie, en ek sal u na hierdie bende toe lei. 16Hy het hulle
gelei, en toe hulle weer sien, lê die bende oor die hele gebied versprei,
en hulle eet en drink en vier fees met die hele groot buit wat hulle uit
die gebied van die Filistyne en van Juda gebring het. 17Dawid het van
die laat middag af tot die aand toe en dwarsdeur tot in die vroeë
oggend teen hulle geveg en hulle verslaan. Nie een het ontsnap nie,
behalwe vier honderd jong manne wat op kamele gery en gevlug het.

18Dawid het almal wat deur Amalek gevat is, gered; hy het ook sy
twee vrouens gered. 19Daar is niemand, groot of klein, seun of dogter,
vermis nie, en ook niks van alles wat deur die Amalekiete gebuit is
nie. Dawid het alles teruggebring. 20Hy het ook al die skape en beeste
teruggevat. Sy mense het die goed voor hom uitgedrywe en hulle het
gesê: Dis Dawid se buit. 21Toe Dawid aankom na die twee honderd
man toe wat te moeg was om agter hom aan te gaan en wat hy by
Besorspruit laat bly het, het hulle vir Dawid en sy manne tegemoet
gegaan. Dawid het nader gekom na die manne toe en gevra hoe dit
met hulle gaan. 22Al die slegte en nikswerd manne uit die groep wat
saam met Dawid gegaan het, het opgemerk: Omdat hulle nie saam
gegaan het nie, gee ons nie vir hulle van die buit wat deur ons gered is
nie. Elkeen kan net sy vrou en kinders vat en loop. 23Maar Dawid het
gesê: My broers, julle mag nie so maak nie. Wat het die Here nie alles
vir ons gegee nie? Hy het ons bewaar en die bende wat teen ons
gekom het, in ons mag oorgegee. 24Wie sal na julle en na hierdie
voorstel luister? Nee, soos die aandeel van dié wat gaan veg, is die
aandeel van dié wat by die goed agterbly: hulle deel gelykop. 25So het
dit van toe af gebeur. Hy het dit as voorskrif en bepaling vir Israel
vasgestel tot nou toe. 26Toe Dawid in Siklag aangekom het, het hy van
die buit na sy vriende, die leiers van Juda, toe gestuur met die
boodskap: Dit is vir julle 'n geskenk uit die buit van die vyande van
die Here. 27Dit was vir die leiers van Bet-El en Ramot in die Suidland,
Jattir, 28Aroër, Sifmot, Estemoa, 29Rakal, die dorpe van die
Jeragmeëliete, die dorpe van die Keniete, 30Gorma, Bor-Asan, Atak,
31Hebron en oral waar Dawid en sy manne heen en weer getrek het.

I SAMUEL 31

1Die Filistyne het vir Israel aangeval. Die Israeliete het vir hulle
gevlug, en van die manskappe het op Gilboaberg gesneuwel. 2Toe het
die Filistyne op Saul en sy seuns toegesak. Hulle het Saul se seuns
Jonatan, Abinadab en Malkisua neergevel 3en toe die aanval op Saul
toegespits. Die boogskutters het hom in die oog gekry, en hy het baie
bang vir hulle geword, 4en vir sy wapendraer gesê: Trek jou swaard en
steek my daarmee dood dat daardie heidene nie kom en my doodsteek
en in oneer laat sterf nie. Maar sy wapendraer wou nie, want hy was
baie bang. Saul vat toe self die swaard en val daarin. 5Toe sy
wapendraer sien Saul is dood, val hy ook in sy swaard en sterf saam
met hom. 6So is Saul en sy drie seuns en sy wapendraer en al die
manskappe by hom op daardie dag saam dood. 7Die Israeliete wat
oorkant die laagte en oorkant die Jordaan gewoon het, het gesien dat
die manskappe gevlug het en dat Saul en sy seuns dood is. Hulle het
toe die stede verlaat en ook gevlug, en die Filistyne het die stede beset
en daar gaan woon. 8Toe die Filistyne die dag na die geveg die lyke
kom stroop, kry hulle Saul en sy drie seuns daar waar hulle op
Gilboaberg geval het. 9Hulle het sy kop afgesny en sy wapens afgeruk
en dié in die land van die Filistyne rondgestuur om die goeie nuus in
hulle tempels en aan hulle mense bekend te maak. 10Daarna het hulle
sy wapenrusting in die tempel van Astarte gesit en sy lyk het hulle
teen die muur van Bet-San vasgespyker. 11Toe die mense van Jabes in
Gilead hoor wat die Filistyne met Saul gedoen het, 12het al die
weerbare manne klaargemaak en hulle het die hele nag deur getrek en
die lyk van Saul en dié van sy seuns van die muur van Bet-San
afgehaal. Hulle het dit na Jabes toe gebring en daar verbrand. 13Hulle
het toe die bene gevat en onder die tamarisk in Jabes begrawe en
daarna het hulle sewe dae lank gevas.

II SAMUEL

II SAMUEL 1

1Na die dood van Saul, op die derde dag daarna, het daar onverwags
iemand uit Saul se kamp by Dawid aangekom. Dawid was toe al twee
dae terug in Siklag na sy oorwinning oor die Amalekiete. Die man se
klere was geskeur en daar was grond op sy kop. Toe hy by Dawid
aankom, het die man voor hom op sy knieë geval en gebuig. 2Waar
kom jy vandaan? het Dawid hom gevra. Ek het uit die Israelitiese
kamp ontvlug, was sy antwoord. 3Wat is aan die gang? Vertel my! het
Dawid aangedring. Hy het toe vertel dat die leër uit die geveg
weggevlug het, dat 'n groot deel van die leër gesneuwel het, en dat
Saul en sy seun Jonatan ook dood is. 4Hoe weet jy dat Saul en sy seun
Jonatan dood is? vra Dawid vir die jongman wat hom dit vertel het.
5Hy het geantwoord: Ek was heel toevallig op Gilboaberg. Daar merk
ek toe dat Saul hom met sy spies om die lewe probeer bring, terwyl
die Filistyne se strydwaens en hulle drywers kort op sy hakke was.
6Saul het omgekyk en my gesien. Hy het my nader geroep en ek het
gevra: Wat kan ek vir u doen?' 7Hy vra my toe: Wie is jy?' en ek
antwoord: 'n Amalekiet.' 8Kom staan hier langs my en maak my dood,'
beveel hy, want ek leef wel nog, maar my toestand is kritiek.' 9Ek het
toe nader gestaan en hom doodgemaak, want ek het besef dat hy,
nadat hy homself probeer doodmaak het, nie sou bly lewe nie. Ek het
die kroon van sy kop af gegryp, ook die armband van sy arm af, en dit
vir u gebring. 10Hieroor was Dawid so ontsteld dat hy sy klere geskeur
het, en al sy manskappe ook. 11Hulle het tot die aand gerou en getreur
en gevas oor Saul en sy seun Jonatan en oor die volk van die Here, die
Israeliete, omdat hulle gesneuwel het. 12Dawid het toe vir die jongman
wat hom die berig gebring het, gevra: Van waar is jy nou weer? Hy
het geantwoord: Ek is nie 'n landsburger nie. Ek is 'n Amalekiet.
13Dawid het vir hom gesê: Dus was jy nie bang om jou hand uit te
steek en die gesalfde van die Here om die lewe te bring nie? 14Toe
roep hy een van die manskappe en sê vir hom: Kom hier! Maak hom
dood! Die manskap het hom toe doodgemaak. 15Dawid het hom
toegevoeg: Jy het jou dood gesóék, want jy het jouself veroordeel toe
jy gesê het: Dit is ek wat die gesalfde van die Here doodgemaak het!
16Dawid het toe die volgende klaaglied oor Saul en sy seun Jonatan
gesing. 17Hy het opdrag gegee dat hierdie booglied aan die inwoners
van Juda geleer moet word. Die lied is ook opgeteken in die Boek van
die Opregte. 18Jou trots, Israel op jou hoogtes lê dit verslaan. Hoe het
die helde geval! 19Moet dit nie in Gat vertel nie; moet dit ook nie
bekend maak in Askelon se strate nie, anders sal die Filistynse meisies
bly wees en die dogters van die heidene jubel. 20Gilboaberge!
Offerland! Nóg dou, nóg reën vir julle! Waarlik, dáár is die heldeskild

besoedel. Saul se skild dit is nie met olie ingesmeer nie 21maar met
bloed van gesneuweldes, met vet van helde! Jonatan se boog dit het
pal gestaan. Saul se swaard dit het sy werk goed gedoen. 22Saul en
Jonatan, geliefde en beminde mense in lewe en sterwe nie geskei nie.
Hulle was vinniger as arende, sterker as leeus. 23Israelitiese dogters,
julle moet huil oor Saul! Hy het julle beklee met sierlike klere, goue
sierade het hy daarop laat aanbring. 24Hoe het die helde geval? In die
hitte van die stryd! Jonatan lê verslaan op die hoogtes. 25Ek is bedroef
oor jou, my broer Jonatan. Jy was baie na aan my hart. Jou liefde was
vir my wonderliker as die liefde van enige vrou. 26Hoe het die helde
geval? Met die wapen in die hand het hulle omgekom!

II SAMUEL 2

1Hierna het Dawid die Here geraadpleeg: Moet ek na 'n stad in Juda
toe gaan? Die Here het geantwoord: Ja, gaan! Dawid het gevra: Na
watter plek toe moet ek gaan? Toe antwoord die Here: Na Hebron toe.
2Dawid het toe gegaan, vergesel van sy twee vrouens, Aginoam van
Jisreël, en Abigajil die weduwee van Nabal die Karmeliet. 3Hy het ook
sy manskappe met hulle gesinne laat saamgaan, en hulle het almal in
die gebied van Hebron gaan woon. 4Daar het die burgers van Juda vir
Dawid tot hulle koning kom salf. Toe daar aan Dawid vertel is dat die
inwoners van Jabes in Gilead vir Saul begrawe het, 5het hy
boodskappers na hulle toe gestuur om vir hulle te sê: Mag die Here
julle seën omdat julle hierdie liefdesdaad aan julle koning Saul bewys
het deur hom te begrawe. 6Mag die Here ook aan julle liefde en trou
betoon. Ek self sal ook nog 'n weldaad aan julle bewys omdat julle dit
gedoen het. 7Tree nou net moedig op en wees dapper, want julle
koning Saul is wel dood, maar Juda het my tot hulle koning gesalf.
8Maar die hoof van Saul se leër, Abner seun van Ner, het vir Is-Boset
seun van Saul gevat, hom laat deurtrek na Maganajim toe 9en hom
koning gemaak oor Gilead, Aser, Jisreël, Efraim en Benjamin, ja, oor
die hele Israel. 10Saul se seun Is-Boset was veertig jaar oud toe hy
koning van Israel geword het en hy het twee jaar geregeer. Net die
Judastam het vir Dawid ondersteun. 11Dawid was sewe en 'n half jaar
in Hebron koning oor Juda. 12Abner seun van Ner het met Is-Boset se
soldate van Maganajim af na Gibeon toe opgeruk. 13Joab seun van
Seruja het hulle met Dawid se soldate tegemoet getrek en hulle by die
Gibeondam gekry. Joab-hulle het aan die een kant van die dam gaan
sit, en die ander aan die oorkant. 14Abner skreeu toe vir Joab: Laat die
jong manne eers hier voor ons 'n oorlogspel kom speel! Hulle kan dit
maar doen, was Joab se antwoord. 15Twaalf man het toe namens
Benjamin en Is-Boset na vore gekom, en so ook twaalf van Dawid se
soldate. 16Maar elkeen het sy opponent aan die hare beetgekry en met
die swaard onder die ribbes gesteek, en hulle het gelyk omgekom.
Daarom word dié plek in Gibeon die Ribbebeensdeel genoem.
17Daardie dag het daar toe 'n hewige geveg ontwikkel, en Abner en die
manskappe van Israel is deur Dawid se soldate verslaan. 18Seruja se
drie seuns, Joab, Abisai en Asael, was ook daar. Asael was vinnig soos
'n wildsbok. 19Hy het Abner agternagesit en knaend op sy spoor gebly.
20Abner het vir hom oor sy skouer gevra: Is dit jy, Asael? Ja, dis ek,
was die antwoord. 21Abner sê toe vir hom: As jy agter 'n uitrusting aan
is, draai weg in enige rigting, oorrompel enige jong soldaat en vat
syne. Maar hy wou nie wegdraai nie. 22Abner het weer vir hom gesê:
Gee pad agter my! Waarom moet ek jou doodmaak? Hoe sal ek jou

broer Joab in die oë kan kyk? 23Maar hy het bly weier om weg te
draai. Toe steek Abner hom sommer na agter toe met die spies in die
maag, sodat dit by sy rug uitkom. Asael het net daar in sy spore dood
neergesak. Elkeen wat op die plek gekom het waar hy geval het, het 'n
oomblik gaan staan. 24Daarna het Joab en Abisai vir Abner
agternagesit. Sononder het hulle by die Elmboogrant aangekom,
regoor die fontein langs die pad na Gibeon se weiveld toe. 25Die
Benjaminiete het almal bo-op die rant gestaan en in 'n bondel agter
Abner saamgedrom. 26Toe skreeu Abner vir Joab: Moet die swaard
aanhou verteer? Besef jy nie dat die uiteinde net bitterheid is nie?
Wanneer gaan jy eendag die manskappe beveel om nie meer hulle
broers te agtervolg nie? 27Joab het geantwoord: Waarlik, God weet dit,
as jy nie nou gepraat het nie, sou ons die volk tot môreoggend laat veg
het, en dit nogal broer teen broer. 28Toe het Joab die ramshoring
geblaas. Al die manskappe het gaan staan en Israel nie meer agtervolg
nie en hulle het nie verder geveg nie. 29Abner en sy manskappe het die
nag deur met die Jordaanvallei langs getrek. Hulle het die Jordaan
oorgesteek en Maganajim al met die Bitronloop langs bereik. 30Joab
het die agtervolging van Abner gestaak en die manskappe
bymekaargeroep. Toe hulle Dawid se soldate tel, was daar behalwe
Asael nog negentien man kort. 31Dawid se vegters het egter baie
Benjaminiete verslaan. Onder Abner se soldate alleen was drie
honderd en sestig dood. 32Joab-hulle het vir Asael opgetel en in die
familiegraf in Betlehem gaan begrawe. Hierna het Joab en sy soldate
die hele nag deur getrek en ligdag was hulle in Hebron.

II SAMUEL 3

1Daar was 'n langdurige oorlog tussen die nageslag van Saul en Dawid,
maar Dawid het gaandeweg al hoe sterker geword en die nageslag van
Saul al hoe swakker. 2Die volgende seuns van Dawid is in Hebron
gebore: Amnon, seun van Aginoam sy Jisreëlitiese vrou, was die
oudste. 3Sy tweede was Kilab seun van Abigajil, die weduwee van
Nabal die Karmeliet. Absalom seun van Maäka, 'n dogter van koning
Talmai van Gesur, was die derde, 4en die vierde was Adonia seun van
Gaggit. Die vyfde was Sefatja seun van Abital 5en die sesde Jitream
seun van Dawid se vrou Egla. Hulle is vir hom in Hebron gebore.
6Onderwyl die oorlog tussen Saul se huis en dié van Dawid aan die
gang was, het Abner geprobeer om sy posisie in Saul se huis te
verstewig deur 'n verbintenis met 'n byvrou van Saul. 7Haar naam was
Rispa dogter van Aja. Toe Is-Boset hom vra: Waarom het jy my pa se
byvrou gevat? 8het Abner hom gruwelik oor dié woorde vererg en
gesê: Dink jy dan ek is 'n lae hond wat Juda se saak wil aanhelp? Tot
nou toe was ek getrou aan die huis van Saul en aan sy broers én sy
vriende. Ek het verhoed dat jy in Dawid se mag val, en nou spreek jy
my aan oor 'n vergryp met hierdie vrou! 9Mag God my om die lewe
bring as ek nie nou vir Dawid gaan help om te doen wat die Here hom
met 'n eed beloof het nie, 10naamlik om die koningskap van die
nageslag van Saul weg te vat en die heerskappy van Dawid oor Israel
en Juda te bevestig, van noord tot suid. 11So bang was Is-Boset vir
Abner dat hy nie 'n woord kon terugsê nie. 12Hierna het Abner
boodskappers na Dawid toe gestuur om te sê: Behoort die land nie aan
u nie? Sluit tog 'n ooreenkoms met my en u sal sien dat ek by u staan
deur die hele Israel na u kant toe oor te haal. 13Dawid het geantwoord:
Goed, ek sal 'n ooreenkoms met jou sluit. Ek verwag net een ding van
jou, en dit is dat jy nie met my moet kom onderhandel sonder om Saul
se dogter Mikal saam te bring nie. 14Dawid het ook boodskappers na
Saul se seun Is-Boset toe gestuur om te sê: Gee my vrou Mikal terug
wat ek as vrou verkry het in ruil vir honderd Filistynse voorhuide. 15Is-
Boset het gestuur en haar laat wegvat van haar man, Palti seun van
Lajis. 16Hy het saam met sy vrou geloop, huil-huil agter haar aan tot
by Bagurim. Toe sê Abner vir hom: Gee pad! Loop terug! Hy het toe
maar omgedraai. 17Daarna het Abner met die leiers van Israel gepraat:
Julle probeer mos lankal om vir Dawid koning te maak. 18Doen dit
nou, want die Here het vir Dawid gesê: Deur my dienaar Dawid sal Ek
my volk Israel red uit die mag van die Filistyne en van al sy vyande.
19Abner het self ook vertroulik met die Benjaminiete gaan
onderhandel. Dit was ook hy wat vertroulik aan Dawid in Hebron
gaan vertel het watter voorwaardes vir Israel en die Benjaminstam

aanneemlik sou wees. 20Vervolgens het Abner saam met twintig man
na Dawid toe gegaan in Hebron, en Dawid het vir hulle 'n eetmaal
aangebied. 21Abner sê toe vir Dawid: Met u verlof gaan ek nou die hele
Israel by u, die koning, bymekaarbring sodat hulle met u 'n verdrag
kan sluit; dan sal u koning wees volgens u hartsbegeerte. Dawid het
daartoe ingestem en Abner het ongehinderd vertrek. 22En toe gebeur
die onvoorsiene! Joab en die soldate van Dawid het net van 'n rooftog
af teruggekom en 'n groot buit saamgebring. Abner was toe nie meer
by Dawid in Hebron nie: Abner het met die instemming van die
koning ongehinderd vertrek. 23Dit was toe dat Joab en al sy soldate
tuis gekom het en daar vir hom gesê is: Abner seun van Ner het by die
koning gekom, en hy het hom ongehinderd laat vertrek. 24Joab het na
die koning toe gegaan en gesê: Wat het u nou aangevang? Hier kom
Abner na u toe, en u laat hom weer loop? 25U ken tog vir Abner seun
van Ner! Hy het net gekom om u vir die gek te hou, ja, om uit te vind
wat u bewegings en u doen en late is. 26Joab is toe van Dawid af weg
en het boodskappers agter Abner aangestuur. Hulle het hom by die
watergat langs die doringboom laat omdraai sonder dat Dawid dit
geweet het. 27Abner het teruggekom na Hebron toe, en Joab het hom
na die poort se kant toe weggelei asof hy vertroulik met hom wou
praat. Uit weerwraak oor die dood van sy broer Asael het Joab hom
toe net daar in die maag gesteek, sodat hy gesterf het. 28Dawid het dit
agterna eers verneem en gesê: Ek is vir altyd voor die Here onskuldig
aan die moord op Abner seun van Ner, ek en my koningshuis. 29Mag
die straf daarvoor op Joab se kop afkom en op sy hele familie. Mag
daar altyd in sy familie een wees wat bloei of melaats is of op krukke
loop of deur die swaard omkom of broodsgebrek ly. 30Joab en sy broer
Abisai het vir Abner doodgemaak omdat hy hulle broer Asael tydens
die oorlog in Gibeon doodgemaak het. 31Aan Joab en die hele leër by
hom het Dawid gesê: Skeur julle klere; trek rouklere aan en rou oor
Abner. Koning Dawid het self agter die draagbaar gestap. 32Toe hulle
Abner in Hebron begrawe het, het die koning hardop gehuil by die
graf, en die hele leër het ook gehuil. 33Die koning het 'n klaaglied oor
Abner gesing: Moes Abner dan so 'n eerlose dood sterwe? 34Jou hande
was nie geboei nie, jou voete nie met kettings gebind nie. Jy het
omgekom soos een wat deur misdadigers omkom. Toe het die leër se
gehuil oor hom eens so erg geword. 35Die hele leër het Dawid probeer
oorreed om iets te eet terwyl dit nog dag was, maar hy het 'n eed
afgelê: Mag God my om die lewe bring as ek voor sononder brood of
ander kos eet! 36Almal het opgemerk dat hy nie eet nie en hulle het dit
goedgevind. Hulle was tevrede met alles wat die koning gedoen het.
37Die hele leër en die ganse Israel was toe oortuig dat die koning niks
met Abner seun van Ner se dood te doen gehad het nie. 38Die koning
het aan die onderdane by hom gesê: Besef julle nie dat daar vandag 'n

leier, ja, 'n groot man, in Israel om die lewe gebring is nie? 39Ek is wel tot koning gesalf, maar my posisie is nog nie sterk genoeg teenoor hierdie manne, die seuns van Seruja, nie. Hulle is vir my te hard. Mag die Here daarom self die saak regstel deur die moordenaar vir sy misdaad te straf.

II SAMUEL 4

1Toe Is-Boset seun van Saul verneem dat Abner in Hebron dood is, was
hy tot niks in staat nie, en die hele Israel was skrikbevange. 2Daar was
twee bendeleiers by Is-Boset. Die een se naam was Baäna en die ander
s'n Rekab. Hulle was kinders van Rimmon die Beërotiet, uit die
geledere van Benjamin. Beërot is vroeër by Benjamin gereken, 3maar
die Beërotiete het na Gittajim toe gevlug, waar hulle nou nog asiel
het. 4Saul se seun Jonatan het 'n seun gehad met gebreklike voete. Hy
was vyf jaar oud toe die tyding oor Saul en Jonatan uit Jisreël gekom
het, en die vrou wat hom versorg het, het hom opgetel en gevlug,
maar in haar haas het hy geval en so kreupel geword. Sy naam was
Mefiboset. 5Rekab en Baäna, seuns van Rimmon die Beërotiet, het op
die warmte van die dag, terwyl Is-Boset besig was om sy middagslapie
te geniet, by sy huis aangekom. 6Hulle het tot binne in die huis gegaan
onder die voorwendsel dat hulle koring kom aflewer, en hom in die
maag gesteek. Daarna het hulle gevlug. 7Hulle het in die huis gekom
en hom doodgesteek terwyl hy op sy bed in die slaapkamer aan die
slaap was. Hulle het selfs sy kop afgekap en dit saamgevat. Die hele
nag deur het hulle met die Jordaanvalleipad langs gestap 8en Is-Boset
se kop na Dawid toe in Hebron gebring. Hulle het vir die koning gesê:
Hier is die kop van Is-Boset Saul se seun. Saul was u vyand en wou u
doodmaak, maar vandag het die Here vir die koning wraak geneem
oor Saul en sy nasate. 9Toe sê Dawid vir Rekab en sy broer Baäna,
seuns van Rimmon die Beërotiet: Ek verklaar voor die Here, my
bevryder uit elke lewensgevaar: 10Die man wat my in Siklag vertel het:
Saul is dood!' het ek laat gryp en doodslaan as beloning vir so 'n
boodskap, en hy het nogal gedink hy is iemand wat 'n goeie tyding
bring. 11Hoeveel te meer sal ek nie, noudat skurke 'n onskuldige man
op sy bed in sy huis doodgemaak het, sy moord op hulle wreek en
hulle van die aarde af wegvee nie! 12Toe het Dawid sy lyfwag beveel
om hulle dood te maak. Hulle het hulle hande en voete afgesny en
hulle by die dam van Hebron opgehang. Maar Is-Boset se kop het hulle
gevat en in Abner se graf in Hebron gaan begrawe.

II SAMUEL 5

1Hierna het al die Israelitiese stamme na Dawid toe in Hebron gegaan
en gesê: Ons is tog almal u eie mense! 2In die tyd toe Saul koning was,
was u tog maar die een wat Israel in die oorlog aangevoer het. Die
Here het vir u gesê: Jy moet vir my volk Israel 'n herder wees; ja, jy
moet heerser oor Israel wees! 3So het al die leiers van Israel by die
koning in Hebron gekom. Toe het koning Dawid in Hebron in
teenwoordigheid van die Here 'n verdrag met hulle gesluit. Op hulle
beurt het hulle vir Dawid daar tot koning oor Israel gesalf. 4Dawid was
dertig toe hy koning geword het, en hy het veertig jaar geregeer. 5In
Hebron was hy sewe en 'n half jaar koning oor Juda, en in Jerusalem
drie en dertig jaar oor die hele Israel en Juda. 6Die koning en sy
manskappe het teen Jerusalem opgetrek. Die Jebusiete het hierdie
gebied bewoon. Daar is aan Dawid gesê: Hier sal jy nie inkom nie.
Blindes en kreupeles sal jou hier uithou. Ja, daar is beweer: Dawid sal
hier nie inkom nie! 7En tog het Dawid die Sionsvesting ingeneem. Dit
is nou die Dawidstad. 8Op daardie dag het Dawid gesê: Elkeen wat 'n
Jebusiet wil verslaan, moet eers die watertonnel, en die blindes en
kreupeles in die hande kry. Dawid het hulle blywend gehaat. Dit is
waarom gesê word 'n blinde of 'n kreupele mag nie in die tempel
inkom nie. 9Dawid het in die vesting gaan woon en dit Dawidstad
genoem. Sy bouwerke het gestrek van die terras af in die rigting van
die paleis. 10Hy het al hoe sterker geword en die Here die Almagtige
was by hom. 11Koning Hiram van Tirus het 'n afvaardiging na hom toe
gestuur en ook sederhout en skrynwerkers en messelaars. Hulle het vir
Dawid 'n paleis gebou. 12Dawid het toe besef dat die Here hom as
koning oor Israel bevestig het en dat die Here Dawid se koningskap in
hoë aansien gebring het ter wille van die volk Israel. 13Nadat Dawid
uit Hebron verhuis het, het hy vir hom uit Jerusalem meer byvrouens
en vrouens geneem. Daar is toe vir hom nog seuns en dogters gebore.
14Dit is die name van sy kinders wat in Jerusalem gebore is: Sima,
Sobab, Natan, Salomo, 15Jibgar, Elisua, Nefeg, Jafia, 16Elisama, Eljada
en Elifelet. 17Toe die Filistyne verneem dat Dawid tot koning oor Israel
gesalf is, het hulle almal teen hom opgetrek. Dawid het dit te hore
gekom en op 'n strategiese plek gaan stelling inneem. 18Die Filistyne
het gekom en die Spooklaagte binnegeval. 19Dawid het die Here
geraadpleeg en gevra: Moet ek teen die Filistyne opruk? Sal U hulle in
my mag oorgee? Die Here het hom geantwoord: Ja, trek op, want Ek
gee hulle beslis aan jou oor. 20Dawid het toe deur 'n groot kloof getrek
en hulle daar verslaan. Hy het gesê: Die Here het my vyand voor my
gekloof soos water 'n wal kloof. Daarom het hy die plek Grootkloof
genoem. 21Die Filistyne het selfs hulle afgodsbeelde net daar gelos, en

Dawid en sy manskappe het dit opgetel. 22Toe die Filistyne weer opruk
en die Spooklaagte binneval, 23het Dawid die Here geraadpleeg. Die
Here het gesê: Moenie optrek nie. Draai na hulle agterhoede toe en val
hulle aan regoor die melkbosse. 24Wanneer jy 'n geritsel in die toppe
van die melkbosse hoor, moet jy blitsvinnig aanval, want dan trek die
Here voor jou uit om die kamp van die Filistyne te tref. 25Dawid het
gemaak soos die Here gesê het en die Filistyne van Geba af tot by die
ingang na Geser verslaan.

II SAMUEL 6

1Dawid het al die uitgesoekte manne in Israel bymekaargemaak, dertig
afdelings. 2Hy het klaargemaak en saam met die hele leër na Baäla in
Juda toe gegaan om die ark van God te gaan haal. Dit is die ark
waaroor die Naam: die Here die Almagtige wat oor die gerubs troon,
uitgeroep is. 3Hulle het die ark van God op 'n nuwe wa gelaai en dit
weggevat uit die huis van Abinadab op die heuwel. Ussa en Agjo,
seuns van Abinadab, het die wa 4waarop die ark van God was,
gedrywe. Agjo het voor die ark geloop. 5Dawid en die hele Israel het
uitbundig voor die ark van die Here gedans, begelei deur liedere, liere,
harpe, tamboeryne, ratels en simbale. 6Toe hulle by die dorsvloer van
Nakon kom, gryp Ussa na die ark van God om dit teë te hou, want die
osse het gestruikel. 7Die toorn van die Here het teen Ussa ontvlam en
God het hom net daar, by die daad van heiligskennis, getref. Hy het
op die plek gesterf, langs die ark van God. 8Dawid was diep ontsteld
omdat die Here vir Ussa so weggeskeur het, en hy het daardie plek
genoem Ussa-se-Skeur. Dit is nou nog die naam. 9Dawid het daardie
dag bang geword vir die Here en gesê: Hoe kan die ark van die Here
nou na my toe kom? 10Hy het nie kans gesien om die ark van die Here
by die Dawidstad te laat inkom nie en het dit laat wegdraai na die
huis van Obed-Edom toe wat uit Gat afkomstig was. 11Die ark van die
Here het drie maande in Obed-Edom se huis gestaan, en die Here het
hom en sy hele gesin voorspoedig gemaak. 12Daar is toe aan Dawid
vertel: Die Here het die gesin van Obed-Edom voorspoedig gemaak en
al sy besittings vermeerder ter wille van die ark van God. Dawid het
toe gegaan en die ark van God met feesvreugde uit die huis van Obed-
Edom na die Dawidstad toe laat bring. 13Elke keer wanneer die draers
van die ark van die Here ses tree gestap het, het hy 'n bul en 'n
vetgemaakte kalf geoffer. 14Met volle oorgawe het Dawid voor die
Here gedans met net 'n linneskouerkleed aan. 15Hy en die hele Israel
het die ark van die Here met gejuig en onder die geklank van die
ramshoring ingebring. 16Terwyl die ark die Dawidstad ingekom het,
het Saul se dogter Mikal deur die venster afgekyk. Sy het koning
Dawid gesien terwyl hy spring en dans voor die Here en sy het hom in
stilte verag. 17Hulle het die ark van die Here ingebring en dit op sy
bestemde plek neergesit in die tent wat Dawid daarvoor opgeslaan
het. Dawid het brandoffers en maaltydoffers vir die Here geoffer. 18Toe
hy klaar geoffer het, het hy die volk geseën in die Naam van die Here
die Almagtige. 19Hy het aan die hele volk, die ganse menigte van
Israel, man en vrou, elkeen 'n ringbrood, 'n bietjie dadels en 'n
handvol rosyntjies laat uitdeel. Hierna is almal huis toe, 20en Dawid
het teruggegaan om sy gesin te seën. Saul se dogter Mikal het hom

tegemoet gegaan en smalend gesê: Hoe waardig het die koning van
Israel hom vandag gedra! Hy het hom die heeldag voor die slavinne
van sy onderdane ontbloot soos 'n onbeskaamde mens wat hom
sommer ontbloot. 21Hy het vir Mikal geantwoord: Voor die Here wat
my verkies het bo jou pa en sy familie deur my aan te stel as heerser
oor Israel, die volk van die Here, ja, voor die Here sal ek dans. 22Ek sal
myself nog geringer ag as dit en nederig wees in my eie oë deur my by
die slavinne van wie jy praat, waardig te gaan gedra. 23En tot die dag
van haar dood het Saul se dogter Mikal nie 'n kind gehad nie.

II SAMUEL 7

1Toe koning Dawid in sy eie huis woon, nadat die Here hom rus gegee
het van al sy vyande in die omgewing, 2sê hy vir die profeet Natan:
Kyk, ek woon in 'n huis wat met sederhout versier is, maar die ark van
God staan in 'n tent. 3Natan het die koning geantwoord: Doen gerus
alles wat u in gedagte het. Die Here is by u. 4Dieselfde nag het daar
egter iets gebeur: die woord van die Here het tot Natan gekom en vir
hom gesê: 5Gaan sê vir my dienaar Dawid: So sê die Here: Wil jy vir
My 'n huis bou om in te woon? 6Vandat Ek die Israeliete uit Egipte laat
trek het tot nou toe het Ek nog nooit in 'n huis gewoon nie. Ek het in
tent en tabernakel rondgeswerf 7saam met al die Israeliete. Het Ek ooit
vir een van die stamme wat Ek beveel het om die leiding van my volk
Israel op hom te neem, gesê: Waarom bou julle nie vir My 'n huis wat
met sederhout versier is nie?' 8Nou moet jy vir my dienaar Dawid sê:
So sê die Here die Almagtige: Ek het jou uit die weiveld agter die
kleinvee weggevat om oor my volk Israel te heers. 9Oral waar jy
gegaan het, was Ek by jou; al jou vyande het Ek voor jou oë uitgedelg.
Ek het jou so beroemd gemaak soos die grotes op die aarde. 10Ek het 'n
woonplek aan my volk Israel gegee en hom gevestig, sodat hy sonder
vrees in sy plek kan woon. Slegte mense sal hom nie meer verdruk
soos voorheen 11toe Ek leiers oor my volk Israel aangestel het nie. Ek
sal jou rus gee van al jou vyande. Ek maak aan jou bekend dat Ek vir
jou 'n koningshuis gaan vestig. 12Wanneer jy te sterwe kom en jy by
jou voorvaders rus, sal Ek een van jou nageslag, jou eie seun, koning
maak en aan hom 'n bestendige koningskap gee. 13Hy sal vir my Naam
'n huis bou, en Ek sal sy koningskap vir altyd laat voortbestaan. 14Ek
sal vir hom 'n vader wees en hy sal vir My 'n seun wees. As hy ontrou
is, sal Ek mense gebruik om hom te straf, hom te kasty. 15Maar my
trou sal Ek nie aan hom onttrek soos Ek dit aan Saul onttrek het om
vir jou plek te maak nie. 16Jou koningshuis en jou koningskap sal vir
altyd vas staan; jou troon sal altyd voortbestaan. 17Volgens hierdie
openbaring het Natan die hele boodskap aan Dawid oorgedra.
18Daarna het koning Dawid ingegaan en voor die Here gaan sit en
gesê: Wie is ek, Here my God, en wie is my nageslag dat U my só ver
gebring het? 19Selfs dít was vir U nog nie genoeg nie, Here: U het ook
nog vir die nageslag van u dienaar tot in die verre toekoms beloftes
gemaak. Wat 'n toesegging aan 'n mens, Here my God! 20Wat sou ek,
Dawid, nog verder vir U kon sê? U ken immers u dienaar, Here. 21U
het hierdie groot ding gedoen omdat dit u besluit en wil was en
boonop het U dit nog aan u dienaar bekend gemaak. 22Daarom, groot
is U, Here my God! Daar is niemand soos U nie. Buiten U is daar geen
God nie, van hoeveel gode ons ook al gehoor het. 23Watter volk is soos

u volk Israel? Hulle is die een nasie op die aarde wat U vir U as volk
vry gemaak het. U het u Naam bekend gemaak en in hierdie land aan
nasies en hulle gode groot en vreeslike dinge gedoen ter wille van u
volk wat U vir U uit Egipte vry gemaak het. 24U het u volk Israel vir U
gevestig as 'n volk wat vir altyd aan U behoort. En U, Here, U het
hulle God geword. 25En nou, Here God, bevestig tog vir altyd wat U
oor u dienaar en sy nageslag gesê het. Doen tog soos U belowe het,
26sodat u Naam vir altyd groot kan wees as daar gesê word: Die Here,
die Almagtige, is God van Israel.' Laat die nageslag van u dienaar
Dawid voor U voortbestaan. 27Here, Almagtige, God van Israel, U het
nadruklik vir u dienaar gesê: Ek sal vir jou 'n koningshuis vestig,' en
daarom het u dienaar die vrymoedigheid gehad om hierdie gebed tot
U te rig. 28En nou, Here, U is God. U woorde sal bewaarheid word. U
het hierdie goeie belofte aan u dienaar gemaak. 29Begin tog nou en
seën die huis van u dienaar om vir altyd in u diens te wees! Here my
God, U het gepraat en omdat U seën, is die koningshuis van u dienaar
vir altyd geseën.

II SAMUEL 8

1Hierna het Dawid die Filistyne verslaan. Hy het hulle onderwerp en
die mag uit hulle hande geneem. 2Hy het ook die Moabiete verslaan.
Hy het hulle groep-groep op die grond laat lê: twee groepe om te laat
doodmaak vir elke volle groep wat toegelaat is om te lewe. Moab het
onderhorig geword aan Dawid en moes aan hom belasting betaal. 3Toe
Dawid sy mag aan die Eufraat gaan herstel het, het hy vir koning
Hadad-Eser van Soba, seun van Regob, verslaan. 4Van hom het Dawid
sewentien honderd oorlogsperde en twintig duisend voetsoldate
afgevat. Hy het perde vir honderd strydwaens uitgehou en al die ander
se hakskeensenings afgesny. 5Die Arameërs van Damaskus het vir
koning Hadad-Eser van Soba te hulp gekom, maar Dawid het twee en
twintig duisend man van Aram verslaan. 6Hy het militêre poste in die
gebied Aram-Damaskus ingerig, en die Arameërs het aan hom
onderhorig geword en moes aan hom belasting betaal. Die Here het
Dawid die oorwinning laat behaal net waar hy gegaan het. 7Hy het die
goue skilde van Hadad-Eser se offisiere afgevat en dit na Jerusalem
toe gebring. 8In Tebag en Berotai, twee stede van Hadad-Eser, het hy
op 'n groot klomp brons beslag gelê. 9Toe koning Toï van Hamat hoor
dat Dawid die hele leër van Hadad-Eser verslaan het, 10het hy sy seun
Joram na koning Dawid toe gestuur. Hy moes hom sy groete oorbring
en hom gelukwens met sy oorwinning oor Hadad-Eser, want Hadad-
Eser het kort-kort vir Toï aangeval. Joram het vir Dawid allerlei
artikels van silwer en goud en brons gebring. 11Koning Dawid het dit
alles aan die Here gewy, en so ook die silwer en goud van al die nasies
wat hy onderwerp het, 12naamlik Aram, Moab, Ammon, die Filistyne
en Amalek. Hy het dieselfde gedoen met sy buit van koning Hadad-
Eser van Soba, seun van Regob. 13Na sy oorwinning oor Aram het
Dawid vir hom naam gemaak toe hy agtien duisend man van Edom in
die Soutvlakte verslaan het. 14Hy het oral in Edom militêre poste
ingerig, en die hele Edom het aan hom onderhorig geword. Die Here
het Dawid die oorwinning laat behaal net waar hy gegaan het.
15Dawid was koning oor die hele Israel en hy het sy hele volk met reg
en billikheid geregeer. 16Joab seun van Seruja is aangestel oor die
weermag, en Josafat seun van Agilud was hoof uitvoerende beampte.
17Sadok seun van Agitub, en Agimelek seun van Abjatar was priesters,
en Seraja was staatsekretaris. 18Jojada se seun Benaja is aangestel oor
die koning se Filistynse lyfwag. Dawid se seuns was priesters.

II SAMUEL 9

1Op 'n dag het Dawid gevra: Het daar nie miskien iemand uit Saul se
familie oorgebly nie? Ek sou hom graag onder my sorg wil neem ter
wille van Jonatan. 2Hulle het toe vir Siba, 'n amptenaar van Saul se
hofhouding, na hom toe laat roep. Is jy Siba? vra die koning hom. Hy
antwoord: Ek is u onderdaan. 3Is daar nie miskien iemand uit Saul se
familie oor nie? wou die koning weet. Ek wil hom 'n besondere guns
bewys. Daar is nog 'n kreupel seun van Jonatan, was Siba se antwoord
aan die koning. 4Waar is hy? vra die koning hom toe, en hy het
geantwoord: Hy is in die huis van Ammiël se seun Makir in Lo-Dabar.
5Koning Dawid het hom toe laat haal uit Makir se huis in Lo-Dabar.
6Toe Mefiboset seun van Saul se seun Jonatan by Dawid kom, het hy
op sy knieë geval voor Dawid en gebuig. Mefiboset? vra Dawid. Ek is
u onderdaan, antwoord hy. 7Dawid sê vir hom: Moenie bekommerd
wees nie, want ek het besluit om jou onder my sorg te neem ter wille
van Jonatan jou pa. Ek gaan al die grond van jou oupa Saul aan jou
teruggee, en boonop sal jy van nou af by my aan huis eet. 8Hy het
weer voor Dawid gebuig en gesê: Wat is ek tog dat u aandag gee aan
'n dooie hond soos ek? 9Dawid het vir Siba die amptenaar van Saul
geroep en hom beveel: Alles wat aan Saul en sy familie behoort het,
gee ek aan sy kleinseun. 10Jy en jou seuns en jou slawe moet vir hom
die lande bewerk en die oes insamel sodat daar kos kan wees vir sy
huishouding, en sodat hulle kan eet. Maar Mefiboset die kleinseun van
Saul sal van nou af by my aan huis eet. Siba het vyftien seuns en
twintig slawe gehad. 11Hy het die koning geantwoord: Ek is u
onderdaan, ek sal doen net soos die koning my beveel het, en
Mefiboset sal by u aan huis eet soos u eie kind. 12Mefiboset het 'n klein
seuntjie gehad wie se naam Miga was. Die hele huishouding van Siba
moes vir Mefiboset bedien. 13Mefiboset, wie se voete gebreklik was,
het in Jerusalem gebly, want hy het van toe af by die koning aan huis
geëet.

II SAMUEL 10

1Na hierdie gebeure is die koning van die Ammoniete oorlede. Sy seun
Ganun het hom opgevolg, 2en Dawid het gedink: Ek wil met Nagas se
seun Ganun op goeie voet bly, want sy pa was my goedgesind. Dawid
het toe gesante na hom toe gestuur om deelneming te betuig met die
dood van sy pa. Toe die gesante van Dawid in die land van die
Ammoniete kom, 3het die leiers van die Ammoniete vir hulle koning
Ganun gesê: Dink u werklik Dawid vereer u vader deur gesante te
stuur om met u te simpatiseer? Het hy nie eerder gesante na u toe
gestuur om die stad deur te kyk en te verken sodat hy dit kan
oorweldig nie? 4Ganun het toe Dawid se gesante gevat en die een kant
van hulle baard afgeskeer, hulle klere net onderkant die heupe afgesny
en hulle gelos. 5Dit is aan Dawid meegedeel. Hy het toe boodskappers
na hulle toe gestuur, want die manne was baie skaam. Die koning het
laat weet: Bly voorlopig in Jerigo totdat julle baard gegroei het en
kom dan huis toe. 6Die Ammoniete het geweet dat hulle hulle by
Dawid in onguns gebring het. Hulle het toe 'n afvaardiging gestuur en
by die Arameërs van Bet-Regob en by dié van Soba twintig duisend
voetsoldate gehuur; by koning Maäka het hulle duisend gehuur en by
Is-Tob twaalf duisend. 7Toe Dawid dit verneem, het hy Joab met die
hele leër gestuur, almal dapper manne. 8Die Ammoniete het uitgegaan
en voor die stadspoort stelling ingeneem, en die Arameërs van Soba,
Regob, Is-Tob en Maäka was op hulle eie in die oop veld. 9Joab het
opgemerk dat hy aan twee kante sou moes veg, voor en agter. Hy het
toe 'n aantal van die beste manne uit Israel gekies en teenoor die
Arameërs laat stelling inneem. 10Die res van die leër het hy onder
aanvoering van sy broer Abisai teenoor die Ammoniete laat stelling
inneem. 11Hy het gesê: As die Arameërs vir my te sterk is, moet jy my
kom help, en as die Ammoniete vir jou te sterk is, sal ek jou kom help.
12Wees dapper en ons sal ook dapper wees ter wille van ons volk en
die stede van ons God. Mag die Here doen soos Hy dit goedvind!
13Joab en sy manne het opgeruk om teen die Arameërs te veg, maar
hulle het vir hom gevlug. 14Toe die Ammoniete gewaar dat die
Arameërs vlug, het hulle ook vir Abisai gevlug en die stad ingegaan.
Joab is toe van die Ammoniete af weg na Jerusalem toe. 15Toe die
Aramese state sien dat hulle deur die Israeliete verslaan is, het hulle 'n
bondgenootskap gesluit. 16Hadad-Eser het naamlik afvaardigings
gestuur en die Arameërs van oorkant die Eufraat af laat kom. Hulle
leër het gekom, en Sobak, die hoof van Hadad-Eser se leër, het die
leiding geneem. 17Toe Dawid die berig kry, het hy die hele Israel
bymekaargemaak, die Jordaan oorgesteek en by Gelam gekom. Die
Arameërs het teenoor hom stelling ingeneem en die stryd aangeknoop.

18Aram het egter vir Israel gevlug. Dawid het sewe honderd man op
strydwaens en veertig duisend oorlogsperde van Aram om die lewe
gebring. Hy het verder ook vir Sobak, die hoof van hulle leër, so
ernstig gewond dat hy daar gesterf het. 19Toe al die konings wat
onderhorig was aan Hadad-Eser, besef dat hulle deur Israel verslaan is,
het hulle vrede gesluit met Israel en aan hom onderhorig geword. Die
Arameërs was bang om weer die Ammoniete te help.

II SAMUEL 11

1In die lente, die tyd waarin die konings gewoonlik optrek om oorlog
te maak, het Dawid op 'n keer vir Joab en sy soldate en die hele Israel
uitgestuur. Hulle het die Ammoniete verslaan en Rabba beleër, maar
Dawid het in Jerusalem agtergebly. 2Eendag het hy na sy middagslapie
opgestaan en op die dak van die paleis gaan rondstap. Van die dak af
het hy 'n vrou sien bad. Sy was 'n baie mooi vrou. 3Dawid het oor haar
laat navraag doen, en iemand het gesê: Dit is Batseba dogter van
Eliam, die vrou van Urija die Hetiet. 4Dawid het toe amptenare gestuur
en haar laat haal. Dit was nadat sy haar reinigingsbad geneem het na
haar maandstonde. Sy het na hom toe gekom, en hy het by haar
geslaap. Daarna is sy terug huis toe. 5Die vrou het swanger geword en
vir Dawid laat weet: Ek is swanger. 6Dawid het op sy beurt 'n
boodskap na Joab toe gestuur: Stuur vir Urija die Hetiet hiernatoe.
Joab het hom na Dawid toe gestuur. 7Urija het by hom gekom, en
Dawid het hom gevra hoe gaan dit met Joab en die leër, en hoe vorder
die oorlog. 8Hierna het Dawid vir Urija gesê: Gaan nou maar huis toe
en rus 'n bietjie. Toe Urija uit die paleis gaan, het die koning ook nog
'n geskenk agter hom aangestuur. 9Maar Urija wou nie huis toe gaan
nie en het by die paleisdeur gaan slaap saam met die slawe van die
koning. 10Hulle het vir Dawid gaan sê: Urija was nie huis toe nie.
Dawid vra toe vir Urija: Jy was mos lank weg, waarom gaan jy nie
huis toe nie? 11Sy antwoord was: Sou ek huis toe gaan om te eet en
fees te vier en by my vrou te slaap, terwyl die ark en Israel saam met
Juda in hutte woon en my aanvoerder Joab sowel as u soldate in die
oop veld kamp opslaan? Dit sal ek beslis nooit doen nie! 12Dawid het
Urija toe beveel: Bly vandag nog hier! Môre stuur ek jou terug. Urija
het daardie dag en die dag daarna in Jerusalem vertoef. 13Toe het
Dawid hom geroep en saam met hom geëet en gedrink. Hy het hom
selfs dronk gemaak. Maar die aand het Urija uitgegaan om op sy
gewone plek saam met die slawe van die koning te gaan slaap. Hy het
nie huis toe gegaan nie. 14Die volgende oggend het Dawid 'n brief aan
Joab geskryf en saam met Urija gestuur. 15In dié brief het hy geskryf:
Gee tog aan Urija 'n plek op die voorpunt waar die geveg kwaai is. Val
dan terug sodat hy in die slag kan bly en sneuwel. 16Terwyl Joab die
stad beleër, het hy Urija op 'n plek gesit waar hy geweet het daar is
dapper teenstanders. 17Die burgers van die stad het uitgekom en teen
Joab geveg. Daar het van Dawid se soldate gesneuwel, en Urija die
Hetiet het ook omgekom. 18Joab het Dawid laat inlig oor die verloop
van die geveg. 19Hy het die boodskapper beveel: As jy vir die koning
die verloop van die geveg klaar vertel het 20en net as hy begin kwaad
word en jou vra: Waarom het julle so naby die stad gaan veg? Het

julle nie gedink aan die mense wat bo van die muur af skiet nie? 21Wie
het vir Abimelek seun van Jerubbeset doodgemaak? Is dit nie 'n vrou
wat 'n maalklip bo van die muur af op hom gegooi het, sodat hy in
Tebes gesterf het nie? Waarom het julle so naby die muur gekom?' dan
moet jy sê: Ook u manskap Urija die Hetiet het gesneuwel. 22Die
boodskapper het vir Dawid alles gaan vertel wat Joab hom beveel het.
23Hy het vir Dawid gesê: Die vyand het dapper teen ons geveg. Hulle
het tot in die oop veld na ons toe uitgekom en toe ons hulle tot by die
stadspoort terugdruk, 24het die boogskutters bo van die muur af u
manskappe begin raakskiet. So het party van die koning se soldate
gesneuwel, en ook Urija die Hetiet het so gesterf. 25Dawid het die
boodskapper beveel: Sê vir Joab: Jy moet jou dit nie te veel aantrek
nie. Dit gebeur nou maar eenmaal so dat mense sneuwel. Veg dapper
in jou stryd teen die stad en verwoes dit.' En praat hom moed in.
26Urija se vrou het gehoor dat haar man dood is en sy het oor hom
getreur. 27Toe die routyd oor was, het Dawid haar na sy huis toe laat
haal. Sy het sy vrou geword en vir hom 'n seun in die wêreld gebring.
Maar wat Dawid gedoen het, was verkeerd in die oë van die Here.

II SAMUEL 12

1Daarna het die Here vir Natan na Dawid toe gestuur. Natan het by
hom gekom en gesê: Daar was twee mans in dieselfde plek. Die een
was ryk en die ander arm. 2Die ryke het groot troppe kleinvee en
beeste gehad. 3Behalwe een ou ooilammetjie het die arm man niks
besit nie. Hy het haar aan die lewe gehou, en sy het saam met sy
kinders grootgeword. Sy het van sy krummeltjies geëet, uit sy beker
gedrink en op sy skoot geslaap. Ja, sy was vir hom soos 'n eie dogter.
4Daar het 'n besoeker by die ryk man gekom en hy kon dit nie oor sy
hart kry om van sy eie kleinvee of beeste te vat en vir die reisiger te
slag nie. Toe vat hy die ooilam van die arm man en slag haar vir sy
gas. 5Dawid het hom bloedig vererg oor die man en vir Natan gesê: So
seker as die Here leef, 'n man wat dit oor sy hart kon kry om so iets te
doen, moet doodgemaak word, en hy moet viervoudig vir die ooilam
vergoed. 6Jy is die man! sê Natan toe vir Dawid. So sê die Here die
God van Israel: Ek het jou tot koning van Israel gesalf. Ek het jou teen
Saul beskerm. 7Ek het aan jou die koningskap van Saul gegee en
boonop nog sy vrouens ook. Ek het die koningskap oor Israel en Juda
aan jou gegee. En as dit nog te min was, sou Ek enigiets daar wou
bygee. 8Waarom het jy nou die woord van die Here geminag deur so 'n
verkeerde ding te doen? Jy het Urija die Hetiet met die swaard
doodgemaak en toe sy vrou vir jou gevat. Ja, jy het hom vermoor met
die swaard van die Ammoniete. 9Daarom sal die swaard nou nooit
meer uit jou huis weggaan nie, want jy het My geminag toe jy Urija
die Hetiet se vrou vir jou gevat het. 10So sê die Here: Van nou af gaan
Ek uit jou eie huis ellende oor jou bring. Ek sal jou vrouens voor jou
oë vat en aan iemand anders gee. Hy sal by jou vrouens slaap oop en
bloot, 11want jy het 'n ding in die geheim gedoen, maar Ek sal alles
oop en bloot voor die hele Israel doen. 12Toe sê Dawid vir Natan: Ek
het gesondig teen die Here. En Natan sê vir hom: Die Here het jou
sonde vergewe: jy sal nie nou sterwe nie. 13Maar omdat jy deur hierdie
daad die vyande van die Here aanleiding gegee het om Hom te laster,
sal hierdie selfde kind wat vir jou gebore is, sterwe. 14Natan het huis
toe gegaan, en die Here het die kind wat Urija se vrou vir Dawid in
die wêreld gebring het, getref. Die kind het ernstig siek geword.
15Dawid het tot God gebid vir die kind. Hy het hom verootmoedig
deur aanhoudend te vas, hom terug te trek en op die grond te lê. 16Die
hoofde van sy huishouding het hom probeer oorreed om van die grond
af op te staan, maar hy wou nie. Hy het nie saam met hulle aan tafel
verskyn nie. 17Op die sewende dag het die kind gesterwe, en Dawid se
amptenare was bang om hom te vertel dat die kind dood is. Hulle het
gesê: En nou? Toe die kind nog gelewe het, het ons met die koning

gepraat, en hy het nie na ons geluister nie. Hoe kan ons nou vir hom
sê die kind is dood? Hy sal 'n onbesonne ding aanvang. 18Dawid het
agtergekom dat sy amptenare onder mekaar fluister en hy het afgelei
dat die kind dood is. Is die kind dood? het hy gevra. Hy is dood, was
hulle antwoord. 19Toe het Dawid van die grond af opgestaan. Hy het
gaan was, reukolie aangesmeer, aangetrek en na die heiligdom toe
gegaan om te aanbid. Hierna is hy huis toe en het hy kos gevra. Hulle
het hom 'n ete voorgesit en hy het geëet. 20Sy amptenare vra hom toe:
Wat doen u nou? Toe die kind nog gelewe het, het u gevas en gehuil.
Nou dat die kind dood is, staan u op en u eet? 21Sy antwoord was:
Terwyl die kind nog gelewe het, het ek gevas en gehuil, want ek het
gedink: wie weet, dalk is die Here my genadig, en dan sal die kind
lewe. 22Maar nou is hy dood. Waarom moet ek nog vas? Kan ek hom
na my toe laat terugkom? Ek gaan na hom toe; hy kan nie na my toe
terugkom nie. 23Daarna het Dawid sy vrou Batseba getroos. Hy het by
haar slaapkamer ingegaan en by haar geslaap. Sy het 'n seun in die
wêreld gebring, en Dawid het hom Salomo genoem. Die Here het hom
liefgehad 24en het hom deur die profeet Natan Jedidja laat noem, wat
beteken: die Here het hom lief. 25Joab het Rabba, die hoofstad van die
Ammoniete, aangeval. Nadat hy die koninklike woonbuurt beset het,
26het hy 'n boodskap na Dawid toe gestuur: Ek het Rabba aangeval en
ek het reeds die ommuurde waterbron verower. 27Roep tog nou die res
van die burgers op en kom beleër die stad. Neem ú dit in sodat ek nie
self die stad verower en dit dus my eiendom word nie. 28Dawid het al
die burgers opgeroep en teen Rabba gaan veg en dit ingeneem. 29Hy
het die kroon van hulle koning se kop afgehaal. Die kroon was van
goud, sowat vier en dertig kilogram, en het 'n kosbare steen bevat. Dit
het nou op Dawid se kop gekom, en hy het ook 'n groot buit uit Rabba
saamgevat. 30Hy het die burgers van Rabba weggevoer en hulle aan
die werk gesit met saag, ysterbeitel en byl; party het hy by die
steenoonde laat werk. So het hy teenoor al die Ammonitiese stede
opgetree. Daarna het hy en al die burgers na Jerusalem toe
teruggegaan.

II SAMUEL 13

1Toe het daar 'n ding gebeur. Dawid se seun Absalom het 'n mooi
suster gehad met die naam Tamar. Amnon, 'n ander seun van Dawid,
het op haar verlief geraak. 2Hy was siek van begeerte na sy suster
Tamar, want sy was nog 'n maagd en dit was vir hom onmoontlik om
by haar te kom en iets aan haar te doen. 3Amnon het 'n vriend gehad.
Sy naam was Jonadab, 'n seun van Dawid se broer Samma, en hy was
'n vindingryke man. 4Waarom lyk jy wat 'n koningskind is, dag vir dag
so bedruk? het hy vir Amnon gevra. Vertel my! Dis Tamar, my broer
Absalom se suster, was sy antwoord. Ek is verlief op haar. 5Jonadab
het hom toe aangeraai: Gaan lê op jou bed en maak of jy siek is. As
jou pa dan kom kyk hoe dit gaan, moet jy vir hom sê: Laat my suster
Tamar tog vir my iets te ete bring. Laat sy die ete hier by my kom
voorberei dat ek dit kan sien, want ek wil uit haar eie hande eet.
6Amnon het gaan lê en hom siek gehou. Toe die koning kom kyk hoe
dit gaan, het Amnon vir hom gevra: Laat my suster Tamar tog
asseblief vir my twee hartvormige broodjies hier voor my kom bak
sodat ek dit uit haar hande kan eet. 7Dawid het 'n boodskap na Tamar
by haar woonplek gestuur: Kom tog na jou broer Amnon se woonplek
toe en berei vir hom 'n ete voor. 8Tamar het na haar broer se huis toe
gekom terwyl hy op sy bed gelê het. Sy het deeg gevat en geknie en
die broodjies voorberei en gebak waar hy dit kon sien. 9Maar toe sy
die pan neem en dit vir hom neersit, het Amnon geweier om te eet. Hy
het beveel: Gaan julle ander almal weg hier van my af. Toe hulle weg
is, 10het Amnon vir Tamar gesê: Bring jy die kos hier na die kamer toe
sodat ek dit uit jou hand kan eet. Tamar het die broodjies wat sy
gereed gemaak het, na haar broer in die kamer gebring. 11Net toe sy
naby hom kom om hom te laat eet, gryp hy haar vas en sê vir haar:
My suster, kom lê hier by my. 12Nee, my broer, sê sy vir hom, moet my
nie onteer nie, want so iets word nie in Israel gedoen nie. Moet nou
nie 'n dwaas ding doen nie. 13Hoe sal ek my skande kan wegsteek? En
jý sal in die oë van Israel 'n dwaas wees. Praat liewer met die koning,
want hy sal ons toelaat om te trou. 14Amnon wou nie na haar luister
nie. Hy het haar gepak en verkrag. 15Maar daarna het hy haar verag;
hy het 'n groot afsku in haar gekry, en sy afsku was baie groter as sy
verliefdheid. Hy het toe vir haar gesê: Loop! 16Maar sy sê vir hom:
Moenie die skande wat jy my aangedoen het, vererger deur my weg te
jaag nie. Hy wou nie na haar luister nie 17en beveel toe sy slaaf wat
hom bedien: Smyt hierdie vroumens uit en sluit die deur agter haar!
18Volgens die gebruik van koningsdogters wat nog maagde was, het sy
'n lang mantel met moue aangehad. Nadat die slaaf haar uitgesit en
die deur gesluit het, 19het Tamar stof op haar kop gegooi. Sy het haar

lang mantel geskeur, haar hand op haar kop gesit en sover sy loop, het
sy geskreeu. 20Haar broer Absalom het toe vir haar gesê: Was jou broer
Amnon by jou? Toe maar, my suster, bly nou maar stil. Hy is jou
broer. Moet jou nie hieroor verknies nie. Tamar het toe in haar broer
Absalom se huis gaan bly en sy was 'n wrak. 21Koning Dawid het van
alles gehoor en hy was woedend. 22Absalom het nie 'n enkele woord
met Amnon gepraat nie, maar hy het hom gehaat omdat hy sy suster
Tamar onteer het. 23Twee jaar later was Absalom besig om sy skape te
laat skeer in Baäl-Gasor in Efraim. Hy het al die seuns van die koning
uitgenooi. 24Hy het naamlik na die koning toe gegaan en gesê: Ekskuus
tog, ek gaan my skape skeer. Wil die koning en sy paleispersoneel nie
miskien na my toe kom nie? 25Nee, my seun, beslis nie, was die koning
se antwoord. Ons kan nie almal gaan en vir jou 'n oorlas wees nie. Ten
spyte van sy aandrang wou die koning nie gaan nie, maar tog het hy
hom voorspoed toegewens. 26Absalom vra hom toe: Kan my broer
Amnon dan nie maar saamgaan nie? Waarom juis hy? vra die koning.
27Absalom het by hom daarop aangedring, en die koning het Amnon
en al die koningseuns laat gaan. 28Absalom het sy lyfwagte beveel:
Julle moet oplet: net as Amnon lekker jolig raak van die wyn, sal ek
vir julle die teken gee. Slaan hom dood. Moenie bang wees nie: ek gee
mos self die bevel. Pak hom. Moenie weifel nie. 29Die lyfwagte van
Absalom het met Amnon gemaak soos hulle beveel is. Toe het al die
ander koningseuns elkeen op sy muil gespring en gevlug. 30Terwyl
hulle nog op pad terug was, het die volgende gerug Dawid bereik:
Absalom het al die koningseuns doodgemaak. Daar het nie 'n enkele
oorgebly nie. 31Die koning het van sy troon afgeklim, sy klere geskeur
en op die grond gaan lê. Al sy onderdane het ook hulle klere geskeur
en by hom kom staan. 32Maar Jonadab seun van Dawid se broer
Samma het gesê: U moet tog nie dink hulle het al die jongmanne, die
koning se seuns, doodgemaak nie. Net Amnon is dood. Waarlik, daar
was moord in Absalom se oë vandat Amnon sy suster Tamar onteer
het. 33Die koning moet nou nie die gerug dat al sy seuns dood is,
ernstig opneem nie: net Amnon is dood. 34Absalom het weggevlug.
Terwyl 'n paleiswag uitkyk, sien hy meteens 'n groot klomp mense uit
die rigting van die bergskuiling aankom. 35Kyk daar kom die koning se
seuns, het Jonadab vir die koning gesê. Dit is net soos ek gesê het.
36Net na hierdie woorde het die koningseuns ingekom. Hulle het
hardop begin huil, en die koning en al sy dienaars het bitterlik
saamgehuil. 37Absalom het na koning Talmai van Gesur, seun van
Ammigur toe gevlug, maar koning Dawid het die hele tyd net oor sy
seun Amnon getreur. 38Absalom het na sy vlug drie jaar in Gesur
gebly. 39Omdat koning Dawid hom met die dood van Amnon versoen
het, het hy nie teen Absalom gaan oorlog maak nie.

II SAMUEL 14

1Joab seun van Seruja het agtergekom dat die koning na Absalom
verlang. 2Toe ontbied hy 'n slim vrou van Tekoa af en sê vir haar: Jy
moet baie hartseer lyk. Trek rouklere aan en moenie
skoonheidsmiddels gebruik nie. Gedra jou soos 'n vrou wat al lank rou
oor iemand wat dood is. 3Gaan na die koning toe en praat met hom
soos ek vir jou sê. Hy het haar toe voorgesê wat om te sê. 4Die vrou
van Tekoa het toe 'n onderhoud met die koning gehad. Sy het voor
hom op haar knieë geval en gebuig. Help my tog, U Majesteit, het sy
gesmeek. 5Wat makeer? wou die koning weet. Ag, ek is 'n arme
weduwee; my man is dood, het sy gesug. 6Ek het twee seuns. Die twee
het in die veld gebaklei, en daar was niemand om hulle uitmekaar te
maak nie. Toe slaan die een die ander dood. 7En om dit nog erger te
maak, is die hele familie nou teen my. Hulle eis: Gee die kind wat sy
broer doodgeslaan het. Ons wil hom doodmaak omdat hy sy broer
doodgeslaan het. Al is hy die enigste erfgenaam, wil ons hom om die
lewe bring.' Hulle wil die enigste hoop wat vir my oor is, uitwis. Hy
sal dus nie die familienaam kan voortsit nie, en daar sal niks van my
man op die aarde oorbly nie. 8Gaan maar huis toe, sê die koning vir
haar. Ek sal self jou saak behartig. 9Maar die vrou sê: U Majesteit, dit
is ek en my gesin wat by hierdie saak betrokke is, nie u en u troon nie.
10Toe antwoord die koning: As iemand net weer hieroor met jou praat,
moet jy hom na my toe bring, en hy sal jou nie weer lastig val nie.
11Maar die vrou sê: Sal die koning tog nie in die Naam van die Here u
God onder eed verklaar dat die mense wat my seun moet straf, nie te
ver sal gaan en hom doodmaak nie? Hulle moet hom tog nie om die
lewe bring nie. Toe sê die koning: Ek verklaar voor die Here: Daar sal
nie 'n haar van jou seun op die grond val nie. 12Mag ek miskien net
nog 'n enkele woord tot die koning rig? vra die vrou. Praat maar, het
die koning geantwoord. 13Toe sê die vrou: Waarom pleeg u dan 'n
onreg teen die volk van God? Terwyl u hierdie uitspraak gelewer het,
het u uself skuldig verklaar, omdat u weier om u verjaagde seun te
laat terugkom. 14Ons sal almal sterf en soos water wees wat op die
grond uitgegooi is en nie weer bymekaargemaak kan word nie. God
wil geen lewe neem nie, Hy berei 'n weg om die voortvlugtige nie te
verstoot nie. 15Ek het nou hierdie saak met die koning kom bespreek
omdat die mense my bang gemaak het. Ek het gedink ek wil met die
koning praat. Miskien doen die koning iets aan my saak. 16Die koning
sal beslis luister en my red uit die hand van dié mense wat my en my
seun wil uitroei uit die volk van God. 17Verder het ek gedink miskien
sal die uitspraak van die koning 'n gerusstelling wees, want u is soos 'n
engel van God wat na alles luister. Mag die Here u God met u wees.

18Die koning het vir die vrou gesê: Jy moet asseblief niks vir my
wegsteek van wat ek jou nou gaan vra nie. Sy antwoord toe: Die
koning kan maar praat. 19Toe vra die koning: Sit Joab nie agter hierdie
ding nie? Die vrou antwoord: Ja-nee, U Majesteit, niemand kan u om
die bos lei nie. Dit ís so Joab wat in u diens staan, het my dié opdrag
gegee. Hy het my haarfyn vertel wat om te sê. 20Joab het dit gedoen
om 'n verandering in die loop van sake te bring. Maar u praat byna
met die wysheid van 'n engel van God: u weet werklik alles. 21Daarna
het die koning vir Joab gesê: Ek het nou eenmaal in die strik getrap.
Gaan haal nou maar my seun Absalom. 22Joab het voor die koning op
sy knieë geval en gebuig. Hy het die koning geprys met die woorde:
Vandag weet ek dat u my goedgesind is, want u het gedoen wat ek
gevra het. 23Hy het toe opgestaan, na Gesur toe gegaan en vir Absalom
na Jerusalem toe gebring. 24Maar die koning het beveel: Laat hom na
sy eie huis toe gaan. Vir my mag hy nie sien nie. Daarom is Absalom
huis toe sonder om die koning te sien. 25In die hele Israel was daar
niemand so mooi soos Absalom nie. Die mense het oral daaroor
gepraat. Van kop tot tone het hy nie 'n enkele gebrek gehad nie.
26Teen die einde van die jaar het hy gewoonlik sy hare geskeer, want
dit het te swaar geword. Volgens koninklike skaal het sy afgeskeerde
hare meer as twee kilogram geweeg. 27Absalom het drie seuns en 'n
dogter gehad. Die dogter se naam was Tamar, en sy was 'n baie mooi
meisie. 28Hy was al twee jaar in Jerusalem terug sonder dat hy die
koning gesien het. 29Toe laat Absalom vir Joab roep om hom na die
koning toe te stuur, maar Joab wou nie kom nie. Hy het hom 'n
tweede keer laat roep, maar hy het weer geweier om te kom.
30Absalom sê toe vir sy slawe: Kyk, Joab het 'n stuk land net hier langs
my. Hy het gars daarop. Gaan steek dit aan die brand. Die slawe van
Absalom het toe so gemaak. 31Toe het Joab gou na Absalom se huis toe
gekom. En waarom steek jou slawe my stuk land aan die brand? vra
Joab vir hom. 32Hy het geantwoord: Man, kyk, ek het jou laat weet:
Kom hiernatoe; ek wil jou na die koning toe stuur om te vra waarom
ek uit Gesur gekom het.' Dit sou vir my beter gewees het as ek nog
daar was. Ek wil nou met die koning praat. As ek skuldig is, laat hy
my dan doodmaak. 33Joab het dit aan die koning gaan meedeel. Toe
laat roep die koning vir Absalom, en hy het gekom. Hy het diep voor
die koning gebuig, en die koning het hom gesoen.

II SAMUEL 15

1Daarna het Absalom vir hom 'n kar en perde aangeskaf. Vyftig man
het gewoonlik voor hom uit gehardloop. 2Hy het soggens vroeg
opgestaan en langs die pad by die stadspoort gaan staan. Hy het
elkeen wat met sy saak vir 'n beslissing na die koning toe gekom het,
na hom toe geroep. Uit watter stad is jy? vra hy dan. As die man
antwoord: Ek is 'n Israeliet, 3sê Absalom vir hom: Kyk, jy het 'n sterk,
regverdige saak, maar by die koning sal niemand na jou luister nie.
4Dan voeg Absalom by: As ék maar net as regter in hierdie land
aangestel word, sou ek 'n regverdige uitspraak lewer vir elkeen wat
met 'n geding of saak na my toe kom. 5As so iemand nader kom om
voor hom te buig, slaan Absalom sy arms om hom en soen hom. 6So
het hy gemaak met al die Israeliete wat vir regspraak na die koning
toe gekom het, en op hierdie manier het hy die burgers se harte
gesteel. 7Na vier jaar het Absalom vir die koning gesê: Ek wil graag my
gelofte wat ek teenoor die Here afgelê het, in Hebron gaan betaal,
8want terwyl ek op Gesur in Aram gebly het, het ek beloof: As die
Here my veilig na Jerusalem toe laat terugkom, sal ek Hom met 'n
offer vereer. 9Die koning het geantwoord: Gaan gerus maar. Hy het toe
klaargemaak en na Hebron toe gegaan. 10Absalom het ook
boodskappers na al die Israelitiese stamme toe gestuur om te sê: As
julle die ramshoring hoor, moet julle sê: Absalom het koning geword
in Hebron. 11Saam met Absalom was daar twee honderd genooides wat
te goeder trou uit Jerusalem saamgegaan het. Van die hele
sameswering het hulle niks geweet nie. 12Absalom het ook Dawid se
adviseur Agitofel die Giloniet laat kom uit die stad Gilo waar hy besig
was om offers te bring. So het die sameswering ernstige afmetings
aangeneem, en die volk het al hoe meer na Absalom toe oorgeloop.
13Toe kom daar iemand by Dawid met die berig: Die hele Israel is aan
Absalom se kant. 14Dawid het toe sy hele hofhouding wat by hom in
Jerusalem was, beveel: Maak klaar. Laat ons vlug, want Absalom sal
geen genade vir ons hê nie. Maak gou voordat hy ons dalk inhaal en 'n
groot ramp ons tref deurdat hy 'n bloedbad in die stad aanrig. 15Hulle
het die koning geantwoord: Net soos die koning verkies. Ons is gereed.
16Nadat hy tien byvrouens agtergelaat het om die paleis op te pas, het
die koning en sy hele hofhouding te voet gevlug. 17Hy en al die
inwoners het die stad te voet verlaat. By die laaste huis het hulle gaan
staan. 18Daar het hy al sy amptenare by hom laat verbygaan; so ook sy
hele lyfwag en al ses honderd man wat hom uit Gat gevolg het. Terwyl
die mense voor die koning verbytrek, 19vra hy vir Ittai die man uit Gat:
Waarom gaan jý ook saam met ons? Draai om en bly by die nuwe
koning. Jy is 'n uitlander en uit jou eie gebied verban. 20Jy het maar

onlangs hier aangekom, en nou maak ek jou dakloos as ek jou saam
met ons laat gaan. Ek weet nie waar ek sal beland nie. Draai om en
laat jou volksgenote ook omdraai. Dit is immers aan jou dat hulle trou
en lojaliteit verskuldig is. 21Ittai sê toe vir die koning: Ek verklaar voor
die Here en voor u: Ek bly by u, my koning in lewe en in dood. 22Toe
sê die koning: Kom dan maar saam. Ittai die Gattiet en al die manne
by hom is toe saam, en so ook al die afhanklikes wat by hom was. 23Al
die mense, al die inwoners van die stad, het hardop geloop en huil.
Die hele volk en die koning het deur Kedronspruit getrek en toe het
die volk in die rigting van die woestyn koers gekies. 24Sadok en al die
Leviete wat die verbondsark van God gedra het, was by die koning
Abjatar het ook saamgekom. Hulle het die ark van God neergesit
totdat die volk uit die stad was. 25Toe het die koning vir Sadok beveel:
Vat die ark van God terug stad toe. As die Here my dit vergun en my
terugbring, sal Hy my die ark en sy heiligdom weer laat sien. 26Maar
as die Here sou te kenne gee: Ek is nie meer tevrede met jou nie,' sal
ek dit aanvaar. Dan kan Hy met my maak soos Hy dit goedvind.
27Verder het die koning vir die priester Sadok gesê: Sien jy hoe staan
sake? Gaan gerus terug stad toe; ook jou seun Agimaäs en Jonatan
seun van Abjatar. Die twee seuns moet saam met julle teruggaan. 28En
onthou, ek sal by die woestynpas wag totdat ek van julle hoor.
29Daarna het Sadok en Abjatar die ark van God na Jerusalem toe
teruggevat en daar gebly. 30Dawid het die Olyfberg huil-huil uitgeklim
en as teken van sy droefheid was sy kop toegemaak en het hy kaalvoet
geloop. Almal wat by hom was, het ook hulle koppe toegemaak en
huil-huil die helling uitgeklim. 31Toe aan Dawid gesê is: Agitofel is
tussen die samesweerders by Absalom, het hy gebid: Here, laat daar
tog niks kom van Agitofel se raad nie. 32Toe Dawid op die kruin kniel
in die rigting van die ark van God het Gusai die Erekiet onverwags by
hom aangekom. Sy klere was geskeur en daar was grond op sy kop.
33Dawid het vir hom gesê: As jy saamgaan, sal jy vir my 'n oorlas
wees. 34Maar as jy teruggaan stad toe en vir Absalom sê: U Majesteit,
ek is u onderdaan; ek was in u vader se diens, maar van hierdie
oomblik af is ek u onderdaan,' kan jy vir my Agitofel se raad tot niet
maak. 35Kyk, die priesters Sadok en Abjatar sal daar by jou wees. Alles
wat jy uit die paleis hoor, moet jy hulle vertel. 36Hulle twee seuns
Agimaäs en Jonatan is saam met hulle daar, en wat julle ook al hoor,
kan julle vir my met hulle laat weet. 37Gusai die vriend van Dawid het
toe die stad ingegaan, en Absalom was op pad na Jerusalem toe.

II SAMUEL 16

1Toe Dawid 'n entjie van die kruin af weg was, het Mefiboset se
amptenaar Siba hom onverwags teëgekom. Op twee opgesaalde
donkies het hy twee honderd brode, honderd pakkies rosyntjies en
honderd pakkies voorvye en 'n kruik wyn gehad. 2Wat het jy hier? vra
die koning vir hom, en Siba antwoord: Die donkies is vir die koning-
hulle om op te ry, en die brood en vye is kos vir u lyfwag; dié wat in
die woestyn moeg word, kan die wyn drink. 3En waar is Saul se seun?
vra die koning. Nee, hy sit in Jerusalem. Hy dink mos: vandag sal
Israel die koningskap van my pa aan my teruggee, antwoord Siba. 4Toe
sê die koning: Nou kyk, alles wat aan Mefiboset behoort, is nou joune.
Ek sal altyd dankbaar bly, sê Siba, en ek hoop ek sal U Majesteit altyd
tevrede stel. 5Toe die koning by Bagurim kom, storm daar ewe skielik
een van Saul se familielede op hom af. Sy naam was Simeï seun van
Gera. So ver as hy gaan, het hy geloop en vloek. 6Hy het Dawid en al
sy amptenare en die hele volk, ja, selfs al die dapper krygsmanne,
links en regs onder die klippe gesteek. 7Terwyl hy loop en vloek, het
Simeï uitgeroep: Trap, trap hier uit, jou moordenaar en jou skurk!
8Nou straf die Here jou vir al die moorde op Saul se geslag toe jy in sy
plek koning geword het. Nou het die Here die koningskap aan jou
seun Absalom gegee. Nou sit jy self in die ellende omdat jy 'n
moordenaar is. 9Toe vra Seruja se seun Abisai vir die koning: Waarom
vloek hierdie lae hond die koning? Laat ek sy kop vir hom gaan afkap.
10Seun van Seruja, dit het niks met my of met jou te doen nie, was die
koning se antwoord. Hy vloek so omdat die Here hom beveel het om
vir Dawid te vloek! Niemand moet nou vra waarom hy dit doen nie.
11Verder het die koning vir al sy amptenare en vir Abisai gesê: My eie
bloedkind soek my lewe. Daarom moet julle hierdie Benjaminiet met
rus laat dat hy maar vloek, want die Here het hom die opdrag gegee.
12Miskien let die Here op my ellende en beloon Hy my met iets goeds
vir vandag se vervloeking. 13Dawid en sy mense het toe pad langs
verder getrek. Simeï het ál teen die berghang langs geloop en vloek en
klippe gooi en stof opskop. 14Moeg het die koning en sy geselskap by
die Jordaan aangekom en daar 'n bietjie gerus. 15Maar Absalom en die
hele Israel het in Jerusalem aangekom. Agitofel was ook by. 16Toe
Dawid se vriend Gusai die Erekiet by Absalom kom, sê Gusai vir hom:
Lank lewe die koning! Lank lewe die koning! 17Toe vra Absalom vir
hom: Is dit hoe jy jou lojaliteit teenoor jou vriend wys? Waarom het jy
nie saam met hom gegaan nie? 18Gusai het geantwoord: O nee! Ek
skaar my by dié een vir wie die Here en hierdie manskappe en elke
Israeliet gekies het. By hom staan ek. 19Per slot van rekening: wie sal
ek dien? Is dit nie sy seun nie? Net soos ek u vader gedien het, sal ek u

dien. 20Daarna sê Absalom vir Agitofel: Kom, julle moet altwee raad
gee oor wat ons nou te doen staan. 21Agitofel se raad was: Gaan slaap
by u vader se byvrouens wat hy hier laat bly het om die paleis op te
pas. Dan sal die hele Israel besef dat u teen u vader in opstand gekom
het en dit sal al u volgelinge se hande sterk. 22Daar is toe vir Absalom
'n tent op die dak opgeslaan, sodat hy voor die oë van die hele Israel
by sy pa se byvrouens kon gaan slaap. 23In daardie tyd was Agitofel se
raad asof hy dit van God gekry het. So was sy raad altyd, of dit nou al
vir Dawid of vir Absalom was.

II SAMUEL 17

1Agitofel het verder vir Absalom gesê: Laat ek tog twaalf afdelings
uitsoek en klaarmaak om Dawid vannag nog agterna te sit. 2Ek sal
hom oorval terwyl hy moeg en moedeloos is. Ek sal verwarring in sy
geledere skep, sodat die hele volk wat by hom is, sal vlug en ek die
koning kan doodmaak waar hy alleen is. 3Dan sal ek die hele volk na u
toe laat swaai. Nadat almal oorgeloop het, sal u die gunsteling wees
en die hele volk sal eensgesind wees. 4Die voorstel het aanneemlik
gelyk vir Absalom en die leiers van Israel. 5Maar Absalom het gesê:
Roep eers vir Gusai die Erekiet. Laat ons ook hoor wat hý te sê het.
6Gusai het ingekom, en Absalom het vir hom gesê: Dit is die voorstel
van Agitofel. Moet ons dit aanvaar of nie? Hoe dink jy? 7Gusai het
geantwoord: Hierdie keer het Agitofel nie goeie raad gegee nie. 8U ken
tog u vader en sy manskappe. Hulle is dapper vegters en hulle is
boonop verbitter soos 'n beer wat in die veld van haar kleintjies beroof
is. Daarby is u vader 'n uitgeslape krygsman. Hy sal nie by die volk
oornag nie. 9Ek is seker hy kruip nou weg in 'n sloot of op een of ander
plek. As daar aan die begin al van u manskappe omkom en dit rugbaar
word, sal daar gesê word: Daar was 'n slagting onder die manne wat
vir Absalom volg.' 10Dan sal selfs die dapperste man, die man met
leeuemoed, bang word, want die hele Israel weet u vader is 'n vegter
en hy het dapper manne by hom. 11Nee, ek raai aan dat die hele volk
oor die lengte en breedte van die land eers by u bymekaargeroep
word: 'n menigte soos die sand van die see. Dan kan u persoonlik teen
hom opruk. 12Waar hy ook al is, as ons by hom kom in een van die
plekke, sak ons op hom toe soos mistige weer. Daar sal niks van hom
oorbly nie, ook nie eers een van die manne by hom nie. 13As hy hom
dalk in 'n stad terugtrek, moet die hele Israel toue oor die mure van
daardie stad gooi en dit na die laagte toe wegsleep totdat daar nie
meer 'n enkele klip oorbly nie. 14Toe het Absalom en al die manskappe
van Israel gesê: Die raad van Gusai die Erekiet is beter as dié van
Agitofel. Maar eintlik was dit die Here wat die goeie raad van Agitofel
verydel het, omdat die Here onheil oor Absalom wou bring. 15Daarna
het Gusai die priesters Sadok en Abjatar ingelig: Só het Agitofel vir
Absalom en die volksleiers aangeraai, maar só was my raad. 16Stuur
nou gou en laat weet vir Dawid hy moenie vannag in die woestynpas
slaap nie. Hy moet beslis verder trek, anders word hy en sy hele leër
uitgewis. 17Omdat hulle nie in die stad gesien moes word nie, het
Jonatan en Agimaäs ondertussen by Rogelfontein gewag. 'n Slavin het
hulle gaan inlig, en hulle moes weer vir koning Dawid gaan inlig. 18'n
Jong seun het hulle egter gesien en Absalom daarvan vertel. Maar dié
twee het weggeglip en by 'n man in Bagurim gaan wegkruip. In sy

agterplaas was daar 'n put en hulle het daarin geklim. 19Sy vrou het 'n
doek oor die put gespan en graan daar oor gegooi sodat niemand
onraad kon merk nie. 20Absalom se manne het by die huis aangekom
en vir die vrou gevra: Waar is Agimaäs en Jonatan? Sy het hulle
geantwoord: Hulle is hiervandaan rivier se kant toe. Nadat die manne
tevergeefs gesoek het, is hulle terug Jerusalem toe. 21Toe hulle weg is,
het Agimaäs en Jonatan uit die put geklim en vir Dawid gaan sê: Trek
gou deur die rivier, want Agitofel se raad is gevaarlik vir u. 22Die
koning en die hele volk by hom het klaargemaak en deur die Jordaan
getrek tot ligdag, totdat almal deur die Jordaan was. 23Toe Agitofel
sien sy raad word nie gevolg nie, het hy sy donkie opgesaal en na sy
huis toe in sy tuisdorp gery. Daar het hy sy sake gereël en homself
opgehang en gesterf. Hy is in die familiegraf begrawe. 24Dawid het na
Maganajim toe gegaan onderwyl Absalom en die hele Israel deur die
Jordaan getrek het. 25Absalom het vir Amasa in Joab se plek oor die
leër aangestel. Amasa was die seun van 'n sekere Ismaeliet Jeter wat
gemeenskap gehad het met Abigal dogter van Nagas. Sy was 'n suster
van Seruja, Joab se ma. 26Israel en Absalom het laer opgeslaan in
Gilead. 27Toe Dawid in Maganajim aankom, is daar vir hom beddegoed
gebring deur Sobi seun van Nagas van die Ammonitiese stad Rabba,
en Makir seun van Ammiël van die stad Lo-Dabar, en Barsillai die
Gileadiet van Rogelim. 28Hulle het toe die slaapplek reggemaak. Daar
was ook nog erdebakke, koring, gars, meel, gebraaide koring,
boontjies en lensies. 29Hulle het ook heuning, bokmelk en
beesmelkkaas gebring sodat Dawid en sy mense kon eet en drink,
want hulle het geweet die mense het moeg en honger en dors geword
in die woestyn.

II SAMUEL 18

1Dawid het die manskappe wat by hom was, in gelid opgestel: hy het
hoofde oor afdelings van duisend en honderd aangestel en die leër in
drie verdeel: 2'n derde onder leiding van Joab; 'n derde onder Joab se
broer Abisai seun van Seruja, en die ander derde onder leiding van
Ittai die Gattiet. Toe het die koning vir die leër gesê: Ek gaan self saam
met julle veg. 3Die leër het egter geantwoord: Nee, u moenie saamgaan
nie, want as óns dalk moet vlug, kan ons maar vlug en niemand sal
van ons notisie neem nie; of as die helfte van ons dalk sterf, sal dit nie
saak maak nie. Maar u is soos tien duisend van ons. Dit sal beter wees
as u ons van die stad af kom help. 4Die koning sê toe: Ek sal doen soos
julle sê. Toe gaan staan hy langs die stadspoort terwyl die hele leër in
afdelings van honderd en duisend uittrek om te gaan veg. 5Die koning
het vir Joab, Abisai en Ittai beveel: Werk om my ontwil tog saggies
met my kind Absalom. Al die manskappe het die bevel oor Absalom
gehoor toe die koning dit aan die offisiere gegee het. 6Die manskappe
het toe in die oop veld teen Israel opgetrek. Daar het 'n geveg in die
Efraimbos ontstaan, 7en Israel is deur Dawid se manskappe verslaan.
Dit was 'n groot slagting. Daar het dié dag nie minder nie as twintig
duisend man geval. 8Die geveg het oor die hele landstreek versprei, en
op daardie dag het die bos meer lewens geëis as die swaard. 9Dawid se
manskappe het op Absalom afgekom waar hy op 'n muil gery het. Die
muil het onder die digte takke van 'n groot akkerboom deurgegaan, en
Absalom se kop het in die boom vasgehaak. Die muil waarop hy gery
het, het aangehou hardloop en Absalom het tussen hemel en aarde bly
hang. 10Iemand het dit gesien en aan Joab vertel: Weet u, ek het
Absalom aan 'n akkerboom sien hang. 11Toe sê Joab aan die man wat
dit vir hom vertel het: Wat? Het jy hom gesien? Waarom het jy hom
dan nie net daar doodgeslaan nie? Ek sou jou dan tien silwerstukke en
'n eregordel moes gegee het. 12Maar die man antwoord vir Joab: Al sou
ek ook vir my duisend silwerstukke met my eie hand kon aftel, sou ek
nog nie my hand teen die koning se seun opgetel het nie. Ons het
immers almal gehoor hoe die koning u en Abisai en Ittai beveel: Werk
tog saggies met my kind Absalom.' 13As ek verkeerd opgetree het, sou
dit by die koning bekend geword het en dan sou ú my nie gehelp het
nie. 14Toe sê Joab: Ek kan nie so staan en tyd mors hier by jou nie. Hy
het drie spiese gegryp en dit deur Absalom se hart gaan steek waar hy
nog lewendig in die boom gehang het. 15Toe het tien wapendraers van
Joab nader gestorm en Absalom heeltemal dood geslaan. 16Hierna het
Joab die ramshoring geblaas en die leër het opgehou om Israel te
agtervolg. So het Joab die leër laat terugtrek, 17maar die hele Israel het
huis toe gevlug. Absalom se lyk is in 'n diep gat in die bos gegooi, en

hulle het 'n groot hoop klippe op hom gepak. 18Dit was dieselfde
Absalom wat die gedenkteken in die koningslaagte opgerig het om
homself te vereer, omdat hy gesê het hy het nie meer 'n seun om sy
naam in gedagtenis te hou nie. Daarom het hy die gedenkteken na
homself vernoem en dit word nou nog genoem: Absalom se
Gedenkteken. 19Agimaäs seun van Sadok het gesê: Laat ek tog
hardloop en aan die koning die goeie tyding bring dat die Here hom
van sy vyand verlos het. 20Maar Joab het vir hom gesê: Jy is vandag
nie die regte man om 'n tyding te bring nie. Jy kan op 'n ander dag
boodskappe dra. Vandag doen jy dit nie, want dit is die koning se seun
wat dood is. 21Toe beveel Joab 'n Kussiet: Gaan vertel vir die koning
wat jy gesien het. Nadat die Kussiet voor Joab gebuig het, het hy
begin hardloop. 22Agimaäs seun van Sadok het weer vir Joab gesê:
Kom wat wil, laat ek tog net agter die Kussiet aan hardloop. My seun,
waarom wil jy tog hardloop? Daar sal nie vir jou ook 'n
boodskappersloon wees nie, antwoord Joab. 23Dit maak nie saak nie;
ek hardloop, sê hy. Nou hardloop dan, sê Joab vir hom. Agimaäs het
toe met die pad deur die Jordaanstreek gehardloop en die Kussiet
verbygegaan. 24Terwyl Dawid in die stadspoort sit, klim die wag na die
uitkykpos op die poort se dak en kyk rond of hy nie dalk iets sien nie.
En juis toe kom daar iemand alleen aangehardloop. 25Die wag roep toe
en sê dit vir die koning. As hy alleen is, bring hy nuus, sê die koning.
Terwyl hy nader kom, 26sien die wag nog iemand hardloop en hy roep
na die poortwagter: Daar kom nog iemand alleen aangehardloop. En
die koning sê: Ook hý bring nuus. 27Dit lyk my die voorste een
hardloop soos Agimaäs seun van Sadok, merk die wag op. Hy is 'n
goeie man, hy kom met 'n goeie boodskap, voeg die koning toe by.
28Alles is reg, roep Agimaäs en buig voor die koning en sê: Geloof sy
die Here u God, omdat Hy die mense wat in opstand gekom het teen
die koning, verslaan het. 29Gaan dit goed met my kind Absalom? vra
die koning. Hierop antwoord Agimaäs: Ek het 'n groot samedromming
opgemerk net toe u offisier Joab my gestuur het. Verder weet ek niks.
30Die koning het hom beveel: Wag 'n bietjie. Kom staan hier eenkant.
Hy het dit gedoen 31en toe kom die Kussiet juis net daar aan en sê:
Daar is nuus vir die koning, want die Here het u vandag verlos van
almal wat teen u in opstand gekom het. 32Gaan dit goed met my kind
Absalom? vra die koning, en die Kussiet antwoord: Mag dit met die
vyande van die koning en almal wat teen u in opstand kom en u
ondergang wil bewerk, gaan soos met daardie kind. 33Die koning het
ontroerd geraak en in trane na die kamer bokant die poort opgeklim.
Daar het hy heen en weer geloop en gesê: My seun, Absalom, my seun,
my seun. Absalom, ag, as ek maar in jou plek kon gesterwe het.
Absalom, my seun, my seun.

II SAMUEL 19

1Daar is aan Joab vertel: Kan jy dit glo? Die koning huil en treur oor
Absalom! 2So het die oorwinningsdag 'n dag van trane geword vir al
die manskappe, want hulle het gehoor dat die koning bedroef is oor sy
seun. 3Op dié dag het die manskappe die stad binnegesluip, soos
wanneer hulle beskaamd insluip as hulle uit 'n geveg weggehardloop
het. 4Die koning het sy gesig toegehou en hardop uitgeroep: My seun
Absalom; Absalom, my seun, my seun! 5Joab het by die koning in die
kamer ingegaan en gesê: U het vandag al die manskappe laat skaam
kry, hulle wat so pas u lewe en ook dié van u seuns en dogters, u
vrouens en byvrouens gered het. 6U het mos nou u haters lief en u haat
die mense wat vir u liefhet. Ja waarlik, u gee vandag te kenne dat u
nie vir aanvoerders en manskappe omgee nie. Vandag weet ek beslis:
as Absalom maar net kon gelewe het, kon ons vandag net sowel almal
dood gewees het; u sou dan in u skik gewees het! 7Kom nou, gaan stel
u manskappe tevrede. Ek verklaar voor die Here: As u nie buitetoe
gaan nie, sal daar vannag nie 'n enkele man by u oorbly nie. Dit sal vir
u 'n groter ramp wees as enige ramp wat u in u hele lewe getref het.
8Die koning het toe buitetoe gegaan en in die stadspoort gaan sit. Daar
is toe aan al die manskappe vertel: Kom kyk, die koning sit in die
stadspoort. Toe het al die manskappe van die koning voor hom
verskyn. Israel het intussen huis toe gevlug. 9Daarna het die manne
van die Israelitiese stamme onder mekaar begin praat: Dit is die
kóning deur wie ons gered is uit die mag van ons vyande; hý het ons
bevry uit die greep van die Filistyne, en nou moes hy die land uit vlug
voor Absalom. 10Buitendien is Absalom vir wie ons tot koning gesalf
het, in die geveg dood. Waarom talm julle nog om die koning te laat
terugkom? 11Hierdie gevoel onder Israel het by Dawid en sy mense
uitgekom. Daarna het die koning vir die priesters, Sadok en Abjatar,
laat weet: Praat met die leiers van Juda en vra: Waarom moet julle
nou die laaste wees om die koning na sy paleis toe te laat terugkom?
12Julle is my broers, ja, julle is my mense. Waarom moet julle nou die
laaste wees om die koning te laat terugkom? 13Sê vir Amasa ek sê: Is jy
nie my eie bloedfamilie nie? Mag God my om die lewe bring as jy nie
vir altyd die hoof van my leër word in die plek van Joab nie. 14So het
hy die hele Juda soos een man na sy kant toe oorgehaal, en hulle het
die koning laat weet: Kom terug! U en al u manskappe! 15Die koning is
toe terug, en terwyl hy op pad was na die Jordaan toe, het Juda by
Gilgal bymekaargekom om hom te ontmoet en oor die Jordaan te
help. 16Simeï seun van Gera, die Benjaminiet van die stad Bagurim, het
haastig saam met Juda afgegaan om koning Dawid te ontmoet. 17By
hom was 'n afdeling soldate uit Benjamin, en verder ook Siba, die

bestuurder van Saul se huishouding, met sy vyftien seuns en twintig
slawe. Hulle het voor die koning by die Jordaan aangekom. 18Hulle het
deur die drif gegaan om die geselskap van die koning deur te bring en
om te doen wat die koning wou hê. Net toe die koning die Jordaan
wou deurtrek, kniel Simeï seun van Gera voor hom 19en sê: U Majesteit
moet my die verkeerde daad tog nie toereken nie en moenie wat ek
verkeerd gedoen het op die dag toe die koning uit Jerusalem uit
gegaan het, ernstig opneem nie. 20Ek weet baie goed dat ek sleg
opgetree het, maar let tog op dat ek vandag die heel eerste uit die huis
van Josef is wat die koning kom ontmoet. 21Hierop het Abisai seun van
Seruja gevra: Moet Simeï nie doodgemaak word nie? Hy het immers
die gesalfde van die Here gevloek. 22Maar Dawid het geantwoord: Wat
het dit met julle te doen, seuns van Seruja? As julle so praat, is julle
my teenstanders. Moet daar dan vandag iemand in Israel doodgemaak
word? Ek weet mos tog dat ek vandag koning oor Israel is. 23Verder
het die koning vir Simeï gesê: Jy sal nie doodgemaak word nie. Die
koning het dit vir hom selfs met 'n eed bevestig. 24Toe Saul se seun
Mefiboset die koning kom ontmoet het, was sy voete en baard nie
versorg nie; en sy klere was vandat die koning vertrek het tot op die
dag dat hy in vrede teruggekom het, nie gewas nie. 25Toe hy in
Jerusalem die koning kom ontmoet, vra die koning hom: Waarom het
jy nie saam met my gegaan nie, Mefiboset? 26U Majesteit, antwoord
hy, my helper het my in die steek gelaat, want ek het gesê: Ek wil 'n
donkie opgesaal hê om op te ry en saam met die koning te gaan; ek is
mos kreupel. 27Hy het my by u gaan beskinder, maar U Majesteit is
soos 'n engel van God. U sal dus met my doen soos dit vir u die beste
lyk. 28My hele familie het by u niks anders as die dood verdien nie, en
tog het u my 'n plek gegee by dié wat by u aan huis eet. Ek het niks
waarop ek my by die koning kan beroep nie. 29Toe antwoord die
koning hom: Die saak is afgehandel. Ek beveel hiermee dat jy en Siba
die grond moet deel. 30Mefiboset het geantwoord: Nou dat die koning
behoue tuis gekom het, kan Siba maar alles vat. 31Barsillai die
Gileadiet het van Rogelim af gekom vir die koning se oortog oor die
Jordaan. 32Hy was al baie oud, tagtig jaar, en hy het die koning
onderhou tydens sy verblyf in Maganajim, want hy was welgesteld. Hy
wou daar by die Jordaan van die koning afskeid neem. 33Toe sê die
koning vir hom: Kom saam met my, dan sal ek jou in Jerusalem by my
onderhou. 34Maar hy het vir die koning gesê: Hoeveel langer het ek
nog om te leef dat ek saam met die koning na Jerusalem toe moet
optrek? 35Ek is nou tagtig. Kan ek nog iets geniet? Of kan ek nog proe
wat ek eet en drink? Kan ek nog die stem van sangers en sangeresse
waardeer? Waarom moet ek van my 'n oorlas maak by die koning?
36Waarvoor wil die koning my nou eintlik beloon? Ek wou maar net 'n
klein entjie van die Jordaan af saam met u trek. 37Laat my nou maar

omdraai en in my eie stad sterf, by die graf van my pa en ma. Maar
kyk, hier is u onderdaan Kimham. Hy kan saam met u gaan, en u kan
aan hom doen soos u dit goedvind. 38Toe sê die koning: Kimham kan
maar saamgaan. Ek sal vir hom doen wat jy sê. Wat jy ook al van my
verwag, sál ek vir hom doen. 39Daarna het die hele volk die Jordaan
oorgesteek, en die koning het gevolg. Nadat die koning vir Barsillai
gesoen en hom voorspoed toegewens het, het hy na sy stad toe
teruggegaan. 40Die koning het by Gilgal verbygetrek, en Kimham saam
met hom. Die hele Juda en ook die helfte van Israel het saam met die
koning getrek. 41Toe het al die mense van Israel na die koning toe
gekom en gesê: Waarom het ons broer Juda u gesteel en die koning
met sy huisgesin en al die manskappe van Dawid saam met hom oor
die Jordaan laat trek? 42Die hele Juda het Israel toe geantwoord: Maar
die koning is mos familie van my. Waarom neem jy aanstoot hieraan?
Het ons dalk iets van die koning geëet, of is ons op enige manier
bevoordeel? 43Maar Israel antwoord vir Juda: Ek het tien keer meer
aanspraak op die koningskap; selfs aan Dawid het ek meer as jy.
Waarom het jy my nie in die saak geken nie? Was my uitnodiging nie
eerste om my koning na my toe te laat terugkom nie? Maar Juda het
'n beter saak gehad as Israel.

II SAMUEL 20

1Daar was 'n opruier met die naam Seba seun van Bikri, 'n
Benjaminiet. Hy het die ramshoring geblaas en gesê: Dawid is nie deel
van ons nie; ons het niks aan Isai se seun nie. Elkeen terug na sy
woonplek toe, Israel! 2Toe het die hele Israel weggetrek van Dawid af
agter Seba seun van Bikri aan. Maar Juda het hulle koning van die
Jordaan af Jerusalem toe gevolg. 3Toe koning Dawid in Jerusalem in
sy paleis kom, het hy die tien vrouens, die byvrouens, wat hy
agtergelaat het om die paleis op te pas, in 'n bewaakte huis gesit. Hy
het hulle onderhou, maar nie by hulle geslaap nie, en hulle was tot
met hulle dood afgesonder en lewenslank feitlik weduwees. 4Die
koning het vir Amasa beveel: Roep die burgers van Juda vir my binne
drie dae op. Kom meld jou dan weer aan. 5Amasa het Juda toe gaan
oproep, maar hy het die tyd wat Dawid vasgestel het, oorskry. 6Toe sê
die koning vir Abisai: Nou sal Seba seun van Bikri ons meer
moeilikheid gee as Absalom. Vat jy my manskappe en haal hom in
voordat hy dalk die een of ander sterk stad bereik waar ons hom nie
kan bykom nie. 7Joab en sy afdeling het ook agter hom aan uitgetrek.
Die koninklike lyfwag en al die vegters het uit Jerusalem getrek om
Seba seun van Bikri te agtervolg. 8Terwyl hulle by die groot klip in
Gibeon was, het Amasa by hulle gekom. Joab het nog sy mantel
aangehad waaroor sy swaard in die skede vasgegespe was. Hy het op
Amasa afgestap, en toe val die swaard uit. 9Joab het vir hom gevra:
Gaan dit goed met jou, my broer? en hom met sy regterhand aan die
baard gegryp asof hy hom wou soen. 10Amasa was nie op sy hoede vir
die swaard in Joab se ander hand nie, en Joab het hom daarmee in die
onderlyf gesteek, sodat sy ingewande op die grond uitgeval het. 'n
Tweede steek was onnodig; hy sou sterf. Joab en sy broer Abisai het
toe vir Seba seun van Bikri agtervolg. 11Een van Joab se volgelinge het
by Amasa bly staan en gesê: Wie vir Joab verkies en wie vir Dawid is,
volg Joab. 12Maar Amasa het in die middel van die pad in sy bloed
gelê en gekrul van die pyn. Toe die man sien dat al die manskappe
gaan staan, het hy vir Amasa uit die pad uit die veld in gesleep en 'n
kledingstuk oor hom gegooi, want elkeen wat hom gesien het, het
gaan staan. 13Toe hy uit die pad verwyder is, het almal Joab gevolg
om Seba seun van Bikri agterna te sit. 14Seba het met al die stamme
van Israel getrek na Abel toe, dit is Bet-Maäka. Al die Beriete het
bymekaargekom en hom ook gevolg. 15Joab-hulle het toe gekom en vir
Seba beleër in Abel-Bet-Maäka. Hulle het 'n beleëringswal teen die
stad gegooi. Toe dit al vas teen die voorskans staan, en die hele leër
wat by Joab was, besig was om die muur te ondergrawe en dit so te
laat val, 16het 'n wyse vrou vanuit die stad geroep: Luister! Luister! Sê

tog vir Joab hy moet hierheen kom, ek wil met hom praat. 17Hy het
nader gegaan en die vrou het gevra: Is u Joab? Hy het geantwoord: Ja,
en sy sê vir hom: Luister tog na my woorde. Ek luister, was sy
antwoord. 18Sy sê toe: Vanmelewe het die mense altyd gesê: Hulle kan
gerus maar by Abel kom raad vra,' en dan het hulle daarvolgens
gehandel. 19Ons is van die heel getroustes in Israel. U wil nou 'n stad
uitroei wat in Israel in aansien is. Waarom wil u 'n stad wat aan die
Here behoort, uitroei? 20Toe antwoord Joab: Dit wil ek glad nie doen
nie. Ek wil nie uitroei of uitwis nie. 21Dit gaan maar net oor 'n man uit
die Efraimsberge. Sy naam is Seba seun van Bikri. Hy het teen koning
Dawid in opstand gekom. Lewer hom net uit, dan trek ek van die stad
af weg. Hierop het die vrou geantwoord: Goed! Sy kop sal vir jou oor
die muur gegooi word. 22Die vrou is toe met haar plan na die
stadsburgers toe, en hulle het Seba seun van Bikri se kop afgesny en
dit na Joab toe oorgegooi. Hy het die ramshoring geblaas, en die
manskappe het van die stad af uitmekaargegaan, elkeen na sy
woonplek toe. Maar Joab het na die koning toe teruggegaan in
Jerusalem. 23Joab was die bevelvoerder oor die hele Israelitiese leër.
Benaja seun van Jojada het die beheer gehad oor die koninklike
lyfwag. 24Adoniram was in bevel van die dwangarbeiders. Josafat seun
van Agilud was hoof uitvoerende beampte; 25Sewa was staatsekretaris,
en Sadok en Abjatar was priesters. 26En verder was Ira, uit Jaïr, ook
priester onder Dawid.

II SAMUEL 21

1In Dawid se tyd was daar 'n keer hongersnood wat drie jaar
aanmekaar geduur het. Dawid het toe die Here geraadpleeg, en die
Here het geantwoord: Dit is te wyte aan Saul en sy moordenaarshuis,
want hy het van die Gibeoniete laat doodmaak. 2Die koning het toe die
Gibeoniete laat roep. Hulle was natuurlik nie Israeliete nie, maar 'n
oorblyfsel van die Amoriete. Die Israeliete het 'n verdrag met hulle
gesluit gehad, maar later het Saul hulle probeer uitroei in sy geesdrif
vir die saak van Israel en Juda. 3Dawid het vir die Gibeoniete gesê:
Wat moet ek vir julle doen en hoe moet ek julle vergoed sodat die
land van die Here weer sy oeste kan lewer? 4Die Gibeoniete het hierop
geantwoord: Ons verwag nie silwer of goud van Saul en sy familie nie
en ook nie dat iemand in Israel doodgemaak moet word nie. Dawid
vra toe: Wat wil julle dan hê moet ek vir julle doen? 5Hulle antwoord
die koning: Daar was 'n man wat ons wou uitroei en wat beplan het
om ons te verdelg sodat ons nie in die grondgebied van Israel kon
voortbestaan nie. 6Daar moet nou sewe mans uit sy familie aan ons
gegee word, sodat ons hulle kan doodmaak en voor die Here kan
ophang by Gibea van Saul, die man wat deur die Here uitgekies was.
Dawid het geantwoord: Goed, ek sal dit doen. 7Die koning het
Mefiboset, seun van Jonatan seun van Saul, gespaar vanweë die
verbond wat in die Naam van die Here tussen Dawid en Saul se seun
Jonatan bestaan het. 8Maar die koning het vir Armoni en Mefiboset,
die twee seuns wat Rispa dogter van Aja by Saul gehad het, gevat
asook die vyf seuns van Saul se dogter Merab wat sy gehad het by
Adriël seun van Barsillai die Megolatiet. 9Hy het hulle almal
uitgelewer aan die Gibeoniete wat hulle doodgemaak en voor die Here
op die berg opgehang het. Die sewetal het saam omgekom. Hulle is
gedood teen die tyd dat daar gewoonlik begin word met die garsoes.
10Rispa dogter van Aja het toe rouklere gevat en dit vir haar op 'n rots
oopgegooi. Van die begin van die oestyd af totdat die reëntyd
aangebreek het, het sy bedags die roofvoëls en snags die roofdiere nie
aan die lyke laat vreet nie. 11Toe daar aan Dawid meegedeel is wat Aja
se dogter Rispa, 'n byvrou van Saul, gedoen het, 12het hy die bene van
Saul en sy seun Jonatan laat haal by die burgers van Jabes in Gilead.
Hulle het dit destyds op die stadsplein van Bet-San gaan steel waar die
Filistyne dit opgehang het toe Saul op Gilboa verslaan is. 13Hy het Saul
en sy seun Jonatan se bene daarvandaan laat bring en ook dié van die
manne wat op die berg opgehang is 14en almal by Sela in Benjamin
laat begrawe in die graf van Kis, Saul se pa. Alles is gedoen net soos
die koning beveel het. Daarna het God weer gebede vir die land
verhoor. 15Daar het oorlog uitgebreek tussen die Filistyne en die

Israeliete. Dawid en sy manskappe het teen die Filistyne gaan veg en
Dawid het moeg geword. 16Jisbi van Nob, uit die geslag van die
Refaïete, het toe gedink hy kan Dawid sonder moeite doodmaak. Jisbi
se bronsspies het byna vier kilogram geweeg, en hy het 'n nuwe
uitrusting gehad. 17Seruja se seun Abisai het Dawid egter gehelp en die
Filistyn platgeslaan en doodgemaak. Toe het die manne van Dawid vir
hom gesê: U wat die lamp van Israel is, mag nie meer saam met ons
na die oorlog toe uittrek nie, sodat die lamp nie doodgeblaas sal word
nie. 18Daarna was daar weer oorlog teen die Filistyne in Gob. Daar het
Sibbekai uit Gusa vir Sippai uit die geslag van die Refaïete verslaan.
19In 'n ander geveg teen die Filistyne in Gob het Elganan seun van
Jaäre-Oregim van Betlehem vir Goliat die Gattiet doodgemaak. Sy
spiessteel was so dik soos die dwarsbalk van 'n weefstoel. 20Op 'n ander
keer was daar oorlog in Gat. Daar was 'n lang man met ses vingers aan
elke hand en ses tone aan elke voet; saam was dit vier en twintig. Hy
was ook 'n Refaïet van geboorte. 21Hy het die Israeliete getart en toe
het Jonatan, seun van Dawid se broer Samma, hom doodgemaak.
22Hierdie vier was Refaïete wat in Gat gebore is. Dawid en sy
manskappe het hulle laat sneuwel.

II SAMUEL 22

1Dawid het die woorde van hierdie lied tot die Here gerig op die dag
toe die Here hom gered het uit die mag van al sy vyande en uit die
mag van Saul. 2Die Here is my rots, my skuilplek en my redder, 3my
God, my rots, by wie ek skuil, my skild en sterk verlosser, my veilige
vesting, my toevlug en bevryder. Van geweld het U my verlos. 4Onder
bespotting roep ek na die Here, dan word ek van my vyande gered.
5Waarlik, golwe van die dood het my omsluit, strome van onheil het
my verskrik. 6Bande van die doderyk het my vasgetrek, strikke van die
dood het my bedreig. 7In my nood roep ek na die Here, ja, ek roep om
hulp na my God. In sy paleis hoor Hy my geroep. Ek roep na Hom om
hulp, en Hy luister na my. 8Die aarde het geskud en gebewe, die
fondamente van die hemel het getril en geskud, want Hy was
vertoorn. 9Rook het uit sy neus getrek, vuur uit sy mond het alles
verteer, gloeiende kole uit sy binneste. 10Hy het die hemel afgebuig en
afgekom, onder sy voete was duisternis. 11Hy het op 'n gerub geklim en
gevlieg; op die vleuels van die wind het Hy verskyn. 12Hy het Hom in
donkerte gehul, donker waters en wolkemassas was sy bedekking.
13Uit die gloed voor Hom het weerligstrale geblits. 14Die Here het dit
uit die hemel laat dreun, die Allerhoogste het sy stem laat hoor. 15Hy
het sy pyle afgeskiet en die vyand uitmekaar gejaag, hulle met
weerligstrale op loop gejaag. 16Die seebodem het sigbaar geword, die
fondamente van die aarde is blootgelê deurdat U, Here, op hulle
gebulder het met die orkaan van u toorn. 17Van bo af het Hy sy hand
uitgestrek en my gegryp, my uit geweldige waters uitgelig. 18Hy het
my gered van my vyand wat sterk was, van my haters toe hulle vir my
te magtig was. 19Die dag toe hulle my aangeval het, was my ondergang
naby, maar die Here het my daarvan bewaar. 20Hy het my in vryheid
laat uitgaan, my gered omdat Hy my liefhet. 21Die Here het aan my reg
laat geskied, Hy het my onskuld aanvaar, 22want ek het my aan sy
voorskrifte gehou en my nie teenoor my God skuldig gemaak nie; 23ek
het my deur al sy bepalings laat lei en nie van sy voorskrifte afgewyk
nie. 24Ek was opreg voor Hom, ek was op my hoede teen enige
ongeregtigheid. 25Die Here het aan my reg laat geskied want ek was
onskuldig in sy oë. 26U betoon U getrou teenoor die getroue, opreg
teenoor die opregte, 27rein teenoor die reine, maar U verwerp die
huigelaar. 28U red die verdrukte volk, U verneder die trotses. 29U, Here,
laat my lamp helder skyn; my God gee lig as dit donker is om my.
30Met u hulp loop ek 'n oormag storm, met my God by my is geen
stadsmuur vir my te hoog nie. 31Wat God doen, is volmaak; wat die
Here sê, is suiwer. Elkeen wat by Hom skuiling soek, beskerm Hy.
32Waarlik, wie anders as die Here is God? Ja, wie anders as ons God is

'n rots? 33God omgord my met krag; Hy maak my pad voorspoedig.
34Hy maak my voete soos dié van 'n ribbok; op hoë plekke laat Hy my
stewig staan. 35Hy leer my hande om oorlog te maak, my arms om selfs
die stramste boog te span. 36Die redding wat U gebring het, was vir my
'n beskerming, deur u hulp het ek sterk geword. 37U het my ruim
vastrapplek gegee, my enkels het nie geswik nie. 38Ek het my vyande
agtervolg en ingehaal, ek het nie omgedraai voordat hulle uitgewis
was nie. 39Ja, ek het hulle verpletter, sodat hulle nie weer kon opstaan
nie. Hulle het voor my voete gesneuwel. 40U het my met krag omgord
vir die stryd, U het my teëstanders voor my laat swig. 41U het my
vyande voor my laat vlug en ek kon my haters uitwis. 42Hulle roep om
hulp, en daar is niemand wat help nie; hulle roep selfs na die Here,
maar Hy antwoord hulle nie. 43Ek maak hulle fyn soos stof, ek laat
hulle wegspat soos modder in die strate, ja, ek vermorsel hulle. 44U het
my gered van opstandige mense, my as hoof van vreemde nasies
aangestel. 'n Volk wat ek nie geken het nie, is my onderdane. 45Wie
ook al van my verneem, gehoorsaam my. Vreemde volke kruip voor
my. 46Hulle skrik en kom bewend uit hulle forte uit. 47Die Here leef! Ek
loof Hom wat my rots is. Ek prys my God wat my verlos het. 48Dit is
God wat my die oorwinning gee, wat volke aan my onderwerp. 49Hy
red my van my vyande. Ja, U stel my buite bereik van my teëstanders,
U bevry my van geweldenaars. 50Daarvoor sal ek U loof voor die
nasies, Here, tot eer van u Naam 'n lofpsalm sing! 51Dit is Hy wat aan
sy koning groot oorwinnings gee en trou aan sy gesalfde betoon, aan
Dawid en sy nageslag vir altyd!

II SAMUEL 23

1Hier volg die laaste woorde van Dawid: Dit is Dawid seun van Isai
wat praat. Dit is 'n man wat praat, een wat hoog geplaas is, die
gesalfde van die God van Jakob, die gevierde in die liedere van Israel:
2Die Gees van die Here het deur my gepraat, ja, sy woord was op my
lippe. 3Die God van Israel het gepraat, die Rots van Israel het vir my
gesê: Hy wat regverdig oor mense heers, wat regeer in eerbied teenoor
God, 4is soos die môrelig as die son opkom op 'n oggend sonder wolke;
dit skitter na die reën; die gras skiet op uit die grond.' 5God het my
koningskap goed gevestig, Hy het aan my 'n verbond vir altyd gegee,
behoorlik opgestel en goed bewaar. Al my hulp, al my vreugde, dit
kom van Hom af. 6Maar die goddelose is soos doringtakke wat alles
weggegooi word; niemand vat met die hand daaraan nie. 7Wie
daarmee werk, doen dit met yster of hout. In 'n vuur brand hulle
heeltemal uit. 8Die volgende dapper manne was by Dawid: Joseb-
Bassebet die Tagkemoner was hoof van die driemanskap. Hy het met
sy spies ag honderd man in een veldslag laat sneuwel. 9Eleasar seun
van Dodo uit Agoag was onder hom. Hy was een van die drie helde by
Dawid toe die Filistyne by Garpam bymekaargekom het om te veg.
Toe die Israeliete teen die hange uit vlug, 10het hy bly staan en
Filistyne afgemaai totdat hy later nie meer sy hand kon oopmaak om
sy swaard te los nie. Daardie dag het die Here groot uitkoms gegee. En
toe eers het die manskappe vir Eleasar gevolg, net om te plunder.
11Onder hom was Agee se seun Samma, uit Harar. Die Filistyne het
bymekaargekom by Legi waar 'n land vol lensies was. Toe die leër vir
die Filistyne vlug, 12het hy by daardie akker gaan stelling inneem en
dit beskerm. Hy het die Filistyne verslaan, en die Here het groot
uitkoms gegee. 13Op 'n keer het drie van die dertig leiers afgetrek en in
die oestyd by die Adullamgrot by Dawid aangekom. Die kamp van die
Filistyne was in die Spooklaagte. 14Dawid was toe in 'n bergskuiling,
en die Filistyne het Betlehem beset. 15Dawid het baie dors geword en
gesug: Ag, as iemand my tog net water uit die put in Betlehem se
poort kon laat drink! 16Die drie helde het toe deur die Filistynse kamp
geglip en water uit die put in Betlehem se poort vir Dawid gebring,
maar hy wou dit nie drink nie. Hy het dit as 'n offer vir die Here
uitgegiet 17en gesê: Mag die Here my daarvan bewaar dat ek dit sou
drink. Is dit nie so goed as die bloed van die manne wat met
lewensgevaar gegaan het nie? Daarom wou hy dit nie drink nie. Dit
het die drie helde gedoen. 18Seruja se seun Abisai, die broer van Joab,
was die leier van die dertigtal. Hy het met sy spies drie honderd man
laat sneuwel. Hy was beroemd onder die dertigtal. 19Ja, onder die
dertig was hy hoog geëer, sodat hy hulle aanvoerder geword het. Maar

een van die driemanskap het hy nie geword nie. 20Benaja seun van
Jojada, seun van Isgai, was afkomstig uit Kabseël. Hy was 'n man van
baie dade en het twee sterk manne in Moab doodgemaak. Op 'n
sneeudag het hy in 'n droë put afgeklim en 'n leeu daar doodgemaak.
21Hy het ook 'n frisgeboude Egiptenaar doodgeslaan. Die Egiptenaar
het nogal 'n spies in sy hand gehad, terwyl Benaja hom net met 'n stok
gepak het. Hy het die spies uit die Egiptenaar se hand geruk en hom
met sy eie spies van kant gemaak. 22Dit het Benaja seun van Jojada
gedoen. Hy was beroemd onder die dertig helde. 23Hy het 'n hoër rang
gehad as die res van die dertig, maar een van die driemanskap het hy
nie geword nie. Dawid het hom oor sy lyfwag aangestel. 24Asael, Joab
se broer, was onder die dertigtal. So ook Elganan seun van Dodo uit
Betlehem, 25Samma uit Garod, Elika uit Garod, 26Geles uit Pelet, Ira
seun van Ikkes uit Tekoa, 27Abiëser uit Anatot, Sibbekai uit Gusa,
28Salmon uit Agoag, Marai uit Netofa, 29Geled seun van Baäna uit
Netofa, Ittai seun van Ribai uit Gibea in Benjamin, 30Benaja uit
Piraton, Hiddai uit Nagale-Gaäs, 31Abi-Albon uit Bet-Araba, Asmawet
uit Bagurim, 32Eljagba uit Saälbon, die seuns van Jasen, Jonatan,
33Samma uit Harar, Agiam seun van Sarar uit Arar, 34Elifelet seun van
Agasbai, seun van iemand uit Maäka, Eliam seun van Agitofel uit Gilo,
35Gesro uit Karmel, Paärai uit Arab, 36Jigal seun van Natan uit Soba,
Bani uit Gad, 37Selek die Ammoniet, Nagrai uit Beërot, wapendraer
van Joab seun van Seruja, 38Ira uit Jeter, Gareb uit Jeter, 39Urija die
Hetiet. Daar was altesaam sewe en dertig.

II SAMUEL 24

1Op 'n keer was die Here vertoorn op Israel. Hy het Dawid teen hulle
aangehits en gesê: Gaan tel die Israeliete en die Judeërs. 2Die koning
het vir Joab, die hoof van die leër, wat by hom was, gesê: Trek rond
deur al die Israelitiese stamme van die noorde tot die suide en tel die
volk. Ek wil weet hoeveel hulle is. 3Joab het die koning geantwoord:
Selfs al sou die Here u God die volk honderd maal laat vermeerder en
die koning sien dit self, watter genot sou dit u verskaf? 4Toe die
koning egter vir Joab en die leëroffisiere nadruklik so beveel, is hulle
van hom af weg om die volk te tel. 5Hulle het deur die Jordaan gegaan
en by Aroër suid van die stad by die spruit begin. Daarvandaan is
hulle na Gad en Jaeser toe 6en het hulle Gilead deurgegaan tot by die
land onderkant Kades. Toe het hulle by Dan gekom en daarvandaan is
hulle oor Sidon, 7waarna hulle by die vesting Tirus en al die stede van
die Hewiete en Kanaäniete gekom het. Toe is hulle af na Berseba toe
in die suide van Juda. 8Hulle het die hele land deurreis en na nege
maande en twintig dae weer in Jerusalem teruggekom, 9en Joab het
die uitslag van die telling aan die koning gegee. Israel was ag honderd
duisend weerbare man wat kon oorlog maak en Juda vyf honderd
duisend. 10Nadat hy die volk laat tel het, het Dawid se gewete hom
gekwel. Hy het teenoor die Here bely: Ek het swaar gesondig met wat
ek gedoen het. Vergewe tog nou my oortreding, Here! Waarlik, ek het
baie dwaas opgetree. 11Nadat Dawid die oggend opgestaan het, het die
profeet Gad, die siener van Dawid, na hom toe gekom. Die woord van
die Here het tot Gad gekom en gesê: 12Gaan sê vir Dawid: So het die
Here gesê: Ek lê drie dinge aan jou voor. Kies vir jou een daarvan, dan
sal Ek dit laat gebeur. 13Gad het toe vir Dawid die boodskap gebring:
Wat wil jy liewer hê? Sewe jaar hongersnood in jou land, of drie
maande waarin jy voor jou teenstanders vlug en hulle jou agtervolg,
of drie dae lank pes in jou land? Oorweeg nou goed hoe ek Hom wat
my gestuur het, moet antwoord. 14Dawid het vir Gad geantwoord: Ek
is in 'n hoek gedryf. Laat my liewer in die hand van die Here val, want
sy genade is groot. Ek wil nie in die hand van 'n mens val nie.
15Daarna het die Here 'n pes van die oggend af tot die aand onder
Israel ingestuur. Van die noorde tot die suide het daar sewentig
duisend gesterf. 16Net toe die engel sy hand na Jerusalem toe uitsteek
om dit te verdelg, het die Here besluit om die straf nie verder te voer
nie. Hy het vir die engel wat die verderf onder die volk aanrig, gesê:
Dis nou genoeg. Trek jou hand terug. Die engel van die Here was toe
net by die dorsvloer van Arauna die Jebusiet. 17Terwyl Dawid die
engel sien wat die volk tref, sê hy vir die Here: Dit is ék wat gesondig
het. Ja, ék het oortree. Wat het hierdie arme mense gedoen? Tree

liewer op teen my en my familie. 18Gad het daardie dag na Dawid toe
gekom en vir hom gesê: Gaan op en bou vir die Here 'n altaar op die
dorsvloer van Arauna die Jebusiet. 19Dawid het toe opgegaan soos die
Here hom deur die woord van Gad beveel het. 20Toe Arauna afkyk en
die koning en sy amptenare na hom toe sien aankom, gaan hy uit en
buig diep voor die koning. 21Waarom kom die koning na sy dienaar
toe? vra Arauna. Om die dorsvloer van jou te koop en 'n altaar vir die
Here daarop te bou, sodat die plaag van die volk af weggeneem kan
word, antwoord Dawid. 22Arauna het vir Dawid gesê: U kan dit gerus
maar vat, U Majesteit, en offer net wat u wil. Kyk, die beeste vir die
offer is hier, en die dorsslee en die jukke is beskikbaar as brandhout.
23U Majesteit, Arauna gee dit alles aan die koning. Mag die Here u
God u offer aanneem. 24Hierop het die koning vir Arauna gesê: Nee, ek
koop dit beslis van jou teen die volle prys. Ek bring nie aan die Here
my God offerandes wat my niks kos nie. Dawid het toe die dorsvloer
en die beeste vir sowat ses honderd gram silwer gekoop. 25Hy het net
daar 'n altaar vir die Here gebou en brandoffers en maaltydoffers
gebring. Hierna het die Here weer die gebede vir die land verhoor, en
die plaag is uit Israel weggeneem.

I KONINGS

I KONINGS 1

1Koning Dawid was al baie oud en selfs as hulle hom goed toegemaak
het, het hy nie warm geword nie. 2Sy amptenare sê toe vir hom: Laat
hulle vir U Majesteit 'n jongmeisie soek wat u kan bedien en oppas. Sy
kan by u slaap, sodat u weer warm kan word. 3Nadat hulle deur die
hele gebied van Israel gaan soek het na 'n mooi meisie, het hulle vir
Abisag, 'n meisie uit Sunem, gekry en haar na die koning toe gebring.
4Hierdie meisie was baie mooi en sy het die koning opgepas en
versorg, maar die koning het nooit geslagsgemeenskap met haar gehad
nie. 5Intussen het Adonia, seun van Dawid en sy vrou Gaggit, ewe
hoogmoedig by homself gedink: ek gaan binnekort koning wees. Hy
skaf toe vir hom 'n strydwa met ruiters aan, en vyftig man om voor
hom uit te hardloop. 6Sy vader het hom van kleins af nooit berispe of
vir hom gevra: Hoekom maak jy so? nie. Adonia, die jonger broer van
Absalom, was 'n baie mooi man. 7Hy het met Joab seun van Seruja en
met die priester Abjatar onderhandel, en hulle het hom ondersteun.
8Maar die priester Sadok, Benaja seun van Jojada, die profeet Natan,
Simeï, Reï en Dawid se lyfwagte was nie aan Adonia se kant nie.
9Adonia het skape, beeste en vetgemaakte kalwers geslag by
Sogeletrots langs Rogelfontein en toe al die koning se seuns, sy broers,
daarheen genooi, en ook al die manne van Juda wat in die koning se
diens was. 10Maar hy het die profeet Natan, Benaja, die lyfwagte en sy
broer Salomo nie genooi nie. 11Natan sê toe vir Batseba, Salomo se
moeder: Het jy gehoor Adonia seun van Gaggit het koning geword, en
koning Dawid weet daar niks van nie! 12Laat ek jou nou goeie raad gee
sodat jy jou eie lewe en jou seun Salomo s'n kan red. 13Gaan na koning
Dawid toe en sê vir hom: U Majesteit, u het mos vir my met 'n eed
beloof my seun Salomo sal na u koning word en dit is hy wat op u
troon sal sit. Hoe is dit dan dat Adonia nou koning geword het?' 14En
terwyl jy nog met die koning praat, sal ek agter jou inkom en die saak
verder voer. 15Toe het Batseba by die koning in sy kamer ingegaan.
Die koning was baie oud, en Abisag die Sunemmitiese meisie was
besig om die koning te versorg. 16Batseba het ingekom en voor die
koning gebuig. Die koning sê toe: Wat kan ek vir jou doen? 17Sy sê vir
hom: U Majesteit, u het mos tog voor die Here u God vir my met 'n
eed beloof dat my seun Salomo na u koning sal word, en dat dit hy is
wat op u troon sal sit. 18Maar nou het Adonia koning geword sonder
dat u iets daarvan weet. 19Hy het 'n klomp beeste en kalwers en skape
geslag en hy het al die prinse en die priester Abjatar en vir Joab, die
hoof van die leër, daarheen genooi. Maar vir Salomo het hy nie genooi
nie. 20U Majesteit, die hele Israel kyk nou op na u om vir hulle aan te
wys wie u troon ná u sal bestyg. 21Moet ek en my seun Salomo dan,

nadat u in u graf gelê is, as misdadigers behandel word? 22Terwyl sy
nog met die koning praat, kom die profeet Natan daar aan. 23Iemand
sê toe vir die koning: Hier is die profeet Natan. Natan kom toe nader
en buig diep voor die koning 24en sê: U Majesteit, het u ooit gesê
Adonia moet ná u koning wees en dit is hy wat op u troon moet sit?
25Hy het vandag gegaan en 'n klomp beeste en kalwers en skape
geslag, en hy het al die prinse en die leërhoofde en die priester Abjatar
genooi. Hulle eet en drink daar saam met hom en hulle roep: Lank
lewe koning Adonia!' 26Maar vir my en die priester Sadok en Benaja
seun van Jojada, en Salomo het hulle nie genooi nie. 27As hierdie
optrede met u toestemming plaasvind, dan het u ons nie ingelig oor
wie ná u op u troon moet sit nie. 28Toe sê koning Dawid: Roep vir
Batseba hier na my toe. Sy het nader gekom en voor die koning gaan
staan. 29Toe lê die koning 'n eed af en sê: So seker as die Here leef wat
my uit alle benoudheid verlos het: 30soos ek vir jou met 'n eed voor die
Here die God van Israel bevestig het dat jou seun Salomo ná my
koning sal word, en dat hy in my plek op die troon sal sit, so doen ek
dit nou weer. 31Batseba het voor die koning gekniel en gebuig en sy
het gesê: Mag koning Dawid baie lank lewe. 32Toe gee koning Dawid
opdrag: Gaan roep vir my die priester Sadok en die profeet Natan en
Benaja seun van Jojada. Toe hulle by die koning kom, 33sê hy vir
hulle: Vat my lyfwagte saam met julle en laat my seun Salomo op my
eie muil ry. Vat vir Salomo na die Gihonfontein toe 34en laat die
priester Sadok en die profeet Natan hom daar tot koning oor Israel
salf. Dan moet julle die ramshoring blaas en roep: Lank lewe koning
Salomo!' 35Julle moet agter hom aangaan, en hy moet binnegaan en op
my troon gaan sit, want dit is hy wat my as koning opvolg. Ek gee
opdrag dat hý heerser moet wees van Israel en Juda. 36Benaja seun van
Jojada sê toe: So is dit, en mag die Here u God ook so sê. 37Mag Hy by
Salomo wees soos Hy by u was. Mag Hy die heerskappy van Salomo
nog groter maak as koning Dawid s'n. 38Die priester Sadok, die profeet
Natan en Benaja seun van Jojada en die koninklike lyfwag het toe so
gemaak. Hulle het Salomo op koning Dawid se muil laat ry en hom by
Gihonfontein gebring. 39Die priester Sadok het 'n horing vol olie uit die
heiligdom saamgebring en hy het vir Salomo gesalf. Toe blaas hulle
die ramshoring, en die mense roep: Lank lewe koning Salomo! 40Hulle
gaan toe almal agter hom aan terwyl hulle op fluite blaas en juig dat
die aarde daarvan dreun. 41Adonia en sy gaste was net klaar met eet
toe hulle dit hoor. Toe Joab die ramshoring hoor, vra hy: Wat is die
stad so rumoerig? 42Hy het nog gepraat toe Jonatan seun van die
priester Abjatar daar aankom. Adonia sê toe vir hom: Kom nader. Jy is
mos 'n wakker man. Jy bring seker goeie nuus. 43Jonatan het vir
Adonia geantwoord: Inteendeel! Koning Dawid het vir Salomo koning
gemaak! 44Die koning het die priester Sadok, die profeet Natan, Benaja

seun van Jojada, en die koninklike lyfwag saam met hom gestuur.
Hulle het hom op die koning se muil laat ry, 45en die priester Sadok en
die profeet Natan het hom by Gihonfontein tot koning gesalf.
Daarvandaan het hulle met 'n gejuig teruggegaan. Dit is die rumoer
wat julle in die stad gehoor het. 46Salomo sit nou op die troon. 47Die
amptenare van die koning het ook gekom om koning Dawid geluk te
wens. Hulle het gesê: Mag u God vir Salomo nog beroemder maak as
vir u en sy regering nog roemryker as dié van u.' Die koning het op sy
bed gekniel 48en gesê: Aan die Here die God van Israel kom die lof toe,
Hy wat gegee het dat daar vandag iemand op my troon sit en dat my
eie oë dit kan sien. 49Toe het die gaste van Adonia almal verskrik
opgespring en gemaak dat hulle wegkom. 50Omdat Adonia bang was
vir Salomo, het hy aan die horings van die altaar gaan vashou.
51Iemand het vir Salomo kom vertel: Adonia is bang vir u, koning
Salomo. Hy klou aan die horings van die altaar vas en hy sê: Koning
Salomo moet eers vir my met 'n eed bevestig dat hy my nie sal
doodmaak nie. 52As hy hom goed gedra, sê Salomo toe, sal daar nie
aan 'n haar op sy kop geraak word nie. Maar as hy kwaad doen, moet
hy dood. 53Koning Salomo het beveel dat hulle hom by die altaar moet
gaan haal. Toe hy by koning Salomo kom, het Adonia voor hom
gebuig. En Salomo sê vir hom: Gaan bly by jou huis!

I KONINGS 2

1Toe Dawid se einde nader, het hy sy seun Salomo beveel: 2Noudat ek
die pad van alle mense moet gaan, moet jy sterk wees en soos 'n man
optree. 3Hou jou aan wat die Here jou God jou voorskryf en lewe
daarvolgens. Gehoorsaam sy voorskrifte, sy gebooie, sy bepalings en
sy verordenings soos dit opgeskryf is in die wet van Moses. Dan sal jy
voorspoedig wees in alles wat jy doen en oral waar jy gaan. 4Dan sal
die Here sy beloftes vervul. Hy het vir my gesê: As jou nakomelinge
nougeset leef en met hart en siel aan My getrou bly, sal daar altyd een
uit jou nageslag as koning oor Israel regeer!' 5Jy weet self wat Joab
seun van Seruja my aangedoen het, wat hy gedoen het met die twee
leërhoofde van Israel, met Abner seun van Ner en met Amasa seun van
Jitra: hy het hulle vermoor, hy het hulle in vredestyd doodgemaak
asof daar oorlog was. Hy het hulle onskuldige bloed op die gordel om
sy lyf en op die skoene aan sy voete laat spat. 6Doen met hom soos jy
dit goedvind. Moenie sy lewe spaar net omdat hy oud is nie. 7Jy moet
goed wees vir die seuns van Barsillai van Gilead. Laat hulle van jou
tafel af eet, want hulle het vir mý kos gebring toe ek vir jou broer
Absalom gevlug het. 8Daar is ook nog Simeï seun van Gera die
Benjaminiet, uit Bagurim. Hy het my vreeslik gevloek toe ek die dag
na Maganajim toe gegaan het en ons mekaar by die Jordaan teëgekom
het. Ek het vir hom voor die Here met 'n eed bevestig dat ek hom nie
om die lewe sal bring nie, 9maar jy moet hom nou nie verskoon nie. Jy
is 'n wyse man en jy sal weet wat om met hom te maak dat hy met die
dood gestraf word al is hy al oud. 10Dawid is oorlede, en hy is begrawe
in die Dawidstad. 11Die duur van sy regering oor Israel was veertig
jaar. In Hebron was hy sewe jaar lank koning, en in Jerusalem drie en
dertig jaar. 12Salomo het sy pa se troon bestyg en 'n stewige houvas op
sy koningskap gekry. 13Adonia seun van Gaggit het na Batseba, Salomo
se ma, toe gegaan. Sy het vir hom gevra: Kom jy in vrede? Ja, sê hy,
14ek kom net met u praat. Praat maar, sê sy. 15Hy sê toe: U weet self
dat die koningskap myne sou word, en dat die hele Israel na my
opgesien het om te regeer. Maar dit het anders verloop, die Here het
dit so bestem dat my broer koning geword het. 16Ek wil u nou net een
guns vra, en u moet my dit nie weier nie. Vra maar, sê sy. 17Koning
Salomo sal mos na u luister, sê hy toe. Vra hom asseblief dat hy vir my
die Sunemmitiese meisie Abisag as vrou gee. 18Goed, sê Batseba, ek sal
jou versoek aan die koning oordra. 19Toe Batseba by koning Salomo
binnekom om Adonia se versoek te gaan stel, het Salomo opgestaan en
voor haar gebuig. Hy gaan toe weer op sy troon sit en laat vir die
koninginmoeder 'n stoel aan sy regterkant naderbring om op te sit.
20Sy sê: Ek wil 'n klein gunsie van jou vra. Moet my dit nie weier nie.

My ma kan maar vra, ek sal nie vir haar nee sê nie, het hy
geantwoord. 21Sy sê toe: Laat jou broer Adonia tog vir Abisag die
Sunemmitiese meisie as vrou kry. 22Toe sê koning Salomo vir sy ma:
Hoekom vra u dat hy vir Abisag moet kry? U kan dan net sowel die
hele koningskap vir hom vra, want hy is my ouer broer, en die priester
Abjatar en Joab seun van Seruja steun hom! 23Toe het koning Salomo
'n eed voor die Here afgelê: Mag God my met die dood straf as Adonia
nie met sy lewe hiervoor boet nie! 24So seker as die Here leef, Hy wat
my koning laat word het en my die troon van my pa laat bestyg het,
en vir my 'n koningshuis gevestig het soos Hy beloof het, net so seker
moet Adonia vandag nog dood! 25Koning Salomo het vir Benaja seun
van Jojada gestuur en dié het vir Adonia om die lewe gebring. 26Vir
die priester Abjatar het die koning gesê: Gaan na jou grond toe by
Anatot! Jy moes eintlik ook doodgemaak gewees het, maar ek sal jou
nie nou doodmaak nie, omdat jy die ark van die Here voor my pa uit
gedra het, en omdat jy soveel saam met hom deurgemaak het.
27Salomo het vir Abjatar ontslaan, sodat hy nie meer priester van die
Here was nie. So het die oordeel wat die Here by Silo oor Eli se
nageslag uitgespreek het, in vervulling gegaan. 28Joab, wat 'n
ondersteuner van Adonia was maar nie destyds vir Absalom gesteun
het nie, het hiervan te hore gekom. Hy het na die heiligdom van die
Here toe gevlug en daar die horings van die altaar vasgegryp. 29Toe
koning Salomo verneem dat Joab na die heiligdom toe gevlug het en
daar by die altaar is, het hy vir Benaja seun van Jojada beveel: Gaan
maak hom dood! 30Benaja het na die heiligdom toe gegaan en vir hom
gesê: Die koning sê jy moet uitkom! Maar hy sê: Nee, ek wil hiér sterf.
Benaja het toe eers aan die koning gaan rapporteer wat Joab gesê het.
31Die koning sê toe vir Benaja: Nes hy wil. Maak hom dood en
begrawe hom. So sal jy my en my familie onthef van die blaam vir die
moorde wat Joab gepleeg het. 32Die Here laat hom nou sy verdiende
straf kry. Hy het twee manne doodgemaak sonder die medewete van
my pa: Abner, seun van Ner en hoof van die leër van Israel, en Amasa,
seun van Jitra en hoof van die leër van Juda, albei onskuldiger en
beter mense as hy. 33Laat die skuld vir hulle dood vir altyd op Joab en
sy nageslag rus, en mag die Here vir altyd vrede gee aan Dawid en sy
nageslag en aan sy hele familie en aan sy troon. 34Toe het Benaja seun
van Jojada teruggegaan en vir Joab daar aangeval en hom
doodgemaak. Hy is begrawe by sy huis in die veld. 35Koning Salomo
het vir Benaja seun van Jojada in Joab se plek aangestel oor die leër,
en in die plek van Abjatar het hy vir Sadok as priester aangestel. 36Die
koning het vir Simeï laat haal en vir hom gesê: Jy mag vir jou 'n huis
in Jerusalem bou en hier woon, maar jy mag nie uit die stad gaan nie,
dit maak nie saak waarheen nie. 37Die dag as jy hier uitgaan en jou
voete oor Kedronspruit sit, is jy dood. Dit moet jy beslis weet. Dit sal

jou eie skuld wees. 38Simeï sê toe vir die koning: Dit is goed so. Ek sal
die bevel van die koning eerbiedig. Simeï het toe 'n hele tyd lank net
in Jerusalem gebly, 39maar na drie jaar het twee van sy slawe
weggeloop na koning Akis van Gat, seun van Maok, toe. Toe Simeï
hoor dat sy slawe in Gat is, 40het hy sy donkie opgesaal en na Gat toe
gegaan om sy slawe daar by Akis te soek. Simeï het net gegaan en sy
slawe uit Gat uit teruggebring, 41maar toe Salomo hoor dat Simeï uit
Jerusalem na Gat toe was en terug is, 42het hy hom laat kom en vir
hom gesê: Ek het jou dan 'n eed voor die Here laat aflê en jou
gewaarsku: Die dag as jy hier uitgaan, dit maak nie saak waarheen
nie, is jy dood; dit moet jy beslis weet.' Jy het nog vir my gesê: Dit is
goed so. Ek het gehoor.' 43Waarom het jy jou dan nie aan hierdie eed
voor die Here en die bevel wat ek jou gegee het, gehou nie? 44Die
koning het verder vir Simeï gesê: Jy weet in jou hart watter leed jy my
pa aangedoen het. Mag die Here daardie leed op jou eie kop laat
afkom, 45maar mag dit met my voorspoedig gaan en mag die troon van
Dawid vir altyd bestendig wees voor die Here. 46Die koning het vir
Benaja seun van Jojada gestuur, en dié het vir Simeï doodgemaak. 47So
het Salomo 'n stewige houvas op die koningskap gekry.

I KONINGS 3

1Salomo het hom verbind aan die familie van die farao, die koning van
Egipte. Hy het getrou met die dogter van die farao en haar in die
Dawidstad laat woon totdat hy sy paleis en die tempel van die Here en
die muur rondom die stad klaar gebou het. 2In daardie dae het die
volk nog altyddeur op die hoogtes geoffer, omdat daar nog nie 'n
tempel vir die Naam van die Here opgerig was nie. 3Salomo het sy
liefde vir die Here betoon deur alles te doen wat Dawid, sy pa, hom
voorgeskryf het. Hy het egter nog op die hoogtes offers gebring.
4Koning Salomo het na Gibeon toe gegaan om daar te offer, omdat die
vernaamste hoogte daar was. Salomo het op daardie altaar duisend
brandoffers gebring. 5Daar in Gibeon het die Here die nag in 'n droom
aan Salomo verskyn en vir hom gevra: Wat wil jy hê moet Ek vir jou
gee? 6Toe sê Salomo: U het groot trou aan my vader Dawid bewys. Hy
was in sy lewe getrou en gehoorsaam en opreg teenoor U. U het
hierdie groot trou aan hom bewys en vir hom 'n seun gegee wat
vandag op sy troon sit. 7Here my God, U het my koning gemaak in my
vader Dawid se plek, maar ek is nog jonk en onervare 8en ek moet
regeer oor die volk wat deur U uitgekies is, 'n groot volk, te veel om te
tel. 9Gee my die gehoorsaamheid aan U dat ek u volk reg sal regeer en
in alles insig sal hê, want wie kan uit homself hierdie groot volk van U
regeer! 10Die Here het dit goedgevind dat Salomo dít gevra het. 11Hy
het vir hom gesê: Omdat dít jou versoek is en jy nie vir jou 'n lang
lewe, of rykdom, of die dood van jou vyande gevra het nie, maar insig
in wat reg is, 12sal Ek aan jou versoek voldoen. Ek gee aan jou wysheid
en insig soos niemand vóór jou gehad het of ná jou sal hê nie. 13Ook
wat jy nie gevra het nie, gee Ek aan jou: rykdom en aansien, sodat
daar onder die konings niemand soos jy sal wees solank jy leef nie.
14As jy jou in jou optrede hou aan my voorskrifte en gebooie soos jou
vader Dawid gedoen het, sal Ek jou ook nog 'n lang lewe gee. 15Toe
Salomo wakker word, het hy besef dat die Here in 'n droom aan hom
verskyn het. Hy is toe terug na Jerusalem toe, en daar het hy voor die
verbondsark van die Here gaan staan en brandoffers en maaltydoffers
gebring. Hy het ook 'n feesmaal vir al sy amptenare gegee. 16Op 'n keer
het twee prostitute met 'n saak na die koning toe gekom. 17U Majesteit,
sê die een vrou, ek en hierdie vrou woon in dieselfde huis, en sy was
by toe ek 'n kind in die wêreld gebring het. 18Drie dae daarna het sy
ook 'n kind gekry. Ons was saam in die huis en daar was niemand
anders nie; net ons twee was daar. 19Een nag is hierdie vrou se seuntjie
dood; sy het hom doodgelê. 20Sy staan toe in die middel van die nag
op en vat my seuntjie langs my weg terwyl ek slaap, en lê hom by
haar neer, en haar seuntjie wat dood is, lê sy by my neer. 21Toe ek die

môre opstaan om die kind te laat drink, toe is hy dood! Maar toe ek
hom later in die môre goed bekyk, is dit nie my baba nie. [22]Toe sê die
ander vrou: Nee, die een wat lewe, is myne. Dis jou seuntjie wat dood
is! En die eerste vrou sê: Dis jou seuntjie wat dood is! Die een wat
lewe, is myne! So het hulle voor die koning gestaan en stry. [23]Die
koning redeneer toe by homself: die een sê: Die seuntjie wat lewe, is
myne, joune is dood, en die ander sê: Nee, jou seuntjie is dood; die
een wat lewe, is myne. [24]Toe beveel die koning: Bring vir my 'n
swaard! Hulle het die swaard gebring, [25]en die koning het gesê: Sny
die kind wat lewe in twee stukke en gee vir elkeen van hulle 'n helfte!
[26]Maar die ma van die kind wat lewe, begin toe by die koning smeek,
want haar hart het inmekaar gekrimp oor die lot van haar baba, en sy
sê: Asseblief, U Majesteit, gee die seuntjie wat lewe vir haar, moet
hom tog net nie doodmaak nie. Maar die ander vrou sê: As ek hom nie
kry nie, kry jy hom ook nie. Sny hom deur! [27]Toe sê die koning:
Moenie die kind doodmaak nie, maar gee hom vir die een dáár, sý is
die ma! [28]Die hele Israel het gehoor van die uitspraak wat die koning
gelewer het, en hulle het hoë agting vir die koning gekry, want dit het
vir hulle duidelik geword dat hy van God self wysheid ontvang het om
regsake uit te wys.

I KONINGS 4

1Salomo was koning oor die hele Israel. 2Sy hoofamptenare was die
volgende: Asarja seun van Sadok was hoëpriester; 3Eligoref en Agija,
seuns van Sisa, was administratiewe beamptes; Josafat seun van
Agilud was die hoof uitvoerende beampte; 4Benaja seun van Jojada
was hoof van die leër. Sadok en Abjatar was priesters. 5Asarja seun
van Natan was hoof van die streekbestuurders; Sabud seun van Natan
was 'n priester en persoonlike raadgewer van die koning. 6Agisar was
paleisopsigter; Adoniram seun van Abda was in beheer van die
dwangarbeid. 7Salomo het twaalf streekbestuurders in die hele Israel
aangestel met die oog op die onderhoud van die koning en sy hof.
Elkeen was verantwoordelik vir een maand per jaar se onderhoud.
8Hulle name was: Ben-Gur in die Efraimsberge; 9Ben-Deker in Makas,
Saälbim, Bet-Semes en Elon-Bet-Ganan; 10Ben-Gesed in Arubbot, dit
het Soko en die hele Geferstreek ingesluit; 11Ben-Abinadab in die hele
berggebied van Dor; sy vrou was Tafat 'n dogter van Salomo; 12Baäna
seun van Agilud in Taänak en Megiddo en ook in Bet-San wat grens
aan Saretan onderkant Jisreël; dit is dus van Bet-San af tot by Abel-
Megola en tot anderkant Jokmoam; 13Ben-Geber in Ramot in Gilead;
hierby was ingereken die tentdorpe van Jaïr seun van Manasse in
Gilead, en ook die Argobgebied in Basan, sestig groot stede met mure
rondom en poortgrendels van brons; 14Aginadab seun van Iddo in
Maganajim; 15Agimaäs in Naftali; hy was getroud met Basemat, ook 'n
dogter van Salomo; 16Baäna seun van Gusai in Aser en Alot; 17Josafat
seun van Paruag in Issaskar; 18Simeï seun van Ela in Benjamin; 19Geber
seun van Uri in die Gileadstreek, dit is die vroeëre gebied van die
Amoritiese koning Sihon, en van koning Og van Basan; in hierdie hele
streek was daar net die een bestuurder. 20Juda en Israel was so baie
soos die sand aan die see. Hulle het volop te eet en te drink gehad, en
hulle was gelukkig. 21Salomo het geheers oor al die koninkryke van die
Eufraatrivier af tot by die gebied van die Filistyne, dit wil sê tot by die
grens van Egipte. Hulle het belasting betaal en was onderhorig aan
Salomo solank hy geleef het. 22Salomo se daaglikse kosvoorrade was
vyf ton fynmeel en tien ton broodmeel, 23tien vetgevoerde beeste,
twintig veldbeeste en honderd stuks kleinvee, behalwe nog takbokke,
gemsbokke, ribbokke en vetgemaakte pluimvee. 24Salomo het geheers
oor alles wes van die Eufraatrivier, van Tifsag af tot by Gasa, oor al
die konings wes van die Eufraat. Na alle kante toe was daar vrede, 25en
solank Salomo geleef het, het die Judeërs en die Israeliete van Dan af
tot by Berseba veilig gewoon, elkeen met sy eie wingerdstok en sy eie
vyeboom om onder te sit. 26Salomo het veertig duisend trekperde op
stal gehad vir sy strydwaens en ook twaalf duisend ryperde. 27Die

streekbestuurders het elkeen een maand per jaar vir koning Salomo en
almal wat van sy tafel af geëet het, van kos voorsien. Hulle het gesorg
dat niks ontbreek nie. 28Hulle het ook die gars en die hooi vir die
ryperde en die trekperde gebring op die plekke wat met elkeen gereël
was. 29God het aan Salomo baie groot wysheid en verstand gegee en
insig in soveel sake as wat daar sand aan die see is. 30Salomo het meer
wysheid gehad as al die ander mense, van die ooste af tot in Egipte.
31Hy het meer wysheid gehad as enigiemand anders, meer as Etan die
Esragiet, en meer as Heman, Kalkol en Darda, seuns van Magol. Sy
naam het bekend geraak onder al die nasies in die omtrek. 32Hy het
drie duisend spreuke gemaak en duisend en vyf liedere gedig. 33Hy het
verse gemaak oor bome en plante, van die seders op die Libanon tot
die hisop wat uit die mure groei; hy het gedig oor diere, voëls, reptiele
en visse. 34Van oral af het daar mense gekom om na Salomo se
wysheid te luister, afgesante van al die konings wat gehoor het dat hy
so 'n wyse man is.

I KONINGS 5

1Koning Hiram van Tirus het ook gesante na Salomo toe gestuur toe
hy hoor dat hulle hom tot koning gesalf het in die plek van sy pa,
want Hiram was altyd baie geheg aan Dawid. 2Toe rig Salomo die
volgende versoek aan Hiram: 3Dit is aan u bekend dat Dawid, my pa,
nie 'n tempel vir die Naam van die Here sy God kon bou nie, omdat hy
so dikwels in oorlog betrokke was. Die Here het hom die oorwinning
oor al sy vyande gegee 4en nou het die Here ook vir my aan alle kante
rus gegee. Daar is nêrens enige teëstander of gevaar wat my bedreig
nie. 5Daarom het ek nou besluit om 'n tempel vir die Naam van die
Here my God te bou. Dit sal die vervulling wees van die Here se
belofte aan my pa toe die Here gesê het: Jou seun wat Ek in jou plek
sal laat regeer, hý sal 'n tempel vir my Naam bou.' 6My versoek is nou
dat u vir my sederhout op die Libanon laat kap. My eie arbeiders sal
saam met u arbeiders werk. Ek sal ook aan u die loon betaal wat u vir
u arbeiders vasstel, want soos u weet, het ons nie mense wat die
houtkappery ken soos die Sidoniërs nie. 7Hiram was baie bly toe hy
hierdie versoek van Salomo ontvang. Hy het uitgeroep: Geloof sy die
Here vandag, omdat Hy vir Dawid 'n wyse seun gegee het om koning
te wees oor hierdie groot volk! 8Hiram het toe vir Salomo geantwoord:
Ek het u bestelling ontvang. Ek sal al die seder- en sipreshout lewer
wat u wil hê. 9My werkers sal dit van die Libanon af see toe bring.
Daar sal ek dit in vlotte bind en na die afgesproke plek toe laat bring
en weer losmaak. U kan dit daarvandaan verder vervoer. U moet dan
aan my kos voorsien vir my huishouding soos ek dit nodig kry. 10So
het Hiram aan Salomo seder- en sipreshout gelewer, soveel as wat hy
nodig gehad het, 11en Salomo het jaar vir jaar aan Hiram drie duisend
drie honderd ton koring gelewer vir die onderhoud van sy
huishouding, en ook vier duisend vier honderd liter van die suiwerste
olyfolie. 12Die Here het aan Salomo wysheid gegee soos Hy belowe het.
Daar was 'n goeie verhouding tussen Hiram en Salomo, en hulle het 'n
verdrag gesluit. 13Koning Salomo het vir die hele Israel dwangarbeid
ingestel en so 'n arbeidsmag van dertig duisend man
bymekaargebring. 14Hy het om die beurt elke maand tien duisend na
die Libanon toe gestuur, sodat hulle elkeen een maand op die Libanon
was en twee maande tuis. Adoniram het beheer gehad oor die
dwangarbeid. 15Salomo het sewentig duisend draers en tagtig duisend
klipkappers in die berge aan die werk gehad, 16behalwe nog die drie
duisend drie honderd opsigters oor die werk, wat moes toesien dat die
arbeiders die werk doen. 17Die koning het beveel dat hulle groot klip
van goeie gehalte moes uitkap, sodat die fondamente van die tempel
met gekapte klip gelê kon word. 18Die bouers van Salomo en van

Hiram en die mense van Gebal het dit verder reggekap en dan die hout en die klippe reg gesit vir die bou van die tempel.

I KONINGS 6

1Vier honderd en tagtig jaar nadat die Israeliete uit Egipte getrek het,
vier jaar nadat Salomo koning van Israel geword het, het hy begin bou
aan die tempel van die Here. Dit was in die maand Sif, die tweede
maand. 2Die tempel wat koning Salomo vir die Here gebou het, was
dertig meter lank, tien meter breed en vyftien meter hoog. 3Die
voorportaal aan die voorkant van die tempel was tien meter lank, net
so lank as wat die tempel breed was. Die breedte daarvan was vyf
meter. 4Salomo het in die tempel vensters aangebring met kosyne en
met traliewerk voor. 5Rondom teen die muur van die tempel het hy 'n
platform gebou. Dit het om die mure van die voorste en die binneste
heiligdom gestrek, en daarop het hy verdiepings gebou. 6Die onderste
verdieping was twee en 'n half meter breed, die middelste drie meter
en die derde drie en 'n half meter. Hy het die tempelmuur so gebou
dat dit aan die buitekant regoor elke verdieping nouer was as regoor
die vorige, sodat hy nie nodig sou hê om die verdiepings in die
tempelmuur self vas te bou nie. 7Vir die bou van die tempel is klaar
gekapte klip uit die groewe gebruik. Daar was geen geraas van
hamers, beitels of enige ander ystergereedskap by die tempel toe dit
gebou is nie. 8Die ingang na die middelste verdieping was aan die
suidekant van die tempel. 'n Mens kon ook deur 'n luik opgaan na die
middelste verdieping toe en daarvandaan na die derde toe. 9Nadat
Salomo die tempel klaar gebou het, het hy 'n dak van oorkruis gelegde
sederbalke opgesit. 10Die platform wat hy buite om die hele tempel
gebou het, was twee en 'n half meter hoog, en hy het dit met
sederbalke aan die tempelmuur vasgesit. 11Die woord van die Here het
tot Salomo gekom en gesê: 12Jy bou nou die tempel. As jy volgens my
voorskrifte leef en my bepalings uitvoer en jou aan al my gebooie hou
en volgens hulle leef, sal Ek my beloftes wat Ek aan jou vader Dawid
gemaak het, nakom teenoor jou. 13Ek sal tussen die Israeliete woon, Ek
sal my volk Israel nie verlaat nie. 14Nadat Salomo die tempel klaar
gebou het, 15het hy die mure van die tempel aan die binnekant met
sederplanke bedek; van die vloer af tot teen die dakbalke het hy dit
met hout oorgetrek. Die vloer self het hy van sipresplanke gemaak.
16Hy het agter in die tempel tien meter afgeskort met sederplanke, van
die vloer af tot teen die dak, en so aan die binnekant 'n binneste
heiligdom ingerig, die Allerheiligste. 17Die groot vertrek, die voorste
heiligdom, was twintig meter lank. 18Dit was aan die binnekant
uitgevoer met sederhout, waarop kalbasse en blomknoppe uitgesny is.
Alles was sederhout, daar was nie klip sigbaar nie. 19Hy het die
binneste heiligdom binne in die tempel ingerig om die verbondsark
van die Here daar te sit. 20Die binneste heiligdom was tien meter lank,

tien meter breed en tien meter hoog. Salomo het dit oorgetrek met
geslae goud, en die altaar voor die binneste heiligdom het hy met
sederhout oorgetrek. 21Hy het ook die groot vertrek met geslae goud
oorgetrek aan die binnekant, en hy het goue kettings gespan voor die
binneste heiligdom, wat hy ook met goud oorgetrek het. 22Die hele
vertrek, so groot soos hy was, is met goud oorgetrek, en ook die hele
altaar by die binneste heiligdom. 23In die binneste heiligdom het hy
twee gerubs van olyfhout aangebring, vyf meter hoog. 24Elke vlerk van
die gerubs was twee en 'n half meter lank. Van punt tot punt was die
vlerke van die een gerub dus vyf meter 25en net so ook die ander een
s'n. Die twee gerubs was ewe groot en het eenders gelyk. 26Die een was
vyf meter hoog, en die ander een ook. 27Salomo het die gerubs in die
binneste vertrek gesit. Hulle vlerke was uitgestrek; die een se een
vlerk het aan die een muur geraak en die ander se een vlerk aan die
ander muur. Presies in die middel van die vertrek het hulle ander
vlerke aan mekaar geraak. 28Salomo het die gerubs met goud
oorgetrek. 29Rondom teen al die mure van die tempel het Salomo
gerubs, palms en blomknoppe in houtsneewerk aangebring, in die
binneste en in die buitenste vertrekke. 30Hy het ook altwee vertrekke
se vloere met goud oorgetrek. 31Vir die binneste heiligdom het hy 'n
dubbeldeur van olyfhout gemaak. Die kosyn het 'n vyfhoek gevorm.
32Op die twee deure van olyfhout het hy gerubs, palms en blomknoppe
laat uitsny en dit met goud oorgetrek. Hy het die goud oor die gerubs
en die palms aangebring. 33Dieselfde het hy gedoen by die ingang van
die voorste heiligdom. Die kosyn was ook van olyfhout, maar daar het
dit 'n vierhoek gevorm. 34Die twee dubbeldeure was van sipreshout.
Op die twee vleuels van elke deur was sirkels uitgesny. 35Salomo het
ook gerubs, palms en blomknoppe op die deure uitgesny en dit met
goud oorgetrek. Die goud is in die uitgesnyde dele vasgeslaan. 36Hy
het die binneste voorhof gebou van drie lae gekapte klip en een laag
sederhout. 37Die fondament van die huis van die Here is gelê in die
vierde jaar, in die maand Sif, 38en die tempel met al sy toebehore en sy
hele inrigting is voltooi in die elfde jaar, in die maand Bul, die agste
maand. Hulle het sewe jaar aan die tempel gebou.

I KONINGS 7

1Aan sy paleis het Salomo dertien jaar gebou voor hy heeltemal klaar
was daarmee. 2Hy het ook die Libanonsbosgebou opgetrek, vyftig
meter lank, vyf en twintig meter breed en vyftien meter hoog, op vier
rye sederhoutpilare en met sederhoutbalke op die pilare. 3Bo-oor die
verdiepings was daar 'n dak wat gerus het op vyf en veertig pilare,
vyftien in 'n ry. 4Daar was drie rye vensters met kosyne, telkens drie
vensters regoor mekaar. 5Al die deurkosyne was reghoekig en het
lateie gehad. Daar was telkens drie deure regoor mekaar. 6Salomo het
ook 'n pilaargang gebou, vyf en twintig meter lank en vyftien meter
breed. Dit het 'n voorportaal aan die voorkant gehad, met pilare en 'n
afdak voor. 7Salomo het ook 'n troonsaal ingerig, die regsaal, waar hy
hofsake verhoor het. Dit was van die vloer af tot teen die dak met
sederhout uitgevoer. 8Die gebou waar hy self gewoon het, was aan die
binneplein agter die troonsaal en is op dieselfde manier gebou. Verder
het hy 'n woonplek net soos die troonsaal gebou vir die farao se dogter
met wie hy getroud was. 9Al die geboue van die fondament af tot teen
die dak is opgerig van duursame klip wat volgens maat gekap en aan
weerskante met die saag afgewerk is. Ook die gedeelte buitekant tot
teen die groot voorhof is so gebou. 10Die fondamente was van groot,
duursame klippe, klippe van vyf meter en vier meter. 11Bo-op was
duursame klip, volgens maat gekap, en sederhout. 12Die mure van die
groot voorhof rondom is gebou van drie lae gekapte klip en een ry
sederhoutbalke, net soos die binneste voorhof van die huis van die
Here en die voorportaal van die paleis. 13Koning Salomo het die
dienste bekom van Hiram van Tirus. 14Hiram was die seun van 'n
weduwee uit die Naftalistam en sy pa was 'n Tiriër, 'n vakman in
bronswerk. Hiram kon enige bronswerk met vaardigheid, insig en
vernuf uitvoer. Hy het in diens van koning Salomo getree en alles
gedoen wat dié hom opgedra het. 15Hiram het die twee bronspilare
gegiet, nege meter hoog en ses meter in die omtrek. 16Hy het twee
kapitele gemaak, in brons gegiet, om bo-op die pilare te sit. Elke
kapiteel was twee en 'n half meter hoog. 17Daar was roosters met
gevlegte kettingwerk aan die kapitele bo-op die pilare, sewe kettings
aan elke kapiteel. 18Dit is hoe hy die pilare gemaak het. Op elke
rooster teen die kapitele het hy rondom twee rye granate aangebring.
19Die kapitele bo-op die pilare by die voorportaal was in die vorm van
blomkelke, twee meter hoog. 20Aan die bokant van die kapitele op die
pilare net waar die kelke dikker word, teen die kante van die roosters,
was rondom twee honderd granate in rye. 21Hiram het die pilare by
die voorportaal van die tempel opgestel. Die een wat hy regs opgestel
het, het hy Jakin genoem, en die een links Boas. 22Bo-op die pilare was

die kapitele in die vorm van blomkelke. Daarmee was die werk aan
die pilare afgehandel. 23Hy het ook die gegote waterbak gemaak,
heeltemal rond, vyf meter in deursnee, twee en 'n half meter hoog, en
met 'n omtrek van vyftien meter. 24Rondom onder die rand van die
waterbak was twee rye kalbasse in reliëf, tien op elke halwe meter.
Die kalbasse is saam met die waterbak in een stuk gegiet. 25Die
waterbak het gerus op twaalf gegote beeste, drie na die noorde gerig,
drie na die weste, drie na die suide en drie na die ooste. Die waterbak
was bo-op hulle, en almal se agterkante was onder die bak in. 26Die
wande van die waterbak was sowat nege sentimeter dik en sy rand
was soos 'n beker se rand in die vorm van die kelk van 'n lelie. Dit kon
vier en veertig kiloliter bevat. 27Hiram het tien waentjies van brons
gemaak. Elke waentjie was twee meter lank, twee meter breed en een
en 'n half meter hoog. 28Die waentjies is soos volg gemaak: Hulle het
sypanele gehad tussen die rame, 29en op die sypanele en die rame was
daar leeus, beeste en gerubs. Bokant en onderkant die leeus en die
beeste was kransies in reliëf. 30Elke waentjie het vier bronswiele gehad
met brons-asse aan die vier voetstukke. Die waskom het gerus op
staanders, gegiet met kransies aan die kante. 31Die opening aan die
binnekant van die bostuk was 'n halwe meter diep. Die opening was
rond en was saam met die raamwerk daarvan 'n driekwart meter in
deursnee. Daar was ook graveerwerk rondom die opening. Die
sypanele van die waentjies was vierkantig, nie rond nie. 32Die vier
wiele was onder die sypanele, en die wiele se asse was aan die
waentjie vas. Elke wiel was 'n driekwart meter in deursnee. 33Die wiele
was gemaak soos strydwawiele, hulle asse en vellings en speke en
nawe was alles van gietwerk. 34Die vier staanders aan die vier hoeke
van elke waentjie het 'n geheel gevorm met die waentjie. 35Bo-op elke
waentjie was daar 'n ronde staander, 'n kwart meter hoog, met plate
aan die kante toegemaak. 36Hiram het op die plate van die staander en
op die sypanele, oral waar daar plek was, gerubs, leeus en palms
uitgesny, asook kransies rondom. 37So het hy die tien waentjies
gemaak, gegiet in dieselfde vorm, almal eenders en ewe groot. 38Hy
het tien waskomme van brons gemaak. Elkeen kon ag honderd en
tagtig liter hou en was twee meter in deursnee. Daar was 'n waskom
vir elkeen van die tien waentjies. 39Hy het vyf waentjies regs van die
tempel gesit en vyf links. Die waterbak het hy regs van die tempel
gesit, aan die suidoostekant. 40Hiram het die waskomme, die skoppe
en die komme vir besprinkeling gemaak. So het hy al die werk
afgehandel wat hy vir koning Salomo aan die huis van die Here moes
doen: 41die twee pilare met die komvormige skywe, die kapitele bo-
aan die twee pilare, en ook die roosters waarmee die skywe van die
kapitele bo-aan die pilare toegemaak is; 42die vier honderd granate vir
die twee roosters, 'n dubbele ry granate vir elke rooster waarmee die

skywe van die kapitele bo-aan die pilare toegemaak is. 43Hy het ook
die tien waentjies met die tien waskomme daarop gemaak, 44die
waterbak met die twaalf beeste daaronder, 45die potte, die skoppe, die
komme vir besprinkeling en al die toebehore van die heiligdom.
Hiram het dit vir koning Salomo vir die huis van die Here gemaak van
gepoleerde brons. 46Die koning het dit in die omgewing van die
Jordaan, tussen Sukkot en Saretan, in kleivorms laat giet. 47Salomo het
al die goed op hulle plekke laat sit. Daar is so baie brons gebruik dat
dit nie geweeg kon word nie. 48Salomo het ook al die toerusting vir die
huis van die Here laat maak: die goue altaar, die goue tafel vir die
offerbrood; 49die kandelaars van suiwer goud, vyf regs en vyf links
voor die binneste heiligdom; die blomkelke, die lampe en die goue
pithouers; 50die bakke, die skêre, die komme vir besprinkeling, die
panne en die vuurbakke, alles van suiwer goud. Ook die skarniere aan
die deure van die binneste vertrek, die Allerheiligste, en dié aan die
deure van die voorste heiligdom was van goud. 51Nadat al die werk
wat koning Salomo aan die huis van die Here gedoen het, afgehandel
was, het hy die gewyde gawes van Dawid, sy pa, ingebring. Die silwer
en die goud en die toebehore het hy in die voorraadkamers van die
huis van die Here gesit.

I KONINGS 8

1Daarna het Salomo die leiers van Israel, al die stamhoofde en die
Israelitiese familiehoofde, by hom in Jerusalem bymekaargeroep om
die verbondsark van die Here uit die Dawidstad, Sion, te laat uitbring.
2Al die manne van Israel het op die feesdag in die maand Etanim, die
sewende maand, by koning Salomo vergader. 3Nadat al die leiers van
Israel gekom het, het die priesters die ark opgetel 4en die ark, die tent
van ontmoeting en al die toebehore van die heiligdom wat in die tent
was, gedra. Die priesters en die Leviete het dit gedra. 5Koning Salomo
en die hele gemeente van Israel wat saam met hom voor die ark was,
het soveel kleinvee en beeste geoffer dat dit nie getel of bereken kon
word nie. 6Toe het die priesters die verbondsark van die Here na sy
plek toe gebring onder die vlerke van die gerubs in die binneste
heiligdom van die tempel, dit is die Allerheiligste. 7Die gerubs se
vlerke was oopgesprei oor die staanplek van die ark. Hulle het die ark
en sy draaghoute aan die bokant bedek. 8Die draaghoute was so lank
dat hulle punte gesien kon word van die voorkant van die binneste
heiligdom af, maar hulle kon nie van buite af gesien word nie. Hulle is
vandag nog daar. 9Daar was niks in die ark nie behalwe die twee plat
klippe wat Moses by Horeb daarin gesit het toe die Here by die uittog
van die Israeliete uit Egipte met hulle 'n verbond gesluit het. 10Toe die
priesters uit die heiligdom kom, het 'n wolk die huis van die Here
gevul. 11Daarom kon die priesters nie vir diens aantree nie. Dit was die
magtige teenwoordigheid van die Here wat die huis van die Here
gevul het. 12Toe het Salomo gesê: Die Here het gesê Hy wil in
duisternis woon. 13Daarom, Here, het ek vir U 'n waardige huis gebou,
'n verblyf waar U altyd kan woon. 14Daarna het die koning sy gesig na
die hele gemeente van Israel toe gedraai en die hele gemeente van
Israel geseën terwyl hulle daar staan. 15Hy het gesê: Geloof sy die Here
die God van Israel wat aan my vader Dawid 'n belofte gedoen het en
dit deur sy mag vervul het. Die woorde van die Here was: 16Van die
dag af dat Ek my volk Israel uit Egipte gebring het, het Ek uit al die
stamgebiede van Israel nie 'n stad gekies waar 'n tempel gebou kan
word sodat my Naam daar kan wees nie, maar Ek het vir Dawid gekies
sodat hy oor my volk Israel kon regeer.' 17My vader Dawid wou 'n
tempel bou vir die Naam van die Here die God van Israel, 18maar die
Here het vir my vader Dawid gesê: Dat dit jou voorneme is om 'n
tempel vir my Naam te bou dit is goed dat jy die voorneme het. 19Maar
nie jý sal die tempel bou nie; jou seun wat uit jou voortgekom het, hý
sal die tempel vir my Naam bou.' 20Die Here het die belofte nagekom
wat Hy gemaak het. Ek het my vader Dawid se plek geneem en op die
troon van Israel gekom soos die Here beloof het. Die tempel vir die

Naam van die Here die God van Israel het ek gebou 21en die ark
waarin die verbond van die Here is wat Hy met ons voorvaders gesluit
het toe Hy hulle uit Egipte gebring het, het ek daar gesit. 22Toe gaan
staan Salomo regoor die altaar van die Here, voor die hele gemeente
van Israel, en strek sy hande uit na die hemel toe 23en sê: Here, God
van Israel, in die hemel of op die aarde is daar nie nog 'n God soos U
nie. U hou U aan die verbond en U bly getrou teenoor u dienaars wat
met volle oorgawe voor U lewe. 24U het U gehou aan wat U u dienaar,
my vader Dawid, beloof het. U het die belofte gemaak en dit so soos
dit vandag is, deur u woord en u mag vervul. 25Here, God van Israel,
bly dan nou by wat U u dienaar, my vader Dawid, beloof het toe U
gesê het: Ek sal sorg dat daar altyd iemand uit jou nageslag op die
troon van Israel sal wees, mits jou nakomelinge let op hulle optrede en
volgens my woord lewe, soos jy gemaak het.' 26God van Israel, laat die
belofte wat U aan u dienaar, my vader Dawid, gemaak het, ook verder
vas staan. 27Sou God werklik op die aarde woon? Die hemel, selfs die
hoogste hemel, kan U nie bevat nie, hoe dan nog hierdie tempel wat
ek gebou het! 28Hoor tog, Here my God, die gebed van u dienaar, hoor
sy smeking, luister na die hulpgeroep, die gebed wat u dienaar vandag
tot U rig. 29Hou hierdie tempel dag en nag onder u sorg, die plek
waarvan U gesê het dat U u Naam daar wil vestig, sodat U die gebed
kan hoor wat 'n dienaar van U na hierdie plek toe bid. 30Hoor tog die
smeekbedes van u dienaar en u volk Israel wat hulle na hierdie plek
toe bid, hoor dit tog uit u hemelse woonplek, en wanneer U dit hoor,
vergewe tog! 31As iemand sy naaste kwaad aandoen en dié hom 'n
eedverpligting oplê om hom onder 'n vloek te plaas, en hy kom en
spreek die eed uit voor u altaar in hierdie tempel, 32luister tog uit die
hemel en gryp in en vel die beslissing oor u dienaars sodat die
skuldige die straf vir sy dade dra en die onskuldige gelyk gegee word
soos dit by sy onskuld pas. 33As u volk Israel deur 'n vyand verslaan
word omdat hulle teen U gesondig het en hulle kom tot inkeer en bely
u Naam en bid tot U in hierdie huis en smeek U, 34luister tog uit die
hemel en vergeef u volk Israel se sonde en laat hulle terugkom na die
land wat U aan hulle voorvaders gegee het. 35Wanneer die hemele
toegesluit bly en daar nie reën is nie omdat hulle teen U sondig, en
hulle bid na hierdie plek toe en bely u Naam terwyl hulle hulle van
hulle sonde bekeer en vra dat U hulle gebed sal verhoor, 36luister tog
uit die hemel en vergeef u dienaars en u volk Israel se sonde en gee
reën op u land wat U aan u volk as besitting gegee het. So leer U hulle
die goeie weg wat hulle moet bewandel. 37Sou daar hongersnood in
die land kom, sou daar pes uitbreek, brandkoring of roes, swerms
sprinkane en voetgangers, sou dit gebeur dat die volk se vyande hom
in sy stede hier in die land beleër, watter plaag of siekte hom ook al
tref, 38luister tog na elke gebed, elke smeking wat van enige mens of

van u hele volk Israel mag kom soos elkeen sy plaag te kenne gee en
sy hande na hierdie tempel toe uitstrek; 39luister tog uit die hemel, u
woonplek, vergeef en gryp in en gee aan elkeen wat hy verdien soos U
sy hart ken, want net U ken elke mens se hart, 40sodat hulle aan U
gehoorsaam sal wees die hele tyd dat hulle in die land leef wat U aan
ons voorvaders gegee het. 41Luister ook na die vreemdeling wat nie uit
u volk Israel is nie en, omdat hy gehoor het van u groot Naam, u mag
en krag, selfs uit 'n ver land kom en na hierdie tempel toe bid.
42Luister tog uit die hemel, u woonplek, en doen alles wat die
vreemdeling U in sy gebed vra, sodat al die volke van die aarde u
Naam kan ken en ook aan U gehoorsaam kan wees net soos u volk
Israel, en dat hulle kan weet u Naam is uitgeroep oor hierdie tempel
wat ek gebou het. 43Sou u volk teen sy vyande uittrek in 'n oorlog wat
deur U beveel is, en hulle bid tot U, die Here, in die rigting van
hierdie stad wat U gekies het en die huis wat ek vir u Naam gebou
het, 44luister tog uit die hemel na hulle gebed en hulle smeking en gee
hulle die oorwinning. 45Sou hulle teen U sondig, want daar is nie 'n
mens wat nie sondig nie, en U in u verontwaardiging hulle aan 'n
vyand oorgee, sodat hulle as gevangenes weggevoer word na die
vyand se land toe, ver of naby, 46en hulle daar in dié land waar hulle
gevangenes is, tot inkeer kom en hulle weer tot U wend en U daar in
die land van hulle gevangenskap smekend aanroep: Ons het gesondig,
ons het verkeerd gedoen, ons is skuldig,' 47en hulle tot U wend met
hart en siel in die land van hulle vyande wat hulle gevange hou, en
hulle bid tot U in die rigting van hulle land wat U aan hulle
voorvaders gegee het en van die stad wat deur U gekies is en die
tempel wat ek vir u Naam gebou het, 48luister tog uit die hemel, uit u
woonplek, na hulle gebed en smeking en neem hulle straf weg 49en
vergeef u volk wat teen U gesondig het, vergeef hulle al hulle
opstandigheid teen U en laat dié wat hulle gevange hou, met hulle
medelye hê, 50want hulle is u eie volk, U het hulle uitgelei uit Egipte,
uit die smeltoond uit. 51Wees tog ontvanklik vir die smeking van u
dienaar en u volk Israel, verhoor tog elke gebed wat hulle tot U rig.
52U het hulle onder al die volke van die wêreld afgesonder as 'n volk
vir U, Here. Dit het gebeur soos U, Here, deur u dienaar Moses gesê
het toe U ons voorvaders uit Egipte gebring het. 53Nadat Salomo klaar
hierdie gebed en smeking tot die Here gerig het, het hy opgestaan van
waar hy voor die altaar van die Here gekniel het met sy hande
uitgestrek na die hemel toe. 54Hy het gaan staan en die hele gemeente
van Israel hardop geseën: 55Geloof sy die Here wat aan sy volk Israel 'n
vaste woonplek gegee het soos Hy beloof het. Nie een van die goeie
beloftes wat Hy deur sy dienaar Moses gemaak het, het onvervul gebly
nie. 56Mag die Here ons God by ons wees soos Hy by ons voorvaders
was. Mag Hy ons nooit verlaat of laat vaar nie. 57Mag Hy ons gewillig

maak om altyd volgens sy wil te leef en ons te hou aan sy gebooie, sy
voorskrifte en sy bepalings wat Hy ons voorvaders opgelê het. 58Mag
hierdie woorde van my wat ek in my smeking voor die Here
uitgespreek het, dag en nag by Hom, die Here ons God, wees, sodat
Hy die reg van sy dienaar en van sy volk Israel sal handhaaf soos dit
van dag tot dag nodig mag wees. 59Dan sal al die volke van die wêreld
besef die Here is God; daar is nie 'n ander nie. 60Mag julle met volle
oorgawe voor die Here ons God leef volgens sy voorskrifte en julle hou
aan sy gebooie, so soos dit vandag is. 61Die koning en die hele Israel
het vir die Here offerandes gebring. 62Salomo het twee en twintig
duisend beeste en honderd en twintig duisend stuks kleinvee as
maaltydoffer geoffer. So het die koning en al die Israeliete die huis
van die Here ingewy. 63Daardie dag het die koning die middelgedeelte
van die voorhof wat reg voor die huis van die Here is, gewy, want
daar het hy die brandoffer en die graanoffer en die vetgedeeltes van
die maaltydoffers verbrand. Die bronsaltaar wat voor die tempel van
die Here gestaan het, was te klein vir die brandoffer en die graanoffer
en die vetgedeeltes. 64Salomo, en die hele Israel saam met hom wat
gekom het van Lebo-Hamat af tot by Egiptespruit, 'n groot gemeente,
het destyds sewe dae lank fees gehou ter ere van die Here ons God, en
daarna weer sewe dae, veertien dae altesaam. 65Die dag daarna het
Salomo die volk laat gaan. Hulle het hom gegroet en is terug huis toe,
bly en gelukkig oor die goeie dinge wat die Here gedoen het aan sy
dienaar Dawid en sy volk Israel.

I KONINGS 9

1Nadat Salomo die tempel van die Here en die koninklike paleis klaar
gebou en alles wat hy wou doen, voorspoedig afgehandel het, 2het die
Here 'n tweede keer aan hom verskyn soos Hy by Gibeon aan hom
verskyn het, 3en vir hom gesê: Ek het jou gebed en jou smeking wat jy
tot My gerig het, verhoor. Ek heilig hierdie tempel wat jy gebou het,
sodat my Naam altyd daar sal wees. Ek sal altyd daarvoor sorg en
daaraan dink. 4En jy, as jy soos jou vader Dawid opreg en met
oorgawe voor My leef en alles doen wat Ek jou beveel en my
voorskrifte en bepalings nakom, 5sal Ek jou heerskappy oor Israel
bestendig. So het Ek jou vader Dawid belowe: Daar sal altyd iemand
uit jou nageslag wees om oor Israel te regeer. 6Maar as julle en julle
nageslag van My af wegdraai en my gebooie en my voorskrifte wat Ek
julle gegee het, nie nakom nie en julle gaan dien ander gode en buig
voor hulle, 7sal Ek Israel wegdryf uit die land wat Ek hulle gegee het,
en sal Ek hierdie tempel wat Ek vir my Naam geheilig het, voor My
wegvee. Ek sal Israel 'n spot en 'n skimp maak onder al die volke. 8Ja,
hoe uitsonderlik hierdie tempel ook al was, elke verbyganger sal dan
van verbasing sy asem intrek en fluit en vra: Waarom het die Here dit
gedoen aan dié land en dié tempel?' 9En dan sal die mense antwoord:
Omdat daardie volk die Here hulle God verlaat het, Hy wat hulle
voorvaders uit Egipte gebring het. Hulle het hulle aan ander gode
verbind en voor hulle gebuig en hulle gedien. Daarom het die Here al
hierdie groot rampe oor sy volk gebring. 10Na afloop van die twintig
jaar waarin Salomo die twee geboue opgerig het, die huis van die
Here en die koninklike paleis, 11waarvoor koning Hiram van Tirus aan
Salomo soveel sederhout, sipreshout en ook goud gelewer het as wat
hy wou hê, het koning Salomo twintig stede in Galilea aan Hiram
oorgedra. 12Toe Hiram hierdie stede wat Salomo aan hom oorgedra
het, uit Tirus gaan besigtig, was hy teleurgestel 13en het hy gesê: Wat
se stede is dit wat jy vir my gee, my broer! Daarom dra dit tot vandag
nog die naam Kabulstreek . 14Hiram het aan Salomo meer as vier ton
goud gelewer. 15Vir die bou van die huis van die Here en die paleis,
die terras en die muur van Jerusalem, en vir die herbou van die stede
Hasor, Megiddo en Geser het koning Salomo van dwangarbeid gebruik
gemaak. 16Die farao, die koning van Egipte, het Geser met sy leër
ingeneem, dit aan die brand gesteek en die Kanaäniete wat die stad
bewoon het, om die lewe gebring. Daarna het hy dit as bruidskat
gegee vir sy dogter wat met Salomo getrou het. 17Salomo het Geser
weer opgebou, en ook Bet-Goron-Onder, 18Baälat en Tamar in die
woestyn, in die gebied van Juda; 19verder ook al die voorraadstede wat
hy besit het, die stede vir die strydwamagte en die berede magte. Hy

het ook al die bouwerk wat hy hom voorgeneem het, voltooi: dié in
Jerusalem en ook dié op die Libanon en dwarsdeur die hele land
waaroor hy geregeer het. 20Salomo het al die nie-Israeliete, die mense
wat nog oor was van die Amoriete, Hetiete, Feresiete, Hewiete en
Jebusiete, 21afstammelinge van dié wat nie deur die Israeliete uitgeroei
is nie en nog oor was in die land, opgeroep om dwangarbeid te doen.
Dit is vandag nog so. 22Salomo het nie die Israeliete as arbeiders
gebruik nie; hulle was sy soldate, sy lyfwag, sy amptenare, die
aanvoerders van sy strydwabemannings, sy strydwamag en sy berede
mag. 23Daar was ook nog die volgende getal uitvoerende beamptes oor
wie koning Salomo beskik het: vyf honderd en vyftig wat gesag
uitgeoefen het oor die werksmense. 24Nadat die dogter van die farao
oorgetrek het van die Dawidstad af na die huis wat Salomo vir haar
gebou het, het hy die terras gebou. 25Salomo het drie maal per jaar
brandoffers en maaltydoffers gebring op die altaar wat hy vir die Here
gebou het, en daarmee saam wierookoffers vir die Here gebrand. So
het hy sy verantwoordelikheid in die tempel nagekom. 26Koning
Salomo het ook skepe gebou in Esjon-Geber by Elat aan die kus van
die Rietsee in Edom. 27Hiram het vir hom skepe gestuur en ervare
seemanne. Hulle het saam met Salomo se manne 28na Ofir toe gevaar
en daar vir koning Salomo meer as veertien ton goud gaan haal.

I KONINGS 10

1Die koningin van Skeba het gehoor wat van Salomo en die Naam van
die Here vertel word en sy het toe self gekom om Salomo met
moeilike vrae te toets. 2Sy het na Jerusalem toe gekom met 'n baie
groot gevolg en ook kamele wat belaai was met kosbare kruie en 'n
groot hoeveelheid goud en edelstene. Toe sy by Salomo kom, het sy
met hom oor alles gepraat waaraan sy kon dink, 3en Salomo het vir
haar 'n antwoord gehad op al haar vrae. Niks was vir die koning
onverklaarbaar nie: hy kon haar op alles antwoord. 4Die koningin van
Skeba het onder die indruk gekom van Salomo se wysheid, die tempel
wat hy gebou het, 5die geregte op sy tafel, die manier waarop sy
amptenare aangesit het, die bediening deur sy tafelbediendes, hulle
monderings, sy skinkers en van die optog wanneer hy na die huis van
die Here toe opgegaan het. Haar asem het daarvan weggeslaan. 6Sy het
vir die koning gesê: Wat ek in my land oor u en u wysheid gehoor het,
is waar. 7Ek het nie geglo wat hulle vir my gesê het nie totdat ek
gekom en myself oortuig het. Nou weet ek dat nie eers die helfte vir
my vertel is nie. U het alles wat ek oor u wysheid en voortreflikheid
gehoor het, ver oortref. 8Hoe bevoorreg is u mense en hoe bevoorreg is
hierdie amptenare van u dat hulle gedurig in u diens staan en u
wysheid aanhoor! 9Geloof sy u God, die Here, wat aan u soveel liefde
bewys dat Hy u op die troon van Israel gesit het! Dit is omdat die Here
Israel vir altyd liefhet dat Hy u as koning oor hulle aangestel het om
die orde en die reg te handhaaf. 10Sy het vir die koning meer as vier
ton goud en 'n groot hoeveelheid kosbare kruie en edelstene gegee.
Die kruie wat die koningin van Skeba vir koning Salomo gegee het,
was meer as wat ooit die land ingekom het. 11Bowendien het die skepe
van Hiram wat die goud uit Ofir gebring het, ook nog 'n groot
hoeveelheid jenewerhout en edelstene gebring. 12Die koning het die
jenewerhout gebruik vir relings by die huis van die Here en by die
koninklike paleis, en vir die liere en harpe van die musikante. Daar is
tot vandag toe nie sulke jenewerhout gesien nie. 13Vir die koningin van
Skeba het koning Salomo alles gegee wat sy begeer en gevra het,
buiten nog wat hy uit sy eie vir haar gegee het. Sy is toe terug na haar
land toe, sy en haar gevolg. 14Salomo se jaarlikse inkomste aan goud
het sowat drie en twintig ton beloop, 15behalwe nog wat die reisigers
en handelaars en al die konings van Arabië en die Israelitiese
goewerneurs ingebring het. 16Koning Salomo het twee honderd groot
skilde van goud gemaak; hy het vir elke skild byna sewe kilogram
goud gebruik. 17Hy het ook nog drie honderd klein skilde van goud
gemaak; hier het hy sowat twee kilogram vir elke skild gebruik. Die
koning het hulle opgestel in die Libanonsbosgebou. 18Verder het die

koning 'n groot ivoortroon gemaak en dit met suiwer goud oorgetrek.
19Die troon het ses trappe gehad en die kopstuk agter was rond.
Weerskante van die sitplek was daar armleunings, met 'n leeu langs
elkeen. 20Twaalf leeus het op die ses trappe gestaan, ses aan elke kant.
Daar is in geen ander koninkryk so iets gemaak nie. 21Al koning
Salomo se drinkgerei was van goud. Alles wat in die
Libanonsbosgebou gebruik is, was van fyngoud. Silwer was in Salomo
se dae so volop dat dit nie as iets besonders beskou is nie. 22Die koning
het 'n vloot gehad wat saam met dié van Hiram na Tarsis toe gevaar
het. Om die drie jaar het die Tarsisvloot teruggekom, vol goud en
silwer, ivoor, ape en bobbejane. 23Koning Salomo het al die konings
van die aarde oortref in rykdom en wysheid. 24Die hele wêreld het
geprobeer om hom te sien te kry en die wysheid wat God hom gegee
het, aan te hoor. 25Elkeen het sy geskenk saamgebring: silwer- en
goudware, mantels, wapenrusting, kosbare kruie, perde en muile. So
het dit jaar vir jaar gegaan. 26Salomo het 'n mag van strydwaens en
ruiters bymekaargebring. Hy het veertien honderd strydwaens en
twaalf duisend ruiters gehad. Hy het hulle gestasioneer in die
strydwaposte en by die paleis in Jerusalem. 27Silwer het hy in
Jerusalem so alledaags soos klippe gemaak en seders soos die
wildevyebome in die Laeveld. 28Perde is vir Salomo uit Egipte en Kewé
ingevoer. Die handelaars wat deur die koning aangestel is, het hulle
daar gaan koop vir die prys waarop ooreengekom is. 29Om 'n wa uit
Egipte in te voer, het net minder as sewe kilogram silwer gekos, en 'n
perd ongeveer een en 'n driekwart kilogram. Dieselfde pryse is aan die
Hetitiese en die Aramese konings betaal. Die invoer het deur
bemiddeling van die handelaars geskied.

I KONINGS 11

1Koning Salomo was lief vir baie uitlandse vrouens. Behalwe die
dogter van die farao het hy ook vrouens uit die Moabiete, Ammoniete,
Edomiete, Sidoniërs en Hetiete gehad. 2Dit was die nasies waarvan die
Here vir die Israeliete gesê het: Julle mag nie met hulle omgaan nie,
en julle mag nie toelaat dat hulle met julle omgaan nie, want hulle sal
julle net verlei om hulle gode te aanbid. Salomo het egter juis op
hierdie vrouens verlief geraak. 3Hy het sewe honderd vrouens uit
vorstelike families gehad, en ook nog drie honderd byvroue. Dit was
sy vrouens wat hom verlei het. 4Veral in sy ouderdom het Salomo se
vrouens hom verlei om ander gode te dien. Toe het hy die Here sy
God nie meer met soveel toewyding gedien soos sy pa nie. 5Hy het
Astarte, die godin van die Sidoniërs, en Milkom, die afskuwelike god
van die Ammoniete, gedien. 6Salomo het gedoen wat verkeerd is in die
oë van die Here. Hy het nie aan die Here getrou gebly soos Dawid, sy
pa, nie. 7Salomo het selfs op die berg teenoor Jerusalem 'n hoogte
gebou vir die diens van Kemos, die afskuwelike god van Moab, en vir
Molek, die afskuwelike god van die Ammoniete. 8Dieselfde ding het hy
gedoen vir al sy uitlandse vrouens, sodat hulle wierook kon brand en
offers kon bring vir hulle gode. 9Die toorn van die Here het teen
Salomo ontvlam omdat hy nie meer die Here die God van Israel
gedien het nie. Tevore het God twee keer aan hom verskyn 10en hom
uitdruklik beveel dat hy nie ander gode mag dien nie. Salomo het hom
egter nie gehou aan die opdrag van die Here nie. 11Daarom het die
Here nou vir hom gesê: Omdat dit so is dat jy jou nie hou aan my
verbond en aan die voorskrifte wat Ek jou gegee het nie, sal Ek die
koningskap van jou afskeur en vir 'n onderdaan van jou gee. 12Ter
wille van jou vader Dawid sal Ek dit wel nie tydens jou lewe doen nie,
maar Ek gaan dit tydens jou seun se lewe doen. 13Ek sal ook nie die
hele koninkryk wegneem nie, maar ter wille van my dienaar Dawid en
ter wille van Jerusalem wat Ék uitverkies het, gaan Ek een stam vir
jou seun laat oorbly. 14Die Here het iemand beskik wat teen Salomo in
opstand gekom het. Hy was Hadad die Edomiet uit die koninklike
familie van Edom. 15Toe Dawid vroeër teen Edom geveg het, het Joab,
die hoof van die leër, die gesneuweldes gaan begrawe nadat hy al die
mans in Edom doodgemaak het. 16Dit het Joab en die hele Israel ses
maande gekos om al die mans in Edom om die lewe te bring. 17Hadad
en 'n aantal Edomitiese mans, almal uit die hofhouding van sy pa, het
egter in die rigting van Egipte gevlug. Hadad was toe nog 'n jong seun.
18Hulle het deur Midian getrek tot in Paran. Van daar af het hulle 'n
aantal mans met hulle saamgevat en verder getrek tot hulle in Egipte
by die farao, die koning van Egipte, aangekom het. Dié het vir Hadad

'n huis gegee, hom van voedsel voorsien en aan hom 'n stuk grond
toegeken. 19Die farao het so baie van Hadad gehou dat hy hom laat
trou het met sy skoonsuster, die suster van koningin Tagpenes. 20Sy
het vir Hadad 'n seun in die wêreld gebring met die naam Genubat.
Tagpenes het die seun in die farao se paleis versorg, waar hy saam
met die farao se kinders grootgeword het. 21Toe Hadad in Egipte
verneem dat Dawid te sterwe gekom het en dat Joab, die hoof van die
leër, ook dood was, het hy vir die farao gesê: Laat my toe om na my
land toe terug te gaan. 22Die farao sê toe vir hom: Kom jy iets kort hier
by my dat jy nou skielik na jou land toe wil teruggaan? Nee, sê hy,
maar laat my asseblief maar gaan. 23God het nog iemand teen Salomo
in opstand laat kom: Reson seun van Eljada, 'n onderdaan van koning
Hadad-Eser van Soba wat vir die koning gevlug het. 24Reson het 'n
groep mans om hom versamel, en hy was die leier van die bende. In
die tyd toe Dawid die Arameërs uitgeroei het, het hulle na Damaskus
toe gevlug. Hulle het in Damaskus gaan woon en Reson daar tot
koning uitgeroep. 25Hy was vyandig teen Israel solank Salomo geleef
het. Dit was nog behalwe die kwaad wat Hadad gedoen het. Reson
was koning van Aram en hy het Israel verafsku. 26Daar was ook
Jerobeam seun van Nebat, 'n Efratiet uit Sereda. Sy ma was Serua, 'n
weduwee. Hy was 'n onderdaan van Salomo wat teen die koning in
opstand gekom het. 27Dit het so gebeur: Salomo was besig om die
terras te bou waarmee hy die opening in die muur van die Dawidstad
toegemaak het. 28Jerobeam was 'n gesiene landsburger, en toe Salomo
sien dat hy bekwaam is, het hy die toesig oor die dwangarbeid van die
Josefstam aan hom opgedra. 29Dit was in hierdie tyd dat Agija, 'n
profeet uit Silo, vir Jerobeam op die pad buite Jerusalem teëgekom
het. Agija het 'n nuwe mantel aangehad, en terwyl net hulle twee daar
in die veld was, 30vat Agija die nuwe mantel wat hy aangehad het,
skeur dit in twaalf stukke 31en sê vir Jerobeam: Vat vir jou tien stukke,
want so sê die Here die God van Israel: So gaan Ek die koningskap
afskeur van Salomo af. Ek gaan vir jou tien stamme gee; 32die orige
stam sal syne bly ter wille van my dienaar Dawid, en ter wille van
Jerusalem, die stad wat Ek tussen al die stamme van Israel uitgekies
het. 33Maar Salomo het My verlaat en Astarte die godin van die
Sidoniërs, Kemos die god van Moab, en Milkom die god van die
Ammoniete, aanbid. Hy het nie meer geleef volgens my wil en gedoen
wat reg is in my oë nie of my voorskrifte en bepalings nagekom soos
sy vader Dawid gedoen het nie. 34Ek sal nogtans nie die hele
koningskap van hom wegvat nie. Ek sal hom sy lewe lank koning laat
bly ter wille van my dienaar Dawid wat Ek uitverkies het en wat hom
aan my gebooie en voorskrifte gehou het, 35maar Ek gaan die
koningskap van sy seun af wegvat. Ek gaan tien stamme vir jou gee
36en vir sy seun gaan Ek net een gee, sodat die troon van my dienaar

Dawid bestendig sal wees in Jerusalem, die stad wat Ek verkies het om
my Naam daar te vestig. 37Ek gaan jou as koning aanstel, soos dit jou
hartsbegeerte is. Jy sal oor Israel regeer. 38As jy gehoor gee aan alles
wat Ek jou sal beveel, as jy jou lewe inrig volgens my wil, as jy doen
wat reg is in my oë deurdat jy jou hou aan my voorskrifte en gebooie,
soos my dienaar Dawid gedoen het, sal Ek by jou wees. Soos Ek Dawid
se nageslag in stand hou, sal Ek joune ook in stand hou. Ek sal Israel
aan jou gee 39en ter wille daarvan sal Ek die nageslag van Dawid
verneder, maar nie vir altyd nie! 40Hierna wou Salomo vir Jerobeam
om die lewe bring. Jerobeam het egter na Egipte toe gevlug waar hy
onder beskerming van koning Sisak van Egipte gebly het tot Salomo se
dood. 41Die ander verhale oor Salomo en alles wat hy gedoen het, en
oor sy wysheid is opgeteken in die annale van Salomo. 42Salomo was
veertig jaar koning in Jerusalem oor die hele Israel. 43Hy is oorlede, en
hy is begrawe by sy pa in die Dawidstad. Sy seun Rehabeam het hom
as koning opgevolg.

I KONINGS 12

1Rehabeam het na Sigem toe gegaan omdat die hele Israel daarheen
gekom het om hom tot koning te kroon. 2Jerobeam seun van Nebat het
die berig gekry toe hy nog in Egipte was waarheen hy vir koning
Salomo gevlug het. Hy het daar gewoon, 3maar hulle het boodskappers
gestuur en hom laat roep. Hy en die hele Israel kom toe na Rehabeam
toe en sê vir hom: 4U vader het ons 'n swaar juk laat dra. As u nou die
verpligtinge wat u vader ons opgelê het, minder maak en so die juk
ligter maak wat hy ons laat dra het, sal ons u onderdane bly.
5Rehabeam het vir hulle gesê: Kom oor drie dae na my toe terug.
Nadat die volk vertrek het, 6het koning Rehabeam die raad gevra van
die ouer mense wat in diens van Salomo, sy pa, was tydens dié se
lewe. Wat meen julle moet ek hierdie mense antwoord? het hy gevra.
7Hulle het vir hom gesê: As u dit goed bedoel met hierdie volk en
hulle tevrede stel en hulle 'n gunstige antwoord gee, sal hulle altyd u
onderdane bly. 8Maar hy het die raad wat die ouer mense hom gegee
het, in die wind geslaan en die raad gevra van die jonger manne wat
saam met hom grootgeword het en in sy diens was: 9Wat meen júlle
moet ons hierdie mense antwoord? Hulle het gevra ek moet die juk
wat my pa op hulle gelê het, ligter maak. 10Die jongmanne wat saam
met hom grootgeword het, het vir hom gesê: U moet die volk soos
volg antwoord. Hulle het vir u gesê: U vader het ons 'n swaar juk laat
dra, maak u vir ons die juk ligter.' U moet vir hulle sê: My pinkie is
dikker as my pa se middellyf. 11My pa het 'n swaar juk op julle laat
druk, ek gaan die juk nog swaarder maak. My pa het julle met swepe
geslaan, ek sal julle met gesels slaan. 12Toe Jerobeam en die hele volk
die derde dag by koning Rehabeam kom volgens sy opdrag Kom oor
drie dae na my toe terug, 13het hy die volk dié harde antwoord gegee.
Koning Rehabeam het die raad van die ouer mense in die wind
geslaan 14en die volk geantwoord volgens die raad van die jonger
manne: My pa het 'n swaar juk op julle gelê, ek gaan die juk nog
swaarder maak; my pa het julle met swepe geslaan, ek sal julle met
gesels slaan. 15Die koning het nie aan die versoek van die volk voldoen
nie. Dit was 'n beskikking van die Here sodat Hy sy belofte kon hou
wat Hy deur Agija van Silo aan Jerobeam seun van Nebat gegee het.
16Toe die Israeliete hoor dat die koning nie aan hulle versoek voldoen
het nie, het hulle vir hom gesê: Dawid is nie deel van ons nie; ons het
niks aan Isai se seun nie! Elkeen terug na sy woonplek toe, Israel! Kyk
nou maar na jou eie huis, Dawid! Israel is toe terug na sy eie
woongebied toe. 17Rehabeam het net koning geword oor die Israeliete
wat in die stede van Juda gewoon het. 18Koning Rehabeam het vir
Adoniram wat in bevel van die dwangarbeid was, na Israel toe

gestuur, maar die Israeliete het hom met klippe doodgegooi, en
koning Rehabeam self het dit net-net reggekry om op sy strydwa te
kom en na Jerusalem toe te vlug. 19So het Israel in opstand gekom teen
die koningshuis van Dawid, en dit is vandag nog so. 20Toe die
Israeliete verneem dat Jerobeam teruggekom het uit Egipte, het hulle
hom na 'n volksvergadering toe laat kom en hom koning gemaak oor
die hele Israel. Niemand behalwe die Judastam het die koningshuis
van Dawid aangehang nie. 21Dadelik nadat Rehabeam in Jerusalem
terug was, het hy honderd en tagtig duisend uitgesoekte manne uit die
stamme Juda en Benjamin opgeroep om teen Israel te veg en die
koningskap vir hom terug te wen. 22Maar die woord van God het tot
Semaja, die man van God, gekom en gesê: 23Sê vir koning Rehabeam
van Juda, seun van Salomo, en vir die hele Juda en Benjamin, en vir
die res van die volk: 24So sê die Here: Moenie optrek en teen die
Israeliete, julle broers, veg nie. Gaan terug elkeen na sy huis toe, want
wat gebeur het, kom van My af! Hulle het geluister na die woorde van
die Here en teruggegaan huis toe soos Hy beveel het. 25Jerobeam het
Sigem in die Efraimsberge herbou en daar gaan woon. Later het hy
daar weggetrek en Pniël herbou. 26Jerobeam het by homself gedink:
netnou gaan die koningskap terug na die huis van Dawid; 27as hierdie
volk na Jerusalem toe gaan om daar by die tempel van die Here te
gaan offer, sal hulle weer hulle koning Rehabeam, koning van Juda,
aanhang; hulle sal my doodmaak en weer agter koning Rehabeam
aangaan. 28Koning Jerobeam het toe met sy raadgewers oorleg gepleeg
en twee goue kalwerbeelde laat maak. Toe sê hy: Julle het lank
genoeg Jerusalem toe gegaan, Israel; hier is nou die beelde van julle
God wat julle uit Egipte laat wegtrek het. 29Jerobeam het die een beeld
in Bet-El opgestel en die ander in Dan. 30Dit het die volk tot sonde
verlei: hulle het selfs die een beeld na Dan toe begelei. 31Jerobeam het
heiligdomme op die hoogtes gebou en hy het mense uit die volk wat
nie Leviete was nie, as priesters aangestel. 32Verder het hy op die
vyftiende dag van die agste maand 'n fees gehou net soos die fees in
Juda. Hy het in Bet-El vir die kalwerbeelde wat hy gemaak het, offers
gebring op die altaar, en hy het daar priesters aangestel vir die
hoogtes wat hy ingerig het.

I KONINGS 13

1Op die vyftiende van die agste maand het Jerobeam 'n offer gebring
op die altaar wat hy in Bet-El opgerig het. Hy het sommer self besluit
oor die maand waarin die Israeliete die fees moes vier. Net toe hy daar
op die altaar die offer aan die brand steek, kom daar 'n man van God
uit Juda aan wat op bevel van die Here na Bet-El toe gekom het.
Jerobeam het nog by die altaar gestaan om die offer aan te steek, 2toe
die man van God op bevel van die Here teen die altaar uitroep: Altaar,
altaar, so sê die Here: Daar sal uit die nageslag van Dawid 'n seun
gebore word met die naam Josia, en hier op jou sal hy die priesters
van die hoogtes slag wat op jou offers bring, en hier op jou sal
mensbene verbrand word! 3Terselfdertyd het hy 'n wonderteken
aangekondig: Dit is die teken wat die Here gee: hierdie altaar sal
uitmekaar ruk sodat die as wat daarop is, op die grond val. 4Toe
koning Jerobeam hoor wat die man van God uitroep teen die altaar
van Bet-El, het hy daar van die altaar af sy hand uitgesteek en gesê:
Gryp hom! Maar die hand wat hy uitgesteek het, het styf geword, en
hy kon hom nie weer terugtrek nie. 5Die altaar het uitmekaar geruk,
en die as het afgeval. Dit was die wonderteken wat die man van God
aangekondig het op bevel van die Here. 6Toe sê die koning vir die man
van God: Bid tog tot die Here jou God om genade vir my sodat my
hand weer kan reg word. Nadat die man van God tot die Here gebid
het om genade, het die hand van die koning herstel net soos dit tevore
was. 7Daarop sê die koning vir die man van God: Kom saam met my
huis toe en kom eet iets sodat ek jou kan beloon. 8Maar die man van
God antwoord: Al sou u my die helfte van u koninkryk aanbied, kan
ek nie saam met u gaan nie. Ek kan in hierdie plek niks eet of selfs
water drink nie, 9want dit was die Here se bevel aan my: Jy mag daar
niks eet nie en jy mag daar nie water drink nie; en jy mag nie met
dieselfde pad terugkom as dié waarmee jy gegaan het nie! 10Hy het 'n
ander pad gevat en nie met dieselfde pad teruggegaan as dié waarmee
hy na Bet-El toe gekom het nie. 11In Bet-El het daar 'n óú profeet
gewoon. Sy seuns het hom kom vertel wat die man van God alles dié
dag in Bet-El gedoen het. Ook wat hy vir die koning gesê het, het hulle
vir hulle pa kom oorvertel. 12Hy vra hulle toe: Met watter pad het hy
teruggegaan? want hulle het gesien watter pad die man van God wat
van Juda af gekom het, gevat het. 13Hy sê toe vir sy seuns: Saal vir my
'n donkie op. Nadat hulle dit gedoen het, is hy met die donkie daar
weg 14agter die man van God aan. Toe die óú profeet die man van God
kry waar hy onder 'n groot boom sit, sê hy vir hom: Is jy die man van
God wat van Juda af kom? Ja, antwoord hy. 15Die óú profeet sê toe vir
hom: Kom tog saam met my huis toe en kom eet iets. 16Maar hy

antwoord: Ek kan nie saam met jou teruggaan en in jou huis ingaan
nie. Ek mag by jou in hierdie plek niks eet en geen water drink nie,
17want die woord van die Here aan my was uitdruklik: Jy mag daar
geen kos eet en geen water drink nie, en jy mag nie terugkom met
dieselfde pad as dié waarmee jy gegaan het nie. 18Die óú profeet sê toe
vir hom: Ek is ook 'n profeet net soos jy, en 'n engel het op bevel van
die Here vir my gesê: Bring hom terug na jou huis toe en laat hy iets
eet en sy dors les! Maar die óú profeet het vir hom gelieg. 19Toe gaan
hy saam met die óú profeet terug huis toe en daar het die man van
God iets geëet en water gedrink. 20Terwyl hulle nog aan tafel sit, het
die woord van die Here gekom tot die profeet op wie se versoek die
man van God omgedraai het. 21Die profeet het vir die man van God
wat van Juda af gekom het, gesê: So sê die Here: Omdat jy jou teen
die Here verset het en nie die bevel van die Here jou God gehoorsaam
het nie, 22maar teruggekom het en geëet en water gedrink het in dié
plek waar die Here jou verbied het om te eet en water te drink,
daarom sal jou liggaam nie in jou familiegraf begrawe word nie.
23Nadat die man van God klaar geëet en gedrink het, het die profeet
die man van God wat hy laat omdraai het, se donkie opgesaal. 24Die
man van God het vertrek en onderweg het 'n leeu op hom afgekom en
hom doodgemaak. Sy liggaam het daar in die pad gelê, die donkie het
daar langsaan gestaan, en die leeu het langs die liggaam bly staan.
25Mense wat daarlangs gekom het, het die liggaam daar in die pad sien
lê en die leeu wat langs die liggaam staan, en hulle het dit kom vertel
in die stad waar die óú profeet gewoon het. 26Toe die óú profeet wat
hom van sy pad af teruggebring het, dit hoor, sê hy: Dit is die man
van God wat die opdrag van die Here verontagsaam het. Nou het die
Here beskik dat 'n leeu hom verskeur en doodmaak, soos Hy oor hom
laat sê het. 27Die profeet sê toe vir sy seuns: Saal vir my 'n donkie op.
Nadat hulle dit gedoen het, 28gaan hy en kry die liggaam daar in die
pad, terwyl die donkie en die leeu daarby staan. Die leeu het nie die
liggaam gevreet nie en hy het nie die donkie verskeur nie. 29Die
profeet het die liggaam van die man van God op die donkie getel en
dit na Bet-El die stad van die óú profeet toe gebring om daar oor hom
te treur en hom te begrawe. 30Hy het die liggaam in sy eie graf
begrawe, en hulle het oor hom getreur en gesê: Ag, my broer. 31Na die
begrafnis het hy vir sy seuns gesê: As ek te sterwe kom, moet julle my
begrawe in dieselfde graf as dié waarin die man van God begrawe is.
Sit my bene langs syne neer. 32Wat hy op bevel van die Here oor die
altaar in Bet-El en oor al die heiligdomme op die hoogtes by die stede
van Samaria gesê het, sal beslis net so gebeur. 33Jerobeam het hom
hierna tog nie bekeer van sy verkeerde pad nie. Hy het aangehou om
sommer uit die volk priesters vir die hoogtes aan te stel. Almal wat
wou, het hy aangestel as priesters vir die hoogtes. 34Dit was die sonde

van die huis van Jerobeam en dit sou daartoe lei dat sy koningshuis vernietig en van die aarde af verdelg sou word.

I KONINGS 14

1In dié tyd het Abia, 'n seun van Jerobeam, siek geword. 2Jerobeam sê
toe vir sy vrou: Gaan vermom jou sodat die mense jou nie herken as
Jerobeam se vrou nie. Gaan dan na Silo toe waar die profeet Agija is.
Dit is hy wat gesê het dat ek koning sal word oor hierdie volk. 3Vat
tien brode en koeke en 'n kruik heuning saam en gaan na hom toe. Hy
sal vir jou sê wat met die kind gaan gebeur. 4Jerobeam se vrou het so
gemaak. Sy het na Silo toe gegaan en by Agija se huis aangekom.
Agija kon nie meer sien nie, hy was al blind van ouderdom. 5Maar die
Here het vir hom gesê: Jerobeam se vrou kom jou raadpleeg oor haar
seun wat siek is. Sê vir haar wat Ek vir jou sê. Toe sy inkom, wou sy
nog maak asof sy iemand anders is, 6maar net toe Agija haar
voetstappe hoor terwyl sy by die deur inkom, sê hy: Kom binne, jy is
die vrou van Jerobeam! Waarom maak jy asof jy iemand anders is? Ek
het slegte nuus vir jou. 7Gaan sê vir Jerobeam: So sê die Here die God
van Israel: Ek het jou 'n vername man gemaak onder die mense en jou
as heerser aangestel oor my volk Israel. 8Toe Ek die koningskap
afgeskeur het van die huis van Dawid af, het Ek dit aan jou gegee.
Maar jy was nie soos my dienaar Dawid wat hom aan my opdragte
gehou het en wat sy hele lewe aan My toegewy het deur net te doen
wat reg is in my oë nie. 9Jy het slegter opgetree as almal voor jou. Jy
het vir jou ander gode gemaak, afgodsbeelde, om My uit te tart, en jy
het jou rug vir My gedraai. 10Om dié rede bring Ek ellende oor die huis
van Jerobeam. Ek sal al wat manlik is uit die nageslag van Jerobeam,
wie ook al, uit Israel uitroei. Ek gaan heeltemal ontslae raak van die
huis van Jerobeam, soos 'n mens van vuilgoed ontslae raak. 11Die een
van Jerobeam wat in die stad omkom, die honde sal hom opvreet; en
die een wat in die veld omkom, die roofvoëls sal hom vreet. Dit sal
gebeur omdat die Here dit gesê het.' 12Gaan jy nou maar huis toe.
Sodra jy in die stad inkom, sal die kind sterf. 13Die hele Israel sal oor
hom rou en hom begrawe. Hy sal ook die enigste van die familie van
Jerobeam wees wat in 'n graf kom, want in die huis van Jerobeam het
die Here die God van Israel net in hom iets goeds gevind. 14Die Here
sal self 'n koning oor Israel aanstel wat die geslag van Jerobeam
dadelik, sonder versuim, sal uitroei. 15So sal die Here Israel tref soos
vloedwater riet tref. Die Here sal Israel uitdryf uit hierdie goeie land
wat Hy aan hulle voorvaders gegee het, en Hy sal hulle anderkant die
Eufraat verstrooi omdat hulle gewyde pale gemaak het en die Here
daarmee uitgetart het. 16Hy sal hulle prysgee oor die sonde wat
Jerobeam gedoen het en wat hy Israel laat doen het. 17Toe het
Jerobeam se vrou teruggegaan Tirsa toe. Net toe sy oor die drumpel
van die paleis stap, het die kind gesterf. 18Hulle het hom begrawe, en

die hele Israel het oor hom gerou. Dit was in ooreenstemming met wat
die Here gesê het deur sy dienaar die profeet Agija. 19Die ander
verhale oor Jerobeam, oor sy oorloë en sy regering, is opgeteken in
die annale van die konings van Israel. 20Die duur van Jerobeam se
koningskap was twee en twintig jaar. Hy is oorlede, en sy seun Nadab
het hom as koning opgevolg. 21Rehabeam seun van Salomo was
intussen koning van Juda. Rehabeam was een en veertig toe hy koning
geword het en hy was sewentien jaar koning in Jerusalem, die stad
wat deur die Here onder al die Israelitiese stamme gekies is om sy
Naam daar te vestig. Rehabeam se ma was Naäma, 'n Ammonitiese
vrou. 22Juda het gedoen wat verkeerd is in die oë van die Here, en
deur die sondes wat hulle gedoen het, het hulle die Here meer
uitgetart as wat hulle voorvaders gedoen het. 23Hulle het vir hulle
hoogtes gebou en klippilare en gewyde pale opgerig op elke hoë
heuwel en onder elke groen boom. 24Daar was selfs manlike
tempelprostitute in die land. Die hele Juda het dieselfde afskuwelike
sondes gedoen as die nasies wat deur die Here verdryf is om vir die
Israeliete plek te maak. 25In die vyfde jaar van Rehabeam se regering
het koning Sisak van Egipte teen Jerusalem opgetrek. 26Hy het beslag
gelê op die skatte in die huis van die Here en die paleis. Hy het alles
gevat, ook die goue skilde wat Salomo laat maak het. 27Koning
Rehabeam het toe bronsskilde in die ander se plek laat maak en dié
oorhandig aan die offisiere van die wag wat by die ingang van die
paleis diens gedoen het. 28Elke keer wanneer die koning na die huis
van die Here toe gegaan het, het die wag die skilde gedra, en daarna
het hulle die skilde teruggebring na die wagte se kamer toe. 29Die
ander verhale oor Rehabeam en alles wat hy gedoen het, is opgeteken
in die annale van die konings van Juda. 30Daar was deurentyd oorlog
tussen Rehabeam en Jerobeam. 31Rehabeam is oorlede, en hy is
begrawe in die familiegraf in die Dawidstad. Sy ma was Naäma, 'n
Ammonitiese vrou. Sy seun Abia het hom as koning opgevolg.

I KONINGS 15

1In die agtiende regeringsjaar van Jerobeam seun van Nebat het Abia
koning oor Juda geword, 2en hy het drie jaar in Jerusalem geregeer.
Sy ma was Maäka, 'n dogter van Abisalom. 3Abia het dieselfde sondes
as sy pa gedoen, en hy was nie so getrou aan die Here as sy voorvader
Dawid nie. 4Dit is ter wille van Dawid dat die Here sy God aan hom 'n
nakomeling gegee het om in Jerusalem te regeer en die stad in stand
te hou. 5Dit was omdat Dawid gedoen het wat reg is in die oë van die
Here, en sy lewe lank nooit die opdragte van die Here verontagsaam
het nie, behalwe in die geval van Urija die Hetiet. 6Gedurende
Rehabeam se hele regering was daar oorlog tussen hom en Jerobeam.
7Die ander verhale oor Abia en alles wat hy gedoen het, is opgeteken
in die annale van die konings van Juda. Daar was ook oorlog tussen
Abia en Jerobeam. 8Abia is oorlede, en hy is begrawe in die
Dawidstad. Sy seun Asa het hom as koning opgevolg. 9In die twintigste
regeringsjaar van koning Jerobeam van Israel het Asa koning geword
van Juda. 10Hy het een en veertig jaar in Jerusalem geregeer. Sy ouma
was Maäka, 'n dogter van Abisalom. 11Asa het gedoen wat reg is in die
oë van die Here, soos sy voorvader Dawid. 12Hy het die
tempelprostitute uit die land verban en hy het al die afgodsbeelde
verwoes wat sy voorgangers gemaak het. 13Hy het ook sy ouma Maäka
as koninginmoeder afgesit omdat sy 'n Asjerabeeld, 'n walglike ding,
laat maak het. Asa het die ding stukkend gekap en dit in die
Kedrondal gaan verbrand. 14Die hoogtes het wel nie heeltemal
verdwyn nie, maar Asa was sy lewe lank getrou aan die Here. 15Hy het
die wydingsgeskenke van sy pa, en ook sy eie, in die huis van die Here
gebring: silwer, goud en offergereedskap. 16Daar was deurentyd oorlog
tussen Asa en koning Baesa van Israel. 17Tydens 'n veldtog teen Juda
het Baesa die stad Rama in 'n vesting begin omskep om te verhoed dat
mense die gebied van koning Asa van Juda kon binnekom of verlaat.
18Asa het toe al die silwer en goud gevat wat nog oor was in die
skatkamers van die huis van die Here en die paleis, en koning Asa het
dit met boodskappers vir Ben-Hadad gestuur. Ben-Hadad seun van
Tabrimmon, seun van Gesjon, was koning van Aram in Damaskus. Asa
het die volgende boodskap saamgestuur: 19Daar is 'n verdrag tussen u
en my en daar was al een tussen ons ouers. Ek stuur vir u 'n geskenk
van silwer en goud. Breek u verdrag met koning Baesa van Israel dat
hy uit my land kan terugtrek. 20Ben-Hadad het gehoor gegee aan
koning Asa se versoek. Hy het sy leëraanvoerders gestuur om die stede
van Israel aan te val, en hy het Ijon, Dan, Abel-Bet-Maäka en die hele
Gennesaret saam met die hele gebied van Naftali verower. 21Toe Baesa
dit hoor, het hy die bouwerk by Rama gestaak en in Tirsa gaan woon.

22Koning Asa het al die Judeërs opgeroep, hy het niemand verskoon
nie, en hulle het die klip en hout wat Baesa vir die bouwerk in Rama
gebruik het, weggedra. Die koning het dit gebruik vir bouwerk by
Geba in Benjamin en by Mispa. 23Al die ander verhale oor Asa, oor sy
dapper dade en oor alles wat hy gedoen het, en oor die stede wat hy
laat bou het, is opgeteken in die annale van die konings van Juda. Net
dít kom nog by: in sy ouderdom het hy 'n kwaal aan sy voete
opgedoen. 24Asa is oorlede, en hy is begrawe in die familiegraf in die
Dawidstad. Sy seun Josafat het hom as koning opgevolg. 25In die
tweede regeringsjaar van koning Asa van Juda het Nadab seun van
Jerobeam koning geword oor Israel. Hy het twee jaar oor Israel
geregeer. 26Hy het gedoen wat verkeerd is in die oë van die Here. Hy
het die pad van sy pa geloop en dieselfde sonde gedoen as dié
waarmee sy pa vir Israel laat sondig het. 27Baesa seun van Agija uit die
nageslag van Issaskar het 'n sameswering teen hom gesmee. Terwyl
Nadab en die hele Israel die Filistynse stad Gibbeton beleër het, het
Baesa hom daar om die lewe gebring. 28Baesa het hom vermoor in die
derde regeringsjaar van koning Asa van Juda en het hom as koning
opgevolg. 29Dadelik nadat Baesa koning geword het, het hy die hele
familie van Jerobeam uitgeroei. Hy het nie een lewend laat oorbly nie,
maar hulle almal omgebring. Dit was in ooreenstemming met wat die
Here deur sy dienaar Agija van Silo gesê het. 30Dit was die gevolg van
die sondes wat Jerobeam gedoen het en wat hy Israel laat doen het.
Daardeur het hy die Here die God van Israel uitgetart. 31Die ander
verhale oor Nadab en alles wat hy gedoen het, is opgeteken in die
annale van die konings van Israel. 32Daar was deurentyd oorlog tussen
Asa en koning Baesa van Israel. 33Baesa seun van Agija het koning
geword oor die hele Israel in die derde regeringsjaar van koning Asa
van Juda en vier en twintig jaar in Tirsa geregeer. 34Hy het gedoen
wat verkeerd is in die oë van die Here. Hy het die pad van Jerobeam
geloop en dieselfde sonde gedoen as dié waarmee Jerobeam vir Israel
laat sondig het.

I KONINGS 16

1Die woord van die Here teen Baesa het tot Jehu seun van Ganani
gekom en gesê: 2Ek het jou uit die stof uit opgetel en jou as heerser oor
my volk Israel aangestel, maar jy het die pad van Jerobeam geloop: jy
het my volk Israel laat sondig sodat hulle My met hulle sondes
uitgetart het. 3Daarom gaan Ek ontslae raak van jou en jou familie. Ek
gaan met jóú hele huis maak soos met die huis van Jerobeam seun van
Nebat. 4Die een van jou familie wat in die stad omkom, die honde sal
hom opvreet; en dié een wat in die veld omkom, die roofvoëls sal hom
vreet. 5Die ander verhale oor Baesa en wat hy gedoen het, ook sy
dapperheid, is opgeteken in die annale van die konings van Israel.
6Baesa is oorlede, en hy is begrawe in Tirsa. Sy seun Ela het hom as
koning opgevolg. 7Die profeet Jehu seun van Ganani moes die oordeel
van die Here aankondig oor Baesa en sy nageslag, nie net omdat wat
hy gedoen het, verkeerd was in die oë van die Here en hy die Here
uitgetart het soos die geslag van Jerobeam nie, maar ook omdat hy vir
Jerobeam vermoor het. 8In die ses en twintigste regeringsjaar van
koning Asa van Juda het Ela seun van Baesa in Tirsa koning geword
oor Israel. Hy het twee jaar geregeer. 9Een van sy onderdane, Simri,
die aanvoerder van die helfte van die strydwamag het 'n sameswering
teen hom gesmee. Toe Ela hom aan huis van Arsa, die opsigter van die
paleis in Tirsa, dronk gedrink het, 10het Simri ingekom en hom
doodgemaak. Simri het hom vermoor in die sewe en twintigste
regeringsjaar van koning Asa van Juda. Simri self het hom as koning
opgevolg. 11Dadelik nadat hy die koningskap oorgeneem het, het Simri
die hele koningshuis van Baesa uitgeroei, selfs ook sy bloedverwante
en raadgewers. Simri het al wat manlik is in Baesa se familie
doodgemaak. 12Simri het die hele familie van Baesa uitgeroei, soos die
Here gesê het deur die profeet Jehu. 13Dit was die gevolg van die
sonde wat Baesa en sy seun Ela gedoen het en wat hulle Israel laat
doen het. Hulle het die Here die God van Israel uitgetart met hulle
afgodsbeelde. 14Die ander verhale oor Ela en alles wat hy gedoen het,
is opgeteken in die annale van die konings van Israel. 15Tydens die
sewe en twintigste regeringsjaar van koning Asa van Juda was Simri
sewe dae koning in Tirsa. Die volk was toe net besig om die Filistynse
stad Gibbeton te beleër. 16Toe die volk wat besig was met die beleg,
die berig kry dat Simri 'n sameswering gesmee en die koning om die
lewe gebring het, het die hele Israel nog dieselfde dag daar in die laer
vir Omri, die hoof van die leër, tot koning uitgeroep. 17Omri en die
hele Israel het toe van Gibbeton af opgetrek en Tirsa gaan beleër.
18Toe Simri bemerk dat die stad ingeneem word, het hy na die
verskanste deel van die paleis toe gevlug en die paleis op hom

afgebrand. So is hy dood. 19Dit was alles die gevolg van die sondes wat
hy gedoen het. Hy het gedoen wat verkeerd is in die oë van die Here.
Hy het die pad van Jerobeam geloop en dieselfde sonde gedoen as dié
waarmee Jerobeam Israel laat sondig het. 20Die ander verhale oor
Simri en oor die sameswering wat hy gesmee het, is opgeteken in die
annale van die konings van Israel. 21Die volk het egter nou verdeeld
geraak. Een helfte wou vir Tibni seun van Ginat koning maak, en die
ander helfte vir Omri. 22Omri se aanhang het gaandeweg sterker
geword as Tibni s'n, en toe Tibni te sterwe kom, het Omri koning
geword. 23In die een en dertigste regeringsjaar van koning Asa van
Juda het Omri koning geword van Israel. Hy het twaalf jaar geregeer,
ses daarvan uit Tirsa. 24Toe het hy Samariaberg van Semer gekoop vir
ag en sestig kilogram silwer en bo-op die berg gebou. Hy het die stad
wat hy daar gebou het, Samaria genoem na die naam van Semer, die
vorige eienaar van die berg. 25Omri het gedoen wat verkeerd is in die
oë van die Here. Hy was slegter as al sy voorgangers. 26Hy het die pad
van Jerobeam seun van Nebat geloop en dieselfde sonde gedoen as dié
waarmee Jerobeam vir Israel laat sondig het, sodat hulle die Here die
God van Israel met hulle afgodsbeelde uitgetart het. 27Die ander
verhale oor Omri, oor wat hy gedoen het en oor sy dapperheid is
opgeteken in die annale van die konings van Israel. 28Omri is oorlede,
en hy is begrawe in Samaria. Sy seun Agab het hom as koning
opgevolg. 29Agab seun van Omri het koning van Israel geword in die
ag en dertigste regeringsjaar van koning Asa van Juda. Agab seun van
Omri het Israel twee en twintig jaar uit Samaria geregeer. 30Agab seun
van Omri het gedoen wat verkeerd is in die oë van die Here, meer as
al sy voorgangers. 31Dat hy voortgegaan het met die sondes van
Jerobeam seun van Nebat was nog die minste; hy het ook met Isebel
dogter van koning Etbaäl van die Sidoniërs getrou en die god Baäl
begin dien en hom aanbid. 32Hy het 'n altaar vir Baäl opgerig by die
Baälstempel wat hy gebou het in Samaria. 33Agab het ook 'n gewyde
paal opgerig en hy het meer gedoen om die Here die God van Israel
uit te tart as al die konings van Israel voor hom. 34In daardie tyd het
Giël van Bet-El die stad Jerigo opgebou. Toe hy die fondamente
daarvan gelê het, het sy oudste seun Abiram gesterf, en toe hy die
poortdeure gehang het, het sy jongste, Segub, gesterf. Dit was in
ooreenstemming met die vervloeking wat die Here deur Josua seun
van Nun uitgespreek het.

I KONINGS 17

1Elia die Tisbiet was 'n bywoner uit Gilead. Hy het vir Agab gesê: So
seker as die Here leef, die God van Israel in wie se diens ek staan, daar
sal die volgende paar jaar geen dou of reën val nie, behalwe as ek so
sê. 2Die woord van die Here het tot Elia gekom en gesê: 3Gaan
hiervandaan af ooswaarts en gaan versteek jou in Kritspruit,
anderkant die Jordaan. 4Jy kan water uit die spruit drink, en Ek het
die kraaie beveel om daar vir jou te sorg. 5Hy het gedoen soos die
Here aan hom opgedra het. Hy het daar in Kritspruit gaan bly,
anderkant die Jordaan. 6Die kraaie het vir hom soggens brood en vleis
gebring en hulle het vir hom saans brood en vleis gebring, en hy het
water uit die spruit gedrink. 7Uiteindelik het die spruit opgedroog
omdat die land nie reën gekry het nie. 8Toe het die woord van die
Here weer tot Elia gekom en gesê: 9Gaan na Sarfat toe by Sidon en
gaan bly daar. Ek het 'n weduwee daar opdrag gegee om vir jou te
sorg. 10Hy gaan toe na Sarfat toe, en toe hy by die poort van die stad
kom, was daar 'n weduwee net besig om houtjies op te tel. Hy vra
haar toe: Gee my asseblief 'n bekertjie water om te drink. 11Terwyl sy
dit gaan haal, roep hy agter haar aan: Bring vir my asseblief 'n stukkie
brood saam. 12Toe sê sy: So seker as die Here u God leef, ek het nie
meer brood nie, net 'n handvol meel in die kruik en 'n bietjie olie in
die erdekan. Ek maak nou maar 'n paar houtjies bymekaar en dan
gaan ek vir my en my seuntjie iets klaarmaak om te eet. Daarna moet
ons maar doodgaan. 13Elia sê toe vir haar: Moenie bekommerd wees
nie. Gaan maak dit klaar net soos jy gesê het, maar maak eers vir my
'n roosterkoek en bring dit hier, daarna kan jy vir jou en jou seuntjie
sorg. 14So sê die Here die God van Israel: Die meel in die kruik sal nie
opraak nie, en die olie in die kan sal nie minder word nie, totdat die
Here laat reën het op die land. 15Sy gaan maak toe soos Elia gevra het.
Van toe af het hulle genoeg gehad om te eet, hy en sy en haar gesin.
16Die meel in die kruik het nie opgeraak nie, en die olie in die kan het
nie minder geword nie, soos die Here deur Elia beloof het. 17In dié tyd
het die vrou, die eienares van die huis, se seuntjie siek geword. Hy het
al hoe sieker geword totdat hy die laaste asem uitgeblaas het. 18Toe sê
sy vir Elia: Kyk wat het u my aangedoen, man van God! Het u na my
toe gekom om my sonde aan die lig te bring en my seuntjie daarom te
laat doodgaan? 19Hy sê vir haar: Gee jou kind hier, en hy tel hom van
haar skoot af op. Toe dra hy hom na die bokamer toe waar hy tuis
gegaan het en lê hom op die bed neer 20en bid tot die Here: Here my
God, wil U nou oor hierdie weduwee by wie ek bly, 'n ramp bring
deur haar kind te laat sterf? 21Toe gaan lê hy drie maal bo-oor die kind
en smeek die Here: Here my God, laat die lewe tog terugkom in die

kind. 22Die Here het Elia se gebed verhoor: die lewe het teruggekom,
die kind het gelewe. 23Toe bring Elia die kind van die bokamer af
ondertoe en gee hom vir sy ma en sê: Kyk! Jou seuntjie leef! 24Die vrou
sê toe vir Elia: Nou weet ek dat u 'n man van God is, en dat wat die
Here deur u sê, die waarheid is.

I KONINGS 18

1Na 'n lang tyd, dit was omtrent drie jaar, het die woord van die Here
tot Elia gekom en gesê: Gaan na Agab toe. Moenie langer vir hom
wegkruip nie. Ek wil dit weer in die land laat reën. 2Elia het na Agab
toe gegaan. Die swaar hongersnood het nog voortgeduur in Samaria.
3Agab het vir Obadja, die paleisopsigter, na hom toe laat kom. Obadja
het die Here pligsgetrou gedien. 4Toe Isebel die profete van die Here
doodgemaak het, het Obadja honderd geneem en hulle vyftig-vyftig in
grotte weggesteek en hulle van kos en water voorsien. 5Agab het vir
Obadja gesê: Kom ons trek deur die land, na elke fontein en spruit toe.
Dalk kry ons gras om die perde en muile aan die lewe te hou. Dan
hoef ons nie van hulle dood te maak nie. 6Hulle het die land tussen
hulle verdeel Agab het alleen in een rigting gegaan, en Obadja alleen
in 'n ander rigting. 7Terwyl Obadja onderweg was, kom Elia hom
meteens tegemoet. Obadja het hom herken en voor hom op sy knieë
geval en gesê: Maar u is mos Elia! 8Elia sê toe vir hom: Ja, dit is ek!
Gaan sê vir die koning: Elia is hier. 9Maar Obadja sê: Watter sonde het
ek gedoen dat u my aan Agab uitlewer om my dood te maak? 10So
seker as die Here u God leef, daar is geen nasie of koninkryk waar die
koning u nie probeer opspoor het nie. As hulle sê: Elia is nie hier nie,'
het die koning die koninkryk of die nasie met 'n eed laat bevestig dat
hulle u nie kon kry nie. 11Nou sê u sommer: Gaan sê vir die koning
Elia is hier!' 12As ek nou van u af sou weggaan, en die Gees van die
Here neem u weg, sonder dat ek weet waarheen, en ek gaan vertel vir
Agab ek het u gesien, maar hy kan u nie kry nie, dan maak hy my
beslis dood. En dit terwyl ek die Here van my jeug af dien. 13Het hulle
u nie vertel wat ek gedoen het toe Isebel die profete van die Here
doodgemaak het nie, dat ek honderd profete van die Here vyftig-vyftig
in grotte weggesteek het en hulle van kos en water voorsien het?
14Nou stuur u my sommer om vir koning Agab te gaan sê Elia is hier.
Hy sal my mos doodmaak. 15Maar Elia sê vir Obadja: So seker as die
Here leef, die Almagtige in wie se diens ek staan, ek sal sorg dat Agab
my vandag nog te sien kry. 16Toe gaan Obadja na Agab toe en vertel
hom, en Agab het na Elia toe gekom. 17Net toe Agab hom sien, sê Agab
vir hom: Is dit jy, jy wat die dood oor Israel bring? 18Hy antwoord: Dis
nie ek wat die dood oor Israel bring nie, maar jy en jou familie. Julle
het die gebooie van die Here verontagsaam en die Baäls gedien.
19Roep vir my die hele Israel bymekaar op Karmelberg. Die vier
honderd en vyftig profete van Baäl en die vier honderd van Asjera wat
van Isebel se tafel af eet, moet ook daar wees. 20Toe stuur Agab die
boodskap aan al die Israeliete; hy het ook die profete op Karmelberg
laat bymekaarkom. 21Elia het voor die hele volk gaan staan en gesê:

Hoe lank hou julle aan met hink op twee gedagtes? As die Here God
is, volg Hóm; maar as dit Baäl is, volg hóm. Die volk het hom nie 'n
woord geantwoord nie. 22Toe sê Elia vir die volk: Ek alleen het
oorgebly as profeet van die Here, maar daar is vier honderd en vyftig
profete van Baäl. 23Bring nou vir ons twee bulle. Hulle kan vir hulle
een bul kies en hom opsny en op die hout uitlê. Maar hulle moet dit
nie aan die brand steek nie. Ek sal dieselfde doen met die ander bul.
Ek sal hom op die hout uitlê, maar dit ook nie aan die brand steek nie.
24Dan moet julle tot julle god bid, en ek sal tot die Here bid. Hy wat
met vuur antwoord, is God. Die hele volk het geantwoord: Dis goed
so. 25Toe sê Elia vir die profete van Baäl: Kies 'n bul en maak julle hom
eerste gereed, want julle is die meeste. Bid dan tot julle god. Maar
julle mag nie die vuur aansteek nie. 26Hulle neem toe die bul wat hy
hulle laat kies het en maak hom gereed. Hulle bid toe tot Baäl en roep
van die môre af tot die middag toe: Baäl, antwoord ons! Daar was nie
'n geluid van hom af nie. Niemand het geantwoord nie, hoe hulle ook
al vir Baäl gedans het by die altaar wat hulle gemaak het. 27Teen die
middag het Elia hulle begin spot: Roep harder! Hy is mos 'n god!
Miskien is hy diep in gedagte of gou bietjie uit, of op reis, of dalk
slaap hy en moet hy eers wakker word! 28Toe roep hulle nog harder;
en soos altyd kerf hulle hulle stukkend met swaarde en spiese dat die
bloed oor hulle loop. 29Tot die namiddag het hulle aangehou te kere
gaan, en teen laatmiddag, die tyd vir die aandoffer, was daar nog geen
geluid nie. Niemand het geantwoord nie, daar was geen reaksie nie.
30Toe sê Elia vir die hele volk: Kom staan hier by my, en hulle het
almal by hom gaan staan. Toe het hy die stukkende altaar van die
Here weer reggemaak. 31Hy het twaalf klippe gevat, net soveel as die
stamme van die nageslag van Jakob vir wie die Here gesê het: Jou
naam sal Israel wees. 32Met die klippe het hy die altaar van die Here
reggemaak en 'n behoorlike sloot daar rondom gegrawe. 33Toe sit hy
die hout reg, sny die bul stukkend en lê dit uit op die hout. 34Toe
beveel hy: Maak vier kruike vol water en gooi dit uit op die brandoffer
en op die hout. Daarna sê hy: Doen dit weer, en hulle het dit nog 'n
keer gedoen. Toe sê hy: Doen dit 'n derde keer, en hulle het weer so
gemaak. 35Toe stroom die water oor die hele altaar, en selfs die sloot
rondom het vol geword. 36Teen die tyd van die aandoffer het die
profeet Elia vorentoe gekom en gebid: Here, God van Abraham, Isak
en Israel, laat dit tog vandag bekend word dat U God is in Israel, en
dat ek u dienaar is wat op u bevel al hierdie dinge doen. 37Antwoord
my, Here, antwoord my tog dat hierdie volk kan besef dat U, Here,
God is, en dat dit U is wat hulle harte weer tot U bekeer. 38Toe kom
daar vuur van die Here af en dit verbrand die offer, die hout, die
klippe en die grond. Dit het selfs die water in die sloot opgelek. 39Toe
die hele volk dit sien, het hulle op hulle knieë geval en uitgeroep: Die

Here is God! Die Here is God! 40Hierop sê Elia vir hulle: Gryp die
profete van Baäl! Nie een van hulle mag wegkom nie. Toe die volk
hulle gegryp het, het Elia die profete laat afbring na Kisonspruit toe en
daar het hy hulle doodgemaak. 41Daarna sê Elia vir Agab: Gaan eet
eers, want ek hoor al die gedruis van die reën. 42Agab het toe gaan eet,
maar Elia het na die top van Karmelberg toe opgeklim en terwyl hy
daar na die aarde toe buig met sy kop tussen sy knieë, 43sê hy vir sy
slaaf: Gaan kyk in die rigting van die see! Hy gaan kyk toe, en kom sê:
Daar is niks. Elia het vir hom gesê: Gaan kyk weer. Dit het sewe keer
gebeur. 44Na die sewende keer het hy kom sê: 'n Wolkie so groot soos
'n man se hand kom uit die see uit op. Elia sê toe: Gaan sê gou vir
Agab: Span in en gaan van die berg af, anders sal die reën jou vaskeer.
45Toe hulle nog praat, het die lug donker geword van die
onweerswolke; die wind het opgekom en groot reëns het uitgesak.
Agab het op sy wa geklim en na Jisreël toe gery. 46Die mag van die
Here het vir Elia in besit geneem, en hy het sy mantel opgebind en
voor Agab se wa uit gehardloop tot waar die pad uitdraai na Jisreël
toe.

I KONINGS 19

1Agab het vir Isebel vertel wat Elia alles gedoen het, ook dat hy al die
profete om die lewe gebring het. 2Toe het Isebel 'n boodskapper na
Elia toe gestuur om vir hom te sê: Mag die gode my om die lewe bring
as ek nie môre teen hierdie tyd met jou gemaak het soos jy met die
profete nie. 3Elia het bang geword en ter wille van sy lewe gevlug. Toe
hy by Berseba in Juda kom, het hy sy slaaf daar agtergelaat. 4Hy self
het egter 'n dagreis ver die woestyn in gegaan. Daar het hy onder 'n
besembos gaan sit en gewens hy gaan dood. Hy het gesê: Nou is dit
genoeg, Here! Neem my lewe, want ek is niks beter as my voorvaders
nie. 5Toe gaan hy lê en hy het daar onder die besembos aan die slaap
geraak. Toe hy hom weer kom kry, skud 'n engel aan hom en sê: Word
wakker! Eet! 6Toe hy opkyk, sien hy by sy kop roosterkoek wat op
warm klippe gebak is, en 'n kruik water. Hy het geëet en gedrink en
weer gaan lê. 7Die engel het 'n tweede keer aan hom geskud en gesê:
Word wakker! Eet! Anders sal die pad vir jou te lank word. 8Toe staan
hy op en hy eet, en deur die krag van die kos kon hy veertig dae en
veertig nagte lank loop tot by Horeb, die berg van God. 9Hy het in 'n
grot ingegaan en die nag daar deurgebring. Toe het die woord van die
Here tot hom gekom en vir hom gesê: Wat maak jy hier, Elia? 10Hy
antwoord toe: Ek het my met hart en siel gewy aan u saak, Here,
Almagtige God. Die Israeliete het die verbond met U verbreek. Hulle
het u altare afgebreek en u profete doodgemaak. Net ek alleen het
oorgebly, en hulle soek my om my ook om die lewe te bring. 11Maar
die Here sê vir hom: Kom uit, en gaan staan op die berg voor My, die
Here, Ek wil verbygaan. Skielik was daar 'n baie sterk wind wat die
berg stukkend geruk en die rotse gebreek het voor die Here. Maar in
die wind was die Here nie. Na die wind was daar 'n aardbewing. Maar
in die aardbewing was die Here nie. 12Na die aardbewing was daar 'n
vuur. Maar in die vuur was die Here nie. En na die vuur was daar 'n
fluistering in die windstilte. 13Toe Elia dit hoor, het hy sy gesig met sy
mantel toegemaak en by die bek van die grot gaan staan. Toe hoor hy
'n stem wat vir hom sê: Wat maak jy hier, Elia? 14Hy het geantwoord:
Ek het my met hart en siel gewy aan u saak, Here, Almagtige God. Die
Israeliete het die verbond met U verbreek. Hulle het u altare afgebreek
en u profete doodgemaak. Net ek het oorgebly, en hulle soek my om
my ook om die lewe te bring. 15Maar die Here sê vir hom: Draai in jou
spore om na die Damaskuswoestyn toe, en as jy daar aangekom het,
moet jy vir Gasael salf tot koning van Aram. 16Jy moet ook vir Jehu
seun van Nimsi salf tot koning van Israel, en vir Elisa seun van Safat
uit Abel-Megola moet jy salf tot profeet om jou op te volg. 17Dan sal
dit só wees: wie Gasael se swaard vryspring, Jehu sal hom doodmaak;

wie Jehu se swaard vryspring, Elisa sal hom doodmaak. 18Maar Ek sal
in Israel die sewe duisend laat oorbly wat nie die Baälbeeld aanbid het
nie. 19Nadat hy daarvandaan af weggegaan het, kry hy vir Elisa seun
van Safat besig om te ploeg met twaalf spanne van twee, terwyl hy
self by die agterste span geloop het. Toe Elia by hom verbyloop, gooi
Elia sy mantel op hom. 20Hy het sy osse net so gelos en agter Elia
aangehardloop en gesê: Laat ek tog net my pa en ma gaan groet. Dan
sal ek saam met u gaan. Elia antwoord hom toe: Gaan as jy wil. Ek
hou jou mos nie terug nie. 21Toe draai Elisa om en gaan slag twee osse,
en met die juk het hy die vleis gebraai en vir sy werksmense gegee om
te eet. Daarna het hy saam met Elia gegaan en sy volgeling geword.

I KONINGS 20

1Koning Ben-Hadad van Aram het sy hele leër laat bymekaarkom.
Daar was twee en dertig konings by hom met ruitery en strydwaens.
Hy het opgetrek teen Samaria en dit beleër. Tydens die beleg 2het hy
boodskappers die stad in gestuur na koning Agab van Israel toe 3en vir
hom laat weet: So sê Ben-Hadad: Jou silwer en goud is myne. Jou
mooiste vrouens en kinders is myne. 4Die koning van Israel het
geantwoord: Dit is soos U Majesteit sê: Ek en alles wat myne is,
behoort aan u. 5Die boodskappers het toe weer na Agab toe gekom en
gesê: So sê Ben-Hadad: Ek het jou die boodskap gestuur dat jy jou
silwer en goud, jou vrouens en kinders vir my moet gee. 6Nou ja, ek
stuur môre my amptenare na jou toe. Hulle sal jou paleis en die huise
van jou onderdane deursoek, en hulle sal beslag lê op alles wat hulle
oë begeer en dit vir hulle vat. 7Die koning van Israel roep toe al die
leiers van die land bymekaar, en sê: Kyk nou net! Hierdie man soek
moeilikheid. Toe hy my vrouens en kinders en my silwer en goud
geëis het, het ek nie geweier nie. 8Al die leiers en die hele volk het
gesê: U moet nie nou gehoor gee nie. U mag nie inwillig nie! 9Toe sê
Agab vir Ben-Hadad se boodskappers: Sê vir sy majesteit die koning:
Alles wat u die eerste keer geëis het, sal ek gee, maar aan hierdie
nuwe eis kan ek nie toegee nie. Die boodskappers het die antwoord vir
Ben-Hadad gebring, 10en hy het terug laat weet: Mag my gode my om
die lewe bring as ek nie soveel manskappe met my saambring dat die
stof van Samaria nie genoeg sal wees om hulle hande mee te vul nie.
11Daarop het die koning van Israel opgemerk: Die spreekwoord lui: Hy
wat hom klaarmaak om te veg, moenie roem soos een wat klaar die
oorwinning behaal het nie. 12Toe Ben-Hadad dít hoor, was hy besig om
saam met die ander konings in die tente te drink en hy sê vir sy
offisiere: Val aan! en hulle het klaargemaak vir die aanval op die stad.
13'n Profeet het egter by koning Agab van Israel gekom en gesê: So sê
die Here: Sien jy daardie groot menigte? Ek gee hulle vandag in jou
mag oor. Dan sal jy besef dat Ek die Here is. 14Agab vra toe: Deur wie
gaan die Here dit doen? en die profeet sê: So sê die Here: Deur die
jong soldate van die distrikshoofde. Agab vra toe: Wie moet die geveg
aanknoop? en die profeet antwoord: U. 15Toe ontplooi Agab die
distrikshoofde se jong soldate, twee honderd twee en dertig. Agter
hulle het hy die leër, al die Israeliete, ontplooi, sewe duisend man.
16Dit was middag toe hulle uit die stad uitgaan, en Ben-Hadad was aan
die drink in die tent, hy en die twee en dertig konings wat hom kom
help het. 17Die jong soldate van die distrikshoofde het aan die
voorpunt opgeruk, en daar is vir Ben-Hadad gesê: Daar kom
manskappe uit Samaria uit. 18Hy sê toe: Of hulle vrede soek of oorlog,

vang hulle lewendig! 19Intussen het die jong soldate van die
distrikshoofde uit die stad getrek, en die leër agter hulle aan. 20Elkeen
het sy man verslaan. Die Arameërs het op die vlug geslaan, en die
Israeliete het hulle agtervolg. Koning Ben-Hadad van Aram het te perd
saam met 'n aantal ruiters weggekom. 21Die koning van Israel het uit
sy stad gekom en die ruitery en die strydwamag verslaan. So het hy
vir Aram 'n groot slag toegedien. 22Die profeet het weer by die koning
van Israel gekom en vir hom gesê: Gaan versterk u leër! Vra raad en
dink goed na oor wat u doen, want vroeg volgende jaar val die koning
van Aram u weer aan. 23Die raadgewers van die koning van Aram het
intussen vir hom gesê: Hulle gode is berggode en daarom was hulle
sterker as ons. Ons moet hulle in die vlakte pak. Dan sal ons sterker
wees as hulle. 24U moet só maak: onthef al die konings van hulle
verantwoordelikhede en stel goewerneurs in hulle plek aan. 25Bring vir
u self 'n leër op die been, net so sterk soos dié een wat verslaan is, met
ruitery soos daardie en 'n strydwamag soos daardie. Dan pak ons hulle
in die vlakte, en ons sal sterker wees as hulle. Ben-Hadad het na hulle
raad geluister en so gemaak. 26Vroeg die volgende jaar het Ben-Hadad
die Aramese leër laat bymekaarkom en na Afek toe opgetrek om teen
Israel oorlog te maak. 27Die Israeliete was goed toegerus en het die
Arameërs tegemoet getrek. Die Israeliete het teenoor die Arameërs
kamp opgeslaan. Hulle was soos twee troppe bokke, en die wêreld was
vol Arameërs. 28Die man van God het by die koning van Israel gekom
en gesê: So sê die Here: Omdat die Arameërs gesê het: Die Here is 'n
berggod, Hy is nie 'n god van die vlaktes nie,' gaan Ek hierdie hele
groot menigte in jou mag oorgee. Dan sal julle besef dat Ek die Here
is. 29Sewe dae lank het die leërs so teenoor mekaar gelê. Op die
sewende dag het die geveg losgebreek, en die Israeliete het honderd
duisend voetsoldate van die Arameërs op dié een dag verslaan. 30Die
res het die stad Afek in gevlug en die stadsmuur het op hulle omgeval.
Hulle was sewe en twintig duisend man. Ben-Hadad het ook die stad
in gevlug en daar van kamer tot kamer weggekruip. 31Sy soldate sê toe
vir hom: Ons het gehoor die Israelitiese konings is genadig. Kom ons
trek rouklere aan en bind toue om ons koppe en gee ons oor aan die
koning van Israel. Miskien spaar hy u lewe. 32Hulle trek toe rouklere
aan en bind toue om hulle koppe en lewer hulleself uit aan die koning
van Israel. Ben-Hadad onderwerp hom aan u, sê hulle, en hy vra dat u
sy lewe moet spaar. Toe sê Agab: Lewe hy nog? Hy is my broer! 33Die
manne het dit as 'n gunstige teken opgevat en haastig by sy opmerking
aangesluit deur te sê: Ben-Hadad ís u broer. Agab sê toe: Gaan haal
hom! Toe Ben-Hadad by hom kom, het Agab hom by hom op die
strydwa laat klim. 34Daar het Ben-Hadad vir hom gesê: Die stede wat
my pa van jou pa afgevat het, sal ek teruggee. Jy mag ook vir jou 'n
handelsbuurt inrig in Damaskus soos my pa in Samaria gedoen het. En

ek sal jou laat gaan, sê koning Agab, nadat jy 'n verdrag met my
gesluit het. Ben-Hadad het toe 'n verdrag met hom gesluit, en Agab
het hom laat gaan. 35'n Profeet het in opdrag van die Here vir 'n vriend
gesê: Slaan my tog! Maar hy het geweier om hom te slaan. 36Toe sê die
profeet vir hom: Jy was ongehoorsaam aan die opdrag van die Here,
en daarom sal 'n leeu jou verskeur wanneer jy van my af weggaan.
Toe hy van hom af weggegaan het, het 'n leeu op hom afgekom en
hom verskeur. 37Die profeet kry toe iemand anders en sê: Slaan my
tog. Hy het die profeet geslaan; hy het hom selfs stukkend geslaan.
38Die profeet het die koning by die pad gaan staan en inwag: die
profeet was onherkenbaar, hy het 'n verband oor sy oë gehad. 39Toe
die koning daarlangs kom, het hy na die koning geroep en gesê: Ek het
oorlog toe gegaan. Daar het iemand 'n man na my toe gebring en gesê:
Pas hierdie man op! As hy ontsnap, kom jy in sy plek, of anders moet
jy vier en dertig kilogram silwer betaal.' 40Maar ek was met ander
dinge besig en toe ek kyk, is hy nie meer daar nie! Die koning van
Israel sê toe vir hom: Jy het jou eie vonnis gevel. 41Die profeet het die
verband van sy oë afgeruk sodat die koning van Israel kon sien dat hy
'n profeet is. 42Hy sê toe vir die koning: So sê die Here: Omdat jy die
man wie se lewe Ek geëis het, vry laat weggaan het, sal jou lewe in die
plek van sy lewe kom, en jou volk in die plek van sy volk. 43Toe het
die koning van Israel bedruk en kwaad huis toe vertrek en in Samaria
aangekom.

I KONINGS 21

1Hierna het die volgende gebeur: Nabot die Jisreëliet het in Jisreël 'n
wingerd gehad langs die paleis van koning Agab van Samaria. 2Agab
het met Nabot gaan praat en vir hom gesê: Gee jou wingerd vir my vir
'n kruietuin, want dit lê net langs my huis; dan gee ek jou 'n beter
wingerd in die plek daarvan. Of as jy wil, sal ek jou daarvoor betaal.
3Maar Nabot het vir Agab geantwoord: Mag die Here my daarvan
bewaar dat ek die erfgrond van my voorouers ooit aan u sou afstaan!
4Hierop het Agab bedruk en kwaad huis toe gegaan omdat Nabot die
Jisreëliet vir hom gesê het: Ek sal nooit die erfgrond van my familie
aan u afstaan nie. Hy het op sy bed gaan lê met sy gesig na die muur
toe en hy wou niks eet nie. 5Toe kom sy vrou Isebel na hom toe en vra
vir hom: Wat is jy so bedruk dat jy niks wil eet nie? 6Hy vertel haar
toe: Ek het met Nabot die Jisreëliet gepraat en vir hom gesê: Verkoop
jou wingerd aan my, of as jy wil, sal ek jou 'n ander wingerd in die
plek daarvan gee.' Maar hy het gesê: Ek sal nooit my wingerd aan jou
afstaan nie. 7Toe sê sy vrou Isebel vir hom: Jy is mos die een wat oor
Israel regeer! Gaan eet nou en moet jou nie bekommer nie. Ék sal die
wingerd van Nabot die Jisreëliet vir jou gee. 8Sy skryf toe briewe in
die naam van Agab en sit sy seëlafdruk daarop, en sy stuur die briewe
aan die leiers en die ampsdraers van Nabot se stad. 9Sy het geskryf:
Kondig 'n vasdag aan en laat Nabot heel voor in die vergadering sit.
10Laat twee gewetelose manne teenoor hom sit en laat hulle teen hom
getuig: Jy het 'n vloek uitgespreek teen God en teen die koning.' Vat
hom dan uit en gooi hom met klippe dood. 11Die leiers en die
ampsdraers in Nabot se stad het toe gedoen soos Isebel hulle beveel
het in die briewe wat sy aan hulle gestuur het. 12Hulle het 'n vasdag
aangekondig en vir Nabot heel voor in die vergadering laat sit. 13Toe
kom sit daar twee gewetelose manne teenoor hom en hulle getuig teen
Nabot in die vergadering en sê: Nabot het 'n vloek uitgespreek teen
God en teen die koning. Daarop vat hulle vir Nabot uit die stad uit en
gooi hom met klippe dood. 14Hierna het hulle vir Isebel laat weet:
Nabot is met klippe doodgegooi. 15Toe Isebel hoor Nabot is
doodgegooi, sê sy vir Agab: Gaan vat nou die wingerd van Nabot die
Jisreëliet, wat hy nie aan jou wou verkoop nie. Nabot leef nie meer
nie, hy is dood. 16Toe Agab hoor Nabot is dood, het hy klaargemaak
om Nabot die Jisreëliet se wingerd vir hom te vat. 17Die woord van die
Here het toe tot Elia die Tisbiet gekom en vir hom gesê: 18Maak klaar
en gaan ontmoet vir Agab wat in Samaria as koning oor Israel regeer.
Hy is nou by die wingerd van Nabot, wat hy gaan vat het. 19Jy moet
vir Agab sê: So sê die Here: Jy het gemoor en nou vat jy ook nog?' Sê
verder vir hom: So sê die Here: Op dieselfde plek waar die honde die

bloed van Nabot opgelek het, sal hulle jou bloed ook oplek. Ja, joune!
20Toe Agab dit hoor, vra hy vir Elia: Het jy my gekry, my vyand? Elia
het geantwoord: Ek het jou gekry. Die Here sê vir jou: Omdat jy jou
daaraan oorgegee het om te doen wat verkeerd is in my oë, 21gaan Ek
'n ramp oor jou bring en jou vernietig. Ek gaan al die manlikes in
Agab se geslag sonder enige uitsondering uit Israel uitroei. 22Omdat jy
My uitgetart het en omdat jy Israel laat sondig het, sal Ek met jou huis
maak soos met die huis van Jerobeam seun van Nebat en soos met die
huis van Baesa seun van Agija.' 23En oor Isebel het die Here gesê: Die
honde sal Isebel opvreet by die voorste muur van Jisreël. 24Wie uit
Agab se familie in die stad sterf, die honde sal hom opvreet, en wie in
die oop veld sterf, die roofvoëls sal hom vreet. 25Daar was nooit
iemand wat hom soos Agab daaraan oorgegee het om te doen wat
verkeerd is in die oë van die Here nie. Sy vrou Isebel het hom daartoe
aangehits. 26Agab het afskuwelik opgetree deur die afgode te dien net
soos die Amoriete wie se besittings die Here aan die Israeliete gegee
het. 27Toe Agab al hierdie woorde hoor, het hy sy klere geskeur en
rouklere om sy lyf gehang en gevas. Hy het selfs met rouklere gaan
slaap, en heeltyd bedruk rondgeloop. 28Daarom het die woord van die
Here tot Elia die Tisbiet gekom en gesê: 29Het jy gesien Agab het hom
voor My verootmoedig? Omdat hy hom voor My verootmoedig het, sal
Ek die ramp nie tydens sý lewe laat plaasvind nie. Tydens die bewind
van sy seun sal Ek die ramp oor sy familie bring.

I KONINGS 22

1Daar was drie jaar lank geen vyandigheid tussen Aram en Israel nie.
2In die derde jaar het koning Josafat van Juda na die koning van Israel
toe gegaan. 3Die koning van Israel het vir sy amptenare gesê: Julle
weet goed Ramot in Gilead behoort aan ons, en tog doen ons niks om
dit uit die mag van die koning van Aram terug te vat nie! 4Die koning
van Israel vra toe vir Josafat: Sal jy saam met my optrek om oorlog te
maak teen Ramot in Gilead? Josafat het hom geantwoord: Ek en jy is
een. My manskappe is jou manskappe, en my perde is jou perde.
5Maar, het Josafat verder vir die koning van Israel gesê, raadpleeg net
eers die Here. 6Die koning van Israel het toe die profete
bymekaargeroep, omtrent vier honderd van hulle, en vir hulle gevra:
Moet ek teen Ramot in Gilead gaan veg? Of moet ek dit laat staan?
Hulle het geantwoord: Gaan gerus, die Here gee die stad aan die
koning oor. 7Josafat het egter gevra: Is hier nie nóg 'n profeet van die
Here dat ons hom ook kan raadpleeg nie? 8Die koning van Israel sê toe
vir Josafat: Hier is nog een man deur wie ons die Here kan raadpleeg,
maar ek haat hom, want hy voorspel vir my nooit iets goeds nie, net
altyd die slegste. Dit is Miga seun van Jimla. Josafat sê toe: Die koning
moenie so praat nie. 9Die koning van Israel roep toe 'n
paleisamptenaar en sê: Gaan haal gou vir Miga seun van Jimla! 10Die
koning van Israel en koning Josafat van Juda het elkeen in sy
koninklike gewaad op sy troon gesit by die dorsvloer voor die poort
van Samaria. Voor hulle was al die profete besig met hulle
voorspellings. 11Sedekia seun van Kenaäna het vir hom 'n paar horings
van yster gemaak en gesê: So sê die Here: Met hierdie horings sal u
die Arameërs stoot tot dit klaar is met hulle. 12So het al die profete
voorspel. Hulle uitspraak was: Trek op teen Ramot in Gilead. U sal
wen. Die Here gee die stad aan die koning oor. 13Die boodskapper wat
vir Miga gaan roep het, het vir hom gesê: Kyk, die uitspraak van die
profete was eenstemmig gunstig vir die koning. Laat joune nou tog
dieselfde wees. Sê iets goeds! 14Maar Miga sê: So seker as die Here
leef, wat die Here vir my sê, dit sal ek sê! 15Toe Miga by die koning
kom, sê dié vir hom: Miga, moet ons teen Ramot in Gilead gaan veg?
Of moet ons dit laat staan? Gaan gerus, antwoord Miga, u sal wen. Die
Here gee die stad aan die koning oor. 16Maar die koning sê vir hom:
Hoeveel keer moet ek nog by jou daarop aandring dat jy vir my niks
anders as die waarheid in die Naam van die Here moet sê nie! 17Toe sê
Miga: Ek het die hele Israel verstrooi op die berge gesien soos skape
wat nie 'n wagter het nie. Die Here het gesê: Hulle het nie 'n koning
nie, laat hulle maar in vrede teruggaan, elkeen na sy huis toe. 18Die
koning van Israel sê toe vir Josafat: Ek het jou mos gesê hy voorspel

vir my nie iets wat goed is nie, net die slegste. 19En Miga praat verder:
Hoor die woord van die Here! Ek het die Here op sy troon sien sit met
die hele hemelse leërmag wat weerskante van Hom staan. 20En die
Here het gesê: Wie sal vir Agab so ver kry dat hy na Ramot in Gilead
toe gaan en daar sneuwel?' Die een het toe dit gesê en die ander dat,
21totdat die gees vorentoe kom en voor die Here gaan staan en gesê
het: Ek sal hom so ver kry.' En toe die Here vir hom vra: Hoe?' 22sê die
Gees: Ek sal uitgaan en 'n leuengees word in die mond van al sy
profete.' Toe sê die Here: Jy sal hom so ver kry. Gaan doen dit, jy sal
dit regkry.' 23So het die Here 'n leuengees in die mond van al hierdie
profete van u laat kom, maar die Here het in werklikheid vir u 'n ramp
aangekondig. 24Toe kom Sedekia seun van Kenaäna nader en hy slaan
vir Miga op die kakebeen en sê: Met watter pad is die Gees van die
Here van my af weg om met jou te praat? 25En Miga antwoord: Dit sal
jy sien die dag as jy in een donker kamer na die ander probeer
wegkruip. 26Die koning van Israel het toe beveel: Vat vir Miga weg en
bring hom na Amon, die stadsbevelvoerder, en na prins Joas toe. 27Sê
vir hulle die koning sê hulle moet hierdie man in die tronk sit en hom
'n skraal rantsoen kos en water gee tot ek behoue terugkom. 28Maar
Miga het gesê: As u ooit behoue terugkom, het die Here nie deur my
gepraat nie. Verder het hy gesê: Hoor dit, alle manskappe. 29Die
koning van Israel en koning Josafat van Juda is toe na Ramot in
Gilead toe. 30Die koning van Israel het vir Josafat gesê: Ek gaan my
vermom voor ek in die geveg betrokke raak. Hou jy jou koninklike
gewaad aan. Die koning van Israel het hom toe vermom en so die
geveg ingegaan. 31Die Aramese koning het die aanvoerders van sy
twee en dertig strydwaens opdrag gegee: Spits die geveg toe op die
koning van Israel, moenie aan die ander aandag gee nie, klein of
groot. 32Toe die aanvoerders van sy strydwaens vir Josafat sien, sê
hulle: Daar is die koning van Israel! en hulle het op hom toegesak.
Josafat het om hulp geroep. 33Die aanvoerders van die strydwaens het
gesien dit is nie die koning van Israel nie en het die agtervolging
gestaak. 34Iemand het egter losweg 'n pyl afgeskiet, en dié het die
koning van Israel getref tussen die skubbe van sy harnas en die
borsplaat. Hy sê toe vir sy drywer: Ruk die perde om en bring my uit
die geveg uit. Ek is gewond. 35Die geveg was dié dag egter so hewig
dat die koning die hele tyd teenoor die Arameërs op sy strydwa moes
bly staan. Teen laatmiddag is hy dood. Die bloed uit sy wond het in
die bak van die strydwa ingeloop. 36Net voor sononder is daar in die
kamp geroep: Elkeen na sy stad toe, elkeen na sy land toe! 37Die
koning was al dood toe hy in Samaria aankom, en hulle het hom daar
in Samaria begrawe. 38Toe hulle die strydwa uitspoel by die dam van
Samaria waar die prostitute hulle was, het die honde sy bloed opgelek.
Dit het gebeur in ooreenstemming met die woord van die Here. 39Die

ander verhale oor Agab en alles wat hy gedoen het, en oor die huis
met ivoorinlegwerk wat hy gebou het en oor al die stede wat hy gebou
het, is opgeteken in die annale van die konings van Israel. 40Toe Agab
oorlede is, het sy seun Ahasia hom as koning opgevolg. 41Josafat seun
van Asa het koning van Juda geword in die vierde regeringsjaar van
koning Agab van Israel. 42Josafat was vyf en dertig toe hy koning
geword het, en hy het vyf en twintig jaar in Jerusalem geregeer. Sy
ma was Asuba 'n dogter van Silgi. 43Hy het die pad van Asa, sy pa,
geloop en daar nie van afgewyk nie. Hy het gedoen wat reg is in die
oë van die Here. 44Die hoogtes het egter nie verdwyn nie, en die volk
het nog steeds daarop offers gebring en wierook gebrand. 45Josafat het
die vrede bewaar met die koning van Israel. 46Die ander verhale oor
Josafat se regering, oor die heldedade wat hy gedoen en die oorloë
wat hy gevoer het, is opgeteken in die annale van die konings van
Juda. 47Josafat het die tempelprostitute wat nog uit die dae van sy pa
oorgebly het, uit die land verban. 48Daar was nie toe 'n koning in
Edom nie; 'n goewerneur het as koning waargeneem. 49Josafat het
skepe van Tarsis gekry waarmee hy goud wou gaan haal in Ofir. Dit
het egter nie plaasgevind nie omdat die skepe skipbreuk gely het in
Esjon-Geber. 50Ahasia seun van Agab het toe by Josafat aangedring:
Laat my manne saam met joune met die skepe vaar, maar Josafat wou
nie. 51Josafat is oorlede, en hy is begrawe in die familiegraf in die
Dawidstad. Sy seun Joram het hom as koning opgevolg. 52Ahasia seun
van Agab het in Samaria koning van Israel geword in die sewentiende
regeringsjaar van koning Josafat van Juda. Hy het twee jaar oor Israel
geregeer. 53Hy het gedoen wat verkeerd is in die oë van die Here. Hy
het die pad geloop van sy pa en sy ma, en van Jerobeam seun van
Nebat wat vir Israel laat sondig het. 54Hy het Baäl gedien en aanbid.
Hy het ook die Here die God van Israel uitgetart, net soos sy pa
gedoen het.

II KONINGS

II KONINGS 1

1Na die dood van Agab het Moab in opstand gekom teen Israel.
2Ahasia het in Samaria deur sy bokamer se traliewerk geval en hom
ernstig beseer. Hy het boodskappers gestuur met die opdrag: Gaan
raadpleeg vir Baäl-Sebub die god van Ekron om te hoor of ek hierdie
besering sal oorleef. 3Maar die Engel van die Here het vir Elia die
Tisbiet gesê: Loop gou die boodskappers van die koning van Samaria
tegemoet en sê vir hulle: Is daar dan geen God in Israel nie dat julle
vir Baäl-Sebub die god van Ekron gaan raadpleeg? 4Daarom sê die
Here vir die koning: Jy sal nie opstaan uit die bed waarin jy gaan lê
het nie. Jy gaan sterf. Toe vertrek Elia, 5en die boodskappers het
omgedraai na die koning toe. Hy vra hulle toe: Waarom het julle
omgedraai? 6Hulle het hom geantwoord: 'n Man het ons tegemoet
geloop en vir ons gesê: Gaan terug na die koning wat vir julle gestuur
het en sê vir hom: So sê die Here: Is daar dan geen God in Israel nie
dat jy boodskappers stuur om Baäl-Sebub die god van Ekron te
raadpleeg? Daarom sal jy nie opstaan uit die bed waarin jy gaan lê het
nie. Jy gaan sterf. 7Die koning vra hulle toe: Hoe het die man gelyk
wat vir julle tegemoet geloop en hierdie dinge vir julle gesê het?
8Hulle het geantwoord: Dit was 'n man met velklere aan en met 'n
velgordel om sy middel. Daarop sê die koning: Dit moet Elia die
Tisbiet wees. 9Hy stuur toe 'n offisier met vyftig manskappe na Elia
toe. Die offisier het na Elia toe opgeklim waar hy op die top van 'n
berg gesit het. Die offisier het vir hom gesê: Man van God, die koning
het beveel jy moet afkom na hom toe. 10Toe antwoord Elia die offisier:
So seker as ek 'n man van God is, daar sal vuur uit die hemel uit
afkom en jou en jou vyftig man verteer! Daar het toe vuur uit die
hemel uit afgekom en die offisier en sy vyftig manskappe verteer. 11Die
koning stuur toe 'n ander offisier met vyftig man na Elia toe om hom
te beveel: Man van God, die koning sê: jy moet vinnig na hom toe
kom. 12Elia het hom geantwoord: So seker as ek 'n man van God is,
daar sal vuur uit die hemel uit afkom en jou en jou vyftig man verteer!
Daar het toe 'n vuur van God uit die hemel uit afgekom en dit het die
offisier en sy vyftig man verteer. 13Die koning stuur toe 'n derde keer 'n
offisier met sy vyftig man. Die derde offisier is die berg op. By Elia
aangekom, het hy op sy knieë voor hom geval en hom om genade
gesmeek: Man van God, spaar tog asseblief my lewe en die lewe van
hierdie vyftig man. 14Daar het vuur uit die hemel uit afgekom en dit
het die twee offisiere wat vroeër gekom het, saam met hulle
manskappe verteer. Spaar nou asseblief my lewe! 15Die Engel van die
Here het vir Elia gesê: Klim af saam met hom, moenie vir hom bang
wees nie. Elia is toe saam met hom die berg af na die koning toe. 16Elia

het vir die koning gesê: So sê die Here: Omdat jy boodskappers
gestuur het om Baäl-Sebub die god van Ekron te raadpleeg asof daar
geen God in Israel is wat geraadpleeg kan word nie, sal jy nie opstaan
uit die bed waarin jy nou lê nie. Jy gaan sterf. 17Hy hét ook gesterf, in
ooreenstemming met die woord van die Here wat deur Elia gekom
het. Omdat Ahasia self geen kinders gehad het nie, is hy as koning
opgevolg deur Joram. Dit was in die tweede regeringsjaar van koning
Joram van Juda, seun van Josafat. 18Die ander verhale oor Ahasia en
wat hy gedoen het, is opgeteken in die annale van die konings van
Israel.

II KONINGS 2

1Die tyd het gekom dat die Here vir Elia in 'n stormwind in die hemel
sou opneem. Elia en Elisa het uit Gilgal vertrek, 2en Elia het vir Elisa
gesê: Bly hier, want die Here stuur my na Bet-El toe. Elisa se antwoord
was: So seker as die Here leef en u leef, ek sal u nie alleen laat gaan
nie. Hulle is toe na Bet-El toe. 3Die profete wat in Bet-El was, het na
Elisa toe gegaan en hom gevra: Weet jy dat die Here vandag jou
leermeester van jou af gaan wegvat? Hy het geantwoord: Ja, ek weet.
Moenie daaroor praat nie. 4Elia sê toe vir Elisa: Bly hier, want die Here
stuur my na Jerigo toe. Maar Elisa het geantwoord: So seker as die
Here leef en u leef, ek sal u nie alleen laat gaan nie. Hulle het saam in
Jerigo aangekom. 5Die profete van Jerigo het na Elisa toe gekom en
hom gevra: Weet jy dat die Here vandag jou leermeester van jou af
gaan wegvat? Hy het geantwoord: Ja, ek weet. Moenie daaroor praat
nie. 6Elia sê toe vir hom: Bly hier, want die Here stuur my na die
Jordaan toe. Maar Elisa het geantwoord: So seker as die Here leef en u
leef, ek sal u nie alleen laat gaan nie. Hulle twee is toe saam verder. 7'n
Vyftigtal van die profete is agterna en het op 'n afstand gaan staan
regoor die plek waar Elia langs die Jordaan gestaan het. 8Elia het sy
mantel gevat, dit opgerol en die water daarmee geslaan. Die water het
na links en na regs verdeel, sodat hulle twee op droë grond daar deur
is. 9Net toe hulle deur is, sê Elia vir Elisa: Wat wil jy hê moet ek vir jou
doen voordat ek van jou af weggevat word? Elisa het geantwoord:
Mag daar tog 'n dubbele deel van u gees op my kom! 10Toe sê Elia: Dis
'n moeilike ding wat jy vra. As jy my sien wanneer ek van jou af
weggevat word, mag dit dan met jou gebeur; maar as jy my nie sien
nie, sal dit nie gebeur nie. 11Terwyl hulle gesels-gesels verder gegaan
het, was daar skielik 'n wa van vuur met perde van vuur wat hulle
twee van mekaar geskei het, en Elia is in 'n stormwind op, die hemel
in. 12Toe Elisa dit sien, het hy uitgeroep: My vader, my vader, u was
vir Israel die strydwa met sy ruiters! Toe Elisa nie meer vir Elia kon
sien nie, het hy sy eie klere gevat en in twee stukke geskeur. 13Hy het
die mantel wat van Elia afgeval het, opgetel en weer op die wal van
die Jordaan gaan staan. 14Hy het met hierdie mantel wat van Elia
afgeval het, op die water geslaan en gesê: Waar is die Here die God
van Elia? Waar is Hy? Toe Elisa die water slaan, het dit na links en na
regs verdeel sodat hy kon deurgaan. 15Toe die profete van Jerigo wat
'n entjie daarvandaan gestaan het, hom sien, het hulle gesê: Die gees
van Elia rus nou op Elisa. Hulle het hom tegemoet geloop en voor hom
gebuig. 16Hulle sê toe vir hom: Daar is vyftig dapper manne onder ons;
laat hulle tog u leermeester gaan soek: dalk het die Gees van die Here
hom opgelig en êrens op 'n berg of in 'n vallei neergelaat. Elisa het

geantwoord: Moet hulle nie stuur nie. 17Maar hulle het by hom bly
aandring totdat hy nie meer kon weier nie, en toe sê hy: Stuur hulle
dan maar. Hulle het vyftig man gestuur, maar hoewel hulle drie dae
lank gesoek het, kon hulle Elia nie kry nie. 18Toe hulle terugkom in
Jerigo waar Elisa oorgebly het, het hy vir hulle gesê: Het ek nie vir
julle gesê julle moenie gaan nie? 19Die inwoners van die stad het vir
Elisa gesê: U sien self hoe mooi ons stad geleë is, maar die water is
giftig en die oes uit die grond veroorsaak misgeboortes. 20Elisa sê toe:
Bring vir my 'n nuwe skottel en gooi sout daarin. Hulle het dit na hom
toe gevat. 21Hy het uitgegaan na die plek waar die water uitkom en die
sout daar ingegooi, met die woorde: So sê die Here: Ek maak hierdie
water bruikbaar sodat dit nie meer dood of onvrugbaarheid sal
veroorsaak nie. 22Die water is vandag nog bruikbaar, net soos Elisa
gesê het. 23Elisa is daarvandaan op na Bet-El toe. Terwyl hy op pad
was daarnatoe, het 'n klomp klein seuntjies uit die stad gekom en hom
gespot: Hoër op, kaalkop! Hoër op, kaalkop! 24Hy het omgedraai, hulle
aangekyk en hulle vervloek in die Naam van die Here. Twee bere het
uit die bos gekom en twee en veertig van die kinders verskeur. 25Van
Bet-El af is Elisa na Karmelberg toe en daarvandaan na Samaria toe.

II KONINGS 3

1Joram seun van Agab het in Samaria koning oor Israel geword in die
agtiende regeringsjaar van koning Josafat van Juda. Hy was twaalf
jaar lank koning. 2Hy het gedoen wat verkeerd is in die oë van die
Here, maar nie so erg soos sy pa en ma nie: hy het darem die
klippilaar van Baäl wat deur sy pa gemaak is, verwyder. 3Tog het hy
volhard in die sondes wat Jerobeam seun van Nebat vir Israel laat
doen het; hy het dit nie laat vaar nie. 4Koning Mesa van Moab was 'n
skaapboer wat honderd duisend lammers en die wol van honderd
duisend ramme aan die koning van Israel moes lewer. 5Toe Agab dood
is, het die koning van Moab teen die koning van Israel gerebelleer.
6Koning Joram het onmiddellik uit Samaria vertrek en die hele Israel
onder die wapen gebring. 7Hy het aan koning Josafat van Juda die
volgende boodskap gestuur: Die koning van Moab het teen my
gerebelleer. Gaan jy hom saam met my aanval? Josafat het
geantwoord: Ek sal saam met jou opruk. Ek en jy is een. My
manskappe is jou manskappe, en my perde is jou perde. 8Met watter
pad sal ons opruk? het Joram gevra. Met die pad deur die
Edomwoestyn, het Josafat geantwoord. 9Die koning van Israel, die
koning van Juda en die koning van Edom het saam opgetrek. Nadat
hulle sewe dae gevorder het, was daar nie meer water vir die
manskappe en vir die diere by hulle nie. 10Toe sê die koning van Israel:
Helaas, die Here het hierdie drie konings geroep net om hulle in die
mag van Moab oor te gee. 11Maar Josafat het gevra: Is hier nie 'n
profeet van die Here deur wie ons die Here kan raadpleeg nie? Een
van die amptenare van die koning van Israel het geantwoord: Elisa
seun van Safat is hier. Hy het sy opleiding by Elia gekry. 12Toe het
Josafat gesê: Die woord van die Here is by Elisa. Daarna het Josafat en
die konings van Israel en Edom na Elisa toe gegaan. 13Elisa het vir die
koning van Israel gesê: Het ons nog iets vir mekaar te sê? Gaan na die
profete van jou pa en jou ma toe. Maar die koning van Israel het vir
hom gesê: Nee, dit is tog die Here wat hierdie drie konings geroep het
net om hulle in die mag van Moab oor te gee. 14Elisa het geantwoord:
So seker as die Here die Almagtige lewe, in wie se diens ek is, as dit
nie was dat ek agting het vir die persoon van koning Josafat van Juda
nie, sou ek my nie eens verwerdig het om na jou te kyk nie. 15Bring
nou vir my 'n lierspeler. Terwyl die lierspeler gespeel het, het die mag
van die Here vir Elisa in besit geneem, 16en hy het gesê: So sê die
Here: Daar sal damme en damme water in hierdie vallei staan. 17Kyk,
so sê die Here: Julle sal nie wind of reën sien nie, en tog sal hierdie
vallei vol water word, sodat julle en julle slagvee en julle pakdiere kan
drink. 18Vir die Here is dit maar iets gerings om te doen: Hy sal ook vir

Moab in julle mag oorgee. 19Julle sal al hulle vestingstede, die
uitsoekstede, inneem, al die mooi bome uitkap, al die fonteine toestop,
en al die mooi lande vol klippe gooi. 20Die volgende môre, teen die tyd
dat die offer gewoonlik gebring word, het daar onverwags water uit
die rigting van Edom gekom, en die hele gebied het vol water geloop.
21Die Moabiete het verneem dat die konings opruk om teen hulle te
veg. Almal wat bewapen kon word, jonk en oud, is opgekommandeer
en het by die grens gaan stelling inneem. 22Toe hulle vroeg die
volgende môre opstaan, net toe die son opkom oor die water, sien die
Moabiete die water oorkant hulle, rooi soos bloed. 23Dis bloed! het
hulle geskree. Die konings het met mekaar begin veg en mekaar
doodgemaak. Storm op die buit af, Moabiete! 24Toe hulle by die kamp
van die Israeliete kom, het die Israeliete hulle aangeval en verslaan.
Die Israeliete het die Moabiete voor hulle uit op die vlug gedryf, Moab
binnegedring en dit verwoes. 25Hulle het die stede in puin gelê en elke
bewerkbare stuk grond met klippe besaai: elkeen het 'n klip gegooi om
dit vol klippe te kry. Elke fontein het hulle toegestop en elke goeie
boom afgekap. Uiteindelik het net Kir-Geres oorgebly. Die soldate met
slingervelle het die stad omring en dit ingeneem. 26Toe die koning van
Moab sien dat hy die geveg gaan verloor, het hy sewe honderd man
wat met swaarde bewapen was, gevat in 'n poging om by die koning
van Edom deur te breek, maar hulle kon nie. 27Toe vat die koning van
Moab sy oudste seun wat in sy plek sou koning word en offer hom as
brandoffer op die stadsmuur. Dit het die Israeliete so geskok dat hulle
daarvandaan vertrek en na hulle land toe teruggegaan het.

II KONINGS 4

1'n Vrou van 'n profeet het haar nood by Elisa kom kla: My man is
dood. U weet self dat hy die Here gedien het. Nou het die skuldeiser
gekom om my twee seuns te vat en hulle sy slawe te maak. 2Elisa het
vir haar gesê: Ek sal jou help. Sê vir my: wat het jy in jou huis? Sy het
geantwoord: Ek het niks in die huis nie behalwe 'n erdekannetjie olie.
3Hy het toe gesê: Gaan leen nou by al jou bure leë kruike, en sorg dat
jy nie te min leen nie. 4Dan gaan jy in jou huis in, maak die deur agter
jou en jou seuns toe, en gooi elkeen van hierdie kruike vol olie. Soos
elkeen vol word, moet jy hom wegpak. 5Sy is van hom af weg. Sy het
die deur agter haar en haar seuns toegemaak. Soos hulle die kruike na
haar toe aangedra het, het sy hulle volgemaak. 6Toe die kruike vol
was, sê sy vir een van haar seuns: Bring vir my nog 'n kruik. Maar hy
het gesê: Daar is nie meer 'n kruik oor nie. Toe het daar nie 7meer olie
uit die kannetjie gekom nie. Sy het by die man van God aangekom en
dit vir hom vertel. Hy het gesê: Gaan verkoop die olie en betaal jou
skuld. Jy en jou seuns kan dan leef van wat oorbly. 8Op 'n dag het
Elisa na Sunem toe gegaan. Daar was 'n vooraanstaande vrou wat by
hom daarop aangedring het om vir ete oor te bly. Elke keer as hy daar
verbykom, het hy eers by haar aangegaan om te eet. 9Sy het vir haar
man gesê: Ek weet dit is 'n heilige man van God wat gereeld hier by
ons aankom. 10Kom ons bou 'n klein bovertrekkie en sit vir hom 'n bed,
'n tafel, 'n stoel en 'n lamp daarin. Wanneer hy by ons aankom, kan hy
daar intrek. 11Op 'n dag toe Elisa weer daar aankom, het hy in die
bovertrek ingetrek en gaan rus. 12Hy het vir Gehasi sy slaaf gesê: Roep
bietjie die Sunemmitiese vrou. Gehasi het haar geroep, en toe sy voor
Elisa se kamer staan, 13sê hy vir sy slaaf: Sê vir haar: Jy het al hierdie
moeite vir ons gedoen. Wat kan ek vir jou doen? Sal ek vir jou 'n
woordjie doen by die koning of by die hoof van die leër? Ek woon hier
tussen my eie mense, was haar antwoord. 14Hy vra toe: Maar kan daar
nie iets vir haar gedoen word nie? Waarop Gehasi antwoord: Ja tog,
sy het nie 'n seun nie, en haar man is al oud. 15Roep haar hiernatoe, sê
Elisa. Toe Gehasi haar nader roep, het sy in die deur kom staan. 16Toe
sê Elisa: Hierdie tyd oor 'n jaar sal jy 'n seun in jou arms hou. Sy
antwoord: Nee, Meneer, u is 'n man van God, u moet tog nie vir my
iets sê wat nie so kan wees nie! 17Die vrou het swanger geword en 'n
seun in die wêreld gebring, presies 'n jaar later, net soos Elisa vir haar
gesê het. 18Toe die seun groter geword het, het hy op 'n dag na sy pa-
hulle toe gegaan waar hulle besig was om te oes. 19Skielik het hy vir sy
pa gesê: My kop, my kop! Sy pa het vir 'n slaaf gesê: Dra hom na sy
ma toe. 20Die slaaf het hom na sy ma toe gedra. Hy het op haar skoot
gelê tot die middag, en toe is hy dood. 21Sy het hom boontoe gedra en

hom neergelê op die bed van die man van God, en toe sy uitgaan, het
sy die deur agter haar toegetrek. 22Sy het haar man geroep en gesê:
Stuur tog vir my 'n slaaf en 'n donkie. Ek wil na die man van God toe
gaan en gou weer terug wees. 23Maar waarom gaan jy vandag na hom
toe, het haar man gevra, dit is mos nie nuwemaan of sabbat nie? Maar
sy het hom gerusgestel, 24die donkie opgesaal en vir haar slaaf gesê:
Jaag die donkie aan. Moenie dat hy gaan staan nie, behalwe as ek vir
jou so sê. 25Sy is toe vort en het by die man van God aangekom by
Karmelberg. Toe die man van God haar op 'n afstand sien aankom, sê
hy vir Gehasi sy slaaf: Dis mos die Sunemmitiese vrou daardie.
26Hardloop haar tegemoet en vra vir haar: Gaan dit goed met jou?
Gaan dit goed met jou man? En met jou seun? Vir Gehasi het sy gesê:
Dit gaan goed, 27maar toe sy by die man van God op die berg kom, het
sy aan sy voete vasgeklou. Toe Gehasi nader staan om haar weg te
stoot, sê die man van God: Los haar, sy is baie hartseer. Die Here het
dit vir my verberg en vir my niks gesê nie. 28Sy sê toe vir hom:
Meneer, het ek van u 'n seun gevra? Het ek nie gesê: Moenie by my 'n
valse hoop wek nie? 29Toe sê hy vir Gehasi: Maak gou klaar, vat my
kierie en vertrek. As jy iemand raakloop, moet hom nie groet nie.
Gaan sit my kierie op die gesig van die seun. 30Toe sê die seun se ma:
So seker as die Here leef en u leef, ek sal u nie toelaat om agter te bly
nie. Hy het opgestaan en saam met haar gegaan. 31Gehasi was voor
hulle daar en hy het die kierie op die seun se gesig gesit, maar daar
was geen geluid of enige teken van lewe nie. Hy gaan toe terug na
Elisa toe en sê vir hom dat die seun nie bygekom het nie. 32Toe Elisa in
die huis kom, het die seun daar dood gelê net soos hy op die bed
neergelê was. 33Elisa het die kamer binnegegaan en die deur
toegemaak sodat hulle alleen was. Nadat hy tot die Here gebid het,
34het Elisa op die bed geklim en bo-op die seun gaan lê. Hy het vol op
die seun gelê met sy mond op die seun se mond, sy oë op sý oë, sy
hande op sý hande, sodat die seun se liggaam warm geword het.
35Nadat hy 'n keer heen en weer in die huis geloop het, het hy weer op
hom gaan lê. Die seun het sewe keer genies en toe sy oë oopgemaak.
36Elisa het vir Gehasi geroep en hom beveel om die Sunemmitiese vrou
te roep. Hy het dit gedoen en toe sy inkom, sê Elisa vir haar: Tel jou
seun op. 37Sy het ingekom en by sy voete op haar knieë geval en
gebuig. Toe tel sy haar kind op en gaan uit. 38Elisa is terug Gilgal toe.
Daar was in dié tyd 'n hongersnood in die land. Terwyl die profete aan
sy voete gesit het, sê hy vir sy slaaf: Sit 'n groot pot op die vuur en
kook 'n bredie vir die profete. 39Een van hulle is veld toe om te gaan
kruie pluk. Hy het op wilde ranke afgekom en wildekomkommers
daarvan afgepluk tot sy sakke vol was. Hy het dit in die pot met
bredie gaan insny sonder om te weet wat dit regtig was. 40Hulle het
met ete vir die manne van die bredie opgeskep, maar net toe hulle dit

proe, roep hulle uit: Man van God, daar is gif in die kos! Hulle kon dit
nie eet nie. 41Elisa het gesê: Bring 'n bietjie meel. Hy het dit in die pot
gegooi en gesê: Skep op vir die mense dat hulle kan eet. Die kos in die
pot was toe nie meer giftig nie. 42Daar het 'n man uit Baäl-Salisa
aangekom wat vir die man van God brood gebring het, twintig
garsbrode gebak met meel van die nuwe oes, en ook vars koringare.
Elisa het gesê: Gee dit vir die mense om te eet. 43Maar sy slaaf het
beswaar gemaak: Hoe kan ek die bietjie kos aan 'n honderd man
voorsit? Maar Elisa het weer gesê: Gee dit vir die mense om te eet,
want so sê die Here: Hulle sal eet en nog oorhou. 44Die slaaf het dit vir
hulle voorgesit. Hulle het geëet en oorgehou, net soos die Here gesê
het.

II KONINGS 5

1Naäman, die hoof van die leër van die koning van Aram, was 'n
gesiene man wat die agting van die koning geniet het. Deur hom het
die Here 'n oorwinning aan Aram besorg. Die man was 'n dapper
soldaat, maar hy het melaats geword. 2Op een van hulle strooptogte
het die Arameërs 'n jong dogtertjie uit Israel ontvoer wat Naäman se
vrou se bediende geword het. 3Sy het vir die vrou gesê: Ag, as Meneer
net by die profeet in Samaria kon uitkom, dan sal hy vir Meneer van
sy melaatsheid gesond maak. 4Naäman het by die koning gekom en
hom meegedeel wat die dogtertjie uit Israel gesê het. 5Gaan gerus, het
die koning van Aram gesê, ek stuur jou met 'n brief na die koning van
Israel toe. Hy het vertrek en drie honderd twee en veertig kilogram
silwer, ag en sestig kilogram goud en tien stelle klere met hom
saamgevat. 6Hy het die brief na die koning van Israel toe gebring. Dit
het só gelui: Ek het my dienaar Naäman met hierdie brief na jou toe
gestuur. Wanneer hy by jou uitkom, moet jy hom van sy melaatsheid
gesond maak. 7Toe die koning die brief gelees het, het hy sy klere
geskeur en gesê: Is ek dan God wat mense laat sterwe of aan hulle die
lewe gee dat hierdie man iemand na my toe stuur om hom van sy
melaatsheid gesond te maak? Dit moet vir julle duidelik wees hy soek
net skoor met my. 8Elisa die man van God het te hore gekom dat die
koning van Israel sy klere geskeur het en het 'n boodskap aan die
koning gestuur: Hoekom het u u klere geskeur? Laat Naäman na my
toe kom, sodat hy kan besef dat daar 'n profeet in Israel is. 9Toe
Naäman met sy wa en perde daar aankom, het hy stilgehou voor die
deur van Elisa se huis. 10Elisa het 'n boodskap na hom toe gestuur:
Gaan was jou sewe maal in die Jordaan, dan sal jy gesond word en
rein wees. 11Naäman het vererg weggery en gesê: Ek het darem gedink
hy sou uitkom en gaan staan, die Naam van die Here sy God aanroep,
dan sy hand heen en weer oor die plek beweeg en so die melaatsheid
wegneem. 12Is die riviere van Damaskus, die Abana en die Parpar, nie
beter as al die waters van Israel nie? Kan ek my nie daarin was om
rein te word nie? So het hy woedend daarvandaan teruggery. 13Sy
amptenare het by hom gekom en mooi met hom gepraat: Meneer, as
die profeet iets moeiliks van u verwag het, sou u dit nie gedoen het
nie? Hoeveel te meer nou dat hy eenvoudig vir u gesê het: Was jou en
jy sal rein wees? 14Hy het toe afgegaan na die Jordaan toe en hom
sewe keer daarin gebad, soos die man van God gesê het, en sy vel het
gesond geword soos dié van 'n klein seuntjie en hy was weer rein. 15Hy
en sy hele gevolg het teruggegaan na die man van God toe. Daar
aangekom, het Naäman voor die man van God gaan staan en gesê: Ek
weet nou, daar is geen God op die hele aarde nie behalwe in Israel.

Aanvaar asseblief hierdie geskenk van my. 16Maar Elisa het gesê: So
seker as die Here leef in wie se diens ek is, ek sal dit nie aanvaar nie.
Naäman het by Elisa daarop aangedring om dit te aanvaar, maar hy
het bly weier. 17Toe sê Naäman: As u dan nie iets wil hê nie, wil u nie
asseblief vir my twee muilvragte grond laat kry nie? Daarop wil ek
brandoffers en ander diereoffers bring, net aan die Here, nie langer
aan enige ander god nie. 18Daar is net een ding wat die Here my
asseblief sal moet vergewe: as my koning na die tempel van Rimmon
toe kom om te aanbid, en ek hom moet vergesel, en ek dan in die
tempel van Rimmon aanbid wanneer hy daar aanbid, mag die Here
my dit vergewe! 19Elisa het van Naäman afskeid geneem, maar toe hy
'n ent weg was, 20het Gehasi, die slaaf van Elisa die man van God, vir
homself gesê: Meneer het hierdie Arameër Naäman laat wegkom
sonder om iets te aanvaar van alles wat hy gebring het. So seker as die
Here leef, ek gaan agter hom aan hardloop en ek sal iets van hom
aanvaar. 21Gehasi is agter Naäman aan. Toe Naäman hom agter hom
aan sien hardloop, het hy van die wa af afgespring, hom tegemoet
gegaan en gevra: Wat is verkeerd? 22Niks nie, het hy geantwoord. Die
profeet het my gestuur om te sê: Daar het nou net twee jongmanne
van die profetegemeenskap hier aangekom van die Efraimsberge af, en
sal u nie asseblief vir hulle vier en dertig kilogram silwer en twee
stelle klere gee nie. 23Naäman het gesê: Wees so vriendelik om ag en
sestig kilogram te aanvaar. Hy het by hom daarop aangedring, die ag
en sestig kilogram silwer in twee geldsakke toegebind en dit saam met
die twee stelle klere aan twee van sy slawe gegee om dit voor Gehasi
uit te dra. 24Toe hy by Die Bult kom, het hy dit by hulle gevat en in sy
kamer gaan wegsteek. Toe hy die manne laat gaan het en hulle daar
weg is, 25en hy inkom en by die profeet gaan staan, vra Elisa vir hom:
Waar kom jy vandaan, Gehasi? Hy het geantwoord: Ek was nêrens
heen nie. 26Hy sê toe vir hom: Was ek nie in die gees by jou toe
iemand van sy wa af omgedraai het om jou tegemoet te gaan nie?
Moes jy dié geleentheid aangryp om silwer en klere in die hande te
kry, of olyfboorde en wingerde, kleinvee en grootvee, slawe en
slavinne? 27Die melaatsheid waarmee Naäman aangetas was, sal vir
altyd aan jou en jou nageslag sit. Toe hy van Elisa af weggaan, was hy
klaar melaats, wit soos sneeu.

II KONINGS 6

1Die profete het vir Elisa gesê: Die plek waar ons van u onderrig
ontvang, het te klein geword vir ons. 2Laat ons na die Jordaan toe
gaan en balke kap om vir ons 'n bymekaarkomplek te bou. Gaan gerus,
het hy geantwoord. 3Een het vir hom gevra: Wil u nie met ons
saamgaan nie? Hy het geantwoord: Ek sal gaan, 4en hy het saam met
hulle gegaan. Toe hulle by die Jordaan kom, het hulle bome afgekap.
5Terwyl een besig was om 'n boom af te kap, het sy byl in die water
geval. Hy roep toe: Ag tog, Meneer, en dit was boonop 'n geleende
byl! 6Die man van God het gevra waar die byl ingeval het. Toe die
profeet vir hom die plek gewys het, het hy 'n stuk hout afgekap en dit
daar ingegooi, en dit het die byl bo laat dryf. 7Hy sê toe vir hom: Haal
dit uit. Die man het sy hand uitgesteek en dit gevat. 8Die koning van
Aram was in oorlog met Israel gewikkel en het telkens met sy offisiere
afgespreek dat hy op 'n sekere plek sou kamp opslaan. 9Die man van
God het dan aan die koning van Israel die volgende boodskap gestuur:
Pas op dat u nie na daardie plek toe optrek nie, want die Arameërs
trek soontoe op. 10Gevolglik het die koning van Israel boodskappe
deurgestuur na die plek toe wat die man van God aan hom genoem
het en hom voor gewaarsku het. Die mense daar was dan keer op keer
voorbereid. 11Die koning van Aram het baie onrustig geword hieroor.
Hy het sy offisiere laat roep en vir hulle gesê: Ek wil van julle weet
wie van ons dra nuus oor aan die koning van Israel. 12Een van sy
offisiere het geantwoord: Nie een van ons nie, U Majesteit, maar die
profeet Elisa daar in Israel kan vir die koning van Israel vertel selfs
wat u in u slaapkamer sê. 13Die koning van Aram het gesê: Gaan vind
uit waar hy is, dan stuur ek manne om hom te vang. Die koning is
meegedeel: Hy is in Dotan. 14Die koning stuur toe perde, strydwaens
en 'n sterk mag daarheen. Hulle het in die nag gekom en die stad
omsingel. 15Die môre vroeg het die slaaf van die man van God
opgestaan, en toe hy uitgaan, sien hy 'n leër rondom die stad, met
perde en strydwaens. Ag, Meneer! sê die slaaf vir Elisa, wat gaan ons
nou maak? 16Hy het geantwoord: Moenie bang wees nie, dié wat by
ons is, is meer as wat hulle is. 17Elisa het gebid: Here, maak tog sy oë
oop dat hy kan sien. Die Here het die oë van die slaaf oopgemaak, en
hy het gesien: die berge rondom Elisa was vol perde en strydwaens
van vuur. 18Toe die Arameërs op hom afstorm, het Elisa tot die Here
gebid: Slaan tog hierdie mense met blindheid! Die Here het hulle met
blindheid geslaan net soos Elisa gevra het. 19Elisa sê toe vir hulle: Dis
nie die regte pad nie en dis nie die regte stad hierdie nie. Kom agter
my aan, dan lei ek julle tot by die man vir wie julle soek. Hy het hulle
na Samaria toe gelei. 20Toe hulle in Samaria kom, sê Elisa: Here, maak

hierdie mense se oë oop dat hulle kan sien. Toe die Here hulle oë
oopmaak en hulle kyk, toe is hulle binne-in Samaria! 21Toe die koning
van Israel hulle sien, vra hy vir Elisa: Moet ek hulle doodmaak,
Meneer, moet ek hulle doodmaak? 22Nee, moet hulle nie doodmaak
nie, was sy antwoord. Sou jý mense doodmaak wat jy met jou eie
swaard en jou pyl en boog krygsgevange geneem het? Sit vir hulle eet-
en drinkgoed voor, dat hulle kan eet voordat hulle teruggaan na hulle
koning toe. 23Die koning van Israel het vir hulle 'n groot feesmaal
gegee. Nadat hulle geëet het, het hy hulle laat gaan, terug na hulle
koning toe. Die bendes van die Arameërs het toe nie weer in die land
Israel gekom nie. 24Later het koning Ben-Hadad van Aram sy hele leër
opgeroep, na Samaria toe opgeruk en dit beleër. 25Daar het 'n groot
hongersnood in Samaria ontstaan, en die beleg het voortgeduur totdat
die kop van 'n donkie naderhand byna 'n kilogram silwer gekos het en
'n klein skeppie duiwemis sewe en vyftig gram. 26Toe die koning van
Israel 'n keer op die stadsmuur langs verbyloop, het 'n vrou uitgeroep:
Help my asseblief, U Majesteit! 27Hy het geantwoord: As die Here jou
nie help nie, hoe sal ek jou kan help? Uit die dorsvloer of uit die
parskuip? 28Toe die koning haar vra wat haar moeilikheid is, antwoord
sy: Hierdie vrou het aan my voorgestel: Gee jou kind dat ons hom
vandag eet, dan kan ons môre my kind eet.' 29Ons het toe my kind
gekook en geëet, maar toe ek vir haar die volgende dag sê: Gee nou
jou kind dat ons hom eet, het sy haar kind weggesteek! 30Toe die
koning die vrou se verhaal hoor, het hy sy klere geskeur. Soos hy op
die muur langs verbygeloop het, kon die bevolking sien dat hy 'n
roukleed onder sy ander klere aanhet. 31Hy het uitgeroep: Mag die
Here my om die lewe bring as ek vandag Elisa seun van Safat se kop
op sy lyf laat bly. 32Elisa het in sy huis gesit saam met die leiers. Die
koning het iemand met 'n opdrag gestuur, maar voordat die
boodskapper nog by Elisa aangekom het, het hy al vir die leiers gesê:
Weet julle, hierdie moordenaarskind het iemand gestuur om my kop
af te kap. Hou dop wanneer die boodskapper kom. Sluit dan die deur
en hou hom buite. Sy koning kom agter hom aan. 33Terwyl Elisa nog
so met hulle sit en praat, het die koning self na hom toe gekom en
gesê: Kyk watter ellende het die Here oor ons gebring. Hoe kan ek nog
op die Here hoop!

II KONINGS 7

1Maar Elisa sê: Hoor die woord van die Here! So het die Here gesê:
Môre hierdie tyd sal 'n mens vir elf gram silwer vyf kilogram meel of
nege kilogram gars kom koop, hier in die poort van Samaria. 2Die
adjudant, wat die vertroueling van die koning was, het vir die man
van God gesê: Dit is onmoontlik selfs al maak die Here vensters in die
hemel sodat dit nou reën. Elisa het geantwoord: Toe maar, jy sal dit
met jou eie oë sien, maar jy sal nie daarvan eet nie. 3Daar was vier
melaatses by die ingang van die stadspoort. Hulle het vir mekaar gesê:
Hoekom bly ons hier tot ons doodgaan? 4As ons sou besluit ons wil in
die stad ingaan, sal ons daar doodgaan, want daar is hongersnood in
die stad. Bly ons hier, is ons ook dood. Kom ons loop oor na die kamp
van die Arameërs toe! As hulle ons laat leef, leef ons; as hulle ons
doodmaak, is ons dood! 5Skemeraand het hulle na die kamp van die
Arameërs toe vertrek. Toe hulle by die kant van die kamp van die
Arameërs kom, ontdek hulle dat daar niemand is nie! 6Die Here het die
Arameërs in die kamp die geluid laat hoor van strydwaens, perde en 'n
groot leër. Hulle het vir mekaar gesê: Die koning van Israel het die
konings van die Hetiete en van Egipte gehuur om ons aan te val. 7In
die skemer het hulle op die vlug geslaan. Hulle het die hele kamp net
so gelos soos dit was, tente, perde en donkies, en vir hulle lewe
gevlug. 8Toe hierdie melaatses by die kant van die kamp gekom het,
het hulle in 'n tent ingegaan en geëet en gedrink. Hulle het ook silwer,
goud en klere daaruit gevat en dit gaan begrawe. Daarna is hulle 'n
tweede tent in waaruit hulle ook goed gevat en gaan begrawe het.
9Hulle sê toe vir mekaar: Ons maak nie reg nie. Vandag is 'n dag vir
blydskap en ons bly stil! As ons wag tot ligdag, sal ons beslis gestraf
word. Kom ons gaan vertel dit by die paleis van die koning. 10Hulle het
by die stad aangekom en na die wagte geroep en vir hulle vertel: Toe
ons by die kamp van die Arameërs gekom het, was daar niemand te
sien of te hoor nie. Daar was net vasgemaakte perde en donkies, en
die tente net soos hulle gelos is. 11Die wagte het die nuus verder
oorgedra totdat dit binne in die paleis bekend geword het. 12Die
koning het die nag opgestaan en vir sy amptenare gesê: Ek sal julle
vertel wat die Arameërs met ons wil doen! Hulle weet ons is
uitgehonger. Hulle het uit die kamp uit gegaan en in die veld gaan
wegkruip met die gedagte: as die Israeliete uit die stad uitgaan, vang
ons hulle lewendig en kom so self in die stad. 13Een van sy amptenare
het hierop geantwoord: Laat van ons mense vyf van die perde vat wat
nog oor is, dan stuur ons hulle met die perde en kyk wat gebeur. Hulle
sal dit óf oorleef soos die menigte Israeliete wat nog in die stad oor is,
óf hulle sal omkom soos die menigte Israeliete wat hier al aan hulle

einde gekom het. 14Hulle het twee strydwaens met perde gevat. Die
koning het hulle agter die leër van die Arameërs aan gestuur met die
opdrag: Gaan kyk. 15Hulle is agter hulle aan tot by die Jordaan. Die
hele pad het vol klere en goed gelê wat die Arameërs in hulle haas om
weg te kom, weggegooi het. Die boodskappers het teruggekom en dit
aan die koning meegedeel. 16Toe het die volk uit die stad uit gegaan en
die kamp van die Arameërs geplunder. Vyf kilogram meel of nege
kilogram gars het net elf gram silwer gekos, soos die Here gesê het.
17Die koning het die adjudant, wat sy vertroueling was, in bevel van
die poort geplaas, maar hy is deur die volk in die poort doodgetrap,
net soos die man van God dit vir die koning gesê het toe dié na hom
toe gekom het. 18Dit het gebeur net soos die man van God vir die
koning gesê het: Nege kilogram gars of vyf kilogram meel sal môre
hierdie tyd net elf gram silwer kos in die poort van Samaria. 19Toe het
die adjudant mos die man van God geantwoord: Dit is onmoontlik
selfs al maak die Here vensters in die hemel dat dit nou reën, en Elisa
het geantwoord: Toe maar, jy sal dit met jou eie oë sien, maar jy sal
net nie daarvan eet nie. 20Dit is presies wat met die adjudant gebeur
het: die volk het hom in die poort doodgetrap.

II KONINGS 8

1Elisa het vir die vrou wie se seun hy in die lewe teruggebring het,
gesê: Maak klaar om te vertrek, jy en jou huisgesin. Gaan bly op enige
plek in die buiteland waar jy blyplek kan kry, want die Here het 'n
hongersnood van sewe jaar vir hierdie land bepaal, en dit het al klaar
begin. 2Die vrou het klaargemaak soos die profeet gesê het, en met
haar gesin vertrek en sewe jaar lank in die land van die Filistyne gaan
bly. 3Aan die einde van die sewe jaar het sy uit die land van die
Filistyne teruggekeer. Sy het na die koning toe gegaan om by hom te
pleit vir haar huis en haar grond. 4Die koning was in gesprek met
Gehasi, die slaaf van die man van God. Hy het gevra: Vertel 'n bietjie
vir my van al die groot dinge wat Elisa gedoen het. 5Terwyl hy vir die
koning vertel van die dooie vir wie Elisa in die lewe teruggebring het,
kom die vrou wie se seun hy in die lewe teruggebring het, juis by die
koning pleit vir haar huis en haar grond. Gehasi sê toe: U Majesteit,
dit is die vrou hierdie, en dit is haar seun vir wie Elisa in die lewe
teruggebring het. 6Die koning het die vrou uitgevra, en sy het hom
alles vertel. Die koning het 'n paleisamptenaar tot haar beskikking
gestel met die opdrag: Sorg dat sy alles terugkry wat aan haar
behoort, ook die hele opbrengs van die grond van die dag af dat sy die
land verlaat het tot nou toe. 7Toe Elisa in Damaskus kom, was koning
Ben-Hadad van Aram juis siek. Toe hulle hom meedeel dat die man
van God daar aangekom het, 8het die koning vir Gasael gesê: Neem
geskenke saam met jou en gaan na die man van God toe. Gaan
raadpleeg die Here deur hom of ek van hierdie siekte gesond sal word.
9Gasael het hom tegemoet gegaan met geskenke van allerhande
pragtige Damaskusware, 'n vrag vir veertig kamele. Hy het by hom
gekom, voor hom gaan staan en gesê: U dienswillige, koning Ben-
Hadad van Aram, het my na u toe gestuur om te vra of hy van sy
siekte gesond sal word. 10Elisa het vir Gasael gesê: Gaan sê vir jou
koning hy sal nie gesond word nie, want die Here het aan my
geopenbaar dat hy sal sterwe. 11Die man van God het vir Gasael met 'n
strak gesig aangekyk totdat hy verleë geword het. Toe het Elisa in
trane uitgebars. 12Waarom huil u? het Gasael gevra. Elisa het
geantwoord: Omdat ek weet watter kwaad jy die Israeliete gaan
aandoen. Jy sal hulle vestings in vlamme laat opgaan, hulle
jongmanne doodmaak, hulle kindertjies verpletter en hulle swanger
vrouens oopsny. 13Maar Gasael het gesê: Ek het nie enige mag nie, hoe
sou ek so iets kon doen! Elisa het geantwoord: Die Here het aan my
geopenbaar dat jy koning oor Aram sal word. 14Gasael het van Elisa af
weggegaan en by sy koning gekom. Dié het hom gevra: Wat het Elisa
vir jou gesê? Gasael antwoord toe: Hy het vir my gesê u sal lewe. 15Die

volgende môre het Gasael 'n doek gevat, dit in water gesteek en oor
die koning se gesig getrek, en die koning het gesterf. Gasael het hom
as koning opgevolg. 16In die vyfde regeringsjaar van koning Joram van
Israel, seun van Agab, het Joram seun van Josafat sy pa opgevolg as
koning van Juda. 17Hy was twee en dertig toe hy koning geword het,
en hy het ag jaar in Jerusalem geregeer. 18Hy het die pad van die
konings van Israel geloop soos die koningshuis van Agab gedoen het,
want hy was getroud met 'n dogter van Agab. Hy het gedoen wat
verkeerd is in die oë van die Here. 19Die Here wou Juda nie vernietig
nie, ter wille van sy dienaar Dawid. Die Here het hom belowe om
altyd iemand uit sy nageslag op sy troon te laat sit. 20In die tyd van
Joram het die Edomiete teen Juda gerebelleer en 'n eie koning oor
hulle aangestel. 21Joram het met sy hele strydwamag opgeruk na Saïr
toe. Hy het in die nag die Edomiete aangeval wat hom en sy
strydwaoffisiere wou omsingel, maar sy manskappe moes vlug, terug
huis toe. 22Tot vandag toe is Edom in opstand teen die gesag van Juda.
Destyds het Libna ook gerebelleer. 23Die ander verhale oor Joram en
alles wat hy gedoen het, is opgeteken in die annale van die konings
van Juda. 24Hy is oorlede, en hy is begrawe in die familiegraf in die
Dawidstad. Sy seun Ahasia het hom as koning opgevolg. 25In die
twaalfde regeringsjaar van koning Joram van Israel, seun van Agab,
het Ahasia seun van Joram koning van Juda geword. 26Ahasia was
twee en twintig toe hy koning geword het en hy het 'n jaar in
Jerusalem geregeer. Sy ma was Atalia 'n kleindogter van koning Omri
van Israel. 27Hy het die pad van die koningshuis van Agab geloop: hy
het gedoen wat verkeerd is in die oë van die Here net soos die
koningshuis van Agab, want hy het ingetrou in die familie van Agab.
28Saam met Joram seun van Agab het hy opgeruk om te veg teen
koning Gasael van Aram by Ramot in Gilead. Die Arameërs het vir
Joram daar gewond. 29Koning Joram het teruggegaan om in Jisreël te
gaan herstel van die wonde wat die Arameërs hom in Ramot toegedien
het toe hy teen koning Gasael van Aram geveg het. Koning Ahasia van
Juda, seun van Joram, het vir Joram seun van Agab in Jisreël gaan
besoek waar hy siek gelê het.

II KONINGS 9

1Die profeet Elisa het een van die profete geroep en vir hom gesê:
Maak klaar en vat hierdie kruikie olie en gaan na Ramot in Gilead toe.
2As jy daar kom, gaan soek vir Jehu op, seun van Josafat seun van
Nimsi. Gaan in, bring hom eenkant, weg van sy medeoffisiere af, in 'n
binnekamer, 3vat die kruik olie en giet dit op sy kop uit. Sê dan vir
hom: So sê die Here: Ek salf jou tot koning van Israel.' Maak dan die
deur oop en vlug onmiddellik. 4Die jongman, die profeet, het na
Ramot in Gilead toe gegaan. 5Toe hy daar aankom, was die generaals
besig met 'n samespreking. Hy het gesê: Ek het 'n boodskap vir u,
Generaal. Jehu het gevra: Vir wie van ons? Hy het geantwoord: Vir u,
Generaal. 6Jehu het opgestaan en toe hy in die ander vertrek inkom,
het die profeet die olie op Jehu se kop uitgegiet met die woorde: So sê
die Here die God van Israel: Ek salf jou tot koning oor Israel, die volk
van die Here. 7Jy sal die koningshuis van Agab vernietig. So sal Ek My
wreek op Isebel oor die vergieting van die bloed van my dienaars die
profete, oor die vergieting van die bloed van al die dienaars van die
Here. 8Die hele koningshuis van Agab sal tot niet gaan. Ek sal elke
manlike nakomeling van Agab in Israel sonder uitsondering uitroei.
9Ek sal met die huis van Agab maak soos met die huis van Jerobeam
seun van Nebat, en soos met die huis van Baesa seun van Agija. 10Die
honde sal vir Isebel opvreet op die oop stuk grond in Jisreël; sy sal nie
begrawe word nie. Die profeet het toe die deur oopgemaak en gevlug.
11Toe Jehu uit die kamer uit terugkom by die amptenare van die
koning, het hulle vir hom gevra: Is alles reg? Hoekom het hierdie mal
man na jou toe gekom? Hy het hulle geantwoord: Julle ken tog self
die man en sy praatjies. 12Hulle antwoord toe: Onsin! Toe, vertel ons.
Hy het gesê: Dit is wat die man vir my gesê het: So sê die Here: Ek salf
jou tot koning oor Israel. 13Onmiddellik het elkeen sy klere gevat en
dit op die trappe voor Jehu oopgegooi. Hulle het die ramshoring
geblaas en uitgeroep: Jehu is koning! 14Jehu seun van Josafat, seun
van Nimsi, het met hulle saamgesweer teen koning Joram van Israel.
Hy was toe in Jisreël waar hy gaan herstel het van die wonde wat die
Arameërs hom toegedien het toe hy teen koning Gasael van Aram
geveg het. Dit het gebeur terwyl Joram en die Israeliete besig was om
Ramot in Gilead te verdedig teen koning Gasael van Aram. Jehu het
gesê: As julle aan my kant is, sorg dat niemand wegkom uit Ramot uit
om die nuus in Jisreël te gaan vertel nie. 15Daarna het Jehu op sy wa
geklim en Jisreël toe gery waar Joram siek gelê het en koning Ahasia
van Juda vir Joram gaan besoek het. 16Waar die wag op die toring in
Jisreël gestaan het, het hy Jehu se aanhangers sien aankom. Hy het
opgemerk: Ek sien 'n klomp mense. Toe sê Joram: Beveel 'n ruiter om

hulle tegemoet te ry en te vra of hulle in vrede kom. 17Die perderuiter
het Jehu tegemoet gegaan en gesê: Die koning vra of jy in vrede kom.
Jehu het geantwoord: Wat maak dit saak of ek in vrede kom? Sluit by
my aan. Die man het laat weet: Die boodskapper het tot by hulle
gekom, maar hy kom nie terug nie. 18Koning Joram stuur toe 'n tweede
perderuiter. Toe hy by hulle kom, sê hy: Die koning vra of jy in vrede
kom? Jehu het geantwoord: Wat maak dit saak of ek in vrede kom?
Sluit by my aan. 19Die wag het laat weet: Die boodskapper het tot by
hulle gekom, maar hy kom nie terug nie. Die een wat die wa dryf,
moet Jehu seun van Nimsi wees, want hy dryf soos 'n mal mens!
20Koning Joram van Israel het toe opdrag gegee: Span die wa in. Hulle
het sy wa ingespan en hy het opgeklim. Koning Ahasia van Juda het
op sy eie wa geklim. Hulle het na Jehu toe gery en by hom gekom by
die stuk grond van Nabot die Jisreëliet. 21Toe Joram vir Jehu sien, vra
hy: Kom jy in vrede, Jehu? Maar hy antwoord: Wat? Vrede? Met al
hierdie hoerery en toordery van jou ma Isebel se afgodsdiens? 22Toe
Joram die wa ompluk om te vlug, skree hy vir Ahasia: Verraad,
Ahasia! 23Jehu het sy boog gespan en Joram tussen die blaaie getref.
Die pyl is deur sy hart; daar op sy wa het hy inmekaargesak. 24Jehu
het sy adjudant Bidkar beveel: Tel hom op en gooi hom op die stuk
grond van Nabot die Jisreëliet. Onthou jy toe ek en jy langs mekaar
agter sy pa Agab aangery het hoe die Here hierdie oordeel oor hom
aangekondig het? 25Die Here het toe gesê: So seker as Ek die vergieting
van die bloed van Nabot en van sy seuns gister gesien het, sal Ek jou
daarvoor vergelding laat doen op hierdie selfde stuk grond.' Vat hom
nou en gooi hom op dié stuk grond, net soos die Here gesê het. 26Toe
koning Ahasia van Juda sien wat gebeur, het hy in die rigting van Bet-
Gan gevlug. Jehu het hom agtervolg en opdrag gegee: Skiet hom ook!
Op die hoogte van Gur, by Jibleam, het hulle hom op sy wa
raakgeskiet. Hy het nog tot by Megiddo gevlug, maar daar het hy
gesterf. 27Sy dienaars het hom op sy wa na Jerusalem toe vervoer en
hom daar in die Dawidstad in die familiegraf begrawe. 28In die elfde
regeringsjaar van Joram seun van Agab het Ahasia koning geword oor
Juda. 29Isebel het gehoor dat Jehu na Jisreël toe op pad is. Sy het
oogverf aangesmeer en haar hare mooi gemaak. Sy het by die venster
gaan staan en uitkyk. 30Toe Jehu by die poort inkom, het sy vir hom
gesê: Kom jy in vrede, Simri , koningsmoordenaar? 31Jehu het na die
venster toe opgekyk en gevra: Wie is aan my kant? Wie? Twee, drie
paleisamptenare het afgekyk na hom toe. 32Hy het beveel: Gooi haar
af! Toe gooi hulle haar af. Van haar bloed het teen die muur en teen
die perde gespat, en hulle het haar doodgetrap. 33Hy het in die paleis
ingegaan en gaan eet en drink. Daarna het hy gesê: Sien tog maar om
na hierdie vervloekte vrou. Begrawe haar, sy is darem 'n koning se
dogter. 34Hulle is weg om haar te gaan begrawe, maar hulle kon net

die kopbeen, die voete en die hande kry. 35Toe hulle dit aan Jehu kom
rapporteer, het hy gesê: Dit is die woord van die Here wat deur sy
dienaar Elia die Tisbiet gekom het: Op die oop stuk grond in Jisreël
sal die honde die vleis van Isebel opvreet.' 36Op die oop stuk grond in
Jisreël sal die lyk van Isebel wees soos mis in 'n land. Niemand sal kan
sê dit is Isebel nie.

II KONINGS 10

1In Samaria was daar sewentig prinse uit Agab se geslag. Jehu het
briewe geskryf en dit na Samaria toe gestuur, na die regeerders van
Jisreël, na die leiers en na die opvoeders van Agab se nakomelinge.
Dit het so gelui: 2As julle hierdie brief kry julle het daar by julle die
prinse, die strydwaens en perde, 'n versterkte stad en wapentuig 3soek
dan die beste en knapste prins uit en sit hom op die troon van sy pa.
Maar julle sal moet veg vir julle koningshuis. 4Hulle het bang geword,
want hulle het gedink: twee konings moes die onderspit teen hom
delf, hoe sal ons ons kan handhaaf? 5Die amptenaar in beheer van die
paleis en die een in beheer van die stad, die leiers en die opvoeders
het vir Jehu laat weet: Ons wil u onderdane wees. Ons wil niemand
koning maak nie. Alles wat u aan ons opdra, sal ons uitvoer. Doen wat
u goedvind. 6Toe skryf hy vir hulle 'n tweede brief: As julle ten gunste
van my is en aan my gehoorsaam wil wees, bring die koppe van die
prinse môre hierdie tyd na my toe in Jisreël. Die sewentig prinse was
elkeen tuis by 'n vooraanstaande persoon van die stad wat hulle moes
grootmaak. 7Toe die brief by die leiers kom, het hulle die prinse gevat
en al sewentig doodgemaak en hulle koppe in mandjies na Jehu toe in
Jisreël gestuur. 8Die boodskapper het kom rapporteer: Hulle het die
koppe van die prinse gebring. Jehu het gesê: Sit hulle tot môreoggend
in twee hope neer by die ingang van die poort. 9Die volgende môre het
hy uitgegaan, daar gaan staan, en vir al die mense daar gesê: Julle is
onskuldig. Dit is ek wat teen die koning saamgesweer en hom vermoor
het, maar wie het al hierdie mense doodgemaak? 10Erken dan dat nie
'n enkele ding wat die Here oor die huis van Agab gesê het, onvervul
sal bly nie. Die Here het alles gedoen wat Hy deur sy dienaar Elia gesê
het. 11Jehu het almal doodgemaak wat nog van die koningshuis van
Agab in Jisreël oor was: al die vooraanstaandes, vertrouelinge, selfs
priesters; hy het nie een laat wegkom nie. 12Jehu het klaargemaak en
na Samaria toe vertrek. Langs die pad by Bet-Eked-Roïm 13het hy die
broers van koning Ahasia van Juda teëgekom. Wie is julle? het hy
gevra. Ons is Ahasia se broers, het hulle geantwoord, ons gaan kyk
hoe gaan dit met die prinse en die koning se ma. 14Jehu het beveel:
Vang hulle. Hulle het hulle gevang en hulle doodgemaak by die put
van Bet-Eked, altesaam twee en veertig; hy het nie een van hulle laat
oorbly nie. 15Toe hy daar weg is, kom hy vir Jonadab seun van Rekab
op die pad teë. Nadat hy hom gegroet het, vra hy vir hom: Kan ek op
jou reken soos jy op my? Jonadab het geantwoord: Ja. As dit ja is, sê
Jehu, gee my jou hand. Hulle het mekaar die hand gegee en Jehu het
hom by hom op die wa laat klim. 16Jehu het gesê: Kom saam met my,
dan sal jy my ywer vir die Here sien. Jehu het hom saam met hom laat

ry, 17en toe Jehu in Samaria kom, het hy almal van Agab wat nog in
Samaria oor was, doodgemaak; hy het tot die laaste een toe om die
lewe gebring, soos die Here vir Elia gesê het. 18Jehu het die hele volk
bymekaar laat kom en vir hulle gesê: Agab het vir Baäl maar net 'n
bietjie gedien, maar ek wat Jehu is, gaan hom baie meer dien. 19Roep
nou al die profete van Baäl na my toe, al sy vereerders en al sy
priesters. Nie een mag wegbly nie, want ek wil 'n groot offer aan Baäl
bring. Nie een wat wegbly, sal bly leef nie. Jehu het dit met lis beplan
om die vereerders van Baäl te kan vernietig. 20Jehu het beveel: Sonder
vir Baäl 'n feesdag af. So 'n feesdag is uitgeroep, 21en Jehu het oral in
Israel boodskappers gestuur, sodat al die vereerders van Baäl gekom
het; daar was nie 'n enkele wat nie gekom het nie. Hulle het in die
tempel van Baäl ingegaan, sodat die tempel naderhand van hoek tot
kant vol was. 22Aan die persoon wat oor die klerekamer toesig gehou
het, het hy gesê: Bring klere vir al die vereerders van Baäl. Hy het vir
hulle die klere gebring. 23Jehu en Jonadab seun van Rekab het saam in
die tempel van Baäl ingegaan, en Jehu het vir die vereerders van Baäl
gesê: Sorg dat hier nie vereerders van die Here saam met julle is nie;
net die vereerders van Baäl moet hier wees. 24Toe hulle ingaan om die
brandoffers en ander diereoffers te bring, was daar buite tagtig man
wat deur Jehu opgestel is met die bevel: Die persoon wat een van die
manne wat ek in julle mag gee, laat wegkom, sal met sy eie lewe
daarvoor boet. 25Net toe Jehu klaar die brandoffer gebring het, het hy
vir die hardlopers en die adjudante gesê: Gaan in en maak hulle dood.
Niemand mag daar uitkom nie. Hulle het hulle doodgesteek en die
liggame uitgegooi. Hulle het in die binneste heiligdom van die
Baälstempel ingedring, 26die klippilaar uit die Baälstempel uitgebring
en dit in die vuur gegooi. 27Hulle het die klippilaar stukkend geslaan
en die tempel van Baäl afgebreek en daarvan kleinhuisies gebou, wat
dit vandag nog is. 28So het Jehu die Baäldiens uit Israel verdelg. 29Jehu
het nie afgesien van die sondes wat Jerobeam seun van Nebat vir
Israel laat doen het nie: die goue kalwers wat in Bet-El en in Dan was,
is nog vereer. 30Die Here het vir Jehu gesê: Omdat jy gedoen het wat
goed en reg is in my oë en jy die huis van Agab alles aangedoen het
wat Ek My voorgeneem het, sal jou kinders tot in die vierde geslag op
die troon van Israel sit. 31Maar Jehu het nie met sy hele hart die woord
van die Here die God van Israel gehoorsaam nie. Hy het nie afgesien
van die sondes wat Jerobeam vir Israel laat doen het nie. 32In daardie
tyd het die Here begin om die gebied van Israel kleiner te maak. Oral
in die grondgebied van Israel het Gasael hulle neerlae toegedien: 33van
die Jordaan af ooswaarts, die hele Gilead waar die stamme Gad,
Ruben en Manasse gewoon het, van Aroër af aan die Arnonrivier,
Gilead sowel as Basan. 34Die ander verhale oor Jehu en alles wat hy
gedoen het, al sy dapper dade, is opgeteken in die annale van die

konings van Israel. 35 Jehu is oorlede, en hulle het hom begrawe in
Samaria. Sy seun Joahas het hom as koning opgevolg. 36 Jehu het ag en
twintig jaar in Samaria as koning oor Israel geregeer.

II KONINGS 11

1Toe Ahasia se ma Atalia hoor haar seun is dood het sy begin om die
hele koningsgeslag uit te roei. 2Jehoseba, dogter van koning Joram en
suster van Ahasia, het egter vir Joas, 'n seun van Ahasia, stilletjies
weggevat tussen die prinse wat doodgemaak sou word. Sy het hom en
sy oppasster in 'n slaapkamer weggesteek vir Atalia, sodat hy die dood
vrygespring het. 3Hy is ses jaar by Jehoseba in die huis van die Here
weggesteek, en in dié tyd het Atalia die land geregeer. 4In die sewende
jaar het die priester Jojada boodskappe gestuur na die Kariërs se
bevelhebbers oor honderd en na dié van die hardlopers, en hulle na
hom toe in die huis van die Here laat kom. Daar het hy met hulle 'n
verbond gesluit. Nadat hy hulle in die huis van die Here 'n eed laat
aflê het, het hy hulle die koning se seun gewys. 5Hy het hulle beveel:
'n Derde van julle, van dié wat op die sabbat kom diens doen, moet
wagstaan by die wagpos van die paleis. 6'n Derde moet by die Surpoort
en 'n derde by die poort agter die hardlopers wagstaan. Julle moet om
die beurt by die tempel wagstaan. 7Die twee afdelings van julle wat op
die sabbat van diens af gaan, moet die koning in die huis van die Here
bewaak. 8Julle moet rondom die koning wees, elkeen met sy wapens in
die hand. Enigeen wat in julle geledere probeer inkom, moet
doodgemaak word. Bly by die koning oral waar hy gaan. 9Die
bevelhebbers oor honderd het alles gedoen wat die priester Jojada
beveel het. Elkeen het sy manskappe gevat, dié wat op die sabbat
diens moes doen, sowel as dié wat klaar was met hulle diens, en na
die priester Jojada toe gekom. 10Daarna het die priester die spiese en
die skilde wat nog aan koning Dawid behoort het en in die tempel
was, aan die bevelvoerders uitgedeel. 11Die hardlopers het elkeen met
sy wapen in die hand om die koning gaan staan, naby die altaar en die
tempel, van die suidekant tot by die noordekant van die tempel. 12Toe
het Jojada die jong koning vorentoe laat kom, hom gekroon en die
koninklike volmag aan hom oorhandig. So het hulle hom koning
gemaak. Hulle het hom gesalf, hande geklap en geroep: Lank lewe die
koning! 13Atalia het die uitroepe van die hardlopers en die volk gehoor
en het ook na die huis van die Here toe gegaan waar die volk
bymekaar was. 14Daar sien sy toe die koning op sy plek staan soos die
gebruik was, met die volksleiers en trompetblasers by hom en al die
burgers van die land wat juig en trompette blaas. Toe skeur Atalia
haar klere en skreeu: Verraad, verraad! 15Die priester Jojada beveel toe
die bevelhebbers oor honderd wat in beheer van die manskappe was:
Bring haar tussen julle uit en maak elkeen dood wat agter haar
aankom. Die priester het gesê: Sy mag nie in die huis van die Here
doodgemaak word nie. 16Hulle het haar gegryp en haar deur die

Perdepoort na die paleis toe gevat en haar daar doodgemaak. 17Toe het
Jojada 'n verbond gesluit tussen die Here, die koning en die volk, dat
hulle die volk van die Here sou wees. Hy het ook tussen die koning en
die volk 'n verbond tot stand laat kom. 18Daarna het al die burgers van
die land na die Baälstempel toe gegaan en dit verwoes. Hulle het die
altare en die beelde stukkend geslaan en vir Mattan, die Baälspriester,
by die altare doodgeslaan. Die priester Jojada het opsigters oor die
huis van die Here aangestel. 19Hy het die bevelhebbers oor honderd,
die Kariërs, die hardlopers en al die burgers van die land geneem om
die koning van die huis van die Here af deur die Hardloperspoort na
die paleis toe te bring. Daar het die koning op die troon gaan sit. 20Al
die burgers van die land was bly. Die stad was weer rustig. Hulle het
vir Atalia in die paleis doodgemaak. 21Joas was sewe jaar toe hy
koning geword het.

II KONINGS 12

1In die sewende regeringsjaar van Jehu het Joas koning geword, en hy
het veertig jaar in Jerusalem geregeer. Sy ma was Sibja, uit Berseba.
2Al die jare wat die priester Jojada sy leermeester was, het hy gedoen
wat reg is in die oë van die Here. 3Hy het net nie die hoogtes verwyder
nie. Die volk het voortgegaan om daar diereoffers en wierookoffers te
bring. 4Joas het vir die priesters gesê: Neem al die geld wat as gewyde
gawes na die huis van die Here toe gebring word: die geld wat
gekollekteer word, dié waarvoor elkeen persoonlik aangeslaan word
en dié wat as vrywillige gawes na die huis van die Here toe gebring
word. 5Die priesters moet die geld in ontvangs neem by dié wat dit
bring, en die tempel daarmee herstel, oral waar daar bouvallige
plekke is. 6In die drie en twintigste regeringsjaar van koning Joas het
die priesters die bouvallige plekke in die tempel nog steeds nie herstel
gehad nie. 7Toe het koning Joas vir Jojada en die ander priesters
ingeroep en vir hulle gevra: Waarom herstel julle nie die bouvallige
plekke in die tempel nie? Julle moenie geld aanvaar van dié wat dit
bring, as julle nie daarmee vir die herstel van die bouvallige plekke
betaal nie. 8Die priesters het toe onderneem om nie langer geld van die
volk te aanvaar solank hulle nie die bouvallige plekke herstel nie. 9Die
priester Jojada het 'n kis gevat, 'n gat in die deksel geboor en dit langs
die altaar neergesit, regs van waar 'n mens die huis van die Here
binnekom. Die priesters wat by die drumpel wag gestaan het, het al
die geld wat na die huis van die Here toe gebring is, daarin gegooi.
10Toe hulle sien dat daar baie geld in die kis is, het die sekretaris van
die koning saam met die hoëpriester na die tempel toe gegaan en die
geld wat in die huis van die Here was, in 'n sak gesit en gaan tel.
11Hulle het die afgetelde geld oorbetaal aan die werksvoormanne wat
vir die huis van die Here aangestel is. Dié het dit oorbetaal aan die
skrynwerkers en bouers wat die werk aan die huis van die Here moes
uitvoer, 12so ook aan die messelaars en die klipkappers, om hout en
gekapte klip te koop om die herstelwerk aan die huis van die Here te
doen, kortom, om alle uitgawes aan die herstel van die tempel te dek.
13Daar is geen silwerbakke, skêre, komme of trompette gemaak vir die
huis van die Here nie; geen silwer- of goue gereedskap is gemaak van
die geld wat na die huis van die Here toe gebring is nie. 14Dit moes
aan die voormanne gegee word om die huis van die Here te herstel.
15Hulle het nie die manne laat boekhou van die geld wat hulle aan
hulle betaal het nie. Dit is aan die voormanne gegee wat die werk
eerlik uitgevoer het. 16Die geld vir skuldoffers en sondeoffers is nie in
die huis van die Here gebring nie; dit was vir die priesters bestem.
17Destyds het koning Gasael van Aram na Gat toe opgeruk, dit

aangeval en ingeneem. Hierna het hy na Jerusalem toe koers gekies
om dit te gaan aanval. 18Koning Joas van Juda het al die gewyde
gawes wat deur sy voorvaders Josafat, Joram en Ahasia, konings van
Juda, gebring is, gevat en aan koning Gasael van Aram gestuur saam
met sy eie gewyde gawes en al die goud wat in die skatkamers van die
huis van die Here en in die paleis te vinde was. Toe het Gasael van
Jerusalem af teruggetrek. 19Die ander verhale oor Joas en alles wat hy
gedoen het, is opgeteken in die annale van die konings van Juda. 20Sy
amptenare het teen hom in opstand gekom en teen hom saamgesweer.
Hulle het vir Joas doodgemaak by Bet-Millo waar 'n mens afgaan na
Silla toe. 21Dit was sy amptenare Sabad seun van Simat en Josabad
seun van Somer wat hom doodgemaak het. Hy is oorlede, en hy is
begrawe in die familiegraf in die Dawidstad. Sy seun Amasia het hom
as koning opgevolg.

II KONINGS 13

1In die drie en twintigste regeringsjaar van koning Joas van Juda, seun
van Ahasia, het Joahas seun van Jehu in Samaria koning oor Israel
geword. Hy het sewentien jaar geregeer, 2en gedoen wat verkeerd is in
die oë van die Here. Hy het dieselfde sonde gedoen as wat Jerobeam
seun van Nebat vir Israel laat doen het. Daarvan het hy nie afgewyk
nie. 3Daarom het die Here toornig geword op Israel en hulle gedurende
die regering van Joahas oorgegee in die mag van koning Gasael van
Aram en in die mag van Ben-Hadad seun van Gasael. 4Joahas het die
Here om genade gesmeek. Die Here het sy gebed verhoor, want die
Here het opgemerk hoe wreed die koning van Aram hulle onderdruk
het. 5Die Here het aan Israel 'n redder gegee sodat hulle bevry kon
word uit die mag van Aram, en sodat die Israeliete weer soos vroeër in
hulle eie huise kon woon. 6Ten spyte hiervan het hulle nie afgesien
van die sonde wat die koningshuis van Jerobeam vir Israel laat doen
het nie. Hulle het daarmee volhard. Selfs die Asjerabeeld het in
Samaria bly staan. 7Koning Gasael van Aram het die leër van Joahas
vernietig en soos stof vertrap. Gasael het vir Joahas geen manskappe
laat oorbly nie, net vyftig ruiters, tien strydwaens en tien duisend
voetsoldate. 8Die ander verhale oor Joahas en alles wat hy gedoen het,
en oor sy dapperheid is opgeteken in die annale van die konings van
Israel. 9Joahas is oorlede, en hulle het hom begrawe in Samaria. Sy
seun Joas het hom as koning opgevolg. 10In die sewe en dertigste
regeringsjaar van koning Joas van Juda het Joas seun van Joahas in
Samaria oor Israel koning geword. Hy het sestien jaar geregeer 11en
gedoen wat verkeerd is in die oë van die Here. Hy het nie afgesien van
enige van die sondes wat Jerobeam seun van Nebat vir Israel laat
doen het nie; hy het daarmee volhard. 12Die ander verhale oor Joas en
alles wat hy gedoen het, die dapperheid waarmee hy teen koning
Amasia van Juda geveg het, is opgeteken in die annale van die
konings van Israel. 13Toe Joas oorlede is, het Jerobeam op die troon
gekom. Joas is in Samaria by die konings van Israel begrawe. 14Elisa
het ernstig siek geword en op sterwe gelê. Koning Joas van Israel het
hom gaan besoek en het oor hom gehuil en gesê: My vader, my vader,
u was vir Israel die strydwa met sy ruiters! 15Elisa sê toe vir hom: Vat
jou pyl en boog. Die koning van Israel het dit gedoen, en toe 16sê Elisa
vir hom: Sit jou hand op die boog. Die koning het sy hand op die boog
gesit. Elisa het toe sy eie hande op die hande van die koning gesit 17en
gesê: Maak die venster aan die oostekant oop. Die koning het dit
oopgemaak, en Elisa het beveel: Skiet! Toe skiet die koning, en Elisa
sê: 'n Pyl van die Here se oorwinning, 'n pyl van oorwinning oor
Aram! Jy sal Aram verpletterend verslaan in Afek. 18Verder sê Elisa:

Vat nou die pyle. Die koning het hulle gevat, en Elisa sê vir hom:
Slaan teen die grond. Die koning het drie maal geslaan en opgehou.
19Die man van God het baie kwaad geword vir die koning en gesê: Jy
moes vyf of ses keer geslaan het, dan sou jy Aram heeltemal verslaan
het, maar nou sal jy Aram net drie keer verslaan. 20Toe het Elisa
gesterf, en hulle het hom begrawe. Moabitiese bendes het elke jaar die
land binnegeval. 21Toe mense op 'n keer besig was om iemand te
begrawe, sien hulle skielik so 'n bende. Hulle het die man se lyk in
Elisa se graf gegooi. Toe die lyk aan Elisa se bene raak, het die man
lewend geword en regop gaan staan. 22Koning Gasael van Aram het
Israel verdruk gedurende al die regeringsjare van Joahas. 23Die Here
was hulle genadig en het Hom oor hulle ontferm. Hy het Hom na hulle
gewend ter wille van sy verbond met Abraham, Isak en Jakob. Hy wou
hulle nie vernietig nie; Hy het hulle tot nou toe nie verwerp nie.
24Koning Gasael van Aram is oorlede. Sy seun Ben-Hadad het hom as
koning opgevolg. 25Joas seun van Joahas het van Ben-Hadad seun van
Gasael die stede teruggewen wat Ben-Hadad in die oorlog afgevat het
van Joas se pa. Drie maal het Joas vir Ben-Hadad verslaan en Israel se
stede herower.

II KONINGS 14

1In die tweede regeringsjaar van koning Joas van Israel, seun van
Joahas, het Amasia seun van koning Joas van Juda op die troon
gekom. 2Hy was vyf en twintig toe hy koning geword het en hy het
nege en twintig jaar in Jerusalem geregeer. Sy ma was Jehoaddan, uit
Jerusalem. 3Hy het gedoen wat reg is in die oë van die Here, maar nie
heeltemal soos sy voorvader Dawid gedoen het nie; hy het alles
gedoen wat Joas, sy pa, gedoen het. 4Hy het net nie van die hoogtes
ontslae geraak nie: die volk het nog diereoffers en wierookoffers
gebring op die hoogtes. 5Nadat hy goed gevestig was in sy koningskap,
het hy die amptenare laat doodmaak deur wie sy pa, die koning,
vermoor is. 6Hy het nie die kinders van die moordenaars ook laat
doodmaak nie, soos dit op bevel van die Here geskrywe staan in die
wetboek van Moses: Vaders mag nie oor die optrede van kinders en
kinders nie oor die optrede van vaders doodgemaak word nie. Elkeen
kan net vir sy eie sonde die doodstraf kry.7Hy het tien duisend
Edomiete in die Soutvlakte verslaan en Sela in die oorlog verower en
dit Jokteël genoem, soos dit vandag nog bekend staan. 8Amasia het 'n
boodskap gestuur na koning Joas van Israel, seun van Joahas, seun
van Jehu: Kom ons veg teen mekaar. 9Koning Joas van Israel het vir
koning Amasia van Juda terug laat weet: Die doringbos op die
Libanon laat weet vir die seder op die Libanon: Laat jou dogter met
my seun trou,' en toe kom die wilde diere van die Libanon verby en
trap die doringbos plat. 10Noudat jy Edom 'n groot neerlaag toegedien
het, soek jy meer roem. Bly liewer by die huis. Waarom wil jy jou in
die ongeluk stort en tot 'n val kom, jy en Juda saam met jou? 11Koning
Amasia van Juda het nie geluister nie. Hy het teen koning Joas van
Israel opgetrek en in Bet-Semes in Juda het hulle slaags geraak. 12Juda
het 'n neerlaag gely teen Israel, en die manskappe het op die vlug
geslaan, elkeen na sy huis toe. 13Koning Joas van Israel het vir koning
Amasia van Juda, seun van Joas seun van Ahasia, gevange geneem in
Bet-Semes. Toe Joas in Jerusalem kom, het hy 'n stuk muur van
Jerusalem laat afbreek van die Efraimspoort af tot by die Hoekpoort,
honderd en tagtig meter. 14Hy het al die goud en silwer gevat en al die
ander goed wat hy in die huis van die Here en in die skatkamers van
die paleis kon kry, en dit saam met gyselaars na Samaria toe gebring.
15Die ander verhale oor Joas en wat hy gedoen het, sy dapperheid en
hoe hy teen koning Amasia van Juda geveg het, is opgeteken in die
annale van die konings van Israel. 16Joas is oorlede, en hy is begrawe
in Samaria by die ander konings van Israel. Sy seun Jerobeam het hom
as koning opgevolg. 17Koning Amasia van Juda, seun van Joas, het ná
die dood van koning Joas van Israel, seun van Joahas, nog vyftien jaar

geleef. 18Die ander verhale oor Amasia is opgeteken in die annale van
die konings van Juda. 19Toe hulle in Jerusalem teen hom saamgesweer
het, het hy na Lakis toe gevlug, maar hulle het mense agter hom aan
gestuur daarheen, en hulle het hom daar doodgemaak. 20Hulle het sy
lyk met perde teruggebring, en hy is begrawe in sy familiegraf in die
Dawidstad. 21Die hele Judese volk het vir Asarja gevat en hom in die
plek van Amasia, sy pa, koning gemaak. Hy was toe sestien jaar oud
22en het Elat herbou en onder die gesag van Juda teruggebring nadat
die koning van daardie gebied dood is. 23In die vyftiende regeringsjaar
van koning Amasia van Juda, seun van Joas, het Jerobeam seun van
koning Joas van Israel op die troon gekom. Hy het een en veertig jaar
in Samaria oor Israel geregeer 24en gedoen wat verkeerd is in die oë
van die Here. Hy het nie afgesien van enige van die sondes wat
Jerobeam seun van Nebat vir Israel laat doen het nie. 25Hy het die
grense van Israel herstel, van Lebo-Hamat af tot by die see in die
Jordaanvallei. Dit was in ooreenstemming met wat die Here die God
van Israel gesê het deur sy dienaar Jona seun van Amittai, die profeet
uit Gat-Gefer. 26Die Here het die bittere ellende van Israel raakgesien:
Israel was volkome weerloos en sonder enige helper. 27Die Here het
nie gesê dat Hy die naam van Israel onder die hemel sou uitwis nie,
daarom het Hy hulle deur Jerobeam seun van Joas gered. 28Die ander
verhale oor Jerobeam en alles wat hy gedoen het, oor hoe dapper hy
geveg het en hoe hy Damaskus en Hamat weer onder die gesag van
Israel gebring het, is opgeteken in die annale van die konings van
Israel. 29Jerobeam is oorlede, en sy seun Sagaria het hom as koning
opgevolg.

II KONINGS 15

1In die sewe en twintigste regeringsjaar van koning Jerobeam van
Israel het Asarja, seun van koning Amasia van Juda, op die troon
gekom. 2Hy was sestien toe hy koning geword het en hy het twee en
vyftig jaar in Jerusalem geregeer. Sy ma was Jekolja, uit Jerusalem.
3Hy het gedoen wat reg is in die oë van die Here en het in alles die
voorbeeld van sy pa gevolg. 4Hy het net nie van die hoogtes ontslae
geraak nie. Die volk het nog op die hoogtes diereoffers en
wierookoffers gebring. 5Die Here het die koning met melaatsheid
getref. Hy was melaats tot die dag van sy dood en het in 'n plek van
afsondering gewoon. Sy seun Jotam het die paleis bestuur en oor die
hele land geregeer. 6Die ander verhale oor Asarja, oor alles wat hy
gedoen het, is opgeteken in die annale van die konings van Juda.
7Asarja is oorlede, en hulle het hom begrawe in die familiegraf in die
Dawidstad. Sy seun Jotam het hom as koning opgevolg. 8In die ag en
dertigste regeringsjaar van koning Asarja van Juda het Sagaria seun
van Jerobeam oor Israel koning geword en ses maande in Samaria
geregeer. 9Hy het gedoen wat verkeerd is in die oë van die Here soos
sy voorvaders. Hy het nie afgesien van die sondes wat Jerobeam seun
van Nebat vir Israel laat doen het nie. 10Sallum seun van Jabes het
teen hom saamgesweer, hom voor die oë van die volk aangeval en
doodgemaak en hom toe as koning opgevolg. 11Die ander verhale oor
Sagaria is opgeteken in die annale van die konings van Israel. 12Daar
was 'n uitspraak van die Here waarin Hy vir Jehu gesê het: Jy sal
seuns hê tot in die vierde geslag wat op die troon van Israel sal sit. So
het dit ook gebeur. 13Sallum seun van Jabes het koning geword in die
nege en dertigste jaar van koning Ussia van Juda. Hy het 'n maand en
'n paar dae in Samaria geregeer. 14Menahem seun van Gadi het uit
Tirsa getrek en in Samaria gekom, en hy het vir Sallum seun van Jabes
in Samaria aangeval, hom doodgemaak en hom as koning opgevolg.
15Die ander verhale oor Sallum en die sameswering wat hy gesmee
het, is opgeteken in die annale van die konings van Israel. 16Destyds
het Menahem vir Tifsag aangeval. Omdat hulle nie die poorte vir hom
wou oopmaak nie, het hy al die inwoners van die stad en almal uit die
omgewing van Tirsa doodgemaak. Hy het al die swanger vrouens laat
oopsny. 17In die nege en dertigste regeringsjaar van koning Asarja van
Juda het Menahem seun van Gadi koning oor Israel geword en hy het
tien jaar in Samaria geregeer. 18Hy het gedoen wat verkeerd is in die
oë van die Here: hy het vir die volle duur van sy regering nie afgesien
van die sondes wat Jerobeam seun van Nebat vir Israel laat doen het
nie. 19Toe koning Pul van Assirië teen die land opgeruk het, het
Menahem vier en dertig ton silwer betaal. Pul sou hom dan

ondersteun in die handhawing van sy koningskap. 20Menahem het elke
burger in Israel 'n heffing opgelê om die koning van Assirië te kan
betaal: vyf honderd en sewentig gram silwer per man. Toe het die
koning van Assirië sy leër uit die land onttrek en teruggegaan. 21Die
ander verhale oor Menahem en alles wat hy gedoen het, is opgeteken
in die annale van die konings van Israel. 22Menahem is oorlede en sy
seun Pekahia het hom as koning opgevolg. 23In die vyftigste
regeringsjaar van koning Asarja van Juda het Pekahia seun van
Menahem koning oor Israel geword en hy het twee jaar in Samaria
geregeer. 24Hy het gedoen wat verkeerd is in die oë van die Here; hy
het nie afgesien van die sondes wat Jerobeam seun van Nebat vir
Israel laat doen het nie. 25Sy adjudant, Peka seun van Remalja, het
teen hom saamgesweer en hom aangeval in die toring van die paleis in
Samaria. Met die hulp van vyftig man uit Gilead het Peka vir Argob,
Arje en die koning doodgemaak en hom as koning opgevolg. 26Die
ander verhale oor Pekahia en alles wat hy gedoen het, is opgeteken in
die annale van die konings van Israel. 27In die twee en vyftigste
regeringsjaar van koning Asarja van Juda het Peka seun van Remalja
koning oor Israel geword en hy het twintig jaar in Samaria geregeer.
28Hy het gedoen wat verkeerd is in die oë van die Here: hy het nie
afgesien van die sondes wat Jerobeam seun van Nebat vir Israel laat
doen het nie. 29Tydens die regering van koning Peka van Israel het
koning Tiglat-Pileser van Assirië die land ingeval. Hy het Ijon, Abel-
Bet-Maäka, Janoag, Kedes, Hasor, Gilead en Galilea, die hele land
Naftali, ingeneem en die inwoners het hy na Assirië toe weggevoer.
30Hosea seun van Ela het teen Peka seun van Remalja saamgesweer,
hom aangeval en doodgemaak en hom as koning opgevolg in die
twintigste regeringsjaar van Jotam seun van Ussia . 31Die ander
verhale oor Peka en alles wat hy gedoen het, is opgeteken in die
annale van die konings van Israel. 32In die tweede regeringsjaar van
koning Peka van Israel, seun van Remalja, het Jotam seun van koning
Ussia van Juda op die troon gekom. 33Hy was vyf en twintig toe hy
koning geword het en hy het sestien jaar in Jerusalem geregeer. Sy ma
was Jerusa, 'n dogter van Sadok. 34Jotam het gedoen wat reg is in die
oë van die Here en hy het in alles die voorbeeld van sy pa gevolg.
35Die volk het egter nie afgesien van die hoogtes nie: hulle het nog
diereoffers en wierookoffers op die hoogtes gebring. Jotam het die
boonste poort van die huis van die Here laat bou. 36Die ander verhale
oor Jotam en wat hy gedoen het, is opgeteken in die annale van die
konings van Juda. 37In daardie tyd het die Here vir die eerste keer vir
koning Resin van Aram en vir Peka seun van Remalja gestuur om Juda
aan te val. 38Jotam is oorlede, en hy is in die familiegraf by sy
voorvaders begrawe in die Dawidstad. Sy seun Agas het hom as
koning opgevolg.

II KONINGS 16

1In die sewentiende regeringsjaar van Peka seun van Remalja het Agas
seun van koning Jotam van Juda op die troon gekom. 2Agas was
twintig toe hy koning geword het en hy het sestien jaar in Jerusalem
geregeer. Hy het nie gedoen wat reg is in die oë van die Here sy God
soos sy voorvader Dawid nie. 3Hy het die pad geloop van die konings
van Israel. Hy het selfs sy seun verbrand volgens die afskuwelike
gebruike van die heidennasies wat deur die Here voor die Israeliete uit
verdryf is. 4Hy het diereoffers en wierookoffers gebring op die hoogtes
en op die rante en onder elke groen boom. 5Destyds het koning Resin
van Aram en koning Peka van Israel, seun van Remalja, opgetrek om
teen Jerusalem te veg. Hoewel hulle vir Agas beleër het, kon hulle nie
'n geveg afdwing nie. 6In daardie tyd het koning Resin van Aram die
stad Elat vir Aram herower en die Judeërs daaruit verdryf. Arameërs
het in Elat ingetrek en woon tot vandag toe daar. 7Toe stuur Agas 'n
boodskap na koning Tiglat-Pileser van Assirië: Ek is u onderdaan en
seun. Ruk op en bevry my uit die mag van die koning van Aram en
van die koning van Israel, hulle val my aan. 8Agas het die silwer en die
goud wat in die huis van die Here en in die skatkamers van die paleis
was, gevat en as geskenk aan die koning van Assirië gestuur. 9Die
koning van Assirië het aan sy versoek voldoen en teen Damaskus
opgetrek. Hy het die stad verower en die bevolking na Kir toe
weggevoer; vir Resin het hy doodgemaak. 10Koning Agas het hierna
Damaskus toe gegaan om vir koning Tiglat-Pileser van Assirië te
ontmoet. Nadat Agas 'n altaar gesien het wat daar in Damaskus
gestaan het, het hy aan die priester Urija 'n afbeelding en 'n model
daarvan gestuur om dit getrou na te maak. 11Die priester Urija het die
altaar gebou in ooreenstemming met koning Agas se aanwysings uit
Damaskus. Die priester Urija het dit presies so gemaak nog voordat die
koning uit Damaskus aangekom het. 12Toe die koning van Damaskus af
kom en die altaar sien, het hy nader gegaan en op die altaar geklim.
13Hy het sy brandoffer en sy graanoffer gebring, sy drankoffer
uitgegiet en die bloed van die maaltydoffers ten behoewe van homself
teen die altaar uitgegooi. 14Die bronsaltaar ter ere van die Here het hy
van die voorkant van die tempel af, tussen die altaar en die huis van
die Here uit, verskuif na die noordekant van die altaar toe. 15Koning
Agas het die priester Urija beveel: Steek die oggendbrandoffer en die
aandgraanoffer aan die brand op die groot altaar en ook die koning se
brandoffer en graanoffer, die brandoffer van die landsburgers, hulle
graanoffers en hulle drankoffers. Die bloed van elke brandoffer en van
elke ander diereoffer moet julle teen die groot altaar uitgiet. Die
bronsaltaar sal myne bly om die wil van God te wete te kom. 16Die

priester Urija het alles gedoen wat koning Agas hom beveel het.
17Koning Agas het die sluitplate van die waentjies verwyder en die
waskomme van hulle af geneem en die waterbak het hy opgelig van
die beeste af wat van brons gemaak is, en op 'n klipvloer gesit. 18Die
oordekte gang vir die sabbat wat hulle by die tempel gebou het, en die
buitenste ingang vir die koning het hy ter wille van die koning van
Assirië van die huis van die Here af verwyder. 19Die ander verhale oor
Agas en wat hy gedoen het, is opgeteken in die annale van die konings
van Juda. 20Agas is oorlede, en hy is begrawe by sy voorvaders in die
familiegraf in die Dawidstad. Sy seun Hiskia het hom as koning
opgevolg.

II KONINGS 17

1In die twaalfde regeringsjaar van koning Agas van Juda het Hosea
seun van Ela koning geword en hy het nege jaar in Samaria oor Israel
geregeer. 2Hy het gedoen wat verkeerd is in die oë van die Here, maar
hy was nie so erg soos die konings van Israel voor hom nie. 3Toe
koning Salmaneser van Assirië teen hom opgeruk het, het hy hom aan
die koning van Assirië onderwerp en aan hom belasting betaal. 4Die
koning van Assirië het uitgevind dat Hosea teen hom saamsweer
deurdat hy gesante na koning So van Egipte gestuur het en nie die
jaarlikse belasting aan die koning van Assirië betaal het nie. Daarom
het hy vir Hosea laat vang en hom in die tronk opgesluit, 5die hele
land binnegeval en opgeruk na Samaria toe wat hy drie jaar lank
beleër het. 6In die negende regeringsjaar van Hosea het die koning van
Assirië Samaria ingeneem en het hy die Israeliete na Assirië toe
weggevoer. Sommige het hy in die stad Galag gevestig, ander aan die
Gaborrivier in Gosan, en in die stede van Medië. 7Dit het gebeur
omdat die Israeliete gesondig het teen die Here hulle God wat hulle
uit Egipte laat wegtrek het, onder die mag uit van die farao, koning
van Egipte. Maar hulle het ander gode vereer 8en geleef volgens die
gebruike van die nasies wat deur die Here verdryf is om vir die
Israeliete plek te maak, gebruike wat deur die konings van Israel
nagevolg is. 9Die Israeliete het die Here hulle God dinge toegedig wat
nie waar is nie en toe vir hulle hoogtes gebou oral waar hulle gewoon
het, van plekke af waar net 'n wagtoring was, tot in die vestingstede.
10Hulle het klippilare en gewyde pale opgerig op elke hoë rant en
onder elke groen boom. 11Op elke hoogte het hulle wierookoffers
gebring net soos die nasies wat deur die Here verdryf is om vir die
Israeliete plek te maak. Met die verkeerde dinge wat hulle gedoen het,
het hulle die Here uitgetart. 12Hulle het die stinkende afgode gedien
wat die Here hulle uitdruklik verbied het. 13Die Here het Israel en
Juda deur elke profeet en siener gewaarsku: Bekeer julle van julle
verkeerde paaie. Kom my gebooie en voorskrifte na volgens die hele
wet wat Ek julle voorvaders beveel het, wat Ek deur my dienaars die
profete aan julle gegee het. 14Maar hulle wou nie luister nie; hulle was
net so hardkoppig soos hulle voorvaders wat ook nie op die Here hulle
God vertrou het nie. 15Hulle het sy voorskrifte en sy verbond verwerp
wat Hy met hulle voorvaders gemaak het. Sy waarskuwings het hulle
in die wind geslaan, hulle het agter afgode aangeloop wat niks is nie
en so het hulle self niks geword. Hulle het geleef net soos die
heidennasies om hulle, iets wat die Here hulle beveel het om nie te
doen nie. 16Al die gebooie van die Here hulle God het hulle links laat
lê: hulle het twee kalwerbeelde laat giet, 'n Asjerabeeld gemaak, voor

elke hemelliggaam gebuig en vir Baäl gedien. 17Die volk het hulle
seuns en dogters as offers laat verbrand en hulleself besig gehou met
waarsêery en toekomsvoorspelling. Met volkome oorgawe het hulle
gedoen wat verkeerd is in die oë van die Here en Hom uitgetart. 18Die
Here het so toornig op Israel geword dat Hy hulle verwerp het. Net die
stam Juda het oorgebly. 19Maar ook Juda het die gebooie van die Here
hulle God nie gehou nie: hulle het die praktyke van Israel nagevolg.
20Daarom het die Here die hele nageslag van die aartsvader Israel
verwerp. Die Here het hulle verdruk deur hulle oor te gee in die mag
van plunderaars totdat Hy hulle finaal verwerp het. 21Hy het Israel
afgeskeur van die koningshuis van Dawid, sodat hulle Jerobeam seun
van Nebat koning gemaak het. Jerobeam het Israel van die Here
losgemaak en hulle tot vreeslike sondes verlei. 22Die Israeliete het
volhard in al die sondes wat Jerobeam gedoen het; hulle het dit nie
laat vaar nie. 23Uiteindelik het die Here hulle laat vaar soos Hy hulle
deur al sy dienaars, die profete, gewaarsku het. Hy het Israel uit sy
land na Assirië toe laat wegvoer, waar hulle vandag nog is. 24Die
koning van Assirië het inwoners van Babel, Kuta, Awwa, Hamat en
Sefarwajim af gebring, en hulle in die stede van Samaria gevestig in
die plek van die Israeliete. Hierdie mense het Samaria oorgeneem en
in die stede daar gaan woon. 25Aan die begin van hulle verblyf het
hulle die Here nie vereer nie, daarom het die Here leeus op hulle
losgelaat wat onder hulle gemaai het. 26Toe is die koning van Assirië
meegedeel: Die nasies wat deur u weggevoer en in die stede van
Samaria gevestig is, weet nie hoe hulle die God van die land moet
vereer nie. Nou het Hy leeus op hulle losgelaat wat hulle doodgemaak
het. Dit het gebeur net omdat hulle nie presies weet watter verering
hulle aan die God van die land verskuldig is nie. 27Toe het die koning
van Assirië opdrag gegee dat hulle een van die priesters wat uit Israel
weggevoer is, soontoe moet bring. Hy het soontoe gegaan en daar
gaan woon om hulle die regte verering van die God van die land te
leer. 28So het een van die priesters wat uit Samaria weggevoer is,
teruggekom en in Bet-El gaan bly, en hy het hulle geleer hoe hulle die
Here moet vereer. 29Tog het elke nasie nog maar sy eie afgodsbeelde
gemaak en dit gaan neersit in die tempels op die hoogtes wat deur die
mense van Samaria gebou is, elke nasie in die stede waar hy gewoon
het. 30Die mense van Babel het vir Sukkot-Benot gemaak, die mense
van Kuta vir Nergal, die mense van Hamat vir Asima, 31die Awwiete
vir Nibgas en Tartak. Die Sefarwajiete het hulle seuns verbrand ter ere
van Adrammelek en Anammelek, die gode van Sefarwajim.
32Terselfdertyd het hulle die Here vereer en uit hulle eie geledere
priesters vir die hoogtes aangewys om vir hulle diens te doen in die
heiligdomme op die hoogtes. 33Hulle het die Here vereer en ook hulle
eie gode gedien volgens die gebruik van die heidennasies waaruit

hulle weggevoer is. 34Tot vandag toe handhaaf hulle hulle vroeëre
gebruike: hulle handel nie presies volgens die voorskrifte, die
bepalings, die wet en die gebod wat die Here opgedra het aan die
kinders van Jakob nie, dié Jakob aan wie Hy die naam Israel gegee
het. 35Dit was met hulle dat die Here 'n verbond gesluit het, vir wie Hy
beveel het: Moenie ander gode vereer nie, moenie voor hulle buig nie,
moet hulle nie dien of offers vir hulle bring nie. 36Nee, net die Here
wat julle uit Egipte laat trek het deur sy groot mag en krag, moet julle
vereer; voor Hom moet julle buig en vir Hom offers bring. 37Julle moet
altyd lewe volgens die voorskrifte, die bepalings, die wet en die gebod
wat Hy vir julle neergeskryf het. Moenie ander gode dien nie. 38Die
verbond wat Hy met julle gesluit het, moet julle nie verontagsaam nie.
Moenie ander gode dien nie. 39Julle moet net die Here julle God dien.
Hy sal julle red uit die mag van al julle vyande. 40Maar hulle was
ongehoorsaam: hulle het hulle vroeëre gebruike gehandhaaf. 41Hierdie
nasies het nie net die Here vereer nie, maar ook hulle eie afgodsbeelde
gedien, en tot vandag toe nog volg ook hulle kinders en kleinkinders
hulle voorbeeld.

II KONINGS 18

1In die derde regeringsjaar van koning Hosea van Israel, seun van Ela,
het Hiskia seun van koning Agas van Juda op die troon gekom. 2Hy
was vyf en twintig toe hy koning geword het en hy het nege en
twintig jaar in Jerusalem geregeer. Sy ma was Abi, 'n dogter van
Sagaria. 3Hiskia het gedoen wat reg is in die oë van die Here en het in
alles die voorbeeld van sy voorvader Dawid gevolg. 4Hiskia het die
hoogtes laat verwoes, die klippilare laat stukkend slaan en die gewyde
pale laat afkap. Hy het ook die koperslang wat destyds deur Moses
gemaak is, laat stukkend slaan, want tot nou toe het die Israeliete die
koperslang met offers vereer. Die slang is Negustan genoem. 5Hiskia
het op die Here die God van Israel vertrou. Nie een van al die konings
van Juda voor of na Hiskia was soos hy nie. 6Hy was getrou aan die
Here en het nie van Hom af weggedraai nie. Hiskia was gehoorsaam
aan die gebooie wat die Here aan Moses gegee het. 7Die Here was by
Hiskia, en Hiskia was voorspoedig in alles wat hy onderneem het. Hy
het in opstand gekom teen die koning van Assirië en was nie meer aan
hom onderdanig nie. 8Hy het die Filistyne verslaan en hulle
teruggedryf, wagpos vir wagpos, vestingstad vir vestingstad, tot by
Gasa en die gebied daar rondom. 9In die vierde regeringsjaar van
koning Hiskia, die sewende regeringsjaar van koning Hosea van Israel,
seun van Ela, het koning Salmaneser van Assirië teen Samaria
opgetrek en die stad beleër. 10Hy het die stad na drie jaar ingeneem, in
die sesde regeringsjaar van Hiskia. In die negende regeringsjaar van
koning Hosea van Israel is Samaria verower. 11Die koning van Assirië
het die inwoners van Israel as gevangenes na Assirië toe weggevoer en
hulle hervestig in Galag en aan die Gaborrivier in Gosan en in die
stede van Medië. 12Dit was omdat die inwoners van Israel nie
gehoorsaam was aan die Here hulle God nie. Hulle het die
verbondsverpligtinge wat die Here op hulle gelê het, alles wat Moses
die dienaar van die Here hulle beveel het, oortree. Hulle was
ongehoorsaam en het die bevele nie uitgevoer nie. 13In die veertiende
regeringsjaar van koning Hiskia het koning Sanherib van Assirië al die
vestingstede in Juda aangeval en verower. 14Koning Hiskia van Juda
het toe vir die koning van Assirië in Lakis laat weet: Ek het verkeerd
gedoen. Trek u manskappe terug, ek sal betaal wat u vra. Die Assiriese
koning het koning Hiskia van Juda toe beboet met iets meer as tien
ton silwer en een ton goud. 15Hiskia moes al die silwer wat in die huis
van die Here en in die skatkamers van die paleis was, afgee.
16Terselfdertyd moes hy die goudbeslag wat hy self laat aanbring het,
van die deure van die tempel van die Here en van die deurposte
afstroop om die koning van Assirië te betaal. 17Daarna het die koning

van Assirië die hoof van sy leër en sy hoofamptenaar en sy
hoofadjudant met 'n groot leërmag uit Lakis na koning Hiskia toe in
Jerusalem gestuur. Hulle het na Jerusalem toe opgetrek en toe hulle
daar aankom, het hulle posisie ingeneem langs die kanaal van die
boonste dam, langs die pad na die Bleikveld toe. 18Hulle het na die
koning geroep, en toe het die paleisbestuurder Eljakim seun van
Gilkija, die staatsekretaris Sebna en die hoof uitvoerende beampte
Joag seun van Asaf na hulle toe gegaan. 19Toe sê die hoofadjudant vir
hulle: Sê vir Hiskia: So sê die groot koning van Assirië: Waarop berus
hierdie vertroue van jou? 20Jy dink woorde alleen is genoeg vir
strategie en militêre mag. Op wie vertrou jy dat jy in opstand is teen
my? 21Jy vertrou op Egipte, op 'n versplinterde riet wat jou in die hand
steek en jou seermaak as jy op hom leun. Dit is wat die farao, die
koning van Egipte, beteken vir almal wat op hom vertrou. 22En as julle
vir my wil sê julle vertrou op die Here julle God, dit is mos Hy wie se
hoogtes en altare Hiskia laat verwoes het toe hy vir Juda en Jerusalem
gesê het: Julle moet net by hierdie altaar in Jerusalem aanbid.' 23Wil jy
'n ooreenkoms aangaan met my koning, die koning van Assirië? Ek
gee jou twee duisend perde: sal jy die ruiters vir hulle kan voorsien?
24Hoe sal jy weerstand kan bied teen één goewerneur, één van my
koning se onbelangrikste amptenare? En dan vertrou jy op Egipte vir
strydwaens en perde! 25Buitendien, ek het nie sonder die Here
opgetrek teen hierdie plek om dit te verwoes nie; die Here het vir my
gesê: Trek op teen daardie land en verwoes dit. 26Toe sê Eljakim seun
van Gilkija, en Sebna en Joag vir die hoofadjudant: Praat tog asseblief
met ons Aramees, ons verstaan dit, maar moenie met ons Judees praat
dat die manskappe op die muur dit kan verstaan nie. 27Maar die
hoofadjudant sê vir hulle: Dink julle my koning het my net na julle
koning en na julle toe gestuur om dié dinge te sê, en nie ook na die
manne wat op die muur sit nie? Hulle sal hulle eie ontlasting moet eet
en hulle eie urine moet drink, net soos julle! 28Toe gaan staan die
hoofadjudant en hy skree hard in Judees: Luister wat die groot koning
sê, die koning van Assirië! 29So sê die koning: Moenie dat Hiskia julle
mislei nie! Hy kan julle nie uit my mag red nie. 30En moenie dat Hiskia
julle op die Here laat vertrou nie. Hy sê: Die Here sal ons sekerlik red;
dié stad sal nie oorgegee word in die mag van die koning van Assirië
nie.' 31Moenie na Hiskia luister nie, want só sê die koning van Assirië:
Maak vrede met my en kom uit na my toe, dan sal elkeen die vrugte
van sy eie wingerdstok en sy eie vyeboom eet en uit sy eie put water
drink 32tot ek kom en julle wegvat na 'n land toe net soos julle land.
Dit is 'n land met koring en wyn, 'n land met kos en wingerde, 'n land
met olyfolie en heuning. Dan sal julle lewe, julle sal nie sterwe nie.
Moenie na Hiskia luister nie. Hy bedrieg julle as hy sê die Here sal
julle red. 33Kon die gode van die ander nasies hulle lande red uit die

mag van die koning van Assirië? 34Waar is die gode van Hamat en
Arpad? Waar is die gode van Sefarwajim, Hena en Awwa? Kon hulle
Samaria uit my mag bevry? 35Wie van al die gode van die ander lande
kon sy land uit my mag red? Dan sal die Here mos nie Jerusalem uit
my mag kan red nie! 36Die manskappe het stilgebly en nie geantwoord
nie, want die koning het hulle beveel om nie te antwoord nie. 37Die
paleisbestuurder Eljakim seun van Gilkija, die staatsekretaris Sebna en
die hoof uitvoerende beampte Joag seun van Asaf het hulle klere
geskeur en is terug na Hiskia toe om hom te vertel wat die
hoofadjudant gesê het.

II KONINGS 19

1Toe koning Hiskia dit hoor, het hy ook sy klere geskeur. Hy het
rouklere aangetrek en is na die huis van die Here toe. 2Daarna stuur hy
die paleisbestuurder Eljakim, die staatsekretaris Sebna en die leiers
van die priesters, almal in rouklere, na die profeet Jesaja seun van
Amos toe. 3Hulle het vir Jesaja gesê: So sê Hiskia: Dit is 'n dag van rou.
Ons is in die moeilikheid en ons is verneder. Ons is soos vrouens wat
in die kraam is, maar nie die krag daarvoor het nie. 4Miskien sal die
Here u God let op die woorde van die hoofadjudant wat deur die
Assiriese koning gestuur is om die lewende God te smaad, en miskien
sal die Here u God hulle straf oor wat Hy moes aanhoor. Bid tog vir
die klompie van ons wat nog oor is. 5Toe koning Hiskia se amptenare
by Jesaja kom, 6sê hy vir hulle: Julle moet vir julle koning sê: So sê die
Here: Moenie bang wees oor wat jy gehoor het, hoe die amptenare
van die koning van Assirië My gelaster het nie. 7Ek gaan hom onrustig
maak, sodat hy na sy land toe sal teruggaan wanneer hy daarvandaan
'n berig kry. Ek sal hom in sy eie land laat doodmaak. 8Toe die
hoofadjudant hoor dat die koning van Assirië weg is van Lakis af, het
hy teruggegaan. Hy het die koning aangetref waar hy met 'n aanval op
Libna besig was. 9Daar het die koning van Assirië berig gekry dat
koning Tirhaka van Kus op pad is om hom aan te val. Die koning van
Assirië stuur toe weer gesante na Hiskia toe met die boodskap: 10Sê vir
koning Hiskia van Juda: Moenie dat jou God op wie jy vertrou, jou
mislei met sy versekering dat Jerusalem nie in my mag oorgegee sal
word nie. 11Jy het mos gehoor hoe die konings van Assirië die een land
na die ander verwoes het. Sal jý dan vrykom? 12Kon die gode van die
nasies wat deur my voorgangers uitgedelg is, hulle red: Gosan, Haran,
Resef, die mense van Eden in Telassar? 13Waar is die konings van
Hamat en Arpad, die konings van die stede Sefarwajim, Hena en
Awwa? 14Hiskia het die briewe wat die gesante gebring het, gevat en
gelees. Daarna het hy na die huis van die Here toe gegaan en die
briewe voor die Here oopgesprei. 15Toe het hy tot die Here gebid:
Here, God van Israel, U wat oor die gerubs troon, U alleen is God oor
al die koninkryke van die aarde, U het die hemel en die aarde gemaak.
16Hoor tog, Here, luister, kyk tog, Here, let tog op! Hoor tog wat
Sanherib gesê het; hy het U, die lewende God, in sy boodskap beledig!
17Dit is waar, Here, die konings van Assirië het nasies met lande en al
verwoes 18en hulle gode verbrand, maar dit was nie gode nie, dit was
die werk van mensehande, hout en klip; daarom is hulle vernietig.
19Here, ons God, red ons tog uit die mag van die Assiriese koning. Dan
sal al die koninkryke van die aarde besef dat U, Here, alleen God is.
20Jesaja seun van Amos het vir Hiskia 'n boodskap gestuur: So sê die

Here die God van Israel: Ek het jou gebed oor koning Sanherib van
Assirië verhoor. 21Dit is wat die Here oor Sanherib sê: Sion verag jou
en lag jou uit, Jerusalem kyk jou met minagting agterna. 22Vir wie het
jy beledig en belaster? Vir wie het jy geskreeu en uitgedaag? Die
Heilige van Israel! 23Deur jou gesante het jy die Here geminag toe jy
gesê het: Ek het met my wa teen die hoogste berge op gery, na die
toppe van die Libanon toe; ek het sy hoogste seders afgekap, sy
mooiste sipresse. Ek het sy verste skuilhoeke binnegedring, sy digste
bosse. 24Ek het na water gegrawe in ander lande en dit gedrink, met
my voetsole al die opgedamde riviere laat opdroog.' 25So sê die Here
vir jou, Sanherib: Het jy dan nie gehoor nie, Ék het dit bewerk, lank
gelede al, van die vroegste tye af het Ek dit voorberei en Ek het dit
nóú laat gebeur: jy moes vestingstede verwoes en puinhope van hulle
maak. 26Hulle inwoners was magteloos, verskrik en sonder raad, soos
veldplante, soos groen gras, soos gras op 'n huis se dak: dit verskroei
voor dit behoorlik staan. 27Of jy sit of gaan of kom, Ek weet dit, Ek
weet hoe jy teen My te kere gegaan het. 28Omdat jy dit gedoen het,
omdat Ek jou verwaande woorde moes aanhoor, sit Ek 'n haak deur
jou neus en 'n stang tussen jou tande en lei Ek jou terug op die pad
waarmee jy gekom het. 29Vir jou, Hiskia, gee Ek die volgende teken:
vanjaar sal julle die opslag eet en volgende jaar wat dan opslaan, maar
in die jaar daarna sal julle saai en oes, wingerde plant en druiwe eet.
30Dié van Juda wat die beleg oorleef het en oorgebly het, sal weer soos
plante wortel skiet en vrugte dra. 31Daar sal mense oorbly en uit
Jerusalem kom, daar sal mense vry van Sionsberg af uitgaan.
Daarvoor sal die onverdeelde trou van die Here sorg. 32Daarom, so sê
die Here oor die koning van Assirië: Hy sal nie in dié stad inkom nie,
hy sal nie 'n pyl hier afskiet nie, nie 'n skild teen die stad optel nie, nie
'n beleëringswal daarteen opgooi nie. 33Met die pad wat hy gekom het,
sal hy teruggaan en hy sal nie weer by dié stad kom nie. Dit is wat die
Here sê. 34Ek sal dié stad beskut en hom red, om my ontwil en om my
dienaar Dawid se ontwil. 35Daardie nag het 'n engel van die Here
gegaan en honderd vyf en tagtig duisend man in die Assiriese kamp
doodgemaak. Toe die Assiriërs die môre vroeg opstaan, lê die lyke
almal daar. 36Koning Sanherib van Assirië het toe kamp afgeslaan en
hy is terug Nineve toe en het daar gebly. 37Terwyl hy op 'n dag in die
tempel van sy god Nisrok aanbid het, het Adrammelek en Sar-Eser
hom met swaarde doodgesteek. Hulle het na Ararat toe gevlug, en
Sanherib se seun Esarhaddon het hom as koning opgevolg.

II KONINGS 20

1In dié tyd het Hiskia ernstig siek geword. Die profeet Jesaja seun van
Amos het na hom toe gekom en gesê: So sê die Here: Sê vir jou gesin
wat jou laaste wense is, want jy gaan sterf, jy sal nie langer lewe nie.
2Toe draai Hiskia sy gesig na die muur toe en hy bid tot die Here: 3Ag,
Here, neem tog in ag dat ek voor U in trou en met volle oorgawe
geleef het en dat ek gedoen het wat reg is in u oë. Hiskia het bitterlik
gehuil. 4Jesaja was nog nie die binneplein van die stad oor nie toe die
woord van die Here tot hom kom en sê: 5Gaan terug en sê vir Hiskia,
die leier van my volk: So sê die Here, die God van jou voorvader
Dawid: Ek het jou gebed verhoor, Ek het jou trane gesien. Ek gaan jou
gesond maak, en jy sal oormôre weer na die huis van die Here toe kan
gaan. 6Ek sal jou lewe met vyftien jaar verleng en jou en dié stad red
uit die mag van die koning van Assirië. Ek sal dié stad beskerm, om
my ontwil en om my dienaar Dawid se ontwil. 7Jesaja het toe opdrag
gegee dat hulle 'n vyekoek moet bring en op die sweer moet sit, en die
koning het beter geword. 8Toe vra Hiskia vir Jesaja: Wat is die teken
dat die Here my sal gesond maak en dat ek oormôre weer na die huis
van die Here toe sal gaan? 9Jesaja het geantwoord: Die Here gee jou
die volgende teken dat Hy sal doen wat Hy gesê het: moet die
skaduwee tien trappe vorentoe gaan of tien terugkom? 10Hiskia sê toe:
Dit is maklik vir die skaduwee om tien trappe vorentoe te skuif. Nee,
laat dit tien trappe terugkom. 11Die profeet Jesaja het die Here
aangeroep, en Hy het die skaduwee wat reeds teen die trap van Agas
afgesak het, tien trappe laat terugskuif. 12In dié tyd het koning
Merodak-Baladan van Babel, seun van Baladan, briewe en geskenke na
Hiskia toe gestuur omdat hy gehoor het van Hiskia se siekte. 13Hiskia
het die gesante te woord gestaan en hulle daarna al sy skatkamers
gewys met die silwer, die goud, die kruie en die geurige olie, sy
wapenkamer en alles wat in sy voorraadkamers was. Daar was niks in
sy paleis en in sy koninkryk wat Hiskia die gesante nie laat sien het
nie. 14Toe kom die profeet Jesaja na koning Hiskia toe en vra vir hom:
Wat het daardie mense gesê en waarvandaan kom hulle? Hiskia het
geantwoord: Uit 'n ver land, uit Babel. 15Wat het hulle in jou paleis
gesien? vra Jesaja. En Hiskia antwoord: Hulle het alles gesien wat in
my paleis is. Daar is niks van my skatte wat hulle nie gesien het nie.
16Toe sê Jesaja vir Hiskia: Luister wat sê die Here: 17Daar kom 'n tyd
dat alles wat in jou paleis is, weggedra sal word na Babel toe, al die
skatte wat jou voorvaders en jy versamel het. Daar sal niks oorbly nie,
sê die Here. 18Van jou eie seuns wat uit jou gebore is, sal gevat word,
en hulle sal diens doen in die paleis van die koning van Babel. 19Hiskia
het vir Jesaja gesê: Die woord van die Here wat jy aan my oorgedra

het, is goed. Hiskia het bygevoeg: As daar maar net in my tyd vrede
en veiligheid is! 20Die ander verhale oor Hiskia, oor sy moedige
optrede en oor die dam en die kanaal wat hy gebou het om die water
in die stad in te bring, is opgeteken in die annale van die konings van
Juda. 21Hiskia is oorlede, en sy seun Manasse het hom as koning
opgevolg.

II KONINGS 21

1Manasse was twaalf toe hy koning geword het, en hy het vyf en vyftig
jaar in Jerusalem geregeer. Sy ma was Gefsiba. 2Hy het gedoen wat
verkeerd is in die oë van die Here en het die afskuwelike optrede van
die heidennasies nagevolg wat deur die Here verdryf is om vir die
Israeliete plek te maak. 3Hy het die hoogtes wat deur Hiskia, sy pa,
verwoes is, weer opgebou, altare vir Baäl opgerig, 'n Asjerabeeld
gemaak soos koning Agab van Israel gedoen het en al die
hemelliggame aanbid en gedien. 4Hy het selfs afgodsaltare gebou in
die huis van die Here, die plek waarvan die Here gesê het: In
Jerusalem wil Ek my Naam vestig. 5In die twee voorhowe van die huis
van die Here het hy altare vir al die hemelliggame gebou. 6Hy het sy
eie seun as offer verbrand, hom besig gehou met goëlery, waarsêery
en toordery, en meegedoen aan die oproep en raadpleging van geeste.
Hy het baie verkeerde dinge gedoen in die oë van die Here en Hom
uitgetart. 7Die Asjerabeeld wat hy laat maak het, het hy opgestel
binne-in die tempel, die plek waarvan die Here vir Dawid en sy seun
Salomo gesê het: In hierdie tempel en in Jerusalem wat Ek onder al
die Israelitiese stamme uitgekies het, vestig Ek my Naam vir altyd. 8As
Israel alles doen wat Ek hulle beveel het, in ooreenstemming met die
hele wet wat my dienaar Moses vir hulle neergelê het, sal Ek hulle
voete stewig geplant hou op die grond wat Ek aan hulle voorvaders
gegee het. 9Maar hulle het nie geluister nie. Manasse het Juda die
verkeerde pad laat loop, sodat hulle erger aangegaan het as die nasies
wat deur die Here uitgeroei is om vir Israel plek te maak. 10Die Here
het deur sy dienaars, die profete, gesê: 11Omdat koning Manasse van
Juda hierdie afskuwelike dinge gedoen het en erger aangegaan het as
al die Amoriete voor sy tyd, en hy ook vir Juda laat sondig het met sy
stinkende afgode, 12daarom, so sê die Here die God van Israel: Ek gaan
nou rampe bring oor Jerusalem en Juda wat elkeen wat daarvan hoor,
se twee ore sal laat tuit. 13Ek gaan Jerusalem met dieselfde maat meet
as dié waarmee Ek Samaria en die koningshuis van Agab gemeet het;
Ek gaan Jerusalem skoonvee soos 'n mens 'n skottel skoonvee en dan
omkeer. 14Wat oor is van die volk wat aan My behoort, gaan Ek
verwerp en hulle oorgee in die mag van hulle vyande. Hulle sal deur
al hulle vyande geplunder en uitgeroei word. 15Dit sal gebeur omdat
hulle gedoen het wat verkeerd is in my oë en My uitgetart het van die
dag af dat hulle voorvaders uit Egipte getrek het tot vandag toe.
16Behalwe die sonde wat Manasse Juda laat doen het, wat verkeerd
was in die oë van die Here, het Manasse ook nog baie onskuldige
mense laat doodmaak. Jerusalem was van hoek tot kant vol bloed.
17Die ander verhale oor Manasse en alles wat hy gedoen het, en die

sonde wat hy gedoen het, is opgeteken in die annale van die konings
van Juda. 18Manasse is oorlede, en hy is begrawe in die tuin by sy
paleis, die tuin van Ussa. Sy seun Amon het hom as koning opgevolg.
19Amon was twee en twintig toe hy koning geword het, en hy het twee
jaar in Jerusalem geregeer. Sy ma was Mesullemet, 'n dogter van
Garus, uit Jotba. 20Amon het gedoen wat verkeerd is in die oë van die
Here, net soos Manasse, sy pa, gedoen het. 21Hy het in alles die
voorbeeld van sy pa gevolg, die stinkende afgode gedien wat deur sy
pa gedien is, en hulle aanbid. 22Hy het die Here die God van sy
voorvaders verlaat en nie die wil van die Here gedoen nie.
23Amptenare van koning Amon het 'n sameswering teen hom gesmee
en hom in sy paleis doodgemaak. 24Daarna het die burgers van die
land almal doodgemaak wat saamgesweer het teen koning Amon, en
hulle het sy seun Josia in sy plek koning gemaak. 25Die ander verhale
oor Amon en wat hy gedoen het, is opgeteken in die annale van die
konings van Juda. 26Hy is begrawe in sy graf in die tuin van Ussa, en
sy seun Josia het hom as koning opgevolg.

II KONINGS 22

1Josia was ag jaar toe hy koning geword het, en hy het een en dertig
jaar in Jerusalem geregeer. Sy ma was Jedida, 'n dogter van Adaja uit
Boskat. 2Josia het gedoen wat reg is in die oë van die Here. Hy het in
alles die pad van sy voorvader Dawid geloop en daar nie links of regs
van afgewyk nie. 3In die agtiende jaar van sy regering het Josia die
staatsekretaris Safan, seun van Asalja seun van Mesullam, na die huis
van die Here toe gestuur met die opdrag: 4Gaan na die hoëpriester
Gilkija toe en laat hy die geld gereed kry wat ingebring is vir die huis
van die Here, dié wat deur die drumpelwagte by die volk ingesamel is.
5Die geld moet oorhandig word aan die mense wat vir die werk aan
die huis van die Here moet sorg. Hulle moet daarmee die werkers
betaal wat die huis van die Here moet herstel: 6die vakmanne, die
bouwerkers, die messelaars; hulle moet hout en gekapte klip koop om
die tempel te herstel. 7Daar hoef nie van hulle rekenskap gevra te
word van die geld wat aan hulle oorhandig word nie, want hulle is
betroubaar. 8Die hoëpriester Gilkija sê toe vir die staatsekretaris Safan:
Ek het die wetboek in die huis van die Here gekry. Hy het die wetboek
aan Safan oorhandig, en dié het dit gelees 9en by die koning verslag
gaan doen: U amptenare het die geld wat hiervoor in die tempel
beskikbaar was, uitgetel en dit oorhandig aan die mense wat vir die
werk aan die huis van die Here moet sorg. 10Die staatsekretaris Safan
het ook aan die koning die mededeling gedoen: Die priester Gilkija het
my 'n boek gegee, en Safan het vir die koning gelees wat daarin staan.
11Toe die koning hoor wat die wetboek sê, het hy sy klere geskeur 12en
opdrag gegee aan die priester Gilkija, aan Agikam seun van Safan, aan
Akbor seun van Miga, aan die staatsekretaris Safan en aan Asaja die
hoofamptenaar van die koning: 13Gaan raadpleeg die Here namens my
en namens die hele volk Juda. Raadpleeg Hom oor die inhoud van
hierdie boek wat gekry is. Ons voorvaders was ongehoorsaam aan die
eise van hierdie boek en het nie gehandel in ooreenstemming met
alles wat daarin staan nie. Daarom is die toorn van die Here wat teen
ons gaan ontvlam, groot. 14Die priester Gilkija en Agikam, Akbor,
Safan en Asaja is toe na die profetes Gulda toe. Sy was die vrou van
die klerebewaarder Sallum seun van Tikwa, seun van Gasra, en het in
die nuwe deel van Jerusalem gewoon. Hulle het haar vertel, 15en sy
het geantwoord: So sê die Here die God van Israel: Sê vir die man wat
julle na my toe gestuur het: 16So sê die Here: Ek bring onheil oor
hierdie plek en oor sy inwoners, al die oordele in die boek wat die
koning van Juda gelees het, 17want hulle het My verlaat. Hulle het
offers gebring vir ander gode en My uitgetart met allerhande maaksels
van hulle eie hande. My toorn ontvlam teen hierdie plek, die vlam sal

nie geblus word nie. 18Maar sê vir die koning van Juda wat vir julle
gestuur het om die Here te raadpleeg: So sê die Here die God van
Israel: Ek het daarop ag geslaan dat jy in jou hart geraak is deur die
woorde wat jy gehoor het en dat jy jou klere geskeur en gehuil het
voor My, en dat jy berou getoon het voor My, die Here, toe jy hoor
wat Ek sê oor hierdie plek en sy inwoners, naamlik dat verwoesting en
straf oor hulle kom, sê die Here. 19Daarom sal Ek jou in vrede laat
sterwe en in jou graf laat ingaan; jy sal niks van al die onheil wat Ek
oor hierdie plek bring, self beleef nie.

II KONINGS 23

1Die afvaardiging het so aan die koning gerapporteer, en hy het al die
leiers van Juda en Jerusalem by hom laat bymekaarkom. 2Daarna is
die koning na die huis van die Here toe met al die mense van Juda by
hom en ook die inwoners van Jerusalem, die priesters en die Leviete,
al die mense, groot en klein. Daar het hy alles aan hulle voorgelees
wat in die boek van die verbond gestaan het wat in die huis van die
Here gekry is. 3Toe het die koning op sy plek gaan staan en 'n verbond
met die Here gesluit en beloof om die Here te volg en sy gebooie,
verordeninge en voorskrifte met sy hele hart en siel te gehoorsaam en
om die bepalings van die verbond soos dit in hierdie boek vasgelê is,
na te kom. Die hele volk het die verbond aanvaar. 4Koning Josia het
aan die hoëpriester Gilkija, aan die priesters net onder hom en aan die
drumpelwagte opdrag gegee om uit die tempel van die Here al die
goed te bring wat vir Baäl en Asjera en al die hemelliggame gemaak
is. Hulle moes dit verbrand buite Jerusalem op die gelyktes langs die
Kedron en die as na Bet-El toe vat. 5Josia het die afgodspriesters
afgesit wat deur die konings van Juda aangestel is en wat offers
gebring het op die hoogtes, in die stede van Juda en in die omgewing
van Jerusalem. Hy het ook 'n einde gemaak aan dié wat geoffer het vir
Baäl en vir die son en die maan en die diereriem en al die ander
hemelliggame. 6Hy het die Asjera uit die huis van die Here laat bring
na die Kedronspruit toe buite Jerusalem, dit daar laat verbrand en laat
fynstamp. Die as het hy laat weggooi op die grafte van die gewone
mense. 7Hy het die manlike prostitute se kamers by die huis van die
Here laat afbreek waarin die vroue klere geweef het vir die diens van
Asjera. 8Verder het Josia al die priesters uit die stede van Juda laat
bring en die hoogtes waarop die priesters geoffer het, laat ontwy, van
Geba af tot by Berseba. Hy het die hoogtes wat by die poorte was, laat
afbreek, ook die een by die poort van die stadsbevelvoerder Josua, aan
die linkerkant as 'n mens die stadspoort binnegaan. 9Josia het nie die
priesters wat by die hoogtes geoffer het, by die altaar van die Here in
Jerusalem laat kom nie, maar hulle kon saam met hulle ampsgenote
ongesuurde brood eet. 10Hy het die offerplek wat in die Ben-
Hinnomdal was, laat ontwy, sodat niemand meer sy seun of dogter as
offer vir Molek kon verbrand nie. 11Die perdebeelde wat deur die
konings van Juda ter verering van die son opgestel is, het hy laat
verwyder. Hulle het gestaan by die ingang van die huis van die Here,
by die kamer van die amptenaar Netan-Melek aan die binneplein. Die
sonwa het hy laat verbrand. 12Die altare wat deur die konings van
Juda gebou is op die dak van die bovertrek van Agas, en die altare
wat deur Manasse in die twee voorhowe van die huis van die Here

gebou is, is deur die koning afgebreek. Hy het hulle net daar laat
stukkend slaan en die puin laat weggooi in die Kedronvallei. 13Verder
het die koning die hoogtes laat ontwy wat oos van Jerusalem, suid van
die berg van verwoesting, was en wat deur koning Salomo van Israel
opgerig is vir die verering van Astarte, die veragtelike godin van die
Sidoniërs, Kemos, die veragtelike god van Moab, en Milkom die
afskuwelike god van die Ammoniete. 14Hy het die klippilare laat
stukkend slaan, die gewyde pale laat afkap en op hulle plekke
mensbene laat gooi. 15Selfs die altaar in Bet-El, die hoogte wat deur
Jerobeam seun van Nebat ingerig is toe hy vir Israel laat sondig het,
selfs dié altaar en dié hoogte is deur Josia laat afbreek. Hy het die
hoogte laat afbrand en fynslaan en die Asjera laat verbrand. 16Toe hy
omdraai, sien Josia die grafte daar teen die berg. Hy het die bene uit
die grafte laat uithaal en hulle op die altaar laat verbrand. So het hy
die altaar laat ontwy in ooreenstemming met die woord van die Here
wat destyds deur die man van God aangekondig is.17Daarna sê Josia:
Watter grafsteen sien ek daar? en die mense van die stad sê vir hom:
Dit is die graf van die man van God wat uit Juda gekom en voorspel
het presies wat u met die altaar van Bet-El gedoen het. 18Toe sê hy:
Laat hom rus, moenie sy bene versteur nie. Hulle het toe sy bene en
die bene van die profeet wat uit Samaria gekom het, met rus gelaat.
19Josia het verder al die heiligdomme wat deur die konings van Israel
op die hoogtes by die stede van Samaria gebou is om die Here uit te
tart, laat opruim. Hy het met hulle gemaak soos hy in Bet-El gedoen
het. 20Al die priesters wat daar op die hoogtes diens gedoen het, het hy
op die altare laat slag en mensbene op die altare laat verbrand.
Daarna is hy terug Jerusalem toe. 21Daarna het die koning die volk
beveel: Vier die paasfees tot eer van die Here julle God soos dit
voorgeskryf is in hierdie boek van die verbond. 22'n Paasfees soos
hierdie is nie gevier van die tyd van die leiers af wat oor Israel
geregeer het nie, ook nie tydens die regering van die konings van
Israel en Juda nie. 23Hierdie paasfees tot eer van die Here is in die
agtiende regeringsjaar van koning Josia in Jerusalem gevier. 24Josia
het ook die dodebesweerders en die waarsêers, die afgodsbeelde, al
die stinkende en veragtelike afgode wat in Juda en Jerusalem te sien
was, uitgeroei. So het hy voldoen aan die eise van die wet soos dit
opgeteken was in die boek wat die priester Gilkija in die huis van die
Here gekry het. 25Daar was nie voor hom nog so 'n koning soos hy wat
hom tot die Here bekeer het met sy hele hart en siel en met al sy
kragte in ooreenstemming met die hele wet van Moses nie, en ná hom
was daar ook nie so 'n koning soos hy nie. 26Die Here het egter nie sy
hewige toorn teen Juda laat vaar nie. Hy het toornig gebly oor
Manasse se uittartende optrede teen Hom. 27Hy het gesê: Ek sal Juda
ook uit my teenwoordigheid verwyder, net soos Ek Israel verwyder

het. Ek sal hierdie stad, Jerusalem, wat Ek uitverkies het, verwerp, en
ook die tempel waarvan Ek gesê het: My Naam sal daar wees. 28Die
ander verhale oor Josia en alles wat hy gedoen het, is opgeteken in die
annale van die konings van Juda. 29In sy tyd was die farao koning
Neko van Egipte op pad na die koning van Assirië toe aan die Eufraat.
Koning Josia het teen die farao opgetrek, maar die farao het hom met
die bymekaarkom in Megiddo doodgemaak. 30Sy lyfwagte het sy lyk
op 'n wa gesit en na Jerusalem toe gebring. Daar het hulle hom in sy
graf begrawe. 31Joahas was drie en twintig toe hy koning geword het
en hy het drie maande in Jerusalem geregeer. Sy ma was Gamutal, 'n
dogter van Jeremia uit Libna. 32Joahas het gedoen wat verkeerd is in
die oë van die Here en in alles die voorbeeld van sy voorvaders
gevolg. 33Farao Neko het vir Joahas gevang en in Ribla, in Hamat, in
die tronk gehou sodat hy nie in Jerusalem kon regeer nie. Neko het
die land beboet met drie en 'n halwe ton silwer en vier en dertig
kilogram goud. 34Daarna het farao Neko vir Eljakim seun van Josia
koning gemaak in sy pa se plek, en sy naam verander na Jojakim.
Neko het vir Joahas na Egipte toe gevat, en hy is daar dood. 35Jojakim
het die goud en die silwer aan die farao betaal. Om te betaal wat die
farao geëis het, moes hy die land aanslaan. Hy het die goud en die
silwer van die burgers van die land geëis, van elkeen volgens sy
aanslag, en dit aan farao Neko betaal. 36Jojakim was vyf en twintig toe
hy koning geword het, en hy het elf jaar in Jerusalem geregeer. Sy ma
was Sebida, 'n dogter van Pedaja uit Ruma. 37Jojakim het gedoen wat
verkeerd is in die oë van die Here en het in alles die voorbeeld van sy
voorvaders gevolg.

II KONINGS 24

1In dié tyd het koning Nebukadnesar van Babel teen Jojakim opgetrek.
Jojakim was drie jaar aan hom onderhorig en daarna het hy teen
Nebukadnesar in opstand gekom. 2Die Here het bendes Galdeërs,
Arameërs, Moabiete en Ammoniete teen Jojakim gestuur. Hy het hulle
gestuur om Juda uit te roei, in ooreenstemming met wat die Here deur
sy dienaars die profete gesê het. 3Dit het met Juda gebeur op bevel van
die Here, omdat Hy Juda uit sy teenwoordigheid wou verwyder oor
die sonde van Manasse, oor alles wat hy gedoen het, 4ook oor die
mense wat hy onskuldig laat doodmaak het. Jerusalem was vol van
die bloed van onskuldige mense, en die Here wou dit nie vergewe nie.
5Die ander verhale oor Jojakim en alles wat hy gedoen het, is
opgeteken in die annale van die konings van Juda. 6Jojakim is oorlede,
en sy seun Jojagin het hom as koning opgevolg. 7Die koning van
Egipte het nie weer 'n veldtog buite sy land aangepak nie, want die
koning van Babel het die gebied van Egiptespruit af tot aan die
Eufraat verower, die hele gebied wat voorheen aan die koning van
Egipte behoort het. 8Jojagin was agtien toe hy koning geword het en
hy het drie maande in Jerusalem geregeer. Sy ma was Negusta, 'n
dogter van Elnatan uit Jerusalem. 9Jojagin het gedoen wat verkeerd is
in die oë van die Here en het in alles die voorbeeld van sy pa gevolg.
10In dié tyd het die leër van koning Nebukadnesar van Babel 'n aanval
op Jerusalem begin en die stad beleër. 11Nebukadnesar het self na die
stad toe gekom terwyl sy soldate dit beleër het. 12Koning Jojagin van
Juda het hom oorgegee aan die koning van Babel, hy, sy ma, sy
lyfwag, sy amptenare en sy offisiere. Jojagin is deur die koning van
Babel gevange geneem in sy agste regeringsjaar. 13Nebukadnesar het,
soos die Here vantevore gesê het, al die skatte van die huis van die
Here en die skatte van die paleis gevat en hy het al die goue goed
stukkend geslaan wat koning Salomo van Israel vir die tempel van die
Here laat maak het. 14Nebukadnesar het die hele Jerusalem
weggevoer: al die amptenare, al die soldate, tien duisend gevangenes,
ook die vakmanne en die smede. Niemand het agtergebly nie behalwe
die armstes van die landsbevolking. 15Hy het vir Jojagin na Babel toe
weggevoer. Hy het ook die koninginmoeder, die vrouens van die
koning, sy offisiere en die belangrikste mense in die land van
Jerusalem af na Babel toe in ballingskap weggevoer. 16Die koning van
Babel het al die weerbare manne gevange weggevoer na Babel toe, al
die soldate, sewe duisend, en ook nog duisend vakmanne en smede.
17Hy het vir Mattanja, 'n oom van Jojagin, in sy plek koning gemaak
en sy naam verander na Sedekia. 18Sedekia was een en twintig toe hy
koning geword het en hy het elf jaar in Jerusalem geregeer. Sy ma was

Gamutal, 'n dogter van Jeremia uit Libna. 19Sedekia het gedoen wat
verkeerd is in die oë van die Here en het in alles die voorbeeld van
Jojakim gevolg.

II KONINGS 25

1Die toorn van die Here was op Jerusalem en Juda; Hy wou hulle
wegvee uit sy teenwoordigheid uit. Sedekia het in opstand gekom teen
die koning van Babel, en in die negende regeringsjaar van Sedekia, op
die tiende dag van die tiende maand, het koning Nebukadnesar van
Babel met sy hele leër met 'n aanval op Jerusalem begin. Hy het kamp
opgeslaan by die stad en 'n beleëringswal rondom die stad gebou. 2Die
stad is beleër tot in die elfde regeringsjaar van koning Sedekia. 3Teen
die negende dag van die vierde maand was die hongersnood in die
stad so erg dat daar nie meer kos vir die bevolking was nie. 4Toe is
daar 'n opening in die muur gebreek, en al die soldate het in die nag
gevlug deur die poort tussen die twee mure langs die Koningstuin ten
spyte daarvan dat daar Galdeërs rondom die stad was. Die soldate het
in die rigting van die Jordaanvallei gevlug, 5maar die Galdese leër het
die koning agtervolg en hom ingehaal op die Jerigovlakte. Sy hele leër
was toe al uitmekaargejaag, weg van hom af, 6en hy is gevang en na
die koning van Babel toe in Ribla gevat. Hy is verhoor, 7en toe het
hulle sy seuns voor sy oë geslag, sý oë uitgesteek, hom met
bronskettings geboei en na Babel toe gevat. 8In die vyfde maand, op
die sewende van die maand, in die negentiende regeringsjaar van
koning Nebukadnesar van Babel het Nebusaradan by Jerusalem
aangekom. Hy was hoof van die lyfwag en amptenaar van die koning
van Babel. 9Hy het die huis van die Here, die paleis en al die huise in
Jerusalem, elke groot gebou, afgebrand. 10Al die Galdese soldate wat
onder sy bevel was, het die muur om Jerusalem afgebreek. 11Die
mense wat in die stad oor was, ook dié wat na die koning van Babel
toe oorgeloop het, al wat van die groot stadsbevolking oorgebly het, is
gevange weggevoer deur Nebusaradan die hoof van die lyfwag. 12Net
die armste mense van die land het hy laat agterbly om die wingerde
en die lande te bewerk. 13Die Galdeërs het die bronspilare, die
waentjies en die bronswaterbak wat by die huis van die Here was,
stukkend geslaan en die brons na Babel toe gevat. 14Hulle het die
potte, die skoppe, die skêre en die panne saamgevat, en al die ander
bronsgoed wat in die tempeldiens gebruik is. 15Die hoof van die lyfwag
het ook die vuurpanne en die komme vir besprinkeling buitgemaak,
alles wat goud of silwer was. 16Die brons van die twee pilare, die
waterbak en die waentjies wat deur Salomo vir die huis van die Here
gemaak is, was soveel dat dit nie geweeg kon word nie. 17Elke pilaar
was ag meter, en die bronskapiteel bo-op was een en 'n derde meter
hoog. Die rooster met die granate om die kapiteel was heeltemal van
brons. Die ander pilaar en sy rooster was dieselfde. 18Die hoof van die
lyfwag het die hoëpriester Seraja, die priester tweede in rang, Sefanja,

en die drie drumpelwagte gevange saamgevat. 19In die stad het hy die
offisier gevange geneem wat in bevel was van die soldate. Daar was
ook nog vyf van die koning se vertrouelinge in die stad, die sekretaris
van die hoof van die leër wat vir die oproep van die burgers
verantwoordelik was, en sestig van die burgers. 20Nebusaradan, die
hoof van die lyfwag, het hulle gevange geneem en hulle na die koning
van Babel toe in Ribla gevat. 21Die koning van Babel het hulle laat
doodmaak daar in Ribla, in Hamat. So is Juda dan uit sy land
weggevoer. 22Oor die mense wat in Juda oor was, dié wat deur koning
Nebukadnesar van Babel toegelaat is om daar te bly, het hy vir
Gedalja, seun van Agikam seun van Safan, aangestel. 23Toe die
leëraanvoerders en hulle manskappe hoor dat die koning van Babel vir
Gedalja aangestel het, het hulle na hom toe gegaan in Mispa. Die
aanvoerders was Ismael seun van Netanja, Joganan seun van Kareag,
Seraja seun van Tangumet uit Netofa, en Jaäsanja uit Maäka. 24Gedalja
het hulle en hulle manne met 'n eed verseker: Moenie bang wees vir
die Galdese amptenare nie. Bly in die land en onderwerp julle aan die
koning van Babel, dan sal dit goed gaan met julle. 25Maar in die
sewende maand het Ismael seun van Netanja, seun van Elisama uit die
koninklike familie, met tien manne by hom 'n aanslag gemaak op
Gedalja en 'n klompie Judeërs en Galdeërs wat by hom in Mispa was,
en hulle vermoor. 26Daarna het almal, klein en groot, saam met die
leëraanvoerders na Egipte toe gevlug uit vrees vir die Galdeërs. 27In
die sewe en dertigste jaar van die ballingskap van koning Jojagin van
Juda, op die sewe en twintigste van die twaalfde maand, het Ewil-
Merodak, wat pas koning van Babel geword het, vir koning Jojagin
van Juda uit die gevangenis vrygelaat. 28So het hy hom begenadig en
hom hoër status gegee as die ander konings wat by hom in Babel was.
29Jojagin kon sy gevangenisklere uittrek en het so lank as hy gelewe
het, aan die koning se tafel geëet. 30Hy het van die koning 'n
permanente toelae ontvang vir sy daaglikse behoeftes so lank as hy
gelewe het.

I KRONIEKE

I KRONIEKE 1

1Adam, Set, Enos, 2Kenan, Mahalalel, Jered, 3Henog, Metusalag,
Lameg, 4Noag. Noag se seuns was Sem, Gam en Jafet. 5Die geslag van
Jafet: Gomer, Magog, die Mediërs, die Grieke, Tubal, Mesek en Tiras.
6Die nageslag van Gomer: Askenas, Rifat en Togarma. 7Uit Griekeland
het Elisa, Tarsis, die Kittiërs en die Rodaners voortgekom. 8Die
nageslag van Gam: Kus, Egipte, Put en Kanaän. 9Die nageslag van Kus:
Seba, Gawila, Sabta, Rama en Sabteka. Die nageslag van Rama: Skeba
en Dedan. 10Uit Kus het Nimrod gekom, die eerste maghebber op die
aarde. 11Uit Egipte het gekom die Ludeërs, Anammers, Lehabeërs,
Naftoagiete, 12Patrosane en die Kaslugiete uit wie die Filistyne kom, en
die Kaftorane. 13Uit Kanaän het gekom Sidon wat as sy oudste seun
geld, en verder Het, 14die Jebusiete, Amoriete, Girgasiete, 15Hewiete,
Erekiete, Siniete, 16Arwadters, Semariërs en die mense van Hamat.
17Die nageslag van Sem: Elam, Assirië, Arpaksad, Lud, Aram, Us, Gul,
Geter en Mesek. 18Uit Arpaksad het Selag gekom, en uit Selag Heber.
19Vir Heber is twee seuns gebore. Die naam van die een was Peleg ,
want in sy tyd is die land verdeel, en die naam van sy broer was
Joktan. 20Uit Joktan het gekom Almodad, Selef, Gasarmawet, Jerag,
21Hadoram, Usal, Dikla, 22Obal, Abimael, Skeba, 23Ofir, Gawila en
Jobab. Hulle almal het uit Joktan voortgekom. 24Sem, Arpaksad, Selag,
25Heber, Peleg, Reü, 26Serug, Nahor, Tera en 27Abram, later Abraham
genoem. 28Die seuns van Abraham was Isak en Ismael. 29Die oudste,
Ismael, se nakomelinge was Nebajot, Kedar, Adbeël, Mibsam, 30Misma,
Duma, Massa, Gadad, Tema, 31Jetur, Nafis en Kedma. Hulle was die
seuns van Ismael. 32Die seuns van Ketura, Abraham se byvrou: sy was
die moeder van Simran, Joksan, Medan, Midian, Jisbak en Suag. Die
seuns van Joksan was Skeba en Dedan, 33en die seuns van Midian was
Efa, Efer, Ganok, Abida en Eldaä. Hulle het almal uit Ketura
voortgekom. 34Abraham was ook die vader van Isak. Die seuns van
Isak was Esau en Israel. 35Die seuns van Esau was Elifas, Reüel, Jeüs,
Jalam en Korag. 36Die seuns van Elifas was Teman, Omar, Sefo, Gatam,
Kenas, Timna en Amalek. 37Die seuns van Reüel was Nagat, Serag,
Samma en Missa. 38Die seuns van Seïr was Lotan, Sobal, Sibon, Ana,
Dison, Eser en Disan. 39Die seuns van Lotan was Gori en Hemam.
Timna was Lotan se suster. 40Die seuns van Sobal was Alwan, Managat,
Ebal, Sefi en Onam. Die seuns van Sibon was Aja en Ana. 41Die seun
van Ana was Disan. Die seuns van Disan was Gemdan, Esban, Jitran
en Keran. 42Die seuns van Eser was Bilhan, Saäwan en Akan. Die seuns
van Dison was Us en Aran. 43Hier volg nou die name van die konings
wat in Edom geregeer het voordat konings oor die Israeliete geregeer
het: eers Bela seun van Beor. Sy stad se naam was Dinhaba. 44Na Bela

se dood het Jobab seun van Serag, uit Bosra, hom as koning opgevolg.
45Na Jobab se dood is hy as koning opgevolg deur Gusam, uit die land
van die Temaniete. 46Na Gusam se dood is hy as koning opgevolg deur
Hadad seun van Bedad, wat vir Midian in die gebied van Moab
verslaan het. Sy stad se naam was Awit. 47Na Hadad se dood is hy as
koning opgevolg deur Samla van Masreka. 48Na Samla se dood is hy as
koning opgevolg deur Saul van Regobot-aan-die-Rivier. 49Na Saul se
dood is hy as koning opgevolg deur Baäl-Ganan seun van Akbor. 50Na
Baäl-Ganan se dood is hy as koning opgevolg deur Hadar. Die naam
van sy stad was Paü, en sy vrou se naam was Mehetabel dogter van
Matred, dogter van Me-Sahab. 51Na Hadar se dood was daar egter
stamhoofde aan die bewind in Edom: Timna, Alwa, Jetet,
52Oholibama, Ela, Pinon, 53Kenas, Teman, Mibsar, 54Magdiël en Iram.
Hulle was die stamhoofde van Edom.

I KRONIEKE 2

1Hier volg die name van die seuns van Israel: Ruben, Simeon, Levi,
Juda, Issaskar, Sebulon, 2Dan, Josef, Benjamin, Naftali, Gad en Aser.
3Die seuns van Juda was Er, Onan en Sela, die drie wat vir hom
gebore is uit sy Kanaänitiese vrou Bat-Sua. Er, Juda se oudste seun,
het die Here mishaag en Hy het hom laat sterwe. 4Juda se skoondogter
Tamar het vir hom Peres en Serag in die wêreld gebring. Hy het dus
altesaam vyf seuns gehad. 5Die seuns van Peres was Gesron en Gamul,
6en die seuns van Serag was Simri, Etan, Heman, Kalkol en Darda, vyf
altesaam. 7Die seun van Karmi was Akan wat hom aangematig het om
te vat wat aan die Here gewy was en so die dood oor Israel gebring
het. 8Die seun van Etan was Asarja. 9Die seuns wat vir Gesron gebore
is, was Jeragmeël, Ram en Kaleb. 10Ram was die vader van
Amminadab, en Amminadab was die vader van Nagson, die heerser
oor die Judeërs. 11Nagson was die vader van Salmon, Salmon die vader
van Boas, 12Boas die vader van Obed, en Obed die vader van Isai. 13Isai
was die vader van Eliab sy oudste, Abinadab sy tweede seun, Samma
sy derde, 14Netanel sy vierde, Raddai sy vyfde, 15Osem sy sesde en
Dawid sy sewende seun. 16Hulle susters was Seruja en Abigal. Seruja se
drie seuns was Abisai, Joab en Asael. 17Abigal was Amasa se ma en sy
pa was Jeter die Ismaeliet. 18Gesron se seun Kaleb was die pa van 'n
dogter, Jeriot, by sy eerste vrou, Asuba. Jeser, Sobab en Ardon was
ook haar seuns. 19Na Asuba se dood het Kaleb met Efrata getrou, en sy
het vir hom Gur in die wêreld gebring. 20Gur was die vader van Uri, en
Uri van Besaleël. 21Later het Gesron met 'n dogter van Makir,
voorvader van Gilead, getrou. Gesron was toe sestig jaar oud, en sy
vrou het Segub vir hom in die wêreld gebring. 22Segub was die vader
van Jaïr, wat drie en twintig dorpe in Gilead besit het. 23Gesur en
Aram het die tentdorpe van Jaïr verower saam met Kenat en sy
buitedorpe, sestig dorpe in totaal. Hulle was almal seuns van Makir,
vader van Gilead. 24Na Gesron se dood het Kaleb gemeenskap gehad
met Efrata, 'n vrou van sy vader Gesron, en sy het vir hom Asgur, die
vader van Tekoa, in die wêreld gebring. 25Die oudste seun van Gesron,
Jeragmeël, se seuns by Agija was Ram, die oudste, en verder Buna,
Oren en Osem. 26Jeragmeël het nog 'n vrou gehad. Haar naam was
Atara, en sy was die ma van Onam. 27Ram, die oudste seun van
Jeragmeël, se seuns was Maäs, Jamin en Eker. 28Onam se seuns was
Sammai en Jada, en Sammai se seuns was Nadab en Abisur. 29Die
naam van Abisur se vrou was Abihajil, en sy het vir hom Agban en
Molid in die wêreld gebring. 30Die seuns van Nadab was Seled en
Appajim, maar Seled het kinderloos gesterf. 31Appajim het 'n seun Jisi
gehad. Jisi se seun was Sesan, en Sesan was die vader van Aglai.

32Jada se seuns was Agi, Sammai, Jeter en Jonatan. Jeter het
kinderloos gesterf. 33Jonatan se seuns was Pelet en Sasa. Hierdie
mense was almal nakomelinge van Jeragmeël. 34Sesan het nie seuns
gehad nie, net dogters. Hy het 'n Egiptiese slaaf met die naam Jarga
gehad, 35en hy het toe 'n dogter van hom met sy slaaf Jarga laat trou.
Sy het vir Jarga 'n seun Attai in die wêreld gebring. 36Attai was die
vader van Natan, Natan die vader van Sabad, 37Sabad van Eflal, Eflal
van Obed, 38Obed van Jehu, en Jehu die vader van Asarja. 39Asarja was
die vader van Geles, Geles van Elasa, 40Elasa van Sismai, Sismai van
Sallum, 41Sallum van Jekamja en Jekamja die vader van Elisama. 42Die
geslag van Kaleb, Jeragmeël se broer, was soos volg: Mesa, sy oudste
seun, was die vader van Sif, terwyl die seun van Maresa die vader van
Hebron was. 43Die seuns van Hebron was Korag, Tappuag, Rekem en
Sema. 44Sema was die vader van Ragam, vader van Jorkoam. Rekem
was die vader van Sammai. 45Sammai het 'n seun Maon gehad, en
Maon was die vader van Bet-Sur. 46Kaleb se byvrou Efa het vir Garan,
Mosa en Gases in die wêreld gebring. Garan was die vader van Gases.
47Die seuns van Jodai was Regem, Jotam, Gesan, Pelet, Efa en Saäf.
48Nog 'n byvrou van Kaleb, Maäka, het vir Seber en Tirgana in die
wêreld gebring. 49Sy het ook vir Saäf, vader van Madmanna, en vir
Sewa, vader van Makbena en Giba, in die wêreld gebring. Aksa was 'n
dogter van Kaleb. 50Dit dan was Kaleb se nakomelinge. Die seuns van
Gur, die oudste seun van Efrata, was Sobal vader van Kirjat-Jearim,
51Salma vader van Betlehem, en Garef vader van Bet-Gader. 52Uit Sobal
vader van Kirjat-Jearim het gekom: Reaja, die helfte van Managat se
mense, 53en die volgende geslagte van Kirjat-Jearim: die Jitreërs,
Puteërs, Sumaners en Misraners. Uit hulle het die Soraners en
Estaolers voortgekom. 54Betlehem, die Netofaners, Atrot-Bet-Joab, die
ander helfte van Managat se mense, die Soreërs, en die
skrywersgeslagte wat in Jabes woon, naamlik die Tirateërs, Simateërs
en Sukateërs, was nakomelinge van Salma. Hulle is die Keniete wat
van Gammat vader van Bet-Rekab afstam.

I KRONIEKE 3

1Die volgende was Dawid se seuns wat in Hebron vir hom gebore is:
die oudste was Amnon uit die Jisreëlitiese vrou Aginoam; die tweede
Daniël uit die Karmelitiese vrou Abigajil; 2die derde, Absalom, was 'n
seun van Maäka dogter van koning Talmai van Gesur; die vierde,
Adonia, was 'n seun van Gaggit; 3die vyfde, Sefatja, se ma was Abital;
en die sesde, Jitream, was die seun van Dawid se vrou Egla. 4Dié ses is
vir hom in Hebron gebore, waar hy sewe jaar en ses maande lank
koning was. In Jerusalem was hy drie en dertig jaar lank koning. 5Die
volgende seuns is vir hom in Jerusalem gebore: Sima, Sobab, Natan en
Salomo, al vier seuns van Batseba dogter van Ammiël, 6en verder die
nege seuns Jibgar, Elisua, Elpelet, 7Noga, Nefeg, Jafia, 8Elisama, Eljada
en Elifelet. 9Behalwe die seuns van die byvroue was dit al Dawid se
seuns, maar hulle het 'n suster ook gehad: Tamar. 10Die seun van
Salomo was Rehabeam, en die geslag loop dan oor Abia, Asa, Josafat,
11Joram, Ahasia, Joas, 12Amasia, Asarja, Jotam, 13Agas, Hiskia,
Manasse 14en Amon tot by Josia. 15Josia se seuns was: Joganan, die
oudste, die tweede oudste Jojakim, die derde Sedekia en die vierde
Sallum. 16Die seuns van Jojakim was Jojagin en Sedekia. 17Die seuns
van die balling Jojagin was Sealtiël, 18Malkiram, Pedaja, Senassar,
Jekamja, Hosama en Nedabja. 19Die seuns van Pedaja was Serubbabel
en Simi. Die seuns van Serubbabel was Mesullam en Gananja wat 'n
suster Selomit gehad het, 20en verder die vyf seuns Gasuba, Ohel,
Berekja, Gasadja en Jusab-Gesed. 21Gananja se seuns was Pelatja en
Jesaja, en die seuns van Refaja was Arnan, Obadja en Sekanja. 22Die
ses seuns van Sekanja was Semaja, Gattus, Jigal, Bariag, Nearja en
Safat. 23Nearja het drie seuns gehad: Eljoënai, Hiskia en Asrikam.
24Eljoënai se sewe seuns was Hodauja, Eljasib, Pelaja, Akkub, Joganan,
Delaja en Anani.

I KRONIEKE 4

1Die seuns van Juda was: Peres, Gesron, Karmi, Gur en Sobal. 2Sobal se
seun Reaja was die vader van Jagat, en Jagat die vader van Agumai en
Lahad. Hulle is die Soranergeslagte. 3Die seuns van Etam was Jisreël,
Jisma en Jidbas. Die naam van hulle suster was Selelponi. 4Penuel was
die vader van Gedor, en Eser die vader van Gusa. Hulle het
voortgekom uit Gur, die oudste seun van Efrata, vader van Betlehem.
5Asgur, vader van Tekoa, het twee vrouens gehad, Gela en Naära.
6Naära het vir hom Agussam, Gefer, Temni en Agastari in die wêreld
gebring. Hulle was die seuns van Naära. 7Gela se seuns was Seret,
Sogar en Etnan. 8Kos was die voorvader van Anub en Sobeba en van
die geslagte van Agargel seun van Harum. 9Jabes het voorrang geniet
bo sy broers. Toe sy ma hom die naam Jabes gegee het, het sy gesê: Ek
het hom met smart in die wêreld gebring. 10Jabes het die God van
Israel aangeroep met die woorde: Stort u seën oor my uit, vergroot my
grondgebied, neem my onder u beskerming en weerhou onheil van my
sodat geen smart my tref nie. God het laat gebeur wat hy gevra het.
11Kelub broer van Suga was die vader van Megir. Dié was die vader
van Eston. 12Eston was die vader van Bet-Rafa, Paseag en Teginna
vader van Ir-Nagas. Hulle is die mense van Reka. 13Die seuns van
Kenas was Otniël en Seraja, en die seuns van Otniël was Gatat 14en
Meonotai, wat die vader was van Ofra. Seraja was die vader van Joab,
stigter van Vakmansdal; hulle was vakmanne. 15Die seuns van Kaleb
seun van Jefunne was Iru, Ela en Naäm. Die seun van Ela was Kenas.
16Die seuns van Jehallelel was Sif, Sifa, Tireja en Asarel. 17Die seuns
van Esra was Jeter, Mered, Efer en Jalon. Mered was die vader van
Mirjam, Sammai en Jisbag vader van Estemoa. 18Mered se Judese vrou
was die moeder van Jered vader van Gedor, Geber vader van Soko, en
Jekutiël vader van Sanoag. Die ander was seuns van Bitja, 'n farao se
dogter met wie Mered getroud was. 19Hodija se vrou was 'n suster van
Nagam vader van Keïla. Haar seuns was Garmi en Estemoa van
Maäka. 20Die seuns van Simon was Amnon en Rinna, die seun van
Ganan was Tilon en die seun van Jisi was Soget. Soget het ook 'n seun
gehad. 21Uit die geslag van Sela seun van Juda was daar Er vader van
Leka, en Lada vader van Maresa, en die linnewerkersgildes van Bet-
Asbea. 22Verder was daar nog Jokim en die mense van Koseba, asook
Joas en Saraf wat in Moab gesag gevoer het, en Jasubi-Legem. Hierdie
lyste kom uit 'n ou oorlewering. 23Hierdie mense was die pottebakkers
wat in Netaïm en Gedera by die koning gewoon het. Hulle het daar
gewoon omdat hulle in sy diens was. 24Die seuns van Simeon was
Jemuel, Jamin, Jarib, Serag en Saul. 25Saul se seun was Sallum, dié se
seun Mibsam, dié se seun Misma. 26Die seun van Misma was Gammuel,

dié se seun Sakkur, dié se seun Simi. 27Simi het sestien seuns en ses
dogters gehad, maar sy broers het nie baie kinders gehad nie, en al
hulle geslagte saam was daarom nie soveel as dié van die Judeërs nie.
28Hulle het gewoon in Berseba, Molada, Gasar-Sual, 29Baäla, Esem,
Eltolad, 30Betuel, Gorma, Siklag, 31Bet-Markabot, Gasar-Susim, Bet-Biri
en Saärajim. Dit was hulle stede totdat Dawid koning geword het.
32Hulle buiteposte was Etam, Ajin, Rimmon, Token en Asan, vyf stede.
33Verder was hulle woonplekke al die buiteposte wat rondom dié stede
was, tot by Baäl, en hulle is so in die geslagsregister opgeneem.
34Mesobab, Jamlek, Josa seun van Amasia, 35Joël, Jehu seun van
Josibja, seun van Seraja, seun van Asiël, 36Eljoënai, Jaäkoba, Jesogaja,
Asaja, Adiël, Jesimiël, Benaja, 37Sisa seun van Sifi, seun van Allon,
seun van Jedaja, seun van Simri, seun van Semaja, 38is mense wie se
name in die lys opgeneem is. Hulle was heersers oor hulle geslagte, en
hulle families was talryk. 39Hulle het getrek tot by die ingang van
Gedor, oos van die laagte, op soek na weiveld vir hulle kleinvee, 40en
hulle het geil en goeie weiveld gekry. Die wêreld was oop na alle
kante toe en ook rustig en stil. Mense van Gam het tevore daar
gewoon, 41maar in die tyd van koning Hiskia van Juda het hierdie
mense wie se name in die lys opgeneem is, daar ingetrek en die
nedersettings van Gam verslaan, asook die Meüniete wat daar te vinde
was. Die Simeoniete het hulle heeltemal uitgewis en in hulle plek gaan
woon, want daar was weiveld vir die Simeoniete se kleinvee. 42Verder
het van hulle, dit is van die Simeoniete, vyf honderd man na Seïrberg
toe getrek. Aan hulle hoof was Pelatja, Nearja, Refaja en Ussiël, seuns
van Jisi. 43Hulle het wat oor was van Amalek, verslaan en woon nou
nog daar.

I KRONIEKE 5

1Ruben was die oudste seun van Israel, maar omdat hy bloedskande
gepleeg het met 'n vrou van sy pa, is sy rang van oudste seun oorgedra
op die seuns van Josef seun van Israel, en daarom word Ruben nie as
oudste in die geslagsregister opgeneem nie. 2Juda het wel oor sy
broers gesag verkry, en uit hom het die koning voortgekom, maar
Josef het die rang van oudste seun gehad. 3Die seuns van Ruben,
oudste seun van Israel, was Ganok, Pallu, Gesron en Karmi. 4Die
afstammelinge van Joël was in volgorde: Semaja, Gog, Simi, 5Miga,
Reaja, Baäl 6en Beëra vir wie koning Tiglat-Pileser van Assirië gevange
weggevoer het. Beëra was 'n heerser oor die stam Ruben. 7Sy broers,
soos hulle naas sy geslag volgens afstamming opgeneem is in die lys,
was Jeïel, die leier, en verder Sagaria 8en Bela seun van Asas, seun van
Sema, seun van Joël. Hulle het gewoon in Aroër en tot by Nebo en
Baäl-Meon. 9Na die oostekant toe het hulle gewoon tot teen die
woestyn aan die Eufraatrivier, want hulle vee het baie geword in
Gilead. 10In Saul se tyd het hulle 'n aanval gemaak op die Hagareërs,
hulle verslaan en in hulle nedersettings gaan woon in die hele
oostelike deel van Gilead. 11Teenoor die Rubeniete het die Gadiete in
Basan gewoon, tot by Salka. 12Joël was die hoof en Safam die tweede
in rang. Verder was daar in Basan ook nog Janai en Safat. 13Hulle
stamgenote volgens hulle families was Migael, Mesullam, Seba, Jorai,
Jakan, Sia en Eber, sewe altesaam. 14Dié was afstammelinge van
Abigajil seun van Guri, seun van Jaroag, seun van Gilead, seun van
Migael, seun van Jesisai, seun van Jagdo, seun van Bus. 15Agi seun van
Abdiël, seun van Guni, was hulle familiehoof. 16Hulle het gewoon in
Gilead, in Basan en sy voorposte en in al die veegebiede van Saron
sover as wat dié gestrek het. 17Hulle is almal in die register opgeneem
in die tyd van koning Jotam van Juda en koning Jerobeam van Israel.
18Van die Rubeniete, Gadiete en die halwe Manassestam was vier en
veertig duisend sewe honderd en sestig weerbare manne, vegsmanne
met skild en swaard gewapen, boogskutters en opgeleide vegters. 19Toe
hulle die Hagareërs, en vir Jetur, Nafis en Nodab aangeval het, 20het
hulle hulp ontvang en is die Hagareërs en al hulle bondgenote aan
hulle onderwerp. Hulle het God in die stryd aangeroep en Hy het hulle
verhoor omdat hulle hulle vertroue in Hom gestel het. 21Aan vee het
hulle vyftig duisend kamele gebuit, twee honderd en vyftig duisend
stuks kleinvee en twee duisend donkies, en hulle het ook nog honderd
duisend gevangenes weggevoer. 22Daar het bowendien baie mense
gesneuwel, want dit was 'n oorlog wat deur God gevoer is. Hulle het
toe die verowerde gebied bewoon tot met die ballingskap. 23Die halwe
Manassestam het gewoon in die streek van Basan af tot by Baäl-

Hermon en Senir en Hermonberg. Hulle was baie. 24Hulle
familiehoofde was die volgende: Efer, Jisi, Eliël, Asriël, Jeremia,
Hodauja en Jagdiël, almal vermoënde en gesiene manne wat leiers
van hulle families was. 25Maar hierdie stamme was ontrou aan die God
van hulle voorvaders en het oorgeloop na die gode van die
landsbevolking wat ter wille van hulle deur God uitgeroei is. 26Daarom
het die God van Israel vir koning Pul van Assirië, dit is Tiglat-Pileser,
aangehits, en dié het hulle as krygsgevangenes weggevoer. Hy het die
Rubeniete, die Gadiete en die halwe Manassestam verplaas na Galag,
Gabor, Hara en die Gosanrivier, waar hulle nou nog is.

I KRONIEKE 6

1Die seuns van Levi was Gerson, Kehat en Merari. 2Die seuns van Kehat
was Amram, Jishar, Hebron en Ussiël. 3Die kinders van Amram was
Aäron, Moses en Mirjam. Die seuns van Aäron was Nadab, Abihu,
Eleasar en Itamar. 4Die geslag van Eleasar loop dan oor Pinehas,
Abisua, 5Bukki, Ussi, 6Seragja, Merajot, 7Amarja, Agitub, 8Sadok,
Agimaäs, 9Asarja en Joganan 10tot by Asarja wat priester was in die
tempel wat Salomo in Jerusalem gebou het. 11Van Asarja af loop die
geslag oor Amarja, Agitub, 12Sadok, Sallum, 13Gilkija, Asarja 14en Seraja
tot by Josadak. 15Josadak is saam toe die Here Juda en Jerusalem deur
Nebukadnesar laat wegvoer het. 16Die seuns van Levi was Gerson,
Kehat en Merari. 17Hier volg die name van die seuns van Gerson: Libni
en Simi. 18Die seuns van Kehat was Amram, Jishar, Hebron en Ussiël.
19Die seuns van Merari was Magli en Musi. Die Levigeslagte volgens
families is soos volg: 20onder Gerson val Libni, Jagat, Simma, 21Joag,
Iddo, Serag en Jeatrai. 22Die Kehatgroep is Amminadab, Korag, Assir,
23Elkana, Abiasaf, Assir, 24Tagat, Uriël, Ussia en Saul. 25Die
Elkanagroep is Amasai, Agimot, 26Elkana, Suf, Nagat, 27Eliab, Jerogam
en Elkana. 28Die seuns van Samuel was Joël die oudste, en Abia die
tweede. 29Die Merarigroep is Magli, Libni, Simi, Ussa, 30Sima, Gaggija
en Asaja. 31Dawid het die volgende manne aangestel om die sang waar
te neem in die huis van die Here sodra die ark sy rusplek daar sou
vind. 32Hulle het ook gesorg vir die sang voor die heiligdom, die tent
van ontmoeting, totdat Salomo die huis van die Here in Jerusalem
gebou het. Hulle het hulle dienste verrig volgens 'n vaste reëling. 33Die
volgende manne het die diens verrig saam met hulle seuns: van die
Kehatgroep was daar Heman die tempelsanger, seun van Joël seun van
Samuel, 34wie se geslag teruggaan oor Elkana, Jerogam, Eliël, Togu,
35Suf, Elkana, Magat, Amasai, 36Elkana, Joël, Asarja, Sefanja, 37Tagat,
Assir, Abiasaf, Korag, 38Jishar en Kehat tot by Levi seun van Israel.
39Heman se ampsgenoot Asaf het regs van hom gestaan. Asaf se geslag
het teruggegaan tot by Levi oor Berekja, Sima, 40Migael, Maäseja,
Malkija, 41Etni, Serag, Adaja, 42Etan, Simma, Simi, 43Jagat en Gerson.
44Hulle ampsgenote aan die linkerkant was die Merarigroep onder
leiding van Etan, wie se geslag teruggaan oor Kusaja, Abdi, Malluk,
45Gasabja, Amasia, Gilkija, 46Amsi, Bani, Semer, 47Magli en Musi tot by
Merari seun van Levi. 48Die tempelsangers se Levitiese ampsgenote is
aangestel vir al die dienste van die heiligdom, die tempel van God.
49Aäron en sy seuns alleen het egter die offerdiens waargeneem by die
brandofferaltaar en die wierookaltaar, die diens by die besondere
gewyde offers. So het hulle versoening vir Israel gedoen in
ooreenstemming met alles wat Moses, die dienaar van God, beveel

het. 50Die geslag van Aäron was soos volg: Eleasar, Pinehas, Abisua,
51Bukki, Ussi, Seragja, 52Merajot, Amarja, Agitub, 53Sadok en Agimaäs.
54Verder volg nou ook hulle woonplekke volgens hulle tentdorpe in
hulle gebied. Omdat die lot hulle aangewys het, is vir die seuns van
Aäron, die Kehatgeslag, 55Hebron in Juda gegee met sy weivelde in sy
omgewing. 56Die lande van die stad met sy dorpies is egter aan Kaleb
seun van Jefunne gegee. 57Aan die Aärongeslag het hulle behalwe die
asielstad Hebron ook nog gegee: Libna met sy weivelde, Jattir,
Estemoa met sy weivelde, 58Golon met sy weivelde, Debir met sy
weivelde, 59Asan met sy weivelde en Bet-Semes met sy weivelde, 60en
in die Benjamingebied ook nog Geba, Alemet en Anatot, elkeen met sy
weivelde. Hulle het altesaam dertien stede vir hulle geslagte gehad.
61Aan die oorblywende Kehatgeslagte het hulle met die lot tien stede
in die gebied van die halwe Manassestam toegewys. 62Aan die
Gersongeslagte het hulle in die stamgebiede van Issaskar, Aser en
Naftali en in die stamgebied van Manasse in Basan dertien stede
toegewys. 63Aan die Merarigeslagte het hulle met die lot twaalf stede
toegewys in die stamgebiede van Ruben, Gad en Sebulon. 64Die
Israeliete het vir die Leviete die stede saam met hulle weivelde gegee.
65Hulle het die stede wat opgenoem is, met die lot toegewys in die
stamgebied van die Judeërs, die stamgebied van die Simeoniete en die
stamgebied van die Benjaminiete. 66Wat die Kehatgeslagte betref, die
stede waaroor hulle beskikking gehad het, was in die stamgebied van
Efraim. 67Aan hulle is die asielstad Sigem in die Efraimsberge gegee
saam met sy weivelde, sowel as Geser, 68Jokmeam, Bet-Goron, 69Ajalon
en Gat-Rimmon, elkeen met sy weivelde. 70In die stamgebied van die
halwe Manassestam is Aner met sy weivelde en Jibleam met sy
weivelde aan die geslag van die oorblywende Kehatiete gegee. 71Die
Gersoniete het in die stamgebied van die halwe Manassestam Golan in
Basan met sy weivelde gekry sowel as Astarot met sy weivelde; 72in die
stamgebied van Issaskar: Kedes, Daberat, 73Ramot en En-Gannim; 74in
die stamgebied van Aser: Misal, Abdon, 75Gukok en Regob; 76in die
stamgebied van Naftali: Kedes in Galilea, Gammon en Kirjatajim,
elkeen met sy weivelde. 77Die oorblywende Merariërs het in die
stamgebied van Sebulon gekry: Rimmon met sy weivelde en Tabor
met syne; 78teenoor Jerigo, oos van die Jordaan, in die stamgebied van
Ruben: Beser in die droëveld, Jahas, 79Kedemot en Mefaät, elkeen met
sy weivelde; 80in die stamgebied van Gad: Ramot in Gilead,
Maganajim, 81Gesbon en Jaser, elkeen met sy weivelde.

I KRONIEKE 7

1Issaskar se vier seuns was Tola, Puwwa, Jasub en Simron. 2Die seuns
van Tola was Ussi, Refaja, Jeriël, Jagmai, Jibsam en Samuel. Volgens
die stamboom was hulle familiehoofde van Tola, en hulle was
strydbare manne. In Dawid se tyd was die getal van die geslag twee en
twintig duisend ses honderd. 3Die seun van Ussi was Seragja en die
seuns van Seragja was Migael, Obadja, Joël en Jissija. Hulle vyf was
almal hoofde. 4Daar was naas hulle ook nog volgens hulle
familiestamboom leërafdelings van ses en dertig duisend altesaam.
Hulle het baie vrouens en kinders gehad. 5Hulle stamgenote in al die
Issaskargeslagte was sewe en tagtig duisend strydbare manne, almal in
die register opgeneem. 6Benjamin het drie seuns gehad: Bela, Beker en
Jediael. 7Die vyf seuns van Bela was Esbon, Ussi, Ussiël, Jerimot en Iri.
Hulle was die familiehoofde en strydbare manne. In die register is van
hulle twee en twintig duisend vier en dertig opgeneem. 8Die seuns van
Beker: Semira, Joas, Eliëser, Eljoënai, Omri, Jeremot, Abia, Anatot en
Alemet. Hulle was almal seuns van Beker. 9In die register tel hulle
volgens hulle stamboom, hulle familiehoofde, strydbare manne,
twintig duisend twee honderd. 10Die geslag van Jediael was Bilhan en
sy seuns Jeüs, Benjamin, Ehud, Kenaäna, Setan, Tarsis en Agisagar.
11Hulle was almal seuns van Jediael. Hulle geslag was ingedeel
volgens familiehoofde, en die strydbare manne, altesaam sewentien
duisend twee honderd wat vir militêre diens opgeroep kon word.
12Hier hoort ook nog die Suppeërs en die Guppeërs, nakomelinge van
Ir, en die Gusseërs, nakomelinge van Ager. 13Naftali se seuns was
Jagseël, Guni, Jeser en Sillem. Hulle was nakomelinge van Bilha.
14Nou volg die geslag van Manasse. Sy vrou het Asriël in die wêreld
gebring. Sy Aramese byvrou was die moeder van Makir, vader van
Gilead. 15Makir het getrou met 'n vrou uit die Guppeërs en die
Suppeërs, en sy suster se naam was Maäka. Die tweede seun se naam
was Selofgad, maar hy het net dogters gehad. 16Makir se vrou Maäka
was die moeder van 'n seun met die naam Peres, en sy broer se naam
was Seres, en sy seuns was Ulam en Rekem. 17Die seun van Ulam was
Bedan. Dit was dan die seuns van Gilead seun van Makir, seun van
Manasse. 18Gilead se suster Moleket was die moeder van Ishod, Abiëser
en Magla. 19Daar was ook seuns van Semida. Hulle was Agjan, Sekem,
Likgi en Aniam. 20Die seun van Efraim was Sutelag, dié se seun Bered,
dié se seun Tagat, sý seun Elada, sý seun Tagat, 21sý seun Sabad en sý
seun Sutelag. Daar was ook nog Eser en Elad, maar hulle is deur die
mense van Gat wat van geboorte af in die Efraimitiese gebied was,
doodgemaak. Dit het gebeur toe hulle die mense van Gat se vee gaan
steel het. 22Eser en Elad se vader Efraim het lank oor hulle getreur,

maar sy broers het hom kom troos. 23Toe hy daarna met sy vrou
gemeenskap gehad het, het sy swanger geword en 'n seun gekry. Hy
het hom Beria genoem, omdat dit gebeur het toe daar 'n swaar tyd in
sy huis was. 24Sy dogter was Seëra. Sy het Bet-Goron-Onder en Bet-
Goron-Bo gebou, en ook Ussen-Seëra. 25Beria se seuns was Refag en
Resef. Resef se seun was Telag, en sý seun Tagan. 26Sý seun was Ladan,
sý seun Ammihud, sý seun Elisama, 27sý seun Nun en sý seun Josua.
28Die gebied wat hulle besit en bewoon het, was Bet-El met die dorpies
rondom hom, na die ooste toe Naära, na die weste toe Geser met die
dorpies rondom hom, en verder Sigem met die dorpies rondom hom
tot by Aja met sy dorpies. 29In besit van Manasse was Bet-San, Taänak,
Megiddo en Dor, elkeen met sy dorpies. In dié plekke het die nageslag
van Josef seun van Israel gewoon. 30Die seuns van Aser was Jimna,
Jiswa, Jiswi en Beria. Hulle suster was Serag. 31Beria se seuns was
Geber en Malkiël, wat die vader van Birsajit was. 32Geber was die
vader van Jaflet, Semer en Gotam, en van hulle suster Sua. 33Die seuns
van Jaflet was Pasak, Bimhal en Aswat; hulle was Jaflet se seuns. 34Die
seuns van Semer was Agi, Roga, Gubba en Aram. 35Die seuns van sy
broer Gotam was Sofag, Jimna, Seles en Amal. 36Die seuns van Sofag
was Suag, Garnefer, Sual, Beri, Jimra, 37Beser, Hod, Samma, Silsa,
Jitran en Beëra. 38Die seuns van Jitran was Jefunne, Pispa en Ara. 39Die
seuns van Ulla was Arag, Ganniël en Risja. 40Hulle was almal
afstammelinge van Aser, familiehoofde, uitgelese strydbare manne,
vorstelike leiers. Hulle is in die register opgeneem vir aktiewe
oorlogsdiens. Hulle was ses en twintig duisend man.

I KRONIEKE 8

1Benjamin was die vader van Bela sy oudste, Asbel sy tweede, Agrag
sy derde, 2Noga sy vierde, en Rafa sy vyfde. 3Bela se seuns was Ard,
Gera, Abihud, 4Abisua, Naäman, Agoag, 5Gera, Sefufan en Guram. 6Nou
volg die seuns van Egud. Hulle was familiehoofde van die inwoners
van Geba en is as gevangenes weggevoer na Managat toe. 7Dit was
Naäman, Agija en Gera wat weggevoer is. Gera was die vader van
Ussa en Agigud. 8'n Sekere Sagarajim het in die Moabitiese gebied
vader van kinders geword. Dit was nadat hy van sy vrouens Gusim en
Baära geskei het. 9By sy vrou Godes was hy die vader van Jobab, Sibja,
Mesa, Malkam, 10Jeüs, Sakeja en Mirma. Hierdie seuns van hom was
familiehoofde. 11By Gusim was hy die vader van Abitub en Elpaäl.
12Die seuns van Elpaäl was Eber, Misam en Semed. Hy het Ono en Lod
met sy omliggende dorpies gebou. 13Verder was daar nog Beria en
Sema. Hulle was familiehoofde van die inwoners van Ajalon en dit
was hulle wat die inwoners van Gat op die vlug gejaag het. 14Dan was
daar ook nog Agjo, Sasak, Jeremot, 15Sebadja, Arad, Eder, 16Migael,
Jispa en Joga, seuns van Beria. 17Sebadja, Mesullam, Giski, Geber,
18Jismerai, Jislia en Jobab was afstammelinge van Elpaäl. 19Verder was
daar Jakim, Sikri, Sabdi, 20Eliënai, Silletai, Eliël, 21Adaja, Beraja en
Simrat, afstammelinge van Simi. 22Jispan, Eber, Eliël, 23Abdon, Sikri,
Ganan, 24Gananja, Elam, Antotija, 25Jifdeja en Penuel was
afstammelinge van Sasak. 26Samserai, Segarja, Atalia, 27Jaäresja, Elia
en Sikri was afstammelinge van Jerogam. 28Hierdie manne was die
familiehoofde volgens hulle stamboom. Hulle was leiers en het in
Jerusalem gewoon. 29In Gibeon het die vader van Gibeon gewoon. Sy
vrou se naam was Maäka. 30Sy oudste seun was Abdon, en die ander
was Sur, Kis, Baäl, Nadab, 31Gedor, Agjo en Seker. 32Miklot was die
vader van Sima. Hulle het ook in Jerusalem gewoon, langs hulle
stamgenote. 33Ner was die vader van Kis, Kis die vader van Saul, en
Saul die vader van Jonatan, Malkisua, Abinadab en Es-Baäl .
34Meribbaäl was 'n seun van Jonatan en die vader van Miga. 35Die
seuns van Miga was Piton, Melek, Tagrea en Agas. 36Agas was die
vader van Jehoadda, en Jehoadda was die vader van Alemet, Asmawet
en Simri. Simri was die vader van Mosa, 37en Mosa die vader van Bina.
Dié se seun was Rafa, sý seun Elasa, en dié se seun Asel. 38Asel het ses
seuns gehad. Hulle name was Asrikam, Bokeru, Ismael, Searja, Obadja
en Ganan. Dit is al Asel se seuns. 39Sy broer Esek se seuns was Ulam,
die oudste, Jeüs, die tweede, en Elifelet, die derde. 40Die seuns van
Ulam was strydbare manne en boogskutters. Hulle het baie kinders en
kleinkinders gehad, honderd en vyftig altesaam. Al hierdie mense was
afstammelinge van Benjamin.

I KRONIEKE 9

1Die hele Israel is in registers opgeneem. Hulle name staan opgeteken
in die annale van die konings van Israel. Die Judeërs is na Babel toe
weggevoer oor hulle troubreuk. 2Die eerste inwoners wat hulle daarna
op hulle eie grond in hulle stede gevestig het, was naas die gewone
Israeliete die priesters, die Leviete en die tempelslawe. 3In Jerusalem
het daar van die Judeërs, Benjaminiete, Efraimiete en Manassers
gewoon: 4Utai seun van Ammihud, seun van Omri, seun van Imri, seun
van Bani, uit die seuns van Peres seun van Juda; 5van die mense van
Silo: Asaja, die oudste seun, en sy seuns; 6van die afstammelinge van
Serag: Jeüel en sy stamgenote, altesaam ses honderd en negentig; 7van
die Benjaminiete: Sallu seun van Mesullam, seun van Hodauja, seun
van Senua, 8en Jibneja seun van Jerogam, Ela seun van Ussi, seun van
Mikri, en Mesullam seun van Sefatja, seun van Reüel, seun van
Jibnija. 9Dan was daar ook nog hulle verwante volgens hulle
stamboom, altesaam nege honderd ses en vyftig. Al hierdie manne was
familiehoofde in hulle families. 10Van die priesters was daar Jedaja,
Jojarib, Jakin 11en Asarja seun van Gilkija, seun van Mesullam, seun
van Sadok, seun van Merajot, seun van Agitub, die hoof van die
tempel. 12Verder was daar Adaja seun van Jerogam, seun van Pasgur,
seun van Malkija, en Masai seun van Adiël, seun van Jagsera, seun
van Mesullam, seun van Mesillemot, seun van Immer. 13Hulle
stamgenote, die hoofde van hulle families, was een duisend sewe
honderd en sestig. Hulle was bekwame lede van die personeel vir die
tempeldiens. 14Van die Leviete was daar Semaja seun van Gassub, seun
van Asrikam, seun van Gasabja uit die Merarigeslag; 15en Bakbakkar,
Geres, Galal, Mattanja seun van Miga, seun van Sikri, seun van Asaf;
16en Abda seun van Sammua, seun van Galal, seun van Jedutun, en
Berekja seun van Asa, seun van Elkana, wat in nedersettings van die
Netofaners gewoon het. 17Die poortwagte was Sallum, Akkub, Talmon,
Agiman en hulle ampsgenote. Sallum was die hoof 18en is dit nou nog
by die oostelike koningspoort. Hulle was voorheen poortwagte by die
Levitiese kwartiere. 19Sallum seun van Kore, seun van Abiasaf, seun
van Korag, en sy verwante uit sy familie die Koragiete was
verantwoordelik vir die dienswerk van die drumpelwagte by die tent,
net soos hulle vaders wagte was by die ingang tot die kamp van die
volk van die Here. 20Vroeër was Pinehas seun van Eleasar hoof oor
hulle. Die Here was by hom. 21Sagaria seun van Meselemja was wag by
die ingang van die tent van ontmoeting. 22Dié wat as poortwagte
uitgesoek is, was altesaam twee honderd en twaalf. Hulle is in die
register opgeneem volgens hulle nedersettings. Dit is hulle wat nog
deur Dawid en die siener Samuel in hulle amp benoem was. 23Hulle en

hulle opvolgers was die wagte by die poorte van die huis van die
Here, die tenthuis. 24Daar was wagte by die poorte in elkeen van die
vier windrigtings: oos, wes, noord en suid. 25Hulle ampsgenote het in
hulle eie nedersettings gebly en het hulle telkens sewe dae volgens 'n
vaste program kom bystaan. 26Die vier hoofwagte was Leviete en was
amptelik in bevel van die poortwagte. Hulle was ook verantwoordelik
vir die kamers en die voorrade van die tempel. 27Hulle moes in die
omgewing van die tempel slaap, want hulle was verantwoordelik vir
die bewaking van die tempel en moes dit elke môre oopsluit. 28Party
van die Leviete moes vir die offergereedskap sorg, want hulle moes
elke keer die regte getal voorsien en die regte getal terugneem. 29Party
van hulle moes vir die ander gereedskap sorg, al die gereedskap wat in
die heiligdom gebruik is, en vir die meel, die wyn, die olie, die
wierook en die speserye. 30Party lede van die priesterorde het die
speserysalf gemeng. 31Een van die Leviete, Mattitja, en die oudste seun
van die Koragiet Sallum, was amptelik verantwoordelik vir die
bakkery. 32Van hulle ampsgenote uit die Kehatgeslag moes sorg dat die
offerbrood elke sabbat reggesit word. 33Sommige Levitiese
familiehoofde was verantwoordelik vir die tempelsang. Hulle het in
die kamers gebly, en was vrygestel van ander diens sodat hulle voltyds
aandag kon gee aan hulle taak. 34Dit is dan die Levitiese familiehoofde
wat volgens hulle stamboom die leiers was. Hulle het in Jerusalem
gewoon. 35Jeïel die vader van Gibeon het in die stad Gibeon gewoon.
Sy vrou se naam was Maäka. 36Sy oudste seun was Abdon, en verder
was daar Sur, Kis, Baäl, Ner, Nadab, 37Gedor, Agjo, Seker en Miklot.
38Miklot was die vader van Sima. Hulle met hulle verwante het by
hulle ampsgenote in Jerusalem gewoon. 39Ner was die vader van Kis,
en Kis die vader van Saul. Saul was die vader van Jonatan, Malkisua,
Abinadab en Es-Baäl . 40Jonatan se seun was Meribbaäl en Meribbaäl
was die vader van Miga. 41Die seuns van Miga was Piton, Melek,
Tagrea 42en Agas, vader van Jehoadda. Jehoadda was die vader van
Alemet, Asmawet en Simri. Simri was die vader van Mosa, 43en Mosa
die vader van Bina. Dié se seun was Refaja, sý seun Elasa, en sý seun
Asel. 44Asel het ses seuns gehad. Hulle name was Asrikam, Bokeru,
Ismael, Searja, Obadja en Ganan. Hulle was die seuns van Asel.

I KRONIEKE 10

1Die Filistyne het Israel aangeval. Die Israeliete het vir hulle gevlug,
en van die manskappe het op Gilboaberg gesneuwel. 2Toe het die
Filistyne op Saul en sy seuns toegesak. Hulle het Saul se seuns
Jonatan, Abinadab en Malkisua neergevel 3en toe die aanval op Saul
toegespits. Die boogskutters het hom in die oog gekry en hy het bang
vir hulle geword, 4en vir sy wapendraer gesê: Trek jou swaard en steek
my daarmee dood dat daardie heidene nie kom en my in oneer laat
sterf nie. Maar sy wapendraer wou nie, want hy was baie bang. Saul
vat toe self die swaard en val daarin. 5Toe sy wapendraer sien Saul is
dood, val hy ook in sy swaard en sterf. 6So is Saul en sy drie seuns, ja,
al sy seuns, saam dood. 7Die Israeliete wat in die laagte gewoon het,
het gesien dat die manskappe gevlug het en dat Saul en sy seuns dood
is. Hulle het toe hulle stede verlaat en ook gevlug, en die Filistyne het
die stede beset en daar gaan woon. 8Toe die Filistyne die dag na die
geveg die lyke kom stroop, kry hulle Saul en sy seuns daar waar hulle
op Gilboaberg geval het. 9Die Filistyne het hom ook gestroop, sy kop
en sy wapens saamgevat en dié in die land van die Filistyne
rondgestuur om die goeie nuus aan hulle afgode en hulle mense
bekend te maak. 10Daarna het hulle sy wapenrusting in hulle tempel
gesit en sy kopbeen teen die Dagonstempel vasgeslaan. 11Toe die
mense van Jabes in Gilead hoor wat die Filistyne alles met Saul
gedoen het, 12het die weerbare manne almal gegaan en die lyk van
Saul en dié van sy seuns na Jabes toe gebring. Hulle het hulle onder 'n
groot boom in Jabes begrawe en daarna sewe dae lank gevas. 13Saul is
dood oor die troubreuk wat hy teenoor die Here begaan het deurdat
hy aan die bevel van die Here ongehoorsaam was, en ook deurdat hy
raad gevra het by 'n gees 14in plaas van die Here te raadpleeg. Daarom
het die Here hom doodgemaak en sy koningskap laat oorgaan op
Dawid seun van Isai.

I KRONIEKE 11

1Die hele Israel het gesamentlik na Dawid toe gekom in Hebron en
gesê: Ons is tog almal u eie mense! 2Selfs in die tyd toe Saul koning
was, was u tog maar die een wat vir Israel in die oorlog aangevoer
het. Die Here u God het vir u gesê: Jy moet vir my volk Israel 'n
herder wees, ja, jy moet heerser oor my volk Israel wees. 3So het al die
leiers van Israel by die koning in Hebron gekom. Toe het Dawid in
Hebron in teenwoordigheid van die Here 'n verdrag met hulle gesluit.
Daarna het hulle vir Dawid daar tot koning oor Israel gesalf. Dit was
in ooreenstemming met die belofte van die Here deur Samuel. 4Dawid
en die hele Israel het toe opgetrek teen Jerusalem, dit is Jebus. Die
Jebusiete, oorspronklike inwoners van die land, het toe daar gewoon.
5Die inwoners van Jebus het vir Dawid gesê: Hier sal jy nie inkom nie.
Tog het Dawid die Sionsvesting ingeneem: dié is nou die Dawidstad.
6Dawid het destyds gesê: Enigeen wat die eerste 'n Jebusiet neervel,
word leier en aanvoerder! Joab seun van Seruja het toe eerste die stad
ingegaan en hy het leier geword. 7Omdat Dawid toe in die vesting
gaan woon het, noem hulle dit die Dawidstad. 8Hy het die stad
rondom uitgebou, van die terras af verder, en Joab het die res van die
stad herstel. 9Dawid het al hoe sterker geword, en die Here die
Almagtige was by hom. 10Nou volg iets oor die leiers van Dawid se
dapper manne. Hulle was sterk ondersteuners van sy koningskap en
saam met die hele Israel het hulle hom op die troon geplaas, soos die
Here aan Israel beloof het. 11Hier is 'n lys van die dapper manne:
Jasobam seun van Gakmoni was hoof van die dertigtal. Hy het met sy
spies drie honderd man in een veldslag laat sneuwel. 12Eleasar seun
van Dodo uit Agoag was onder hom. Hy was een van die drie helde.
13Hy was by Dawid in Efes-Dammim toe die Filistyne daar vir die
geveg bymekaargekom het. Daar was 'n stuk land vol gars, en toe die
manskappe op die vlug slaan vir die Filistyne, 14het die drie dapper
manne binne in die land stelling ingeneem en dit behou. Hulle het die
Filistyne verslaan, en so het die Here vir hulle 'n groot oorwinning
gegee. 15Op 'n keer het drie ander van die dertig leiers na Dawid toe
gekom by die rots by die Adullamgrot. Die Filistynse kamp was in die
Spooklaagte opgeslaan. 16Dawid was toe in 'n bergskuiling en die
Filistyne het Betlehem beset. 17Dawid het baie dors geword en gesug:
Ag, as iemand my tog net water uit die put in Betlehem se poort kon
laat drink! 18Die drie het toe deur die Filistynse kamp geglip en water
gaan skep uit die put in Betlehem se poort. Hulle het dit vir Dawid
gebring, maar hy wou dit nie drink nie. Hy het dit as 'n offer vir die
Here uitgegiet 19en gesê: Mag God my daarvan bewaar dat ek dit sou
drink. Sou ek die bloed van hierdie manne ten koste van hulle lewens

wou drink? Hulle het dit met lewensgevaar gebring, en ek durf dit nie
drink nie. Dit is wat die drie helde gedoen het. 20Joab se broer Abisai
was die leier van hierdie drie. Hy het met sy spies drie honderd man
laat sneuwel. So het hy vir hom onder die drie naam gemaak. 21Hy het
'n ereplek gehad in die tweede drietal en was hulle aanvoerder, maar
een van die driemanskap het hy nie geword nie. 22Benaja seun van
Jojada was die seun van 'n krygsman. Hy was 'n man van baie dade,
afkomstig uit Kabseël. Dit is hy wat die twee sterk manne van Moab
doodgemaak het, en hy wat op 'n sneeudag in 'n put afgeklim en die
leeu wat daarin was, doodgemaak het. 23Hy het ook 'n Egiptenaar wat
twee en 'n kwart meter lank was, doodgemaak. Die Egiptenaar het
nogal 'n spies in sy hand gehad, so dik soos die dwarsbalk van 'n
weefstoel, terwyl Benaja hom net met 'n stok gepak het. Hy het die
spies uit die Egiptenaar se hand geruk en hom met sy eie spies van
kant gemaak. 24Dit het Benaja seun van Jojada gedoen. So het hy vir
hom onder die drie helde naam gemaak. 25Hy het 'n hoër rang gehad
as die res van die dertig, maar een van die driemanskap het hy nie
geword nie. Dawid het hom oor sy lyfwag aangestel. 26Die dapper
manne was: Asael broer van Joab; Elganan seun van Dodo uit
Betlehem; 27Samma uit Garod; Geles uit Pelet; 28Ira seun van Ikkes uit
Tekoa; Abiëser uit Anatot; 29Sibbekai uit Gusa; Ilai uit Agoag; 30Marai
uit Netofa; Geled seun van Baäna uit Netofa; 31Ittai seun van Ribai uit
Gibea in Benjamin; Benaja uit Piraton; 32Hiddai uit Nagale-Gaäs; Abi-
Albon uit Bet-Araba; 33Asmawet uit Bagurim; Eljagba uit Saälbon, 34die
seuns van Jasen uit Gison; Jonatan seun van Sage uit Harar; 35Agiam
seun van Sarar uit Harar; Elifal seun van Ur; 36Gefer uit Mekera; Agija
uit Pelon; 37Gesro uit Karmel; Naärai seun van Esbai; 38Joël broer van
Natan; Mibgar seun van Hagri; 39Selek die Ammoniet; Nagrai uit
Beërot, wapendraer van Joab seun van Seruja; 40Ira uit Jeter; Gareb uit
Jeter; 41Urija die Hetiet; Sabad seun van Aglai; 42Adina seun van Sisa
uit Ruben, 'n Rubenitiese hoofman, in bevel van dertig; 43Ganan seun
van Maäka; Josafat die Mitneër; 44Ussia uit Astarot; Sama en Jeïel,
seuns van Gotam uit Aroër; 45Jediael seun van Simri; sy broer Joga uit
Tis; 46Eliël uit Magawi; Jeribai en Josauja, seuns van Elnaäm; Jitma
die Moabiet; 47Eliël, Obed en Jaäsiël uit Soba.

I KRONIEKE 12

1Die volgende manne het al in Siklag by Dawid aangesluit toe hy nog
verban was deur Saul seun van Kis. Hulle het tot Dawid se groep
dapper manne behoort en was sy strydmakkers in die oorlog. 2Hulle
was bewapen met pyl en boog en kon ewe goed met die regter- as met
die linkerhand slingervel gooi en boog skiet. Hulle was van Saul se
stamgenote uit Benjamin. 3Die leier was Agiëser; verder was daar Joas
seun van Semaä uit Gibea; Jesiël en Pelet, seuns van Asmawet; Beraka,
Jehu uit Anatot, 4Jismaja uit Gibeon, 'n held onder die dertig helde en
selfs beter as hulle; Jeremia, Jagasiël, Joganan, Josabad uit Gedera,
5Elusai, Jerimot, Bealja, Semarja, Sefatja uit Garif; 6Elkana, Jissija,
Asarel, Joëser en Jasobam uit Korag; 7Joëla en Sebadja, seuns van
Jerogam, uit Gedor. 8Daar het ook van die Gadiete oorgeloop na
Dawid toe, na sy bergskuiling toe in die woestyn. Hulle was helde,
krygsmanne, reg vir oorlog, bewapen met 'n groot skild en 'n spies,
vreesaanjaend soos leeus en so vinnig soos wildsbokke op die berge.
9Eser was die hoof, Obadja tweede in rang, Eliab derde, 10Mismanna
vierde, Jeremia vyfde, 11Attai sesde, Eliël sewende, 12Joganan agste,
Elsabad negende, 13Jeremia tiende, Makbannai elfde. 14Hulle was van
die mense uit Gad, hoofmanne van die leër; die kleinste van hulle kon
man-alleen staan teen honderd, die grootste teen duisend. 15Dit was
hulle wat in die reëntyd die Jordaan oorgesteek het toe hy vol was tot
oor altwee sy walle en al die laagtes oos en wes volgestoot het. 16Toe
daar van die Benjaminiete en Judeërs na Dawid toe gekom het in die
bergskuiling, 17het hy na hulle toe uitgekom en geroep: As julle in
vrede na my toe gekom het om my te help, is ons bondgenote en is ek
bereid om julle leier te wees, maar as julle gekom het om my aan my
vyande te verraai, terwyl ek geen misdaad begaan het nie, mag die
God van ons voorvaders dit dan raaksien en julle straf. 18Daarna het
die Gees vir Amasai, die leier van die dertig, in besit geneem, en hy
het gesê: Vír u, Dawid! Bý u, seun van Isai! Vrede, vrede vir u, en
vrede vir hom wat by u staan, want u God help u! Dawid het hulle toe
aanvaar en hulle opgeneem onder die leiers van sy bende. 19Uit
Manasse het mense na Dawid toe oorgeloop toe hy saam met die
Filistyne op die veldtog teen Saul uitgetrek het. Hy het egter nie die
Filistyne gehelp nie, want hulle regeerders het hom doelbewus
weggestuur. Hulle het gesê: Hy sal na sy koning Saul toe oorloop met
ons koppe. 20Dawid is toe na Siklag toe en daar het die volgende
mense uit Manasse na hom toe oorgeloop: Adnag, Josabad, Jediael,
Migael, Josabad, Elihu en Silletai, leiers van afdelings in Manasse.
21Hulle het Dawid gehelp en het aanvoerders van sy bende geword,
want hulle was almal strydbare manne. 22Daar het van dag tot dag

mense by Dawid aangekom om hom te help, totdat dit 'n groot leër
geword het, 'n magtige leër. 23Hier volg die getalle van die hoofmanne
van die gewapende mag wat in Hebron na Dawid toe gekom het om
die koningskap van Saul op hom oor te dra volgens die wil van die
Here: 24Judeërs, gewapen met grootskild en spies: 6 800, ten volle
gewapen; 25van die Simeoniete, strydbare manne gereed vir aktiewe
diens: 7 100; 26van die Leviete: 4 600; 27Ook nog Jojada, die
Ääronitiese vors met 3 700 man by hom, 28en die jong Sadok, 'n
strydbare man, met sy familie onder 22 aanvoerders; 29van die
Benjaminiete, Saul se stamgenote: 3 000. Tot in dié stadium het die
meeste van hulle trou gebly aan die huis van Saul. 30Van die
Efraimiete was daar 20 800, almal strydbare manne, gesiene mense in
hulle families; 31van die halwe Manassestam: 18 000 wat afgevaardig
was om Dawid te kom koning maak; 32van die Issaskarstam, die mense
wat die tekens van die tye verstaan het en geweet het wat Israel te
doen staan: 200 van hulle hoofmanne en al hulle stamgenote onder
hulle bevel; 33van Sebulon: 50 000 man wat slaggereed was en met
alle wapens toegerus was vir die oorlog. Sonder om twee keer te dink,
het hulle saam in 'n geveg ingestorm. 34Van Naftali was daar 1 000
aanvoerders en saam met hulle 37 000 man met grootskild en spies;
35van die Danniete: 28 600 gewapende man; 36van Aser: 40 000 man,
slaggereed en gewapen; 37van oorkant die Jordaan af, van die
Rubeniete, Gadiete en die halwe Manassestam: 120 000, toegerus met
alle wapens. 38Al hierdie krygsmanne het saamgestaan en met volle
oorgawe na Hebron toe gekom om Dawid koning oor die hele Israel te
maak. Die hele res van Israel was dit daarmee eens dat Dawid koning
gemaak moes word. 39Drie dae lank was hulle daar by Dawid en het
hulle geëet en gedrink, want hulle volksgenote het hulle onthaal.
40Hulle verwante selfs van Issaskar, Sebulon en Naftali af het kos
aangebring op donkies, kamele, muile en beeste. Daar was volop meel,
vyekoeke, rosyntjiekoeke, wyn en olie, grootvee en kleinvee, want
daar was groot vreugde in Israel.

I KRONIEKE 13

1Daarna het Dawid met die aanvoerders van duisend en dié van
honderd beraadslaag, met elke leier. 2Hy het vir die volle
volksvergadering van Israel gesê: As julle dink dit is goed, en as die
Here ons God sy goedkeuring gee, laat ons die saak nou aanpak en
boodskappers stuur na ons ander volksgenote toe in al die gebiede van
Israel, dat hulle, en saam met hulle die priesters en die Leviete wat in
hulle dorpe met weivelde woon, hier by ons moet bymekaarkom. 3Dan
bring ons die ark van ons God na ons toe terug; in Saul se tyd het ons
ons nie daaroor bekommer nie. 4Die volle vergadering het hom bereid
verklaar om dit te doen, want die hele volk het gedink dis reg. 5So het
Dawid dan die hele Israel, van Sigorspruit aan die Egiptiese grens af
tot by Lebo-Hamat, bymekaargebring om die ark van God in Kirjat-
Jearim te gaan haal. 6Dawid en die hele Israel het opgetrek na Baäla
toe, na Kirjat-Jearim toe wat in Juda lê, om die ark te gaan haal. Dit is
die ark van die Here God wat oor die gerubs troon; sy Naam is oor die
ark uitgeroep. 7Hulle het die ark van God op 'n nuwe wa vervoer van
die huis van Abinadab af. Ussa en Agjo het die wa gedrywe. 8Dawid en
die hele Israel het uitbundig voor die ark van God uit gedans, begelei
deur liedere, liere, harpe, tamboeryne, simbale en trompette. 9Toe
hulle by Nakon se dorsvloer kom, het Ussa die ark met sy hand
teëgehou, want die osse het gestruikel. 10Die toorn van die Here het
teen Ussa ontvlam; die Here het hom getref omdat hy met sy hand aan
die ark geraak het, en hy het daar langs die ark gesterf. 11Dawid was
diep ontsteld omdat die Here vir Ussa so weggeskeur het en hy het
daardie plek genoem Ussa-se-Skeur. Dit is nou nog die naam. 12Dawid
het daardie dag bang geword vir God en gesê: Hoe kan ek die ark van
God nou na my toe bring? 13Hy het toe nie die ark na hom toe in die
Dawidstad laat inkom nie en het dit laat wegdraai na die huis van
Obed-Edom toe wat uit Gat afkomstig was. 14Die ark van God het drie
maande in Obed-Edom se huis gestaan, en God het hom en alles wat
hy gehad het, voorspoedig gemaak.

I KRONIEKE 14

1Koning Hiram van Tirus het 'n afvaardiging na Dawid toe gestuur, en
ook sederhout, geskoolde messelaars en skrynwerkers om vir hom 'n
huis te bou. 2Dawid het toe besef dat die Here hom as koning oor
Israel bevestig het, want sy koningskap het hoë aansien gekry ter wille
van die Here se volk Israel. 3In Jerusalem het Dawid met nog vrouens
getrou en het hy die vader van nog seuns en dogters geword. 4Hier is
die name van die kinders wat in Jerusalem vir hom gebore is: Sima,
Sobab, Natan, Salomo, 5Jibgar, Elisua, Elpelet, 6Noga, Nefeg, Jafia,
7Elisama, Eljada en Elifelet. 8Toe die Filistyne verneem dat Dawid tot
koning oor die hele Israel gesalf is, het hulle almal teen hom opgetrek.
Dawid het dit gehoor en hulle tegemoet getrek. 9Die Filistyne het in
die Spooklaagte aangekom en daar ontplooi. 10Dawid het God
geraadpleeg en gevra: Moet ek teen die Filistyne opruk? Sal U hulle in
my mag oorgee? Die Here het hom geantwoord: Trek op, Ek gee hulle
aan jou oor. 11Die Filistyne het toe opgetrek na 'n groot kloof en daar
het Dawid hulle verslaan. Dawid het daarna gesê: God het my vyande
met my hand gekloof soos water 'n wal kloof! Dit is waarom hulle
daardie plek Grootkloof noem. 12Die Filistyne het in hulle haas selfs
hulle gode daar gelos. Dawid het opdrag gegee dat die gode verbrand
moet word, en dit is gedoen. 13Toe die Filistyne weer 'n keer in die
laagte ontplooi, 14het Dawid God weer geraadpleeg. God het vir hom
gesê: Moenie agter hulle aan optrek nie; maak 'n
omsingelingsbeweging van hulle af weg en val hulle aan regoor die
melkbosse. 15Wanneer jy 'n geritsel in die toppe van die melkbosse
hoor, moet jy aanval, want dan trek God voor jou uit om die leër van
die Filistyne te verslaan. 16Dawid het gemaak soos God gesê het, en
hulle het die Filistyne verslaan van Gibeon af tot by Geser. 17Dawid se
roem het na alle lande toe versprei, en die Here het al die nasies vir
hom ontsag laat kry.

I KRONIEKE 15

1Dawid het vir hom huise opgerig in die Dawidstad. Hy het ook 'n plek
vir die ark van God gereed gemaak en 'n tent daarvoor opgeslaan. 2Dit
was toe dat Dawid bepaal het dat niemand behalwe die Leviete die ark
van God mag dra nie, omdat die Here hulle uitgekies het om sy ark te
dra en vir altyd daarby diens te doen. 3Dawid het die hele Israel in
Jerusalem laat bymekaarkom om die ark van die Here na die plek toe
te bring wat hy daarvoor reggemaak het. 4Hy het die Aäroniete en die
Leviete laat bymekaarkom: 5van die Kehatgroep was daar die leier
Uriël met sy honderd en twintig ampsgenote, 6van die Merarigroep die
leier Asaja met sy twee honderd en twintig, 7van die Gersongroep die
leier Joël met sy honderd en dertig, 8van die Elisafangroep die leier
Semaja met sy twee honderd, 9van die Hebrongroep die leier Eliël met
sy tagtig, 10en van die Ussiëlgroep die leier Amminadab met sy
honderd en twaalf ampsgenote. 11Toe het Dawid die priesters Sadok en
Abjatar en die Leviete Uriël, Asaja, Joël, Semaja, Eliël en Amminadab
geroep 12en vir hulle gesê: Julle is die familiehoofde van die Leviete.
Reinig julle en julle ampsgenote en bring die ark van die Here die God
van Israel na die plek toe wat ek daarvoor reggemaak het. 13Omdat
julle dit nie die eerste keer al gedoen het nie, het die Here ons God
iemand van ons weggeskeur, want ons het nie op die regte manier na
die wil van God gevra nie. 14Die priesters en die Leviete het hulle toe
gereinig om die ark van die Here die God van Israel te gaan haal. 15Die
Leviete het die ark van God met draaghoute op hulle skouers gedra
soos Moses beveel het in ooreenstemming met die opdrag van die
Here. 16Verder het Dawid die hoofde van die Leviete beveel om hulle
ampsgenote, die sangers, te laat aantree met musiekinstrumente,
harpe, liere en simbale, om die feesvreugde hard te laat weergalm.
17Die Leviete het toe die volgende manne laat aantree: Heman seun
van Joël; uit sy ampsgenote Asaf seun van Berekja; uit die
Merarigroep hulle ampsgenoot Etan seun van Kusaja. 18Hulle is
bygestaan deur hulle ampsgenote van laer rang, die poortwagte
Sagaria, Jaäsiël, Semiramot, Jegiël, Unni, Eliab, Benaja, Maäseja,
Mattitja, Elifele, Mikneja, Obed-Edom en Jeïel. 19Die sangers Heman,
Asaf en Etan het die kopersimbale geslaan. 20Sagaria, Jaäsiël,
Semiramot, Jegiël, Unni, Eliab, Maäseja en Benaja het die harpe met
die hoë toon bespeel. 21Mattitja, Elifele, Mikneja, Obed-Edom, Jeïel en
Asasja het die liere met die laer toon ter begeleiding bespeel.
22Kenanja was leier van die Leviete wat die drawerk gedoen het. Hy
het die werk gereël, want hy het geweet hoe. 23Berekja en Elkana was
poortwagte by die ark. 24Die priesters Sebanja, Josafat, Netanel,
Amasai, Sagaria, Benaja en Eliëser het die trompette geblaas voor die

ark van God uit. Obed-Edom en Jegija was ook poortwagte by die ark.
25Dawid, die leiers van Israel en die aanvoerders van duisend het die
verbondsark van die Here in feestelike stemming uit die huis van
Obed-Edom gaan inbring. 26Hulle het sewe bulle en sewe ramme
geoffer om God se hulp te vra vir die Leviete wat die verbondsark van
die Here gedra het. 27Dawid het 'n mantel van fyn linne aangehad, so
ook al die Leviete wat die ark gedra het, die sangers, en Kenanja, wat
in bevel was van die sangers. Dawid het ook nog 'n linneskouerkleed
gedra. 28So het die hele Israel die verbondsark van die Here ingebring
met feeskrete, ramshoring- en trompetgeskal, simbaalslae en die
musiek van harpe en liere. 29Terwyl die verbondsark van die Here die
Dawidstad ingekom het, het Saul se dogter Mikal deur die venster
afgekyk. Sy het koning Dawid gesien terwyl hy spring en dans, en sy
het hom in stilte verag.

I KRONIEKE 16

1Die Leviete het die ark van God ingebring en dit neergesit binne-in
die tent wat Dawid daarvoor opgeslaan het. Daarna het hulle vir God
brandoffers en maaltydoffers gebring. 2Nadat Dawid klaar 'n
brandoffer en 'n maaltydoffer gebring het, het hy die volk geseën in
die Naam van die Here. 3Hy het aan elke Israeliet, man en vrou, 'n
ringbrood, 'n bietjie dadels en 'n tros rosyntjies laat uitdeel. 4Hy het
ook van die Leviete aangewys om voor die ark van die Here diens te
doen. Hulle moes die Here die God van Israel roem, loof en prys. 5Asaf
was die leier, Sagaria was tweede in bevel. Verder was daar Jeïel,
Semiramot, Jegiël, Mattitja, Eliab, Benaja, Obed-Edom en Jeïel, almal
met harpe en liere. Asaf het die simbale geslaan. 6Die priesters Benaja
en Jagasiël het aanhoudend op die trompette geblaas voor die
verbondsark van God uit. 7Dit was op daardie selfde dag dat Dawid die
eerste keer die Loof die Here deur Asaf en sy ampsgenote laat sing het:
8Loof die Here. Roep Hom aan! Maak aan die nasies bekend wat Hy
gedoen het. 9Sing liedere, sing tot sy eer, vertel van al sy magtige
dade. 10Roem sy heilige Naam, laat dié wat die teenwoordigheid van
die Here soek, bly wees. 11Soek hulp en beskerming by die Here, soek
gedurig sy teenwoordigheid. 12Julle moet dink aan die magtige dade
wat Hy gedoen het, aan sy wonders, aan die reddingsdade op sy bevel,
13julle, nageslag van Israel, sy dienaar, nakomelinge van Jakob vir wie
Hy uitverkies het. 14Hy, die Here, is ons God, sy reddingsdade strek
oor die hele aarde. 15Onthou, sy verbond is vir altyd, die belofte wat
Hy aan duisende geslagte toegesê het, 16die verbond wat Hy met
Abraham gesluit het, sy eed aan Isak. 17Hy het dit vir Jakob bevestig as
'n vaste toesegging, vir Israel as verbond wat altyd sal bestaan. 18Hy
het gesê: Ek gee Kanaän vir jou as grondgebied en eiendom, 19al is
julle maar min, net 'n paar mense, en vreemdelinge in die land. 20Toe
hulle van volk na volk geswerf het, van die gebied van die een volk na
dié van 'n ander, 21het Hy niemand toegelaat om hulle te verdruk nie,
en het Hy selfs konings ter wille van hulle gewaarsku: 22Moenie aan
my gesalfdes raak nie, moenie my profete kwaad aandoen nie! 23Sing
tot eer van die Here, almal op aarde! Verkondig elke dag sy
reddingsdade! 24Vertel die nasies van sy mag, al die volke van sy
magtige dade. 25Die Here is groot, al die lof kom Hom toe,
ontsagwekkend is Hy bo alle gode. 26Al die gode van die volke is niks:
dit is die Here wat die hemele gemaak het. 27Majesteit en luister straal
van Hom uit, krag en vreugde vul die plek waar Hy is. 28Prys die Here,
alle volke, prys die Here om sy eer en mag! 29Prys die Here om die eer
van sy Naam! Kom na Hom toe, bring vir Hom offers! Buig voor die
Here by sy heilige verskyning; 30betoon eerbied aan Hom, almal op

aarde. Die wêreld staan vas, dit wankel nie. 31Die hemele moet bly
wees en die aarde moet juig, hulle moet onder die nasies verkondig:
Die Here regeer. 32Die see en alles daarin moet druis, die veld en alles
daarop moet jubel, 33die bome in die bos moet hulle verheug voor die
Here, want Hy kom om oor die aarde te heers. 34Loof die Here, want
Hy is goed, aan sy liefde is daar geen einde nie! 35Julle moet sê: Red
ons, o God, ons Verlosser, maak ons bymekaar, red ons van die nasies,
dat ons u heilige Naam kan loof en ons in u lof kan verheug. 36Aan die
Here die God van Israel kom die lof toe van ewigheid tot ewigheid!
Toe het die hele volk gesê: Amen! Prys die Here! 37Dawid het vir Asaf
en sy ampsgenote daar voor die verbondsark van die Here laat bly om
voltyds voor die ark diens te doen soos dit van dag tot dag nodig sou
wees; 38so ook vir Obed-Edom met sy ag en sestig ampsgenote. Obed-
Edom seun van Jedutun en Gosa was poortwagte. 39Dawid het die
priester Sadok met sy ampsgenote die priesters voor die tabernakel
van die Here op die hoogte in Gibeon laat bly 40om gereeld soggens en
saans vir die Here brandoffers te bring op die brandofferaltaar, soos
dit voorgeskryf is in die wet van die Here wat Hy Israel beveel het.
41Saam met hulle het hy Heman en Jedutun en die ander manne wat
gekeur en by name aangewys is, daar laat bly om die Here te loof:
Want aan sy liefde is daar geen einde nie.42Heman en Jedutun was in
beheer van die trompette en simbale en die ander instrumente om die
lied ter ere van God te begelei. Die volgelinge van Jedutun was by die
poort. 43Hierna is almal huis toe, en Dawid het teruggegaan om sy
gesin te seën.

I KRONIEKE 17

1Terwyl Dawid op 'n keer in sy huis sit, sê hy vir die profeet Natan:
Kyk, ek woon in 'n huis wat met sederhout versier is, maar die
verbondsark van die Here staan in 'n tent. 2Natan het Dawid
geantwoord: Doen gerus alles wat u in gedagte het. God is by u.
3Dieselfde nag het egter iets gebeur: die woord van God het tot Natan
gekom en vir hom gesê: 4Gaan sê vir my dienaar Dawid: So sê die
Here: Nie jý sal vir My die huis bou om in te woon nie. 5Van die dag af
dat Ek Israel hierheen laat trek het tot vandag toe het Ek nie in 'n huis
gewoon nie. Ek het van tent na tent en van woonplek na woonplek
gegaan. 6Het Ek ooit terwyl Ek saam met die Israeliete rondgeswerf
het, vir een van die leiers wat Ek beveel het om die leiding van my
volk Israel op hom te neem, gesê: Waarom bou julle nie vir My 'n huis
wat met sederhout versier is nie?' 7Nou moet jy vir my dienaar Dawid
sê: So sê die Here die Almagtige: Ek het jou uit die weiveld agter die
kleinvee weggevat om oor my volk Israel te heers. 8Oral waar jy
gegaan het, was Ek by jou; al jou vyande het Ek voor jou oë uitgedelg.
Ek het jou so beroemd gemaak soos die grotes op die aarde. 9Ek het 'n
woonplek aan my volk Israel gegee en hom gevestig, sodat hy sonder
vrees in sy plek kan woon. Slegte mense sal hom nie meer verdruk
soos voorheen 10toe Ek leiers oor my volk Israel aangestel het nie. Ek
sal al jou vyande onderwerp. Ek maak aan jou bekend dat die Here vir
jou 'n koningshuis sal vestig. 11Wanneer jou tyd daar is om by jou
voorvaders te rus, sal Ek een van jou nageslag, jou eie seun, koning
maak en aan hom 'n bestendige koningskap gee. 12Hy sal vir My 'n huis
bou en Ek sal sy troon blywend vestig. 13Ek sal vir hom 'n vader wees
en hy sal vir My 'n seun wees. My trou sal Ek nie aan hom onttrek nie,
soos Ek dit aan jou voorganger onttrek het. 14Ek gee hom 'n blywende
plek in my huis en my koninkryk. Sy troon sal altyd voortbestaan.
15Volgens hierdie openbaring het Natan die hele boodskap aan Dawid
oorgedra. 16Daarna het koning Dawid ingegaan en voor die Here gaan
sit en gesê: Wie is ek, Here God, en wie is my nageslag dat U my so
ver gebring het? 17Selfs dit was vir U nog nie genoeg nie, o God: U het
ook nog vir die nageslag van u dienaar tot in die verre toekoms
beloftes gemaak, U sien my as die man wat soos 'n duif die hoogtes
bereik, Here God! 18Wat sou ek, Dawid, nog verder vir U kon sê oor
die eer wat u dienaar aangedoen word? U ken immers u dienaar. 19U
het hierdie groot ding gedoen, Here, ter wille van u dienaar omdat dit
u besluit en wil was, en boonop het U al dié groot dinge aan u dienaar
bekend gemaak. 20Daar is niemand soos U nie, Here! Buiten U is daar
geen God nie, van hoeveel gode ons ook al gehoor het. 21Watter volk is
soos u volk Israel? Hulle is die een nasie op aarde wat U vir U as volk

vry gemaak het. U het u Naam bekend gemaak deur aan nasies groot
en vreeslike dinge te doen toe. U hulle verdryf het voor u volk wat U
uit Egipte vry gemaak het. 22U het u volk Israel vir altyd u volk
gemaak. En U, Here, U het hulle God geword. 23En nou, Here, wat U
oor u dienaar en oor sy nageslag gesê het, staan vas vir altyd. Doen
tog soos U belowe het, 24sodat dit vas kan staan en u Naam vir altyd
groot kan wees as daar gesê word: Die Here die Almagtige, die God
van Israel, Hy is God van Israel. Die nageslag van u dienaar Dawid
bestaan voort voor U. 25My God, U het nadruklik vir u dienaar gesê dat
U vir hom 'n huis sal vestig, en daarom het u dienaar die
vrymoedigheid gehad om sy gebed tot U te rig. 26En nou, Here, U is
God. U het hierdie goeie beloftes aan u dienaar gemaak. 27U dring
daarop aan om die huis van u dienaar te seën, dat dit vir altyd in u
diens sal wees. U, Here, het geseën; daarom is dit vir altyd geseën.

I KRONIEKE 18

1Hierna het Dawid die Filistyne verslaan en onderwerp. Hy het Gat en
sy buitedorpe afgeneem van die Filistyne. 2Hy het ook die Moabiete
verslaan, sodat Moab aan Dawid onderhorig geword het en aan hom
belasting moes betaal. 3Toe Dawid sy mag aan die Eufraat gaan herstel
het, het hy vir koning Hadad-Eser van Soba in die rigting van Hamat
verslaan. 4Van hom het Dawid 'n duisend strydwaens, sewe duisend
oorlogsperde en twintig duisend voetsoldate afgevat. Hy het perde vir
honderd strydwaens uitgehou en al die ander se hakskeensenings
afgesny. 5Die Arameërs van Damaskus het vir koning Hadad-Eser van
Soba te hulp gekom, maar Dawid het twee en twintig duisend man
van Aram verslaan. 6Hy het militêre poste in die gebied Aram-
Damaskus ingerig, en die Arameërs het aan hom onderhorig geword
en moes aan hom belasting betaal. Die Here het Dawid die oorwinning
laat behaal net waar hy gegaan het. 7Dawid het die goue skilde van
Hadad-Eser se offisiere afgevat en dit na Jerusalem toe gebring. 8In
Tibgat en Kun, twee stede van Hadad-Eser, het hy op 'n groot
hoeveelheid brons beslag gelê. Daarvan het Salomo die
bronswaterbak, pilare en bronsware gemaak. 9Toe koning Toï van
Hamat verneem dat Dawid die hele leër van koning Hadad-Eser van
Soba verslaan het, 10het hy sy seun Joram na koning Dawid toe
gestuur. Hy moes hom sy groete oorbring en hom gelukwens met sy
oorwinning oor Hadad-Eser, want Hadad-Eser het kort-kort vir Toï
aangeval. Hy het allerlei artikels van goud, silwer en brons
saamgestuur. 11Koning Dawid het dit alles aan die Here gewy, en so
ook die silwer en goud wat hy van al die nasies weggevoer het, van
Edom, Moab, die Ammoniete, die Filistyne en Amalek. 12Abisai seun
van Seruja het agtien duisend man van Edom in die Soutvlakte
verslaan 13en in Edom besettingsposte ingerig, sodat die hele Edom
onderhorig aan Dawid geword het. Die Here het vir Dawid gehelp net
waar hy gegaan het. 14Dawid was koning oor die hele Israel en hy het
sy hele volk met reg en billikheid geregeer. 15Joab seun van Seruja is
aangestel oor die leër, en Josafat seun van Agilud was hoof
uitvoerende beampte. 16Sadok seun van Agitub, en Agimelek seun van
Abjatar was priesters, en Sausa was staatsekretaris. 17Jojada se seun
Benaja is aangestel oor die koning se Filistynse lyfwag. Die ouer seuns
van koning Dawid was in sy persoonlike diens.

I KRONIEKE 19

1Na hierdie gebeure is koning Nagas van die Ammoniete oorlede. Sy
seun het hom opgevolg, 2en Dawid het gedink: ek wil met Nagas se
seun Ganun op goeie voet bly, want sy pa was my goedgesind. Dawid
het toe gesante gestuur om met hom deelneming te betuig oor die
dood van sy pa. Toe die amptenare van Dawid in die land van die
Ammoniete by Ganun kom om met hom deelneming te betuig, 3het die
leiers van die Ammoniete vir Ganun gesê: Dink u werklik Dawid
vereer u vader deur boodskappers te stuur om met u te simpatiseer?
Het sy amptenare nie eerder na u toe gekom om die land deur te kyk
en hier onrus te stook en inligting in te samel nie? 4Ganun het toe
Dawid se gesante gevat, hulle kaal geskeer, hulle klere net onderkant
die heupe afgesny en hulle gelos. 5Hulle is toe daar weg, en die nuus
oor die manne is aan Dawid meegedeel. Hy het toe boodskappers na
hulle toe gestuur, want die manne was baie skaam. Die koning het laat
weet: Bly voorlopig in Jerigo totdat julle baard gegroei het en kom
dan huis toe. 6Die Ammoniete het geweet dat hulle hulle by Dawid in
onguns gebring het. Daarom het Ganun en die Ammoniete vier en
dertig ton silwer gestuur om vir hulle by die Arameërs van
Mesopotamië en by die Arameërs van Maäka en by Soba bemande
strydwaens en 'n berede mag te huur. 7Hulle het vir hulle twee en
dertig duisend strydwaens gehuur. Daarmee saam het die koning van
Maäka en sy leërmag gekom en hulle het regoor Medeba kamp
opgeslaan. Die Ammoniete het ook bymekaargekom uit hulle stede en
uitgetrek vir die oorlog. 8Toe Dawid dit hoor, het hy vir Joab met die
hele leër gestuur, almal dapper manne. 9Die Ammoniete het opgeruk
en hulle gevegslinies voor die stad opgestel. Die konings wat hulle
kom help het, was in die oop veld. 10Joab het opgemerk dat hy aan
twee kante sou moes veg, voor en agter. Hy het toe 'n aantal van die
beste manne uit Israel gekies en teenoor die Arameërs laat stelling
inneem. 11Die res van die leër het hy onder aanvoering van sy broer
Abisai geplaas en hulle teenoor die Ammoniete laat stelling inneem.
12Hy het gesê: As die Arameërs vir my te sterk is, moet jy my kom
help, en as die Ammoniete vir jou te sterk is, sal ek jou kom help.
13Wees dapper, ja, laat ons almal dapper wees ter wille van ons volk
en die stede van ons God. Mag die Here doen soos Hy dit goedvind.
14Joab en sy manne het opgeruk om teen die Arameërs te veg, maar
hulle het vir hom gevlug. 15Toe die Ammoniete gewaar dat die
Arameërs vlug, het die Ammoniete ook voor sy broer Abisai op die
vlug geslaan en die stad ingegaan. Joab is toe na Jerusalem toe. 16Toe
die Aramese state sien dat hulle deur die Israeliete verslaan is, het
hulle afvaardigings gestuur om die Arameërs oorkant die Eufraat te

laat kom, en Sobak die hoof van Hadad-Eser se leër het die leiding
geneem. 17Toe Dawid die berig kry, het hy die hele Israel
bymekaargemaak en die Jordaan oorgesteek. Toe hy naby die
Arameërs kom, het hy stelling ingeneem teenoor hulle. Pas het Dawid
sy stellings teenoor die Arameërs reg gehad vir die geveg, of hulle val
hom aan. 18Hulle het egter vir Israel gevlug. Dawid het sewe duisend
van die strydwabemanning en veertig duisend voetsoldate van Aram
om die lewe gebring. Hy het verder ook vir Sobak die hoof van hulle
leër doodgemaak. 19Toe die manskappe van Hadad-Eser besef dat hulle
deur Israel verslaan is, het hulle vrede gesluit met Dawid en aan hom
onderhorig geword. Die Arameërs was hierna nie weer bereid om die
Ammoniete te help nie.

I KRONIEKE 20

1In die lente, die tyd waarin die konings gewoonlik uittrek om oorlog
te maak, het Joab die leër uitgelei en die land van die Ammoniete
verwoes. Daarna het hy Rabba gaan beleër, maar Dawid het in
Jerusalem agtergebly. Nadat Joab vir Rabba ingeneem en verwoes het,
2het Dawid self gekom en die Ammonitiese koning se kroon van sy
kop afgehaal. Dit was van goud, met 'n kosbare steen in, en die gewig
van die kroon was sowat vier en dertig kilogram. Dit het nou op
Dawid se kop gekom, en hy het ook 'n groot buit uit die stad
weggeneem. 3Hy het die burgers van die stad weggevoer en hulle aan
die werk gesit met saag, ysterbeitel en byl. So het hy teenoor al die
Ammonitiese stede opgetree. Daarna het hy en al die burgers na
Jerusalem toe teruggegaan. 4Daarna het daar oorlog met die Filistyne
in Geser uitgebreek. Daar het Sibbekai die Gusatiet vir Sippai, uit die
Refaïetegeslag, verslaan en moes die Filistyne hulle onderwerp. 5In 'n
ander geveg teen die Filistyne het Elganan seun van Jaïr vir Lagmi,
die broer van Goliat uit Gat, verslaan. Sy spiessteel was so dik soos die
dwarsbalk van 'n weefstoel. 6Op 'n ander keer was daar oorlog in Gat.
Daar was 'n lang man met ses vingers aan elke hand en ses tone aan
elke voet; saam was dit vier en twintig. Hy was ook 'n Refaïet van
geboorte. 7Hy het die Israeliete getart, en toe het Jonatan, seun van
Dawid se broer Samma, hom doodgemaak. 8Dit was dan die Refaïete
wat in Gat gebore is. Dawid en sy manskappe het hulle laat sneuwel.

I KRONIEKE 21

1Satan was teen Israel. Hy het Dawid aangehits om 'n sensus van Israel
te hou. 2Dawid het vir Joab en die gesaghebbers van die volk gesê:
Gaan maak 'n opname van Israel van die suide tot die noorde en doen
aan my verslag dat ek kan weet hoeveel hulle is. 3Toe sê Joab: Selfs al
sou die Here by sy volk honderd keer soveel byvoeg as wat hulle nou
is, sal u mos nog koning wees! Hulle is mos almal u onderdane.
Waarom wil u dit doen, U Majesteit? Waarom moet dit nou 'n sondelas
op Israel word? 4Maar die koning se bevel aan Joab het bly staan. Joab
het vertrek, die hele Israel deurgegaan en na Jerusalem toe
teruggekom, 5waar hy die resultaat van die volkstelling aan Dawid
oorhandig het. Israel was in totaal een miljoen een honderd duisend
weerbare man en Juda vier honderd en sewentig duisend. 6Die Leviete
en die Benjaminiete het hy nie bygereken nie, want die bevel van die
koning het vir Joab 'n gruwel gebly. 7In die oë van God was die saak
verkeerd en Hy het Israel dan ook daaroor swaar gestraf. 8Dawid het
teenoor God bely: Ek het swaar gesondig toe ek hierdie ding gedoen
het. Vergewe tog nou my oortreding! Waarlik, ek het baie dwaas
opgetree. 9Die Here sê toe vir Gad, die siener van Dawid: 10Gaan sê vir
Dawid: So sê die Here: Ek lê drie dinge aan jou voor. Kies vir jou een
daarvan, dan sal Ek dit laat gebeur. 11Gad het toe na Dawid toe gegaan
en vir hom gesê: So sê die Here: Kies 12drie jaar hongersnood, of om
drie maande lank op die vlug te bly voor jou teenstanders en deur die
swaard van jou vyand agterhaal te word, of drie dae waarin die
swaard van die Here self en die pes in die land is en die engel van die
Here dwarsoor die Israelitiese gebied verderf saai. Besluit nou watter
antwoord ek moet terugbring aan Hom wat my gestuur het. 13Dawid
het vir Gad geantwoord: Ek is in 'n hoek gedryf. Laat my liewer in die
hand van die Here val, want sy genade is baie groot. Ek wil nie in die
hand van 'n mens val nie. 14Daarna het die Here 'n pes onder Israel laat
uitbreek, en daar is sewentig duisend Israeliete dood. 15God het ook 'n
engel na Jerusalem toe gestuur om dié uit te delg, maar terwyl hy
besig was om verderf te saai, het die Here toegekyk en besluit om die
straf nie verder te voer nie. Hy het vir die engel wat die verderf
aanrig, gesê: Dit is nou genoeg! Trek jou hand terug! Die engel van die
Here het by die dorsvloer van Arauna die Jebusiet gestaan. 16Toe
Dawid opkyk en die engel van die Here tussen hemel en aarde sien
staan met sy ontblote swaard in die hand en oor Jerusalem uitgesteek,
val Dawid en die leiers met rouklere aan op hulle knieë neer. 17Dawid
het vir God gesê: Dit is tog ék wat opdrag gegee het om 'n sensus van
die volk te hou en ék wat gesondig het. Die herder het kwaad gedoen,
maar hierdie kudde, wat het húlle gedoen? Here my God, tree tog teen

my en my familie op, maar nie met 'n plaag teen u volk nie. 18Die
engel van die Here het toe vir Gad opdrag gegee om vir Dawid te sê
hy moet vir die Here 'n altaar gaan oprig op die dorsvloer van Arauna
die Jebusiet. 19Dawid het toe gegaan soos Gad hom in die Naam van
die Here beveel het. 20Arauna was besig om koring uit te trap. Toe hy
omdraai en die engel sien, het hy en sy vier seuns by hom weggekruip.
21Terwyl Dawid na Arauna toe kom, kyk Arauna af en sien hom. Hy
het van die dorsvloer af gegaan en diep voor Dawid gebuig. 22Dawid sê
toe vir hom: Laat my die plek met die dorsvloer kry. Ek wil daarop vir
die Here 'n altaar bou. Laat my dit kry vir die volle waarde daarvan,
dat die plaag kan wegkom van die volk af. 23Arauna het vir Dawid
gesê: U kan dit gerus maar vat, U Majesteit; doen wat u goedvind. Ek
gee ook nog die beeste vir die brandoffer, die dorsslee vir hout en die
koring vir die graanoffer. Ek gee alles. 24Hierop het koning Dawid vir
Arauna gesê: Nee, ek koop dit beslis van jou vir die volle waarde. Ek
kan nie van wat joune is vir die Here bring nie. Ek bring nie 'n
brandoffer wat my niks kos nie. 25Dawid het aan Arauna byna sewe
kilogram goud vir die plek betaal 26en daar 'n altaar vir die Here
gebou. Hy het brandoffers en maaltydoffers gebring en die Here
aangeroep. Die Here het hom geantwoord deur vuur uit die hemel op
die brandofferaltaar af te stuur. 27Daarna het die Here met die engel
gepraat en hy het sy swaard in die skede teruggesit. 28Toe Dawid
destyds gemerk het die Here antwoord hom daar op die dorsvloer van
Arauna die Jebusiet, het hy daar bly offer. 29Die tabernakel van die
Here wat Moses in die woestyn gemaak het en die brandofferaltaar
was toe op die hoogte in Gibeon, 30maar Dawid was nie in staat om
God daar te gaan raadpleeg nie, want hy is afgeskrik deur die swaard
van die engel van die Here.

I KRONIEKE 22

1Dawid het toe gesê: Die heiligdom van God, die Here, is nou hier by
die dorsvloer en hier is ook die brandofferaltaar vir Israel. 2Dawid het
die vreemdelinge wat in Israel woonagtig was, bymekaar laat bring en
klipkappers aan die werk gesit om messelklippe reg te kap vir die bou
van die huis van God. 3Hy het 'n massa yster vir die spykers van die
poortdeure en vir kramme gereed gemaak, en ook 'n massa brons, te
veel om te weeg. 4Daar was soveel sederhout dat dit nie gemeet kon
word nie, want die Sidoniërs en Tiriërs het sederhout in oorvloed aan
Dawid gelewer. 5Dawid het gesê: My seun Salomo is nog jonk en sag,
en die huis wat vir die Here gebou gaan word, moet indrukwekkend
groots wees, 'n roem en 'n sieraad vir alle lande. Daarom tref ek maar
vir hom die voorbereidings. So het Dawid voor sy dood 'n groot
hoeveelheid materiaal gereed gemaak. 6Daarna het hy sy seun Salomo
geroep en hom voorskrifte gegee oor die bou van 'n huis vir die Here
die God van Israel. 7Hy het vir Salomo gesê: My seun, ek was van
gedagte om 'n huis vir die Naam van die Here my God te bou, 8maar
die woord van die Here het tot my gekom en gesê: Jy het bloed in
strome laat vloei en groot oorloë gevoer. Jy mag nie vir my Naam 'n
huis bou nie, want jy het voor my oë te veel bloed op die aarde laat
vloei. 9Jy gaan 'n seun hê wat 'n man van vrede sal wees, want Ek sal
hom rus gee van al sy vyande rondom hom. Daarom sal sy naam
Salomo wees: Ek sal vrede en kalmte aan Israel gee tydens sy regering.
10Hy sal vir my Naam 'n huis bou. Hy sal vir My 'n seun en Ek vir hom
'n vader wees. Ek sal die troon van sy koninklike heerskappy oor Israel
altyd stewig laat staan.' 11Mag die Here dan nou by jou wees, my seun,
en jou voorspoed gee dat jy die huis van die Here jou God kan bou
soos Hy beloof het dat jy sal doen. 12Mag die Here jou tog net verstand
en insig gee en die nodige opdragte in verband met Israel, dat jy die
wet van die Here jou God kan nakom. 13Jy sal voorspoed hê net as jy
sorg dra dat die voorskrifte en bepalings wat die Here vir Moses in
verband met Israel gegee het, nagekom word. Wees sterk en staan vas.
Moenie bang wees nie en moenie besorg wees nie. 14Onder al my
swaarkry het ek vir die huis van die Here drie duisend vier honderd
sewe en twintig ton goud en vier en dertig duisend twee honderd en
sewentig ton silwer opsy gesit, en 'n massa brons en yster, te veel om
te weeg. Ek het ook hout en klip gereed gemaak, en jy kan daar nog
byvoeg. 15Daar is bowendien 'n menigte arbeiders tot jou beskikking:
klipkappers, vakmanne in klip en hout, en allerlei ander vakmanne,
bedrewe in enige tegniek. 16Daar is goud, silwer, brons en yster in
onberekenbare hoeveelhede. Pak nou die werk aan, en mag die Here
by jou wees. 17Dawid het ook al die gesaghebbers van Israel beveel om

sy seun Salomo te help: 18Was die Here julle God nie by julle nie en
het Hy julle nie op alle grense rus gegee nie? Hy het die inheemse
bevolking van die land in my mag gegee, en die land is aan die Here
en sy volk onderwerp. 19Gee nou hart en siel daaraan om aan die Here
julle God gehoorsaam te wees, en begin bou aan die heiligdom van
God die Here, sodat die verbondsark van die Here en die gewyde
voorwerpe van God ingebring kan word in die huis wat vir die Naam
van die Here gebou sal word.

I KRONIEKE 23

1Toe Dawid oud word en sy einde begin nader, het hy sy seun Salomo
koning oor Israel gemaak. 2Hy het ook al die ampsdraers van Israel,
die priesters en die Leviete laat bymekaarkom. 3Toe hulle getel is, was
die Leviete, die mans van dertig jaar en ouer, altesaam ag en dertig
duisend. 4Van hulle moes vier en twintig duisend sorg dra vir die
werksaamhede in die huis van die Here, en ses duisend die orde en
regspraak behartig; 5vier duisend was poortwagte, en vier duisend
moes sorg vir die lof van die Here op die instrumente wat daarvoor
vervaardig is. 6Dawid het hulle ingedeel in groepe volgens die seuns
van Levi: Gerson, Kehat en Merari. 7Onder die Gersoniete is Ladan en
Simi gereken. 8Die seuns van Ladan was Jegiël, die hoof, Setam en
Joël, hulle drie. 9Die seuns van Simi was Selomit, Gasiël en Haran, ook
drie. Hulle was die familiehoofde van Ladan.10Die seuns van Simi was
Jagat, Sisa, Jeüs en Beria. Dit was die vier seuns van Simi. 11Jagat was
hoof en Sisa tweede in rang. Jeüs en Beria het nie baie seuns gehad
nie en vorm saam een diensgroep van die familie. 12Die seuns van
Kehat was Amram, Jishar, Hebron en Ussiël, hulle vier. 13Die seuns
van Amram was Aäron en Moses. Aäron is vir altyd afgesonder, hy en
sy nageslag, om blywend die heilige diens in die Allerheiligste te
verrig, om vir die Here wierookoffers te bring, Hom te dien en in sy
Naam die seën uit te spreek. 14Wat Moses betref, die man van God, sy
nageslag is by die stam Levi gereken. 15Die seuns van Moses was
Gersom en Eliëser. 16Van die nageslag van Gersom was Subael die
hoof. 17Van die nageslag van Eliëser was sy seun Regabja die hoof.
Eliëser self het nie ander seuns gehad nie, maar Regabja het besonder
baie gehad. 18Van die nageslag van Jishar was Selomit die hoof. 19Van
die nageslag van Hebron was Jerija die hoof, Amarja die tweede,
Jagasiël die derde en Jekamam die vierde. 20Van die nageslag van
Ussiël was Miga die hoof en Jissija die tweede. 21Die seuns van Merari
was Magli en Musi. Die seuns van Magli was Eleasar en Kis. 22Toe
Eleasar gesterf het, het hy geen seuns gehad nie, net dogters. Hulle
verwante, die seuns van Kis, het met hulle getrou. 23Die seuns van
Musi was Magli, Eder en Jeremot, hulle drie. 24Dit is dan die Leviete
volgens hulle families, die familiehoofde volgens hulle diensgroepe,
soos hulle een vir een by name opgeneem is. Die Leviete van twintig
jaar en ouer het die werksaamhede verrig in die diens van die huis
van die Here. 25Dit het so gekom omdat Dawid gesê het: Die Here die
God van Israel het sy volk rus geskenk en Hy wil vir altyd in
Jerusalem woon. 26Die Leviete hoef nie meer die tabernakel met al die
toebehore vir sy diens te vervoer nie. 27Dit is dus die getal Leviete van
twintig jaar en ouer wat diens gedoen het soos Dawid dit kort voor sy

dood gereël het. 28Hulle het die Aäroniete bygestaan in die diens van
die huis van die Here. Hulle was verantwoordelik vir die voorhowe,
die kamers, die reiniging van al die gewyde dinge en vir die
werksaamhede van die tempeldiens. 29Hulle moes sorg vir die
offerbrood, die meel vir die graanoffer, die ongesuurde brood, die
bakplaat, die deegmengsel en vir elke inhouds- en lengtemaat. 30Hulle
moes ook elke môre hulle plek inneem vir die dank en lof aan die
Here, en so ook saans. 31Verder moes hulle help by die bring van al die
offers vir die Here op sabbatte, nuwemaansfeeste en ander feestye. Dit
moes voortdurend voor die Here geskied, volgens die reëlmaat wat
daarvoor vasgestel is. 32So moes hulle al die nodige doen by die tent
van ontmoeting, by die heiligdom, en saam met hulle ampsbroers die
priesters in die diens van die huis van die Here.

I KRONIEKE 24

1Wat die Aäroniete betref, hulle afdelings moes dié van die seuns van
Aäron gewees het: Nadab en Abihu, Eleasar en Itamar. 2Nadab en
Abihu is egter dood vóór hulle pa en hulle het nie seuns gehad nie.
Daarom het net Eleasar en Itamar die priesterskap gekry. 3Dawid het
hulle met behulp van Sadok, uit die nageslag van Eleasar, en
Agimelek, uit die nageslag van Itamar, in diensgroepe ingedeel vir die
uitvoering van hulle pligte. 4Toe hulle vind dat die nageslag van
Eleasar meer manlike hoofde het as die nageslag van Itamar, het hulle
die nageslag van Eleasar onder sestien familiehoofde en die nageslag
van Itamar onder ag ingedeel. 5Hulle het hulle deur loting ingedeel,
die een groep by die ander, sodat daar ampsdraers van die heiligdom,
ampsdraers vir God, uit die Eleasargeslag én uit die Itamargeslag
gekom het. 6Die administratiewe amptenaar Semaja, 'n Leviet, seun
van Netanel, het hulle opgeskrywe in teenwoordigheid van die koning,
die amptenare, die priester Sadok, Agimelek seun van Abjatar en die
familiehoofde van die priesters en die Leviete. Telkens is twee families
vir Eleasar en een vir Itamar geneem. 7Die eerste lot het op Jojarib
geval, die tweede op Jedaja, 8die derde op Garim, die vierde op
Seorim, 9die vyfde op Malkija, die sesde op Mijamin, 10die sewende op
Kos, die agste op Abia, 11die negende op Jesua, die tiende op Sekanja,
12die elfde op Eljasib, die twaalfde op Jakim, 13die dertiende op Guppa,
die veertiende op Jesebab, 14die vyftiende op Bilga, die sestiende op
Immer, 15die sewentiende op Gesir, die agtiende op Pisses, 16die
negentiende op Petagja, die twintigste op Esegiël, 17die een en
twintigste op Jakin, die twee en twintigste op Gamul, 18die drie en
twintigste op Delaja en die vier en twintigste op Maäsja. 19Dit was die
diensgroepe waarvolgens hulle vir die uitvoering van hulle pligte na
die huis van die Here toe gekom het. Dit moes geskied volgens die
orde wat Aäron, hulle pa, neergelê het in ooreenstemming met die
bevel van die Here die God van Israel. 20Wat die oorblywende Leviete
betref, hulle familiehoofde was die volgende: Subael uit die nageslag
van Amram, Jegdeja uit die nageslag van Subael, 21Jissija uit die
nageslag van Regabja, 22Selomit uit die nageslag van Jishar, en Jagat
uit die nageslag van Selomit. 23Uit die nageslag van Hebron was daar
vier: Jerija, Amarja, Jagasiël en Jekamam. 24Miga was uit die nageslag
van Ussiël, en Samir uit dié van Miga. 25Jissija was Miga se broer, en
Sagaria was die familiehoof uit die nageslag van Jissija. 26Die seuns
van Merari was Magli en Musi. Uit die nageslag van Jaäsija, 27'n seun
van Merari, was Soham, Sakkur en Ibri familiehoofde. 28Uit die
nageslag van Magli was daar Eleasar, maar hy het nie seuns gehad nie.
29Jeragmeël was die familiehoof uit die nageslag van Kis. 30Die seuns

van Musi was Magli, Eder en Jerimot. Dit is dan die Leviete volgens
hulle families. 31Hulle het ook, naas hulle broers, die nageslag van
Aäron, deelgeneem aan die loting in teenwoordigheid van koning Dawid, Sadok, Agimelek en die familiehoofde van die priesters en die Leviete. Van elke familie is almal, van die hoof tot by sy jongste broer, ingereken.

I KRONIEKE 25

1Dawid en die amptenare in beheer het die seuns van Asaf, Heman en
Jedutun vir 'n besondere diens afgesonder. Hulle was mense wat onder
begeleiding van liere, harpe en simbale as profete opgetree het. Hier
volg besonderhede oor die manne wat 'n funksie gehad het in hierdie
diens. 2Die seuns van Asaf, naamlik Sakkur, Josef, Netanja en Asarela,
was onder leiding van Asaf wat as profeet in diens van die koning
opgetree het. 3Die seuns van Jedutun, naamlik Gedalja, Seri, Jesaja,
Simi , Gasabja en Mattitja, was al ses onder leiding van Jedutun, hulle
pa, wat met begeleiding van die lier as profeet opgetree het in die
dank en die lof aan die Here. 4Die seuns van Heman was Bukkija,
Mattanja, Ussiël, Subael, Jerimot, Gananja, Ganani, Eliata, Giddalti,
Romamti-Eser, Josbekasa, Malloti, Hotir en Magasiot. 5Hulle almal was
seuns van Heman, die siener van die koning in godsdienstige sake, en
hulle het hom groot aansien verleen. God het aan Heman veertien
seuns en drie dogters gegee. 6Hulle het almal onder leiding van hulle
pa die sang in die huis van die Here begelei op simbale, harpe en liere
in die tempeldiens. Asaf, Jedutun en Heman was in diens van die
koning. 7Saam met hulle ampsgenote wat in sang ter ere van die Here
onderrig was, was die getal opgeleides twee honderd ag en tagtig.
8Hulle is vir diens geloot volgens die reël dat oud en jonk gelyk is, of
hy nou al opgelei of leerling was. 9Die eerste lot het op Josef, uit die
nageslag van Asaf, geval; die tweede op Gedalja, 10die derde op
Sakkur, 11die vierde op Seri, 12die vyfde op Netanja, 13die sesde op
Bukkija, 14die sewende op Asarela, 15die agste op Jesaja, 16die negende
op Mattanja, 17die tiende op Simi, 18die elfde op Asarel, 19die twaalfde
op Gasabja, 20die dertiende op Subael, 21die veertiende op Mattitja,
22die vyftiende op Jeremot, 23die sestiende op Gananja, 24die
sewentiende op Josbekasa, 25die agtiende op Ganani, 26die negentiende
op Malloti, 27die twintigste op Eliata, 28die een en twintigste op Hotir,
29die twee en twintigste op Giddalti, 30die drie en twintigste op
Magasiot, 31die vier en twintigste op Romamti-Eser. Elke groep, die
leier, sy seuns en ampsgenote, was twaalf.

I KRONIEKE 26

1Wat betref die afdelings poortwagte was daar van die Koragiete
Meselemja seun van Kore, uit die geslag van Asaf. 2Die oudste seun
van Meselemja was Sagaria, die tweede Jediael, die derde Sebadja, die
vierde Jatniël, 3die vyfde Elam, die sesde Joganan, die sewende
Eljehoënai. 4Die oudste seun van Obed-Edom was Semaja, die tweede
Josabad, die derde Joag, die vierde Sakar, die vyfde Netanel, 5die
sesde Ammiël, die sewende Issaskar, die agste Peülletai. God het vir
Obed-Edom besonderlik geseën. 6Sy seun Semaja het vader geword
van seuns wat gesagsposisies in hulle familie beklee het, want hulle
was bekwame mense. 7Die seuns van Semaja was Otni, Refael, Obed,
Elsabad, en sy broers was Elihu en Semakja, knap mense. 8Hulle was
almal uit die nageslag van Obed-Edom. Hulle sowel as hulle seuns en
broers was bekwame manne, flink in die diens. Obed-Edom se groep
was twee en sestig. 9Van Meselemja was daar agtien bekwame seuns
en broers. 10Die seuns van Gosa, van die Merarigroep, het Simri as
hoof gehad. Hy was nie die oudste nie, maar sy vader het hom as hoof
aangestel. 11Die tweede was Gilkija, die derde Tebalja, die vierde
Sagaria. Gosa het dertien seuns en broers gehad. 12Hierdie afdelings
poortwagte, ingedeel volgens die manlike familiehoofde, het diens
gedoen saam met hulle ampsgenote wat vir die huis van die Here
moes sorg. 13Oud en jonk het op gelyke voet aan die loting vir elke
poort deelgeneem volgens hulle families. 14Die lot vir die oospoort het
op Meselemja geval. Toe hulle vir sy seun Sagaria, die verstandige
raadgewer, die lot werp, is hy vir die noordpoort geloot. 15Die
suidpoort is toegewys aan Obed-Edom, en die voorraadgebou aan sy
seuns. 16Suppim en Gosa het die wespoort gekry, asook die
Salleketpoort by die pad na die noorde toe. Die een wagbeurt het op
die ander gevolg. 17By die oospoort was ses Leviete, by die noordpoort
elke dag vier, by die suidpoort elke dag vier en by die voorrade elke
keer twee. 18Wat die plein by die wespoort betref, was daar langs die
pad vier en by die plein twee. 19Dit was dan die afdelings poortwagte,
van die Korag- en die Merarigroep. 20Sommige van hulle Levitiese
ampsgenote het toesig gehou oor die tempelskatte en oor die
wydingsgeskenke. 21Uit die Jegiëlgroep was daar Setam en sy broer
Joël. Hulle was uit die nageslag van Ladan, dit is afstammelinge van
die Gersonitiese lyn deur Ladan, en familiehoofde van Ladan die
Gersoniet. Hulle was in beheer van die skatte van die huis van die
Here. 22Uit die groepe van Amram, Jishar, Hebron en Ussiël 23was
Subael, seun van Moses se seun Gersom, die hoofamptenaar belas met
toesig oor die skatte. 24Sy ampsgenote het hulle afstamming
teruggevoer op Eliëser deur Regabja, Jesaja, Joram, Sikri en Selomit.

25Hierdie Selomit en sy ampsgenote het toesig gehad oor al die
wydingsgeskenke wat koning Dawid, die familiehoofde, die
aanvoerders van duisend en honderd, en die leërhoofde aan die Here
gewy het. 26Hulle het van die buit uit die oorloë gewy om die huis van
die Here te onderhou. 27Alles wat die siener Samuel, Saul seun van Kis,
Abner seun van Ner, en Joab seun van Seruja, gewy het, alles wat
gewy is, was onder beheer van Selomit en sy ampsgenote. 28Kenanja
en sy seuns uit die Jishargroep was belas met werksaamhede buite die
tempel. Hulle moes in Israel die orde handhaaf en vir die regspraak
sorg. 29Van die Hebrongroep was Gasabja en sy ampsgenote, sewentien
honderd bekwame manne, van die Jordaan af weswaarts belas met die
opsig oor Israel vir alle werk van die Here en vir die koninklike diens.
30Van die Hebrongroep was Jerija die hoof volgens stamboom en
familie. In die veertigste jaar van Dawid se regering is 'n opname van
die Hebrongroep gemaak, en daar is in Jaser in Gilead bekwame
manne onder hulle gevind. 31Jerija het twee duisend sewe honderd
bekwame ampsgenote gehad, almal familiehoofde. Koning Dawid het
hulle aangestel oor die stamme Ruben en Gad en oor die halwe
Manassestam, vir alle sake wat in verband staan met die diens van
God en met die diens aan die koning.

I KRONIEKE 27

1Hier volg 'n opgawe van die Israelitiese familiehoofde, die
aanvoerders van duisend en honderd, en die toesighoudende
amptenare wat in diens van die koning gestaan het met betrekking tot
alles rakende die afdelings wat deur die jaar elke maand omgeruil het.
Elke afdeling het uit vier en twintig duisend man bestaan. 2Jasobam
seun van Sabdiël was in bevel van die eerste afdeling, dié vir die
eerste maand. 3Hy was uit die Peresgroep en was gedurende die eerste
maand hoof van al die leëraanvoerders. 4Dodai uit Agoag was in bevel
van die afdeling vir die tweede maand. Sy afdeling se hoofaanvoerder
was Miklot. 5Benaja seun van die hoëpriester Jojada was die derde
leëraanvoerder, vir die derde maand. 6Hierdie Benaja was 'n sterk leier
onder die dertig dapper manne van Dawid en in bevel van die dertig.
Sy seun Ammisabad was na hom in bevel van die afdeling. 7Die vierde,
vir die vierde maand, was Asael broer van Joab en ná hom sy seun
Sebadja. 8Die vyfde, vir die vyfde maand, was die aanvoerder Samhut,
uit Jisrag. 9Die sesde, vir die sesde maand, was Ira seun van Ikkes, uit
Tekoa. 10Die sewende, vir die sewende maand, was Geles, uit Pelon in
Efraim. 11Die agste, vir die agste maand, was Sibbekai, van Gusa uit
die Seraggroep. 12Die negende, vir die negende maand, was Abiëser,
uit Anatot in Benjamin. 13Die tiende, vir die tiende maand, was Marai,
van Netofa uit die Seraggroep. 14Die elfde, vir die elfde maand, was
Benaja, uit Piraton in Efraim. 15Die twaalfde, vir die twaalfde maand,
was Geled, van Netofa uit die Otniëlgroep. Elkeen van hierdie
afdelings was vier en twintig duisend sterk. 16Die beheer oor die
Israelitiese stamme was soos volg: Die hoofamptenaar Eliëser seun van
Sikri was oor die Rubeniete; Sefatja seun van Maäka oor die
Simeoniete; 17Gasabja seun van Kemuel oor Levi; Sadok oor die
Äároniete; 18Elihu, uit die broers van Dawid, oor Juda; Omri seun van
Migael oor Issaskar; 19Jismaja seun van Obadja oor Sebulon; Jerimot
seun van Asriël oor Naftali; 20Hosea seun van Asasja oor die
Efraimiete; Joël seun van Pedaja oor die halwe Manassestam; 21Jiddo
seun van Sagaria oor die halwe Manassestam in Gilead; Jaäsiël seun
van Abner oor Benjamin; 22Asarel seun van Jerogam oor Dan. Dit was
die manne in beheer van die Israelitiese stamme. 23Dawid het nie 'n
opgawe van die Israeliete van twintig jaar en jonger laat maak nie,
want die Here het beloof om Israel so baie soos die sterre van die
hemel te maak. 24Joab seun van Seruja het begin om 'n opname te
maak, maar dit nie afgehandel nie, want daardeur het die toorn van
die Here teen Israel losgebreek. Daarom is die getal nie opgeneem in
koning Dawid se annale nie. 25Asmawet seun van Adiël was in beheer
van die skatte van die koning. Jonatan seun van Ussia was in beheer

van die skatte op die platteland, in die stede, dorpe en vestings. 26Esri
seun van Kelub was in beheer van die arbeiders op die land wat die
grond bewerk het. 27Simi uit Rama was in beheer van die wingerde, en
Sabdi uit Sefam in beheer van die wynvoorrade in die wingerde.
28Baäl-Ganan uit Geder was in beheer van die olywe en wildevye in
die Laeveld, en Joas in beheer van die olievoorrade. 29Sitrai uit Saron
was in beheer van die vee wat in Saron gewei het, en Safat seun van
Adlai in beheer van die vee in die laagtes. 30Die Ismaeliet Obil was in
beheer van die kamele, en Jegdeja uit Meronot in beheer van die
donkies. 31Die Hagareër Jasis was in beheer van die kleinvee. Dit was
al die opsigters oor die besittings van koning Dawid. 32Dawid se oom
Jonatan die raadgewer, 'n verstandige en geleerde man, en Jegiël seun
van Gakmoni het die opvoeding van die prinse waargeneem. 33Agitofel
was die raadgewer van die koning, en die Arkiet Gusai was die vriend
van die koning. 34Agitofel is later opgevolg deur Jojada seun van
Benaja en deur Abjatar. Joab was die koning se leërhoof.

I KRONIEKE 28

1Dawid het al die gesagsdraers van Israel laat bymekaarkom in
Jerusalem: dié wat gesag gehad het oor die stamme, oor die afdelings
in diens van die koning, oor duisend, oor honderd, oor al die
koninklike besittings en vee, en verder sy seuns saam met die
hoofbeamptes, die helde en al die manne van betekenis. 2Toe het
koning Dawid opgestaan en gesê: My broers, my volk, luister na my!
Ek was van gedagte om 'n gebou op te rig as staanplek vir die
verbondsark van die Here en as rusplek vir die voete van ons God. Ek
het reeds voorbereidings vir die bouwerk getref, 3maar God het vir my
gesê: Jy sal nie vir my Naam 'n huis bou nie, want jy is 'n man van
baie oorloë en jy het baie bloed vergiet.' 4Die Here die God van Israel
het my bo my hele familie verkies om my lewe lank koning oor Israel
te wees. Hy het Juda gekies as leidende stam, uit die huis van Juda
my familie, en Hy het onder my vader se seuns aan my die voorkeur
gegee om oor die hele Israel te regeer. 5Uit al my seuns, want die Here
het my baie seuns gegee, het Hy my seun Salomo gekies om te sit op
die troon van waar die Here self oor Israel regeer. 6Hy het vir my gesê:
Jou seun Salomo sal vir My die tempel met sy voorhowe bou, want Ek
het hom vir My as seun gekies, en Ek sal vir hom 'n vader wees. 7As hy
volhou om my gebooie en bepalings na te kom soos nou, sal Ek sy
koningskap sy lewe lank bevestig.' 8Daarom gebied ek, Dawid, julle
nou in teenwoordigheid van die hele Israel, die gemeente van die
Here, en ten aanhore van ons God: Onderhou en ondersoek al die
gebooie van die Here julle God, dat julle die goeie land kan bly besit
en dit as 'n blywende erfenis aan julle kinders na julle kan nalaat. 9En
jy, Salomo, my seun, jy moet die God van jou vader ken en Hom dien
met jou hele hart en met 'n gewillige gemoed, want die Here
ondersoek alle harte en ken die bedoeling van elke gedagte. As jy na
Hom vra, sal Hy Hom deur jou laat vind, maar as jy Hom verlaat, sal
Hy jou vir altyd verwerp. 10Besef nou dat die Here jou gekies het om 'n
gebou as heiligdom op te rig. Pak nou die werk aan en doen dit!
11Dawid het sy seun Salomo voorsien van 'n model van die voorportaal
met die geboue wat daarby behoort: die voorraadkamers,
soldervertrekke, binnevertrekke en die vertrek waarin die
versoendeksel sou kom. 12Dit was 'n model van alles wat hy hom
voorgestel het: van die voorhowe van die huis van die Here en van al
die kamers rondom vir die tempelskatte en die wydingsgeskenke, 13vir
die afdelings priesters en Leviete, vir al die werk verbonde aan die
diens in die huis van die Here en vir al die gereedskap wat nodig was
vir dié diens. 14Dawid het Salomo ook ingelig oor die presiese
hoeveelheid goud wat nodig sou wees vir al die gereedskap vir elke

soort diens, die presiese hoeveelheid vir al die silwergereedskap, oor
al die gereedskap vir elke besondere werk, 15oor die presiese
hoeveelheid vir die goue kandelaars met hulle goue lampe, die
hoeveelheid wat nodig sou wees vir elke kandelaar met sy lampe, oor
die silwerkandelaars, die presiese hoeveelheid vir 'n kandelaar met sy
lampe al na gelang die funksie van die kandelaar, 16oor die
hoeveelheid goud vir elkeen van die tafels met die offerbrood, die
silwer vir die silwertafels, 17oor die vurke, komme en kanne van
suiwer goud, oor die hoeveelheid vir elke goue beker en elke
silwerbeker, 18oor die hoeveelheid gesuiwerde goud vir die
wierookaltaar en oor die vorm van die rytuig, die gerubs van goud
wat hulle vlerke moes uitsprei om die verbondsark van die Here te
bedek. 19Dit alles, die hele uitvoering van die werk, het Dawid deur 'n
openbaring van God te wete gekom en hy het dit op skrif gestel.
20Dawid het vir sy seun Salomo gesê: Wees sterk, staan vas, begin die
werk! Moenie bang wees nie en moenie besorg wees nie, want God die
Here, my God, is by jou. Hy sal jou nie aan jouself oorlaat of jou
verlaat nie, sodat jy al die werk vir die diens in sy huis kan afhandel.
21Die afdelings priesters en Leviete is gereed vir die volledige
tempeldiens, en daar is vakmanne tot jou beskikking wat bedrewe is
in al die soorte werk vir elke diens, terwyl die amptenare en die hele
volk op jou bevele wag.

I KRONIEKE 29

1Koning Dawid het die hele vergadering soos volg toegespreek: My
seun Salomo, die één wat deur God gekies is, is jonk en sag, maar die
werk is groot. Hierdie paleis is nie vir 'n mens bedoel nie, maar vir
God die Here. 2Met alles in my vermoë het ek vir die huis van my God
materiaal gereed gebring: goud vir die goudwerk, silwer vir die
silwerwerk, brons vir die bronswerk, yster vir die ysterwerk, hout vir
die houtwerk, oniks met die gesteentes om daarrondom in te lê,
steentjies vir mosaïekwerk, allerlei edelstene en 'n groot hoeveelheid
marmer. 3Omdat die huis van my God my na aan die hart lê, skenk ek
ook nog my besit aan goud en silwer bo en behalwe alles wat ek reeds
vir die heiligdom gereedgebring het: 4honderd en drie ton goud, van
Ofir se goud, en twee honderd en veertig ton gesuiwerde silwer om
die mure van die vertrekke oor te trek 5en om die goud vir die
goudwerk en die silwer vir die silwerwerk te voorsien, en vir al die
werk wat deur die vakmanne gedoen moet word. Wie is nog gewillig
om vandag sy hand oop te maak met 'n gawe aan die Here? 6Die
familiehoofde, die stamhoofde van Israel, die aanvoerders van duisend
en van honderd, en die amptenare in beheer van die koning se dienste
was almal gewillig. 7Hulle het vir die tempeldiens honderd een en
sewentig ton goud, drie honderd twee en veertig ton silwer, ses
honderd en sestien ton brons en drie duisend vier honderd sewe en
twintig ton yster bygedra. 8Wie edelstene by hom gehad het, het dit
aan die Gersoniet Jegiël gegee vir die tempelskat. 9Die volk was bly
oor hulle gewilligheid, want hulle het die vrywillige gawes aan die
Here met hulle hele hart gegee. Koning Dawid was ook baie bly.
10Dawid het 'n lofprysing aan die Here in teenwoordigheid van die
hele vergadering uitgespreek. Sy woorde was: Geloof sy U, Here, God
van ons voorvader Israel, van ewigheid tot ewigheid. 11Die grootheid,
Here, die krag, die glans, die roem en die majesteit behoort aan U, ja,
alles in die hemel en op aarde. Aan U, Here, behoort die heerskappy;
U is bo almal verhewe. 12Van U kom rykdom en eer. U heers oor alles.
Mag en krag word deur U geskenk, en dit berus by U om enigiemand
groot en sterk te maak. 13En nou loof ons U, ons God, ons prys u
glansryke Naam, 14want wie is ek en wie is my volk dat ons die
vermoë sou hê om sulke gawes te bring? Alles kom tog van U af en
ons gee aan U wat ons van U gekry het. 15Net soos al ons voorvaders is
ons by U sonder reg of aanspraak. Ons tyd op aarde is soos 'n
skaduwee, dit gaan verby. 16Here ons God, al hierdie goed wat ons
bymekaargemaak het om 'n huis vir u heilige Naam te bou, het ons
van U gekry en dit behoort aan U. 17Ek weet, my God, dat U die hart
ondersoek en dat U opregtheid wil hê. Ek het in opregtheid van hart al

hierdie gawes gebring, en nou het ek met vreugde gesien hoe u volk
wat hier teenwoordig is, sy gawes aan U bring. 18Here, God van ons
voorvaders Abraham, Isak en Israel, behou vir altyd hierdie
gesindheid in die gemoed van u volk. Rig hulle hart op U. 19Gee aan
my seun Salomo dat hy met volle oorgawe u gebooie, u verordeninge,
u voorskrifte sal hou, dat hy dit alles sal doen en die tempel wat ek
beplan het, sal bou. 20Daarna het Dawid vir die volle vergadering gesê:
Prys nou die Here julle God. Die volle vergadering het toe die Here die
God van hulle voorvaders geprys. Daarna het hulle voor die Here en
die koning gekniel en in huldebetoon neergeval. 21Die volgende dag
het hulle aan die Here as brand- en ander diereoffers duisend bulle,
duisend ramme en duisend lammers geoffer, saam met die drankoffers
wat daarby hoort. Daar was ook nog 'n menigte offers van die hele
Israel. 22Hulle het daardie dag met uitbundige vreugde geëet en
gedrink voor die Here. Vir die tweede keer het hulle ook vir Salomo
seun van Dawid tot koning verklaar. Hulle het hom voor die Here tot
koning gesalf en vir Sadok as priester. 23Salomo het sy plek ingeneem
op die troon van die Here as koning in die plek van sy pa. Salomo was
voorspoedig en die hele Israel was hom onderdanig. 24Al die
amptenare en die lede van die lyfwag, en ook al koning Dawid se
seuns, het 'n eed van trou aan koning Salomo afgelê. 25Die Here het
Salomo hoë aansien in die oë van die hele Israel laat geniet en hom 'n
koninklike verhewenheid geskenk wat nie een van die Israelitiese
konings voor hom gehad het nie. 26Dawid seun van Isai het oor die
hele Israel geregeer. 27Hy het veertig jaar lank oor Israel geregeer. Hy
was sewe jaar koning in Hebron en drie en dertig jaar in Jerusalem.
28Hy het op hoë ouderdom gesterf, na 'n vol lewe, ryk en geëerd. Sy
seun Salomo het hom as koning opgevolg. 29Die geskiedenis van
koning Dawid, van begin tot einde, is opgeteken in die geskrifte van
die siener Samuel, dié van die profeet Natan en dié van die siener
Gad, 30alles oor sy regering, sy heldedade en die tye wat oor hom, oor
Israel en oor die koninkryke van die aarde heen gegaan het.

II KRONIEKE

II KRONIEKE 1

1Salomo seun van Dawid het 'n stewige houvas op sy koningskap
gekry. Die Here sy God was by hom en het hom groot mag gegee.
2Salomo het die hele Israel opgeroep: die bevelhebbers oor duisend en
honderd, die regters, elke leiersfiguur in die hele Israel, al die
familiehoofde. 3Salomo en die hele gemeente saam met hom het toe na
die hoogte toe by Gibeon gegaan. Die tent van die ontmoeting met
God wat Moses, die dienaar van die Here, nog in die woestyn gemaak
het, was toe daar. 4Die ark van God was egter nie daar nie. Dawid het
dit in sy dae uit Kirjat-Jearim laat bring na die plek toe wat hy
daarvoor reggemaak het, want hy het daarvoor in Jerusalem 'n tent
laat opslaan. 5Die bronsaltaar wat Besaleël seun van Uri, seun van Gur,
gemaak het, was opgestel voor die tabernakel van die Here. Salomo en
die gemeente het die Here gaan raadpleeg. 6Salomo het daar op die
bronsaltaar offers gebring voor die Here wat in die tent van
ontmoeting teenwoordig is. Hy het 'n duisend brandoffers daar
gebring. 7Daardie nag het God aan Salomo verskyn en vir hom gesê:
Vra wat Ek jou moet gee. 8Salomo sê toe vir God: U het groot trou aan
my vader Dawid bewys en my in sy plek koning gemaak. 9Vervul nou,
Here God, u belofte aan my vader Dawid, want U het my koning
gemaak oor 'n volk so baie soos die stof van die aarde. 10Gee my nou
wysheid en kennis dat ek hierdie volk reg kan lei, want wie kan uit
homself hierdie groot volk van U regeer? 11God het vir Salomo
geantwoord: Omdat jy dít besluit het en jy nie rykdom, besittings,
aansien of jou vyande se lewens gevra het nie, en ook nie 'n lang
leeftyd nie, maar wysheid en kennis waarmee jy my volk oor wie Ek
jou koning gemaak het, kan regeer, 12daarom word die wysheid en
kennis aan jou geskenk. Maar Ek gee jou bowendien rykdom,
besittings en aansien soos die konings voor jou nie gehad het nie en
dié ná jou ook nie sal hê nie. 13Daarna het Salomo van die hoogte in
Gibeon af, van die tent van ontmoeting af, na Jerusalem toe
teruggegaan. Hy was nou koning oor die hele Israel. 14Koning Salomo
het 'n mag van strydwaens en perde opgebou. Hy het veertien honderd
strydwaens en twaalf duisend perde besit, waarvan hy party in
strydwaposte en ander by die paleis in Jerusalem gestasioneer het.
15Die koning het goud en silwer in Jerusalem so volop gemaak soos
klippe, en seders so volop soos wildevyebome in die Laeveld. 16Sy
perde was afkomstig uit Egipte en Kewé. Die handelaars van koning
Salomo het hulle in Kewé gaan koop vir die prys waarop ooreengekom
is. 17Uit Egipte is 'n strydwa vir net minder as sewe kilogram silwer
ingevoer en 'n perd vir een en 'n driekwart kilogram. Dieselfde pryse is
aan al die Hetitiese en Aramese konings betaal. Die invoer het deur

bemiddeling van die handelaars geskied.

II KRONIEKE 2

1Salomo was van voorneme om 'n tempel vir die Naam van die Here te
bou, en 'n paleis vir homself. 2Vir dié doel het hy sewentig duisend
draers en tagtig duisend klipkappers in die berge aan die werk gesit,
met drie duisend ses honderd opsigters oor hulle. 3Verder het hy die
volgende boodskap gestuur aan koning Hiram van Tirus: U het destyds
met my vader Dawid 'n ooreenkoms aangegaan en vir hom seders
gelewer om vir hom 'n paleis te bou om in te woon. 4Nou wil ek 'n
tempel bou vir die Naam van my God, die Here, en dit aan Hom wy.
Daar sal ons Hom eer met wierookoffers, met offerbrood wat
voortdurend daar is, en met brandoffers, elke môre en elke aand, elke
sabbat, elke nuwemaan en elke vasgestelde feestyd van ons God, die
Here. Dit is 'n permanente verpligting wat op Israel rus. 5Die tempel
wat ek wil bou, gaan groot wees, want ons God is die grootste van alle
gode. 6Wie sou eintlik die vermoë hê om vir Hom 'n tempel te bou as
die hemel, die hoogste hemel self, Hom nie kan bevat nie? En wie is
ek eintlik dat ek, behalwe om Hom met offers te eer, vir Hom ook 'n
tempel wil bou? 7Stuur nogtans vir my 'n vakman in die bewerking
van goud, silwer, brons en yster en van pers, bloedrooi en blou wol.
Hy moet ook vaardig wees in graveerwerk en moet saamwerk met die
vakmanne hier by my in Juda en Jerusalem wat deur my vader Dawid
gewerf is. 8Stuur vir my verder ook nog seder-, sipres- en jenewerhout
van die Libanon af. Ek weet immers hoe vaardig u arbeiders is in die
kap van Libanonbome. My eie arbeiders sal saam met u arbeiders
werk. 9Hulle moet vir my groot hoeveelhede hout regmaak, want die
tempel wat ek wil bou, moet groot en indrukwekkend wees. 10Vir u
arbeiders, die boswerkers wat die bome moet kap, sal ek die volgende
voedselvoorrade lewer: drie duisend drie honderd ton koring, twee
duisend ses honderd en veertig ton gars, vier honderd en veertig
kiloliter wyn en vier honderd en veertig kiloliter olie. 11Koning Hiram
van Tirus het Salomo soos volg skriftelik geantwoord: Dit was 'n
liefdesdaad van die Here aan sy volk dat Hy u koning oor hulle laat
word het! 12Verder het Hiram geskrywe: Geloof sy die Here die God
van Israel, wat die hemel en die aarde gemaak het! Hy het aan koning
Dawid 'n wyse seun gegee wat die verstandigheid en insig aan die dag
lê om vir die Here 'n tempel te wil bou en vir homself 'n paleis. 13Ek
stuur hiermee 'n vakman met die nodige kennis, my meestervakman
Hiram. 14Hy is die seun van 'n vrou uit Dan, en sy pa is uit Tirus. Hy is
vaardig in die bewerking van goud, silwer, brons, yster, klip, hout,
pers en blou wol, linne en bloedrooi wol. Bowendien kan hy enige
graveerwerk doen en in samewerking met u en u vader Dawid se
vakmanne, enige ontwerp uitvoer wat aan hom voorgelê word. 15As u

nou vir ons die koring, gars, olie en wyn stuur soos u onderneem het,
16sal ons al die hout wat u nodig het, in die Libanon kap en dit in
vlotte met die see langs vir u na Joppe toe bring. U kan dit dan na
Jerusalem toe laat vervoer. 17Salomo het 'n opname laat maak van al
die nie-Israeliete in Israel. Dit was ná die opname wat Dawid, sy pa,
reeds van hulle laat maak het. Daar is gevind dat hulle een honderd
drie en vyftig duisend ses honderd is. 18Hy het toe sewentig duisend
van hulle as draers en tagtig duisend as klipkappers aan die gang gesit
in die berge. Daar was drie duisend ses honderd opsigters om die
manne aan die werk te hou.

II KRONIEKE 3

1Salomo het begin bou aan die huis van die Here in Jerusalem. Dit
was op Moriaberg waar die Here aan Dawid, sy pa, verskyn het, op die
plek wat Dawid laat regmaak het, waar die dorsvloer van Arauna die
Jebusiet was. 2Hy het begin bou op die tweede van die tweede maand,
in die vierde jaar van sy regering. 3Die grondplan waarvolgens Salomo
die tempel van God gebou het, was soos volg: die lengte volgens die
ou maat was dertig meter, en die breedte tien meter. 4Die voorportaal
aan die voorkant van die tempel was tien meter lank, net so lank as
wat die tempel breed was. Die hoogte daarvan was sestig meter.
Salomo het dit aan die binnekant met suiwer goud oorgetrek. 5Die
groot vertrek het hy met sipreshout uitgevoer, met egte goud
oorgetrek en daarop palms en kettings laat uitsny. 6Hy het die vertrek
versier met kosbare edelstene. Die goud was Parwajimgoud. 7So het hy
die hele vertrek met goudplaat oorgetrek, die balke, drumpels, mure
en deure daarvan, en aan die mure het hy ook nog gerubs laat uitsny.
8Die Allerheiligste het hy tien meter lank gemaak, net so lank as wat
die gebou breed was. Die breedte daarvan was ook tien meter. Hy het
die vertrek met egte goud oorgetrek, sowat twintig ton. 9Die goue
spykers het bietjie meer as 'n halwe kilogram geweeg. Ook die
bovertrekke het hy met goud oorgetrek. 10In die Allerheiligste het hy
twee gerubs gemaak, gegote stukke, en hulle ook met goud oorgetrek.
11Die vlerke van die gerubs was saam tien meter lank. Die een gerub
se een vlerk het aan die een muur van die vertrek geraak, en sy ander
vlerk aan dié van die ander gerub. 12Die een vlerk van die ander gerub
het aan die ander muur van die vertrek geraak, en sy ander vlerk was
vas aan die ander gerub s'n. Elke vlerk was twee en 'n half meter lank.
13Die vlerke van hierdie gerubs het dus tien meter ver gereik. Hulle
het op hulle eie voetstukke gestaan met die gesigte na die groot
vertrek toe. 14Die voorhangsel het hy gemaak van blou, pers en
bloedrooi wol en van linne, en daarop gerubs laat uitwerk. 15Voor die
tempel het hy twee pilare opgerig, sewentien en 'n half meter hoog,
met 'n kapiteel van twee en 'n half meter op elkeen. 16Hy het kettings
gemaak vir 'n krans en dit bo-aan die pilare aangebring. Daarna het hy
honderd granate gemaak en aan die kettings vasgesit. 17Die pilare het
voor die tempel gestaan, een regs en een links. Die regterkantste het
hy Jakin genoem en die linkerkantste Boas.

II KRONIEKE 4

1Hy het die bronsaltaar gemaak, tien meter lank, tien meter breed en
vyf meter hoog. 2Hy het ook die gegote waterbak gemaak, heeltemal
rond, vyf meter in deursnee, twee en 'n half meter hoog en met 'n
omtrek van vyftien meter. 3Onderom die rand van die waterbak was
twee rye beeste in reliëf, tien op elke halwe meter. Die beeste is saam
met die waterbak in een stuk gegiet. 4Die waterbak het gerus op twaalf
gegote beeste, drie na die noorde, drie na die weste, drie na die suide
en drie na die ooste gerig. Die waterbak was bo-oor hulle, en almal se
agterkante was onder die bak in. 5Die waterbak was nege sentimeter
dik en sy rand was soos 'n beker se rand in die vorm van die kelk van
'n lelie. Dit kon ses en sestig kiloliter bevat. 6Hy het tien waskomme
gemaak en vyf aan die regterkant en vyf aan die linkerkant gesit.
Daarin spoel hulle die offergereedskap af. Die waterbak is vir die
priesters om in te was. 7Hy het tien goue kandelaars gemaak volgens
voorskrif en hulle in die voorste heiligdom gesit, vyf aan die
regterkant en vyf aan die linkerkant. 8Hy het tien tafels gemaak en in
die voorste heiligdom gesit, vyf aan die regterkant en vyf aan die
linkerkant. Hy het honderd goue komme vir besprinkeling gemaak.
9Hy het die voorhof van die priesters ingerig en die groot binneruimte,
met deure vir die binneruimte. Albei se deure het hy met brons
oorgetrek. 10Die waterbak het hy aan die regterkant, suidoos van die
tempel, opgestel. 11Hiram het die potte, die skoppe en die komme vir
besprinkeling gemaak. So het hy die werk afgehandel wat hy vir
koning Salomo aan die tempel van God moes doen: 12die twee pilare
met die komvormige skywe en die kapitele bo-aan die twee pilare, en
ook die roosters om die twee skywe van die kapitele bo-aan die pilare
toe te maak; 13die vier honderd granate vir die twee roosters, 'n
dubbele ry granate vir elke rooster om die skywe van die kapitele bo-
op die pilare toe te maak. 14Hy het ook die waentjies en die
waskomme op die waentjies gemaak, 15die waterbak met die twaalf
beeste daaronder, 16die potte, skoppe en vurke. Al die nodige
toerusting het die meestervakman Hiram vir koning Salomo vir die
huis van die Here vervaardig van gepoleerde brons. 17Die koning het
hulle in die omgewing van die Jordaan, tussen Sukkot en Saretan, in
kleivorms laat giet. 18Salomo het so 'n groot hoeveelheid van al hierdie
goed laat maak dat die brons nie geweeg kon word nie. 19Salomo het
ook al die toerusting vir die tempel van God laat maak: die goue
altaar, die tafels vir die offerbrood; 20die kandelaars met die lampe wat
volgens voorskrif voor die binneste heiligdom aan die brand gehou
moes word, alles van suiwer goud; 21die blomkelke, die lampe en die
goue pithouers, alles heeltemal van goud; 22die skêre, die komme vir

die besprinkeling, die panne en die vuurbakke, alles van suiwer goud. Ook die ingang van die tempel, sy deure, die binnekant van die Allerheiligste en die deure van die voorste heiligdom was van goud.

II KRONIEKE 5

1Nadat al die werk wat Salomo aan die huis van die Here gedoen het,
afgehandel is, het hy die besondere wydingsgeskenke van Dawid, sy
pa, ingebring. Die silwer en goud en al die toebehore het hy in die
voorraadkamers van die tempel van God gesit. 2Daarna het Salomo die
leiers van Israel, die stamhoofde en die Israelitiese familiehoofde in
Jerusalem bymekaargeroep om die verbondsark van die Here uit Sion,
die Dawidstad, te laat uitbring. 3Al die manne van Israel het by die
koning bymekaargekom op die feesdag in die sewende maand. 4Nadat
al die leiers van Israel gekom het, het die Leviete die ark opgetel 5en
die ark, die tent van ontmoeting en al die toebehore van die heiligdom
wat in die tent was, gedra. Die Levitiese priesters het dit gedra.
6Koning Salomo en die hele gemeente van Israel wat saam met hom
voor die ark was, het soveel kleinvee en beeste geoffer dat dit nie
getel of bereken kon word nie. 7Toe het die priesters die verbondsark
van die Here na sy plek toe gebring onder die vlerke van die gerubs in
die binneste heiligdom van die tempel, dit is die Allerheiligste. 8Die
gerubs se vlerke was oopgesprei oor die staanplek van die ark. Hulle
het die ark en sy draaghoute aan die bokant bedek. 9Die draaghoute
was so lank dat hulle punte by die ark verby gesteek het aan die
voorkant van die binneste heiligdom, maar hulle kon nie van buite af
gesien word nie. Hulle is vandag nog daar. 10Daar was niks in die ark
nie behalwe die twee plat klippe wat Moses by Horeb gemaak het toe
die Here by die uittog van die Israeliete uit Egipte met hulle 'n
verbond gesluit het. 11Al die aanwesige priesters het hulle gereinig,
ongeag hulle diensbeurte. Toe die priesters uit die heiligdom uitkom,
12het die Levitiese sangers oos van die altaar reggestaan met simbale,
harpe en liere. Hulle was almal daar: Asaf, Heman en Jedutun met
hulle volgelinge en ampsgenote. Hulle het hulle linneklere aangehad,
en by hulle was omtrent honderd en twintig priesters, trompetblasers.
13Presies gelyk, soos een man, het die trompetblasers en die sangers
die lof en dank aan die Here laat weerklink. Die klank van trompette,
simbale, allerhande instrumente en die loflied ter ere van die Here het
opgeklink: Want Hy is goed, aan sy liefde is daar geen einde nie. Op
daardie oomblik het 'n wolk die huis van die Here gevul. 14Daarom
kon die priesters nie vir diens aantree nie. Dit was die magtige
teenwoordigheid van die Here wat die tempel van God gevul het.

II KRONIEKE 6

1Toe het Salomo gesê: Die Here het gesê Hy wil in duisternis woon.
2Daarom het ek vir U 'n waardige huis gebou, 'n verblyf waar U altyd
kan woon. 3Daarna het die koning sy gesig na die hele gemeente van
Israel toe gedraai en die hele gemeente van Israel geseën terwyl hulle
daar staan. 4Hy het gesê: Geloof sy die Here die God van Israel wat
aan my vader Dawid 'n belofte gedoen het en dit deur sy mag vervul
het. Die woorde van die Here was: 5Van die dag af dat Ek my volk uit
Egipte gebring het, het Ek uit al die stamgebiede van Israel nie 'n stad
gekies waar 'n tempel gebou kan word sodat my Naam daar kan wees
nie en het Ek ook nie iemand gekies om heerser oor my volk Israel te
wees nie, 6totdat Ek Jerusalem gekies het sodat my Naam daar kan
wees, en vir Dawid sodat hy oor my volk Israel kon regeer.' 7My vader
Dawid was van voorneme om 'n tempel te bou vir die Naam van die
Here die God van Israel, 8maar die Here het vir my vader Dawid gesê:
Dat dit jou voorneme is om 'n tempel vir my Naam te bou dit is goed
dat jy die voorneme het. 9Maar nie jý sal die tempel bou nie; jou seun
wat uit jou voortgekom het, hý sal die tempel vir my Naam bou.' 10Die
Here het die belofte wat Hy gemaak het, nagekom. Ek het my vader
Dawid se plek geneem en op die troon van Israel gekom soos die Here
beloof het. Die tempel vir die Naam van die Here die God van Israel
het ek gebou 11en die ark waarin die verbond van die Here is wat Hy
met die Israeliete gesluit het, het ek daar gesit. 12Toe gaan staan
Salomo regoor die altaar van die Here, voor die hele gemeente van
Israel, en strek sy hande uit. 13Hy het op 'n bronsverhoog gestaan wat
hy gemaak het en in die voorhof gesit het. Dit was twee en 'n half
meter lank, twee en 'n half meter breed, een en 'n half meter hoog. Hy
het daarop gaan staan en toe kniel hy voor die hele gemeente van
Israel en strek sy hande uit na die hemel toe 14en sê: Here, God van
Israel, in die hemel of op die aarde is daar nie nog 'n God soos U nie.
U hou U aan die verbond en U bly getrou teenoor u dienaars wat met
volle oorgawe voor U lewe. 15U het U gehou aan wat U u dienaar, my
vader Dawid, beloof het. U het die belofte gemaak en dit so, soos dit
vandag is, deur u woord en u mag vervul. 16Here, God van Israel, bly
dan nou by wat U u dienaar, my vader Dawid, beloof het toe U gesê
het: Ek sal sorg dat daar altyd iemand uit jou nageslag op die troon
van Israel sal wees mits jou nakomelinge let op hulle optrede en
volgens my woord lewe, soos jy gemaak het. 17Here, God van Israel,
laat die belofte wat U aan u dienaar Dawid gedoen het, ook verder vas
staan. 18Sou God werklik by die mens op die aarde woon? Die hemel,
selfs die hoogste hemel, kan U nie bevat nie, hoe dan nog hierdie
tempel wat ek gebou het! 19Hoor tog, Here my God, die gebed van u

dienaar, hoor sy smeking, luister na die hulpgeroep, die gebed wat u
dienaar tot U rig. 20Hou hierdie tempel dag en nag onder u sorg, die
plek waarvan U gesê het dat U u Naam daar wil vestig, sodat U die
gebed kan hoor wat 'n dienaar van U na hierdie plek toe bid. 21Hoor
tog die smeekbedes van u dienaar en u volk Israel wat hulle na hierdie
plek toe bid, hoor dit tog uit u hemelse woonplek, en wanneer U dit
hoor, vergewe tog! 22As iemand sy naaste kwaad aandoen en dié hom
'n eedverpligting oplê om hom onder 'n vloek te plaas, en hy kom en
spreek die eed uit voor u altaar in hierdie tempel, 23luister tog uit die
hemel en gryp in en vel die beslissing oor u dienaars sodat die
skuldige die straf vir sy dade ondergaan en die onskuldige gelyk gegee
word soos dit by sy onskuld pas. 24As u volk Israel deur 'n vyand
verslaan word omdat hulle teen U gesondig het en hulle kom tot
inkeer en bely u Naam en bid tot U in hierdie huis en smeek U,
25luister tog uit die hemel en vergeef u volk Israel se sonde en laat
hulle terugkom na die land wat U aan hulle en hulle voorvaders gegee
het. 26Wanneer die hemele toegesluit bly en daar nie reën is nie omdat
hulle teen U sondig, en hulle bid na hierdie plek toe en bely u Naam
terwyl hulle hulle van hulle sonde bekeer en vra dat U hulle gebed sal
verhoor, 27luister tog uit die hemel en vergeef u dienaars en u volk
Israel se sonde en gee reën op u land wat U aan u volk as besitting
gegee het. So leer U hulle die goeie weg wat hulle moet bewandel.
28Sou daar hongersnood in die land kom, sou daar pes uitbreek,
brandkoring of roes, swerms sprinkane en voetgangers, sou dit gebeur
dat die volk se vyande hom in sy stede hier in die land beleër, watter
plaag of siekte hom ook al tref, 29luister tog na elke gebed, elke
smeking wat van enige mens of van u hele volk Israel mag kom soos
elkeen sy plaag en sy smart te kenne gee en sy hande na hierdie
tempel toe uitstrek; 30luister tog uit die hemel, u woonplek, en vergeef
en gee aan elkeen wat hy verdien soos U sy hart ken, want net U ken
die mens se hart, 31sodat hulle aan U gehoorsaam sal wees en u weg
sal bewandel die hele tyd dat hulle in die land leef wat U aan ons
voorvaders gegee het. 32Luister ook na die vreemdeling wat nie uit u
volk Israel is nie en, omdat hy gehoor het van u groot Naam, u mag en
krag, selfs uit 'n ver land kom en na hierdie tempel toe bid. 33Luister
tog uit die hemel, u woonplek, en doen alles wat die vreemdeling U in
sy gebed vra, sodat al die volke van die aarde u Naam kan ken en ook
aan U gehoorsaam kan wees net soos u volk Israel, en dat hulle kan
weet u Naam is uitgeroep oor hierdie tempel wat ek gebou het. 34Sou u
volk teen sy vyande uittrek in 'n oorlog wat deur U beveel is, en hulle
bid tot U in die rigting van hierdie stad wat U gekies het en die huis
wat ek vir u Naam gebou het, 35luister tog uit die hemel na hulle
gebed en hulle smeking en gee hulle die oorwinning. 36Sou hulle teen
U sondig, want daar is nie 'n mens wat nie sondig nie, en U in u

verontwaardiging hulle aan 'n vyand oorgee sodat hulle as gevangenes
weggevoer word na 'n land, ver of naby, 37en hulle daar in dié land
waar hulle gevangenes is, tot inkeer kom en hulle weer tot U wend en
U daar in die land van hulle gevangenskap smekend aanroep: Ons het
gesondig, ons het verkeerd gedoen, ons is skuldig', 38en hulle tot U
wend met hart en siel in die land van hulle gevangenskap en hulle bid
in die rigting van hulle land wat U aan hulle voorvaders gegee het en
van die stad wat deur U gekies is en die tempel wat ek vir u Naam
gebou het, 39luister tog uit die hemel, uit u woonplek, na hulle gebed
en smeking en neem hulle straf weg en vergeef u volk wat teen U
gesondig het. 40My God, hou dan nou hierdie plek onder u sorg en
verhoor tog elke gebed hiervandaan. 41Kom dan nou na u rusplek toe,
Here God, U en u magtige ark. Laat u priesters, Here God, onder die
beskerming van u hulp lewe, en laat u troue dienaars hulle verheug in
die goeie dinge. 42Here God, hou u gesalfde onder u sorg. Dink aan
wat U toegesê het aan u dienaar Dawid.

II KRONIEKE 7

1Toe Salomo klaar gebid het, het daar vuur uit die hemel gekom en
die brandoffers en ander diereoffers verteer, en die magtige
teenwoordigheid van die Here het die tempel gevul. 2Die priesters kon
nie in die huis van die Here ingaan nie, so het sy magtige
teenwoordigheid sy huis gevul. 3Toe al die Israeliete sien dat die vuur
en die magtige teenwoordigheid van die Here op die tempel af kom,
het hulle op die plaveisel gekniel. Hulle het in eerbetoon gebuig en die
Here geloof: Want Hy is goed, aan sy liefde is daar geen einde nie.
4Die koning en die hele volk het vir die Here offerandes gebring.
5Koning Salomo het twee en twintig duisend beeste en honderd en
twintig duisend stuks kleinvee geoffer. So het die koning en die hele
volk die tempel van God ingewy. 6Die priesters het op hulle poste
gestaan en so ook die Leviete met die instrumente vir die lied tot die
eer van die Here. Koning Dawid het die instrumente laat maak om die
Here te loof: Aan sy liefde is daar geen einde nie. So was die lofsang
van Dawid in die Leviete se hande. Regoor hulle het die priesters die
trompette geblaas en die hele Israel het daar gestaan. 7Salomo het die
middelgedeelte van die voorhof wat reg voor die huis van die Here is,
gewy, want dit is waar hy die brandoffers en die vetgedeeltes van die
maaltydoffers verbrand het. Op die bronsaltaar wat hy gemaak het,
was daar nie plek vir die brandoffers en die graanoffers en die
vetgedeeltes nie. 8Salomo, en die hele Israel saam met hom wat gekom
het uit die hele land, van Lebo-Hamat af tot by Egiptespruit, 'n baie
groot gemeente, het destyds sewe dae lank fees gehou. 9Op die agste
dag na die inwyding van die altaar wat sewe dae lank gevier is, het
hulle 'n feestelike byeenkoms gehou. Die huttefees daarna het ook
sewe dae geduur. 10Eers op die drie en twintigste van die sewende
maand het Salomo die volk terug laat gaan huis toe, bly en gelukkig
oor die goeie dinge wat die Here gedoen het aan Dawid, Salomo en sy
volk Israel. 11So het Salomo dan die huis van die Here en die
koninklike paleis voltooi. Alles wat Salomo onderneem het aan die
huis van die Here en aan sy eie paleis, is voorspoedig afgehandel.
12Daarna verskyn die Here een nag aan Salomo en sê vir hom: Ek het
jou gebed verhoor en hierdie plek vir My gekies as die plek waar daar
vir My offerandes gebring kan word. 13As Ek die hemel gesluit hou
sodat daar geen reën is nie, of as Ek die sprinkaan beveel om die land
kaal te vreet, of as Ek pes onder my volk stuur, 14en my volk oor wie
my Naam uitgeroep is, toon berou en bid en vra na my wil en draai
terug van hulle bose weë af, sal Ek luister uit die hemel en hulle sonde
vergewe en hulle land laat herstel. 15Ek sal hierdie plek nou onder my
sorg neem en ontvanklik wees vir elke gebed hiervandaan. 16En nou

kies Ek en heilig Ek hierdie tempel sodat my Naam altyd daar sal
wees, en dit altyd my sorg en my liefde sal geniet. 17En jy, as jy soos
jou vader Dawid leef volgens my wil en alles doen wat Ek jou beveel,
en my voorskrifte en bepalings nakom, 18sal Ek jou heerskappy
bestendig. So het Ek met jou vader Dawid ooreengekom: Nooit sal dit
jou ontbreek aan iemand om oor Israel te regeer nie. 19Maar as julle
wegdraai en my voorskrifte en my gebooie wat Ek julle gegee het,
verontagsaam en julle gaan dien ander gode en buig voor hulle, 20sal
Ek julle wegdryf uit my land wat Ek julle gegee het, en sal Ek hierdie
tempel wat Ek vir my Naam geheilig het, voor My wegvee. Ek sal
daarvan 'n spot en 'n skimp maak onder al die volke. 21Ja, hoe verhewe
hierdie tempel ook al was vir elke verbyganger, die verbyganger sal
dan sy asem intrek en sê: Waarom het die Here dit gedoen aan dié
land en dié tempel?' 22En die mense sal sê: Omdat daardie volk vergeet
het van die Here die God van hulle voorvaders, wat hulle uit Egipte
gebring het. Hulle het hulle aan ander gode verbind en voor hulle
gebuig en hulle gedien. Daarom het Hy al hierdie groot rampe oor sy
volk gebring.

II KRONIEKE 8

1Na afloop van die twintig jaar waarin Salomo die huis van die Here
en sy eie paleis gebou het, 2het hy die stede wat Hiram aan hom
oorgedra het, weer opgebou en Israeliete daar gevestig. 3Hy het na
Hamat-Soba toe gegaan en dié ingeneem. 4Hy het Tadmor in die
woestyn versterk, en ook al die voorraadstede wat hy in Hamat gebou
het. 5Hy het Bet-Goron-Bo en Bet-Goron-Onder herbou, vestingstede
met mure, poortdeure en sluitbalke; 6net so ook Baälat en al die
voorraadstede wat hy besit het, die stede vir die strydwamagte en die
berede magte. Verder het hy al die bouwerk waarop hy besluit het,
voltooi in Jerusalem, op die Libanon en dwarsdeur die land waaroor
hy geregeer het. 7Salomo het al die nie-Israeliete, die mense wat nog
oor was van die Hetiete, Amoriete, Feresiete, Hewiete en Jebusiete,
8afstammelinge van dié wat nie deur die Israeliete uitgeroei is nie en
nog oor was in die land, dwangarbeid laat doen. Dit is vandag nog so.
9Salomo het nie die Israeliete as arbeiders gebruik vir sy projekte nie,
want hulle was die soldate en die aanvoerders van sy
strydwabemannings, sy strydwamag en sy berede mag. 10Daar was ook
nog die volgende getal uitvoerende beamptes oor wie koning Salomo
beskik het: twee honderd en vyftig wat gesag oor die volk uitgeoefen
het. 11Salomo het die dogter van die farao uit die Dawidstad laat trek
na die paleis toe wat hy vir haar gebou het, want, het hy gesê, 'n vrou
van my kan nie in die paleis van koning Dawid van Israel woon nie;
dit is 'n heiligdom, want die ark van die Here het daar gestaan.
12Salomo het brandoffers vir die Here gebring op die altaar van die
Here wat hy reg voor die voorportaal gebou het. 13Die offers is gebring
soos dit van dag tot dag moes gebeur volgens die voorskrif van Moses:
op die sabbatte, die nuwemaansfeeste en die feestye drie maal per
jaar, naamlik die fees van die ongesuurde brood, die fees van die weke
en die huttefees. 14Salomo het, volgens die orde wat sy vader Dawid
vasgestel het, vir die priesterafdeling hulle dienste bepaal en vir die
Leviete hulle diensbeurte met die oog op die lofsang en die bystand
aan die priesters soos dit van dag tot dag nodig was; so ook vir die
afdelings poortwagte by elke poort. Dit is immers hoe Dawid, die man
van God, dit voorgeskryf het. 15Hulle het ook nie afgewyk van die
koninklike voorskrif vir die priesters en die Leviete ten opsigte van
alles in verband met die voorraadkamers nie. 16So is al Salomo se werk
afgehandel, van die dag af dat die fondamente van die huis van die
Here gelê is totdat Salomo die tempel voltooi het. 17Daarna is Salomo
na Esjon-Geber en na Elat toe, aan die see by Edom. 18Hiram het vir
hom skepe gestuur en ervare seemanne onder bevel van hulle eie
offisiere. Hulle het met die manne van Salomo saamgegaan na Ofir toe

en daar sowat vyftien en 'n half ton goud vir koning Salomo gaan haal.

II KRONIEKE 9

1Die koningin van Skeba het gehoor wat van Salomo vertel word en sy
het toe self na Jerusalem toe gekom om hom met moeilike vrae te
toets. Sy het 'n baie groot gevolg saamgebring en ook kamele wat
belaai was met kosbare kruie en 'n groot hoeveelheid goud en
edelstene. Toe sy by Salomo kom, het sy met hom oor alles gepraat
waaraan sy kon dink, 2en Salomo het vir haar 'n antwoord gehad op al
haar vrae. Niks was vir Salomo onverklaarbaar nie: hy kon haar op
alles antwoord. 3Die koningin van Skeba het onder die indruk gekom
van Salomo se wysheid, die tempel wat hy gebou het, 4die geregte op
sy tafel, die manier waarop sy amptenare aangesit het, die bediening
deur sy tafelbediendes met hulle monderings, sy skinkers met hulle
monderings, en van die optog wanneer hy na die huis van die Here toe
opgegaan het. Haar asem het daarvan weggeslaan. 5Sy het vir die
koning gesê: Wat ek in my land oor u en u wysheid gehoor het, is
waar. 6Ek het nie geglo wat hulle vir my gesê het nie totdat ek gekom
en myself oortuig het. Nou weet ek dat nie eers die helfte vir my
vertel is oor u groot wysheid nie. U het alles wat ek gehoor het, ver
oortref. 7Hoe bevoorreg is u mense en hoe bevoorreg is hierdie
amptenare van u dat hulle gedurig in u diens staan en u wysheid
aanhoor! 8Geloof sy u God, die Here, wat aan u soveel liefde bewys dat
Hy u op sy troon gesit het, 'n koning deur u God, die Here, self
aangewys! Dit is omdat u God vir Israel liefhet en die volk altyd in
stand wil hou dat Hy u as koning oor hulle aangestel het om die orde
en die reg te handhaaf. 9Sy het vir die koning meer as vier ton goud en
'n groot hoeveelheid kosbare kruie en edelstene gegee. Die kruie wat
die koningin van Skeba vir koning Salomo gegee het, was meer as wat
ooit die land ingekom het. 10Bowendien het die dienaars van Hiram en
Salomo wat die goud uit Ofir gebring het, ook nog jenewerhout en
edelstene gebring. 11Die koning het die jenewerhout gebruik vir relings
by die huis van die Here en by die koninklike paleis, en vir die liere en
harpe van die musikante. Die gelyke daarvan is tevore nie in Juda
gesien nie. 12Vir die koningin van Skeba het koning Salomo alles gegee
wat sy begeer en gevra het, meer selfs as wat sy vir die koning gebring
het. Sy is toe terug na haar land toe, sy en haar gevolg. 13Salomo se
jaarlikse inkomste aan goud het sowat drie en twintig ton beloop.
14Behalwe wat die reisigers en handelaars ingebring het, het al die
konings van Arabië en die Israelitiese goewerneurs ook goud en silwer
aan Salomo gelewer. 15Koning Salomo het twee honderd groot skilde
van goud gemaak; hy het vir elke skild byna sewe kilogram gebruik.
16Hy het ook nog drie honderd klein skilde van goud gemaak; hier het
hy sowat drie en 'n half kilogram vir elke skild gebruik. Die koning het

hulle opgestel in die Libanonsbosgebou. 17Verder het die koning 'n
groot ivoortroon gemaak en dit met suiwer goud oorgetrek. 18Die
troon het ses trappe gehad en 'n voetbank wat met goud aan die troon
vasgeheg was. Weerskante van die sitplek was daar armleunings, met
'n leeu langs elkeen. 19Twaalf leeus het op die ses trappe gestaan, ses
aan elke kant. Daar is in geen ander koninkryk so iets gemaak nie. 20Al
koning Salomo se drinkgerei was van goud. Alles wat in die
Libanonsbosgebou gebruik is, was van fyngoud. Silwer is in Salomo se
dae nie as iets besonders beskou nie. 21Die koning het 'n vloot gehad
wat saam met die dienaars van Hiram na Tarsis toe gevaar het. Om
die drie jaar het die Tarsisvloot teruggekom, vol goud en silwer, ivoor,
ape en bobbejane. 22Koning Salomo het al die konings van die aarde
oortref in rykdom en wysheid. 23Al die konings van die aarde het
geprobeer om hom te sien te kry en die wysheid wat God hom gegee
het, aan te hoor. 24Elkeen het sy geskenk saamgebring: silwer- en
goudware, mantels, wapenrusting, kosbare kruie, perde en muile. So
het dit jaar vir jaar gegaan. 25Salomo het vier duisend stalle vir perde
en strydwaens gehad en twaalf duisend ruiters. Hy het hulle
gestasioneer in die strydwaposte en by die paleis in Jerusalem. 26Hy
was opperheerser oor al die konings, van die Eufraat af tot in die land
van die Filistyne en tot aan die grens van Egipte. 27Silwer het hy in
Jerusalem so alledaags soos klippe gemaak en seders soos die
wildevyebome in die Laeveld. 28Perde is vir Salomo uit Egipte en al die
lande ingevoer. 29Die res van die verhale oor Salomo, dié van vroeër
sowel as dié van later, is opgeteken in Die Verhale van die Profeet
Natan, Die Profesieë van Agija van Silo, en Die Gesigte van die Siener
Jedi oor Jerobeam seun van Nebat. 30Salomo was veertig jaar koning
in Jerusalem oor die hele Israel. 31Hy is oorlede, en hy is begrawe in
die familiegraf in die Dawidstad. Sy seun Rehabeam het hom as
koning opgevolg.

II KRONIEKE 10

1Rehabeam het na Sigem toe gegaan omdat die hele Israel daarheen
gekom het om hom tot koning te kroon. 2Jerobeam seun van Nebat
was nog in Egipte, waarheen hy vir koning Salomo gevlug het, en toe
hy die berig kry, het hy uit Egipte teruggekom. 3Dit was nadat hulle
boodskappers gestuur en hom laat roep het. Hy en die hele Israel kom
toe na Rehabeam toe en sê vir hom: 4U vader het ons 'n swaar juk laat
dra. As u die verpligtinge wat u vader ons opgelê het, minder maak en
so die juk ligter maak wat hy ons laat dra het, sal ons u onderdane
bly. 5Rehabeam het vir hulle gesê: Kom oor drie dae na my toe terug.
Nadat die volk vertrek het, 6het Rehabeam toe die raad gevra van die
ouer mense wat in diens van Salomo, sy pa, was tydens dié se lewe.
Wat meen julle moet ek hierdie mense antwoord? het hy gevra. 7Hulle
het vir hom gesê: As u dit goed bedoel met hierdie volk en hulle
tevrede stel en hulle 'n gunstige antwoord gee, sal hulle altyd u
onderdane bly. 8Maar hy het die raad wat die ouer mense hom gegee
het, in die wind geslaan en die raad gevra van die jonger manne wat
saam met hom grootgeword het en in sy diens was: 9Wat meen júlle
moet ons hierdie mense antwoord? Hulle het gevra ek moet die juk
wat my pa op hulle gelê het, ligter maak. 10Die jongmanne wat saam
met hom grootgeword het, het vir hom gesê: U moet die volk soos
volg antwoord. Hulle het vir u gesê: U vader het ons 'n swaar juk laat
dra, maak u vir ons die juk ligter.' U moet vir hulle sê: My pinkie is
dikker as my pa se middellyf. 11My pa het 'n swaar juk op julle laat
druk, ek gaan die juk nog swaarder maak. My pa het julle met swepe
geslaan, ek sal julle met gesels slaan. 12Toe Jerobeam en die hele volk
die derde dag by koning Rehabeam kom volgens sy opdrag Kom oor
drie dae na my toe terug, 13het hy hulle dié harde antwoord gegee.
Koning Rehabeam het die raad van die ouer mense in die wind
geslaan 14en die volk geantwoord volgens die raad van die jonger
manne: Ek gaan 'n swaar juk op julle lê, ek gaan dit nog swaarder
maak. My pa het julle met swepe geslaan, ek sal julle met gesels slaan.
15Die koning het nie aan die versoek van die volk voldoen nie. Dit was
'n beskikking van die Here God, sodat Hy sy belofte kon hou wat Hy
deur Agija van Silo aan Jerobeam seun van Nebat gegee het. 16Toe die
Israeliete hoor dat die koning nie aan hulle versoek voldoen het nie,
het hulle vir hom gesê: Dawid is nie deel van ons nie; ons het niks aan
Isai se seun nie! Elkeen terug na sy woonplek toe, Israel! Kyk nou
maar na jou eie huis, Dawid! Die hele Israel is toe terug na sy eie
woongebied toe. 17Rehabeam het net koning geword oor die Israeliete
wat in die stede van Juda gewoon het. 18Koning Rehabeam het vir
Adoniram, wat in bevel van die dwangarbeid was, na Israel toe

gestuur, maar die Israeliete het hom met klippe doodgegooi, en
koning Rehabeam self het dit net-net reggekry om op sy strydwa te
kom en na Jerusalem toe te vlug. 19So het Israel in opstand gekom teen
die koningshuis van Dawid, en dit is vandag nog so.

II KRONIEKE 11

1Dadelik nadat Rehabeam in Jerusalem terug was, het hy honderd en
tagtig duisend uitgesoekte manne uit die stamme Juda en Benjamin
opgeroep om teen Israel te veg en die koningskap vir hom terug te
wen. 2Maar die woord van die Here het tot Semaja, die man van God,
gekom en gesê: 3Sê vir Rehabeam seun van Salomo, koning van Juda,
en vir al die Israeliete in Juda en Benjamin: 4So sê die Here: Moenie
optrek en teen julle broers veg nie. Gaan terug, elkeen na sy huis toe,
want wat gebeur het, kom van My af. Hulle het geluister na die
woorde van die Here en die veldtog teen Jerobeam laat vaar.
5Rehabeam het in Jerusalem gewoon. Vir die beveiliging van Juda het
hy 'n aantal stede herbou. 6Hy het die volgende vestingstede in Juda
en Benjamin herbou: Betlehem, Etam, Tekoa, 7Bet-Sur, Soko, Adullam,
8Gat, Maresa, Sif, 9Adorajim, Lakis, Aseka, 10Sora, Ajalon en Hebron.
11Hy het die vestings versterk, bevelhebbers oor hulle aangestel en
daar voorrade kos, olie en wyn gehou. 12In elke stad was daar ook
skilde en spiese. So het hy die vestings baie goed versterk en beheer
gehad oor Juda en Benjamin. 13Die priesters en die Leviete wat oral in
Israel gewoon het, het uit al hulle gebiede gekom en in Rehabeam se
gebied kom woon. 14Die Leviete moes hulle weivelde en besittings
verlaat en na Juda en Jerusalem toe kom omdat Jerobeam en sy
opvolgers hulle nie meer toegelaat het om priesters vir die Here te
wees nie. 15Jerobeam het sy eie priesters aangestel vir die hoogtes en
die veldgode en die kalwerbeelde wat hy gemaak het. 16In navolging
van die Leviete het mense wat die Here die God van Israel wou dien,
uit al die Israelitiese stamme na Jerusalem toe gekom om daar
offerandes te bring aan die Here die God van hulle voorvaders. 17So
het hulle die koninkryk van Juda verder versterk en drie jaar by
Rehabeam seun van Salomo gestaan. Hulle het dié drie jaar in die
spore van Dawid en Salomo gevolg. 18Rehabeam was getroud met
Magalat. Haar pa was Jerimot seun van Dawid en haar ma was
Abihajil dogter van Eliab, seun van Isai. 19Magalat het vir hom die
seuns Jeüs, Semarja en Saham in die wêreld gebring. 20Later is
Rehabeam ook getroud met Maäka dogter van Abisalom en by haar
het hy vier seuns gehad: Abia, Attai, Sisa en Selomit. 21Rehabeam het
vir Maäka dogter van Abisalom liewer gehad as vir al sy ander
vrouens en byvrouens. Hy het altesaam agtien vrouens en sestig
byvrouens gehad en was die pa van ag en twintig seuns en sestig
dogters. 22Hy het vir Abia seun van Maäka as die eerste in rang
aangestel en hom die gesag oor sy broers gegee met die oog op die
koninklike opvolging. 23Verder het Rehabeam die slim beleid gevolg
om sy seuns oral in die versterkte stede van Juda en Benjamin te laat

woon. Hy het gesorg dat hulle van 'n oorvloed lewensmiddele voorsien is en het deur onderhandeling vir hulle 'n menigte vrouens verkry.

II KRONIEKE 12

1Rehabeam was nouliks goed gevestig in sy koningskap en seker van
sy mag, of hy en die hele Israel saam met hom het die woord van die
Here verontagsaam. 2Hulle was ontrou aan die Here, en daarom het
Hy vir koning Sisak van Egipte teen Jerusalem laat optrek. Dit was in
die vyfde jaar van Rehabeam se regering. 3Sisak het twaalf honderd
strydwaens en 'n berede mag van sestig duisend man gehad, terwyl die
ander soldate wat saam met hom uit Egipte gekom het, te veel was om
te tel. Daar was Libiërs, Sukkeërs en Kussiete. 4Nadat Sisak die
vestingstede in Juda verower het, het hy in die rigting van Jerusalem
getrek. 5Die profeet Semaja kom toe na Rehabeam en die leiers van
Juda toe wat in Jerusalem saamgetrek het uit vrees vir Sisak, en sê vir
hulle: So sê die Here: Julle het My verlaat, en nou het Ek julle verlaat
en is julle in Sisak se mag. 6Die leiers van Israel en die koning het
hulle verootmoedig en het gesê: Die Here doen reg. 7Toe die Here
hulle berou sien, kom sy woord weer tot Semaja en sê: Hulle is vol
berou. Ek sal hulle nie uitroei nie. Ek sal hulle gou uit die greep van
Sisak laat vrykom en my toorn oor Jerusalem nie deur Sisak laat
losbreek nie. 8Maar hulle sal aan hom onderhorig word, en hulle sal
agterkom wat dit is om My te dien en wat dit is om die konings van
ander lande te dien. 9Koning Sisak van Egipte het teen Jerusalem
opgetrek en beslag gelê op die skatte in die huis van die Here en die
paleis. Hy het alles gevat, ook die goue skilde wat Salomo laat maak
het. 10Koning Rehabeam het toe bronsskilde in die ander se plek laat
maak en dié oorhandig aan die offisiere van die wag wat by die
ingang van die paleis diens gedoen het. 11Elke keer wanneer die
koning na die huis van die Here toe gegaan het, het die wag die skilde
gedra, en daarna het hulle die skilde teruggebring na die wagte se
kamer toe. 12Omdat die koning berou gehad het, het die toorn van die
Here nie op hom bly rus nie en het dit hom nie heeltemal vernietig
nie. Daar was trouens nog iets goeds in Juda. 13Koning Rehabeam het
'n stewige houvas op die koningskap in Jerusalem gehad en het
aangehou regeer. Hy was een en veertig toe hy koning geword het en
was sewentien jaar lank koning in Jerusalem, die stad wat deur die
Here onder al die Israelitiese stamme gekies is om sy Naam daar te
vestig. Rehabeam se ma was Naäma, 'n Ammonitiese vrou. 14Hy het
gedoen wat verkeerd is en hy het hom nie daarop toegelê om na die
wil van die Here te vra nie. 15Die verhale oor Rehabeam, dié van
vroeër sowel as dié van later, is opgeteken in Die Verhale van die
Profeet Semaja en die Siener Iddo, wat oor die geslagsregister handel.
Daar was deurentyd oorlog tussen Rehabeam en Jerobeam.
16Rehabeam is oorlede, en hy is begrawe in die familiegraf in die

Dawidstad. Sy seun Abia het hom as koning opgevolg.

II KRONIEKE 13

1In die agtiende regeringsjaar van koning Jerobeam het Abia koning
oor Juda geword, 2en hy het drie jaar in Jerusalem geregeer. Sy ma
was Miga 'n dogter van Uriël, uit Gibea. Daar het oorlog tussen Abia
en Jerobeam uitgebreek. 3Abia het die oorlog begin met 'n mag van
vier honderd duisend uitgesoekte soldate, en Jerobeam het hom
teengestaan met ag honderd duisend man, ook uitgesoekte soldate.
4Abia was op Semarajimberg in die Efraimsberge en hy het
daarvandaan geroep: Luister, Jerobeam en al julle Israeliete! 5Julle
weet tog dat die Here die God van Israel die koningskap oor Israel vir
altyd aan Dawid en sy nageslag gegee het. Dit is 'n onverbreekbare
verbond. 6Jerobeam seun van Nebat en amptenaar van Salomo seun
van Dawid het teen sy koning in opstand gekom, 7en 'n klomp
roekelose boewe het om hom saamgekoek. Hulle was te sterk vir
Rehabeam seun van Salomo, want hy was nog jonk en sag en kon hom
nie teen hulle handhaaf nie. 8Nou wil julle die koninklike mag van die
Here weerstaan wat Hy aan die nageslag van Dawid toevertrou het.
Júlle is baie en julle het die goue kalwerbeelde by julle wat Jerobeam
vir julle vir gode gemaak het. 9Julle het die priesters van die Here, die
nageslag van Aäron, en ook die Leviete verdryf en vir julle priesters
aangestel soos die volke in ander lande doen: elkeen wat 'n bul of
sewe skape gebring het, het priester geword vir daardie afgode van
julle. 10Óns dien die Here ons God; óns het Hom nie verlaat nie. Die
priesters wat die diens van die Here verrig, is uit die geslag van Aäron,
en die Leviete staan hulle by. 11Hulle bring elke môre en elke aand vir
die Here brandoffers en geurige wierookoffers, hulle sit gereeld die
offerbrood op 'n rein tafel en steek elke aand die goue kandelaar se
lampe op. Ons onderhou nog die diens van die Here ons God, maar
júlle het Hom verlaat. 12Ons het die Here self by ons as leier, en sy
priesters staan reg om die trompette te blaas dat die stryd teen julle
kan begin. Israeliete, moenie teen die Here, die God van julle
voorvaders, veg nie. Julle kan nie wen nie! 13Jerobeam het van sy
manskappe om die linies van Juda gestuur om 'n hinderlaag agter
hulle op te stel. Daar was dus 'n hinderlaag agter die Judeërs, en
Jerobeam en die ander troepe was voor hulle. 14Toe die Judeërs
omkyk en sien hulle word van voor en van agter bedreig, het hulle na
die Here om hulp geroep en het die priesters die trompette geblaas.
15Die manskappe van Juda het die oorlogskreet aangehef, en God het
Jerobeam en die hele Israel 'n neerlaag laat ly teen Abia en Juda. 16Die
Israeliete het vir Juda gevlug, want God het Israel in die mag van
Juda oorgegee. 17Abia en sy manne het 'n groot slagting onder hulle
aangerig. Vyf honderd duisend van Israel se uitgesoekte manne het

gesneuwel. 18So is die Israeliete destyds 'n vernederende neerlaag
toegedien, en het Juda die oorhand gekry omdat hulle gesteun het op
die Here, die God van hulle voorvaders. 19Abia het sy oorwinning oor
Jerobeam opgevolg met die besetting van verskeie van Jerobeam se
stede: Bet-El, Jesana en Efron, elkeen met sy voorposte. 20Gedurende
die regeringstyd van Abia kon Jerobeam nie sy mag herwin nie. Die
Here het hom onverwags laat sterf. 21Abia se mag het toegeneem. Hy
het veertien vrouens gehad en was die pa van twee en twintig seuns
en sestien dogters. 22Die res van die verhale oor Abia, wat hy gedoen
en gesê het, is opgeteken in Die Kommentaar van die Profeet Iddo.

II KRONIEKE 14

1Abia is oorlede, en hy is begrawe in die familiegraf in die Dawidstad.
Sy seun Asa het hom as koning opgevolg en in dié se tyd het die land
tien jaar lank vrede gehad. 2Asa het gedoen wat goed en reg is in die
oë van die Here sy God. 3Hy het die altare van vreemde gode en die
hoogtes laat verwoes, die klippilare laat stukkend slaan en die gewyde
pale laat afkap. 4Hy het bevel gegee dat Juda aan die Here, die God
van hulle voorvaders, gehoorsaam moet wees deur sy wil te doen en
sy gebooie na te kom. 5Hy het die hoogtes en die wierookaltare in al
die stede van Juda laat verwoes. Onder hom het die land vrede gehad.
6Omdat die land vrede gehad het, en Asa nie oorlog moes voer nie, het
hy in dié jare vestingstede in Juda gebou. Die Here het hom rus gegee,
7en daarom het hy vir Juda gesê: Laat ons dié stede versterk met mure
en torings, poorte en sluitbalke. Die land is nog ons s'n, want ons is
gehoorsaam aan die Here ons God, en Hy het ons na alle kante toe rus
gegee. Hulle was dan ook voorspoedig met die bouwerk. 8Asa se leër
het bestaan uit drie honderd duisend weerbare man uit Juda wat met
skild en spies bewapen was, en twee honderd en tagtig duisend uit
Benjamin, gewapen met skild en pyl en boog, almal dapper manne.
9Die Kussiet Serag het Juda binnegeval met 'n leër van 'n miljoen man
en met drie honderd strydwaens. Hy het deurgedring tot by Maresa,
10en daar het Asa hom tegemoet getrek. Die Kussiete was opgestel in
die Sefatalaagte by Maresa. 11Asa het die Here sy God aangeroep en
gesê: Here, net U kan die swakke teen 'n oormag help. Help ons, Here
ons God! Ons steun op U, en in u Naam trek ons teen dié menigte op.
U is ons God, Here; moenie dat 'n méns teen U seëvier nie. 12Die Here
het die Kussiete die onderspit laat delf teen Asa en Juda. Toe die
Kussiete op die vlug slaan, 13het Asa en die manne by hom hulle
agtervolg tot by Gerar, en daar het soveel Kussiete gesneuwel dat
hulle leër nie kon herstel nie. Hulle is deur die Here en sy leër
uitmekaargeslaan. Die Judeërs het 'n groot hoeveelheid buit gekry.
14Hulle het toe al die stede in die omgewing van Gerar ingeneem en
geplunder, want die stede was van skrik bevange vir die Here. Daar
was ook baie buit. 15Daarna het hulle die kampe van die veewagters
aangeval en baie kleinvee en kamele gebuit en na Jerusalem toe
saamgevat.

II KRONIEKE 15

1Die Gees van God het oor Asarja seun van Oded gekom. 2Hy het Asa
tegemoet gegaan en vir hom gesê: Luister na my, Asa en alle manne
van Juda en Benjamin: As julle by die Here is, sal Hy by julle wees; as
julle na Hom vra, sal Hy Hom deur julle laat vind; maar as julle Hom
verlaat, sal Hy julle verlaat. 3Israel was lank sonder die ware God,
sonder 'n priester wat die wil van God bekend kon maak, en sonder
die woord van God. 4Toe Israel hom in sy nood tot die Here sy God
bekeer het en na Hom gevra het, het die Here Hom deur hulle laat
vind. 5In daardie tyd kon niemand veilig kom of gaan nie, want daar
was groot onrus in al die lande. 6Volk het teen volk gebots, stad teen
stad, want God het onrus en nood oor hulle gebring. 7Maar julle moet
vasstaan en nie moedeloos word nie, want julle sal die beloning vir
julle optrede ontvang. 8Toe Asa hoor wat die profeet, die seun van
Oded, aankondig, het hy moed geskep en die afgodsbeelde uit die hele
gebied van Juda en Benjamin laat verwyder, en ook uit die stede wat
hy in die Efraimsberge verower het. Hy het ook die altaar van die
Here wat voor die ingangsportaal van die tempel was, laat regmaak.
9Deur hierdie optrede het hy die hele Juda en Benjamin om hom
saamgetrek, en ook talle immigrante uit Efraim en Manasse en uit
Simeon, wat uit Israel na hom toe oorgeloop het toe hulle sien die
Here sy God is by hom. 10In die derde maand van die vyftiende
regeringsjaar van Asa het hulle almal in Jerusalem bymekaargekom
11en op dié bepaalde dag vir die Here offerandes gebring uit die buit
wat hulle saamgebring het: sewe honderd beeste en sewe duisend
stuks kleinvee. 12Hulle het ook 'n verbond gesluit om aan die Here die
God van hulle voorvaders gehoorsaam te wees met hulle hele hart en
siel. 13Elkeen wat ongehoorsaam was aan die Here die God van Israel,
moes doodgemaak word, klein en groot, man en vrou. 14Hulle het die
eed aan die Here hardop afgelê onder begeleiding van jubelroepe,
trompetgeskal en die klank van die ramshoring. 15Die hele Juda het
hulle verheug oor die eed, want hulle het dit met hulle hele hart
afgelê. Dit was vir hulle 'n vreugde om na die Here te vra, en Hy het
Hom deur hulle laat vind en hulle rus gegee na alle kante toe.
16Koning Asa het vir Maäka, sy ouma, as koninginmoeder afgesit
omdat sy 'n Asjerabeeld, 'n walglike ding, laat maak het. Asa het die
ding stukkend gekap, dit fyngemaal en in die Kedrondal in die vuur
gegooi. 17Die hoogtes het wel nie heeltemal uit Israel verdwyn nie,
maar Asa was sy lewe lank getrou aan die Here. 18Hy het die
wydingsgeskenke van sy pa, en ook sy eie, in die tempel van God
gebring: silwer, goud en offergereedskap. 19Tot sy vyf en dertigste
regeringsjaar was daar nie oorlog nie.

II KRONIEKE 16

1In die ses en dertigste regeringsjaar van Asa het koning Baesa van
Israel met 'n veldtog teen Juda begin. Hy het die stad Rama in 'n
vesting omskep om te verhoed dat mense heen en weer beweeg na en
van koning Asa van Juda. 2Asa het toe silwer en goud uit die
skatkamers van die huis van die Here en die paleis gevat en dit vir
koning Ben-Hadad van die Arameërs in Damaskus gestuur met die
boodskap: 3Daar is 'n verdrag tussen u en my en daar was al een tussen
ons vaders. Ek stuur vir u silwer en goud. Breek u verdrag met koning
Baesa van Israel dat hy uit my land kan terugtrek. 4Ben-Hadad het
voldoen aan die versoek van koning Asa. Hy het sy leëraanvoerders
gestuur om die stede van Israel aan te val, en hulle het Ijon, Dan,
Abel-Majim en al die voorraadstede in Naftali verower. 5Toe Baesa dit
hoor, het hy die bouwerk by Rama gestaak en die hele onderneming
laat vaar. 6Koning Asa het die hele Juda saam gevat en hulle die klip
en hout wat Baesa vir die bouwerk by Rama gebruik het, laat wegdra.
Hulle het dié gebruik vir bouwerk by Geba en Mispa. 7In dié tyd het
die siener Ganani na koning Asa van Juda toe gekom en vir hom gesê:
Jy het gesteun op die koning van Aram, jy het nie op die Here jou God
gesteun nie. Daarom het die leër van die koning van Aram jou ontglip.
8Die Kussiete en die Libiërs was 'n groot leërmag met 'n magtige getal
strydwaens en ruiters, maar jy het gesteun op die Here, en Hy het
hulle aan jou oorgegee. 9Die Here het sy oë oral op die aarde sodat Hy
dié kan help wat met hulle hele hart op Hom vertrou. Maar nou het jy
dwaas opgetree en daarom sal jy van nou af oorlog hê. 10Asa was so
kwaad vir die siener dat hy hom in die tronk laat sit het. Hy was
woedend oor wat die siener gesê het. In dié tyd het Asa ook begin om
sommige mense sleg te behandel. 11Die verhale oor Asa, dié van vroeër
sowel as dié van later, is opgeteken in die annale van die konings van
Juda en Israel. 12In sy nege en dertigste regeringsjaar het Asa 'n uiters
ernstige siekte aan sy voete opgedoen, maar selfs in dié siekte het hy
nie die Here geraadpleeg nie, wel die dokters. 13Hy is oorlede in die
een en veertigste jaar van sy regering. 14Hulle het hom begrawe in die
graf wat hy vir hom in die Dawidstad laat uitkap het, en hulle het sy
liggaam neergelê op die plek wat hy met balsem en allerlei
speserymengsels laat bedek het. Hulle het ook ter ere van hom 'n groot
vuur aangesteek.

II KRONIEKE 17

1Sy seun Josafat het hom as koning opgevolg. Josafat het die land teen
Israel beveilig 2deur soldate te stasioneer in al die vestingstede van
Juda en deur wagposte te plaas in Juda sowel as in die stede wat Asa,
sy pa, in Efraim verower het. 3Die Here was by Josafat, want hy het sy
voorvader Dawid se vroeëre lewe nagevolg. Hy het nie die Baäls
gedien nie, 4maar die God van sy vader. Hy het die gebooie van God
gehoorsaam en nie gemaak soos Israel nie. 5Daarom het die Here
Josafat se koningskap bevestig. Die hele Juda het vir Josafat geskenke
gebring, en hy het ryk geword en groot aansien geniet. 6Hy het sy eer
daarin gestel om te leef soos die Here dit wil en het die vernietiging
van die hoogtes en gewyde pale in Juda voortgesit. 7In die derde jaar
van sy regering het hy van sy beste amptenare uitgestuur om oral in
die stede van Juda onderrig te gee: Obadja, Sagaria, Netanel en Miga.
8Daar was Leviete saam met hulle: Semaja, Netanja, Sebadja, Asael,
Semiramot, Jonatan, Adonia, Tobija en Tob-Adonija. Hulle was die
Leviete; en verder was die priesters Elisama en Joram by hulle. 9Hulle
het onderrig gegee in Juda. Hulle het die wetboek van die Here
saamgeneem, die rondte gedoen in al die stede van Juda, en die volk
in die wet onderrig. 10Al die lande rondom Juda was van skrik
bevange vir die Here; hulle het Josafat nie aangeval nie. 11Selfs van die
Filistyne af is daar vir Josafat geskenke en 'n groot hoeveelheid silwer
gebring, en die Arabiere het vir hom kleinvee gebring, sewe duisend
sewe honderd skaapramme en sewe duisend sewe honderd bokramme.
12So het Josafat steeds magtiger geword. Hy het forte en
voorraadstede in Juda gebou 13en in elke stad van Juda groot
bedrywigheid aan die gang gesit. In Jerusalem het hy sy beste soldate
gehad. 14Hulle is familiegewys georganiseer. Uit Juda was daar die
volgende bevelvoerders oor duisend: die bevelvoerder Adna met drie
honderd duisend weerbare man by hom, 15naas hom die bevelvoerder
Joganan met twee honderd en tagtig duisend, 16naas hom Amasja seun
van Sikri, wat hom met 'n vrywillige eed aan die Here gewy het, met
twee honderd duisend weerbare man. 17Uit Benjamin was daar die
krygsman Eljada met twee honderd duisend man by hom, gewapen
met pyl en boog en skild, 18en naas hom Josabad met honderd en
tagtig duisend by hom, ten volle toegerus vir oorlog. 19Dit is die
manne wat tot die koning se beskikking was, afgesien van dié wat hy
in die vestingstede oral in Juda geplaas het.

II KRONIEKE 18

1Toe Josafat ryk geword het en groot aansien geniet het, het hy 'n
huwelik tussen 'n lid van sy familie en een uit die familie van Agab
gereël. 2Na 'n paar jaar het hy vir Agab in Samaria gaan besoek. Agab
het ter ere van Josafat en sy gevolg 'n groot aantal skape en beeste
geslag en hom ook probeer omhaal om 'n veldtog teen Ramot in
Gilead te begin. 3Koning Agab van Israel het vir koning Josafat van
Juda gesê: Sal jy met my saamgaan na Ramot in Gilead toe? Josafat
het geantwoord: Ek en jy is een, en ons leërs is een. Ons is saam met
jou in dié oorlog, 4maar, het Josafat verder vir die koning van Israel
gesê, vind nou eers uit wat sê die Here. 5Die koning van Israel het toe
vier honderd profete bymekaargeroep en vir hulle gevra: Moet ons
teen Ramot in Gilead gaan veg? Of moet ek dit laat staan? Hulle
antwoord was: Gaan gerus. God gee die stad aan die koning oor. 6Toe
sê Josafat: Is hier nie nóg 'n profeet van die Here dat ons hom ook kan
raadpleeg nie? 7Hier is nog een man deur wie ons die Here kan
raadpleeg, het die koning van Israel vir Josafat gesê, maar ek haat
hom, want hy voorspel vir my nooit iets goeds nie, net altyd die
slegste. Dit is Miga seun van Jimla. Josafat sê toe: Die koning moenie
so praat nie! 8Die koning van Israel roep toe 'n paleisamptenaar en sê:
Gaan haal gou vir Miga seun van Jimla. 9Die koning van Israel en
koning Josafat van Juda het elkeen in sy koninklike gewaad op sy
troon gesit by die dorsvloer voor die poort van Samaria. Voor hulle
was al die profete besig met hulle voorspellings. 10Sedekia seun van
Kenaäna het vir hom 'n paar horings van yster gemaak en gesê: So sê
die Here: Met hierdie horings sal u die Arameërs stoot tot dit klaar is
met hulle. 11So het al die profete voorspel. Hulle uitspraak was: Trek
op teen Ramot in Gilead. U sal wen. Die Here gee die stad aan die
koning oor. 12Die boodskapper wat vir Miga gaan roep het, het vir
hom gesê: Kyk, die uitspraak van die profete was eenstemmig gunstig
vir die koning. Laat joune nou tog dieselfde wees. Sê iets goeds!
13Maar Miga sê: So seker as die Here leef, wat my God vir my sê, dit
sal ek sê! 14Toe hy by die koning kom, sê dié vir hom: Miga, moet ons
teen Ramot in Gilead gaan veg? Of moet ek dit laat staan? Gaan gerus,
antwoord Miga, en mag dit goed gaan, mag die stad aan u oorgegee
word. 15Maar die koning sê vir hom: Hoeveel keer moet ek nog by jou
daarop aandring dat jy vir my niks anders as die waarheid in die
Naam van die Here moet sê nie! 16Toe sê Miga: Ek het die hele Israel
verstrooi op die berge gesien soos skape wat nie 'n wagter het nie. Die
Here het gesê: Hulle het nie 'n koning nie, laat hulle maar in vrede
teruggaan, elkeen na sy huis toe. 17Die koning van Israel sê toe vir
Josafat: Ek het jou mos gesê hy voorspel vir my nie iets wat goed is

nie, net die slegste. 18En Miga praat verder: Hoor die woord van die
Here! Ek het die Here op sy troon sien sit met die hele hemelse
leërmag wat weerskante van Hom staan. 19En die Here het gesê: Wie
sal vir Agab koning van Israel so ver kry dat hy na Ramot in Gilead
gaan en daar sneuwel?' Die een het toe dit gesê en die ander dat,
20totdat die gees vorentoe gekom en voor die Here gaan staan en gesê
het: Ek sal hom so ver kry.' En toe die Here vir hom vra: Hoe?' 21sê die
gees: Ek sal uitgaan en 'n leuengees word in die mond van al sy
profete.' Toe sê die Here: Jy sal hom so ver kry. Gaan doen dit, jy sal
dit regkry.' 22So het die Here 'n leuengees in die mond van hierdie
profete van u laat kom, maar Hy het in werklikheid vir u 'n ramp
aangekondig. 23Toe kom Sedekia seun van Kenaäna nader en hy slaan
vir Miga op die kakebeen en sê: Met watter pad is die Gees van die
Here van my af weg om met jou te praat? 24En Miga antwoord: Dit sal
jy sien die dag as jy in een donker kamer na die ander probeer
wegkruip. 25Die koning van Israel het toe beveel: Vat vir Miga en bring
hom na Amon, die stadsbevelvoerder, en na prins Joas toe. 26Sê vir
hulle die koning sê hulle moet hierdie man in die tronk sit en hom 'n
skraal rantsoen kos en water gee tot ek behoue terugkom. 27Maar Miga
het gesê: As u behoue terugkom, het die Here nie deur my gepraat nie.
Verder het hy gesê: Hoor dit, alle manskappe! 28Die koning van Israel
en koning Josafat van Juda is toe na Ramot in Gilead toe. 29Die koning
van Israel het vir Josafat gesê: Ek gaan my vermom voor ek in die
geveg betrokke raak. Hou jy jou koninklike gewaad aan. Die koning
van Israel het hom toe vermom en so die geveg ingegaan. 30Die
Aramese koning het die aanvoerders van sy strydwaens opdrag gegee:
Spits die geveg toe op die koning van Israel, moenie aan die ander
aandag gee nie, klein of groot. 31Toe die aanvoerders van sy
strydwaens vir Josafat sien, sê hulle: Daar is die koning van Israel! en
hulle het op hom toegesak. Josafat het om hulp geroep, en die Here
het hom gehelp. God het die aanval van Josafat af weggekeer. 32Die
aanvoerders van die strydwaens het gesien dit is nie die koning van
Israel nie en het die agtervolging gestaak. 33Iemand het egter losweg 'n
pyl afgeskiet, en dié het die koning van Israel getref tussen die skubbe
van sy harnas en die borsplaat. Hy sê toe vir sy drywer: Ruk die perde
om en bring my uit die geveg uit. Ek is gewond. 34Die geveg was dié
dag egter so hewig dat die koning van Israel tot die aand toe op sy
strydwa moes bly staan in die geveg teen die Arameërs. Teen
laatmiddag is hy dood.

II KRONIEKE 19

1Koning Josafat van Juda het behoue tuis gekom in Jerusalem. 2Daar
het die siener Jehu seun van Ganani hom voorgestaan en vir koning
Josafat gesê: Wou u 'n goddelose help en aan 'n hater van die Here
liefde betoon? Met hierdie optrede van u het u die toorn van die Here
op u laat kom. 3Tog, daar is ook goeie dinge by u te vinde: u het die
gewyde pale in die land verbrand en u daarop ingestel om na die wil
van God te vra. 4Nadat Josafat 'n tyd in Jerusalem gebly het, het hy
weer 'n keer sy mense besoek, van Berseba af tot in die Efraimsberge,
en die volk laat terugkom na die Here, die God van hulle voorvaders.
5Van stad tot stad, in al die vestingstede van Juda, het hy regters in
die land aangestel 6en hulle opdrag gegee: Let goed op wat julle doen,
want julle oefen die regspraak uit nie vir mense nie, maar vir die
Here. Die verantwoordelikheid vir die reg rus op julle. 7Mag die vrees
vir die Here julle bybly! Wees versigtig en doen julle plig. By die Here
ons God is daar nie onreg en bevoordeling en korrupsie nie. 8Ook in
Jerusalem het Josafat persone aangestel vir die regspraak van die Here
en vir die beslegting van gedinge tussen inwoners van die stad. Die
regters is aangestel uit die Leviete en die priesters en die
familiehoofde van Israel. 9Hy het hulle beveel: Julle moet julle opdrag
uitvoer in eerbied vir die Here, in trou en in volkome onpartydigheid.
10In elke saak wat aan julle voorgelê word deur julle volksgenote wat
oral in julle stede woon, of dit nou gaan om doodslag of om 'n
oortreding van die wet, die gebod, die voorskrifte en die bepalings,
moet julle julle volksgenote behoorlik waarsku dat hulle hulle nie
skuldig maak aan 'n misdaad teen die Here en daardeur die toorn van
die Here oor julle en oor hulle laat kom nie. As julle dit so doen, sal
julle julle nie skuldig maak aan 'n misdaad teen die Here nie. 11Die
hoëpriester Amarja is die hoogste gesag oor julle vir alle sake van die
Here, en Sebadja seun van Ismael en hoof van die stam Juda vir alle
sake van die koning. Die Levitiese regsbeamptes is tot julle beskikking.
Staan sterk en doen julle plig. Die Here is aan die kant van die goeie.

II KRONIEKE 20

1Later het die Moabiete en die Ammoniete, en saam met hulle 'n groep
Meüniete , 'n veldtog teen Josafat begin. 2Josafat het berig gekry: 'n
Groot menigte van oorkant die Dooie See, van Edom af, het teen u
opgetrek. Hulle is al by Gaseson-Tamar, dit is En-Gedi. 3Josafat was
bang en het by die Here hulp gesoek. Hy het 'n vasdag in die hele
Juda uitgeroep, 4en die Judeërs het bymekaargekom om die hulp van
die Here te vra. Uit al die stede van Juda het hulle gekom om die Here
se hulp te vra. 5Josafat het opgestaan in die gemeente van Juda en
Jerusalem, in die tempel reg voor die nuwe voorhof, 6en gebid: Here,
God van ons voorvaders, U is God. U heers uit die hemel oor al die
koninkryke van die nasies. Uit u hand kom die mag en die krag.
Niemand kan teen U stand hou nie. 7Dit is U, ons God, wat die vroeëre
inwoners van hierdie land voor u volk Israel uit verdryf het en die
land aan die nageslag van u vriend Abraham as 'n blywende besitting
gegee het. 8Hulle het hulle hier gevestig en hier vir u Naam 'n
heiligdom gebou en gesê: 9As U 'n ramp oor ons bring, of 'n oorlog om
ons te straf, of pes, of hongersnood, sal ons voor hierdie tempel kom
staan, voor U, want u Naam is in hierdie tempel, en ons sal na U om
hulp roep uit ons nood. Hoor dan en help ons!' 10Nou het die mense
van Ammon en Moab en die Seïrberge gekom. U het Israel met sy trek
uit Egipte nie toegelaat om in hulle gebied te kom nie. Die Israeliete
het daardie mense vermy en hulle nie uitgeroei nie. 11Maar nou
vergoed hulle ons deur te kom en ons uit u besitting te wil verdryf wat
U aan ons gegee het. 12Ons God, sal U hulle nie straf nie, want ons het
nie die krag om hierdie groot menigte wat teen ons optrek, te
weerstaan nie. Ons weet nie wat om te doen nie. Ons oë is op U gerig.
13Die hele Juda en hulle afhanklikes, vrouens en kinders, het daar
voor die Here gestaan. 14Toe kom die Gees van die Here daar in die
gemeente oor die Leviet Jagasiël seun van Sagaria, seun van Benaja,
seun van Jeïel, seun van Mattanja, uit die nageslag van Asaf, 15en sê:
Luister, mense van Juda, inwoners van Jerusalem en koning Josafat!
So sê die Here vir julle: Moenie vrees nie, moenie bang wees vir
hierdie groot menigte nie, want hierdie oorlog is nie 'n saak vir julle
nie, maar vir God. 16Trek hulle môre tegemoet wanneer hulle in die
Bloeiselpas opkom. Julle sal hulle aantref by die punt van die vallei
wat in die Jeruelwoestyn uitloop. 17Julle hoef nie te veg nie, neem net
posisie in en staan en kyk na die oorwinning van die Here vir julle.
Moenie vrees nie, Juda en Jerusalem, moenie bang wees nie. Trek
hulle môre tegemoet. Die Here sal by julle wees. 18Toe kniel Josafat,
en al die mense van Juda en Jerusalem het voor die Here gebuig en
Hom eer betoon. 19Daarna het die Leviete van die Kehat- en die

Koraggroepe opgestaan en die Here die God van Israel uit volle bors
geprys. 20Josafat-hulle is die volgende môre vroeg uit na die
Tekoawoestyn toe. Terwyl die manne vertrek, het Josafat daar gestaan
en hulle toegespreek: Luister na my, Juda en inwoners van Jerusalem!
Stel julle vertroue in die Here julle God, en julle sal vas staan. Stel
julle vertroue in sy profete, en dit sal goed gaan met julle. 21Josafat het
met die volk oorleg gepleeg en toe sangers laat plek neem voor die
gewapende manne. Hulle het vooruit geloop in hulle gewyde klere en
die Here geloof met die woorde: Loof die Here, aan sy liefde is daar
geen einde nie.22Juis toe, toe die sangers met die lofprysing en gebed
begin, het die Here onverwagte aanvalle bewerk op die Ammoniete,
die Moabiete en die mense van die Seïrberge wat teen Juda opgetrek
het, en hulle het die een neerlaag na die ander gely. 23Toe val die
Ammoniete en die Moabiete die inwoners van die Seïrberge aan en
spaar niemand nie en roei hulle uit. En toe hulle klaar was met die
inwoners van Seïr, het hulle mekaar begin uitdelg. 24Toe die Judeërs
by die uitkykpos teenaan die woestyn kom en na die magtige vyand
soek, lê daar net lyke op die grond. Daar was nie een oorlewende nie.
25Josafat en sy manskappe het die buit bymekaar kom maak en 'n
groot hoeveelheid gekry: persoonlike besittings aan die lyke en allerlei
kosbare goed. Hulle het soveel gekry dat hulle dit nie kon dra nie.
Drie dae lank was hulle besig om die buit bymekaar te maak, soveel
was dit. 26Op die vierde dag het hulle 'n samekoms gehou in die
Lofdal. Hulle het die Here daar geloof, daarom noem hulle dié plek tot
vandag toe die Lofdal. 27Al die manne van Juda en Jerusalem, met
Josafat aan die hoof, is toe met groot blydskap terug Jerusalem toe.
Die Here het hulle bly gemaak oor hulle vyande. 28Hulle is terug na
Jerusalem, na die huis van die Here toe, met harpe, liere en trompette.
29Al die koninkryke was van skrik bevange vir God toe hulle hoor dat
die Here oorlog gevoer het teen die vyande van Israel. 30Die
heerskappy van Josafat het rustig voortgegaan, en sy God het hom na
alle kante toe rus gegee. 31Josafat het oor Juda geregeer. Hy was vyf
en dertig toe hy koning geword het en het vyf en twintig jaar lank in
Jerusalem geregeer. Sy ma was Asuba 'n dogter van Silgi. 32Hy het die
pad van Asa, sy pa, geloop en daar nie van afgewyk nie. Hy het
gedoen wat reg is in die oë van die Here. 33Die hoogtes het egter nie
verdwyn nie, en die volk het hulle hart nog nie voluit op die God van
hulle voorvaders gerig nie. 34Die ander verhale oor Josafat, dié van
vroeër en dié van later, is opgeteken in Die Verhale van Jehu Seun
van Ganani, wat opgeneem is in die annale van die konings van Israel.
35Later het koning Josafat van Juda 'n vennootskap aangegaan met
koning Ahasia van Israel, 'n goddelose man. 36Josafat het die
vennootskap met hom aangegaan om skepe te bou wat na Tarsis toe
kon vaar. Hulle het die skepe gebou in Esjon-Geber. 37Eliëser seun van

Dodawa, uit Maresa, het 'n profesie teen Josafat uitgespreek en gesê: Omdat jy 'n vennootskap met Ahasia aangegaan het, sal die Here hierdie onderneming van jou laat misluk. Die skepe het vergaan en het Tarsis nie bereik nie.

II KRONIEKE 21

1Josafat is oorlede, en hy is begrawe in die familiegraf in die
Dawidstad. Sy seun Joram het hom as koning opgevolg. 2Joram het 'n
hele paar broers gehad: Asarja, Jegiël, Sagaria, Asarja, Migael en
Sefatja. Hulle was almal seuns van koning Josafat van Juda . 3Hulle pa
het vir hulle groot geskenke gegee, silwer, goud en ander kosbaarhede
en ook vestingstede in Juda, maar die koningskap het hy aan Joram
gegee, want dié was die oudste. 4Nadat Joram die koningskap van sy
pa oorgeneem het en seker van sy saak was, het hy al sy broers en ook
van die Israelitiese leiers laat vermoor. 5Hy was twee en dertig toe hy
koning geword het en het ag jaar lank in Jerusalem geregeer. 6Hy het
die pad van die konings van Israel geloop soos die koningshuis van
Agab gedoen het, want hy was getroud met 'n dogter van Agab. Hy het
gedoen wat verkeerd is in die oë van die Here. 7Die Here wou egter nie
die koningshuis van Dawid uitroei nie, want Hy het met Dawid 'n
verbond gesluit en het belowe om vir Dawid en sy nageslag die troon
vir altyd te verseker. 8In die tyd van Joram het die Edomiete teen Juda
gerebelleer en 'n eie koning oor hulle aangestel. 9Joram het met sy
offisiere en sy hele strydwamag uitgetrek en het in die nag 'n aanval
gemaak op die Edomiete wat hom en sy strydwaoffisiere omsingel het.
10Die Edomiete het egter tog onafhanklik geword, en is dit vandag
nog. In dié tyd het ook Libna teen die gesag van Joram in opstand
gekom. Dit was omdat Joram nie die Here die God van sy voorvaders
gedien het nie. 11Bowendien het Joram hoogtes ingerig in die berge
van Juda, die inwoners van Jerusalem tot ontrou verlei en Juda 'n
verkeerde pad laat loop. 12Daar het vir hom 'n brief van die profeet
Elia af gekom wat soos volg gelui het: So sê die Here die God van jou
voorvader Dawid: Omdat jy nie die pad van jou vader Josafat en van
koning Asa van Juda loop nie, 13maar dié van die konings van Israel,
en jy Juda en die inwoners van Jerusalem net so ontrou laat word het
as die familie van Agab, en jy jou familie, jou eie broers, beter mense
as jy, laat vermoor het, 14daarom sal die Here 'n groot ramp bring oor
jou volk, jou kinders, jou vrouens en al wat jy besit. 15Jy self sal 'n
ernstige siekte opdoen, 'n slepende siekte aan jou ingewande, so erg
dat jou ingewande sal uitkom. 16Die Here het toe die Filistyne en die
Arabiere wat bure van die Kussiete was, vyande van Joram laat word.
17Hulle het 'n inval in Juda gemaak en al die koninklike besittings in
die paleis geroof, en ook sy seuns en sy vrouens. Al seun wat hulle vir
hom laat oorbly het, was Joahas , sy jongste. 18Daarna het die Here vir
Joram getref met 'n ongeneeslike siekte in sy ingewande. 19Mettertyd,
na omtrent twee jaar, het sy ingewande uitgekom as gevolg van die
siekte, en hy het 'n pynlike dood gesterf. Sy volk het nie met sy dood

vure aangesteek soos hulle dit vir sy voorvaders gedoen het nie.
20Joram was twee en dertig toe hy koning geword het en hy het ag
jaar lank in Jerusalem geregeer. Sy heengaan is nie betreur nie. Hy is
in die Dawidstad begrawe, maar nie in 'n koningsgraf nie.

II KRONIEKE 22

1 Die inwoners van Jerusalem het vir Ahasia, die jongste seun van
Joram, koning gemaak in sy pa se plek. Die ouer seuns is dood toe die
bende Arabiere die inval gemaak het. So het Ahasia seun van koning
Joram van Juda aan die bewind gekom. 2 Hy was twee en veertig toe
hy koning geword het en was 'n jaar lank koning in Jerusalem. Sy ma
was Atalia, 'n dogter van Omri. 3 Ook hy het die pad van die
koningshuis van Agab geloop; sy ma was die een wat hom die raad
gegee het om so verkeerd op te tree. 4 Hy het gedoen wat verkeerd is in
die oë van die Here, net soos die koningshuis van Agab, want na sy pa
se dood was hulle sy raadgewers, en dit het sy ondergang beteken. 5 Dit
was ook op hulle advies dat hy saam met Joram seun van koning Agab
van Israel betrokke geraak het in 'n oorlog teen koning Gasael van die
Arameërs in Ramot in Gilead. Joram is deur die Arameërs gewond 6 en
is terug na Jisreël toe om te genees van die wonde wat hy in Ramot
opgedoen het toe hy teen die Aramese koning Gasael geveg het.
Koning Asarja van Juda, seun van Joram, het vir Joram seun van Agab
in Jisreël gaan besoek, want Joram was siek. 7 Ahasia se ondergang
met sy besoek aan Joram is deur God beskik. Na sy aankoms het hy
saam met Joram opgetrek teen Jehu seun van Nimsi. Die Here het vir
Jehu aangewys om die koningshuis van Agab uit te roei, 8 en Jehu was
toe juis besig om die straf van God oor die koningshuis van Agab te
voltrek. Hy het die amptenare van Juda en die seuns van Ahasia se
broers wat in Ahasia se gevolg was, raakgeloop en hulle doodgemaak.
9 Daarna het hy na Ahasia gesoek. Ahasia is gevang waar hy in Samaria
probeer wegkruip het, en na Jehu toe gebring, waar hy ook
doodgemaak is. Ahasia is behoorlik begrawe, want die mense het gesê:
Hy is die kleinseun van Josafat, en Josafat het die Here met sy hele
hart gedien. In dié stadium was daar niemand uit die koningshuis van
Ahasia wat die regering kon oorneem nie. 10 Toe Ahasia se ma, Atalia,
hoor haar seun is dood, het sy al die aanspraakmakers op die troon
van Juda uit die weg geruim. 11 Een van die prinsesse, Jehoseba, het
egter vir Joas, 'n seun van Ahasia, gegryp en hom stilletjies weggevat
tussen die prinse wat doodgemaak sou word. Sy het hom en sy
oppasster na 'n slaapkamer toe geneem en hom daar weggesteek sodat
Atalia hom nie kon kry om hom te laat doodmaak nie. Jehoseba was 'n
dogter van koning Joram en 'n suster van Ahasia. Sy was getroud met
die priester Jojada. 12 Joas is ses jaar by hulle in die tempel versteek,
en in dié tyd het Atalia die land geregeer.

II KRONIEKE 23

1In die sewende jaar het Jojada besluit om op te tree. Hy het 'n paar
bevelhebbers oor honderd in sy vertroue geneem: Asarja seun van
Jerogam, Ismael seun van Joganan, Asarja seun van Obed, Maäseja
seun van Adaja, en Elisafat seun van Sikri. 2Hulle het in Juda
rondgegaan en die Leviete uit al die stede van Juda bymekaargemaak,
en ook die familiehoofde van Israel. Almal is na Jerusalem toe, 3en
daar het die hele gemeente in die tempel 'n verbond met koning Joas
gesluit. Jojada het vir hulle gesê: Die seun van koning Ahasia moet
koning word volgens die belofte van die Here oor die nageslag van
Dawid. 4Dit is julle opdragte: 'n derde van julle, van dié wat op die
sabbat diens doen as priesters en Leviete, moet drumpelwagte wees;
5'n derde moet by die paleis wees, en die ander derde by die
Fondamentpoort. Al die ander mense moet in die voorhof van die huis
van die Here wees. 6Niemand mag in die huis van die Here ingaan nie
behalwe die priesters en die Leviete wat daar diens doen. Húlle kan
ingaan, want hulle is daartoe gewy. Al die ander mense moet hulle
aan die bepalings van die Here hou. 7Die Leviete moet om die koning
wees, elkeen met sy wapen in sy hand. Enigiemand anders wat in die
tempel wil ingaan, moet doodgemaak word. Bly by die koning, oral
waar hy gaan. 8Die Leviete en die hele Juda het alles gedoen wat die
priester Jojada beveel het. Elkeen het sy manne geneem, dié wat op
die sabbat diens moes doen sowel as dié wat klaar was met hulle
diens, want die priester Jojada het nie die priesterafdelings laat
verdaag nie. 9Daarna het Jojada die spiese en die groot skilde en die
klein ronde skilde wat nog aan koning Dawid behoort het en in die
tempel van God was, aan die bevelhebbers oor honderd uitgedeel.
10Hy het al die manne, elkeen met sy spies in die hand, om die koning
laat staan, naby die altaar en die tempel, van die suidekant tot by die
noordekant van die tempel. 11Toe bring hulle die seun van die koning
vorentoe en kroon hom en oorhandig aan hom die koninklike volmag.
So het hulle hom koning gemaak. Jojada en sy seuns het hom gesalf
en geroep: Lank lewe die koning! 12Atalia het gehoor hoe die mense
hardloop en die koning huldig, en het ook na die huis van die Here
toe gegaan waar hulle was. 13Daar sien sy toe die koning staan op sy
plek by die ingang, en die volksleiers en die trompetblasers by hom,
en al die burgers van die land wat juig en trompette blaas, en die
sangers met hulle musiekinstrumente wat die jubelsang lei. Toe skeur
Atalia haar klere en skreeu: Verraad! Verraad! 14Die priester Jojada
stuur toe die bevelhebbers oor honderd wat in beheer van die
manskappe was, en sê vir hulle: Bring haar uit die tempel uit! Elkeen
wat agter haar aan gaan, moet doodgemaak word. Sy mag nie in die

huis van die Here sterf nie. 15Hulle het haar gegryp en haar na die
Perdepoort by die paleis gevat en haar daar doodgemaak. 16Jojada het
met die volk en die koning 'n verbond gemaak dat hulle 'n volk sal
wees wat die Here dien. 17Daarna het die hele volk na die Baälstempel
toe gegaan en dit verwoes. Hulle het die altare en die beelde stukkend
geslaan en vir Mattan, die Baälspriester, by die altare doodgeslaan.
18Jojada het die toesig oor die huis van die Here weer toevertrou aan
die priesters en die Leviete wat deur Dawid daarvoor aangewys is.
Hulle moes die brandoffers vir die Here bring soos dit voorgeskryf is
in die wet van Moses, met gejuig en met sang soos Dawid dit gereël
het. 19Hy het ook wagte by die poorte van die huis van die Here
geplaas sodat niemand kon inkom wat op die een of ander wyse
onrein was nie. 20Daarna het Jojada die bevelhebbers oor honderd, die
hooggeplaastes, die hoë regeringsamptenare en al die burgers van die
land met hom saamgeneem en die koning uit die huis van die Here
gebring. Hulle het deur die Boonste Poort na die paleis toe gegaan, en
daar het hulle die koning sy plek op die troon laat inneem. 21Al die
burgers van die land was bly. Die stad was rustig. Atalia was dood.

II KRONIEKE 24

1Joas was sewe toe hy koning geword het en hy het veertig jaar in
Jerusalem geregeer. Sy ma was Sibja, uit Berseba. 2Solank die priester
Jojada geleef het, het Joas gedoen wat reg is in die oë van die Here.
3Jojada het vir Joas twee vrouens gekies, en Joas het seuns en dogters
gehad. 4Joas het besluit om herstelwerk aan die huis van die Here te
doen. 5Hy het die priesters en die Leviete bymekaar laat kom en vir
hulle gesê: Gaan die stede van Juda deur en samel by al die Israeliete
geld in om die huis van julle God te herstel soos dit van jaar tot jaar
nodig mag wees. Doen dit dadelik. Die Leviete het die opdrag egter
nie dadelik uitgevoer nie, 6en die koning het die hoëpriester Jojada
laat roep en vir hom gevra: Waarom het jy nie toegesien dat die
Leviete die bydraes uit Juda en Jerusalem inbring nie? Dit is tog die
bydraes wat Moses, die dienaar van die Here, van die gemeente van
Israel gevra het vir die tent met die getuienis! 7Dit was die goddelose
Atalia en haar volgelinge wat die tempel in verval laat raak het. Hulle
het selfs die wydingsgeskenke van die huis van die Here vir die Baäls
gebruik. 8In opdrag van die koning is daar toe 'n kis gemaak en voor
die tempelpoort gesit, 9en in Juda en in Jerusalem is aangekondig dat
die bydraes wat Moses, die dienaar van die Here, in die woestyn al
van Israel gevra het, vir die Here gebring moes word. 10Al die leiers en
die hele volk het die geld met blymoedigheid gebring en in die kis
gegooi. So het al die bydraes ingekom. 11Telkens wanneer die kis na
die Leviete toe gebring is vir kontrole namens die koning, en hulle
vasgestel het dat daar baie geld in is, het die sekretaris van die koning
en 'n beampte van die hoëpriester gekom en die kis leeggemaak. Dit is
dan weer op sy plek terug gesit. So het hulle elke keer gedoen, en daar
is baie geld ingesamel. 12Die koning en Jojada het die geld oorhandig
aan die mense wat vir die instandhouding van die huis van die Here
moes sorg, en dié het klipkappers en ander vakmanne in diens geneem
om die huis van die Here te herstel, en ook vakmanne in yster en
brons vir die opknapwerk. 13Die werkers het gewerk en die
herstelwerk het vinnig gevorder. Hulle het die tempel herbou sodat dit
weer was soos vroeër; hulle het dit weer sterk gemaak. 14Nadat die
werk afgehandel is, is die geld wat oorgebly het, aan die koning en
Jojada oorhandig, wat daarmee tempelgereedskap laat maak het:
gereedskap vir die tempeldiens en die offers, panne, en ook goue en
silwergereedskap. Solank Jojada geleef het, is daar voortdurend
brandoffers by die tempel gebring. 15Jojada het 'n hoë ouderdom
bereik. Hy is dood toe hy honderd en dertig jaar was. 16Hy is in die
Dawidstad begrawe, by die konings, omdat hy goeie werk gedoen het
vir Israel, vir God en sy tempel. 17Na die dood van Jojada het die leiers

van Juda die koning kom ophemel, en hy het hom dit laat geval. 18Toe
het hulle die huis van die Here die God van hulle voorvaders verlaat
en gewyde pale en afgodsbeelde gaan dien. Met dié sondige optrede
van hulle het Juda en Jerusalem die toorn van die Here op hulle
gehaal. 19Die Here het profete na hulle toe gestuur om hulle na Hom
toe terug te bring, en die profete het hulle gewaarsku, maar hulle het
nie geluister nie. 20Die Gees van God het vir Sagaria seun van die
priester Jojada in besit geneem. Sagaria het voor die volk gaan staan
en vir hulle gesê: So sê God: Waarom oortree julle die gebooie van die
Here? Dit sal nie met julle goed gaan nie. Omdat julle die Here verlaat
het, sal Hy julle verlaat. 21Maar hulle het 'n vals aanklag teen Sagaria
bedink en hom op bevel van die koning met klippe doodgegooi in die
voorhof van die huis van die Here. 22Koning Joas het nie gedink aan
die liefde wat sy pleegvader Jojada aan hom bewys het nie. Hy het
Jojada se seun vermoor. Sagaria het, toe hy sterf, gesê: Die Here sien
dit, Hy sal julle straf! 23Met die wisseling van die jaar het die leër van
die Arameërs 'n aanval op Joas gemaak. Hulle het Juda en Jerusalem
binnegedring, al die leiers van die volk doodgemaak en die buit wat
hulle gemaak het, vir die koning van Damaskus gestuur. 24Die Aramese
leër het met 'n klein klompie manskappe gekom, en die Here het 'n
baie groot leër in hulle mag oorgegee. Dit was omdat die volk die
Here die God van hulle voorvaders verlaat het. Die Arameërs het die
straf van God oor Joas voltrek. 25Toe hulle weggaan, het hulle hom
swaar gewond agtergelaat, en sy eie amptenare het teen hom
saamgesweer en hom in sy bed vermoor. Dit was omdat hy die seun
van die priester Jojada laat doodmaak het. So is Joas dood. Hy is in
die Dawidstad begrawe, maar nie in 'n koningsgraf nie. 26Die manne
wat teen hom saamgesweer het, was die Ammoniet Sabad seun van
Simat en die Moabiet Josabad seun van Somer. 27Die gegewens oor sy
seuns, oor die grootte van die afkoopsom wat hy moes betaal, en oor
die herbou van die tempel, is opgeneem in Die Kommentaar op die
Boek van die Konings. Sy seun Amasia het hom as koning opgevolg.

II KRONIEKE 25

1Amasia het koning geword toe hy vyf en twintig was en hy het nege
en twintig jaar in Jerusalem geregeer. Sy ma was Jehoaddan, uit
Jerusalem. 2Hy het gedoen wat reg is in die oë van die Here, maar nie
met sy hele hart nie. 3Nadat hy goed gevestig was in sy koningskap,
het hy die amptenare deur wie sy pa, die koning, vermoor is, laat
doodmaak. 4Hy het nie hulle kinders ook laat doodmaak nie, want,
soos op bevel van die Here geskrywe staan in die wet, in die boek van
Moses: Vaders mag nie oor die optrede van kinders en kinders nie oor
die optrede van vaders doodgemaak word nie. Elkeen kan net vir sy
eie sonde die doodstraf kry.5Amasia het die manskappe van Juda
bymekaar laat kom en hulle familiegewys ingedeel onder
bevelhebbers oor duisend en oor honderd die hele Juda, en ook
Benjamin. Hy het dié van twintig jaar en ouer laat tel, en daar is
gevind dat hulle drie honderd duisend was, geskik vir militêre diens
en gewapen met spies en skild. 6Vir sowat drie en 'n halwe ton silwer
het hy uit Israel nog honderd duisend soldate gehuur. 7Toe kom daar
'n man van God na hom toe en sê: Moenie die leër van Israel met u
laat saamgaan nie, want die Here is nie by Israel, by die Efraimiete,
nie. 8As u dit tog doen, doen dit dan, maar dan sal u krag nodig hê vir
die stryd, want God sal u dan voor die vyand laat swig. God het die
mag om te help of om te laat swig. 9Maar Amasia vra vir die man van
God: En wat dan van die drie en 'n halwe ton silwer wat ek vir die
Israelitiese leërafdeling betaal het? En die man van God antwoord: Die
Here kan u meer as dit gee. 10Amasia het toe die leërafdeling wat uit
Efraim by hom aangesluit het, ontslaan en huis toe laat gaan. Hulle
was bitter kwaad vir Juda en is woedend terug huis toe. 11Daarna het
Amasia die nodige moed bymekaargeskraap en sy manne na die
Soutvlakte toe gelei waar hy tien duisend Edomiete verslaan het.
12Bowendien het die manne van Juda nog tien duisend lewendig
gevange geneem, hulle bo op 'n krans gebring en hulle daar afgegooi.
Almal het hulle te pletter geval. 13Intussen het die lede van die
leërafdeling wat deur Amasia teruggestuur is sodat hulle nie saam met
hom op die veldtog kon gaan nie, 'n strooptog teen die stede van Juda
gemaak, van Samaria af tot by Bet-Goron. Hulle het drie duisend
mense doodgemaak en baie buit weggedra. 14Toe Amasia van sy
oorwinning oor die Edomiete af terugkom, het hy hulle afgodsbeelde
saamgebring en die beelde vir homself opgestel as gode. Hy het hulle
vereer en vir hulle offerandes gebring. 15Hieroor het die toorn van die
Here teen Amasia ontvlam. Die Here het 'n profeet na hom toe gestuur
en vir hom gesê: Waarom dien jy gode wat nie hulle eie volk uit jou
hande kon red nie? 16Maar Amasia het die profeet in die rede geval: Is

jy aangestel as raadgewer van die koning? Bly stil. Soek jy jou dood?
Die profeet het dit toe daargelaat en gesê: Ek weet nou dat God besluit
het om u te vernietig. U maak daarna en u wil nie na my raad luister
nie. 17Koning Amasia van Juda het op advies van sy raadgewers 'n
boodskap gestuur na koning Joas van Israel, seun van Joahas: Kom
ons veg teen mekaar. 18Koning Joas van Israel het vir koning Amasia
van Juda terug laat weet: Die doringbos op die Libanon laat weet vir
die seder op die Libanon: Laat jou dogter met my seun trou,' en toe
kom die wilde diere van die Libanon verby en trap die doringbos plat.
19Jy dink noudat jy vir Edom verslaan het, kan jy meer roem soek. Bly
liewer by die huis. Waarom wil jy jou in die ongeluk stort en tot 'n val
kom, jy en Juda saam met jou? 20Amasia het hom nie laat waarsku nie,
want God het dit so bewerk om hom in Joas se mag oor te gee. Dit
was omdat Amasia-hulle die gode van Edom gedien het. 21Koning Joas
van Israel het toe opgetrek en hy en koning Amasia van Juda het
slaags geraak in Bet-Semes in Juda. 22Juda het 'n neerlaag gely teen
Israel, en die manskappe het op die vlug geslaan, elkeen na sy huis
toe. 23Koning Joas van Israel het vir koning Amasia van Juda, seun van
Joas seun van Joahas, gevange geneem in Bet-Semes en hom na
Jerusalem toe gebring. Daar het Joas 'n stuk muur van Jerusalem laat
afbreek, van die Efraimspoort af tot by die Hoekpoort, honderd en
tagtig meter. 24Hy het al die goud en silwer gevat, al die
tempelgereedskap wat destyds in die tempel by Obed-Edom was, die
koninklike skat, en ook nog gyselaars, en toe is hy terug Samaria toe.
25Amasia seun van koning Joas van Juda het ná die dood van koning
Joas van Israel, seun van Joahas, nog vyftien jaar geleef. 26Die ander
verhale oor Amasia, dié van vroeër sowel as dié van later, is
opgeteken in die annale van die konings van Juda en Israel. 27Van die
tyd dat Amasia van die Here af weggedraai het, was daar in Jerusalem
sameswerings teen hom. Hy het na Lakis toe gevlug, maar hulle het
mense agter hom aan gestuur daarheen en hulle het hom daar
doodgemaak. 28Hulle het sy lyk met perde teruggebring, en hom in sy
familiegraf in die hoofstad van Juda begrawe.

II KRONIEKE 26

1Die bevolking van Juda het vir Ussia gevat en hom in Amasia, sy pa,
se plek koning gemaak. Hy was toe sestien jaar oud 2en het Elat
herbou en onder die gesag van Juda teruggebring nadat die koning
van daardie gebied dood is. 3Ussia was sestien toe hy koning geword
het en hy het twee en vyftig jaar lank in Jerusalem geregeer. Sy ma
was Jekolja, uit Jerusalem. 4Hy het gedoen wat reg is in die oë van die
Here en in alles die voorbeeld van sy pa gevolg. 5Hy het na die wil van
God gevra gedurende die hele lewe van Sagaria, wat insig in die
openbaring van God gehad het. In die tyd dat Ussia na die wil van die
Here gevra het, het God dit goed laat gaan met hom. 6Hy het 'n
veldtog onderneem teen die Filistyne, en hy het die mure om Gat,
Jabne en Asdod afgebreek en stede gebou in die omgewing van Asdod
en in die res van die Filistynse gebied. 7God het hom gehelp teen die
Filistyne, teen die Arabiere wat in Gur-Baäl gewoon het, en teen die
Meüniete. 8Die Ammoniete het vir Ussia geskenke gebring, en sy naam
het tot by Egipte bekend geword, so het sy mag toegeneem. 9Ussia het
in Jerusalem stewige forte gebou by die Hoekpoort, by die Dalpoort
en by die draai in die muur. 10Ook in die weiveld het hy forte gebou
en baie putte laat grawe, want hy het baie vee gehad, in die Laeveld
en op Platorand. In die berge en op die Karmel het hy mense gehad
wat sy lande en sy wingerde bewerk het. Hy was lief vir die grond.
11Ussia het 'n leër gehad wat in afdelings uitgetrek het. Die telling en
indeling is gedoen deur die sekretaris Jeïel en die amptenaar Maäseja,
onder toesig van Gananja, 'n beampte van die koning. 12Daar was
altesaam twee duisend ses honderd familiehoofde in bevel van die
soldate. 13Die leër onder hulle bevel was drie honderd en sewe duisend
vyf honderd, kragtige vegters op wie die koning kon reken teen 'n
vyand. 14Ussia het hulle, die hele leër, uitgerus met skilde, spiese,
helms, harnasse, pyle en boë, en klippe vir hulle slingervelle. 15In
Jerusalem het hy uitvindsels gehad wat deur slim mense ontwerp is en
wat bo van die forte en van die hoeke af pyle en groot klippe kon
afskiet. Sy roem het wyd gestrek. Hy het op 'n wonderbare wyse hulp
ontvang en hy het 'n magtige man geword. 16Maar toe hy eenmaal die
mag het, het Ussia ingenome geword met homself, en dit was die
begin van sy einde. Hy het aanmatigend teenoor die Here sy God
opgetree: hy het in die tempel van die Here ingegaan om
wierookoffers op die wierookaltaar te bring. 17Die priester Asarja, met
tagtig priestersoldate by hom, het agter koning Ussia aan gegaan 18en
hom probeer keer en vir hom gesê: Dit kom u nie toe om vir die Here
wierookoffers te bring nie, Ussia! Om wierookoffers te bring, is die
voorreg van die priesters, die nageslag van Aäron. Hulle is daartoe

gewy. Gaan liewer uit die heiligdom uit. U matig u dinge aan, en u sal
daarvoor geen waardering kry van God die Here nie. 19Ussia het al die
wierookpan in sy hand gehad om die offer te bring, en hy het briesend
geword. Maar terwyl hy teen die priesters uitvaar, breek daar
melaatsheid op sy voorkop uit voor die oë van die priesters daar in die
huis van die Here, by die wierookaltaar. 20Toe die hoëpriester Asarja
en al die ander priesters na hom kyk, is hy melaats op sy voorkop.
Hulle het hom daar uitgedrywe, en hy was self haastig om weg te
kom; die Here het hom met dié ramp getref. 21Koning Ussia was
melaats tot die dag van sy dood. Hy het in 'n plek van afsondering
gaan woon, melaats en verban uit die huis van die Here. Sy seun
Jotam het die paleis bestuur en oor die mense van die land geregeer.
22Die ander verhale oor Ussia, dié van vroeër en dié van later, is
neergeskryf deur die profeet Jesaja seun van Amos. 23Ussia is oorlede,
en hy is begrawe in die begraafplaas van die konings, maar nie in die
familiegraf nie, want die mense het gesê: Hy was melaats. Sy seun
Jotam het hom as koning opgevolg.

II KRONIEKE 27

1Jotam was vyf en twintig toe hy koning geword het en hy het sestien
jaar in Jerusalem geregeer. Sy ma was Jerusa, 'n dogter van Sadok.
2Jotam het gedoen wat reg is in die oë van die Here en in alles die
voorbeeld van Ussia, sy pa, gevolg, met dié verskil dat hy nie in die
tempel van die Here oortree het nie. Die volk het egter met hulle
afgodsdiens voortgegaan. 3Jotam het die boonste poort van die tempel
laat bou en baie bouwerk gedoen aan die Ofelmuur. 4In die Judaberge
het hy stede laat bou, en in die bosse skanse en forte. 5Hy het in 'n
oorlog teen die koning van die Ammoniete die oorwinning behaal, en
die Ammoniete moes daardie jaar aan hom byna drie en 'n halwe ton
silwer, sestien honderd en vyftig ton koring en dertien honderd en
twintig ton gars betaal. Hulle moes dieselfde hoeveelhede die
volgende en die daaropvolgende jaar betaal. 6Jotam het magtig
geword, want hy het sy pad reg gehou voor die Here sy God. 7Die
ander verhale oor Jotam, al sy oorloë en sy lewensloop, is opgeteken
in die annale van die konings van Israel en Juda. 8Hy was vyf en
twintig toe hy koning geword het en hy het sestien jaar in Jerusalem
geregeer. 9Jotam is oorlede, en hy is begrawe in die familiegraf in die
Dawidstad. Sy seun Agas het hom as koning opgevolg.

II KRONIEKE 28

1Agas was twintig toe hy koning geword het, en hy het sestien jaar in
Jerusalem geregeer. Hy het nie gedoen wat reg is in die oë van die
Here soos sy voorvader Dawid nie. 2Hy het die pad geloop van die
konings van Israel en hy het selfs beelde van die Baäls laat giet. 3Hy
het in die Ben-Hinnomdal offerandes gebring en van sy kinders daar
verbrand volgens die afskuwelike gebruik van die heidennasies wat
deur die Here voor die Israeliete uit verdryf is. 4Hy het diereoffers en
wierookoffers gebring op die hoogtes en op die rante en onder elke
groot boom. 5Daarom het die Here sy God hom oorgegee in die mag
van die koning van Aram. Dié het hom verslaan en 'n groot klomp van
sy mense krygsgevangenes gemaak en hulle na Damaskus toe
weggevoer. Agas is ook oorgegee in die mag van die koning van Israel
wat hom 'n verpletterende neerlaag toegedien het. 6Peka seun van
Remalja het in Juda op een dag honderd en twintig duisend man,
almal soldate, doodgemaak, omdat hulle die Here die God van hulle
voorvaders verlaat het. 7Sikri, 'n krygsman uit Efraim, het die prins
Maäseja, die paleisbestuurder Asrikam en die onderkoning Elkana
doodgemaak. 8Die Israeliete het van hulle broedervolk twee honderd
duisend vrouens, seuns en dogters gevange geneem en boonop 'n groot
hoeveelheid buit geneem en na Samaria toe saamgevat. 9Daar was in
Samaria 'n profeet van die Here met die naam Oded. Hy het die leër
wat in Samaria teruggekom het, voorgestaan en vir hulle gesê: In sy
toorn teen Juda het die Here, die God van julle voorvaders, hulle in
julle mag gegee, en julle het onder hulle 'n slagting aangerig met 'n
woede wat ten hemel skrei. 10Nou sê julle julle wil van dié mense van
Juda en Jerusalem julle slawe en slavinne maak. Maar julle, is alles
wat julle doen nie ook misdade teen die Here julle God nie? 11Luister
nou en vat die gevangenes wat julle uit julle broedervolk weggevoer
het, terug, want die toorn van die Here hang oor julle. 12'n Paar van
die leiers van die Efraimiete, Asarja seun van Joganan, Berekja seun
van Mesillemot, Hiskia seun van Sallu, en Amasa seun van Gadlai, het
toe kant gekies teen dié wat van die oorlog af teruggekom het 13en vir
hulle gesê: Julle bring nie die gevangenes hier in nie. Wat julle wil
doen, is 'n misdaad teen die Here en sal ons sondes en misdade teen
Hom groter maak. Dit is alreeds groot, en sy toorn hang oor Israel.
14Die manskappe het toe afstand gedoen van die gevangenes en die
buit, met die leiers en die hele volk as getuies. 15Die manne wie se
name genoem is, het toe die gevangenes onder hulle sorg geneem.
Hulle het uit die buit klere geneem vir almal wat nie klere gehad het
nie, die gevangenes voorsien van klere, skoene, kos en water, salf aan
hulle wonde gesmeer, almal wat nie kon loop nie, op donkies gehelp

en hulle weggebring na Jerigo die palmstad toe, by hulle volksgenote.
Daarna is die manne terug Samaria toe. 16In dié tyd het koning Agas
laat hulp vra by die konings van Assirië. 17Die Edomiete het weer
gekom en Juda verslaan en gevangenes weggevoer. 18Die Filistyne het
deur die Laeveld en die Suidland van Juda 'n strooptog gemaak en
selfs stede beset en daar gaan woon: Bet-Semes, Ajalon, Gederot, Soko
met sy buitedorpe, Timna met sy buitedorpe, Gimso met sy
buitedorpe. 19Dit was oor koning Agas van Juda dat die Here Juda dié
vernedering aangedoen het, want Agas het die verdorwenheid in Juda
vrye teuels gegee en hy was ontrou teenoor die Here. 20Koning Tiglat-
Pileser van Assirië het opgetrek, maar téén Agas. Hy het Agas nie kom
help nie, maar sake vir hom nog moeiliker gemaak. 21Agas het van die
huis van die Here, die paleis en die amptenare goud gevat en dit vir
die koning van Assirië gegee, maar dit het hom niks gehelp nie. 22Toe
dit so sleg met hom gaan, was hy, dié koning Agas, nog verder ontrou
teenoor die Here. 23Hy het offerandes gebring vir die gode van
Damaskus wat hom verslaan het, met die redenasie: Die gode van
Aramese konings het hulle gehelp; nou bring ek vir daardie gode
offerandes dat hulle my ook kan help. Maar dié gode het sy val en dié
van die hele Israel verhaas. 24Agas het die goed wat in die tempel
gebruik is, weggevat en stukkend geslaan, die deure van die huis van
die Here gesluit en op elke hoek in Jerusalem altare gebou. 25In elke
stad van Juda het hy hoogtes ingerig om vreemde gode met offerandes
te vereer. So het hy die Here, die God van sy voorvaders, uitgetart.
26Die ander verhale oor Agas en sy hele lewensloop, dié van vroeër en
dié van later, is opgeteken in die annale van die konings van Juda en
Israel. 27Agas is oorlede, en hy is begrawe in die stad, in Jerusalem.
Hulle het hom nie in die begraafplaas van die konings van Israel
begrawe nie. Sy seun Hiskia het hom as koning opgevolg.

II KRONIEKE 29

1Hiskia het koning geword toe hy vyf en twintig was en hy het nege en
twintig jaar in Jerusalem geregeer. Sy ma was Abi, 'n dogter van
Sagaria. 2Hiskia het gedoen wat reg is in die oë van die Here en het in
alles die voorbeeld van sy voorvader Dawid gevolg. 3Hy het in die
eerste jaar van sy regering, in die eerste maand, die deure van die huis
van die Here oopgemaak en hulle herstel. 4Daarna het hy die priesters
en die Leviete laat kom en hulle op die Oosplein bymekaargebring 5en
toegespreek: Luister na my, Leviete! Reinig julle en reinig die huis van
die Here, die God van julle voorvaders. Vat die vuilgoed uit die
heiligdom uit. 6Ons voorvaders was ontrou en het gedoen wat
verkeerd is in die oë van die Here ons God. Hulle het Hom verlaat, die
woning van die Here nie versorg nie en dit die rug toegekeer. 7Hulle
het boonop die deure van die ingangsportaal gesluit, die lampe laat
doodgaan en geen wierookoffer of brandoffer vir die God van Israel
gebring in die heiligdom nie. 8Daarom het die toorn van die Here oor
Juda en Jerusalem gekom, en Hy het van hulle iets gemaak waaroor
mense net met afgryse vervul kan word en die hande van verbasing
inmekaar kan slaan en kan fluit, soos julle met julle eie oë sien. 9Ons
vaders het gesneuwel, ons seuns en ons dogters en ons vrouens het
gevangenes geword deur dié dinge. 10En nou het ek my voorgeneem
om 'n verbond te sluit met die Here die God van Israel, sodat die gloed
van sy toorn van ons weggeneem sal word. 11Spring nou aan die werk,
my seuns, want die Here het julle gekies om voor Hom diens te doen
en sy dienaars te wees wat vir Hom offerandes moet bring. 12Toe het
die volgende Leviete na vore getree: uit die Kehatgroep Magat seun
van Amasai, en Joël seun van Asarja; uit die Merarigroep Kis seun van
Abdi, en Asarja seun van Jehallelel; uit die Gersongroep Joag seun van
Simma, en Eden seun van Joag; 13uit die Elisafangroep Simri en Jeïel;
uit die Asafgroep Sagaria en Mattanja; 14uit die Hemangroep Jegiël en
Simi; en uit die Jedutungroep Semaja en Ussiël. 15Hulle het hulle
ampsgenote bymekaargeroep, almal het hulle gereinig en het toe die
huis van die Here gaan skoonmaak soos die koning beveel het in
ooreenstemming met die voorskrifte van die Here. 16Die priesters het
die huis van die Here binne gaan skoonmaak. Hulle het alles wat nie
rein was nie, wat hulle in die tempel van die Here gekry het, na die
voorhof toe uitgebring, en die Leviete het dit gevat en dit buite in die
Kedrondal gaan weggooi. 17Hulle het met die reiniging begin op die
eerste dag van die eerste maand, en op die agste dag van die maand
het hulle by die ingangsportaal van die Here uitgekom. Daarna het dit
hulle nog ag dae gekos om die huis van die Here te reinig. Op die
sestiende dag van die eerste maand was hulle klaar. 18Toe het hulle by

koning Hiskia in die paleis verslag gaan doen: Ons het die hele huis
van die Here gereinig, ook die brandofferaltaar met sy toebehore en
die tafel vir die offerbrood met sy toebehore, 19en ons het verder al die
goed wat koning Agas in sy regeringstyd ontwy laat raak het deur sy
troueloosheid, in hulle oorspronklike staat herstel en gewy. Hulle is
daar voor die altaar van die Here. 20Die volgende môre vroeg het
koning Hiskia al die stadsamptenare laat bymekaarkom en is hy na die
huis van die Here toe. 21Hulle het sewe jong bulle, sewe skaapramme,
sewe lammers en sewe bokramme gebring as sondeoffers vir die
koningskap, die heiligdom en Juda. Die koning het die priesters uit die
geslag van Aäron beveel om die offerandes op die altaar van die Here
te sit. 22Die priesters het die beeste geslag, die bloed opgevang en dit
oor die altaar gesprinkel. Daarna het hulle die skape geslag en die
bloed oor die altaar gesprinkel. Daarna het hulle die lammers geslag
en die bloed ook oor die altaar gesprinkel. 23Toe het hulle die
sondeofferbokke voor die koning en die gemeente gebring en hulle
hande op die diere gelê, 24en daarna het die priesters hulle geslag en
die bloed as 'n sondeoffer uitgegiet op die altaar om vir die hele Israel
versoening te doen. Die koning het bepaal dat die brandoffer en die
sondeoffer vir die hele Israel moes wees. 25Die koning het die Leviete
plek laat neem met simbale, harpe en liere in die huis van die Here
volgens die opdrag van Dawid en van Gad, die siener van koning
Dawid, en van die profeet Natan, want dit was 'n opdrag wat van die
Here self gekom het deur middel van sy profete. 26Die Leviete het
reggestaan met die instrumente van Dawid, en die priesters met
trompette. 27Hiskia het opdrag gegee dat die brandoffer op die altaar
gesit moet word, en die oomblik toe die offer begin, het die lied van
die Here begin, die trompette geblaas en die musiekinstrumente van
Dawid koning van Israel gespeel. 28Terwyl die sang weerklink en die
trompette skal, het die hele gemeente in aanbidding gebuig. Dit het
alles aangehou tot die offer afgehandel was. 29Toe die offer afgehandel
was, het die koning en almal wat by hom was, gekniel en gebuig. 30Hy
en die amptenare het toe die Leviete beveel om die Here te loof met
die liedere van Dawid en die siener Asaf. Die Leviete het die lofliedere
vol vreugde gesing en op hulle knieë geval en vooroor gebuig. 31Hiskia
het weer die woord geneem en vir die volk gesê: Julle is nou aan die
Here gewy. Bring nou julle diereoffers en julle dankoffers vir die huis
van die Here. Die gemeente het toe diereoffers en dankoffers gebring
en elkeen wat wou, het vrywillig ook nog brandoffers gebring. 32Die
getal brandoffers wat die gemeente gebring het, was sewentig beeste,
honderd ramme en twee honderd lammers, alles brandoffers vir die
Here. 33Die wydingsgeskenke was ses honderd beeste en drie duisend
stuks kleinvee. 34Maar daar was te min priesters en hulle kon nie
alleen al die offerdiere slag nie. Toe het hulle ampsgenote, die Leviete,

hulle gehelp tot die werk klaar was en al die priesters hulleself gewy
het, want die Leviete was pligsgetrouer met die wyding as die
priesters. 35Daar was boonop nog 'n groot aantal brandoffers en die
vetgedeeltes van die maaltydoffers en die drankoffers wat by die
brandoffers gebring moes word. So is die tempeldiens weer gevestig.
36Hiskia en al die mense was bly oor wat God vir die volk beskik het,
want die hele saak is vinnig afgehandel.

II KRONIEKE 30

1Hiskia het boodskappers gestuur oor die hele Israel en Juda en ook
briewe geskryf aan Efraim en Manasse met 'n oproep om na die huis
van die Here in Jerusalem te kom om die paasfees vir die Here die
God van Israel te vier. 2Dit was nadat die koning met sy amptenare en
die hele gemeente van Jerusalem daaroor beraadslaag het of hulle die
paasfees in die tweede maand kon vier. 3Hulle kon dit nie op die
vasgestelde tyd vier nie omdat daar nie genoeg priesters gewy was nie
en die volk nie in Jerusalem bymekaar was nie. 4Die koning en die
hele gemeente het dit goedgevind om dit so te doen. 5Hulle het besluit
om 'n oproep te laat uitgaan in die hele Israel, van Berseba af tot by
Dan, om die paasfees vir die Here die God van Israel in Jerusalem te
kom vier, want daar was in dié tyd nie 'n groot gesamentlike fees soos
dit destyds voorgeskryf is nie. 6Die hardlopers is toe op bevel van die
koning die hele Israel en Juda deur met die briewe van die koning en
sy amptenare, wat soos volg gelui het: Israeliete, kom terug na die
Here, na die God van Abraham, Isak en Israel, dan sal Hy ook
terugkom na julle wat vrygekom het en oorgebly het van die
oorheersing deur die konings van Assirië. 7Moenie soos julle vaders en
julle broers maak nie wat ontrou was teenoor die Here, die God van
hulle voorvaders, sodat Hy van hulle iets gemaak het waaroor mense
net die hande van verbasing inmekaar kan slaan, soos julle kan sien.
8Moenie hardkoppig wees soos julle vaders nie, onderwerp julle aan
die Here, en kom na sy heiligdom toe wat Hy vir altyd geheilig het.
Dien die Here julle God, dan sal sy toorngloed van julle af weggaan.
9As julle terugkom na die Here toe, sal julle broers en julle seuns
medelye vind by dié wat hulle gevange weggevoer het en sal hulle na
hierdie land toe terugkom. Die Here julle God is genadig en
barmhartig. Hy sal nie afsydig staan as julle na Hom toe terugkom nie.
10Die hardlopers het in die gebied van Efraim en Manasse en tot in
Sebulon van stad tot stad gegaan, maar die mense het hulle uitgelag
en gespot. 11Tog het mense in Aser, Manasse en Sebulon berou gekry
en na Jerusalem toe gekom. 12Ook in Juda was die hand van God
werksaam. Hy het hulle die koning en die amptenare se bevel wat op
sy opdrag berus het, eendragtig laat gehoorsaam. 13Baie mense het in
Jerusalem byeengekom, 'n baie groot gemeente, om die fees van die
ongesuurde brood in die tweede maand te vier. 14Die mense het die
altare wat oral in Jerusalem was, afgebreek, ook al die wierookaltare,
en dit in die Kedrondal gegooi. 15Hulle het die paaslam geslag op die
veertiende van die tweede maand. Die priesters en die Leviete het
skaam gekry en hulle gewy en die brandoffers geoffer in die huis van
die Here. 16Hulle het hulle plekke ingeneem volgens die orde wat vir

hulle neergelê is in ooreenstemming met die wet van Moses, die man
van God. Die priesters het die bloed gesprinkel wat die Leviete vir
hulle aangegee het. 17In die gemeente was daar baie mense wat hulle
nie gewy het nie, en die Leviete moes toe die paaslammers slag vir
almal wat nie rein was nie, sodat ook húlle paaslammers aan die Here
gewy kon wees. 18Die meeste van die baie mense uit Efraim, Manasse,
Issaskar en Sebulon het hulle nie gereinig nie en het die paaslam geëet
in stryd met wat voorgeskryf is. Maar Hiskia het vir hulle gebid: Mag
die Here in sy goedheid versoening doen vir 19elkeen wat aan God, die
Here, die God van sy voorvaders, gehoorsaam wil wees, al is dit nie
volgens die reinheidsvoorskrifte van die heiligdom nie. 20Die Here het
Hiskia se gebed verhoor en die volk nie gestraf nie. 21Die Israeliete wat
in Jerusalem was, het die fees van die ongesuurde brood met groot
vreugde sewe dae lank gevier. Die Leviete en die priesters het elke dag
die mag van die Here geloof met begeleiding van musiek, 22en Hiskia
het die Leviete geprys oor die bekwaamheid waarmee hulle dié kuns
voor die Here beoefen het. Die fees is sewe dae lank gevier. Daar is
maaltydoffers gebring en die Israeliete het die Here die God van hulle
voorvaders geloof. 23Toe het die hele gemeente besluit om die fees met
'n week te verleng, en hulle het nog sewe dae met vreugde feesgevier.
24Koning Hiskia van Juda het duisend jong bulle en sewe duisend
stuks kleinvee tot beskikking van die gemeente gestel, en die
amptenare het nog duisend jong bulle en tien duisend stuks kleinvee
bygesit. 'n Groot aantal priesters het hulleself gereinig. 25Daar was
vreugde in die hele gemeente van Juda, onder die priesters en die
Leviete, in die hele gemeente wat uit Israel gekom het, en ook onder
die immigrante wat uit die land Israel gekom het en nou in Juda
gewoon het. 26In Jerusalem was daar groot vreugde, want so iets was
daar nie in Jerusalem van die tyd van koning Salomo van Israel, seun
van Dawid, af nie. 27Toe die priesters en die Leviete opstaan en die
seën uitspreek oor die volk, het God dit gehoor: hulle gebed het die
heilige woning van God in die hemel bereik.

II KRONIEKE 31

1Toe alles verby was, is al die Israeliete uit na die stede van Juda toe,
almal wat by die fees was. Hulle het in die hele Juda en Benjamin en
ook in Efraim en Manasse die klippilare afgebreek, die gewyde pale
afgekap en die hoogtes en altare verwoes. Eers nadat alles vernietig is,
is die Israeliete terug na hulle stede toe, elkeen na sy eie stukkie grond
toe. 2Hiskia het ook die pligte van die afdelings priesters en Leviete
bepaal. Die priesters sowel as die Leviete moes afdelingsgewys, elkeen
volgens die aard van sy dienswerk, sorg dra vir die brandoffers, die
maaltydoffers, die algemene diens, die belydenis en die lofprysing in
die poorte van die woning van die Here. 3Soos dit in die voorskrifte
van die Here vasgelê is, het die koning uit sy persoonlike besit sy deel
gedoen vir die brandoffer, die môre- en aandoffers, die offers op die
sabbat, die nuwemaansfees en die vasgestelde feestye. 4Die volk, die
inwoners van Jerusalem, moes op bevel van die koning sorg vir die
onderhoud van die priesters en die Leviete, sodat dié hulle aandag kon
gee aan die uitleg van die wet van die Here. 5Namate die bevel bekend
geword het, het die Israeliete die eerste opbrengste aan koring, wyn,
olie, heuning en alles wat die land opgelewer het, ingebring, en ook
die tiendes van alles, in groot hoeveelhede. 6Ook die Israeliete wat in
die stede van Juda gewoon het, en die mense van Juda self, het hulle
tiendes uit die groot- en kleinvee ingebring en hulle het die gawes wat
aan die Here hulle God gewy was, kom neersit, hope en hope. 7Hulle
het in die derde maand daarmee begin, en die goed het bly ophoop tot
die sewende maand toe. 8Toe Hiskia en die amptenare kom en die
hope sien, het hulle die Here en sy volk Israel geprys. 9Hiskia het by
die priesters en die Leviete navraag gedoen oor die hope goed, 10en
Asarja die hoëpriester uit die huis van Sadok het vir hom gesê: Vandat
die offergawes by die huis van die Here begin inkom het, is hier meer
as genoeg om te eet en daar bly baie oor. Die Here het sy volk geseën,
daarom is daar so 'n massa goed oor. 11Hiskia het toe opdrag gegee dat
daar kamers aan die tempel aangebou word, en dit is gedoen. 12Die
offergawes, die tiendes en die gewyde gawes het getrou ingekom. Die
Leviet Kenanja moes daaroor toesig hou, en sy ampsgenoot Simi was
tweede in bevel. 13Die amptenare tot beskikking van Kenanja en sy
ampsgenoot Simi was Jegiël, Asasja, Nagat, Asael, Jerimot, Josabad,
Eliël, Jismakja, Magat en Benaja. So het koning Hiskia en die hoof van
die tempel, Asarja, dit gereël. 14Die toesig oor die vrywillige gawes aan
God en oor die uitdeling van die offergawes van die Here en van die
besondere gewyde gawes was in die hande van die Leviet Kore seun
van Jimna, die wag by die Oospoort. 15Hy is bygestaan deur Eden,
Minjamin, Jesua, Semaja, Amarja en Sekanja, en hulle moes in die

priesterkwartiere op 'n billike wyse die toewysings aan hulle
ampsgenote in die afdelings doen, aan groot en klein. 16Daarnaas het
hulle ook toewysings gedoen aan die seuntjies van drie jaar en ouer
wat in die register opgeneem is, almal wat een of ander tyd in die
tempel sou kom vir die tempeldiens en die wagbeurte binne hulle
afdelings, soos dit van dag tot dag nodig sou wees. 17Die priesters is
familiegewys in die register opgeneem, en van die Leviete dié van
twintig jaar en ouer volgens diensbeurt en afdeling. 18Al hulle
afhanklikes is ook in die register opgeneem: die vrouens, die seuns en
die dogters van die hele tempelgemeenskap. Die priesters en die
Leviete het hulle getrou gereinig met die oog op die diens in die
heiligdom. 19Ook die Aäronitiese priesters in die weigebiede van die
stede is versorg. In elke stad is mense by die naam aangewys om al die
manlike lede van die priesterfamilies en al die Leviete wat in die
register opgeneem was, hulle deel te laat kry. 20So het Hiskia
dwarsdeur Juda gedoen. Hy het gedoen wat goed en reg en eerbaar is
in die oë van die Here sy God. 21In alles wat hy onderneem het ter
bevordering van die tempeldiens en die gehoorsaamheid aan wet en
gebod, het hy met sy hele hart gevra na die wil van sy God, en daarom
was hy voorspoedig.

II KRONIEKE 32

1Na dié gebeure, waarin Hiskia sy trou betoon het, het koning
Sanherib van Assirië op die toneel gekom. Hy het Juda ingeval en die
vestingstede beleër met die bedoeling om deur hulle verdediging te
breek. 2Toe Hiskia hoor van die koms van Sanherib en dat hy op
oorlog teen Jerusalem uit is, 3het hy in oorleg met sy amptenare en
offisiere besluit om die water van die fonteine wat buite die stad was,
af te sny. Hulle het met hom saamgestem, 4en 'n groot klomp mense
het bymekaargekom en al die fonteine en ook die watervoor wat deur
die omgewing geloop het, toegegooi. Hulle het gesê: Hoekom moet die
konings van Assirië baie water kry as hulle hier kom? 5Hiskia het al
die mure wat afgebreek was, herbou, die forte hoër gebou, nog 'n
muur buite-om opgetrek en die terras by die Dawidstad laat versterk.
Hy het ook 'n groot klomp spiese en skilde laat maak. 6Nadat hy
bevelhebbers oor die volksleër aangewys het, het hy hulle by hom laat
bymekaarkom op die plein by die stadspoort en hulle moed ingepraat:
7Wees sterk, wees dapper, moenie bang wees nie, moenie skrik vir die
koning van Assirië en die menigte by hom nie. By ons is meer as by
hom. 8By hom is menslike mag, by ons is die Here ons God wat ons sal
help en ons oorlog sal veg. Die manskappe was bemoedig deur dié
woorde van koning Hiskia van Juda. 9'n Tyd daarna het koning
Sanherib van Assirië, wat toe met sy hele krygsmag by Lakis was, van
sy ondergeskiktes na Jerusalem toe gestuur met 'n boodskap vir
koning Hiskia van Juda, en vir al die mense van Juda in Jerusalem.
Die boodskap het gelui: 10So sê koning Sanherib van Assirië: Op wie
steun julle dat julle in Jerusalem in die vesting bly? 11Hiskia sê: Ons
God sal ons red van die koning van Assirië,' maar mislei hy julle nie,
sodat julle van honger en dors sal sterwe? 12Dit is mos dié Hiskia wat
die hoogtes en die altare van julle God verwyder het en vir Juda en
Jerusalem gesê het: Julle moet by net een altaar aanbid en offers
bring.' 13Julle weet mos wat ek en my voorvaders aan al die volke in
ander lande gedoen het. Kon die gode van die nasies in daardie lande
hulle lande red uit my mag? 14Wie van al die gode van daardie nasies
wat al deur my voorvaders uitgeroei is, kon sy volk red uit my mag?
Kan júlle God julle dan red uit my mag? 15Moet dan nou nie dat Hiskia
julle so bedrieg en julle mislei nie. Moet hom nie glo nie. Geen god
van enige nasie of koninkryk kon sy volk red uit my mag of uit dié
van my voorvaders nie. Júlle God sal julle ook nie red uit my mag nie.
16Die boodskappers het nóg dinge gesê teen God die Here en teen sy
dienaar Hiskia. 17Sanherib het ook briewe geskryf waarin hy die Here
die God van Israel gehoon het en dinge teen Hom gesê het. Hy het
geskryf: Soos die gode van die nasies van ander lande hulle volke nie

kon red uit my mag nie, so sal die God van Hiskia sy volk nie red uit
my mag nie. 18Om die mense van Jerusalem wat op die mure was,
bang te maak en hulle die skrik op die lyf te ja sodat die Assiriërs die
stad kon inneem, het die boodskappers hard in die Judese taal geroep
19en oor die God van Jerusalem gepraat soos oor die gode van die
volke van ander lande, gode wat die werk van mensehande is.
20Koning Hiskia en die profeet Jesaja seun van Amos het daarom gebid
en na die hemel geroep. 21Toe stuur die Here 'n engel, en dié het elke
soldaat en leier en offisier in die kamp van die koning van Assirië
doodgemaak. Hy moes beskaamd die aftog blaas terug na sy land toe.
Toe hy daar in die tempel van sy god ingaan, het van sy eie seuns hom
vermoor. 22So het die Here vir Hiskia en die inwoners van Jerusalem
gered uit die mag van koning Sanherib van Assirië en uit die mag van
almal by hom. Die Here het sy volk aan alle kante beskerm. 23Baie
mense het vir die Here in Jerusalem offers gebring en kosbare
geskenke vir koning Hiskia van Juda, wie se aansien onder die nasies
hoog gestyg het ná dié gebeure. 24Dié tyd het Hiskia ernstig siek
geword. Hy het tot die Here gebid, en die Here het met hom gepraat
en met hom 'n wonder laat gebeur. 25Hiskia het egter nie dankbaarheid
betoon vir dié weldaad nie. Hy het ingenome geword met homself, en
dit het die toorn van die Here oor hom en oor Juda en Jerusalem
gebring. 26Hy en die inwoners van Jerusalem het egter berou gekry oor
die selfingenomenheid, en die toorn van die Here het toe nie in die
tyd van Hiskia oor hulle gekom nie. 27Hiskia was ryk en het groot
aansien geniet. Hy het vir hom skatkamers laat bou vir silwer, goud,
edelstene, kosbare kruie, skilde en allerlei waardevolle goed. 28Hy het
opslagplekke laat bou vir die koring, wyn en olie wat aan hom
gelewer is, en krale en stalle vir sy beeste en kleinveekuddes. 29Hy het
vir hom stede laat bou en het groot troppe kleinvee en grootvee
gehad. God het hom 'n baie groot persoonlike besit laat opbou. 30Dit
was Hiskia wat die boonste uitloop van die Gihonfontein afgesny en
die water reguit na die westekant van die Dawidstad toe gelei het. Hy
was voorspoedig met alles wat hy gedoen het. 31Maar toe die
regeerders van Babel woordvoerders na hom toe gestuur het om
navraag te doen oor die wonder wat in sy land gebeur het, het God
hom verlaat. Dit was om hom te toets en hom sy eie hart te laat ken.
32Die ander verhale oor Hiskia en sy troue optrede is opgeteken in Die
Gesig van die Profeet Jesaja seun van Amos en in Die Boek van die
Konings van Juda en Israel. 33Hiskia is oorlede, en hy is begrawe teen
die skuinste waar die grafte van die nakomelinge van Dawid is. Die
hele Juda en die inwoners van Jerusalem het aan hom eer bewys met
sy dood. Sy seun Manasse het hom as koning opgevolg.

II KRONIEKE 33

1Manasse was twaalf toe hy koning geword het en het vyf en vyftig
jaar in Jerusalem geregeer. 2Hy het gedoen wat verkeerd is in die oë
van die Here en het die afskuwelike optrede van die heidennasies
nagevolg wat deur die Here verdryf is om vir die Israeliete plek te
maak. 3Hy het die hoogtes wat deur Hiskia, sy pa, verwoes is, weer
opgebou, altare vir die Baäls opgerig, gewyde pale gemaak, voor al die
hemelliggame gebuig en hulle gedien. 4Hy het selfs afgodsaltare gebou
in die huis van die Here, die plek waarvan die Here gesê het: My
Naam sal altyd in Jerusalem wees. 5In die twee voorhowe van die huis
van die Here het hy altare vir al die hemelliggame gebou. 6Hy het sy
eie seuns in die Ben-Hinnomdal as offers verbrand, hom besig gehou
met goëlery, waarsêery en toordery, en meegedoen aan die oproep en
raadpleging van geeste. Hy het gruwelik verkeerd gedoen in die oë
van die Here en Hom uitgetart. 7Die afgodsbeeld wat hy laat maak het,
het hy opgestel binne-in die tempel, die plek waarvan God vir Dawid
en sy seun Salomo gesê het: In hierdie huis en in Jerusalem wat Ek
onder al die Israelitiese stamme uitgekies het, vestig Ek my Naam vir
altyd. 8As Israel alles doen wat Ek hulle beveel het, in ooreenstemming
met die hele wet en die voorskrifte en bepalings wat deur bemiddeling
van Moses gegee is, sal Ek hulle voete stewig geplant hou op die grond
wat Ek aan hulle voorvaders toegeken het. 9Maar Manasse het Juda en
die inwoners van Jerusalem die verkeerde pad laat loop, sodat hulle
erger aangegaan het as die nasies wat deur die Here uitgeroei is om
vir Israel plek te maak. 10Die Here het Manasse en sy volk
aangespreek, maar hulle het daar geen ag op geslaan nie. 11Toe het die
Here die leëraanvoerders van die koning van Assirië laat kom, en
hulle het Manasse gevange geneem, hake deur sy neus gesteek, hom
geboei met bronskettings en hom na Babel toe gevat. 12Toe dit met
hom so sleg gaan, het hy die Here sy God om genade gesmeek, groot
berou getoon voor die God van sy voorvaders, 13en gebid. Die Here
was hom genadig en het sy smeekbede verhoor en hom laat terugkom
na Jerusalem, na sy koningskap toe. Toe het Manasse geweet dat die
Here God is. 14Manasse het later die buitemuur van die Dawidstad wes
van die Gihon, in die dal, by die ingang van die Vispoort en rondom
die Ofel herbou. Hy het die muur baie hoër gemaak as wat dit was. In
al die vestingstede van Juda het hy bevelvoerders geplaas. 15Verder
het hy die vreemde gode en die afgodsbeeld uit die huis van die Here
verwyder en buitekant die stad weggegooi, en so ook al die altare wat
hy op die tempelberg en in Jerusalem gebou het. 16Hy het die altaar
van die Here herstel en daarop maaltyd- en dankoffers gebring. Hy het
opdrag gegee dat Juda die Here die God van Israel moet dien. 17Die

volk het wel nog op die hoogtes offerandes gebring, maar nou vir die
Here hulle God. 18Die ander verhale oor Manasse, sy gebed tot sy God
en die verhale oor die sieners wat hom aangespreek het in die Naam
van die Here die God van Israel, staan in Die Verhale van die Konings
van Israel. 19Sy gebed en die verhoring daarvan, al sy sonde en sy
selfverheffing, en die plekke waar hy hoogtes gebou het en gewyde
pale en afgodsbeelde opgerig het voordat hy berou gekry het, staan
opgeteken in Die Verhale van die Sieners. 20Manasse is oorlede, en hy
is begrawe in sy huis. Sy seun Amon het hom as koning opgevolg.
21Amon was twee en twintig toe hy koning geword het en het twee
jaar in Jerusalem geregeer. 22Hy het gedoen wat verkeerd is in die oë
van die Here, net soos Manasse, sy pa, gedoen het. Vir al die beelde
wat Manasse, sy pa, gemaak het, het Amon offerandes gebring. Hy het
hulle gedien 23en nie voor die Here berou getoon soos sy pa nie. Hy
het nog meer misdade teen God begaan. 24Sy amptenare het 'n
sameswering teen hom gesmee en hom in sy paleis doodgemaak.
25Daarna het die burgers van die land die samesweerders almal
doodgemaak en Amon se seun Josia in sy plek koning gemaak.

II KRONIEKE 34

1Josia was ag toe hy koning geword het en het een en dertig jaar in
Jerusalem geregeer. 2Hy het gedoen wat reg is in die oë van die Here.
Hy het die pad van sy voorvader Dawid geloop en daar nie links of
regs van afgewyk nie. 3In die agste jaar van sy regering, toe hy nog 'n
jong man was, het hy begin om die God van sy voorvader Dawid te
dien, en in die twaalfde jaar het hy begin om Juda en Jerusalem te
suiwer van hoogtes, gewyde pale, gesnede en gegote beelde. 4Hy het
persoonlik toegesien dat die altare van die Baäls verwoes word en het
die wierookaltare wat bokant die Baälsaltare gestaan het, laat
stukkend slaan. Die gewyde pale en die gesnede en gegote beelde het
hy stukkend gebreek, fyngemaal en oor die grafte van dié wat vir
hulle offerandes gebring het, gestrooi. 5Die bene van die
afgodspriesters het hy op hulle eie altare laat verbrand. So het hy Juda
en Jerusalem skoongemaak, 6en ook die stede van Manasse, Efraim en
Simeon, tot by Naftali, en ook die ruïnes van die omgewing. 7Hy het
dwarsoor die gebied van Israel altare afgebreek, gewyde pale en
beelde in stukkies gekap en al die wierookaltare stukkend gebreek.
Daarna is hy terug Jerusalem toe. 8In die agtiende jaar van sy regering,
toe hy nog besig was om die land en die tempel skoon te maak, het
Josia vir Safan seun van Asalja, die stadsbevelvoerder Maäseja en die
hoof uitvoerende beampte Joag seun van Joahas gestuur om die huis
van die Here sy God te herstel. 9Hulle het die geld wat deur die
Levitiese drumpelwagte vir die tempel ingesamel is in Manasse en
Efraim en oral in Israel, Juda en Benjamin en by die inwoners van
Jerusalem, aan die hoëpriester Gilkija gaan oorhandig. 10Die geld is
toe gegee aan die mense wat vir die werk aan die tempel moes sorg en
dié het dit gebruik vir die heropbou en herstel van die gebou. 11Hulle
het die geld vir die vakmanne en bouwerkers gegee om gekapte klip
en balke te koop en die vertrekke wat onder die konings van Juda in
verval geraak het, weer op te bou. 12Die manne het die werk met groot
sorg uitgevoer. Die opsigters oor hulle was die Leviete Jagat en
Obadja uit die Merarigroep, en Sagaria en Mesullam uit die
Kehatgroep. Die Leviete was mense wat almal bedrewe was in die
speel van musiekinstrumente, 13maar hulle het ook toesig gehou oor
die draers en het leiding gegee aan elkeen wat 'n taak moes uitvoer, in
watter soort werk ook al. Ook die administratiewe amptenare, die
regsbeamptes en die poortwagte was Leviete. 14Terwyl hulle die geld
wat vir die huis van die Here ingebring is, uitgehaal het, het die
priester Gilkija die boek gekry met die wet van die Here wat deur
bemiddeling van Moses aan Israel gegee is. 15Gilkija het toe vir die
staatsekretaris Safan gesê: Ek het die wetboek in die tempel gekry. Hy

het die wetboek aan Safan oorhandig, 16en Safan het dit na die koning
toe geneem en ook aan die koning verslag gedoen: Alles wat aan u
amptenare opgedra is, is gedoen; 17die geld wat in die tempel
beskikbaar was, is uitgetel en oorhandig aan die opsigters en aan die
mense wat die werk moet uitvoer. 18Die staatsekretaris Safan het ook
aan die koning die mededeling gedoen: Die priester Gilkija het my 'n
boek gegee, en Safan het vir die koning gelees wat daarin staan. 19Toe
die koning hoor wat die wet sê, het hy sy klere geskeur 20en opdrag
gegee aan Gilkija, aan Agikam seun van Safan, aan Akbor seun van
Miga, aan die staatsekretaris Safan en aan Asaja, die hoofamptenaar
van die koning: 21Gaan raadpleeg die Here namens my en namens
almal wat nog oor is van Israel en Juda. Raadpleeg Hom oor die
inhoud van die boek wat gekry is. Ons voorvaders was ongehoorsaam
aan die woord van die Here en het nie gehandel in ooreenstemming
met alles wat in hierdie boek staan nie. Daarom is die toorn van die
Here wat op ons uitgestort gaan word, groot. 22Gilkija en die manne
van die koning is toe na die profetes Gulda toe. Sy was die vrou van
die klerebewaarder Sallum seun van Tikwa, seun van Gasra, en het in
die nuwe deel van Jerusalem gewoon. Hulle het haar vertel waarom
hulle gekom het, 23en sy het geantwoord: Ek het 'n boodskap van die
Here die God van Israel. Sê vir die man wat julle na my toe gestuur
het: 24So sê die Here: Ek bring onheil oor hierdie plek en oor sy
inwoners, die volle straf soos dit opgeteken staan in die boek wat aan
die koning van Juda voorgelees is, 25want hulle het My verlaat. Hulle
het offerandes gebring vir ander gode en My uitgetart met allerhande
maaksels van hulle eie hande. My toorn word op hierdie plek
uitgestort, die vlam van my toorn sal nie geblus word nie. 26Maar sê
vir die koning van Juda wat vir julle gestuur het om die Here te
raadpleeg: So sê die Here die God van Israel: Ek het daarop ag geslaan
dat jy in jou hart geraak is deur die woorde wat jy gehoor het en dat
jy berou getoon het voor God toe jy hoor wat Hy sê oor hierdie plek
en sy inwoners, en dat jy jou klere geskeur het en gehuil het en voor
My berou getoon het, sê die Here. 27Ek sal jou in vrede laat sterwe en
in jou graf laat ingaan; jy sal niks van al die onheil wat Ek oor hierdie
plek en sy inwoners bring, self beleef nie. Die afvaardiging het so aan
die koning gerapporteer, 28en hy het al die leiers van Juda en
Jerusalem bymekaar laat kom. 29Daarna is die koning na die huis van
die Here toe met al die mense van Juda by hom en ook die inwoners
van Jerusalem, die priesters en die Leviete, al die mense, groot en
klein. Daar het hy alles aan hulle voorgelees wat in die boek van die
verbond gestaan het wat in die huis van die Here gevind is. 30Toe het
die koning op sy plek gaan staan en 'n verbond met die Here gesluit en
beloof om die Here te volg en sy gebooie, verordeninge en voorskrifte
met sy hele hart en siel te gehoorsaam en om die bepalings van die

verbond soos dit in hierdie boek vasgelê is, na te kom. 31Hy het almal
wat in Jerusalem en Benjamin was, in die verbond ingesluit. Die
inwoners van Jerusalem het gedoen wat die verbond van God, die God
van hulle voorvaders, vereis. 32Josia het alles wat vir God afskuwelik
is, verwyder uit die hele Israelitiese gebied en almal in Israel verplig
om die Here hulle God te dien. So lank hy geleef het, het hulle nie
weggedraai van die Here, die God van hulle voorvaders, af nie.

II KRONIEKE 35

1Josia het die paasfees van die Here in Jerusalem gevier. Hulle het die
paaslam geslag op die veertiende van die eerste maand. 2Die koning
het aan die priesters hulle diensbeurte toegewys en hulle moed
ingepraat vir die tempeldiens. 3Daarna het hy die Leviete wat vir die
onderrig van die hele Israel verantwoordelik was en aan die Here
gewy was, beveel: Sit die heilige ark in die tempel wat koning Salomo
van Israel, seun van Dawid, gebou het. Julle hoef dit nie meer op die
skouers te dra nie. Doen nou julle werk vir die Here julle God en vir sy
volk Israel. 4Orden julleself familiegewys volgens afdelings soos dit
bepaal is in die handleidings van koning Dawid van Israel en sy seun
Salomo. 5Neem dan julle plek in die heiligdom in: vir elke
familiegroep van julle volksgenote moet daar 'n familieafdeling
Leviete wees. 6Slag die paaslam, reinig julle, en berei julle volksgenote
voor om uitvoering te gee aan die opdrag van die Here wat deur
bemiddeling van Moses aan Israel gegee is. 7Josia het self die kleinvee,
die skaaplammers en boklammers, dertig duisend stuks, vir die lede
van die volk voorsien, die paasoffers vir almal wat daar was, en ook
nog drie duisend beeste. Dit het gekom uit die persoonlike besit van
die koning. 8Sy amptenare het vrywillig voorsiening help maak vir die
volk, die priesters en die Leviete. Gilkija, Sagaria en Jegiël, die hoofde
van die tempel, het as paasoffers vir die priesters twee duisend ses
honderd lammers en drie honderd beeste geskenk. 9Kenanja en sy
ampsgenote Semaja en Netanel, en Gasabja, Jeïel en Josabad, die
leiers van die Leviete, het as paasoffers vir die Leviete vyf duisend
lammers en vyf honderd beeste geskenk. 10Toe die diens gereël is, die
priesters op hulle plekke staan en die Leviete in hulle afdelings soos
die koning beveel het, 11is die paaslam geslag. Die priesters het die
bloed gesprinkel wat vir hulle gegee is, en die Leviete het geslag. 12Die
brandoffers is eenkant gehou om aan die familiegroepe uit die volk te
gee sodat hulle dit kon offer aan die Here soos die boek van Moses dit
voorskryf. Dit is ook met die beeste gedoen. 13Die paaslammers is
volgens voorskrif oor die vuur gebraai, maar die gewyde offergawes is
in potte, kastrolle en skottels gekook en vinnig vir die lede van die
volk geneem. 14Daarna het die Leviete vir hulleself en die priesters
vleis gaargemaak, want die priesters uit die nageslag van Aäron was
tot die nag toe besig om die brandoffers en die vetgedeeltes as offers
te verbrand. Die Leviete moes dus vir hulleself en vir die Aäronitiese
priesters vleis gaarmaak. 15Die sangers van die Asafgroep was op hulle
pos volgens die voorskrif van Dawid, en ook Asaf self, Heman en
Jedutun, die siener van die koning. Die poortwagte was elkeen by die
poort waar hy moes wees. Hulle het nie nodig gehad om hulle poste te

verlaat nie, want hulle ampsgenote, die Leviete, het vir hulle gesorg.
16So het die diens van die Here daardie dag verloop. Die paasfees is
gevier en die brandoffers op die altaar van die Here gebring soos
koning Josia beveel het. 17Die Israeliete wat daar was, het destyds die
paasfees gevier en die sewedaagse fees van die ongesuurde brood.
18Van die tyd van die profeet Samuel af is daar nie so 'n groot paasfees
in Israel gevier nie. Nie een van die konings van Israel het so paasfees
gevier soos Josia, die priesters en die Leviete, die hele Juda, die
Israeliete wat daar was, en die inwoners van Jerusalem dit gevier het
nie. 19Dié paasfees is gevier in die agtiende regeringsjaar van koning
Josia. 20Alles wat Josia aan die tempel laat doen het, was afgehandel.
Toe het koning Neko van Egipte opgetrek om in Karkemis, aan die
Eufraat, te gaan oorlog maak. Josia het teen hom opgetrek, 21en Neko
het met boodskappers vir hom laat weet: Ons het niks teen mekaar
nie, koning van Juda! My veldtog is dié keer nie teen jou nie, maar
teen 'n vyand. God het gesê ek moet gou maak. Moenie in God se pad
kom nie. Hy is by my en Hy sal jou vernietig. 22Josia het Neko egter
nie met rus gelaat nie. Hy het hom vermom met die oog op die geveg
en nie geluister na wat Neko op bevel van God self gesê het nie. Hy
het vir Neko in die Megiddovlakte gaan aanval. 23Die boogskutters het
koning Josia raakgeskiet, en hy het vir sy lyfwagte gesê: Bring my uit,
ek is swaar gewond. 24Hulle het hom van die strydwa afgehaal, hom
op 'n ander wa gesit en hom na Jerusalem toe gebring. Hy is oorlede,
en hy is begrawe in die familiegraf. Die hele Juda en Jerusalem het
oor Josia getreur. 25Jeremia het 'n treurlied oor Josia gedig, en al die
sangers en sangeresse het oor Josia gesing in hulle treurliedere. Dit
word nou nog gedoen, dit het 'n gebruik in Israel geword. Die liedere
is opgeteken in Die Treurliedere. 26Die ander verhale oor Josia, sy
dade van trou in ooreenstemming met wat in die wet van die Here
geskryf staan, 27die verhale van vroeër en dié van later, is opgeteken in
Die Boek van die Konings van Israel en Juda.

II KRONIEKE 36

1Die burgers van die land het Josia se seun Joahas geneem en hom
koning in Jerusalem gemaak in sy pa se plek. 2Joahas was drie en
twintig toe hy koning geword het en het drie maande in Jerusalem
geregeer. 3Die koning van Egipte het vir Joahas afgesit as koning in
Jerusalem en die land beboet met drie en 'n halwe ton silwer en vier
en dertig kilogram goud. 4Daarna het die Egiptiese koning vir Eljakim,
Joahas se broer, koning gemaak oor Juda en Jerusalem, en sy naam
verander na Jojakim. Neko het vir Joahas, Jojakim se broer,
saamgevat Egipte toe. 5Jojakim was vyf en twintig toe hy koning
geword het en het elf jaar in Jerusalem geregeer. Hy het gedoen wat
verkeerd is in die oë van die Here sy God. 6Koning Nebukadnesar van
Babel het vir Jojakim aangeval en hom geboei met bronskettings om
hom na Babel toe te vat. 7Nebukadnesar het van die goed in die huis
van die Here ook na Babel toe gevat en dit in sy tempel in Babel gesit.
8Die ander verhale oor Jojakim, die afskuwelike dinge wat hy gedoen
het en wat met hom gebeur het, is opgeteken in Die Boek van die
Konings van Israel en Juda. Sy seun Jojagin het hom as koning
opgevolg. 9Jojagin was agtien jaar toe hy koning geword het en het
drie maande en tien dae in Jerusalem geregeer. Hy het gedoen wat
verkeerd is in die oë van die Here. 10Met die wisseling van die jaar het
koning Nebukadnesar hom na Babel toe laat haal saam met die
kosbare goed in die huis van die Here, en sy broer Sedekia koning oor
Juda in Jerusalem gemaak. 11Sedekia was een en twintig toe hy koning
geword het en het elf jaar in Jerusalem geregeer. 12Hy het gedoen wat
verkeerd is in die oë van die Here sy God. Hy het nie berou getoon toe
die profeet Jeremia hom op bevel van die Here aangespreek het nie.
13Ook teen koning Nebukadnesar, aan wie hy voor God trou gesweer
het, het hy hom verset. Hy was koppig en onversetlik in sy weiering
om hom tot die Here die God van Israel te bekeer. 14Al die leiers van
die priesters en die volk het ook weer in groot troueloosheid verval na
die voorbeeld van die afskuwelike optrede van die heidennasies, en
hulle het die huis van die Here wat Hy in Jerusalem geheilig het,
ontwy. 15Die Here die God van hulle voorvaders het voortdurend aan
hulle sy wil bekend gemaak deur middel van sy boodskappers, want
Hy was begaan oor sy volk en sy woning, 16maar hulle het die
boodskappers van God uitgelag, sy woorde geminag en sy profete
gespot totdat die toorn van die Here oor sy volk losgebreek het. Die
straf was onherroeplik. 17Die Here het die koning van die Galdeërs
teen hulle laat optrek, en dié het die jongmanne van Juda
doodgemaak binne in die heiligdom en nie jongman of meisie,
grysaard of invalide ontsien nie. Die Here het almal in die mag van die

koning van Babel gegee. 18Alles wat in die tempel was, of dit groot was
of klein, die skatte van die huis van die Here, van die koning en sy
amptenare, alles het hy na Babel toe gevat. 19Daarna het hulle die
tempel afgebrand, die muur van Jerusalem afgebreek, al die beste
huise afgebrand en alles wat van waarde was, verwoes. 20Almal wat
nie doodgemaak is nie, is na Babel toe weggevoer, waar hulle die
koning van Babel en sy seuns se onderdane was totdat die Perse die
bewind oorgeneem het. 21So is die woord van die Here vervul wat deur
middel van Jeremia gekom het. Die ballingskap het aangehou totdat
die land vir sy sabbatsjare vergoed is. Die hele tyd dat die land woes
gelê het, het dit 'n sabbatsrus geniet, 'n volle sewentig jaar. 22In die
eerste regeringsjaar van koning Kores van Persië is die belofte vervul
wat die Here by monde van Jeremia gegee het: die Here het dit
bewerk dat koning Kores van Persië besluit het om dwarsoor sy ryk 'n
proklamasie te laat afkondig. Die proklamasie, wat ook skriftelik was,
het soos volg gelui: 23Koning Kores van Persië maak bekend: Die Here,
die God van die hemel, het al die koninkryke van die aarde aan my
gegee. Hy het my beveel om vir Hom 'n tempel in Jerusalem in Juda
te bou. Enigeen onder julle wat aan sy volk behoort, kan teruggaan,
en mag die Here sy God by hom wees.

ESRA

ESRA 1

1In die eerste regeringsjaar van koning Kores van Persië is die belofte
vervul wat die Here by monde van Jeremia uitgespreek het: die Here
het koning Kores van Persië laat besluit om dwarsoor sy ryk 'n
proklamasie te laat afkondig. Die proklamasie, wat ook skriftelik was,
het soos volg gelui: 2Koning Kores van Persië maak bekend: Die Here
die God van die hemel het al die koninkryke van die aarde aan my
gegee. Hy het my beveel om vir Hom 'n tempel in Jerusalem in Juda
te bou. 3Enigiemand onder julle wat aan sy volk behoort mag sy God
by hom wees mag na Jerusalem in Juda toe gaan en die tempel gaan
bou vir die Here die God van Israel. Hy is God in Jerusalem. 4Elkeen
wat van dié volk nog oor is, waar hy ook al tydelik gewoon het, moet
deur die mense van sy omgewing voorsien word van die nodige
silwer, goud, gebruiksgoed en vee, tesame met 'n vrywillige gawe vir
die tempel van God in Jerusalem. 5Die familiehoofde van Juda en
Benjamin, asook die priesters en die Leviete, elkeen in wie God die
voorneme gegee het, het toe klaargemaak om die huis van die Here in
Jerusalem te gaan bou. 6Al hulle bure het hulle hande gesterk deur
silwerware en goud, gebruiksgoed, vee en allerlei kosbaarhede te gee,
bo en behalwe al die vrywillige gawes. 7Koning Kores het ook die goed
laat haal wat in die huis van die Here was en wat Nebukadnesar uit
Jerusalem weggevat en in die tempel van sy god gesit het. 8Koning
Kores van Persië het dit aan Mitredat, die sekretaris van die tesourie,
laat oorhandig, en dié het 'n lys daarvan gemaak vir Sesbassar, hoof
van die stam Juda. 9Die volgende stukke was op die lys: 30 goue
bakke, 1 000 silwerbakke, en toe dit weer getel is nog 29 by, 1030 goue
komme, 410 silwerkomme na hertelling, en 'n 1 000 ander stukke.
11Daar was altesame 5 400 stukke goud en silwer. Sesbassar het alles
saamgevat toe hy die ballinge van Babel af na Jerusalem toe gebring
het.

ESRA 2

1Hier volg 'n opgawe van die mense uit die provinsie Juda wat uit die
ballingskap teruggekom het na Jerusalem en Juda toe, elkeen na sy
eie stad toe. Hulle is na Babel toe weggevoer deur koning
Nebukadnesar van Babel, 2en hulle het teruggekom saam met
Serubbabel, Jesua, Nehemia, Seraja, Reëlaja, Mordegai, Bilsan,
Mispar, Bigwai, Regum en Baäna. Die getalle van die mense van die
volk Israel was soos volg: 3Ingedeel volgens families: Paros 2 172,
4Sefatja 372, 5Arag 775, 6Pagat-Moab, uit die families van Jesua en
Joab, 2 812, 7Elam 1 254, 8Sattu 945, 9Sakkai 760, 10Bani 642, 11Bebai
623, 12Asgad 1 222, 13Adonikam 666, 14Bigwai 2 056, 15Adin 454,
16Ater, uit die familie van Hiskia, 98, 17Besai 323, 18Jora 112, 19Gasum
223, 20Gibbar 95. 21Ingedeel volgens plek van herkoms: Betlehem 123,
22Netofa 56, 23Anatot 128, 24Bet-Asmawet 42, 25Kirjat-Jearim, Kefira en
Beërot 743, 26Rama en Geba 621, 27Mikmas 122, 28Bet-El en Ai 223,
29Nebo 52, 30Magbis 156, 31nog 'n Elam 1 254, 32Garim 320, 33Lod,
Gadid en Ono 725, 34Jerigo 345, 35Senaä 3 630. 36Priesterfamilies:
Jedaja, uit die huis van Jesua, 973, 37Immer 1 052, 38Pasgur 1 247,
39Garim 1 017. 40Levitiese families: Jesua en Kadmiël, uit die
Hodaujagroep, 74, 41sangers uit die Asafgroep 128, 42poortwagte uit
die families van Sallum, Ater, Talmon, Akkub, Gatita en Sobai, almal
saam 139. 43Tempelslawe met hulle families: Siga, Gasufa, Tabbaot,
44Keros, Sia, Padon, 45Lebana, Gagaba, Akkub, 46Gagab, Salmai, Ganan,
47Giddel, Gagar, Reaja, 48Resin, Nekoda, Gassam, 49Ussa, Paseag, Besai,
50Asna, Meünim, Nefusim, 51Bakbuk, Gakufa, Gargur, 52Baslut, Megida,
Garsa, 53Barkos, Sisera, Temag, 54Nesiag en Gatifa. 55Nakomelinge van
die dienaars van Salomo, met hulle families: Sotai, Soferet, Peruda,
56Jala, Darkon, Giddel, 57Sefatja, Gattil, Pokeret-Sebajim en Ami. 58Al
die tempelslawe en die nakomelinge van die dienaars van Salomo was
saam 392. 59Uit Tel-Melag, Tel-Garsa, Kerub-Addan en Immer het
mense teruggekom wat nie uit hulle familieverband en afstamming
kon aantoon dat hulle deel van Israel is nie. 60Dit was die families van
Delaja, Tobija en Nekoda, altesaam 652 mense. 61Van die
priesterfamilies was daar ook nog dié van Gabaja, Kos en Barsillai, dié
Barsillai wat getroud is met 'n dogter van die Gileadiet Barsillai en toe
na hom vernoem is. 62Hierdie families het probeer vasstel of hulle in
die registers opgeneem is, maar daar kon niks gevind word nie, en
hulle is uit die priesteramp onthef. 63Die amptenaar wat met dié sake
belas was, het beslis dat hulle nie van die gewyde gawes mag eet
voordat 'n priester uitsluitsel gegee het met die urim en tummim nie.
64Die hele gemeente was in totaal 42 360, 65afgesien van hulle slawe
en slavinne; dié was 7 337. Dan was daar ook nog 200 sangers en

sangeresse. 66Die mense het 736 perde, 245 muile, 67435 kamele en 6
720 donkies gehad. 68Met hulle aankoms by die tempelterrein in
Jerusalem het 'n aantal familiehoofde vrywillige bydraes gegee vir die
oprigting van die huis van die Here op sy oorspronklike plek. 69Hulle
het volgens hulle vermoë vir die boufonds gegee, iets meer as 'n halwe
ton goud, byna drie ton silwer en honderd stelle priesterklere. 70Die
priesters, die Leviete en 'n deel van die volk, asook die sangers, die
poortwagte en die tempelslawe het hulle gevestig in die stede waar
hulle vandaan gekom het. So het die hele Israel gedoen.

ESRA 3

1Toe die sewende maand aanbreek, was die Israeliete dus oral in die
stede. Hulle het egter soos een man in Jerusalem bymekaargekom, 2en
daar het Jesua seun van Josadak en sy ampsgenote die priesters, en
Serubbabel seun van Sealtiël en sy helpers die altaar van die God van
Israel weer opgebou. Die altaar was bedoel vir die brandoffers soos dit
voorgeskryf is in die wet van Moses, die man van God. 3Ten spyte van
hulle vrees vir die ander bevolkingsgroepe in die land het hulle die
altaar op sy oorspronklike plek opgerig en daarop brandoffers vir die
Here gebring, soggens en saans. 4Hulle het ook die huttefees gevier
soos dit voorgeskryf is en elke dag die vasgestelde hoeveelheid
brandoffers gebring. 5Behalwe die gereelde brandoffers het hulle van
toe af ook die offers by die nuwemaansfeeste en al die vasgestelde
gewyde feeste van die Here gebring, en ook elkeen se vrywillige offers
aan die Here. 6Hulle het brandoffers vir die Here begin bring op die
eerste dag van die sewende maand. Die fondamente van die tempel
van die Here was nog nie gelê nie. 7Hulle het toe klipkappers en ander
vakmanne gehuur en die Sidoniërs en Tiriërs met kos, drank en olie
betaal om uit die Libanon sederhout met die see langs na Joppe toe te
bring. Dit was in ooreenstemming met die vergunning van koning
Kores van Persië. 8In die tweede jaar na hulle aankoms by die
tempelterrein in Jerusalem, in die tweede maand, het Serubbabel seun
van Sealtiël, Jesua seun van Josadak, en hulle helpers, die priesters,
die Leviete en almal wat uit die ballingskap na Jerusalem toe
teruggekom het, met die werk begin. Hulle het die Leviete van twintig
jaar en ouer aangestel om toesig te hou oor die werk aan die huis van
die Here. 9Jesua, sy seuns, sy ampsgenote, die Judeërs Kadmiël en sy
seuns, en ook die Leviete uit die nageslag van Genadad met hulle
seuns en ampsgenote was saam in bevel van die mense wat die werk
aan die tempel moes uitvoer. 10Toe die bouers die fondamente van die
tempel van die Here klaar gelê het, het die priesters in ampsdrag
reggestaan met trompette, en die Leviete van die Asafgroep met
simbale, om die Here te loof soos koning Dawid van Israel bepaal het.
11Hulle het die Here begin loof en dank: Want Hy is goed, aan sy liefde
vir Israel is daar geen einde nie. Die hele volk het dit tot lof van die
Here uitgejubel, want die fondamente van die huis van die Here was
gelê. 12Baie van die oueres onder die priesters, die Leviete en die
familiehoofde wat nog die eerste tempel geken het, het hardop aan die
huil gegaan toe hulle sien hoe die fondamente van hierdie tempel gelê
word. Baie ander het luidkeels van vreugde gejubel. 13Niemand kon
die gehuil tussen die blye gejubel deur hoor nie, so hard het die mense
gejubel. Dit kon van ver af gehoor word.

ESRA 4

1Vyande van Juda en Benjamin het gehoor dat die ballinge besig is om
'n tempel te bou vir die Here die God van Israel. 2Hulle kom toe na
Serubbabel en die familiehoofde toe en sê vir hulle: Laat ons saam met
julle bou. Ons vereer dieselfde God as julle. Ons bring vir Hom offers
van die tyd van koning Esarhaddon van Assirië af deur wie ons
hiernatoe gebring is. 3Maar Serubbabel en Jesua en die ander
familiehoofde van Israel het vir hulle gesê: Julle bou nie saam met ons
aan die tempel van ons God nie. Ons alleen sal vir die Here die God
van Israel bou. Ons het die opdrag van die koning self gekry, koning
Kores van Persië. 4Die nie-Israelitiese inwoners van die omgewing het
toe die volk van Juda probeer moedeloos en bang maak om met die
bouwerk aan te gaan. 5Hulle het selfs amptenare omgekoop om die
bouplanne in die wiele te ry. Dit het aangehou van die tyd van koning
Kores van Persië af tot die regeringstyd van koning Darius van Persië.
6Aan die begin van die regering van Ahasveros het hulle selfs 'n
geskrewe klag teen die inwoners van Juda en Jerusalem ingedien. 7In
die regeringstyd van koning Artasasta van Persië het Bislam saam met
Mitredat, Tabeël en sy ander bondgenote 'n brief aan die koning
geskrywe. Die dokument was in die Aramese skrif en in die Aramese
taal. 8Later het die hoofamptenaar Regum en die sekretaris Simsai 'n
skrywe teen Jerusalem aan koning Artasasta gerig. 9Die skrywe was in
die naam van die hoofamptenaar Regum, die sekretaris Simsai en die
res van hulle bondgenote, die regters, die goewerneurs, die amptenare
uit Persië, Erek, Babel en Susan, dit is Elam, 10en die mense van die
ander volke wat deur die groot en beroemde Asenappar weggevoer is
en gevestig is in die stede van Samaria en in die res van Wes-Eufraat.
11Hier is 'n afskrif van die brief wat hulle aan die koning gestuur het:
Aan koning Artasasta. Van u onderdane, die mense van Wes-Eufraat.
12Ons bring tot die koning se kennis dat die Judeërs wat daar van u af
na ons toe getrek het, nouliks in Jerusalem aangekom het of hulle het
begin om dié rebelse, slegte stad te herbou. Hulle is besig om die mure
op te bou. Die fondamente is klaar gelê. 13Nou moet die koning
daarvan kennis neem dat as hierdie stad herbou en sy mure herstel is,
hulle nie belasting, heffing of tol sal betaal nie. Die koning sal skade ly
aan inkomste. 14Ons het 'n plig teenoor die paleis en dit pas ons nie om
toe te sien dat die koning in sy eer aangetas word nie. Daarom laat
ons die koning weet 15dat as u in die annale van u voorgangers laat
soek, u daar sal vind dat hierdie stad 'n rebelse stad was wat konings
en provinsiale owerhede skade laat ly het. Van ouds af is daar
revolusie gestook. Dit is waarom die stad verwoes is. 16Ons bring tot
die koning se kennis dat as dié stad herbou en sy mure herstel word,

daar vir u in Wes-Eufraat niks sal oorbly nie. 17Die koning het soos
volg geantwoord: Aan die hoofamptenaar Regum, die sekretaris Simsai
en hulle bondgenote wat in Samaria en die res van Wes-Eufraat woon:
Voorspoed! 18Die skrywe wat julle aan ons gestuur het, is vertaal en
aan my voorgelees. 19Op my bevel is daar ondersoek gedoen en gevind
dat daardie stad van ouds af teen konings in opstand was. Daar is
voortdurend rebellie en revolusie gestook. 20Magtige konings het oor
Jerusalem geregeer en gesag uitgeoefen oor die hele Wes-Eufraat.
Daar is belasting, heffing en tol aan hulle betaal. 21Gee dus opdrag dat
daardie manne gekeer word. Daardie stad mag nie herbou word voor
ek opdrag gee nie. 22Sorg dat julle nie nalatig is in dié saak nie, sodat
die koningshuis nie nog groter skade ly nie. 23Toe 'n afskrif van die
brief van koning Artasasta voorgelees is aan Regum en aan die
sekretaris Simsai en hulle bondgenote, is hulle haastig Jerusalem toe,
na die Judeërs toe, en het hulle die werk met mag en geweld tot
stilstand gebring. 24Die werk aan die tempel in Jerusalem is gestaak,
en dit het bly lê tot die tweede regeringsjaar van koning Darius van
Persië.

ESRA 5

1In dié tyd het twee profete opgetree, Haggai en Sagaria seun van
Iddo. Hulle het die Judeërs in Juda en Jerusalem aangespreek in die
Naam van die God van Israel. 2Daarna het Serubbabel seun van
Sealtiël, en Jesua seun van Josadak weer begin bou aan die tempel in
Jerusalem. Die profete van God het hulle bygestaan en hulle
ondersteun. 3Toe het goewerneur Tattenai van Wes-Eufraat, Setar-
Bosnai en hulle bondgenote na die Judeërs toe gekom en vir hulle
gevra: Van wie het julle opdrag gekry om dié tempel te herbou en sy
timmerasie op te sit? 4Verder wou hulle weet: Wat is die name van die
manne wat dié gebou herstel? 5Maar God het 'n oog gehou oor die
Judese leiers, en die werk is toegelaat om aan te gaan tot tyd en wyl
daar aan Darius verslag gedoen is en daar van hom 'n beslissing oor
die saak ontvang is. 6Hier volg nou 'n afskrif van die brief wat
goewerneur Tattenai van Wes-Eufraat, Setar-Bosnai en hulle
ampsgenote, die goewerneurs in Wes-Eufraat, aan koning Darius
gestuur het. 7Hulle het aan hom verslag gedoen en soos volg geskryf:
Aan koning Darius. Alle voorspoed! 8Ons bring tot die koning se
kennis dat ons na die provinsie Juda toe gegaan het en daar by 'n
groot tempel uitgekom het. Dit word gebou van gekapte klip en die
balke word al op die mure gelê. Die werk word met ywer gedoen en
vorder vinnig. 9Ons het toe by die mense wat die leiding neem,
navraag gedoen. Ons het vir hulle gesê: Van wie het julle opdrag
gekry om dié tempel te bou en sy timmerasie op te sit?' 10Ons het ook
hulle name gevra om vir u inligting op skrif te stel watter manne hulle
leiers is. 11Hulle het ons soos volg geantwoord: Ons is dienaars van die
God van die hemel en die aarde. Ons is besig om die tempel te herbou
wat vroeër baie jare hier gestaan het. Dit is deur 'n groot koning van
Israel opgerig en voltooi. 12Maar ons voorvaders het die toorn van die
God van die hemel op hulle laat kom, en Hy het hulle oorgegee in die
mag van die Galdeër koning Nebukadnesar van Babel wat die tempel
verwoes het en die volk na Babel toe weggevoer het. 13Koning Kores
van Babel het egter in sy eerste regeringsjaar opdrag gegee dat die
tempel herbou moet word. 14Koning Kores het ook die goue en die
silwergoed wat aan die tempel behoort en wat Nebukadnesar uit die
tempel in Jerusalem verwyder en in die tempel van Babel laat sit het,
weer uit die tempel in Babel laat haal en dit aan Sesbassar oorhandig,
die man wat hy as goewerneur aangestel het. 15Sy opdrag aan
Sesbassar was: Vat hierdie goed terug na die tempel toe in Jerusalem
en bou die tempel weer op sy oorspronklike plek.' 16Dié Sesbassar het
toe gekom en die fondamente van die tempel in Jerusalem gelê. Van
daardie tyd af tot nou toe word daar gebou, maar dit is nog nie klaar

nie. 17As die koning dit dan nou goedvind, laat ondersoek doen in die
koninklike argief daar in Babel en stel vas of dit so is dat koning Kores
opdrag gegee het dat hierdie tempel in Jerusalem weer gebou moet
word. Laat ons dan weet wat die koning se beslissing is.

ESRA 6

1In opdrag van koning Darius is daar toe ondersoek gedoen in die
argiewe in Babel waar die dokumente gebêre word, 2en in Agmeta die
hoofstad van die provinsie Medië is daar so 'n geskrif gevind. Daarin
het gestaan: Proklamasie: 3In sy eerste regeringsjaar het koning Kores
'n bevel uitgevaardig in verband met die tempel in Jerusalem. Die
tempel moet herbou word as 'n plek waar offers gebring word. Die
fondamente moet versterk word en die gebou moet dertig meter hoog
en dertig meter breed wees, 4met telkens drie lae gekapte klip en een
laag hout. Die koste moet gedra word deur die koninklike skatkis. 5Die
goue en die silwergoed wat aan die tempel behoort en wat
Nebukadnesar uit die tempel in Jerusalem verwyder en na Babel toe
gebring het, moet teruggegee word. Dit moet teruggevat word na die
tempel toe in Jerusalem waar dit hoort en daar in die tempel gesit
word. 6Koning Darius het toe soos volg laat skryf: Aan goewerneur
Tattenai van Wes-Eufraat, Setar-Bosnai en hulle ampsgenote, die
goewerneurs in Wes-Eufraat. Julle moet daar wegbly. 7Laat die werk
aan daardie tempel ongehinderd voortgaan. Laat die goewerneur van
die Judeërs en hulle leiers die tempel bou waar hy moet wees. 8Ek gee
hiermee ook opdrag wat julle moet doen om daardie Judese leiers te
help met die bou van die tempel: Sonder versuim en nougeset moet
die koste aan daardie manne uitbetaal word uit die koninklike fondse,
die belasting van Wes-Eufraat. 9Wat ook al nodig is volgens die
priesters in Jerusalem, moet aan hulle gegee word: jong bulle, ramme
en lammers vir die offers aan die God van die hemel, koring, sout,
wyn en olie. Dit moet elke dag gedoen word, sonder om oor te slaan,
10sodat hulle vir die God van die hemel offers kan bring wat vir Hom
aanneemlik is en kan bid dat die lewens van die koning en sy seuns
gespaar mag word. 11Ek beveel verder dat enigiemand wat hierdie
opdrag oortree, deurboor sal word met 'n balk wat uit sy eie huis
geruk is, en dat sy huis afgebreek moet word. 12Mag die God wat sy
Naam op daardie plek laat woon, elke koning en elke volk tot 'n val
bring wat hierdie bevel oortree of 'n hand lig om daardie tempel in
Jerusalem te beskadig. Ek, Darius, het opdrag gegee. Dit moet presies
so uitgevoer word! 13Goewerneur Tattenai van Wes-Eufraat, Setar-
Bosnai en hulle ampsgenote het toe gedoen presies wat koning Darius
hulle beveel het. 14Die Judese leiers het met die bouwerk aangegaan.
Danksy die optrede van die profete Haggai en Sagaria seun van Iddo
het hulle goed gevorder. So kon hulle die gebou klaar maak soos die
God van Israel hulle dit opgedra het en soos konings Kores, Darius en
Artasasta van Persië beveel het. 15Die tempel is voltooi op die derde
dag van die maand Adar, in die sesde jaar van die regering van koning

Darius. 16Die Israeliete, die priesters, die Leviete en die ander wat uit
die ballingskap teruggekom het, het die inwyding van die tempel met
vreugde gevier. 17Hulle het met die inwyding van die tempel honderd
bulle, twee honderd ramme en vier honderd lammers geoffer, en as
sondeoffer vir die hele Israel ook nog twaalf bokramme, een vir elke
stam van Israel. 18Hulle het die priesters ingedeel in afdelings en die
Leviete in diensgroepe vir die diens van God in Jerusalem soos dit in
die boek van Moses voorgeskryf is. 19Die ballinge wat teruggekom het,
het die paasfees gevier op die veertiende van die eerste maand. 20Die
priesters en die Leviete het hulle sonder uitsondering gereinig en
almal was rein. Die Leviete het die paaslam geslag vir almal wat uit
die ballingskap teruggekom het en vir hulle ampsgenote die priesters
en vir hulleself. 21Die paaslam is geëet deur die Israeliete wat uit die
ballingskap teruggekom het en deur elkeen wat hom van die
onreinheid van die heidene in die land afgeskei het om die Here die
God van Israel te dien. 22Hulle het die fees van die ongesuurde brood
sewe dae met vreugde gevier. Die Here het hulle dié vreugde geskenk
toe Hy die gesindheid van die koning van Assirië teenoor hulle
verander het, en dié hulle hande gesterk het in die werk aan die
tempel van die God van Israel.

ESRA 7

1Dit was ná hierdie gebeurtenisse en in die regeringstyd van koning
Artasasta van Persië dat Esra op die toneel gekom het. Hy was 'n seun
van Seraja, en sy afstamming is teruggevoer oor Asarja, Gilkija,
2Sallum, Sadok, Agitub, 3Amarja, Asarja, Merajot, 4Seragja, Ussi, Bukki,
5Abisua, Pinehas en Eleasar tot by die hoëpriester Aäron. 6Hierdie Esra
het uit Babel gekom en hy was 'n geleerde man, kundig in die wet van
Moses wat deur die Here die God van Israel gegee is. Omdat die Here
sy hand oor Esra gehou het, het die koning hom alles gegee wat hy
van hom gevra het. 7In die sewende regeringsjaar van koning Artasasta
het Esra en 'n aantal Israeliete, priesters, Leviete, tempelsangers,
poortwagte en tempelslawe na Jerusalem toe teruggegaan. 8Esra het in
Jerusalem aangekom in die vyfde maand, in die sewende regeringsjaar
van die koning. 9Die vertrek uit Babel was vasgestel vir die eerste van
die eerste maand, en op die eerste van die vyfde maand het Esra in
Jerusalem aangekom. Sy God het hom beskerm. 10Esra het hom gewy
aan die wet van die Here. Hy wou dit in die praktyk toepas en Israel
elke voorskrif en bepaling leer. 11Hier volg 'n afskrif van die volmag
wat koning Artasasta verleen het aan die geleerde priester Esra, wat
op hoogte was van alles in verband met die gebod van die Here en
met sy voorskrifte aan Israel: 12Artasasta, koning oor ander konings,
aan die priester Esra, die skrifgeleerde in die wet van die God van die
hemel. 13Ek gee hiermee opdrag dat enigiemand in my ryk wat tot die
volk Israel, sy priesters of sy Leviete behoort en wat wil gaan, met jou
saam na Jerusalem toe kan gaan. 14Jy word deur die koning en sy sewe
adviseurs afgevaardig om aan die hand van die wet van jou God
waarin jy onderleg is, vas te stel hoe sake in Juda en Jerusalem staan.
15Jy moet ook die silwer en die goud wegbring wat die koning en sy
adviseurs as 'n vrywillige gawe gee aan die God van Israel wat sy
woning in Jerusalem het. 16Verder moet jy al die silwer en die goud
saamneem wat jy dwarsoor die provinsie Babel kan bekom, en ook die
vrywillige gawes wat die volk en die priesters vir die tempel van hulle
God in Jerusalem gee. 17Van dié geld moet jy met oorleg gebruik om
bulle, ramme en lammers te koop, met die bybehorende graan- en
drankoffers, en dan moet jy dit op die altaar van die tempel van julle
God in Jerusalem offer. 18Die silwer en die goud wat oorbly, moet jy
gebruik soos jy en jou ampsgenote dit goedvind volgens die wil van
julle God. 19Die goed wat vir gebruik in die tempel van jou God bestem
en aan jou oorhandig is, moet jy as geskenk aan God in Jerusalem
gaan gee. 20Enigiets anders wat vir die tempel van jou God nodig mag
wees, en wat jy moet voorsien, mag jy uit die koninklike skatkis vat.
21Ek, koning Artasasta, beveel al die beamptes in beheer van die

skatkis in Wes-Eufraat: Alles wat die priester Esra, skrifgeleerde in die
wet van die God van die hemel, van julle vra, moet julle dadelik
lewer, 22tot soveel as drie en 'n half ton silwer, sestien en 'n half ton
koring, twee duisend twee honderd liter wyn, net soveel olie, en
soveel sout as wat nodig is. 23Wat die God van die hemel ook al vir sy
tempel vereis, moet met toewyding gedoen word, sodat sy toorn nie
oor die ryk van die koning en sy seuns kom nie. 24Neem ook kennis dat
julle nie gemagtig is om belasting, heffing of tol te eis van enige
priester, Leviet, tempelsanger, poortwag, tempelslaaf of enigeen wat
in die tempel van hierdie God werk nie. 25Jy, Esra, moet volgens die
wysheid waaroor jy beskik soos dit jou deur jou God gegee word,
regeerders en regters aanstel wat die regspraak kan behartig vir al die
mense in Wes-Eufraat, vir almal wat die wet van jou God ken. Vir dié
wat dit nie ken nie, moet julle dit leer. 26Enigeen wat hom nie hou aan
die wet van jou God en die wet van die koning nie, moet streng
gestraf word, met die dood of met verbanning of met 'n boete of met
gevangenisstraf. 27Esra het toe gesê: Geloof sy die Here, die God van
ons voorvaders! Hy het die koning die besluit laat neem om die
tempel in Jerusalem so goed toe te rus, 28en Hy het my die
goedgesindheid van die koning, van sy adviseurs en van al sy magtige
amptenare laat geniet. Ek was vol moed. Die Here my God het sy hand
oor my gehou. Ek het toe die leiers onder die Israeliete bymekaar laat
kom om saam met my te trek.

ESRA 8

1Die volgende familiehoofde het saam met my uit Babel vertrek tydens
die regering van koning Artasasta. Hulle afstamming word ook
aangegee: 2Gersom uit die nageslag van Pinehas; Daniël uit die
nageslag van Itamar; Gattus seun van Sekanja uit die nageslag van
Dawid; 3Sagaria uit die nageslag van Paros, en saam met hom 150 man
wat in die register opgeneem was; 4Eljehoënai seun van Seragja uit die
nageslag van Pagat-Moab, en saam met hom 200 man; 5Sekanja seun
van Jagasiël uit die nageslag van Sattu , en saam met hom 300 man;
6Ebed seun van Jonatan uit die nageslag van Adin, en saam met hom
50 man; 7Jesaja seun van Atalia uit die nageslag van Elam, en saam
met hom 70 man; 8Sebadja seun van Migael uit die nageslag van
Sefatja, en saam met hom 80 man; 9Obadja seun van Jegiël uit die
nageslag van Joab, en saam met hom 218 man; 10Selomit seun van
Josifja uit die nageslag van Bani , en saam met hom 160 man;
11Sagaria seun van Bebai uit die nageslag van Bebai, en saam met hom
28 man; 12Joganan seun van Katan uit die nageslag van Asgad, en
saam met hom 110 man; 13dié uit die nageslag van Adonika was van
die laastes; hulle was Elifelet, Jeïel en Semaja, en daar was 60 man
saam met hulle; 14verder was daar Utai en Sabud uit die nageslag van
Bigwai, en saam met hulle 70 man. 15Ek het hulle laat bymekaarkom
by die rivier wat by Ahawa verby loop. Ons het daar drie dae
gekampeer, en ek het vasgestel dat daar priesters onder die mense
was, maar ek kon geen Leviete vind nie. 16Ek het toe vir Eliëser, Ariël,
Semaja, Elnatan, Jarib, Elnatan, Natan, Sagaria en Mesullam laat roep,
almal leiers, en ook vir Jojarib en Elnatan, twee verstandige manne.
17Ek het hulle na Iddo, die leier in Kasifja, toe gestuur, en hulle gesê
wat om vir Iddo en sy ampsgenote en vir die tempelslawe in Kasifja te
sê sodat Iddo-hulle mense vir ons kon stuur wat in die tempel van ons
God kon diens doen. 18Deur die goeie beskikking van ons God het
hulle toe ook vir ons 'n verstandige man gestuur uit die nageslag van
Magli seun van Levi, seun van Israel. Dit was Serebja, met sy seuns en
sy ampsgenote, agtien altesaam. 19Verder het hulle ook vir Gasabja
gestuur en saam met hom Jesaja uit die nageslag van Merari, met sy
ampsgenote en hulle seuns, twintig altesaam. 20Van die tempelslawe
wat nog deur Dawid en sy amptenare geskenk is om die Leviete van
diens te wees, het daar twee honderd en twintig man gekom. Almal se
name is opgeteken. 21Ek het daar by die Ahawarivier 'n vasdag
uitgeroep om ons voor ons God te verootmoedig en Hom te bid om 'n
voorspoedige reis vir onsself, ons afhanklikes en al wat ons besit het.
22Ek was skaam om vir die koning soldate en ruiters te vra om ons
teen vyande langs die pad te help. Ons het vir die koning gesê ons God

sorg goed vir almal wat Hom dien en Hy straf almal swaar wat Hom
verlaat. 23Ons het dus gevas en die hulp van ons God gevra vir die
onderneming, en Hy het ons gebede verhoor. 24Daarna het ek twaalf
van die priesters se leiers uitgesoek, Serebja en Gasabja en tien van
hulle ampsgenote saam met hulle, 25en toe die silwer en die goud en
die tempelgereedskap volgens gewig onder hulle verdeel. Dit was die
wydingsgeskenke vir die tempel van ons God wat geskenk is deur die
koning en sy adviseurs en amptenare en deur al die Israeliete wat
hulle nog in ballingskap bevind het. 26Ek het alles geweeg en aan hulle
oorhandig: twee en twintig ton silwer, honderd stukke silwerware met
'n gesamentlike gewig van ag en sestig kilogram, drie en 'n half ton
goud, 27twintig komme van goud met 'n gesamentlike gewig van ag en
'n half kilogram, en twee stukke van fyn gepoleerde brons, so kosbaar
soos goud. 28Daarna het ek vir die twaalf priesters gesê: Julle is aan die
Here gewy, hierdie goed is ook aan Hom gewy. Die silwer en die goud
is vrywillige gawes aan die Here die God van julle voorvaders. 29Wees
wakker, pas dit op totdat julle dit uitweeg voor die hoofde van die
priesters en die Leviete en voor die familiehoofde van Israel in
Jerusalem binne in die tempelvertrekke. 30Die priesters en die Leviete
het toe die silwer, die goud en die tempelgereedskap wat afgeweeg is,
in ontvangs geneem om dit na Jerusalem toe te vat, na die tempel van
ons God toe. 31Ons het van die Ahawarivier af vertrek op die twaalfde
van die eerste maand, op pad Jerusalem toe. Ons God het sy hand oor
ons gehou en ons nie in die mag laat val van vyande en rowers langs
die pad nie. 32Ons het in Jerusalem aangekom en daar drie dae gerus.
33Die vierde dag het ons die silwer en die goud en die
tempelgereedskap gaan weeg in die tempel van ons God en dit aan die
priester Meremot seun van Urija oorhandig in die teenwoordigheid
van Eleasar seun van Pinehas. Die Leviete Josabad seun van Jesua, en
Noadja seun van Binnuï was by hulle. 34Alles was daar en die gewig
was reg, en die gewig is dié dag noukeurig opgeskryf. 35Die mense wat
uit die ballingskap teruggekom het, het toe aan die God van Israel
brandoffers gebring: twaalf bulle vir die hele Israel, ses en negentig
ramme, sewe en sewentig lammers en twaalf bokke as 'n sondeoffer.
Alles was brandoffers aan die Here. 36Die opdragte van die koning is
aan die gevolmagtigde verteenwoordigers van die koning en aan die
goewerneurs van Wes-Eufraat oorhandig, en hulle het van toe af
bystand verleen aan die volk en aan die tempel.

ESRA 9

1Nadat dié dinge gedoen is, het die leiers van die gemeente vir my
kom sê: Die mense van Israel en die priesters en die Leviete het hulle
nie afgesonder van die nie-Joodse bevolking met sy afskuwelike
gebruike nie, en dié is nog dieselfde as dié van die Kanaäniete,
Hetiete, Feresiete, Jebusiete, Ammoniete, Moabiete, Egiptenaars en
Amoriete. 2Ons mense en hulle seuns het getrou met nie-Joodse
vrouens; hulle het hierdie volk hom laat vermeng met heidene. Leiers
en ampsdraers het die voortou geneem in dié trouelose optrede. 3Toe
ek dit hoor, het ek my klere geskeur, my hare en my baard uitgetrek
en verslae gaan sit. 4Almal wat by die gedagte aan die opdragte van
die God van Israel vreesbevange was oor dié troueloosheid van die
mense uit die ballingskap, het by my kom staan. Ek het maar net
verslae daar gesit, tot die tyd van die aandoffer toe. 5Maar teen die tyd
van die aandoffer het ek daar opgestaan waar ek my met my
geskeurde klere verootmoedig het, op my knieë geval en my hande in
gebed uitgestrek na die Here my God. 6Ek het gebid: My God, ek is te
skaam, ek het nie die vrymoedigheid om my kop voor U op te tel nie.
Ons sonde is hoog opgestapel, ons misdade staan hemelhoog. 7Van die
tyd van ons voorvaders af tot vandag toe is ons bestaan vol
oortredings teen U. Dit was deur ons sondes dat ons, ons konings en
ons priesters in die mag van heidenkonings oorgegee is. Ons is
doodgemaak, gevange geneem, geplunder; smaad het oor ons gekom
en dit is nou nog daar. 8Nou, 'n kort oomblikkie, het daar vir ons
genade gekom van die Here ons God. Hy het die klompie van ons laat
vrykom en ons hier in sy heilige plek vastigheid gegee. Ons God het
ons weer laat lewe, ons 'n oomblik laat asem skep na ons slawerny.
9Ons was slawe, maar ons God het ons nie slawe laat bly nie. Hy het
die Persiese konings goedgesind gemaak teenoor ons, en hulle het ons
die kans gegee: ons kon die tempel van ons God opbou, ons kon hom
uit sy ruïnes laat herrys, ons het 'n toevlug gekry hier in Juda en
Jerusalem. 10Maar wat kan ons nou sê, ons God, na dié dinge? Ons het
u gebooie oortree. 11U het ons deur u dienaars, die profete, beveel: Die
land wat julle in besit gaan neem, is 'n onrein land. Die heidennasies
het dit onrein gemaak. Hulle het dit van kant tot kant besmet met
hulle afskuwelike, onrein optrede. 12Moenie julle dogters vir hulle
seuns gee nie, moenie hulle dogters met julle seuns laat trou nie. Moet
die heidennasies nooit vrede of voorspoed gun nie. Dan sal julle sterk
staan en die goeie van die land geniet en dit as 'n blywende besitting
aan julle kinders oordra. 13Wat oor ons gekom het, het gekom deur ons
slegte dade en ons baie oortredings teen U. Ons God, U was spaarsaam
met die straf op ons sonde, U het van ons laat oorbly. 14En na alles wat

oor ons gekom het, kom ons en steur ons ons weer nie aan u gebooie
nie! Ons ondertrou met hierdie nasies wat so afskuwelik leef! Moet u
toorn ons dan nie heeltemal vernietig nie, sodat niemand oorbly,
niemand vrykom nie? 15Here God van Israel, U is regverdig. U het die
klompie van ons laat vrykom, so soos dit vandag is. Hier is ons voor U
met ons oortredings, maar so kan niemand voor U staan nie.

ESRA 10

1Terwyl Esra voor die tempel gekniel en gebid en belydenis gedoen
het, het 'n groot aantal Israeliete rondom hom kom staan, mans,
vrouens en kinders. Hy het gehuil en die mense het ook hard gehuil.
2Sekanja seun van Jegiël, uit die nageslag van Elam, het toe begin
praat. Hy het vir Esra gesê: Ons het troueloos gehandel teen ons God,
ons het met vreemde vroue getrou, vroue uit die heidennasies. Tog is
daar nog hoop vir Israel. 3Kom ons maak 'n plegtige onderneming
teenoor ons God dat ons al dié vrouens en hulle kinders sal wegstuur.
Laat ons doen wat u en dié wat vir die gebod van ons God eerbied het,
ons aanraai in ooreenstemming met die wet. 4Die saak is in u hande.
Ons ondersteun u. Staan op, pak dit aan en doen dit. 5Esra het toe
opgestaan en die leiers van die priesters en die Leviete en ook die hele
Israel 'n eed laat aflê dat hulle dit sou doen. Hulle het die eed afgelê,
6en Esra is toe van die tempel af na die kamer van Joganan seun van
Eljasib toe. Hy het daarheen gegaan maar niks geëet of gedrink nie,
want hy was besig om te rou oor die troueloosheid van die ballinge
wat teruggekom het. 7Al hierdie ballinge in Juda en Jerusalem is toe
opgeroep vir 'n byeenkoms in Jerusalem. 8Die ampsdraers en die leiers
het besluit dat al die besittings van enigiemand wat nie binne drie dae
daar was nie, gekonfiskeer sou word en dat hy self afgesny sou word
van die gemeente van ballinge wat teruggekom het. 9Die manne van
Juda en Benjamin het almal binne die drie dae in Jerusalem
bymekaargekom. In die negende maand, op die twintigste van die
maand, was al die mense op die tempelplein. Dit het gereën, en hulle
het gebewe van die koue, maar ook van die spanning. 10Toe staan die
priester Esra op en sê vir hulle: Julle het troueloos opgetree. Julle het
met vreemde vrouens getrou en daardeur die oortredings van Israel
teen God nog meer gemaak. 11Doen belydenis voor die Here die God
van julle voorvaders en doen wat Hy wil hê: skei julle af van die
heidennasies en die vreemde vrouens. 12Die gemeente het eenparig
hardop geantwoord: Alles wat u sê, moet ons doen. 13Maar ons is baie
mense, en dit is reëntyd. Ons kan nie hier onder die blote hemel bly
staan nie. Dit is nie 'n werk van een of twee dae nie, want baie van
ons het dié sonde begaan. 14Laat ons leiers namens die hele gemeente
optree. Dan kan elkeen wat met 'n vreemde vrou getroud is, op 'n
vasgestelde tyd uit ons stede kom saam met die gesagsdraers en die
regters van die betrokke stad en die saak afhandel. So kan ons dan die
toorn van ons God van ons af wegkeer. 15Net Jonatan seun van Asael,
en Jagseja seun van Tikwa, gesteun deur Mesullam en die Leviet
Sabbetai, was teen die gedagte. 16Die ballinge wat teruggekom het, het
die plan aanvaar. Die priester Esra het manne by die naam aangewys,

die hoofde van al die families. Hulle het op die eerste dag van die
tiende maand sitting geneem vir die ondersoek 17en het al die sake van
die manne wat met vreemde vrouens getrou het, afgehandel gehad op
die eerste dag van die eerste maand. 18Daar is gevind dat die volgende
priesters met vreemde vrouens getroud is: Uit die familie van Jesua
seun van Josadak en sy ampsgenote was daar Maäseja, Eliëser, Jarib
en Gedalja; 19hulle het onderneem om van hulle vrouens te skei en het
'n ram as versoeningsoffer vir hulle misdaad teen God geoffer. 20Uit die
familie van Immer was daar Ganani en Sebadja. 21Uit die familie van
Garim was daar Maäseja, Elia, Semaja, Jegiël en Usija. 22Uit die familie
van Pasgur was daar Eljoënai, Maäseja, Ismael, Netanel, Josabad en
Elasa. 23Uit die Leviete was daar Josabad, Simeï, Kelaja, ook Kelita
genoem, Petagja, Juda en Eliëser. 24Uit die sangers was daar Eljasib, en
uit die poortwagte Sallum, Telem en Uri. 25Verder was daar die
volgende Israeliete: uit die Parosfamilie: Ramja, Jissija, Malkija,
Mijamin, Eleasar, Malkija en Benaja; 26uit die Elamfamilie: Mattanja,
Sagaria, Jegiël, Abdi, Jeremot en Elia; 27uit die Sattufamilie: Eljoënai,
Eljasib, Mattanja, Jeremot, Sabad en Asisa; 28uit die Bebaifamilie:
Joganan, Gananja, Sabbai en Atlai; 29uit die Banifamilie: Mesullam,
Malluk, Adaja, Jasub en Seal-Jeremot; 30uit die Pagat-Moabfamilie:
Adna, Kelal, Benaja, Maäseja, Mattanja, Besaleël, Binnuï en Manasse;
31uit die Garimfamilie: Eliëser, Jissija, Malkija, Semaja, Simon,
32Benjamin, Malluk en Semarja; 33uit die Gasumfamilie: Mattenai,
Mattatta, Sabad, Elifelet, Jeremai, Manasse en Simi; 34uit die
Banifamilie: Maädai, Amram, Uel, 35Benaja, Bedja, Keluhi, 36Wanja,
Meremot, Eljasib, 37Mattanja, Mattenai en Jaäsai; 38uit die
Binnuïfamilie: Simi, 39Selemja, Natan, Adaja, 40Maknadbai, Sasai,
Sarai, 41Asarel, Selemja, Semarja, 42Sallum, Amarja en Josef; 43uit die
Nebofamilie: Jeïel, Mattitja, Sabad, Sebina, Jaddai, Joël en Benaja.
44Al dié mense was met vreemde vrouens getroud, maar hulle het van
die vrouens geskei en hulle kinders saam weggestuur.

NEHEMÍA

NEHEMÍA 1

1Die verhaal van Nehemia seun van Gakalja. Dit was in die maand
Kislef, die twintigste jaar. Ek was in die vestingstad Susan. 2Ganani,
een van my medeamptenare, het daar aangekom uit Juda, hy en 'n
paar ander manne. Ek het by hulle navraag gedoen oor die Judeërs
wat uit die ballingskap vrygelaat is en teruggegaan het, en oor
Jerusalem, 3en hulle het vir my gesê: Die ballinge wat teruggegaan
het, beleef daar in die provinsie Juda groot ellende en smaad. Die
muur van Jerusalem lê om, en die stadspoorte is verbrand. 4By die
aanhoor van dié woorde het ek gaan sit en gehuil en dae lank getreur.
Ek het gevas en tot die God van die hemel gebid. 5Ek het gesê: Ag,
Here, God van die hemel, groot en ontsagwekkende God wat u
verbond en u troue liefde handhaaf teenoor dié wat vir U liefhet en u
gebooie gehoorsaam, 6luister tog, gee tog ag op die gebed wat ek, u
dienaar, sonder ophou tot U bid. Ek bid vir u dienaars, die Israeliete,
ek doen belydenis van die sondes wat ons teen U begaan het. Ook ek
en my familie het gesondig. 7Ons het U nie geëer nie, ons was
ongehoorsaam aan die gebooie, die voorskrifte, die bepalings wat U
aan u dienaar Moses gegee het. 8Dink tog aan die belofte wat U aan u
dienaar Moses gemaak het: As julle ontrou is, sal Ek julle onder die
volke verstrooi, 9maar as julle julle tot My bekeer en my gebooie
gehoorsaam en nakom, sal Ek julle weer bymekaarmaak, al is julle oor
die hele aarde versprei. Ek sal julle terugbring na die plek toe wat Ek
gekies het om my Naam daar te laat woon.'10Hulle is u dienaars, u
volk vir wie U met u groot mag en krag gered het. 11Ag, Here, luister
tog na die gebed van u dienaar en na die gebed van u dienaars, hulle
vir wie dit 'n vreugde is om u Naam te eer. Laat my tog voorspoedig
wees met wat ek vandag wil doen. Laat hierdie man my simpatiek
gesind wees. Ek was die koning se skinker.

NEHEMÍA 2

1Dit was in die maand Nisan, die twintigste jaar van koning Artasasta.
Die wyn was voor hom, en ek moes dit optel en aan hom gee. Ek was
nooit bedruk voor hom nie, 2maar dié dag sê die koning vir my:
Hoekom lyk jy so bedruk? Is jy dalk siek? Nie? Hartseer dan? Ek was
baie bang, 3maar ek het vir die koning gesê: Mag die koning baie lank
lewe! Hoe sal ek dan nie bedruk lyk as die stad waar my voorvaders
begrawe is, in puin lê en sy poorte verbrand is nie? 4Toe sê die koning
vir my: Is daar iets wat jy my wil vra? Ek het 'n skietgebed opgestuur
na die God van die hemel 5en toe vir die koning gesê: As die koning dit
goedvind, as u dienaar op u goedgesindheid mag reken, stuur my na
Juda toe, na die stad waar my voorvaders begrawe is, sodat ek die
stad kan herbou. 6Die koningin het langs die koning gesit. Hy het vir
my gevra: Hoe lank sal jou reis duur en wanneer sal jy terug wees? Hy
was die saak dus goedgesind, hy het my die opdrag gegee. Ek het vir
hom 'n tyd aangedui 7en toe vir hom gevra: As die koning dit
goedvind, laat ek briewe kry aan die goewerneurs in Wes-Eufraat,
sodat hulle my vrye deurgang kan gee tot ek in Juda aankom. 8Ek het
ook 'n brief aan Asaf nodig, die opsigter oor die staatsbos, dat hy my
kan voorsien van hout om die poorte van die vesting by die tempel te
maak, en vir die stadsmuur en vir die huis wat ek sal bewoon. My God
het sy goeie hand oor my gehou, en die koning het my versoek
toegestaan. 9Ek het by die goewerneurs in Wes-Eufraat gekom en die
briewe van die koning aan hulle oorhandig. Die koning het offisiere en
ruiters met my saamgestuur. 10Toe Sanballat die Goroniet en Tobija
die Ammonitiese amptenaar dit hoor, was dit vir hulle slegte nuus.
Hulle het dit as 'n groot ramp beskou dat daar iemand gekom het wat
iets goeds vir die Israeliete wou doen. 11Ek het in Jerusalem
aangekom, en na ek drie dae daar was, 12is ek die nag stilletjies uit met
'n paar man by my. Ek het vir niemand gesê wat my God my in die
hart gegee het om vir Jerusalem te doen nie. Behalwe my rydier het
ek geen diere by my gehad nie. 13Ek is dié nag deur die Dalpoort na
die Jakkalsfontein en die Vullispoort toe en het die mure van
Jerusalem nagegaan waar hulle afgebreek was en ook die poorte wat
verbrand was. 14Toe ek by die Fonteinpoort en die Koningsdam kom,
was daar nie plek vir my rydier om verby te kom nie, 15en moes ek in
die nag met die vallei op boontoe sodat ek die muur kon nagaan.
Daarna het ek omgedraai en is ek weer deur die Dalpoort en terug
huis toe. 16Die ampsdraers het nie geweet waarheen ek was en wat ek
gedoen het nie. Tot dusver het ek niks laat blyk teenoor die Judeërs,
die priesters, die vooraanstaande burgers, die ampsdraers of die ander
wat die werk moes doen nie. 17Maar toe sê ek vir hulle: Julle sien self

die benarde toestand waarin ons sit. Jerusalem lê in puin en sy poorte
is verbrand. Kom ons herbou die muur van Jerusalem, dat dié
vernedering nie langer op ons rus nie. 18Ek het hulle toe vertel hoe my
God sy goeie hand oor my gehou het en wat die koning vir my gesê
het. Hulle het gesê: Kom ons bou! en hulle het die goeie werk
aangepak. 19Maar toe Sanballat die Goroniet, Tobija die Ammonitiese
amptenaar en Gesem die Arabier hoor wat ons doen, het hulle ons
uitgelag en smalend gevra: Wat vir 'n ding is dit waarmee julle besig
is? Wil julle in opstand kom teen die koning? 20Ek het hulle
geantwoord en vir hulle gesê: Die God van die hemel sal ons laat slaag
in wat ons doen. Ons, sy dienaars, gaan bou. Julle het nóg aandeel
nóg reg in Jerusalem, en geen historiese band met hom nie.

NEHEMÍA 3

1Die hoëpriester Eljasib en sy ampsgenote die priesters het begin en
die Skaappoort gebou. Hulle het die poort gewy en sy deure ingesit.
Daarna het hulle gebou tot by die Toring-van-die-Honderd, dit gewy
en toe verder gebou tot by die Gananeltoring. 2Die manne van Jerigo
het die volgende stuk gebou en Sakkur seun van Imri die volgende.
3Die Senaäfamilie het die Vispoort gebou. Hulle het die houtwerk
klaar gemaak en die deure, die skarniere en die sluitbalke ingesit.
4Meremot seun van Urija, seun van Kos, het die volgende stuk herstel,
Mesullam seun van Berekja, seun van Mesesabel, die volgende, en
Sadok seun van Baäna die volgende. 5Die volgende stuk is herstel deur
die mense van Tekoa, maar hulle vooraanstaande mense was nie
gewillig om swaar werk te doen vir hulle Here nie. 6Jojada seun van
Paseag, en Mesullam seun van Besodja het die Ou Poort herstel. Hulle
het die houtwerk klaar gemaak en die deure, die skarniere en die
sluitbalke ingesit. 7Die volgende stuk is herstel deur Melatja van
Gibeon en Jadon van Meronot, en deur die manne van Gibeon en
Mispa wat in diens was van die goewerneur van Wes-Eufraat. 8Ussiël
seun van Garhaja, en die smede het die volgende stuk herstel, en
Gananja, een van die salfmengers, die volgende. Hulle het buite om
Jerusalem gebou tot by die Breë Muur. 9Refaja, seun van Gur en
gesagvoerder oor 'n halwe stadswyk van Jerusalem, het die volgende
stuk herstel, 10en Jedaja seun van Garumaf die volgende, tot regoor sy
huis. Die volgende stuk is herstel deur Gattus seun van Gasabneja. 11'n
Volgende deel, tot by die Bakoondtoring, is herstel deur Malkija seun
van Garim, en Gassub seun van Pagat-Moab. 12Sallum, seun van Loges
en gesagvoerder oor 'n halwe stadswyk van Jerusalem, het die
volgende stuk gebou, hy en sy dogters. 13Die Dalpoort is herstel deur
Ganun en die inwoners van Sanoag. Hulle het die poort herbou, sy
deure, skarniere en sluitbalke ingesit, en die stuk muur van vier
honderd en vyftig meter tot by die Vullispoort gebou. 14Die Vullispoort
self is herstel deur Malkija, seun van Rekab en gesagvoerder oor die
stadswyk Bet-Kerem. Hy het die poort herbou en die deure, skarniere
en sluitbalke ingesit. 15Die Fonteinpoort is herstel deur Sallun, seun
van Kol-Gose en gesagvoerder van die stadswyk Mispa. Hy het die
poort herbou, die dak opgesit en die deure, skarniere en sluitbalke
ingesit, en verder ook die muur van die Kanaaldam herbou, van die
Koningstuin af tot by die trappe wat uit die Dawidstad afkom.
16Nehemia, seun van Asbuk en gesagvoerder oor die halwe stadswyk
Bet-Sur, het die volgende stuk herstel, tot regoor die Dawidsgrafte en
tot by die gemesselde dam en die kwartiere van die lyfwag. 17Die
volgende stuk is herstel deur die Leviete, die eerste deur Regum seun

van Bani, en die ander deel deur Gasabja, die gesagvoerder oor die
halwe stadswyk Keïla, namens sy wyk. 18Die volgende stuk is herstel
deur hulle ampsgenote, die eerste deur Binnuï, seun van Genadad en
gesagvoerder oor die ander helfte van die stadswyk Keïla, 19en die
ander deel deur Eser, seun van Jesua en gesagvoerder oor Mispa. Dit
was die deel van regoor die ingang van die wapenkamer af tot by die
draai in die muur. 20Die volgende deel is herstel deur Baruk seun van
Sabbai, van die draai af tot by die ingang na die hoëpriester Eljasib se
huis. 21Die volgende stuk, van die ingang na Eljasib se huis af tot aan
die anderkant van die huis, is herstel deur Meremot seun van Urija,
seun van Kos. 22'n Volgende stuk is deur die priesters herstel, die eerste
deur die manne van die omliggende gebied, 23die tweede deel deur
Benjamin en Gassub, regoor hulle huise, die derde deel deur Asarja
seun van Maäseja, seun van Ananeja, reg voor sy huis. 24Die volgende
stuk, die deel van Asarja se huis af tot by die draai en verder tot in die
hoek, is herstel deur Binnuï seun van Genadad. 25Palal seun van Usai
het die stuk herstel van regoor die draai af, en ook die toring teen die
boonste paleis by die Wagplein. Die volgende stuk is herstel deur
Pedaja seun van Paros, 26en die tempelslawe wat op die Ofel gewoon
het. Dit was die gedeelte tot regoor die Waterpoort aan die oostekant
en die aangeboude toring. 27Die volgende deel, die stuk van regoor die
groot aangeboude toring af tot by die Ofelmuur, is herstel deur die
mense van Tekoa. 28Die stuk van bokant die Perdepoort af is deur die
priesters herstel, elkeen die gedeelte regoor sy huis. 29Sadok seun van
Immer het die volgende stuk, dié regoor sy huis, herstel, en Semaja,
seun van Sekanja en opsigter van die Oospoort, die volgende stuk.
30Die volgende deel is herstel deur Gananja seun van Selemja, en
Ganun die sesde seun van Salaf, en die volgende deur Mesullam seun
van Berekja tot regoor sy kamer. 31Malkija, een van die smede, het die
volgende stuk herstel, tot by die kwartiere van die tempelslawe en die
handelaars, regoor die Inspeksiepoort en verder tot by die kamer bo-
op die hoek. 32Tussen die kamer op die hoek en die Skaappoort het die
smede en die handelaars die herstelwerk gedoen.

NEHEMÍA 4

1Toe Sanballat hoor ons bou die muur, was hy woedend. Hy het met
groot ergernis smalend teen die Judeërs uitgevaar 2en vir sy
medeamptenare en vir die soldate in Samaria gesê: Waarmee is die
arme Judeërs besig? Wil hulle vir hulle 'n stadsmuur bou? Wil hulle
offerandes bring en in een dag klaarmaak? Wil hulle die klippe laat
herleef uit daardie hope stof en as? 3Tobija die Ammoniet het langs
Sanballat gestaan en hy het gesê: Laat hulle bou! Daardie klipmuur
van hulle sal omval as 'n jakkals daarteen spring! 4Hoor dit, ons God!
Ons word bespotlik gemaak! Laat dié smaad op hulle eie kop afkom,
laat hulle gevangenes word in 'n land van ballingskap! 5Moenie hulle
oortreding vergewe nie, moenie dat hulle sonde ooit voor U uitgewis
word nie! Hulle het die bouers beledig! 6Ons het bly bou aan die muur.
Die hele muur was al halfpad opgebou. Die mense se hart was in die
werk. 7Sanballat, Tobija, die Arabiere, die Ammoniete en die mense
van Asdod was hewig ontsteld toe hulle hoor die herstel aan
Jerusalem se mure vorder en die afgebreekte gedeeltes is byna klaar
opgebou. 8Hulle het saamgesweer om Jerusalem te kom aanval en
verwarring te stig. 9Ons het tot ons God gebid en dag en nag wagte
teen hulle uitgesit. 10Die Judeërs het begin kla: Die draers se kragte
gee in, die puin is te veel. Ons gaan dit nie regkry om die muur klaar
te bou nie. 11Ons teenstanders het gedink: hulle sal niks weet of sien
voor ons tussen hulle is en hulle doodmaak en die werk tot stilstand
bring nie. 12Ons is egter keer op keer gewaarsku deur Judeërs wat
naby ons vyande gewoon het en van oral af na ons toe gekom het. 13Ek
het die volk, gewapen met swaarde, spiese en pyle en boë,
familiegewys ingedeel en hulle stelling laat inneem agter die muur
onderkant elke plek waar die muur nog nie hoog genoeg was nie.
14Daarna, toe ek agterkom dit is nodig, het ek die vooraanstaande
burgers, die ampsdraers en die res van die volk toegespreek: Moenie
vir hulle bang wees nie. Dink aan die Here, groot en ontsagwekkend,
en veg vir julle broers, julle seuns en julle dogters, julle vrouens en
julle huise. 15Ons vyande het gehoor dat ons van hulle planne weet en
dat God dit verydel het, en ons kon almal teruggaan muur toe, elkeen
na sy werk toe. 16Van daardie dag af was een helfte van my manne aan
die werk en het die ander helfte die spiese, skilde, pyle en boë en
harnasse gereed gehou. Die gesagvoerders het plek ingeneem agter
elke familiegroep Judeërs 17wat aan die muur gebou het. Dié wat
boumateriaal moes aandra, het met een hand die werk gedoen en met
die ander hand 'n wapen vasgehou. 18Die bouers het elkeen sy swaard
om die heupe vasgegord gehad. Die ramshoringblaser het naby my
gebly. 19Ek het vir die vooraanstaande burgers, die ampsdraers en die

res van die volk gesê: Die werk is groot en uitgestrek, en ons is oor die
hele muur uitgesprei, elkeen ver van die naaste man af. 20Waar julle
ook al die ramshoring hoor blaas, daar moet julle by ons saamtrek.
Ons God sal vir ons die stryd voer. 21Ons het met die werk aangegaan,
die helfte van die manne met spiese in die hand, van dagbreek af tot
die sterre uitgekom het. 22Ek het dié tyd ook vir die volk gesê: Elke
man met sy handlanger moet in Jerusalem oornag, sodat hulle snags
vir wagdiens en bedags vir die werk beskikbaar is. 23Nie ek of my
medeamptenare of my dienaars of die wagte by my het kans gekry om
ons klere uit te trek nie en selfs by die water het ons ons wapens
gereed gehou.

NEHEMÍA 5

1Sekere mense en hulle vrouens het 'n ernstige klag teen hulle Judese
volksgenote ingebring. 2Party het gesê: Ons, ons seuns en ons dogters
is baie. Ons moet koring in die hande kry om te eet en te lewe. 3Party
het gesê: Ons moes vanweë die hongersnood ons lande, ons wingerde
en ons huise verpand om koring in die hande te kry. 4Party het gesê:
Ons moes geld leen om aan die koning die belasting op ons lande en
ons wingerde te betaal. 5Ons en ons volksgenote, hulle seuns en ons
seuns, is tog één, maar óns moet van ons seuns en ons dogters laat
slawe word. Van ons dogters is al klaar slawe, en ons kan daar niks
aan doen nie, want ons lande en ons wingerde is in ander se hande.
6Ek was hewig ontsteld toe ek dié klag en dié beskuldigings hoor. 7Na
ek dit oorweeg het, het ek die skuld op die vooraanstaande burgers en
die ampsdraers gelê en vir hulle gesê: Julle is besig om julle
volksgenote uit te buit! Ek het bowendien 'n groot volksvergadering
belê om hulle aan die man te bring 8en daar vir hulle gesê: Ons het ons
Judese volksgenote wat aan heidene verkoop was, teruggekoop sover
dit vir ons moontlik was. Nou verkoop júlle julle volksgenote, en moet
ons hulle ook uiteindelik terugkoop! Die manne het stilgebly; ek kon
nie 'n woord uit hulle kry nie. 9Toe sê ek verder: Dit is nie 'n goeie
ding wat julle besig is om te doen nie. Julle moet tog eerbied vir ons
God hê in julle optrede en nie ons vyande, die heidene, minagting vir
ons laat kry nie! 10Ek, my medeamptenare en my helpers moes ook aan
dié mense geld en koring leen. Maar laat ons tog die uitbuiting staak.
11Gee vandag nog hulle lande, wingerde, olyfboorde en huise vir hulle
terug en skeld hulle ook nog een persent kwyt van die geld, die
koring, die wyn en die olie wat julle aan hulle geleen het. 12Hulle het
gesê: Ons sal dit teruggee en niks meer van hulle eis nie. Ons sal maak
soos u gesê het. Ek het toe die priesters geroep en die burgers en
amptenare onder eed laat onderneem om hiervolgens te handel. 13Self
het ek my sakke uitgeskud en gesê: Mag God elkeen wat nie woord
hou nie, so uit sy huis en sy besittings uitskud, dat hy net so kaal
uitgeskud en leeg is. Die hele vergadering het gesê: Amen! en hulle
het die Here geprys. Die mense het toe gedoen wat ek gevra het. 14Van
die dag af dat ek aangestel is as goewerneur in Juda, van die
twintigste jaar af tot die twee en dertigste jaar van koning Artasasta,
twaalf jaar lank, het ek en my medeamptenare nie aanspraak gemaak
op die goewerneurstoelae nie. 15Die vroeëre goewerneurs, almal voor
my, het swaar eise aan die volk gestel. Hulle het behalwe brood en
wyn elke dag ook nog vier honderd en sestig gram silwer geëis. Hulle
amptenare het ook baas gespeel oor die volk. Ek het nie so gemaak
nie, uit eerbied vir God. 16Ek het my volle gewig ingegooi by die werk

aan hierdie muur, ek het nie lande gekoop nie, en al my helpers was
hier by die werk saamgetrek. 17Honderd en vyftig man van die Judeërs
en die amptenare en boonop die mense wat van die heidennasies
rondom ons na ons toe gekom het, het aan my tafel geëet. 18Daar moes
elke dag 'n bees, ses slagskape en 'n klomp voëls vir my gaargemaak
word, en om die tien dae moes daar 'n groot hoeveelheid wyn vir die
menigte kom. Nogtans het ek nie die goewerneurstoelae geëis nie,
want die werk was alreeds 'n swaar las op hierdie volk. 19Onthou tog,
my God, tot my voordeel, alles wat ek vir hierdie volk gedoen het!

NEHEMÍA 6

1Sanballat, Tobija, die Arabier Gesem en die res van ons vyande het
berig gekry dat ek die muur klaar gebou het en dat dit nêrens meer
vervalle was nie. In dié stadium was die poortdeure egter nog nie
gehang nie. 2Sanballat en Gesem laat my toe weet: Kan ons mekaar in
Kefirim, in die Onolaagte, ontmoet? Hulle plan was om my by te kom.
3Ek stuur toe boodskappers na hulle toe en sê: Ek is besig met 'n groot
werk. Ek kan nie kom nie. Hoekom moet die werk stilstaan terwyl ek
dit laat lê om na julle toe te kom? 4Hulle het dieselfde boodskap vier
keer gestuur, en elke keer het ek dieselfde antwoord teruggestuur. 5Die
vyfde keer stuur Sanballat toe 'n amptenaar na my toe met dieselfde
boodskap, maar ook met 'n brief wat nie verseël was nie. 6Daarin was
geskrywe: Onder die nasies word 'n gerug versprei, en Gesem bevestig
dit, dat jy en die Judeërs 'n opstand beplan. Daarom bou jy die muur.
Volgens die gerug wil jy koning word oor hulle, 7en jy het ook al
profete aangestel om jou in Jerusalem tot koning oor Juda uit te roep.
Die gerug wil dat die koning van Persië hiervan te hore sal kom. Kom
nou, kom ons praat. 8Ek het hom terug laat weet: Niks van wat jy sê, is
waar nie. Jy suig dit uit jou duim. 9Hulle het almal geprobeer om ons
die skrik op die lyf te ja, met die gedagte: Hulle sal die werk laat staan
en dit sal nie klaarkom nie. Sterk tog my hande, o God! 10Ek het by
Semaja seun van Delaja, seun van Mehetabel, gekom waar hy homself
in sy huis toegesluit het. Hy het vir my gesê: Kom ons ontmoet mekaar
in die huis van God, binne-in die tempel, en laat ons dan die deure
van die tempel sluit, want daar kom mense om jou dood te maak,
hulle kom vannag om jou dood te maak. 11Ek het gesê: Sal 'n man soos
ek vlug, iemand soos ek tempel toe gaan om te kan bly lewe? Ek sal
nie gaan nie! 12Ek het toe geweet dat God hom nie gestuur het nie,
maar dat hy dié voorspelling teen my gemaak het omdat Tobija en
Sanballat hom omgekoop het. 13Hy is omgekoop om my bang te maak
sodat ek 'n misstap sou begaan en hulle die geleentheid gee om my te
beskinder en my naam sleg te maak. 14My God, onthou wat Tobija en
Sanballat gedoen het, en ook die profetes Noadja en die ander profete
wat my wou bang maak. 15Die muur is voltooi op die vyf en twintigste
van die maand Elul, binne twee en vyftig dae. 16Toe al ons vyande dit
hoor, en die nasies rondom ons dit sien, was hulle selfversekerdheid
daarmee heen. Hulle het toe geweet ons doen hierdie werk met die
hulp van ons God. 17In daardie selfde tyd het daar baie briewe van
vooraanstaande Judese burgers na Tobija toe gegaan en briewe van
hom af na hulle toe gekom. 18Baie Judeërs het noue bande met hom
gehad, want hy was die skoonseun van Sekanja seun van Arag, en sy
seun Joganan was getroud met 'n dogter van Mesullam seun van

Berekja. 19Hulle het gedurig voor my gepraat van Tobija se goeie
hoedanighede, en alles wat ek gesê het, aan hom oorgedra. Dan het hy
briewe gestuur en my probeer bang praat.

NEHEMÍA 7

1Toe die muur voltooi is, het ek die deure gehang en poortwagte,
sangers en Leviete aangestel. 2Ek het Ganani, my ampsgenoot, en
Gananja, die bevelhebber van die vesting, in bevel van Jerusalem
geplaas. Gananja was 'n betroubare man wat eerbied vir God gehad
het, meer as baie ander. 3Ek het hulle beveel: Moenie die poorte van
Jerusalem oopmaak voor die son warm is nie en maak die deure weer
toe en grendel hulle terwyl die poortwagte nog op hulle pos is. Stel
ook wagte aan uit die inwoners van Jerusalem, party op die wagposte
en party voor hulle huise. 4Die stad was uitgestrek en groot, met min
mense daarin, en daar was nog nie genoeg huise gebou nie. 5My God
het my die besluit laat neem om die vooraanstaande burgers, die
amptenare en die ander mense te laat bymekaarkom vir opname in die
familieregister. Ek het die register van dié wat eerste teruggekom het,
in die hande gekry, en daarin die volgende opgeskryf gevind: 6Hier
volg 'n opgawe van die mense uit die provinsie Juda wat uit die
ballingskap teruggekom het na Jerusalem en Juda toe, elkeen na sy
eie stad toe. Hulle is weggevoer deur koning Nebukadnesar van Babel,
7en hulle het teruggekom saam met Serubbabel, Josua, Nehemia,
Asarja, Raämja, Nagamani, Mordegai, Bilsan, Mispar, Bigwai, Regum
en Baäna. Die getalle van die mense van die volk Israel: Ingedeel
volgens families: 8Paros 2 172 9Sefatja 372, 10Arag 652, 11Pagat-Moab,
uit die families van Josua en Joab, 2 818, 12Elam 1 254, 13Sattu 845,
14Sakkai 760, 15Bani 648, 16Bebai 628, 17Asgad 2 322, 18Adonikam 667,
19Bigwai 2 067, 20Adin 655, 21Ater, uit die familie van Hiskia, 98,
22Gasum 328, 23Besai 324, 24Garif 112. Ingedeel volgens plek van
herkoms: 25Gibeon 95, 26Betlehem en Netofa 188, 27Anatot 128, 28Bet-
Asmawet 42, 29Kirjat-Jearim, Kefira en Beërot 743, 30Rama en Geba
621, 31Mikmas 122, 32Bet-El en Ai 123, 33Nebo 52, 34Elam 1 254,
35Garim 320, 36Jerigo 345, 37Lod, Gadid en Ono 721, 38Senaä 3 930.
39Priesterfamilies: Jedaja, uit die huis van Jesua, 973, 40Immer 1 052,
41Pasgur 1 247, 42Garim 1 017. 43Levitiese families: Jesua, uit die
familie van Kadmiël, uit die Hodaujagroep, 74, 44sangers uit die
Asafgroep 148, 45poortwagte uit die families van Sallum, Ater, Talmon,
Akkub, Gatita en Sobai 138. 46Tempelslawe met hulle families: Siga,
Gasufa, Tabbaot, 47Keros, Sia, Padon, 48Lebana, Gagaba, Salmai,
49Ganan, Giddel, Gagar, 50Reaja, Resin, Nekoda, 51Gassam, Ussa,
Paseag, 52Besai, Meünim, Nefusim, 53Bakbuk, Gakufa, Gargur, 54Baslut,
Megida, Garsa, 55Barkos, Sisera, Temag, 56Nesiag en Gatifa.
57Nakomelinge van die dienaars van Salomo, met hulle families: Sotai,
Soferet, Peruda, 58Jala, Darkon, Giddel, 59Sefatja, Gattil, Pokeret-
Sebajim en Amon. 60Al die tempelslawe en die nakomelinge van die

amptenare van Salomo was saam 392. 61Uit Tel-Melag, Tel-Garsa,
Kerub-Addan en Immer het mense teruggekom wat nie uit hulle
familieverband en afstamming kon aantoon dat hulle deel van Israel is
nie. 62Dit was die families van Delaja, Tobija en Nekoda, altesaam 642
mense. 63Van die priesterfamilies was daar ook nog dié van Gabaja,
Kos en Barsillai, dié Barsillai wat getroud is met 'n dogter van die
Gileadiet Barsillai en toe na hom vernoem is. 64Hierdie families het
probeer vasstel of hulle in die registers opgeneem is, maar daar kon
niks gevind word nie, en hulle is uit die priesterskap onthef. 65Die
amptenaar wat met dié saak belas was, het beslis dat hulle nie van die
gewyde gawes mag eet voordat 'n priester uitsluitsel gegee het met die
urim en die tummim nie. 66Die hele groep was in totaal 42 360,
67afgesien van hulle slawe en slavinne; dié was 7 337. Dan was daar
ook nog 245 sangers en sangeresse,68asook 435 kamele en 6 720
donkies. 69Party familiehoofde het bydraes gegee vir die werk. Die
goewerneur het vir die fonds ag en 'n half kilogram goud, vyftig
komme en vyf honderd en dertig stelle priesterklere gegee. 70Van die
familiehoofde het vir die werkfonds honderd ag en sestig kilogram
goud en een en 'n kwart ton silwer bygedra. 71Die res van die mense
het honderd ag en sestig kilogram goud, meer as 'n ton silwer en sewe
en sestig stelle priesterklere gegee. 72Die priesters, die Leviete, die
poortwagte, die sangers, 'n deel van die volk, en die tempelslawe het
hulle gevestig in die stede waar hulle vandaan gekom het. Dit het die
hele Israel gedoen.

NEHEMÍA 8

1Toe die sewende maand aanbreek, was die Israeliete dus oral in die
stede. 2Die hele volk het soos een man bymekaargekom op die plein
voor die Waterpoort en vir Esra die skrifgeleerde gevra om die
wetboek van Moses waarin die bevele van die Here aan Israel
opgeteken is, te bring. 3Die priester Esra het toe die wet voor die
gemeente gebring, man en vrou, elkeen wat kon verstaan. Dit was op
die eerste dag van die sewende maand. 4Hy het daaruit voorgelees op
die plein voor die Waterpoort van ligdag af tot die middel van die dag
ten aanhore van mans, vrouens en elkeen wat kon verstaan. Die
aandag van die hele gemeente was by die wetboek. 5Esra die
skrifgeleerde het op 'n houtverhoog gestaan wat vir dié doel gemaak
was; regs langs hom het Mattitja, Sema, Anaja, Urija, Gilkija en
Maäseja gestaan, en links van hom Pedaja, Misael, Malkija, Gasum,
Gasbaddana, Sagaria en Mesullam. 6Esra het hoër gestaan as die hele
gemeente en het die boek voor almal se oë oopgemaak. Toe hy dit
oopmaak, het die hele gemeente opgestaan. 7Esra het die Here, die
grote God, geprys en die hele gemeente het met die hande omhoog
geantwoord: Amen, amen. Toe kniel hulle en buig diep voor die Here.
8Die Leviete Jesua, Bani, Serebja, Jamin, Akkub, Sabbetai, Hodija,
Maäseja, Kelita, Asarja, Josabad, Ganan en Pelaja het die wet aan die
gemeente verduidelik terwyl die volk daar staan. 9Die Leviete het uit
die boek, uit die wet van God, voorgelees en dit uitgelê. Hulle het die
betekenis weergegee sodat die mense kon verstaan wat gelees word.
10Nehemia die goewerneur, die skrifgeleerde priester Esra en die
Leviete wat die gemeente onderrig het, het vir die hele gemeente gesê:
Hierdie dag word gewy aan die Here julle God. Moenie treurig wees
nie, moenie huil nie. Dit was omdat die hele gemeente gehuil het by
die aanhoor van die wet. 11Nehemia het verder gesê: Gaan vier fees,
eet en drink, en deel uit aan dié wat niks voorberei het nie. Hierdie
dag word gewy aan ons Here. Moenie bedroef wees nie; as julle die
Here met blydskap dien, sal Hy julle beskerm. 12Die Leviete het al die
mense gekalmeer met die woorde: Wees rustig. Dit is 'n gewyde dag,
moenie bedroef wees nie. 13Die hele gemeente het toe gaan eet,
lekkernye uitgedeel en groot fees gevier. Hulle het goed begryp wat
vir hulle gesê is. 14Die volgende dag het die familiehoofde van die hele
gemeente en die priesters en Leviete by Esra die skrifgeleerde
bymekaargekom om die inhoud van die wet te bestudeer. 15Hulle vind
toe in die wet geskrywe dat die Here deur Moses opdrag gegee het dat
die Israeliete in hutte moet woon vir die duur van die fees in die
sewende maand, 16en dat hulle die oproep moet maak en dit in al die
stede en in Jerusalem moet laat afkondig: Gaan na die berge toe en

bring olyftakke, olientakke, mirtetakke, palmtakke, takke met digte
blare om hutte te maak soos dit voorgeskryf is. 17Die mense het die
takke gaan haal, en elkeen het vir hom 'n hut gebou, op die dak van sy
huis of in sy binneplaas of in die voorhof van die tempel of op die
plein by die Waterpoort of op die plein by die Efraimspoort. 18Die hele
gemeente, die mense wat uit die ballingskap teruggekom het, het
hutte gebou en daarin gaan woon. So het die Israeliete dit nie gedoen
van die tyd van Josua seun van Nun af tot dié dag toe nie. Daar was
baie groot vreugde. 19Van die eerste tot die laaste dag van die fees het
hulle elke dag uit die wetboek van God voorgelees. Hulle het sewe dae
lank feesgevier, en op die agste dag was daar die gebruiklike
samekoms.

NEHEMÍA 9

1Op die vier en twintigste dag van dié maand het die Israeliete vir 'n
vasdag bymekaargekom. Hulle het rouklere aangehad en daar was
grond op hulle koppe. 2Die nakomelinge van Israel het hulleself
afgeskei van alle nie-Israeliete en toe hulle plekke ingeneem en
belydenis gedoen van hulle sonde en van die oortredings van hulle
voorvaders. 3Hulle het op hulle plekke bly staan en het 'n kwart dag
lank voorgelees uit die wetboek van die Here hulle God. Nog 'n kwart
dag lank het hulle belydenis gedoen en voor die Here hulle God
gebuig. 4Die Leviete Jesua, Bani, Kadmiël, Sebanja, Bunni, Serebja,
Bani en Kenani het op die verhoog gaan staan en die Here hulle God
hard om hulp aangeroep. 5Daarna het die Leviete Jesua, Kadmiël,
Bani, Gasabneja, Serebja, Hodija, Sebanja en Petagja gesê: Kom, prys
die Here julle God! Hy is van ewigheid tot ewigheid. Toe het hulle u
magtige Naam geprys verhewe bo alle lof en roem. 6Dit is U! U alleen
is Here! U het die hemel gemaak, die hoogste hemel en sy hele
leërmag, die aarde en alles daarop, die oseane en alles daarin. U laat
hulle almal lewe; die hemelse leërmag buig voor U. 7U is die Here, die
God wat vir Abram gekies het, hom uit Ur van die Galdeërs gebring
het en sy naam Abraham gemaak het.8U het hom getrou teenoor U
bevind, met hom 'n verbond gesluit dat U die land van die Kanaäniete,
die Hetiete en Amoriete, die Feresiete, Jebusiete en Girgasiete, aan sy
nageslag sou gee, en U het u belofte nagekom; U is betroubaar. 9U het
die nood van ons voorvaders in Egipte gesien, gehoor toe hulle by die
Rietsee om hulp geroep het, 10en groot, magtige dade gedoen, teen die
farao, teen sy amptenare en teen die mense in sy land, want U het
geweet dat hulle u volk met minagting behandel het. U het die roem
van u Naam groot gemaak, so soos dit vandag nog is. 11U het die see
gekloof voor hulle, hulle kon op droë grond daardeur trek; maar U het
hulle agtervolgers in die vloedwaters gegooi soos 'n klip in magtige
waters. 12Met 'n wolkkolom het U hulle bedags gelei, met 'n vuurkolom
snags om vir hulle lig te maak op die pad waar hulle langs moes trek.
13U het op Sinaiberg afgekom, met hulle uit die hemel gepraat en vir
hulle bepalings vasgestel wat billik is, wette wat vas staan, voorskrifte
en gebooie wat goed is. 14U het hulle geleer van u gewyde sabbat en
aan hulle gebooie, voorskrifte en 'n wet gegee deur Moses, u dienaar.
15U het vir hulle brood gegee uit die hemel toe hulle honger was, vir
hulle water uit 'n rots laat stroom toe hulle dors was. U het gesê hulle
kan die land in besit kom neem wat U met 'n eed beloof het om aan
hulle te gee. 16Maar hulle, ons voorvaders, was vermetel, hulle koppe
was hard, hulle het nie u gebooie gehoorsaam nie. 17Hulle het geweier
om te luister, hulle het nie die wonderdade onthou wat U vir hulle

gedoen het nie. Hulle koppe was hard, hulle het in verset gekom en
wou in hulle koppigheid terug na hulle slawerny. Maar U is 'n God
wat vergewe, genadig, barmhartig, lankmoedig, vol liefde. U het hulle
nie verlaat nie. 18Ook toe hulle vir hulle die kalfsbeeld gegiet het en
gesê het: Hier is jou God wat jou uit Egipte gebring het, en toe hulle
skandelike dinge gedoen het, 19het U in u groot barmhartigheid hulle
nie in die woestyn gelos nie. Die wolkkolom het bedags nie van hulle
af weggedraai nie maar hulle op die pad bly lei; die vuurkolom was
snags daar om vir hulle lig te maak op die pad waar hulle langs moes
trek. 20U het u goeie Gees gegee om hulle te onderrig, U het u manna
nie van hulle teruggehou nie, U het vir hulle water gegee vir hulle
dors. 21Veertig jaar lank het U vir hulle gesorg, hulle het niks
kortgekom in die woestyn nie. Hulle klere het nie verslyt nie, hulle
voete het nie geswel nie. 22U het koninkryke, volke, aan hulle gegee,
gebiede aan hulle toegewys: hulle het die land van Sihon in besit
geneem, die land van die koning van Gesbon, en die land van koning
Og van Basan. 23U het hulle nageslag so baie laat word soos die sterre
aan die hemel. U het hulle gebring na die land waarvan U aan hulle
voorvaders gesê het dat hulle dit in besit sal kom neem. 24Hulle
kinders het gekom en die land in besit geneem. U het die inwoners
van die land, die Kanaäniete, voor u volk laat buig en hulle oorgegee
in die mag van u volk. U volk kon doen wat hulle wou met die
konings en die volke in die land. 25U volk het vestingstede beset en
vrugbare grond. Hulle het beslag gelê op huise vol kosbare goed, putte
wat klaar gegrawe was, wingerde en olyfboorde, vrugtebome in
oorvloed. Hulle het geëet, meer as genoeg, vet geword, en hulle
verlustig in u groot goedheid. 26Maar hulle het opstandig geword en
teen U in verset gekom, hulle het u wet verwerp en u profete
doodgemaak wat hulle gewaarsku het om na U terug te kom. Hulle
het skandelike dinge gedoen. 27Toe het U hulle oorgegee in die mag
van hulle teëstanders, dat dié hulle verdruk. Toe dit sleg met hulle
gaan, het hulle na U geroep om hulp, en U het uit die hemel hulle
gebed verhoor. In u groot barmhartigheid het U aan hulle redders
gegee, en dié het hulle gered uit die mag van hulle teëstanders. 28Maar
toe hulle rus kry, het hulle weer teen U oortree, en U het hulle in die
mag van hulle vyande gelos dat dié oor hulle kon heers. Hulle het
weer na U om hulp geroep, en U het uit die hemel hulle gebed
verhoor en in u barmhartigheid het U hulle gered, keer op keer. 29U
het hulle gewaarsku om terug te kom na u wet, maar hulle was
vermetel, ongehoorsaam aan u gebooie. Hulle het gesondig teen u
bepalings wat 'n mens laat lewe as hy hulle nakom. Hulle was
moedswillig, hulle koppe was hard, hulle was ongehoorsaam. 30U was
geduldig met hulle, baie jare lank, U het hulle gewaarsku deur u Gees,
deur middel van u profete, maar hulle het nie geluister nie. Toe het U

hulle oorgegee in die mag van heidenvolke, 31maar in u groot
barmhartigheid het U hulle nie heeltemal uitgewis nie, hulle nie
verlaat nie. U is 'n genadige, 'n barmhartige God. 32En nou, ons God,
grote God, magtig en ontsagwekkend, U wat die verbond en die troue
liefde in stand hou, moet tog nie al dié ellende gering ag nie, die
ellende wat ons, ons konings, ons amptenare, ons priesters, ons
profete, ons voorvaders, u hele volk, getref het van die tyd van die
Assiriese konings af tot vandag toe. 33In alles wat oor ons gekom het,
was U regverdig; U het reg gedoen, ons verkeerd. 34Ons konings, ons
amptenare, ons priesters, ons voorvaders het nie u wet gehoorsaam
nie, nie gelet op u gebooie, u verordeninge waarmee U hulle
gewaarsku het nie. 35Hulle konings het nog geregeer en hulle het nog u
groot goedheid geniet wat U hulle gegee het en in die wye, vrugbare
land gewoon wat U aan hulle gegee het; al het hulle U nie gedien nie
en hulle nie bekeer van hulle slegte dade nie. 36Hier is ons vandag
slawe, ons is slawe in hierdie land, die land wat U aan ons voorvaders
gegee het dat hulle die vrug daarvan en die goeie dinge daarin kan
geniet. 37Sy ryke opbrengs behoort aan die konings wat U oor ons
aangestel het as gevolg van ons sondes; die konings maak met ons en
ons vee soos hulle wil. Ons verkeer in groot nood. 38Daarom gaan ons
'n skriftelike onderneming aan. Op die verseëlde dokument teken ons
leiers, ons Leviete en ons priesters hulle name.

NEHEMÍA 10

1Op die verseëlde dokument staan: Die goewerneur Nehemia seun van
Gakalja en die priesters Sedekia, 2Seraja, Asarja, Jeremia, 3Pasgur,
Amarja, Malkija, 4Gattus, Sebanja, Malluk, 5Garim, Meremot, Obadja,
6Daniël, Ginneton, Baruk, 7Mesullam, Abia, Mijamin, 8Maäsja, Bilga en
Semaja. 9Die Leviete was Jesua seun van Asanja, Binnuï uit die
Genadadgroep, en Kadmiël, 10met hulle ampsgenote, Sebanja, Hodija,
Kelita, Pelaja, Ganan, 11Miga, Regob, Gasabja, 12Sakkur, Serebja,
Sebanja, 13Hodija, Bani en Beninu. 14Die leiers van die volk was Paros,
Pagat-Moab, Elam, Sattu, Bani, 15Bunni, Asgad, Bebai, 16Adonia,
Bigwai, Adin, 17Ater, Hiskia, Assur, 18Hodija, Gasum, Besai, 19Garif,
Anatot, Nebai, 20Magpias, Mesullam, Gesir, 21Mesesabel, Sadok,
Jaddua, 22Pelatja, Ganan, Anaja, 23Hosea, Gananja, Gassub, 24Loges,
Pilga, Sobek, 25Regum, Gasabna, Maäseja, 26Agija, Ganan, Anan,
27Malluk, Garim en Baäna. 28Die res van die gemeente, priesters,
Leviete, poortwagte, sangers, tempelslawe en al die ander wat hulle
van die heidenvolke afgeskei het met die oog op die wet van God,
vrouens, seuns, dogters, almal wat reeds die nodige begrip gehad het,
29het hulle aangesluit by hulle ampsgenote en leiers. Hulle het 'n dure
eed afgelê om te leef volgens die wet van God wat deur Moses, die
dienaar van God, aan die volk gegee is, en om gehoorsaam te wees
aan al die gebooie van die Here, ons Here, en aan sy bepalings en
voorskrifte. 30Verder het hulle onderneem: Ons sal ons dogters nie met
die heidenvolke laat trou nie en hulle dogters nie met ons seuns nie.
31Wanneer die heidene handelsware of graan op die sabbatdag bring
om te verkoop, sal ons dit nie op die sabbat of op enige gewyde dag
van hulle koop nie. Ons sal die grond al om die sewende jaar
onbewerk laat lê en alle skulde vryskeld. 32Ons aanvaar die verpligting
om elkeen elke jaar vier gram goud by te dra vir die dienswerk in die
huis van ons God: 33vir die offerbrood, die gereelde graanoffer, die
gereelde brandoffer, die offers op sabbatte, nuwemane, vasgestelde
feestye en besondere gewyde dae, vir die sondeoffer om vir Israel
versoening te doen, en vir al die werk in die huis van ons God. 34Ons,
priesters, Leviete sowel as die ander mense, het geloot om te bepaal
wanneer dit elke familie se beurt is om, op die vasgestelde tyd elke
jaar, die heffing van brandhout vir die altaar van die Here ons God na
die huis van ons God toe te bring soos dit in die wet voorgeskryf is.
35Ons sal die eerstelinge van ons gesaaides en die eerstelinge van al
die vrugtebome elke jaar na die huis van die Here toe bring. 36Soos dit
in die wet voorgeskryf is, sal ons ons eersgebore seuns en die
eersgeborenes van ons vee, van ons beeste sowel as van ons kleinvee,
na die priesters toe bring wat in die huis van ons God diens doen.

37Ons sal die eerste deeg ná die oes, ons offergawes en die eerstelinge
van alles wat ons bome oplewer, van ons wyn en olie, na die
opslagplekke van die huis van ons God bring vir die priesters, en die
tiendes van ons gesaaides vir die Leviete. Die Leviete sal tiendes
insamel in al die stede waar ons werk. 38'n Priester uit die nageslag van
Aäron sal die Leviete vergesel wanneer hulle tiendes insamel. Die
Leviete sal een tiende van die ingesamelde tiendes na die huis van ons
God toe bring, na die opslagplekke by die voorraadkamer toe. 39Die
Israeliete en die Leviete sal die offergawes van koring, wyn en olie na
die opslagplekke toe bring. Daar word die gereedskap vir die
heiligdom gebêre, en daar is die diensdoende priesters, die poortwagte
en die sangers. Ons sal die huis van ons God nie verwaarloos nie.

NEHEMÍA 11

1Die leiers van die volk het in Jerusalem gewoon. Die ander mense het
geloot om een uit elke tien in Jerusalem, die heilige stad, te laat
woon. Die ander kon in die ander stede woon. 2Die volk het egter al
die manne geprys wat aangebied het om in Jerusalem te woon. 3Hier
volg 'n lys van die hoofde van die provinsie Juda wat in Jerusalem
gewoon het. Israel, die priesters, die Leviete, die tempelslawe en die
nakomelinge van die amptenare van Salomo het oral in die stede van
Juda gewoon, elkeen op sy eie grond in sy eie stad. 4In Jerusalem het
die volgende Judeërs en Benjaminiete gewoon: Judeërs: Ataja seun
van Ussia, seun van Sagaria, seun van Amarja, seun van Sefatja, seun
van Mahalalel, uit die nageslag van Peres; 5Maäseja seun van Baruk,
seun van Kol-Gose, seun van Gasaja, seun van Adaja, seun van Jojarib,
seun van Sagaria, seun van Siloni. 6Die nakomelinge van Peres wat in
Jerusalem gewoon het, was altesaam 468, almal dapper manne. 7Nou
volg die Benjaminiete: Sallu seun van Mesullam, seun van Joëd, seun
van Pedaja, seun van Kolaja, seun van Maäseja, seun van Itiël, seun
van Jesaja, 8en dan ook Gabbai en Sallai. Die Benjaminiete was 928.
9Joël seun van Sikri het die bevel oor hulle gevoer, en Juda seun van
Senua was in bevel oor die Nuwe Stad. 10Priesters: Jedaja seun van
Jojarib, en Jakin; 11Seraja seun van Gilkija, seun van Mesullam, seun
van Sadok, seun van Merajot, seun van Agitub, was hoof van die
tempel. 12Hulle ampsgenote, wat die dienswerk in die tempel gedoen
het, was 822. Verder was daar Adaja seun van Jerogam, seun van
Pelalja, seun van Amsi, seun van Sagaria, seun van Pasgur, seun van
Malkija, 13met sy ampsgenote, 242 familiehoofde; en Amassai seun van
Asarel, seun van Agsai, seun van Mesillemot, seun van Immer, 14met sy
ampsgenote, 128 dapper manne. Die bevelvoerder oor hulle was
Sabdiël seun van Gedolim. 15Leviete: Semaja seun van Gassub, seun
van Asrikam, seun van Gasabja, seun van Bunni; 16Sabbetai en Josabad
was hoofde van die Leviete en belas met die toesig oor die werk buite
die tempel; 17Mattanja seun van Miga, seun van Sabdi, seun van Asaf,
wat in beheer van die sang was, moes die lofprysing by die gebed
behartig. Verder was daar Bakbukja, tweede in rang onder sy
ampsgenote, en Abda seun van Sammua, seun van Galal, seun van
Jedutun. 18Al die Leviete in die heilige stad was 284. 19Poortwagte:
Akkub, Talmon en hulle ampsgenote wat by die poorte wag gehou het.
Hulle was 172. 20Die res van Israel en van die priesters en Leviete het
oral in die stede van Juda gewoon, elkeen op sy eie stuk grond. 21Die
tempelslawe het op die Ofel gewoon. Hulle was onder die bevel van
Siga en Gispa. 22Die gesagvoerder oor die Leviete in Jerusalem was
Ussi seun van Bani, seun van Gasabja, seun van Mattanja, seun van

Miga, uit die nageslag van Asaf wat die sangers was by die dienswerk
in die tempel. [23]Daar het 'n koninklike opdrag oor die sangers bestaan,
'n voorskrif oor hulle optrede soos dit elke dag moes geskied. [24]Petagja
seun van Mesesabel, uit die nageslag van Serag seun van Juda, was die
gevolmagtigde van die koning vir alle sake van die volk. [25]Wat betref
die nedersettings met hulle boerderygebiede, daar het van die Judeërs
in Kirjat-Arba en sy buiteposte gewoon, in Dimona en sy buiteposte, in
Kabseël en die nedersettings by hom, [26]in Jesua, in Molada, in Bet-
Pelet, [27]in Gasar-Sual, in Berseba en sy buiteposte, [28]in Siklag, in
Mekona en sy buiteposte, [29]in En-Rimmon, in Sora, in Jarmut, [30]in
Sanoag en Adullam en die nedersettings by hulle, in Lakis en sy
boerderygebied en in Aseka en sy buiteposte. Hulle was dus gevestig
oor die gebied van Berseba af tot by Hinnomdal. [31]Die Benjaminiete
het gewoon in Geba, Mikmas, Aja, Bet-El en sy buiteposte, [32]Anatot,
Nob, Ananeja, [33]Gasor, Rama, Gittajim, [34]Gadid, Seboïm, Neballat,
[35]Lod, Ono en Vakmansdal. [36]Afdelings Leviete het ook in Juda en
Benjamin gewoon.

NEHEMÍA 12

1Hier volg 'n lys van die priesters en die Leviete wat saam met
Serubbabel seun van Sealtiël, en Jesua teruggekom het: Seraja,
Jeremia, Esra, 2Amarja, Malluk, Gattus, 3Sekanja, Regum, Merajot,
4Iddo, Ginneton, Abia, 5Mijamin, Maädja, Bilga, 6Semaja, Jojarib,
Jedaja, 7Sallu, Amok, Gilkija en Jedaja. Hulle was die hoofde van die
priesters en van hulle ampsgenote in die tyd van Jesua. 8Die Leviete
was Jesua, Binnuï, Kadmiël, Serebja, Juda en Mattanja. Mattanja en sy
ampsgenote was verantwoordelik vir die lofsang. 9Hulle ampsgenote
Bakbukja en Unni het regoor hulle diens gedoen. 10Jesua was die vader
van Jojakim, Jojakim die vader van Eljasib, Eljasib van Jojada;
11Jojada was die vader van Jonatan en Jonatan die vader van Jaddua.
12Tydens die regering van Jojakim was die volgende manne hoofde
van die priesterfamilies: Meraja was hoof van die familie Seraja,
Gananja van Jeremia, 13Mesullam van Esra, Joganan van Amarja,
14Jonatan van Malluk, Josef van Sebanja, 15Adna van Garim, Gelkai
van Merajot, 16Sagaria van Iddo, Mesullam van Ginneton, 17Sikri van
Abia, Piltai van Mijamin en Maädja, 18Sammua van Bilga, Jonatan van
Semaja, 19Mattenai van Jojarib, Ussi van Jedaja, 20Kallai van Sallu,
Eber van Amok, 21Gasabja van Gilkija, Netanel van Jedaja. 22Die
familiehoofde van die Leviete is in die tyd van Eljasib, Jojada,
Joganan en Jaddua opgeskryf, die priesters tydens die regering van
Darius die Pers. 23Die Levitiese familiehoofde is opgeskryf in die
Kroniekboeke tot met die tyd van Joganan seun van Eljasib. 24Die
hoofde van die Leviete was Gasabja, Serebja en Jesua seun van
Kadmiël. Regoor hulle was hulle ampsgenote wat die Here moes loof
en dank volgens die voorskrif van Dawid, die man van God. Die
afdelings het regoor mekaar diens gedoen. 25Die ander was Mattanja,
Bakbukja, Obadja en Mesullam. Talmon en Akkub was poortwagte wat
diens gedoen het by die voorraadkamers in die poorte. 26Hierdie
mense het in die tyd van Jojakim seun van Jesua, seun van Josadak,
en in die tyd van die goewerneur Nehemia en die skrifgeleerde
priester Esra diens gedoen. 27Met die oog op die inwyding van die
muur om Jerusalem is die Leviete oral in hulle woonplekke opgespoor
en na Jerusalem toe gebring. Hulle moes die inwyding feestelik vier
met lofliedere en met die musiek van simbale, harpe en liere. 28Die
sangers is bymekaargebring uit die omgewing van Jerusalem, uit die
Netofanedersettings, 29uit Bet-Gilgal en uit die boerderygebiede van
Geba en Bet-Asmawet. Die sangers se nedersettings was almal om
Jerusalem gebou. 30Die priesters en die Leviete het eers hulleself
gereinig en daarna die volk, die poorte en die muur. 31Ek het die leiers
van Juda op die muur laat klim en toe twee groot kore saamgestel. Die

een het ek suid op die muur langs laat gaan tot by die Vullispoort.
32Agter hulle het Hosaja en die helfte van die gesagvoerders van Juda
geloop, 33en verder Asarja, Esra, Mesullam, 34Juda en Benjamin,
Semaja en Jeremia, 35'n aantal priesters met trompette, Sagaria seun
van Jonatan, seun van Semaja, seun van Mattanja, seun van Miga,
seun van Sakkur, seun van Asaf, 36en sy ampsgenote Semaja, Asarel,
Milalai, Gilalai, Maäi, Netanel, Juda en Ganani met die
musiekinstrumente van Dawid, die man van God. Esra die
skrifgeleerde was voor hulle. 37By die Fonteinpoort is hulle reguit op
met die trappe na die Dawidstad toe, met die skuinste teen die muur
bokant die paleis van Dawid langs tot by die Waterpoort aan die
oostekant. 38Die ander koor het noord geloop. Ek en die ander helfte
van die mense het gevolg al met die muur langs oor die
Bakoondtoring tot by die Breë Muur, 39oor die Efraimspoort, die Ou
Poort, die Vispoort, die Gananeltoring, die Toring van die Honderd tot
by die Skaappoort. By die Wagpoort het hulle gaan staan. 40Die twee
kore het daarna in die tempel plek ingeneem, ek ook, en die helfte van
die ampsdraers saam met my. 41Die priesters Eljakim, Maäseja,
Mijamin, Miga, Eljoënai, Sagaria en Gananja het die trompette
geblaas, 42en ook Maäseja, Semaja, Eleasar, Ussi, Joganan, Malkija,
Elam en Eser. Die kore het gesing onder leiding van Jisragja. 43Daar is
daardie dag baie offers gebring. Die mense was bly God het hulle
groot blydskap gegee. Ook die vrouens en kinders was bly. Jy kon die
blydskap van Jerusalem ver hoor. 44Daardie dag is daar ook manne
aangestel oor die voorraadkamers vir die offergawes, die eerstelinge
en die tiendes, sodat daarin die deel opgeberg kon word wat volgens
wet die priesters en die Leviete uit die boerderygebiede van die stede
toekom. Die priesters en die Leviete wat diens gedoen het, het
voordeel getrek uit die blydskap van Juda. 45Die priesters en die
Leviete het die diensbeurte ter verering van hulle God en die
diensbeurte om die reiniging te doen, waargeneem. Die werk van die
sangers en die poortwagte is gereël volgens die voorskrif van Dawid
en sy seun Salomo. 46Daar was reeds in die ou tyd, in die tyd van
Dawid en Asaf, leiers van die sangers met die oog op die lof- en
dankliedere ter ere van God. 47In die tyd van Serubbabel en Nehemia
het die hele Israel vir die sangers en die poortwagte se onderhoud
gesorg soos dit elke dag nodig was. Hulle het ook die offergawes vir
die Leviete opsy gesit en die Leviete het dan weer dié van die priesters
opsy gesit.

NEHEMÍA 13

1Daardie dag is daar ten aanhore van die volk voorgelees uit die boek
van Moses, en daar is geskryf gevind dat 'n Ammoniet of Moabiet
nooit in die gemeente van God mag kom nie. 2Dit was omdat hulle nie
brood en water aan die Israeliete wou gee nie en vir Bileam gehuur
het om 'n vloek oor Israel uit te spreek. Ons God het die vloek in seën
laat verander. 3Toe die volk dié wet hoor, het hulle almal wat van
gemengde herkoms was, van Israel afgeskei. 4Tevore het die priester
Eljasib, wat in beheer was van die opslagplek by die huis van ons God
en familie van Tobija was, 5vir Tobija 'n groot kamer ingerig wat
tevore gebruik was vir die graanoffer, die wierook, die
offergereedskap, die tiendes van koring, wyn en olie, die aandeel van
die Leviete, die sangers en die poortwagte, en die offergawe vir die
priesters. 6Ek was nie in Jerusalem toe dit alles gebeur het nie, want in
die twee en dertigste regeringsjaar van koning Artasasta van Babel is
ek terug na die koning toe. Ek kon eers met verloop van tyd van die
koning verlof vra 7en na Jerusalem toe kom. Toe ek uitvind watter
verkeerde ding Eljasib gedoen het deur vir Tobija 'n kamer in die
voorhof van die tempel in te rig, 8was ek baie kwaad. Ek het al Tobija
se huisraad uit die kamer gegooi 9en opdrag gegee dat die kamer
gereinig moet word. Daarna het ek die goed wat in die tempel gebruik
is, en die graanoffer en die wierook daar teruggesit. 10Verder het ek
uitgevind dat die Leviete nie hulle aandeel aan onderhoud ontvang het
nie, en dat hulle en die sangers wat dienswerk moes doen, weg is,
elkeen na sy eie grond toe. 11Ek het die ampsdraers sterk aangespreek
en gesê: Waarom is die tempel verwaarloos? Daarna het ek die Leviete
weer bymekaargemaak en in hulle poste teruggeplaas. 12Die hele Juda
het daarna die tiendes van koring, wyn en olie ingebring na die
voorraadkamers toe. 13Ek het die priester Selemja, die sekretaris Sadok
en die Leviet Pedaja in beheer van die voorraadkamers geplaas, en
hulle is bygestaan deur Ganan seun van Sakkur, seun van Mattanja.
Hulle is as betroubaar beskou, en dit was hulle taak om die uitdeling
aan hulle ampsgenote te doen. 14Onthou tog wat ek gedoen het, my
God! Moet tog nie dat my liefdesdade wat ek vir die huis van my God
en vir sy diens gedoen het, vergeet raak nie. 15Daardie tyd het ek in
Juda gesien dat mense die wynpers op die sabbat trap, en vragte
koring en ook wyn, druiwe, vye en allerhande pakke op donkies laai
en in Jerusalem inbring op die sabbat. Ek het hulle gewaarsku om nie
op dié dag kos te verkoop nie. 16Die Tiriërs wat in Jerusalem gewoon
het, het vis en allerhande koopware ingebring en op die sabbat aan
die Judeërs en in Jerusalem verkoop. 17Ek het die vooraanstaande
burgers van Juda sterk aangespreek en vir hulle gesê: Hoe kan julle so

'n verkeerde ding doen dat julle die sabbat ontheilig? 18Dit is presies
wat julle voorvaders gedoen het, sodat ons God al hierdie onheil oor
ons en oor hierdie stad gebring het! Nou vererger julle die toorn wat
op Israel rus deur die sabbat te ontheilig! 19Ek het toe opdrag gegee
dat die poorte van Jerusalem gesluit moes word sodra dit daar begin
donker word op die aand voor die sabbat en dat die poorte nie
oopgesluit moes word voor ná die sabbat nie. Ek het van my eie
dienaars by die poorte geplaas, sodat daar geen vrag op die sabbat sou
inkom nie. 20Toe het die handelaars en smouse 'n keer of twee net
buite Jerusalem geslaap. 21Ek het hulle gewaarsku en vir hulle gesê:
Waarom slaap julle hier teen die muur? As julle dit weer doen, sal ek
julle straf. Daarna het hulle nie weer op die sabbat gekom nie. 22Ek het
die Leviete opdrag gegee om hulle te reinig en die poorte te kom
bewaak sodat die sabbatdag heilig gehou sou word. Onthou tog ook
dit, my God, ontferm U oor my in u groot liefde! 23Daardie tyd het ek
ook nog Judeërs gesien wat getroud was met vrouens uit Asdod en
met Ammonitiese en Moabitiese vrouens. 24Van hulle kinders het die
helfte Asdods gepraat of die taal van 'n ander volk. Judees kon hulle
nie praat nie. 25Ek het met die mense geraas, hulle vervloek, party van
hulle geslaan, hulle hare uitgetrek en hulle voor God 'n eed laat aflê:
Julle sal julle dogters nie laat trou met die heidene se seuns nie en
hulle dogters nie met julle seuns of met julleself nie. 26Dit was tog
hiermee dat koning Salomo van Israel gesondig het! Onder die groot
nasies was daar nie 'n koning soos hy nie. Sy God het hom liefgehad
en hom koning laat word oor die hele Israel, maar vreemde vrouens
het ook vir hom laat sondig. 27En nou moet ons hoor dat julle hierdie
groot kwaad begaan het en ontrou aan ons God geword het deur
vreemde vrouens te trou! 28'n Seun van Jojada seun van die
hoëpriester Eljasib was die skoonseun van Sanballat die Goroniet. Ek
het hom van my af weggejaag. 29Onthou hulle, my God; hulle het die
priesterskap en die plegtige onderneming van die priesters en die
Leviete besoedel. 30Ek het hulle gesuiwer van al wat vreemd was en
diensbeurte vir die priesters en Leviete vasgestel, elkeen vir sy werk,
31en ook die heffings van hout op die vasgestelde tye, en die
eerstelinge. Onthou dit tot my voordeel, my God!

ESTER

ESTER 1

1Dit was in die tyd van Ahasveros. Hy het geregeer oor 'n ryk van
honderd sewe en twintig provinsies wat gestrek het van Indië af tot by
Kus. 2In die tyd toe sy troon in die vestingstad Susan was, 3in die derde
jaar van sy regering, het hy 'n onthaal gegee vir al sy hoë amptenare
en ander in sy diens. Die leëroffisiere van Persië en Medië, die
vername mense en die hoë amptenare van die provinsies was
teenwoordig. 4By dié geleentheid het die koning al die rykdom
waarmee sy koninkryk kon spog, al die prag en praal daarvan,
honderd en tagtig dae lank vertoon. 5Daarna het die koning almal in
die stad Susan, groot en klein, 'n week lank in die paleistuin onthaal.
6Daar het wit en bloedrooi linnedoeke gehang wat met pers linnetoue
vas was aan silwerringe aan marmerpilare. Verder was daar silwer- en
goue rusbanke op 'n plaveisel van vier soorte kosbare klip. 7Wyn is
bedien in goue bekers van verskillende ontwerpe en daar was 'n
oorvloed koninklike wyn soos 'n mens van 'n koning kon verwag. 8Op
bevel van die koning is niemand gedwing om te drink nie. Hy het al sy
paleisbediendes beveel om na elkeen se wens te handel. 9Koningin
Vasti het intussen ook die vrouens onthaal in die paleis van koning
Ahasveros. 10Op die sewende dag, toe die koning baie vrolik was van
die wyn, het hy sewe paleisbeamptes geroep: Mehuman, Bisseta,
Garbona, Bigta, Abagta, Setar en Karkas. 11Hy het hulle beveel om
koningin Vasti, met haar kroon op, na hom toe te laat kom sodat hy
vir al die mense, al die hoë amptenare, kon wys hoe mooi sy is. Sy
was 'n baie mooi vrou. 12Koningin Vasti het egter geweier om te kom
soos die koning haar deur sy paleisbeamptes beveel het. Toe het die
koning baie kwaad geword. Hy was woedend 13en het raad gevra by sy
adviseurs wat geweet het hoe en wanneer om op te tree, want dit was
gebruiklik dat die koning die kenners van wet en reg sou raadpleeg.
14Karsena, Setar, Admata, Tarsis, Meres, Marsena en Memukan was by
die koning. Hulle was die sewe hoofamptenare van Persië en Medië
wat direkte toegang tot die koning gehad het en die hoogste poste in
die koninkryk beklee het. 15Hy vra hulle toe: Wat moet volgens wet
gedoen word met koningin Vasti wat nie gehoorsaam was aan die
bevel van die koning deur sy paleisbeamptes nie? 16Toe sê Memukan
vir die koning en die hoë amptenare: Koningin Vasti het nie net teen
die koning verkeerd opgetree nie, maar ook teen al die hoë amptenare
en al die mense in al die provinsies van die koning. 17Haar optrede sal
bekend word by al die vrouens en sal daartoe lei dat hulle geen ontsag
meer vir hulle mans het nie. Hulle sal sê: Koning Ahasveros het beveel
dat koningin Vasti voor hom moet verskyn, maar sy het nie gekom
nie.' 18Die vooraanstaande vrouens van Persië en Medië wat van die

koningin se optrede gehoor het, sal dit vandag nog aan hulle mans
vertel en hulle met minagting behandel. Dit sal die mans woedend
maak. 19As u dit goedvind, vaardig 'n koninklike bevel uit en laat
geskryf word in die wette van Persië en Medië, wat nie herroep kan
word nie, dat Vasti nie meer voor koning Ahasveros mag verskyn nie
en dat hy haar as koningin vervang met iemand wat haar beter sal
gedra as sy. 20As die bevel wat die koning uitvaardig, bekend word oor
sy uitgestrekte koninkryk sal elke vrou haar man, belangrik of
onbelangrik, met eerbied behandel. 21Die koning en sy hoë amptenare
het hierdie voorstel goedgevind, en die koning het gedoen wat
Memukan gesê het 22en briewe gestuur na al die provinsies, na elke
provinsie in sy eie skrif en na elke volk in sy eie taal. Hierin het
gestaan dat elke man baas moet wees in sy eie huis en moet optree
volgens die gebruik van sy volk.

ESTER 2

1Later, toe die woede van koning Ahasveros bedaar het, het hy nog
altyd aan Vasti gedink en aan wat sy gedoen het en wat oor haar
besluit is. 2Toe sê die amptenare wat in die koning se persoonlike
diens was: Die koning moet vir hom mooi meisies laat soek. 3Hy moet
amptenare aanstel in al die provinsies van sy koninkryk sodat hulle al
die mooi meisies bymekaar kan laat kom in die vestingstad Susan in
die vrouekwartiere onder die sorg van Hegai, die paleisbeampte wat
oor die koning se vrouens toesig hou. Hulle moet
skoonheidsbehandeling ontvang, 4en die meisie van wie die koning die
meeste hou, moet in die plek van Vasti koningin word. Die koning het
dit 'n goeie voorstel gevind en so gemaak. 5In die stad Susan was daar
'n Jood met die naam Mordegai. Hy was uit die stam Benjamin en was
'n seun van Jaïr seun van Simi, seun van Kis. 6Hy was onder die
ballinge wat saam met koning Jojagin van Juda uit Jerusalem
weggevoer is deur koning Nebukadnesar van Babel. 7Mordegai het as
voog opgetree vir Hadassa, dit is Ester, die dogter van sy oom, want sy
was 'n weeskind. Dié meisie was mooi, sy was baie mooi. Ná die dood
van haar pa en ma het Mordegai haar as dogter aangeneem. 8Toe die
besluit en bevel van die koning bekend gemaak is, is 'n groot aantal
meisies in die stad Susan bymekaargebring onder die sorg van Hegai.
Ester is ook na die paleis van die koning toe geneem onder die sorg
van Hegai wat oor die koning se vrouens toesig gehou het. 9Die meisie
was vir hom mooi en hy het van haar gehou. Hy het haar dadelik die
nodige skoonheidsbehandeling gegee en haar die regte dieet laat volg.
Ook het hy die sewe bestes van die paleis se kamerpersoneel tot haar
beskikking gestel en haar en haar kamerpersoneel na die beste deel
van die vrouekwartiere verskuif. 10Ester het nie haar volksverband en
afkoms bekend gemaak nie, want Mordegai het haar belet om dit te
doen. 11Mordegai het elke dag voor die voorhof van die
vrouekwartiere heen en weer geloop om agter te kom hoe dit met
Ester gaan en wat met haar gaan gebeur. 12Die skoonheidsbehandeling
waaraan die meisies hulle volgens die gebruik moes onderwerp, het
twaalf maande lank geduur: behandeling met mirre-olie ses maande,
en met lekkerruik-kruie en ander skoonheidsmiddels ses maande.
Daarna het elke meisie 'n beurt gekry om na koning Ahasveros toe te
gaan. 13Wanneer sy uit die vrouekwartiere na die koning se paleis toe
gaan, kon elke meisie alles saamvat wat sy wou. 14Sy het in die aand in
die paleis ingegaan en in die oggend is sy na die tweede stel
vrouekwartiere toe onder die sorg van Saäsgas, die paleisbeampte wat
oor die koning se byvrouens toesig gehou het. Sy kon nie weer na die
koning toe gaan nie, behalwe as hy baie van haar gehou het en sy

geroep word. 15Ester was die dogter van Abigajil, 'n oom van Mordegai
wat haar as sy dogter aangeneem het. Toe haar beurt kom om na die
koning toe te gaan, het sy niks meer gevra as wat Hegai, die
paleisbeampte wat oor die koning se vrouens toesig gehou het, vir
haar aanbeveel het nie. Sy het 'n goeie indruk gemaak op almal wat
haar gesien het. 16Ester is na koning Ahasveros toe in die paleis
geneem in die tiende maand, die maand Tebet, in die sewende
regeringsjaar van die koning. 17Die koning het meer van Ester gehou as
van enigeen van die ander vrouens en hy was meer in sy skik met haar
as met enige ander jongmeisie. Hy het toe die kroon op haar kop gesit
en haar koningin gemaak in die plek van Vasti. 18Die koning het toe 'n
groot onthaal gegee vir al sy hoë amptenare en almal wat in sy diens
was, 'n onthaal ter ere van Ester. Hy het die verpligtinge van sy
onderdane in al die provinsies verminder en geskenke uitgedeel met
koninklike vrygewigheid. 19In die tyd toe die jongmeisies daar
bymekaar was, het nog iets gebeur: Mordegai het in die poort van die
koning se paleis gesit, 20en Ester het in dié stadium nog nie haar
afkoms en haar volksverband bekend gemaak nie, soos Mordegai haar
beveel het; sy het Mordegai se opdrag uitgevoer soos toe sy nog onder
sy sorg was. 21In dié tyd, terwyl Mordegai in die poort van die paleis
gesit het, het Bigtan en Teres, twee paleisbeamptes van die koning wat
poortwagte was, verbitter geraak en saamgesweer om koning
Ahasveros te vermoor. 22Mordegai het dit te wete gekom en dit aan
koningin Ester meegedeel. Ester het dit toe namens Mordegai aan die
koning vertel. 23Die saak is ondersoek en die berig is waar bevind, en
die twee manne is aan 'n galg opgehang. Hierdie gebeurtenis is in die
annale opgeteken in teenwoordigheid van die koning.

ESTER 3

1'n Tyd daarna het koning Ahasveros vir Haman seun van Hammedata
die Agagiet vereer en hom bevorder. Hy het hom oor al sy ander
amptenare aangestel. 2Op bevel van die koning moes al die dienaars
van die koning wat in die poort van sy paleis was, kniel en aan Haman
eer bewys. Mordegai het egter nie gekniel en aan hom eer bewys nie.
3Die dienaars van die koning wat in die poort van die paleis was, het
vir Mordegai gevra: Waarom oortree jy die bevel van die koning? 4Toe
hulle dit dag vir dag vir hom vra, en hy hom nie aan hulle steur nie,
het hulle dit vir Haman vertel, want hulle wou kyk of Mordegai sou
volhard in sy houding. Hy het hulle naamlik laat verstaan dat hy 'n
Jood is. 5Toe Haman sien dat Mordegai nie kniel en aan hom eer
bewys nie, was hy woedend. 6Hy het ook gehoor wat Mordegai se
volksverband is, en dit was vir hom nie genoeg om vir Mordegai
alleen dood te maak nie: Haman het na 'n manier gesoek om al die
Jode, die volk van Mordegai, in die hele koninkryk van Ahasveros uit
te roei. 7In die eerste maand, die maand Nisan, in die twaalfde
regeringsjaar van koning Ahasveros, is met die Pur, dit is met die lot,
in die teenwoordigheid van Haman beslis om 'n geskikte datum te kry
om die Jode uit te roei. Die lot het geval op die twaalfde maand, die
maand Adar. 8Toe sê Haman vir koning Ahasveros: Daar is 'n volk wat
versprei is oor al die provinsies van u koninkryk en wat hulle self
apart hou van die ander volke. Hulle gebruike verskil van al die ander
nasies s'n en hulle gehoorsaam nie die wette van die koning nie. Dit is
nie in die koning se belang om hulle te laat begaan nie. 9As u dit
goedvind, vaardig 'n proklamasie uit om hulle uit te roei. Ek sal dan
drie honderd twee en veertig ton silwer lewer aan u ontvangers van
inkomste om dit in die skatkis te plaas. 10Toe haal die koning sy
seëlring van sy vinger af en gee dit vir die vyand van die Jode, vir
Haman seun van Hammedata die Agagiet, 11en sê vir hom: Die silwer
kan jy maar hou en met die volk kan jy maak wat jy wil. 12Op die
dertiende van die eerste maand is die koning se skrywers ontbied en
het hulle alles geskryf wat Haman die verteenwoordigers van die
koning, die goewerneurs van elke provinsie en die leiers van elke volk
beveel het: aan elke provinsie in sy eie skrif en aan elke volk in sy eie
taal. Die proklamasie is geskryf in die naam van koning Ahasveros en
verseël met sy ring. 13Briewe is met boodskappers gestuur na al die
provinsies van die koning met die opdrag dat al die Jode voor die voet
uitgeroei moet word, klein en groot, kind en vrou. Dit moes plaasvind
op één bepaalde dag, die dertiende van die twaalfde maand, die
maand Adar. Verder moes daar op hulle besittings beslag gelê word.
14Die proklamasie moes in elke provinsie as wet afgekondig word en

moes aan alle mense bekend wees sodat hulle op dié bepaalde dag
gereed kon wees. 15Die boodskappers het toe haastig vertrek
ooreenkomstig die koninklike bevel. Die proklamasie is uitgevaardig
in die vestingstad Susan. Die koning en Haman het toe gaan sit en
drink, maar die stad self was in beroering.

ESTER 4

1Toe Mordegai hoor wat gebeur het, het hy sy klere geskeur en
rouklere aangetrek en as op sy kop gegooi. Hy het deur die stad
geloop en hard en bitterlik gekerm. 2So het hy tot by die poort van die
paleis gegaan. Niemand kon met rouklere aan by die poort ingaan nie.
3In al die provinsies waar die besluit en die proklamasie van die
koning bekend geword het, was daar groot smart onder die Jode.
Hulle het gevas en gehuil en gekerm, en baie het rouklere aangetrek
en in die as gaan lê. 4Toe koningin Ester se kamerpersoneel en haar
paleisbeamptes haar van Mordegai kom vertel, was sy baie ontsteld.
Sy het vir hom klere gestuur om aan te trek in die plek van sy
rouklere, maar hy wou dit nie vat nie. 5Ester roep toe vir Hatak, een
van die koning se paleisbeamptes wat in haar diens was, en beveel
hom om na Mordegai toe te gaan en uit te vind wat aangaan en
waarom hy so maak. 6Hatak het na Mordegai toe gegaan op die
stadsplein voor die poort van die paleis. 7Mordegai het hom alles
vertel wat gebeur het, selfs van die presiese hoeveelheid silwer wat
Haman onderneem het om aan die skatkis van die koning te lewer as
hy die Jode mag doodmaak. 8Hy het ook vir Hatak 'n afskrif gegee van
die proklamasie wat in Susan uitgevaardig is en waarvolgens die Jode
doodgemaak moes word. Hatak moes dit aan Ester wys, haar alles
vertel en haar versoek om na die koning toe te gaan. Sy moes hom om
genade smeek en vir haar volk intree. 9Hatak is toe terug na Ester toe
en het Mordegai se woorde aan haar oorgedra. 10Sy het toe vir Hatak
beveel om vir Mordegai te sê: 11Al die amptenare van die koning en
die mense in die provinsies van die koning weet dat daar net een wet
is vir enigeen, man of vrou, wat na die koning toe in die binneste
voorhof gaan as hy nie ontbied is nie: hy word sonder meer
doodgemaak. Die enigste uitsondering is dat die koning sy goue septer
na so 'n persoon toe uitsteek; dan bly hy lewe. En dit is nou al dertig
dae dat ek nie na die koning toe ontbied is nie. 12Die boodskap van
Ester is aan Mordegai oorgedra, 13en hy het haar geantwoord: Moenie
dink net jy van al die Jode sal vrykom omdat jy in die koning se paleis
is nie. 14As jy nóú swyg en daar kom van 'n ander kant af uitkoms en
redding vir die Jode, sal jy en jou familie omkom. Wie weet, miskien
is dit juis met die oog op 'n tyd soos hierdie dat jy koningin geword
het! 15Ester het toe vir Mordegai laat weet: 16Gaan maak al die Jode
wat in Susan is, bymekaar en vas ter wille van my. Julle moet drie
dae, dag en nag, niks eet en drink nie. Ek en my kamerpersoneel sal
ook vas. Daarna sal ek na die koning toe gaan, al is dit teen die wet.
As ek moet omkom, moet ek maar omkom. 17Mordegai is toe weg en
het alles gedoen wat Ester hom beveel het.

ESTER 5

1Op die derde dag het Ester haar koninklike klere aangetrek en in die
binneste voorhof van die paleis gaan staan, regoor die ontvangsaal
van die koning. Die koning was op die troon in die ontvangsaal regoor
die ingang. 2Toe hy koningin Ester in die voorhof sien staan, het sy
hom so bekoor dat hy die goue septer wat in sy hand was, na haar toe
uitgesteek het. Ester het nader gekom en die punt van die septer
aangeraak. 3Die koning sê toe vir haar: Wat kan ek vir jou doen,
koningin Ester? Wat is jou versoek? Al is dit ook die helfte van my
koninkryk, dit sal vir jou gegee word. 4Toe sê Ester: As u dit goedvind,
kom dan vandag saam met Haman na 'n maaltyd toe wat ek vir u
voorberei het. 5Die koning beveel toe: Bring gou vir Haman dat ons
kan doen wat Ester vra. Die koning en Haman is toe na die maaltyd
toe wat Ester voorberei het. 6Terwyl hulle wyn drink, vra die koning
vir Ester: Wat is dit wat jy wil vra? Dit sal vir jou gegee word. Wat is
jou versoek? Al is dit ook die helfte van my koninkryk, dit sal
toegestaan word. 7Ester het geantwoord: My wens en my versoek is
soos volg: 8as die koning my goedgesind is, en as die koning dit
goedvind om aan my wens te voldoen en my versoek toe te staan, kom
dan môre saam met Haman na die maaltyd toe wat ek vir u sal berei.
Dán sal ek my wens aan die koning bekend maak. 9Haman het dié dag
bly en opgeruimd weggegaan, maar toe hy vir Mordegai in die poort
van die paleis sien sit, en Mordegai staan weer nie op om aan hom eer
te bewys nie, was hy woedend vir Mordegai. 10Haman het egter sy
humeur beteuel en huis toe gegaan. Toe het hy sy vriende en sy vrou
Seres laat haal 11en by hulle gespog oor sy groot rykdom en sy baie
seuns, oor al die maniere waarop die koning hom vereer het en oor
hoe die koning hom bevorder het bo al die ander hoë amptenare en
onderdane van die koning. 12Verder het Haman gesê: En dit is nie al
nie, koningin Ester het selfs niemand behalwe vir my saam met die
koning uitgenooi na die maaltyd wat sy voorberei het nie. Ek is ook
vir môre saam met die koning deur haar uitgenooi. 13En tog bevredig
dit alles my nie so lank ek die Jood Mordegai in die poort van die
paleis sien sit nie. 14Toe sê sy vrou Seres en al sy vriende: Laat 'n galg
van drie en twintig meter hoog bou en beveel môre by die koning aan
dat hulle vir Mordegai daaraan moet ophang. Dan kan jy saam met die
koning na die maaltyd toe gaan sonder dat iets jou hinder. Haman het
dit 'n goeie voorstel gevind en hy het die galg laat bou.

ESTER 6

1Daardie nag kon die koning nie slaap nie en het hy opdrag gegee dat
die annale gebring en aan hom voorgelees moet word. 2Daarin is toe
opgeteken gevind dat dit Mordegai was wat vir Bigtan en Teres
ontmasker het, twee paleisbeamptes van die koning wat poortwagte
was en wat saamgesweer het om koning Ahasveros te vermoor. 3Toe
vra die koning: Watter eerbewys en erkenning het Mordegai hiervoor
ontvang? Die kamerpersoneel van die koning het geantwoord: Hy het
niks ontvang nie. 4Toe vra die koning: Wie is in die voorhof? Net toe
kom Haman aan in die buitenste voorhof van die paleis om by die
koning aan te beveel dat Mordegai opgehang moet word aan die galg
wat Haman vir hom opgerig het. 5Die dienaars van die koning sê toe
vir hom: Haman staan in die voorhof. Toe sê die koning: Laat hy
inkom! 6Haman het binnegekom en die koning het hom gevra: Wat
moet gedoen word met iemand aan wie die koning baie graag eer wil
bewys? Haman het gedink: aan wie anders as aan my sou die koning
eer wou bewys? 7Toe antwoord hy die koning: Met die man aan wie
die koning graag eer wil bewys, moet soos volg gehandel word: 8daar
moet 'n koninklike kleed gebring word wat die koning self aangehad
het en 'n perd waarop die koning self gery het, 'n perd met die
koninklike embleem op sy kop. 9Die kleed en die perd moet oorhandig
word aan een van die hoogste amptenare van die koning, en dié moet
die kleed aantrek vir die man aan wie die koning graag eer wil bewys.
Die amptenare moet die man dan op die perd oor die stadsplein laat ry
en voor hom uitroep: So word gemaak met iemand aan wie die koning
graag eer wil bewys! 10Toe sê die koning vir Haman: Vat dadelik die
kleed en die perd en maak soos jy voorgestel het met die Jood
Mordegai wat in die poort van die paleis sit. Jy moet niks nalaat van
wat jy voorgestel het nie. 11Haman het toe die kleed en die perd gevat,
die kleed vir Mordegai aangetrek, hom oor die stadsplein laat ry en
voor hom uitgeroep: So word gemaak met iemand aan wie die koning
graag eer wil bewys! 12Daarna is Mordegai terug na die poort van die
paleis toe, maar Haman is haastig huis toe, ontnugter en skaam. 13Hy
het vir sy vrou Seres en al sy vriende alles vertel wat met hom gebeur
het. Sy raadgewers en sy vrou Seres sê toe: As dit so is dat Mordegai,
voor wie jy hierdie eerste vernedering ondergaan het, tot die Joodse
volk behoort, sal jy nie kan standhou voor hom nie. Voor hom sal jy
heeltemal ondergaan. 14Terwyl hulle nog met hom praat, kom die
paleisbeamptes van die koning en neem vir Haman vinnig na die
onthaal toe wat Ester voorberei het.

ESTER 7

1Die koning en Haman het by koningin Ester gekom om saam met
haar te eet. 2Terwyl hulle by hierdie tweede geleentheid besig was om
wyn te drink, vra die koning weer vir Ester: Wat is dit wat jy wil vra?
Dit sal vir jou gegee word. Wat is jou versoek? Al is dit ook die helfte
van die koninkryk, dit sal toegestaan word. 3Koningin Ester antwoord
toe: As die koning my goedgesind is, en die koning dit goedvind, laat
my en my volk toe om te bly lewe. Dit is my wens en my versoek. 4Ek
vra dit, want ons, ek en my volk, is verkoop om voor die voet
uitgeroei te word. Was ons maar net as slawe en slavinne verkoop, sou
ek stilgebly het, want dan sou die ramp nie soveel skade aan die
koning se belange veroorsaak het nie. 5Toe vra koning Ahasveros vir
koningin Ester: Wie is dit wat so iets beplan, en waar is hy? 6en Ester
antwoord: Die teëstander en vyand is hierdie lae mens, hierdie
Haman. Haman het groot geskrik daar in teenwoordigheid van die
koning en koningin. 7Die koning het woedend van die ete af opgestaan
en na die tuin van die paleis toe gegaan. Haman het egter bly staan
om by koningin Ester om sy lewe te smeek, want hy het gesien dat die
koning klaar oor sy ondergang besluit het. 8Net toe Haman neerval op
die rusbank waarop Ester sit, kom die koning uit die tuin van die
paleis terug in die saal waar die maaltyd gegee is. Toe sê die koning:
Wil jy nou ook nog die koningin hier by my in die paleis aanrand?
Skaars het die koning dit gesê, of sy dienaars het vir Haman kom
blinddoek. 9Garbona, een van die koning se paleisbeamptes, sê toe:
Daar is mos reeds by Haman se huis 'n galg van drie en twintig meter
hoog wat hy laat oprig het vir Mordegai wat destyds in belang van die
koning gepraat het. Toe sê die koning: Hang hom daaraan op! 10Hulle
het Haman toe opgehang aan die galg wat hy vir Mordegai laat bou
het. Daarna het die woede van die koning bedaar.

ESTER 8

1Dieselfde dag het koning Ahasveros die eiendom van Haman, die
vyand van die Jode, vir koningin Ester gegee. Ester het aan die koning
vertel hoe Mordegai aan haar verwant is, en hy het toe voor die
koning verskyn. 2Die koning het sy seëlring afgehaal wat hy by Haman
teruggevat het, en dit aan Mordegai gegee. Ester het toe vir Mordegai
oor die eiendom van Haman aangestel. 3Ester het weer met die koning
gepraat. Sy het voor hom gekniel, gehuil en hom om genade gesmeek.
Sy het hom gevra om die bose plan wat Haman die Agagiet teen die
Jode beraam het, ongedaan te maak. 4Die koning het die goue septer
na Ester toe uitgesteek, en sy het voor hom gaan staan 5en gesê: As die
koning dit goedvind, as u my goedgesind is, en as dit vir u reg lyk en
u van my hou, laat skryf dan ander briewe om die briewe met die plan
van Haman seun van Hammedata die Agagiet te herroep. Hy het
daarin geskrywe dat die Jode in al die provinsies van u ryk uitgeroei
moet word. 6Hoe sou ek kon toekyk as my volk deur so 'n ramp getref
word? Hoe sou ek kon toekyk as my familie uitgeroei word? 7Koning
Ahasveros het toe vir koningin Ester en vir die Jood Mordegai gesê:
Kyk, ek het Haman se eiendom vir Ester gegee en hom laat ophang
aan die galg omdat hy die Jode wou uitroei. 8Skryf julle dan nou maar
wat julle goeddink aan die Jode. Skryf dit in my naam en verseël dit
met my seëlring. 'n Proklamasie wat in die naam van die koning
geskryf is en met sy seëlring verseël is, kan egter nie herroep word
nie. 9Toe is die skrywers van die koning dadelik ontbied. Dit was op
die drie en twintigste van die derde maand, die maand Siwan. Hulle
het alles neergeskryf wat Mordegai die Jode, die verteenwoordigers
van die koning, die goewerneurs en die leiers in die honderd sewe en
twintig provinsies van Indië af tot by Kus wou beveel. Hulle het aan
elke provinsie in sy eie skrif geskryf en aan elke volk in sy eie taal.
Ook aan die Jode het hulle in hulle eie skrif en taal geskryf.
10Mordegai het geskryf in die naam van koning Ahasveros en die
briewe verseël met die seëlring van die koning. Die briewe is
uitgestuur met boodskappers op resiesperde uit die koninklike stalle.
11Die briewe het gelui dat die koning aan die Jode in alle stede die reg
gee om bymekaar te kom en hulle te verdedig. Hulle kon enige
gewapende mag van enige volk of provinsie deur wie hulle bedreig
word, voor die voet uitroei, ook kinders en vrouens, en op almal se
besittings beslag lê. 12Dit alles kon hulle doen in al die provinsies van
koning Ahasveros op één bepaalde dag, die dertiende van die twaalfde
maand, die maand Adar. 13Die proklamasie moes in elke provinsie as
wet afgekondig word en moes aan alle mense bekend wees, sodat die
Jode op dié bepaalde dag gereed kon wees om hulle op hulle vyande

te wreek. 14Die boodskappers op die perde uit die koninklike stalle het
toe baie haastig vertrek ooreenkomstig die koninklike bevel. Die
proklamasie is uitgevaardig in die vestingstad Susan. 15Mordegai het
van die koning af weggegaan in 'n koninklike kleed van blou en wit
linne, met 'n groot goue kroon op, en 'n mantel van fyn linne en pers
stof aan. Die stad Susan het gejubel en gejuig. 16Vir die Jode was daar
weer lig en vreugde en blydskap en 'n gevoel van eiewaarde. 17In elke
provinsie en in elke stad, orals waar die besluit en proklamasie van
die koning bekend geword het, was daar vreugde en blydskap onder
die Jode. Hulle het maaltye gehou en feesgevier. Ook het baie mense
uit die ander volksgroepe Jode geword omdat hulle skrikbevange was
vir die Jode.

ESTER 9

1Die dertiende van die twaalfde maand, die maand Adar, het
aangebreek. Dit was die dag waarop die besluit en proklamasie van
die koning moes uitgevoer word, die dag waarop die vyande van die
Jode gehoop het om hulle te oorweldig. Die omgekeerde het egter
gebeur: die Jode het hulle vyande oorweldig. 2Die Jode het
bymekaargekom in hulle stede in al die provinsies van koning
Ahasveros om hulle te verdedig teen almal wat hulle ondergang soek.
Niemand kon voor hulle standhou nie, al die volke was skrikbevange
vir hulle. 3Al die leiers in die provinsies, die verteenwoordigers van die
koning, die goewerneurs en die ander in diens van die koning het die
Jode gesteun omdat hulle bang was vir Mordegai, 4want hy het 'n hoë
posisie aan die hof beklee. Dit het deur al die provinsies bekend
geword dat hierdie Mordegai al hoe meer mag gekry het. 5Die Jode het
onder al hulle vyande 'n groot slagting met die swaard aangerig, hulle
het hulle doodgemaak en uitgeroei. Hulle het met almal wat vir hulle
haat, gemaak wat hulle wou. 6In die vestingstad Susan het die Jode vyf
honderd man doodgemaak. 7Hulle het ook vir Parsandata, Dalfon,
Aspata, 8Porata, Adalja, Aridata, 9Parmasta, Arisai, Aridai en Wajesata,
10die tien seuns van Haman, seun van Hammedata en vyand van die
Jode, doodgemaak. Op hulle besittings het hulle egter nie beslag gelê
nie. 11Dieselfde dag nog het die koning berig gekry van die getal
mense wat in die stad Susan doodgemaak is. 12Hy sê toe vir koningin
Ester: In die stad Susan het die Jode vyf honderd man doodgemaak, en
ook die tien seuns van Haman. Wat sou hulle nog in die ander
provinsies van my ryk gedoen het! Is daar iets wat jy nog wil vra? Dit
sal aan jou gegee word. Het jy 'n verdere versoek? Dit sal uitgevoer
word. 13Ester sê toe: As die koning dit goedvind, laat die Jode in Susan
toe om ook môre te doen wat hulle vandag kon doen. En laat die lyke
van die tien seuns van Haman aan die galg ophang. 14Die koning het
bevel gegee dat dit gedoen moet word, en so 'n proklamasie is in
Susan uitgevaardig. Ook is die lyke van die tien seuns van Haman
opgehang. 15Die Jode in Susan het toe ook op die veertiende van die
maand Adar bymekaargekom. Hulle het in Susan nog drie honderd
man doodgemaak, maar nie op hulle besittings beslag gelê nie. 16Die
Jode in die ander provinsies van die ryk het intussen bymekaargekom
en hulle verdedig. Hulle het die bedreiging deur hulle vyande
afgeweer en van hulle haters vyf en sewentig duisend man
doodgemaak, maar nie op hulle besittings beslag gelê nie. 17Dit het
gebeur op die dertiende van die maand Adar. Op die veertiende van
die maand het hulle gerus en dit 'n dag van feesviering en vreugde
gemaak. 18Die Jode in Susan het egter op die dertiende én op die

veertiende van die maand bymekaargekom. Hulle het eers op die
vyftiende van die maand gerus en dit 'n dag van feesviering en
vreugde gemaak. 19Daarom maak die Jode op die platteland en dié wat
in die klein dorpies woon, die veertiende van die maand Adar 'n dag
van vreugde en feesviering, 'n feesdag waarop hulle aan mekaar
eetgoed stuur. 20Mordegai het hierdie gebeure laat neerskryf en briewe
gestuur aan al die Jode in al die provinsies van koning Ahasveros,
naby en ver, 21en die Jode gelas om voortaan elke jaar die veertiende
en die vyftiende van die maand Adar te vier 22as dae waarop die Jode
die bedreiging deur hulle vyande afgeweer het. Dit is die maand
waarin hulle angs in blydskap verander het en hulle rou in
feestelikheid. Hulle moes dit dae van feesviering en vreugde maak en
aan mekaar eetgoed en aan die armes geskenke stuur. 23So het die
Jode na aanleiding van Mordegai se brief aan hulle die gebruik
waarmee hulle begin het, as 'n vaste gebruik aanvaar. 24Haman seun
van Hammedata die Agagiet en vyand van al die Jode, het naamlik
planne gemaak om die Jode uit te roei, en hy het met die Pur, dit is
met die lot, beslis om 'n geskikte dag te kry waarop hy verskrikking
oor hulle sou bring en hulle sou uitroei. 25Toe dit egter aan die koning
bekend word, het hy skriftelik opdrag gegee dat Haman self die
slagoffer moet word van die bose plan wat hy teen die Jode beraam
het. Hy en sy seuns is aan die galg opgehang. 26Dit is waarom hierdie
feesdae Purim genoem word, na die woord Pur. Na aanleiding van
alles wat in daardie brief van Mordegai geskryf is en wat hulle self van
die gebeure gesien en belewe het, 27het die Jode dit op hulle geneem
en hulle en hulle nakomelinge en almal wat by hulle sou aansluit,
onherroeplik verbind om voortaan elke jaar hierdie twee dae te vier.
Dit moes telkens op die voorgeskrewe wyse en op die voorgeskrewe
tyd plaasvind. 28Hierdie dae moes herdenk en gevier word in elke
geslag en in elke familie, in elke provinsie en in elke stad. Hierdie dae
van die Purim mag nie afgeskaf word onder die Jode nie en hulle
nakomelinge mag nooit daarvan vergeet nie. 29Koningin Ester, dogter
van Abigajil, en die Jood Mordegai het met hulle volle gesag in 'n
tweede brief die reëlings oor die Purim bevestig. 30Mordegai het
briewe gestuur aan al die Jode in die honderd sewe en twintig
provinsies van koning Ahasveros, hulle voorspoed toegewens en hulle
van sy goeie trou verseker. 31Hy het hulle gelas om hierdie dae van die
Purim op die vasgestelde tyd te hou, soos hy, die Jood Mordegai, en
koningin Ester dit vir hulle bepaal het, en soos hulle hulleself en hulle
nakomelinge daartoe verbind het. Daar was ook voorskrifte oor hoe
hulle moes vas en na God om hulp moes roep. 32Dit was op Ester se
bevel dat die voorskrifte vir hierdie Purimdae vasgestel is. Dit is toe in
'n boek neergeskryf.

ESTER 10

1Koning Ahasveros het die vasteland sowel as die eilande dwangarbeid
laat doen. 2Al die groot en magtige dinge wat hy gedoen het en die
volle verhaal oor die hoë pos waarin hy vir Mordegai bevorder het, is
opgeteken in die annale van die konings van Medië en Persië. 3Die
Jood Mordegai was tweede in bevel onder koning Ahasveros. Hy was
hoog in aansien by die Jode en gewild by al sy volksgenote. Hy het
hom vir die welvaart van sy mense beywer en die veiligheid van al
hulle nakomelinge verseker.

JOB

JOB 1 JOB 2 JOB 3

JOB 4 JOB 5 JOB 6

JOB 7 JOB 8 JOB 9

JOB 10 JOB 11 JOB 12

JOB 13 JOB 14 JOB 15

JOB 16 JOB 17 JOB 18

JOB 19 JOB 20 JOB 21

JOB 22 JOB 23 JOB 24

JOB 25 JOB 26 JOB 27

JOB 28 JOB 29 JOB 30

JOB 31 JOB 32 JOB 33

JOB 34 JOB 35 JOB 36

JOB 37 JOB 38 JOB 39

JOB 40 JOB 41 JOB 42

JOB 1

1In die land Us was daar 'n man met die naam Job. Hy was vroom en
opreg en het God gedien en die kwaad vermy. 2Hy het sewe seuns en
drie dogters gehad 3en was ook die eienaar van sewe duisend stuks
kleinvee, drie duisend kamele, vyf honderd paar trekosse, vyf honderd
donkies en baie slawe. Onder die mense in die ooste was hy die
belangrikste man. 4Sy seuns het om die beurt partytjies gehou in
mekaar se huise. By sulke geleenthede het hulle dan hulle drie susters
genooi om saam met hulle fees te vier. 5Ná so 'n reeks partytjies het
Job dan sy seuns en dogters beveel om hulle vir die bring van offers te
reinig, en vroeg die môre het hy vir hulle almal 'n brandoffer gebring,
want, het Job gesê: miskien het my kinders gesondig en God in hulle
gedagtes gevloek. Job het dit elke keer gedoen. 6Op 'n dag het die
hemelwesens voor die Here kom staan, en die Satan was ook onder
hulle. 7Toe vra die Here vir hom: Waar kom jy vandaan? En die Satan
antwoord die Here: Ek het die wêreld deurkruis. 8Die Here vra toe vir
die Satan: En my dienaar Job, het jy hom raakgesien? Sy gelyke kry jy
nie op aarde nie: hy is vroom en opreg, hy dien My en vermy die
kwaad. 9Toe antwoord die Satan die Here: Dit is nie sonder rede dat
Job U dien nie! 10U beskerm hom dan, en sy huis en al sy goed. U
maak alles wat hy doen, voorspoedig. Selfs sy vee teel vinnig aan.
11Maar raak nou net aan sy besittings en kyk of hy U nie in u gesig
vervloek nie. 12Toe sê die Here vir die Satan: Alles wat hy het, gee Ek
in jou mag oor. Net aan hom self mag jy nie raak nie. Die Satan het
daarna van die Here af weggegaan. 13En eendag, toe Job se seuns en
dogters besig was om te eet en wyn te drink in hulle oudste broer se
huis, 14kom 'n boodskapper by Job met die nuus: Die osse was aan die
ploeg, en die donkies het langsaan gewei. 15Toe oorval mense uit
Skeba ons en hulle roof alles en maak die slawe dood. Net ek het
weggekom om dit vir u te vertel. 16Hy was nog aan die praat, toe kom
daar nog een met die nuus: Weerlig het die kleinvee en hulle wagters
doodgeslaan en verbrand. Net ek het weggekom om dit vir u te vertel.
17Hy was nog aan die praat, toe kom daar nog een met die nuus: Drie
groepe Galdeërs het die kamele geroof en is daarmee weg nadat hulle
die slawe doodgemaak het. Net ek het weggekom om dit vir u te
vertel. 18Hy was nog aan die praat, toe kom daar nog een met die
nuus: U seuns en dogters was besig om te eet en wyn te drink in die
huis van hulle oudste broer. 19Meteens het daar 'n sterk wind van die
woestyn se kant af opgekom en die huis van al vier kante af op u
kinders omgewaai. Almal is dood. Net ek het weggekom om dit vir u
te vertel. 20Toe het Job opgestaan en sy klere geskeur. Hy het ook sy
hare afgeskeer. Daarna het hy op die grond gaan lê en gesê: 21Sonder

iets het ek in die wêreld gekom en sonder iets gaan ek daaruit. Die Here het gegee en die Here het geneem. Prys die Naam van die Here.
22Onder alles het Job nie gesondig of God iets verwyt nie.

JOB 2

1Toe die hemelwesens weer op 'n dag voor die Here kom staan, het die
Satan ook tussen hulle voor die Here kom staan. 2Toe vra die Here vir
hom: Waar kom jy vandaan? En die Satan antwoord die Here: Ek het
die wêreld deurkruis. 3Die Here vra toe vir die Satan: En my dienaar
Job, het jy hom nou gesien? Sy gelyke kry jy nie op aarde nie: hy is
vroom en opreg, hy dien My en vermy die kwaad. Hy het vroom
gebly, al het jy My daartoe gebring om hom sonder rede te ruïneer.
4Die Satan sê toe vir die Here: Dit bewys nog niks. 'n Man sal mos alles
gee wat hy het, as hy net kan bly lewe. 5Maar raak nou net aan sy
liggaam en kyk of hy U dan nie in u gesig vervloek nie. 6Toe sê die
Here vir die Satan: Goed, hy is in jou mag. Net sy lewe mag jy nie
neem nie. 7Die Satan het van die Here af weggegaan en vir Job met
pynlike swere getref, van sy kop tot sy tone. 8Job het op 'n ashoop
gaan sit en hy het 'n potskerf gevat en hom daarmee gekrap. 9En sy
vrou het vir hom gesê: Bly jy nog steeds vroom? Vervloek God en
sterf! 10Toe sê hy vir haar: Jy praat nou soos 'n vroumens sonder
verstand. As ons die goeie van God aanvaar, moet ons nie ook die
slegte aanvaar nie? Onder alles het Job met geen woord gesondig nie.
11Drie van Job se vriende het verneem van al die rampe wat hom
oorgekom het. Hulle het elkeen van sy eie plek af gekom, Elifas uit
Teman, Bildad uit Suag en Sofar uit Naäma. Hulle het afgespreek om
deelneming met hom te betuig en hom te troos. 12Toe hulle hom op 'n
afstand sien, het hulle hom eers nie herken nie. Daarna het hulle
hardop begin huil, hulle klere geskeur en stof in die lug en op hulle
koppe gegooi. 13Sewe dae en sewe nagte lank het hulle op die grond
by hom gesit sonder om 'n woord met hom te praat, want hulle het
gesien dat sy smart baie groot is.

JOB 3

1Toe het Job begin praat en sy geboortedag vervloek. 2Hy het gesê:
3Die dag waarop ek gebore is, moes nooit aangebreek het nie, die nag
toe gesê is 'n seuntjie het in die wêreld gekom. 4Daardie dag moes net
donkerte gewees het; God daarbo moes dit nie eens raakgesien het nie;
geen lig moes dié dag deurgebreek het nie. 5Donkerte en duisternis
moes dit opgeëis het, wolke moes daaroor toegetrek het,
sonsverduistering moes dit oorval het. 6Die donkerte moes daardie nag
ingesluk het, dit moes nooit ingereken gewees het by die dae van die
jaar nie, dit moes nooit bygevoeg gewees het by die berekening van
die maande nie. 7Ja, daardie nag moes niemand gebore gewees het
nie, daar moes geen blydskap gewees het nie. 8Wie dae vervloek, moes
ook dié dag vervloek het, hulle moes die Leviatan aangehits het om dit
te vernietig. 9Die môrester moes verduister gewees het, hy moes
tevergeefs gewag het op die lig en nooit die dag sien breek het nie,
10want hy het nie gekeer dat ek gebore word nie, my hierdie smart nie
gespaar nie. 11Waarom het ek nie by my geboorte gesterf nie, net toe
ek gebore is, my laaste asem uitgeblaas nie? 12Waarom was daar knieë
om my op neer te sit, borste om my te voed? 13Anders kon ek nou stil
in die graf gelê het, rustig in die dood geslaap het 14saam met konings
en hulle raadgewers wat puinhope herbou het, 15of saam met vorste
wat goud besit het, wat hulle huise vol silwer gemaak het. 16Waarom
was ek nie maar 'n misgeboorte wat sonder meer begrawe is nie, 'n
doodgebore kind wat nooit die daglig gesien het nie? 17Dan sou ek
daar gewees het waar die goddeloses nie meer kwaad stook nie, waar
dié wat gedaan is, rus vind, 18waar die gevangenes saam rus geniet en
nie meer die stem van die slawedrywer hoor nie; 19daar waar klein en
groot saam is, waar die slaaf vry is van sy eienaar. 20Waarom moes
God dan die lewenslig gee aan 'n man wat net swaar kry, waarom
moes Hy lewe gee aan 'n man wat so bitter ly, 21aan iemand wat
tevergeefs hunker na die dood, wat daarna soek soos na 'n verborge
skat, 22wat maar te bly sou wees om in 'n graf te kom en daaroor sou
jubel? 23Waarom die lewenslig gee aan 'n man wat vir hom geen pad
vorentoe sien nie, 'n man vir wie God van alles afgesny het? 24Ek kan
nie eet van die pyn nie, ek kan nie ophou kreun nie. 25Wat ek gevrees
het, het oor my gekom; waarvoor ek bang was, het my getref. 26Ek het
geen rus en geen vrede nie, geen verposing nie, net angs.

JOB 4

1Toe sê Elifas die Temaniet: 2Sal dit jou vermoei as iemand met jou
redeneer? Ek kan nie stilbly nie. 3Jy het self baie mense reggehelp en
dié wat moed verloor het, het jy weer moed ingepraat. 4Jou woorde
het dié wat struikel, opgebeur, dié wat wou val, het jy weer opgehelp.
5Nou het die ramp jou getref, en jy is platgeslaan; dit het jou
oorgekom, en jy is verslae. 6Beteken dit dan vir jou niks dat jy God
gedien het nie, gee jou vrome lewe jou geen hoop nie? 7Dink daaroor
na: het iemand ooit onskuldig te gronde gegaan? Waar is regverdiges
ooit uitgewis? 8Ek het ondervind: dié wat onreg plant en moeilikheid
saai, oes dit ook. 9Deur die toorn van God gaan hulle te gronde, deur
sy woede gaan hulle tot niet. 10Hulle is soos leeus, maar hoe 'n leeu
ook al brul of grom, as sy tande uitgebreek word, 11gaan selfs die
sterkste leeu dood van die honger en kom sy kleintjies om. 12'n Woord
het geheimsinnig by my gekom, my oor het die fluistering daarvan
opgevang. 13In die tyd wanneer ander diep slaap, is ek ontstel deur 'n
gesig in die nag. 14Vrees en angs het my oorval, my liggaam het
verskriklik gebewe. 15'n Gees het voor my verby gesweef, en my hare
het orent gaan staan. 16Die gees het stil gaan staan. Hoe hy lyk, kon ek
nie sien nie, daar was net 'n gedaante voor my. Dit was stil en toe
hoor ek 'n stem: 17Kan 'n mens ooit onskuldig wees in die oë van God
en sonder blaam voor sy Maker staan? 18In sy hemelse dienaars stel Hy
geen vertroue nie, voor Hom is selfs sy engele vol gebreke, 19hoeveel
te meer hulle wat in huise van klei woon, mense wat uit stof opgebou
is, mense wat soos 'n mot pap gedruk kan word. 20Tussen oggend en
aand word hulle vernietig, hulle verdwyn vir altyd en word vergeet,
21hulle gaan tot niet, hulle sterf sonder dat hulle wysheid verwerf het.'

JOB 5

1Roep maar! Niemand sal jou antwoord nie. Is daar selfs 'n engel na
wie jy jou sou kon wend om hulp? 2Verbitterdheid maak 'n dwaas
dood, onbeheerstheid vernietig 'n onverstandige. 3Ek het gesien dat 'n
dwaas wortel skiet, maar skielik tref 'n ramp sy huis 4en daar is geen
hulp vir sy kinders nie; hulle word veronreg in die hof en niemand
behartig hulle saak nie. 5Wat 'n dwaas geoes het, word deur honger
mense opgeëet; hulle haal dit uit selfs waar dit tussen die dorings
weggepak is. Dié wat niks het nie, gryp gretig na sy besittings.
6Ellende kom nie sommerso uit die grond uit op nie, swaarkry skiet
nie sommer uit die aarde uit op nie. 7Die mens is vir swaarkry gebore,
en sy lewe is kortstondig soos 'n vonk wat opskiet. 8As ek jý was, sou
ek my tot God wend en my saak aan Hom voorlê. 9Wat God doen, is
groot en ondeurgrondelik, wonder op wonder. 10Dit is Hy wat reën op
die aarde gee, wat water oor die veld uitgiet. 11Dit is Hy wat die
vertraptes weer optel, wat uitkoms gee aan dié wat ly. 12Dit is Hy wat
die planne van slinkse mense verydel sodat hulle niks blywends tot
stand bring nie. 13Hy vang die slimmes met hulle eie slinkse planne;
wat geslepe mense besluit, maak Hy gou tot niet. 14Helder oordag
oorval die donkerte hulle, in die middel van die dag tas hulle rond
asof dit nag is. 15Dit is God wat die arm mens red van hulle vals
beskuldigings en uit die mag van die sterkes. 16So is daar hoop vir die
behoeftige en kom die onreg tot 'n einde. 17Dit gaan goed met die
mens wat deur God tereggewys word. Jy moet nie die bestraffing van
die Almagtige verontagsaam nie. 18Dit is Hy wat wonde toedien, maar
Hy verbind hulle weer, wat seer slaan, maar Hy maak weer met sy eie
hand gesond. 19Al tref 'n ramp jou ses of sewe keer, Hy sal jou red,
selfs 'n hoeveelste keer sal dit jou geen kwaad aandoen nie. 20In
hongersnood sal Hy jou red van die dood, in oorlog sal Hy jou red van
die swaard. 21Jy sal beskerm word teen venynige tonge; en as daar
rampe kom, hoef jy nie bang te wees nie. 22Onder rampe en in
hongersnood sal jy opgewek bly, en vir die wilde diere hoef jy nie
bang te wees nie. 23Van die klippe in die veld sal jy geen las hê nie, en
met die wilde diere sal jy in vrede leef. 24Jy sal ondervind dat jou
woonplek veilig is, en jy sal jou weiveld besoek en niks mis nie. 25Jy
sal 'n groot nageslag hê, jou nakomelinge sal so veel wees soos die
gras in die veld. 26Jy sal op rype ouderdom die graf ingaan soos 'n gerf
wat op sy tyd na die dorsvloer toe gebring word. 27Kyk, dit het ons
ontdek, so is dit, luister daarna en neem dit ter harte.

JOB 6

1Toe het Job weer gepraat: 2As my bittere ellende maar geweeg kon
word, as die ongeluk wat my getref het, op 'n skaal gesit kon word,
3sou dit swaarder weeg as die sand van die see. Daarom het ek nie
gedink wat ek sê nie. 4Die pyle van die Almagtige deurboor my, ek
word geleidelik deur hulle vergiftig. Verskrikkinge van God bedreig
my. 5Balk 'n wildedonkie as hy by gras kom? Bulk 'n bees by sy voer?
6Eet 'n mens smaaklose kos, kos sonder sout? Het die wit van 'n eier
enige smaak? 7Ek raak nie aan sulke kos nie, dit maak my siek. 8Ag,
mag my gebed verhoor word, mag God vir my gee wat ek begeer:
9mag Hy dit goeddink om my te vernietig, om my lewe met sy hand af
te kap! 10Dan sou ek nog dié troos hê, die vreugde in die pyn wat Hy
my nie gespaar het nie: dat ek die woorde van die Heilige nie geminag
het nie. 11Het ek nog die krag om dit uit te hou? Kan ek nog geduldig
op my einde wag? 12Is ek dan so sterk soos klip, is ek van brons
gemaak? 13Self is ek tot niks in staat nie. Ek weet nie meer raad nie.
14Wie medelye met 'n vriend beskou as 'n las, het die eerbied vir die
Almagtige verwerp. 15My vriende is so onbetroubaar soos die water
van 'n spruit, soos 'n droë loop waarin vloedwaters afkom, 16vol
modder en hael, met sneeu wat bo-op dryf, 17maar wat na 'n tyd afloop
en verdwyn en wegraak as dit warm word. 18Reisigers draai af na die
spruit toe, maar beland in 'n droë wêreld en kom om. 19Reisigers van
Tema af is op die uitkyk na water, dié wat van Skeba af kom, vestig
hulle hoop daarop, 20maar hulle hoop word beskaam, hulle kom by die
spruit, en daar is niks. 21Só het julle vir my geword. Julle het skaars
my treurige toestand gesien of julle skrik. 22Het ek ooit vir julle gesê:
Gee vir my iets of koop iemand vir my om met julle geld, 23red my van
'n vyand of koop my los uit die mag van verdrukkers'? 24Help my om
te verstaan, dan sal ek stilbly, sê my waar ek verkeerd gedoen het.
25Opregte woorde maak nie seer nie, maar 'n bestraffing deur júlle is
geen bestraffing nie. 26Wil julle my bestraf oor wat ek gesê het, beskou
julle die woorde van 'n wanhopige as blote wind? 27Julle trek lootjies
selfs oor 'n weeskind en verkwansel julle vriend vir wins. 28Maar kyk
nou na my geval, ek sal tog nie in julle gesig vir julle lieg nie. 29Besin
julle, moenie dat daar onreg geskied nie, besin julle, my saak is reg.
30Het ek onreg gepleeg met wat ek gesê het, weet ek nie wat 'n ramp is
nie?

JOB 7

1Is 'n mens se lewe op aarde nie maar harde arbeid nie, en sy dae soos
dié van 'n dagloner nie? 2Sy lewe is soos dié van 'n slaaf wat smag na
koelte, soos dié van 'n dagloner wat verlang na betaaltyd. 3So bring ek
my maande deur met swaarkry, my nagte is net smart. 4As ek gaan
slaap, dink ek: wanneer kan ek opstaan? Maar die nag sleep stadig
verby en ek rol rusteloos rond tot dagbreek toe. 5My liggaam is oortrek
van wurms, vol rowe en stof, my vel is vol barste en dit etter
aanhoudend. 6My dae loop vinnig soos 'n wewerspoel, die draad raak
gou op. 7Dink daaraan, o God, dat my lewe maar net 'n asempie is; ek
sal nooit weer voorspoed beleef nie. 8Die oë wat my nou sien, sal my
nie weer sien nie: U sal nog so na my kyk, dan is ek nie meer daar nie.
9Soos 'n wolk weggaan en verdwyn, so gaan 'n mens dood en kom nie
terug nie, 10hy kom nooit terug na sy huis toe nie, en sy plek is vir
altyd leeg. 11Nee, ek kan nie stilbly nie, in my beproewing wil ek
praat, in my bitter lyding wil ek kla. 12Is ek dan die see dat U my aan
bande wil lê, of 'n seemonster dat U my laat bewaak? 13As ek dink dat
my bed my sal troos of dat ek verligting van die pyn sal kry as ek lê,
14dan verskrik U my in my drome, en oorval U my met nagmerries,
15sodat ek eerder verwurg en dood sou wou wees as om te lewe. 16Ek
wil nie meer nie, ek sal tog nie vir altyd lewe nie; laat my staan; my
lewe is niks meer werd nie. 17Wat is die mens dat U soveel van hom
maak, dat U hom so op die hart dra, 18dat U hom van dag tot dag
toets, hom van oomblik tot oomblik op die proef stel? 19Wil U nie van
my af wegkyk en my 'n oomblikkie laat asem skep nie? 20As ek
gesondig het, wat kan ek teen U uitrig, U wat die mens gedurig oppas?
Waarom het U my u teiken gemaak? Waarom moet ek vir U 'n las
wees? 21Waarom vergewe U dan nie my sonde en vergeet wat ek
verkeerd gedoen het nie? Binnekort sal ek in die graf lê, U sal my
soek, maar ek sal nie meer lewe nie.

JOB 8

1Toe sê Bildad die Suagiet: 2Hoe lank gaan jy nog so praat? Jou
woorde kom soos 'n orkaan. 3Sal God die reg verdraai, sal die
Almagtige verdraai wat reg is? 4As jou kinders teen Hom gesondig het,
het Hy hulle vir hulle oortredings gestraf. 5As jy na die wil van God
vra en die Almagtige om genade smeek, 6as jy vlekkeloos is en reg het,
sal Hy jou weer in sy sorg neem en jou gesond in jou huis terugbring.
7Die vermoë wat jy besit het, sal niks wees teen die rykdom wat jy
later sal besit nie. 8Vra na die bevindings van die voorgeslagte, rig jou
na die insigte van die voorvaders, 9want ons is maar net van gister, ons
weet niks, ons dae is so vlugtig soos 'n skaduwee op die grond. 10Leer
uit wat jou voorgeslag gesê het. Hulle het met insig verklaar: 11Groei
riet waar daar nie 'n moeras is nie, vleigras waar daar nie water is nie?
12Dit spruit wel uit, maar dit is nog nie eers afgesny nie, dan verdroog
dit al vinniger as enige ander soort gras.' 13So gaan dit met hulle wat
vir God vergeet. Daar is geen hoop vir die godlose nie. 14Hy vertrou op
'n dun draadjie, hy maak op 'n spinnerak staat. 15As hy teen sy huis
leun, val dit om, hy gryp daarna, maar dit bly nie staan nie. 16Hy is
soos 'n welige plant in die son: hy rank oral oor die tuin, 17hy vleg sy
wortels om die klippe, en klou vas aan die klipmuur. 18Maar as iemand
hom uitroei, is daar niks van hom oor nie. 19So kom hy tot sy einde en
in sy plek kom daar 'n ander. 20God verwerp nooit die opregte nie en
staan ook nie dié by wat onreg doen nie. 21Hy sal jou weer vreugde
gee, jou van blydskap laat jubel. 22Dié wat jou haat, sal met smaad
bedek word; van die goddeloses bly daar niks oor nie.

JOB 9

1Toe het Job weer gepraat: 2Ek weet dit is soos jy sê: Wie kan sy saak
teen God wen? 3As jy 'n saak teen Hom sou wou voer, sou jy Hom nie
eers op een vraag uit duisend kon antwoord nie. 4Die wysheid en krag
van God is groot: wie kan Hom teëstaan en niks oorkom nie? 5Hy
verskuif berge sonder dat hulle dit self agterkom; in sy toorn maak Hy
hulle tot niet. 6Hy laat die aarde ruk, weg van sy fondamente af, en sy
pilare bewe. 7Hy gee opdrag aan die son en dit kom nie op nie, Hy
verseël die sterre en hulle skyn nie. 8Hy het die hemel soos 'n tent
gespan, Hy alleen, en Hy hou die golwe van die see in bedwang. 9Hy
het die Beer en Orion gemaak, die Sewester en die sterrebeelde in die
suide. 10Wat Hy doen, is groot en ondeurgrondelik, wonder op wonder.
11As Hy by my verbygaan, gewaar ek Hom nie, Hy sweef verby, maar
ek kom dit nie agter nie. 12As Hy op iets beslag wil lê, wie sal Hom
keer? Wie sal vir Hom sê: Wat doen U?' 13God hou sy toorn nie terug
nie: Rahab se helpers lê platgeslaan voor Hom. 14Sou ek kon antwoord
op wat Hy vra? Hoe sou ek my woorde teen Hom kies? 15Al was my
saak reg, sou ek nog nie kon antwoord op wat Hy vra nie, ek sou
Hom, my Regter, net om genade kon smeek. 16As ek na Hom sou roep
en Hy my sou antwoord, sou ek nie kon glo dat Hy my gehoor het nie,
17want dit is Hý wat my met 'n stormwind pynig, wat my baie wonde
slaan sonder dat ek dit verdien, 18wat my nie 'n kans gun om asem te
skep nie, maar my deurdrenk met bitter lyding. 19As dit gaan oor krag,
is Hý die sterke, as dit gaan oor reg, wie anders as Hý kan 'n klag teen
my inbring? 20Al is my saak reg, my woorde sou my skuldig maak; al is
ek ook onskuldig, ek sou oor my woorde veroordeel word. 21Ek ís
onskuldig! Ek gee nie meer om vir my lewe nie, ek wil nie meer lewe
nie. 22Eintlik is dit om 't ewe, daarom dink ek: of 'n mens skuldig is of
onskuldig, God vernietig jou tog. 23As 'n vloedramp skielik die dood
bring, lag God oor die wanhoop van die onskuldiges. 24Hy gee die
wêreld oor in die mag van die goddelose, en Hy maak die regters
partydig. As dit nie Hy is wat dit doen nie, wie dan? 25My dae skiet
vinniger as 'n naelloper verby, hulle vlieg verby sonder dat ek iets
goeds beleef, 26hulle gaan vinnig by my verby soos papirusbote, soos 'n
arend wat afskiet op sy prooi. 27As ek sou dink: ek wil ophou kla, ek
wil my houding verander en vrolik wees, 28dan word ek bang dat ek
nog swaarder sal kry, omdat ek weet dat God my nie onskuldig gaan
bevind nie. 29Aangesien ek tóg skuldig bevind sal word, waarom sou
ek my moeg maak? 30Al sou ek my was met sneeu, al sou ek my hande
skoon was met seep, 31God sou my weer in 'n modderpoel gooi, sodat
my klere my tot 'n aanstoot maak. 32Hy is nie 'n mens soos ek dat ek
op sy vrae sou kon antwoord nie, dat ons in 'n hofsaak teen mekaar

betrokke sou kon raak nie. 33As daar maar iemand was wat in die saak
tussen ons kon oordeel, wat oor ons albei onpartydig kon regspreek,
34as daar maar iemand was wat God se straf van my kon wegneem,
sodat sy verskrikking my nie skielik oorval nie, 35dan sou ek sonder
vrees kon praat. Maar soos sake nou met my staan, kan ek nie.

JOB 10

1My hele lewe walg my, daarom wil ek aan my klag vrye teuels gee en
in my bitterheid praat. 2Ek wil vir God sê: Moet my tog nie skuldig
verklaar nie, maak aan my bekend waarom voer U hierdie stryd teen
my. 3Vind U dit goed om my te laat swaar kry, om wat U gemaak het,
met veragting te behandel, maar die planne van die goddeloses met
sukses te bekroon? 4Kyk U met die oë van 'n mens? Sien U dinge soos
'n mens hulle sien? 5Gaan u dae verby soos dié van 'n mens, u jare soos
sý jare, 6dat U rekenskap eis vir my oortredinge, dat U verantwoording
vra vir my sonde? 7U weet dat ek nie skuldig is nie, maar niemand kan
my uit u hand red nie. 8U hande het my gevorm, my gemaak. Gaan U
my nou heeltemal vernietig? 9Dink daaraan dat U my soos klei gevorm
het. Gaan U my nou weer stof laat word? 10Het U my nie soos botter
berei, soos kaas gevorm nie? 11U het vir my vel en vleis gegee, U het
my bene en senings aanmekaargeweef. 12U het my die lewe gegee en
my met liefde versorg, met sorg het U oor my gewaak. 13Maar wat
deur U verberg is, wat ek weet U in gedagte gehad het, is dit: 14as ek
sonde doen, sou U dit raaksien, van my oortredinge sou U my nie
vryspreek nie. 15As ek skuldig is, wag daar ellende vir my, as ek
onskuldig is, is daar vir my geen vreugde nie, want ek is oorlaai met
smaad en ek beleef net ellende. 16Sou ek moed skep, maak U soos 'n
leeu jag op my en staan U my weer voor in u onbegryplike mag. 17U
roep nuwe getuies in teen my, u woede laai op teen my; aanslag op
aanslag tref my. 18Waarom het U my in die wêreld laat kom? Ek moes
liewer gesterf het voordat 'n oog my kon sien. 19Dan sou ek gewees het
asof ek nooit bestaan het nie en is ek by geboorte al graf toe gedra.
20My lewensdae is min genoeg, laat my tog met rus dat ek darem 'n
bietjie vreugde kan hê 21voordat ek weggaan na die stikdonker land
toe en nooit terugkeer nie, 22na die land van die donker nag met sy
diep duisternis waar niks georden is nie, waar die lig self donker is.

JOB 11

1Toe sê Sofar die Naämatiet vir Job: 2Moet al die baie woorde
onbeantwoord bly? Kan 'n mens homself met praat regverdig? 3Moet
mense stilbly vir jou praatjies? Wil jy bly laster sonder dat iemand jou
bestraf? 4Jy sê vir God: Wat ek dink, is reg, ek is onskuldig voor U.' 5As
God maar wou begin praat en jou wou weerspreek, 6jou wou vertel
hoe ingewikkeld die wysheid is, en hoeveel dit vra om iets blywends
tot stand te bring! Dan sou jy weet dat God jou nog nie eers vir ál jou
sondes straf nie. 7Kan jy begryp wie God werklik is? Kan jy die
Almagtige ten volle verstaan? 8Dit is kennis wat hoër is as die hemele.
Hoe kan jý daarby uitkom? Dit is kennis wat dieper is as die doderyk.
Hoe kan jy dit bereik? 9Dit strek verder as die aarde, wyer as die see.
10As God in die verbygaan iemand gevange neem en voor die gereg
bring, wie sal Hom keer? 11God ken skynheilige mense, Hy sien die
sonde raak, sonder nader ondersoek. 12'n Idioot kan nie verstand kry
nie, net so min as wat 'n wildedonkievul 'n mens is as hy gebore word.
13Maar jy, as jy jou verstand reg wil gebruik en jou hande in gebed na
God toe uitsteek, 14as jy jou sonde van jou af sou verwyder en nie
toelaat dat onreg in jou woon nie, 15kan jy jou kop sonder skaamte
oplig en in die nood kom sonder om bang te wees, 16kan jy jou
swaarkry vergeet en daaraan dink asof dit water is wat weggeloop het.
17Jou lewe sal meer lig hê as die helder middag, jou donker sal lig
word soos die môre. 18Jy sal gerus wees omdat daar vir jou
vooruitsigte is, jy sal jou lêplek regmaak en rustig slaap. 19Jy sal gaan
lê en vir niemand bang wees nie, en baie mense sal jou guns soek.
20Maar die oë van die goddeloses sal toegaan, daar is geen uitkoms vir
hulle nie: al vooruitsig wat hulle het, is om die laaste asem uit te
blaas.

JOB 12

1Toe het Job weer gepraat: 2Werklik, julle is die enigste mense wat iets
weet! Met julle sterf die wysheid uit! 3Ek het ook verstand, net soos
julle, ek staan nie vir julle terug nie. Wie weet nie al dié dinge nie?
4Ek is 'n grap vir my vriende, en dít iemand wat tot God roep en van
Hom antwoord kry. 'n Regverdige, 'n vrome wat 'n grap is! 5Vir dié wat
geen kommer ken nie, pas ongeluk en smaad bymekaar, by dié wat
struikel, pas 'n skop. 6In die huise van die rowers is daar rus, en dié
wat God se toorn verwek, is veilig, dié wat meen dat hulle vir God in
hulle mag het. 7Miskien moet jy die diere vra om jou te leer, die voëls
daarbo om jou te vertel, 8of praat met die aarde dat dit jou leer en met
die visse in die see dat hulle dit vir jou sê. 9Wie van hulle weet nie
almal dat die hand van die Here alles gemaak het nie? 10Hy het al wat
lewe, in sy mag, die asem van elke mens. 11Moet die oor nie woorde
toets soos die verhemelte kos proe nie? 12Wysheid kom in die gryse
ouderdom en insig na baie jare. 13By God is wysheid en krag, by Hom
is raad en insig. 14As Hy afbreek, kan niemand opbou nie, as Hy
gevange neem, kan niemand vrylaat nie. 15As Hy die water terughou,
verdroog alles, as Hy dit laat losbreek, vernietig dit die aarde. 16By
Hom is daar mag en oorwinning, wie bedrieg en wie bedrieg word, is
albei Syne. 17Hy laat raadgewers van konings kaalvoet loop en maak
van regeerders gekke. 18Hy vernietig die gesag van konings en laat
hulle slaweklere dra. 19Hy laat priesters kaalvoet loop en laat dié wat
die mag het, ondergaan. 20Hy laat die betroubares swyg en verydel die
goeie raad van leiers. 21Hy laat smaad afkom op die koppe van die
vernames en Hy neem die mag van sterkes weg. 22Hy gee lig in donker
dieptes, Hy maak donker plekke lig. 23Hy maak nasies groot en Hy
vernietig hulle, Hy laat nasies uitbrei en laat hulle tot niet gaan. 24Hy
ontneem wêreldleiers hulle verstand en laat hulle ronddwaal in 'n
wilde wêreld sonder pad. 25Hulle tas in die donker rond sonder lig, Hy
laat hulle ronddwaal soos dronkmense.

JOB 13

1Ek het dit alles met my eie oë gesien en met my eie ore gehoor en ek
het dit verstaan. 2Wat julle weet, weet ek ook, ek staan nie vir julle
terug nie. 3Maar ek wil eintlik met die Almagtige praat, ek wil my saak
aan God stel. 4Julle stapel die een leuen op die ander, julle is
kwaksalwers, julle almal. 5As julle maar liewer net wou stilbly, sou dit
vir julle tot wysheid gereken kon word. 6Luister na my kant van die
saak, neem my argumente in ag: 7Wil julle vir God intree met onreg en
sy saak bepleit met leuens? 8Wil julle vir Hom partydig wees? Wil julle
God se saak verdedig? 9As Hy julle sou ondersoek, sou dit vir julle
goed verloop? Sou julle Hom kon bedrieg soos julle mense bedrieg?
10Hy sal julle swaar straf as julle in die geheim partydig is. 11Sy
verhewe mag sal julle met skrik vervul, skrik vir Hom sal julle oorval.
12Julle beroep op die voorgeslag is wind, julle verweer sê niks. 13Bly
liewer stil, ek wil praat, en laat dan kom wat wil. 14Waarom waag ek
my lewe en neem ek dit in my hand? 15Al sou God my doodmaak, ek
kan nie wag nie, ek moet my saak vir Hom stel. 16Dit kan selfs my
redding wees, want geen godlose durf voor Hom kom nie. 17Luister
goed na my woorde, neem ter harte wat ek te sê het: 18Kyk, ek het my
regsaak voorberei, ek weet dat ek reg het. 19As iemand 'n saak teen my
het, sou ek swyg en sterf. 20U, my God, moet net twee dinge vir my
doen, dan sal ek nie vir U wegkruip nie: 21neem u straf van my af weg
en moenie dat die skrik vir U my oorval nie. 22Roep my, en ek sal
antwoord, of anders, laat ék praat en antwoord U my: 23Hoeveel
misdade en sondes het ek begaan? Wys my wat my oortredings en my
sondes is! 24Waarom vermy U my en beskou U my as u vyand? 25Wil U
'n verwaaide blaar skrikmaak, 'n droë stoppel agtervolg 26dat U so 'n
bitter lyding vir my beskik en my laat boet vir die sondes van my
jeug? 27U bind 'n blok aan my voete, U hou elke voetstap van my dop,
U merk my, waar ek ook al gaan. 28En dít 'n mens wat vergaan soos
iets wat verrot, soos 'n stuk klere wat deur motte gevreet is.

JOB 14

1Die mens, uit 'n vrou gebore, se lewe is kort en vol onrus. 2Hy is soos
'n blom wat oopgaan en dan verlep, 'n skaduwee wat verbygaan en nie
stilstaan nie. 3Dit is so 'n mens vir wie U in die oog hou, vir wie U in 'n
regsgeding met U wil betrek. 4Wie kan rein uit onrein laat voortkom?
Niemand nie! 5Die mens se dae is vasgestel, U het die getal van sy jare
bepaal, U het dit neergelê, en hy kan dit nie oorskry nie. 6U moet van
hom af wegkyk en hom met rus laat totdat hy soos 'n huurling sy
dagtaak afgehandel het. 7Vir 'n boom is daar nog hoop; al is dit
afgekap, kan dit weer uitloop, en sy lote sal aanhou groei. 8Al word sy
wortels oud in die aarde en al gaan sy stam dood in die grond, 9spruit
hy weer uit as hy net water ruik, en groei sy takke asof hy pas geplant
is. 10Maar die mens sterf en verdwyn, hy blaas sy laaste asem uit, en
waar is hy? 11Soos water uit die see verdamp, en 'n rivier opdroog, 12so
ontslaap die mens en staan nie weer op nie; totdat die hemel nie meer
daar is nie, sal hy nie wakker skrik nie, nie weer wakker gemaak word
nie. 13As U my maar liewer in die doderyk wou wegsteek, my daar
wou hou tot u toorn afgekoel het, as U maar liewer 'n tyd vir my wou
vasstel en dan weer aan my wou dink! 14As 'n mens sterf, sal hy weer
lewe? Dan sou ek al die dae van my swaarkry kon wag tot daar vir my
nuwe lewe kom. 15Dan sou U my roep en ek U antwoord en sou U
graag weer die maaksel van u hande wou sien. 16Dan sou U elke tree
tel wat ek gee, maar nie ag gee op my sonde nie. 17Dan sou U my
oortreding in 'n sak verseël en my sonde toemaak. 18Maar soos 'n berg
in stukke breek en 'n rots uit sy plek losgeruk word, 19soos water
klippe verweer, 'n wolkbreuk die grond wegspoel, so vernietig U die
hoop van die mens. 20U oorweldig hom vir altyd en hy verdwyn, hy
kom te sterwe, U neem hom weg. 21Sy seuns word vereer, maar hy
weet dit nie, hulle word verkleineer, maar hy is nie daarvan bewus
nie. 22Hy voel net die pyn aan sy eie liggaam, die smart wat aan hom
bly vreet.

JOB 15

1Toe sê Elifas die Temaniet: 2Kan 'n verstandige man soveel onsin
praat, so vol wind wees? 3Kan hy hom verdedig met woorde wat niks
sê nie, met 'n pratery wat niks beteken nie? 4Maar jy maak selfs die
eerbied vir God nutteloos, jy maak dit onmoontlik om iets in sy
teenwoordigheid te sê. 5Dit is jou sonde wat jou die woorde in die
mond lê; daarom kies jy sulke slinkse woorde. 6Nie ek nie, jou eie
mond veroordeel jou, alles wat jy sê, getuig teen jou. 7Is jy die eerste
mens wat gebore is? Het jy vóór die berge in die wêreld gekom? 8Het
jy in die raadsvergadering van God gesit en luister? Het jy die
alleenreg op die wysheid? 9Wat weet jy wat ons nie weet nie? Wat
verstaan jy wat ons nie ook verstaan nie? 10Ook onder ons is daar ou
manne en grysaards, manne selfs ouer as jou pa. 11Beteken die troos
wat van God kom, vir jou niks, die woorde wat met soveel deernis tot
jou gerig is? 12Waarom het jou gevoel met jou op loop gesit, waarom
blits jou oë so? 13Wil jy jou woede op God koel dat daar sulke woorde
uit jou mond kom? 14Hoe kan 'n mens rein wees? Hoe kan 'n sterfling
onskuldig wees? 15As God nie eers die hemelwesens vertrou nie en
selfs die hemel nie rein is in sy oë nie, 16hoeveel minder 'n onrein,
verdorwe mens wat boosheid indrink soos water? 17Luister na my, ek
wil jou iets vertel; wat ek ervaar het, wil ek jou meedeel. 18Dit is die
woorde van wyse mense. Hulle hou niks terug van wat hulle vaders
hulle vertel het nie. 19Dit kom uit die tyd toe hulle die land net vir
hulleself ontvang het en daar geen vreemdeling onder hulle beweeg
het nie. 20Hulle sê: Sy lewe lank word die goddelose, die geweldenaar,
deur angs geteister, al die jare wat vir hom afgemeet is.
21Angswekkende krete klink in sy ore; terwyl alles veilig lyk, storm
rowers op hom af. 22Hy twyfel of hy die dood sal vryspring, hy weet hy
kan nie aan die swaard ontkom nie. 23As hy vlug, word hy kos vir die
aasvoëls, hy weet die dood wag op hom. 24Soos 'n koning wat aanval,
storm swaarkry en lyding op hom af; dit oorweldig hom, 25want hy
daag God uit en verset hom teen die Almagtige: 26in sy oormoed storm
hy op God af met sy dik, sterk skild, 27met sy ronde, vet gesig en sy
onderlyf dik van die vet. 28Hy sal in verwoeste stede moet woon, in
onbewoonbare huise, huise wat dreig om bouvalle te word. 29Hy sal
nie ryk bly nie, sy rykdom sal nie hou nie, sy besittings op die aarde
sal nie meer word nie. 30Hy sal die dood nie vryspring nie, sy
nakomelinge sal deur vuur verteer word, sy woorde in die wind
verdwyn. 31'n Mens moenie vertrou op wat niks is nie. Dit bring hom
nêrens nie, in ruil daarvoor kry hy ook niks nie. 32Voor sy tyd gekom
het, is sy groeikrag daarmee heen. 33Hy is soos 'n wingerdstok wat sy
trosse verloor voor dit ryp is, soos 'n olyfboom wat sy bloeisels afgooi

voor daar vrugte is.' 34Die hele bende godloses sal sonder iets wees,
vuur sal die huise van die omkopers verteer. 35Dit is hulle wat swanger
is van die kwaad, wat onreg voortbring en aan bedrog die lewe skenk.

JOB 16

1Toe het Job weer gepraat: 2Hierdie soort argument het ek al baie
gehoor. Julle is almal maar hopelose troosters. 3Kom daar dan geen
einde aan julle sinlose gepraat nie? Wat pla julle dat julle die laaste
woord wil hê? 4Ek sou ook soos julle kon praat as julle sou ly wat ek te
ly het. Dan kon ek medelye met julle betoon en my kop meewarig oor
julle skud. 5Ek sou julle kon bemoedig met my woorde, maar
niksseggende woorde sou ek terughou. 6Maar my pyn sal nie ophou as
ek praat nie, dit sal ook nie verdwyn as ek ophou praat nie. 7Nou het
God my afgetakel, Hy het my hele gesin uitgewis. 8Hy het my
beetgepak, en dít dien as getuienis teen my; my vervalle toestand
staan op en getuig teen my. 9God het my in sy toorn verskeur en
vervolg, in sy woede het Hy my lewe bedreig, Hy, my Teëstander,
deurboor my met sy oë. 10Mense rek hulle monde oor my, hulle
beledig my, hulle sak op my toe. 11God het my oorgelewer aan slegte
mense, Hy het my in die hande van goddeloses laat val. 12Ek het rustig
gelewe, toe versteur God my rus, Hy het my aan die nek beetgepak en
my vergruis. Hy het van my 'n teiken gemaak: 13sy pyle tref my hele
liggaam, meedoënloos deurboor Hy my niere en my gal loop uit op die
grond. 14Wond op wond dien Hy my toe, soos 'n soldaat storm Hy op
my af. 15Ek het vir my 'n roukleed gemaak, my eer het in die stof
verdwyn. 16Ek het my oë rooi gehuil, daar is swart kringe onder my oë.
17Tog is ek nie skuldig aan geweld nie en is my gebed opreg. 18Moenie
die onreg teen my verberg nie, aarde, moenie dat my noodkrete tot
rus kom nie. 19Selfs nou nog het ek 'n getuie in die hemel, Hy wat vir
my getuig, is daar bo. 20My vriende het my bespotters geword, daarom
pleit ek met trane by God 21dat Hy uitspraak lewer in die saak tussen
'n mens en Hom soos in 'n saak tussen 'n man en sy vriend, 22want my
jare is min en gaan verby, en ek gaan na die plek toe waarvandaan
niemand terugkom nie.

JOB 17

1Ek is gedaan, my tyd is verby, net die graf bly vir my oor. 2Al wat ek
hoor, is bespotting; my oë is dof van my bitter lyding. 3Wees tog vir
my 'n borg, o God! Wie anders kan vir my instaan? 4U het die verstand
van my vriende vir rede gesluit, moenie dat hulle seëvier nie. 5Sou
iemand sy besittings met sy vriende deel, terwyl sy eie kinders gebrek
ly? 6God het my tot 'n bespotting van mense gemaak; hulle spoeg in
my gesig. 7My oë het swak geword van die swaarkry, my liggaam is
net 'n skaduwee. 8Die opregtes slaan die hande saam daaroor en die
onskuldiges kom in opstand oor die godlose mense. 9Wie reg het, loop
sy pad, wie rein voor God is, neem toe in krag. 10Al kom julle almal
elke keer weer terug, kry ek nie een onder julle wat verstandig is nie.
11My dae is verby, dis klaar met wat ek beplan en begeer het. 12My
vriende maak mos of die nag dag is, of die lig naby is omdat dit
donker is. 13As ek my hoop vir 'n huis op die doderyk sou vestig, sy
donkerte my bed sou maak, 14as ek vir die graf sou sê: Jy is my vader,'
en vir die wurms: Julle is my moeder en my susters,' 15watter hoop sou
ek dan hê en wie sou vir my enige hoop kon gee? 16Sou die hoop dan
saam met my na die doderyk toe afgaan? Sou ons saam in die stof kon
rus?

JOB 18

1Toe sê Bildad die Suagiet vir Job: 2Hoe lank gaan jy nog aanhou
praat? Kom eers tot ander insigte dan kan ons verder praat. 3Waarom
word ons as diere beskou? Is ons dan so dom in jou oë? 4Jy is soos
iemand wat homself in sy woede verskeur. Moet alle mense van die
wêreld af verdwyn om jou tevrede te stel? Moet die rotse uit hulle
plek losgeruk word? 5Die goddelose se lig sal beslis uitgedoof word,
die vlam van sy vuur sal ophou brand, 6die lig in sy huis sal
doodgemaak word en die lamp langs hom uitgedoof word. 7Sy kragtige
treë sal al onsekerder word, sy slim planne sal hom tot 'n val bring.
8Hy sal aan sy voete gevang word deur 'n strik, hy sal in 'n valstrik
inloop. 9'n Wip sal hom aan die hakskeen vang, 'n vangnet sal hom
vasgryp. 10'n Lus is vir hom op die grond weggesteek, daar is 'n
vanggat op sy pad. 11Hy word van alle kante af met gevaar bedreig, dit
volg hom net waar hy gaan. 12Die onheil wag hom gretig in, die
ongeluk wag vir hom. 13'n Dodelike siekte sal sy vel wegvreet en sy
liggaamsdele verteer. 14Hy sal uitgeruk word uit sy veilige huis, hy sal
weggelei word na waar die groot vrees heers. 15Niks wat hy het, sal in
sy woning oorbly nie, oor sy woonplek sal brandende swael gestrooi
word. 16Sy wortels sal van onder af verdroog en sy blare bo verlep.
17Elke herinnering aan hom sal van die aarde af verdwyn, sy naam sal
nêrens meer bekend wees nie. 18Hy sal uit die lig die duisternis in
gestoot word, hy sal uit die bewoonde wêreld verjaag word. 19Hy sal
geen kind of nakomeling onder sy mense hê nie, en daar sal niemand
in sy woonplek oorbly nie. 20Oor sy lot sal die mense van die ooste en
die weste die hande van verbasing saamslaan en met vrees vervul
wees. 21Só sal dit gaan met die huis van die slegte mens, só sal die plek
lyk van iemand wat nie vir God erken nie.

JOB 19

1Toe het Job weer gepraat: 2Hoe lank gaan julle my bly pynig en my
met woorde striem? 3Dit is die soveelste keer dat julle my beledig en
my sleg behandel sonder om julle te skaam. 4As ek werklik gedwaal
het, is my dwaling my eie saak. 5Maar as julle julle teen my aanstel en
my veroordeel oor die smaad wat oor my gekom het, 6weet dan dat dit
God is wat my die onreg aandoen en my in sy net gevange hou. 7Ek
skreeu: Geweld!' maar kry geen reaksie nie, ek roep om hulp maar
daar word nie aan my reg gedoen nie. 8Hy het my pad versper, ek kan
nie verder nie. Hy het die donker laat toesak oor my pad. 9Hy het my
eer van my af weggestroop, my aansien van my af weggeneem. 10Aan
alle kante breek Hy my af, sodat ek moet sterf, Hy laat my hoop
verdwyn soos 'n boom wat uitgeruk word. 11Hy laat sy woede teen my
losbreek, Hy behandel my as vyand. 12Sy magte het saam op my
afgestorm, hulle beleër my en omsingel my huis. 13My broers het Hy
van my verwyder, my bloedverwante is van my vervreem, 14my
familie het my verlaat, my bloedverwante het my vergeet. 15My
huismense en my slavinne beskou my as 'n vreemdeling, ek het vir
hulle soos 'n uitlander geword. 16Ek roep my slaaf, maar hy antwoord
my nie, selfs al smeek ek hom. 17My asem walg my vrou, ek ruik sleg
vir my eie broers. 18Selfs kindertjies minag my, as ek wil opstaan, spot
hulle my. 19Al my vertrouelinge verafsku my, dié wat ek liefhet, het
teen my gedraai. 20Ek is net vel en been, al my tande het uitgeval.
21Kry my tog jammer, my vriende, kry my tog jammer! Die hand van
God het my swaar getref. 22Waarom vervolg ook julle my soos God dit
doen? Kry julle nie genoeg nie? 23Mag my woorde tog opgeskryf word,
mag dit ingegraveer word op 'n monument 24met 'n ysterpen en lood,
vir altyd in 'n rots uitgekap. 25Ek weet dat my Losser leef, uiteindelik
sal Hy op die aarde triomfeer! 26Selfs nadat hierdie siekte my vel
weggevreet het, sal ek nog lewe en God sien. 27Ek sal Hóm sien, met
my eie oë sal ek Hom sien, Hom en niemand anders nie. Ek smag
daarna met my hele lewe. 28As julle dan sê julle wil my vervolg, die
wortel van die kwaad by my opspoor, 29moet júlle die swaard vrees,
want in sy toorn straf God die sonde met die swaard. Dan sal julle
weet dat daar 'n regter is.

JOB 20

1Toe sê Sofar die Naämatiet vir Job: 2Ontsteltenis dwing my om te
antwoord, dit maak my haastig om te praat. 3Ek hoor 'n teregwysing
wat my beledig, maar ek wil verstandig daarop antwoord: 4Weet jy
wat vroeër gebeur het, van die tyd af toe die mens op die aarde
geplaas is? 5Jy weet tog dat die vreugde van die goddelose van korte
duur is, dat die blydskap van die godlose net 'n oomblik duur? 6Al sou
sy trots tot in die hemel reik en sy kop aan die wolke raak, 7sal hy soos
sy eie uitwerpsel vir altyd vergaan. Dié wat hom geken het, sal vra:
Waar is hy?' 8Hy verdwyn soos 'n droom, hy is nêrens te vind nie, hy
raak weg soos 'n gesig in die nag. 9Die oog wat hom gesien het, sal
hom nie weer sien nie, sy plek is vir altyd leeg. 10Sy kinders sal die
armes moet vergoed, met sy eie hande sal hy sy rykdom moet
teruggee. 11Die jeugdige krag van sy liggaam gaan saam met hom die
graf in. 12Hoewel die onreg soet smaak in sy mond en hy dit wegsteek
onder sy tong, 13dit opgaar en nie wil laat vaar nie, dit teen sy
verhemelte vasdruk, 14gaan sy kos omdraai in sy maag en in hom word
soos die gif van 'n slang. 15Die ryk kos wat hy verslind het, gaan hy
opgooi; God sal hom dit laat opbring. 16Wat hy drink, is soos slanggif,
dit maak hom dood soos die pik van 'n adder. 17Hy sal nie die strome
water geniet nie, nie die strome heuning en dikmelk nie. 18Wat hy met
moeite verwerf het, moet hy teruggee, hy kan dit nie geniet nie, hy sal
hom nie verlustig aan die weelde wat hy deur sy besigheid verkry het
nie. 19Hy verdruk mos die armes en los hulle net so, hy vat sommer vir
hom 'n huis, hy bou dit nie self nie. 20Daar is geen einde aan sy
gulsigheid nie, hy kom nie vry van sy hebsug nie. 21Niks ontsnap sy
vraatsug nie, daarom hou sy voorspoed nie stand nie. 22Met sy
oorvloed en al tref 'n ramp hom, kom die swaarkry met volle krag op
hom af. 23Terwyl hy hom nog so vol eet, laat God die woede van sy
toorn oor hom losbreek, oorval God hom met oorlog. 24Hy vlug nog vir
'n ysterwapen, dan deurboor 'n bronspyl hom. 25Terwyl hy dit uit sy
rug uit trek, die glansende punt uit sy gal, oorval die doodsvrees hom.
26Al sy skatte is bestem om vernietig te word, 'n vuur verteer hom,
selfs al word dit nie aangeblaas nie. Dit verbrand wat in sy huis
oorbly. 27Die hemel ontbloot sy sonde, die aarde kom teen hom in
opstand. 28Vloedwater spoel sy huis weg, waterstrome op die dag van
God se toorn. 29Dit is die lot van die mens wat skuldig is voor God, die
deel van die een wat hom teen God verset.

JOB 21

1Toe het Job weer gepraat: 2Luister goed na my woorde; so sal julle my
die beste troos. 3Verdra my terwyl ek praat, en as ek klaar gepraat het,
kan julle my verder bespot. 4My klag is nie teen mense nie. Waarom
mag ek dan nie ongeduldig word nie? 5Kyk na my, dan sal julle
verstom staan en van verbasing die hand op die mond lê. 6As ek
hieraan dink, skrik ek, gaan ek aan die bewe: 7Waarom bly die
goddeloses aan die lewe, word hulle oud en ryk en vernaam? 8Hulle
kinders raak gevestig rondom hulle, hulle sien hulle nageslagte. 9Daar
is vrede in hulle huise, geen vrees nie, die straf van God tref hulle nie.
10Hulle bulle dek die koeie en slaan nie een oor nie, hulle koeie kalf en
het geen misgeboorte nie. 11Hulle laat hulle kindertjies los rondloop
soos kleinvee, hulle kleintjies baljaar vrolik rond. 12Hulle sing met
begeleiding van die tamboeryn en die lier, hulle is vrolik by die geluid
van die fluit. 13Hulle slyt hulle lewens in voorspoed, hulle gaan in
vrede die doderyk binne. 14Maar tog is dit hulle wat vir God sê: Laat
staan ons, ons weier om u wil te ken. 15Wat is die Almagtige dat ons
Hom sou dien? Watter nut het dit om Hom te aanbid?' 16Maar hulle
voorspoed is nie in hulle eie hande nie, daarom bly ek weg van die
raad wat van goddeloses af kom. 17Hoe dikwels word die lewenslamp
van die goddeloses uitgedoof, kom 'n ramp oor hulle, laat God in sy
toorn onheil oor hulle kom? 18Hoe dikwels is hulle soos kaf voor die
wind, soos stoppels wat weggewaai word deur die stormwind? 19Spaar
God dan sy rampe op vir die goddelose se kinders? God moet hom tog
straf dat hy dit self weet! 20Hy moet sy ondergang met sy eie oë sien,
hy moet self die toorn van die Almagtige ondervind. 21Wat kan sy
familie hom skeel na sy dood, as sy lewensdraad afgeknip is? 22Sou
iemand vir God iets kon leer, vir Hom wat selfs die sterkstes regeer?
23Die een mens sterf in sy volle krag terwyl hy heeltemal tevrede en
rustig leef, 24terwyl hy blakend gesond is en volop murg in sy bene
het. 25Die ander sterf in bitterheid sonder dat hy voorspoed gesmaak
het. 26Saam lê hulle in die graf, altwee oortrek van die wurms. 27Ek ken
julle gedagtes, die slim argumente waarmee julle my wil veronreg.
28Julle sê: Wat word van die huis van 'n belangrike man, van die
wonings van goddeloses?' 29Het julle nie dié wat baie rondgaan, gevra
nie, het julle nie ag geslaan op wat hulle vertel nie? 30Hulle sê 'n slegte
man word op die dag van onheil gered, hy word op die dag van toorn
verskoon. 31Wie spreek hom in sy gesig aan oor sy slegte gedrag, wie
vergeld hom vir wat hy gedoen het? 32Hy word na die graf gedra, en
by die hopie grond word daar wag gehou. 33Die kluite van die graf pla
hom nie. Alle mense volg hom daarheen, en voor hom is mense sonder
tal daarnatoe. 34Hoe kan julle my dan met sinlose praatjies probeer

troos? Julle argumente is niks anders as bedrog nie.

JOB 22

1Toe sê Elifas die Temaniet vir Job: 2Kan 'n mens vir God tot nut wees?
Nee, die verstandige is vir homself tot nut. 3Watter belang het die
Almagtige daarby dat jy reg het, watter voordeel het dit vir Hom dat
jou lewenswandel vroom is? 4Is dit oor jou diens aan Hom dat Hy jou
straf, dat Hy 'n saak teen jou het? 5Is jou verkeerde dade dan nie baie
nie? Daar is geen einde aan al jou sondes nie. 6Sonder regverdiging het
jy van jou eie familie goed in pand gevat, jy het die klere van dié wat
niks het nie, van hulle afgestroop. 7Jy het vir dié wat uitgeput was, nie
water gegee nie en geweier om vir dié wat honger was, kos te gee. 8Jy,
'n ryk man, het grond in besit gekry, jy, 'n man van aansien, woon
daarop. 9Maar jy het weduwees met leë hande van jou af weggestuur
en weeskinders sonder heenkome gelaat. 10Daarom is daar net
vangstrikke rondom jou en het angs jou skielik oorval. 11Daarom is dit
so donker dat jy nie kan sien nie en verswelg vloedwaters jou. 12Is God
dan nie hoog in die hemel nie? Kyk net hoe hoog sit die sterre! 13Jy
dink dalk: wat weet God? Hy regeer uit die donkerte uit. 14Daar is
wolke rondom Hom, Hy kan nie sien terwyl Hy daar bo in die
hemelgewelf wandel nie. 15Wil jy op die ou pad hou wat deur sondige
mense uitgetrap is? 16Hulle is weggeruk vóór hulle tyd: die dinge
waarop hulle gebou het, is deur 'n stroom meegesleur. 17Hulle het vir
God gesê: Laat staan ons. Wat kan die Almagtige aan ons doen?' 18En
dit terwyl dit Hý is wat hulle huise met rykdom vul! Daarom bly ek
weg van die raad wat van goddeloses af kom. 19Dié wat reg doen, sien
die ondergang van die goddeloses en is bly, die onskuldiges spot met
hulle: 20Ons vyande is daarmee heen, vuur het hulle besittings verteer.
21Onderwerp jou aan God, dan sal jy in vrede leef, en so sal jy
voorspoed hê. 22Laat Hy jou leer en neem sy woorde ter harte. 23As jy
terugkom na die Almagtige toe, sal jy herstel word. As jy die kwaad
ver van jou woonplek af hou, 24jou goud as nikswerd beskou, die goud
uit Ofir as so min werd as 'n klip in die spruit, 25sal die Almagtige jou
goud wees, jou skat aan silwer. 26Dan sal jy jou in die Almagtige
verlustig en jou weer tot God wend. 27Jy sal tot Hom bid, en Hy sal jou
gebed verhoor, die beloftes wat jy gemaak het, sal jy nakom. 28Wat jy
besluit, sal uitgevoer word, dit sal voorspoedig gaan met jou.
29Wanneer mense val en jy vra dat hulle opgetel word, sal God hulle,
die ootmoediges, red. 30Hy sal die skuldiges laat vrykom, en hulle sal
vrykom deur jou onskuld.

JOB 23

1Toe het Job weer gepraat: 2Ek kla nog steeds uit opstandigheid, ek
kan nie ophou kla nie. 3As ek maar geweet het waar om God te vind,
sou ek na sy woonplek toe gaan 4en my saak voor Hom lê, my
pleidooie aan Hom stel. 5Ek sou van Hom antwoord probeer kry,
probeer verstaan wat Hy vir my wil sê. 6Hy sal tog nie met sy groot
krag teen my 'n saak voer nie; Hy sal my dit nie aandoen nie, 7want dit
sou 'n opregte mens wees wat daar voor Hom pleit en ek sou vir altyd
deur my Regter vrygespreek word. 8Maar gaan ek na die ooste toe, Hy
is nie daar nie, na die weste, ek kry Hom nie. 9Sou Hy in die noorde
aan die werk wees, ek vind Hom nie daar nie, sou Hy na die suide toe
draai, ek sien Hom nie. 10Hy ken my pad; as Hy my toets, is ek suiwer
soos goud. 11Ek volg Hom waar Hy gaan, ek hou op sy pad en draai nie
af nie. 12Sy bevel verontagsaam ek nie, ek heg meer waarde aan sy
woorde as aan my eie begeertes. 13Hy bly dieselfde, wie kan Hom
teenstaan? Wat Hy wil, doen Hy. 14Wat Hy oor my besluit het, sal Hy
doen, wat sy planne met my ook al is. 15Daarom staan ek vreesbevange
voor Hom, ek probeer verstaan, maar ek bly Hom vrees. 16God het my
weerstand afgebreek, die Almagtige het my met angs vervul. 17Maar in
hierdie donkerte het ek nie stilgebly nie, in hierdie duisternis wat my
oorval het.

JOB 24

1Waarom stel die Almagtige nie tye vas vir afrekening nie? Waarom
moet dié wat Hom ken, tevergeefs uitsien na sulke dae? 2Mense
verskuif grenslyne, hulle steel troppe vee en laat hulle by hulle eie vee
wei, 3hulle vat die weeskind se donkie en lê beslag op die bees van die
weduwee, 4hulle druk die armes van die pad af; die behoeftiges van
die land moet wegkruip. 5Soos wildedonkies moet die armes in die
woestyn gaan kos soek, die dorre wêreld moet vir hulle kinders kos
voorsien. 6Hulle oes veevoer op die land om dit self te eet, hulle soek
oorskiettrossies in die wingerde van die goddeloses. 7Hulle moet die
nag kaal deurbring, sonder klere, hulle het geen beskutting teen die
koue nie. 8Hulle is deurnat van die reëns in die berge, daar is geen
skuiling nie, hulle hurk agter die rotse. 9Die weeskind word weggeruk
van die bors waaraan hy drink, die armes word vir skuld verpand.
10Hulle loop kaal rond, sonder klere, hulle dra gerwe uit, maar ly
honger, 11hulle trek die olyfpers, hulle trap die parskuipe, maar bly
dors. 12In die stad kerm die sterwendes, dié wat aangerand is, roep om
hulp, maar God slaan nie ag op die onreg nie. 13Daar is mense wat nie
die daglig verdra nie, wat niks te doen wil hê met wat in die dag
gebeur nie, wat nie van die dag se paaie hou nie: 14die moordenaar
staan op net voor ligdag, hy vermoor die weerlose en die arme, in die
nag steel hy; 15die egbreker wag vir die donker, hy dink geen oog sal
hom sien nie, hy vermom homself; 16die dief breek by huise in as dit
donker is, bedags kruip hy weg, hy wil niks met die lig te doen hê nie.
17Vir elkeen van hulle is die donker soos die oggend, hulle is tuis by
die verskrikkings van die donker. 18Maar hulle spoel vinnig weg op die
water; wat hulle besit, staan onder 'n vloek, niemand werk meer in
hulle wingerde nie. 19Soos droogte en hitte sneeu wegsmelt, so maak
die graf 'n einde aan die sondaar. 20Sy eie ma vergeet hom, hy is kos
vir die wurms, daar word nie meer aan hom gedink nie. Wie onreg
doen, word soos 'n stuk hout gebreek. 21Hy het die kinderlose vrou
geplunder en nooit goed gedoen aan 'n weduwee nie. 22Maar God
onderwerp die sterkes deur sy mag; as Hy optree, het hulle geen
sekerheid meer in die lewe nie. 23Hy gee miskien vir hulle 'n gevoel
van sekerheid waarop hulle kan steun, maar Hy hou dop wat hulle
doen. 24Net 'n kort tydjie is hulle belangrik, dan is daar niks van hulle
oor nie, hulle stort inmekaar en sterf soos almal, hulle word soos
koringare afgesny. 25Is dit nie so nie? Wie kan my tot leuenaar maak?
Wie kan my woorde weerlê?

JOB 25

1Toe sê Bildad die Suagiet vir Job: 2Die heerskappy en die vrees kom
God toe. Uit sy hoë hemel gee Hy vrede. 3Kan die magte waaroor Hy
beskik, bereken word? Oor wie skyn sy lig nie? 4Hoe kan 'n mens reg
hê voor God? Hoe kan iemand wat uit 'n vrou gebore is, onskuldig
wees? 5As vir God selfs die maan nie helder is nie en die sterre nie
blink genoeg nie, 6hoeveel te minder 'n mens, 'n blote wurm, 'n
mensekind, wat maar net 'n ruspe is?

JOB 26

1Toe het Job weer gepraat: 2Het jy nou dié een gehelp wat nie krag het
nie? Het jy nou dié een bygestaan wat nie sterk is nie? 3Het jy nou
raad gegee aan een wat nie wysheid het nie? Het jy groot insig laat
blyk? 4Met wie se hulp het jy gepraat? By wie het jy gehoor wat jy
gesê het? 5Dié wat reeds dood is, bewe, die doderyk en al sy bewoners.
6Die plek van die dood lê oop voor God, niks bedek die doderyk vir
Hom nie. 7God sprei die hemel uit oor die leë ruimte, Hy laat die aarde
hang waar niks is nie. 8Hy versamel die water in die wolke, en hulle
skeur nie onder die las nie. 9Hy bedek sy troon, Hy sprei wolke
daaroor uit. 10Hy plaas die horison op die see, 'n grens tussen lig en
donker. 11Die pilare van die hemel skud, hulle sidder vir sy dreigende
woede. 12Deur sy krag bring Hy die see tot rus, deur sy insig verpletter
Hy vir Rahab! 13Met die wind waai Hy die lug skoon, met sy krag
deurboor Hy die seemonster. 14Dit is maar die begin van sy dade, ons
hoor net die gefluister van sy woorde. Maar die volle krag van sy
dade, wie kan dit verstaan?

JOB 27

1Job het voortgegaan en gesê: 2So seker as God leef, Hy wat my reg
van my af weggeneem het, die Almagtige wat my die bitter lyding
aangedoen het: 3so lank as daar lewe in my is, so lank as die asem van
God in my is, 4sal ek niks sê wat verkeerd is nie en sal daar geen
onwaarheid uit my mond kom nie. 5Daarom kan ek nooit toegee dat
julle reg het nie: tot my dood toe sal ek volhou dat ek onskuldig is. 6Ek
bly daarby dat ek reg het, ek sal daarvan nie afsien en my my lewe
lank daaroor verwyt nie. 7Mag dit met my vyande gaan soos met die
goddeloses, met my teëstanders soos met dié wat onreg doen. 8Watter
hoop het die godlose as sy lewe afgesny word, as God sy lewe opeis?
9Sal God sy hulpgeroep hoor as rampe hom oorval? 10Vind hy vreugde
in die Almagtige? Roep hy God altyd weer aan? 11Ek wil julle iets leer
oor die mag van God; wat by die Almagtige is, sal ek nie verberg nie.
12Julle het dit tog almal al gesien, waarom dan die sinlose gepraat?
13Dit is die lot wat God uitmeet vir die goddeloses, dit is wat die
geweldenaars ontvang van die Almagtige. 14Hoe baie hulle kinders ook
al is, hulle is vir die swaard bestem, hulle nakomelinge sal altyd
honger ly. 15Dié wat van hulle oorbly, sal deur die pes verteer word,
en hulle weduwees sal nie oor hulle treur nie. 16Al hoop hulle hulle
geld op soos stof, en al is hulle klere so volop soos klei, 17wat hulle
bymekaargemaak het, sal deur die regverdiges gedra word, en
onskuldiges sal die goddeloses se geld onder mekaar verdeel. 18Die
goddelose se huis is tydelik, soos 'n kokon vir 'n mot, soos 'n skerm
wat deur 'n wagter gebou is. 19Die goddelose gaan slaap as ryk man,
maar hy doen dit nie weer nie: as hy sy oë oopmaak, is alles weg. 20Die
angs oorval hom soos 'n vloed, 'n orkaan voer hom weg in die nag.
21Die oostewind lig hom op, en weg is hy, dit waai hom weg uit sy
plek. 22Dit storm op hom af sonder genade, hy moet vlug vir die
geweld van die wind. 23Die wind klap sy hande van blydskap terwyl hy
die goddelose uit sy plek wegblaas.

JOB 28

1Daar is 'n plek waar silwer uitgehaal word, 'n plek waar goud gesmelt
word. 2Yster word uit die grond gehaal en koper word uit erts gesmelt.
3Die mens maak 'n einde aan die donker, hy soek erts in die diepste
plekke, in die donkerste hoeke. 4Hy grawe 'n skag waar niemand woon
nie, op plekke waar niemand kom nie, ver van mense af hang hy en
swaai hy. 5Die aarde waaruit die voedsel kom, word daar onder
oopgebreek met vuur. 6Uit die klip van die aarde kom saffier, ook
korreltjies goud. 7Geen roofvoël ken daardie pad nie, die oog van 'n
valk kan dit nie sien nie, 8roofdiere loop nie daar nie, die leeu gaan nie
daarlangs nie. 9Die mens bewerk die harde rots met sy hande, hy keer
die dieptes van die berge om, 10hy grawe gange deur die rots, sy oog
sien al die skatte, 11hy stop waterare toe en bring verborge dinge aan
die lig. 12Maar die wysheid, waar word dié gevind, waar is die
woonplek van die insig? 13Die mens ken nie die waarde daarvan nie,
en dit word nie in die land van die lewendes gevind nie. 14Die diep
waters sê: Dit is nie in my nie,' die see sê: By my is dit nie!' 15Goud kan
dit nie koop nie, sy waarde kan nie in silwer afgeweeg word nie.
16Daarvoor kan nie betaal word met die goud van Ofir of met kosbare
oniks en saffier nie; 17goud en glas kom nie daarby in waarde nie, vir
voorwerpe van fyn goud kan 'n mens dit nie ruil nie. 18Koraal en
kristal word nie eers gereken nie, wysheid is baie meer werd as pêrels.
19Topaas uit Kus kom nie daarby in waarde nie, selfs met suiwer goud
kan jy nie daarvoor betaal nie. 20Die wysheid, waar kom dit vandaan?
Waar is die woonplek van die insig? 21Dit is verborge vir al wat lewe,
weggesteek selfs vir die voëls in die lug. 22Die onderwêreld en die
dood sê: Ons het maar net 'n gerug daaroor gehoor.' 23Net God weet
hoe die pad daarheen loop, net Hy ken die woonplek van die wysheid,
24want Hy sien die verste eindes van die aarde, Hy aanskou alles onder
die hemel. 25Toe Hy die krag van die wind bepaal het en die waters
uitgemeet het, 26toe Hy vir die reën reëls gemaak het en 'n pad vir die
weerlig aangewys het, 27toe het Hy die wysheid gesien en daarvan
vertel, toe het Hy dit vasgestel en deurvors. 28En Hy het vir die mens
gesê: Om die Here te dien, dit is wysheid, om die kwaad te vermy, dit
is insig.

JOB 29

1Daarna het Job voortgegaan om sy saak te stel: 2Kon dit maar weer
met my gaan soos lank gelede, soos in die dae toe God nog sy hand
oor my gehou het, 3toe sy lig beskermend oor my geskyn het en my
pad in die donker verlig het. 4Dit was die beste jare van my lewe toe
ek nog 'n vertroueling van God was. 5Toe was die Almagtige by my en
my kinders rondom my. 6Ek het oral voorspoed geniet: volop dikmelk
en strome olyfolie. 7Wanneer ek na die stadspoort toe gegaan het, my
plek op die stadsplein gaan inneem het, 8het die jongmanne opsy
gestaan as hulle my sien, het die ou manne eerbiedig opgestaan. 9Die
leiers het stilgebly, hulle het nie gepraat nie. 10Die vernames het nie 'n
woord gesê nie, hulle het uit eerbied geswyg. 11Dié wat van my gehoor
het, het goed van my gepraat, dié wat my gesien het, het my geprys
12omdat ek die armes gered het wat om hulp roep, die weeskind en dié
wat geen helper het nie. 13Die man wat met ondergang bedreig was,
het my vir sy redding gedank, en ek het die hart van die weduwee bly
gemaak. 14Ek het reg en geregtigheid laat geskied; vir my was dit
vanselfsprekend, so vanselfsprekend as om klere aan te trek. 15Ek was
oë vir die blindes en voete vir die kreupeles, 16ek was 'n vader vir die
armes, ek het selfs onbekendes se regsaak behartig. 17Ek het die mag
van dié wat onreg doen, gebreek, ek het die prooi uit hulle tande
weggeruk. 18Daarom het ek gedink: ek sal eendag sonder sorge sterf in
my eie huis, my lewensdae sal meer wees as wat daar sand is, 19ek sal
wees soos 'n boom met sy wortels by die water en elke môre dou op sy
takke, 20ek sal altyd nuwe krag hê, ek sal my man kan staan. 21Mense
het vol verwagting na my geluister, hulle het in spanning gewag op
my raad. 22Nadat ek gepraat het, het hulle niks gesê nie, hulle het my
woorde ingedrink, 23hulle het daarop gewag soos op 'n reënbui, hulle
het daarna gesmag soos na die laat reëns. 24Ek was vriendelik met
hulle toe hulle geen hoop meer gehad het nie, my goedgesindheid het
verhoed dat hulle ondergaan. 25Ek het hulle die koers gewys, ek was
hulle leier, ek was tussen hulle soos 'n koning tussen sy soldate, soos
een wat treurendes troos.

JOB 30

1Maar nou lag hulle vir my, mense wat jonger is as ek, mense wie se
vaders ek nie werd geag het om saam met die honde my kleinvee op
te pas nie. 2Buitendien, wat sou hulle vir my kon beteken? Hulle is tot
niks in staat nie: 3hulle is uitgeteer deur gebrek en honger, hulle kou
snags aan droë stokke in die dorre woestyn; 4hulle pluk aan
brakbossies en struike, die wortels van die besembos is vir hulle kos;
5hulle is uitgestoot uit die gemeenskap, daar word op hulle geskel soos
op diewe; 6hulle woon in die beddings van spruite, in gate in die grond
en tussen die rotse; 7hulle balk soos wildedonkies tussen die struike,
hulle soek skuiling in die bossies; 8hulle is mense sonder verstand,
sonder eer, uitgedryf uit die land. 9En nou sing hulle liedjies oor my en
word ek deur hulle bespot. 10Hulle verafsku my en wil niks met my te
doen hê nie, dit is vir hulle niks om my in die gesig te spoeg nie. 11God
het my weerloos gemaak, hulpeloos; mense behandel my nie meer met
eerbied nie. 12Die gespuis val my goedsmoeds aan, hulle stamp my
onderstebo, hulle bewerk my ondergang, 13hulle breek my lewenspad
op, hulle kry dit reg om my te vernietig sonder dat iemand hulle help.
14Soos deur 'n wye bres kom hulle aan, kom hulle tussen die puinhope
deur aangestorm, 15en ek word deur angs oorval; my aansien het soos
wind weggewaai, my hoop op uitkoms het soos 'n wolk verdwyn.
16Nou is daar geen hoop meer vir my nie, ondergang staar my elke dag
in die gesig. 17Elke nag skiet pyne deur my liggaam, knaagpyne wat
nie end kry nie. 18Deur die groot geweld van God hang my klere
vormloos aan my, word ek gewurg soos deur 'n boordjie om my nek.
19Hy gooi my in die modder asof ek stof en as is. 20Ek roep na U om
hulp, maar U antwoord my nie. Hier staan ek, maar U steur U nie aan
my nie. 21U draai U teen my met u geweld, U val my aan met mag. 22U
tel my op en laat die wind my wegwaai, U ruk my heen en weer in u
stormwind. 23Ek weet dat U my bestem vir die dood, die plek waar alle
mense saamkom. 24Sal ek hier van my puinhoop af dan nie my hand
uitsteek om hulp nie? Sal ek in my ondergang nie om hulp roep nie?
25Het ek nie trane gestort vir dié wat swaarkry nie, het ek nie
meegevoel betoon met die armes nie? 26Ek het toe die goeie verwag,
maar rampe het my getref, ek het uitgesien na lig, maar donker het
my oorval. 27Dit kook in my, ek kom nie tot rus nie, dae vol swaarkry
bly my inwag. 28Ek het swart geword, maar nie van sonbrand nie. So
staan ek hier tussen julle en roep om hulp. 29Al broers wat ek het, is
die jakkalse; al vriende wat ek het, volstruise. 30Oor my hele lyf het
my vel swart geword, ek gloei van die koors. 31Al wat vir my oorbly, is
'n treurlied op die lier, 'n lied van trane op die fluit.

JOB 31

1Ek het my plegtig verbind om nie na 'n meisie te kyk en haar te
begeer nie. 2Wat kom 'n mens toe van God in die hemel, wat gee die
Almagtige daar van bo af? 3Vernietiging tref immers die bóósdoener, 'n
ongeluk dié wat onreg doen. 4God hou my paaie dop en tel elke tree
wat ek gee. 5As ek my sou opgehou het met valsheid, agter bedrog sou
aangehardloop het, 6laat God my dan weeg op 'n betroubare skaal dat
Hy kan weet dat ek onskuldig is. 7As ek die spoor byster geraak het,
my deur my begeerte laat lei het en my hande besoedel het, 8laat
ander mense eet wat ek gesaai het, of laat my gesaaides uitgeruk
word. 9As ek my deur 'n ander se vrou laat verlei het en gretig geloer
het na my buurman se deur, 10laat mý vrou dan vir 'n ander man
koring maal, laat ander by haar slaap. 11As ek so iets gedoen het, sou
dit 'n skande gewees het, 'n misdaad vir regters om te straf. 12Dit sou 'n
vuur gewees het wat alles vernietig en al my besittings verteer. 13As ek
nie reg gedoen het aan my slawe en slavinne toe hulle 'n grief teen my
gehad het nie, 14wat sou ek kon doen as God van my rekenskap eis,
hoe sou ek my kon verweer as Hy my tot verantwoording roep? 15Het
Hy wat my in die moederskoot gemaak het, hulle nie ook gemaak nie?
Het Hy ons nie almal gevorm nie? 16Het ek armes geweier wat hulle
gevra het en weduwees van honger laat vergaan? 17Het ek my stukkie
kos alleen geëet en die weeskind nie ook daarvan laat eet nie?
18Inteendeel, van my jeug af was ek vir die weeskind 'n pa, van my
kindsdae af het ek vir die weduwee gesorg. 19Het ek 'n arme sonder
klere sien rondswerwe en hom nie iets gegee om aan te trek nie? 20Het
hulle my nie juis geprys omdat my skape se wol hulle warm gehou het
nie? 21Het ek my hand teen 'n weeskind opgelig omdat ek kon reken
op die partydigheid van die regters? 22As ek aan iets hiervan skuldig is,
mag my bo-arm afgeskeur word van my skouer af, mag my arm
afgebreek word. 23Maar vir die ramp wat God nou gestuur het, is ek
bang, teen sy majesteit kan ek niks doen nie. 24Het ek op goud my
vertroue geplaas, het ek gedink fyn goud sal my sekerheid gee? 25Het
ek al my vreugde gevind in my groot rykdom, in die besittings wat ek
bymekaargemaak het? 26Het ek die son sien skyn, die maan in sy prag
sien beweeg, 27en my laat verlei om hulle te vereer met 'n soen op my
hand? 28Dit sou 'n sonde wees wat gestraf moes word, want dan sou ek
God daarbo verloën het. 29Het ek my verheug oor die ongeluk van my
vyand, was ek bly as 'n ramp hom tref? 30Nee, ek het nie met 'n enkele
woord gesondig en hom dood gewens nie. 31Het die mense in my diens
ooit gesê: By Job het ons nie genoeg gekry om te eet nie'? 32Selfs 'n
vreemde het nooit by my buite geslaap nie, vir 'n reisiger het my
deure altyd oopgestaan. 33Het ek soos ander my oortredinge

weggesteek en my sonde vir myself gehou 34omdat ek vir die mense
bang was en die minagting van die familie gevrees het? Het ek
stilgebly en dit nie buite gewaag nie? 35Is daar dan niemand wat na
my luister nie! My saak het ek gestel: nou moet die Almagtige my
antwoord. As iemand wat 'n klag teen my het, dit op skrif sou stel,
36sou ek dit sonder meer bekend maak, dit sal nie vir my 'n skande
wees nie. 37Ek kan rekenskap gee van elke tree wat ek gegee het, ek
kan my teëstander met vrymoedigheid tegemoet gaan. 38As die grond
wat ek bewerk, 'n klag teen my het en sy ploegvore saam sou
protesteer, 39as ek sy opbrengs verteer het sonder vergoeding aan sy
eienaars en hulle van honger laat vergaan het, 40mag daar dan dorings
groei in plaas van koring, onkruid in plaas van gars. Dit is die einde
van Job se woorde.

JOB 32

1Toe die drie vriende ophou om Job te antwoord omdat hy volgehou
het dat hy onskuldig is, 2het Elihu seun van Barakel, 'n Bussiet uit die
familie van Ram, kwaad geword vir Job. Elihu het kwaad geword
omdat Job volgehou het dat hy reg het, nie God nie. 3Elihu was ook
kwaad vir die drie vriende van Job omdat hulle Job nie reg
geantwoord het nie en nie aangetoon het dat hy skuldig is nie. 4Terwyl
die vriende met Job aan die praat was, het Elihu stilgebly, want hulle
was ouer as hy. 5Maar toe hy merk dat die drie manne Job nie verder
antwoord nie, het hy kwaad geword. 6Elihu seun van Barakel die
Bussiet het begin praat: Ek is jonk, en julle is grysaards. Daarom was
ek huiwerig, ek was bang om vir julle te sê wat ek weet. 7Ek het
gedink: laat die ouderdom praat, laat die ervaring sy wysheid
meedeel. 8Maar dit is die gees in die mens wat die mens insig gee, die
gees wat van die Almagtige af kom. 9Dit is nie die baie jare wat
verstandig maak en aan oumense insig gee in wat reg is nie. 10Daarom
sê ek: Luister na my, ek sal ook sê wat ek weet. 11Ek het julle laat
praat, ek het geluister na julle argumente om te kyk of julle by die
regte antwoord uitkom. 12My aandag was op julle toegespits, maar nie
een van julle het vir Job behoorlik berispe of sy argumente weerlê nie.
13Moet nou net nie sê: Ons het die wysheid gevind; God, nie 'n mens
nie, sal met Job afreken' nie. 14Met my het Job nog nie geargumenteer
nie, en met júlle argumente sal ék hom nie pak nie. 15As die vriende
verslae staan, as hulle niks meer het om te sê nie, as woorde hulle
ontbreek, 16as hulle nie praat nie, as hulle daar staan en verder niks sê
nie, moet ek nog langer stilbly? 17Ek wil ook 'n beurt hê om te praat,
ek wil ook sê wat ek weet. 18Ek het baie om te sê, my gees dwing my
om te praat. 19Dit kook in my soos wanneer wyn nie klaar gegis het nie
en selfs nuwe wynsakke wil laat oopbars. 20Ek moet praat, ek moet my
gemoed lug, ek moet vir Job begin antwoord. 21Ek sal niemand
voortrek nie, ek sal vir niemand partydig wees nie. 22Partydig wees
kan ek nie, want dan sou my Maker my in 'n oogwink laat verdwyn.

JOB 33

1Luister nou na my, Job, luister wat ek sê. 2Ek gaan nou praat, my
woorde lê al op my tong. 3Ek gaan reguit praat, ek gaan eerlik sê wat
ek weet. 4Die Gees van God het my gemaak, die asem van die
Almagtige het my die lewe gegee. 5Antwoord my as jy kan, maak jou
klaar om my teë te staan. 6Voor God is ek en jy gelyk, ook ék is maar
net uit klei gevorm. 7Ek wil jou nie die skrik op die lyf ja nie, ek sal dit
nie vir jou moeilik maak nie. 8Ek het jou met my eie ore hoor sê, hier
waar ek dit gehoor het, het jy gesê: 9Ek is onskuldig, ek het nie oortree
nie, ek is rein, ek het nie gesondig nie. 10Tog soek God fout by my,
beskou Hy my as sy vyand. 11Hy behandel my as 'n gevangene, Hy hou
elke voetstap van my dop.' 12Ek sê vir jou: Hierin is jy verkeerd; God is
meer as die mens. 13Waarom beskuldig jy vir God? Hy hoef nie vir jou
rekenskap te gee van sy dade nie. 14God spreek die mens aan, Hy
huiwer nie om dit op meer as een manier te doen nie. 15Hy praat met
die mens in 'n droom, in 'n gesig in die nag, wanneer die mens diep
slaap, wanneer hy vas slaap op sy bed. 16Dan openbaar God Hom aan
die mens en dreig dat Hy hom sal straf 17om hom van verkeerde dade
af weg te hou en hom van hoogmoed te weerhou. 18God wil die mens
nie die graf laat ingaan nie, Hy wil hom nie laat sterf nie. 19Of Hy
spreek die mens aan met ernstige siekte, met pyn wat aan sy liggaam
knaag, 20sodat alle kos hom walg, selfs die lekkerste ete. 21Die vleis aan
sy liggaam is so weggevreet dat jy dit nie meer kan sien nie, jy sien
nou net been. 22Hy is op pad na sy graf toe, na dié toe wat klaar dood
is. 23As daar dan 'n engel by hom sou wees, een uit duisende, wat vir
hom pleit, en vir hom sê wat sy plig is, 24wat hom jammer kry en sê:
Red hom dat hy nie sterf nie, ek het 'n losprys vir hom,' 25dan sal sy
liggaam weer jonk word, weer word soos in die dae van sy jeug. 26Hy
sal tot God bid, God sal sy gebed verhoor, hom met vreugde laat bid,
hom 'n mens maak wat weer reg leef voor God. 27Dan getuig hy voor
die mense: Ek het gesondig, my nie gesteur aan wat reg is nie, en tog
het God my nie gestraf soos ek verdien nie. 28Hy het my gered, ek het
nie gesterf nie, nou lewe ek weer.' 29Dit alles doen God met die mens,
selfs meer as een keer. 30So keer God die mens weg van die graf af en
laat Hy hom weer lewe. 31Luister, Job, luister na my, bly stil, ek wil
praat. 32Of as jy tog iets vir my wil sê, sê dit dan, praat, ek sal jou
graag gelyk wil gee. 33Maar as jy niks het om te sê nie, luister na my,
bly stil, laat ek jou leer wat wysheid is.

JOB 34

1Elihu het voortgegaan: 2Hoor wat ek te sê het, julle wat die wysheid
het, luister na my, julle wat die kennis het. 3Die oor toets woorde soos
die verhemelte kos proe. 4Laat ons uitmaak wat reg is, self vasstel wat
goed is. 5Job het gesê: Ek is onskuldig, maar God laat nie aan my reg
geskied nie. 6Al het ek die reg aan my kant, word ek vir 'n leuenaar
gehou. Al is ek nie skuldig nie, is ek dodelik getref.' 7Is daar nog 'n
mens soos Job vir wie laster is soos water drink? 8Hy maak vriende
met dié wat onreg doen, hy gaan om met die goddeloses. 9Hy het
beweer: Dit baat 'n mens nie om die wil van God te doen nie.' 10Maar
luister na my, julle wat alles verstaan! God doen nie verkeerd nie, die
Almagtige begaan nie 'n onreg nie. 11Hy straf die mens net vir wat hy
doen, Hy laat hom maar net kry wat hy verdien. 12Dit is vir God
werklik onmoontlik om verkeerd te doen, vir die Almagtige om die reg
te verdraai. 13Het iemand die aarde aan God toevertrou? Het iemand
Hom oor die hele wêreld aangestel? 14As Hy sou besluit om sy gees, sy
asem, na Hom toe terug te neem, 15dan sou al wat leef, sterf, en die
mens weer stof word. 16As jy verstand het, luister hierna, hoor wat ek
te sê het. 17Iemand wat die reg haat, durf tog nie regeer nie. Kan jy vir
God wat regverdig en magtig is, skuldig vind? 18Hy sê selfs vir 'n
koning: Jy is niks werd nie' en vir vername mense: Julle is sleg.' 19Hy is
nie partydig vir leiers nie, Hy bevoordeel die ryke nie bo die arme nie,
want Hy het hulle almal gemaak. 20In 'n oogwink sterf hulle, in die
middel van die nag oorval die doodsvrees hulle, hulle sterf, selfs die
sterkes verdwyn sonder toedoen van mense. 21Hy hou die pad van die
mens dop en sien elke tree wat hy gee. 22Daar is nie 'n donkerte of
duisternis waar dié wat onreg doen, kan wegkruip nie. 23God hoef nie
verder navraag te doen wanneer 'n mens voor Hom verskyn vir die
oordeel nie. 24Hy hoef nie vooraf ondersoek in te stel voor Hy sterkes
vernietig en ander in hulle plek aanstel nie. 25Hy sien alles raak wat
hulle doen en oornag maak Hy dit tot niet. 26Waar almal dit kan sien,
straf Hy hulle vir hulle goddeloosheid, 27want hulle het Hom nie bly
dien nie en hulle nie aan sy wil gesteur nie: 28die armes moes na Hom
om hulp roep, Hy moes luister na die hulpgeroep van mense in nood.
29As Hy stilbly, wie kan Hom veroordeel? As Hy Hom verberg, wie kan
Hom sien? Hy alleen heers oor volke en mense. 30Hy wil nie dat 'n
godlose oor mense regeer en hulle ondergang bewerk nie. 31As jy vir
God sou sê: Ek het my teen U verhef, maar ek sal nie weer oortree nie;
32leer U my wat ek self nie weet nie; as ek verkeerd gedoen het, sal ek
dit nie weer doen nie,' 33sal God jou dan nog straf omdat jy Hom
geminag het? Jý moet kies, nie ék nie, jy weet hoe sake staan. Praat!
34Mense met insig, enige verstandige mens wat my hoor, sal sê: 35Job

praat sonder kennis, sy woorde is sonder insig.' 36Maar Job moet end-
uit getoets word, want sy argumente is dié van die goddelose mense.
37Hy hoop sonde op sonde, hier tussen ons verlustig hy hom daarin,
hou hy aan met praat teen God.

JOB 35

1Elihu het voortgegaan: 2Dink jy dit handel die saak af as jy sê: Ek sal
my reg van God ontvang' 3en dan aanhou om te sê: Wat baat dit my,
wat kan ek wen as ek nie sondig nie?' 4Daarop sal ek jou en ook jou
vriende by jou antwoord. 5Kyk op, kyk na die hemel, kyk na die wolke
hoog bokant jou: 6as jy sondig, wat doen dit aan God, as jy baie keer
oortree, hoe raak dit Hom, 7as jy sonder sonde is, wat baat dit Hom,
wat kry Hy van jou? 8Jou sonde raak jou medemens en jou onskuld
raak jou medemens. 9Mense roep om hulp onder hulle swaar
verdrukking, hulle soek hulp teen die geweld van mense met mag.
10Maar hulle vra nie na God, hulle Maker, na Hom wat selfs in die nag
'n lied kan laat sing nie, 11na Hom wat aan ons meer verstand gegee
het as aan die diere, meer insig as aan die voëls. 12Mense roep om
hulp, maar Hy antwoord nie, want hulle is vol hoogmoed en boosheid.
13God luister nie na hol woorde nie, die Almagtige slaan daar geen ag
op nie, 14ook nie as jy sê dat jy Hom nie sien nie, dat jou saak voor
Hom is, dat jy op Hom wag nie, 15as jy sê Hy straf nie in sy toorn nie,
Hy dra geen kennis van die sonde nie. 16Job, wat jy praat, is wind, jy
praat en praat, maar sonder kennis.

JOB 36

1Elihu het voortgegaan: 2Wag nog 'n bietjie, laat ek verder met jou
praat, daar is nog argumente vir God se saak. 3My kennis kom van ver
af, ek wil aantoon dat my Maker regverdig is. 4Wat ek sê, is nie
versinsels nie, ek weet wat ek praat. 5God is magtig maar Hy sien op
niemand neer nie; Hy is magtig en sy wysheid is groot. 6Hy laat die
goddeloses nie in die lewe bly nie, Hy laat reg geskied aan die
verdruktes, 7Hy sorg vir die regverdiges. Hy laat konings regeer, selfs
baie lank. Maar as hulle hulle verhef, 8word hulle gevangenes,
vasgevang in boeie, geknel deur swaarkry. 9So laat God hulle besef
wat hulle gedoen het, hoe hulle gesondig het toe hulle hoogmoedig
geword het. 10Hy laat hulle ag gee op sy bestraffing, Hy vermaan hulle
om hulle van die sonde te bekeer. 11As hulle luister en Hom dien, sal
hulle hulle dae in voorspoed deurbring, hulle jare in welvaart. 12As
hulle nie luister nie, sal hulle sterf, sal hulle doodgaan omdat hulle nie
tot insig wou kom nie. 13Die godloses hoop die toorn van God nog
meer teen hulle op, hulle roep selfs nie om hulp as God hulle in boeie
laat vasvang nie. 14Hulle gaan jonk dood, hulle skandelike lewe is gou
verby. 15Maar God bevry die mense in nood uit hulle ellende, Hy laat
hulle op Hom ag gee in hulle verdrukking. 16God het jou na Hom toe
getrek, weg van gevaar af, Hy het jou veilig laat lewe, dit was rustig
aan jou tafels vol oorvloed. 17Maar nou het die oordeel wat die
goddelose toekom, jou voluit getref, oordeel en straf het jou ingehaal.
18Moenie dat jou grief jou tot uittarting verlei nie, moenie jou saak wil
regstel met 'n groot omkoopgeskenk nie. 19Kan hulpgeroep jou help?
Nie in jou ellende nie! Ook nie al roep jy met al die krag waaroor jy
beskik nie. 20Moenie smag na die donker van die nag, die tyd wanneer
mense sterf nie. 21Moet ook nie jou toevlug neem tot sonde nie, jy
verkies dit immers bo swaarkry. 22Die mag van God is groot, wie kan
'n mens tot insig bring soos Hy? 23Wie kan van Hom rekenskap eis oor
sy dade? Wie kan sê: U het verkeerd gedoen'? 24Dink liewer daaraan
om sy werk te roem, sy werk wat deur mense besing moet word. 25Alle
mense kan dit sien, al neem hulle dit net van ver af waar. 26God is
groot, ons kan sy grootheid nie begryp nie, sy jare kan nie bereken
word nie. 27Hy trek vog op uit die see, Hy haal reën uit die groot
waters uit, 28dan giet die wolke water uit, laat hulle dit op al die baie
mense val. 29Kan iemand verstaan hoe die wolke beweeg en hoe die
weer dreun daar in die woonplek van God? 30Hy versprei die weerlig
deur die lug, en bedek die bodem van die see. 31So regeer Hy oor die
volke en gee Hy kos in oorvloed. 32Hy vat die weerlig in sy hand en
stuur dit op die doelwit af. 33Die onweer kondig aan dat die storm
kom, die vee snuif die lug op voor die storm losbreek.

JOB 37

1Dan begin ek bewe en gaan my hart aan die ruk. 2Hoor hoe bulder die
stem van God, hoe dreun dit uit sy mond! 3Hy laat dit losbreek in die
hemelruim, Hy laat dit blits tot by die uithoeke van die wêreld, 4en
dan kom die donderslag. God laat sy magtige stem hoor, Hy stuur die
onweer in volle krag wanneer Hy sy stem laat hoor. 5Met sy stem laat
God magtige dinge gebeur. Hy doen groot dade en ons begryp dit nie.
6Hy beveel die sneeu om op die aarde te val; die reëns val, stortreëns
wat getuig van sy krag. 7Hy laat alle mensewerk tot stilstand kom
sodat alle mense sy werk kan leer ken. 8Die diere soek skuiling en bly
in hulle skuilplekke. 9Die stormwind kom uit sy blyplek, die yswinde
wat koue bring. 10As God die wind laat waai, ys dit en vries die groot
waters. 11Hy laat die wolke swaar word van vog, Hy stuur sy weerligte
in die wolke in. 12Hy laat die wolke in die rondte maal, hulle doen wat
Hy bepaal, hulle gehoorsaam sy bevele die wêreld oor. 13God stuur die
storm óf om te straf óf om vir die aarde te sorg óf om sy liefde te toon.
14Luister hierna, Job, staan stil en dink na oor die wonderdade van
God. 15Weet jy hoe Hy dit alles voorberei, hoe Hy die lig deur die
wolke laat breek? 16Weet jy hoe die wolke sweef? Dit is die wonderlike
werk van Hom wie se kennis volmaak is. 17Jy wat jou nie eens met
klere kan beskerm teen die hitte wanneer die aarde gloei onder die
woestynwind nie, 18kan jy saam met Hom die hemelruim oopspan,
stewig soos 'n spieël wat gegiet is? 19Sê jý dan vir ons wat ons vir God
moet sê. In ons onkunde kan óns Hom nie antwoord nie. 20Moet aan
Hom vertel word wat ek sê? Moet aan Hom meegedeel word wanneer
'n mens praat? 21Niemand kon die lig sien nie, die wolke het dit
donker gemaak. Maar die wind het gekom en hulle weggewaai. 22Uit
die noorde kom die goudglans, die majesteit van God is
ontsagwekkend. 23Ons kan by die Almagtige nie kom nie, sy krag is
groot. Hy laat reg en geregtigheid geskied, Hy verdruk niemand nie.
24Daarom dien die mense Hom, en sien Hy nie dié raak wat dink dat
hulle wysheid het nie.

JOB 38

1Toe het die Here vir Job aangespreek uit 'n stormwind uit: 2Wie is dit
wat besig is om my bedoelinge te dwarsboom met woorde wat getuig
dat hy geen insig het nie? 3Maak jou reg vir die stryd: Ek sal vra,
antwoord jy My. 4Waar was jy toe Ek die aarde se fondamente gelê
het? Praat as jy die antwoord het. 5Wie het die aarde afgemeet? Weet
jy dit? Wie het 'n maatlyn oor hom gespan? 6Waarop is sy voetstukke
neergesit? Wie het hom aanmekaargesit 7daardie oggend toe die sterre
saamgesing het en al die hemelinge gejubel het? 8Wie het die see
opgedam toe hy begin uitborrel het? 9Ek het hom met wolke bedek,
hom met donkerte toegemaak. 10Ek het vir hom perke gestel, hom
agter slot en grendel gesit. 11Ek het gesê: Tot hiertoe mag jy kom, nie
verder nie; hier is die grens van jou magtige golwe.' 12Het jy, Job, in
jou tyd die môre beveel om te kom? Weet jy waar die daeraad
vandaan kom, 13die daeraad wat lig oor die hele aarde bring sodat die
goddeloses nie in die donker kan bly skuil nie? 14Met die daeraad word
die vorm van die aarde sigbaar, dit neem vorm aan soos klere wat
aangetrek word. 15Dan word die goddeloses hulle bestaan ontneem en
word hulle geweld beëindig. 16Het jy, Job, al gekom by die plek waar
die seewater uitborrel, en rondgestap op die bodem van die diepsee?
17Het jy die ingang van die doderyk gesien, die plek van donkerte al
bekyk? 18Kan jy 'n beeld vorm van die groot wye wêreld? Praat as jy
iets daarvan weet. 19Hoe loop die pad na die plek waar die lig woon?
En die donkerte, waar is sy woonplek? 20Kan jy die donkerte na sy
gebied toe terugvat? Ken jy die paaie na sy woongebied toe? 21Jy moet
dit weet, jy wat maak of jy toe al gebore was, of jy 'n lang lewe agter
die rug het. 22Was jy al by die plek waar die sneeu gebêre word? Het
jy al die plek gesien waar die hael gebêre word, 23wat Ek opgegaar het
vir 'n tyd van rampe, vir die dag as Ek wil oorlog voer? 24Hoe loop die
pad na die plek toe waar die lig sy oorsprong het en die oostewind oor
die aarde begin waai? 25Wie het vir die stortreën 'n pad oopgekap en
vir die donderwolke hulle koers bepaal 26sodat dit reën in 'n land waar
nie mense is nie, in 'n woestyn waar niemand woon nie 27en 'n droë,
dor land deurnat word, sodat daar groen gras uitspruit? 28Het die reën
'n vader? Wie het die doudruppels in die wêreld gebring? 29Wie bring
die ys te voorskyn? Wie bring die ryp in die wêreld? 30Die water word
so hard soos klip, selfs die oppervlakte van die diepsee verys. 31Sou jy
die Sewester met 'n band kon vasknoop of die band van Orion kon
losmaak? 32Kan jy die sterre op hulle tyd laat opkom, kan jy die Beer
met sy kleintjies laat uitkom? 33Weet jy hoe die hemelliggame werk?
Stel jy hulle invloed op die aarde vas? 34Kan jy jou stem tot by die
wolke hoorbaar maak sodat stortreën jou oordek? 35Kan jy

weerligstrale uitstuur dat hulle vir jou kom sê: Hier is ons'? 36Wie gee
verstand aan die ibis om teen die vloed te waarsku of wie gee insig
aan die haan om die dag aan te kondig? 37Wie het die kennis om
genoeg wolke bymekaar te bring, om hierdie waterkruike van die
hemel om te keer 38wanneer die grond kliphard is en daar net groot
kluite lê?

JOB 39

1Kan jy vir 'n leeu sy prooi vang? Kan jy vir hom genoeg gee om te eet
2wanneer hy in sy skuilplek gereed lê, op die loer lê agter 'n bos? 3Wie
gee vir 'n kraai die kos wat hy nodig het wanneer sy kleintjies om hulp
roep na God, rondskarrel vir iets om te eet? 4Ken jy die tyd wanneer
die klipspringers lam? Staan jy en kyk waar die wildsbokke kleintjies
kry? 5Kan jy vir hulle die draagtyd bepaal, weet jy presies wanneer
hulle moet lam? 6Hulle trek inmekaar, die bokkies word gebore, die
geboortepyne is gou verby. 7Die lammers groei en word groot in die
veld, hulle gaan weg en kom nie na die ooie toe terug nie. 8Wie gee
aan die wildedonkie sy vryheid en laat hom ongebonde vryloop? 9Ek
het vir hom die oop veld gegee om in te bly die brakbossies om in te
wei. 10Hy bekommer hom nie oor die gewoel in die stad nie, hy hoef
nie te luister na die geskreeu van 'n drywer nie. 11Hy deurkruis die
berge vir weiding, hy snuffel elke groen sprietjie uit. 12Sal die buffel
gewillig wees om vir jou te werk? Sal hy deur die nag by jou krip bly
staan? 13Kan jy hom inspan en ploegvore met hom trek? Kan jy hom
lei om die land agter jou te eg? 14Sal jy jou op hom verlaat vir sy
reusekrag? Sal jy dit aan hom oorlaat om vir jou 'n oes te lewer? 15Sal
jy op hom vertrou om jou graan te oes en op jou dorsvloer bymekaar
te bring? 16Die vlerke van die volstruis klap vrolik net soos dié van die
ooievaar en die valk, 17maar sy lê haar eiers op die grond en broei
hulle uit op die sand. 18Sy dink nie daaraan dat hulle stukkend getrap
kan word nie, dat wilde diere haar eiers kan breek nie. 19Sy maak haar
kuikens hard groot, asof hulle nie haar eie is nie; as haar moeite dan
tevergeefs was, skrik dit haar nie af nie. 20God het nie vir haar wysheid
gegee nie, sy het geen verstand nie, 21maar wanneer sy met vlerke
omhoog hardloop, lag sy die perd en sy ruiter uit. 22Gee jý vir die perd
sy krag, sit jý vir hom maanhare aan? 23Het jý gemaak dat hy kan
spring soos 'n sprinkaan, dat hy almal bang maak met sy trotse
gesnork? 24Hy kap die grond met sy pote en trippel rond, met krag
skiet hy vorentoe, die geveg in. 25Bang wees bestaan vir hom nie, hy
skrik nie, hy deins nie terug vir oorlog nie. 26In die koker aan sy sy
ratel die pyle, die spies en die swaard blink in die son. 27Opgewonde
en oorgehaal kap-kap hy die grond, hy kan nie wag vir die blaas van
die trompet nie. 28By die blaas van die trompet runnik hy, hy weet die
geveg kom, hy ken die offisiere se bevele en hulle krygskrete. 29Is dit
deur jou insig dat 'n valk vlieg, dat hy sy vlerke na die suide toe span?
30Is dit op jou bevel dat 'n aasvoël hoog opvlieg en sy nes in die hoogte
gaan bou? 31Hy woon op die rotse, hy bly daar, op die spits en die
kranse. 32Van daar af soek sy oë na kos, van ver af sien hy dit. 33Sy
kuikens vreet bloederige vleis, en waar iets doodgaan, is hy. 34Die

Here het verder vir Job gesê: 35Wil jy 'n saak maak teen die Almagtige
en Hom bestraf? Wil jy vir God teregwys? Antwoord Hom dan! 36Job
het toe vir die Here gesê: 37Ek is nie opgewasse teen U nie. Hoe sou ek
U kon antwoord? Ek sal liewer stilbly. 38Ek het gepraat, maar ek kon
nie 'n antwoord vind nie, ek het weer geprobeer, maar nou sal ek
stilbly.

JOB 40

1Die Here het weer vir Job aangespreek uit die stormwind uit: 2Maak
jou reg vir die stryd: Ek sal vra, antwoord jy My. 3Wil jy my beslissing
tot niet maak? Wil jy My skuldig verklaar sodat jy vrygespreek kan
word? 4Het jy die mag wat Ek het? Kan jy jou stem uit die onweer laat
hoor soos Ek? 5Tree dan op met jou trots en jou groot mag, handel in
jou majesteit en heerlikheid. 6Laat brand dan jou gloeiende toorn, sien
elke trotsaard raak en sit hom op sy plek, 7sien elke trotsaard raak en
verneder hom, trap die goddeloses plat. 8Begrawe hulle almal, lê hulle
weg in die graf. 9Dan sal Ek teenoor jou erken dat jy jou deur jou eie
mag kan red. 10Kyk die seekoei: Ek het hom gemaak toe Ek jou gemaak
het, hy vreet gras soos 'n bees. 11Daar is krag in sy liggaam, die spiere
in sy lyf is sterk. 12Sy stert is so reguit soos 'n seder. Sy boudspiere is
inmekaar gevleg. 13Die bene in sy lyf is soos bronspype, soos stukke
yster. 14Onder alles wat Ek gemaak het, staan hy eerste, net sy Maker
kan hom verslaan. 15Die berge lewer vir hom die water en al die wilde
diere speel daar. 16Hy lê tussen waterplante, hy skuil tussen die riete in
die moeras. 17Die skaduwee van die waterplante is sy skuiling, rondom
hom is rivierpopuliere. 18As die rivier sterk word, skrik dit hom nie af
nie, hy bly rustig al styg die Jordaan hoe hoog. 19Wie kan hom van
voor af pak, wie kan 'n vangtou aan sy neus sit? 20Kan jy 'n krokodil
met 'n hoek vang of hom 'n tou in die bek sit? 21Kan jy 'n lyn deur sy
neus steek of sy kakebene met 'n hoek vastrek? 22Sal hy jou soebat om
genade of by jou mooipraat? 23Sal hy 'n ooreenkoms met jou aangaan
om vir altyd jou slaaf te wees? 24Sal jy hom kan mak maak soos 'n
voëltjie of kan jy hom met 'n lyn vasmaak vir jou dogtertjies? 25Sal
handelaars oor 'n prys vir hom kan kibbel? Sal hy onder kopers
verdeel kan word? 26Sal jy harpoene deur sy vel kan gooi of hom met
'n haak aan die kop kan vang? 27Pak hom gerus met kaal hande: jy sal
die geveg onthou, jy sal nie weer probeer nie. 28Jy sal die slegste
daarvan afkom. Wanneer jy hom sien, is jy al klaar oorweldig.

JOB 41

1Hy is wreed as jy hom wakker maak. Wie wil dan nog teen Mý
standhou? 2Wie wil aan Mý eise stel dat Ek iets aan hom verskuldig is?
Alles onder die hemel behoort aan My. 3Ek wil nog verder praat oor
die krokodil, oor sy krag en sy liggaamsbou. 4Wie kan sy bek
oopmaak? Wie kan met 'n toom naby sy tande kom? 5Wie kan sy
kakebene oopbreek, sy kakebene met die verskriklike tande? 6Op sy
rug lê die skubbe in rye vas aan mekaar gesluit: 7die een so teen die
ander dat die wind nie daardeur kan waai nie; 8die een is vas aan die
ander, hulle kleef aan mekaar en kan nie geskei word nie. 9As hy nies,
spat die vonke, sy oë is so rooi soos die daeraad. 10Daar kom vuur uit
sy bek, die vonke waai deur die lug. 11Daar trek rook uit sy neusgate,
soos uit 'n kokende pot op 'n vuur. 12Sy asem steek vure aan, daar skiet
vlamme uit sy bek. 13Daar is groot krag in sy nek; wie hom sien, word
deur angs oorval. 14Sy vleis is saamgepak asof dit aan hom gegiet is,
dit gee nie mee nie. 15Sy hart is so hard soos klip, so hard soos 'n
maalklip. 16Sterkes vlug as hy die water roer. By die eerste rimpeling
gee hulle pad. 17Wie hom met die swaard steek, rig niks uit nie, ook
nie met 'n spies, 'n pyl of 'n assegaai nie. 18Yster is vir hom soos strooi,
brons soos vrot hout. 19Met pyl en boog jaag jy hom nie op die vlug
nie, klippe uit 'n slingervel is vir hom niks nie. 20Aan 'n knopkierie
steur hy hom nie, hy lag as 'n swaard op hom afkom. 21Die skubbe aan
sy onderkant het punte soos potskerwe, soos 'n dorsslee maak dit
merke op die modder. 22Hy laat die diep water kook soos in 'n pot, hy
laat die water van die meer skuim. 23Agter hom lê 'n blink streep op
die water, lê die diep water wit van die skuim. 24Op die grond is
niemand sy gelyke nie, hy is 'n ondier sonder vrees. 25Hy kyk met
minagting na diere groter as hy, hy is baas selfs oor al die groot diere.

JOB 42

1Daarna het Job vir die Here gesê: 2Nou weet ek dat U tot alles in staat
is en dat U kan uitvoer wat U besluit. 3Wie is dit wat u bedoelinge wou
dwarsboom sonder dat hy die insig gehad het? Ek het oor dinge
gepraat wat ek nie begryp het nie: u wonderdade was te groot vir my,
ek het dit nie verstaan nie. 4U het mos gesê: Luister terwyl Ek praat,
Ek sal vra, antwoord jy My. 5Tot nou toe het ek net gehoor wat mense
van U sê, maar nou het ek U self gesien, 6en nou verag ek myself, nou
sit ek vol berou, in sak en as. 7Nadat Hy met Job gepraat het, het die
Here vir Elifas die Temaniet gesê: Ek is kwaad vir jou en jou twee
vriende, want julle het nie die waarheid oor My gepraat soos my
dienaar Job nie. 8Vat sewe bulle en sewe ramme en gaan na my
dienaar Job toe en offer dit as 'n brandoffer vir julleself. My dienaar
Job sal vir julle bid, en Ek sal sy gebed verhoor en julle nie straf vir
julle dwaasheid nie. Julle het nie die waarheid oor My gepraat soos
my dienaar Job nie. 9Elifas die Temaniet, Bildad die Suagiet en Sofar
die Naämatiet het gedoen wat die Here gesê het, en die Here het Job
se gebed verhoor. 10Nadat Job vir sy vriende gebid het, het die Here
die omstandighede van Job verander en hom twee keer soveel gegee
as wat hy gehad het. 11Al sy broers en susters en sy vriende wat hom
vroeër geken het, het gekom en saam met hom in sy huis geëet. Hulle
het hulle medelye kom betoon en hom getroos oor al die rampe wat
die Here oor hom gebring het. Elkeen het vir hom 'n stuk silwer en 'n
goue ring gegee. 12Die Here het die laaste deel van Job se lewe
voorspoediger gemaak as die eerste: hy het veertien duisend stuks
kleinvee, ses duisend kamele, twee duisend beeste en 'n duisend
donkies gekry, 13en ook sewe seuns en drie dogters. 14Die oudste dogter
het hy Jemima genoem, die tweede Kesia en die derde Keren-Puk.
15Nêrens in die land was daar vroue so mooi soos Job se dogters nie.
Hulle pa het hulle saam met hulle broers laat erf. 16Job het nog
honderd en veertig jaar gelewe. Hy het sy kinders en kindskinders tot
in die vierde geslag gesien. 17Job het toe gesterf. Hy was oud en het 'n
vol lewe gehad.

PSALMS

PSALMS 64 PSALMS 65 PSALMS 66

PSALMS 67 PSALMS 68 PSALMS 69

PSALMS 70 PSALMS 71 PSALMS 72

PSALMS 73 PSALMS 74 PSALMS 75

PSALMS 76 PSALMS 77 PSALMS 78

PSALMS 79 PSALMS 80 PSALMS 81

PSALMS 82 PSALMS 83 PSALMS 84

PSALMS 85 PSALMS 86 PSALMS 87

PSALMS 88 PSALMS 89 PSALMS 90

PSALMS 91 PSALMS 92 PSALMS 93

PSALMS 94 PSALMS 95 PSALMS 96

PSALMS 97 PSALMS 98 PSALMS 99

PSALMS 100 PSALMS 101 PSALMS 102

PSALMS 103 PSALMS 104 PSALMS 105

PSALMS 106 PSALMS 107 PSALMS 108

PSALMS 109 PSALMS 110 PSALMS 111

PSALMS 112 PSALMS 113 PSALMS 114

PSALMS 115 PSALMS 116 PSALMS 117

PSALMS 118 PSALMS 119 PSALMS 120

PSALMS 121 PSALMS 122 PSALMS 123

PSALMS 124 PSALMS 125 PSALMS 126

PSALMS 127 PSALMS 128 PSALMS 129

PSALMS 130 PSALMS 131 PSALMS 132

PSALMS 133 PSALMS 134 PSALMS 135

PSALMS 136 PSALMS 137 PSALMS 138

PSALMS 139 PSALMS 140 PSALMS 141

PSALMS 142 PSALMS 143 PSALMS 144

PSALMS 145 PSALMS 146 PSALMS 147

PSALMS 148 PSALMS 149 PSALMS 150

PSALMS 1

1Dit gaan goed met die mens wat nie die raad van goddeloses volg nie,
nie met sondaars omgaan en met ligsinniges saamspan nie, 2maar wat
in die woord van die Here sy vreugde vind, dit dag en nag oordink.
3Hy is soos 'n boom wat by waterstrome geplant is, wat op die regte
tyd vrugte dra en waarvan die blare nie verdroog nie. Hy is
voorspoedig in alles wat hy aanpak. 4So is die goddeloses nie. Hulle is
soos kaf wat deur die wind uitmekaar gewaai word. 5Daarom sal
goddeloses hulle nie kan handhaaf wanneer die Here oor hulle oordeel
nie en sondaars nie 'n plek hê in die vergadering van regverdiges nie.
6Waarlik, die Here lei die regverdiges op hulle pad, maar die pad van
die goddeloses lei tot ondergang.

PSALMS 2

1Waarom is daar onrus onder die volke, waarom smee die nasies
planne en dit tevergeefs? 2Die konings van die aarde is in opstand, die
leiers span saam teen die Here en teen sy gesalfde en sê: 3Kom ons
maak ons vry en gooi hulle juk af! 4Hy wat in die hemel woon, lag
hulle uit, die Here spot met hulle. 5Hy spreek hulle aan in sy toorn, in
sy gramskap jaag Hy hulle op loop: 6Dit is Ek wat hom as my koning
gesalf het op Sion, my heilige berg. 7Ek wil vertel wat die Here
aangekondig het. Hy het vir my gesê: Jy is my seun, van vandag af is
Ek jou Vader. 8Vra My, en Ek gee volke vir jou as eiendom, die hele
aarde as jou besitting. 9Jy sal hulle verpletter met jou ystersepter,
hulle flenters slaan soos 'n kleipot. 10Wees dan nou verstandig,
konings, wees gewaarsku, regeerders van die aarde! 11Julle moet die
Here met ontsag dien, Hom met vrees en bewing toejuig 12en Hom
onderdanig wees, sodat Hy nie toornig word en julle op die pad
omkom nie, want sy toorn ontvlam gou. Dit gaan goed met almal wat
by Hom skuiling soek.

PSALMS 3

1'n Psalm van Dawid toe hy vir sy seun Absalom gevlug het. 2Ek het so
baie vyande, Here! Baie kom in opstand teen my. 3Daar is talle wat
van my sê: Van God kom daar vir hom geen hulp nie! Sela 4Maar U,
Here, beskerm my aan alle kante, U herstel my eer en aansien. 5As ek
na die Here roep, antwoord Hy my van sy heilige berg af. Sela 6As ek
gaan lê, slaap ek goed; ek word ook weer wakker, want die Here sorg
vir my. 7Ek is nie bang vir tienduisende mense wat van alle kante af op
my toesak nie. 8Kom tog, Here, help my, my God! U het nog altyd my
vyande se mag verbreek, U het die aanval van die goddeloses
afgeslaan. 9Hulp kom net van die Here af. U laat dit goed gaan met u
volk.Sela

PSALMS 4

1Vir die koorleier: met snarespel. 'n Psalm van Dawid. 2O God wat aan
my reg verskaf, antwoord my as ek roep. Toe ek in die nood was, het
U my bevry. Wees my ook nou genadig en hoor my gebed! 3Hoe lank
gaan julle my eer nog skend, mense, gaan julle valsheid liefhê en
voorkeur gee aan leuens? Sela 4Besef tog dat die Here wonders gedoen
het vir dié wat aan Hom getrou is. Die Here hoor as ek na Hom roep.
5As jy ontsteld raak, moenie sondig nie; dink in stilte daaroor na as jy
gaan lê, en laat dit daarby! Sela 6Julle moet die offers bring wat aan
julle voorgeskryf is, en julle moet op die Here vertrou. 7Daar is baie
wat sê: Wie sal dit weer met ons goed laat gaan? Wees ons tog weer
goedgesind, Here, help ons! 8U het my reeds groter vreugde laat
belewe as wat daar is by mense wat koring en wyn in oorvloed het.
9Nou sal ek onbesorg gaan lê en dadelik aan die slaap raak, want,
Here, U alleen laat my veilig woon.

PSALMS 5

1Vir die koorleier: met fluitspel. 'n Psalm van Dawid. 2Luister tog na
my woorde, Here, hoor hoe ek sug. 3Gee tog aandag aan my
hulpgeroep, my Koning en my God, want tot U bid ek. 4U luister na
my stem in die môre, Here, in die môre terwyl ek voor U verskyn en
op U wag. 5U is nie 'n God wat onreg verdra nie, die kwaad het by U
geen plek nie. 6Hooghartiges durf nie voor U kom nie. U haat almal
wat onreg doen, 7U roei alle leuenaars uit. Die Here verafsku
moordenaars en bedrieërs. 8Maar ek, ek mag deur u groot liefde in u
huis ingaan en in u heilige tempel buig met die eerbied wat aan U
verskuldig is. 9Omdat ek vyande het, Here, leer my tog wat reg is en
help my om u wil te doen. 10Niks wat hulle sê, is waar nie; al waaraan
hulle dink, is my ondergang; hulle vlei my, maar hulle wil my in die
graf laat beland. 11Laat hulle daarvoor boet, o God, laat hulle deur
hulle eie planne tot niet gaan. Dryf hulle weg oor hulle baie sondes,
want hulle is opstandig teen U. 12Maar laat almal wat by U skuil, bly
wees, laat hulle altyd jubel. U beskerm dié wat u Naam liefhet, en
hulle juig oor U. 13U laat dit goed gaan met die regverdige, Here, u
goedheid beskerm hom soos 'n skild.

PSALMS 6

1Vir die koorleier: met snarespel; met basstem. 'n Psalm van Dawid.
2Moet my tog nie in u toorn straf nie, Here, en my in u gramskap
tugtig nie. 3Ontferm U oor my, Here, want ek kwyn weg, maak my
gesond, Here, want my liggaam is uitgeteer. 4Ek is heeltemal gedaan.
Hoe lank nog, Here, voordat U uitkoms gee? 5Neem my weer onder u
sorg, Here, en red my lewe. Help my, want U is getrou. 6Iemand wat
dood is, kan tog nie u Naam bely nie. Kan iemand in die doderyk U
prys? 7Ek is uitgeput van verdriet, ek huil die hele nag deur, ek
deurweek my bed met trane. 8My oë het dof geword van verdriet,
verswak deur wat my teëstanders my aandoen. 9Gee pad van my af,
julle almal wat onreg doen, want die Here het ag geslaan op my
geroep om hulp, 10die Here het geluister na my smeking, die Here het
my gebed aangeneem. 11Al my vyande sal beskaamd daarvan afkom,
hulle sal verslae staan; in 'n oogwink sal hulle beskaamd moet padgee.

PSALMS 7

1'n Klaaglied van Dawid wat hy vir die Here gesing het na aanleiding
van die dade van Kus, 'n Benjaminiet. 2By U soek ek beskerming, Here
my God. Help my, red my van almal wat my vervolg, 3sodat hulle my
nie verskeur soos 'n leeu sy prooi nie, my nie uitmekaar skeur sonder
hoop op redding nie. 4As ek iets verkeerds gedoen het, Here my God,
as daar onreg aan my hande kleef, 5as ek 'n vriend van my kwaad
aangedoen het, as ek 'n teëstander van my sommer goedsmoeds
kaalgestroop het, 6mag die vyand my dan agtervolg en inhaal, my in
die grond in trap, my tot in die stof in verneder. Sela 7Kom tog, Here,
in u toorn, tree op teen die verwoede aanslag van my teëstanders.
Kom my te hulp, U wat bepaal het dat reg sal geskied. 8Laat al die
volke rondom U kom staan; neem hoog bo hulle u plek in op u
regterstoel! 9U wat regspreek oor die volke, Here, bevind tog dat ek
reg het, Here, dat ek onskuldig is. 10Maak 'n end aan al die bose dade
van die goddelose mense. Stel tog die onskuldige in die gelyk. U wat
die mens deur en deur toets, U is die regverdige God. 11God wat die
opregtes help, is my beskermer. 12God is 'n betroubare regter, 'n God
wat altyd die skuldiges straf. 13Hy maak sy swaard elke keer weer
skerp, Hy span sy boog en lê aan. 14Hy hou dodelike wapens gereed en
maak vir Hom brandpyle. 15Die skuldige is soos iemand wat swanger
geraak het van onreg, swanger is van kwaad en leuens voortbring.
16Hy grawe 'n diep gat en val self daarin. 17Sy boosheid tref homself,
en die geweld wat hy beplan het, kom op sy eie kop af. 18Ek wil die
Here prys omdat Hy reg laat geskied. Die Naam van die Here, die
Allerhoogste, wil ek besing.

PSALMS 8

1Vir die koorleier: met musiek. 'n Psalm van Dawid. 2Here, ons Here,
hoe wonderbaar is u Naam oor die hele aarde, hoe glansryk alles wat
U in die hemelruim geplaas het! 3Kinders en suigelinge besing die
magtige werk wat U tot stand gebring het. So word u teëstanders, die
vyande en wraakgieriges, tot swye gebring. 4As ek u hemel aanskou,
die werk van u vingers, die maan en die sterre waaraan U 'n plek
gegee het, 5wat is die mens dan dat U aan hom dink, die mensekind
dat U na hom omsien? 6U het hom net 'n bietjie minder as 'n hemelse
wese gemaak en hom met aansien en eer gekroon, 7U laat hom heers
oor die werk van u hande, U het alles aan hom onderwerp: 8skape en
beeste, alles; selfs die diere in die veld, 9die voëls in die lug, en die
visse in die see wat die oseane deurkruis. 10Here, ons Here, hoe
wonderbaar is u Naam oor die hele aarde!

PSALMS 9

1Vir die koorleier: op die wysie van By die dood van die seun. 'n Psalm
van Dawid. 2Met my hele hart wil ek U prys, Here, wil ek van u
magtige reddingsdade vertel. 3Oor U wil ek my verbly en vrolik wees,
u Naam wil ek besing, o Allerhoogste. 4Toe U verskyn het, het my
vyande gevlug, hulle het gestruikel en omgekom. 5Toe U op die troon
gaan sit het as betroubare regter, het U aan my reg laat geskied. 6U het
die nasies met vernietiging gedreig, die skuldiges laat omkom, hulle
naam vir altyd uitgewis. 7Dit is klaar met die vyand, daar bly net
puinhope oor. U het hulle stede verwoes, niemand dink eers meer aan
hulle nie. 8Die Here is altyd op sy troon; op sy regterstoel is Hy steeds
gereed vir die regspraak. 9Hy lewer 'n regverdige uitspraak oor alle
mense, Hy vel 'n billike vonnis oor die nasies. 10Vir die mens wat in
gevaar verkeer, is die Here 'n toevlug, 'n skuilplek in tye van nood.
11Daarom vertrou almal wat u Naam bely, op U, want U, Here, laat dié
wat vra na u wil, nie in die steek nie. 12Sing tot eer van die Here wat
op Sion woon, vertel die volke van sy dade! 13Hy dink aan die
onskuldiges en wreek hulle dood, Hy verontagsaam nie die geroep van
dié wat in nood verkeer nie. 14Wees my genadig, Here, aanskou die
ellende wat my haters my aangedoen het, U wat my terugruk uit die
poorte van die dood. 15Dan kan ek van al u roemryke dade vertel, in
die poorte van Sion kan ek juig oor die uitkoms wat U gegee het. 16Die
nasies het in die gat geval wat hulle gegrawe het, hulle voete is
vasgevang in die net wat hulle gespan het. 17So het die Here Hom
bekend gemaak, Hy het reg laat geskied, en die skuldige is deur sy eie
handewerk gevang. Higgajon Sela 18Die doderyk is die bestemming
van die skuldiges, van al die nasies wat aan God nie dink nie.
19Waarlik, die behoeftiges word nie vir altyd vergeet nie, nie vir ewig
sal die verwagting van dié wat in nood is, vrugteloos wees nie. 20Gryp
tog in, Here, sodat die mens hom nie verhef nie. Laat die nasies voor
U teregstaan. 21Vervul hulle so met vrees, Here, dat hulle erken dat
hulle net mense is. Sela

PSALMS 10

1Waarom staan U so ver weg, Here? Waarom trek U U terug in tye van
nood? 2Die goddeloses is vol van hulleself, hulle vervolg 'n hulpelose
man. Laat hulle gevang word deur die sluwe planne wat hulle self
uitgedink het. 3Die goddelose verlustig hom nou al in wat hy hoop om
in die hande te kry. Die een wat hom wil verryk ten koste van 'n
ander, wens homself by voorbaat geluk. Hy verag die Here. 4Neus in
die lug sê hy: God vra tog geen rekenskap nie! In al sy planne is daar
geen plek vir God nie. 5Dit gaan mos altyd goed met wat hy aanpak. U
oordele is vir hom te ver weg, buite sy gesigsveld. Hy snork met
veragting oor al sy vyande. 6Hy dink: ek sal nie wankel nie en die
ongeluk sal my nooit tref nie. 7Hy lê 'n vloek op almal, hy onderdruk
en bedrieg, hy bedink onheil en onreg. 8Hy lê onskuldiges voor agter
die heinings en vermoor hulle in die geheim. Hy loer rond in die
donker. 9Hy lê op die loer in 'n wegkruipplek soos 'n leeu agter 'n bos,
hy lê op die loer om die hulpelose te vang. Hy vang hom en trek hom
vas in sy net, 10hy slaan hom dat hy inmekaar sak. So kry hy die arme
mens in die hande. 11Hy sê vir homself: God steur Hom nie daaraan
nie, Hy kyk weg, Hy sal dit nooit raaksien nie. 12Kom tog, Here! Toon
u mag, o God! Moet die hulpeloses tog nie vergeet nie. 13Hoe durf die
goddeloses God verag en reken Hy sal hulle nie uitvind nie? 14En die
hele tyd het U dit gesien, die lyding en verdriet. U let daarop en maak
daar 'n einde aan. Op U verlaat die ongelukkige hom, ook vir die
weeskind is U 'n helper. 15Verbreek tog die magsgreep van die
goddelose en van die misdadiger, straf sy misdade! Moenie een enkele
van sy misdade verskoon nie. 16Die Here bly altyd koning, die vyande
is uit sy land verdryf. 17U het die gesmeek van die hulpeloses gehoor,
Here. U gee hulle nuwe moed. U verhoor hulle gebed. 18U behartig die
regsaak van die weeskind en van die mens in nood, sodat niemand op
aarde langer in vrees hoef te lewe nie.

PSALMS 11

1Vir die koorleier. Van Dawid. Ek skuil by die Here. Hoe durf julle vir
my sê: Vlug na die berge toe soos 'n voël! 2Kyk, die goddeloses span
hulle boë, en hulle lê aan met die pyl op die snaar; hulle staan reg om
uit die donker die opregtes van hart te tref. 3As die fondamente
ondermyn word, wat kan die regverdige daaraan doen? 4Die Here is in
sy heilige tempel! Die Here is op sy troon in die hemel! Sy oë is oop,
sy oë keur die mensekinders. 5Die Here onderskei tussen regverdige en
goddelose. Wie geweld liefhet, haat Hy. 6Hy laat vuur en swael reën
op die goddeloses, 'n skroeiende wind: dit is die beker wat hulle sal
drink. 7Die Here is regverdig. Hy het die mense lief wat regverdig en
opreg handel, en Hy sal by hulle wees.

PSALMS 12

1Vir die koorleier: met basstem. 'n Psalm van Dawid. 2Help tog, Here,
want daar is geen vrome meer nie, daar is geen betroubare mens meer
oor nie. 3Die mense bedrieg mekaar; hulle mislei mekaar met vleitaal.
4Die Here sal al die vleitaal uitroei en die grootpratery van die mense
5wat sê: In ons tong lê ons krag. Ons lippe help ons. Ons buig vir
niemand nie. 6Maar die Here sê: Die swakkes word mishandel en die
armes kla. Daarom gryp Ek nou in en gee uitkoms aan dié wat daarna
smag. 7Daar is niks vals in wat die Here sê nie. Sy woorde is soos
silwer wat oor en oor in 'n oond gesuiwer is. 8U, Here, hou oor ons
wag. U sal ons vir altyd teen sulke mense beskerm, 9selfs al pronk
goddeloses nog rond en al heers die gemeenheid nog tussen die
mense.

PSALMS 13

1Vir die koorleier. 'n Psalm van Dawid. 2Hoe lank gaan U my nog bly
vergeet, Here? Vir altyd? Hoe lank gaan U nog van my af weg kyk?
3Hoe lank moet ek nog my eie planne maak en my dae met kommer
deurbring? Hoe lank sal die vyand my nog oorheers? 4Luister tog en
antwoord my, Here my God! Gee my tog nuwe lewenskrag. Ek wil nie
sterwe nie, 5anders sê my vyand hy het my oorwin en juig my
verdrukkers oor my ondergang. 6Ek hou vas aan u troue liefde, oor die
uitkoms wat U gee, juig my hart. Ek wil sing tot eer van die Here,
omdat Hy aan my goed gedoen het.

PSALMS 14

1Vir die koorleier. Van Dawid. Die dwaas dink daar is geen God nie.
Dwase mense vernietig alles; wat hulle doen, is 'n gruwel vir die Here.
Daar is nie een wat goed doen nie. 2Van die hemel af kyk die Here die
mense deur om te sien of daar één verstandige is, één wat na die wil
van God vra. 3Almal het afgedwaal, die laaste een het ontaard; daar is
niemand wat goed doen nie, selfs nie één nie. 4Julle almal wat onreg
pleeg, wat my volk opeet asof julle brood eet en wat weier om die
Here te dien weet julle dan nie 5dat daar iets vreesliks met julle gaan
gebeur nie? Omdat God aan die kant van die regverdiges is, 6sal daar
niks kom van julle planne teen die hulpelose nie: die Here bly sy
toevlug. 7Ag, mag daar tog uit Sion vir Israel redding kom! Wanneer
die Here die lot van sy volk verander, sal Jakob juig, sal Israel bly
wees.

PSALMS 15

1'n Psalm van Dawid. Wie het die reg om in u woonplek te kom, Here?
Wie mag op u heilige berg vertoef? 2Hy wat onberispelik wandel en
doen wat reg is, wat met sy hele hart die waarheid praat, 3nie kwaad
praat nie, sy medemens nie kwaad aandoen nie en niemand beledig
nie; 4hy wat dié verag wat deur God verwerp is, maar almal eer wat
die Here dien; wat sy woord hou, selfs tot sy eie skade, 5sy geld nie op
rente uitleen nie en hom nie laat omkoop om die onskuldige te kort te
doen nie. Wie hom hieraan hou, sal nooit wankel nie.

PSALMS 16

1'n Gedig van Dawid. Neem my in beskerming, o God; ek soek skuiling
by U. 2Ek het vir die Here gesê: Ek behoort aan U, daar is vir my niks
goeds nie behalwe by U. 3Die afgode in die land, so aantreklik vir baie
met hulle wil ek niks te doen hê nie. 4Mag elkeen wat 'n ander god
vereer, baie smart beleef. Vir afgode sal ek nie bloedoffers uitgiet nie,
hulle name sal ek nie op my lippe neem nie. 5Here, U is my lewe, U
sorg vir my. Wat ek ontvang, kom alles van U af. 6'n Pragtige deel is
vir my afgemeet, ja, wat ek ontvang het, is vir my mooi. 7Ek sal die
Here loof wat my tot die regte insig gebring het; selfs in die nag bly ek
bewus van wat Hy my leer. 8Ek het die Here altyd by my: omdat Hy by
my is, sal ek nie struikel nie. 9Daarom is ek bly en juig ek en voel ek
my veilig. 10U gee my nie oor aan die dood nie. U laat u troue dienaar
nie in die graf kom nie. 11U leer my hoe om te lewe. By U is daar
oorvloedige blydskap. Uit u hand kom net wat mooi is.

PSALMS 17

1'n Gebed van Dawid. Luister tog, Here, na my regverdige saak, let op
my hulpgeroep. Hoor tog die gebed wat ek in alle opregtheid bid. 2U
sal uitspraak lewer in my guns: u oë sien immers self wat reg is. 3As U
my sou toets, my selfs in my slaap sou ondersoek, my deeglik sou
keur, sou U niks verkeerds vind nie. 4Oor die doen en late van mense
het ek niks verkeerds gesê nie: ek het my aan u bevel gehou. 5Elke stap
van my was vas op die koers wat U aangewys het. My voete het nie
daarvan afgewyk nie. 6Ek roep U aan, want U sal my antwoord, my
God! Luister tog na my en hoor wat ek sê. 7Toon u wonderlike trou, U
wat almal help wat vir hulle vyande by U skuil. 8Beskerm my soos die
appel van u oog, steek my weg in die skaduwee van u vleuels 9vir die
goddeloses wat my wil oorweldig, die doodsvyande wat my omsingel.
10Sonder enige meegevoel, met monde wat aanmatigende dinge sê,
omsingel hulle my 11waar ek ook gaan. Hulle soek my ondergang.
12Hulle is soos leeus, oorgehaal om te verskeur, soos jong leeus wat
iets voorlê. 13Kom tog, Here, staan hulle voor, dwing hulle op die
knieë. Red my met u swaard uit die mag van die goddeloses, 14met u
eie hand, Here, van hierdie mense. Laat hulle ontydig omkom, sny
hulle lewens af; laat hulle hulle vol eet aan die onheil wat U vir hulle
gereed hou; laat daar oorgenoeg wees vir hulle kinders en laat daar
nog oorbly vir die kindskinders. 15Maar wat my betref, omdat die reg
aan my kant is, sal ek weer voor U staan. As ek wakker word, sal ek
my verbly in u teenwoordigheid.

PSALMS 18

1Vir die koorleier. 'n Lied van Dawid, die dienaar van die Here. Hy het
dié woorde tot die Here gerig op die dag toe die Here hom gered het
uit die mag van al sy vyande en uit die mag van Saul. 2Hy het gesê: Ek
het U baie lief, Here, my Sterkte. 3Die Here is my rots, my skuilplek en
my redder, my God, my rots, by wie ek skuil, my skild en sterk
verlosser, my veilige vesting. 4Onder bespotting roep ek na die Here,
dan word ek van my vyande verlos. 5Bande van die dood het my
omsluit, strome van onheil het my verskrik. 6Bande van die doderyk
het my vasgetrek, strikke van die dood het my bedreig. 7In my nood
roep ek na die Here, ja, ek roep om hulp na my God. In sy paleis hoor
Hy my geroep. Ek roep na Hom om hulp, en Hy luister na my. 8Die
aarde het geskud en gebewe, die fondamente van die berge het getril
en geskud, want Hy was vertoorn. 9Rook het uit sy neus getrek, vuur
uit sy mond het alles verteer, gloeiende kole uit sy binneste. 10Hy het
die hemel afgebuig en afgekom, onder sy voete was duisternis. 11Hy
het op 'n gerub geklim en gevlieg; op die vleuels van die wind het Hy
nadergesweef. 12Hy het Hom in donkerte gehul, donker waters en
wolkemassas was sy bedekking. 13Uit die gloed voor Hom het wolke
getrek, hael en weerligstrale. 14Die Here het dit uit die hemel laat
dreun, die Allerhoogste het sy stem laat hoor in hael en weerligstrale.
15Hy het sy pyle afgeskiet en die vyand uitmekaar gejaag, hulle met 'n
menigte weerligstrale op loop gejaag. 16Die seebodem het sigbaar
geword, die fondamente van die aarde is blootgelê deurdat U, Here,
op hulle gebulder het met die orkaan van u toorn. 17Van bo af het Hy
sy hand uitgestrek en my gegryp, my uit geweldige waters uitgelig.
18Hy het my gered van my vyand wat sterk was, van my haters toe
hulle vir my te magtig was. 19Die dag toe hulle my aangeval het, was
my ondergang naby, maar die Here het my daarvan bewaar. 20Hy het
my in vryheid laat uitgaan, my gered omdat Hy my liefhet. 21Die Here
het aan my reg laat geskied, Hy het my onskuld aanvaar, 22want ek het
die wil van die Here gehoorsaam en my nie teenoor my God skuldig
gemaak nie; 23ek het my deur al sy bepalings laat lei en nie van sy
voorskrifte afgewyk nie. 24Ek was opreg voor Hom, ek was op my
hoede teen enige ongeregtigheid. 25Die Here het aan my reg laat
geskied, want ek was onskuldig in sy oë. 26U betoon U getrou teenoor
die getroue, opreg teenoor die opregte, 27rein teenoor die reine, maar
U verwerp die huigelaar. 28U red die verdrukte volk, U verneder die
trotses. 29U, Here, laat my lamp helder skyn; my God gee lig as dit
donker is om my. 30Met u hulp loop ek 'n oormag storm, met my God
by my is geen stadsmuur vir my te hoog nie. 31Wat God doen, is
volmaak; wat die Here sê, is suiwer. Elkeen wat by Hom skuiling soek,

beskerm Hy. 32Waarlik, wie anders as die Here is God? Ja, wie anders
as ons God is 'n rots? 33God omgord my met krag; Hy maak my pad
voorspoedig. 34Hy maak my voete soos dié van 'n ribbok; op hoë
plekke laat Hy my stewig staan. 35Hy leer my hande om oorlog te
maak, my arms om selfs die stramste boog te span. 36Die redding wat
U gebring het, was vir my 'n beskerming, u regterhand het my
ondersteun, deur u hulp het ek sterk geword. 37U het my ruim
vastrapplek gegee, my enkels het nie geswik nie. 38Ek het my vyande
agtervolg en ingehaal, ek het nie omgedraai voordat hulle uitgewis
was nie. 39Ja, ek het hulle verpletter, sodat hulle nie weer kon opstaan
nie. Hulle het voor my voete gesneuwel. 40U het my met krag omgord
vir die stryd, U het my teëstanders voor my laat swig. 41U het my
vyande voor my laat vlug en ek kon my haters uitwis. 42Hulle roep om
hulp en daar is niemand wat help nie; hulle roep selfs na die Here,
maar Hy antwoord hulle nie. 43Ek maak hulle fyn soos stof in die wind,
ek laat hulle wegspat soos modder in die strate, ja, ek vermorsel hulle.
44U het my gered van opstandige mense, my as hoof van vreemde
nasies aangestel. 'n Volk wat ek nie geken het nie, is my onderdane.
45Wie ook al van my verneem, gehoorsaam my. Vreemde volke kruip
voor my. 46Hulle skrik en kom bewend uit hulle forte uit. 47Die Here
leef! Ek loof Hom wat my rots is. Ek prys my God wat my gered het.
48Dit is God wat my die oorwinning gee, wat volke aan my onderwerp.
49Hy red my van my vyande. Ja, U stel my buite bereik van my
teëstanders, U bevry my van geweldenaars. 50Daarvoor sal ek U loof
voor die nasies, Here, tot eer van u Naam 'n lofpsalm sing! 51Dit is Hy
wat aan sy koning groot oorwinnings gee en trou aan sy gesalfde
betoon, aan Dawid en sy nageslag vir altyd!

PSALMS 19

1Vir die koorleier. 'n Psalm van Dawid. 2Die hemel getuig van die mag
van God, die uitspansel maak die werk van sy hande bekend. 3Die een
dag gee die berig deur aan die ander en die een nag deel die kennis
aan die volgende mee. 4Sonder spraak en sonder woorde, onhoorbaar
is hulle stem. 5Tog gaan daarvan 'n boodskap uit oor die hele wêreld
en hulle taal bereik die uithoeke van die aarde. Vir die son is daar in
die hemel 'n tent opgeslaan. 6As hy stralend begin om sy baan te volg,
is hy soos 'n bruidegom wat uit sy slaapkamer kom. 7Aan die een kant
van die hemel kom hy op en aan die ander kant gaan hy onder, en
niks ontkom aan sy gloed nie. 8Die woord van die Here is volmaak: dit
gee lewe. Die onderwysing van die Here is betroubaar: dit gee
wysheid aan dié wat nog onervare is. 9Die bevele van die Here dui die
regte koers aan: dit bring blydskap. Die gebod van die Here is helder:
dit gee insig. 10Die eise van die Here vir sy diens is goed: dit staan
altyd vas. Die bepalings van die Here is reg: elkeen van hulle is
regverdig. 11Hulle is kosbaarder as goud, selfs as baie goud, soeter as
heuning, as druppels uit 'n heuningkoek. 12U dienaar laat hom
daardeur leer. Wie dit alles onderhou, groot is sy beloning. 13Wie sien
sy eie dwalinge raak? Moet my tog nie straf vir sondes wat ek
onwetend gedoen het nie. 14Weerhou my van opsetlike sondes, laat
hulle nie oor my heers nie. Dan sal ek onberispelik wees en vry van
hierdie groot sonde. 15Mag wat ek sê en wat ek dink tog vir U
aanneemlik wees, Here, my Rots en my Verlosser.

PSALMS 20

1Vir die koorleier. 'n Psalm van Dawid. 2Mag die Here u gebed verhoor
op die dag van nood, mag die Naam van die God van Jakob u
beskerm. 3Mag Hy u te hulp kom uit die heiligdom, u bystaan uit Sion.
4Mag Hy al u graanoffers onthou en u brandoffers aanneemlik vind.
Sela 5Mag Hy u gee wat u hart begeer en al u voornemens laat geluk.
6Ons sal juig oor u oorwinning en in die Naam van ons God die
vaandels ontplooi. Mag die Here alles gee wat u vra. 7Dit weet ek: die
Here sal aan sy gesalfde die oorwinning gee! Uit die heilige hemel
verhoor die Here sy gebed; die Here gee deur sy groot mag aan hom
die oorwinning. 8Sommige vertrou op strydwaens en ander op perde,
maar óns, ons vertrou op die Naam van die Here ons God. 9Húlle sal
struikel en val, maar óns sal regop en vas bly staan. 10Here, gee tog
aan die koning die oorwinning. Mag die Here ons gebed verhoor
wanneer ons na Hom roep.

PSALMS 21

1Vir die koorleier. 'n Psalm van Dawid. 2Here, dit is oor die openbaring
van u mag dat die koning so bly is, dit is oor die oorwinning wat U
hom gegee het, dat hy so jubel en juig. 3Die wens van sy hart het U
vervul. Wat hy gevra het, het U hom nie geweier nie. Sela 4U skenk
hom voorspoed en geluk, U plaas 'n goue kroon op sy kop. 5Lewe het
hy van U gevra; U het hom dit gegee 'n lang, lang lewe. 6Omdat U
uitkoms gegee het, is hy hoog in aansien, met roem en eer het U hom
oorlaai. 7U maak hom altyd voorspoedig, U skenk hom oorvloedige
blydskap deur u nabyheid. 8Die koning vertrou op die Here en deur die
trou van die Allerhoogste struikel hy nie. 9U hand sal al u vyande vind,
u regterhand sal u haters tref. 10Wanneer U verskyn, Here, sal U hulle
verteer soos in 'n oond. In u toorn sal U hulle vernietig, en die vuur sal
hulle verteer. 11U sal hulle kinders van die aarde af verdelg en die
mensheid verlos van hulle nageslag. 12As hulle kwaad teen U beraam,
bose planne uitdink, sal hulle niks uitrig nie. 13Wanneer U met die
boog na hulle mik, slaan hulle op die vlug. 14Laat u mag seëvier, Here,
dan sal ons u krag besing en daaroor roem.

PSALMS 22

1Vir die koorleier: op die wysie van Die wildsbok van die daeraad. 'n
Psalm van Dawid. 2My God, my God, waarom het U my verlaat en bly
U ver as ek om hulp roep? 3My God, ek roep bedags en U antwoord
nie, ook snags, maar ek kry geen rus nie. 4U is tog die Heilige wat
woon waar die lofsange van Israel weerklink! 5Op U het ons
voorvaders vertrou. Hulle het vertrou en U het hulle gered. 6Hulle het
na U om hulp geroep en hulle is bevry; op U het hulle vertrou en hulle
is nie beskaam nie. 7Maar ek is 'n wurm, nie 'n mens nie. Ek word deur
die mense bespot en deur die volk verag. 8Almal wat my sien, spot my,
hulle steek vir my tong uit en knik met voldoening die kop en sê: 9Laat
dit aan die Here oor! Laat Hý hom red, laat Hý hom bevry as Hy dan
so baie van hom hou. 10U het my die eerste lewenslig laat sien, my
veilig laat rus aan die bors van my moeder. 11Van my geboorte af is ek
onder u sorg, van die begin van my lewe af is U my God. 12Moet tog
nie so ver van my af weg bly nie, want die nood is naby en daar is
niemand wat help nie. 13'n Wreedaardige klomp mense het my
omsingel, soos beeste uit Basan staan hulle my toe. 14Soos
verskeurende, brullende leeus storm hulle met oop bekke op my af.
15Ek is soos uitgestorte water, al my bene het uitmekaar geval, my
hart het soos was geword, dit smelt weg in my. 16Ek is so min werd
soos 'n potskerf, my tong kleef aan my verhemelte, U laat lê my asof
ek dood is. 17Soos honde omsingel hulle my, die bende misdadigers sak
op my toe, hulle bind my hande en voete vas. 18Al wat been in my is,
kan ek tel; hulle kyk na my met leedvermaak. 19Hulle verdeel my klere
onder mekaar en trek lootjies oor my mantel. 20En U, Here moet tog
nie so ver bly nie, Bron van my krag, help my tog gou! 21Red my van
die swaard, my kosbare lewe uit die mag van die honde. 22Red my uit
die bek van die leeu en tussen die horings van die wilde beeste uit. U
het my gebed verhoor! 23Ek sal tot eer van u Naam getuig in die
gemeente, U in die volle vergadering prys. 24Julle wat die Here dien,
prys Hom! Vereer Hom, nageslag van Jakob! Betoon Hom eerbied,
nageslag van Israel! 25Die nood van die hulpelose het Hy nie
verontagsaam en gering geskat nie, Hom daarvan nie teruggetrek nie,
maar die hulpgeroep na Hom het Hy gehoor. 26My loflied in die volle
vergadering kom van Hom af, my geloftes sal ek nakom voor die
mense wat Hom dien. 27By dié offermaaltyd sal die armes genoeg hê
om te eet, en sal dié wat na die wil van die Here vra, Hom prys. Mag
hulle lank en gelukkig lewe. 28Mense oor die hele wêreld sal die Here
erken en hulle tot Hom bekeer. Alle volke sal Hom as koning erken,
29want die koningskap behoort aan die Here; Hy heers oor die volke.
30Al die rykes van die wêreld sal ook aan dié maaltyd deelneem en

Hom as koning erken, ja, alle mense, sterflik en verganklik, sal voor
Hom kniel. 31Die nageslag sal Hom dien, en hulle sal van die Here
vertel aan die volgende geslag. 32Dié sal dan aan die volk wat nog
gebore moet word van hierdie verlossingsdaad getuig: die Here het dit
gedoen.

PSALMS 23

1'n Psalm van Dawid. Die Here is my herder, ek kom niks kort nie. 2Hy
laat my rus in groen weivelde. Hy bring my by waters waar daar vrede
is. 3Hy gee my nuwe krag. Hy lei my op die regte paaie tot die eer van
sy Naam. 4Selfs al gaan ek deur donker dieptes, sal ek nie bang wees
nie, want U is by my. In u hande is ek veilig. 5U laat my by 'n feesmaal
aansit, terwyl my teëstanders moet toekyk. U ontvang my soos 'n
eregas, ek word oorlaai met hartlikheid. 6U goedheid en liefde sal my
lewe lank by my bly en ek sal tuis wees in die huis van die Here tot in
lengte van dae.

PSALMS 24

1'n Psalm van Dawid. Die aarde en alles wat daarop is, die wêreld en
dié wat daar woon, alles behoort aan die Here, 2want Hy het die
fondamente daarvan in die see gelê en dit stewig gevestig in die
waters. 3Wie mag die berg van die Here opgaan en wie mag in sy
heiligdom gaan staan? 4Dié een wie se hande rein en wie se hart
suiwer is, wat alle bedrog vermy. en geen vals eed aflê nie. 5So iemand
sal van die Here seën ontvang, en God, sy redder, sal reg aan hom laat
geskied. 6Die mense wat na sy wil vra en Hom dien, is die geslag van
Jakob. Sela 7Verbly julle, poorte, wees bly, eeue-oue deure, want die
magtige Koning wil ingaan! 8Wie is hierdie magtige Koning? Die Here,
sterk en geweldig, die Here, oorwinnaar in elke stryd. 9Verbly julle,
poorte, wees bly, eeue-oue deure, want die magtige Koning wil
ingaan! 10Wie is Hy, hierdie magtige Koning? Die Here, die Almagtige,
Hy is die magtige Koning. Sela

PSALMS 25

1Van Dawid Tot U, Here, rig ek my, 2my God, op U vertrou ek. Laat
my vertroue tog nie tevergeefs wees nie, laat my vyande nie juig oor
wat met my gebeur nie. 3Niemand wat sy verwagting in U stel, sal
beskaam word nie. Dié wat nie op U vertrou nie, hulle kom in die
skande. 4Maak my u wil bekend, Here, leer my u paaie. 5Laat u
waarheid my lei en onderrig my daarin, want U is God, my redder. In
U stel ek elke dag my verwagting. 6Dink aan die liefde en trou, Here,
wat U van altyd af betoon het. 7Moet tog nie dink aan die sondes en
oortredinge van my jeug nie. Dink aan my in u trou, Here, omdat U
goed is. 8Die Here is goed en regverdig: Hy wys selfs vir sondaars die
pad aan, 9Hy laat aan hulpeloses reg geskied en Hy leer hulle sy pad.
10Liefde en trou is die paaie wat die Here bewandel met dié wat sy
verbond en verordeninge bewaar. 11Ter wille van u Naam, Here,
vergewe my my sonde, want dit is groot. 12As iemand die Here dien,
leer Hy hom watter pad hy moet kies, 13sodat hy voorspoed sal geniet
en sy nageslag die land sal bly bewoon. 14Die Here neem dié wat Hom
dien, in sy vertroue en maak sy verbond aan hulle bekend. 15My oë is
altyd op die Here gerig, want dit is Hy wat my voete uit die vangnet
sal hou. 16Sien my in genade aan, Here, want ek is eensaam en
verstote. 17Ek verkeer in die allergrootste nood; bevry my tog uit my
ellende. 18Kyk hoe sleg gaan dit met my en hoe swaar kry ek. Vergewe
tog al my sondes. 19Kyk hoe baie vyande het ek en hoe fel haat hulle
my. 20Beskerm my en red my, laat my nie beskaamd staan nie, want by
U skuil ek. 21Laat onskuld en opregtheid oor my die wag hou, want op
U vertrou ek. 22O God, red Israel uit al sy nood.

PSALMS 26

1Van Dawid. Laat reg aan my geskied, Here, want ek is onskuldig. Ek
het op die Here vertrou en nie getwyfel nie. 2Toets my, Here, keur my,
ondersoek my deur en deur. 3Ek laat my deur u liefde lei en ek lewe
deur u trou. 4Ek hou my nie op met bedrieërs nie en met agterbakse
mense gaan ek nie om nie. 5Ek vermy die geselskap van misdadigers
en hou my nie op met goddeloses nie. 6As 'n onskuldige, Here, was ek
my hande en draai ek na u altaar toe 7om my loflied te sing en van al
u wonders te vertel. 8Here, u woonplek, die tuiste van u heerlikheid,
het ek lief. 9Moet my tog nie saam met die sondaars, met die
moordenaars laat omkom nie. 10Daar is bedrog in hulle hande, hulle
regterhande is vol omkoopgeld. 11Maar ek is onskuldig. Red my en
wees my genadig; 12dan is my pad vorentoe gelyk en sal ek die Here
prys in die samekoms van die gemeente.

PSALMS 27

1Van Dawid. Die Here is my lig en my redder, vir wie sou ek bang
wees? Die Here is my toevlug, vir wie sou ek vrees? 2As misdadigers
op my afstorm om my dood te maak, my teëstanders en my vyande,
dan is dit juis húlle wat struikel en val. 3Al sou 'n leër teen my stelling
inneem, sal ek nie bang word nie. Selfs al sou die aanval op my begin,
sal ek nog steeds vertroue hê. 4Net een ding het ek van die Here gevra
en dit sal ek najaag: dat ek my hele lewe lank in sy huis mag woon om
sy goedheid te belewe en daaroor na te dink in sy tempel. 5Op die dag
van gevaar sal die Here my wegsteek in sy huis, my veilig laat skuil in
sy woonplek, my hoog op 'n rots laat staan; 6ek sal in sy woonplek
onder trompetgeklank my offers bring, ek sal 'n lied sing, ek sal sing
tot die eer van die Here terwyl ek neerkyk op die vyande rondom my.
7Luister tog na my, Here, as ek roep; wees my genadig en verhoor my
gebed. 8Ek onthou wat U gesê het: Julle moet My kom dien! Ek is hier
om U te dien, Here. 9Moet U tog nie vir my verberg nie, moet my tog
nie wegstuur terwyl U toornig is nie, want U was nog altyd my hulp.
Moet my tog nie verstoot en verlaat nie, want U alleen is die God wat
my red. 10Al sou my vader en my moeder my verlaat, die Here sal my
onder sy sorg neem. 11Leer my u wil, Here, en lei my op 'n gelyk pad
sodat my vyande nie hulle sin kry nie. 12Moet my tog nie oorgee aan
die venyn van my teëstanders nie, want daar staan vals getuies
teenoor my en hulle blaas geweld teen my aan. 13As ek darem nie
geglo het dat ek die goedheid van die Here sal sien in die land van die
lewendes nie ...! 14Vertrou op die Here! Wees sterk en hou goeie moed!
Ja, vertrou op die Here!

PSALMS 28

1Van Dawid. Ek roep na U, Here, my Rots, moet tog nie doof wees vir
my nie. As U bly swyg, sal ek wees soos 'n sterwende. 2Hoor my
smeekstem as ek na U roep om hulp, as ek my hande in gebed uitsteek
na die allerheiligste deel van u tempel. 3Moet my tog nie uitroei saam
met die goddeloses, die mense wat onreg doen nie. Hulle praat
vriendelik met hulle bure, maar daar is kwaadwilligheid in hulle
harte. 4Vergeld hulle volgens hulle dade en volgens hulle skandelike
gedrag. Vergeld hulle volgens die werk van hulle hande en laat hulle
kry wat hulle verdien, 5want hulle let nie op die dade van die Here en
op die werk van sy hande nie. Daarom sal Hy hulle afbreek en nooit
weer opbou nie. 6Aan die Here kom die lof toe, want Hy het my
smeekstem gehoor. 7Die Here is my sterkte en my beskermer, op Hom
het ek vertrou. Hy het my gehelp. Daarom is ek bly en wil ek Hom
loof met my lied. 8Die Here is 'n sterkte vir sy volk, 'n veilige
beskutting vir sy gesalfde. 9Red u volk en seën dié wat aan U behoort;
wees vir hulle 'n herder en sorg altyd vir hulle.

PSALMS 29

1'n Psalm van Dawid. Prys die Here, julle hemelinge! Prys die Here om
sy eer en mag! 2Prys die Here om die eer van sy Naam! Buig voor die
Here by sy heilige verskyning! 3Die stem van die Here weerklink oor
die waters. Dit is die magtige God wat die weer laat dreun; die Here
self is op die groot waters! 4Die stem van die Here is magtig, die stem
van die Here is vol majesteit. 5Die stem van die Here kloof die seders
van die Libanon oop. 6Hy laat die Libanon bokspring soos 'n kalf en die
Sirjon soos 'n jong bees. 7Die stem van die Here laat weerlig uitslaan.
8Die stem van die Here laat die woestyn bewe. Die Here laat die
Kadeswoestyn bewe. 9Die stem van die Here laat die wildsbokke ruk
van skrik; dit stroop die bosse kaal. In sy paleis roep almal uit: Hoe
geweldig! 10Die Here heers oor die watermassas, Hy heers vir altyd as
koning. 11Die Here gee krag aan sy volk; die Here seën sy volk met
oorvloed.

PSALMS 30

1'n Psalm. 'n Lied vir die inwyding van die tempel. Van Dawid. 2Ek wil
u lof verkondig, Here, want U het my gered en my vyande nie laat bly
wees oor my nie. 3Here my God, ek het na U geroep om hulp en U het
my gesond gemaak. 4Here, U het my gered van die doderyk, my aan
die lewe gehou toe ek al op pad was na die dood toe. 5Sing tot eer van
die Here, julle wat Hom getrou dien, loof sy heilige Naam! 6Waarlik,
sy toorn duur net 'n oomblik, maar sy goedheid lewenslank.
Gisteraand was daar nog trane en vanmôre lag ek al weer. 7Toe dit
goed gegaan het, het ek wel gesê: Niks sal my ooit laat wankel nie.
8Deur u goedheid het U my op 'n veilige berg laat staan, Here. Maar
toe U U aan my onttrek het, het ek baie bang geword. 9Ek het na U
geroep, Here. Ek het U om genade gesmeek: 10Watter voordeel is daar
in my ondergang as ek die graf moet ingaan? Kan stof U loof? Kan dit
u trou verkondig? 11Luister, Here, en wees my genadig! Help my,
Here! 12Ek was in die rou, maar U het my van vreugde laat dans. U het
my rouklere uitgetrek en vir my feesklere aangetrek. 13Daarom sal ek
sing tot u eer; ek sal nie stilbly nie. Here my God, vir altyd sal ek U
loof!

PSALMS 31

1Vir die koorleier. 'n Psalm van Dawid. 2By U, Here, skuil ek. Laat my
tog nooit teleurgestel staan nie! Bevry my, want U is getrou. 3Luister
na my, red my tog gou. Wees vir my 'n rots om na toe te vlug, 'n
bergvesting om my te red. 4Ja, U is my rots en my bergvesting, ter
wille van u Naam sal U my voorgaan en my lei. 5Bevry my uit die
vangnet wat hulle vir my gestel het, want U is my toevlug. 6In u hande
gee ek my lewe oor, want, Here, troue God, U het my vrygemaak. 7Ek
haat mense wat waarde heg aan die nikswerd afgode; my vertroue stel
ek in die Here. 8Ek wil jubel en juig oor u troue liefde: U was nie
onverskillig teenoor my ellende nie; U het die bedreiging van my lewe
raakgesien 9en my nie aan die mag van die vyand oorgelewer nie; U
het my 'n veilige staanplek gegee. 10Wees my genadig, Here, want ek is
in die nood; van verdriet het my oë swak geword, ja, alles in my. 11My
lewe vergaan van kommer en my jare van swaarkry; deur my ellende
word my krag geknak en teer my liggaam uit. 12Ek is die spot van al
my teëstanders, veral van my bure, 'n verskrikking vir al my bekendes.
Dié wat my op straat sien, vlug vir my. 13Ek is vergeet soos iemand
wat lankal dood is, ek het geword soos 'n ding wat lê en vergaan. 14Ek
hoor dreigemente van baie; dit dreig van alle kante af. Baie span teen
my saam en smee planne om my lewe te neem. 15Maar ek vertrou op
U, Here, ek sê: U is my God. 16My tye is in u hand. Red my uit die
hande van my vyande en vervolgers! 17Verskyn tog tot my redding, red
my deur u onfeilbare liefde. 18Here, laat my nie teleurgestel staan in
my verwagting as ek U aanroep nie. Laat die goddelose teleurgestel
staan in hulle verwagting, laat hulle die stilte van die doderyk ingaan.
19Bring die leuenaars tot swye, dié wat vol is van hulleself en in
hoogmoed en veragting teen die regverdige praat. 20Hoe groot is u
goedheid: dit is altyd daar vir dié wat U dien, U bewys dit voor die oë
van die mense aan dié wat by U skuil. 21Deur u teenwoordigheid
beskerm U hulle teen die sameswering van mense. U steek hulle weg
vir dié wat vir hulle beskuldig. 22Aan die Here kom die lof toe, want
Hy het sy trou op wonderbaarlike wyse aan my betoon toe ek beleër
was. 23Ek het in my angs gedink: Dit is klaar met my, selfs U het my
verwerp. Tog, U het geluister na my gesmeek toe ek na U om hulp
geroep het. 24Betuig julle liefde vir Hom, julle almal wat die guns van
die Here geniet. Die Here beskerm dié wat aan Hom getrou is, maar
dié wat teen Hom opstandig is, straf Hy swaar. 25Wees dus sterk en
hou goeie moed, julle almal wat julle vertroue in die Here stel.

PSALMS 32

1'n Gedig van Dawid. Dit gaan goed met die mens wie se oortredings
nie gestraf word nie, wie se sonde vergewe word. 2Dit gaan goed met
die mens vir wie die Here die oortreding nie toereken nie en in wie se
gees daar geen valsheid is nie. 3Toe ek oor my sonde geswyg het, het
my liggaam uitgeteer soos ek heeldag om hulp geroep het. 4U hand het
dag en nag swaar op my gedruk, my krag het opgedroog soos water in
somerhitte. Sela 5Toe het ek my sonde bely, my oortreding nie
weggesteek nie. Ek het gesê: Voor die Here bely ek my opstandigheid;
en U het my skuld vergewe. Sela 6Dit is waarom elke gelowige in 'n
tyd van nood tot U bid; selfs vloedwaters sal hom nie skielik oorval
nie. 7U is vir my 'n skuilplek, U beskerm my teen aanvalle, U laat my
oorwinningsliedere sing. Sela 8Ek wil jou onderrig en jou die pad leer
wat jy moet volg. Ek wil jou raad gee en my oog oor jou hou. 9Moenie
onverstandig wees nie, soos 'n perd of 'n muil wat met 'n stang in die
bek beteuel moet word as jy hom wil lei. 10Die goddelose het baie
smarte, maar wie op die Here vertrou, dié omvou Hy met sy liefde.
11Verbly julle in die Here en juig, regverdiges, jubel, alle opregtes.

PSALMS 33

1Jubel in die Here, regverdiges, sing 'n loflied, opregtes! 2Loof die Here
met die lier, speel vir Hom op die harp! 3Sing vir Hom 'n nuwe lied,
speel met volle oorgawe, jubel dit uit! 4Wat die Here sê, gebeur, alles
wat Hy doen, staan vas. 5Hy het geregtigheid en reg lief, die hele
wêreld is vol van die Here se troue liefde. 6Deur die woord van die
Here is die hemele gemaak, deur sy bevel al die hemelliggame. 7Hy het
die seewater laat saamkom soos in 'n dam, die groot waters op een
plek opgegaar. 8Die hele aarde moet die Here vrees, al die bewoners
van die wêreld moet vir Hom ontsag hê, 9want Hy het gepraat en dit
was so, Hy het beveel en dit was daar. 10Die Here verydel die planne
van die nasies, Hy laat hulle besluite op niks uitloop. 11Maar die
planne van die Here staan vir altyd vas, sy besluite van geslag tot
geslag. 12Dit gaan goed met die nasie wie se God die Here is, met die
volk wat Hy vir Hom as sy eie gekies het. 13Die Here kyk uit die hemel
en sien al die mense. 14Van die plek waar Hy as koning sit, sien Hy
almal wat onder op die aarde woon. 15Dit is Hy wat hulle verstand
gevorm het, wat al hulle werk deurgrond. 16Dit is nie deur 'n groot leër
dat 'n koning wen nie, en nie deur groot krag dat 'n held behoue
uitkom nie. 17Dit is nie waar dat die perd die oorwinning gee en dat sy
groot krag redding bring nie. 18Dit is die Here wat sorg vir dié wat
Hom eer, vir dié wat op sy mag vertrou 19om hulle van die dood te red
en hulle in die lewe te hou in hongersnood. 20Ons vertrou op die Here:
Hy is ons hulp en ons beskermer. 21Ja, in Hom is ons hart bly, op sy
heilige Naam vertrou ons. 22Hou u liefde oor ons, Here, want ons stel
ons vertroue in U.

PSALMS 34

1'n Lied van Dawid. Hy het hom kranksinnig gehou by Abimelek. Dié
het hom weggejaag en hy het padgegee. 2Ek sal die Here altyd weer
prys, sy lof sal altyd op my lippe wees. 3Ek sal die roem van die Here
sing; dié wat swaar kry, sal dit hoor en daaroor bly wees. 4Sing saam
met my oor die grootheid van die Here en laat ons saam sy Naam
prys. 5Ek het die Here aangeroep en Hy het my geantwoord, Hy het
my gered uit alle doodsgevare. 6Dié wat swaar kry, sien op na Hom en
straal van blydskap, hulle word nie teleurgestel in hulle verwagting
nie. 7Ek is een van die ellendiges wat geroep het. Die Here het gehoor,
uit al my benoudhede het Hy my gered. 8Die Engel van die Here slaan
sy laer op rondom dié wat die Here dien, en red hulle. 9Kom ondervind
en sien self dat die Here goed is! Dit gaan goed met die mens wat by
Hom skuil. 10Julle wat aan die Here behoort, dien Hom! Wie Hom
dien, het geen gebrek nie. 11Selfs leeus ly gebrek en kry honger, maar
wie die Here se hulp vra, kom niks kort van al die goeie dinge nie.
12Kom, kinders, luister na my! Ek wil julle leer hoe om die Here te
dien. 13As iemand die lewe liefhet en 'n lang lewe begeer om die goeie
te geniet, 14moet hy sy tong weerhou van kwaadpraat en sy lippe van
leuens. 15Bly weg van die kwaad af en doen wat goed is, soek vrede en
jaag dit na! 16Die Here sorg vir die regverdiges en luister na hulle
hulpgeroep. 17Maar Hy tree op teen dié wat kwaad doen en vee selfs
die herinnering aan hulle van die aarde af. 18As die regverdiges om
hulp roep, hoor die Here hulle en red Hy hulle uit al hulle
benoudhede. 19Die Here is naby die gebrokenes, Hy help die
moedeloses. 20Al word die regverdige ook deur hoeveel rampe getref,
die Here red hom uit almal. 21Die Here sorg vir die hele liggaam van
die regverdige: geen been word gebreek nie. 22Die kwaad wat die
goddelose doen, bewerk sy eie ondergang: vir sy vyandskap teen die
regverdige sal hy boet. 23Die Here maak sy dienaars vry. Wie by Hom
skuil, sal nie as skuldige behandel word nie.

PSALMS 35

1Van Dawid. Behartig my saak teen dié wat my aankla, Here, tree op
teen my vyande, 2gryp die skilde en kom help my. 3Vat die spies en
keer my vervolgers. Laat ek U hoor sê: Ek red jou! 4Laat hulle wat my
lewe soek, die slegste daarvan afkom en beskaamd staan. Laat hulle
wat my ondergang soek, op die vlug slaan, teleurgestel in hulle
verwagting. 5Laat die Engel van die Here hulle jaag soos kaf voor die
wind. 6Maak hulle pad donker en glibberig en laat die Engel van die
Here hulle agtervolg, 7want hulle het nie rede gehad om vir my 'n strik
te stel en vir my 'n gat te grawe nie. 8Laat hulle einde skielik kom!
Laat hulle in hulle eie strik beland! Laat hulle self in die gat val wat
hulle gegrawe het! 9Maar ek sal juig in die Here, ek sal jubel oor die
redding wat Hy bring. 10My hele wese sê: Here, wie is soos U wat die
swakke bevry van dié wat sterker is, die swakke en die arme van dié
wat hom beroof? 11Dit is kwaadwillige getuies wat teen my optree.
Hulle beskuldig my van dinge waarvan ek niks weet nie. 12Hulle
vergeld my kwaad vir goed, hulle gebruik elke geleentheid om my by
te kom. 13En tog, toe húlle siek was, het ek getreur soos oor 'n
sterfgeval: rouklere aangetrek en myself gekasty deur nie te eet nie. Ek
het sonder ophou vir hulle gebid 14soos vir 'n vriend of 'n broer. Ek het
rondgeloop soos een wat oor sy moeder treur, krom en in die rou.
15Maar nou dat ek in die moeilikheid is, is dit vir hulle lekker en span
hulle saam teen my. Sonder dat ek weet waaroor, skeur hierdie
skoorsoekers my uitmekaar en hulle kry nie end nie. 16Nou dat ek
struikel, lag hulle daaroor; nou kom dreig hulle my. 17Hoe lank, Here,
sal U dit duld? Red my kosbare lewe van die aanslag van hierdie
mense wat my soos leeus bedreig. 18Dan sal ek U in 'n volle
vergadering dank en voor die hele gemeente prys. 19Moenie dat hulle
wat sonder rede my vyande is, hulle verlustig in my leed nie. Moenie
dat dié wat my sonder aanleiding haat, hulle verlustig in my leed nie.
20Hulle wil nie vrede hê nie, hulle kom met vals beskuldigings teen
vredeliewende mense. 21Hulle rek hulle monde teen my oop en sê: Ja,
ons het dit self gesien. 22Maar U het gesien dit is nie so nie, Here. Moet
tog nie swyg nie. Moenie ver van my af bly nie, Here. 23Tree tog vir
my in, my God. Doen tog iets aan my saak, Here. 24U is regverdig,
Here my God, laat reg aan my geskied, sodat hulle hulle nie in my
leed verlustig nie. 25Moenie dat hulle vir hulleself sê: Dis mos wat ons
wou gehad het nie. Moenie dat hulle sê: Ons het hom vernietig nie.
26Laat almal wat bly is oor my ellende, teleurgestel word in hulle
verwagting en self in die ellende beland. Laat oor hulle wat op my
neersien, skande en smaad kom. 27Maar dié wat wil hê ek moet
vrygespreek word, laat hulle juig en bly wees, laat hulle altyd weer sê:

Die Here is groot. Hy sorg dat sy dienaar vrede het. 28My tong sal nie stil word oor u trou nie, dag vir dag sal ek U loof.

PSALMS 36

1Vir die koorleier. Van Dawid, die dienaar van die Here. 2In die hart
van die goddelose het die opstand teen God die laaste woord. Die
goddelose het geen vrees vir God nie 3en praat net goed oor homself.
Hy is altyd daarop uit om kwaad te doen en om te haat. 4As hy praat,
is dit kwaadwillig en vals; verstandig wees en goed doen bestaan nie
vir hom nie. 5Selfs as hy gaan lê, dink hy net kwaad uit; hy bly op 'n
pad wat nie reg is nie; wat sleg is, verwerp hy nie. 6Here, u liefde reik
tot in die hemel, u trou tot in die wolke, 7u geregtigheid tot op die
hoogste berge, die reg wat U spreek, tot in die dieptes van die see. U
sorg vir mens en dier, o Here. 8Hoe kosbaar is u trou, o God! U
beskerm die mense wat by U skuil. 9In u huis geniet hulle oorvloed, U
laat hulle drink uit die strome van u goedheid. 10U is die bron van die
lewe, deur u lig lewe ons. 11Laat u liefde bly by dié wat U erken en u
trou by dié wat opreg is. 12Laat my nie onder die voete van
eiegeregtige mense beland nie, moenie dat goddeloses my hier
wegdryf nie! 13Dié wat altyd onreg doen, val net daar waar hulle is;
hulle word platgeslaan en kan nie weer opstaan nie.

PSALMS 37

[1]Van Dawid. Moet jou nie ontstel oor skelms en jou kwel oor skurke
nie, [2]want soos gras vergaan hulle gou en soos groenigheid verdwyn
hulle sommer. [3]Vertrou liewer op die Here en doen wat goed is, woon
en werk rustig voort. [4]Vind jou vreugde in die Here, en Hy sal jou gee
wat jou hart begeer. [5]Laat jou lewe aan die Here oor en vertrou op
Hom; Hy sal sorg. [6]Hy sal jou onskuld laat deurbreek soos die son, jou
reg soos die helder lig van die middag. [7]Daarom moet jy in stilte op
die Here vertrou en jou nie ontstel oor die voorspoedige lewe van 'n
skelm nie. [8]Moenie kwaad word nie, laat staan die woede, moet jou
nie ontstel nie: dit bring net ellende. [9]Die skelms sal uitgeroei word,
maar dié wat hulle vertroue in die Here stel, sal in besit bly van die
land. [10]Nog 'n rukkie en daar sal geen goddelose meer wees nie; 'n
mens sal hom soek waar hy was, maar hy sal nie daar wees nie. [11]Dié
wat nou verdruk word, sal die land besit en hulle verlustig in hulle
welvaart. [12]Die goddelose soek die ondergang van die regverdige en
bedreig sy lewe. [13]Die Here lag vir die goddeloses, want Hy sien hulle
dag kom. [14]Die goddeloses trek die swaard en span die boog om die
hulpelose en die arme dood te maak, om dié wat die regte pad loop, te
vermoor. [15]Die goddeloses se swaarde sal hulle eie harte tref en hulle
boë sal stukkend gebreek word. [16]Die bietjie van die regverdige is
beter as die rykdom van talle goddeloses, [17]want die mag van die
goddeloses sal verbreek word, maar die Here sal die hulp wees van die
regverdiges. [18]Die Here sorg vir die lewe van die opregtes, en wat
hulle besit, sal hulle behou so lank hulle lewe. [19]In tyd van nood sal
hulle nie verleë staan nie, in tyd van gebrek sal hulle genoeg hê. [20]Die
goddeloses sal te gronde gaan, die vyande van die Here sal tot niet
gaan; soos mooi weivelde wat in vlamme opgaan, so sal hulle
verdwyn. [21]Die goddelose leen en betaal nie terug nie, die regverdige
kry jammer en help. [22]Dié wat deur die Here geseën word, sal die land
besit; maar dié wat deur Hom vervloek is, sal uitgeroei word. [23]Die
Here bepaal die koers van die mens met wie se pad Hy tevrede is, en
Hy ondersteun hom. [24]As so iemand val, bly hy nie lê nie, want die
Here help hom op. [25]Ek was jonk en ek het oud geword, maar nooit
het ek 'n regverdige verlate gesien of dat sy nageslag brood soek nie.
[26]Hy is altyd vrygewig, hy leen uit sonder rente: met sy nageslag sal
dit goed gaan. [27]Bly weg van die kwaad af en doen wat goed is, dan sal
jy die land altyd bewoon, [28]want die Here het die reg lief en sy troue
dienaars verlaat Hy nie. Hulle sal altyd behoue bly, maar die nageslag
van die goddeloses sal uitgeroei word. [29]Die regverdiges sal die land
besit en altyd daarin woon. [30]Wat die regverdige praat, is wysheid, wat
hy sê, stem ooreen met die reg. [31]Die openbaring van sy God is in sy

hart, sy koers is nie onseker nie. [32]Die goddelose lê die regverdige voor
en soek 'n kans om hom dood te maak, [33]maar die Here los hom nie in
die mag van die goddelose nie en laat nie toe dat hy veroordeel word
as hy voor die regbank staan nie. [34]Vertrou op die Here en bly op sy
weë; Hy sal jou weer laat opstaan om die land te besit, en jy sal die
ondergang van die goddeloses aanskou. [35]Ek het al gesien dat 'n slegte,
roekelose mens geil opskiet soos 'n plant, [36]en toe ek weer verbykom,
was hy nie meer daar nie; ek het hom gesoek en hy was nêrens nie.
[37]Maar let nou op die eerbare mens, kyk na die opregte: die regskape
man, vir hom is daar 'n toekoms. [38]Dié wat hulle teen die Here verset,
word voor die voet uitgewis, die toekoms van die goddeloses word
afgesny, [39]maar die regverdiges word deur die Here gered. Hy is hulle
toevlug in tyd van nood. [40]Die Here help hulle en Hy bevry hulle, Hy
bevry hulle van die slegte mense en red hulle, want hulle skuil by
Hom.

PSALMS 38

1'n Psalm van Dawid. 'n Herinnering. 2Moet my tog nie in u toorn bly
straf nie, Here, en my langer in u gramskap tugtig nie. 3U pyle het my
getref, u hand lê swaar op my. 4Deur u toorn is daar nie meer 'n
gesonde plek aan my liggaam nie, deur my sonde is daar nie meer 'n
heel plek aan my lyf nie. 5Ja, my ongeregtighede het my oorweldig
soos 'n las wat vir my te swaar is. 6My wonde stink en sweer, en dít
deur my eie dwaasheid. 7Ek is krom en inmekaar getrek, ek loop die
hele dag en treur, 8want my lyf brand van die koors en daar is nie
meer 'n gesonde plek aan my liggaam nie. 9Ek is gedaan en heeltemal
platgeslaan, my hart jaag en ek brul van die pyn. 10U weet waarna ek
smag, Here, my gesmeek is vir U geen geheim nie. 11My hart jaag, my
krag het ingegee, ek kan nie eers meer sien nie. 12My siekte hou my
familie en my vriende ver van my af, en my bure kom nie naby my
nie. 13Dié wat my lewe soek, stel vir my strikke, dié wat daarop uit is
om my kwaad aan te doen, praat al klaar van my ondergang; die hele
dag deur dink hulle vals beskuldigings teen my uit. 14Maar ek hou my
doof, ek hoor niks, ek hou my stom, ek maak my mond nie oop nie.
15Ek het geword soos 'n man wat niks hoor nie en wat niks het om te
antwoord nie. 16Ek vertrou op U, Here, U sal antwoord, Here my God.
17Ek vra U: Moenie dat hulle hulle verlustig in my leed en hulle groot
hou as die lyding vir my te veel word nie. 18Ek kan dit byna nie meer
uithou nie, ek is nooit sonder pyn nie. 19Ek bely my ongeregtigheid,
my sonde kwel my. 20My vyande is vol lewenskrag en daar is so baie
wat my sonder rede haat, 21wat my kwaad vir goed vergeld en teen my
is omdat ek die goeie najaag. 22Moet my tog nie verlaat nie, Here, my
God, moenie ver van my af bly nie! 23Maak tog gou om my te help,
Here, my Redder!

PSALMS 39

1Vir die koorleier. 'n Belydenis. 'n Psalm van Dawid. 2Ek het gesê: Ek
wil sorgvuldig let op my lewe en nie sondig met wat ek sê nie. Ek wil
nie 'n woord praat as 'n slegte mens my teëstaan nie. 3Ek was stom en
sprakeloos, ek het geswyg, nie gepraat nie, maar my smart het al hoe
groter geword. 4Daar was 'n brandpyn in my, my smart het 'n vuur in
my geword. Toe móés ek praat. 5Maak tog aan my bekend wanneer my
einde sal wees, Here, en hoeveel dae daar vir my oor is, sodat ek sal
weet wanneer my lewe verby is. 6Kyk, U het bepaal dat my dae min
sal wees, in u oë is my lewensduur byna niks. Ag, alle mense is maar
verganklik. Sela 7Die mens leef soos in 'n droom en hy sloof hom af vir
niks. Hy gaar op, maar weet nie wie dit sal kry nie. 8Is daar nog hoop
vir my, Here? U is my enigste hoop. 9Red my van al my teëstanders,
laat my nie die spot van dwase word nie. 10Ek kla nie, ek maak my
mond nie oop nie, want U het dit oor my gebring. 11Neem tog weg die
smart waarmee U my getref het. Die las wat U my opgelê het, laat my
krag ingee. 12As U 'n mens die straf oplê wat sy sonde verdien, verteer
U hom soos 'n mot 'n kleed. Ag, alle mense is verganklik. Sela 13Hoor
tog my gebed, Here, luister na my hulpgeroep; moet tog nie koud
staan teenoor my trane nie, want ek is net op u beskerming
aangewese; U alleen sorg vir my, soos vir al my voorvaders. 14Neem
tog u straf van my weg, dat ek weer bly kan wees voordat ek
heengaan en nie meer daar is nie.

PSALMS 40

1Vir die koorleier. Van Dawid. 'n Psalm. 2Ek het gesmag na die hulp
van die Here. Hy het na my toe afgebuig en my hulpgeroep gehoor.
3Hy het my uitgetrek uit die put van die dood, uit die slymerige
modder, my op 'n rots laat staan en my weer op vaste grond laat loop.
4Hy het my 'n nuwe lied in die mond gelê, 'n loflied vir ons God. Baie
sal daarvan hoor en Hom die eer toebring, hulle sal op die Here
vertrou! 5Dit gaan goed met die mens wat sy vertroue in die Here stel
en hom nie wend tot duister magte en tot mense wat hulle met
skyngode ophou nie. 6Here my God, U het baie wonderlike dinge
gedoen; U dink altyd aan ons; daar is niemand soos U nie. Ek sou
daarvan wou vertel en daaroor praat, maar dit is te veel om op te
noem. 7Dit is nie diereoffers of graanoffers wat U wil hê nie, nie
brandoffers of sondeoffers wat U vra nie; U wil gehoorsaamheid hê.
8Daarom het ek gesê: Hier het ek gekom soos dit in die boekrol vir my
voorgeskrywe is. 9Om u wil te doen, my God, is my een begeerte, u
woord is my hele lewe. 10Met blydskap het ek aan die gemeente vertel
U het my verlos. Ek het nie stilgebly nie, Here, U weet dit! 11Dat U
verlos, het ek nie vir myself gehou nie, ek het gepraat oor u trou en u
hulp. Oor u goedheid en u trou het ek in die gemeente nie stilgebly
nie. 12Moet my tog nie uitsluit van u ontferming nie, Here, laat u liefde
en trou my voortdurend bewaak, 13want ramp op ramp het my oorval,
my ongeregtighede het my ingehaal; ek weet nie meer waarheen nie.
Hulle is meer as die hare op my kop; ek is moedeloos. 14Here, red my
tog asseblief! Here, kom my tog gou te hulp! 15Laat dié wat my lewe
wil neem, self in die ellende beland, teleurgestel in hulle verwagting;
laat dié wat graag my ondergang wil sien, op die vlug slaan en
beskaamd staan. 16Laat dié wat my spot, verbysterd staan omdat hulle
self in die ellende beland het. 17Laat almal wat by U hulp soek, jubel
en bly wees oor U, laat dié wat op u hulp staat maak, altyddeur sê:
Die Here is groot! 18Ek is hulpeloos en arm, maar die Here dink aan
my. U is my hulp en my redder; my God, moet tog nie talm nie!

PSALMS 41

1Vir die koorleier. 'n Psalm van Dawid. 2Dit gaan goed met die mens
wat omsien na die swakke. Die Here sal hom red op die dag van nood,
3die Here sal hom beskerm en in die lewe hou; die hele land sal praat
oor hoe goed dit met hom gaan. U sal hom nie uitlewer aan die
wraaksug van sy vyande nie. 4Die Here sal hom bystaan in sy siekte.
As hy siek is, sal U hom genees. 5Ek het gesê: Wees my genadig, Here!
Maak my tog gesond; ek het teen U gesondig. 6My vyande wens my
net die ergste toe: Wanneer gaan hy dood en verdwyn sy naam? 7As
iemand na my kom kyk, dink hy dis klaar met my. Hy kom kyk hoe
sleg dit gaan en gaan vertel dit buite rond. 8Almal wat my haat, staan
en fluister oor my, hulle wens my net die ergste toe: 9dis 'n dodelike
siekte wat hom getref het, waar hy nou daar lê, sal hy nie weer
opstaan nie! 10Selfs my boesemvriend op wie ek vertrou het, wat altyd
by my geëet het, het my in die rug gesteek. 11Wees U my genadig,
Here, en laat my hier opstaan, dat ek aan hulle kan doen wat hulle
aan my gedoen het. 12Dit weet ek: U het my lief, my vyand sal nie oor
my triomfeer nie. 13Ek is onskuldig, U hou my vas en laat my altyd by
U bly. 14Aan die Here, die God van Israel, kom die lof toe tot in die
allerverste toekoms. Amen, ja, amen.

PSALMS 42

1Vir die koorleier. 'n Gedig van die Koragiete. 2Soos 'n wildsbok smag
na waterstrome, so smag ek na U, o God. 3Ek dors na God, na die
lewende God. Wanneer kan ek gaan en voor God verskyn? 4Dag en nag
is ek in trane, want sonder ophou sê hulle vir my: En waar is jou God
nou? 5As ek my lewe voor my laat verbygaan, dink ek daaraan hoe ek
opgetrek het na die woonplek van God, voor 'n skare uit na sy huis toe
geloop het met gejuig en lofsang 'n skare wat feesvier. 6Waarom is ek
so in vertwyfeling en waarom kerm ek so? Vertrou op God! Ja, ek sal
weer vir Hom 'n loflied sing. Hy is my helper 7en my God! Uit my
vertwyfeling roep ek na U hier van die Jordaangebied, van
Hermonberg, van die Kleinberg af 8waar die waters teen mekaar raas
en u waterstrome bruis. U het golf na golf oor my laat slaan. 9Tog sal
die Here weer op 'n dag sy trou laat blyk en sal ek selfs in die nag 'n
lied vir Hom sing, 'n gebed tot die God van my lewe. 10Ek wil vir God
sê: My Rots, waarom het U my vergeet? Waarom moet ek gebuk gaan
onder die smaad van die vyand? 11Dit sny deur my hele wese as my
teëstanders my spot en dag na dag vir my sê: En waar is jou God nou?
12Waarom is ek so in vertwyfeling en waarom kerm ek so? Vertrou op
God! Ja, ek sal weer vir Hom 'n loflied sing. Hy is my helper en my
God!

PSALMS 43

1Laat tog reg aan my geskied, o God, behartig tog my saak teen 'n
godlose bende, red my van vals en misdadige mense. 2Net U is my
skuiling, my God; waarom verstoot U my dan? Waarom moet ek
gebuk gaan onder die smaad van die vyand? 3Stuur u lig en u
waarheid dat dié my lei en my bring na u heilige berg, na u woning!
4Laat my ingaan na die altaar van God, die God oor wie ek wil jubel
en juig, dat ek U kan loof met die lier, o God, my God! 5Waarom is ek
so in vertwyfeling en waarom kerm ek so? Vertrou op God! Ja, ek sal
weer vir Hom 'n loflied sing. Hy is my helper en my God!

PSALMS 44

1Vir die koorleier. Van die Koragiete. 'n Gedig. 2Met ons eie ore het ons
gehoor, o God, ons vaders het ons dit vertel, dat U in die ou dae, in
die gryse verlede, 'n groot daad gedoen het. 3U het nasies met u eie
hand verdryf, maar u volk 'n vaste woonplek gegee. U het nasies se
mag verbreek om aan u volk vryheid te gee. 4Dit is nie met die swaard
dat u volk die land in besit geneem het nie, nie deur hulle eie mag dat
hulle die oorwinning behaal het nie, maar deur u krag, u mag en u
teenwoordigheid, omdat U hulle liefgehad het. 5U is my koning, o
God; gee tog aan Jakob se nageslag die oorwinning. 6Met u hulp sal
ons ons teëstanders verslaan, in u Naam sal ons dié oorwin wat teen
ons opstaan. 7Op my boog vertrou ek nie en my swaard sal my die
oorwinning nie gee nie, 8want dit is U wat ons die oorwinning oor ons
teëstanders gegee het en ons vyande die aftog laat blaas het. 9Ons het
God die hele dag deur geprys en sy Naam altyddeur geloof. Sela 10Tog
het U ons nou verstoot en ons in die skande laat kom. U trek nie meer
saam met ons leërs uit nie. 11U laat ons vlug voor ons teëstanders; ons
vyande plunder na hartelus; 12U lewer ons uit: ons is soos slagskape. U
verstrooi ons onder die nasies; 13U gee u volk sommerso weg, vir niks;
daar steek geen voordeel vir U in nie. 14U stel ons bloot aan die
veragting van ons bure, aan die spot en beskimping van almal rondom
ons. 15U maak ons tot 'n bespotting onder die nasies, 'n minagting
onder die mense. 16Ek gaan dag vir dag gebuk onder die skande, en die
smaad is op my gesig te lees, 17want ek hoor net die spottaal van die
vyand en die godslastering van dié wat op wraak uit is. 18Al hierdie
dinge het oor ons gekom, hoewel ons U nie vergeet het nie en aan u
verbond nie ontrou was nie. 19Ons het nie afvallig geword nie en van u
pad nie afgewyk nie. 20Tog het U ons verwoes; ons land het 'n
puinhoop geword; U het die donker oor ons laat toesak. 21As ons die
Naam van ons God nie aangeroep het nie en 'n vreemde god om hulp
gevra het, 22sou God dit dan nie kon vasstel nie? Hy ken immers die
geheime van die hart. 23Dit is oor U dat die dood ons gedurig tref, dat
ons soos slagskape behandel word. 24Kom ons te hulp! Waarom slaap
U, Here? Word tog wakker! Moet ons nie vir altyd verstoot nie!
25Waarom draai U u rug vir ons? Waarom steur U U nie aan ons
ellende en smaad nie? 26Ons is tot in die stof verneder, ons is teen die
grond. 27Kom ons tog te hulp en bevry ons, dat so u troue liefde blyk.

PSALMS 45

1Vir die koorleier: op die wysie van Lelies. Van die Koragiete. 'n Gedig.
'n Lied van die liefde. 2Mooi woorde roer in my hart; ek dra my gedig
voor aan die koning; my tong is soos die pen van 'n vaardige skrywer.
3U is mooier as alle mense; oor u lippe vloei net vriendelike woorde,
want u hele lewe lank seën God u. 4Kom, held, maak u reg vir die
stryd, kom in u koninklike luister. 5Mag u oorwin! Knoop die stryd aan
vir die waarheid en vir die reg van die hulpelose! U is geroepe tot
magtige dade. 6U skerp pyle laat volke voor u voete val; hulle
deurboor die hart van die koning se vyande. 7U troon, verhewe wese,
staan vir altyd vas, met u koninklike septer laat u geregtigheid
geskied. 8U het die reg lief en u haat die onreg, want, verhewe wese,
onder groot vreugde het u God u bo u tydgenote tot koning gesalf.
9Die geur van mirre, aalwyn en kaneel deurtrek al u klere; musiek uit
u ivoorversierde paleis maak u bly. 10Voor u staan prinsesse, getooi
met u juwele, en aan u regterhand die koningin, versier met goud van
Ofir. 11Luister, dogter, luister goed: neem afskeid van u volk en u
familie, 12want u skoonheid bekoor die koning. U behoort aan hom, u
moet hom eer. 13Dogter van Tirus, die rykes van die volk sal u guns
soek met geskenke. 14In louter prag staan die koningin daar in haar
kleed van goudbrokaat; 15in haar veelkleurige rok word sy na die
koning toe gelei; sy en haar gevolg van jong meisies, haar vriendinne,
word na u toe gebring. 16Onder uitbundige vreugde word hulle ingelei,
betree hulle die paleis van die koning! 17Mag u seuns hê om u geslag
voort te sit dat u hulle kan aanstel as regeerders in die hele land!
18Mag deur my lied die roem van u naam oor geslagte strek, sodat
volke u vir altyd sal prys.

PSALMS 46

1Vir die koorleier. Van die Koragiete. Op die wysie van Jong Vroue. 'n
Lied. 2God is vir ons 'n toevlug en 'n beskerming; Hy was nog altyd
bereid om te help in nood. 3Daarom is ons nie bang nie, al gee die
aarde pad, al skuif die berge tot in die dieptes van die see, 4al druis en
skuim die waters van die see, al skud die berge deur sy onstuimigheid.
Sela 5Oor die strome van die rivier is daar blydskap in die Godstad, in
die heilige woning van die Allerhoogste. 6God is daar; die stad sal nie
wankel nie. God sal hom help nog voor die môre kom. 7Nasies kan
raas en koninkryke wankel, maar as God sy stem laat hoor, smelt die
aarde weg. 8Die Here, die Almagtige, is by ons, die God van Jakob is
vir ons 'n beskutting. Sela 9Kom kyk wat die Here gedoen het, watter
ontsettende dinge Hy op die aarde tot stand bring: 10die oorloë oor die
hele aarde laat Hy ophou, pyle en boë verbreek Hy, spiese slaan Hy
stukkend, oorlogswaens verbrand Hy met vuur. 11Bedaar en erken dat
Ek God is, hoog bo die nasies, hoog bo die aarde. 12Die Here, die
Almagtige, is by ons, die God van Jakob is vir ons 'n beskutting. Sela

PSALMS 47

1Vir die koorleier. Van die Koragiete. 'n Psalm. 2Al julle volke, klap
julle hande; juig tot eer van God met 'n jubelende stem, 3want aan die
Here, die Allerhoogste, kom eerbied toe; Hy is die Groot Koning oor
die hele aarde: 4Hy het volke aan ons onderwerp en nasies aan ons
onderhorig gemaak; 5Hy het ons besitting vir ons uitgekies, die
pragtige land van Jakob, wat Hy liefhet. Sela 6God gaan op na sy
tempel toe onder gejubel, die Here gaan op terwyl die ramshorings
blaas. 7Prys God, prys Hom met psalms, prys ons Koning, prys Hom
met psalms! 8God is koning oor die hele aarde; sing vir Hom 'n lied.
9God is koning oor die nasies, God is op sy heilige troon. 10Die leiers
uit elke volk sal hulle verenig met die volk van die God van Abraham.
Die heersers van die aarde is onderworpe aan God, Hy is bo almal
verhewe.

PSALMS 48

1'n Lied. 'n Psalm van die Koragiete. 2Die Here is groot! Aan Hom kom
al die lof toe hier in die stad van ons God, hier op sy heilige berg,
3mooi, hoog geleë, en 'n vreugde vir die hele aarde, Sionsberg teen die
noorde, die stad van die Groot Koning. 4In hierdie goed versterkte stad
het God Hom as beskermer geopenbaar. 5Konings het bymekaargekom
en as een mag opgetrek, 6maar skaars het hulle die stad gesien of hulle
het bang geword en verskrik op die vlug geslaan. 7Angs het hulle daar
beetgepak, vrees soos dié van 'n vrou wat 'n kind in die wêreld bring,
8angs soos toe U met die oostewind die skepe van Tarsis verpletter het.
9Soos ons daarvan gehoor het, het ons dit self ervaar hier in die stad
van die Here, die Almagtige, in die stad van ons God, die stad wat Hy
vir altyd vas laat staan. Sela 10Hier in u tempel oordink ons u trou, o
God. 11Net soos u Naam, o God, so strek u lof oor die hele aarde. U
mag het groot redding gebring. 12Sionsberg moet bly wees, die stede
van Juda moet oor u reddingsdade juig! 13Gaan om Sion, trek reg
rondom, tel sy torings, 14bewonder sy mure, bekyk sy versterkings,
sodat julle dit aan 'n volgende geslag kan vertel! 15Dié God is ons God
vir altyd; Hy sal ons altyd lei.

PSALMS 49

1Vir die koorleier. Van die Koragiete. 'n Psalm. 2Luister hierna, al julle
volke, gee aandag, julle almal wat die wêreld bewoon, 3elke mens,
sonder uitsondering, ryk en arm! 4My mond gaan suiwer wysheid
praat; wat ek gaan sê, sal van insig getuig, 5want ek hoor 'n woord wat
my wysheid gee en terwyl ek op die lier speel, wil ek 'n geheimenis
verklaar. 6Waarom sou ek my in moeilike tye kwel as ek bedreig word
deur die onreg van bedrieërs, 7van mense wat net op hulle besittings
vertrou en met hulle groot rykdom spog? 8Een mens kan tog nie 'n
ander loskoop van die dood en aan God 'n losprys vir hom betaal nie?
9Die prys vir 'n mens se lewe is te hoog. Wat hy kan betaal, sal nooit
genoeg wees 10dat hy vir altyd sal lewe en die dood nooit sal smaak
nie. 11Elkeen sien dit tog: wyse mense sterwe net soos dwase en sotte,
en laat hulle besittings aan ander na. 12Die graf is vir altyd hulle tuiste;
van geslag tot geslag is dit hulle woonplek, al het hulle eenmaal grond
op hulle naam gehad. 13Met weelde en al leef die mens nie vir altyd
nie; soos die diere, so kom die mens ook tot 'n einde. 14Dit is die lot
ook van mense wat op hulleself vertrou, die uiteinde van dié wat
ingenome is met hulleself. Sela 15Soos skape is hulle bestem om te
sterwe; die dood is hulle wagter. Sonder meer daal hulle in die graf in;
in die doderyk verdwyn alles waarop hulle vertrou het; vir hulle
bestaan dit nie meer nie. 16Maar vir my sal God loskoop uit die mag
van die dood; ek sal aan Hom behoort. Sela 17Moet jou nie daaroor
kwel dat mense ryk word, dat hulle besittings baie word nie, 18want as
hulle sterf, neem hulle niks saam nie; hulle besittings sal hulle nie volg
nie. 19Al verlustig 'n mens hom in 'n voorspoedige lewe, en al prys die
mense hom omdat dit met hom goed gaan, 20soos sy voorvaders sal
ook hy moet sterwe en hy sal die lig nooit weer sien nie. 21Die mens
wat met weelde en al 'n dwaas bly, is soos 'n dier wat vergaan.

PSALMS 50

1'n Psalm van Asaf. Die Here is God, Hy alleen is God. Hy spreek, Hy
roep die hele wêreld op, van waar die son opkom tot waar hy
ondergaan. 2Uit Sion, stad van volmaakte prag, verskyn God in glans.
3Ons God kom, Hy bly nie stil nie. Voor Hom uit brand 'n vuur,
rondom Hom woed 'n storm. 4Hy roep die hemel en die aarde op vir
die saak teen sy volk: 5Maak bymekaar dié wat aan My getrou is en
met 'n offer 'n verbond met My gesluit het. 6Die hemel getuig: God is
regverdig, en Hý is die regter. Sela 7Luister, my volk, Ek wil my saak
stel, Ek wil teen jou getuig, Israel. Ek is God, Ek is jou God! 8Dit is nie
omdat jy nie offer dat Ek rekenskap van jou eis nie; jou brandoffers is
immers gedurig voor My. 9Ek wil geen jong bul uit jou stal hê of bokke
uit jou krale nie, 10want al die diere in die bos is Myne, die wild op
duisende berge. 11Ek ken al die voëls van die berge; al wat roer op die
veld, is Myne. 12Ek sou jou nie vra as Ek honger sou kry nie, want die
aarde en alles wat daarop is, behoort aan My. 13Eet Ek miskien die
vleis van die bulle wat julle offer, of drink Ek die bloed van bokke?
14Lof is die offer wat jy aan God moet bring. Betaal jou geloftes aan
die Allerhoogste. 15Roep My aan in die dag van benoudheid: Ek sal jou
uithelp en jy sal My eer. 16Maar vir die goddelose sê God: Waarom sê
jy my voorskrifte een vir een op en beroep jy jou op my verbond, 17jy
wat 'n afkeer het van wat Ek jou leer en jou nie steur aan wat Ek sê
nie? 18As jy 'n dief raakloop, breek jy saam met hom in, en as jy die
kans kry, pleeg jy egbreuk. 19As jy jou mond oopmaak, praat jy kwaad;
jou tong ryg bedrog aanmekaar. 20Jy sit en praat teen jou broer, jou
eie broer beswadder jy. 21Moet Ek stil bly as jy sulke dinge doen? Dan
sal jy dink Ek het soos jy geword! Nee, Ek eis rekenskap van jou, Ek
kla jou aan! 22Julle moet luister na hierdie waarskuwing, julle wat nie
met God rekening hou nie, anders verskeur Ek julle sonder dat iemand
kan red. 23Die mens wat My eer, is die een wat lof as 'n offer bring. Hy
wat reg lewe, vir hom sal Ek red.

PSALMS 51

1Vir die koorleier. 'n Psalm van Dawid, na aanleiding daarvan 2dat die
profeet Natan na hom toe gekom het oor sy owerspel met Batseba.
3Wees my genadig, o God, in u troue liefde, wis my oortredings uit in
u groot barmhartigheid! 4Was my skoon van my skuld, reinig my van
my sonde! 5Ja, my oortredings ken ek en van my sonde bly ek altyd
bewus. 6Teen U alleen het ek gesondig, ek het gedoen wat verkeerd is
in u oë. U uitspraak is dus reg en u oordeel regverdig. 7Ek was al
skuldig toe ek gebore is, met sonde belaai toe my moeder swanger
geword het. 8Maar U verwag opregtheid diep in 'n mens se hart: laat
ek dan diep in my binneste weet hoe U wil dat ek moet lewe. 9Neem
tog my sonde weg dat ek rein kan wees, was my dat ek witter as sneeu
kan wees. 10Laat my weer blydskap en vreugde belewe. U het my
verbrysel; laat my weer jubel. 11Moet tog nie ag slaan op my sondes
nie, wis al my skuld uit! 12Skep vir my 'n rein hart, o God, vernuwe my
gees en maak my standvastig. 13Moet my tog nie van U af wegdryf en
u Heilige Gees van my af wegneem nie! 14Laat my weer die blydskap
ervaar van iemand wat deur U verlos is, laat my U weer met
toewyding dien. 15Dan sal ek oortreders leer wat U van 'n mens
verwag; dat die sondaars hulle tot U sal bekeer. 16Red my van
ondergang, o God, my Redder, dat ek kan jubel oor u verlossingsdaad.
17Here, gee my die woorde om u lof te verkondig. 18'n Offer vra U nie,
anders sou ek dit bring; 'n brandoffer wil U nie hê nie. 19Die offer wat
U wil hê, o God, is verootmoediging: U sal 'n hart vol ootmoed en
berou nie gering ag nie, o God. 20Laat Sion u liefde en u goedheid
ondervind: herbou tog die mure van Jerusalem. 21Dan sal die offers
wat voorgeskryf is, weer vir U aanneemlik wees: offerdiere wat
heeltemal verbrand word. Dan sal hulle weer bulle op u altare offer.

PSALMS 52

1Vir die koorleier. 'n Gedig van Dawid, 2na aanleiding daarvan dat die
Edomiet Doëg gekom en aan Saul vertel het: Dawid was in die huis
van Agimelek. 3Jy wat jou groot hou, jy spog verniet oor jou slegte
dade! Onthou, God sorg altyd vir my. 4Jy wil ander se ondergang
bewerk, met jou vlymskerp tong pleeg jy bedrog. 5Jy het die kwaad
liewer as die goeie, en die leuen liewer as die waarheid. Sela 6Jy saai
graag verwarring met jou leuens! 7Maar God sal jou vir altyd vernietig.
Hy sal jou uitruk en wegsleep uit jou woonplek, Hy sal jou wegruk uit
die land van die lewendes. Sela 8As die regverdiges dit sien, sal hulle
met ontsag vervul word en smalend van jou sê: 9Dis nou die man wat
nie op God se krag wou steun nie, maar op sy eie rykdom vertrou het
en hom sterk wou maak deur inhaligheid. 10Maar ek staan sterk soos 'n
welige olyfboom; ek is in die huis van God en ek steun altyd daarop
dat Hy vir my sorg. 11Ek sal U altyd loof vir wat U gedoen het. Voor u
dienaars sal ek u Naam prys, want U is goed.

PSALMS 53

1Vir die koorleier: met fluitspel. 'n Gedig van Dawid. 2Die dwaas dink
daar is geen God nie. Dwase mense vernietig alles; wat hulle doen, is
'n gruwel vir God. Daar is nie een wat goed doen nie. 3Van die hemel
af kyk God die mense deur om te sien of daar één verstandige is, één
wat na die wil van God vra. 4Almal het afgedwaal, die laaste een het
ontaard, daar is niemand wat goed doen nie, selfs nie één nie. 5Julle
wat onreg pleeg, wat my volk opeet asof julle brood eet, en wat weier
om God te dien weet julle dan nie 6dat daar iets vreesliks met julle
gaan gebeur, so vreeslik soos nooit tevore nie? God sal die bene van
dié wat teen sy volk wil veg, op die slagveld verstrooi. Sy volk sal
hulle op die vlug laat slaan, want God het hulle verwerp. 7Ag, mag
daar tog uit Sion vir Israel redding kom! Wanneer God die lot van sy
volk verander, sal Jakob juig, sal Israel bly wees.

PSALMS 54

1Vir die koorleier: met snarespel. 'n Gedig van Dawid, 2na aanleiding
daarvan dat die Siffiete gekom en vir Saul gesê het: Dawid kruip by
ons weg. 3Red my deur u mag, o God, laat aan my reg geskied deur u
krag. 4Hoor my gebed, o God, luister na my woorde, 5want vyande
staan teen my op, geweldenaars soek my lewe, hulle hou geen
rekening met God nie. Sela 6Maar vir my help God altyd, die Here hou
my lewe in stand. 7Laat die onheil wat my teëstanders beplan, op
hulleself neerkom. U is getrou: vernietig hulle. 8Dan sal ek offers aan U
bring, selfs meer as wat U vra, ek sal u Naam loof, Here, want U is
goed, 9U het my uit elke benoudheid gered en my oor my vyande laat
triomfeer.

PSALMS 55

1Vir die koorleier: met snarespel. 'n Gedig van Dawid. 2Hoor my gebed,
o God, moet tog nie onverskillig staan teenoor my smeking nie.
3Luister na my gebed en antwoord my: my sorge gee my geen rus nie.
Ek is hewig ontsteld 4oor die dreigemente van my vyande en oor die
druk van slegte mense op my. Hulle wil my met onreg breek; verwoed
stook hulle vyandskap teen my. 5My hart krimp inmekaar in my,
doodsangs oorval my, 6vrees en skrik oorweldig my, my hele liggaam
bewe. 7Ek het gedink: ag, as ek maar vlerke soos 'n duif gehad het, sou
ek wegvlieg en 'n woonplek soek; 8ek sou ver wegvlieg en in die
woestyn gaan bly; Sela 9ek sou haastig probeer wegkom van hierdie
onstuimige wind, van hierdie storm af. 10Dryf hulle uitmekaar, Here,
maak hulle taal onverstaanbaar vir mekaar. Ek sien geweld en oproer
in die stad; 11dag en nag maal hulle rond op sy mure; daarbinne is
onreg en onheil. 12Daar heers wanorde in die stad, op sy pleine is daar
net verdrukking en bedrog. 13As dit nog my vyand was wat my smaad
aangedoen het, sou ek dit kon verdra; as dit 'n teëstander was wat my
wou verneder, sou ek hom kon probeer vermy. 14Maar nou is dit jy, 'n
man soos ek, my maat en my goeie vriend. 15Ons was so nou aan
mekaar verbonde; opgewonde het ons saam na die huis van God toe
gegaan. 16Mag die dood my vyande oorval! Mag hulle onverwags
neerdaal na die doderyk, want in hulle huise en harte heers daar
boosheid. 17Maar ek roep na God, na die Here wat my sal red. 18In die
aand, in die môre en in die middag, heeldag kla en sug ek, en Hy hoor
my roep. 19Hy sal my lewe red en my die oorwinning gee, al is daar so
baie teen wie ek moet veg. 20God, wat van ewigheid af regeer, sal hoor
en hulle verneder omdat hulle hulle nie bekeer nie en Hom nie dien
nie. 21My vyand het skaars 'n ooreenkoms gesluit of hy verbreek sy
beloftes van trou. 22Sy tong is gladder as botter, maar daar is oorlog in
sy hart; sy woorde is so strelend soos olie, maar hulle is swaarde wat
reg is om te steek. 23Laat jou sorge aan die Here oor, Hy sal vir jou
sorg. Hy sal die regverdige nie in die steek laat nie. 24Maar daardie
mense, o God, U sal hulle in die graf in laat neerdaal. Sulke
moordenaars en bedrieërs sal in die fleur van hulle lewe sterf. Maar
ek, op U vertrou ek.

PSALMS 56

1Vir die koorleier: op die wysie van Die duif in die hoë bome. Van
Dawid. 'n Gedig, na aanleiding daarvan dat die Filistyne hom in Gat
gevange geneem het. 2Wees my genadig, o God, want daar is mense
wat my jaag, vyande wat my vervolg van die môre tot die aand.
3Vroeg en laat jaag my teëstanders my, en ek het baie vyande, o
Allerhoogste. 4Die dag as ek bang word, vertrou ek net op U. 5In God,
wie se woord ek prys, in God stel ek my vertroue, ek is nie bang nie.
Wat kan 'n blote mens aan my doen? 6Hulle vergal my lewe gedurig
met beskuldigings teen my, al hulle bose planne is teen my gerig.
7Hulle lê op die loer en hou my dop, hulle bly op my hakke, so gretig
wag hulle op my dood. 8Moenie dat hulle ongestraf bly vir hierdie
vyandigheid nie! Laat u toorn hulle vernietig, o God! 9My ellende het
nie ongemerk by U verbygegaan nie, U het op my trane gelet. In u
boek staan hulle opgeteken. 10Die dag wanneer ek na U roep om hulp,
val my vyande terug. Dít weet ek: God is aan my kant. 11In God, wie se
woord ek prys, in die Here, wie se woord ek prys, 12in God stel ek my
vertroue, ek is nie bang nie. Wat kan 'n mens aan my doen? 13Ek moet
my geloftes aan U nakom, o God, ek wil U met dankoffers betaal,
14want U het my van die dood gered, my voet nie laat struikel nie, en
met God by my kon ek my pad aanhou loop en die lewenslig bly sien.

PSALMS 57

1Vir die koorleier: op die wysie van Moet dit nie verwoes nie! Van
Dawid. 'n Gedig, na aanleiding daarvan dat hy vir Saul in die grot in
gevlug het. 2Wees my genadig, o God! Wees my genadig, want by U
soek ek skuiling. Onder u vleuels sal ek skuil tot die bedreiging verby
is. 3Ek roep na God, die Allerhoogste, na God wat my sal help. 4Hy sal
uit die hemel antwoord en my red, Hy sal dié wat my jaag, die stryd
laat verloor. Sela God sal antwoord in sy liefde en trou. 5Ek is hier
tussen leeus, tussen mense wat my wil verskeur. Hulle tande is spiese
en pyle, hulle tonge is skerp swaarde. 6Toon u grootheid, o God, hoog
bo die hemel, u mag hoog bo die aarde. 7Hulle het 'n strik vir my voete
gespan, hulle wou my breek, hulle het 'n gat vir my gegrawe, maar
self daarin geval. Sela 8Ek voel weer veilig, o God! Ek voel weer veilig!
Ek wil 'n lied sing, ja, ek wil sing. 9Ek wil vroeg opstaan, met harp en
lier wil ek die rooidag wakker maak! 10Onder die volke wil ek U loof,
Here, onder die nasies u lof besing, 11want u liefde reik tot in die
hemel, u trou tot in die wolke! 12Toon u grootheid, o God, hoog bo die
hemel, hoog bo die aarde u mag.

PSALMS 58

1Vir die koorleier: op die wysie van Moet dit nie verwoes nie! Van
Dawid. 'n Gedig. 2Julle wat mag besit, is julle uitsprake werklik
regverdig? Is julle beslissings in die sake tussen mense billik? 3Nee,
julle optrede in die land is die ene korrupsie, met geweld gaan julle
deur die lewe. 4Slegte mense loop van hulle geboorte af 'n verkeerde
pad, vandat hulle in die wêreld gekom het, dwaal hierdie bedrieërs af.
5Hulle is soos giftige slange, soos adders wat hulle doof hou, 6wat hulle
nie steur aan die stem van die slangbesweerder nie, hoe vernuftig hy
ook mag wees. 7Ruk hulle tande uit hulle mond uit, o God! Slaan dié
leeus se slagtande uit, Here! 8Laat hulle verdwyn soos water wat
wegsyfer, laat hulle fyngetrap word soos droë gras. 9Laat hulle
wegraak soos slakke wat net slym agterlaat, laat hulle word soos
misgeboortes, sonder lewe. 10Laat hulle, voor hulle dit weet, uitgeroei
wees soos onkruid, laat 'n gloeiende wind hulle wegwaai in die fleur
van hulle lewe. 11Die regverdige sal bly wees as hy sien daar is
vergelding, as die bloed van die goddeloses oor sy voete loop. 12Die
mense sal sê: Daar is tóg 'n beloning vir die regverdige, daar is tóg 'n
God wat reg op die aarde laat geskied!

PSALMS 59

1Vir die koorleier: op die wysie van Moet dit nie verwoes nie! Van
Dawid. 'n Gedig, na aanleiding daarvan dat hulle, in opdrag van Saul,
Dawid se huis omsingel het om hom dood te maak. 2Red my van my
vyande, my God, beskerm my teen my teëstanders, 3red my van die
mense wat onreg doen, bevry my van hierdie moordenaars! 4Die
geweldenaars lê my voor om my dood te maak, hulle wil my aanval.
Maar ek het nie gesondig nie, ek het nie oortree nie, Here! 5Ek is
onskuldig en tog bestorm hulle my en val hulle my aan. Kom help my
tog! Kyk wat doen hulle! 6U is die Here God, die Almagtige, die God
van Israel! Gryp tog in en straf al hierdie vyandige nasies! Moenie
genade betoon aan sulke lae verraaiers nie. Sela 7Hulle kom altyd in
die aand terug, hulle grom soos honde en loop in die stad rond. 8Die
skuim staan om hulle bekke, en hulle wys hulle tande, want hulle dink
niemand hoor hulle nie. 9Maar U, Here, U lag hulle uit, U spot met al
die nasies! 10Ek wil my hoop op U gevestig hou, U, my Sterkte, want U
is my veilige vesting! 11My God sal my te hulp kom in sy trou, God sal
my laat neersien op my teëstanders. 12Moet hulle nie nou al doodmaak
nie, sodat hulle straf nie ongemerk aan my volk verbygaan nie. Breek
hulle stadig af deur u mag en laat hulle ondergaan, Here, ons
Beskermer, 13oor hulle woorde, die sonde uit hulle mond. Laat hulle
gevang word deur hulle hoogmoed, deur die vervloekings wat hulle
uitspreek, en die leuens wat hulle praat. 14Vernietig hulle in u toorn,
wis hulle heeltemal uit. Dan sal almal weet dat God oor sy volk Jakob
en oor die hele aarde regeer. Sela 15Hulle kom altyd in die aand terug,
hulle grom soos honde en loop in die stad rond. 16Hulle dwaal rond
agter prooi aan en as hulle nie genoeg kry nie, tjank hulle. 17Maar ék
sal sing van u mag, elke môre sal ek jubel oor u trou, want U is vir my
'n veilige vesting, 'n skuilplek in tyd van nood. 18Tot u eer wil ek sing,
U, my Sterkte, want U is my veilige vesting, U is my troue God.

PSALMS 60

1Vir die koorleier: op die wysie van Die lelie. 'n Getuienis. 'n Gedig van
Dawid, vir onderwys bedoel, 2na aanleiding van sy geveg teen die
Arameërs van Mesopotamië en die Arameërs van Soba toe Joab twaalf
duisend Edomiete in die Soutvlakte verslaan het. 3U het ons verstoot, o
God, ons uitmekaar geskeur. U was kwaad vir ons. Laat dit tog weer
met ons goed gaan. 4U het die land laat bewe en dit oopgekloof.
Genees tog die wonde, want ons gaan tot niet. 5U het 'n ramp oor u
volk gebring, U het ons wyn laat drink wat ons laat steier het. 6Trek
tog u dienaars saam onder u vaandel dat hulle veilig kan wees teen
die boog van die vyand. Sela 7Red ons deur u groot mag, en help ons,
sodat hulle vir wie U liefhet, gered kan word. 8God het in sy heilige
woning gesê: As oorwinnaar sal Ek Sigem verdeel en die Sukkotlaagte
uitdeel! 9Aan My behoort Gilead, aan My behoort Manasse! Efraim is
my vernaamste vesting, Juda my koninklike gebied. 10Moab is tot my
beskikking, Edom neem Ek in besit, oor Filistea juig Ek as oorwinnaar.
11Wie sal ons na Edom toe lei, ons bring na sy versterkte stad? 12U het
ons verstoot, o God, U trek nie saam met ons leërs uit nie, o God!
13Help U ons tog teen die vyand, want die hulp van mense dit is niks.
14Met God aan ons kant sal ons oorwin, Hy self sal ons vyande vertrap.

PSALMS 61

1Vir die koorleier: met snarespel. Van Dawid. 2Hoor tog my
hulpgeroep, o God, slaan tog ag op my gebed. 3Ver uit die vreemde
uit, in wanhoop, roep ek na U. Bring my op 'n rots waar ek veilig sal
wees. 4U is vir my 'n toevlug, 'n sterk vesting buite bereik van die
vyand. 5Laat my by U 'n blywende tuiste vind. Laat my skuil onder u
vleuels. Sela 6U, o God, hoor my geloftes, U vervul die wens van hulle
wat u Naam eer. 7Laat die koning lank lewe, laat sy lewensjare oor
geslagte strek. 8Mag hy sy lewe lank regeer voor God, mag u liefde en
trou hom bewaar! 9Dan sal ek u Naam altyd besing en dag na dag my
geloftes betaal.

PSALMS 62

1Vir die koorleier. 'n Belydenis. 'n Psalm van Dawid. 2Net by God vind
ek rus, van Hom kom my redding. 3Net Hy is my rots en my redding,
my veilige vesting, sodat ek vas en stewig staan. 4Hoe lank wil julle
almal nog beskuldigings bly slinger en my probeer doodmaak, 'n man
wat reeds is soos 'n muur wat wil omval, 'n klipmuur wat omgestoot
word? 5Hulle probeer my uitwerk; hulle skep behae in leuens; met die
mond seën hulle, in die hart vervloek hulle. Sela 6Net by God vind ek
rus, want op Hom vertrou ek. 7Net Hy is my rots en my redding, my
veilige vesting, sodat ek stewig staan. 8God is my redding en my krag.
Hy is my rots, my sterkte, God is my toevlug. 9Vertrou altyd op Hom,
my volk, stort julle hart voor Hom uit! God is vir ons 'n toevlug. Sela
10Mense is verganklik, mense is niks: op 'n skaal wys hulle geen gewig
nie, saam is hulle minder as niks. 11Moenie op geweld vertrou nie; roof
sal jou niks in die sak bring nie. As jou rykdom toeneem, moenie dat
dit jou te na aan die hart lê nie. 12Een ding het ek God hoor sê, nee,
twee: dat net God mag het 13en 'n mens net op U, Here, kan vertrou,
en dat U met elkeen handel volgens sy verdienste.

PSALMS 63

1'n Psalm van Dawid, na aanleiding van sy verblyf in die Judawoestyn.
2Ek soek U, o God, my God, ek dors na U; ek smag na U soos in 'n dor
en droë land, 'n land sonder water. 3Ek wil by U in die heiligdom wees
om daar u mag en grootheid te ondervind. 4U troue liefde is meer
werd as die lewe; daarom sal ek U prys. 5Ek sal U my lewe lank loof,
my hande ophef om u Naam te prys. 6Soos elke keer wanneer ek u
goeie gawes geniet, sal ek U altyd roem met jubelende mond. 7As ek
aan U dink op my bed, oor U peins in die nag, dan weet ek: 8U is vir
my 'n hulp, en dan juig ek oor die beskerming onder u vleuels. 9Ek bly
altyd naby U, u hand ondersteun my. 10Maar hierdie mense wat my
ondergang soek, mag hulle wegsink in die dieptes van die aarde!
11Mag hulle aan die swaard oorgegee word en aas vir die jakkalse
word! 12Laat die koning hom in God verbly, laat elkeen wat hom op
God verlaat, Hom prys. Die mond van die vals mens word toegestop.

PSALMS 64

1Vir die koorleier. 'n Psalm van Dawid. 2Hoor my as ek kla, o God,
beskerm my lewe teen die bedreiging van die vyand! 3Bewaar my van
die komplotte van kwaadwilliges, van die kwaadstokery van mense
wat onreg doen, 4wat met skerp tonge vir swaarde en giftige woorde
vir pyle 5uit hinderlae lostrek op 'n onskuldige mens. Uit die bloute
trek hulle selfversekerd op hom los. 6Hulle smee bose planne en kom
ooreen om strikke te stel. Hulle dink niemand sien hulle nie. 7Hulle
beplan skelmstukke en sê: Ons het 'n volmaakte komplot gesmee, want
wat binne in 'n mens is, wat hy uitgedink het, is 'n geheim. 8Dan tref
God hulle met 'n pyl, en meteens is hulle daarmee heen: 9hulle eie
tonge het hulle tot 'n val gebring! Elkeen wat dit sien, knik met
voldoening die kop. 10Met groot ontsag getuig almal dan van die dade
van God omdat hulle insig gekry het in wat Hy doen. 11Laat die
regverdige hom in die Here verbly en sy toevlug by Hom soek, laat al
die opregtes Hom prys.

PSALMS 65

1Vir die koorleier. 'n Psalm van Dawid. 'n Lied. 2Aan U, o God, kom 'n
lofsang toe in Sion: geloftes moet betaal word 3aan U wat die gebed
verhoor. Na U toe sal alle mense kom 4om hulle skuld te bely. Ons
sondes het ons ingehaal, maar U maak ons daarvan vry. 5Dit gaan goed
met die mens vir wie U uitkies en laat naderkom om in u tempel te
bly. Laat ons die goeie dinge in u huis in oorvloed geniet, die goeie
dinge in u heilige woning. 6In u trou antwoord U ons met kragtige
dade, o God, ons Verlosser, op wie ook die mense in afgeleë lande en
op verre seë vertrou. 7U is met mag omgewe, U laat deur u krag die
berge vas bly staan; 8U laat die gedruis van die see, die geraas van die
golwe, die rumoer van die nasies bedaar, 9sodat ook die mense in
afgeleë lande ontsag kry vir die tekens van u mag; in die ooste en in
die weste laat U die mense juig. 10U sorg vir die land en gee oorvloed,
U maak dit baie vrugbaar. Die groot riviere is vol water, U laat die
koring welig staan. Alles is u werk! 11U maak die ploegvore vol water
en die kluite nat, U laat hulle sag word van die reëns, U laat alles
welig groei. 12U kroon die jaar met u goeie gawes. Waar U ook gaan, is
daar oorvloed! 13Daar is volop weiding in die woestyn; die bulte juig,
14die velde wemel van die kleinvee, die vlaktes staan vol koring; hulle
juig en hulle sing.

PSALMS 66

1Vir die koorleier. 'n Lied. 'n Psalm. Juig tot eer van God, almal op
aarde! 2Sing tot roem van sy Naam, gee Hom die eer wat Hom toekom!
3Bely voor God: Hoe ontsagwekkend is u werk! U mag is groot, u
vyande kruip voor U. 4Alle mense moet voor U buig, hulle moet sing
tot u eer, hulle moet sing tot eer van u Naam. Sela 5Kom hoor wat God
gedoen het, kom hoor van sy magtige dade onder die mense: 6Hy het
die see in droë land verander; sy volk het droogvoets deur die rivier
getrek. Toe het ons gejubel oor Hom 7wat ewig heers deur sy mag en
die nasies in die oog hou. Die vyande moet hulle nie teen God verset
nie! Sela 8Prys ons God, alle volke, laat sy lof weerklink! 9Dit is Hy wat
ons die lewe gee en nie toelaat dat ons struikel nie! 10U het ons
beproef, o God, ons gelouter soos silwer; 11U het ons in 'n net gevang,
'n swaar las op ons gelê; 12U het ons deur mense laat vertrap, ons het
deur vuur en water gegaan; maar toe het U ons uitgelei na oorvloed
toe. 13Ek sal u huis betree met brandoffers en aan U die geloftes betaal
14wat ek gedoen het, wat ek afgelê het toe ek in nood was. 15Ek bring
vir U vet skape as brandoffers, ramme as wierookoffers, ek offer
beeste en bokke. Sela 16Kom luister, alle dienaars van God, ek wil
vertel wat Hy vir my gedoen het: 17Skaars het ek na Hom geroep, of
daar was reeds 'n loflied op my lippe. 18As daar sonde in my hart was,
sou die Here nie geluister het nie. 19Maar God hét geluister, Hy hét my
gebed verhoor! 20Die lof kom God toe wat my gebed nie afgewys en sy
trou nie van my weerhou het nie.

PSALMS 67

1Vir die koorleier: met snarespel. 'n Psalm. 'n Lied. 2Mag God ons
genadig wees en ons seën, mag Hy tot ons redding verskyn, Sela 3sodat
sy dade oor die wêreld heen bekend mag word, sy reddende krag
onder alle nasies. 4Mag die volke U loof, o God, mag al die volke U
loof! 5Mag die nasies bly wees en jubel omdat U hulle regverdig regeer
en hulle op die aarde lei. Sela 6Mag die volke U loof, o God, mag al die
volke U loof! 7Die land het sy oes gelewer. God, ons God, het ons
geseën. 8God het ons geseën. Die mense op die hele aarde moet Hom
eer.

PSALMS 68

1Vir die koorleier. Van Dawid. 'n Psalm. 'n Lied. 2As God verskyn, spat
sy vyande uitmekaar, en dié wat Hom haat, vlug vir Hom. 3Soos rook
wegwaai, so dryf U hulle weg; soos was in vuur smelt, so gaan die
goddeloses tot niet as God verskyn. 4Maar vir die regverdiges sal daar
blydskap wees, hulle sal juig voor God, hulle sal vrolik en bly wees.
5Sing 'n lied tot eer van God, sing tot eer van sy Naam, maak 'n pad vir
Hom wat op die wolke ry, en jubel voor Hom wie se Naam Here is. 6'n
Vader vir weeskinders en 'n beskermer van die reg van weduwees is
God in sy heilige woning. 7God laat eensames in 'n huisgesin woon en
lei gevangenes uit na vryheid, maar wie teen God in opstand is, woon
in 'n kaal woestyn. 8Toe U u volk uitgelei het, o God, toe U deur die
woestyn gestap het, Sela 9het die aarde gebewe en het die hemel dit
laat reën voor U uit, daar by Sinai, voor God, die God van Israel. 10U
het oorvloedige reëns laat uitsak, o God, U het u verdorde land weer
lewe gegee. 11U eie volk het daar gaan woon. In u goedheid, o God,
het U dit vir u hulpelose volk bestem. 12Die Here het bekend gemaak:
Daar is goeie nuus: 'n groot leër, 13magtige konings, het gevlug, hulle
het gevlug. Terwyl die manskappe nog tussen die saalsakke gelê en rus
het, was die vroue tuis al besig om die buit te verdeel: beeldjies van
duiwe waarvan die vlerke oorgetrek is met silwer en die vlerkpunte
met glinsterende goud. 14Dit het gesneeu op Salmonsberg toe die
Almagtige die konings daar uitmekaargejaag het. 15Basansberg,
ontsaglike berg, Basansberg, berg met hoë kruine, 16waarom, berg met
jou hoë kruine, kyk jy met afguns na die berg wat God as sy woning
verkies het, waar die Here vir ewig woon? 17Die skitterende
strydwaens van God was duisende, duisende der duisende, toe die
Here van Sinai af die heiligdom betree het. 18U het krygsgevangenes
weggevoer, mense het vir U geskenke gebring, selfs dié wat teen U in
opstand was. Toe het U opgegaan na die hoogte om daar te woon,
Here God! 19Geloof sy die Here! Dag na dag dra Hy ons! God is ons
hulp! Sela 20God is vir ons die God wat ons red, die Here ons God deur
wie ons bewaar word in doodsgevaar. 21God verpletter die kop van sy
vyande, die kop van dié wat in hulle sonde volhard. 22Die Here het
gesê: Uit Basan bring Ek my vyande, Ek bring hulle uit die dieptes van
die see. 23Julle sal hulle bloed van julle voete afwas, die honde sal die
bloed van julle vyande oplek. 24Die mense sien u feesoptog, o God, die
feesoptog van my God, my Koning, na sy heiligdom: 25vooraan die
sangers, agteraan dié wat snaarinstrumente speel, en tussenin, meisies
wat tamboeryne slaan. 26Hulle loof God in kore, die nasate van Israel
loof die Here. 27Dáár is Benjamin, die jongste, hulle aanvoerder, dáár
is die baie leiers van Juda, dié van Sebulon, dié van Naftali! 28Toon die

mag, o God, waarmee U ons gered het, toon u mag, o God, 29hier uit u
tempel in Jerusalem waar konings aan U geskenke bring. 30Tree op
teen Egipte, daardie ondier tussen die riete, die magtige volk, die
sterkste onder die volke, wat ander vertrap vir geld, wat volke
uitmekaarjaag en hou van oorlog maak. 31Uit daardie selfde Egipte sal
geskenke kom, en die Kussiete sal hulle hande smekend na God toe
uitsteek. 32Koninkryke van die aarde, hef 'n lied aan tot eer van God,
sing tot eer van die Here, Sela 33tot eer van Hom wat ry deur die
hemele, die hemele wat van die begin af daar is! Hy laat sy stem, sy
magtige stem, weerklink! 34Erken dat God magtig is! Hy heers oor
Israel, Hy het mag oor die wolke! 35God wek ontsag wanneer Hy uit sy
heiligdom kom. Hy is die God van Israel, Hy gee krag en sterkte aan
sy volk. Aan God kom die lof toe.

PSALMS 69

1Vir die koorleier: op die wysie van Lelies. Van Dawid. 2Red my, o
God, want die water het tot by my keel gekom. 3Ek het weggesak in
diep modder waarin ek nie kan staan nie. Ek het in diep waters beland
waarin die stroom my meegesleur het. 4Ek het my moeg geroep om
hulp, my keel is hees geroep, selfs my oë het ingegee soos ek vir my
God gewag het. 5Dié wat my sonder rede haat, is meer as die hare op
my kop. Dié wat my vir altyd wil stilmaak, is sterk. My vyande dwing
my met vals beskuldigings om af te gee wat ek nie geroof het nie. 6U
weet hoe sondig ek is, o God, my verkeerde dade kan ek tog nie vir U
wegsteek nie. 7Here, almagtige God, moenie dat dié wat op U vertrou,
deur my toedoen teleurgestel word nie. God van Israel, moenie dat dié
wat by U hulp soek, deur my toedoen beskaam word nie. 8Omdat ek
op U vertrou, word ek beledig en verkleineer. 9Ek het vreemd geword
vir my broers, my familie wil my nie meer ken nie. 10Omdat ek u huis
liefhet, moet ek ly; die beledigings teen U het ook vir my getref. 11Ek
het gevas en gehuil en daarvoor net beledigings gekry. 12Ek het
rouklere aangetrek, maar hulle het met my gespot. 13Die leeglêers in
die stadspoort maak praatjies oor my, en dronklappe maak liedjies oor
my. 14My gebed is tot U gerig, Here, antwoord my tog gou, Here,
antwoord my in u groot liefde, o God; u hulp staan vas. 15Red my uit
die modder, dat ek nie wegsak nie, laat my wegkom van my vyande
af, weg uit die diep waters. 16Moenie dat die stroom my meesleur en
die diep water my insluk nie, en moenie dat hierdie put toegaan
bokant my nie. 17Antwoord my, Here, in u wonderlike liefde, verhoor
my in u groot barmhartigheid! 18Moet tog nie u dienaar alleen laat nie!
Ek is in groot gevaar, antwoord my tog gou! 19Kom red my lewe, bevry
my van my vyande. 20U weet hoe ek beledig en verkleineer is, hoe sleg
ek daarvan afgekom het voor al my vyande. 21Beledigings het my
gebreek, ek is gedaan. Ek het gehoop op meegevoel, maar tevergeefs,
op mense om my te troos, maar daar was nie een nie. 22Toe ek honger
was, het hulle my gif aangebied, toe ek dors was, wou hulle my asyn
laat drink. 23Laat hulle feeste hulle tot 'n val bring en hulle
offermaaltye hulle ondergang wees. 24Laat hulle stokblind word, laat
hulle gebreklik word. 25Laat u straf hulle tref en die vlam van u toorn
hulle oorval. 26Laat hulle blyplekke verwoes word sodat daar niemand
oor is in hulle wonings nie, 27want hulle vervolg hom wat swaar deur
U getref is en verlustig hulle in die pyn van hom wat deur U deurboor
is. 28Reken ook dít by hulle skuld sodat hulle nie vrygespreek word
nie! 29Skrap hulle name uit die boek van die lewe dat dit nie saam met
dié van die regverdiges opgeskryf staan nie! 30Ek is 'n hulpelose mens,
vol pyn, maar U, o God, sal my red en my beskerm. 31Dan sal ek die

Naam van God besing, Hom met 'n danklied prys. 32So 'n offer is vir
die Here verkiesliker as selfs 'n volmaakte offerdier. 33Die verdruktes
sal my lied hoor en bly wees, dié wat by God hulp soek, sal moed
skep, 34want die Here slaan ag op die armes, Hy vergeet nie sy mense
wat gevangenes is nie. 35Laat hemel en aarde Hom prys, die see met
alles wat daarin wemel. 36God sal Sion red en die stede van Juda
herbou. Sy volk sal daarin woon en die land besit. 37Die nasate van
God se dienaars sal dit erf en dié wat sy Naam liefhet, sal daarin
woon.

PSALMS 70

1Vir die koorleier. Van Dawid. Ter herinnering. 2Red my tog, o God,
Here, kom my tog gou te hulp! 3Laat dié wat my lewe wil neem, self in
die ellende beland, teleurgestel in hulle verwagting. Laat dié wat
graag my ondergang wil sien, op die vlug slaan en beskaamd staan.
4Laat dié wat my spot, padgee omdat hulle self in die ellende beland
het. 5Laat almal wat by U hulp soek, jubel en bly wees oor U, laat dié
wat op u hulp staat maak, altyddeur sê: God is groot! 6Ek is hulpeloos
en arm; kom tog gou na my toe, o God. U is my hulp en my redder,
Here, moet tog nie talm nie!

PSALMS 71

1By U, Here, skuil ek, laat my tog nooit teleurgestel staan nie! 2Red my
en bevry my, want U is getrou. Luister tog na my en help my! 3Wees
vir my 'n rots om na toe te vlug, waar ek altyd die veiligheid mag vind
wat U tot my redding beskik het, want U is my rots en my vesting. 4My
God, bevry my uit die hand van goddeloses, uit die greep van skurke
en verdrukkers, 5want U, Here, U is my hoop, op U, Here, het ek van
jongs af vertrou. 6U is my hulp van my geboorte af, reeds voor ek in
die wêreld gekom het, het U my beskerm. U loof ek gedurigdeur. 7Ek
is vir baie 'n wonder, want U is my veilige toevlug. 8Ek besing u lof en
u roem gedurigdeur. 9Moet my tog nie verwerp nou dat ek oud geword
het nie, moet my tog nie alleen laat nou dat my kragte ingegee het
nie. 10My vyande sweer saam teen my, dié wat my lewe soek, smee 'n
komplot teen my. 11Hulle sê: God het hom alleen gelaat! Agtervolg
hom en gryp hom, want daar is niemand om hom te red nie! 12Moet
tog nie ver van my af bly nie, o God, kom my tog gou te hulp, my
God! 13Laat dié wat my vals beskuldig, self in die ellende beland en
vernietig word. Laat oor dié wat my ondergang soek, net skande en
mislukking kom. 14Ek, ek sal gedurigdeur bly hoop, ek sal U altyd weer
loof. 15Sonder ophou sal ek van u verlossingswerk, van u reddingsdade
bly praat, want hulle is meer as wat ek kan tel. 16Ek kom om u magtige
dade te prys, Here my God, die verlossingswerk wat net U kan doen.
17U het my van jongs af onderrig, o God, en ek getuig nou nog van u
kragtige dade. 18Nou dat ek oud en grys geword het, moet U my tog
nie alleen laat nie, o God, dat ek nog aan die geslagte wat kom, kan
vertel van u werk en u mag. 19U verlossingswerk, o God, is oneindig
groot; groot is die dinge wat U gedoen het! Wie is soos U, o God? 20U
het talle benoude ervaringe oor my gebring, maar elke keer weer my
lewe gered, my elke keer weer weggeruk uit die mag van die dood.
21Herstel my tog in my eer, gee tog uitkoms! 22Dan sal ek U met die
harp loof vir u getrouheid, my God, saam met die lier sal ek sing tot u
eer, Heilige van Israel. 23Ek sal jubel as ek tot u eer sing, omdat U my
gered het. 24Ek sal die hele dag deur praat van u verlossingswerk, want
dié wat my ondergang soek, staan teleurgestel in hulle verwagting;
hulle beland self in die ellende.

PSALMS 72

1Van Salomo. Leer tog die koning, o God, om te regeer volgens u wil,
leer die koning om die reg te handhaaf soos U dit wil, 2sodat hy
regverdige beslissings oor u volk sal vel en aan die verdruktes reg laat
geskied. 3Laat berge en rante hulle verbly oor die vrede en reg vir die
volk. 4Laat die koning die reg van die verdruktes onder die volk
beskerm, laat hy armes te hulp kom en verdrukkers verbrysel, 5sodat
die mense U kan dien so lank as die son en die maan daar is, van
geslag tot geslag. 6Mag die koning vir sy mense wees soos die reën vir
die plante, soos swaar reëns wat die aarde deurdrenk. 7Mag die reg
onder sy regering floreer en mag daar vir altyd groot voorspoed wees.
8Mag hy heers van see tot see, van die Eufraat af tot in verre lande.
9Mag die woestynbewoners voor hom kniel en sy vyande voor hom in
die stof kruip. 10Mag die konings van Tarsis en die kuslande geskenke
bring, die konings van Skeba en Seba aan hom belasting betaal. 11Mag
alle konings voor hom buig en al die nasies hom dien. 12Hy sal die
arme red wat om hulp roep, die verdrukte en dié wat geen helper het
nie; 13hy sal hom oor die swakke en die behoeftige ontferm, die lewens
van die arm mense beskerm. 14Hy sal hulle van onderdrukking en
geweld bevry; hulle lewens sal kosbaar wees in sy oë. 15Mag die
koning lank lewe, mag daar vir hom goud uit Skeba gebring word;
mag die mense gedurig vir hom bid en die hele dag seënbedes vir hom
uitspreek. 16Mag daar volop graan in die land wees, mag dit selfs bo-op
die bergtoppe wuif, mag die oes so welig wees soos die Libanon, die
graan so geil opskiet soos gras in die veld. 17Mag die koning se naam
altyd onthou word, mag sy roem duur so lank as die son daar is, sodat
al die nasies hulle in sy regering verlustig en hom prys! 18Geloof sy
God die Here, die God van Israel. Dit is net Hy wat magtige dade
doen! 19Mag sy verhewe Naam vir altyd geloof word, mag die hele
wêreld vol wees van sy majesteit. Amen, ja, amen. 20Hier eindig die
gebede van Dawid, seun van Isai.

PSALMS 73

1'n Psalm van Asaf. God is vir Israel baie goed, vir dié wat rein van
hart is. 2Tog het ek daaraan begin twyfel, ek het byna koers verloor,
3want ek het die hooghartige goddeloses met afguns bejeën toe ek
hulle voorspoed sien. 4Hulle het geen kwellings nie, hulle is sterk en
gesond, 5hulle het nie sorge soos ander mense nie, hulle het nie
teëspoed soos ander nie. 6Daarom hang die trots aan hulle soos 'n
halssnoer en kleef geweld aan hulle soos 'n kleed. 7In die weelde van
hulle voorspoed matig hulle hulle enigiets aan; 8smalend stook hulle
kwaad, hooghartig dreig hulle met geweld. 9Hulle laster teen die
hemel en beledig links en regs op die aarde. 10Tog hang die volk hulle
aan en drink gretig hulle woorde in. 11Hulle vra: Hoe sal God dit
uitvind? Hoe sal die Allerhoogste dit weet? 12Dit is hoe die goddelose
mense is! So gaan hulle ongehinderd voort om rykdom op te hoop!
13Dat ek die kwaad vermy het en met 'n eed my onskuld verklaar het,
het dus niks gehelp nie, 14want elke nuwe dag het vir my teenslae
gebring en elke nuwe môre straf. 15Maar as ek so sou aanhou praat,
sou ek dié verloën wat aan U behoort. 16Daarom het ek diep nagedink
om dit te verstaan en was dit vir my bitter moeilik 17totdat ek in die
heiligdom van God ingegaan en besef het wat die uiteinde van die
goddeloses is. 18U laat hulle op gladde plekke loop, U laat hulle
ondergaan deur hulle eie geknoei. 19In 'n oogwink word hulle iets
afgrysliks, gaan hulle te gronde, tref 'n verskriklike einde hulle. 20Net
soos 'n droom wat ophou as 'n mens wakker word, so verdwyn hulle,
Here, as U ingryp. 21Toe ek verbitter was en veronreg gevoel het, 22was
ek dom en sonder insig; soos 'n redelose dier het ek my teenoor U
gedra. 23Tog was ek nog altyd by U, want U vat my aan die hand. 24U
lei my met u raad en aan die einde sal U my in ere by U opneem.
25Daar is niks in die hemel of op die aarde wat vir my meer beteken as
U nie. 26Al is ek afgetakel na liggaam en gees, God is my sterkte; aan
Hom behoort ek vir altyd. 27Dié wat ver van U af is, gaan verlore, U
vernietig dié wat aan U ontrou is. 28Maar wat my aangaan, dit is vir
my goed om naby God te wees. Ek het die Here my God gekies as my
toevlug! Ek sal van al u werke bly vertel.

PSALMS 74

1'n Gedig van Asaf. Waarom, o God, hou U aan om ons te verstoot?
Waarom is U kwaad vir die kudde wat aan U behoort? 2Dink tog aan u
gemeente wat U lank gelede u eiendom gemaak het, die volk wat U
vir Uself as besitting verkry het, Sionsberg waarop U gewoon het!
3Kom loop tog deur die plek wat so lank al in puin lê, die heiligdom
wat die vyand so totaal verwoes het. 4Die oorwinningskreet van u
vyande het in die plek van samekoms weerklink, en hulle het hulle
vaandel daar opgerig. 5Dit het gelyk soos wanneer iemand met 'n byl
bosse skoonkap. 6Hulle het al die houtsneewerk met byl en koevoet
stukkend geslaan. 7Hulle het u heiligdom aan die brand gesteek, die
woonplek van u Naam tot op die grond afgebreek. 8Hulle het vir
hulleself gesê: Ons sal alles vernietig. En hulle het elke plek van
samekoms in die land aan die brand gesteek. 9U openbaar U nie meer
aan ons nie, daar is geen profeet meer nie, niemand onder ons wat
weet hoe lank dit nog gaan duur nie. 10Hoe lank, o God, sal ons
teëstanders ons nog verneder? Sal die vyand u Naam vir altyd bly
belaster? 11Waarom help U ons nie? Waarom lig U nie u hand op en
vernietig die vyand nie? 12God is van altyd af my koning, dit is Hy wat
op die aarde redding bring. 13Dit is U wat deur u mag die see
onstuimig gemaak het, U wat die koppe van die monsters in die see
vermorsel het. 14U wat die koppe van die Leviatan verpletter het en
hom vir die haaie gegee het, 15U wat fontein en stroom laat uitbreek
het, U wat standhoudende riviere laat opdroog het. 16Dit is U aan wie
dag en nag behoort, U wat aan die son en die maan hulle plek gegee
het, 17U wat al die seisoene van die aarde vasgestel het; somer en
winter is die werk van u hand. 18Dink tog hieraan: die vyand spot met
U, Here, 'n barbaarse volk belaster u Naam. 19Moet tog nie dié wat
deur U onderrig is, aan hierdie ondiere uitlewer nie, moet tog nie u
verdrukte volk vir goed vergeet nie! 20Dink tog aan u verbond, want
selfs in die uithoeke van die land is daar verdrukking. 21Moenie dat die
verdrukte teleurgestel omdraai nie, red die hulpelose en die arme, laat
hulle u Naam prys. 22Kom tog, o God! Laat geld tog u reg. Dink tog
daaraan hoe u eer dag vir dag deur barbare geskend word. 23Moet dit
tog nie ongemerk laat verbygaan nie: die geskreeu van u teëstanders,
die aanhoudende rumoer van u vyande.

PSALMS 75

1Vir die koorleier: op die wysie van Moet dit nie verwoes nie! 'n Psalm
van Asaf. 'n Lied. 2Ons loof U, o God, ons loof U; U is by ons, u
magtige dade moet bekend gemaak word. 3As die tyd vir my optrede
aanbreek, sê God, oordeel Ek regverdig. 4As die aarde met al sy
bewoners sou wankel, dan grondves Ek hom weer stewig. Sela 5Vir die
hooghartiges sê Ek: Moenie hooghartig wees nie, en vir die goddelose:
Moet jouself nie verhef nie! 6Moet jou nie teen die hemel verhef en
aanmatigende dinge sê nie. 7Verheffing kom nie uit die ooste of uit die
weste of uit die woestyn nie! 8Nee, dit is God wat verneder of verhef,
Hy is die regter! 9Daar is 'n beker in die hand van die Here. Dit is vol
skuimende wyn met gif gemeng. Hy laat die goddeloses van die aarde
daaruit drink; hulle moet selfs die afsaksel opdrink, die beker
leegdrink. 10Maar ék sal altyd getuig, altyd sing tot eer van die God
van Jakob. 11Ek sal die mag van die goddeloses verpletter, sê God,
maar die regverdige sal Ek hoog verhef.

PSALMS 76

1Vir die koorleier: met snarespel. 'n Psalm van Asaf. 'n Lied. 2God het
Hom in Juda bekend gemaak, sy Naam is groot in Israel; 3sy tuiste is in
Salem, sy woning op Sion. 4Daar het Hy die brandpyle, die skild en die
swaard vernietig, die aanval van die vyand afgeslaan. Sela 5Die glans
waarmee U verskyn het, was skitterender as dié op die hoogste berge.
6Die dapper soldate van die vyand is in hulle slaap oorval en
geplunder; nie een van die krygsmanne kon 'n hand oplig nie. 7Toe U
ingegryp het, God van Jakob, was strydwa en perd daarmee heen. 8As
u toorn ontbrand, laat U die mens sidder en beef. Wie kan dan voor U
staan? 9Uit die hemel het U u uitspraak bekend gemaak. Die mensdom
het bang geword en stil gebly 10toe God gekom het om te oordeel, om
al die hulpeloses op die aarde te red. Sela 11Ook die woede van 'n
mens dien u lof, selfs die laaste reste van die woede gebruik U in u
diens.12Bring aan die Here julle God die dankoffers wat julle belowe
het! Almal rondom Hom moet geskenke bring vir die
Ontsagwekkende, 13vir Hom wat die oormoed van maghebbers breek,
vir Hom voor wie die konings van die aarde sidder.

PSALMS 77

1Vir die koorleier. Ter herinnering. Van Asaf. 'n Psalm. 2Ek roep na
God om hulp, ek roep na God, want Hy sal my hoor. 3In my nood soek
ek hulp by die Here; ook in die nag bly my hande in gebed uitgestrek
sonder om moeg te word; maar ek vind geen troos nie. 4Ek dink aan
God en ek sug, ek dink na en ek is verslae. Sela 5U laat my wakker lê,
ontsteld en sprakeloos. 6Ek dink aan vroeër dae, aan jare lank gelede.
7As ek so in die nag lê en terugdink en peins, vra ek my af: 8Sal die
Here vir altyd verstoot en nooit weer genade betoon nie? 9Het daar vir
altyd 'n einde gekom aan sy trou? Geld sy beloftes dan glad nie meer
nie? 10Het God vergeet om medelye te hê? Het Hy in sy toorn sy
ontferming onttrek? Sela 11En ek sê: My grootste smart is dat die
Allerhoogste nie handel soos voorheen nie. 12Ek wil dink aan die dade
van die Here, ja, ek wil dink aan u wonderdade van vroeër. 13Ek wil
nadink oor al u werk en oor al u dade peins. 14Alles wat U doen, is
heilig, o God. Waar is 'n god so groot soos God? 15U is die God wat
wonderdade doen; U het u mag onder die volke geopenbaar. 16U het u
volk deur u krag gered, die kinders van Jakob en Josef. Sela 17Toe die
waters U sien, o God, toe die waters U sien, het hulle gebewe, die diep
waters het gesidder. 18Die wolke het water uitgegiet, uit die
donderwolke het dit gedreun, u weerligte het in alle rigtings geblits.
19U donderslae het die lugruim gevul, weerligstrale het die wêreld
verlig, die aarde het geskud en gebewe. 20U het deur die see gekom, u
weg deur magtige waters gebaan. Niemand het u spoor gesien nie. 21U
het u volk soos 'n kudde gelei deur die hand van Moses en Aäron.

PSALMS 78

1'n Gedig van Asaf. Luister na wat ek jou leer, my volk, luister
aandagtig na wat ek sê. 2Ek gaan 'n gedig voordra, ek gaan julle inlei
in geheimenisse uit die verre verlede. 3Wat ons gehoor het en wat ons
weet, wat ons vaders ons vertel het, 4sal ons vir ons kinders nie
verswyg nie. Ons sal aan die volgende geslag vertel van die roemryke
dade van die Here en van sy mag, van die wonderdade wat Hy gedoen
het. 5Hy het aan Jakob sy voorskrifte gegee, aan Israel sy onderwysing.
Hy het ons voorvaders beveel om dit aan hulle kinders bekend te
maak, 6sodat die volgende geslag dit kan weet en die kinders wat nog
gebore sal word, dit weer aan húlle kinders kan vertel. 7So sal hulle
dan op God vertrou en nie vergeet wat Hy gedoen het nie, maar
gehoorsaam wees aan wat Hy beveel het 8en nie wees soos die
voorvaders nie. Dié was 'n opstandige en ongehoorsame volk, 'n
onbestendige geslag wat nie aan God getrou was nie. 9Die Efraimiete
was goed gewapen en bedrewe met die boog, maar toe die geveg
begin, het hulle gevlug. 10Hulle het die verbond met God nie gehou
nie, en geweier om te lewe soos Hy hulle geleer het. 11Hulle het
vergeet van sy werke, van die wonderdade wat Hy hulle laat sien het.
12Voor die oë van hulle voorvaders het Hy wonders gedoen in Egipte,
in die veld by Soan. 13Hy het die see oopgekloof en hulle laat deurtrek.
Hy het die water laat opdam en dit het soos 'n muur gestaan. 14Bedags
het Hy hulle met 'n wolk gelei, snags met die lig van 'n vuur. 15Hy het
rotse in die woestyn oopgekloof en soos by groot waterstrome almal se
dors geles. 16Hy het water uit die rots laat stroom, dit soos riviere laat
vloei. 17Maar hulle het aangehou om teen Hom te sondig; in die
woestyn het hulle teen die Allerhoogste in opstand gekom. 18Hulle het
God getart toe hulle kos gevra het na eie smaak 19en God uitgedaag
het: Kan God hier in die woestyn kos gee? 20Hy het wel teen 'n rots
laat slaan en die waters het gevloei, spruite het gestroom; maar sou
Hy ook brood kon gee en vleis aan sy volk kon voorsit? 21Toe die Here
dit hoor, het Hy kwaad geword; Hy het 'n vuur teen Jakob laat
ontbrand, teen Israel sy toorn laat woed 22omdat hulle nie op God
vertrou het en op sy hulp staat gemaak het nie. 23Hy het die wolke
daarbo gebied en die deure van die hemel oopgemaak: 24Hy het manna
op hulle laat reën, uit die hemel kos aan hulle gegee om te eet. 25Van
hierdie brood uit die hemel het elkeen geëet. God het vir hulle
oorgenoeg kos gestuur. 26Hy het die oostewind laat opsteek en deur sy
krag die suidewind laat waai. 27Soos sandkorrels, so baie voëls het Hy
op hulle laat reën, voëls so volop soos die sand van die see. 28Hy het
dit in die kamp rondom hulle tente laat val. 29Hulle het geëet, meer as
genoeg, Hy het vir hulle gegee wat hulle gevra het. 30Maar hulle

gulsigheid het geen perke geken nie. Hulle kos was nog so in hulle
mond, 31toe tref die toorn van God hulle. Hy het 'n slagting onder die
grotes aangerig, die keur van Israel laat omkom. 32Tog het hulle bly
sondig en sy wonderdade het vir hulle niks gesê nie. 33Daarom het Hy
hulle hulle dae vrugteloos laat deurbring en hulle jare vol kommer.
34Elke keer as God 'n slagting onder hulle aangerig het, het hulle na sy
wil gevra, hulle bekeer en na Hom toe gekom. 35Hulle het bely dat God
hulle rots, dat die Allerhoogste hulle verlosser is. 36Maar hulle was vals
teenoor Hom, hulle was nie opreg in wat hulle gesê het nie, 37hulle
was ontrou aan Hom, hulle het hulle nie aan sy verbond gehou nie.
38Maar Hy is genadig, Hy vergewe sonde, Hy wis sy volk nie uit nie.
Dikwels het Hy sy toorn bedwing en sy gramskap nie laat losbreek nie.
39Hy het daaraan gedink dat hulle maar mense is, wind wat verbywaai
en nie terugkom nie. 40Hoe dikwels was hulle in die woestyn opstandig
teen Hom en het hulle Hom daar in die barre wêreld bedroef! 41Oor en
oor het hulle God getart en het hulle optrede die Heilige van Israel
gegrief. 42Hulle het nie aan sy mag gedink nie, aan die dag waarop Hy
hulle van die vyand verlos het nie: 43Hy het in Egipte sy magtige dade
gedoen, sy wonders in die veld by Soan; 44Hy het hulle riviere in bloed
verander sodat hulle nie uit hulle waterstrome kon drink nie; 45Hy het
swerms muggies tussen hulle ingestuur wat nie opgehou het met byt
nie; ook paddas, en dié het die lewe vir hulle ondraaglik gemaak; 46Hy
het hulle oes aan sprinkaanswerms gegee, die vrug van hulle arbeid
laat afvreet; 47Hy het hulle wingerde deur die hael laat wegslaan, hulle
wildevyebome laat versuip; 48Hy het hulle vee aan die hael oorgegee,
hulle kuddes aan die weerligstrale; 49Hy het sy gloeiende toorn op
hulle losgelaat: gramskap, woede en rampe, 'n hele vrag onheil; 50Hy
het sy toorn vrye loop gegee, hulle lewens nie gespaar nie en hulle aan
die pes uitgelewer; 51Hy het al die eersgeborenes van die Egiptenaars
getref, die eerstelinge in die wonings van Gam. 52Maar sy eie volk het
Hy uitgelei en hulle soos 'n kudde skape deur die woestyn laat trek.
53Vir hulle het Hy veilig gelei, en hulle was nie bang nie, maar hulle
vyande, dié is deur die see oorweldig. 54Hy het sy volk gebring na die
gebied wat Hy afgesonder het, na die bergland wat Hy deur sy mag
verower het. 55Hy het nasies voor sy volk uit verdryf en aan sy volk 'n
land as besitting gegee. Hy het daardie nasies se woonplekke aan die
stamme van Israel gegee. 56Maar hulle het God die Allerhoogste getart
en teen Hom in opstand gekom. Hulle was nie aan sy gebooie
gehoorsaam nie. 57Net soos hulle voorvaders was hulle afvallig en
ontrou, so vals soos 'n onbetroubare wapen. 58Hulle het Hom vertoorn
met hulle afgodsdiens op die hoogtes en Hom uitgetart met hulle
gesnede beelde. 59Toe God dit sien, het Hy kwaad geword en Israel
verwerp. 60Hy het die tabernakel in Silo verwoes, die tent waarin Hy
onder die mense gewoon het. 61Hy het die volk wat Hy deur sy mag

verower het, in ballingskap weggestuur, sy uitverkore volk in die mag
van die vyand gegee. 62Hy het sy volk aan die swaard oorgegee, kwaad
geword vir dié wat aan Hom behoort. 63Die jongmanne het in die vuur
omgekom: daar is nie meer huweliksliedere vir die jongmeisies gesing
nie. 64Die priesters het deur die swaard gesterf, die weduwees het nie
kans gekry om hulle mans te begrawe nie. 65Daarna het die Here weer
ingegryp. Dit was asof Hy geslaap het, soos iemand wat in 'n roes was
en nou wakker geword het. 66Hy het sy vyande teruggedryf en hulle
vir altyd 'n eerlose neerlaag laat ly. 67Hy het die geslag van Josef
verwerp en teen die stam Efraim gekies. 68Hy het die stam Juda
verkies, Sionsberg wat Hy liefhet. 69Hy het sy heiligdom hemelhoog
gebou en dit soos die aarde vir altyd vas laat staan. 70Hy het Dawid as
sy dienaar gekies en hom van die skaapkrale af weggeneem. 71Agter
die lammerooie het Hy hom weggehaal om sy volk Jakob, sy eiendom
Israel, te versorg. 72Dawid het die volk met toewyding versorg en hulle
met oorleg gelei.

PSALMS 79

1'n Psalm van Asaf. Heidene het u land binnegedring, o God, hulle het
u heilige tempel ontwy en Jerusalem in puin gelê. 2Hulle het die lyke
van u dienaars aan die voëls gegee om te vreet, die vleis van u troue
dienaars aan die wilde diere. 3Hulle het die bloed van u dienaars
rondom Jerusalem laat vloei soos water. Niemand het hulle begrawe
nie. 4Ons het 'n bespotting vir ons buurvolke geword, ons word gespot
en uitgejou deur almal rondom ons. 5Hoe lank sal dit nog aanhou,
Here? Sal u toorn dan vir altyd duur, u woede soos 'n vuur bly brand?
6Laat u gramskap die heidene tref: hulle dien U nie; laat dit die
koninkryke tref wat u Naam nie aanroep nie. 7Dit is hulle wat vir
Jakob tot niet gemaak en sy woonplek verwoes het. 8Moet tog nie die
ongeregtighede van vorige geslagte op ons laat neerkom nie, ontferm
U tog gou oor ons, want ons kragte is gedaan. 9Help ons, o God, ons
Redder, ter wille van die eer van u Naam, red ons, vergewe ons ons
sondes tot die eer van u Naam. 10Waarom moet die heidene sê: Waar is
hulle God nou? Laat ons aanskou hoe u straf die heidene tref oor die
bloed van u dienaars wat vergiet is. 11Slaan tog ag op die gesug van
die gevangenes. Red deur u groot mag dié wat met die dood bedreig
word. 12Betaal ons bure dubbel en dwars terug, Here, vir die
bespotting wat U van hulle moes verduur. 13Ons, u volk en u kudde,
sal U altyd loof, van geslag tot geslag sal ons van u roemryke dade
vertel.

PSALMS 80

1Vir die koorleier: op die wysie van Lelies. 'n Getuienis van Asaf. 'n
Psalm. 2Luister tog, Herder van Israel, U wat die nageslag van Josef
soos 'n kudde lei; U wat oor die gerubs troon, verskyn tog aan ons!
3Openbaar u mag aan die stamme Efraim, Benjamin en Manasse, kom
help ons tog! 4Laat dit weer met ons goed gaan, o God, verskyn tog tot
ons redding! 5Here, almagtige God, hoe lank nog sal U afsydig staan
teenoor die gebed van u volk? 6U het aan ons trane vir kos gegee en
ons 'n beker vol verdriet laat drink. 7U laat ons bure teen ons veg, en
ons vyande lag oor ons. 8Almagtige God, laat dit weer met ons goed
gaan, verskyn tog tot ons redding! 9U het 'n wingerdstok in Egipte
uitgehaal en dit hier kom plant nadat U die nasies uitgedrywe het. 10U
het vir hom plek reggemaak, sy wortels het gegroei en hy het die land
ingeneem. 11Sy skaduwee het die berge oordek, sy ranke die magtige
seders. 12Hy het sy ranke uitgestoot tot by die see, sy lote tot by die
Eufraat. 13Waarom het U die mure om hom afgebreek? Al die
verbygangers stroop hom, 14die wildevark uit die bos verwoes hom,
gediertes uit die veld vreet hom op. 15Almagtige God, kyk tog uit die
hemel af en ontferm U weer oor hierdie wingerdstok, neem hom weer
onder u sorg. 16Hou in stand wat U met u eie hand geplant het, die
wingerdstok wat U vir Uself gekweek het! 17Laat dié wat hom soos
onkruid verbrand het, deur u oordeel te gronde gaan. 18Hou u hand
oor die mense wat deur U uitgekies is, oor die volk wat U vir U
grootgemaak het. 19Dan sal ons nie weer van U af wegdraai nie. Hou
ons aan die lewe, dan sal ons u Naam aanroep! 20Here, almagtige God,
laat dit weer met ons goed gaan, verskyn tog tot ons redding!

PSALMS 81

1Vir die koorleier: met musiek. Van Asaf. 2Jubel tot eer van God ons
sterkte, juig tot eer van die God van Jakob! 3Sing, en slaan die
tamboeryn, laat hoor die lieflike klanke van die lier en die harp. 4Blaas
die ramshoring op nuwemaan, met volmaan, op ons feesdag, 5want dit
is 'n instelling vir Israel, 'n verordening van die God van Jakob. 6Hy
het dit vir die nageslag van Josef as 'n dure plig opgelê toe hulle uit
Egipte weggetrek het. Wat hulle toe nog nie geweet het nie, het hulle
gehoor: 7Ek het die swaar drag van julle skouers afgehaal, julle kon die
mandjies neersit. 8In julle nood het julle geroep en Ek het julle gered;
Ek het julle uit 'n donderwolk geantwoord, julle by die waters van
Meriba op die proef gestel. Sela 9Luister, my volk, Ek gee julle 'n
opdrag. Israel, luister na My: 10Daar mag vir julle geen ander god wees
nie, julle mag voor geen vreemde god neerbuig nie. 11Ek is die Here
julle God wat julle uit Egipte laat wegtrek het. Wat julle nodig het, sal
Ek in oorvloed gee.' 12Maar my volk het nie na My geluister nie, Israel
wou niks met My te doen hê nie. 13Daarom het Ek hulle laat begaan in
hulle koppigheid en hulle het hulle eie sin en wil gevolg. 14Ag, as my
volk maar na My wou luister, as Israel maar my wil wou doen, 15hoe
gou sou Ek hulle vyande nie op die knieë bring en hulle teëstanders
met my eie hand verslaan nie. 16Dié wat voorgee dat hulle die Here
dien, maar Hom haat, hulle straf sal vir altyd duur. 17Maar vir julle sal
Hy voed met die beste koring, julle versadig met heuning uit 'n rots.

PSALMS 82

1'n Psalm van Asaf. In die hemelse vergadering, tussen die
hemelwesens, staan God op om uitspraak te lewer: 2Hoe lank gaan
julle nog onregverdige beslissings vel, nog partydig wees vir die
goddelose? Sela 3Julle moet reg laat geskied aan die mens in nood en
aan die weeskind, 'n regverdige uitspraak vir die hulpelose en die
behoeftige lewer, 4julle moet die mens in nood en die arme bevry,
hulle uit die mag van die goddelose red; 5maar julle weet niks, julle
verstaan niks, julle gaan eenvoudig in duisternis voort, en so word die
fondamente van die wêreld geskud. 6Ek het wel gesê: Julle is almal
gode, almal met mag beklee. 7Maar nou, julle sal elkeen sterwe soos 'n
mens en aan julle einde kom soos enige maghebber. 8Kom tog, o God!
Lewer uitspraak oor die wêreld, want al die nasies behoort aan U.

PSALMS 83

1'n Lied. 'n Psalm van Asaf. 2Moet tog nie afsydig staan nie, o God,
moet tog nie stilbly en niks doen nie! 3Kyk hoe gaan u vyande teen U
te kere, hoe verset u teëstanders hulle teen U. 4Teen u volk smee hulle
komplotte in die geheim, hulle sweer saam teen dié wat onder u
beskerming staan. 5Hulle sê: Kom ons roei hulle uit dat hulle nie meer
'n volk is nie, dat niemand meer die naam Israel sal onthou nie. 6Hulle
het eensgesind saamgespan en 'n verbond teen U gesluit: 7Edom en die
Ismaeliete, Moab en die Hagareërs, 8Gebal, Ammon en Amalek,
Filistea en die inwoners van Tirus. 9Selfs Assirië het by hulle
aangesluit; hulle help almal die kinders van Lot. Sela 10Maak met hulle
soos met die Midianiete, soos met Sisera, soos met Jabin by
Kisonspruit. 11Hulle is by En-Dor vernietig en hulle lyke het daar op
die grond gelê en vergaan. 12Maak met hulle leiers soos met Oreb en
Seëb, met elkeen van hulle aanvoerders soos met Seba en Salmunna,
13wat gesê het: Kom ons vat die weivelde van God vir ons. 14My God,
maak tolbosse van hulle, stoppels in die wind, 15'n bos wat in vuur
verteer word, berge wat in vlamme afbrand; 16jaag hulle met u
stormwind, slaan hulle uitmekaar met u orkaan. 17Laat hulle met
skande daarvan afkom! Dan sal hulle weet wie U is, Here! 18Bring
hulle tot skande, maak die lewe vir hulle een lang verskrikking,
verneder hulle en wis hulle uit; 19laat hulle besef dat alleen U die
Naam Here het, U, die Allerhoogste oor die hele aarde.

PSALMS 84

1Vir die koorleier: met musiek. Van die Koragiete. 'n Psalm. 2Hoe lief
het ek u woning, Here, Almagtige! 3Ek versmag van verlange na die
tempel van die Here; met alles wat ek is, wil ek jubel oor die lewende
God. 4Selfs 'n mossie het 'n nes en 'n swaeltjie 'n plek vir haar kleintjies
daar by u altare, Here, Almagtige, my Koning en my God! 5Dit gaan
goed met mense vir wie u huis 'n tuiste is: hulle hou nie op om U te
prys nie. Sela 6Dit gaan goed met mense wat hulle krag in U vind en
graag na u tempel toe gaan. 7Vir hulle gaan daar fonteine oop wanneer
hulle deur 'n dorre laagte trek en die vroeë reëns sy seëninge bring.
8Keer op keer ontvang hulle nuwe krag totdat hulle voor God in Sion
verskyn. 9Here, almagtige God, hoor my gebed, luister tog, God van
Jakob! Sela 10Sien tog om na die koning, ons beskermer, o God; hou u
gesalfde onder u sorg. 11Waarlik, één dag in u tempel is beter as
duisend daarbuite. Ek staan liewer by die drumpel van die huis van
my God as om te woon in huise sonder God. 12Die Here God is ons
krag en ons beskerming, die Here gee genade en eer, Hy weerhou die
goeie nie van dié wat reg lewe nie. 13Here, Almagtige, dit gaan goed
met die mens wat op U vertrou!

PSALMS 85

1Vir die koorleier. Van die Koragiete. 'n Psalm. 2U was goed vir u land,
Here, U het aan die nageslag van Jakob 'n nuwe toekoms gegee; 3U het
u volk sy sonde nie toegereken nie, hom al sy skuld kwytgeskeld. Sela
4U het u woede laat bedaar, u gloeiende toorn laat afkoel. 5Ontferm U
weer oor ons, o God, ons Verlosser, moet tog nie langer op ons toornig
wees nie! 6Sal U dan altyd vir ons kwaad bly? Sal U dan u toorn van
geslag tot geslag laat voortduur? 7Wil U nie weer die lewe vir ons nuut
maak sodat u volk hulle vreugde in U kan vind nie? 8Laat ons u troue
liefde belewe, skenk ons u reddende hulp, Here. 9Ek wil luister na wat
God die Here sê, want sy woord bring vrede vir sy volk, vir dié wat
Hom getrou dien. Hulle moet net nie weer afdwaal nie. 10Waarlik,
uitkoms is naby vir dié wat Hom dien: Hy sal sy reddende mag in ons
land openbaar. 11Liefde en trou sal mekaar ontmoet, geregtigheid en
vrede sal mekaar omhels; 12trou sal uit die aarde uit opspruit,
geregtigheid sal uit die hemel uit afkom. 13Die Here sal voorspoed
skenk en ons land sal sy oes gee. 14Die geregtigheid sal Hom
vooruitgaan en 'n pad maak vir sy koms.

PSALMS 86

1'n Gebed van Dawid. Luister tog na my, Here, verhoor my gebed,
want ek is hulpeloos en arm. 2Beskerm my, want ek is u troue dienaar,
red my, want U is my God, op U vertrou ek. 3Wees my genadig, Here,
ek roep die hele dag deur na U. 4Maak my bly, Here, ek hunker na U.
5U is goed, Here, U vergewe altyd weer, U is getrou teenoor dié wat na
U roep om hulp. 6Luister na my gebed, Here, gee tog ag op my
smeekgebed. 7Op die dag van my nood roep ek na U, U sal my gebed
verhoor. 8Daar is geen god soos U nie, Here, niks kan met u werk
vergelyk word nie. 9U het al die nasies gemaak; hulle sal voor U kom
buig, Here, en aan u Naam die eer gee, 10want U is groot en doen
magtige dade, U alleen is God. 11Leer my u pad, Here, ek wil wandel in
u waarheid; leer my U met toewyding dien. 12Met my hele hart sal ek
U prys, Here my God, u Naam altyd eer, 13want u liefde vir my was
groot: uit die dieptes van die dood het U my gered. 14Dit is hovaardige
mense wat my aanval, o God, 'n bende geweldenaars wat my wil
doodmaak, mense wat met U nie rekening hou nie. 15U, Here, is 'n
barmhartige en genadige God, lankmoedig, vol liefde en trou. 16Sien
my, u dienaar van my geboorte af, in genade aan, gee U my tog krag
en red my. 17Maak my 'n voorbeeld van u goedheid, sodat dié wat my
haat, verleë sal moet toesien dat U, Here, my help en vir my uitkoms
gee.

PSALMS 87

1Van die Koragiete. 'n Psalm. 'n Lied. Die fondament van Sion is die
heilige berg. 2Die Here het vir Sion lief meer as enige ander plek in
Jakob. 3Daar word groot dinge van jou gesê, stad van God: Sela 4Ek
reken onder dié wat my ken ook die mense van Egipte en Babel, selfs
dié van Filistea, Tirus en Kus. Hulle het almal kinders van Sion
geword. 5Daarom word van Sion gesê: Daar is hulle man vir man
gebore; die Allerhoogste hou Sion in stand. 6As die Here die name van
die volke aanteken, sal Hy by elkeen skrywe: Hierdie een is ook 'n
kind van Sion. Sela 7Met sang en dans sal almal Sion prys.

PSALMS 88

1'n Lied. 'n Psalm van die Koragiete. Vir die koorleier: met fluitspel. 'n
Gedig van Heman die Esragiet. 2Here my God wat my altyd help, ek
roep elke dag om hulp, elke nag bid ek tot U. 3Laat my gebed nie
tevergeefs wees nie, hoor my geroep. 4Die swaarkry het vir my te veel
geword: ek vat al aan die doderyk, 5ek staan al met die een voet in die
graf, ek het geen krag meer nie. 6Dit is asof ek al tussen die dooies is,
tussen dié wat gesneuwel het en in hulle grafte lê, dié aan wie U nie
meer dink nie en van wie U u hand teruggetrek het. 7U het my onder
in die put laat beland, in diepe duisternis. 8U gramskap rus swaar op
my, U laat al u golwe oor my breek. Sela 9U laat my bekendes ver van
my af staan en maak my vir hulle iets afskuweliks; ek sit vasgevang en
kan nie uitkom nie. 10My oë is al dof van ellende; die hele dag deur
roep ek na U, Here, en steek ek my hande in gebed na U uit. 11Sal U
met dooies 'n wonder laat gebeur? Kan gestorwenes opstaan en U
loof? Sela 12Word daar in die graf vertel van u troue liefde? Word daar
in die plek waar almal vergaan, van u trou vertel? 13Sal u wondermag
ondervind word in die duisternis van die dood, u redding in die land
van vergetelheid? 14Ek roep na U om hulp, Here, vroeg in die môre al
bid ek tot U. 15Waarom verstoot U my, Here, waarom trek U U van my
af terug? 16Ek ly swaar, ek kwyn al weg van my jeug af. Dit is 'n swaar
las waarmee U my teister. Ek weet geen raad meer nie. 17U toorn rus
op my, U tref my met skrik en vernietig my. 18Dit bedreig my heeldag
soos vloedwater, dit sak op my toe van alle kante af. 19U laat my
vriende en my bure ver van my af staan, die duisternis van die dood is
my geselskap.

PSALMS 89

1'n Gedig van Etan die Esragiet. 2Ek sal altyd sing van die Here se
liefdesdade, sy trou verkondig aan komende geslagte. 3Ek sê: U liefde
en u trou wankel nooit, dit hou vir altyd stand in hemel en op aarde.
4U het gesê: Ek het 'n verbond gesluit met my uitverkorene, Ek het 'n
eed gesweer vir my dienaar Dawid: 5Ek sal vir jou 'n nageslag verseker
vir altyd en jou troon in elke geslag laat standhou. Sela 6Die hemel
loof u wondermag, Here, die hemelinge loof u trou. 7Wie in die hemel
kan met die Here vergelyk word? Wie onder die hemelwesens is soos
die Here? 8Hy is God, vir Hom het die hemelse vergadering 'n heilige
ontsag. Hy is magtig, gevrees onder almal rondom Hom. 9Here,
almagtige God, wie is soos U? U krag is groot, Here, u trou is oral! 10U
heers oor die onstuimige see: as sy golwe opstaan, laat U hulle bedaar.
11U het die monster Rahab verbrysel, hy is verslaan. Deur u groot mag
het U u vyande uitmekaargejaag. 12Aan U behoort die hemel, aan U
behoort ook die aarde, die wêreld en alles daarin. U het alles gemaak.
13Die noorde en die suide, U het dit geskep; Tabor en Hermonberg
roem u Naam. 14U het 'n magtige arm, sterk is u hand, kragtig u
regterhand. 15U troon is gebou op geregtigheid en reg, liefde en trou
staan in u diens. 16Dit gaan goed met die volk wat kan jubel tot u eer,
wat in u lig lewe, Here. 17Hulle besing u Naam die hele dag, hulle prys
u reddingsdade; 18U is die krag waarin hulle roem. Dit is ons sterkte:
dat ons u guns geniet. 19Ons koning behoort aan die Here, ja, ons
beskermer behoort aan die Heilige van Israel. 20U het 'n openbaring
gegee, oor u troue dienaar het U gesê: Ek het aan 'n held my bystand
geskenk, aan 'n dapper jong man uit die volk 'n ereplek gegee. 21Ek het
Dawid as my dienaar uitgesoek, hom met my heilige olie tot koning
gesalf. 22My mag sal hom ondersteun, my krag sal hom sterk maak.
23Vyande sal hom geen leed aandoen nie, gewetenlose mense sal hom
nie verdruk nie. 24Ek sal sy teëstanders voor hom verpletter en dié wat
hom haat, verslaan. 25My trou en liefde sal by hom wees: deur My sal
hy oorwin. 26Ek sal sy heerskappy uitbrei tot oor die see, sy gesag tot
oorkant die riviere. 27Hy sal My aanroep met die woorde: U is my
Vader, my God, die rots wat my redding is.' 28Ek stel hom eerste, die
magtigste koning op aarde. 29Vir altyd handhaaf Ek my trou teenoor
hom; my verbond met hom staan vas. 30Ek sal vir hom altyd
nakomelinge verseker sodat sy troon vas sal staan so lank daar 'n
hemel is. 31As sy nakomelinge nie handel volgens my woord nie en nie
lewe volgens my bepalings nie, 32as hulle my voorskrifte verontagsaam
en my gebooie nie nakom nie, 33sal Ek hulle oor hulle oortreding straf
en hulle oor hulle sonde met swaar slae tref. 34Maar my liefde sal Ek
van hom nie terughou nie, my trou nie verbreek nie. 35Ek sal my

verbond nie versaak nie, nie een van my beloftes terugtrek nie. 36Ek,
die Heilige, het 'n eed afgelê, en my woord aan Dawid sal Ek nie
verbreek nie: 37daar sal altyd nakomelinge van hom wees, sodat sy
troon so blywend soos die son sal wees. 38Soos die maan sal dit altyd
daar wees. Solank die hemel daar is, sal dit vas bly staan. Sela 39Maar
nou het U in u toorn tog u gesalfde verstoot en verwerp. 40U het die
verbond met u dienaar nie in ag geneem nie, sy kroon tot in die grond
vertrap. 41U het al sy stadsmure afgebreek, sy vestings in puin gelê.
42Almal wat daarlangs kom, beroof hom; die buurvolke behandel hom
met minagting. 43U het sy teëstanders laat seëvier, al sy vyande laat
juig. 44U het hom voor die vyand laat vlug, hy kon nie staande bly in
die oorlog nie. 45Aan sy koninklike luister het U 'n end gemaak, sy
troon teen die grond gegooi. 46U het sy jeugdige krag gebreek en hom
diep verneder. Sela 47Sal U dan vir altyd u hulp weerhou, Here? Sal die
vuur van u gramskap dan bly brand? 48Dink tog daaraan hoe kort die
lewe is, hoe min daar in die lewe is vir al die mense wat deur U
geskep is. 49Watter mens leef daar wat die dood nie sal sien nie, wat
homself kan red uit die mag van die doderyk? Sela 50Waar is u liefde
van vroeër, Here, wat U in u trou plegtig aan Dawid belowe het?
51Dink, Here, aan die smaad wat my aangedoen is, aan alles wat ek
moes verduur van baie volke. 52Die mense van wie hierdie smaad kom,
is u vyande, Here, dit is u gesalfde vir wie hulle smaad waar hy ook
gaan. 53Aan die Here kom die lof toe vir altyd Amen, ja, amen.

PSALMS 90

1'n Gebed van Moses, die man van God. Here, U was vir ons 'n toevlug
van geslag tot geslag. 2Voordat die berge gebore is, voordat U die
wêreld voortgebring het, ja, van ewigheid tot ewigheid is U God! 3U
laat die mens sterwe: U sê net: Word weer stof! 4Duisend jaar is vir U
soos gister as dit verby is, soos een enkele wagbeurt in die nag. 5U
maak 'n einde aan 'n mens, hy gaan die doodslaap in. Hy is soos gras
wat in die môre afgesny word: 6in die môre is dit nog groen, maar dit
word afgesny en teen die aand is dit verlep en dit verdroog. 7Ons
vergaan onder u toorn, ons gaan te gronde onder u gramskap. 8U sien
ons oortredinge raak, U bring die sondes wat ons wou wegsteek, aan
die lig. 9Onder u toorn vlieg ons dae en skiet ons jare verby soos 'n
gedagte. 10Ons lewe maar sewentig jaar, of, as ons baie sterk is, tagtig,
en dié is vol swaarkry en leed. Dit is gou verby, ons vlieg na ons einde
toe. 11Wie ken die krag van u toorn beter as u dienaars? Wie ken u
gramskap beter? 12Leer ons ons dae so gebruik dat ons wysheid bekom.
13Hoe lank nog, Here, voordat U ons te hulp kom? Ontferm U tog oor
ons. 14Skenk ons elke dag u liefde in oorvloed, dat ons ons lewe lank
mag juig en bly wees. 15Soveel dae as dié waarin U ons verdruk het,
soveel jare as dié waarin ons gely het, gee ons soveel jare van
blydskap. 16Laat u werk vir ons duidelik word en u grootheid vir ons
kinders. 17Laat ons die goedheid van die Here ons God belewe: hou die
werk van ons hande in stand, ja, die werk van ons hande, hou dit in
stand.

PSALMS 91

1Hy wat by die Allerhoogste skuiling vind en die beskerming van die
Almagtige geniet, 2hy sê vir die Here: U is my toevlug en my veilige
vesting, my God op wie ek vertrou. 3Dit is Hy wat jou uit die
voëlvanger se wip hou en jou bewaar van dodelike siekte. 4Hy beskut
jou onder sy vleuels en is vir jou 'n veilige skuilplek. Sy trou beskerm
jou aan alle kante. 5Jy hoef nie bang te wees vir gevaar in die nag of
vir aanvalle oordag, 6vir pes wat in die donker toeslaan of vir siekte
wat helder oordag verwoesting saai nie. 7Al val daar duisende langs
jou, tienduisende by jou, vir jou sal niks tref nie. 8Met jou eie oë sal jy
sien hoe die goddelose gestraf word. 9Omdat jy die Here as skuilplek
geneem het, die Allerhoogste as jou beskermer, 10sal geen onheil jou
tref en geen plaag naby jou woonplek kom nie. 11Hy sal sy engele
opdrag gee om jou te beskerm waar jy ook al gaan. 12Op hulle hande
sal hulle jou dra, sodat jy nie jou voet teen 'n klip sal stamp nie. 13Jy
sal oor leeus en adders loop, leeus en slange sal jy dood trap. 14Omdat
hy My liefhet, sal Ek hom red, sê die Here, omdat hy My ken, sal Ek
hom beskerm. 15Wanneer hy My aanroep, sal Ek sy gebed verhoor; in
sy nood sal Ek by hom wees, Ek sal hom red en hom in sy eer herstel.
16'n Baie lang lewe sal Ek hom gee en oor my hulp sal hy hom verbly.

PSALMS 92

1'n Psalm. 'n Lied vir die sabbatdag. 2Dit is goed om die Here te loof,
om u Naam te besing, Allerhoogste, 3om elke môre van u liefde te
getuig, en elke aand van u trou, 4om dit te doen met snaarinstrumente,
met harp en lier. 5U groot dade, Here, het my baie bly gemaak, ek wil
juig oor wat U gedoen het. 6Groots is alles wat U doen, Here,
ondeurgrondelik u gedagtes. 7Wie dit nie besef nie, is 'n dom mens,
wie dit nie insien nie, is sonder verstand. 8Al is die goddelose
voorspoedig, al floreer almal wat onreg doen, hulle sal vir goed
uitgewis word. 9U regeer vir ewig, Here, 10en dit staan vas: u vyande
sal uitgedelg word, Here, almal wat onreg doen, sal vernietig word.
11Maar vir my gee U krag soos dié van 'n buffel, U laat my 'n
oorwinningsfees vier. 12Ek kyk op my teëstanders neer, ek luister
sonder vrees na die mense wat niks ontsien nie, wat in opstand teen
my is. 13Die regverdiges sal sterk wees soos palmbome, soos hoë seders
op die Libanon. 14Hulle vind hulle krag in die huis van die Here en
groei op in die tempel van ons God. 15Selfs in hulle ouderdom sal hulle
nog toeneem in krag. Hulle sal fris en lewenskragtig wees. 16So sal
blyk dat die Here regverdig is, dat daar by Hom geen onreg is nie. Hy
is my rots.

PSALMS 93

1Die Here is Koning, Hy beklee Hom met majesteit. Die Here beklee
Hom, Hy omgord Hom met krag. Die wêreld staan vas, dit wankel nie,
2en vas staan u troon van ouds af: U is van altyd af daar. 3Riviere het
gedruis, Here, riviere het gedruis, riviere het gedreun, 4maar hoog bo
die geraas van baie waters, hoog bo die golwe van die see, troon die
Here in sy koninklike mag. 5U verordeninge staan baie vas. Heiligheid
versier u huis, Here, tot in lengte van dae.

PSALMS 94

1Here, God wat onreg straf, U wat onreg straf, verskyn tog! 2Kom,
Regter van die aarde, reken af met die mense wat hulle teen U verhef.
3Hoe lank, Here, hoe lank sal die goddeloses hulle nog verlustig in die
leed van ander mense? 4Hulle kook oor van vermetelheid; almal wat
onreg doen, spog daarmee. 5Hulle vertrap u volk, Here, hulle verdruk
die volk wat aan U behoort; 6hulle vermoor weduwees en
vreemdelinge, hulle maak weeskinders dood 7en dink die Here sien dit
nie, die God van Jakob merk dit nie. 8Gebruik tog julle verstand, julle
wat so dom optree onder die volk. Julle dwase, wanneer wil julle dan
verstandig word? 9Sou Hy wat vir ons ore gemaak het, self nie kan
hoor nie? Sou Hy wat vir ons oë gemaak het, nie kan sien nie? 10Sou
Hy wat die nasies opvoed, nie ook straf nie? Sou Hy wat die mensdom
onderrig, self niks weet nie? 11Die Here ken die gedagtes van die mens,
Hy weet dit beteken niks. 12Dit gaan goed met die mens wat deur U
opgevoed word, Here, vir wie U onderrig in u woord 13en vir wie U rus
gee na tye van teëspoed. Maar vir die goddelose word die graf reeds
gegrawe. 14Die Here verstoot nie sy volk nie, die volk wat aan Hom
behoort, laat Hy nie in die steek nie. 15Die regspraak sal weer
regverdig wees, alle opregtes sal hulle daaraan kan hou. 16Wie staan
by my teen dié wat my leed aandoen? Wie help my teen mense wat
my veronreg? 17As die Here my nie gehelp het nie, was die stilte van
die graf seker al my tuiste! 18Toe ek gedink het my voete gly, het u
troue liefde my regop gehou, Here. 19Toe ek met baie onrus in my
binneste sit, het u vertroosting my tot rus gebring. 20U duld geen
korrupsie in die regspraak nie, geen mens wat, teen u gebod in,
ellende veroorsaak nie. 21Hulle span saam teen die regverdige, hulle
veroordeel onskuldige mense tot die dood. 22Maar vir my is die Here 'n
veilige vesting, my God is die rots waar ek kan skuil. 23Hy sal hulle
laat boet vir hulle dade, Hy sal hulle verdelg oor hulle boosheid. Die
Here ons God sal hulle verdelg.

PSALMS 95

1Kom, laat ons jubel tot eer van die Here, laat ons juig oor die rots by
wie ons redding vind, 2laat ons na Hom toe gaan met lof, laat ons Hom
toejuig met lofsange, 3want die Here is die magtige God, die groot
koning oor al die gode. 4Die dieptes van die aarde behoort aan Hom,
die kruine van die berge is Syne. 5Die see is Syne, Hy het dit gemaak;
sy hande het die land gevorm. 6Kom ons val in eerbetoon voor Hom
neer, kom ons buig, kom ons kniel voor die Here ons Skepper! 7Hy is
ons God en ons is sy volk, sy kudde, sy skape, deur sy hand versorg.
As julle vandag maar na Hom wou luister: 8Moenie hardkoppig wees
soos destyds by Meriba, soos die dag by Massa in die woestyn nie,
9waar julle voorvaders My uitgetart en my geduld beproef het, hoewel
hulle gesien het wat Ek gedoen het. 10Veertig jaar lank het Ek 'n
weersin in daardie geslag gehad, Ek het gesê: Hulle is 'n moedswillige
volk, hulle wil my paaie nie ken nie.' 11Daarom het Ek in my toorn 'n
eed afgelê dat hulle nooit sou uitkom by die rusplek wat Ek hulle wou
gee nie.

PSALMS 96

1Sing 'n nuwe lied tot eer van die Here, sing tot eer van die Here,
almal op aarde! 2Sing tot eer van die Here, prys sy Naam, verkondig
elke dag sy reddingsdade! 3Vertel die nasies van sy mag, al die volke
van sy magtige dade. 4Die Here is groot, al die lof kom Hom toe,
ontsagwekkend is Hy bo alle gode. 5Al die gode van die volke is niks:
dit is die Here wat die hemele gemaak het. 6Majesteit en luister straal
van Hom uit, krag en glans vul sy heiligdom. 7Prys die Here, alle
volke, prys die Here om sy eer en mag! 8Prys die Here om die eer van
sy Naam! Kom na sy voorhowe toe, bring vir Hom offers! 9Buig voor
die Here by sy heilige verskyning; betoon eerbied aan Hom, almal op
aarde. 10Verkondig onder die nasies: Die Here regeer; die wêreld staan
vas, dit wankel nie; die Here sal die volke regverdig oordeel. 11Die
hemele moet bly wees en die aarde moet juig, die see en alles daarin
moet druis, 12die veld en alles daarop moet jubel, al die bome in die
bos moet hulle verheug 13voor die Here, want Hy kom, Hy kom om oor
die aarde te heers. Hy sal oor die wêreld heers met regverdigheid, oor
die volke met billikheid.

PSALMS 97

1Die Here regeer, die aarde moet juig, al die baie eilande moet bly
wees! 2Die Here is omgewe van donker wolke; sy troon is gebou op reg
en geregtigheid. 3'n Vuur trek voor Hom uit en verteer sy vyande aan
alle kante. 4Sy weerligstrale verlig die wêreld; die aarde sien dit en
bewe. 5Berge smelt soos was voor die Here, voor die Here van die
aarde. 6Die hemel getuig dat Hy regverdig is en al die volke sien sy
magtige verskyning. 7Almal wat beelde dien, wat nikswerd afgode
vereer, word ontnugter, want al hulle gode moet voor die Here buig.
8Sion is bly, die stede van Juda juig wanneer hulle hoor wat U as
regter gedoen het, Here. 9U, Here, is die Allerhoogste oor die hele
aarde, hoog verhewe bo alle gode. 10Julle het die Here lief; haat dan
wat sleg is! Hy bewaar die lewe van sy troue dienaars, Hy red hulle uit
die greep van die goddelose. 11Vir die regverdiges het daar lig gekom,
blydskap vir die opregtes. 12Wees bly in die Here, regverdiges, prys sy
heilige Naam.

PSALMS 98

1'n Psalm. Sing 'n nuwe lied tot eer van die Here, want Hy het magtige
dade gedoen, deur sy krag en Goddelike mag het Hy oorwin. 2Die Here
het sy oorwinning bekend gemaak, aan die nasies het Hy sy
reddingsdade geopenbaar. 3Aan die huis van Israel het Hy sy liefde en
sy trou herbevestig; die hele wêreld het gesien dat ons God die
oorwinning behaal het. 4Juig tot eer van die Here, almal op aarde,
wees vrolik, juig en sing! 5Sing tot eer van die Here met begeleiding
van die lier, speel op die lier en sing. 6Blaas die trompet en die
ramshoring, jubel tot eer van die Here, die Koning. 7Die see en alles
daarin moet druis, die aarde en alles daarop moet juig, 8die riviere
moet hande klap, die berge moet saam juig 9voor die Here, want Hy
kom om oor die aarde te heers; Hy sal oor die wêreld heers met
regverdigheid, oor die volke met billikheid.

PSALMS 99

1Die Here regeer: die volke erken bewend sy gesag. Hy troon oor die
gerubs: die aarde sidder van ontsag. 2Groot is die Here, Hy wat in Sion
is, hoog verhewe bo al die volke. 3Hulle moet u groot en gevreesde
Naam prys: U is heilig! 4U is die magtige Koning, U het die reg lief;
wat reg is, het U tot stand gebring. U het reg en geregtigheid in Jakob
gevestig. 5Prys die Here ons God. Kom buig in aanbidding voor Hom:
Hy is heilig! 6Moses en Aäron was onder sy priesters, Samuel onder dié
wat sy Naam aangeroep het. Hulle het die Here aangeroep en Hy het
hulle gebed verhoor. 7In 'n wolkkolom het God met hulle gepraat, en
hulle het sy voorskrifte gehoorsaam, die opdragte wat Hy hulle gegee
het. 8Here ons God, U het hulle gebede verhoor. U was vir hulle 'n
vergewende God, maar Een wat ook hulle sondes gestraf het. 9Prys die
Here ons God, buig voor Hom op sy heilige berg, want die Here ons
God is heilig.

PSALMS 100

1'n Dankpsalm. Juig tot eer van die Here, almal op aarde! 2Dien die
Here met blydskap! Kom voor Hom met gejubel! 3Erken dat die Here
God is: Hy het ons gemaak en ons is Syne, ons is sy volk, sy eie kudde.
4Gaan sy poorte binne met dankliedere, sy tempel met lofsange, dank
Hom, prys sy Naam, 5want die Here is goed, aan sy liefde is daar geen
einde nie, sy trou duur van geslag tot geslag.

PSALMS 101

1Van Dawid. 'n Psalm. Ek wil sing van u troue liefde en u geregtigheid,
ek wil 'n lied sing tot u eer, Here. 2Ek wil my daaraan wy om opreg te
lewe. Wanneer kom U na my toe? In my huis wil ek lewe in
opregtheid, 3niks wat sleg is, wil ek nastreef nie. Ek haat wat verkeerd
is. Dit mag geen houvas op my hê nie. 4Valsheid wil ek van my af weg
hou, van kwaad wil ek niks weet nie. 5Wie sy naaste beskinder, wil ek
uitwis. Hoogmoed en vermetelheid verdra ek nie. 6Ek kies as my
amptenare dié in die land wat op God vertrou; die man wat opreg
lewe, hy kan in my diens wees. 7Geen bedrieër sal in my paleis diens
doen nie, geen leuenaar kan my dien nie. 8In my daaglikse regspraak
sal ek al die goddeloses in die land uitwis, almal wat onreg doen uit
die stad van die Here uitroei.

PSALMS 102

1Gebed van 'n hulpelose wanneer dit met hom sleg gaan en hy sy
klagte uitstort voor die Here. 2Here, luister tog na my gebed, hoor tog
my geroep om hulp! 3Moet U tog nie van my afsydig hou nou dat ek in
die nood is nie. Luister tog na my wanneer ek U aanroep, verhoor tog
gou my gebed, 4want vir my verdwyn die dae soos rook. My liggaam
brand soos vuur, 5ek is verskroei en uitgedroog soos gras, ek het alle
eetlus verloor. 6Ek het net vel en been geword van al die pyn. 7Ek voel
so verlate soos 'n pelikaan in 'n woestyn, soos 'n uil tussen murasies.
8As ek wakker word, voel ek soos 'n eensame voël op 'n huis se dak.
9Die dae deur verneder my vyande my. Dié wat my so verkleineer,
gebruik my naam as 'n vloekwoord. 10As is my daaglikse brood; wat ek
drink, is met my trane gemeng, 11want u toorn en u gramskap het my
getref, U het my verwerp en weggegooi. 12Soos 'n skaduwee wat lank
word, is my lewe naby sy einde, ek is soos verdroogde gras. 13U, Here,
U heers vir altyd, U is daar van geslag tot geslag. 14U sal ingryp en U
oor Sion ontferm, want die bestemde tyd het aangebreek, die tyd om
hom genadig te wees. 15Ons, u dienaars, het elke klip van Sion lief, ons
is bewoë oor sy puin. 16Die nasies sal die Here vrees en al die konings
van die aarde sy mag, 17want die Here gaan Sion weer opbou wanneer
Hy in sy mag verskyn. 18Hy luister na die gebed van dié wat alles
verloor het, Hy sal hulle gebed nie verag nie. 19Laat dit opgeteken
word vir die geslag wat kom, sodat die nuut geskape volk die Here
kan loof. 20Hy het uit sy heilige woning na onder gekyk en uit die
hemel gesien wat op die aarde gebeur, 21die gekerm van die
gevangenes gehoor en dié wat naby die dood was, bevry. 22Hulle sal
die Naam van die Here in Sion besing en sy lof in Jerusalem 23wanneer
die volke en die koninkryke bymekaarkom om die Here te dien. 24Hy
het my krag gebreek toe ek nog jonk was, Hy het my lewe verkort.
25Ek sê: My God, moet my nie in die fleur van my lewe wegneem nie!
U is daar deur die geslagte heen. 26In die voortyd al het U die aarde
gevestig en die hemele met u eie hande gemaak. 27Die hemel en die
aarde sal vergaan, maar U sal bly. Soos 'n kledingstuk verslyt, so sal
alles vergaan, soos klere wat uitgedien raak, so sal U alles laat
verdwyn. 28Maar U bly dieselfde, u jare het geen einde nie. 29Ons
nageslag sal die land bly bewoon, ons nakomelinge sal veilig voor U
woon.

PSALMS 103

1Van Dawid. Ek wil die Here loof, met alles wat in my is, wil ek sy
heilige Naam loof. 2Ek wil die Here loof en nie een van sy weldade
vergeet nie. 3Dit is Hy wat al my sonde vergewe, wat al my siekte
genees, 4wat my red van die graf en my met liefde en ontferming
kroon, 5wat my die goeie in oorvloed laat geniet, my die jeugdige krag
van die arend skenk. 6Die Here laat geregtigheid en reg geskied aan
almal wat verdruk word. 7Aan Moses het Hy sy wil bekend gemaak,
aan Israel wat Hy van plan was om te doen. 8Barmhartig en genadig is
die Here, lankmoedig en vol liefde. 9Hy sal ons ons sonde nie bly
toereken en nie vir ewig toornig bly nie. 10Hy handel met ons nie
volgens ons sondes nie, vergeld ons nie vir ons ongeregtighede nie,
11want so groot as die afstand tussen hemel en aarde is, so groot is sy
liefde vir dié wat Hom dien. 12So ver as die ooste van die weste af is,
so ver verwyder Hy ons oortredinge van ons af. 13Soos 'n vader hom
ontferm oor sy kinders, so ontferm die Here Hom oor dié wat Hom
dien. 14Hy weet waarvan ons gemaak is, Hy hou dit in gedagte dat ons
stof is. 15Die mens, sy lewensduur is soos dié van gras, soos dié van 'n
veldblom wat oopgaan: 16as die woestynwind daaroor waai, is dit weg
en sy plek vir altyd leeg. 17Maar onverganklik is die liefde van die
Here vir dié wat Hom dien, sy trou vir opeenvolgende geslagte, 18vir
dié wat getrou bly aan sy verbond en sy voorskrifte nakom. 19Die Here
het sy troon in die hemel gevestig, sy heerskappy strek oor alles en
almal. 20Loof die Here, magtige engele wat sy opdragte uitvoer, sy
bevele gehoorsaam. 21Loof die Here, alle hemelwesens wat Hom dien
en sy wil doen! 22Almal wat deur Hom geskep is, loof die Here op al
die plekke waar Hy heers! Ek wil die Here loof!

PSALMS 104

1Ek wil die Here loof! Here my God, U is baie groot, U is beklee met
koninklike luister, 2U is met 'n kleed van lig omhul. Dit is U wat die
hemelkoepel soos 'n tentdoek gespan 3en vir U 'n woonplek ingerig het
oor die waters daarbo, U wat op die wolke ry, op die vleuels van die
wind, 4U wat die winde u boodskappers maak, die weerligte u
dienaars, 5U wat die aarde stewig gevestig het, sodat dit nooit sal
wankel nie. 6Die groot waters het die aarde soos 'n kleed oordek, die
waters het bo-oor die berge gestaan. 7Maar toe U die waters
aanspreek, het hulle gevlug, voor die krag van u stem het hulle die
wyk geneem. 8Hulle het oor die berge gespoel en in die laagtes
weggevloei na die plek toe wat U vir hulle bestem het. 9U het 'n grens
gestel waaroor hulle nie mag gaan nie: hulle mag die aarde nie weer
oordek nie. 10U laat fonteine in die valleie ontspring en tussen die
berge deur stroom. 11Daar kom al die wilde diere drink en die
wildedonkies hulle dors les. 12Die voëls maak hulle neste langs die
water en kwetter tussen die takke. 13Uit die hemel laat U dit op die
berge reën, die aarde word versadig deur die reën wat U gee. 14U laat
gras uitspruit vir die diere, en groen plante vir die mens sodat hy sy
kos uit die aarde kan kry: 15wyn om mense se harte bly te maak, olie
om die gesig te versorg, kos om die mens nuwe krag te gee. 16Die
bome van die Here kry volop reën, die seders op die Libanon, dié wat
Hy geplant het, 17waar die voëls hulle neste maak, en die reier sy huis
in die boomtoppe bou. 18Die hoë berge is 'n tuiste vir die klipbokke,
die rotse is 'n skuilplek vir die dassies. 19U het die maan gemaak om
die vaste tye mee aan te gee, die son weet wanneer om onder te gaan.
20As U die donker bring en dit nag word, roer al die diere in die bos.
21Die leeus brul op soek na prooi: hulle vra hulle kos van God. 22As die
son opkom, sluip hulle weg en gaan lê in hulle skuilplekke. 23Dan gaan
die mens na sy werk toe, en hy werk tot die aand. 24U het baie dinge
geskep, Here, die aarde is vol van wat U gemaak het, en tog, U het
alles in wysheid geskep. 25Daar is die see, groot en wyd, wat wemel
van diere, klein en groot. 26Daar vaar die skepe, en daar is die
Leviatan. U het hom gemaak om mee te speel. 27Hulle is almal van U
afhanklik, U gee hulle kos op hulle tyd. 28U gee, en hulle eet, U maak u
hand oop, en hulle kry meer as genoeg. 29Maar as U U terugtrek, is dit
klaar met hulle, as U hulle asem wegneem, is hulle dood en word
hulle weer stof. 30U gee die lewensasem en daar is lewe; ook uit die
grond laat U nuwe lewe spruit. 31Mag daar aan die roem van die Here
geen einde wees nie! Mag die werk van die Here Hom vreugde
verskaf, 32Hy wat na die aarde kyk, en dit bewe, wat die berge
aanraak, en hulle brand. 33Ek wil tot eer van die Here sing so lank ek

lewe, ek wil die lof van my God besing so lank ek daar is. 34Mag
hierdie bepeinsinge van my vir Hom aanneemlik wees! Ek wil my in
die Here verbly. 35Mag die sondaars van die aarde af verdwyn, mag die
goddeloses ophou om te bestaan! Ek wil die Here loof. Prys die Here!

PSALMS 105

1Loof die Here! Roep Hom aan! Maak aan die nasies bekend wat Hy
gedoen het. 2Sing liedere, sing tot sy eer, vertel van al sy magtige
dade. 3Roem sy heilige Naam, laat dié wat die teenwoordigheid van
die Here soek, bly wees. 4Soek hulp en beskerming by die Here, soek
gedurig sy teenwoordigheid. 5Julle moet dink aan die magtige dade
wat Hy gedoen het, aan sy wonders, aan die reddingsdade op sy bevel,
6julle, nageslag van Abraham sy dienaar, nakomelinge van Jakob vir
wie Hy uitverkies het. 7Hy, die Here, is ons God; sy reddingsdade strek
oor die hele aarde. 8Hy hou sy verbond altyd in stand, die belofte wat
Hy aan duisende geslagte toegesê het, 9die verbond wat Hy met
Abraham gesluit het, sy eed aan Isak. 10Hy het dit vir Jakob bevestig as
'n vaste toesegging, vir Israel as verbond wat altyd sal bestaan. 11Hy
het gesê: Ek gee Kanaän vir jou as grondgebied en eiendom. 12Toe
hulle nog maar min was, net 'n paar mense, en vreemdelinge in die
land, 13toe hulle van volk na volk geswerf het, van die gebied van die
een volk na dié van 'n ander, 14het Hy niemand toegelaat om hulle te
verdruk nie, en het Hy selfs konings ter wille van hulle gewaarsku:
15Moenie aan my gesalfdes raak nie, moenie my profete kwaad
aandoen nie! 16Toe Hy hongersnood oor die land gebring het en al
hulle kos laat opraak het, 17het Hy iemand voor hulle uit gestuur: Josef
is as slaaf verkoop. 18Hulle het sy voete geboei en hom in die
gevangenis gehou 19totdat sy woorde bewaarheid is, nadat hy die toets
deurstaan het met wat die Here aan hom bekend gemaak het. 20Toe
het die koning hom uit die gevangenis laat uitkom; die heerser oor
baie volke het hom vrygelaat 21en hom aangestel as hoof van die
koninklike huishouding, met gesag oor al sy besittings. 22Josef kon die
amptenare van die koning na goeddunke beveel en selfs aan hoë
amptenare leiding gee. 23Israel het na Egipte toe gekom, Jakob kon in
die land van Gam gaan woon. 24Die Here het sy volk baie vrugbaar
gemaak, talryker as hulle onderdrukkers. 25Hy het die gesindheid van
die Egiptenaars verander, sodat hulle sy volk gehaat en vyandig
opgetree het teenoor sy dienaars. 26Die Here het Moses, sy dienaar,
gestuur, en vir Aäron, die man wat Hy verkies het. 27Onder die
Egiptenaars het hulle die tekens van die Here gedoen, sy wonders het
hulle gedoen in die land van Gam. 28Hy het duisternis gestuur, dit
donker gemaak, maar hulle het hulle teen sy opdrag bly verset. 29Hy
het hulle waters in bloed verander en hulle visse laat vrek. 30Hulle
land het gekrioel van die paddas, selfs tot in hulle koning se
slaapkamer. 31Die Here het beveel en daar het insekte gekom, muggies
oor hulle hele gebied. 32Hy het hulle reëns in hael verander en
swaarweer oor hulle land gestuur. 33Hy het hulle wingerdstokke en

vyebome vernietig en die bome in hulle gebied stukkend geslaan. 34Hy
het beveel en daar het sprinkane gekom, ontelbaar baie sprinkane.
35Hulle het al wat groen was in die Egiptenaars se land verslind en al
die gesaaides van hulle lande afgevreet. 36Al hulle oudste seuns in die
land het Hy laat sterwe, al hulle eersgeborenes. 37Toe het Hy sy volk
uitgelei, belaai met silwer en goud. In geeneen van die stamme het
iemand uitgesak nie. 38Die Egiptenaars was bly dat hulle vertrek het,
want hulle was skrikbevange oor die Israeliete. 39Die Here het 'n wolk
uitgesprei as beskutting oor hulle en 'n vuur gegee om lig te maak in
die nag. 40Toe hulle kos vra, het Hy kwartels laat kom en sy volk met
brood uit die hemel versadig. 41Hy het 'n rots oopgebreek en daar het
water uitgestroom wat soos 'n rivier deur die dorre gebied gevloei het.
42Ja, Hy het sy heilige belofte aan sy dienaar Abraham gestand gedoen
43en sy volk juigend, sy uitverkorenes jubelend laat voorttrek. 44Vir
hulle het Hy die heidene se lande gegee; wat deur ander volke met
moeite verkry is, het hulle in besit geneem. 45Daarom moet hulle sy
voorskrifte gehoorsaam en sy wil doen. Prys die Here!

PSALMS 106

1Prys die Here! Loof die Here, want Hy is goed, aan sy liefde is daar
geen einde nie! 2Wie kan die magtige dade van die Here onder woorde
bring? Wie kan sy lof ten volle verkondig? 3Dit gaan goed met mense
wat die reg handhaaf, wat by elke geleentheid geregtigheid doen.
4Dink aan my, Here, in u liefde vir u volk, sluit my ook in by u
redding, 5dat ek die voorspoed van u uitverkorenes mag aanskou en
mag deel in die blydskap van u volk, my mag verheug saam met dié
wat aan U behoort. 6Ons het gesondig, net soos ons voorvaders, ons
het verkeerd gedoen, ons is skuldig. 7Ons voorvaders het in Egipte nie
ag geslaan op u magtige dade nie, hulle het nie gedink aan al u dade
van trou nie, hulle het teen U in verset gekom by die Rietsee. 8Maar
Hy het hulle gered ter wille van die eer van sy Naam en om sy mag
bekend te maak. 9Hy het die Rietsee aangespreek en dit het
opgedroog, Hy het sy volk oor die seebodem laat trek soos oor droë
grond. 10So het Hy hulle gered uit die hand van hulle haters, hulle
bevry uit die mag van die vyand. 11Die waters het hulle teëstanders
verswelg, nie één het oorgebly nie. 12Tóé het sy volk sy beloftes geglo
en sy lof besing. 13Maar hulle het gou vergeet wat Hy gedoen het en
nie op sy leiding gewag nie. 14Hulle het skaamteloos meer kos geëis in
die woestyn, daar in die barre wêreld het hulle die geduld van God
beproef. 15Toe het Hy hulle gegee wat hulle gevra het, maar hulle van
siekte laat wegteer. 16Langs die trekpad het hulle hulle in afguns teen
Moses verset en teen Aäron wat aan die Here gewy was. 17Toe het die
aarde geskeur en vir Datan verslind, dit het die bende van Abiram
verswelg. 18'n Vuur het hulle hele bende verteer, die goddelose het in
die vlamme omgekom. 19By Horeb het hulle 'n kalf gemaak, voor 'n
god van metaal gekniel. 20Hulle het die magtige teenwoordigheid van
God verruil vir die beeld van 'n bees wat gras vreet. 21So het hulle vir
God, hulle redder, vergeet, Hy wat groot dinge in Egipte gedoen het,
22wonderdade in die land van Gam, magtige dade by die Rietsee. 23Die
Here wou hulle verdelg, maar Moses, sy uitverkorene, het by Hom vir
hulle in die bres getree om sy gramskap af te keer, sodat Hy hulle nie
vernietig het nie. 24Hulle het 'n waardevolle land versmaai en die
belofte van die Here nie geglo nie; 25hulle het in hulle tente gesit en
mor en nie na die Here geluister nie. 26Toe het Hy 'n eed afgelê dat Hy
hulle in die woestyn sou laat omkom, 27hulle nageslag sou laat sterf
onder heidense nasies, hulle oor die wêreld sou verstrooi. 28Hulle het
Baäl-Peor aangehang en geëet van wat aan die dooie afgode geoffer is.
29Hulle het die Here uitgetart met wat hulle gedoen het, en 'n plaag
het onder hulle uitgebreek. 30Pinehas het opgetree en die skuldiges
gestraf, en die plaag het opgehou. 31Dié optrede is deur al die geslagte

heen vir Pinehas as 'n daad van geregtigheid toegereken. [32]Die volk het
die Here se toorn by die Meribawaters laat ontvlam, en Moses het die
wrange vrugte van hulle optrede gepluk: [33]hulle het hom so verbitterd
laat raak dat hy onbesonne dinge gesê het. [34]Hulle het nie die ander
volke uitgeroei soos die Here hulle beveel het nie, [35]maar hulle met
die heidene vermeng en húlle praktyke aangeleer: [36]hulle het die
afgode van die heidene begin dien en daarin verstrik geraak. [37]Hulle
het hulle seuns en dogters aan veldduiwels geoffer [38]en onskuldige
bloed vergiet, die bloed van hulle seuns en dogters wat hulle aan die
afgode van Kanaän geoffer het. So is die land met bloed bevlek. [39]Die
volk het hulle verontreinig deur hulle optrede en het troubreuk
gepleeg deur hulle dade. [40]Die toorn van die Here het teen sy volk
ontvlam, Hy het 'n weersin gekry in die volk wat aan Hom behoort
[41]en hulle aan heidene oorgegee, sodat hulle haters oor hulle geheers
het. [42]Hulle vyande het hulle verdruk en hulle onder hulle gesag laat
buig. [43]Talle kere het die Here sy volk gered, maar hulle het opstandig
gebly en dieper in hulle sonde weggesink. [44]Tog het Hy sy oë nie vir
hulle nood gesluit nie; Hy het hulle smeekgebede verhoor. [45]Ter wille
van hulle het Hy aan sy verbond gedink, en in sy groot liefde was Hy
genadig. [46]Hy het hulle medelye laat vind by dié wie se gevangenes
hulle was. [47]Red ons, Here ons God, maak ons bymekaar tussen die
volke uit, dat ons u heilige Naam kan loof en ons in u lof kan verheug.
[48]Aan die Here die God van Israel kom die lof toe tot in die allerverste
toekoms. Die hele volk moet sê: Amen! Prys die Here!

PSALMS 107

1Loof die Here, want Hy is goed, aan sy liefde is daar geen einde nie!
2So moet die mense sê wat deur die Here bevry is, dié wat Hy uit hulle
nood bevry het 3en uit baie lande versamel het, uit die ooste en die
weste, die noorde en die suide. 4Party was verdwaal in die woestyn, in
'n barre wêreld, en kon die pad na 'n bewoonde stad nie kry nie. 5Hulle
was honger en dors, hulle was uitgeput, 6maar in hulle nood het hulle
na die Here geroep om hulp en Hy het hulle gered uit hulle ellende.
7Hy het hulle op die regte pad gebring en by 'n bewoonde stad laat
uitkom. 8Hulle moet die Here loof vir sy troue liefde, vir sy
wonderdade wat Hy aan mense doen. 9Hy het die dors geles van dié
wat versmag het, Hy het die goeie in oorvloed gegee aan dié wat
honger gely het. 10Party het in die donker gesit, in diep duisternis,
hulle was gevangenes, in ellende en in boeie, 11want hulle het hulle
verset teen die bevele van God, hulle het die leiding van die
Allerhoogste in die wind geslaan. 12Hy het hulle laat knak onder
swaarkry, hulle het inmekaar gesak, en niemand het gehelp nie.
13Maar in hulle nood het hulle na die Here geroep om hulp, en Hy het
hulle bevry van hulle ellende. 14Hy het hulle uit die donker, uit die
diep duisternis, laat uitkom, Hy het hulle boeie stukkend gebreek.
15Hulle moet die Here loof vir sy troue liefde, vir sy wonderdade wat
Hy aan mense doen, 16want Hy het koperdeure oopgebreek,
ystergrendels stukkend geslaan. 17Party het dwaas opgetree, en deur
hulle rebelse optrede, hulle sonde, het hulle in die ellende beland.
18Alle kos het hulle laat walg, en hulle het by die dood omgedraai,
19maar in hulle nood het hulle na die Here geroep om hulp, en Hy het
hulle bevry van hulle ellende. 20Hy het hulle met 'n enkele woord
gesond gemaak, hulle aan die dood laat ontkom. 21Hulle moet die Here
loof vir sy troue liefde, vir sy wonderdade wat Hy aan mense doen.
22Hulle moet dankoffers bring en met blydskap van sy dade getuig.
23Party het met skepe die see bevaar en hulle bestaan op die groot
waters gemaak. 24Hulle het die werk van die Here ervaar, sy
wonderdade op die diep waters. 25Op sy bevel het 'n stormwind
opgesteek en die golwe opgejaag. 26Die skepe het hemelhoog gestyg en
na die dieptes afgeduik. Die bemanning was radeloos van angs 27en het
soos dronk mense gesteier en gewaggel; al hulle seemanskuns het niks
gehelp nie. 28Maar in hulle nood het hulle na die Here geroep om hulp,
en Hy het hulle veilig uit hulle ellende gelei. 29Hy het die stormwind
stilgemaak, en die golwe van die see het bedaar. 30Die seevaarders het
hulle verheug oor die kalmte. God het hulle veilig gelei na die hawe
waar hulle wou kom. 31Hulle moet die Here loof vir sy troue liefde, vir
sy wonderdade wat Hy aan mense doen. 32Hulle moet van sy grootheid

getuig in die volksvergadering, Hom prys in die byeenkoms van die
leiers. 33Hy verander waterryke gebied in woestyn, fonteinwêreld in
dorsland, 34Hy maak vrugbare grond brak oor die slegte dade van dié
wat daar woon. 35Hy verander woestyngebied in rietvlei, dor land in
fonteinwêreld 36en laat honger mense hulle daar vestig dat hulle stede
kan stig om in te woon. 37Hulle bewerk lande en plant wingerde, en
dié lewer hulle oeste. 38Hy seën hulle en hulle word vinnig meer, Hy
laat hulle vee nie minder word nie. 39En as die mense minder word en
wegkwyn onder die druk van teëspoed en moeilikheid, 40dan is dit die
magtiges wat Hy tref met vernedering en wat Hy laat ronddwaal in 'n
wilde wêreld sonder pad. 41Hy beskerm die armes teen verdrukking en
maak hulle nakomelinge so talryk soos kleinvee. 42As die opregtes dit
sien, is hulle bly: alle onreg het tot 'n einde gekom. 43Wie verstandig
is, moet op hierdie dinge ag gee, hulle moet let op die Here se dade
van trou.

PSALMS 108

1'n Lied. 'n Psalm van Dawid. 2Ek voel weer veilig, o God, ek wil 'n lied
sing, ja, ek wil sing, 3ek wil vroeg opstaan, met harp en lier wil ek die
rooidag wakker maak! 4Onder die volke wil ek U loof, Here, onder die
nasies u lof besing, 5want u liefde reik tot in die hemel, u trou tot in
die wolke. 6Toon u grootheid, o God, hoog bo die hemel, hoog bo die
aarde u mag. 7Verlos ons deur u groot mag, en help ons, sodat hulle
vir wie U liefhet, gered kan word. 8God het in sy heilige woning gesê:
As oorwinnaar sal Ek Sigem verdeel en die Sukkotlaagte uitdeel! 9Aan
My behoort Gilead, aan My behoort Manasse! Efraim is my
vernaamste vesting, Juda my koninklike gebied. 10Moab is tot my
beskikking, Edom neem Ek in besit, oor Filistea juig Ek as oorwinnaar.
11Wie sal ons na Edom toe lei, ons bring na sy goed beskermde stad?
12U het ons verstoot, o God, U trek nie saam met ons leërs uit nie, o
God! 13Help U ons tog teen die vyand, want die hulp van mense dit is
niks. 14Met God aan ons kant sal ons oorwin, Hy self sal ons vyande
vertrap.

PSALMS 109

1Vir die koorleier. Van Dawid. 'n Psalm. U is die God wat ek altyd loof,
moet tog nie my gebede onverhoord laat nie! 2Dit is goddelose mense
en leuenaars wat my aankla. Hulle getuig vals teen my, 3met woorde
vol haat tref hulle my van alle kante, sonder enige rede val hulle my
aan. 4My liefde beantwoord hulle met vyandskap, en dit terwyl ek nog
altyd vir hulle gebid het. 5So vergeld hulle my met kwaad vir goed en
haat vir liefde, en hulle sê: 6Stel 'n misdadiger aan as sy regter, laat
een wat vyandig is, hom aankla; 7sorg dat hy skuldig bevind word, laat
selfs sy gebed teen hom tel as 'n misdaad. 8Laat sy lewe kort wees en
laat 'n ander sy amp oorneem! 9Mag sy kinders wees word, sy vrou 'n
weduwee! 10Laat sy kinders as bedelaars rondswerf en tussen die
puinhope van hulle huise kos soek. 11Laat die skuldeiser beslag lê op al
sy besittings, laat vreemdes plunder wat hy met moeite
bymekaargemaak het! 12Laat niemand aan hom liefde bewys nie, laat
niemand hom die lot van sy kinders aantrek nie. 13Laat sy nageslag
uitgeroei word, laat hulle naam binne een geslag uitgewis wees! 14Mag
die Here die ongeregtigheid van sy voorvaders nie vergeet nie, mag
die sonde van sy moeder nooit uitgewis word nie! 15Laat dit
voortdurend vir die Here bly bestaan, maar laat hulle naam van die
aarde af gevee word 16omdat hy nie daaraan gedink het om liefde te
bewys nie: hy het die mens in nood en die arme, dié wat plat geslaan
is, tot die dood toe vervolg. 17Hy het graag vervloek, laat die vloek
hóm tref! Hy het nie graag geseën nie, laat seën ver van hóm af wees!
18Om mense te vervloek, is vir hom soos klere dra, soos water drink,
soos lyfolie aansmeer. 19Laat sy vloek hom aankleef soos sy klere, soos
'n gordel wat hy deurentyd dra! 20Mag die Here dit alles oor my
teëstanders laat kom, oor dié wat my sulke vreeslike dinge toewens.
21U is die Here my God, handel met my só dat u Naam geëer sal word.
U is goed en getrou, red my tog. 22Ek is hulpeloos en arm, my hart is
inmekaargekrimp in my. 23Soos 'n skaduwee wat lank word, is my
einde naby, en ek word weggevee soos 'n sprinkaan. 24My knieë knak
al soos ek gevas het, my liggaam is uitgeteer en maer. 25Ek het die spot
van die mense geword; hulle kyk met veragting na my en knik met
voldoening die kop. 26Help my, Here my God, red my in u troue liefde,
27dat mense kan weet dat dit u hand is, U, Here, wat dit gedoen het.
28Húlle vloek my, maar U sal my seën. Hulle kla my aan, maar hulle
sal verloor, en ek, u dienaar, sal bly wees. 29Laat my teëstanders met
skande oordek word, laat vernedering hulle aankleef soos hulle klere.
30Dan sal ek my lof aan die Here laat weerklink en Hom voor 'n groot
skare prys, 31want Hy staan by die arme en red hom van dié wat hom
ter dood wil veroordeel.

PSALMS 110

1Van Dawid. 'n Psalm. Die Here het vir my heer die koning gesê: Kom
sit aan my regterhand, en Ek sal jou vyande aan jou onderwerp.2As die
Here die septer, simbool van u mag, uit Sion aan u oorhandig, heers
dan oor u vyande! 3U volk is gereed vir die dag waarop u u magte
monster. U jongmanne is u krag as hulle teen dagbreek aantree, geklee
vir die heilige stryd. 4Die Here het 'n eed afgelê en Hy sal dit nie
herroep nie: Jy sal altyd priester wees in die priesterorde van
Melgisedek.5Die Here gee u die oorwinning, Hy verdelg konings die
dag as Hy sy toorn laat losbreek. 6Hy straf die nasies, Hy verdelg hulle
leiers, Hy laat die wêreld vol lê van hulle lyke. 7Die koning drink
water uit die stroom langs die pad, hy sal die oorwinning behaal.

PSALMS 111

1Prys die Here! Met my hele hart wil ek die Here loof in die samekoms
van die opregtes, in die gemeente. 2Die werke van die Here is groot,
almal wat daarin vreugde vind, dink daaroor na. 3Sy dade is vol
majesteit en luister, sy trou staan vir altyd vas. 4Hy sorg dat sy
magtige dade nie vergeet word nie. Genadig en barmhartig is die
Here. 5Hy voed dié wat Hom dien, Hy hou sy verbond altyd in stand.
6Hy het sy volk die krag van sy dade laat ervaar, Hy het aan hulle die
land van ander nasies gegee. 7Wat Hy doen, getuig van trou en reg, al
sy voorskrifte staan vas, 8hulle is vir altyd geldig, hulle is gegee in trou
en regverdigheid. 9Hy het vryheid vir sy volk bewerk, sy verbond vir
altyd ingestel. Sy Naam is heilig, dit wek ontsag. 10Wysheid begin met
die dien van die Here; almal wat dit doen, het ware insig. Die roem
van die Here hou altyd stand.

PSALMS 112

1Prys die Here! Dit gaan goed met elkeen wat die Here dien, wat al sy
vreugde vind in die gebooie van die Here. 2Sy nageslag is 'n sterk krag
in die land, die geslag van die opregte word geseën: 3daar is oorvloed
en rykdom in sy huis. Wat hy doen, is reg en blywend: 4hy laat sy lig
in die donker uitstraal vir die opregtes, hy is genadig, barmhartig en
regverdig. 5Dit is 'n goeie mens wat hom ontferm en wat uitleen en in
al sy sake reg optree. 6Die regverdige sal nooit wankel nie, hy sal altyd
onthou word. 7Vir slegte tyding is hy nie bevrees nie, hy is gerus, hy
vertrou op die Here. 8Hy voel hom veilig, hy is nie bevrees nie: hy sal
die neerlaag van sy vyande aanskou. 9Hy gee mildelik vir die armes.
Wat hy doen, is reg en blywend. Hy geniet hoë aansien. 10Die
goddelose sien dit en raak ontsteld, hy kners op sy tande van
magteloosheid. Van die begeertes van die goddelose kom daar niks.

PSALMS 113

1Prys die Here! Prys, dienaars van die Here, prys die Naam van die
Here! 2Die Naam van die Here moet geloof word, nou en vir altyd.
3Van waar die son opkom tot waar dit ondergaan, moet die Naam van
die Here geprys word! 4Hoog bo al die nasies heers die Here, sy mag
strek selfs oor die hemele. 5Wie in die hemel of op die aarde is soos die
Here ons God, wat hoog woon en hier onder alles sien? 6Die geringe
help Hy op uit die stof, die arme laat Hy van die ashoop af opstaan
7om hom by vernames te laat sit, by die vernames van sy volk. 8Aan
die kinderlose skenk Hy 'n huisgesin, sy word 'n gelukkige moeder van
kinders. Prys die Here!

PSALMS 114

1Toe Israel uit Egipte getrek het, toe die nageslag van Jakob getrek
het, weg van die volk met die onverstaanbare taal af, 2het Juda sy
gewyde besit geword en Israel sy magsgebied. 3Die see het dit gesien
en op die vlug geslaan, die Jordaan het teruggedraai, 4die berge het
rondgespring soos ramme, die rante soos lammers. 5Wat is dit met jou,
see, dat jy op die vlug slaan, wat is dit, Jordaan, dat jy terugdraai,
6berge, dat julle soos ramme rondspring, en julle, rante, soos lammers?
7Bewe, aarde, as die Here verskyn, as die God van Jakob verskyn, 8Hy
wat rots in waterkuile verander, harde klip in fonteine.

PSALMS 115

1Nie aan ons nie, Here, nie aan ons nie, maar aan u Naam kom die eer
toe, want dit is U wat liefde en trou bewys. 2Waarom sou die heidene
kan sê: Waar is hulle God nou? 3En dit terwyl ons God in die hemel is!
Alles wat Hy wil, doen Hy. 4Wat húlle het, is afgode, van silwer en
goud, die werk van mensehande. 5'n Mond het hulle, maar praat kan
hulle nie, oë het hulle, maar sien kan hulle nie; 6ore het hulle, maar
hoor kan hulle nie; 'n neus het hulle, maar ruik kan hulle nie. 7Hulle
hande, daarmee kan hulle nie voel nie, hulle voete, daarmee kan hulle
nie loop nie. Daar kom geen geluid uit hulle keel nie. 8Wie hulle maak
en op hulle vertrou, sal net soos hulle word. 9Israel, vertrou op die
Here! Hy help en beskerm jou. 10Huis van Aäron, vertrou op die Here!
Hy help en beskerm jou. 11Julle wat die Here dien, vertrou op die
Here! Hy help en beskerm julle. 12Die Here dink aan ons: Hy seën, Hy
seën die huis van Israel, Hy seën die huis van Aäron, 13Hy seën dié wat
Hom dien, klein en groot. 14Mag die Here julle talryk maak, julle én
julle kinders. 15Mag die Here julle seën, Hy wat hemel en aarde
gemaak het. 16Die hemel is net vir die Here, maar die aarde het Hy aan
die mense gegee. 17Nie die dooies prys die Here nie, nie dié wat die
graf in is nie, 18maar óns, ons prys die Here, nou en vir altyd! Prys die
Here!

PSALMS 116

1Ek het die Here lief, want Hy verhoor my smeekgebede. 2Hy het na
my geluister toe ek Hom aangeroep het. 3Bande van die dood het my
omsluit, doodsangs het my aangegryp, ek het benoud en bekommerd
geword. 4Toe het ek die Naam van die Here aangeroep: Here, red my
tog! 5Die Here is genadig en regverdig, ons God ontferm Hom oor ons.
6Die Here beskerm die hulpeloses: ek was magteloos, maar Hy het my
gered. 7Ek moet nou tot rus kom, die Here het goed aan my gedoen: 8U
het my van die dood gered, U het 'n einde gemaak aan my trane, U het
gesorg dat ek nie weer struikel nie. 9Ek kon voor die Here bly wandel
in die land van die lewendes. 10Ek het in U bly glo, selfs toe ek gedink
het dit is klaar met my 11en toe ek in my vertwyfeling besef het: ek
kan op geen mens staat maak nie. 12Hoe sal ek die Here vergoed vir al
sy weldade aan my? 13Met 'n drankoffer sal ek van sy redding getuig
en die Naam van die Here aanroep. 14My geloftes aan die Here sal ek
betaal in die teenwoordigheid van sy hele volk. 15Vir die Here is die
dood van sy troue dienaars geen geringe saak nie. 16Ek is u dienaar,
Here, van my geboorte af is ek al u dienaar: U het my vry gemaak.
17Ek wil U loof met 'n dankoffer, ek wil die Naam van die Here
aanroep. 18My geloftes aan die Here sal ek betaal in die
teenwoordigheid van sy hele volk, 19in die voorhowe van die huis van
die Here, binne-in jou, Jerusalem! Prys die Here!

PSALMS 117

1Prys die Here, alle nasies, loof Hom, alle volke, 2want sy liefde vir ons
is sterk, aan die trou van die Here is daar geen einde nie! Prys die
Here!

PSALMS 118

1Loof die Here, want Hy is goed, aan sy liefde is daar geen einde nie!
2Israel moet getuig: Aan sy liefde is daar geen einde nie. 3Die huis van
Aäron moet getuig: Aan sy liefde is daar geen einde nie. 4Dié wat die
Here dien, moet getuig: Aan sy liefde is daar geen einde nie. 5In my
nood het ek na die Here geroep, die Here het my gebed verhoor en my
bevry. 6Die Here is by my, ek ken geen vrees nie; wat kan 'n mens aan
my doen? 7Die Here is by my, Hy help my: ek sal neerkyk op dié wat
my haat. 8Om by die Here te skuil, is beter as om op mense te vertrou.
9Om by die Here te skuil, is beter as om op hoë mense te vertrou.
10Nasies het van alle kante af op my afgestorm. In die Naam van die
Here het ek hulle aanval afgeslaan. 11Hulle het my omsingel, my van
alle kante bestorm. In die Naam van die Here het ek hulle aanval
afgeslaan. 12Hulle het soos bye om my gepak, maar hulle het verdwyn
soos doringtakke in 'n vuur. In die Naam van die Here het ek hulle
aanval afgeslaan. 13My vyande wou my platloop en my ondergang
bewerk, maar die Here het my gehelp. 14Die Here is my krag en my
beskerming. Dit is Hy wat my gered het! 15Hoor die gejuig in die laer
van die oorwinnaars: Die Here doen kragtige dade, 16die Here
triomfeer, die Here doen kragtige dade! 17Ek sal nie sterwe nie, ek sal
lewe en van die dade van die Here getuig. 18Die Here het my swaar
gekasty, maar my nie aan die dood oorgegee nie. 19Maak die
tempelpoort vir my oop: ek wil ingaan en die Here loof. 20Dit is die
poort na die Here toe; regverdiges mag daardeur ingaan. 21Ek wil U
loof omdat U my gebed verhoor en my gered het. 22Die klip wat deur
die bouers afgekeur is, juis hy het die belangrikste klip in die gebou
geword. 23Dit is deur die Here gedoen en is 'n wonder in ons oë! 24Dit
is die dag wat die Here gemaak het; laat ons daaroor juig en bly wees.
25Red tog, Here, gee tog voorspoed, Here! 26Prys hom wat in die Naam
van die Here kom! Ons seën julle uit die huis van die Here. 27Die Here
is God; Hy skenk ons die lewe. Begin die fees! Wuif met takke! Gaan
tot by die horings van die altaar. 28U is my God, U wil ek loof; my
God, u grootheid wil ek besing. 29Loof die Here, want Hy is goed, aan
sy liefde is daar geen einde nie.

PSALMS 119

1Dit gaan goed met dié wat onberispelik lewe, dié wat wandel volgens
die woord van die Here. 2Dit gaan goed met dié wat sy verordeninge
gehoorsaam, dié wat met hulle hele hart sy wil doen, 3geen onreg
pleeg nie en in sy weë wandel. 4U het u bevele gegee dat dit ten volle
uitgevoer moet word. 5As ek tog maar net op 'n vaste koers kan bly en
my aan u voorskrifte kan hou! 6As ek al u gebooie in ag neem, sal ek
nooit raad-op wees nie. 7U bepalings is regverdig; as ek hulle ter harte
neem, sal ek U loof met 'n opregte hart. 8Ek sal my aan u voorskrifte
hou: moet my tog nooit verlaat nie. 9Hoe kan 'n jongmens sy lewe
skoon hou? Deur hom te hou aan u woord! 10Ek wil aan U gehoorsaam
wees met my hele hart, laat my nie afwyk van u gebooie nie. 11Aan u
beloftes hou ek vas, dit weerhou my van sonde teen U. 12Aan U kom
die lof toe, Here, leer my u voorskrifte. 13Al u bepalings wil ek een vir
een opnoem. 14Om volgens u verordeninge te lewe, gee my meer
vreugde as al die rykdom van die wêreld. 15U bevele bly my altyd by.
Ek gee ag op die pad wat U aanwys. 16Ek verlustig my in u voorskrifte,
u woord vergeet ek nie. 17Doen goed aan u dienaar, dan sal ek lewe en
u woord gehoorsaam. 18Maak my oë oop dat ek die kragtige werking
van u wet ervaar. 19Hier op aarde is ek net op u beskerming
aangewese: laat my tog nie sonder u gebooie wees nie. 20Ek kwyn weg
van verlange na u bepalings. 21U straf die hovaardiges, die vervloektes
wat van u gebooie afwyk. 22Keer tog dat ek nie beledig of gesmaad
word nie, want ek kom u verordeninge na. 23Selfs al smee mense wat
mag het, komplotte teen my, ek sal my hou aan wat U neergelê het.
24U verordeninge is my vreugde, hulle is my raadgewers. 25Ek verkeer
in doodsgevaar, gee my nuwe lewe soos U in u woord beloof het. 26Ek
het my lewensloop aan U bekend gemaak en U het my gebed verhoor;
leer my u voorskrifte. 27Leer my hoe om u bevele uit te voer. Ek wil
van u magtige dade vertel. 28Ek kwyn weg van kommer, skenk my
krag soos U in u woord beloof het. 29Hou valsheid ver van my af, wees
my genadig, leer my u wet. 30Ek kies die betroubare pad, ek lewe
volgens u bepalings. 31Ek hou vas aan u verordeninge, Here, moet tog
nie dat my lewe 'n teleurstelling word nie. 32Ek is gretig om u gebooie
te gehoorsaam, want U verryk my lewe. 33Here, leer my hoe om u
voorskrifte uit te voer, sodat ek my tot die einde toe daaraan kan hou.
34Gee my insig, dat ek u wet kan gehoorsaam en dit met my hele hart
kan onderhou. 35Laat my wandel volgens u gebooie, want daarin vind
ek vreugde. 36U verordeninge, laat dié my na aan die hart lê, nie die
begeerte om myself te verryk nie. 37Weerhou my van 'n nuttelose lewe,
laat my leef op die weg wat U aanwys. 38Vervul ook aan my die belofte
wat U gegee het aan dié wat U dien. 39Die venyn van mense, daarvoor

is ek bang, moenie dat dit my tref nie. Maar u bepalings, dié is goed.
40Ek wil u bevele nakom. Hou my in die lewe, want U is getrou.
41Bewys aan my u troue liefde, Here, red my volgens u belofte. 42Dan
sal ek dié wat my vals beskuldig, kan antwoord, want ek vertrou op u
woord. 43Weerhou my tog van alles wat onwaar is. In u bepalings stel
ek my vertroue. 44Ek wil u wet my hele lewe lank onderhou. 45My lewe
sal veilig wees, want ek vra steeds wat u bevele is. 46Selfs voor die
hoogste gesag sal ek u verordeninge met vrymoedigheid aanhaal. 47In
u gebooie, wat ek liefhet, sal ek my verlustig. 48Op u gebooie, wat ek
liefhet, sal ek al my hoop vestig. U voorskrifte sal my bybly. 49Onthou
tog u woord aan my, die woord waarop U my laat hoop het. 50Dit is
my troos in my ellende: dat u belofte my in die lewe hou. 51Ek moes
die felle spot van hovaardige mense verduur, maar van u wet het ek
nie afgewyk nie. 52Ek onderhou u bepalings van altyd af, Here: dit gee
my vertroue. 53Ontsteltenis het my oorval oor die goddeloses wat u
wet verontagsaam. 54U voorskrifte is vir my 'n lied in my lewe hier op
aarde. 55Selfs in die nag dink ek aan U, Here, en is ek gehoorsaam aan
u wet. 56Om u bevele uit te voer, is vir my die lewe. 57Ek het gesê: Dít
is my lewe, Here, om u woord te gehoorsaam. 58Ek smeek U met my
hele hart: Wees my genadig, soos U beloof het. 59Ek het die koers van
my lewe oordink en na u verordeninge teruggekeer. 60Ek talm nie, ek
haas my om u gebooie te onderhou. 61Die goddeloses wou my in hulle
strikke kry, maar ek het u wet nie verontagsaam nie. 62Selfs in die
middel van die nag staan ek op om U te loof vir u regverdige
bepalings. 63Ek is 'n vriend van almal wat U dien en u bevele
gehoorsaam. 64Die aarde is vol van u troue liefde, Here. Leer my u
voorskrifte. 65U het aan my goed gedoen, Here, soos U beloof het.
66Gee my goeie insig en kennis, want ek stel my vertroue in u gebooie.
67Voordat ek swaargekry het, het ek gedwaal, maar nou hou ek my
aan u woord. 68U is goed en U doen goed; leer my u voorskrifte.
69Hovaardige mense beswadder my, maar ek voer u bevele uit met my
hele hart. 70Hulle staan koud teenoor u wet, maar ék verlustig my
daarin. 71Dit is vir my goed dat ek swaargekry het, want daardeur het
ek u voorskrifte geleer. 72U wet is vir my kosbaarder as 'n oorvloed van
goud en silwer. 73Met u eie hande het U my gemaak, my gevorm; gee
my insig, dat ek u gebooie kan verstaan. 74Dié wat U dien, is bly as
hulle my sien, want ek vertrou op u woord. 75Ek weet, Here, dat u
bepalings regverdig is. Dat U my laat swaarkry, is 'n teken van u trou.
76Gee tog vir my uitkoms deur u troue liefde, soos U my beloof het.
77Ontferm U oor my, dat ek kan lewe, want ek verlustig my in u wet.
78Laat die hovaardige mense die slegste daarvan afkom, want hulle het
my vals beskuldig; u bevele bly my altyd by. 79Laat dié wat U dien en
u verordeninge ken, aan my kant wees. 80Laat my volledig by u
voorskrifte bly, sodat ek nooit raad-op sal wees nie. 81Ek smag na u

redding, ek vertrou op u woord. 82Ek sien verlangend uit na die
vervulling van u belofte en vra: Wanneer gee U tog vir my uitkoms?
83Ek het verskrompel soos 'n velsak in die rook, maar u voorskrifte het
ek nie verontagsaam nie. 84Hoe lank moet ek nog so lewe? Wanneer
straf U my vervolgers? 85Die hovaardiges, wat nie volgens u wet lewe
nie, het vir my meer as een keer 'n gat gegrawe om in te val. 86Op al u
gebooie kan ek my verlaat. Help my, want dié mense vervolg my
sonder rede. 87Hulle het my byna van die aarde af laat verdwyn, maar
u bevele het ek nie verontagsaam nie. 88Hou my in die lewe omdat U
my liefhet, dan sal ek u onderwysing gehoorsaam. 89U woord, Here,
staan vir altyd vas in die hemel. 90U trou is van geslag tot geslag; U het
die aarde gemaak, en dit staan vas. 91Ja, wat U bepaal het, staan
vandag nog vas, alles is aan U onderworpe. 92As ek my nie in u wet
verlustig het nie, het ek omgekom in my ellende. 93Ek sal u bevele
nooit verontagsaam nie, want deur hulle het U my in die lewe gehou.
94Ek behoort aan U, red my, want ek vra steeds wat u bevele is. 95Al
staan die goddeloses gereed om my te vernietig, u verordeninge sal ek
in ag bly neem. 96Ek het ondervind dat alle volmaaktheid perke het,
net u gebod het geen begrensing nie. 97Hoe lief het ek u wet! Dit bly
my elke oomblik by. 98U gebooie gee my meer insig as wat my vyande
het, en is altyd by my. 99Ek munt uit bo al my leermeesters, want u
verordeninge bly my by. 100Ek het meer insig as ouer mense, want ek
gehoorsaam u bevele. 101Ek het my voete van elke verkeerde pad af
gehou sodat ek gehoorsaam kan wees aan u woord. 102Van u bepalings
het ek nie afgewyk nie, want U het my dit geleer. 103Hoe aangenaam is
u woord, soeter as heuning in die mond. 104U bevele gee my insig,
daarom haat ek elke verkeerde pad. 105U woord is die lamp wat my die
weg wys, die lig op my pad. 106Ek het 'n eed afgelê, en daarby sal ek
bly, om my aan u bepalings te hou; hulle is regverdig. 107Ek ly swaar,
Here, hou my in die lewe, soos U beloof het. 108Neem tog my dank
aan, Here. Leer my u bepalings. 109My lewe is gedurig in gevaar, maar
u wet verontagsaam ek nie. 110Die goddeloses stel vir my 'n strik, maar
van u bevele wyk ek nie af nie. 111U verordeninge maak ek altyd my
eie, want hulle is vir my 'n vreugde. 112Ek lê my daarop toe om u
voorskrifte altyd uit te voer, tot die einde toe. 113Ek haat huigelary,
maar u wet het ek lief. 114By U skuil ek, U beskerm my, in u woord stel
ek my vertroue. 115Gaan weg van my af, julle wat onreg doen; ek sal
aan die gebooie van my God gehoorsaam bly. 116Laat my vas staan
soos U beloof het, dat ek kan lewe, dat ek nie teleurgestel sal wees in
my verwagting nie. 117Beskerm my, dan sal ek behoue bly en u
voorskrifte gedurig voor oë hou. 118U verwerp almal wat van u
voorskrifte afdwaal; met hulle ontrou mislei hulle hulleself. 119U
verwyder al die goddeloses van die aarde af soos waardelose skuim,
daarom het ek u verordeninge lief. 120Ek sidder van vrees vir U, ek het

diepe ontsag vir u bepalings. 121Ek het gedoen wat reg en regverdig is,
moet my tog nie oorgee aan die genade van dié wat my veronreg nie.
122Tree tog vir my in dat dit met my goed kan gaan, moenie toelaat
dat hovaardige mense my verdruk nie. 123Ek smag na die bevryding
wat U bring, na u woord wat my red. 124Handel met my volgens u
troue liefde, leer my u voorskrifte. 125Ek is u dienaar: onderrig my tog
in u verordeninge. 126Dit is tyd dat die Here ingryp teen dié wat sy wet
oortree. 127Ek het u gebooie liewer as goud, as fyn goud. 128Daarom
leef ek nougeset volgens al u bevele en haat ek elke verkeerde pad.
129U verordeninge is wonderlik, daarom kom ek hulle na. 130Wanneer u
woord vir mense oopgaan, bring dit lig; dit gee insig aan dié wat nog
onervare is. 131Met my hele wese smag ek na u gebooie, verlang ek
daarna. 132Sien my in genade aan soos U altyd doen vir dié wat u
Naam liefhet. 133Laat u woord my op die regte pad hou; moet tog nie
dat enige kwaad die oorhand oor my kry nie. 134Bevry my van
veronregting deur mense. Ek wil u bevele gehoorsaam. 135Verskyn tog
tot my redding, leer my u voorskrifte. 136My trane vloei sonder ophou
omdat die mense u wet nie onderhou nie. 137U is regverdig, Here, wat
U bepaal, is reg. 138In groot regverdigheid en trou het U u
verordeninge uitgevaardig. 139Ontsteltenis verteer my omdat my
teëstanders u woord verontagsaam. 140U woord is baie suiwer, ek het
dit lief. 141Al is ek gering en verag, u bevele verontagsaam ek nie. 142U
is altyd getrou en regverdig, u wet staan altyd vas. 143Al oorval angs en
benoudheid my, in u gebooie bly ek my verlustig. 144U verordeninge is
altyd regverdig; gee my insig daarin, dat ek kan lewe. 145Ek roep na U
met my hele hart, verhoor tog my gebed, Here, ek wil u voorskrifte
nakom. 146Ek roep na U, red my, ek wil u verordeninge gehoorsaam.
147In die oggendskemer al roep ek om hulp en stel ek my vertroue in u
woord. 148Die hele nag lê ek wakker en oorpeins ek u woord. 149Handel
volgens u liefde, Here, luister tog na my. Laat u bepalings geld, hou
my in die lewe. 150Dié wat my met soveel lis vervolg, kom steeds
nader, maar van u wet af bly hulle ver. 151U is by my, Here, alles wat
U gebied het, staan vas. 152Van lankal af weet ek van u verordeninge
dat U hulle altyd vas laat staan. 153Aanskou tog my ellende en red my,
want u wet het ek nie verontagsaam nie. 154Behartig tog my saak en
bevry my, hou my in die lewe volgens u belofte. 155Vir die goddeloses
is daar nie uitkoms nie, want hulle steur hulle nie aan u voorskrifte
nie. 156U barmhartigheid is groot, Here, laat u bepalings geld, hou my
in die lewe. 157Ek het baie vervolgers en teëstanders, maar van u
verordeninge wyk ek nie af nie. 158Ek het die verraad van die ontroues
gesien, en dit het my met walging vervul dat hulle u woord nie
gehoorsaam nie. 159Neem tog in ag dat ek u bevele liefhet, Here, hou
my in die lewe omdat U my liefhet. 160Op u woord kan 'n mens hom
geheel en al verlaat. Al u bepalings is regverdig. Hulle staan vas.

161Maghebbers vervolg my sonder oorsaak, maar u woord is die
enigste wat ek vrees. 162Oor u woord is ek so bly soos iemand wat 'n
groot skat in die hande gekry het. 163Ek haat en verafsku leuens, maar
u wet het ek lief. 164Ek loof U soveel keer elke dag oor u bepalings.
Hulle is regverdig. 165Vir dié wat u wet liefhet, is daar groot sekerheid;
niks kan hulle laat struikel nie. 166Ek vestig my hoop op hulp van U,
Here, u gebooie gehoorsaam ek. 167Ek kom u verordeninge na, ek het
hulle baie lief. 168U bevele en verordeninge gehoorsaam ek. My hele
lewe lê oop voor U. 169Gee tog ag op my geroep, Here, gee my insig
soos U beloof het. 170Luister tog na my smeekgebed, red my volgens u
belofte. 171Die lof sal oor my lippe stroom, want U leer my u
voorskrifte. 172Ek sal u woord besing, want al u gebooie is regverdig.
173Help my tog altyd, want ek stel u bevele eerste. 174Ek smag na u
hulp, Here, in u wet vind ek my vreugde. 175Laat my lewe dat ek U kan
loof, laat u bepalings my steun wees. 176As ek sou ronddwaal soos 'n
skaap wat weggeraak het, soek my dan, want u gebooie het ek nie
verontagsaam nie.

PSALMS 120

1'n Pelgrimslied. In my nood het ek na die Here geroep en Hy het my
gebed verhoor. 2Red my uit die mag van leuenaars, Here, uit die mag
van bedrieërs. 3Wat sal God aan jou doen, jou bedrieër? Hoe sal Hy
teen jou optree? 4Hy sal jou tref met die skerp pyle van 'n krygsman,
met gloeiende kole. 5Hoe ellendig was dit toe ek as vreemdeling in
Mesek gewoon het en tussen die inwoners van Kedar gebly het! 6Te
lank moes ek woon by mense wat vrede haat. 7Ek het vrede begeer,
maar sodra ek iets gesê het, was hulle op oorlog uit!

PSALMS 121

1'n Pelgrimslied. Ek kyk op na die berge: waarvandaan sal daar vir my
hulp kom? 2My hulp kom van die Here wat hemel en aarde gemaak
het. 3Hy sal nie toelaat dat jy struikel nie; Hy wat jou beskerm, slaap
nooit nie. 4Waarlik, die Beskermer van Israel sluimer nie in nie en Hy
slaap nie. 5Die Here beskerm jou, die Here bewaar jou van alle gevare.
6Bedags sal die son jou nie steek nie en snags sal die maan jou nie
kwaad doen nie. 7Die Here sal jou beskerm teen alle gevaar, jou lewe
sal Hy beskerm. 8Hy sal jou beskerm waar jy ook gaan, nou en vir
altyd.

PSALMS 122

1'n Pelgrimslied. Van Dawid. Ek was bly toe hulle vir my gesê het:
Kom ons gaan na die huis van die Here toe. 2En nou is ons hier binne-
in jou, Jerusalem! 3Jerusalem is die stad wat stewig gebou is,
4waarheen die stamme kom, die stamme van die Here. Dit is 'n
voorskrif vir Israel om die Naam van die Here hier te loof. 5Hier word
reg gespreek, hier lewer die koning sy uitsprake, die koning uit die
geslag van Dawid. 6Bid dat Jerusalem vrede mag hê, dat hulle wat
hom liefhet, rustig mag woon. 7Mag daar vrede wees binne jou mure,
rus in jou wonings. 8Ter wille van my broers en my vriende wens ek
jou vrede toe. 9Ter wille van die huis van die Here ons God bid ek dat
dit met jou goed sal gaan.

PSALMS 123

1'n Pelgrimslied. Ek sien na U op, U wat uit die hemel heers. 2Soos die
oë van 'n slaaf gerig is op die hand van sy eienaar, soos die oë van 'n
slavin gerig is op die hand van haar eienares, so is ons oë gerig op die
Here ons God, totdat Hy Hom oor ons ontferm. 3Ontferm U oor ons,
Here, ontferm U oor ons, want ons het meer as genoeg veragting
gehad, 4meer as genoeg spot van oormoedige mense, veragting van
hovaardiges.

PSALMS 124

1'n Pelgrimslied. Van Dawid. As die Here ons nie gehelp het nie, dit
moet Israel bely, 2as die Here ons nie gehelp het toe mense ons
aangeval het nie, 3dan het hulle ons lewendig verslind toe hulle woede
teen ons ontvlam het; 4dan het die waters ons weggespoel en die vloed
ons oorweldig; 5dan het die skuimende waters ons oorweldig. 6Aan die
Here kom die lof toe: Hy het nie toegelaat dat ons hulle prooi word
nie. 7Ons is bevry soos 'n voël uit die wip van 'n voëlvanger; die wip
het gebreek en ons was vry! 8Ons hulp kom van die Here wat hemel en
aarde gemaak het.

PSALMS 125

1'n Pelgrimslied. Dié wat op die Here vertrou, is soos Sionsberg wat
nie wankel nie en altyd vas bly staan. 2Soos die berge Jerusalem aan
alle kante beskerm, so beskerm die Here sy volk, nou en vir altyd. 3Oor
die grondgebied van die regverdiges sal 'n goddelose nie die mag kry
nie, sodat die regverdiges nie in misdaad verval nie. 4Here, doen goed
aan dié wat goed is, die opregtes van hart! 5Maar dié wat die
verkeerde pad loop, mag die Here hulle vernietig saam met dié wat
onreg doen. Mag daar vir Israel vrede wees!

PSALMS 126

1'n Pelgrimslied. Toe die Here die lot van Sion verander het, was dit
vir ons soos 'n droom. 2Ons het gelag en gesing. Onder die nasies het
hulle gesê: Die Here het groot dinge aan hierdie mense gedoen. 3Die
Here hét groot dinge aan ons gedoen; ons was bly. 4Verander tog ook
nou ons lot, Here, soos U droë spruite in die Suidland in waterstrome
verander. 5Wie met trane saai, sal die oes met gejuig inbring. 6Al loop
hy en huil terwyl hy die saaisak dra, hy kom juigend terug terwyl hy
sy gerwe dra.

PSALMS 127

1'n Pelgrimslied. Van Salomo. As die Here die huis nie bou nie, swoeg
dié wat daaraan bou, tevergeefs. As die Here die stad nie beskerm nie,
waak dié wat dit beskerm, tevergeefs. 2Tevergeefs dat julle vroeg
opstaan en laat gaan slaap om met moeite 'n bestaan te maak. Vir dié
wat Hy liefhet, gee die Here dit in hulle slaap. 3Seuns is geskenke van
die Here, kinders word deur Hom gegee. 4Soos pyle in die hand van 'n
krygsman, so is seuns wat gebore is toe hulle vader nog jonk was. 5Dit
gaan goed met die man wat sy pylkoker so gevul het! Sulke mense het
niks te vrees as hulle met die vyand in die stadspoort onderhandel nie.

PSALMS 128

1'n Pelgrimslied. Dit gaan goed met elkeen wat die Here dien en sy wil
doen. 2Die vrug van jou arbeid sal jy geniet, gelukkig en voorspoedig
sal jy wees. 3Jou vrou is in jou huis soos 'n vrugbare wingerdstok, jou
seuns is rondom jou tafel soos jong olyfboompies! 4Kyk, so word die
man geseën wat die Here dien. 5Mag die Here jou seën uit Sion, dat jy
die voorspoed van Jerusalem kan aanskou al die dae van jou lewe, 6en
dat jy jou kindskinders mag sien. Mag daar vir Israel vrede wees!

PSALMS 129

1'n Pelgrimslied. Hulle het my van jongs af swaar verdruk, dit moet
Israel sê, 2hulle het my van jongs af swaar verdruk, maar hulle kon my
nie onderkry nie. 3Hulle het van my rug 'n ploegland gemaak en daar
lang vore op getrek. 4Die Here is regverdig, Hy het die bande losgesny
waarmee die goddeloses my gebind het. 5Mag almal wat vir Sion haat,
self tot niet gaan, 6mag hulle wees soos gras op 'n dak: dit verdroog
nog voor dit behoorlik uitgespruit het 7en daar is niks om af te sny en
in bondels weg te dra nie. 8Niemand wat daar verbygaan, sal die groet:
Die Here het julle geseën, ons seën julle in die Naam van die Here,
kan uitspreek nie.

PSALMS 130

1'n Pelgrimslied. Uit die dieptes roep ek na U, Here, 2luister tog na my,
Here, hoor tog my hulpgeroep. 3As U ons sondes in aanmerking sou
neem, Here, wie sou dan nog bestaan? 4Maar by U ís daar vergifnis:
daarom word U steeds gedien. 5Ek stel my vertroue in die Here, ek
vertrou op Hom, ek wag op die vervulling van sy woord. 6Ek wag op
die Here meer as wat die wagte op die môre wag, wagte op die môre.
7Wag op die Here, Israel, want by die Here is daar troue liefde, by
Hom is die verlossing seker. 8Hy alleen sal Israel verlos van al sy
sondes.

PSALMS 131

1'n Pelgrimslied. Van Dawid. Selfverheffing en hoogmoed is daar nie
by my nie, Here. Ek maak my nie besorg oor groot dinge nie, dinge
wat bo my vermoë is. 2Ek het rus en kalmte gevind. Soos 'n kindjie wat
by sy moeder tevredenheid gevind het, so het ek tevredenheid gevind.
3Wag op die Here, Israel, nou en vir altyd.

PSALMS 132

1'n Pelgrimslied. Dink tog aan Dawid, Here, aan alles wat hy
deurgemaak het, 2aan die eed wat hy teenoor die Here afgelê het, sy
gelofte aan die magtige God van Jakob: 3Ek sal nie in my slaapkamer
ingaan nie en nie op die bed wat vir my reggemaak is, gaan lê nie, 4ek
sal my geen slaap gun nie, en sal nie eens insluimer nie, 5totdat ek 'n
plek vir die Here gereed gemaak het, 'n woning vir die magtige God
van Jakob! 6Ons het van die verbondsark gehoor in Efrata, ons het dit
gevind in die Jaärsveld. 7Kom ons gaan sy woning binne, kom ons buig
daar in aanbidding voor Hom. 8Kom na u rusplek toe, Here, U en die
ark, die teken van u mag. 9Gee aan u priesters die oorwinning, laat u
troue dienaars juig. 10Ter wille van u dienaar Dawid, moet tog nie u
gesalfde verstoot nie. 11Die Here het 'n eed teenoor Dawid afgelê, en
dit staan vas, Hy sal daarvan nie afwyk nie: Ek sal een van jou eie
seuns in jou plek laat koning word. 12As jou nakomelinge hulle aan my
verbond hou en aan die verordeninge wat Ek hulle leer, sal ook hulle
seuns vir altyd op jou troon heers. 13Ja, die Here het Sion gekies en dit
vir Hom as woning begeer: 14Dit is my rusplek vir altyd; hier wil Ek
woon, dit is my begeerte. 15Ek sal Sion ryklik seën met wat hy nodig
het, aan sy armes voedsel in oorvloed skenk. 16Ek sal aan sy priesters
die oorwinning gee en my troue dienaars sal juig. 17Daar sal Ek die
heerskappy vir Dawid vestig, vir my gesalfde 'n nageslag op die troon
verseker. 18Sy vyande sal Ek magteloos laat toekyk, maar sý kroon sal
bly skitter.

PSALMS 133

1'n Pelgrimslied. Van Dawid. Hoe goed, hoe mooi is dit as broers
eensgesind saam woon! 2Dit is soos reukolie wat van die kop af in die
baard afloop, die baard van Aäron, af tot by die soom van sy klere.
3Dit is soos die dou van Hermonberg wat op die berge by Sion val.
Waar broers so saam woon, skenk die Here sy seën: 'n lang, lang lewe.

PSALMS 134

1'n Pelgrimslied. Kom, prys die Here, julle almal wat Hom dien, julle
wat in die nag in die tempel van die Here staan! 2Hef julle hande in
gebed op na die heiligdom en prys die Here! 3Mag die Here jou seën
uit Sion, Hy wat hemel en aarde gemaak het.

PSALMS 135

1Prys die Here, prys die Naam van die Here, prys Hom, dienaars van
die Here, 2julle wat in die tempel van die Here staan, in die voorhowe
van die tempel van ons God! 3Prys die Here, want die Here is goed,
sing tot eer van sy lieflike Naam. 4Die Here het Jakob vir Hom gekies,
Israel as die volk wat Syne is. 5Ek weet, die Here is groot, ons Here is
verhewe bo al die gode. 6Alles wat die Here wil, doen Hy, in die hemel
en op aarde, in die see, in al die oseane. 7Hy laat die wolke opkom oor
die horison, Hy maak die weerligstrale vir die reën en bring die wind
te voorskyn. 8Hy het die eerstelinge in Egipte getref, mense sowel as
diere; 9Hy het oor jou, Egipte, groot en skrikwekkende dinge gebring,
oor die farao en al sy amptenare; 10Hy het baie nasies verslaan en
magtige konings laat sneuwel: 11koning Sihon van die Amoriete,
koning Og van Basan, en al die konings in Kanaän. 12Hy het hulle land
as geskenk aan Israel gegee, as geskenk aan sy volk. 13Here, U is altyd
daar, U is daar van geslag tot geslag. 14Die Here behartig die regsaak
van sy volk: Hy ontferm Hom oor sy dienaars. 15Wat die nasies het, is
afgode, van silwer en goud, die werk van mensehande; 16'n mond het
hulle, maar praat kan hulle nie, oë het hulle, maar sien kan hulle nie;
17ore het hulle, maar hoor kan hulle nie, hulle haal nie asem nie. 18Wie
hulle maak en op hulle vertrou, sal net soos hulle word. 19Huis van
Israel, loof die Here, huis van Aäron, loof die Here, 20huis van Levi,
loof die Here, julle wat die Here dien, loof die Here! 21Aan die Here
kom die lof uit Sion toe, aan Hom wat in Jerusalem woon! Prys die
Here!

PSALMS 136

1Loof die Here, want Hy is goed. Aan sy liefde is daar geen einde nie.
2Loof die oppermagtige God. Aan sy liefde is daar geen einde nie.
3Loof die magtigste van alle maghebbers. Aan sy liefde is daar geen
einde nie. 4Hy het magtige dade gedoen, Hy alleen. Aan sy liefde is
daar geen einde nie. 5Hy het die hemel met soveel insig gemaak. Aan
sy liefde is daar geen einde nie. 6Hy het die aarde op die waters
gevestig. Aan sy liefde is daar geen einde nie. 7Hy het die groot
hemelligte gemaak, Aan sy liefde is daar geen einde nie. 8die son om te
heers oor die dag, Aan sy liefde is daar geen einde nie. 9die maan en
die sterre om te heers oor die nag. Aan sy liefde is daar geen einde
nie. 10Hy het die Egiptenaars getref met die dood van hulle
eersgeborenes Aan sy liefde is daar geen einde nie. 11en Israel onder
hulle uit gelei Aan sy liefde is daar geen einde nie. 12met sy groot mag
en krag Aan sy liefde is daar geen einde nie. 13Hy het die Rietsee in
twee gekloof Aan sy liefde is daar geen einde nie. 14en Israel daar deur
laat trek, Aan sy liefde is daar geen einde nie. 15maar die farao met sy
leërmag in die Rietsee gestort. Aan sy liefde is daar geen einde nie.
16Hy het sy volk deur die woestyn laat trek. Aan sy liefde is daar geen
einde nie. 17Hy het groot konings oorwin, Aan sy liefde is daar geen
einde nie. 18magtige konings laat sneuwel: Aan sy liefde is daar geen
einde nie. 19koning Sihon van die Amoriete, Aan sy liefde is daar geen
einde nie. 20koning Og van Basan. Aan sy liefde is daar geen einde nie.
21Hy het hulle land as geskenk gegee, Aan sy liefde is daar geen einde
nie. 22as geskenk aan Israel, sy dienaar. Aan sy liefde is daar geen
einde nie. 23Hy het aan ons gedink in ons vernedering Aan sy liefde is
daar geen einde nie. 24en ons uit die mag van ons teëstanders bevry.
Aan sy liefde is daar geen einde nie. 25Hy gee voedsel aan al wat lewe.
Aan sy liefde is daar geen einde nie. 26Loof die God van die hemel!
Aan sy liefde is daar geen einde nie.

PSALMS 137

1By die riviere van Babel, daar het ons gesit, en ons trane het gevloei
as ons aan Sion dink. 2Aan die wilgerbome in daardie land het ons ons
liere opgehang 3toe dié wat vir ons gevange weggevoer het, ons gevra
het om 'n lied te sing, toe dié wat vir ons leed aangedoen het, van ons
vrolikheid wou hê: Sing vir ons 'n lied oor Sion! 4Hoe kan ons die lied
van die Here sing in 'n vreemde land? 5As ek jou sou vergeet,
Jerusalem, mag my regterhand dan verlam raak. 6Mag my tong aan
my verhemelte vaskleef as ek aan jou nie dink nie, as Jerusalem nie
my grootste vreugde bly nie. 7Onthou die Edomiete, Here, die dag toe
Jerusalem ingeneem is, hoe hulle aangehou het met sê: Breek af, breek
af die stad tot op sy fondamente! 8Dat jy verwoes sal word, Babel, is
seker. Gelukkig is die man wat jou terugbetaal vir wat jy ons
aangedoen het! 9Gelukkig is hy wat jou babatjies gryp en teen 'n klip
verbrysel.

PSALMS 138

1Van Dawid. Ek wil U met my hele hart loof. Laat die gode maar hoor;
dit is tot u eer dat ek sing. 2Ek wil na u heilige tempel toe buig en u
Naam roem om u liefde en trou, want U het u Naam en u woord bo
alles gestel. 3Toe ek na U geroep het, het U my gebed verhoor en my
nuwe krag gegee. 4Al die konings van die aarde sal U loof, Here,
wanneer hulle u woord hoor, 5hulle sal sing oor wat die Here gedoen
het, want die mag van die Here is groot. 6Ja, al is die Here hoog
verhewe, Hy gee om vir die nederige, maar Hy sien van ver af deur
die hoogmoedige. 7As die nood my oorval, hou U my in die lewe teen
die woede van my vyande in: U strek u hand uit, u regterhand red my.
8Die Here sal vir my alles goed laat afloop. Aan u liefde, Here, is daar
geen einde nie. Moet tog nie die werk van u hande laat vaar nie.

PSALMS 139

1Vir die koorleier. Van Dawid. 'n Psalm. Here, U sien dwarsdeur my, U
ken my. 2Of ek sit en of ek opstaan, U weet dit, U ken my gedagtes nog
voordat hulle by my opkom. 3Of ek reis en of ek oorbly, U bepaal dit,
U is met al my paaie goed bekend. 4Daar is nog nie 'n woord op my
tong nie of U, Here, weet wat dit gaan wees. 5U omsluit my van alle
kante, U neem my in besit. 6Dié wete oorweldig my, dit is te hoog vir
my begrip. 7Waarheen sou ek gaan om u Gees te ontvlug? Waarheen
sou ek vlug om aan u teenwoordigheid te ontkom? 8Klim ek op na die
hemel, is U daar, gaan lê ek in die doderyk, is U ook daar. 9Vlieg ek na
die ooste, of gaan woon ek in die verre weste, 10ook daar lei u hand
my, hou u regterhand my vas. 11Ek sou die duisternis kon vra om my
weg te steek, of die lig rondom my om in nag te verander, 12maar vir U
is selfs die duisternis nie donker nie en die nag so lig soos die dag,
duisternis so goed soos lig. 13U het my gevorm, my aanmekaargeweef
in die skoot van my moeder. 14Ek wil U loof, want U het my op 'n
wonderbaarlike wyse geskep. Wat U gedoen het, vervul my met
verwondering. Dit weet ek seker: 15geen been van my was vir U
verborge toe ek gevorm is waar niemand dit kon sien nie, toe ek
aanmekaargeweef is diep in die moederskoot. 16U het my al gesien toe
ek nog ongebore was, al my lewensdae was in u boek opgeskrywe nog
voordat ek gebore is. 17Hoe wonderlik is u gedagtes vir my, o God, hoe
magtig hulle almal! 18As ek hulle sou wou opnoem hulle is meer as wat
daar sand is, en as ek daarmee klaar is, sou ek nog steeds met U te
doen hê. 19As U tog maar die goddelose uit die weg wou ruim, o God!
Gaan weg van my af, julle moordenaars! 20Dit is hulle wat bose planne
teen U smee, wat so vals teen U optree. 21Moet ek u haters dan nie
haat nie, Here, moet ek nie 'n weersin hê in mense wat teen U in
opstand is nie? 22Ek haat hulle met 'n uiterste haat, want hulle is ook
my vyande. 23Deurgrond my, o God, deurgrond my hart, ondersoek
my, sien tog my onrus raak. 24Kyk of ek nie op die verkeerde pad is nie
en lei my op die beproefde pad!

PSALMS 140

1Vir die koorleier. 'n Psalm van Dawid. 2Red my van mense wat sleg is,
Here, beskerm my teen mense wat geweld pleeg, 3wat slegte dinge
bedink en elke dag vyandskap aanblaas. 4Hulle tonge is so giftig soos
slange, hulle woorde so venynig soos adders. Sela 5Hou my uit die mag
van die goddeloses, Here, beskerm my teen mense wat geweld wil
pleeg, wat planne maak om my uit die pad te kry. 6Hovaardige mense
stel vir my strikke, hulle span toue om my te vang, hulle stel 'n
valstrik op my pad. Sela 7Ek sê vir die Here: U is my God! Here, luister
tog na my smeekgebed. 8O Here my God aan wie ek behoort, my
kragtige Redder, U beskerm my wanneer die goddeloses my aanval.
9Moet tog nie dat hulle hulle sin kry nie, Here, moet tog nie dat hulle
planne slaag nie. Sela 10Dié wat my van alle kante bedreig, verhef
hulle teen U; laat hulle dreigemente hulleself tref. 11Laat gloeiende
kole op hulle val, gooi hulle in modderputte dat hulle nie weer daar
uitkom nie. 12Laat daar geen skindertong in die land wees nie, laat
onheil dié wat geweld pleeg, elke keer weer tref! 13Ek weet, die Here
behartig die regsaak van die hulpelose, Hy sorg vir die reg van die
arme. 14Die regverdiges sal u Naam loof, die opregtes sal by U woon.

PSALMS 141

1'n Psalm van Dawid. Ek roep na U, Here, kom tog gou na my toe,
luister tog na my, ek roep na U. 2Mag my gebed voor U wees soos 'n
wierookoffer, die uitstrek van my hande soos 'n graanoffer in die aand.
3Sit 'n wag voor my mond, Here, hou tog wag oor wat ek sê. 4Hou my
gedagtes weg van verkeerde dinge, dat ek nie in sonde verval saam
met manne wat onreg doen nie, en dat ek nie deelneem aan hulle
feeste nie. 5'n Regverdige kan my in liefde slaan en teregwys, maar van
die goddeloses sal ek nie eens gasvryheid aanvaar nie, want my
gebede is gedurig teen hulle boosheid gerig. 6As hulle leiers van 'n
krans afgegooi word, sal hulle my hoor sê: Goed so! 7Soos 'n land vol
kluite lê as die ploeër dit oopbreek, so sal hulle bene versprei lê by die
bek van die doderyk. 8Op U, Here my God aan wie ek behoort, is my
oë gerig, by U skuil ek, moenie dat my lewe wegkwyn nie. 9Beskerm
my teen die strik wat hulle vir my gestel het, teen die valstrikke van
dié wat onreg doen. 10Laat die goddeloses gevang word in hulle eie
nette, maar laat my ongedeerd verbykom.

PSALMS 142

1'n Gedig van Dawid, na aanleiding van sy verblyf in die spelonk. 'n
Gebed. 2Ek roep na die Here om hulp, ek smeek die Here om genade,
3ek stort my klag voor Hom uit en vertel Hom van my nood. 4Ek het
alle moed verloor, U weet wat ek moes deurmaak. Op die pad waar ek
loop, het hulle vir my 'n strik gestel. 5Ek soek hulp, maar niemand wil
help nie, daar is vir my geen vlugkans nie en niemand gee vir my om
nie. 6Ek roep na U om hulp, Here, ek sê: U is my toevlug, buiten U het
ek geen deel in die land van die lewendes nie! 7Luister tog na my
hulpgeroep, want ek is magteloos. Red my van my vervolgers, want
hulle is te sterk vir my. 8Bevry my uit my gevangenskap, dat ek u
Naam kan loof. Die regverdiges sal dankbaar om my kom staan
wanneer U aan my goed doen.

PSALMS 143

1'n Psalm van Dawid. Hoor my gebed, Here, luister tog na my
smeking. U is getrou en regverdig, antwoord my tog! 2Moet tog nie 'n
regsaak teen my begin nie, want niemand wat leef, is voor U
onskuldig nie! 3'n Vyand vervolg my, hy trap my in die grond, hy hou
my gevange in die donker. Ek is soos iemand wat lankal dood is. 4Ek
het alle moed verloor, ek is verslae. 5Ek dink aan die verre verlede, ek
peins oor alles wat U gedoen het en oor die werk van u hande dink ek
na. 6Ek strek my hande uit in gebed na U toe, ek is voor U soos 'n
uitgedorde land. Sela 7Antwoord my tog gou, Here, ek is heeltemal
gedaan. Moet tog nie van my af wegkyk dat ek word soos dié wat
sterwe nie. 8Laat my elke môre u liefde ondervind, want in U stel ek
my vertroue. Wys my die pad wat ek moet loop, want my hoop is op U
gevestig. 9Red my van my vyande, Here, want by U skuil ek. 10Leer my
om u wil te doen, want U is my God! Laat u goeie Gees my op 'n gelyk
pad lei. 11Ter wille van u Naam, Here, laat my lewe. U is regverdig,
red my uit die nood. 12Vernietig in u trou my vyande, laat al my
teëstanders omkom, want ek is u dienaar.

PSALMS 144

1Van Dawid. Geloof sy die Here, Hy is my rots. Hy leer my hande om
oorlog te maak, my vingers om te veg. 2U is my krag en my skuilplek,
my veilige vesting en my redder, my beskermer by wie ek skuil, wat
my volk aan my onderdanig maak. 3Here, wat is 'n mens dat U hom
sou wil ken, 'n mensekind dat U aan hom sou dink? 4'n Mens, hoe
verganklik is hy tog: sy dae gaan soos 'n skaduwee verby. 5Buig u
hemele, Here, en daal neer, raak die berge aan dat hulle rook! 6Laat
die weerligstrale blits en jaag die vyande uitmekaar, stuur u pyle en
jaag hulle op loop! 7Strek u hand van bo af uit, bevry my, red my uit
die geweldige waters, uit die mag van vreemdelinge 8wie se woorde en
dade leuens en bedrog is. 9Ek wil tot u eer 'n nuwe lied sing, o God, tot
u eer wil ek sing met begeleiding van die lier, 10U wat aan konings die
oorwinning skenk, wat u dienaar Dawid red. 11Red my van die swaard
wat my bedreig, bevry my uit die mag van vreemdelinge wie se
woorde en dade leuens en bedrog is. 12Mag ons seuns wees soos plante
wat hoog groei in hulle jeug, ons dogters soos hoekpilare, uitgebeitel
soos vir 'n paleis. 13Mag ons skure vol wees en oorloop van kant tot
kant. Mag ons kleinvee in hulle duisende aanteel, in hulle
tienduisende vermenigvuldig op ons weivelde. 14Mag ons beestrop 'n
groot kalweroes lewer. Mag ons nooit oorval en weggevoer word nie,
mag daar geen klaagkreet op ons pleine gehoor word nie. 15Gelukkig is
die volk met wie dit so gaan. Dit gaan goed met die volk wie se God
die Here is!

PSALMS 145

1'n Loflied van Dawid. Ek wil u lof verkondig, my God en Koning, ek
wil u Naam altyd loof. 2Elke dag wil ek U loof, ek wil u Naam altyd
prys. 3Die Here is groot, alle lof kom Hom toe, sy grootheid is
ondeurgrondelik. 4Geslag na geslag prys wat U doen en vertel van u
magtige dade, 5van die luister, die heerlikheid van u majesteit. Ek wil
getuig van u magtige dade, 6sodat die mense oor u wonderdade sal
praat. Ek wil van u grootheid vertel. 7Sonder ophou moet hulle u groot
goedheid verkondig en oor u reddingsdade jubel. 8Genadig en
barmhartig is die Here, lankmoedig en vol liefde. 9Die Here is vir
almal goed en barmhartig oor alles wat Hy geskep het. 10Almal wat
deur U geskep is, loof U, Here, en u troue dienaars prys U! 11Hulle
vertel van u koninklike mag en getuig van u groot krag. 12Die mense
moet weet van sy krag, van sy koninklike mag en majesteit. 13U
koningskap is 'n koningskap vir alle tye, u heerskappy strek oor die
geslagte heen. 14Die Here help almal op wat geval het. Hy ondersteun
dié wat bedruk is. 15Die oë van almal is op U gerig, en U gee hulle kos
op hulle tyd. 16U maak u hand oop en skenk u guns in oorvloed aan al
wat leef. 17Die Here is regverdig in al sy handelinge, getrou in alles
wat Hy doen. 18Die Here is naby almal wat Hom aanroep, almal wat
Hom in opregtheid aanroep. 19Aan dié wat Hom dien, gee Hy wat
hulle vra, Hy hoor as hulle om hulp roep, en Hy red hulle. 20Die Here
beskerm almal wat Hom liefhet, maar al die goddeloses verdelg Hy.
21Ek sal die lof van die Here verkondig. Laat al wat leef, sy heilige
Naam vir altyd prys.

PSALMS 146

1Prys die Here! Ek wil die Here prys. 2Ek wil die Here prys so lank ek
lewe, ek wil die lof van my God besing so lank ek daar is. 3Moenie op
magtiges vertrou nie, nie op 'n mens nie; hy kan jou nie red nie. 4Sy
asem verlaat hom, hy word weer grond en sy planne is daarmee heen.
5Dit gaan goed met die mens wat sy hulp van die God van Jakob
ontvang, die mens wie se hoop gevestig is op die Here, sy God. 6Die
Here het die hemel en die aarde gemaak, die see en alles daarin. Hy
bly vir altyd getrou, 7Hy laat reg geskied aan verdruktes en gee brood
aan dié wat honger ly. Die Here bevry die gevangenes, 8die Here laat
blindes sien, Hy ondersteun dié wat bedruk is. Die Here het die
regverdiges lief. 9Hy beskerm vreemdelinge en help weeskinders en
weduwees, maar Hy versper die pad vir die goddeloses. 10Die Here
regeer vir altyd. Sion, jou God regeer van geslag tot geslag. Prys die
Here!

PSALMS 147

1Prys die Here! Dit is goed om tot lof van ons God te sing, dit is 'n
genot om die loflied te sing wat Hom toekom. 2Dit is die Here wat
Jerusalem weer opbou, wat die verstrooides van Israel bymekaarbring.
3Hy genees die gebrokenes van hart en verbind hulle wonde. 4Hy
besluit oor die getal van die sterre en gee elkeen 'n naam. 5Ons Here is
groot en magtig, sy kennis is onbegrens. 6Die Here laat die hulpeloses
weer opstaan, maar die goddeloses verneder Hy tot in die grond. 7Sing
vir die Here 'n danklied, sing tot eer van ons God met begeleiding van
die lier. 8Hy oordek die hemel met wolke, Hy voorsien reën vir die
aarde en laat gras op die bergland uitspruit. 9Hy gee aan die diere
hulle weiding en versorg die jong kraaie wat om kos skreeu. 10Die
Here het niks aan die krag van 'n perd of die liggaamskrag van 'n
soldaat nie, 11maar Hy stel prys op dié wat Hom dien, dié wat hulle
hoop vestig op sy trou. 12Loof die Here, Jerusalem, prys jou God, Sion!
13Hy het die sluitbalke van jou poorte sterk gemaak, jou inwoners
geseën, 14Hy het in jou grondgebied vrede gegee, jou met die beste
graan gevoed. 15As Hy die aarde 'n bevel gee, word dit vinnig
uitgevoer. 16Hy gee sneeu so wit soos wol, Hy strooi ryp uit soos as,
17Hy laat dit haelstene reën. Wie is bestand teen die koue wat Hy
stuur? 18Maar op sy bevel smelt alles weer; as Hy die warm wind laat
waai, dan loop die waters. 19Hy maak sy woord aan Jakob bekend, sy
voorskrifte en bepalings aan Israel. 20Dit het Hy vir geeneen van die
ander nasies gedoen nie; hulle ken sy bepalings nie. Prys die Here!

PSALMS 148

1Prys die Here! Prys die Here vanuit die hemele, prys Hom in die hoë
hemel! 2Prys Hom, alle engele, prys Hom, alle hemelwesens! 3Prys
Hom, son en maan, prys Hom, alle sterre! 4Prys Hom, hoogste hemele,
en waters in die hoë hemelruim! 5Laat hulle die Naam van die Here
prys, want Hy het beveel en hulle is geskep; 6Hy het hulle vir altyd
hulle vaste plek gegee, vir hulle 'n orde neergelê waarbuite hulle nie
kan beweeg nie. 7Prys die Here van die aarde af, seediere en al die
oseane, 8weerlig en hael, sneeu en miswolke, stormwind wat sy opdrag
gehoorsaam, 9berge, al die heuwels, vrugtebome, al die seders, 10wilde
diere, al die vee, al wat kruip of vlieg, 11konings van die aarde, alle
volke, vorste, alle regeerders van die aarde, 12jong manne en meisies,
grysaards saam met seuns! 13Laat hulle die Naam van die Here prys,
want sý Naam alleen is hoog verhewe, sy majesteit strek oor die aarde
en oor die hemel. 14Hy het aan sy volk mag gegee. Dit is die roem van
al sy troue dienaars, die Israeliete, die volk naby wie Hy is. Prys die
Here!

PSALMS 149

1Prys die Here! Sing 'n nuwe lied tot eer van die Here, sing tot sy lof in
die vergadering van sy troue dienaars. 2Laat Israel hom verheug in sy
Maker, laat die volk van Sion jubel oor die Here hulle koning. 3Laat
hulle sy Naam prys met koordanse, laat hulle speel tot sy eer op
tamboeryn en lier. 4Die Here is goed vir sy volk, Hy kroon die
hulpeloses met oorwinning. 5Sy troue dienaars juig oor sy mag, jubel
selfs as hulle op hulle beddens gaan lê. 6Die roem van God klink uit
hulle mond, en in hulle hand is die swaard, alkante geslyp, 7waarmee
hulle die nasies sal verslaan en die volke sal straf. 8Hulle sal die
konings van daardie nasies met kettings vasbind, hulle aansienlikes
met ysterboeie, 9en die vonnis aan hulle voltrek soos dit vasgestel is.
Dit sal die triomf wees van al die troue dienaars van God Prys die
Here!

PSALMS 150

1Prys die Here! Prys God in sy heiligdom, prys Hom hier onder sy
magtige hemelgewelf! 2Prys Hom oor sy kragtige dade, prys Hom in sy
magtige grootheid! 3Prys Hom met die ramshoring, prys Hom met
harp en lier! 4Prys Hom met tamboeryn en koordanse, prys Hom met
snaarinstrumente en fluite! 5Prys Hom met simbale, prys hom met
galmende simbale! 6Laat alles wat asem haal, die Here prys! Prys die
Here!

SPREUKE

SPREUKE 1

1Spreuke van Salomo seun van Dawid, koning van Israel. 2Dié spreuke
is bedoel om mense wysheid te leer en hulle te onderrig sodat hulle
sal weet wanneer iemand verstandig praat. 3So sal hulle 'n behoorlike
opvoeding ontvang en 'n sin vir regverdigheid, reg en billikheid. 4Wie
nog nie kennis het nie, sal verstandig word, jongmense sal leer om
met kennis en oorleg op te tree. 5Selfs wyse mense kan na die spreuke
luister en so tot dieper insig kom. Wie reeds die nodige kennis het,
kan die kuns aanleer 6om spreuke en sinspelings, woorde en raaisels
van wyse mense te begryp. 7Kennis begin met die dien van die Here;
dit is net dwase wat wysheid en opvoeding gering ag. 8My seun, jy
moet luister na die onderrig wat jou vader jou gee; moenie wat jou
moeder jou leer, verontagsaam nie: 9dit sal jou lewe versier soos 'n
krans jou kop en 'n kettinkie jou hals. 10As sondaars jou wil verlei, my
seun, moenie toegee nie. 11Hulle sal vir jou sê: Kom ons gaan lê
iemand voor en vermoor hom, ons oorval sommer iemand, al het hy
ons niks gedoen nie; 12kom ons laat mense verdwyn soos die dood dit
doen, ons maak gesonde mense dood! 13Ons vat al wat waardevol is en
ons maak huise vol met wat ons roof. 14Jy kan deel in die buit, dit sal
ons almal s'n wees. 15Moenie met hulle saamgaan nie, my seun, bly
van hulle pad af; 16hulle is daarop uit om kwaad te doen, hulle wil
gaan moord pleeg. 17'n Voël wat 'n net sien wat vir hom gespan is,
vlieg nie daarin vas nie, 18maar hierdie mense span vir hulleself 'n net,
hulle gaan hulle ondergang met oop oë tegemoet. 19So gaan dit met
elkeen wat vat wat hom nie toekom nie: rowery kos hom sy lewe.
20Wysheid is 'n vrou wat langs die straat staan en roep, sy laat haar
stem hoor op die stadspleine, 21sy roep bo die rumoer uit, by die
ingange van die stadspoorte sê sy wat sy te sê het: 22Julle onkundiges,
hoe lank gaan julle nog vashou aan julle onkunde, gaan die
grootpraters hulle pratery geniet en die swape 'n afkeer hê van kennis?
23As julle luister na my teregwysing, gee ek julle my wysheid in
oorvloed en leer ek julle my woorde begryp. 24Ek het geroep en julle
wou nie luister nie, ek het my hand uitgesteek en julle het dit nie
gegryp nie. 25Julle het my raad alles in die wind geslaan, julle wou
julle nie laat teregwys nie. 26Daarom sal ek lag as die ongeluk julle
tref, ek sal met julle spot wanneer die angs julle oorval, 27wanneer
daar nood en kwelling oor julle kom. Die angs sal soos 'n storm oor
julle kom, die ongeluk sal julle tref soos 'n orkaan. 28Dán sal julle my
roep en ek sal nie antwoord nie, julle sal my soek en my nie kry nie.
29Julle het 'n afkeer van kennis gehad, julle het geweier om die Here
te dien, 30julle het my raad verontagsaam en elke teregwysing van my
geminag. 31Julle sal die vrugte van julle optrede pluk, julle sal van

julle eie planne walg. 32Die onkundiges se dwaling kos hulle die dood,
die dwase word vernietig deur hulle selfversekerdheid, 33maar wie na
my luister, sal veilig wees en hoef geen ramp te vrees nie.

SPREUKE 2

1My seun, neem aan wat ek jou sê, maak wat ek jou voorskryf jou eie,
2hou jou ore oop vir die wysheid, span jou in om te verstaan. 3Roep
insig by, vra na gesonde begrip. 4Soek dit soos jy silwer sou soek,
spoor dit op soos 'n verborge skat. 5Dan sal jy weet hoe om die Here te
dien, sal jy ontdek wat dit is om God te ken. 6Dit is die Here wat die
wysheid gee, uit sy mond kom die kennis en die insig. 7Hy laat eerlike
mense sukses behaal en Hy beskerm dié wat onberispelik lewe. 8Hy
sien toe dat reg geskied, Hy hou wag oor die pad van sy troue
dienaars. 9As jy aanneem wat ek jou sê, sal jy insig kry in wat
regverdig en reg en billik is en sal jy op die goeie pad bly. 10Die
wysheid sal sy plek in jou lewe inneem, kennis sal vir jou iets
aangenaams word, 11oordeelkundigheid sal oor jou wag hou en
verstandigheid sal jou bewaak. 12Dit sal jou weghou van die verkeerde
pad af en van mense af wat verkeerde dinge verkondig, 13van dié af
wat die regte paaie verlaat om op donker paaie te loop. 14Hulle
verheug hulle daarin om te doen wat sleg is en juig die wandade van
die slegte mens toe; 15hulle paaie is krom en hulle koers is verkeerd.
16Die wysheid sal jou weghou van die slegte vrou af, die vrou met die
verleidelike praatjies, 17wat haar eie man verlaat en die verbond van
haar God vergeet het. 18Haar huis lei 'n mens na die dood toe, haar
spore bring jou by die dooies uit. 19Mense wat na haar toe gaan, kom
nie een terug nie; hulle kom nie weer op die paaie van die lewe nie.
20Loop jy liewer die pad van die goeie mense, bly op die paaie van die
regverdiges, 21want die opregtes sal die land bly bewoon, dié wat
onberispelik leef, sal ongehinderd gelaat word, 22maar slegte mense sal
weggevee word uit die land, bedrieërs sal uitgeroei word.

SPREUKE 3

1My seun, wat ek jou leer moet jy nie vergeet nie, hou vas aan wat ek
jou voorskryf, 2want dit sal vir jou 'n lang lewe verseker, dit sal maak
dat jy 'n vol lewe het. 3Moenie dat liefde en trou by jou ontbreek nie;
leef daarmee saam, maak dit 'n deel van jou lewe. 4So sal jy guns
verwerf en byval vind by God en mens. 5Vertrou volkome op die Here
en moenie op jou eie insigte staat maak nie. 6Ken Hom in alles wat jy
doen en Hy sal jou die regte pad laat loop. 7Moenie dink jy het die
wysheid in pag nie, dien die Here en vermy wat sleg is: 8dit is die
geneesmiddel vir jou, die verkwikking vir jou liggaam. 9Vereer die
Here met offerandes uit al wat jy besit en met die beste uit jou oes,
10dan sal jou skure oorvol wees en jou parskuipe oorloop van die wyn.
11My seun, aanvaar die straf wat van die Here kom en moet jou nie
teen sy teregwysing verset nie, 12want die Here straf die mens wat Hy
liefhet net soos 'n vader doen met sy seun. 13Dit gaan goed met die
mens wat wysheid gevind het, wat insig as sy deel ontvang het, 14want
dit bring meer winste in as silwer en lewer 'n groter opbrengs as goud.
15Dit het meer waarde as edelstene; wat jy ook al as kosbaar beskou,
niks kan daarmee vergelyk word nie. 16Die wysheid gee met die een
hand 'n lang lewe en met die ander rykdom en eer. 17Die wysheid
bring 'n ryk en 'n vol lewe. 18Dit is 'n bron van lewe vir wie dit
aangryp, dit gaan goed met dié wat daaraan vashou. 19Die Here het die
fondament van die aarde met wysheid gelê en die hemel gebou met
insig. 20Deur sy kennis is die groot waters van mekaar geskei en drup
die wolke van vog. 21My seun, behou die takt en oorleg; moet dit nie
uit die oog verloor nie, 22dit sal vir jou 'n mooi lewe verseker en soos
'n pragtige halssnoer vir jou wees; 23jy sal jou pad veilig loop en jou
voet nie stamp nie; 24jy sal nie bang hoef te wees as jy gaan slaap nie;
as jy gaan lê, sal jy rustig slaap. 25Moenie bang wees dat 'n ramp jou
skielik sal oorval, dat die storm wat vir slegte mense bedoel is, jou sal
tref nie, 26want die Here sal jou beskerm, Hy sal sorg dat jy nie in 'n
strik beland nie. 27Moenie 'n weldaad weerhou van iemand aan wie dit
toekom, terwyl dit in jou mag is om dit te bewys nie. 28Moenie vir
iemand sê: Gaan eers terug en kom môre weer, dan help ek jou, as jy
nou reeds kan help nie. 29Moenie kwaad teen iemand beplan terwyl hy
vol vertroue by jou woon nie. 30Moenie 'n man sommer aankla as hy
jou nie kwaad aangedoen het nie. 31Moenie 'n man wat sy mag
misbruik, beny nie en moenie self soos hy maak nie, 32want die Here
het 'n afkeer van 'n slegte mens, maar neem mense wat reg lewe, in sy
vertroue. 33Die vloek van die Here rus op die huis van die goddelose,
maar Hy seën die woning van dié wat aan Hom getrou is. 34Met
hooghartige spotters dryf Hy die spot, maar Hy is goed vir dié wat

beskeie is. 35Wyse mense verkry eer, maar dwase kom al hoe meer in
die skande.

SPREUKE 4

1Kinders, neem die opvoeding wat 'n vader julle gee, ter harte; slaan
daarop ag, sodat julle kan leer wat insig is, 2want wat ek julle leer, is
goed; moenie die onderrig wat ek gee, versmaai nie. 3Ek was ook
eenkeer 'n kind, my moeder se oogappel, haar enigste. 4My vader het
my toe ook geleer en vir my gesê: Wat ek jou sê, moet jy vashou, my
voorskrifte moet jy uitvoer, sodat jy werklik kan lewe. 5Sorg dat jy
wysheid bekom, en insig! Moenie my woorde vergeet en daarvan
afwyk nie; 6maak die wysheid jou metgesel, dit sal jou beskerm; as jy
dit liefhet, sal dit jou veilig bewaar. 7Die wysheid kom eerste. Sorg dat
jy wysheid bekom, gee alles wat jy het, om insig te kry! 8Slaan dit
hoog aan, dan sal dit aan jou aansien gee. Dit sal jou 'n man van
betekenis maak as jy dit vasgryp. 9Dit sal jou lewe versier, dit sal vir
jou 'n sierlike kroon wees. 10Luister, my seun, en aanvaar wat ek jou
sê; dit sal jou lewensjare baie maak. 11Ek sal jou leer wat die pad van
die wysheid is en jou die regte koers laat loop. 12As jy loop, sal daar
niks in jou pad wees nie, en as jy hardloop, sal jy nie struikel nie.
13Hou vas aan wat ek jou leer, moet dit nie laat los nie; bly daarby,
want dit is jou lewe. 14Moenie agter die goddeloses aanloop nie, vermy
die pad van slegte mense. 15Los dit, moenie daarop loop nie, draai
weg, vermy die slegte mense; 16hulle kan nie slaap as hulle nie kwaad
gedoen het nie; hulle lê wakker as hulle nie iemand se ondergang
bewerk het nie. 17Misdaad is hulle kos, geweld hulle drank. 18Die pad
van die regverdiges is soos helder oggendlig wat groei en sterker word
tot dit heeltemal dag is; 19die pad van die goddeloses is soos die
donker: hulle weet nie waaroor hulle sal struikel nie. 20My seun, hoor
wat ek vir jou sê, luister goed na my woorde! 21Moet dit nie vergeet
nie, hou dit altyd in gedagte, 22want dit beteken lewe vir dié wat
daarna luister, 'n volle lewe vir hom wat dit besit. 23Wees veral
versigtig met wat in jou hart omgaan, want dit bepaal jou hele lewe.
24Weerhou jou van leuens, moenie mense mislei nie. 25Hou jou oë op
die pad vorentoe, kyk reg voor jou uit. 26Baken jou koers af, dan sal jy
seker wees van elke tree. 27Moenie links of regs wegdraai nie, weerhou
jou van die verkeerde koers.

SPREUKE 5

1My seun, slaan ag op die wysheid wat ek jou leer, luister na my goeie
raad. 2Dan sal jy self ook met oorleg kan optree en met die nodige
kennis praat. 3Die slegte vrou se lippe drup van die heuning, haar tong
is gladder as olie, 4maar agterna is alles so bitter soos wildeals; sy is so
gevaarlik soos die skerpste swaard. 5Haar pad is dié van die dood, elke
stap saam met haar bring die ondergang nader. 6Sy hou jou weg van
die pad van die lewe af, sy laat jou dwaal, en jy weet dit nie. 7Luister
na my, my seun, bly by wat ek jou sê: 8Bly weg van haar af, moenie
naby haar huis se deur kom nie 9dat jy nie jou mooiste jare verspil nie,
jou beste jare aan 'n hartelose mens gee nie, 10dat vreemdes hulle nie
vol eet aan die vrug van jou arbeid nie, dat dit waarvoor jy gewerk
het, nie in die huis van 'n ander beland nie. 11Jy sal lê en kreun as jou
einde nader, met die vleis aan jou liggaam weggevreet, 12en jy sal sê:
Ek het my opvoeding versmaai, ek het my nie gesteur aan die onderrig
nie. 13As ek maar geluister het na my leermeesters en my ore
oopgemaak het toe hulle my geleer het! 14Hier sit ek nou in die
grootste ellende voor die oë van almal. 15Jy het tog self 'n vrou, jy het
tog self 'n put met water: drink die strome uit jou eie fontein. 16Moet
jou fonteine dan ook die wêreld vol loop, jou strome water oral heen
vloei? 17Hulle is tog net joune, en jy sal hulle nie met 'n ander wil deel
nie. 18Sing die lof van jou eie fontein, verheug jou oor jou eie vrou,
19so vol liefde, so mooi soos 'n takbok, soos 'n ribbok. Geniet voluit
van haar liefkosings, laat dit jou deurentyd bedwelm. 20Waarom sou jy
jou laat bedwelm deur 'n slegte vrou, my seun, waarom sou jy in die
arms van 'n ander vrou gaan lê? 21'n Mens se lewe lê oop voor die
Here, elke tree wat jy gee, sien Hy. 22Die oortreding van die goddelose
agterhaal hom, hy draai hom vas in sy sonde. 23Hy sterf deur sy gebrek
aan selfbeheersing, sy dwaasheid het hom op die verkeerde pad
gebring.

SPREUKE 6

1As jy vir iemand borg gestaan het, my seun, as jy jou verbind het vir
'n ander, 2verstrik geraak het deur wat jy gesê het en vasgevang is
deur jou eie woorde, 3doen dan dít, my seun, en red jouself só as jy in
'n ander se mag beland het: gaan soebat hom, gaan pleit by hom;
4moenie gaan slaap nie, bly wakker, 5red jou uit sy mag soos 'n
wildsbok uit 'n strik, soos 'n voëltjie uit die net van 'n voëlvanger.
6Gaan kyk na die mier, luiaard, kyk hoe hy werk, en leer by hom. 7Hy
het nie 'n leier nie, nie 'n opsigter of 'n regeerder nie, 8tog maak hy sy
kosvoorraad reg in die somer, versamel hy sy voedsel in die oestyd.
9Hoe lank gaan jy nog lê, luiaard, wanneer gaan jy opstaan? 10Nog 'n
bietjie slaap, nog 'n bietjie sluimer, nog 'n bietjie handevou en bly lê,
11en daar oorval die armoede jou soos 'n rower, daar oorrompel die
gebrek jou soos 'n inbreker. 12Dit is 'n nikswerd mens, 'n mens vol
onreg, wat altyd reg is om te lieg, 13om te bedrieg deur met die oog te
knik, met die voet te beduie, met die vingers tekens te gee, 14wat altyd
met 'n skelmstreek kom en voortdurend op kwaad uit is. Hy maak
moeilikheid waar hy gaan. 15So 'n mens se ondergang kom skielik; hy
stort ineen, en daar is nie herstel nie. 16Die Here haat ses dinge, nee,
daar is sewe waarvan Hy 'n afsku het: 17oë wat straal van hoogmoed, 'n
tong wat lieg, hande wat met bloed bevlek is, 18gedagtes wat met
komplotte besig is, voete wat net een koers ken, dié van die kwaad,
19'n getuie wat lieg en iemand wat rusie stook tussen broers. 20My
seun, hou vas aan wat jou vader jou voorskryf; wat jou moeder jou
leer, moet jy nie in die wind slaan nie. 21Dit moet jou altyd bybly,
daarmee moet jy saamleef; 22dit sal vir jou leiding gee in wat jy doen,
dit sal jou beskerm as jy slaap en jou lei sodra jy wakker word. 23Wat
ek jou voorskryf, is 'n lamp, my onderrig is 'n lig; wie hom laat
teregwys, is op die pad na die lewe toe. 24My onderrig sal jou beskerm
teen die slegte vrou van 'n ander wat jou met haar gladde tong wil
verlei. 25Moenie dat haar skoonheid jou begeerte wek nie, moenie dat
sy jou vang met haar oë nie. 26Jy kan 'n prostituut kry vir 'n stuk
brood, maar owerspel kan jou lewe kos. 27Kan jy kole vuur in die vou
van jou klere inhark sonder dat jou klere aan die brand raak? 28Kan jy
op brandende kole loop sonder dat jy jou voete verbrand? 29Net so min
kan jy by 'n ander man se vrou slaap sonder om gestraf te word, jy sal
nie vry kom as jy met haar lol nie. 30'n Dief word verag as hy steel, ook
al steel hy om sy honger te stil, 31en as hy uitgevind word, moet hy
sewevoudig teruggee, selfs al kos dit hom alles wat hy besit. 32Maar 'n
man wat owerspel pleeg, moet van sy verstand af wees, iemand wat
dit doen, verwoes sy lewe. 33Hy sal slae op die lyf loop en verneder
word, sy skande sal nooit uitgewis word nie. 34Die woede van die vrou

se man is 'n gloeiende vuur, sy wraak ken nie perke nie; 35hy laat hom
nie afkoop nie, geen betaling is vir hom genoeg nie.

SPREUKE 7

1Maak wat ek vir jou sê jou eie, my seun, hou by wat ek jou voorskryf,
2maak wat ek jou voorskryf jou eie, dat jy kan lewe, maak wat ek jou
leer jou eie, so eie soos die appel van jou oog. 3Sorg dat jy dit altyd
onthou, maak dit 'n deel van jou lewe. 4Sê vir die wysheid: Jy is my
suster, maak die insig familie van jou. 5Dit sal jou weghou van die
slegte vrou af, die vrou met die verleidelike praatjies. 6Ek kyk uit by
my huis, by die tralievenster uit 7en ek sien mense wat nog baie moet
leer; ek merk onder hulle veral een onverstandige jongman 8wat oor
die straathoek stap en die pad na 'n vrou se huis toe kies. 9Dit is
skemeraand, die nag se donker slaan toe. 10Daar kom die vrou hom
tegemoet; sy dra die klere van 'n prostituut, sy is 'n vrou met listige
planne. 11Sy is luidrugtig en uitdagend, haar huis is te nou vir haar;
12sy maak haar ronde in die strate, op die stadspleine, sy staan op loer
by elke hoek. 13Sy gryp die jongman en soen hom, onbeskaamd sê sy
vir hom: 14Ek moes maaltydoffers bring en ek het vandag juis my
geloftes betaal. 15Daarom het ek jou kom soek, ek was op die uitkyk na
jou en nou het ek jou gekry. 16Ek het 'n deken oor my bed gegooi, 'n
deken van bont Egiptiese linne; 17ek het my bed besprinkel met mirre,
aalwyn en kaneel. 18Kom ons drink van die liefde tot die môre toe, ons
gee ons oor aan die liefdeslus. 19My man is nie tuis nie, hy is op 'n lang
reis; 20hy is weg met 'n vol beurs en kom eers met volmaan terug. 21So
laat sy die jongman swig vir haar listigheid, so verlei sy hom met haar
gladde tong. 22Hy loop sonder weerstand agter haar aan soos 'n bees
op pad slagpale toe. Soos 'n dwaas word hy in die strik gevang 23en
netnou kloof 'n pyl sy lewer. Soos 'n voël wat reg in 'n net in vlieg, so
is hy daarmee heen voor hy dit weet. 24Luister na my, my seun, slaan
ag op wat ek sê. 25Moet jou nie met so 'n vrou ophou nie, moenie haar
pad loop nie. 26Sy het die val van baie op haar kerfstok, sy het al sterk
manne laat ondergaan. 27In haar huis is jy op pad na die doderyk toe,
by haar is jy op pad na jou dood toe.

SPREUKE 8

1Dit is Wysheid self wat roep, dit is Insig wat haar stem laat hoor. 2Op
die hoogtes langs die pad, by die kruispaaie, gaan sy staan, 3langs die
stadspoorte, by die ingange, skree sy dit uit: 4Ek roep na julle, mense,
ek roep na alle mense: 5Dié wat ervaring kortkom, kan verstandig
word, dié wat dwaas optree, kan insig kry. 6Luister, want wat ek sê, is
die moeite werd, elke woord van my is opreg. 7Ek praat net die
waarheid, ek het 'n afsku van wat verkeerd is. 8Elke woord uit my
mond kan die toets deurstaan, nie een het 'n verkeerde of vals
bedoeling nie. 9Mense wat insig het, weet dat ek reguit praat, wie die
kennis het, weet wat ek sê, is reg. 10Aanvaar wat ek julle leer, dit is
meer werd as silwer; kennis is meer werd as die fynste goud. 11Ek,
Wysheid, is kosbaarder as edelstene; wat jy ook al as baie werd
beskou, teen my weeg dit nie op nie. 12Ek, Wysheid, het die verstand,
ek het die kennis en die skranderheid. 13Om die Here te dien, is om te
haat wat verkeerd is. Daarom haat ek hoogmoed en hovaardigheid, 'n
verkeerde lewe en slinkse woorde. 14Wie my het, het raad en behaal
sukses, ek verleen insig, ek is die een wat die mag gee. 15Met my hulp
regeer konings goed en laat maghebbers reg geskied; 16met my hulp
heers die mense wat mag het, die leiers, elkeen wat reg regeer. 17Ek
het dié lief wat my liefhet; dié wat my soek, vind my. 18Wie my het,
het rykdom en eer, het duursame en blywende besittings. 19Wat ek vir
jou lewer, is beter as goud, selfs fyn goud; wat ek inbring, is meer
werd as die suiwerste silwer. 20Waar ek gaan, is daar geregtigheid, my
pad is dié van die reg. 21Ek maak dié wat my liefhet, ryk, ek maak
hulle skure vol. 22Die Here het my geskep, Hy het met my begin; ek is
die eerste wat Hy gemaak het, lank, lank gelede. 23Ek is lankal daar,
van die begin af, voor die aarde daar was. 24Ek het gekom toe die
groot waters nog nie daar was nie, toe daar nog nie fonteine vol water
was nie. 25Voor die berge hulle plek gekry het, voor die rante het ek al
gekom, 26voor die Here die aarde met sy vlaktes gemaak het, voor Hy
selfs die eerste grond gemaak het. 27Ek was daar toe Hy die
hemelgewelf opgerig het, toe Hy die horison oor die see afgemerk het,
28toe Hy die wolke daarbo gesit het, die fonteine onder die diep water
laat uitborrel het. 29Ek was daar toe Hy vir die see sy grens vasgestel
het, die waters aan sy wil onderwerp het, toe Hy die fondamente van
die aarde afgesteek het. 30Ek het my kennis by Hom gekry, ek was elke
dag sy vreugde; die hele tyd het ek dit by Hom geniet. 31Ek het my
verlustig in die wêreld wat Hy gemaak het, die mense was vir my 'n
vreugde. 32Daarom, kinders, luister na my, dit sal goed gaan met dié
wat op my pad bly. 33Luister na wat ek julle leer, moet dit nie
verontagsaam nie, dan sal julle ook wysheid hê. 34Dit sal goed gaan

met die mens wat na my luister, die mens wat elke dag na my huis toe
kom en op my drumpel staan en wag. 35Wie my vind, vind die lewe
self en geniet die guns van die Here. 36Maar wie my nie wil vind nie,
doen homself skade aan; wie my haat, hou van die dood.

SPREUKE 9

1Wysheid het vir haar 'n huis gebou met sewe klippilare. 2Sy het geslag
en wyn reggesit, sy het haar tafel gedek 3en haar bediendes na die stad
toe gestuur om van die hoogste plek af te roep: 4Kom hiernatoe, almal
wat nog moet leer! En vir dié wat kennis kortkom, het sy gesê: 5Kom
eet by my, kom drink van die wyn wat ek reggesit het! 6Neem afskeid
van die onkunde, dat julle kan lewe, kom op die pad van die insig!
7Wie iemand so opvoed dat hy 'n ligsinnige mens word, moet die
verwyt daarvoor dra; wie iemand so leer dat hy 'n goddelose word,
doen dit tot sy eie skande. 8Moenie 'n ligsinnige mens probeer opvoed
nie, hy sal jou daarvoor haat. Voed 'n wyse op, en hy sal lief wees vir
jou. 9Gee jou aandag aan 'n wyse mens, en hy kry meer wysheid, leer
'n regverdige, en sy kennis vermeerder. 10Wysheid begin met die dien
van die Here; wie die Heilige ken, het werklik insig. 11As jy wysheid
het, sal jy lank lewe, jou lewensjare sal vermeerder word. 12As jy
wysheid het, het jy self die voordeel daarvan; as jy 'n ligsinnige mens
is, dra jy alleen die las. 13Dwaasheid is soos 'n vrou wat luidrugtig bly
klets, stadig van begrip en sonder kennis van sake. 14Sy sit by haar
voordeur, haar stoel staan op die hoogste plek in die stad, 15en sy roep
na dié wat verbykom, elkeen besig om sy gang te gaan: 16Draai af
hiernatoe, almal wat nog onervare is! Sy sê vir dié wat kennis
kortkom: 17Gesteelde water is soet, kos wat stilletjies geëet word, is
lekker! 18Dié wat na haar luister, besef nie dat die dood self daar wag
nie, dat dié wat hulle deur haar laat nooi het, klaar diep in die
doderyk is nie.

SPREUKE 10

1Spreuke van Salomo. 'n Wyse seun maak sy vader en moeder bly; 'n
dwase seun maak hulle hartseer. 2Goed wat deur onreg bekom is,
bring geen voordeel nie; om te lewe volgens die wil van God, red 'n
mens van die dood. 3Die Here laat die mens wat reg doen, nie honger
ly nie, die Here laat die begeerte van dié wat verkeerd doen, nie
bevredig word nie. 4'n Mens wat nie sy hande uit sy mou steek nie,
word arm; dit is vlyt wat ryk maak. 5Die verstandige mens samel sy
oes in as dit ryp is; 'n mens wat die oestyd deur slaap, verdien
veragting. 6Die regverdige word geseën. Daar steek geweld agter die
mooi woorde van die goddeloses. 7Die nagedagtenis van dié wat reg
doen, leef voort; die naam van dié wat verkeerd doen, word gou
vergeet. 8Die mens met verstand aanvaar bevele. Wie aanhou onsin
praat, kom tot 'n val. 9Wie opreg leef, leef sonder vrees; wie krom
paaie loop, word uitgevind. 10Wie sy oë sluit vir die waarheid,
veroorsaak smart; en wie aanhou onsin praat, kom self tot 'n val. 11Die
woorde van die regverdige bring lewe en geluk; agter die mooi
woorde van die goddeloses steek daar geweld. 12Haat verwek twis;
liefde bedek alles wat aanstoot gee. 13Daar is wysheid in die woorde
van een wat insig het; slae is vir dié wat nie hulle verstand gebruik
nie. 14Wyse mense loop nie te koop met hulle kennis nie; as 'n dwaas
sy mond oopmaak, is sy ondergang naby. 15Die rykdom is die ryke se
veilige vesting; die armoede is die arme se ondergang. 16Die regverdige
ontvang die lewe as beloning; die goddelose oes net straf. 17Wie hom
laat leer, ken die pad na die lewe; wie teregwysing verwerp, dwaal
van dié pad af. 18Agter die woorde van 'n huigelaar sit daar haat; wie
skinderstories versprei, is 'n dwaas. 19Met baie praat bly die sonde nie
uit nie; wie sy woorde tel, is verstandig. 20Die woorde van die
regverdige is die fynste silwer werd; die gedagtes van die goddelose is
min werd. 21Met wat die regverdige sê, sorg hy vir baie; 'n dwaas
gebruik nie sy verstand nie en bring die dood oor homself. 22Dit is die
seën van die Here wat rykdom bring; jou geswoeg laat dit nie meer
word nie. 23Die dwaas geniet dit om hom skandalig te gedra, maar die
mens met insig geniet die wysheid. 24Wat die goddelose vrees, kom
hom oor; wat die regverdige begeer, gee God hom. 25As die stormwind
kom, is die goddelose daarmee heen, maar die regverdige bly altyd
staan. 26Soos asyn teen die tande, soos rook in die oë, so is 'n lui mens
vir iemand wat hom 'n opdrag gee. 27Wie die Here dien, lewe lank; wie
sonder Hom lewe, se lewensjare is min. 28Vir die regverdiges lê daar
vreugde voor; die goddeloses het geen toekoms nie. 29Om te leef soos
die Here dit wil, is die krag van die opregte; vir dié wat onreg doen,
wag daar ondergang. 30Die regverdige wankel nooit, die goddeloses sal

nie die land bly bewoon nie. 31Daar kom wysheid uit die mond van die
regverdige, 'n tong wat kwaad stig, sal uitgesny word. 32Die regverdige
weet om die gepaste ding te sê; die goddeloses stig kwaad met wat
hulle sê.

SPREUKE 11

1Die Here het 'n afsku van 'n skaal wat nie reg weeg nie; net die regte
gewig dra sy goedkeuring weg. 2Selfverheffing bring vernedering; wie
nederig is, het wysheid. 3Die opregtheid van eerlike mense bepaal
hulle koers; die valsheid van onbetroubares bring hulle ondergang.
4Rykdom baat nie wanneer die Here straf nie; om te lewe volgens sy
wil, red van die dood. 5Die gehoorsaamheid van die opregte maak sy
pad gelyk; wie verkeerd doen, kom daardeur tot 'n val. 6Die
betroubaarheid van eerlike mense red hulle; onbetroubare mense
word deur hulle hebsug gevang. 7Wanneer 'n slegte mens sterf,
verdwyn alle hoop, selfs die verwagting wat op mag gebou is. 8Die
regverdige word uit sy nood bevry, en dié nood tref die goddelose. 9'n
Godlose mens laat 'n ander te gronde gaan met wat hy sê; mense wat
aan God gehoorsaam is, word deur hulle kennis gered. 10'n Stad juig
oor die voorspoed van regverdiges en jubel wanneer die goddeloses te
gronde gaan. 11'n Stad kry 'n goeie naam wanneer opregte mense dit
prys, maar dit word afgebreek deur wat goddelose mense daarvan sê.
12'n Onverstandige mens praat met minagting van 'n ander; 'n
verstandige mens swyg. 13Iemand wat loop en skinder, lap geheime
uit; 'n betroubare mens bewaar 'n geheim. 14Sonder oorwoë leiding val
'n volk; die redding lê in baie raadgewers. 15Dit gaan sleg met hom wat
vir iemand borg staan; die man wat weier om borg te staan, is veilig.
16'n Deugsame vrou is gesteld op haar goeie naam; mense wat niks
ontsien nie, is gesteld op rykdom. 17'n Mens wat iets vir 'n ander oor
het, baat self daarby; 'n hartelose mens word deur sy eie toedoen
verstoot. 18Die wins wat 'n slegte mens maak, hou nie; wie volhou om
reg te doen, kry blywende beloning. 19Die lewe lê voor vir wie by die
reg bly, die dood wag vir wie aanhou kwaad doen. 20Die Here verafsku
mense wat nie opreg is nie; Hy hou van mense wat onberispelik lewe.
21Dit staan vas: 'n slegte mens sal nie loskom nie, maar selfs die
nageslag van die regverdiges sal vrygespreek word. 22Die skoonheid
van 'n vrou sonder oordeel is soos 'n goue ring aan 'n vark se snoet.
23Die regverdiges begeer die goeie; vir die goddeloses wag daar net
straf. 24Daar is mense wat vrylik uitdeel en tog steeds meer het, daar is
ander wat suinig is en tog arm word. 25Wie 'n ander voorspoed gun, sal
self oorvloed hê. Wie die dors van ander les, sal self genoeg kry as hy
dors is. 26Mense vervloek iemand wat weier om koring te verkoop en
hulle seën iemand wat gewillig is om te verkoop. 27Wie die goeie
nastreef, kan goedkeuring verwag; wie op die kwaad uit is, kry dit.
28Wie op sy rykdom staatmaak, kom tot 'n val; wie reg doen, floreer
soos groen blare aan 'n boom. 29Wie sy huishouding verwaarloos, sal
naderhand net wind oor hê; 'n onverstandige mens word die slaaf van

dié een wat wysheid het. 30Wie die wil van die Here doen, is 'n bron
van lewe; die mens wat wysheid het, red lewens. 31Die regverdige kry
hier op aarde wat hom toekom; net so seker die goddelose en die
sondaar.

SPREUKE 12

1Wie hom laat leer, wil graag kennis ontvang; wie hom nie laat
teregwys nie, is 'n dom mens. 2Die Here hou van 'n goeie mens, maar
Hy veroordeel 'n slinkse mens. 3Niemand wat 'n verkeerde lewe lei,
hou stand nie; wie die wil van die Here doen, staan stewig. 4'n Knap
vrou gee haar man hoë aansien; een wat haar man in die skande steek,
is vir hom soos vretende kanker. 5Die mening van regverdiges kan die
toets van die reg deurstaan; die slim raad van goddeloses is
onbetroubaar. 6Goddeloses stel met wat hulle sê, dodelike hinderlae
vir ander; opregte mense red ander met wat hulle sê. 7Goddeloses val
en dit is klaar met hulle; die nageslag van die regverdiges bestaan
voort. 8'n Mens word geprys vir sy insig en uitgelag as hy nie
verstandig dink nie. 9Liewer gering geag word en tog 'n slaaf besit as
jou vernaam aanstel en nie kos hê om te eet nie. 10Die regverdige sorg
goed vir sy diere, maar die goddeloses is wreed. 11Wie sy grond
bewerk, het volop om te eet; wie hom besig hou met nuttelose dinge,
het nie verstand nie. 12Die goddelose soek sy veiligheid in verkeerde
dade; die regverdiges staan vanself vas. 13'n Slegte mens stel vir
homself 'n strik met sy opruiende woorde; wie reg doen, ontkom uit
die nood. 14'n Mens kan voorspoedig word deur altyd die regte woorde
te gebruik, of hy kan die vrug geniet van wat hy met sy hande doen.
15In die dwaas se oë is sy eie pad die regte; wie wysheid het, luister na
raad. 16'n Dwaas wys dadelik dat hy beledig voel; 'n verstandige mens
laat nie blyk dat hy gekrenk is nie. 17Wie die waarheid aan die lig
bring, lewer betroubare getuienis; 'n getuie wat lieg, maak alles vals.
18Praat sonder om te dink kan soos dolksteke wees; wyse mense bring
genesing met wat hulle sê. 19Die waarheid hou vir altyd, die leuen net
'n oomblik. 20Dié wat op kwaad uit is, doen dit omdat hulle vals is; dié
wat beraadslaag vir vrede en voorspoed, doen dit met vreugde. 21Geen
leed sal die regverdige tref nie; goddeloses beleef ramp op ramp. 22Die
Here het 'n afsku van leuenaars; Hy hou van betroubare mense. 23'n
Verstandige mens loop nie te koop met sy kennis nie; dwase basuin
hulle dwaasheid uit. 24Hardwerkende mense kom in magsposisies; lui
mense word dwangarbeiders. 25Bekommernis druk 'n mens neer; 'n
vriendelike woord vrolik hom op. 26Die regverdige laat sy pad vir hom
wys deur 'n vriend; die goddeloses verdwaal op die pad wat hulle self
kies. 27Die luiaard gaan vang nie eens wild om te braai nie; 'n
hardwerkende mens versamel kosbare besittings. 28Gehoorsaamheid
aan God lei tot die lewe, dit is 'n pad wat nie na die dood lei nie.

SPREUKE 13

1'n Wyse seun laat hom leer deur sy vader, 'n ligsinnige slaan nie eens
op dreigemente ag nie. 2'n Mens kan voorspoedig word deur altyd die
regte woorde te gebruik; onbetroubare mense is net uit op geweld.
3Wie sy mond in bedwang hou, behou sy lewe; wie sy mond nie kan
hou nie, gaan sy ondergang tegemoet. 4Die luiaard se honger word nie
gestil nie; hardwerkende mense het meer as genoeg om te eet. 5Die
regverdige haat leuens; die goddelose maak hom gehaat en veragtelik.
6Die opregte bly behoue deur sy gehoorsaamheid aan die Here;
ongehoorsaamheid laat die sondaar te gronde gaan. 7Party mense hou
hulle ryk maar het niks nie; party doen hulle arm voor maar besit
baie. 8Met sy rykdom moet 'n ryk man hom soms loskoop; 'n arm man
kom nie in so 'n gevaar nie. 9Die lewe van die regverdiges is vol
vreugde; die lewenslig van die goddeloses word uitgedoof.
10Selfverheffing lei altyd tot twis; dié wat goeie raad aanneem, het
wysheid. 11Rykdom wat sommerso gekom het, verminder maklik; wie
bietjie vir bietjie bymekaarmaak, word ryk. 12'n Verwagting wat nie
uitkom nie, maak 'n mens mismoedig; 'n begeerte wat vervul word,
bring nuwe lewe. 13Wie hom nie aan die woorde van die Here steur
nie, sal die gevolge dra; wie eerbied het vir sy gebooie, sal die goeie
vrugte pluk. 14Wat wyse mense jou leer, is 'n bron van lewe; dit laat
jou die strikke van die dood vermy. 15Iemand wat goeie insig het,
geniet goedgesindheid; die pad van onbetroubare mense lei tot
vernietiging. 16Alles wat 'n verstandige mens doen, word met kennis
gedoen; wie nie wysheid het nie, begaan een dwaasheid na die ander.
17'n Onbetroubare boodskapper kom in die moeilikheid; 'n gesant op
wie jy kan staatmaak, stel sake weer reg. 18Armoede en vernedering
wag vir iemand wat hom nie wil laat leer nie, wie 'n teregwysing ter
harte neem, word geëer. 19'n Begeerte wat vervul is, bring vreugde.
Dwase het 'n afkeer daarvan om kwaad te vermy. 20Wie met wyse
mense omgaan, kry self wysheid; wie hom met dwase ophou, word
self sleg. 21Teenspoed volg die sondaars op hulle pad; die regverdige
word met voorspoed vergoed. 22'n Goeie mens laat 'n erfenis na ook vir
sy kleinkinders; die besittings van die sondaar kom in die hande van
die regverdige. 23Grond wat die eerste keer geploeg is, lewer genoeg
kos vir die armes, maar waar daar nie wet en orde is nie, word die kos
van hulle af weggevat. 24Wie sy seun nie straf nie, het hom nie lief nie;
as hy hom liefhet, sal hy hom straf wanneer dit nodig is. 25Die
regverdige het meer as genoeg om te eet; goddelose mense bly honger.

SPREUKE 14

1'n Wyse vrou sorg vir haar huis; 'n vrou sonder wysheid breek alles af.
2Wie opreg lewe, dien die Here; wie krom paaie loop, het nie eerbied
vir die Here nie. 3Die verwaande woorde van die dwaas bring vir hom
straf; die woorde van wyse mense beskerm hulle. 4As daar nie osse is
nie, is die voerkrip leeg; met net een goeie os bring jy 'n groot oes in.
5'n Betroubare getuie lieg nie; 'n vals getuie vertel een leuen na die
ander. 6Al soek 'n ligsinnige mens wysheid, hy kry dit nie; 'n
verstandige mens doen maklik kennis op. 7Vermy 'n dwase mens; jy sal
nie by hom leer om verstandig te praat nie. 8Die wysheid van 'n
verstandige mens wys vir hom 'n duidelike koers aan; die dwaasheid
van 'n dwase mens maak alles vals. 9Die skuldoffer wat deur dwase
gebring word, maak hulle bespotlik; mense wat opreg lewe, geniet die
guns van God. 10Net 'n mens self ken die bitterheid van sy eie gemoed,
en ook in sy vreugde kan niemand anders voluit deel nie. 11Die
goddelose en sy nageslag sterf uit; die opregtes het 'n groot nageslag.
12Daar is 'n lewenswyse wat vir 'n mens reg kan lyk, maar die uiteinde
daarvan is die dood. 13'n Mens kan lag terwyl hy treur, die uiteinde
van vreugde kan kommer wees. 14'n Onbetroubare mens kry sy
verdiende loon; 'n goeie mens ontvang meer as sy beloning. 15Wie
ervaring kortkom, glo alles wat gesê word; 'n verstandige mens
oorweeg elke tree wat hy gee. 16Wie wysheid het, is versigtig en vermy
die kwaad; wie wysheid kortkom, is roekeloos en selfversekerd. 17Wie
kort van draad is, begaan dwaashede; 'n agterbakse mens maak hom
gehaat. 18Mense wat ervaring kortkom, sit met hulle eie dwaasheid;
verstandige mense word met kennis bekroon. 19Slegte mense moet
voor goeies buig, goddeloses moet buig wanneer 'n regverdige by sy
huis uitkom. 20'n Arm mens word selfs deur sy buurman verstoot; 'n
ryk man het baie vriende. 21Wie sy naaste verag, doen sonde; wie
medelye het met die mens in nood, met hom gaan dit goed. 22Wie
altyd op kwaad uit is, is op die verkeerde pad; wie goed doen, geniet
liefde en trou. 23Harde werk bring beloning; om net te praat, bring
gebrek. 24Wyse mense word bekroon met rykdom; die dwaasheid van
dwase mense lei na meer dwaasheid. 25'n Betroubare getuie red
lewens; die een wat leuens kwytraak, maak alles vals. 26Wie die Here
dien, het daarin 'n veilige toevlug, en ook sy kinders vind daar
skuiling. 27Wie die Here dien, vind daarin 'n bron van lewe; dit laat jou
die strikke van die dood ontkom. 28'n Koning met baie onderdane is
hoog in aansien; een met min onderdane gaan te gronde. 29'n
Geduldige mens is baie verstandig; een wat kort van draad is, stel sy
dwaasheid ten toon. 30'n Kalm gemoed hou die liggaam gesond;
hartstog vreet 'n mens op. 31Wie 'n arm mens verdruk, beledig sy

Maker; wie hom oor 'n arm mens ontferm, eer God. 32Die goddelose
kom tot 'n val deur sy boosheid; die regverdige het 'n toevlug, ook in
sy dood. 33In 'n verstandige gemoed pas die wysheid goed in; by
dwaasheid is dit nie tuis nie. 34Gehoorsaamheid aan die Here laat 'n
volk sterk staan; sonde bring skande oor 'n volk. 35'n Verstandige
amptenaar geniet die guns van die koning; een wat skande maak,
maak hom kwaad.

SPREUKE 15

1'n Sagte antwoord laat woede bedaar; 'n krenkende woord laat woede
ontvlam. 2Die woorde van wyse mense maak kennis iets begeerliks;
dwase mense sê net dwase dinge. 3Die Here sien oral; Hy hou slegte en
goeie mense dop. 4Kalmerende woorde bring lewe, skynheilige woorde
breek mense. 5'n Dwaas verag wat sy vader hom leer; wie hom laat
teregwys, is verstandig. 6In die huis van die regverdige is daar groot
rykdom; die inkomste van die goddelose is vir hom tot nadeel. 7Wyse
mense versprei kennis met wat hulle sê; dwase het verdraaide
opvattings. 8Die Here het 'n afsku van die offers van goddeloses, maar
Hy aanvaar die gebede van opregtes. 9Die Here het 'n afsku van die
lewenswyse van goddeloses; maar Hy het dié lief wat volgens sy wil
lewe. 10Wie die regte pad verlaat, sal swaar gestraf word; wie
teregwysing haat, sal sterf. 11Vir die Here is die doderyk en die
onderaardse diepte nie verborge nie, hoeveel minder die gedagtes van
mense. 12'n Ligsinnige mens hou nie daarvan dat hy tereggewys word
nie; hy word nie 'n wyse mens nie. 13Blydskap laat 'n mens se gesig
straal; smart maak 'n mens terneergedruk. 14'n Verstandige mens is op
soek na kennis; 'n dwaas voed homself met dwaasheid. 15Dit gaan altyd
sleg met 'n bedrukte mens; die blymoedige mens se hele lewe is 'n
fees. 16Liewer min hê en die Here dien as groot rykdom en
bekommernis daaroor. 17Liewer net 'n bietjie groente en liefde daarby
as 'n vetgemaakte os en haat daarby. 18'n Humeurige mens soek skoor;
'n verdraagsame mens maak rusies uit die wêreld. 19'n Luiaard se pad
is met dorings besaai; 'n opregte mens het 'n gelyk pad. 20'n Wyse seun
maak sy ouers bly, 'n dwase mens minag hulle. 21Iemand wat verstand
kortkom, vind vreugde in sy dwaasheid; 'n mens met insig leef reg.
22Waar daar nie beraadslaging is nie, slaag planne nie; dit slaag
wanneer daar baie raadgewers is. 23'n Mens vind vreugde daarin as hy
die antwoord het; wat is beter as die regte woord op die regte tyd? 24'n
Verstandige mens se pad loop boontoe, na die lewe toe; hy ontkom die
doderyk daar onder. 25Die Here breek die hoogmoedige se huis af en
beskerm die grond van die weduwee. 26Die Here het 'n afsku van bose
planne; aangename woorde is vir Hom aanneemlik. 27Wie hom verryk
ten koste van 'n ander, maak dat sy gesin verstoot word; wie
omkoopgeskenke weier, sal lewe. 28'n Regverdige mens dink voor hy
antwoord; goddelose mense sê net slegte dinge. 29Die Here is ver van
die goddeloses af, maar Hy hoor die gebed van die regverdiges.
30Stralende oë bring blydskap, goeie tyding verkwik 'n mens. 31Wie op
'n teregwysing ag slaan, sal lewe en 'n tuiste vind tussen mense wat
wysheid het. 32Wie onderrig in die wind slaan, gee nie om vir homself
nie; wie op 'n teregwysing ag slaan, kry insig. 33Om die Here te dien, is

om onderrig te word in wysheid; nederigheid kom voor eer.

SPREUKE 16

1'n Mens kan sy voornemens hê, maar die laaste woord daaroor kom
van die Here af. 2In sy eie oë is alles wat 'n mens doen, reg, maar die
Here ondersoek die gesindheid. 3Laat wat jy doen, aan die Here oor,
dan sal jou voornemens geluk. 4Die Here het alles gemaak met 'n doel,
ook die goddelose vir die dag van straf. 5Die Here het 'n afsku van 'n
verwaande mens; dit staan vas: so 'n mens sal nie ongestraf bly nie.
6Liefde en trou bring versoening waar daar verkeerd gehandel is;
kwaad word vermy deur die Here te dien. 7As die Here tevrede is met
'n mens se lewe, laat Hy selfs so 'n mens se vyande in vrede met hom
lewe. 8Liewer min hê en reg lewe as baie inkomste hê deur onreg. 9'n
Mens beplan sy pad, maar die Here bepaal hoe hy loop. 10As die
koning praat, is dit met Goddelike gesag; as hy uitspraak lewer, maak
hy nie fout nie. 11Die norme vir die regspraak kom van die Here af; Hy
bepaal die maatstawwe. 12Konings het 'n afsku van verkeerde dade,
want 'n troon word deur regverdigheid bestendig. 13Eerlike mense
geniet die koning se goedgesindheid; hy hou van mense wat die
waarheid praat. 14Die woede van die koning dra die boodskap van die
dood; 'n wyse mens bring dié woede tot bedaring. 15As die koning
vriendelik is, is jy seker van jou lewe; sy goedgesindheid is soos 'n
wolk wat lentereëns bring. 16Probeer liewer wysheid bekom as goud,
liewer insig as silwer. 17Opregte mense vermy die kwaad op hulle
lewensweg; wie nougeset lewe, hou homself in die lewe. 18Op
hoogmoed volg ondergang, op selfverheffing volg die val. 19Liewer
eenvoud saam met nederiges as om saam met hoogmoediges van roof
te lewe. 20Wie ag gee op die woorde van die Here, sal voorspoed
geniet; wie op die Here vertrou, met hom gaan dit goed. 21'n Mens wat
met wysheid bedeel is, word verstandig genoem, en as hy sy woorde
reg kies, kan hy ook ander leer. 22Insig is 'n bron van lewe vir wie dit
het; onderrig deur dwase bly dwaasheid. 23'n Wyse mens praat
verstandig en kies sy woorde so dat hy ander kan leer. 24Aangename
woorde is heuning, soet en geneeskragtig vir die mens. 25Daar is 'n
lewenswyse wat vir 'n mens reg kan lyk, maar die uiteinde daarvan is
die dood. 26'n Werker se honger laat hom werk, sy behoefte aan kos
dryf hom. 27'n Kwaadwillige mens bring net teenspoed; wat hy sê, is
soos 'n verterende vuur. 28Iemand wat die waarheid verdraai,
veroorsaak twis, iemand wat skinder, bring verwydering tussen
vriende. 29Iemand wat niks ontsien nie, mislei sy naaste en laat hom 'n
verkeerde pad loop. 30Wie met sy oog knik, wil die waarheid verdraai;
wie sy lippe saampers, is vasbeslote oor 'n boosheid. 31Ouderdom is 'n
sierlike kroon; dit word bereik deur dié wat reg lewe. 32'n Geduldige
mens het meer waarde as 'n bedrewe vegter, 'n mens met

selfbeheersing meer as iemand wat 'n stad inneem. 33Mense kan loot,
maar die Here bepaal hoe dit uitkom.

SPREUKE 17

1Liewer 'n stukkie droë brood met vrede daarby as 'n huis vol kos met
'n getwis daarby. 2'n Verstandige slaaf sal gesag kry oor 'n seun wat 'n
verleentheid is en sal 'n erfgenaam word saam met die seun se broers.
3Silwer word in 'n smeltkroes gelouter en goud in 'n oond, maar dit is
die Here wat die gesindheid toets. 4Wie op onreg uit is, luister gretig
na kwaadwillige woorde; wie van valsheid hou, hoor graag woorde
wat verderf saai. 5Wie met 'n arm mens spot, beledig sy Maker; wie
hom verheug oor die ongeluk van 'n ander, sal self nie vrykom nie.
6Kleinkinders is vir oumense 'n trots; vaders is vir hulle seuns 'n
sieraad. 7Verstandige woorde soek jy nie by 'n dwaas nie, nog minder
leuens by 'n man van aansien. 8Vir wie dit gee, het omkoopgeskenke
towerkrag; vir hom moet dit sukses verseker waar hy ook gaan. 9Wie 'n
verkeerde optrede teenoor homself verontagsaam, soek goeie
verhoudinge; wie 'n saak bly ophaal, bring verwydering tussen
vriende. 10'n Enkele dreigement maak meer indruk op 'n verstandige
mens as honderd houe op 'n dwaas. 11'n Slegte mens is net op kwaad
uit, maar iemand sal gestuur word om hom te straf. 12'n Mens kan
liewer 'n beerwyfie raakloop wat van haar kleintjies beroof is, as 'n
dwaas met sy sotheid. 13As jy goed met kwaad vergeld, sal die kwaad
nooit uit jou huis wyk nie. 14Om rusie te begin, is om 'n damwal te
breek; staak liewer die getwis voor die vloed jou tref. 15Die Here het 'n
afsku van wie die skuldige onskuldig verklaar én van wie die
onskuldige skuldig verklaar. 16Watter nut het dit as 'n dwaas geld in
die hand het om wysheid te koop en hy het nie verstand nie? 17Op 'n
vriend se liefde kan jy altyd reken; jou broer is daar met die oog op
jou nood. 18Dit is 'n mens sonder insig wat borg staan, wat instaan vir
die skuld van sy naaste. 19Wie hou van aanstoot gee, hou van rusie;
wie homself hoog aanslaan, soek sy eie ondergang. 20'n Vals mens sal
nie voorspoed hê nie; wie die waarheid verdraai, sal ondergaan. 21Daar
wag hartseer vir die vader van 'n dwaas; wie 'n ongemanierde seun
het, het geen vreugde nie. 22'n Vrolike mens is 'n gesonde mens, 'n
neerslagtige mens raak uitgeput. 23'n Goddelose mens bied
omkoopgeskenke aan en verdraai die reg. 24'n Verstandige mens hou
hom besig met wysheid, maar 'n dwaas se gedagte dwaal doelloos
rond. 25'n Onverstandige seun is vir sy ouers 'n ergernis, hy is vir hulle
'n bitter verdriet. 26Selfs al beboet jy 'n onskuldige mens net, is dit
verkeerd, en om 'n man van aansien te laat slaan, druis in teen die reg.
27Wie die kennis het, kan spaarsaam met sy woorde wees; 'n mens met
insig bly kalm. 28As 'n dwaas nie praat nie, kan selfs hy aangesien
word vir 'n wyse, en as hy sy mond toehou, vir 'n verstandige mens.

SPREUKE 18

1Die selfsugtige mens lewe net vir homself, hy verwerp alle
oorlegpleging. 2Die dwaas stel nie belang in insig nie, hy wil net sy eie
opinie bekend maak. 3Waar daar goddeloosheid kom, kom daar
krenkende optrede, en saam met die belediging kom die skande. 4Die
woorde van 'n mens kan diep waters wees, 'n bruisende stroom, 'n
bron van wysheid. 5Dit is nie goed om partydig te wees vir die
skuldige en om die onskuldige sy reg te ontsê nie. 6'n Dwaas praat hom
in 'n rusie in, hy soek slae met wat hy sê. 7'n Dwaas se mond is sy
ondergang, sy eie woorde is 'n dodelike strik. 8Skinderstories word
gretig verslind; mense sluk dit so maklik. 9Een wat nalatig is met sy
werk en een wat alles afbreek, is tweelingbroers. 10Die Naam van die
Here is 'n sterk vesting; die regverdige vind daar skuiling. 11Die ryk
man sien sy besittings as sy vestingstad, as 'n hoë muur wat hom
beskerm. 12Op selfverheffing volg ineenstorting, op nederigheid eer.
13Wie antwoord voor hy die vraag gehoor het, is dwaas en kom in die
skande. 14Moed laat 'n mens sy lyding dra; as hy moed verloor het, kan
niemand hom dit weer gee nie. 15'n Mens met insig doen kennis op;
wyse mense hou hulle ore oop vir kennis. 16'n Geskenk maak vir 'n
mens die pad oop en gee hom toegang tot mense met mag. 17Iemand
wat in 'n regsaak eerste praat, is altyd onskuldig, maar dan kom
iemand anders en ondervra hom. 18Deur 'n beslissing van die Here te
vra, kan rusies besleg en sterk mense uitmekaar gemaak word. 19'n
Veronregte broer is ontoegankliker as 'n vestingstad; rusie is soos die
sluitbalk van 'n fort. 20Deur die regte woorde te gebruik, kan 'n mens
sy honger stil, hy kan genoeg kry om te eet deur wat hy sê. 21Die tong
het mag oor dood en lewe; dié wat lief is om te praat, sal die gevolg
dra. 22Wie 'n vrou kry, vind geluk en geniet die goedheid van die Here.
23'n Arm mens pleit, 'n ryke antwoord skerp. 24Maats kan jou breek,
maar daar kan ook 'n vriend wees wat nader is as 'n broer.

SPREUKE 19

1Liewer arm wees en opreg lewe as 'n leuenaar en boonop 'n dwaas.
2Ywer sonder kennis deug nie; oorhaastigheid bring foute. 3Sy eie
dwaasheid bring 'n mens op die verkeerde pad en dan is hy kwaad vir
die Here. 4Rykdom vergader baie vriende; 'n arm mens word van sy
enigste vriend vervreem. 5'n Vals getuie bly nie ongestraf nie; wie
leuens kwytraak, kom nie vry nie. 6Almal soek die goedgesindheid van
'n man met mag, elkeen is die vriend van iemand wat geskenke
uitdeel. 7As 'n arm man se broers almal niks met hom te doen wil hê
nie, bly sy vriende ook van hom af weg, en om hulle te soebat, help
nie. 8Wie homself liefhet, sorg dat hy wysheid verwerf; hy stel prys op
insig sodat hy voorspoed kan geniet. 9'n Vals getuie bly nie ongestraf
nie; wie leuens kwytraak, gaan tot niet. 10Weelde pas nie by 'n dwaas
nie, nog minder behoort 'n slaaf oor mense van aansien te regeer. 11'n
Verstandige mens beteuel sy humeur en stel sy eer daarin om
vergewensgesind te wees. 12'n Koning se woede is soos die brul van 'n
leeu, en sy goedgesindheid soos dou op die gras. 13'n Dwase seun is sy
vader se ondergang; die gekyf van 'n vrou is soos die gedrup uit 'n dak
wat lek. 14Van sy ouers kan iemand 'n huis en besittings erf, maar 'n
verstandige vrou is 'n geskenk van die Here. 15Luiheid laat 'n mens
diep slaap; 'n lui mens ly honger. 16Wie prys stel op die gebod van die
Here, stel prys op sy eie lewe; wie nie omgee hoe hy lewe nie, sterf.
17Wie hom oor 'n arm mens ontferm, gee 'n lening aan die Here, en Hy
sal hom ten volle vergoed. 18Behandel jou seun streng, dan is daar
hoop, maar moet jou nie te buite gaan en hom doodmaak nie. 19'n
Opvlieënde mens boet vir wat hy doen, maar as jy hom een keer help,
sal jy dit elke keer weer moet doen. 20Luister na raad, aanvaar wat jou
geleer word, sodat jy uiteindelik wysheid kan hê. 21Al maak mense
hoeveel planne, wat die Here besluit, staan vas. 22'n Mens wy sy lewe
aan wat hy begeer, maar dit is beter om arm te bly as om te bedrieg.
23Wie die Here dien, se lewe is veilig; so 'n mens slaap rustig, geen
ramp tref hom nie. 24'n Luiaard steek sy hand in die skottel, maar bring
dit nie terug na sy mond toe nie. 25As jy 'n ligsinnige mens klap, leer
dié wat nog onervare is, daaruit; as jy 'n verstandige mens straf, word
hy nog verstandiger. 26'n Seun wat sy pa mishandel en sy ma verstoot,
is skaamteloos en veragtelik. 27My seun, hou gerus maar op met luister
na wat jou geleer word as jy jou nie wil steur aan verstandige raad
nie. 28'n Kwaadwillige getuie maak 'n bespotting van die reg; wat
goddelose mense sê, bring onreg. 29Ligsinnige mense moet straf te
wagte wees, en dwase moet slae verwag.

SPREUKE 20

1Wyn maak jou ligsinnig, drank laat jou lawaai maak; niemand wat
van dronkenskap slinger, is verstandig nie. 2Die koning wek net soveel
vrees as die brul van 'n leeu; as jy die koning kwaad maak, is jou lewe
in gevaar. 3Dit is eerbaar om 'n rusie te vermy; enige dwaas kan 'n
rusie begin. 4'n Luiaard ploeg nie in die saaityd nie en soek in die
oestyd na iets wat nie daar is nie. 5'n Oorwoë mening is diep waters; 'n
verstandige mens skep daaruit. 6Baie gee te kenne dat hulle getrou is,
maar wie kan 'n werklik betroubare mens vind? 7Wie reg doen en
eerlik lewe, met sy kinders gaan dit goed. 8Wanneer die koning moet
regspreek, sien hy ál wat verkeerd is, raak. 9Wie kan sê: Ek is rein, ek
is onskuldig, sonder sonde? 10Die Here het 'n afsku van mate en
gewigte wat nou sus en dan so is. 11Selfs 'n jongmens word geken aan
wat hy doen, uit sy optrede blyk of hy eerlik en opreg is. 12Die oor wat
hoor, die oog wat sien die Here het altwee gemaak. 13As jy nie wil arm
word nie, moenie lief wees vir slaap nie; staan vroeg op, en jy sal
oorgenoeg hê om te eet. 14Sleg! Sleg! sê die koper, maar as hy weg is,
spog hy met sy winskopie. 15Daar is goud, daar is edelstene, maar om
met kennis van sake te praat, is nog kosbaarder. 16As 'n vreemde vir
iemand borg staan, vat sy klere van hom af en hou dit as pand, want
hy is 'n uitlander. 17Kos wat oneerlik verkry is, smaak miskien goed,
maar agterna sal jy klippe kou. 18Planne wat op goeie raad steun,
slaag; vra raad voor jy oorlog maak. 19Iemand wat loop en skinder, lap
geheime uit; bly weg van iemand wat baie praat. 20As jy jou vader en
moeder vervloek, is jou lewe daarmee heen en bly net die pikdonker
oor. 21Besittings wat oneerlik verkry is, maak jou op die lang duur nie
gelukkig nie. 22Moenie sê: Ek wil my wreek oor die kwaad wat my
aangedoen is nie; vertrou op die Here, en Hy sal jou help. 23Die Here
het 'n afsku van gewigte wat nou sus en dan so is; 'n skaal wat nie reg
weeg nie, is vir Hom nie goed nie. 24Die Here bepaal 'n mens se koers;
hoe sal 'n méns weet waarheen hy moet gaan? 25Jy stel vir jouself 'n
strik as jy oorhaastig iets aan die Here wy en agterna eers besef wat jy
belowe het. 26'n Wyse koning sif die skuldiges uit en straf hulle
genadeloos. 27Die Here gee aan die mens die lewe. Die Here sien deur
die hele mens. 28Liefde en trou maak 'n koning veilig; deur liefde staan
sy troon sterk. 29Die trots van jongmanne lê in hulle krag; die
versiering van oumense is hulle grysheid. 30'n Pak slae laat 'n mens
ophou kwaaddoen; dit laat jou selfs ophou dink aan kwaad.

SPREUKE 21

1Die wil van die koning staan onder die gesag van die Here; soos 'n
stroom water lei Hy dit soos Hy verkies. 2In sy eie oë is alles wat 'n
mens doen, reg, maar die Here toets die gesindheid. 3Die Here verkies
dat 'n mens doen wat regverdig en reg is eerder as dat jy offers bring.
4Die sonde van goddeloses begin altyd met selfverheffing en eiewaan.
5Wat hardwerkende mense beplan, is nuttig, maar elkeen wat
oorhaastig is, stuur af op gebrek. 6Skatte wat met bedrog versamel is,
verdwyn in die wind en bring die dood. 7Die geweld van goddelose
mense vernietig hulleself, want hulle weier om reg te doen. 8'n Slegte
mens loop krom paaie; 'n eerbare mens tree eerlik op. 9Liewer bo-op 'n
dak woon as saam met 'n twisgierige vrou onder een dak. 10'n Slegte
mens smag na meer kwaad; hy het nie medelye met sy naaste nie. 11As
jy 'n ligsinnige mens laat boet vir sy dade, leer onervare mense
wysheid daaruit; as jy iemand onderrig wat wysheid het, leer hy self
daaruit. 12Die regverdige God sien wat in die goddelose se huis
aangaan en Hy bring die goddelose tot 'n val. 13As jy jou ore sluit vir
die hulpgeroep van 'n arm mens, sal jý ook nie antwoord kry as jý
roep nie. 14'n Geskenk in die stilte paai 'n man wat kwaad is; as dit
versigtig aangebied word, laat dit heftige woede bedaar. 15As daar reg
geskied, is mense wat reg doen, bly, en staan dié wat onreg doen,
verskrik. 16As iemand ophou om verstandig te lewe, beland hy tussen
die dooies. 17Wie plesier voorop stel, word arm; wie lief is vir wyn en
lekker kos, word nie ryk nie. 18Jy ruil maklik 'n slegte mens uit vir een
wat reg doen en 'n onbetroubare vir 'n eerlike. 19Liewer in 'n woestyn
woon as by 'n twisgierige vrou wat aanhou neul. 20In die woning van 'n
wyse mens is daar altyd kosbare besittings en olie; 'n dwase mens
bring sy goed deur. 21Wie na reg en liefde strewe, aan hom word 'n vol
lewe en eer geskenk. 22'n Wyse man kan selfs 'n stad vol dapper
verdedigers oorwin en die vesting waarop hulle vertrou, laat val. 23Wie
sy mond en sy tong in toom hou, hou hom uit gevaar. 24'n Ligsinnige
mens is hovaardig en aanmatigend, sy hovaardige optrede het geen
perke nie. 25'n Lui mens soek sy dood, want hy wil nie sy hande uit sy
moue steek nie; 26hy sit die hele dag net en wens. Die regverdige kan
gee sonder om suinig te wees. 27Die Here het 'n afsku in die offers van
goddeloses, te meer as hulle dit bring met slegte bedoelings. 28'n Vals
getuie gaan sy dood tegemoet. 'n Betroubare getuie se getuienis het
betekenis. 29'n Slegte mens gee voor dat hy weet wat hy doen; 'n
eerlike mens bly by die koers wat hy gekies het. 30Teenoor die Here
geld geen menslike wysheid, insig of besluit nie. 31Perde kan afgerig
word vir oorlog, maar dit is die Here wat die oorwinning gee.

SPREUKE 22

1'n Goeie naam is meer werd as groot rykdom, die goeie gesindheid
van ander meer as silwer en goud. 2Voor die Here is ryk en arm gelyk;
Hy het hulle almal gemaak. 3'n Verstandige mens sien onheil kom en
vermy dit; onervare mense loop oop oë daarin en boet daarvoor. 4Wie
nederig is, dien die Here en ontvang rykdom, eer en lewe. 5Daar is
dorings en strikke op die pad van oneerlikheid; wie sy lewe wil behou,
bly daar weg. 6Gee leiding aan 'n jongmens oor hoe hy moet leef, en
hy sal ook as hy al oud is nie daarvan afwyk nie. 7Die ryke heers oor
die arme; die lener is die slaaf van die man by wie hy leen. 8'n Koning
wat onreg saai, sal teenspoed oes; daar sal 'n end kom aan sy
hardvogtige heerskappy. 9Wie mededeelsaam is, word geseën, want hy
gee van sy kos vir arm mense. 10As jy 'n ligsinnige mens wegjaag, hou
die rusies op en kom die getwis en beledigings tot 'n end. 11Wie daarop
prys stel om opreg te wees en vriendelik te praat, het selfs die koning
tot vriend. 12Die Here sorg dat die regte insig behoue bly; Hy sorg dat
die woorde van 'n onbetroubare mens geen uitwerking het nie. 13Die
lui mens sê: Daar is 'n leeu daarbuite! Ek kan doodgemaak word as ek
dit buite waag! 14Die uitnodiging uit die mond van 'n slegte vrou is 'n
diep afgrond; jy val daarin as die Here jou vervloek het.
15Onverstandigheid is eie aan 'n jongmens, maar 'n pak slae haal dit
uit hom uit. 16Wie arm mense uitbuit, verryk homself; wie aan ryk
mense geskenke gee, word self arm. 17Luister goed, luister wat die
wyse mense sê; probeer verstaan wat ek jou wil leer uit wat ek weet,
18want dit is lekker as jy dit ingeneem het en enige tyd kan weergee.
19Ek onderrig juis vir jóú vandag sodat jy op die Here kan vertrou. 20Ek
skryf vir jou belangrike voorskrifte neer om jou leiding te gee en die
nodige kennis, 21sodat jy die waarheid sal herken, die woorde waarop
jy kan vertrou, en 'n betroubare verslag kan gee as iemand jou stuur.
22Moenie 'n arm mens te kort doen omdat hy arm is nie; moenie die
hulpelose vertrap in die regspraak nie. 23Die Here sal hulle saak
behartig en dié wat vir hulle beroof, van die lewe beroof. 24Moenie
maats maak met 'n opvlieënde mens nie, moenie saamgaan met een
wat kort van draad is nie: 25dalk leer jy sy maniere aan en beland jy in
lewensgevaar. 26Moenie een van dié wees wat borg staan nie, moenie
instaan vir ander se skulde nie: 27waarom moet hulle selfs jou bed
onder jou uit vat as jy nie kan betaal nie? 28Moenie grense verlê wat
lankal daar is nie, wat jou voorouers al vasgestel het nie. 29Jy sien self:
iemand wat vaardig is in sy werk, kom in die diens van konings, nie in
die diens van mense sonder aansien nie.

SPREUKE 23

1As jy aansit om saam met 'n hoë amptenaar te eet, wees tevrede met
wat jou voorgesit word 2en bedwing jou as jy 'n groot eetlus het.
3Moenie sy lekker kos begeer nie; dit kan jou duur te staan kom. 4Moet
jou nie afsloof om ryk te word nie en moenie jou sin vir waardes
verloor nie. 5Jy het nog skaars die rykdom gesmaak of dit is weg; dit
kry vlerke en vlieg die lug in soos 'n arend. 6Moenie by 'n suinige mens
gaan eet nie, moenie sy lekker kos begeer nie, 7want hy bly uitreken
hoeveel dit hom kos. Dit is hoe hy is. Hy moedig jou aan om te eet en
te drink, maar hy bedoel dit nie. 8Jy sal naar word van wat jy eet en
jou komplimente sal verkwis wees. 9Moenie 'n dwaas probeer reghelp
nie; hy sal jou verstandige raad met minagting behandel. 10Moenie
grense verlê wat lankal daar is nie, moenie weeskinders se grond vat
nie, 11want hulle Beskermer is magtig, Hy sal hulle saak teen jou
behartig. 12Gee aandag aan wat ek jou voorskryf, luister goed na wat
ek jou leer. 13Moenie huiwer om 'n kind te straf nie, want as jy hom
slaan, red jy sy lewe. 14Jy moet hom juis slaan om hom van die dood
te red. 15My seun, as jy 'n wyse mens word, sal dit my baie vreugde
verskaf. 16Ek sal juig as wat jy sê, altyd reg is. 17Moenie afgunstig wees
op sondaars nie; wees altyd ywerig om die Here te dien; 18dan sal jy 'n
toekoms hê en jou hoop sal jou nie ontneem word nie. 19Luister, my
seun, soek die regte insig: bly op die regte pad; 20moet jou nie ophou
met suiplappe en vrate nie, 21want die suiplap en die vraat word arm;
dronkenskap laat jou in vodde loop. 22Wees gehoorsaam aan jou vader
en moeder, jy is hulle kind; en moet hulle nie verag as hulle oud
geword het nie. 23Hou by die waarheid, moet daar nie van afstand
doen nie; hou by wysheid, by selfbeheersing, by insig. 24'n Vader van 'n
kind wat reg doen, voel baie gelukkig; 'n wyse seun verskaf sy vader
groot vreugde. 25Mag ook jóú vader dié vreugde hê, mag ook jóú
moeder wat jou in die wêreld gebring het, so gelukkig wees! 26Glo my,
my seun, en onthou wat ek jou leer: 27'n slegte vrou is soos 'n
gevaarlike afgrond, 'n ander man se vrou is soos 'n put waaruit jy nie
kan kom nie; 28sy lê op die loer soos 'n rower, sy laat die een man na
die ander 'n egbreker word. 29Wie is dit wat sug en steun, wat rusie
maak en kla, onnodig seerkry en bloedbelope oë het? 30Dit is dié wat
tot laat sit en drink, dié wat aanhou proe aan drank. 31Moenie dat die
wyn jou verlei as dit so rooi is, so vonkel in die beker, so lekker smaak
nie. 32Agterna pik hy soos 'n slang, spoeg hy gif soos 'n kobra. 33Dan
sien jy vreemde dinge en praat jy verkeerde dinge; 34dit voel of jy op
die oop see lê, of jy bo-op 'n seilskip se touwerk lê, 35en jy dink: ek het
dan nie seergekry toe hulle my geslaan het nie; ek het nie gevoel toe
hulle my aangeval het nie! Wanneer word ek wakker? Ek wil maar

weer iets gaan soek om te drink.

SPREUKE 24

1Moenie slegte mense beny nie, moenie by hulle wil wees nie; 2al
waaroor hulle dink, is geweld, en al waaroor hulle praat, is
moeilikheid maak. 3Daar is verstand nodig om 'n huis te bou, insig om
sy fondamente te lê, 4kennis om sy kamers te vul met allerhande
kosbare en mooi goed. 5Dit is die wyse man wat sterk is, die een wat
kennis het, wat werklik mag het. 6Jy maak oorlog ná beraadslaging, en
die oorwinning kom deur baie raadgewers. 7Wysheid is bo 'n dwaas se
begrip; hy kan dit nie waag om sy mond oop te maak waar leiers
beraadslaag nie. 8Een wat beplan om kwaad te doen, kry die naam van
'n knoeier. 9'n Dwaas se geknoei loop op niks uit nie; mense verafsku 'n
ligsinnige mens. 10As jy weifel op die dag van nood, is jy nie
opgewasse daarvoor nie. 11Red dié wat na hulle dood toe gesleep
word, dié wat val-val op pad is om doodgemaak te word as jy nie keer
nie. 12As jy sou sê: Ons weet daar niks van af nie, sal God wat die
gedagtes toets, weet wat die waarheid is. Hy wat oor jou wag hou, Hy
weet en Hy vergeld 'n mens vir wat hy gedoen het. 13Eet heuning, my
seun, dit is lekker; die stroop is soet in jou mond. 14So smaak die
kennis, die wysheid ook; as jy dié gekry het, het jy 'n toekoms, en jou
hoop sal jou nie ontneem word nie. 15Moenie soos 'n slegte mens die
regverdige by sy huis gaan voorlê en sy woonplek verwoes nie. 16Al val
die regverdige hoeveel keer, hy staan weer op, maar die goddeloses
word deur rampe vernietig. 17Moet jou nie verheug oor jou vyand se
val nie, moenie juig wanneer hy ondergaan nie. 18Die Here sal sien wat
jy doen, en dit sal verkeerd wees in sy oë, en Hy sal jou vyand nie
verder straf nie. 19Moet jou nie ontstel oor skelms, jou kwel oor
goddelose mense nie, 20want 'n slegte mens het nie 'n toekoms nie; die
lewenslig van die goddeloses word uitgedoof. 21Dien die Here, my
seun, en ook die koning; moet jou nie ophou met oproermakers nie.
22Hulle ondergang kom skielik; niemand weet wanneer die Here en die
koning hulle vernietig nie. 23Wat nou volg, is ook afkomstig van wyse
mense. Dit is nie reg om partydig te wees in die regspraak nie. 24'n
Regter wat 'n skuldige onskuldig verklaar, sal deur die hele bevolking
vervloek word, deur almal verwens word. 25Maar met regters wat
regverdig straf, sal dit goed gaan; hulle sal geseën word met
voorspoed. 26Iemand wat eerlik antwoord, is 'n ware vriend. 27Sit eers
jou werk buite aan die gang en bewerk jou lande; daarna kan jy huis
bou. 28Moenie teen jou naaste getuig as hy jou nie rede gegee het nie;
moenie mense mislei met wat jy sê nie. 29Moenie sê: Soos hy aan my
gedoen het, sal ek aan hom doen, ek sal hom terugbetaal vir wat hy
gedoen het nie. 30Ek het by 'n lui mens se land verbygestap, by 'n
onverstandige mens se wingerd: 31dit was heeltemal oortrek van die

onkruid, toegegroei onder die bossies, en die klipmuur was omgeval.
32Toe ek dit sien, het ek daaroor nagedink en daar iets uit geleer: 33nog
'n bietjie slaap, nog 'n bietjie sluimer, nog 'n bietjie handevou om te
slaap, 34en daar kom jou armoede aangestap, daar oorval die gebrek
jou soos 'n inbreker, sonder dat jy dit kan keer.

SPREUKE 25

1Die volgende is ook spreuke van Salomo. Koning Hiskia van Juda se
amptenare het dit opgeteken. 2Die eer van God lê in wat Hy verborge
hou; konings se eer lê in wat hulle aan die lig bring. 3Soos die hoogte
van die hemelruim en die diepte van die aardbodem, so kan konings
se gedagtes ook nie gepeil word nie. 4As jy die slak uit silwer haal, kan
die smid iets van die silwer maak. 5As jy die goddeloses by die koning
wegvat, kan hy regverdig bly regeer. 6Moet jou nie vernaam aanstel by
die koning en op die plek vir hoë mense gaan staan nie. 7Dit is beter
dat hy vir jou sê: Kom op hiernatoe! as dat hy jou laat plek maak vir
die vername mense. As jy iets gesien het, 8moenie te haastig teen jou
buurman 'n klag indien nie; wat sal jy agterna doen as hy jou belaglik
maak? 9As jy 'n saak teen jou buurman het, moenie sê wat iemand jou
vertroulik meegedeel het nie: 10dit kan by hom uitkom, en hy kan jou
tot 'n leuenaar maak, en dan kry jy vir goed 'n slegte naam. 11Goue
appels wat in silwer gemonteer is, so is die regte woord op die regte
tyd. 12'n Goue ring, goue juwele, so is die wyse vermaning vir wie wil
luister. 13Soos die verkoeling wat in die oestyd deur sneeu gebring
word, so is 'n betroubare gesant vir dié wat hom gestuur het; hy gee
dié in wie se diens hy staan, nuwe moed. 14Miswolke en wind, maar
geen reën nie, so is iemand wat spog met wat hy sal gee en dit nooit
gee nie. 15Met geduld kan iemand in 'n magsposisie tot ander insigte
gebring word; met 'n versigtige benadering word weerstand afgebreek.
16As jy op heuning afkom, eet net tot jy genoeg het; as jy te veel eet,
word jy naar. 17Wees spaarsaam met jou kuiers by jou buurman; as hy
jou te veel sien, hou hy naderhand nie meer van jou nie. 18'n
Knopkierie, 'n swaard, 'n skerp pyl, so is 'n man wat vals teen sy naaste
getuig. 19'n Seer tand, 'n voet wat meegee, so is dit om in gevaar staat
te maak op 'n onbetroubare mens. 20Iemand wat jou klere van jou
afvat op 'n koue dag, of asyn op bytsoda, so is iemand wat vir jou
liedjies sing as jy treurig voel. 21As iemand wat jou haat, honger is, gee
hom iets om te eet; as hy dors is, gee hom iets om te drink. 22Die Here
sal jou daarvoor vergoed, en jy sal jou vyand vuurrooi van skaamte
laat word. 23Die noordewind bring reën, en agteraf-praat maak mense
kwaad. 24Liewer bo-op 'n dak woon as saam met 'n twisgierige vrou
onder een dak. 25Koue water vir 'n moeë mens se dors, so is 'n goeie
berig uit 'n ver land. 26'n Fontein, 'n put waarvan die water vuil en
stink geword het, so is 'n regverdige wat hom tot 'n val laat bring deur
'n goddelose. 27Om te veel heuning te eet, is nie goed nie, ook nie om
eer te bly soek nie. 28'n Stad sonder 'n muur om hom te beskerm, so
weerloos is 'n mens as hy nie selfbeheersing het nie.

SPREUKE 26

1Soos sneeu in die somer en reën in die oestyd, so min pas dit dat 'n
dwaas eer ontvang. 2Soos voëltjies wat verbyvlieg en nie gaan sit nie,
so gaan 'n vervloeking by jou verby as jy dit nie verdien nie. 3'n Sweep
vir 'n perd, 'n toom vir 'n donkie, en 'n lat vir 'n dwaas. 4Moenie 'n
dwaas se vraag op net so 'n dwase manier beantwoord nie; hy sal dink
jy is soos hy. 5Beantwoord 'n dwaas se vraag op net so 'n dwase
manier, anders dink hy hy het wysheid. 6As jy 'n dwaas met 'n
boodskap stuur, kan jy net sowel nie 'n boodskap stuur nie en aanvaar
dat daar moeilikheid kom. 7'n Lam mens se bene hang nutteloos aan
hom; net so nutteloos is 'n spreuk in die mond van 'n dwaas. 8Om 'n
klip in 'n slingervel vas te bind, dit is wat dit beteken om aan 'n dwaas
mag te gee. 9'n Doring in 'n dronk man se hand, so is 'n spreuk in die
mond van 'n dwaas. 10'n Boogskutter wat nie omgee wie hy raakskiet
nie, so is iemand wat 'n dwaas of sommer 'n verbyganger huur. 11Soos
'n hond wat na sy braaksel toe terugkom, so is 'n dwaas wat dieselfde
dwaasheid weer begaan. 12Jy sien self: vir iemand wat dink hy het die
wysheid in pag, is daar minder hoop as vir 'n dwaas. 13Die luiaard se
verskoning is: Daar is 'n leeu in die pad! Daar is 'n leeu in die straat!
14'n Deur bly op sy skarnier draai; 'n luiaard bly omdraai op sy bed.
15Die luiaard steek sy hand in die skottel, maar hy is te lui om dit
terug te bring na sy mond toe. 16Die luiaard dink hy het meer wysheid
as sewe mense wat verstandige antwoorde kan gee. 17Iemand wat 'n
kwaai hond sommer aan die ore pak, so is iemand wat woedend
instorm in 'n rusie wat hom nie aangaan nie. 18Soos 'n mal mens wat
dodelike pyle rondskiet, 19so is iemand wat 'n ander bedrieg en sê: Ek
speel sommer. 20Sonder hout bly 'n vuur nie brand nie; sonder 'n
kwaadstoker hou 'n rusie nie aan nie. 21Daar is houtskool nodig vir
gloeiende kole, hout vir 'n vuur, en 'n twissiek mens vir rusie stook.
22'n Geskinder is soos lekker kos, mense sluk dit so maklik. 23Soos om
'n potskerf met silwer oor te trek, so is dit om slegte bedoelings agter
mooi woorde weg te steek. 24Iemand kan sy haat verbloem met wat hy
sê, maar binne hou hy by sy valsheid. 25As hy vriendelik praat, moet
hom nie glo nie; hy is vol bose bedoelings. 26Hy verberg sy haat agter
'n valse skyn, maar van die onheil wat hy gaan doen, sal almal weet.
27Wie 'n gat vir 'n ander grawe, val self daarin; die klippe wat hy gooi,
sal na hom toe terugkom. 28'n Leuenaar haat dié wat hy seermaak; 'n
vleier bewerk 'n ander se ondergang.

SPREUKE 27

1Moenie roem oor wat jy môre verwag nie; jy weet nie wat die dag sal
oplewer nie. 2Laat dit aan 'n ander oor om jou te prys, moet dit nie self
doen nie; laat dit uit 'n ander se mond kom, nie uit joune nie. 3Klip en
sand is swaar om te dra, maar die ergernis wat 'n dwaas veroorsaak, is
swaarder as altwee. 4Iemand wat kwaad is, ontsien niks, sy woede is 'n
onkeerbare vloed; teen jaloesie is niemand opgewasse nie. 5'n Openlike
bestraffing is beter as liefde wat onsigbaar bly. 6Op 'n vriend wat jou
seermaak, kan jy reken; iemand wat jou haat, is oordadig met sy
soene. 7As jy genoeg geëet het, is selfs heuning nie meer lekker nie; as
jy honger is, smaak selfs 'n bitter ding soet. 8Soos 'n voël wat sy nes net
so los, so is 'n man wat sy gesin in die steek laat. 9Reukolie en wierook
is iets om te geniet, maar die genot van vriendskap lê in die raad wat
jy kry. 10Moenie by 'n vriend wat al jou pa se vriend was, verbygaan
na jou broer se huis toe as jy moeilikheid het nie: 'n buurman wat
naby is, is meer werd as 'n broer wat ver is. 11As jy wysheid leer, my
seun, sal dit my gelukkig maak en sal ek kan terugantwoord as ek
weer skimpe oor jou hoor. 12'n Verstandige mens sien onheil kom en
sorg dat dit hom nie tref nie, onervare mense loop oop oë daarin en
boet daarvoor. 13As 'n vreemde vir iemand borg staan, vat sy klere van
hom af; hou dit as pand, al staan hy borg vir 'n slegte vrou. 14As
iemand sy buurman vroegdag met 'n geskreeu môre-sê, kan mense
dink hy is besig om hom te vervloek. 15Die gedrup uit 'n dak wat lek
op 'n reëndag, so is 'n vrou wat aanhou kyf. 16Wie haar probeer keer,
kan net so wel die wind probeer keer of olie met sy hand probeer
vashou. 17Yster slyp yster, vriende vorm mekaar. 18Wie sy vyeboom
versorg, sal vye hê om te eet; wie omsien na sy werkgewer se belange,
sal daarvoor eer ontvang. 19Soos jy jou eie gesig sien as jy in die water
kyk, so sien jy jouself in wat jy dink. 20Die doderyk en die onderaardse
diepte kry nie genoeg aan dooies nie; 'n mens se oë kry nie genoeg van
begeer nie. 21Die waarde van silwer word in 'n smeltkroes getoets, dié
van goud in 'n oond, dié van 'n mens aan die lof wat hy ontvang. 22Al
stamp jy 'n dwaas in 'n stampblok, al stamp jy hom saam met
sandkorrels in 'n vysel, jy sal sy dwaasheid nie uit hom uit kry nie.
23Sorg dat jy weet wat jou kleinvee nodig het, gee aandag aan jou
veetroppe. 24Rykdom hou nie vir altyd nie; selfs koninklike mag is nie
blywend nie. 25As daar van die gras hooi gemaak is, die veld weer
groen word en die voer uit die berge ingebring is, 26sal die skape jou
klere voorsien en die bokke sorg vir die kooprys van 'n stuk grond.
27Daar sal genoeg bokmelk wees om jou en jou gesin te voed en ook
nog jou slavinne te onderhou.

SPREUKE 28

1Die goddelose hardloop weg al jaag niemand hom nie; die
regverdiges het die moed van 'n leeu. 2As daar opstand is in 'n land, is
daar baie wat na mag gryp; as daar iemand met wysheid en kennis is,
bly hy lank aan die bewind. 3'n Man wat self arm is en arm mense
uitbuit, is soos 'n reën wat alles verspoel, sodat daar niks te ete oorbly
nie. 4Wie die wet van die Here verontagsaam, praat met lof van
goddelose mense; wie die wet onderhou, beveg hulle. 5Slegte mense
het geen begrip van wat reg is nie; dié wat na die wil van die Here
vra, het 'n goeie begrip van alles. 6Liewer arm wees en eerbaar lewe as
oneerlik lewe en ryk wees. 7'n Verstandige seun hou hom aan die wet
van die Here; as die seun maats maak met mense wat vir niks eerbied
het nie, bring hy skande oor sy vader. 8Wie groot rykdom versamel
deur mense uit te buit, versamel dit vir iemand wat hom oor arm
mense sal ontferm. 9As iemand hom doof hou vir die wet van die Here,
sal die Here 'n afsku hê van so 'n man se gebed. 10Wie eerlike mense
mislei sodat hulle die verkeerde pad loop, sal self in die gat val wat hy
gegrawe het; die opregte sal voorspoed geniet. 11'n Ryk man kan dink
hy het die wysheid in pag, maar 'n arm mens met insig sien deur hom.
12As regverdiges rede tot blydskap het, praat almal met trots daaroor,
as goddelose mense aan die bewind kom, kruip die mense weg. 13Wie
sy sonde wegsteek, moet niks goeds te wagte wees nie; wie sy sonde
bely en daarvan afsien, sal genade ontvang. 14Dit gaan goed met 'n
mens wat altyd versigtig is; maar iemand wat moedswillig is, sal
ondergaan. 15'n Brullende leeu, 'n beer wat wil rondstorm, so is 'n
goddelose regeerder oor 'n weerlose volk. 16As 'n heerser
verstandigheid kortkom, is daar baie verdrukking; wie uitbuiting haat,
lewe lank. 17'n Man wat moord op sy gewete het, moet op die vlug bly
tot sy dood toe. Niemand moet hom help nie. 18Wie 'n eerbare lewe lei,
sal hulp ontvang; wie 'n oneerlike lewe lei, sal onverwags tot 'n val
kom. 19Wie sy grond bewerk, het volop om te eet; wie hom besig hou
met nuttelose dinge, word brandarm. 20'n Betroubare man is baie
voorspoedig; een wat gou ryk wil word, sal sy straf kry. 21Dit is nie reg
dat mense partydig is en sondig nie, selfs nie ter wille van 'n stukkie
kos nie. 22'n Inhalige mens wil gou ryk word; hy besef nie dat daar vir
hom gebrek wag nie. 23Wie iemand teregwys, kry eerder agterna dank
as wat 'n vleier dit kry. 24Wie sy ouers besteel en sê: Ek doen niks
verkeerds nie, is niks anders as 'n rower nie. 25'n Gierige mens
veroorsaak rusie; een wat op die Here vertrou, is voorspoedig. 26Wie
op homself vertrou, is 'n dwaas; wie hom deur wysheid laat lei, is
veilig. 27Wie vir 'n arm mens iets oor het, sal self niks kortkom nie,
maar wie anderpad kyk, sal baie verwensings hoor. 28As goddelose

mense aan die bewind kom, kruip die mense weg, as die goddeloses ondergaan, kry die regverdiges die mag.

SPREUKE 29

1'n Man wat hom bly verset teen teregwysings, kom skielik tot 'n val
en staan nie weer op nie. 2'n Volk juig as regverdige mense die mag
kry; 'n volk sug as 'n goddelose mens regeer. 3'n Man wat wysheid
hoog aanslaan, maak sy vader gelukkig; een wat hom met prostitute
ophou, vermors sy besittings. 4'n Koning wat reg laat geskied, maak 'n
land veilig; een wat net belastings oplê, ruïneer 'n land. 5'n Man wat 'n
ander vlei, is besig om hom in 'n strik te laat loop. 6'n Mens se sonde is
sy grootste gevaar. Iemand wat reg doen, kan vrolik sing. 7'n
Regverdige mens is besorg oor die reg van arm mense, 'n goddelose
mens het nie begrip vir dié besorgdheid nie. 8Ligsinnige mense bring 'n
stad in oproer; wyse mense kalmeer die gemoedere. 9Wanneer 'n wyse
man 'n saak maak teen 'n dwaas, raak die dwaas opgewonde en
beledigend, en kom daar nie vrede nie. 10Moordenaars haat 'n
onskuldige mens; mense wat reg lewe, probeer sy lewe red. 11'n Dwaas
gee vrye teuels aan sy woede; 'n wyse mens kry die dwaas naderhand
gekalmeer. 12'n Regeerder wat hom aan leuens steur, het naderhand
net goddeloses in sy diens. 13'n Arm mens en sy verdrukker het een
ding gemeenskaplik: die Here hou hulle altwee in die lewe. 14As 'n
koning reg aan arm mense laat geskied, sal hy lank regeer. 15'n Pak
slae en 'n teregwysing bring wysheid; 'n kind wat sonder dissipline
grootword, steek sy moeder in die skande. 16As goddelose mense
regeer, regeer die sonde ook, maar die mense wat die wil van die Here
doen, sal sien hoe die goddeloses ondergaan. 17Gee jou seun 'n goeie
opvoeding en jy sal gerus wees oor hom; hy sal jou baie vreugde
verskaf. 18Waar die wil van die Here nie bekend gemaak word nie,
verwilder 'n volk; dit gaan goed met elkeen wat die wet van die Here
onderhou. 19Met woorde alleen laat 'n slaaf hom nie waarsku nie; hy
verstaan wat jy sê, maar hy reageer nie. 20Jy sien self: vir die man wat
praat sonder om eers te dink, is daar minder hoop as vir 'n dwaas. 21As
jy 'n slaaf van kleins af bederf, is hy rebels as hy groot is. 22'n
Opvlieënde mens veroorsaak rusie; iemand wat kort van draad is,
doen sonde op sonde. 23Hoogmoed bring 'n mens tot 'n val;
nederigheid bring eer. 24Iemand wat gesteelde goed ontvang, gee nie
om vir sy lewe nie; hy weet die vloek sal hom tref, maar hy wil nie
praat nie. 25As jy vir mense bang is, kan jy in 'n strik beland, maar as
jy jou vertroue in die Here stel, is jy veilig. 26Almal soek die guns van
die regeerder, maar dit is die Here wat aan 'n mens reg laat geskied.
27Mense wat die wil van die Here doen, het 'n afsku in iemand wat
onwys optree; 'n goddelose mens het 'n afsku in dié wat reg lewe.

SPREUKE 30

1Die woorde van Agur seun van Jake. 'n Belangrike uitspraak. Die man
het vir Itiël gesê, vir Itiël en vir Ukal: 2Ek is meer dier as mens, ek het
nie die verstand van 'n mens nie. 3Ek het nie wysheid geleer nie, ek
ken nie die heilige God nie. 4Wie het na die hemel toe opgegaan en
weer afgekom? Wie het die wind in sy twee hande gevat? Wie het die
water in 'n doek toegedraai? Wie het die grense van die aarde
vasgestel? Wat is sy naam en wat is sy seun se naam, as jy dit weet?
5Elke belofte van God is betroubaar; Hy beskerm dié wat by Hom
skuil. 6Moet niks byvoeg by wat Hy gesê het nie; Hy sal jou bestraf, en
jy sal daar staan as 'n leuenaar. 7Net twee dinge vra ek van U; moet
my dit tog nie weier nie; daarna kan ek sterf: 8moenie toelaat dat ek
vals is en lieg nie; moet my nie arm maak of ryk nie, gee my net die
kos wat ek nodig het, 9sodat ek nie te veel het en U verloën en sê: Wie
is die Here? nie, en sodat ek nie arm word en steel en my God se
Naam oneer aandoen nie. 10Moenie 'n slaaf by sy eienaar beskinder
nie; dalk vervloek die slaaf jou en moet jy die gevolge dra. 11Daar is 'n
soort mens wat sy vader vervloek en vir sy moeder nie 'n goeie woord
het nie, 12'n soort mens wat homself as rein beskou, maar van wie die
vuilheid nie afgewas is nie, 13'n soort mens wat vol hoogmoed, vol
eiewaan is, 14'n soort mens wat koelbloedig en wreed is in sy hebsug
en wat teer op die hulpeloses en armes in die land. 15Die bloedsuier
het twee dogters, hulle is Gee! en Gee! Daar is drie, nee, vier wat
nooit genoeg kry nie, wat nooit sê: Genoeg! nie: 16die doderyk, die
onvervulde begeerte om moeder te word, grond wat nie deurnat is nie
en 'n vuur wat nooit sê Genoeg! nie. 17Die oë van 'n man wat met sy
vader spot en vir wie dit benede hom is om sy moeder te gehoorsaam,
sal uitgepik word deur die kraaie, opgevreet word deur die roofvoëls.
18Daar is drie dinge, nee, vier wat bo my begrip is, wat ek nie verstaan
nie: 19hoe 'n aasvoël in die lug bly, hoe 'n slang teen 'n rots op seil, hoe
'n skip op die diepsee vaar en hoe die liefde tussen 'n man en 'n meisie
werk. 20Die ontroue vrou het haar eie manier: sy eet en vee haar mond
af en sê: Ek het niks verkeerds gedoen nie. 21Daar is drie, nee, vier wat
die lewe ondraaglik maak, wat onuitstaanbaar is: 22'n slaaf nadat hy
koning geword het, 'n ongemanierde sot nadat hy hom vol geëet het,
23'n vrou wat eers nie 'n man kon kry nie en toe tóg getroud is, en 'n
slavin nadat sy haar eienares se plek ingeneem het. 24Daar is vier goed
in die wêreld wat klein is maar buitengewone wysheid het: 25miere is
nie sterk nie en tog sit hulle in die somer vir hulle kos weg; 26dassies
het nie veel krag nie en tog maak hulle hulle tuis teen die kranse;
27sprinkane het nie 'n koning nie en tog trek die hele swerm in
formasie; 28'n geitjie kan jy met die hand vang en tog kry jy hom in

koninklike paleise. 29Daar is drie, nee, vier wat statig stap, wat 'n
statige houding het: 30'n leeu, die magtigste van al die diere, wat vir
niks stuit nie; 31'n spoghaan; 'n bokram; en 'n koning met sy leër by
hom. 32As jy verwaand opgetree en jou aangestel het, of as jy slegte
bedoelings het, hou op daarmee. 33As jy melk karring, kom daar
botter; as jy iemand op die neus slaan, kom daar bloed uit; as jy
mense kwaad maak, kom daar rusie.

SPREUKE 31

1Die woorde van koning Lemuel van Massa. Sy moeder het vir hom dié
voorskrif gegee: 2My seun, my kind wat ek in die wêreld gebring het,
oor wie ek 'n gelofte gedoen het, 3moenie jou krag op vrouens vermors
nie, moenie jou lewe verspil met hulle nie; hulle bring konings tot 'n
val. 4Dit pas konings nie om te drink nie, Lemuel, dit pas hulle nie, dit
pas mense met gesag nie om hulle aan drank oor te gee nie. 5As hulle
drink, vergeet hulle wat die wet bepaal en laat hulle nie reg geskied
aan al die minderbevoorregtes nie. 6Gee drank aan dié wat besig is om
onder te gaan, laat dié wat swaar ly, drink; 7as so 'n mens drink,
vergeet hy van sy armoede en dink hy nie meer aan sy moeilikheid
nie. 8Praat jý vir dié wat self nie hulle sê mag sê nie, kom op vir die
reg van dié wat te gronde gaan; 9praat, en lewer regverdige uitsprake,
laat reg geskied aan die armes en ellendiges. 10'n Knap vrou is baie
werd, baie meer as edelstene. 11Haar man steun op haar en pluk die
vrugte van haar werk. 12Sy bring vir hom net voordeel, nie nadeel nie,
haar hele lewe lank. 13Sy maak wol en vlas bymekaar en geniet dit om
dit te verwerk. 14Sy is soos die handelskepe, sy bring die kos van ver af
in. 15Sy staan op as dit nog nag is en maak kos vir haar huisgesin; ook
haar slavinne kry hulle deel. 16Sy oorweeg die waarde van 'n stuk
grond en koop dit, sy sit dit onder wingerd met geld wat sy self
verdien het. 17Sy pak die werk aan met krag, haar hande staan vir niks
verkeerd nie. 18Sy stel vas of die wins goed is, haar lamp bly heelnag
brand. 19Sy werk met die spinwiel, haar hande bly besig met die
weefstoel. 20Sy het 'n oop hand vir die armes, sy is vrygewig teenoor
die behoeftiges. 21Sy is gerus oor haar huisgesin as dit sneeu: hulle dra
almal warm klere. 22Sy maak self vir haar dekens en sy dra klere van
linne en wol. 23Haar man is welbekend by die stadspoort waar hy saam
met die leiers beraadslaag. 24Sy maak klere en verkoop dit, sy lewer
gordels aan die handelaars. 25Alles aan haar spreek van 'n sterk en edel
persoonlikheid; sy ken geen kommer oor die toekoms nie. 26As sy
praat, is dit met wysheid; as sy leiding gee, is dit met liefde. 27Sy hou
goeie toesig oor haar huishouding; lui is sy nie. 28Haar kinders prys
haar, haar man bewonder haar: 29Daar is baie knap vrouens, maar jy
oortref hulle almal! 30Uiterlike skoonheid hou nie, 'n mooi voorkoms is
nie alles nie; as sy die Here dien, dán verdien 'n vrou om geprys te
word. 31Gee haar wat haar toekom vir alles wat sy doen; laat haar
werk haar roem wees in die stadspoorte.

PREDIKER

PREDIKER 1

1Woorde van die Prediker, seun van Dawid en koning in Jerusalem.
2Alles kom tot niks, sê die Prediker, tot niks. 3Wat kry die mens vir sy
geswoeg, sy geswoeg in hierdie wêreld? 4Geslagte kom en geslagte
gaan, maar die wêreld bly altyd dieselfde. 5Die son kom op, die son
gaan onder, en dan haas hy hom weer na waar hy opkom. 6Die wind
waai suid, draai noord, waai hierheen en daarheen en dan draai hy
maar weer. 7Al die riviere loop in die see in, maar die see word nooit
vol nie. Die riviere hou aan om te loop na die plek toe waarheen hulle
altyd geloop het. 8Woorde vervaag mettertyd, en 'n mens kry nie klaar
met praat nie. Die oog kyk, maar kry nie klaar met kyk nie; die oor
hoor, maar kry nie klaar met hoor nie. 9Wat was, sal weer wees; wat
gebeur het, sal weer gebeur. Daar is niks nuuts in hierdie wêreld nie.
10Kan jy van iets sê dit is nuut? Nee, dit was lankal daar, lank voor ons
tyd. 11Wat verby is, word vergeet, en ook wat later kom, sal vergeet
word deur dié wat daarna kom. 12Ek, die Prediker, was koning oor
Israel in Jerusalem. 13Ek het my daarop toegelê om alles wat in hierdie
wêreld gebeur, te ondersoek en behoorlik te deurdink. Ek het bevind:
God het 'n harde taak aan die mens gegee om hom mee besig te hou.
14Ek het alles wat in hierdie wêreld gebeur, bekyk: alles kom tot niks,
dit is 'n gejaag na wind. 15Wat krom is, kan nie reguit word nie; wat
nie daar is nie, kan nie getel word nie. 16Ek het by myself gedink: ek
het meer wysheid as almal wat voor my in Jerusalem geregeer het, ek
het baie ervaring en insig. 17Ek het my daarop toegelê om te verstaan
wat wysheid en kennis is, en wat dit is om 'n gebrek aan wysheid en
kennis te hê. Ek het vasgestel: ook dit is 'n gejaag na wind. 18Baie
wysheid stel hoë eise, wie kennis versamel, versamel smart.

PREDIKER 2

1Ek het by myself gedink: laat ek my oorgee aan plesier, laat ek die
lewe geniet! Maar ook dit het niks opgelewer nie. 2Van lag moes ek sê:
dis sinloos, en van plesier: wat bring dit? 3Ek het gewonder wat sal
gebeur as ek my aan wyn oorgee maar tog nog op soek bly na
wysheid, as ek soos 'n dwaas leef totdat ek vasgestel het wat die beste
is waarmee 'n mens hom sy lewe lank in hierdie wêreld besig kan hou.
4Ek het groot ondernemings aangepak: ek het vir my huise gebou en
wingerde geplant. 5Ek het vir my tuine en parke aangelê en allerhande
soorte vrugtebome daarin geplant. 6Ek het vir my damme gemaak om
die lappe jong bome nat te lei. 7Ek het slawe en slavinne aangeskaf, en
hulle het kinders gekry wat ook my slawe was. Ek het baie beeste en
kleinvee gehad, meer as almal voor my in Jerusalem. 8Ek het vir my
silwer en goud opgegaar wat ek gekry het van konings en provinsies.
Ek het vir my sangers en sangeresse gewerf, talle mooi meisies met
wie ek die lewe kon geniet. 9Ek was magtiger en ryker as almal voor
my in Jerusalem. My wysheid het my goed te pas gekom. 10Alles wat
ek begeer het, het ek my veroorloof; ek het my geen plesier ontsê nie.
Alles waarmee ek my besig gehou het, het my plesier verskaf. Dit was
my beloning vir al my inspanning. 11Maar toe ek goed nadink oor alles
wat ek gedoen het en oor alles waarmee ek my met soveel sorg besig
gehou het, het ek gesien dat alles niks was, 'n gejaag na wind. In
hierdie wêreld bevredig niks nie. 12Ek het goed nagedink om vas te stel
wat dit is om wysheid te hê of om nie wysheid en kennis te hê nie.
Wat anders kan 'n koning se opvolger doen as wat reeds gedoen is?
13Dit het ek wel ingesien dat dit 'n mens meer baat om wysheid te hê
as om dit nie te hê nie, net soos lig 'n mens meer baat as duisternis.
14Die wyse weet wat hy doen, vir die dwaas is daar net donkerte, maar
dit weet ek: een en dieselfde lot tref albei. 15Ek het by myself gedink:
die lot van die dwaas sal my ook tref, wat help dit my dan dat ek
soveel wysheid het? En ek het vir myself gesê: Ook dit kom tot niks.
16Die wyse sal net so min as die dwaas altyd onthou word. In tye wat
kom, word alles vergeet. Die wyse sterf net soos die dwaas! 17Ek het
die lewe gehaat, want alles wat in hierdie wêreld gebeur het, het vir
my sleg afgeloop. Alles kom tot niks, dit is 'n gejaag na wind. 18Ek het
alles gehaat waarmee ek my in hierdie wêreld met soveel sorg besig
gehou het, want ek moet dit nalaat aan dié een wat ná my kom, 19en
wie weet of hy 'n wyse of 'n dwase mens sal wees? Tog sal hy beskik
oor alles wat ek met sorg en oorleg in hierdie wêreld
bymekaargemaak het. Dit kom dus ook tot niks. 20Ek het in
vertwyfeling geraak oor alles waarmee ek my met soveel sorg in
hierdie wêreld besig gehou het. 21'n Mens wat met wysheid en kennis

gewerk en sukses behaal het, laat sy besittings na aan een wat glad nie
daarvoor gewerk het nie. Dit is nie reg nie. Ook dit kom dus tot niks.
22Wat het die mens nou eintlik aan alles waarmee hy hom met soveel
sorg en ywer in hierdie wêreld besig hou? 23Elke dag bring vir hom
pyn en elke onderneming ergernis; selfs snags kom hy nie tot rus nie.
Ook dit kom tot niks. 24Dit is nie aan die mens self te danke dat hy kan
eet en drink en onder al sy arbeid nog die goeie kan geniet nie. Ek het
ingesien dat dit 'n gawe uit die hand van God is. 25Wie kan eet, wie
kan geniet as Hy dit nie moontlik maak nie? 26Vir die mens met wie se
lewe God tevrede is, gee Hy wysheid, kennis en blydskap. Maar die
een met wie Hy nie tevrede is nie, kry die taak om op te gaar en
bymekaar te maak en dit dan te gee aan een met wie God tevrede is.
Ook hier kom dit dus tot niks. Dit is 'n gejaag na wind.

PREDIKER 3

1Elke ding het sy vaste tyd, elke ding in hierdie wêreld het sy tyd:
2daar is 'n tyd om gebore te word, 'n tyd om te sterwe, 'n tyd om te
plant, 'n tyd om plante uit te trek, 3'n tyd om 'n lewe te neem, 'n tyd
om 'n lewe te red, 'n tyd om af te breek, 'n tyd om te bou, 4'n tyd om te
huil, 'n tyd om te lag, 'n tyd om te treur, 'n tyd om van blydskap te
dans, 5'n tyd om klippe weg te gooi, 'n tyd om hulle bymekaar te
maak, 'n tyd om te omhels, 'n tyd om weg te bly van omhelsing af, 6'n
tyd om aan te skaf, 'n tyd om te laat wegraak, 'n tyd om te spaar, 'n
tyd om weg te gooi, 7'n tyd om te skeur, 'n tyd om toe te werk, 'n tyd
om stil te bly, 'n tyd om te praat, 8'n tyd om lief te hê, 'n tyd om te
haat, 'n tyd vir oorlog, 'n tyd vir vrede. 9Wat kry die mens vir die werk
waarmee hy hom vermoei? 10Ek het gesien dat God aan die mens 'n
taak gegee het om hom mee besig te hou. 11God het elke ding gemaak
dat dit pas in 'n bepaalde tyd, maar Hy het ook aan die mens 'n besef
gegee van die onbepaalde tyd. Tog kan die mens die werk van God
van begin tot einde nie begryp nie. 12Ek het tot die insig gekom dat
daar vir 'n mens niks beter is nie as om vrolik te wees en die goeie van
die lewe te geniet. 13Dat die mens kan eet en drink en onder al sy
arbeid nog die goeie kan geniet, ook dit is 'n gawe van God. 14Ek het
tot die insig gekom dat wat God doen, blywend is: jy kan daar niks
byvoeg nie en jy kan daar niks van wegneem nie. God doen dit sodat
die mens vir Hom ontsag sal hê. 15Wat is, was reeds. Wat kom, was
ook alreeds. God laat weer gebeur wat vroeër gebeur het. 16Verder het
ek in hierdie wêreld gesien: waar daar reg moet geskied, is daar onreg;
waar daar geregtigheid moet wees, is daar oortreding. 17Ek het by
myself gedink: God spreek reg oor regverdige en onregverdige; daar is
'n tyd vir elke saak, ook vir wat in die regspraak gebeur. 18Ek het by
myself gedink: dit is ter wille van die mense self dat God hulle toets;
hulle moet insien dat hulle niks anders as diere is nie. 19Een en
dieselfde lot tref mens en dier, hulle gaan almal dood, die een soos die
ander. Almal het net een asem. Die mens is nie beter daaraan toe as
die dier nie. Alles kom tot niks. 20Almal is op pad na dieselfde plek toe,
almal is van stof en almal word weer stof. 21Wie weet of die asem van
die mens opstyg boontoe en of die asem van die dier afgaan onder
toe? 22Ek het gesien dat daar niks beter is nie as dat die mens vreugde
vind in sy werk; dit is wat hom toekom. Wie kan hom laat sien wat ná
hom sal gebeur?

PREDIKER 4

1Verder het ek ook nog al die verdrukking in hierdie wêreld gesien.
Die verdruktes kla, maar niemand help hulle nie; daar is niemand wat
help teen die geweld van die verdrukkers nie. 2Toe het ek gedink dié
wat klaar dood is, is gelukkiger as dié wat nog lewe, 3maar die
gelukkigste van almal is dié wat nog glad nie gebore is en nog nie al
die onreg gesien het wat op hierdie wêreld gedoen word nie. 4Ek het
gesien dat al die moeite wat mens doen vir sukses uit onderlinge
afguns kom. Ook hier kom dit dus tot niks. Dit is 'n gejaag na wind.
5Die dwaas vou sy hande en bewerk so sy eie ondergang. 6Hy vind een
hand vol rus beter as 'n dubbele hand vol werk. Ook dit is 'n gejaag na
wind. 7Ek het in hierdie wêreld nog meer gesien wat tot niks kom nie:
8daar was 'n man wat alleen was, sonder seun of broer. Tog was daar
nie 'n einde aan al sy inspanning nie en was hy steeds op soek na meer
rykdom. Hy moes later sê: Vir wie sloof ek my af en ontsê ek my die
aangename dinge? Ook hier kom dit tot niks. Dit bly 'n harde saak.
9Twee vaar beter as een. Hulle inspanning kom tot iets. 10As die een
val, kan die ander hom ophelp. Maar as een val wat alleen is, is daar
niemand om hom op te help nie. 11As twee langs mekaar slaap, word
hulle warm, maar hoe sal een wat alleen is, warm word? 12Een alleen
kan oorweldig word, twee saam kan weerstand bied. 'n Driedubbele
tou breek nie maklik nie. 13'n Jong man wat arm is maar verstandig, is
beter as 'n koning wat oud is maar dwaas en hom nie meer wil laat
waarsku nie. 14'n Jong man het uit die tronk gekom en koning geword
alhoewel hy arm gebore is in die koninkryk van sy voorganger. 15Ek
het gesien dat al wat lewe in hierdie wêreld hulle skaar aan die kant
van die jongman wat die koning se plek ingeneem het. 16Die mense oor
wie hy geregeer het, was te veel om te tel. Tog het die nageslag nie
met vreugde aan hom gedink nie. Ook hier kom dit dus tot niks. Dit is
'n gejaag na wind. 17Wees baie versigtig as jy na die huis van God toe
gaan. Dit is beter om nader te kom en te luister as om jou offer te
bring soos 'n dwaas dit sou doen. 'n Dwaas kan niks anders doen as
kwaad nie.

PREDIKER 5

1Moenie te gou praat nie, moenie oorhaastig 'n belofte aan God maak
nie, want Hy is in die hemel en jy op die aarde. Laat jou woorde
daarom min wees. 2Baie doenigheid bring drome, baie praat lei tot
onverstandige woorde. 3As jy aan God 'n gelofte gedoen het, moet jy
nie versuim om dit te betaal nie. Hy hou nie van ligsinnige mense nie.
Wat jy beloof het, moet jy betaal. 4Dit is beter dat jy nie belowe nie as
dat jy belowe en nie betaal nie. 5Moenie dat jou mond jou laat sondig
sodat jy vir 'n priester moet sê: Ek het my vergis nie. Waarom sal jy
God laat kwaad word oor wat jy gesê het en Hom jou handewerk laat
vernietig? 6Daar is baie drome, baie wat tot niks kom nie, ook baie
woorde. Maar dien jy vir God! 7As jy sien die armes word verdruk en
daar is geen reg en geregtigheid in 'n gebied nie, moet jy jou nie
daaroor verbaas nie: elkeen met gesag word beskerm deur 'n hoër
gesag, en almal saam deur 'n hoogste gesag. 8Maar dit is tot voordeel
van 'n land in sy geheel dat almal aan die koning onderdanig is. 9Die
mens vir wie geld alles is, het nooit genoeg geld nie; die mens vir wie
rykdom alles is, kry nooit genoeg in nie. Ook hier kom dit tot niks.
10As die goeie dinge van die lewe baie word, word die eters ook baie;
al wat die eienaar daaraan het, is om dit te aanskou. 11Die slaap van
die arbeider is soet, of hy min eet of baie, maar die oorvloed van die
ryke laat hom onrustig slaap. 12Ek het in hierdie wêreld 'n bitter swaar
ding gesien: dat 'n man rykdom opgaar en dit vir hom ellende bring.
13Hy doen verkeerd sake en verloor die rykdom. Hy het intussen die
vader van 'n seun geword en dié kry dan niks nie. 14Self gaan hy kaal
uit die wêreld uit soos hy daarin gekom het. Hy kan niks met hom
saamneem vir al sy inspanning nie. 15Ook dit is 'n bitter swaar ding:
presies soos hy gekom het, so gaan hy. Wat help dit dat hy hom vir
wind afgesloof het? 16Hy slyt die res van sy lewe in die donker, in
smart, ellende en bitterheid. 17Ek het ook iets gesien wat goed is: dit is
aangenaam om te eet en te drink en die lewe te geniet onder al die
geswoeg op hierdie wêreld. Dit kom 'n mens toe vir die hele leeftyd
wat God hom skenk. 18God gee aan 'n mens rykdom en besittings en
laat hom dit geniet. God laat die mens sy deel ontvang en sy werk met
vreugde doen. Dit is 'n gawe van God. 19So 'n mens dink skaars na oor
wat in sy lewe gebeur, so vol is hy van die blydskap wat God gee.

PREDIKER 6

1Ek het in hierdie wêreld ellende gesien wat swaar druk op 'n mens:
2God gee aan iemand rykdom, besittings en eer, en so iemand kom
niks kort van wat hy begeer nie, maar God laat hom nie daarvan
geniet nie, en iemand anders gebruik dit. Ook hier kom dit tot niks.
Dit is bitter swaar. 3'n Man kan honderd kinders hê en baie lank lewe,
maar hoe oud hy ook al word, as hy nie die goeie dinge kan geniet nie
en nie eens in 'n graf begrawe word nie, is 'n doodgebore baba beter
daaraan toe as hy. 4'n Doodgebore baba kom tot niks, dit sien nooit die
lig nie en kry nie eens 'n naam nie. 5Dit sien nie die son nie en weet
niks nie. Tog is dit beter daaraan toe as iemand 6wat nie die goeie van
die lewe kan geniet nie, al leef hy twee maal duisend jaar. Altwee
gaan na dieselfde plek toe. 7Die mens sloof hom af vir kos, maar sy
honger word nooit gestil nie. 8Watter voordeel het die man met
wysheid bo die dwaas? Wat help dit die arme om te weet hoe hy hom
moet gedra? 9Wat die mens het, is beter as wat hy begeer. Ook hier
kom dit tot niks. Dit is 'n gejaag na wind. 10Wat 'n mens is, word reeds
met die naam mens gesê, dit is bekend wat hy is: hy is mens. Hy kan
nie 'n regstryd voer met die Een wat sterker as hy is nie. 11Hoe meer
woorde, hoe meer kom dit tot niks. Wat baat dit die mens? 12Wie weet
wat vir die mens goed is in die lewe, in die dae wat tot niks lei nie,
wat hy soos 'n skaduwee deurbring? Wie kan vir 'n mens sê wat ná
hom in hierdie wêreld sal gebeur?

PREDIKER 7

1'n Goeie naam is beter as reukolie, die sterfdag beter as die
geboortedag. 2Dit is beter om na 'n huis toe te gaan waar daar gerou
word as na 'n huis waar daar feesgevier word. Elkeen wat lewe, moet
ter harte neem wat die uiteinde van die mens is. 3Droefheid is beter as
lag; agter 'n somber gesig skuil 'n helder gees. 4Wie wysheid het, voel
hom tuis waar daar gerou word, die dwaas voel hom tuis waar daar
plesier is. 5Dit is beter om vermaan te word deur iemand wat wysheid
het, as om besing te word deur 'n dwaas. 6Soos die geknetter van
doringtakke onder 'n pot, so klink die gelag van 'n dwaas. Ook hier
kom dit tot niks. 7Afpersing maak van 'n verstandige mens 'n dwaas, 'n
omkoopgeskenk vernietig die goeie oordeel. 8'n Voltooide taak is beter
as een wat pas begin is. Geduld is beter as hoogmoed. 9Moenie gou
kwaad word nie: dit is 'n dwaas wat gou kwaad word. 10Moenie sê in
die ou dae was dit beter as nou nie; dit is nie uit wysheid dat 'n mens
so sê nie. 11Wysheid saam met besittings is goed; dit is 'n voordeel vir
elkeen wat leef. 12Wysheid bied beskerming soos geld beskerming
bied; kennis en wysheid verryk die lewe van hom wat dit besit. 13Kyk
na die werk van God: wie kan reguit maak wat Hy krom gemaak het?
14Wees bly op die dag van voorspoed, en as daar 'n dag van teëspoed
kom, sien dit so: soos die een het God ook die ander gegee, sodat die
mens nie sal weet wat vir hom voorlê nie. 15In my lewe wat tot niks
gekom het nie, het ek alles gesien: 'n regverdige gaan onder al doen hy
reg, 'n goddelose geniet 'n lang lewe, al doen hy verkeerd. 16Moet jou
nie te regverdig wil hou nie, moenie aanspraak maak op meer wysheid
as wat jy het nie; waarom jou eie ondergang soek? 17Moenie aanhou
verkeerd doen nie, moenie dwaas wees nie; waarom voor jou tyd
doodgaan? 18Dit is goed dat jy aan die een vermaning vashou en die
ander ook nie laat los nie, want hy wat vir God dien, gehoorsaam
altwee. 19Wysheid gee aan dié wat dit het, meer mag as wat tien
maghebbers in 'n stad het. 20Daar is geen mens op aarde regverdig nie,
niemand wat net goed doen en nie sondig nie. 21Moet jou nie steur aan
alles wat gesê word nie. Dan sal jy jou dit nie aantrek as jou slaaf jou
verwens nie. 22Jy weet hoe baie kere jy self ander verwens het. 23Ek
het alles met die hulp van wysheid getoets. Ek wou wysheid bekom,
maar dit het buite my bereik gebly. 24Die betekenis van wat gebeur, lê
buite bereik, baie diep; wie kan dit vind? 25Ek het my opnuut daaraan
gewy om te wete te kom, na te vors en te ondersoek wat wysheid en
insig is, en ek het toe vasgestel dat goddelose optrede dwaasheid is,
dat onverstandige optrede geen doel dien nie. 26Ek het gevind: 'n vrou
wat strikke stel vir mans, is erger as die dood self. Haar bekoorlikheid
is 'n vangnet, in haar arms is jy 'n gevangene. Wie voor God reg lewe,

vermy haar, maar die sondaar laat hom deur haar vang. 27Dit het ek
gevind, sê die Prediker, toe ek een en een bymekaargesit het om die
regte insig te kry. 28Wat ek nog altyd soek, het ek nie gevind nie. Ek
het wel uit duisend mense een betroubare man gevind, maar so 'n
vrou het ek onder hulle nie gevind nie. 29Die één ding wat ek wel
gevind het, is dit: God het die mense goed en opreg gemaak, tog het
hulle hulle besig gehou met allerlei slimmighede.

PREDIKER 8

1Wie het werklik wysheid? Wie kan verklaar wat gebeur? Wysheid
maak 'n mens vriendelik, dit verander 'n strak gesig. 2Wat my betref:
Gehoorsaam die bevel van die koning op grond van die eed van
getrouheid voor God. 3Moenie voortvarend wees nie, moenie by 'n
swak saak staan nie, gee liewer pad voor die koning, want hy doen
wat hy goed vind. 4Sy woord is wet; wie kan van hom rekenskap eis?
5Wie 'n bevel gehoorsaam, beland nie in die moeilikheid nie. Wie
wysheid het, weet wanneer en hoe hy moet handel. 6Elke ding het sy
tyd en sy manier. Daar is baie gevare wat die mens bedreig. 7Hy weet
nie wat sal gebeur nie. Wie kan vir hom sê hoe dit sal wees? 8Niemand
het die mag om die wind te stuit nie; niemand het seggenskap oor sy
sterfdag nie; in oorlogstyd spring niemand vry nie. Wie verkeerd doen,
word nie deur sy verkeerde daad gered nie. 9Dit alles het ek gesien. Ek
het aandag gegee aan alles wat in hierdie wêreld gebeur wanneer een
mens mag oor 'n ander het om hom kwaad aan te doen. 10Ek het gesien
slegte mense word begrawe, en verdwyn, terwyl dié wat van die
tempel af kom en reg gehandel het, ook in die stad vergeet word. Ook
hier kom dit dus tot niks. 11Omdat die verkeerde daad nie meteens
gestraf word nie, hou mense eenvoudig aan om verkeerd te doen. 12Al
doen die sondaar ook hoeveel kwaad en leef hy nogtans lank, ek weet:
met die vromes wat vir God dien, sal dit goed gaan; 13met die
goddelose wat nie vir God dien nie, sal dit nie goed gaan nie. Soos 'n
vlugtige skaduwee wat gou verdwyn, sal die goddelose nie lank lewe
nie. 14Ook hier lei wat op die aarde gebeur, tot niks: oor regverdiges
kom wat goddeloses toekom, oor goddeloses kom wat regverdiges
toekom. Ook hierin, sê ek, kom dit tot niks. 15Ek het vreugde
aanbeveel: daar is niks beter vir die mens in hierdie wêreld nie as dat
hy eet en drink en vrolik is onder al sy geswoeg tydens die lewe wat
God hom in hierdie wêreld gee. 16So het ek my daarop toegelê om
agter te kom wat wysheid is en om te begryp waarmee mense hulle op
die aarde besig hou sonder dat hulle dag of nag tot rus kom. 17Toe het
ek al die werk van God begryp; die mens is nie in staat om wat in
hierdie wêreld gebeur, te verstaan nie. Hoe hy hom ook al inspan en
soek, hy verstaan nie. Al sê die wyse hy weet, kan hy nie verstaan nie.

PREDIKER 9

1Dit alles het ek ter harte geneem en ek het bevind: God regeer oor dié
wat reg doen en wysheid het, en oor wat hulle doen. Niemand weet of
daar vir hom liefde of haat wag nie. 2Een en dieselfde lot tref almal:
die regverdige en die goddelose, die goeie, die reine en die onreine,
die een wat offer en die een wat nie offer nie. Soos dit met die goeie
gaan, so gaan dit met die sondaar, soos dit gaan met die een wat 'n
eed aflê, so gaan dit met hom wat weier om 'n eed af te lê. 3Die
ellende met alles wat in hierdie wêreld gebeur, is dat dieselfde lot
almal tref. Die hart van die mens is vol boosheid; die dwaasheid bly
hom sy lewe lank by, en sy einde is die dood. 4Solank jy onder die
lewendes is, het jy hoop. 'n Hond wat lewe, is beter as 'n leeu wat
dood is. 5Dié wat lewe, weet hulle sal doodgaan, maar die dooies weet
niks; daar wag vir hulle niks meer nie, hulle is vergeet; 6dit is klaar
met hulle liefde, hulle haat en hulle hartstog. Hulle sal nooit weer deel
hê aan wat in hierdie wêreld gebeur nie. 7Eet dus jou brood met
vreugde, drink jou wyn met 'n bly gemoed; God het lankal reeds
goedgekeur wat jy doen. 8Dra altyd wit klere, versorg jou hare met
olie. 9Geniet die lewe met die vrou wat jy liefhet, dié lewe wat tot niks
kom nie, maar wat God jou in hierdie wêreld gegee het, die hele lewe
wat tot niks kom nie. Dit is wat jou toekom in die lewe, wat jou
toekom vir al jou geswoeg in hierdie wêreld. 10Doen met toewyding
alles wat jou hand vind om te doen, want in die doderyk waarheen jy
op pad is, is daar nie werk of insig of kennis of wysheid nie. 11Verder
het ek in hierdie wêreld gesien: dit is nie die vinnigstes wat die reisies
wen nie, nie die sterkstes wat die oorlog wen nie, nie dié met wysheid
wat kos het nie, nie die verstandiges wat ryk word nie, nie dié met
kennis met wie dit goed gaan nie. Alles word bepaal deur tyd en
geleentheid. 12Die mens ken selfs nie die tyd van sy dood nie. Soos
visse wat gevang word in 'n net, soos voëls wat gevang word in 'n wip,
so word die mens gevang as die teëspoed kom, as dit hom skielik
oorval. 13Ook hierdie stukkie wysheid het ek in hierdie wêreld gesien,
en vir my was dit belangrik: 14Daar was 'n klein stadjie met min
mense. 'n Magtige koning het teen die stad opgetrek, dit beleër en
hom daar ingegrawe. 15In die stad was 'n arm man met baie wysheid,
en hy het die stad deur sy wysheid gered. Maar niemand het die arm
man onthou nie. 16Toe het ek gesê: Wysheid is wel beter as krag, maar
die wysheid van die arme word geminag, en niemand luister na wat
hy sê nie. 17Die rustige woorde van dié wat wysheid het, word beter
gehoor as die geskree van een wat heers oor dwase. 18Wysheid is beter
as wapens, maar een misstap kan baie wat goed is, bederf.

PREDIKER 10

1Dooie vlieë laat salf stink en gis, 'n bietjie dwaasheid doen meer
kwaad as wat wysheid en eer goed doen. 2Die verstand van een wat
wysheid het, gee hom krag, maar dié van 'n dwaas maak hom swak.
3Selfs waar die dwaas met die pad langs loop, ontbreek sy verstand; hy
wys vir almal dat hy 'n dwaas is. 4As die heerser vir jou kwaad word,
moenie jou pos verlaat nie; kalmte voorkom groot foute. 5Daar is 'n
verkeerde ding wat ek in hierdie wêreld gesien het, 'n fout wat begaan
word deur een wat gesag het: 6die dwaas kry hoë aansien en die rykes
ontvang geen eer nie. 7Ek het slawe te perd gesien en vorste te voet op
die grond soos slawe. 8Wie 'n sloot grawe, val self daarin, wie 'n muur
afbreek, word deur 'n slang gepik. 9Wie klippe afbreek, word daardeur
beseer, wie hout kap, moet versigtig wees. 10As die byl stomp word en
nie geslyp word nie, moet jy meer krag gebruik. Dit betaal om jou
verstand te gebruik. 11As die slang pik voor hy besweer is, bereik die
besweerder niks nie. 12Die woorde van iemand wat wysheid het, vind
byval; die dwaas vernietig homself met wat hy sê. 13Wat hy sê, begin
met dwaasheid en eindig met louter onsin. 14Die dwaas praat
aanmekaar, maar geen mens weet wat sal gebeur nie, en niemand kan
vir hom sê wat ná hom sal kom nie. 15Die dwaas put homself uit met
wat hy doen; hy weet nie eers hoe om by sy stad te kom nie. 16Ellende
wag vir die land waarvan 'n slaaf koning is en waar amptenare vroeg
in die dag begin feesvier. 17Dit gaan goed met die land waarvan die
koning vir homself kan besluit en waar amptenare op die regte tyd
feesvier, met selfbeheersing en nie met 'n drinkery nie. 18Luiheid laat
die dak inval, slap hande laat die huis lek. 19Eet bring plesier, wyn
vrolik die lewe op, maar alles kos geld. 20Moenie die koning verwens
nie, nie eens in jou gedagte nie, moenie die ryke verwens nie, nie eens
in jou slaapkamer nie; die voëltjies kan oorvertel wat jy gesê het, hulle
kan jou woorde oordra.

PREDIKER 11

1Werp jou brood op die water, eendag kry jy dit terug. 2Hou jou
besittings op sewe, selfs ag plekke, want jy weet nie watter teëspoed
oor die land kan kom nie. 3As die wolke vol water is, reën hulle leeg
op die aarde; of 'n boom nou suid of noord val, dit bly lê waar dit
geval het. 4Wie die wind bly dophou, saai nie, wie na die wolke bly
kyk, oes nie. 5Net so min as wat jy kan verstaan hoe gees en liggaam
by mekaar uitkom in die skoot van 'n swanger vrou, net so min kan jy
die werk van God verstaan. Hy doen dit alles. 6Saai jou saad in die
môre, gaan in die laatmiddag daarmee voort. Jy weet nie watter van
die twee sal 'n oes lewer nie en of altwee ewe goed sal wees nie. 7Die
lig is aangenaam, dit is goed vir die oë om die son te sien. 8As 'n mens
lank lewe, moet jy oor alles dankbaar wees. Maar jy moet onthou dat
die donker dae van die dood wat kom, ook baie is. Alles kom tot niks.
9Jy wat jonk is, moet vreugde vind in jou jeug en jou jong dae ten
volle geniet. Doen wat jy goedvind en waarvan jy hou, maar moenie
vergeet dat God van jou rekenskap sal eis oor alles nie. 10Hou kommer
uit jou hart en vermy wat jou liggaam kan kwaad doen. Ook die jeug
en die jonkheid kom tot niks.

PREDIKER 12

1Dink aan jou Skepper in jou jong dae voor die swaar dae kom, die
jare aanbreek waarvan jy sal sê: Ek het daar niks aan nie. 2Dit is die
tyd wanneer die son donker sal word en ook die daglig, die maan en
die sterre, die tyd wanneer dit weer bewolk word ná die reën. 3Dit is
die tyd wanneer die wagters van die huis sal bewe, die sterk manne
waggel en die malers ophou maal omdat hulle min geword het, die
tyd wanneer dit donker word vir dié wat deur die vensters kyk,
4wanneer die deure na die straat toe toegemaak word, die geluid van
die meul dof word, die tyd wanneer 'n mens opstaan as die voëls begin
sing al hoor hy geen lied meer nie. 5Dit is die tyd wanneer hy bang is
vir 'n hoogte en vir alles op die pad skrik, die tyd wanneer die
amandelboom in bloei staan, die sprinkaan homself moeisaam
voortsleep en die kapperkruid nutteloos word, die tyd wanneer die
mens na sy ewige woning gaan en dié wat treur, op die straat
rondgaan, 6die tyd wanneer die silwerdraad afgebreek word en die
goue kruik breek, die kruik by die fontein stukkend breek en die wiel
by die put stukkend val, 7die tyd wanneer die stof na die aarde toe
terugkeer soos dit was, en die gees na God terugkeer wat dit gegee
het. 8Alles kom tot niks, sê die Prediker, tot niks. 9Die Prediker was nie
net 'n man met wysheid nie, hy het ook die volk onderrig. Hy het
nagedink, nagevors en baie spreuke gemaak. 10Hy het daarna gestrewe
om hom raak uit te druk en die waarheid getrou op te teken. 11Die
woorde van mense met wysheid is soos skerp stokke, versamelde
spreuke is soos spykers wat ingeslaan is. Hulle is deur een Herder
gegee. 12Die belangrikste van alles is: My seun, wees versigtig! Daar
kom nie 'n einde aan die skryf van baie boeke nie, te veel studie ooreis
die liggaam. 13Die slotsom van alles wat jy gehoor het, is dit: Dien God
en gehoorsaam sy gebooie. Dit is wat van die mens gevra word. 14God
sal rekenskap eis oor alles wat gedoen word, ook oor wat in die
geheim gedoen word, of dit goed is of kwaad.

HOOGLIED

HOOGLIED 1 HOOGLIED 2 HOOGLIED 3

HOOGLIED 4 HOOGLIED 5 HOOGLIED 6

HOOGLIED 7 HOOGLIED 8

HOOGLIED 1

1Salomo se mooiste lied. 2Sy: Soen my, soen my weer en weer! Jou
liefkosings is beter as wyn, 3jou parfuum ruik so lekker, jou naam is
suiwer parfuum: daarom het die meisies jou so lief. 4Vat my saam met
jou, kom ons hardloop! Die koning vat my toe na sy kamer toe. Hy:
Kom ons juig, kom ons wees vrolik oor jou! Sy: Kom ons prys jou
liefkosings, dit is beter as wyn! Ek kan verstaan dat die meisies lief is
vir jou. 5Ek is bruin gebrand maar ek is mooi, vroue van Jerusalem. Ek
is so bruin soos die tente van Kedar, soos die tentdoeke van Salomo.
6Moet my nie so aankyk omdat ek donker is nie, omdat die son my
gebrand het nie: my broers het my so bruin laat brand, hulle het my
die wingerde laat oppas; ek kon my eie wingerd, myself, nie versorg
nie. 7Sê my, jy wat ek liefhet, waar laat jy jou kleinvee wei, waar laat
jy hulle rus op die middag? Hoekom moet ek my agter 'n sluier
wegsteek en by die veetroppe van jou vriende rondsoek? 8Hy: As jy dit
nie weet nie, mooiste van al die vroue, loop maar net op die kleinvee
se spore en laat jou bokkies wei by die veewagters se tente. 9Soos 'n
spogperd in die farao se strydwa, so is jy vir my, my liefling, 10met jou
lieflike wange tussen jou oorbelle, jou nek met sy kettinkies om. 11Ons
sal vir jou oorbelle van goud maak, met silwerknoppies daarin. 12Sy:
So lank die koning op sy rusbank gelê het, het my nardusparfuum se
geur versprei. 13Die man wat ek liefhet, is vir my 'n sakkie mirre wat
tussen my borste lê. 14Die man wat ek liefhet, is vir my 'n bos
hennablomme uit die wingerde van En-Gedi. 15Hy: Jy is mooi, my
liefling, jy is mooi, jou oë is duiwe. 16Sy: Jy is mooi, man wat ek
liefhet, baie aantreklik. Ons bed is die groen blare, 17ons huis se balke
is die seders, sy daklatte is die sipresse.

HOOGLIED 2

1Ek is 'n affodil van Saron, 'n lelie van die laagtes! 2Hy: Soos 'n lelie
tussen dorings, so is my liefling tussen die meisies. 3Sy: Soos 'n
appelboom tussen wilde bome, so is die man wat ek liefhet, tussen die
jongmans. Ek sit graag in sy skaduwee, sy vrugte is soet in my mond.
4Hy vat my na 'n feesplek toe; hy straal van liefde vir my. 5Julle moet
vir my rosyntjies gee om my sterk te maak, julle moet my met appels
verfris, want die liefde verteer my. 6Sy linkerarm is onder my kop, sy
regterarm omhels my. 7Vroue van Jerusalem, ek smeek julle en ek
roep die ribbokke en die takbokke in die veld tot getuie: moenie die
liefde wakker maak en aanvuur voor die tyd daarvoor ryp is nie.
8Luister, daar kom die man wat ek liefhet! Hy spring oor die berge, hy
wip oor die rante. 9Die man wat ek liefhet, maak soos 'n ribbok, soos 'n
takboklam. Kyk, daar staan hy agter ons huis se muur, hy kyk by die
venster in, hy loer deur die latwerk! 10Die man wat ek liefhet, praat,
hy sê vir my: Staan op, my liefling, my mooiste, kom na my toe! 11Kyk,
die reëntyd is verby, die reën is oor, dis weg. 12Daar is bloeisels in die
veld, dit het tyd geword om te sing; die tortelduif se stem klink oor
ons land. 13Die voorvye kom al uit, die wingerde bot en versprei hulle
geur. Staan op, my liefling, my mooiste, kom na my toe! 14My duif in
die klipskeure, in die skuilplek teen die krans, wys my jou gesig, laat
hoor my jou stem. Jou stem is strelend, jou gesig lieflik.' 15Vang vir ons
die jakkalse, die klein jakkalsies wat die wingerde verniel, ons
wingerde wat al bot. 16Die man wat ek liefhet, is myne, en ek syne. Hy
laat sy skape tussen die lelies wei 17tot die aandwind begin waai en die
skaduwees lank word. Kom terug, man wat ek liefhet, maak soos 'n
ribbok, soos 'n takboklam op die Beterberge.

HOOGLIED 3

1Op my bed in die nag het ek gesoek na hom wat ek liefhet; ek het
hom gesoek en hom nie gekry nie. 2Ek het opgestaan en in die stad
rondgegaan op die strate en die pleine, en hom gesoek wat ek liefhet;
ek het hom gesoek en hom nie gekry nie. 3Die wagte wat die stad
patrolleer, het my daar gekry. Ek het gevra: Het julle die man wat ek
liefhet, gesien?' 4Skaars was ek by hulle verby of ek het hom wat ek
liefhet, gekry. Ek het hom vasgegryp en hom nie laat los nie, ek het
hom na my ma se huis toe gebring, na die kamer toe waar ek gebore
is. 5Vroue van Jerusalem, ek smeek julle en ek roep die ribbokke en
die takbokke in die veld tot getuie: moenie die liefde wakker maak en
aanvuur voor die tyd daarvoor ryp is nie. 6Wie is dit wat daar soos 'n
rookwolk uit die woestyn uit kom, omgewe deur die geur van mirre,
van wierook, van al die lekkerruik-kruie in die handel? 7Kyk, sy
drastoel is dié van Salomo self! Dit word begelei deur sestig soldate,
van Israel se soldate, 8elkeen vaardig met die swaard, opgelei vir
oorlog, elkeen met 'n swaard aan die sy, gereed vir die nag se gevare.
9Koning Salomo het van Libanonhout vir hom 'n drastoel laat maak.
10Die pote het hy van silwer laat maak, die leuning van goud, en die
sitplek van pers wol. Die stoel se binnekant is inlegwerk, met liefde
gedoen deur die vroue van Jerusalem. 11Kom kyk na koning Salomo,
vroue van Sion; hy dra die kroon waarmee sy moeder hom gekroon
het op die dag van sy huwelik, die dag van sy grootste vreugde.

HOOGLIED 4

1Hy: Jy is mooi, my liefling, jy is mooi, jou oë is duiwe agter jou
sluier. Jou hare is soos 'n trop bokke wat teen die Gileadberge afkom.
2Jou tande is so wit soos 'n ry pasgeskeerde skape wat nou net skoon
gewas is, elkeen met 'n tweeling, nie een sonder 'n lam nie. 3Jou lippe
is soos skarlakenrooi lint, jou mond bekoor my. Die versiersels op jou
voorkop is soos granaatpitte agter jou sluier. 4Dié aan jou nek is soos
die Dawidstoring wat uit rye klip gebou is; aan hom hang duisend
skilde, al die skilde van die helde. 5Jou twee borste is soos
takboklammers, soos die tweeling van 'n ribbok wat tussen die lelies
wei. 6Wanneer die aandwind begin waai en die skaduwees lank word,
wil ek na my mirreberg, my wierookheuwel, toe gaan. 7Alles aan jou is
mooi, my liefling, aan jou is niks verkeerd nie. 8Kom saam met my van
die Libanon af, my bruid, kom saam met my van die Libanon af, kom
af hier van die top van Amana, van die top van Senir en Hermon af,
weg van die leeus se skuilplekke, weg van die luiperds se hoë lêplekke
af. 9Jy het my hart gesteel, my beminde bruid, jy het my hart gesteel
met een kyk van jou oë, met een skakel in die ketting om jou hals. 10Ek
hou van jou liefkosings, my beminde bruid, jou liefkosings is beter as
wyn, jou parfuum ruik lekkerder as al die lekkerruik-kruie. 11Jou lippe
proe soos heuningstroop, my bruid, jou tong soos heuning en dikmelk,
en jou klere ruik soos die Libanon. 12My beminde bruid is 'n tuin wat
toegemaak is, 'n tuin met 'n muur om, 'n fontein wat afgekamp is.
13Jou liggaam is 'n lushof, granaatbome met keurige vrugte,
hennastruike saam met nardus, 14nardus en saffraan, kalmoes en
kaneel saam met elke soort lekkerruik-kruie, mirre en aalwyn saam
met al die beste lekkerruik-kruie. 15Daar is 'n fontein in my tuin, 'n put
met borrelende water, strome van die Libanon af. 16Sy: Word wakker,
noordewind, kom, suidewind! Waai deur my tuin, versprei sy geur!
Die man wat ek liefhet, kom na sy tuin toe; hy gaan die keurige vrugte
daarvan eet.

HOOGLIED 5

1Hy: Ek het na my tuin toe gekom, my beminde bruid, ek pluk my
mirre, my lekkerruik-kruie, ek eet my lekker vars heuning, ek drink
my wyn en my melk. Eet, vriende, drink, word dronk van die liefde.
2Sy: Ek het geslaap maar my hart het wakker gebly. Toe hoor ek die
man wat ek liefhet, klop en hy sê: Maak vir my oop, my beminde
bruid, my duif, my volmaakte! My kop is nat van die dou, my hare is
nat van die nag se klammigheid!' 3Toe sê ek: Ek het al uitgetrek,
hoekom moet ek weer aantrek? Ek het my voete al gewas, hoekom
moet ek hulle weer laat vuil word?' 4Maar die man wat ek liefhet,
steek sy hand deur die opening, en my hart word onstuimig oor hom.
5Ek staan op om oop te maak vir die man wat ek liefhet terwyl my
hande drup van die mirre, terwyl die mirre van my vingers af afloop
op die deur se knoppe. 6Ek maak oop vir die man wat ek liefhet, maar
die man wat ek liefhet, het omgedraai en is weg! Ek was so
opgewonde toe hy gepraat het! Ek soek hom maar kry hom nie, ek
roep hom maar hy antwoord nie. 7Die wagte wat die stad patrolleer,
kry my, hulle slaan my, hulle maak my seer; die wagte op die mure
ruk my tjalie van my af. 8Vroue van Jerusalem, ek smeek julle: As julle
die man wat ek liefhet, raakloop, sê vir hom die liefde verteer my.
9Vroue: Is die man wat jy liefhet, dan anders as ander, mooiste van al
die vroue? Is die man wat jy liefhet, dan anders as ander dat jy ons so
smeek? 10Sy: Die man wat ek liefhet, is blakend gesond en blosend van
kleur; jy kan hom uitken tussen tien duisend ander. 11Sy voorkop is
soos suiwer goud, sy haarlokke soos dadeltrosse, so swart soos 'n
kraai. 12Sy oë is soos die duiwe langs die spruite, duiwe wat lyk of
hulle in melk gewas is waar hulle langs die water sit. 13Sy wange is
soos die kruiebeddings waar lekkerruik-kruie groei. Sy lippe is soos
lelies, hulle drup van mirre. 14Sy hande is soos stawe goud, met
edelstene ingelê. Sy lyf is soos 'n blok ivoor, met saffiere ingelê. 15Sy
bobene is soos marmerpilare wat op goue voetstukke rus. Sy voorkoms
is soos dié van die Libanon, indrukwekkend soos die seders. 16Sy mond
smaak soet, alles aan hom is begeerlik. So lyk die man wat ek liefhet,
so lyk my lewensmaat, vroue van Jerusalem.

HOOGLIED 6

1Vroue: Waarheen is die man wat jy liefhet, mooiste van al die vroue?
Waarheen is die man wat jy liefhet? Ons sal hom saam met jou soek.
2Sy: Die man wat ek liefhet, is af na sy tuin toe, na die kruiebeddings
toe om sy skape tussen die tuine te laat wei en om lelies te pluk. 3Ek
behoort aan die man wat ek liefhet, en die man wat ek liefhet, is
myne, hy wat sy skape tussen die lelies laat wei. 4Hy: My liefling, jy is
so mooi soos Tirsa, so aantreklik soos Jerusalem, so indrukwekkend
soos 'n afdeling vaandeldraers. 5Draai jou oë liewer weg van my af,
hulle maak my onrustig. Jou hare is soos 'n trop bokke wat teen die
Gileadberge afkom. 6Jou tande is so wit soos 'n trop ooie wat nou net
skoon gewas is, elkeen met 'n tweeling, nie een sonder 'n lam nie. 7Die
versiersels op jou voorkop is soos granaatpitte agter jou sluier. 8Daar is
sestig koninginne, tagtig byvroue, jong vroue sonder tal, 9maar sy, my
duif, my volmaakte, is enig, die enigste dogter van haar ma, haar ma
se oogappel. Die jongmeisies kyk na haar; hulle praat met
bewondering oor haar, die koninginne en die byvroue sing haar lof.
10Wie is dit wat soos die daeraad verskyn, so pragtig soos die maan, so
helder soos die son, so indrukwekkend soos 'n afdeling vaandeldraers?
11Ek gaan af na die neuteboord toe, ek gaan kyk na die jong boompies
by die spruit, ek gaan kyk hoe die wingerde bot, hoe die granaatbome
bloei. 12Ek ken myself nie, dit is of sy my laat ry op die strydwa van
die keur van my volk. 13Vroue: Kom terug, kom terug, Sulammitiese
vrou! Kom terug, kom terug dat ons jou kan sien! Sy: Wat wil julle
sien aan die Sulammitiese vrou waar sy dans in die soldatekamp?

HOOGLIED 7

1Hy: Jou voete is so mooi in jou skoene, edel dogter, die rondings van
jou heupe is soos juwele wat deur kunstenaarshande gemaak is. 2Jou
naeltjie is 'n ronde kom waarin die kruiewyn nie ontbreek nie. Jou
maag is 'n hoop koring met lelies omring. 3Jou twee borste is soos
takboklammers, soos die tweeling van 'n ribbok. 4Jou nek is soos 'n
toring van ivoor, jou oë soos die damme by Gesbon, by die poort van
dié groot stad. Jou neus is soos die toring op Libanon wat na
Damaskus toe kyk. 5Jou kop is soos die Karmel, jou hare soos rooi wol,
jou haarlokke bekoor die koning. 6Jy is so mooi, so bekoorlik, liefste,
met soveel wat geniet kan word. 7Jou slanke gestalte is soos 'n
palmboom, jou borste soos druiwetrosse. 8Ek dink ek gaan teen die
palmboom opklim en sy trosse blomme gryp. Laat jou borste vir my
soos trosse druiwe wees, die reuk van jou neus soos dié van appels,
9jou mond soos goeie wyn wat glad na binne gly vir die man wat jy
liefhet, wat tussen sy lippe en sy tande deur vloei. 10Sy: Ek behoort aan
die man wat ek liefhet en dit is na my dat hy smag. 11Kom, man wat ek
liefhet, kom ons gaan veld toe, kom ons gaan slaap in die dorpies;
12ons gaan vroeg smôrens na die wingerde toe, ons gaan kyk of die
wingerdstokke bot, of die botsels oop is en die granaatbome bloei.
Daar sal ek my liefde vir jou gee. 13Die liefdesappels versprei hulle
geur; daar is allerlei keurige vrugte by ons deur, vars en oud; ek het
hulle vir jou gebêre, man wat ek liefhet.

HOOGLIED 8

1Was jy maar my broer! Het jy ook maar aan my ma gedrink! Dan het
ek jou gesoen as ek jou in die straat kry en niemand sou my daaroor
kwalik geneem het nie. 2Dan het ek jou saamgevat en na my ma se
huis toe gebring en het jy my daar die kuns van die liefde geleer. Dan
het ek jou laat drink van my kruiewyn, van my granaatsap. 3Sy
linkerarm is onder my kop, sy regterarm omhels my! 4Ek smeek julle,
vroue van Jerusalem, wat is dit dat julle die liefde wakker maak en
aanvuur voordat die tyd daarvoor ryp is? 5Vroue: Wie is dit wat daar
uit die woestyn uit kom terwyl sy leun op die man wat sy liefhet? Sy:
Ek het jou wakker gemaak onder 'n appelboom, daar waar jou ma
swanger geword het, waar sy wat jou in die wêreld gebring het,
swanger geword het. 6Hou my teen jou soos die seëlring op jou bors,
soos die seëlring aan jou arm. Die liefde is sterker as die dood, die
hartstog magtiger as die doderyk; dit brand en vlam soos vuur.
7Strome water kan die liefde nie blus nie, riviere kan dit nie afkoel
nie. Al wil iemand vir die liefde al die rykdom in sy huis betaal, hy sal
daaroor uitgelag word. 8Haar broer: Ons suster is nog klein, haar
borste is nog nie ontwikkel nie. Wat kan ons vir ons suster doen die
dag as hulle om haar hand begin meeding? 9As sy 'n muur was, het ons
op haar 'n silwertoring gebou, as sy 'n deur was, het ons haar
toegemaak met sederplanke. 10Sy: Ek is 'n muur, en my borste is soos
torings. Daarom is ek vir die man wat ek liefhet iemand wat hom
gelukkig maak. 11Hy: Salomo het 'n wingerd gehad in Baäl-Hamon. Hy
het die wingerd aan wagte toevertrou. Iemand sou vir die opbrengs
goed elf duisend gram silwer wou gee. 12My wingerd is myne alleen.
Hou maar die silwer, Salomo, en sit daar twee duisend gram by vir dié
wat die opbrengs bewaak. 13Jy wat in die tuin woon en na wie se stem
jou vriende luister, laat my jou stem hoor! 14Sy: Hardloop, man wat ek
liefhet, maak soos die ribbok, soos die takboklam op die kruieberge!

JESAJA

JESAJA 64 JESAJA 65 JESAJA 66

JESAJA 1

1Die openbaring wat Jesaja seun van Amos ontvang het aangaande
Juda en Jerusalem. Dit was in die regeringstyd van Ussia, Jotam, Agas
en Hiskia, konings van Juda. 2Luister, hemele, gee aandag, aarde, want
die Here het gesê: Ek het kinders grootgemaak en opgevoed, maar
hulle het teen My in opstand gekom. 3'n Bees ken sy eienaar en 'n
donkie die krip van sy baas, maar Israel ken My nie, my volk het geen
begrip van wat Ek doen nie. 4Ellende wag vir julle, sondige nasie, volk
met skuld belaai, geslag wat verkeerd handel, julle wat net afbreek,
wat My, die Here, verlaat het, My, die Heilige van Israel, verag en vir
My die rug gedraai het. 5Daar is nie meer plek waar nog aan julle
geslaan kan word nie, en tog hou julle aan om van My af weg te draai.
Die hele kop is vol seerplekke en die hele gestel is verswak. 6Van kop
tot tone is daar nie een plek heel nie: dit is die ene kneusplekke, hale
en rou wonde! Hulle is nie skoongemaak of verbind of met salf
behandel nie. 7Julle land is verwoes, julle stede is verbrand, voor julle
oë verteer vreemdes julle landerye. Hulle het dit 'n verlate wêreld
gemaak. 8Soos 'n skerm in 'n wingerd het Sion alleen oorgebly, soos
die hut van 'n wagter in 'n komkommertuin. Sion is 'n beleërde stad.
9As die Here die Almagtige nie 'n klompie van ons laat oorbly het nie,
sou ons soos Sodom geword het, ons sou net soos Gomorra gewees
het. 10Luister na die woord van die Here, julle Sodomsleiers! Gee ag op
wat ons God julle leer, julle Gomorrasvolk! 11Wat het Ek aan julle baie
offers? vra die Here. Ek is sat van die brandoffers van ramme en die
vet van voerbeeste; die bloed van bulle en lammers en bokke staan My
nie aan nie. 12As julle kom om voor My te verskyn, wie het julle gevra
om my voorhowe te kom vertrap? 13Moenie langer julle nuttelose
offergawes bring nie: Ek het 'n afsku van julle wierookoffers.
Nuwemaansfeeste, sabbatsvierings, die uitroep van feesdae: Ek verdra
nie feesviering met onreg saam nie. 14Julle nuwemaansfeeste en
feesgetye haat Ek. Hulle is vir My 'n las, Ek is moeg daarvoor. 15As
julle julle hande in gebed uitstrek, sal Ek my oë vir julle toemaak.
Selfs al bid julle hoe baie, sal Ek nie luister nie, want julle hande is
met bloed bevlek. 16Was julle, reinig julle. Moenie voor My verskyn as
julle verkeerd doen nie. Hou op met kwaad doen. 17Leer om weer goed
te doen, sorg dat daar reg geskied, gaan die verdrukker teë. Laat reg
geskied aan die weeskinders, behartig die regsake van die weduwees.
18Kom tog, laat ons die saak met mekaar uitmaak, sê die Here: Al was
julle skarlakenrooi van sonde, julle sal wit word soos sneeu. Al was
julle purperrooi, julle sal wit word soos wol. 19As julle gehoorsaam wil
wees, sal julle die goeie van die land eet, 20maar as julle weier en
opstandig bly, sal die swaard júlle eet, want dit is die Here wat dit

gesê het. 21Die getroue stad het 'n ontrou slet geword! Die stad wat die
tuiste van die reg was, waarin geregtigheid geskied het, is nou vol
moordenaars! 22Jou silwer het lood geword, jou bier is met water
bederf. 23Jou vorste is in opstand teen My, hulle is kop in een mus met
diewe. Hulle is almal versot op korrupsie en is agter omkoopgeskenke
aan. Hulle laat nie reg geskied aan weeskinders nie, hulle behartig nie
die regsake van weduwees nie. 24Daarom sê die Here die almagtige
God, die Sterke van Israel: Ek sal afreken met my teëstanders. Ek sal
My wreek op my vyande. 25Ek sal teen jou optree; met loog sal Ek jou
lood weer tot silwer suiwer, al jou afsaksel afskei. 26Ek sal jou
regeerders weer maak soos hulle vroeër was en jou leiers soos in die
begin. Dan sal hulle jou weer noem: Stad van Geregtigheid, Getroue
Stad. 27Sion sal deur die oordeel vrygemaak word, dié wat hulle
bekeer, deur 'n regverdige beslissing. 28Wie oortree en sondig, sal
almal verpletter word. Wie die Here verlaat, sal te gronde gaan, 29want
die afgodsbome waarop julle begeertes gerig was, sal julle vertroue
beskaam, en julle sal teleurgestel staan met die tuine wat julle bo My
verkies het. 30Julle sal wees soos bome waarvan die blare verdroog
het, soos tuine sonder water. 31Die sterke word 'n stuk lap en sy werk
is die vonk: die twee sal saam brand sonder dat iemand die vuur blus.

JESAJA 2

1Die openbaring wat Jesaja seun van Amos ontvang het oor Juda en
Jerusalem. 2Daar kom 'n tyd dat die berg waarop die huis van die Here
is, 'n blywende plek sal hê bokant die bergtoppe en sal uitstaan bo die
heuwels. Al die nasies sal daarheen stroom, 3baie volke sal daarnatoe
gaan en sê: Kom, laat ons optrek na die berg van die Here toe, na die
huis van die God van Jakob sodat Hy ons sy wil kan leer, en ons
daarvolgens kan lewe, want uit Sion kom die openbaring, uit
Jerusalem die woord van die Here. 4Hy sal oordeel tussen die nasies,
regspreek oor baie volke. Hulle sal van hulle swaarde ploegskare smee
en van hulle spiese snoeiskêre. Die een nasie sal nie meer die swaard
teen die ander opneem nie, en hulle sal nie meer leer om oorlog te
maak nie. 5Kom, volk van Jakob, laat ons lewe in die lig wat van die
Here af kom. 6U het u volk Jakob verstoot: hulle gee hulle oor aan die
waarsêery van die ooste, beoefen towery soos die Filistyne en hou
saam met vreemdes vas aan bygeloof; 7hulle land lê vol silwer en
goud, daar is geen einde aan hulle skatte nie; hulle land loop vol
perde, daar is geen einde aan die getal van hulle strydwaens nie;
8hulle land is vol afgode, hulle buig voor die maaksel van hulle hande,
voor wat hulle vingers gemaak het. 9So het mense hulleself verneder
en tot 'n val gekom. U moet hulle dit nie vergewe nie. 10Vlug die rotse
in, kruip weg in die grond vir die verskrikking wat van die Here kom
en vir die glans van sy majesteit. 11Die hoogmoediges sal tot 'n val
kom, die selfversekerdes sal verneder word. Op dié dag sal net die
Here hoog wees. 12Die Here die Almagtige het 'n dag bepaal teen al
wat trots en hoog is, teen alles, hoog en laag, 13teen al die hoë en
verhewe seders van die Libanon en teen al die groot bome van Basan;
14teen al die hoë berge en teen al die steil rante; 15teen elke hoë toring
en teen elke skansmuur; 16teen al die handelskepe en teen al die
vaartuie vol kosbaarhede. 17Die hoogmoediges sal verneder word, die
selfversekerdes sal tot 'n val kom. Op dié dag sal net die Here hoog
wees. 18Die afgode sal heeltemal verdwyn. 19As die Here die aarde
begin skud, vlug die mense in grotte in die rotse en in gate in die
grond in vir die verskrikking wat van Hom kom en vir die glans van sy
majesteit. 20Daardie dag sal die mense die afgode van silwer en goud
wat hulle gemaak het om voor te buig, weggooi vir die rotte en die
vlermuise. 21As die Here die aarde begin skud, sal hulle die rotsholtes
en die klipskeure invlug vir die verskrikking wat van Hom kom en vir
die glans van sy majesteit. 22Moenie op mense staatmaak nie: hulle
blaas so maklik die laaste asem uit. Hulle is min werd.

JESAJA 3

1Die Here die almagtige God gaan uit Jerusalem en Juda elke stut en
steunpilaar verwyder: almal wat sorg vir brood en water, 2elke
weerbare burger, elke soldaat, regter, profeet, waarsêer, leier, 3offisier,
hoë amptenaar, raadgewer, kundige vakman en ervare besweerder.
4Die Here sal aan onvolwassenes gesag gee oor die volk, wispelturige
mense sal oor hulle heers. 5Die volk sal mekaar te lyf gaan, man teen
man, vriend teen vriend; seuns sal grysaards te lyf gaan, en dié wat
nie gesag het nie, die vooraanstaandes. 6As iemand sy broer in die
ouerhuis pak en sê: Jy het darem nog behoorlike klere, wees ons leier
en regeer oor hierdie vervalle spul, 7sal hy op daardie dag uitroep: Ek
wil nie die leiding neem nie! Daar is nie kos en ook nie behoorlike
klere in my huis nie; moet my nie aanstel as leier van die volk nie.
8Jerusalem het gewaggel, Juda het in duie gestort omdat hulle hulle
met woord en daad teen die Here en teen sy gesag verset het. 9Hulle
partydigheid in die regspraak getuig teen hulle. Hulle sondig openlik
soos Sodom, hulle steek niks weg nie. Ellende wag vir hulle, hulle het
die ramp verdien! 10Sê vir die regverdiges met húlle sal dit goed gaan;
hulle sal die vrug van hulle dade geniet. 11Maar ellende wag vir die
skuldiges; wat hulle gedoen het, sal aan húlle gedoen word. 12My volk
het kinders as regeerders, vrouens as heersers. My volk, jou leiers
verlei jou en bring jou van koers af. 13Die Here is gereed vir die
regsaak, Hy staan klaar om oor die volk te oordeel. 14Die Here begin
die saak teen die leiers en die hoë amptenare van sy volk: Julle het die
wingerde gestroop; wat van die hulpeloses geroof is, lê in julle huise.
15Wat besiel julle dat julle my volk vertrap en die hulpeloses verdruk?
vra die Here my God, die Almagtige. 16Verder het die Here gesê:
Omdat die vrouens van Sion hoogmoedig is en kop in die lug rondloop
terwyl hulle ogies maak, wegstap met trippelgang en hulle enkelringe
laat rinkel, 17sal Ek, die Here, hulle hare afskeer. Ja, die Here sal hulle
koppe kaalskeer. 18Op dié dag sal die Here die versiersels wegneem:
enkelringe, sonnetjies en maantjies, 19oorbelletjies en armbande,
sluiers 20en hooftooisels, voetkettinkies, versierde gordels, reukwater
en gelukbringertjies, 21ringe en neusringe, 22feesklere, mantels en
tjalies, handsakkies 23en spieëltjies, spogrokkies, kopdoekies en
skouermanteltjies. 24In plaas van reukwater sal daar stank wees, in
plaas van 'n gordel 'n tou, in plaas van gekrulde hare 'n kaalkop, in
plaas van 'n fyn kledingstuk 'n harige roukleed, in plaas van skoonheid
die brandmerk van 'n slaaf. 25Jerusalem, jou manne sal deur die
swaard val en jou jongmanne in die oorlog. 26Jou poorte sal treur en
rou, en jy sal sonder mense sit.

JESAJA 4

1Daardie dag sal sewe vrouens een man beetpak en sê: Ons sal ons eie
brood eet en self vir ons klere sorg. Laat ons net jou naam dra, neem
ons smaad weg! 2Daardie dag sal alles wat die Here laat uitspruit,
mooi en weelderig wees. Dié uit Israel wat vrygekom het, sal trots
wees op die opbrengs van die land en hulle daarin verlustig. 3Wie in
Sion oorgebly het, wie in Jerusalem bewaar gebly het, elkeen in
Jerusalem wat vir die lewe opgeskryf is, sal heilig genoem word. 4Die
Here sal die inwoners van Sion reinig van hulle wandade en Hy sal die
bloed wat aan die hande van Jerusalem kleef, verwyder deur die Gees
wat oordeel en verteer. 5Dan sal die Here bedags 'n wolk en snags die
rook en glans van 'n vlammende vuur skep oor elke woonplek op
Sionsberg en oor al die bymekaarkomplekke daar. Sy magtige
teenwoordigheid sal alles beskut. 6Daar sal 'n skuiling wees, 'n
skaduwee teen die hitte bedags, 'n skuilplek en toevlug teen stortbuie
en reën.

JESAJA 5

1Ek wil sing oor Hom wat ek liefhet, ek wil my liefdeslied sing oor sy
wingerd: Hy wat ek liefhet, besit 'n wingerd op 'n vrugbare heuwel.
2Hy het die grond omgespit en die klippe verwyder, dit beplant met
veredelde wingerdstokke. Hy het 'n wagtoring daarin gebou en 'n
parskuip uitgekap. Hy het verwag dat dit goeie druiwe sou dra, maar
toe bring dit druiwe voort wat suur bly. 3En nou, inwoners van
Jerusalem en manne van Juda, beslis tog tussen My en my wingerd.
4Wat kan Ek nog vir my wingerd doen wat Ek nie reeds gedoen het
nie? Wat is dan die rede dat dit suur druiwe voortgebring het terwyl
Ek verwag het dat dit goeie druiwe sou dra? 5Ek maak julle nou
bekend wat Ek met my wingerd gaan doen: Ek gaan die doringheining
verwyder en verbrand, sy muur afbreek, sodat die wingerd vertrap
kan word. 6Ek gaan hom tot niet maak. Hy sal nie meer gesnoei of
geskoffel word nie, maar ingeneem word deur doringbosse en onkruid.
Ek sal die wolke verbied om daarop te reën. 7Die wingerd van die Here
die Almagtige, die wingerd wat Hy geplant het en waarin Hy Hom
wou verlustig, is die Israeliete, die volk van Juda. Die Here het verwag
dat daar reg sou wees, maar daar was net onreg, dat daar geregtigheid
sou wees, maar daar was net die hulpgeroep van veronregtes. 8Ellende
wag vir julle wat huis na huis inpalm, die een plaas na die ander in
die hande kry, totdat daar geen plek vir ander oorbly nie en net julle
grondeienaars in die land is. 9Ek het die Here die Almagtige 'n eed
hoor neem: Die baie huise, so groot en mooi, sal murasies word,
sonder bewoners. 10'n Wingerd waaraan tien dae lank geploeg word,
sal net een mandjie druiwe oplewer, en 'n sak saad net een kruik vol
graan. 11Ellende wag vir dié wat vroeg in die môre opstaan om agter
sterk drank aan te loop en hulle tot laataand dronk te drink aan wyn.
12Daar is liere en harpe, tamboeryne, fluite, en wyn by hulle
fuifpartye. Maar van wat die Here doen, neem hulle geen notisie nie,
sy dade sien hulle nie raak nie. 13Omdat my volk My nie wil ken nie,
sal hulle in ballingskap weggevoer word. Volk en leiers sal saam van
honger sterf, omkom van dors. 14Die doderyk maak sy keel wyd oop
vir hulle, hy sper sy bek groot oop. Daarin sak die vooraanstaandes en
die gewone burgers weg, die hele rumoerige gepeupel. 15So word
mense verneder en kom hulle tot 'n val. So kom hoogmoed tot 'n val.
16Die Here die Almagtige is verhewe, Hy laat reg geskied; die heilige
God laat Hom ken as die Heilige, Hy oordeel regverdig. 17Op die
puinhope sal lammers wei asof hulle op hulle eie weiveld is, skape sal
rustig daar vreet. 18Ellende wag vir dié wat hulle deur afgodsdiens
vaswoel in die bande van ongeregtigheid, wat verstrik raak in die
kettings van sonde. 19Hulle sê: Hy moet gou maak, Hy moet sy werk

gou doen dat ons dit kan sien! Wat die Heilige van Israel wil doen,
moet gou gebeur dat ons dit kan weet. 20Ellende wag vir dié wat sleg
goed noem en goed sleg, wat van duisternis lig maak en van lig
duisternis, wat bitter soet noem en soet bitter. 21Ellende wag vir dié
wat dink hulle het die wysheid in pag, wat dink hulle het baie
verstand. 22Ellende wag vir dié wat helde is by wyndrinkery, dapper
by die meng van hulle drank, 23wat die skuldige vryspreek vir
omkoopgeld, maar 'n onskuldige sy reg ontneem. 24Daarom, soos
stoppels deur vuur verteer word en hooi in vlamme opgaan, so sal dit
met hulle gaan. Hulle sal met wortel en tak uitgeroei word, want hulle
het hulle nie gesteur aan die openbaring van die Here die Almagtige
nie, hulle het die woord van die Heilige van Israel verwerp. 25Daarom
het die Here kwaad geword vir sy volk. Hy het sy hand teen hulle
uitgesteek en hulle getref, sodat die berge gebewe het en die lyke soos
vuilgoed op die strate gelê het. Ondanks dit alles bedaar die toorn van
God nie en bly sy hand uitgesteek teen hulle. 26Uit die verte versamel
Hy 'n nasie onder sy vaandel, Hy roep hulle na Hom toe uit 'n ver
land. Hulle kom gou en vinnig. 27Niemand is moeg nie, nie een struikel
nie, nie een is traag of aan die slaap nie. Geen gordel hang los nie,
geen skoenriem is stukkend nie. 28Hulle pyle is skerp, al hulle boë
gespan, hulle perde se pote is hard soos klip. Die wiele van hulle
strydwaens draai soos warrelwinde. 29Hulle brul soos leeus, soos sterk
jong leeus wat brul en hulle prooi bespring en dit wegsleep sonder dat
iemand dit kan afvat. 30Daardie dag sal die vyand aangestorm kom
met 'n gedreun soos dié van die see. As 'n mens na die land kyk, sal
daar benouende duisternis wees, die lig sal verdwyn voor die donker
wolke.

JESAJA 6

1In die jaar van koning Ussia se dood het ek die Here gesien. Hy het
op 'n baie hoë troon gesit, en die onderste van sy kleed het die tempel
gevul. 2By Hom was daar serafs om Hom te dien. Elkeen het ses vlerke
gehad: met twee het hy sy gesig bedek, met twee sy voete en met twee
het hy gevlieg. 3Die serafs het mekaar telkens toegeroep: Heilig, heilig,
heilig is die Here die Almagtige! Die hele aarde is vol van sy magtige
teenwoordigheid. 4Hulle het so hard geroep dat die deure in hulle
kosyne gerammel het en die tempel vol rook geword het. 5Toe het ek
uitgeroep: Dit is klaar met my! Ek is verlore! Elke woord oor my lippe
is onrein, en ek woon onder 'n volk van wie elke woord onrein is. En
nou het ek die Koning gesien, die Here die Almagtige. 6Een van die
serafs het toe 'n gloeiende kool met 'n tang van die altaar af gevat en
na my toe gevlieg. 7Hy het my mond aangeraak met die kool en gesê:
Noudat die gloeiende kool jou lippe aangeraak het, is jou oortredinge
vergewe, jou sonde versoen. 8Toe het ek die Here hoor vra: Wie kan Ek
stuur? Wie sal ons boodskapper wees? Ek het geantwoord: Hier is ek!
Stuur my! 9Toe het die Here gesê: Gaan sê vir hierdie volk: Julle sal
hoor en hoor en tog sal julle niks verstaan nie, en kyk en kyk en tog
niks sien nie. 10Verder het Hy vir my gesê: Maak hierdie volk traag van
begrip, maak hulle ore doof en hulle oë blind sodat hulle nie met hulle
oë sien, met hulle ore hoor, en met hulle verstand begryp en hulle
hulle bekeer en genees word nie.11Toe vra ek: Tot wanneer, Here? En
Hy het geantwoord: Totdat die stede verwoes en sonder inwoners is,
totdat die huise verlate is en die land in 'n puinhoop omskep is,
12totdat Ek, die Here, die mense ver weggevoer het, en die land
heeltemal verlate is. 13Selfs al is daar net 'n tiende oor, sal die land nog
verder verwoes word. Maar soos van 'n akkerboom of 'n
terpentynboom 'n stomp bly staan wanneer dit afgekap word, so sal
daar vir die land 'n stomp oorbly: die gewyde geslag.

JESAJA 7

1In die tyd toe Agas, seun van Jotam en kleinseun van Ussia, koning
van Juda was, het die Aramese koning Resin en die Israelitiese koning
Peka seun van Remalja 'n veldtog teen Jerusalem onderneem. Die
veldtog het egter op niks uitgeloop nie. 2Die berig dat die Arameërs
reeds in die Israelitiese gebied in Efraim kamp opgeslaan het, het vir
Agas, die koning uit die geslag van Dawid, in Jerusalem bereik, en hy
en sy volk het baie bang geword. Hulle het gebewe soos die bome in
die bos bewe in die wind. 3Die Here het toe vir Jesaja gesê: Vat jou
seun Sear-Jasub saam en gaan ontmoet vir Agas op die pad na die
Bleikveld toe by die punt van die kanaal uit die boonste dam. 4Sê vir
hom: Bedaar! Bly kalm! Moenie bang wees nie! Moet jou nie ontstel
oor hierdie twee stukke brandhout nie, hulle rook net. Moenie bang
wees vir die dreigemente van Resin en sy Arameërs en van Peka seun
van Remalja nie. 5Die Arameërs en die Efraimiete onder leiding van
die seun van Remalja beplan jou ondergang. 6Hulle het vir mekaar
gesê: Kom ons val Juda aan en oorrompel hom. Dan verdeel ons die
land onder ons en ons maak die seun van Tabeal koning van Juda.
7Maar so sê Ek, die Here jou God: Dit sal nie plaasvind nie, dit sal nie
gebeur nie, 8want dit is maar net Damaskus wat die hoofstad van
Aram is en net Resin wat die koning van Damaskus is. Efraim sal
binne vyf en sestig jaar so verwoes word dat hy geen volk meer sal
wees nie, 9want dit is maar net Samaria wat die hoofstad van Efraim is
en net Peka seun van Remalja wat koning van Samaria is. Maar ook
julle sal nie standhou as julle nie in geloof standhou nie. 10Verder het
die Here gesê: Jy moet ook nog vir Agas sê: 11Vra van die Here jou
God 'n teken, enigiets, diep uit die doderyk of uit die hoogtes daarbo.
12Maar Agas het geantwoord: Ek sal niks vra nie, ek sal die Here nie
tart nie. 13Toe sê Jesaja: Luister, geslag van Dawid! Is dit vir julle nie
genoeg om mense te vermoei nie, dat julle nou ook my God moet
vermoei? 14Die Here sal daarom self vir julle 'n teken gee: 'n Jong vrou
sal swanger word en 'n seun in die wêreld bring en sy sal hom
Immanuel noem. 15Hy sal net dikmelk en heuning hê om te eet totdat
hy weet om te verwerp wat verkeerd is en te kies wat goed is. 16Maar
voordat die seuntjie weet om die verkeerde te verwerp en die goeie te
kies, sal die lande van die twee konings vir wie jy bang is, verwoes lê.
17Wat jou, jou volk en jou familie betref, die Here sal 'n tyd oor julle
laat kom soos daar nie was sedert die dae toe Efraim van Juda af
weggebreek het nie. Dit sal gebeur deur die koning van Assirië. 18In
dié tyd sal die Here fluit vir die vlieë ver langs die riviere van Egipte
en vir die bye in Assirië. 19Hulle sal almal kom en gaan sit in die steil
klowe en in die rotsskeure en op al die doringbosse en by al die

drinkplekke. [20]In dié tyd sal die Here julle kaalskeer, die hare op julle
koppe en op julle liggame, en ook julle baarde. Hy sal dit doen met 'n
skeermes wat oorkant die Eufraat gehuur is, die koning van Assirië.
[21]In dié tyd sal iemand wat net 'n jong koei en twee ooie aan die lewe
hou, [22]dikmelk hê om te eet danksy die oorvloed melk wat hulle gee.
Dié wat in die land oorbly, sal almal dikmelk en heuning eet. [23]In dié
tyd sal elke stuk grond waar 'n duisend waardevolle wingerdstokke
gestaan het, oortrek wees van dorings en dissels. [24]'n Mens sal daar net
met 'n pyl en boog kan kom, omdat die hele land vol dorings en
dissels sal wees. [25]Uit vrees vir die dorings en dissels sal niemand meer
êrens op die heuwels kan kom wat voorheen met 'n pik bewerk is nie.
Dit sal net 'n plek wees waar 'n mens beeste injaag en wat deur
kleinvee vertrap word.

JESAJA 8

1Die Here het vir my gesê: Vat 'n stuk leer en skryf daarop met 'n pen:
Plunder en roof is naby. 2Ek sal betroubare getuies vir My laat optree:
Urija die priester en Sagaria seun van Jeberekja. 3Na 'n tyd het my
vrou swanger geword en 'n seun in die wêreld gebring. Die Here het
toe vir my gesê: Noem hom: Plunder-en-Roof-is-Naby, 4want voordat
die seuntjie pa of ma kan sê, sal die rykdom van Damaskus en die
besittings van Samaria as buit na die koning van Assirië toe gevat
word. 5Die Here het verder met my gepraat: 6Omdat hierdie volk
Siloag se kalm waters verwerp het en bang geword het vir Resin en vir
Peka seun van Remalja, 7sal die Here die magtige vloedwaters van die
Eufraat oor hulle laat kom: die Assiriese koning met al sy mag. Die
Eufraat sal oor al sy oewers stoot, oor al sy walle spoel. 8Hy sal Juda
binnedring, die hele land oorstroom en daardeur vloei totdat hy
skouerhoogte bereik. Hy sal sy vlerke uitsprei totdat dit jou land
heeltemal oordek, Immanuel. 9Doen maar kwaad, volke, julle sal
inmekaar stort! Luister, al julle ver plekke van die aarde! Maak maar
klaar vir die geveg, julle sal inmekaar stort! Maak maar klaar vir die
geveg, julle sal inmekaar stort! 10Smee maar planne, dit sal verydel
word! Pleeg maar oorleg, daar sal niks van kom nie! God is by ons!
11In sy groot mag het die Here my gewaarsku om nie die voorbeeld
van hierdie volk te volg nie. Hy het gesê: 12Julle moenie alles 'n
sameswering noem wat hierdie volk 'n sameswering noem nie. Julle
moenie bang wees en skrik vir die dinge waarvoor hulle bang is nie.
13Julle moet die Here die Almagtige eer as die Heilige. Vir Hom moet
julle vrees en vir Hóm moet julle bang wees. 14Hý sal vir julle 'n veilige
beskutting wees, maar vir die twee koninkryke Juda en Israel sal Hy 'n
klip wees waarteen 'n mens jou stamp, 'n rots waaroor jy struikel. Vir
die inwoners van Jerusalem sal Hy 'n vangnet en 'n strik wees. 15Baie
van hulle sal struikel en val, verstrik en gevang word; hulle sal
verpletter word. 16Bly eers stil oor my prediking, laat my volgelinge vir
hulleself hou wat ek hulle geleer het. 17Ek vertrou op die Here wat
Hom vir die nageslag van Jakob verberg, op Hóm hoop ek. 18Hier is ek
en die kinders wat die Here vir my gegee het. Ons is in Israel lewende
getuies van die Here die Almagtige wat op Sionsberg woon. 19Mense sê
julle moet mediums en spiritiste raadpleeg wat fluister en mompel,
maar moet 'n volk nie sy God raadpleeg nie? Waarom sou 'n mens
dooies in belang van lewendes raadpleeg? 20Terug na die wet en die
getuienis van die Here! Wie nie volgens hierdie woord praat nie, is
sonder toekoms! 21Bedruk en honger sal hy deur die land trek.
Wanneer die hongersnood hom tref, sal hy kwaad word en sal hy sy
koning en sy God vervloek. Hy sal boontoe 22en ondertoe kyk, maar hy

sal niks anders sien as benoudheid en donkerte nie, die volslae
duisternis en donkerte waarin hulle gedryf is. 23Maar in die land waar
daar duisternis is, sal daar nie langer donkerte wees nie. In die verlede
het die Here die gebiede Sebulon en Naftali verneder, maar in die
toekoms sal Hy die pad na die see van Galilea toe, die Jordaanstreek
en die gebied van die heidene in ere herstel.

JESAJA 9

1Die volk wat in donkerte geleef het, het 'n groot lig gesien, oor dié
wat in die donker land was, het 'n lig geskyn. 2U het dié wat nie meer
'n nasie was nie, baie gemaak, hulle blydskap groot gemaak. Hulle het
hulle in u teenwoordigheid verbly soos mense bly is in die oestyd,
soos hulle juig wanneer hulle die buit verdeel. 3Soos die dag toe
Midian verslaan is, het U die juk verbreek wat op die volk gedruk het,
die stok waarmee hulle geslaan is, waarmee hulle gedryf is. 4Elke
soldateskoen wat in die oorlog gebruik is, en elke uniform wat met
bloed bevlek is, sal verbrand word, deur die vuur verteer word. 5Vir
ons is 'n Seun gebore, aan ons is 'n Seun gegee; Hy sal heers, en Hy sal
genoem word: Wonderbare Raadsman, Magtige God, Ewige Vader,
Vredevors. 6Sy heerskappy sal uitbrei, en Hy sal vir altyd vrede en
voorspoed bring. Hy sal op die troon van Dawid sit en oor sy
koninkryk regeer. Hy sal dié koninkryk vestig en in stand hou deur reg
en geregtigheid, van nou af en vir altyd. Daarvoor sal die onverdeelde
trou van die Here die Almagtige sorg. 7Die Here het 'n boodskap
gestuur vir Jakob, vir Israel; Hy het hulle aangespreek: 8Die hele volk,
Efraim en die inwoners van Samaria wat so trots en selfversekerd is,
moet dit weet. Hulle sê: 9Die huise van roustene het wel omgeval,
maar ons sal met gekapte klip bou; die wildevyebome is wel afgekap,
maar ons sal dit met seders vervang. 10Die Here gee aan Resin se
teëstanders die oorhand oor hom en hits sy vyande aan. 11Arameërs uit
die ooste en Filistyne uit die weste het vir Israel met een hap verslind.
Ondanks dit alles bedaar die toorn van die Here nie; sy hand bly
uitgesteek teen hulle. 12Die volk het hulle egter nie bekeer tot Hom
deur wie hulle gestraf is nie, hulle het nie gevra na die wil van die
Here die Almagtige nie. 13Daarom sal die Here vir Israel heeltemal
vernietig op een enkele dag; Hy sal kop en stert, palmtak en biesie,
afsny. 14Die leiers en die koning se gunstelinge is die kop, die profete
wat leuens verkondig, is die stert. 15Dié wat die volk moes lei, het
hulle mislei, en dié wat gelei moes word, is verwar. 16Almal is godloos
en sleg, elke mond laster teen die Here. Daarom sal selfs die volk se
jongmense die Here nie meer vreugde verskaf nie en sal Hy nie langer
barmhartig wees oor die volk se weeskinders en weduwees nie.
Ondanks dit alles bedaar die toorn van die Here nie; sy hand bly
uitgesteek teen hulle. 17Die goddeloosheid brand soos 'n vuur. Dit
verteer dorings en dissels en steek die digte takke van die bos aan die
brand, sodat hulle in 'n rookkolom verdwyn. 18Onder die straf van die
Here die Almagtige brand die land weg, die volk het vuurmaakhout
geword; die een mens bekommer hom nie oor die ander nie. 19Elkeen
verslind links en regs maar kry nie genoeg nie. So verteer hy sy eie

krag. 20Manasse veg teen Efraim, Efraim teen Manasse, en saam veg
hulle teen Juda. Ondanks dit alles bedaar die toorn van die Here nie;
sy hand bly uitgesteek teen hulle.

JESAJA 10

1Ellende wag vir julle wat kwaad bevorder met die wette wat julle
maak, wat met julle ordonnansies mense laat ly: 2julle verdraai die reg
van die armes, julle ontsê die armes van my volk hulle regte, julle buit
weduwees uit, julle plunder weeskinders. 3Wat gaan julle doen op die
dag van afrekening wanneer die straf wat nou nog ver is, julle tref? Na
wie toe sal julle hardloop om hulp, en waar sal julle julle besittings
wegsteek? 4Al wat vir julle sal oorbly, is om te buig soos 'n gevangene
of om te sterf. Ondanks dit alles bedaar die toorn van die Here nie; sy
hand bly uitgesteek teen hulle. 5Ellende wag vir Assirië, Assirië, die
stok waarmee Ek sal straf, die werktuig van my toorn! 6Ek stuur hom
teen die godlose nasie, Ek beveel hom om op te trek teen die volk vir
wie Ek kwaad is, om hulle te beroof en te plunder, om hulle te vertrap
soos modder in die strate. 7Maar dit is nie wat Assirië in gedagte het
nie, ook nie wat hy beplan nie. Sý bedoeling is om te vernietig, om
baie nasies uit te roei. 8Hy vra: Is al my vorste nie konings nie? 9Het
dit nie met Kalne gegaan soos met Karkemis nie, met Hamat soos met
Arpad nie, met Samaria soos met Damaskus nie? 10Ek het nog altyd die
koninkryke van ander gode ingeneem, gode wie se beelde meer was as
dié van Jerusalem en Samaria. 11Sal ek nie met Jerusalem en sy gode
kan doen wat ek met Samaria en syne gedoen het nie? 12Maar wanneer
die Here alles wat Hy op Sionsberg en in Jerusalem wil doen,
afgehandel het, sal Hy die koning van Assirië straf oor sy trots en
selfversekerdheid, 13want die koning van Assirië het gesê: Ek het dit
met my eie mag gedoen, met my eie insig en verstand. Ek het die
grenslyne van volke verskuif en hulle voorrade geplunder; ek het hulle
inwoners met my mag onderwerp. 14Asof ek my hand in 'n nes steek,
het ek die rykdomme van volke gevat; soos iemand eiers wat rondlê,
bymekaarmaak, so het ek al die lande van die aarde onder my
verenig. Nie een het 'n vlerk geklap of sy bek oopgemaak en geskree
nie. 15Kan 'n byl grootpraat teen die een wat met hom kap? Of kan 'n
saag hom groot hou teen die een wat met hom saag? Kan 'n stok die
een swaai wat hom optel, kan 'n lat die een oplig wat hom gebruik?
16Daarom sal die Here ons God, die Almagtige, die vernames van
Assirië laat krepeer van ellende en sy besittings laat verteer deur 'n
vuur wat aanhou brand. 17Die Lig van Israel sal die vuur wees, die
Heilige van Israel die vlam: in 'n enkele oomblik sal die vlam hulle
geringes, die dorings en dissels, verbrand en verteer, 18en ook hulle
aansienlikes, die vrugteboorde en die vrugbare velde. Dit sal hulle
volkome vernietig. 19Die bome wat in die bos, Assirië, oorbly, sal so
min wees dat 'n klein seuntjie dit sal kan tel. 20In dié tyd sal dié wat in
Israel, in Jakob oorgebly het en ontkom het, nie meer hulle vertroue

stel in Assirië deur wie hulle vertrap is nie, maar hulle sal net op die
Here, die Heilige van Israel, vertrou. 21Daar sal 'n oorblyfsel terugkom
na die magtige God toe, die oorblyfsel van Jakob. 22Al sou jou mense,
Israel, so baie wees soos die sand van die see, net 'n oorblyfsel sal na
die land toe terugkom. Maar die verdelging staan vas, die vergelding
kom aan soos 'n vloed: 23Die Here ons God, die Almagtige, het vas
besluit om die hele land te verdelg. 24Daarom, so sê die Here ons God,
die Almagtige: My volk wat op Sion woon, moenie bang wees vir die
Assiriërs nie, vir dié wat vir julle vertrap het en slawe gemaak het van
julle, soos Egipte gedoen het. 25My toorn teen julle sal nog net 'n kort
rukkie duur, dan sal dit die Assiriërs uitroei. 26Die Here die Almagtige
sal hulle met 'n sweep slaan, soos vir Midian by die Orebrots; Hy sal sy
stok oor die water uitsteek en die Assiriërs tref soos Hy met die
Egiptenaars gedoen het. 27In dié tyd sal Hy die las verwyder wat hulle
op julle skouers gelê het, en ook hulle juk van julle nek af; die juk sal
heeltemal van julle af afgeruk word. 28Die Assiriërs oorval Aja; hulle
trek deur Migron; in Mikmas bêre hulle hulle voorrade. 29Hulle trek
oor die pas en sê: Ons wil vannag in Geba kamp opslaan. Die inwoners
van Rama bewe, dié van Gibea van Saul slaan op die vlug. 30Skreeu,
mense van Gallim! Luister, inwoners van Lajesa! Arme Anatot! 31Die
inwoners van Madmena vlug, dié van Gebim soek skuiling! 32Nog
vandag sal die Assiriërs in Nob kamp opslaan, en daarvandaan sal
hulle beduie in die rigting van die Sionsberg, die heuwel waarop
Jerusalem lê. 33Maar dan sal die Here ons God, die Almagtige, die
takke van die bos, Assirië, met geweld afkap. Die hoë bome sal
afgekap word, die grotes sal val. 34Die Here sal die digte takke van die
bos met 'n byl afkap; die Libanon sal val voor die magtige God.

JESAJA 11

1'n Takkie sal uitspruit uit die stomp van Isai, 'n loot uit sy wortels sal
vrugte dra. 2Die Gees van die Here sal op hom rus: die Gees wat
wysheid en insig gee, die Gees wat raad en sterkte gee, die Gees wat
kennis verleen en eerbied vir die Here. 3Die takkie sal vreugde vind in
die diens van die Here. Hy sal nie regspreek volgens uiterlike skyn nie
en nie oordeel volgens hoorsê nie. 4Hy sal die armes billik verhoor en
die ootmoediges in die land regverdig oordeel. Hy sal die goddeloses
in die land hard oordeel, met sy uitsprake sal hy hulle om die lewe
bring. 5Hy sal regverdig en betroubaar regeer. 6Wolwe en skape sal dan
saam bly, luiperds sal tussen bokkies lê, kalwers, leeus en voerbeeste
sal bymekaar wees en klein seuntjies sal vir almal sorg. 7Koeie en bere
sal saam wei, hulle kleintjies sal bymekaar lê, leeus sal gras eet soos
beeste. 8Babatjies sal by die gate van adders speel, klein kindertjies sal
hulle hande uitsteek na giftige slange. 9Op my heilige berg sal
niemand kwaad aanrig of iets verniel nie, want die aarde sal so vol
wees van die kennis van die Here soos die see vol water is. 10In dié tyd
sal iemand uit die geslag van Isai 'n vaandel wees vir die volke. Die
nasies sal na hom vra, en sy woonplek sal hoë aansien geniet. 11In dié
tyd sal die Here 'n tweede keer sy hand uitsteek om die oorblyfsel van
sy volk los te koop, almal wat oorgebly het in Assirië, Egipte, Patros,
Kus, Elam, Sinar, Hamat en die kuslande rondom die Middellandse
See. 12Die Here sal 'n vaandel oprig onder die nasies en sal die ballinge
van Israel bymekaarmaak, die verstrooides van Juda laat saamkom
van die uithoeke van die aarde af. 13Efraim se naywer sal verdwyn, en
Juda se teëstanders sal uitgeroei word. Efraim sal nie weer jaloers
wees op Juda nie, en Juda sal nie weer vyandig wees teenoor Efraim
nie. 14Saam sal hulle in die weste die Filistyne aanval en saam sal hulle
die mense in die ooste plunder. Hulle sal die Edomiete en die
Moabiete verslaan, en die Ammoniete sal aan hulle onderdanig wees.
15Die Here sal die Nyldelta laat opdroog. Hy sal 'n skroeiende wind
teen die Eufraat stuur en net sewe kanale daarvan laat oorbly wat 'n
mens met jou skoene aan kan deurloop. 16Daar sal vir die oorblyfsel
van sy volk wat in Assirië is, 'n grootpad wees soos daar was toe Israel
uit Egipte getrek het.

JESAJA 12

1Op daardie dag sal jy sê: Ek loof U, Here! U was kwaad vir my, maar
U is nou nie meer kwaad nie en U het vir my uitkoms gegee. 2God is
my redder; Ek vertrou op Hom, ek is nie meer bang nie. Die Here my
God is my krag en my beskerming; Hy is my redder. 3Met blydskap sal
julle water skep uit die fonteine van redding. 4Op dié dag sal julle
uitroep: Loof die Here, roep sy Naam aan, maak sy dade onder die
volke bekend en verkondig dat sy Naam groot is. 5Sing tot die eer van
die Here, want Hy het groot dinge gedoen, maak dit aan die hele
wêreld bekend. 6Jubel en juig, inwoners van Sion, want groot is die
Heilige van Israel en Hy is by julle!

JESAJA 13

1'n Uitspraak teen Babel wat deur die Here aan Jesaja seun van Amos
geopenbaar is: 2Hou 'n vaandel op bo-op 'n kaal heuwel, ontbied die
leërmag, wink hulle nader met die hand: hulle moet die poorte van die
trotse stad binnedring! 3Ek, die Here, het soldate in diens geneem, Ek
het hulle ontbied om my oordeel te voltrek, hulle wat hulle verheug
oor my mag. 4Hoor die gedreun op die berge, soos dié van 'n groot
leërmag. Hoor die rumoer van die koninkryke, van nasies wat
saamgespan het! Die Here die Almagtige maak 'n leër gereed vir die
oorlog. 5Hulle kom uit 'n ver land, van die uithoeke van die aarde af;
die Here en die werktuie van sy oordeel kom om die hele land te
verwoes. 6Huil, want die dag van die Here is naby; dit bring
verwoesting, dit kom van die Almagtige af. 7Almal se hande sal slap
hang, almal se harte sal verstyf van angs. 8Hulle sal skrikbevange raak,
krampe en pyne sal hulle oorval; soos 'n vrou wat 'n kind in die wêreld
bring, sal hulle inmekaarkrimp. Hulle sal mekaar beangs aankyk, wit
van die skrik. 9Die dag van die Here het nou gekom, dit is 'n wrede
dag, 'n dag van gramskap en gloeiende toorn, 'n dag waarop die land
verwoes en sy sondaars uitgeroei word. 10Die sterre en die sterrebeelde
sal nie meer lig gee nie, die son sal al donker wees wanneer hy
opkom, die maan sal ophou lig gee. 11Ek sal die land straf oor sy
boosheid, die goddeloses vir hulle sonde. Ek sal 'n einde maak aan die
hoogmoed van die vermeteles, Ek sal dié wat hoogmoedig en
verwaand is, verneder. 12Ek sal mense skaarser maak as suiwer goud,
skaarser as die goud uit Ofir. 13Ek sal die hemel skud, die aarde sal uit
sy plek uit geruk word, Ek, die Here die Almagtige, doen dit in my
gramskap die dag wanneer my toorn ontvlam. 14Soos 'n ribbok wat
opgejaag is, soos 'n skaap wat nie opgepas word nie, so sal die mense
uit Babel padgee, elkeen na sy eie volk toe, so sal elkeen na sy eie land
toe vlug. 15Wie gevang word, sal doodgesteek word, wie ingehaal
word, sal om die lewe gebring word. 16Hulle babatjies sal voor hulle oë
papgeslaan word, hulle huise sal geplunder en hulle vrouens verkrag
word. 17Kyk! Ek maak die Mediërs Babel se vyande, hulle gee nie om
vir silwer nie en is nie erg oor goud nie! 18Hulle pyle sal die
jongmanne deurboor; met babatjies sal hulle geen meegevoel hê nie,
hulle sal kinders nie verskoon nie. 19Babel, die sieraad onder die
koninkryke, die pronkstuk en trots van die Galdeërs, sal deur God
verwoes word soos Sodom en Gomorra. 20Die stad sal nooit meer
bewoon word nie, niemand sal ooit weer daarin bly nie. Geen Arabier
sal sy tent daar opslaan nie, geen wagter sal sy kudde daar laat rus
nie. 21Net woestyndiere sal daar gaan lê; die huise sal vol uile wees;
volstruise sal daar bly en veldgode sal daar ronddans; 22hiënas sal in

die paleise huil, jakkalse in die huise waar feesgevier is. Die stad se ondergang is hier, sy dae is getel.

JESAJA 14

1Die Here sal Hom ontferm oor Jakob, Hy sal Israel weer sy volk maak
en hulle weer in hulle eie land laat woon. Vreemdelinge sal by hulle
aansluit en hulle vereenselwig met Jakob. 2Ander volke sal hom vat en
in sy land bring. Hulle sal Israel se eiendom word, slawe en slavinne
in die land van die Here. Israel sal dié gevange hou deur wie hy
gevange weggevoer is, en hy sal heers oor dié wat hom onderdruk het.
3Die dag wanneer die Here vir jou rus gee van jou lyding en jou
verdrukking en van die slawewerk wat jy moes doen, 4sal jy hierdie
spotlied oor die koning van Babel sing: Die verdrukker se einde het
gekom, die lyding wat hy veroorsaak het, is op 'n end. 5Die Here het
die heerskappy van die goddeloses verbreek, die mag van die
oorheersers. 6Die verdrukker het in sy gramskap volke getref met straf
wat nie opgehou het nie, hy het in sy toorn nasies vertrap, hulle
sonder medelye agtervolg. 7Die hele aarde het nou rus en vrede, sy
inwoners juig en sing. 8Selfs die sipresse en die seders op die Libanon
is bly oor wat met jou gebeur het, Babel. Hulle sê: Vandat jy verslaan
is, klim niemand na ons toe op om ons af te kap nie! 9Die doderyk
daaronder kom in beroering omdat jy soontoe kom. Dié wat reeds
daar is, word wakker gemaak, almal wat leiers op aarde was; almal
wat konings van nasies was, moet van hulle trone af opstaan. 10Almal
begin praat, hulle sê vir jou: Jy is nou net so swak soos ons, jy het
soos ons geword! 11Jy het met jou hoogmoed, met die klank van jou
harpmusiek en al in die doderyk beland. Jy lê tussen die maaiers, jy is
oortrek van die wurms. 12Jy wat die helder môrester was, het uit jou
hemel geval. Jy wat 'n oorwinnaar van nasies was, is in die grond in
verpletter. 13En dit jy, jy wat gedink het: ek klim op hemel toe, ek
gaan my troon neersit bokant die hoogste sterre, ek gaan my plek
inneem op die berg waar die gode mekaar ontmoet, ver in die noorde;
14ek klim op tot bokant die wolke, ek word soos die Allerhoogste self.
15Maar jy stort af in die doderyk, af tot in sy diepste deel. 16Dié wat jou
daar sien, sal jou aangaap, hulle sal jou bekyk en vra: Is dit die man
wat die aarde laat bewe het, wat koninkryke laat wankel het, 17die
man wat die wêreld onbewoon gemaak het en die stede vernietig het,
die man wat sy gevangenes nie vrygelaat het om terug te gaan huis
toe nie? 18Al die konings van die nasies is met eer begrawe, elkeen in
sy eie graf. 19Maar jý word nie begrawe nie, jy word weggegooi soos 'n
boomtak wat klaar vrot is. Jy lê toe onder die lyke van dié wat
doodgesteek is. Jy is soos dooie aas wat vertrap word. Ander word
begrawe in grafte in die rots, 20maar jy word nie begrawe nie, want jy
het jou eie land verwoes en jou eie mense laat doodmaak. Die naam
van 'n skurk word nie in gedagtenis gehou nie. 21Maak reg die plek om

sy seuns dood te maak oor die sondes van hulle voorgeslag, dat die
seuns nie die aarde in besit kan neem en die wêreld vol stede bou nie.
22Ek sal hulle aanval, sê die Here die Almagtige. Ek sal maak dat die
gedagtenis aan die koning van Babel verdwyn, dat daar niks van hom
oor is nie, nie een enkele afstammeling nie, sê die Here. 23Ek maak sy
land 'n blyplek vir uile, 'n rietmoeras. Ek vee Babel weg met 'n besem
wat verwoes, sê die Here die Almagtige. 24Die Here die Almagtige het
'n eed afgelê: Soos Ek My voorgeneem het, so sal dit wees, wat Ek
besluit het, sal gebeur. 25Ek sal die Assiriërs verpletter in my land,
hulle op my berge vertrap. Die juk wat op my volk gedruk het, sal
weggevat word, die las wat Assirië hulle laat dra het, sal verwyder
word. 26Dit is die besluit wat vir die hele aarde geneem is, my hand is
klaar uitgesteek teen al die nasies om hulle te oordeel. 27Die Here die
Almagtige het dit besluit; wie sal dit kan verydel? Sy hand is
uitgesteek; wie sal die oordeel kan afweer? 28In die jaar van koning
Agas se dood is hierdie uitspraak gemaak: 29Julle Filistyne moenie
almal so bly wees dat die stok waarmee julle geslaan is, verbreek is
nie, want in die plek van die een slang kom 'n giftiger een, en uit dié
se eier kom daar 'n vlieënde draak. 30Die armstes in Israel sal iets hê
om te eet, sý behoeftiges sal veilig woon, maar julle Filistyne se
nageslag laat Ek van honger sterf, wat van julle oor is, word deur die
honger verteer. 31Huil, poorte! Skreeu, stede! Smelt weg, Filistyneland!
Daar kom rookwolke uit die noorde, die vyand se manskappe kom
aan, almal in gelid! 32Wat sal 'n mens die boodskappers van dié nasie
antwoord? Die Here het vir Sion tot stand laat kom, sy geteisterde
volk vind daar skuiling!

JESAJA 15

1'n Uitspraak van die Here teen Moab: Ar-Moab is oornag verwoes,
vernietig. Kir-Moab is oornag verwoes, vernietig. 2Die inwoners van
Dibon gaan na die hoogtes toe om te huil, die Moabiete treur oor
Nebo en Medeba. Die Moabiete se koppe is kaalgeskeer, hulle baard is
afgesny, 3hulle dra rouklere op die strate, hulle huil op die dakke en
die pleine, hulle vergaan van verdriet. 4Die mense van Gesbon en Elale
skreeu van angs, dit word tot by Jahas gehoor. Selfs Moab se soldate
skreeu, hulle moed begeef hulle. 5My hart brand oor Moab. Sy mense
het gevlug tot by Soar, tot by Eglat-Selisija. Hulle klim die opdraand
na Lugit toe huil-huil uit, op pad na Goronajim toe skreeu hulle oor
die ramp wat hulle getref het. 6Die water van Nimrim het opgedroog,
die gras het verdor, die plante het verdwyn, daar is geen groenigheid
meer nie. 7Die Moabiete vat wat hulle gespaar en opgegaar het, en dra
dit oor Wilgerspruit. 8Hulle geroep weerklink deur die hele gebied van
Moab, hulle gehuil word gehoor tot by Eglajim en Beër-Elim. 9Die
water van Dibon is vol bloed, maar Ek sal erger rampe oor hom bring,
sê die Here. Ek laat dié wat uit Moab ontkom het en dié wat oor is in
die land, deur leeus verskeur.

JESAJA 16

1Stuur uit Sela in die woestyn na Sionsberg toe lammers vir die
regeerder van die land, 2want soos voëltjies wat rondfladder nadat
hulle uit die nes geskop is, so drom die mense van Moab by die Arnon
se driwwe saam. 3Hulle sê vir Juda: Gee vir ons raad, maak 'n plan,
laat u skaduwee oor ons val, maak dit donker oor ons op hierdie
snikhete dag, beskerm dié wat verjaag is, moenie die vlugtelinge
uitlewer nie! 4Neem Moab se vlugtelinge in beskerming, wees vir ons
'n skuilplek teen dié wat vir ons wil vernietig! Wanneer die nood
verby is, die verwoesting tot 'n einde kom en dié wat die land vertrap,
weg is, 5sal die Here in sy trou 'n troon oprig, en daarop sal 'n heerser
sit uit die nageslag van Dawid. Hy sal betroubaar wees: hy sal hom
beywer vir wat reg is, hy sal reg laat geskied. 6Ons het gehoor van die
hoogmoed van Moab, van sy trots, sy vermetelheid, sy hoogmoed, sy
hovaardigheid, maar sy grootpratery het tot niks gelei nie! 7Daarom
huil Moab nou oor Moab, hulle huil almal, hulle kerm verslae oor die
rosyntjiekoeke van Kir-Geres, 8want die wingerde op die terrasse van
Gesbon en die wingerde van Sibma verwelk. Hulle wyn het heersers
van nasies dronk gemaak, dié wingerde wat gestrek het tot by Jaser,
gerank het tot in die woestyn. Hulle ranke het welig gegroei en tot by
die see gekom. 9Ek huil saam met Jaser oor die wingerde van Sibma,
my trane vloei oor julle, Gesbon en Elale, want julle het nie meer 'n
vrugteoes en 'n graanoes nie, daar is nie meer oesvreugde nie;
10vreugde en gejuig het verdwyn uit die vrugteboorde; in die wingerde
word daar nie meer gesing en gejubel nie, in die parskuipe word daar
nie meer wyn uitgetrap nie, want Ek maak 'n einde aan die
oesvreugde, sê die Here. 11Dit kerm in My oor Moab, dit kerm soos 'n
lier, my binneste kerm oor Kir-Geres. 12Wanneer Moab na hulle
hoogtes toe gaan en hulle daar afsloof om offers te bring, wanneer
hulle na hulle heiligdomme toe gaan om te bid, is dit tevergeefs. 13Dit
is wat die Here vantevore oor Moab gesê het. 14En nou sê die Here:
Binne drie jaar, drie jaar wat so ondraaglik sal wees as wat dit vir 'n
dagloner is, sal van Moab se mag en van al sy baie mense min oor
wees. Wat oor is, sal min en niks werd wees.

JESAJA 17

1'n Uitspraak van die Here teen Damaskus: Damaskus gaan ophou om
'n stad te wees, hy word 'n puinhoop. 2Die buitedorpe van Aroër sal
verlate lê, daar sal net kleinvee wees. Hulle sal daar lê en niemand sal
hulle opjaag nie. 3Vestingstede sal verdwyn uit Efraim, koninklike mag
uit Damaskus. Wat van die Arameërs oorbly, sal so min mag hê soos
die Israeliete, sê die Here die Almagtige. 4Daardie dag sal Jakob se
mag onbeduidend word en sy voorspoed sal verdwyn. 5Dit sal wees
soos wanneer iemand wat oes, die graanhalms bymekaargevat en die
are afgesny het. Dit sal wees soos wanneer iemand ook die are wat
geval het, opgetel het in Spooklaagte. 6As dan nog iets agterbly om te
oes, sal dit wees soos nadat olywe afgeslaan is: twee of drie rypes aan
die punt van 'n tak, vier of vyf aan die takkies wat gedra het, sê die
Here die God van Israel. 7Daardie dag sal die mens weer sy hoop op sy
Maker vestig, sy hulp van die Heilige van Israel verwag. 8Hy sal nie
meer sy hoop vestig op die altare, die werk van sy eie hande nie. Hy
sal nie hulp verwag van die gewyde pale en die wierookaltare wat hy
self gemaak het nie. 9Daardie dag sal Israel se vestingstede verlate lê,
so verlate soos die boswêreld waaruit die inwoners destyds vir die
Israeliete gevlug het. Die stede sal sonder inwoner wees. 10Jy, Israel,
het die God wat jou altyd gehelp het, verlaat; jy het gemaak of die
Rots wat jou toevlug was, nie meer daar is nie. Lê maar pragtige tuine
aan vir jou afgode, plant maar allerlei uitheemse struike; 11al kan jy
hulle laat groei dieselfde dag as jy hulle plant, hulle laat uitspruit die
môre as jy hulle in die grond sit, van die oes sal niks kom wanneer
siekte en smart jou tref nie. 12Ellende wag vir die baie nasies wat net
so onstuimig as die see is, die opstandige volke wat te kere gaan soos
magtige waters, 13die opstandige volke wat te kere gaan soos die groot
waters. Wanneer die Here hulle aanspreek, sal hulle ver weg vlug,
weggedryf oor die berge soos kaf voor die wind, soos tolbosse voor 'n
stormwind. 14Die aand nog saai die nasies verskrikking maar voor dit
môre is, is hulle weg. Dit is wat sal gebeur met dié wat nou ons land
stroop, dit is die bestemming van dié wat ons besittings plunder.

JESAJA 18

1Ellende wag vir die land met die insekteplae, die land aan die riviere
van Kus! 2Hy stuur gesante oorsee, hy stuur hulle in papirusbote oor
die water. Gaan terug, gesante wat so haastig is, gaan terug na julle
lang mense toe, hulle met die blink velle, julle volk wat wyd en syd
gevrees word, wat gewoond is om alles met mag plat te trap, en wie se
land deur riviere deursny word. 3Julle almal wat in die wêreld woon,
julle bewoners van die aarde, kyk wanneer die vaandel opgesteek
word op die berge, luister wanneer die ramshoring blaas! 4So het die
Here vir my gesê: Ek sal rustig uit my woonplek ondertoe kyk,
ongestoord soos die hittegolwe op 'n warm dag, soos 'n miswolk in die
somerhitte. 5Voor die tyd van die graanoes, wanneer die bloeityd van
die wingerd verby is, en die blomme druiwe geword het wat besig is
om ryp te word, word die wingerdlote met snoeimesse afgesny en die
ranke afgebreek en weggegooi. 6Die ranke word oorgelaat aan die
roofvoëls uit die berge en aan die wilde diere. In die somer sit die
roofvoëls op die ranke, in die winter lê die wilde diere daarop. 7In dié
tyd sal daar geskenke aan die Here die Almagtige gebring word uit die
land wat deur riviere deursny word. Dit sal kom van die lang mense
met die blink velle, die volk wat wyd en syd gevrees word, die nasie
wat gewoond is om alles met mag plat te trap. Hulle sal die geskenke
bring na Sionsberg toe, na die plek toe waar die Here die Almagtige
geroem word.

JESAJA 19

1'n Uitspraak van die Here teen Egipte: Die Here ry op 'n vinnige wolk,
Hy gaan na Egipte toe. Egipte se gode is bang vir Hom, die
Egiptenaars se harte verstyf van angs. 2Ek, die Here, sal die een
Egiptenaar die vyand van die ander maak: broer sal teen broer veg,
vriend teen vriend, stad teen stad, koninkryk teen koninkryk. 3Egipte
se planne sal tot niet gaan, Ek sal sy planne verydel. Hulle sal gode
gaan raadpleeg, besweerders, mediums, spiritiste. 4Ek sal die
Egiptenaars oorgee in die mag van 'n harde regeerder, 'n streng koning
sal oor hulle heers, sê die Here die Almagtige, die Koning. 5Die water
van die Nyl sal wegdroog, die rivier sal leeg word en opdroog. 6Die
kanale sal stink, Egipte se waterstrome sal sak en opdroog. Die riete
en biesies sal verdroog, 7die waterplante langs die Nyl by die
Nylmond. Alles wat langs die Nyl gesaai is, sal verdroog, dit sal
wegwaai en verdwyn. 8Die vissers sal kla en huil: almal wat met 'n
hoek visvang en dié wat hulle nette in die rivier oopgooi, sal verdwyn.
9Dié wat vlas verwerk, sal nie hulle werk kan doen nie, dié wat die
vlas uitkam en weef, sal moed verloor. 10Egipte se wewers sal
platgeslaan wees, al sy loonarbeiders sal bekommerd wees. 11Die leiers
van Soan is dwaas, die slimste raadgewers van die farao gee slegte
raad. Hoe kan julle vir die farao sê: Ons is van die slim manne,
afstammelinge van die konings van vroeër? 12Egipte, waar is jou wyse
manne nou? Laat hulle jou tog vertel sodat jy kan weet wat die Here
die Almagtige teen Egipte besluit het. 13Die leiers van Soan se planne
het niks gehelp nie, die leiers van Memfis het bedroë daarvan
afgekom. Die beste raadgewers van Egipte het hom op 'n dwaalspoor
gebring. 14Die Here het hulle verwar; wat Egipte ook al doen, hulle het
hom op 'n dwaalspoor gebring. Soos 'n dronk mens waggel hy in sy
braaksel rond. 15Niemand in Egipte kan hom meer red nie, nie die
leiers of die slawe nie, nie dié met aansien of dié daarsonder nie.
16Daardie dag sal die Egiptenaars soos vrouens wees. Egipte sal bewe
van angs wanneer hulle sien dat die Here die Almagtige sy hand teen
hulle optel om hulle te straf. 17Juda sal vir Egipte 'n verskrikking wees;
elkeen wat hom aan Juda herinner, sal hom bang maak. Hy sal bang
wees vir wat die Here die Almagtige oor hom besluit het. 18Daardie
dag sal die inwoners van vyf Egiptiese stede Hebreeus praat, en
wanneer hulle 'n eed aflê, sal hulle dit in die Naam van die Here die
Almagtige doen. Een van hulle sal Die Verwoeste Stad genoem word.
19Daardie dag sal daar binne-in Egipte 'n altaar en op sy grense 'n
klippilaar wees wat aan die Here gewy is. 20Hulle sal dien as tekens en
hulle sal getuig van die Here die Almagtige se teenwoordigheid in
Egipte. As die Egiptenaars tot die Here roep omdat hulle verdruk

word, sal Hy 'n redder vir hulle stuur. Hy sal hulle saak behartig en
hulle red. 21Dan sal die Here Hom aan die Egiptenaars bekend maak,
en op daardie dag sal hulle Hom leer ken. Hulle sal die Here met
diereoffers en met graanoffers dien, en hulle sal hulle geloftes aan
Hom nakom. 22Die Here sal die Egiptenaars straf, Hy sal straf en
genees. Hulle sal hulle tot die Here bekeer, en Hy sal hulle goedgesind
wees en hulle genees. 23Daardie dag sal daar 'n grootpad van Egipte af
tot by Assirië loop. Die Assiriërs sal Egipte besoek, en die Egiptenaars
Assirië, en hulle sal saam die Here dien. 24Daardie dag sal Israel die
derde wees, en saam met Egipte en Assirië sal hulle vir die aarde tot 'n
seën wees. 25Die Here die Almagtige sal hulle seën en sê: Geseënd is
my volk Egipte, geseënd is Assirië wat deur My geskep is, en geseënd
is Israel, my eiendom.

JESAJA 20

1Op 'n keer het koning Sargon van Assirië die hoof van sy leër na die
Filistynse stad Asdod toe gestuur. Hy het teen dié stad oorlog gemaak
en dit verower. 2In daardie tyd het die Here vir Jesaja seun van Amos
gesê: Trek jou klere uit en ook jou skoene. Jesaja het dit gedoen: hy
het sonder klere en sonder skoene rondgeloop. 3Toe Asdod ingeneem
is, het die Here gesê: Soos my dienaar Jesaja drie jaar lank sonder
klere en sonder skoene rondgeloop het as 'n lewende getuie teen
Egipte en teen Kus, 4so sal die koning van Assirië die krygsgevangenes
uit Egipte en die ballinge uit Kus, oud en jonk, sonder klere en sonder
skoene, kaal, in ballingskap wegvoer. Dit sal vir Egipte 'n skande wees.
5Hulle wat op Kus vertrou het en oor Egipte grootgepraat het, sal
teleurgestel staan en bedroë daarvan afkom. 6Daardie dag sal die
inwoners van die kuslande sê: Kyk wat het gebeur met die mense op
wie ons vertrou het, na wie toe ons gehardloop het om ons teen die
koning van Assirië te help en ons uit sy mag te red. Hoe sal ons nou
vrykom?

JESAJA 21

1'n Uitspraak van die Here teen Babel: Soos warrelwinde deur die
Suidland trek, so kom daar iemand uit die woestyn, uit die land
waarvoor almal bang is. 2'n Harde oordeel is aan my geopenbaar: die
verraaier pleeg verraad, die verwoester saai verwoesting. Elam, jy
moet oorlog maak! Medië, jy moet begin veg! Die Here maak 'n einde
aan al die lyding. 3Skrik oorweldig my, angs oorval my soos dié van 'n
vrou wat 'n kind in die wêreld bring. Ek is verskrik oor wat ek gehoor
het, ek is bang oor wat ek gesien het. 4My verstand staan stil, angs
oorweldig my, die rustigste deel van die dag is nou vir my 'n
verskrikking. 5'n Tafel word gedek, die eetgerei is reggesit, hulle begin
eet en drink! Dan kom die bevel: Leiers, wees gereed! Smeer die skilde
met olie! 6So het die Here vir my gesê: Sit 'n wag uit, hy moet sê wat
hy sien. 7As hy 'n strydwa sien, 'n strydwa met perde, of 'n strydwa
met donkies, of een met kamele, moet hy baie goed oplet. 8Die wag
het uitgeroep: Meneer, ek het die hele dag deur wag gestaan, ek het
die hele nag op my pos gebly. 9Daar kom 'n man op 'n strydwa, 'n
strydwa met perde. Hy hou aan roep: Geval, geval het Babel, al sy
afgodsbeelde lê stukkend op die grond! 10My volk, jy wat vertrap is op
die dorsvloer, ek het vir jou gesê wat die Here vir my gesê het, die
Almagtige, die God van Israel. 11'n Uitspraak van die Here teen Duma:
Iemand roep na my van Seïr af: Wag, wanneer is die nag verby? Wag,
wanneer is die nag verby? 12Die wag antwoord: Die môre het gekom,
maar dit is nog nag. As julle weer wil kom vra, kom vra gerus, julle
kan elke keer weer kom vra. 13'n Uitspraak van die Here teen Arabië:
Handelaars van Dedan, julle wat in die bosse van Arabië oornag, 14gee
water vir dié wat dors het; julle wat in Tema woon, bring kos vir die
vlugtelinge! 15Die mense vlug vir die oorlog: vir die swaard wat wil
doodmaak, vir die boog wat reg is om te skiet. Die mense vlug vir die
wrede oorlog. 16Dit het die Here vir my gesê: Binne 'n jaar, 'n jaar wat
so ondraaglik sal wees soos dit vir 'n dagloner is, sal daar 'n einde kom
aan Kedar se rykdom. 17Selfs van sy dapper soldate wat met pyl en
boog veg, sal maar min oorbly! Die Here die God van Israel het dit
gesê.

JESAJA 22

1'n Uitspraak van die Here teen die plek waar visioene gesien word:
Stad wat altyd vol rumoer was, wat altyd uitbundig en uitgelate
feesgevier het, stad waar dié wat gesneuwel het, nie deur die swaard
geval het nie, nie in 'n oorlog omgekom het nie, waarom het jou
mense nou almal op die dakke van die huise geklim? 2Al jou leiers het
soos een man op die vlug geslaan, hulle is gevang sonder dat 'n enkele
pyl afgeskiet is. Dié wat gevang is, is almal saam gevang toe hulle ver
weg gevlug het. 3Daarom het ek gesê: Gee pad van my af. Ek is
hartseer, moet my nie probeer troos oor die ramp wat my volk getref
het nie. 4Die Here my God, die Almagtige, bring oor die plek waar
visioene gesien word 'n dag waarop Hy die plek in beroering sal bring,
waarop Hy dit sal vertrap en vernietig, die stadsmure sal afbreek. Sy
inwoners sal na die berg toe roep om hulp. 5Elam kom met pyl en
boog, hulle ry op strydwaens en perde, Kir maak sy oorlogswapens
gereed. 6Juda se vlaktes waarop hy trots is, staan vol strydwaens en
perderuiters, sy stadspoorte is beleër, 7sy vestingmure sal afgebreek
word. Dan sal julle gryp na die wapens in die Paleis van die Bos, 8julle
sal sien hoe baie gate daar is in die mure van die Dawidstad en julle
sal die water van die onderste kanaal opdam, 9en die huise in
Jerusalem nagaan. Julle sal party huise afbreek om die stadsmuur te
versterk 10en julle sal 'n dam tussen die mure bou vir die water van die
ou kanaal. Julle het nie geluister na Hom wat die stad gemaak het nie,
julle het Hom wat dit lank gelede gestig het, nie gehoorsaam nie.
11Daardie dag sal die Here my God, die Almagtige, julle roep om te
huil en te treur, om julle koppe kaal te skeer en om rouklere aan te
trek. 12Maar nou is julle nog vrolik en plesierig, julle slag beeste en
kleinvee, julle eet vleis en julle drink wyn, julle sê: Laat ons eet en
drink, want môre is ons dood. 13Die Here die Almagtige het aan my
bekend gemaak: Hierdie sonde sal julle tot die dag van julle dood toe
nie vergewe word nie. Dit het die Here my God, die Almagtige, gesê.
14Die Here my God, die Almagtige, het vir my gesê: Gaan na daardie
hoë amptenaar, na Sebna toe, wat in beheer is van die paleis, en sê vir
hom: 15Wat maak jy hier? Wie dink jy is jy dat jy hier vir jou 'n graf
bou, 'n graf hier teen die hoogte soos dié van 'n koning, soos een wat
vir hom 'n blyplek in die rots gereed maak? 16Die Here sal jou
weggooi, Hy sal jou ver weggooi, jou verwaande vent, en jou
behoorlik toepak! 17Hy sal jou styf toerol soos 'n mens 'n mummie
toerol en jou weggooi in 'n groot land. Dáár sal jy sterf, daar by jou
strydwaens waarmee jy so spog, jy wat 'n skande is vir jou koning!
18Die Here sal jou uit jou amp ontslaan, Hy sal jou wegvat uit die plek
waar jy in diens is. 19Dan sal Ek my dienaar Eljakim seun van Gilkija

roep, sê die Here, 20Ek sal jou ampskleed vir hom aantrek, jou serp vir
hom omhang en die gesag wat jy nou het, vir hom gee. Hý sal vir die
mense van Jerusalem en vir die inwoners van Juda 'n vader wees.
21Aan hom sal Ek die sleutels van die koning se huis gee; wat hý
oopsluit, sal niemand toesluit nie, wat hý toesluit, sal niemand
oopsluit nie. 22Ek sal hom in sy amp bevestig, hy sal wees soos 'n
spyker wat goed ingeslaan is, in sy amp sal hy die trots van sy hele
familie word. 23Maar wanneer die trots van sy hele familie, sy nageslag
en sy veraf familie, selfs van die geringes onder hulle, aan hom hang
soos kombuisgereedskap aan 'n spyker, 24sê die Here die Almagtige, sal
die spyker wat goed ingeslaan is, ingee; dit sal afbreek en val, en die
vrag wat daaraan gehang het, sal tot niet gaan. Die Here het dit gesê.

JESAJA 23

1'n Uitspraak van die Here teen Tirus: Huil, bemannings van die skepe
wat op pad is na Tarsis toe, want julle moederstad is verwoes. Julle
het dit gehoor toe julle van Kittiërland af gekom het. 2Julle moet stil
wees, inwoners van die eiland, julle wat handel dryf met Sidon, julle
wie se rykdom oor die see aankom! 3Oor die groot waters word die
graan van die Sigor, die oes van die Nyl, na Tirus toe gebring;
daarmee dryf die nasies handel. 4Laat sak jou kop in skaamte, Sidon,
want die see, die vestingstad van die see, sê: Ek het nooit
geboortepyne gehad nie, ek het nie kinders in die wêreld gebring nie;
ek het nie jongmanne grootgemaak, dogters opgevoed nie. 5Die
Egiptenaars sal skrik wanneer hulle die berig oor Tirus hoor. 6Julle
moet na Tarsis toe vaar. Huil, inwoners van die eiland! 7Is dit die stad
wat altyd feesgevier het, die stad wat al so lank bestaan, die stad wie
se mense in ver lande gaan woon het? 8Wie het die besluit geneem oor
die ondergang van Tirus, Tirus wat krone vir konings uitgedeel het,
wie se handelaars soos prinse ontvang is, wie se sakelui die meeste op
die aarde geëer is? 9Die Here die Almagtige het dit besluit. Hy breek
die trots, Hy maak die hoogmoed tot niks, Hy verneder dié wat oor die
hele aarde geëer word! 10Bewerk julle grond soos dit by die Nyl
gedoen word, inwoners van Tarsis, want daar is nie meer 'n hawe om
mee handel te dryf nie. 11Die Here het sy hand oor die see uitgesteek
en Hy skud die koninkryke. Hy het bevel gegee om Fenisië se
vestingstede te vernietig. 12Hy het gesê: Sidon, jou dae van feesvier is
op 'n end, jy sal verwoes word. Maak klaar, vlug oor na die Kittiërs
toe! Ook dáár is nie rus vir jou nie. 13Kyk na die Galdeërs se land, sy
volk bestaan nie meer nie: hulle land is deur die Assiriërs 'n woonplek
vir woestyndiere gemaak, die Assiriërs het stormramme daarteen
opgerig en die paleise platgestamp, dit 'n puinhoop gemaak. 14Huil,
bemannings van die skepe wat op pad is Tarsis toe, want die stad
waarvan julle afhanklik was, is verwoes. 15In daardie tyd sal Tirus
sewentig jaar lank vergete lê, die leeftyd van 'n koning. Aan die einde
van die sewentig jaar sal dit met Tirus gaan soos in die lied oor die
prostituut: 16Vat jou lier, stap deur die stad, vergete prostituut! Speel
mooi, sing baie liedjies sodat hulle weer aan jou kan dink! 17Na
sewentig jaar sal die Here vir Tirus herstel. Die stad sal weer handel
dryf, hy sal weer met al die koninkryke van die aarde sake doen. 18Sy
wins en verdienste sal vir die Here afgesonder word, dit sal nie
opgegaar of gebêre word nie, want sy wins sal bestem wees vir dié
wat in die diens van die Here is, om vir hulle volop kos en mooi klere
te koop.

JESAJA 24

1Die Here gaan die aarde verwoes, vernietig, sy voorkoms verander en
sy inwoners verstrooi. 2Dieselfde lot gaan almal tref: priester en volk,
slaaf en besitter, slavin en eienares, koper en verkoper, uitlener en
lener, skuldeiser en skuldenaar. 3Die aarde sal verwoes word,
heeltemal verwoes word, dit sal leeg geplunder word. Die Here het dit
gesê. 4Die aarde sal droog word, uitdroog, die wêreld sal wegkwyn van
droogte; hemel en aarde sal vergaan, 5want die aarde is verontreinig
deur sy inwoners: hulle was ongehoorsaam aan die wet van die Here,
hulle het sy voorskrifte geminag, sy vaste verbond verbreek; 6daarom
sal 'n vloek die aarde verteer en sal sy inwoners boet vir hulle sonde;
daarom sal die inwoners van die aarde verbrand word, en daar sal min
mense oorbly. 7Die wingerde sal verdroog en die wyn sal skaars word;
wie vrolik was, sal sug. 8Die tamboeryne sal nie meer gehoor word nie,
daar sal nie meer 'n oeslied wees nie, die lier sal nie meer gehoor
word nie. 9Niemand sal meer sing as hy wyn drink nie, bier sal
galbitter word vir dié wat dit drink. 10Die stad sal afgebreek word, dit
sal onbewoonbaar word. Die huise is toegeval, niemand kan daar
inkom nie. 11In die strate sal mense kerm om wyn, die gejuig sal
verdwyn, op die aarde sal daar geen vreugde meer wees nie. 12In die
stad sal alles verwoes wees, die stadspoorte sal daar rondlê, stukkend
geslaan. 13Dit sal so kaal wees op die aarde en onder die volke soos
wanneer die olywe afgeslaan en die laaste druiwe van die wingerde
afgeoes is. 14Die mense wat oorbly, sal juig, hulle sal die mag van die
Here besing, van die weste af sal hulle Hom prys. 15Dié in die ooste
moet die Here eer; hulle wat op die eilande van die see woon, moet
die Naam van die Here die God van Israel prys. 16Van die uithoeke van
die aarde af hoor ons liedere waarin die groot mag van die Regverdige
besing word. Maar ék sê: Ek kwyn weg, ek kwyn weg, dit is klaar met
my. Die ontroues handel troueloos, troueloos handel hulle. 17Angs,
vanggate en strikke wag vir die inwoners van die land. 18Wie van die
gevaar af probeer wegkom, beland in die vanggate, wie uit die
vanggate probeer uitklim, word in die strik gevang. Strome water sal
uit die hemel val, die fondamente van die aarde sal skud 19en die
aarde sal in stukke breek, heen en weer waggel en wankel. 20Die aarde
sal slinger soos 'n dronk mens, heen en weer wieg soos 'n biesieskerm.
Die aarde se oortredinge rus swaar op hom, hy sal val en nie weer
opstaan nie. 21Dié dag sal die Here die magte in die hemel daarbo
straf, ook die konings van die aarde daaronder. 22Hulle sal bymekaar
gebondel word soos gevangenes wat in 'n gat toegesluit is. Hulle sal in
'n tronk opgesluit word, na geruime tyd sal hulle hulle straf kry. 23Die
volmaan sal dof word wanneer die Here die Almagtige op Sionsberg

en in Jerusalem as Koning sal heers en sy mag laat blyk voor die leiers van sy volk.

JESAJA 25

1Here, U is my God! Ek wil U prys en u Naam loof! U het wonders
gedoen; dinge wat U lankal besluit het, het U volgens plan uitgevoer.
2U het die groot stad verander in puinhope, die vestingstad in ruïnes.
Die vesting van die vyand is nie meer 'n stad nie, dit sal nooit herbou
word nie. 3Die sterk nasie sal voor U buig, in die stad van die trotse
volk sal hulle U dien, 4want U is 'n toevlug vir die armes, 'n toevlug vir
die behoeftiges in hulle nood, 'n skuilplek teen die stortbuie, 'n
skaduwee teen die hitte. Die geweld van die wrede volk is soos 'n
winterstorm, 5soos sonsteek in 'n dor land. U het die rumoer van die
vyand laat ophou, die oorwinningsliedere van die trotse volk laat
verdwyn soos hitte verdwyn onder die skaduwee van 'n wolk. 6Op
hierdie berg gaan die Here die Almagtige 'n feesmaal gereed maak vir
al die volke, 'n feesmaal met die beste om te eet en te drink, goeie kos
en geurige wyn. 7Op hierdie berg sal Hy die doek verwyder, die doek
wat oor al die volke gegooi was, waarmee al die nasies toegemaak
was. 8Hier sal die Here God die dood vir ewig vernietig, en die trane
op almal se gesigte afvee. Oor die hele aarde sal Hy die smaad
verwyder wat sy volk aangedoen is. Die Here het dit gesê. 9Wanneer
dit gebeur, sal elkeen sê: Kyk daar, dit is ons God, ons het op Hom
vertrou, Hy het ons gered. Dit is die Here! Ons het op Hom vertrou.
Laat ons bly wees en juig omdat Hy ons gered het. 10Die mag van die
Here sal op hierdie berg geopenbaar word: Hy sal Moab aan die voet
daarvan vertrap soos stoppels op 'n mishoop vertrap word. 11Moab sal
sy hande in die mishoop uitsteek soos 'n swemmer wat probeer
wegswem, maar God sal hulle in hulle trots verneder al probeer hulle
om hulleself te red. 12Hy sal Moab se vestings, hulle hoë mure, laat
omval, Hy sal hulle plat op die grond neergooi.

JESAJA 26

1Daar kom 'n dag wanneer hierdie lied in Juda gesing sal word: Ons
het 'n sterk stad, God beskerm ons met mure, met 'n vesting. 2Maak
oop die poorte dat die nasie wat gered is, kan ingaan, die nasie wat
aan God gehoorsaam is 3en wat op Hom vertrou. Gee aan hulle vrede
en voorspoed, Here, want hulle het hulle vertroue op U gestel.
4Vertrou altyd op die Here, want die Here God is 'n veilige toevlug.
5Hy bring dié wat in hoë vestings woon, af grond toe, Hy gooi hulle
hoë stadsmure om, Hy maak dit gelyk met die grond en laat lê dit in
die stof. 6Hulle sal onder die voete vertrap word, onder die voete van
onderdruktes; die armes sal op hulle trap. 7Die pad van die regverdige
is reguit, U maak sy pad gelyk. 8Ook wanneer U straf, Here, vertrou
ons op U. Ons wil u Naam eer en U aanroep. 9In die nag smag ek na U,
in die môre vra ek na u wil. Wanneer U die aarde straf, leer sy
inwoners wat geregtigheid is. 10Daar word goed gedoen aan die
goddeloses, maar hulle leer nie wat geregtigheid is nie, hulle verdraai
die reg en erken nie die mag van die Here nie. 11U staan gereed om
hulle te straf, Here, maar hulle steur hulle nie daaraan nie. Laat hulle
ondervind dat U vir u volk opkom: laat die pogings van hierdie
teëstanders van U misluk, laat vuur hulle verteer. 12U regeer in vrede
oor ons, Here, U doen alles vir ons. 13Behalwe U, Here ons God, het
ander konings oor ons geregeer, maar ons wil net ú Naam onthou.
14Hulle is nou dood en sal nie weer lewe nie, hulle gees sal nie weer
opstaan nie. U het hulle gestraf en uitgewis, U maak dat niemand
meer aan hulle dink nie. 15Here, U het u volk meer laat word, U het
hulle meer laat word en hulle landsgrense uitgebrei. So het U u mag
getoon. 16Here, in hulle nood het hulle hulle toevlug tot U geneem, toe
U hulle met swaarkry gestraf het, het hulle U aangeroep. 17Soos 'n
swanger vrou wat inmekaar krimp en skreeu oor haar geboortepyne
wanneer sy 'n kind in die wêreld wil bring, so, Here, is ons in u
teenwoordigheid. 18Ons was swanger, ons het inmekaar gekrimp van
pyn, maar ons het niks in die wêreld gebring nie: ons het nie 'n redder
vir die land gegee nie, en daar is nie inwoners vir die wêreld gebore
nie. 19Dié uit u volk wat gesterf het, sal weer lewe, Here, hulle sal
opstaan. Word wakker en juig, julle wat in die doderyk is! Soos die
dou lewe gee, gee u krag lewe, Here, die aarde sal hulle wat lankal
gesterf het, lewend teruggee. 20Gaan in julle slaapkamers in, my volk,
sluit die deure agter julle toe. Kruip 'n rukkie weg totdat God klaar is
met straf. 21Die Here kom uit sy woonplek te voorskyn om die
bewoners van die aarde te straf oor hulle ongeregtighede. Die aarde
sal vertel van die bloed wat daarop vergiet is en sal nie meer die
mense wat vermoor is, wegsteek nie.

JESAJA 27

1Daardie dag sal die Here sy skerp, groot, sterk swaard gebruik om die
Leviatan, die vinnige, kronkelende slang te verslaan en sal Hy die
monster doodmaak wat in die see is. 2Daardie dag moet julle sing van
die goeie wingerd; 3Ek, die Here, sorg daarvoor: Ek lei dit gereeld nat,
dag en nag staan Ek wag daarby sodat niemand dit kan beskadig nie.
4Ek is nie kwaad vir my wingerd nie. Niemand sal dit waag om
dorings en dissels daarin te plant nie. Maar soos in 'n oorlog sal Ek my
wingerd plattrap en heeltemal verbrand 5as hy nie in my stad kom
skuil nie. Hy, Israel, moet met My kom vrede maak, hy moet vrede
met My kom maak! 6In die dae wat kom, sal Jakob wortel skiet, Israel
sal groei en lote maak. Die aarde sal vol word van hulle vrugte. 7Die
Here het sy volk nie geslaan soos Hy hulle teëstanders geslaan het nie.
Hy het hulle ook nie doodgemaak, soos Hy hulle moordenaars
doodgemaak het nie. 8Die Here het sy volk gestraf deur hulle te
verjaag en weg te dryf. Met 'n sterk wind het Hy hulle weggewaai
ooste toe. 9As Jakob al sy altaarklippe fyn stamp soos 'n mens 'n
kalkklip fyn stamp, as hy nie gewyde pale en wierookaltare vir sy
afgode oprig nie, sal daar versoening wees vir sy oortreding, sal sy
sonde van hom af weggeneem word. 10Die versterkte stad lê verwoes:
'n plek sonder inwoners, verlate soos die woestyn. Dáár wei net
kalwers, en hulle vreet wat daar groei, en dáár gaan hulle lê. 11Die
droë takke word afgebreek, vrouens kom en maak vuur daarmee.
Israel is 'n volk sonder begrip van wat Ek doen. Daarom sal sy Maker
hom nie langer liefhê nie en sal sy Skepper hom nie genadig wees nie.
12Daardie dag sal die Here sy oes inbring van die Eufraat af tot by die
grens van Egipte, en julle, Israeliete, sal die koringare wees wat één-
één opgetel word. 13Daardie dag sal die groot ramshoring geblaas
word. Dan sal almal aankom wat in Assirië verstrooi was, ook dié wat
na Egipte toe verjaag is. Hulle sal die Here aanbid op die heilige berg
in Jerusalem.

JESAJA 28

1Ellende wag vir Samaria, die kroon, die trots van die dronkaards van
Efraim, die roem van die drankverslaafdes, die krans van verwelkte
blomme, dié stad hoog bokant die vrugbare vallei. 2Die Here het
iemand tot sy beskikking wat sterk en magtig is en wat dié kroon
grond toe sal bring soos 'n haelstorm, soos 'n vernietigende stormwind,
soos stortreëns uit 'n wolkbreuk. 3Dié kroon, die trots van die
dronkaards van Efraim, sal met die voete vertrap word, 4dié krans van
verwelkte blomme waaroor hulle roem, die stad hoog bokant die
vrugbare vallei is soos 'n ryp voorvy: wie hom sien, pluk hom en kyk
skaars na hom voor hy hom wegsluk. 5Daardie dag sal die Here die
Almagtige die kroon wees, die krans waaroor dié sal roem wat van sy
volk oor is. 6Hy sal aan dié wat reg moet spreek, 'n sin vir reg gee, Hy
sal krag gee aan dié wat die aanval moet afslaan by die stadspoorte.
7Maar ook die priesters en profete hier in Jerusalem slinger en waggel
van dronkenskap; hulle slinger, hulle is beneweld, hulle waggel van
die wyn en die drank; die profete slinger wanneer hulle gesigte moet
uitlê, die priesters loop twee rye spore wanneer hulle regsbeslissings
moet maak. 8Al die tafels is vol braaksel, daar is nie 'n plek wat nie
bemors is nie. 9Hulle sê: Vir wie wil Jesaja leer, vir wie wil hy die
boodskap uitlê wat hy sou gehoor het? Ons is nie kinders wat pas
gespeen is, wat nou net van hulle ma's se borste af weggevat is nie!
10Wat ons van hom hoor, is 'n bietjie brabbeltaal hier en 'n bietjie
brabbeltaal daar! 11Hy sál in die vervolg met dié volk praat met
stotterende woorde, in 'n vreemde taal. 12Hy het vir hulle gesê: Die rus
moet hier wees, gee hier vir die vermoeide rus, hier is die plek vir
vrede! Maar hulle wou nie luister nie. 13Die woord van die Here tot
hulle sal nou wees 'n bietjie brabbeltaal hier en 'n bietjie brabbeltaal
daar, sodat hulle sal struikel waar hulle ook gaan, verstrik sal raak,
gevang en vernietig sal word. 14Hoor die woord van die Here, julle
ligsinniges wat regeer oor hierdie volk in Jerusalem! 15Julle sê: Ons
het 'n ooreenkoms met die dood, ons het 'n verstandhouding met die
doderyk; wanneer die vloed aangestroom kom, sal hy ons nie tref nie.
Ons het die leuen ons skuilplek gemaak, ons kruip veilig weg agter die
valsheid! 16So sê die Here my God: Ek gaan in Sion 'n klip neersit, 'n
uitgesoekte klip, 'n hoekklip wat fondament aan fondament sal sluit.
Wie op My vertrou, hoef nie te vlug nie. 17Ek maak geregtigheid die
maatstaf, regverdigheid die toets. Die hael sal julle skuilplek van
leuens uitwis, die water sal julle wegkruipplek wegspoel. 18Julle
ooreenkoms met die dood word opgehef, julle verstandhouding met
die doderyk sal nie bly staan nie. Wanneer die vloed aangestroom
kom, sal julle in hom ondergaan. 19Hy sal julle meesleur elke keer as

hy kom, en hy sal dag vir dag kom, dag en nag. Dan sal dit louter
verskrikking wees om die boodskap uit te lê wat ontvang is. 20Die bed
sal te kort wees om reguit op te lê, die kombers te smal om jou
daarmee toe te maak. 21Soos by Perasimberg sal die Here Hom gereed
maak, soos in die laagte by Gibeon sal Hy Hom in sy toorn voorberei
om te doen wat Hy wil doen, om die taak te verrig waartoe Hy besluit
het, en dit is iets vreemds wat Hy wil doen, dit is 'n uitsonderlike taak.
22Staak julle ligsinnigheid sodat die bande nie nog stywer om julle
getrek word nie! Ek het by die Here my God, die Almagtige, gehoor
dat dit by Hom vasstaan: Hy gaan die hele land verwoes. 23Gee
aandag, luister na wat ek sê, let op, luister na my woorde: 24Hou 'n
boer aan met ploeg as hy wil saai? Hou hy aan grond breek en vore
trek? 25As hy die grond gelyk gemaak het, saai hy mos swartkomyn en
komyn, sit hy koring en gars in waar dit moet kom en spelt aan die
kante. 26Sy God leer hom en gee hom die kennis hoe om alles te doen
soos dit hoort. 27Swartkomyn word mos nie met 'n slee uitgedors of
komyn met wawiele uitgetrap nie. Swartkomyn en komyn word met 'n
stok uitgeslaan. 28Graan word gemaal vir brood, maar 'n mens hou nie
eindeloos aan om dit te laat trap deur wawiele en deur trekdiere tot
dit fyn is nie. 29Ook dit is iets wat van die Here die Almagtige af kom;
kennis wat van Hom kom, is wonderbaar en laat alles voorspoedig
verloop.

JESAJA 29

1Ellende wag vir Ariël, Ariël, die stad wat deur Dawid beleër is. Laat
die jare maar op mekaar volg, laat die feestye hulle verloop neem, 2Ek
sal Ariël beleër en daar sal ellende op ellende in hom wees, hy sal vir
My 'n vuurmaakplek wees. 3Ek sal jou van alle kante af beleër, Ek sal
wagposte inrig rondom jou en beleëringswalle teen jou opgooi. 4Jy sal
val, jy sal uit die grond uit praat, jou woorde sal dof uit die stof uit
opklink, jou stem sal uit die grond uit kom soos dié van 'n spook, jy
sal uit die stof uit mompel. 5Maar die hordes vyande wat jy het, sal
word soos fyn stof, dié wrede hordes sal soos kaf weggewaai word.
Skielik, in 'n oogwink, 6sal die Here die Almagtige Hom oor jou
ontferm met donderslae en aardbewings, met 'n magtige dreuning,
met storms en orkane, met verterende vuur. 7Dit sal met al dié nasies
gaan soos in 'n slegte droom, dié hordes wat teen Ariël oorlog maak,
almal wat hom en sy vestings aanval en hom beleër: 8dit sal met hulle
gaan soos wanneer iemand wat honger is en droom hy eet, nog honger
is as hy wakker word; soos wanneer iemand wat dors is en droom hy
drink water, nog kragteloos is, nog versmag van dors as hy wakker
word. So sal dit gaan met al dié nasies, dié hordes wat oorlog maak
teen Sionsberg. 9Nou staan julle verdwaas en verstom; julle sien niks,
julle oë is toe; julle is dronk maar nie van wyn nie, julle waggel sonder
dat julle iets gedrink het, 10want die Here het julle in 'n diep slaap laat
wegsak: die profete moes julle oë wees en die sieners julle koppe,
maar julle oë is nou toe en daar is 'n doek oor julle koppe. 11Elke
openbaring is nou vir julle soos die woorde in 'n verseëlde boek: jy gee
dit vir iemand wat kan lees en jy vra: Lees dit asseblief vir my, en hy
sê: Ek kan nie, die boek is verseël. 12Of jy gee die boek vir iemand wat
nie kan lees nie en jy vra: Lees dit asseblief vir my, en hy sê: Ek kan
nie lees nie. 13Die Here het gesê: Hierdie volk is naby My met die
mond, hulle eer My met wat hulle sê, maar hulle hart is ver van My af,
hulle dien My soos mense dit wil hê, nie soos Ek wil nie. 14Daarom
gaan Ek nog ongehoorder dinge doen met hierdie volk: die een
ongehoorde ding na die ander, sodat die wysheid van sy wyse manne
sal verdwyn, die verstand van sy verstandige mense tot niet sal gaan.
15Ellende wag vir dié wat dink hulle kan hulle planne diep wegsteek
vir die Here, hulle wat besig is om dinge in die donker te doen en
dink: wie sien ons? Wie weet van ons? 16Julle is agterstevoor met alles,
asof die pottebakker die klei is. Die maaksel kan mos nie van sy maker
sê: Hy het my nie gemaak nie; die kleipot kan mos nie van die
pottebakker sê: Hy weet nie wat hy doen nie. 17Nog net 'n baie kort
tydjie, dan verander die Libanon in 'n vrugteboord en word die
vrugteboord so dig dat dit vir 'n bos aangesien word. 18Daardie dag sal

die dowes kan hoor wat daar in die boek staan, en sal die blindes weer
kan sien uit die donker, uit die duisternis uit. 19Die mense in nood sal
weer bly wees oor die Here, die arm mense sal juig oor die heilige God
van Israel. 20Daar sal nie meer wreedaards wees nie; dit sal klaar wees
met die ligsinniges, elkeen wat altyd gereed was om onreg te doen, sal
uitgeroei word, 21ook dié wat sommer mense tot oortreders verklaar
het, strikke gespan het vir dié wat reg wou laat geskied, en onskuldige
mense hulle reg ontneem het deur vals getuienis. 22So sê die Here, Hy
wat vir Abraham verlos het, Hy sê oor Jakob: Die nageslag van Jakob
sal hulle nie meer hoef te skaam nie, hulle sal nie meer bleek van
verleentheid hoef te word nie, 23want wanneer hulle die kinders sien
wat Ek aan hulle gee, sal hulle my heilige Naam eer; hulle sal die
heilige God van Jakob eer, hulle sal ontsag hê vir die God van Israel.
24Dan sal dié wat gedwaal het, insig kry, en dié wat gedurig
foutgevind het, sal hulle laat leer.

JESAJA 30

1Ellende wag vir die rebelse mense wat planne uitvoer wat nie van My
af kom nie, sê die Here, dié wat verdrae sluit wat nie volgens my wil
is nie en so sonde op sonde stapel. 2Hulle gaan af na Egipte toe sonder
om My te raadpleeg, hulle gaan soek steun by die mag van die farao,
hulle wil beskerming by Egipte hê, 3maar hulle sal teleurgestel staan
met die farao se mag en al, die beskerming deur Egipte sal hulle niks
baat nie. 4Die leiers van Juda is al in Soan, sy boodskappers het al in
Ganes aangekom, 5maar hulle sal almal teleurgestel word deur dié
volk wat nie kan help nie, wat nie hulp en bystand kan verleen nie
maar wat skande en vernedering bring. 6'n Uitspraak van die Here oor
die diere in die Suidland: Die gesante van Juda bring hulle ryk
geskenke, hulle skatte, op die rûe van hulle donkies en hulle kamele;
hulle bring dit deur 'n gebied vol gevaar en angs waar leeus en slange
boer en waar drake rondvlieg, hulle bring dit na 'n volk toe wat nie
kan help nie. 7Egipte is niks, sy hulp beteken niks! Ek noem hom
Rahab, die een wat niks kan doen nie. 8Gaan skryf dit nou op waar
Juda by is, teken dit aan dat dit altyd teen hulle kan getuig in die dae
wat kom. 9Hulle is 'n weerbarstige volk, hulle is mense wat lieg en wat
weier om te luister na wat die Here wil. 10Hulle sê vir die sieners:
Moenie gesigte sien nie! Hulle sê vir dié wat gesigte sien: Moenie
gesigte sien oor wat ons moet doen nie, vlei ons liewer, sien liewer
dinge wat ons mislei! 11Gee pad voor ons, moenie voor ons kom staan
nie; laat die Heilige van Israel uit ons teenwoordigheid verdwyn! 12So
sê die Heilige van Israel: Julle het my waarskuwing verwerp, julle het
julle vertroue gestel in geweld en bedrog en daarop gesteun. 13Daarom
word hierdie sonde vir julle 'n hoë stuk muur wat oorhang en dreig
om te val en dan skielik, onverwags inmekaarstort 14en in stukke spat
soos 'n groot kleipot wat meedoënloos fyn geslaan word sodat daar
onder al sy skerwe nie een oor is om mee kole uit 'n vuurmaakplek te
krap of water uit 'n opgaarput te skep nie. 15So het die Here my God,
die Heilige van Israel, gesê: As julle julle bekeer en tot rus kom, sal
julle gered word. Julle krag lê in stil wees en vertroue hê. Maar dit
wou julle nie; 16julle het gesê: Nee, ons sal op perde wegjaag, ons sal
vinnige perde ry. Dan sál julle vlug, maar julle agtervolgers sal
vinniger wees. 17Duisend van julle sal vlug as één julle bedreig, en as
vyf julle bedreig, sal julle aanhou vlug totdat die paar wat van julle
oorbly, soos 'n eensame vlagpaal op 'n berg, soos 'n enkele vaandel op
'n heuwel sal wees. 18Tog is die Here gretig om julle genadig te wees
en wil Hy Hom oor julle ontferm: Die Here is 'n God wat reg laat
geskied, en dit gaan goed met elkeen wat op Hom vertrou. 19Jy, volk
in Sion, jy wat in Jerusalem woon, jy hoef nie meer te huil nie. Die

Here sal jou genadig wees as jy na Hom roep om hulp, Hy sal jou
gebed verhoor sodra Hy dit hoor. [20]Die Here het jou honger en dors
laat ly, maar Hy wou jou leer, en Hy sal Hom nou nie meer afsydig
hou van jou nie; jy sal self sien dat Hy die Een is wat jou leer.
[21]Wanneer jy die regte koers verlaat, sal jy agter jou 'n stem hoor sê:
Hier is die pad, loop hierlangs. [22]Dan sal jy besef dat jou afgode, jou
beelde wat jy met silwer en goud oorgetrek het, onrein goed is, en jy
sal hulle weggooi soos 'n mens 'n smerige lap weggooi; jy sal sê: Weg
met hulle! [23]Dan sal die Here reën gee op die saad wat jy in die land
gesaai het, en sal jou grond kos vir jou lewer wat ryk en voedsaam sal
wees. Jou kleinvee sal wei in uitgestrekte grasveld. [24]Die beeste en die
donkies waarmee jy die grond bewerk, sal kragvoer kry om te vreet
wat met graaf en gaffel gemeng is. [25]Dié dag wanneer die vyand by die
duisend sal sneuwel en wanneer die torings omval, sal daar op elke
hoë berg, elke hoë heuwel, spruite vol water wees. [26]Dié dag wanneer
die Here die wonde van sy volk verbind en die seerplekke genees waar
Hy hulle geslaan het, sal die maan so helder skyn as die son en die son
sewe maal so helder as die lig van sewe dae saam. [27]Die Here verskyn
uit die verte; sy toorn breek los, onweer dreig; as Hy praat, is dit vol
gramskap, sy woorde is vlamme van vuur. [28]Sy asem is 'n siedende
stroom wat mense meesleur. Hy kom om die nasies te sif in 'n fyn sif,
om vir hulle 'n toom aan te sit en hulle weg te lei. [29]Maar julle sal sing
soos in die nag voor 'n fees, julle sal vrolik wees soos wanneer mense
met fluitspel begin loop na die berg van die Here toe, na die Rots van
Israel toe. [30]Die Here sal sy magtige stem laat hoor, Hy sal sy krag
openbaar in gloeiende toorn, verterende vuur, storm, onweer en hael.
[31]Assirië sal sidder vir die stem van die Here wanneer Hy begin slaan,
[32]en elke keer wanneer die slae op Assirië afkom en hom tref, sal die
simbale en die liere weerklink. Die Here sal self teen Assirië veg.
[33]Daar is 'n brandoond gereed gemaak, lank gelede al; dit is diep en
wyd en bedoel vir die koning van Assirië. Daar is 'n groot hoop
brandhout in en die asem van die Here steek dit aan die brand soos 'n
stroom swael.

JESAJA 31

1Ellende wag vir dié wat by Egipte hulp gaan vra; hulle verlaat hulle
op perde, hulle is vol vertroue as daar baie strydwaens is, as hulle oor
'n menigte ruiters kan beskik; maar op die Heilige van Israel vertrou
hulle nie, na die wil van die Here vra hulle nie. 2Hý is die Een wat
wysheid het; daarom het Hy 'n ramp laat losbreek en het Hy nie
afgesien van wat Hy gesê het nie: Hy tree op teen die volk wat altyd
verkeerd doen én teen die volk wat hulp verleen aan dié wat onreg
doen. 3Die Egiptenaars is mense, hulle is nie gode nie, en hulle perde
is maar net perde, nie bonatuurlike wesens nie. As die Here sy hand
uitsteek, val die helper én die een wat gehelp word en gaan hulle
saam onder. 4So het die Here vir my gesê: Soos 'n leeu, 'n maanhaar,
by sy prooi lê en grom en hom nie laat afskrik deur die harde geskreeu
van veewagters wat teen hom saamgeroep is nie, en hom nie steur aan
hulle lawaai nie, so sal die Here die Almagtige, wanneer Hy neerdaal,
sy oorlog veg op Sionsberg, op die heuwel waar Sion lê. 5Soos voëls
beskermend oor hulle neste sweef, so sal die Here die Almagtige die
skild oor Jerusalem wees; Hy sal beskermend verbykom en so sal Hy
red en bevry. 6Israeliete, bekeer julle tot Hom van wie julle so ver
verwyder geraak het. 7Daardie dag, wanneer julle elkeen sy afgode
weggooi, die afgode van silwer en van goud wat julle self gemaak het
en waarmee julle gesondig het, 8sal die Assiriërs deur die swaard
afgemaai word, maar nie die swaard van 'n mens nie, hulle sal
uitgewis word deur die swaard, maar nie die swaard van 'n mens nie.
Hulle sal voor die swaard uit moet vlug, en hulle jongmanne sal
dwangarbeiders word. 9Die koning vir wie hulle as hulle rots beskou,
sal van angs op die vlug slaan, en hulle leiers sal paniekbevange van
die vaandel af padgee, sê die Here ter ere van wie die vuur in Sion
brand, ter ere van wie die altaar in Jerusalem rook.

JESAJA 32

1Daar sal 'n koning kom wat reg sal regeer en amptenare wat reg sal
laat geskied. 2Hulle sal elkeen soos 'n skerm teen die wind, soos 'n
skuiling teen die stortreën wees, soos strome water in 'n dor land, soos
die skaduwee van 'n groot rots in 'n kaal wêreld. 3Dan sal die oë van
dié wat moet sien, nie meer toe wees nie en sal die ore van dié wat
moet hoor, weer kan hoor. 4Die verstand van onbesonne mense sal
kennis kan verwerk en die hakkelaars sal vlot kan praat. 5'n Dwaas sal
nie meer as eerbaar beskou word nie en 'n skurk nie meer as edel
beskryf word nie. 6'n Dwaas laster teen God, sy gedagtes is net met
sonde besig; wat hy doen, wys dat hy ver van die Here af leef, wat hy
vir die Here sê, is vals. So iemand laat 'n honger mens honger bly en
weier om 'n dors mens water te gee. 7'n Skurk se motiewe is
kwaadwillig, hy smee boosaardige planne om met leuens die
ondergang van eenvoudige, arm mense te bewerk, ook al beroep hulle
hulle op die reg. 8'n Eerbare mens het eerbare bedoelings en hy kom
op vir wat eerbaar is. 9Gee aandag, luister na my, julle vrouens wat so
onbesorg lewe, luister na wat ek sê, julle wat so selfversekerd is!
10Julle wat nou so selfversekerd is, sal oor iets meer as 'n jaar rede hê
om te bewe: daar sal nie druiwe wees om te oes nie, geen vrugte om te
pluk nie. 11Staan maar nou al verskrik, onbesorgdes, begin maar bewe,
selfversekerdes! Trek uit julle klere, trek rouklere aan, 12slaan julle
borste van smart oor die welige landerye, die vrugbare wingerde, 13oor
my volk se grond wat oortrek is met dorings en dissels, oor al die
huise waarin daar soveel vrolikheid was, oor die stad wat altyd so
uitgelate feesgevier het. 14Die paleis lê verlate, die stad wat so
bedrywig was, is leeg. Waar Ofel en die wagtoring was, is dit vir altyd
net veld waar wildedonkies lustig vreet en troppe vee wei. 15So sal dit
wees totdat die Gees van Bo af op ons uitgestort word. Dan word die
woestyn 'n vrugteboord en word die vrugteboord so dig dat dit vir 'n
bos aangesien word. 16Maar in woestyn en in vrugteboord sal reg
geskied en reg gedoen word. 17Wie reg doen, sal vrede hê; wie volhard
in regdoen, sal vir altyd rus en sekerheid geniet. 18My volk sal in
rustige velde woon, in veilige wonings, op plekke waar daar rus is en
geen sorge nie. 19Al slaan hael die bosse weg, al word die stad met die
grond gelyk gemaak, 20met julle sal dit goed gaan: julle sal saai langs
baie waters, julle sal julle beeste en julle donkies vry laat loop.

JESAJA 33

1Ellende wag vir jou, jy wat verwoes het en self nie verwoes is nie, jy
wat ontrou was hoewel niemand aan jou ontrou was nie. Wanneer jy
klaar verwoes het, sal jy verwoes word. Wanneer daar 'n end kom aan
jou ontrou, sal ander ontrou wees aan jou. 2Wees ons genadig, Here,
ons vestig ons hoop op U. Wees elke nuwe dag ons krag, ons redding
in tyd van nood. 3Wanneer U u stem laat hoor, vlug volke, wanneer U
te voorskyn kom, spat nasies uitmekaar. 4Wat julle vir julleself gebuit
het, sal weggeraap word asof sprinkane daarop toegesak het; mense
sal soos 'n swerm sprinkane daarop afstorm. 5Die Here is hoog
verhewe, Hy woon in die hoogte; Hy sal sorg dat daar in Sion reg
geskied en reg gedoen word. 6Hy is die Een op wie jy jou lewe lank
kan vertrou. Die kosbare besitting wat werklik kan help, is wysheid en
kennis; die rykdom waarop Sion hom kan verlaat, is die diens van die
Here. 7Die inwoners van Jerusalem roep om hulp daarbuite, dié wat
die boodskap bring dat daar vrede is, huil onbedaarlik. 8Die paaie lê
verlate, niemand kom met die pad verby nie. Die verdrag is verbreek,
stede is met minagting behandel, geen mens is ontsien nie. 9Die land
treur, hy is verdor; die Libanon het verwelk, hy is vol insekte; die
Saron lyk soos 'n woestynvlakte; op Basan en Karmel staan die bome
kaal. 10Ek gaan nou ingryp, sê die Here, Ek gaan optree, Ek gaan my
mag laat geld. 11Al wat julle voortbring, is strooi, al wat julle oplewer,
is kaf, en julle asem is die vuur waardeur julle verteer sal word. 12Die
volke gaan 'n kalkbrandery word, hulle gaan aan die brand gesteek
word soos afgekapte doringbosse. 13Julle daar ver, hoor wat Ek gedoen
het, julle hier naby, erken my mag. 14Die sondaars staan verskrik in
Sion, die godloses is angsbevange: wie van ons kan dit by 'n
verterende vuur uithou, wie van ons kan dit uithou by 'n vuur wat
brand sonder ophou? 15Net dié mens wat reg bly doen en opreg is in
wat hy sê, wat weier om wins te maak deur mense uit te buit, wat
omkoopgeld weier, nie na moordplanne luister nie en nie geleentheid
soek om misdade te pleeg nie. 16So 'n mens sal sy woonplek in die hoë
berge hê, sy skuilplek sal 'n rotsvesting wees. Kos sal hy kry en sy
drinkwater sal nie opraak nie. 17Jou eie oë sal 'n koning sien in al sy
prag en 'n land wat wyd lê. 18Jy sal terugdink aan die vrees wat jy
gehad het: Waar is die een wat ons goed moes opskryf, waar is die een
wat dit moes afweeg, waar is die een wat moes opskryf watter torings
afgebreek moes word? 19Jy sal daardie vermetele mense nie weer sien
nie, daardie volk met sy onverstaanbare, moeilike taal wat jy nie
begryp nie. 20Kyk na Sion, die stad waar ons ons feeste vier: jou eie oë
sal Jerusalem sien, 'n veilige woonplek waar jou tent nie versit hoef te
word nie, sy tentpenne nooit uitgetrek hoef te word nie, sy toue nooit

meer breek nie. 21Daar sal die Here vir ons die magtige God wees, daar
waar die strome, die riviere, breed sal vloei sonder dat die vyand se
roeibote daarop vaar, die oorlogskepe daar verbykom. 22Die Here is
ons Regter, die Here is ons Leidsman, die Here is ons Koning, Hy sal
ons red. 23Die toue van die vyand se skepe hang slap, hulle hou nie die
maste regop nie, en die seile kan nie gespan word nie. Daar word buit
in oorvloed verdeel, selfs lammes vat wat hulle wil. 24Niemand in die
stad sal meer sê: Ek is siek nie; die sonde van die volk wat in Sion
woon, is vergewe.

JESAJA 34

1Kom nader, nasies, luister! Gee aandag, volke! Die aarde met alles
daarop moet hoor, die wêreld en alles wat hy voortbring. 2Die toorn
van die Here is teen al die nasies gerig, sy woede teen al hulle
leërmagte. Hy gaan hulle heeltemal uitroei, hulle prysgee om
doodgemaak te word. 3Hulle dooies sal net so bly lê, hulle lyke sal
stink, en die berge sal van hulle bloed deurdrenk word. 4Al die
hemelliggame sal wegsmelt; die hemel sal soos 'n boekrol toegerol
word en al die sterre sal hulle glans verloor soos die blare van 'n
wingerdstok of van 'n vyeboom wat verdroog. 5Wanneer my swaard so
uit die hemel uit die bloed van die nasies laat vloei het, sal hy afkom
op Edom, op die volk wat Ek heeltemal wil uitroei wanneer Ek hom
straf. 6Die swaard van die Here is vol bloed en drup van die vet: die
bloed van lammers en bokramme, die niervet van skaapramme. Die
Here hou 'n offerfees in Bosra, Hy rig 'n groot slagting aan in Edom.
7Die buffels val saam met die mense, die bulkalwers saam met die
bulle. Hulle land is deurdrenk van die bloed, die grond is deurweek
van die vet. 8Die dag van die wraak van die Here het gekom, die jaar
van vergelding ter wille van Sion se saak. 9Die riviere van Edom sal in
teer verander, sy grond in swael: sy land word een stuk brandende
teer. 10Dit sal bly brand, dag en nag; die rook sal aanhou opstyg.
Geslagte lank sal die land in puin lê; tot in die verre toekoms sal
niemand ooit weer daar rondtrek nie. 11Uile en kraaie sal hom in besit
neem en hulle daar tuismaak. Die Here sal sy maatlyn span en sy
skietlood aanlê en bepaal dat die land onbewoonbaar en leeg moet
word. 12Vir dié wat in Edom gesag uitgeoefen het, sal daar nie meer 'n
koninkryk wees nie, al sy leiers sal daarmee heen wees. 13Dorings sal
in sy paleise opkom, brandnetels en dissels in sy vestings, hy sal 'n
lêplek vir jakkalse, 'n tuiste vir volstruise wees. 14Wildehonde en
hiënas sal mekaar daar kry, veldgode sal na mekaar roep en die
naggees sal daar bly en 'n woonplek vind. 15Uile sal daar nes maak en
eiers lê, hulle sal op die eiers sit en dit uitbroei. Die aasvoëls sal daar
vergader, elkeen met sy wyfie. 16Kyk gerus in die boek van die Here en
lees: nie een van dié diere sal daar ontbreek nie, nie een sal sonder 'n
wyfie wees nie. Die Here het die bevel gegee en sy Gees laat hulle
daar bymekaarkom. 17Hy het self die land deur loting onder hulle
verdeel. Hulle besit dit vir altyd, hulle sal daar woon deur geslagte
heen.

JESAJA 35

1Die woestyn, die dor land, sal jubel, die droë wêreld sal juig, oortrek
met affodille; 2hy sal in volle bloei staan, hy sal juig en sing, hy sal die
prag van die Libanon hê, die skoonheid van Karmel en Saron. Israel
sal die mag van die Here sien, die koninklike mag van ons God.
3Bemoedig dié wie se hande slap hang, help dié wie se knieë knik, 4sê
vir dié wat moed verloor het: Wees sterk, moenie bang wees nie, julle
God is hier, Hy kom om wraak te neem, om julle vyande te straf; God
kom julle red! 5Blindes sal kan sien, dowes sal kan hoor, 6lammes sal
kan rondspring soos takbokke, stommes sal kan sing. Strome water sal
uit die woestyn uit bars; daar sal riviere loop in die droë wêreld. 7Die
verskroeide aarde sal 'n moeras word, dorsland waterryke wêreld.
Waar daar nou net vir jakkalse lêplekke is, sal gras en riet en biesies
groei. 8Daar sal 'n grootpad deur die woestyn loop en dit sal bekend
staan as die gewyde pad. Onrein mense sal nie daarop loop nie, dit sal
net wees vir mense wat reg lewe; dwase sal nie meer op die pad kom
nie. 9Daar sal nie leeus op die pad wees nie, daar sal nie roofdiere op
loop nie, hulle sal glad nie daar kom nie. Net die mense wat deur die
Here gered is, sal die pad gebruik. 10Dié wat deur die Here verlos is,
sal terugkeer, hulle sal juigend in Sion aankom, hulle sal altyd straal
van blydskap, hulle sal vol vreugde en blydskap wees; ellende en
smart sal verdwyn.

JESAJA 36

1In die veertiende regeringsjaar van koning Hiskia het koning
Sanherib van Assirië al die vestingstede in Juda aangeval en verower.
2Daarna het die koning van Assirië sy hoofadjudant met 'n groot leër
uit Lakis na koning Hiskia toe in Jerusalem gestuur. Hulle het posisie
ingeneem langs die kanaal van die boonste dam, langs die pad na die
Bleikveld toe. 3Die paleisbestuurder Eljakim seun van Gilkija, die
staatsekretaris Sebna en die hoof uitvoerende beampte Joag seun van
Asaf het toe na die hoofadjudant van Assirië toe gegaan. 4Toe sê hy vir
hulle: Sê vir Hiskia: So sê die groot koning, die koning van Assirië:
Waarop berus hierdie vertroue van jou? 5Jy dink woorde alleen is
genoeg vir strategie en militêre mag. Op wie vertrou jy dat jy in
opstand is teen my? 6Jy vertrou op Egipte, op 'n versplinterde riet wat
jou in die hand steek en jou seermaak as jy op hom leun. Dit is wat die
farao, die koning van Egipte, beteken vir almal wat op hom vertrou.
7En as jy vir my wil sê julle vertrou op die Here julle God, dit is mos
Hy wie se hoogtes en altare Hiskia laat verwoes het toe hy vir Juda en
Jerusalem gesê het: Julle moet net by die altaar in Jerusalem aanbid.'
8Wil jy 'n ooreenkoms aangaan met my koning, die koning van
Assirië? Ek gee jou twee duisend perde: sal jy die ruiters vir hulle kan
voorsien? 9Hoe sal jy weerstand kan bied teen één goewerneur, één
van my koning se onbelangrikste amptenare? En dan vertrou jy op
Egipte vir strydwaens en perde! 10Buitendien, ek het nie sonder die
Here opgetrek teen hierdie land om dit te verwoes nie; die Here het
vir my gesê: Trek op teen daardie land en verwoes dit. 11Toe sê
Eljakim, Sebna en Joag vir die hoofadjudant: Praat tog asseblief
Aramees met ons, ons verstaan dit, maar moenie Judees met ons praat
dat die manskappe op die muur dit kan verstaan nie. 12Maar die
hoofadjudant antwoord: Dink julle my koning het my net na julle
koning en na julle toe gestuur om dié dinge te sê, en nie ook na die
manne wat op die muur sit nie? Hulle sal hulle eie ontlasting moet eet
en hulle eie urine moet drink, net soos julle! 13Toe gaan staan die
hoofadjudant en skree hard in Judees: Luister wat sê die groot koning,
die koning van Assirië! 14So sê die koning: Moenie dat Hiskia julle
mislei nie! Hy kan julle nie red nie. 15En moenie dat Hiskia julle op die
Here laat vertrou nie. Hiskia sê: Die Here sal ons sekerlik red; dié stad
sal nie oorgegee word in die mag van die koning van Assirië nie.'
16Moenie na Hiskia luister nie, want so sê die koning van Assirië:
Maak vrede met my en kom uit na my toe, dan sal elkeen die vrugte
van sy eie wingerdstok en van sy eie vyeboom eet en uit sy eie put
water drink 17tot ek kom en julle wegvat na 'n land toe net soos julle
land. Dit is 'n land met koring en wyn, 'n land met kos en wingerde.'

18Moenie dat Hiskia julle mislei nie! Hy sê: Die Here sal ons red.' Kon
die gode van die ander nasies hulle lande red uit die mag van die
koning van Assirië? 19Waar is die gode van Hamat en Arpad? Waar is
die gode van Sefarwajim? Kon hulle Samaria bevry uit my mag? 20Wie
van al die gode van die ander lande kon sy land red uit my mag? Dan
sal die Here mos nie Jerusalem kan red uit my mag nie! 21Die
manskappe het stilgebly en nie geantwoord nie, want die koning het
hulle beveel om nie te antwoord nie. 22Die paleisbestuurder Eljakim
seun van Gilkija, die staatsekretaris Sebna, en die hoof uitvoerende
beampte Joag seun van Asaf het hulle klere geskeur en is terug na
Hiskia toe om hom te vertel wat die hoofadjudant gesê het.

JESAJA 37

1Toe koning Hiskia dit hoor, het hy ook sy klere geskeur. Hy het
rouklere aangetrek en is na die huis van die Here toe. 2Daarna stuur hy
die paleisbestuurder Eljakim, die staatsekretaris Sebna en die leiers
van die priesters, almal in rouklere, na die profeet Jesaja seun van
Amos toe. 3Hulle het vir Jesaja gesê: So sê Hiskia: Dit is 'n dag van rou.
Ons is in die moeilikheid en ons is verneder. Ons is soos vrouens wat
in die kraam is maar nie die krag daarvoor het nie. 4Miskien sal die
Here u God let op die woorde van die hoofadjudant wat deur die
Assiriese koning gestuur is om die lewende God te smaad, en miskien
sal die Here u God hulle straf oor wat Hy moes aanhoor. Bid tog vir
die klompie van ons wat nog oor is. 5Toe koning Hiskia se amptenare
by Jesaja kom, 6sê hy vir hulle: Julle moet vir julle koning sê: So sê die
Here: Moenie bang wees oor wat jy gehoor het, hoe die amptenare
van die koning van Assirië My gelaster het nie. 7Ek gaan hom onrustig
maak sodat hy na sy land toe terug sal gaan wanneer hy 'n berig
daarvandaan kry. Ek sal hom in sy eie land laat doodmaak. 8Toe die
hoofadjudant hoor dat die koning van Assirië weg is van Lakis af, het
hy teruggegaan. Hy het die koning aangetref waar hy met 'n aanval op
Libna besig was. 9Daar het die koning berig gekry dat koning Tirhaka
van Kus op pad is om hom aan te val. Toe die koning van Assirië dit
hoor, het hy gesante na Hiskia toe gestuur met die boodskap: 10Sê vir
koning Hiskia van Juda: Moenie dat jou God op wie jy vertrou, jou
mislei met sy versekering dat Jerusalem nie in my mag oorgegee sal
word nie. 11Jy het mos gehoor hoe die konings van Assirië die een land
na die ander verwoes het. Sal jý dan vrykom? 12Kon die gode van die
nasies wat deur my voorgangers uitgedelg is, hulle red: Gosan, Haran,
Resef, die mense van Eden in Telassar? 13Waar is die konings van
Hamat en Arpad, die konings van Sefarwajim, Hena en Awwa?
14Hiskia het die briewe wat die gesante gebring het, gevat en gelees.
Daarna het hy na die huis van die Here toe gegaan en die briewe in
die teenwoordigheid van die Here oopgesprei. 15Toe het hy tot die
Here gebid: 16Here, Almagtige, God van Israel, U wat oor die gerubs
troon, U alleen is God oor al die koninkryke van die aarde, U het die
hemel en die aarde gemaak. 17Hoor tog, Here, luister, kyk tog, Here,
let tog op! Hoor tog wat Sanherib gesê het; hy het U, die lewende
God, in sy boodskap gesmaad! 18Dit is waar, Here, die konings van
Assirië het nasies met lande en al verwoes 19en hulle gode verbrand,
maar dit was nie gode nie, dit was die werk van mensehande, hout en
klip; daarom is hulle vernietig. 20Here ons God, red ons tog uit die mag
van die Assiriese koning. Dan sal al die koninkryke van die aarde
besef dat net U, Here, God is. 21Jesaja seun van Amos het vir Hiskia 'n

boodskap gestuur: So sê die Here die God van Israel: Ek het jou gebed
oor koning Sanherib van Assirië verhoor. 22Dit is wat die Here oor
Sanherib sê: Sion verag jou en lag jou uit, Jerusalem kyk jou met
minagting agterna. 23Vir wie het jy gesmaad en belaster? Vir wie het jy
geskreeu en uitgedaag? Die Heilige van Israel! 24Deur jou amptenare
het jy die Here geminag toe jy gesê het: Ek het met my baie
strydwaens teen die hoogste berge opgery, na die toppe van die
Libanon toe; ek het sy hoogste seders afgekap, sy mooiste sipresse. Ek
het sy hoogste skuilhoeke binnegedring, sy digste bosse. 25Ek het na
water gegrawe en dit gedrink, met my voetsole die opgedamde riviere
laat opdroog.' 26So sê die Here vir jou, Sanherib: Het jy dan nie gehoor
nie: Ék het dit bewerk, lank gelede al, van die vroegste tye af het Ek
dit voorberei en Ek het dit nou laat gebeur: jy moes vestingstede
verwoes en puinhope van hulle maak. 27Hulle inwoners was
magteloos, verskrik en sonder raad, soos veldplante, soos groen gras,
soos gras op 'n huis se dak: dit verskroei voor dit behoorlik staan. 28Of
jy sit of gaan of kom, Ek weet dit, Ek weet hoe jy teen My te kere
gegaan het. 29Omdat jy dit gedoen het, omdat Ek jou verwaande
woorde moes aanhoor, sit Ek 'n haak deur jou neus en 'n stang tussen
jou tande en lei Ek jou terug op die pad waarmee jy gekom het. 30Vir
jou, Hiskia, gee Ek die volgende teken: vanjaar sal julle die opslag eet
en volgende jaar wat dan opslaan, maar in die jaar daarna sal julle
saai en oes, wingerde plant en druiwe eet. 31Dié van Juda wat die
beleg oorleef het en oorgebly het, sal weer soos plante wortel skiet en
vrugte dra. 32Daar sal mense oorbly en uit Jerusalem kom, daar sal
mense vry van Sionsberg af uitgaan. Daarvoor sal die onverdeelde trou
van die Here die Almagtige sorg. 33Daarom, so sê die Here oor die
koning van Assirië, sal hy nie in dié stad inkom nie, hy sal nie 'n pyl
hier afskiet nie, nie 'n skild teen die stad optel nie, nie 'n beleëringswal
daarteen opgooi nie. 34Met die pad wat hy gekom het, sal hy teruggaan
en hy sal nie weer by dié stad kom nie. Dit is wat die Here sê. 35Ek sal
dié stad beskut en hom red, om my ontwil en om my dienaar Dawid se
ontwil. 36Die engel van die Here het gegaan en honderd vyf en tagtig
duisend man in die Assiriese kamp doodgemaak. Toe die Assiriërs die
môre vroeg opstaan, lê die lyke almal daar. 37Koning Sanherib van
Assirië het toe kamp afgeslaan en hy is terug Nineve toe en het daar
gebly. 38Terwyl hy op 'n dag in die tempel van sy god Nisrok aanbid
het, het sy seuns Adrammelek en Sar-Eser hom met swaarde
doodgesteek. Hulle het na Ararat toe gevlug, en Sanherib se seun
Esarhaddon het hom as koning opgevolg.

JESAJA 38

1In dié tyd het Hiskia ernstig siek geword. Die profeet Jesaja seun van
Amos het na hom toe gekom en gesê: So sê die Here: Sê vir jou gesin
wat jou laaste wense is, want jy gaan sterf, jy sal nie langer lewe nie.
2Toe draai Hiskia sy gesig na die muur toe en hy bid tot die Here: 3Ag,
Here, neem tog in ag dat ek voor U in trou en met volle oorgawe
geleef het en dat ek gedoen het wat reg is in u oë. Hiskia het bitterlik
gehuil. 4Die Here het toe vir Jesaja gesê: 5Gaan sê vir Hiskia: So sê die
Here die God van jou voorvader Dawid: Ek het jou gebed verhoor, Ek
het jou trane gesien. Ek sal jou lewe met vyftien jaar verleng 6en jou
en dié stad red uit die mag van die koning van Assirië. Ek sal dié stad
beskerm. 7Ek, die Here, gee vir jou die volgende teken dat Ek sal doen
wat Ek gesê het: 8Ek sal die skaduwee wat reeds teen die trap van Agas
se sonwyser afgesak het, tien trappe laat terugskuif. En die son het
tien trappe teruggeskuif op die trappe waarop dit reeds afgesak het.
9Na die siekte en herstel van koning Hiskia van Juda het hy geskryf:
10Ek het gedink: in die fleur van my lewe sal ek sterf, op vroeë leeftyd
sal ek aan die doderyk oorgegee word. 11Ek het gedink ek sal die Here
nie meer sien nie, die Here in die land van die lewendes, ek sal geen
mens meer sien nie, by dié wat op die aarde woon, nie meer wees nie.
12My woonplek is afgebreek, opgerol soos 'n skaapwagter se tent. My
lewe is verby, afgebreek soos 'n weefdraad. U het aangehou om my te
straf. 13Ek het die hele nag stilgebly, maar soos 'n leeu het U my bene
verbreek, U het aangehou om my te straf. 14Ek het gekerm soos 'n voël
wat kerm, ek het gekla soos 'n duif. My oë het moeg geword van
opkyk na die hemel toe. Here, red my uit my ellende. 15Wat kan ek sê?
Die Here het met my gepraat, Hy het gedoen wat Hy gesê het. Ek sal
my hele lewe lank swaar loop oor wat ek moes verduur. 16Mense leef
ten spyte hiervan, Here, en ek sal daarmee saam kan leef, maar maak
my tog gesond, herstel my! 17Dit was vir my goed om soveel te ly; U
het my lief, U het my uit die dood gered; U het al my sondes vergewe.
18In die doderyk kan niemand U loof nie, geeneen wat dood is, kan U
prys nie; niemand in die graf dink aan u trou nie! 19Net hulle wat nog
lewe, kan U loof, so doen ek dit vandag. Vaders sal hulle kinders van u
trou vertel. 20Here, U het my gered. Ons sal op ons liere speel al die
dae van ons lewe, in die huis van die Here. 21Jesaja het toe opdrag
gegee dat hulle 'n vyekoek moet bring en op die sweer moet sit, en die
koning het beter geword. 22Toe vra Hiskia: Wat is die teken dat ek
weer na die huis van die Here toe sal gaan?

JESAJA 39

1Dié tyd het koning Merodak-Baladan van Babel, seun van Baladan,
briewe en geskenke na Hiskia toe gestuur omdat hy gehoor het van
Hiskia se siekte en genesing. 2Hiskia was bly oor die gesante en hy het
hulle sy skatkamers gewys met die silwer, die goud, die kruie en die
geurige olie, sy wapenkamer en alles wat in sy voorraadkamers was.
Daar was niks in sy paleis en in sy koninkryk wat Hiskia die gesante
nie laat sien het nie. 3Toe kom die profeet Jesaja na koning Hiskia toe
en sê vir hom: Wat het daardie mense gesê en waarvandaan kom
hulle? Hiskia het geantwoord: Hulle het uit 'n ver land na my toe
gekom, uit Babel. 4Wat het hulle in jou paleis gesien? vra Jesaja. En
Hiskia antwoord: Hulle het alles gesien wat in my paleis is. Daar is
niks van my skatte wat hulle nie gesien het nie. 5Toe sê Jesaja vir
Hiskia: Luister wat sê die Here die Almagtige: 6Daar kom 'n tyd dat
alles wat in jou paleis is, weggedra sal word na Babel toe, al die skatte
wat jou voorvaders en jy tot nou toe versamel het. Daar sal niks
oorbly nie, sê die Here. 7Van jou eie seuns wat uit jou gebore is, sal
gevat word, en hulle sal diens doen in die paleis van die koning van
Babel. 8Hiskia het vir Jesaja gesê: Die woord van die Here wat jy aan
my oorgedra het, is goed. Hiskia het bygevoeg: As daar maar net in
my tyd vrede en veiligheid is!

JESAJA 40

1Die uitkoms is hier! Die uitkoms is hier! Dit, sê julle God, moet julle
vir my volk sê. 2Bring vir Jerusalem die goeie tyding, sê vir hom sy
swaarkry is verby, hy het geboet vir sy sonde, hy het van die Here die
volle straf ontvang vir al sy sondes. 3Iemand roep: Maak vir die Here 'n
pad in die woestyn, maak in die barre wêreld 'n grootpad vir ons God!
4Elke laagte moet opgevul word, elke berg en rant moet gelykgrond
word. Elke bult moet 'n gelykte word en elke koppie 'n vlakte. 5Dan sal
die mag van die Here geopenbaar word; al wat leef, sal dit sien. Die
Here self het dit gesê. 6Iemand sê: Roep! En ek vra: Wat kan ek roep?
Alle mense is soos gras, alles waarop hulle staatmaak, is soos 'n
veldblom: 7gras verdor en blomme verwelk as die Here sy wind
daaroor laat waai. Dit ís so, die volk is soos gras. 8Gras verdor en
blomme verwelk, maar die woord van ons God bly vir ewig. 9Klim op
'n hoë berg en roep hard, Sion, jy wat die goeie tyding moet bring;
roep hard, Jerusalem, jy wat die goeie tyding moet bring, moenie
bang wees nie. Sê vir die stede van Juda: Julle God is hier! 10Die Here
God kom, Hy is die Magtige, Hy regeer. Hy bring die volk saam wat
Hy Syne gemaak het, dié wat aan Hom behoort, is by Hom. 11Soos 'n
herder versorg Hy sy kudde: die lammers maak Hy bymekaar in sy
arms en Hy dra hulle teen sy bors, Hy sorg vir die lammerooie. 12Wie
het die waters in die holte van sy hand afgemeet, met die breedte van
sy hand die maat van die hemel bepaal, met 'n maatemmer die grond
van die aarde afgemeet, met 'n skaal die berge en die heuwels
geweeg? 13Wie kan die Gees van die Here peil, wie kan sy raadgewer
wees? 14Vir wie raadpleeg Hy dat dié Hom tot insig sou bring en Hom
sou leer wat om te doen? Wie leer Hom en onderrig Hom dat Hy met
insig kan optree? 15Die nasies is vir Hom soos 'n druppel aan 'n emmer,
soos 'n stoffie op 'n skaal. As Hy die eilande op 'n skaal sit, is hulle
soos stofdeeltjies. 16Al die hout op die Libanon is nie genoeg vir vuur
op die altaar nie en al die wild nie genoeg vir 'n offer aan die Here
nie. 17Al die nasies is soos niks teenoor Hom, hulle is vir Hom minder
as niks, asof hulle nie bestaan nie. 18Met wie kan julle God dan
vergelyk? Met watter beeld kan julle Hom gelykstel? 19'n Beeld word
deur 'n ambagsman gegiet en deur 'n smid met goud oorgetrek en met
silwerkettinkies versier. 20Wie te arm is vir so 'n offer aan sy god, kies
hout wat nie vrot nie en soek vir hom 'n bedrewe ambagsman om vir
hom 'n beeld te maak wat nie omval nie! 21Weet julle dan nie, het julle
nie gehoor nie, is dit nie van die begin af aan julle bekend gemaak
nie, het julle nie 'n begrip van hoe die aarde ontstaan het nie? 22God
het sy troon bokant die hemelkoepel, die aardbewoners is vir Hom
soos sprinkane. Hy span die hemel oop soos 'n tentdoek, oop soos 'n

tent vir die mense om onder te woon. 23Hy maak die vername mense
tot niks, die heersers van die wêreld asof hulle nie bestaan nie.
24Skaars is hulle geplant, skaars is hulle gesaai, skaars het hulle
wortelgeskiet, of Hy blaas sy asem oor hulle, en hulle verdor, die
stormwind vat hulle weg soos stoppels. 25Met wie kan julle My dan
vergelyk, wie is soos Ek? vra die Heilige. 26Kyk op na die hemel: wie
het die sterre geskep? Hy wat die hemelse leër laat uittrek in hulle
volle getal, dit is Hy wat hulle elkeen gemaak het. Met sy groot krag,
sy groot mag, sorg Hy dat geeneen van hulle ontbreek nie. 27Waarom
sê jy dan, Jakob, waarom kla jy, Israel: Die Here sien nie raak wat van
my word nie, my reg gaan by my God verby? 28Weet jy dan nie, het jy
nog nie gehoor nie? Die Here is die ewige God, Skepper van die hele
aarde. Hy word nie moeg nie, Hy raak nie afgemat nie en sy insig is
ondeurgrondelik. 29Hy gee die vermoeides krag, Hy versterk dié wat
nie meer kan nie. 30Selfs jongmanne word moeg en raak afgemat, selfs
manne in hulle fleur struikel en val, 31maar dié wat op die Here
vertrou, kry nuwe krag. Hulle vlieg met arendsvlerke, hulle hardloop
en word nie moeg nie, hulle loop en raak nie afgemat nie.

JESAJA 41

1Bly stil en luister na My, eilande, maak julle gereed, volke, staan
nader en stel julle saak, laat ons die saak uitmaak. 2Wie is dit wat hom
uit die ooste laat opstaan het vir wie elke voetstap oorwinning bring?
Wie gee nasies aan hom oor, onderwerp konings aan hom? Sy swaard
en sy pyl en boog laat hulle verdwyn soos stof voor die wind, soos
dwarrelende stoppels. 3Hy agtervolg hulle en trek ongehinderd voort,
sy voete raak nie eens grond nie. 4Wie het dit bewerkstellig, dit
gedoen? Wie het die verloop van dinge van die begin af bepaal? Dit is
Ek, die Here! Ek is die eerste, en wanneer die laaste dinge gebeur, sal
Ek nog die Here wees. 5Die eilande het gesien wat gebeur en het bang
geword, die hele aarde het gebewe. Die mense kom bymekaar, 6hulle
help mekaar en praat mekaar moed in. 7Die ambagsman praat die
goudsmid moed in, die een wat die metaal uitklop, praat hom wat dit
aanmekaar smee, moed in. Hulle sê: Die smeewerk is goed! Dan slaan
hulle die beeld met spykers vas dat hy nie omval nie! 8Maar jy, my
dienaar, Israel, Jakob vir wie Ek uitverkies het, afstammeling van
Abraham vir wie Ek liefhet, 9jy, vir wie Ek van die uiteindes van die
aarde af gegryp het, van sy uithoeke af geroep het, vir jou het Ek gesê:
Jy is my dienaar, Ek het jou uitverkies, Ek het jou nie verwerp nie.
10Moenie bang wees nie, Ek is by jou, moenie bekommerd wees nie,
Ek is jou God. Ek versterk jou, Ek help jou, Ek hou jou vas, met my eie
hand red Ek jou. 11Almal wat teen jou te kere gaan, sal teleurgesteld
staan en die aftog blaas. Jou teëparty sal soos niks word, hulle sal
omkom. 12Jy sal dié soek wat teen jou veg, maar hulle sal nêrens te
vinde wees nie; dié wat teen jou oorlog maak, sal word soos niks, soos
iets wat nie bestaan nie. 13Ek is die Here jou God, Ek vat jou hand, Ek
sê vir jou: Moenie bang wees nie, Ék help jou. 14Moenie bang wees nie,
al is jy niks meer as 'n wurm nie, Jakob, al is jy klein, Israel. Ék help
jou, sê die Here jou Verlosser, die Heilige van Israel. 15Ek maak jou 'n
skerp dorsslee, 'n nuwe met baie tande; jy sal berge dors en fynmaal,
jy sal van rante kaf maak. 16Jy sal hulle uitwan, en die wind sal hulle
wegwaai, die stormwind sal hulle verstrooi; dan sal jy jubel in die
Here, jy sal roem in die Heilige van Israel. 17Die hulpeloses en die
armes soek water, maar daar is nie; hulle versmag van dors. Maar Ek,
die Here, sal hulle gebede verhoor, Ek, die God van Israel, sal hulle
nie verlaat nie. 18Ek sal op die kaal bergtoppe riviere laat ontspring, en
in die laagtes fonteine laat uitborrel. Ek sal woestyngebied in rietvlei
verander, dor land in fonteinwêreld. 19Ek sal in die woestyn seders laat
groei, doringbome, mirte en olyfbome. Ek sal in die barre wêreld
sipresse laat groei saam met platane en denne. 20Dan sal die mense
sien en erken, almal sal begryp en insien dat die Here dit gedoen het,

dat die Heilige van Israel dit geskep het. 21Stel julle saak, gode, sê die
Here, bring julle bewyse, sê die Koning van Jakob. 22Kom, sê vir ons
wat gaan gebeur, sê vir ons wat beteken dit wat verby is sodat ons
daaroor kan nadink en kan weet waarop dit uitloop. 23Of laat ons hoor
wat gaan gebeur, sê vir ons wat in die toekoms gaan plaasvind dat ons
kan weet of julle gode is. Doen iets, doen goed of kwaad, dan sal ons
almal verbaas staan en skrik. 24Maar julle is niks, julle kan niks doen
nie. Wie vir julle as sy gode kies, is self afskuwelik. 25Ek het iemand uit
die noorde te voorskyn laat kom, van sonsopgang se kant af het hy
gekom en my Naam aangeroep. Hy het regeerders in die modder in
getrap soos 'n pottebakker die klei trap. 26Wie het voor die tyd al gesê
dat dit sal gebeur sodat ons daarvan kennis kon neem, vantevore al,
sodat ons sou kan sê dit het uitgekom? Nee, niemand het dit gesê nie,
niemand het iets daaroor laat hoor nie, niemand het julle 'n woord
daaroor hoor sê nie. 27Ek is die eerste wat vir Sion gesê het: Kyk, jou
mense kom terug! Ek laat Jerusalem 'n goeie tyding hoor. 28Ek het
gewag op 'n antwoord, maar nie een van die afgode het gereageer nie,
nie een van hulle het 'n woord te sê gehad nie. Ek het hulle ondervra,
maar niemand kon antwoord nie. 29Hulle is almal vals, hulle kan niks
doen nie, hulle beelde beteken niks, hulle kon net sowel nie daar
gewees het nie.

JESAJA 42

1Hier is my dienaar, Ek stel hom aan. Ek het hom uitverkies, hy geniet
my guns. Ek laat my Gees op hom kom, hy sal my wil aan die nasies
bekend maak. 2Hy sal nie roep nie, hy sal nie hard skree nie, hy sal nie
sy stem op straat laat hoor nie. 3'n Geknakte riet sal hy nie afbreek nie,
'n lamppit wat dof brand, sal hy nie uitdoof nie. Hy sal my wil bekend
maak soos dit is. 4Self sal hy ook nie uitgedoof of geknak word nie
totdat hy my wil op aarde gevestig het. Die eilande wag op wat hy
hulle sal leer. 5So sê God, die Here, Hy wat die hemelkoepel geskep en
dit oopgespan het, Hy wat die aarde gevorm het en alles wat dit
oplewer, Hy wat aan al die mense op aarde die asem gee, die lewe aan
alles wat op die aarde beweeg: 6Ek is die Here. Omdat Ek getrou is aan
my verbond, het Ek jou geroep. Ek hou jou vas, Ek beskerm jou en Ek
maak jou my verbond met my volk, my lig vir die nasies.7Jy sal
blindes laat sien, jy sal gevangenes uit die tronk bevry; wie in die
donkerte van die gevangenis sit, sal jy laat uitgaan. 8Ek is die Here, dit
is my Naam, die eer wat My toekom, gee Ek aan geen ander nie, die
lof wat My toekom, gee Ek nie aan gesnede beelde nie. 9Wat Ek vroeër
aangekondig het, het plaasgevind. Ek kondig nuwe dinge aan. Voor dit
begin gebeur, laat Ek julle al daarvan hoor. 10Sing tot eer van die Here
'n nuwe lied, sing sy lof oor die hele aarde, almal wat op die see vaar,
alles wat in die see is, al die eilande en dié wat daarop woon. 11Laat
die woestyn en sy stede die lof van die Here uitroep, die dorpe in die
omgewing van Kedar, laat die inwoners van Sela jubel, laat hulle van
die toppe van die berge af juig. 12Laat hulle aan die Here eer bewys en
op die eilande sy lof verkondig. 13Die Here ruk op soos 'n soldaat,
strydlustig soos 'n krygsman. Hy skree en roep die oorlogskreet uit. Hy
oorwin sy vyande. 14Ek het lank stil gebly, Ek het geswyg, My
bedwing. Nou skree Ek soos 'n vrou wat 'n kind in die wêreld bring. Ek
hyg, Ek snak na asem. 15Ek laat die berge en rante verdor, Ek laat al
die plante daarop verdroog. Ek laat die riviere opdroog, Ek laat die
rietvleie droog word. 16Ek laat die blindes loop op 'n pad wat hulle nie
ken nie, Ek laat hulle op paaie gaan wat vir hulle onbekend is. Ek
verander die donker voor hulle in lig en Ek maak die ongelyk plekke
gelyk. Dit is wat Ek gaan doen, Ek gaan daar nie van afsien nie. 17Dié
wat op afgode vertrou, wat vir beelde sê: Julle is ons gode, sal op die
vlug moet slaan, teleurgestel in hulle verwagting. 18Luister, julle
dowes, kyk, julle blindes, dat julle kan sien. 19Is daar iemand so blind
soos my dienaar, so doof soos my boodskapper wat Ek stuur? Is daar
iemand so blind soos die een wat vir sy sonde gestraf is, so blind soos
die dienaar van die Here? 20Julle het baie gesien, maar julle slaan nie
ag daarop nie, julle het gehoor, maar julle luister nie. 21Die Here het

vreugde daaraan om getrou te wees, Hy laat sy woord roem en eer
ontvang. 22Maar sy volk is as 'n stuk buit weggevoer, hulle word almal
in gate gevange gehou, hulle is in gevangenisse opgesluit. Hulle het
buit geword, en niemand red hulle nie, hulle het gevangenes geword,
en niemand sê: Laat hulle teruggaan! nie. 23Wie van julle neem dit
waar? Wie van julle gee aandag en luister met die oog op wat voorlê?
24Wie het van Jakob 'n gevangene gemaak, wie het vir Israel oorgegee
aan dié wat buit gemaak het? Is dit nie die Here nie, Hy teen wie ons
gesondig het? Ons wou nie sy wil doen nie, ons wou nie na sy woord
luister nie. 25Daarom het Hy sy toorn teen hulle laat ontvlam: die
geweld van oorlog. Daar was vlamme rondom hulle, maar hulle wou
nie verstaan nie; dit het hulle gebrand, maar hulle wou dit nie ter
harte neem nie.

JESAJA 43

1Luister, so sê die Here wat jou geskep het, Jakob, wat jou gevorm het,
Israel: Moenie bang wees nie, Ek verlos jou, Ek het jou op jou naam
geroep, jy is Myne. 2As jy deur water moet gaan, is Ek by jou, deur
riviere, hulle sal jou nie wegspoel nie; as jy deur vuur moet gaan, sal
dit jou nie skroei nie, die vlamme sal jou nie brand nie, 3want Ek is die
Here jou God, die Heilige van Israel, jou Redder. Ek gee Egipte as
losprys vir jou, Kus en Seba in jou plek. 4Omdat jy vir My kosbaar is,
omdat Ek jou hoog ag en jou liefhet, gee Ek mense in jou plek, volke
in ruil vir jou lewe. 5Moenie bang wees nie, Ek is by jou. Ek bring jou
kinders van die ooste af, Ek maak hulle bymekaar van die weste af,
6Ek sê vir die noorde: Gee! vir die suide: Moet hulle nie terughou nie!
Bring my seuns van ver af, my dogters van die uithoeke van die aarde
af, 7elkeen wat na my Naam genoem word, elkeen wat Ek geskep het
tot my eer, wat Ek gevorm het, wat Ek gemaak het. 8Laat my volk
hierheen kom, die volk wat blind is, al het hulle oë, wat doof is, al het
hulle ore. 9Laat al die nasies bymekaarkom. Al die volke moet
teenwoordig wees. Watter afgod kan hierdie dinge so aankondig? Wie
kon vooraf sê wat gebeur het? Laat hulle hulle getuies bring dat dié
hulle saak bewys, en dié wat luister, kan sê: Dit is waar. 10Israel, julle
is my getuies, sê die Here, en ook my dienaar wat Ek uitverkies het
sodat julle My kan ken en in My kan glo en kan besef dat Ek die Here
is. Voor My was daar geen god nie, en na My sal daar ook nie een
wees nie, 11Ek, Ek is die Here, buiten My is daar geen redder nie. 12Ék
het die redding aangekondig, Ék het gered en dit laat verkondig, Ek,
nie 'n ander god onder julle nie. Julle is my getuies, sê die Here, en Ek
is God. 13Ook hierná is Ek nog God. Uit my mag kan niemand gered
word nie. Wat Ek doen, kan niemand ongedaan maak nie. 14So sê die
Here, julle Verlosser, die Heilige van Israel: Om julle ontwil stuur Ek
iemand teen Babel en laat Ek al sy inwoners, die Galdeërs, vlug met
dieselfde skepe waarop hulle hulle vroeër beroem het. 15Ek is die Here,
julle heilige God, die Skepper van Israel, julle Koning. 16So sê die Here,
Hy wat 'n pad gemaak het deur die see, 'n deurgang deur die magtige
waters, 17Hy wat strydwaens en perde laat optrek het, 'n leër op volle
sterkte na sy ondergang toe. Hulle kon nie weer opstaan nie, dit was
klaar met hulle, hulle is soos 'n lamppit uitgedoof. 18Maar moenie net
aan die vroeëre dinge dink en by die verlede stilstaan nie. 19Kyk, Ek
gaan iets nuuts doen, dit staan op die punt om te gebeur, julle kan dit
al sien kom; Ek maak in die woestyn 'n pad, Ek laat in die droë wêreld
riviere ontspring. 20Die wilde diere sal My vereer, die jakkalse en die
volstruise, omdat Ek water gee in die woestyn, riviere in die droë
wêreld om my volk, my uitverkore volk, se dors te les. 21Dit is die volk

wat Ek vir My geskep het, en wat my lof sal verkondig. 22Maar jy het
My nie aangeroep nie, Jakob, jy het nie moeite gedoen om My te dien
nie, Israel. 23Jy het nie vir My kleinvee as brandoffers gebring, My nie
met offers vereer nie; Ek het jou nie belas met graanoffers nie, jou nie
die moeite aangedoen om vir My wierookoffers te bring nie. 24Jy het
nie geld uitgegee om vir My wierookoffers te koop nie, en jy het My
nie met die vet van offers verkwik nie. Inteendeel, jý het Mý belas met
jou sondes, jy het My moeite aangedoen met jou oortredinge. 25En tog
is dit Ek wat jou opstandigheid vergewe. Ek is getrou aan Myself, Ek
dink nie meer aan jou sondes nie. 26Kla My aan, laat ons die saak
tussen ons uitmaak, praat jy en bewys jou onskuld. 27Jou eerste
voorouer het gesondig en jou woordvoerders het teen My oortree.
28Daarom het Ek dié in beheer van die tempeldiens ongeskik vir
tempeldiens laat word. Ek het Jakob iets gemaak wat uitgeroei moet
word, Israel iets wat bespot moet word.

JESAJA 44

1Maar luister nou, my dienaar Jakob, Israel wat Ek uitverkies het: 2So
sê die Here wat jou gemaak het, Hy wat jou gevorm het in die
moederskoot en jou nou nog help: Moenie bang wees nie, my dienaar
Jakob, Jesurun wat Ek uitverkies het. 3Ek sal volop water gee op die
dorsland, strome op die droë grond. Ek sal my Gees uitgiet op jou
kinders, my seën op jou nakomelinge. 4Hulle sal uitspruit soos gras in
die veld, soos wilgerbome langs waterlope. 5Die een sal sê: Ek behoort
aan die Here, en homself 'n nakomeling van Jakob noem; die ander sal
op sy hand skryf: Die Here S'n en homself 'n lid van die volk Israel
noem. 6So sê die Here, die Koning van Israel, sy Verlosser, die Here die
Almagtige: Ek is die eerste en Ek is die laaste, buiten My is daar geen
God nie. 7Wie soos Ek is, laat hom dit sê, laat hom sy saak stel en dit
aan My voorlê; laat hom 'n verklaring gee van wat gebeur het vandat
Ek my volk lank gelede gemaak het en ook van wat sal gebeur; laat hy
vertel van die dinge wat kom. 8Moenie skrik nie, moenie bang wees
nie! Het Ek dit nie van lankal af aan julle verkondig, dit vir julle gesê
nie? Julle is my getuies: is daar 'n God buiten My? Daar is geen ander
Rots nie; Ek weet van geeneen nie. 9Dié wat afgodsbeelde maak, is self
almal niks; die dierbare gode van hulle kan nie help nie. Dié wat vir
hulle moet getuig, kan nie sien nie, kan nie verstaan nie; dié wat sulke
gode het, word teleurgestel. 10Wie maak nou 'n god, giet 'n beeld wat
nie kan help nie! 11Almal wat so 'n god aanhang, word teleurgestel: dit
is gode wat deur mense gemaak is. Wanneer dié wat hulle aanhang,
bymekaarkom vir 'n beslissing, staan hulle verbyster en verleë. 12Die
ystersmid vat 'n stuk gereedskap en werskaf in die gloeiende kole. Met
hamers vorm hy die beeld, met sy gespierde arm maak hy die beeld:
die smid eet nie en word swak, hy drink nie water nie en raak
uitgeput. 13Die ambagsman wat hout gebruik, meet met sy maatlyn en
merk die beeld se buitelyne af. Hy bewerk hom met beitels en trek sy
mate met 'n passer af. Hy maak hom in die vorm van 'n mens, 'n
pragtige mens wat in 'n huis moet woon. 14Die ambagsman kap vir
hom seders af, of hy kies sipresse of eike en laat hulle groot word in
die bos, of hy plant 'n lourierboom, en die reën laat dit groot word.
15Dit dien as vuurmaakhout vir die mens; iemand vat daarvan en maak
hom warm, of hy maak 'n vuur om brood te bak, of hy maak 'n god en
aanbid dit, hy maak 'n beeld en buig daarvoor. 16'n Deel van die hout
verbrand hy: hy maak kos daarmee gaar, hy braai vleis en eet tot hy
genoeg het; hy maak hom ook warm en sê: Dis lekker! Ek is warm, ek
geniet die vuur! 17Van die hout wat oorbly, maak hy 'n god, 'n beeld,
hy buig voor hom en aanbid hom, hy bid tot hom en sê: Red my, want
jy is my god! 18Sulke mense weet nie wat hulle doen nie, hulle het nie

insig nie, hulle oë is toegepleister, hulle sien nie, niks dring tot hulle
verstand deur nie. 19Hulle kom nie tot besinning nie, hulle het te min
kennis en verstand om te sê: 'n Gedeelte van die hout het ek verbrand,
ek het op die kole kos gaar gemaak, ek het vleis gebraai en geëet, en
moet ek nou van wat oor is 'n afskuwelike afgod maak, moet ek voor
'n stuk hout buig? 20Iemand wat hom met as besig hou, laat hom mislei
deur sy eie verdraaide opvattings. Hy kan homself nie red nie, hy vra
homself nie af: Is dit nie 'n leuen waarmee ek my besig hou nie? 21Dink
hieraan, Jakob, dink hieraan, Israel, want jy is my dienaar; Ek het jou
gemaak, jy is my dienaar. Ek sal jou nie verlaat nie, Israel. 22Ek het jou
oortredinge, jou sondes, uitgewis, hulle het verdwyn soos wolke, soos
miswolke. Kom terug na My toe, want Ek het jou verlos. 23Juig, hemel,
oor wat die Here gedoen het, jubel, dieptes van die aarde, wees bly en
juig, berge en bosse, want die Here het vir Jakob, vir Israel, verlos, die
Here het sy mag laat blyk. 24So sê die Here jou Verlosser wat jou in die
moederskoot gevorm het: Ek is die Here, Ek het alles geskep, Ek alleen
het die hemel oopgespan, Ek het die aarde gevorm; daar was niemand
by nie. 25Ek stel die toekomsvoorspellers aan die kaak, Ek maak die
waarsêers belaglik. Ek weerlê dié geleerde mense, Ek ontmasker hulle
kennis as dwaasheid. 26Ek bevestig die woorde van my dienaar, Ek
bring wat my boodskappers aangekondig het, tot vervulling. Ek sê van
Jerusalem: Hy moet weer bewoon word, en van die stede van Juda:
Hulle moet weer opgebou word, en Ek self bou Jerusalem se ruïnes
weer op. 27Ek sê vir die diep waters van Babel: Droog op! Ek sal jou
riviere laat opdroog. 28Ek sê vir Kores: Ek het jou as herder aangestel,
jy moet my wil uitvoer, jy moet van Jerusalem sê: Hy moet weer
opgebou word en die tempel moet herstel word.

JESAJA 45

1So sê die Here aan sy gesalfde, aan Kores, vir wie Hy as heerser
aangestel het, aan wie Hy nasies onderwerp en voor wie Hy konings
hulle wapens laat neerlê, voor wie Hy deure oopmaak en poorte nie
gesluit laat bly nie: 2Ek self sal voor jou uit gaan en hoogtes
gelykmaak. Ek sal bronspoorte oopbreek en sluitbalke van yster
stukkend kap. 3Ek sal vir jou die skatte gee wat in die donker gebêre
word, die rykdomme wat weggesluit is, sodat jy kan weet dat Ek die
Here is, dat Ek jou op jou naam geroep het, Ek, die God van Israel.
4Ter wille van my dienaar Jakob, van Israel wat Ek uitverkies het, het
Ek jou op jou naam geroep, gee Ek jou 'n eretitel hoewel jy My nie ken
nie. 5Ek is die Here, daar is geen ander nie, buiten My is daar geen
God nie. Ek rus jou toe vir jou taak al ken jy My nie. 6Ek doen dit
sodat elkeen van die ooste af tot in die weste kan weet dat daar buiten
My geen God is nie; Ek is die Here, daar is geen ander nie. 7Ek maak
die lig en skep die donker; Ek gee voorspoed en skep rampspoed. Ek is
die Here, Ek doen al hierdie dinge. 8Laat die reën uitsak, hemel, laat
redding reën, wolke, breek oop, aarde, laat voorspoed ontkiem, laat
trou uitspruit. Ek is die Here, Ek skep hierdie dinge. 9Ellende wag vir
hom wat die Een verwyt wat hom gevorm het, 'n potskerf tussen
potskerwe van klei. Durf die klei vir die een wat dit vorm, sê: Wat
maak jy? Durf wat jy gemaak het, van jou sê: Hy kan nie sy hande
gebruik nie! 10Ellende wag vir hom wat vir sy pa sê: Waarom verwek u
'n kind? of vir sy ma: Waarom bring u 'n kind in die wêreld? 11So sê
die Here, die Heilige van Israel, die Skepper van Israel: Durf julle van
My rekenskap vra oor wat gaan gebeur? Durf julle aan My voorskryf
oor my kinders en oor die werk van my hande? 12Ek het die aarde
gemaak; die mensdom wat daarop is, het Ek geskep. Ek het met my
hande die hemel oopgespan en Ek het aan al die hemelliggame hulle
opdragte gegee. 13Ek het vir Kores te voorskyn laat tree om reg te laat
geskied; Ek verwyder elke hindernis op sy pad. Hy sal my stad weer
opbou en my ballinge terugstuur sonder dat hy betaling of 'n geskenk
daarvoor ontvang, sê die Here die Almagtige. 14So sê die Here: Die
opbrings van Egipte en die winste van Kus sal na jou toe oorgaan en
sal joune wees, ook die mense van Seba, die groot mense, Hulle sal
agter jou loop en jou volg in kettings, hulle sal diep voor jou buig en
teenoor jou bely: Waarlik, God is by jou, en daar is geen ander nie,
daar is nie nog 'n God nie. 15U is die God wat U verborge hou, die God
van Israel, die Redder! 16Dié wat afgode maak, staan almal verleë,
teleurgestel in hulle verwagting, hulle kom bedroë daarvan af. 17Maar
Israel word deur die Here gered met 'n blywende redding. Hulle sal
nie verleë staan nie en nooit teleurgestel word nie. 18So sê die Here,

Hy wat die hemel geskep het, Hy wat alleen God is, Hy wat die aarde
gevorm, gemaak het, dit gereed gemaak, geskep het, dit gevorm het,
nie om leeg te wees nie, maar om bewoon te word: Ek is die Here;
daar is geen ander nie. 19Ek het nie in die geheim gepraat iewers in 'n
donker land nie. Ek het nie aan die nakomelinge van Jakob gesê om
My in 'n onbewoonbare land te dien nie, Wat Ek, die Here, sê, bring
redding, my woorde gee lewe. 20Kom almal bymekaar, kom nader vir
die beslissing, vlugtelinge uit die nasies. Dié wat afgodsbeelde dra wat
van hout gemaak is, en tot 'n god bid wat nie kan red nie, het geen
insig nie. 21Stel julle saak en bring julle bewyse, beraadslaag gerus met
mekaar daaroor. Wie het wat nou gebeur, lankal aangekondig? Wie
het al vantevore gesê dit sal gebeur? Is dit nie Ek, die Here, nie? Daar
is buiten My geen God nie; net Ek is 'n God wat regverdig is en red.
22Kom na My toe dat julle gered kan word, almal op die aarde, want
Ek is God, daar is geen ander nie. 23Ek lê 'n eed af in my eie Naam, wat
Ek sê, is betroubaar, dit is 'n woord wat nie onvervul sal bly nie: voor
My sal elke knie buig, in my Naam sal elke tong 'n eed aflê. 24Hulle sal
sê: Net van die Here kom daar redding en krag. Almal wat teen Hom
te kere gegaan het, sal beskaamd daarvan afkom wanneer hulle voor
Hom moet verskyn. 25Maar al die nakomelinge van Israel sal gered
word omdat hulle aan die Here behoort, en hulle sal in Hom roem.

JESAJA 46

1Bel het ineengestort, dis klaar met Nebo! Julle gode wat deur julle
rondgedra is, word nou op diere, op beeste gelaai. Hulle het 'n vrag
geword vir moeë diere. 2Dit is klaar met julle gode, hulle het
ineengestort, hulle kan hulle vrag nie dra nie en word self in
ballingskap weggevoer. 3Luister na My, nageslag van Jakob, almal wat
oor is uit die nageslag van Israel, julle vir wie Ek gedra het van julle
geboorte af, wat Ek vasgehou het vandat julle daar is. 4Ook tot in julle
ouderdom is Ek die Here, tot in julle grysheid sal Ek julle dra. Ek het
julle gemaak en Ek sal julle vashou, julle dra en julle red. 5Met wie
kan julle My vergelyk, aan wie kan julle My gelykstel, met wie kan
julle My op een lyn stel, wie kan 'n vergelyking met My deurstaan?
6Mense gooi goud uit hulle geldsak uit en weeg silwer op 'n skaal af;
hulle huur 'n goudsmid, en hy maak daarvan 'n afgodsbeeld. Dan buig
hulle voor hom en aanbid hom. 7Hulle tel hom op hulle skouers en dra
hom, hulle sit hom op sy plek neer en hy staan daar, hy kan nie van
daardie plek af padgee nie. As iemand na hom roep, antwoord hy nie,
hy help hom nie uit sy nood nie. 8Dink hieraan en luister, neem dit ter
harte, julle oortreders. 9Dink aan wat vroeër gebeur het, lank gelede;
Ek is God, daar is geen ander nie; Ek is God, daar is niemand soos Ek
nie. 10Ek kondig vantevore aan wat later sal kom, lank tevore al wat
nog nie gebeur het nie. Ek sê wat Ek besluit het en dit gebeur, wat Ek
wil, doen Ek. 11Ek roep 'n roofvoël uit die ooste, uit 'n ver land roep Ek
'n man wat my besluit sal uitvoer. Ek het dit gesê, en Ek sal hom laat
kom, Ek het dit beplan en Ek sal dit doen. 12Luister na My, julle
hardkoppiges, julle wat geen redding verdien nie. 13Ek laat die redding
naderkom, dit is nie meer ver nie, die verlossing wat Ek bring, sal nie
lank uitbly nie. Ek bring verlossing vir Sion en openbaar my mag in
wat Ek met Israel doen.

JESAJA 47

1Klim af, gaan sit in die stof, Babel! Gaan sit op die grond sonder jou
troon, stad van die Galdeërs! Jy sal nie langer vergelyk word met 'n
jong vrou wat fyn is en altyd haar sin kry nie. 2Vat maalklippe en maal
meel, slaan jou sluier op, trek jou boklere uit, maak jou onderlyf kaal
en loop deur die rivier. 3Jou geslagsdele sal kaal wees, mense sal jou
bekyk en jou bespot. Ek, die Here, gaan jou straf, Ek sal niemand
verskoon nie. 4Ons Verlosser is die Heilige van Israel, sy Naam is die
Here die Almagtige. 5Sit doodstil, kruip weg in die donker, stad van
die Galdeërs! Jy sal nie langer bekend staan as die een wat heers oor
al die koninkryke nie. 6Ek was kwaad vir my volk, Ek het hulle nie
meer as my besitting beskou nie; daarom het Ek hulle in jou mag
oorgegee. Maar jy het nie met hulle medelye gehad nie; selfs op die
oumense het jy 'n swaar juk gelê. 7Jy het gedink jy sal altyd bestaan,
altyd heers. Jy het nie aan die gevolge gedink nie, jy het nie gedink
aan wat sal gebeur nie. 8Luister dan nou hierna, jy wat in wellus lewe,
jy wat so rustig woon, jy wat dink: daar is niemand soos ek nie, ek sal
nie sonder 'n sorg sit soos 'n weduwee nie, en ek sal nie my inwoners
verloor nie. 9Altwee hierdie dinge sal jou oorval, in een oomblik, op
dieselfde dag: jy sal jou inwoners verloor en niemand sal vir jou sorg
nie. Dit sal jou voluit tref ondanks jou baie toordery, ondanks jou
magdom beswerings. 10Jy het op jou bose dade vertrou, jy het gedink
daar is niemand wat jou sien nie. Jou wysheid en jou kennis het jou
mislei, en jy het gedink: daar is niemand soos ek nie. 11Maar daar kom
'n ramp oor jou wat jy nie kan besweer nie, onheil oorval jou, en jy
kan dit nie met 'n losprys keer nie. Jou ondergang kom skielik, jy het
dit nie verwag nie. 12Gaan maar aan met jou beswerings en jou baie
toordery waarmee jy jou van jongs af al ophou. Dalk bereik jy iets
daarmee, dalk skrik jy jou vyande daarmee af! 13Jy het jou moeg
gemaak met jou baie voortekens. Laat jou voorspellers nou optree, laat
hulle jou help, hulle wat die hemel opdeel en die sterre bekyk, hulle
wat elke maand bekend maak wat oor jou gaan kom. 14Maar hulle het
soos stoppels geword, hulle gaan verbrand. Hulle kan hulleself nie red
van die vlamme nie. Daar bly nie eens kole oor om jou by warm te
maak nie, 'n vuur om by te sit nie. 15Dit is wat jy het aan dié met wie
jy jou ophou, met wie jy jou van jongs af inlaat. Hulle het almal
gedwaal, daar is niemand wat jou kan red nie.

JESAJA 48

1Luister, nageslag van Jakob, julle wat julleself Israel noem en wat uit
Juda voortkom, julle wat in die Naam van die Here 'n eed aflê en die
God van Israel aanbid, maar nie eerlik en opreg nie; 2julle noem
julleself na die heilige stad en julle maak staat op die God van Israel,
op Hom wie se Naam die Here die Almagtige is. Luister hierna: 3Ek het
wat vroeër gebeur het, lank tevore reeds aangekondig, uit my mond is
dit gehoor, Ek het dit bekend gemaak. Toe het Ek dit skielik laat
gebeur. 4Omdat Ek weet dat julle hardkoppig is, dat julle so
weerbarstig soos 'n stuk yster is en dat julle kop so hard soos brons is,
5daarom het Ek dit lank tevore vir julle aangekondig, en dit aan julle
bekend gemaak voordat dit gebeur het sodat julle nie kon sê: Ons
afgode het dit gedoen, ons afgodsbeelde het beveel dat dit moet
gebeur nie. 6Julle het dit alles gehoor, julle kon dit alles self sien, sal
julle dan nie daarvan getuig nie? Van nou af laat Ek julle nuwe dinge
hoor, dinge wat verborge was, waarvan julle niks geweet het nie. 7Ek
gaan dit nou doen, dit was nie voorheen daar nie. Voor vandag het
julle nie daarvan gehoor nie, julle kan nie sê: Ons het dit al geweet
nie. 8Julle het nog niks daarvan gehoor nie en julle weet nog niks
daarvan nie. Julle kon dit nie vantevore hoor nie, want Ek het geweet
dat julle nie vertrou kan word nie, dat julle van julle geboorte af al as
oortreders bekend is. 9Ter wille van my Naam bedwing Ek my toorn,
ter wille van my eer tree Ek nie op teen julle nie dat julle nie vernietig
word nie. 10Ek het jou gelouter, maar nie soos silwer gelouter word
nie, Ek het jou gelouter in die smeltkroes van ellende. 11Ter wille van
Myself en daarom alleen, doen Ek dit, Ek laat my Naam nie oneer
aandoen nie. Ek gee die eer wat My toekom, aan niemand anders nie.
12Luister na My, Jakob, luister, Israel, vir wie Ek geroep het: Ek is die
Here, Ek is die eerste, en Ek is die laaste. 13Met my eie hand het Ek die
aarde se fondamente gelê, deur my mag het Ek die hemelkoepel
oopgesprei: Ek het hulle te voorskyn geroep en hulle het tot stand
gekom. 14Kom almal bymekaar, luister. Wie van die gode het
aangekondig wat nou gaan gebeur? Die Here het iemand lief, en dié
sal aan Babel doen wat hy wil en sy mag teen die Galdeërs laat geld.
15Ek, Ek het dit gesê, Ek het hom geroep, Ek het hom laat kom, en hy
sal voorspoedig wees in wat hy moet doen. 16Kom nader na My toe en
luister hierna: Van die begin af al het Ek niks geheim gehou nie,
vandat iets begin gebeur het, is Ek nog altyd daar. En nou, die Here
God het my en sy Gees gestuur. 17So sê die Here, jou Verlosser, die
Heilige van Israel: Ek is die Here jou God wat jou onderrig tot jou
beswil, wat jou lei op die pad waarop jy moet gaan. 18As jy maar aan
my gebooie gehoorsaam was, sou daar voorspoed en redding vir jou

gekom het, so onkeerbaar soos 'n rivier, soos die golwe van die see.
19Jou nageslag sou so baie gewees het soos sand, jou afstammelinge so
volop soos sandkorrels, en Ek sou toegesien het dat hulle nie vernietig
en uitgeroei word nie. 20Gaan uit Babel uit, vlug weg van die Galdeërs
af! Jubel dit uit, maak hierdie aankondiging en laat dit weerklink tot
in die uithoeke van die aarde; sê: Die Here het sy dienaar Jakob
verlos! 21Sy volk het nie dors gekry toe Hy hulle deur 'n droë wêreld
gelei het nie, Hy het vir hulle water uit 'n rots laat stroom, Hy het die
rots gekloof en daar het water uitgestroom. 22Maar vir die goddeloses
is daar geen vrede nie, sê die Here.

JESAJA 49

1Luister na My, eilande, gee aandag, nasies wat ver is! Die Here het
my voor my geboorte al geroep; toe ek nog in my moeder se liggaam
was, het Hy my op my naam genoem. 2Hy het my mond soos 'n skerp
swaard gemaak, my in die skaduwee van sy hand verberg, Hy het my
'n skerp pyl gemaak en my in sy pylkoker weggesteek. 3Hy het vir my
gesê: Jy is my dienaar, jy is Israel, deur jou maak Ek my mag bekend.
4Ek het gedink: ek het my tevergeefs vermoei, ek het my heeltemal
verniet afgesloof. Maar die Here sál aan my reg laat geskied, my God
sál my beloon. 5En nou maak die Here 'n aankondiging, Hy wat my in
die moederskoot al sy dienaar gemaak het om Jakob na Hom toe terug
te bring sodat Israel nie meer verstrooi sal wees nie. Die Here het my
'n belangrike opdrag gegee en my God gee my die krag om dit te doen.
6Hy het gesê: Dit is nie genoeg dat jy my dienaar is om die stamme
van Jakob te herstel en om die Israeliete wat gered is, terug te bring
nie; Ek maak jou 'n lig vir die nasies sodat die redding wat Ek bewerk,
die uithoeke van die aarde sal bereik. 7So sê die Here, die Heilige van
Israel, sy Verlosser, vir dié een wat diep verag is, wat deur die nasies
verafsku word en wat 'n dienaar van regeerders is: Konings sal sien
wat gebeur en sal opstaan, leiers sal buig tot eer van die Here wat
getrou is, die Heilige van Israel wat jou uitverkies het. 8So sê die Here:
Op 'n tyd wat Ek goeddink, sal Ek jou gebede verhoor, op die dag
wanneer Ek wil red, sal Ek jou help. Ek sal jou beskerm en jou my
verbond met my volk maak om sy land te herstel, om sy verlate
eiendom weer in besit te neem,9om aan dié wat gevange gehou word,
te sê: Gaan uit! aan dié wat in die donker opgesluit sit: Kom uit! Hulle
sal versorg word terwyl hulle op pad is, selfs op kaal heuwels sal daar
vir hulle genoeg wees. 10Hulle sal nie honger of dors kry nie, die
woestynhitte en die son sal hulle nie brand nie, want Hy wat Hom oor
hulle ontferm het, sal hulle onder sy sorg neem. Hy sal hulle by
fonteine langs lei. 11Ek sal al my berge paaie maak, my grootpaaie sal
sonder opdraandes wees. 12Daar kom my volk van ver af! Party kom
uit die noorde en uit die weste, party kom uit die land van die Siniete.
13Jubel, hemel! Juig, aarde! Sing vrolik, berge! Die Here het vir sy
volk uitkoms gegee, Hy het Hom ontferm oor sy volk wat in nood was.
14Sion sê: Die Here het my verlaat, die Here het my vergeet. 15Kan 'n
vrou haar eie baba vergeet, haar nie ontferm oor die kind wat sy in
die wêreld gebring het nie? Selfs al sou so iets kon gebeur, Ek sal jou
nie vergeet nie. 16Ek het jou naam in my handpalms gegraveer, Ek sien
jou mure altyd voor my. 17Jou kinders kom binnekort, en dié wat jou
verwoes en verniel het, sal uit jou uit padgee. 18Kyk rondom jou en
sien wat gebeur, al jou kinders kom bymekaar en hulle kom na jou

toe. So seker as Ek lewe, sê die Here, jy sal oor hulle so bly wees soos
'n vrou oor halssnoere, soos 'n bruid oor haar juwele. 19Jy is nou nog
net puinhoop en ruïne, 'n verwoeste plek, maar jy sal te klein word vir
al jou inwoners, en dié wat jou afgebreek het, sal verdwyn. 20Kinders
wat jy nou nie het nie, sal nog in jou ore kom kerm en sê: Dié plek is
te klein vir ons! Maak vir ons plek om in te woon! 21Dan sal jy dink:
wie het hierdie kinders vir my in die wêreld gebring? Ek was
kinderloos en onvrugbaar, 'n balling, 'n verstoteling. Wie het hierdie
kinders grootgemaak? Ek het alleen oorgebly. Waar kom hulle
vandaan? 22So sê die Here God: Ek sal my hand uitstrek na die nasies
toe, onder die volke sal Ek my vaandel opsteek. Dan sal hulle jou
seuns op die arm na jou toe bring, en jou dogters sal op die skouer
aangedra word. 23Konings sal jou kinders oppas, koninginne sal hulle
pleegmoeders wees. Hulle sal diep voor jou buig en die stof van jou
skoene aflek. Dan sal jy besef dat Ek die Here is; wie op My vertrou,
word nie teleurgestel nie. 24Kan 'n soldaat se buit afgeneem word? Sal
'n gevangene sommer vrygelaat word as hy onder bewaking van 'n
betroubare persoon is? 25So sê die Here: 'n Soldaat se gevangene kan
ontset word, selfs 'n man met baie mag se buit kan afgeneem word. Ek
is 'n vyand van jou vyand en Ek sal jou kinders red. 26Ek sal jou
verdrukkers hulle eie vleis laat eet, hulle sal van hulle eie bloed so
dronk word soos van wyn. Dan sal al wat leef, besef dat Ek die Here
is, jou Redder en jou Verlosser, die magtige God van Jakob.

JESAJA 50

1So sê die Here: Waar is die skeibrief wat Ek vir jou moeder gegee het
toe Ek van haar geskei het? Of aan wie het Ek geld geskuld dat Ek
julle daarvoor aan hom gegee het? Nee, dit is oor julle sondes dat julle
verkoop is, oor julle oortredings dat Ek van julle geskei het. 2Waarom
was daar niemand toe Ek gekom het nie? Waarom het niemand
geantwoord toe Ek geroep het nie? Is Ek nie in staat om te verlos nie,
het Ek nie die krag om te red nie? Wanneer Ek die see aanspreek,
droog hy op. Ek laat riviere opdroog: die visse stink, daar is nie water
nie, hulle vrek sonder water. 3Ek maak die hemel donker, Ek trek vir
hom rouklere aan. 4Die Here my God het my geleer om die regte
woorde te gebruik sodat ek dié wat moeg is, kan moed inpraat. Elke
môre laat Hy my opnuut weer luister, Hy laat my luister soos 'n
leerling moet luister. 5Die Here my God het my geleer om te luister: ek
was nie teen Hom opstandig nie, ek was nie ontrou aan Hom nie. 6Ek
het my rug gehou vir dié wat my slaan, my wang vir dié wat my baard
uittrek. Ek het my gesig nie weggedraai toe ek bespot en bespoeg is
nie. 7Die Here my God help my, ek sal nie teleurgestel staan nie; ek sal
my nie ontstel nie, ek weet ek sal nie in verleentheid kom nie. 8Hy wat
my onskuldig sal verklaar, is naby; wie wil 'n aanklag teen my
inbring? Laat ons elkeen sy saak stel. Wie wil my aankla? Laat hom
vorentoe kom. 9Die Here my God help my; wie sal my dan skuldig
verklaar? Dit is verby met almal wat my beskuldig, soos met 'n lap wat
deur motte gevreet word. 10Wie van julle dien die Here en luister na sy
dienaar? Wie in die donker loop en geen lig sien nie, moet op die Here
vertrou, moet op sy God steun. 11Maar julle wat vure aansteek, wat
brandpyle gereed maak, julle sal in julle eie vuur brand, deur julle eie
brandpyle sal julle doodbrand. Dit is my mag wat dit oor julle bring,
julle sal beland in die plek waar die pyn nooit ophou nie.

JESAJA 51

1Luister na My, julle wat wil reg doen, julle wat na die wil van die
Here vra: Dink aan die rots waaruit julle gekap is, aan die klipgroef
waaruit julle gegrawe is. 2Dink aan Abraham, julle voorvader, aan
Sara wat vir julle in die wêreld gebring het. Ek het Abraham geroep
toe hy kinderloos was en Ek het hom geseën en hom 'n groot nageslag
gegee. 3Nou gaan die Here Hom oor Sion ontferm, Hy gaan Hom oor al
die puinhope daar ontferm. Hy gaan die woestyngedeeltes maak soos
Eden, die barre wêreld soos die tuin van die Here. Daar sal vreugde en
blydskap in Sion wees, daar sal gedank en gesing word. 4Luister na
My, my volk, my volk, gee aandag aan wat Ek sê: My onderrig sal
uitgaan na die volke toe, my wil sal vir die nasies die koers aanwys.
5Die redding wat Ek bring, kom baie gou, die verlossing wat Ek
bewerk, is op pad, Ek self regeer oor die nasies. Die eilande wag op
My, hulle wag dat Ek My laat geld. 6Kyk op na die hemel, kyk na die
aarde hier onder: die hemel sal soos rook verdwyn, die aarde sal word
soos ou klere, en almal wat daarop woon, sal doodgaan soos muggies,
maar die verlossing wat Ek bewerk, sal vir altyd wees, die redding wat
Ek bring, sal altyd bly. 7Luister na My, julle wat doen wat reg is, volk
in wie se hart my wet is, moenie bang wees vir die spot van mense
nie, moenie skrik as hulle julle beledig nie. 8Hulle is soos lap wat deur
motte gevreet word, soos wol wat deur vismotte verniel word. Maar
die redding wat Ek bring, sal vir altyd wees, die verlossing wat Ek
bewerk, sal daar wees vir elke geslag. 9Gryp in, Here, gryp in! Toon u
mag, u krag! Gryp in soos in die ou tyd, soos in tye lank gelede. Is dit
dan nie U wat vir Rahab verslaan het nie, wat die seemonster
deurboor het nie? 10Is dit nie U wat die see, die groot diep waters laat
opdroog het nie, U wat op die seebodem 'n pad gemaak het sodat dié
wat verlos is, kon deurgaan nie? 11Dié wat deur die Here verlos is, sal
terugkeer, hulle sal juigend in Sion aankom, hulle sal altyd straal van
blydskap, hulle sal vol vreugde en blydskap wees, ellende en smart sal
verdwyn. 12Ek is die Here, Ek bring uitkoms vir julle. Hoe is dit dan
dat jy bang is vir 'n sterflike mens, vir 'n mens wat so maklik vergaan
soos gras? 13Jy vergeet die Here wat jou gemaak het, wat die hemel
oopgespan het, wat die aarde se fondamente gelê het. Jy was
altyddeur bang vir die woede van die verdrukker, vir hom wat daarop
uit was om jou te vernietig, maar waar is die woede van jou
verdrukker nou? 14Binnekort sal dié wat nog gevange gehou word,
vrygelaat word, die ballingskap sal nie hulle graf word nie, en hulle
sal nie honger ly nie. 15Ek is die Here jou God, Ek laat die see
onstuimig word, Ek laat sy golwe druis. Sy Naam is die Here die
Almagtige! 16Ek het vir jou gesê wat jy moet sê, en jou beskerm in die

skaduwee van my hand, want Ek het die hemel oopgespan en die
aarde se fondamente gelê en vir Sion gesê: Jy is my volk. 17Word
wakker, word wakker! Staan op, Jerusalem! Jy wat die oordeelsbeker
uit die hand van die Here gedrink het, wat die beker gedrink het wat
jou laat steier het, dit leeggedrink het! 18Onder al die seuns wat jy in
die wêreld gebring het, was daar nie een wat jou gelei het nie, onder
almal wat jy grootgemaak het, was daar nie een wat jou aan die hand
gevat het nie. 19Kyk wat het jou alles getref. Wie het nog medelye met
jou? Daar is net verwoesting en vernietiging, hongersnood en
bloedvergieting. Wie kan vir jou uitkoms gee? 20Soos wild wat in 'n
vangnet gevang is, lê jou seuns magteloos op die hoeke van die strate,
voluit getref deur die toorn van die Here, deur die straf van jou God.
21Luister dan tog hierna, jy wat in soveel ellende verkeer, jy wat dronk
is, maar nie van wyn nie. 22So sê die Here, jou Here en jou God wat
die saak van sy volk behartig: Ek gaan die beker wat jou laat steier
het, uit jou hand wegvat, die beker van my toorn. Jy hoef nie verder
daaruit te drink nie. 23Inteendeel, Ek sit dit in die hand van jou
verdrukkers, hulle wat vir jou gesê het: Gaan lê dat ons oor jou kan
loop. Jy moes jou rug soos die grond maak, soos 'n straat vir dié wat
oor jou geloop het.

JESAJA 52

1Word wakker, word wakker, ruk jou reg, Sion. Trek mooi klere aan,
Jerusalem, heilige stad! Mense wat nie besny is nie en mense wat
onrein is, sal nie meer in jou kom nie. 2Skud die stof van jou af en
staan op, Jerusalem, jy wat 'n gevangene is. Maak los die toue om jou
nek, Sion, jy wat 'n gevangene is. 3So sê die Here: Ek het julle verkoop,
maar nie vir geld nie; julle sal losgekoop word, maar nie deur geld
nie. 4So sê die Here my God: In die begin het my volk afgegaan na
Egipte toe en daar gewoon as vreemdelinge; later het Assirië hulle
verdruk. 5En wat kry Ek nou hier in Babel? vra die Here. My volk is
sonder rede weggevoer, hulle leiers huil, sê die Here. My Naam word
gedurig belaster. 6Daardie dag sal my volk my Naam bely: dat Ek die
Here is, dat dit Ek is wat sê: Hier is Ek! 7Hoe wonderlik klink op die
berge die voetstappe van hom wat die goeie boodskap bring, wat
vrede aankondig, wat die goeie tyding bring, wat redding aankondig,
wat vir Sion sê: Jou God is Koning! 8Hoor, jou wagte roep hard, hulle
jubel almal saam, want hulle sien dat die Here na Sion toe terugkom.
9Jubel en juig, puinhope van Jerusalem, want die Here het vir sy volk
uitkoms gebring, Hy het Jerusalem verlos. 10Die Here het sy heiligheid,
sy mag, geopenbaar voor die oë van al die nasies. Tot aan die uithoeke
van die aarde sal hulle die redding sien wat ons God bewerk het. 11Gee
pad, gee pad, kom uit uit Babel! Moenie aan iets raak wat onrein is
nie. Kom uit daar! Sorg dat julle rein is, julle wat die
tempelgereedskap dra. 12Julle hoef nie haastig pad te gee nie, julle
hoef nie soos vlugtelinge te vertrek nie: Die Here gaan voor julle uit,
die God van Israel kom agter julle aan. 13My dienaar sal voorspoedig
wees. Hy sal hoog in aansien wees, hy sal baie eer ontvang. 14Baie
mense was ontsteld oor hom, hy was so misvormd dat hy nie meer
soos 'n mens gelyk het nie, nie meer die voorkoms van 'n mens gehad
het nie. 15Maar hy gaan baie nasies laat opspring van verbasing.
Konings sal sprakeloos wees oor hom, want hulle sal iets sien wat nie
aan hulle vertel is nie, hulle sal iets te wete kom wat hulle nog nooit
gehoor het nie.

JESAJA 53

[1]Wie sal ons glo as ons hiervan vertel? Wie sal die mag van die Here
hierin kan raaksien?[2]Die dienaar was soos 'n loot wat voor die Here
uitspruit, soos 'n plant wat wortel skiet in droë grond. Hy het nie
skoonheid of prag gehad dat ons na hom sou kyk nie, nie die
voorkoms dat ons van hom sou hou nie. [3]Hy was verag en deur die
mense verstoot, 'n man van lyding wat pyn geken het, iemand vir wie
die mense die gesig wegdraai. Hy was verag, ons het hom nie gereken
nie. [4]Tog het hy óns lyding op hom geneem, óns siektes het hy gedra.
Maar ons het hom beskou as een wat gestraf word, wat deur God
geslaan en gepynig word.[5]Oor óns oortredings is hy deurboor, oor óns
sondes is hy verbrysel; die straf wat vir ons vrede moes bring, was op
hom, deur sý wonde het daar vir ons genesing gekom. [6]Ons het almal
gedwaal soos skape, ons het elkeen sy eie pad geloop, maar die Here
het ons almal se sonde op hom laat afkom. [7]Hy is mishandel, maar hy
het geduldig gebly, hy het nie gekla nie. Soos 'n lam wat na die
slagplek toe gelei word en soos 'n skaap wat stil is as hy geskeer word,
het hy nie gekla nie. [8]Terwyl hy gely het en gestraf is, is hy
weggeneem, en wie van sy mense het dit ter harte geneem dat hy
afgesny is uit die land van die lewendes? Hy is gestraf oor die sonde
van my volk.[9]Hy het 'n graf gekry by goddeloses, hy was by sondaars
in sy dood al het hy geen misdaad gepleeg nie en al was hy nooit vals
nie.[10]Dit was die wil van die Here om hom te verbrysel, om hom die
pyn te laat ly. As hy sy lewe as skuldoffer gee, sal hy 'n nageslag hê en
nog lank lewe, deur hom sal die wil van die Here sy doel bereik. [11]Ná
sy bitter lyding sal hy weer die lig sien en hy sal die Here ken. My
dienaar, die regverdige, sal baie mense regverdig maak: hy sal die
straf vir hulle sonde dra. [12]Daarom gee Ek hom 'n ereplek onder die
grotes. Hy sal saam met magtiges die oorwinning vier omdat hy hom
in die dood oorgegee het en as misdadiger beskou is, omdat hy die
sondes van baie op hom geneem het en vir oortreders gebid het.

JESAJA 54

1Jubel, onvrugbare vrou, jy wat geen kinders in die wêreld gebring het
nie, jubel en juig, jy wat geen geboortepyne geken het nie, want jy,
verstote vrou, gaan nou meer kinders hê as een wat getroud is, sê die
Here. 2Maak groter die plek vir jou tent, maak breër jou tentdoeke,
moenie suinig daarmee werk nie. Maak langer die tentlyne en slaan
die tentpenne dieper in, 3want jy sal na alle kante toe uitbrei; jou
nageslag sal nasies verdryf en in die stede wat nou verwoes is, gaan
woon. 4Moenie bang wees nie, jy sal nie weer in die skande kom nie,
moenie so verleë daar staan nie, jy sal nie weer verneder word nie. Jy
sal die skande uit jou jong dae vergeet en nie meer dink hoe jy
verneder is toe jy 'n weduwee was nie. 5Hy wat jou gemaak het, is jou
man, sy Naam is die Here die Almagtige. Die Heilige van Israel is jou
Verlosser; Hy word die God van die hele wêreld genoem. 6Jy is 'n
verstote en bitter bedroefde vrou, maar die Here roep jou terug, want
hoe kan 'n man sy eie vrou vergeet? sê jou God. 7Net 'n oomblik het Ek
jou verstoot, in my groot liefde vat Ek jou terug. 8In 'n opwelling van
toorn wou Ek 'n kort tydjie niks met jou te doen hê nie, maar Ek
ontferm My oor jou met 'n liefde wat nooit vergaan nie, sê die Here,
jou Verlosser. 9Soos met die waters van Noag is dit vir My: soos Ek met
'n eed bevestig het dat die waters van Noag nie weer die aarde sal
oorstroom nie, so bevestig Ek met 'n eed dat Ek nie langer toornig op
jou sal wees en jou sal straf nie. 10Berge kan padgee, heuwels kan
wankel, maar my liefde vir jou sal nooit verdwyn nie, my
vredeverbond met jou sal nooit wankel nie, sê die Here, wat jou
liefhet. 11Jy, verdrukte, bedreigde stad vir wie daar nie uitkoms was
nie, Ek sal jou klippe vasmessel met goeie klei, Ek maak jou
fondamente van saffiersteen. 12Ek maak jou torings van robyne en jou
poorte van smarag, jou hele stadsmuur van kosbare klip. 13Al jou
inwoners sal leerlinge van die Here wees, en hulle sal altyd vrede
geniet. 14Geregtigheid sal in jou heers. Jy hoef nie bang te wees vir
verdrukking nie, ook nie vir verskrikking nie, want dit sal nie naby jou
kom nie. 15As iemand jou aanval, het Ek hom nie gestuur nie; wie jou
aanval, sal die onderspit teen jou delf. 16Dit is Ek wat die ambagsman
geskep het, die ambagsman wat die vuur aanblaas en allerhande
wapens daarin smee. Dit is Ek wat die verwoester geskep het om af te
breek. 17Geen wapen wat gesmee word om jou aan te val, sal iets uitrig
nie; elkeen wat vals teen jou getuig, sal gestraf word. Dit is hoe Ek, die
Here, vir my dienaars sorg. Ek laat geregtigheid aan hulle geskied, sê
die Here.

JESAJA 55

1Kom, almal wat dors is, kom na die water toe, selfs ook dié wat nie
geld het nie, kom, koop en eet; ja, kom, koop sonder geld en sonder
om te betaal, wyn en melk. 2Waarom betaal julle vir iets wat nie brood
is nie, waarom werk julle vir iets wat nie kan versadig nie? Luister
aandagtig na My, sodat julle kan eet wat goed is en versadig kan word
met die beste wat daar is. 3Gee aandag en kom na My toe, luister, en
julle sal lewe. Ek wil met julle 'n ewige verbond sluit, Ek wil my troue
liefde aan julle betoon soos aan Dawid. 4Ek het hom 'n getuie gemaak
vir die volke, 'n regeerder en gebieder van volke. 5Nou sal jy nasies
ontbied wat jy nie geken het nie, en nasies wat jou nie geken het nie,
sal na jou toe hardloop ter wille van die Here jou God, die Heilige van
Israel, omdat Hy jou in eer herstel het. 6Vra na die wil van die Here
terwyl Hy nog te vinde is, roep Hom aan terwyl Hy nog naby is. 7Die
goddelose moet sy verkeerde pad laat staan, die slegte mens sy slegte
planne. Hy moet hom tot die Here bekeer, dan sal Hy hom genadig
wees; hy moet hom tot ons God bekeer, Hy vergewe altyd weer. 8My
gedagtes is nie julle gedagtes nie, en julle optrede nie soos Myne nie,
sê die Here; 9soos die hemel hoër is as die aarde, so is my optrede
verhewe bo julle optrede en my gedagtes bo julle gedagtes. 10Die reën
en die sneeu kom uit die hemel uit en dit gaan nie daarheen terug nie
maar deurweek die aarde en laat die plante bot en vrugte dra, sodat
daar saad is om te saai en brood om te eet. 11So sal die woord wat uit
my mond kom, ook wees: dit sal nie onverrigter sake na My toe
terugkeer nie, maar dit sal doen wat Ek gedoen wil hê en tot stand
bring waarvoor Ek dit gestuur het. 12Julle sal met blydskap uit Babel
wegtrek en in vrede gelei word; die berge en die heuwels sal voor julle
uit jubel en juig en al die bome in die veld sal hande klap. 13In die plek
van 'n doringbos sal daar 'n sipres opskiet, in die plek van 'n dissel sal
daar 'n mirteboom opskiet. Dit sal tot eer van die Here wees, 'n
blywende teken wat nooit vernietig sal word nie.

JESAJA 56

1So sê die Here: Laat reg geskied, doen reg, want die verlossing wat Ek
bring, is al aan die kom, en die redding wat Ek bewerk, gaan nou
geopenbaar word. 2Dit gaan goed met die mens wat die sabbat
onderhou en dit nie ontheilig nie, wat sorg dat hy niks verkeerds doen
nie. Dit gaan goed met die mens wat hom hieraan hou. 3'n Nie-Israeliet
wat by die volk van die Here aangesluit het, moenie dink: die Here sal
my van sy volk afsny nie. 'n Ontmande moenie van homself dink: ek is
maar 'n droë boom nie. 4So sê die Here: Aan die ontmandes wat my
sabbatte onderhou, wat kies vir wat Ek wil, en wat lewe volgens my
verbond, 5aan hulle sal Ek in my tempel en aan sy mure 'n teken gee,
'n erenaam wat beter is as seuns en dogters. Ek sal aan sulke mense 'n
naam gee wat nie uitgewis sal word nie. 6Ek sal die nie-Israeliete wat
by my volk aansluit om My te dien, om my Naam lief te hê, en om my
dienaars te wees, almal wat my sabbatte onderhou en dit nie ontheilig
nie, en wat lewe volgens my verbond, 7na my heilige berg toe bring.
Ek sal aan hulle vreugde gee in my huis van gebed, hulle brandoffers,
hulle offers op my altaar sal vir My aanneemlik wees. want my tempel
sal uitgeroep word tot 'n huis van gebed vir al die volke. 8Die Here my
God wat die verstrooides van Israel bymekaarmaak, sê: Ek sal nog
ander byvoeg by dié wat reeds bymekaargemaak is. 9Kom verslind my
volk, al julle wilde diere, al julle diere in die bos! 10Dié wat oor my
volk moet waak, is almal blind, hulle weet niks nie. Hulle is almal
stom honde, hulle kan nie blaf nie; hulle lê net, hulle wil net slaap.
11Hulle is gulsige honde, hulle ken nie so iets soos genoeg kry nie.
Hulle is herders sonder insig, hulle slaan elkeen sy eie koers in, elkeen
is op sy eie voordeel uit. 12Hulle sê: Kom, hier is die wyn, kom ons
slaan die bier weg! Môre sal soos vandag wees, selfs nog baie beter.

JESAJA 57

1Die regverdige kom om, en daar is niemand wat dit ter harte neem
nie; dié wat aan die verbond getrou is, sterf sonder dat iemand begryp
dat dit deur die boosheid in die wêreld is dat die regverdiges sterf.
2Dié wat die reguit pad loop, kom waar daar vrede is, hulle rus in die
graf. 3Maar kom julle nader hierheen, kinders van 'n towerheks, julle
wat gebore is uit owerspel en hoerery! 4Met wie wil julle spot? Teen
wie wil julle grootpraat, vir wie wil julle tong uitsteek? Julle is niks
anders as 'n klomp rebelle nie, 'n broeisel leuenaars! 5Julle dien die
afgode met julle wellus onder die groot bome, onder elke groen boom.
Julle offer julle kinders in die laagtes en onder die oorhangende rotse.
6Julle verkies die afgodsbeelde in die laagte, daar soek julle julle deel.
Vir hulle bring julle drankoffers en offer julle graanoffers. Moet Ek My
hiervoor oor julle ontferm? 7Op die hoë berge het jy 'n plek ingerig vir
jou onsedelikheid en daarheen opgeklim om offers te bring. 8Agter jou
deure en aan jou kosyne het jy beeldjies opgehang. In jou ontrou aan
My het jy jou kaal uitgetrek, op jou bed geklim en vir jou minnaars
plek gemaak. Jy het jou verbind aan dié saam met wie jy graag
geslaap het. Jy het hulle naaktheid geniet. 9Jy het na Molek toe
gegaan met olie en met baie wierook; jy het jou boodskappers na ver
plekke toe gestuur, selfs tot by die doderyk! 10Jou soekery het jou
moeg gemaak; tog het jy nie gesê: Dit is sinloos! nie. Jou wellus het
jou aanhou oorweldig, daarom het jy nie opgehou nie. 11Vir wie was jy
so bang en bevrees dat jy vals geword het? Jy dink nie meer aan My
nie, jy steur jou nie meer aan My nie. Ek het lank geswyg toe jy My
nie meer gedien het nie, 12maar nou sal Ek jou skynheiligheid aan die
kaak stel, alles wat jy gedoen het, en jou gode sal jou nie kan help nie.
13As jy om hulp roep, moet jou spul gode jou kom red, maar 'n wind
waai hulle almal weg, 'n yl luggie vat hulle weg. Maar wie by My
skuil, sal die land besit en my heilige berg as eiendom ontvang. 14Die
Here het gesê: Vul die pad op, vul dit op, maak dit gereed! Verwyder
die struikelblokke uit die pad van my volk. 15So sê Hy wat hoog en
verhewe is, Hy wat ewig leef en wie se Naam die Heilige is: Ek woon
in 'n hoë en heilige plek en Ek is by hom wat verdruk en nederig is. Ek
gee nuwe krag aan die nederiges, Ek gee nuwe krag aan die
verdruktes. 16Ek reken nie vir altyd sondes toe nie, Ek bly nie vir altyd
toornig nie, want anders sou dit die einde beteken van die mens, die
mens aan wie Ek die asem gegee het. 17Ek het toornig geword oor my
volk se sonde en hebsug, Ek het hom geslaan en hom verlaat omdat Ek
toornig was. Hy was opstandig en het sy eie koers ingeslaan. 18Ek het
gesien wat met hom gebeur, en Ek sal hom genees. Dié van hom wat
treur, sal Ek lei en terugbring; Ek sal vir hulle uitkoms gee. 19Ek stel

hulle in staat om My weer te loof. Vrede vir dié wat ver is, vrede vir
dié wat naby is, sê die Here. Ek sal hulle genees. 20Maar die goddeloses
is soos die onstuimige see wat nie tot rus kan kom nie en waarvan die
golwe aanhou om slyk en modder uit te stoot. 21Vir die goddeloses is
daar geen vrede nie, sê my God.

JESAJA 58

1Die Here sê: Roep uit volle bors, moet niks verswyg nie! Laat jou stem
hoor, duidelik soos 'n ramshoring! Wys my volk op hulle oortredinge,
die afstammelinge van Jakob op hulle sondes. 2Hulle vra wel elke dag
na my wil, asof hulle graag wil weet wat Ek van hulle verwag. Hulle
gee voor dat hulle 'n nasie is wat doen wat reg is en hom aan die
bepalings van sy God hou. Hulle vra My wel om regverdige beslissings
asof hulle van my teenwoordigheid hou. 3Hulle vra: Waarom vas ons,
maar U sien dit nie, verootmoedig ons ons, maar U gee nie aandag
daaraan nie? Dit is omdat julle op die vasdae doen wat julle wil en die
mense wat vir julle werk, nog harder laat werk. 4Julle vasdae loop uit
op twis en rusie, julle dam mekaar met die vuis by. Julle kan nie op
hierdie manier vas en dan verwag dat julle gebed verhoor sal word in
die hemel nie. 5Is dit ál wat Ek op 'n vasdag wil hê: net dat 'n mens
homself verneder, dat hy sy nek buig soos 'n biesie en in sak en as sit?
Noem jy dít 'n vasdag, 'n dag waarvan die Here hou? 6Is die vas wat Ek
wil hê, nie dít nie: om dié wat onregverdig gevange gehou word, te
bevry, om die juk wat op mense druk, af te haal, om verdruktes vry te
maak, om elke juk te breek? 7Is dit nie dat jy vir dié wat honger is, van
jou brood gee nie, dat jy aan die armes en die dakloses 'n blyplek gee
nie, dat wanneer jy iemand sonder klere sien, jy vir hom klere gee nie,
dat jy jou medemens nie aan sy lot oorlaat nie? 8Dan sal die lig vir jou
deurbreek soos die rooidag, jy sal gou herstel. Hy wat jou red, sal voor
jou uit gaan, die mag van die Here sal agter jou aankom. 9Dan sal jy
roep, en die Here sal antwoord, jy sal om hulp roep, en Hy sal sê: Hier
is Ek! As jy sorg dat mense nie meer by jou verdruk word nie, nie
meer gedreig en vals beskuldig word nie, 10as jy jou wy aan dié wat
honger het, as jy voorsien in die behoeftes van dié wat in nood is, sal
die lig vir jou skyn wanneer dit donker is, sal wat vir jou nag is, word
soos die helder middag. 11Die Here sal jou altyddeur lei; selfs in dor
streke sal Hy in jou behoeftes voorsien. Hy sal jou sterk maak. Jy sal
wees soos 'n tuin met volop water, soos 'n fontein waarvan die water
nie opdroog nie. 12Jou mense sal die ou puinhope herbou, die
fondamente herstel wat al geslagte lank bestaan. Jy sal bekend staan
as 'n volk wat sy afgebreekte mure herbou, wat sy strate herstel sodat
daar weer mense kan woon. 13As jy nie op die sabbat oortree nie, op
my heilige dag doen net wat jy wil nie, as jy die sabbat 'n vreugde
noem, as jy die heilige dag van die Here in ere hou, as jy dit eer deur
nie jou gewone gang te gaan nie, nie te doen net wat jy wil nie, en nie
handel dryf nie, 14sal jy vreugde vind in die Here. Ek sal jou die land
weer in besit laat neem, Ek sal jou laat eet van die opbrengs van die
land van jou vader Jakob. Ek, die Here, het dit gesê.

JESAJA 59

1Die arm van die Here is nie te kort om te help nie en sy oor is nie te
doof om te hoor nie. 2Dit is julle oortredinge wat skeiding gebring het
tussen julle en julle God, dit is julle sondes wat maak dat Hy Hom nie
aan julle steur nie en nie na julle wil luister nie. 3Julle hande is met
bloed bevlek, julle vingers met onreg. Julle praat net leuens, julle
bedink net onreg. 4Niemand stel sy saak eerlik nie, geen uitspraak is
betroubaar nie. Almal vertrou op leë woorde, wat hulle sê, is nie waar
nie, hulle is swanger van kwaad, hulle bring onreg voort. 5Hulle broei
slangeiers uit, hulle weef spinnerakke. Wie van daardie eiers eet, sterf;
as dit oopgebreek word, kom daar slange uit. 6Hulle spinnedrade deug
nie vir klere nie, hulle kan hulle nie toemaak met wat hulle gemaak
het nie; hulle dade is misdade, hulle pleeg net geweld. 7Hulle is daarop
uit om kwaad te doen, hulle aarsel nie om onskuldige bloed te vergiet
nie. Hulle planne is bose planne: oral waar hulle gaan, is daar
verwoesting en ondergang. 8Hulle ken nie so iets soos 'n pad van vrede
nie, waar hulle loop, is daar geen reg nie; hulle loop krom paaie, wie
hulle volg, sal nie vrede ken nie. 9Daarom is daar geen sprake van reg
en geregtigheid vir ons nie. Ons wag op lig, maar dit bly donker, ons
wag op 'n straaltjie lig, maar ons pad bly pikdonker. 10Ons tas teen die
mure soos blindes, ons tas rond soos mense wat geen oë het nie. Ons
struikel helder oordag soos in die skemer, ons is soos dooies onder
gesonde mense. 11Ons is almal soos grommende bere, soos duiwe wat
kla en kla. Ons wag op reg, maar daar is geen reg nie, op redding,
maar dit bly ver van ons af. 12Ons oortredings teen U is baie, ons
sondes kla ons aan. Ons oortredings bly ons by, ons bly bewus van ons
sondes: 13die oortreding en die geveinsdheid teenoor die Here, die
ontrou teenoor ons God, die beplanning van onderdrukking, die
verdraaiing van die reg, die uitdink en rondvertel van leuens. 14Die reg
het van die toneel verdwyn, die geregtigheid is ver van ons af, want
die waarheid struikel waar daar reg gespreek word, eerlikheid kan nie
daar inkom nie. 15Die waarheid het verdwyn, wie ophou om kwaad te
doen, word daaroor vervolg. Die Here het dit gesien en dit is verkeerd
in sy oë dat daar geen reg is nie. 16Hy sien dat daar niemand
tussenbeide tree nie, Hy is verbaas daaroor. Daarom tree Hy self op en
laat Hy self sy geregtigheid geld. 17Hy trek geregtigheid aan soos 'n
pantser en redding is die helm op sy kop; Hy trek straf aan as klere,
Hy hang woede om Hom soos 'n mantel. 18Hy vergeld volgens
verdienste: toorn vir sy teëstanders, straf vir sy vyande, vergelding vir
die eilande soos hulle verdien. 19Van oos tot wes sal die Naam en die
mag van die Here geëer word. Wanneer die teëstander aanstorm soos
'n rivier, jaag die Gees van die Here hom op loop. 20Die Here kom na

Sion toe as Verlosser, na dié toe in Jakob wat hulle van hulle sonde
bekeer. So sê die Here. 21Wat My betref, sê die Here, dit is my verbond
met die volk: my Gees wat op jou is en my woorde wat Ek in jou
mond lê, sal nie uit jou mond en uit die mond van jou kinders en jou
kindskinders verdwyn nie, sê die Here, nie nou nie en nooit nie.

JESAJA 60

1Kom, Jerusalem, laat skyn jou lig! Vir jou het die lig gekom, die
magtige teenwoordigheid van die Here het vir jou lig gebring. 2Daar is
donkerte oor die aarde, duisternis oor die nasies, maar oor jou gee die
Here lig, oor jou verskyn sy magtige teenwoordigheid. 3Nasies kom na
jou lig toe en konings na die glans van die nuwe dag wat vir jou
aangebreek het. 4Kyk rondom jou, kyk, hulle kom almal bymekaar,
hulle kom na jou toe: jou seuns kom van ver af, jou dogters word met
liefde gebring. 5Jy sal dit sien en van vreugde straal, jy sal bewe van
blydskap, want die rykdom van die see word joune, die skatte van die
nasies kom in jou besit. 6Jou land sal vol kamele wees, jong kamele uit
Midian en Efa. Almal wat uit Skeba kom, bring goud en wierook en
verkondig die lof van die Here. 7Al die kleinvee van Kedar word vir
jou bymekaargemaak, die ramme van Nebajot is tot jou beskikking;
hulle is aanneemlike offers op my altaar. So vermeerder Ek die roem
van die huis waar Ek geëer word. 8Wat kom hier aangesweef soos
wolke, soos duiwe na hulle neste toe? 9Dit is die skepe van die eilande
wat na My toe op pad is; heel voor is die skepe van Tarsis af. Hulle
bring jou seuns van ver af, en ook silwer en goud, tot eer van die Here
jou God, die Heilige van Israel, omdat Hy jou roem wil vermeerder.
10Uitlanders sal jou mure herbou, en hulle konings sal in jou diens
wees. Ek het jou in my toorn gestraf, maar in my genade ontferm Ek
My oor jou. 11Jou poorte sal altyd oop staan, dag of nag sal hulle nie
gesluit word nie sodat die rykdomme van die nasies na jou toe gebring
kan word, en hulle konings as gevangenes na jou toe gelei kan word.
12Die nasie, die koninkryk wat jou nie dien nie, sal verdwyn, dié nasies
sal heeltemal tot niet gaan. 13Die hoë bome van die Libanon sal na jou
toe kom, sipresse, platane en denne, om die roem van my heiligdom te
vermeerder, om luister te verleen aan my tempel: 14dié wat jou
verdruk het, sal na jou toe kom en buig, almal wat jou met minagting
behandel het, sal by jou voete kniel. Hulle sal jou noem: Stad van die
Here, Sion van die Heilige van Israel. 15Jy sal nie meer verstoot en
gehaat wees nie, 'n plek waar niemand kom nie, want Ek gee
blywende roem aan jou, vreugde sonder einde. 16Jy sal deur nasies en
konings versorg word soos 'n kind wat aan sy moeder se bors gevoed
word. Dan sal jy besef dat Ek die Here is, jou Redder, dat die magtige
God van Jakob jou Verlosser is. 17Ek gee vir jou goud in die plek van
brons, silwer in die plek van yster, brons in die plek van hout, yster in
die plek van klip. Ek laat vrede oor jou regeer, Ek laat geregtigheid
jou bestuur. 18Daar sal nie meer gehoor word van geweld in jou land
nie, of van ondergang en verwoesting binne jou grense nie. Jy sal jou
mure noem: Redding, jou poorte: Lof. 19Bedags sal dit nie die son wees

wat vir jou lig gee nie, snags sal dit nie die maan wees wat oor jou
skyn nie: die Here sal vir jou 'n ewige lig wees, en jy sal roem in jou
God. 20Jou son en jou maan is die Here, Hy gaan nie onder nie en
word nie dof nie. Die Here sal vir jou 'n ewige lig wees, jou dae van
smart is verby. 21Al jou inwoners sal regverdiges wees, hulle sal die
land vir altyd besit. Hulle is die loot wat Ek self daar geplant het, die
werk van my hande om my roem te vermeerder. 22Die kleinste onder
hulle sal duisende word, die swakste 'n sterk nasie. Wanneer die tyd
daarvoor kom, doen Ek dit. Ek is die Here.

JESAJA 61

1Die Gees van die Here my God het oor my gekom; die Here het my
gesalf om 'n blye boodskap te bring aan die mense in nood, Hy het my
gestuur om dié wat moedeloos is, op te beur, om vir die gevangenes
vrylating aan te kondig, vryheid vir dié wat opgesluit is, 2om aan te
kondig dat die tyd gekom het waarop die Here genade betoon, die dag
waarop ons God sy vyande straf maar almal wat treur, vertroos, 3die
dag waarop Hy vir dié in Sion wat treur, eer gee in plaas van smart,
vreugde in plaas van droefheid, blydskap in plaas van hartseer. Hulle
sal genoem word: Bome van Redding. Die Here het hulle geplant om
sy roem te vermeerder. 4Hulle sal die eeue-oue puinhope opbou,
plekke herbou wat lankal verlate lê, hulle sal verwoeste stede weer
opbou, plekke wat geslagte lank verlate lê. 5Uitlanders sal in julle
diens wees en julle kleinvee oppas, vreemdes sal in julle lande en julle
wingerde werk. 6Julle sal genoem word: Priesters van die Here,
Dienaars van ons God. Julle sal van die rykdom van die nasies geniet,
die trotse eienaars word van hulle besittings. 7In plaas van vernedering
sal julle twee keer soveel besittings hê as tevore, in plaas van
minagting sal julle lof ontvang oor wat julle besit. Julle sal in julle
land twee keer soveel besit as tevore en julle sal altyd vreugde hê. 8Ek
is die Here, Ek het die reg lief, Ek haat roof en misdaad. In my trou sal
Ek my volk gee wat Ek beloof het, Ek sal 'n ewige verbond met hulle
sluit. 9Hulle afstammelinge sal bekend wees onder die nasies, hulle
nakomelinge onder die volke. Almal wat na my volk kyk, sal besef dat
hulle 'n volk is wat deur die Here geseën is. 10Ek is baie bly oor die
Here, ek juig oor my God, want Hy het my gered, vir my
oorwinnaarsklere aangetrek. Ek is soos 'n bruidegom met 'n
priesterkroon op, soos 'n bruid met haar juwele aan. 11Soos die grond
plante laat uitspruit, soos die plante in 'n tuin vrugte gee, so gee die
Here my God die oorwinning en laat Hy al die nasies luister na die
loflied tot sy eer.

JESAJA 62

1Ter wille van Sion sal ek nie swyg nie, ter wille van Jerusalem sal ek
nie stilbly nie totdat daar vir hom redding deurgebreek het soos 'n
nuwe dag, soos die lig van 'n brandende fakkel. 2Die nasies sal sien dat
jy gered is, Jerusalem, al die konings sal sien dat jy mag het. Jy sal 'n
nuwe naam kry, 'n naam wat die Here self vir jou gekies het. 3Die Here
sal jou soos 'n sierlike kroon in sy hand hou, jou God sal jou soos 'n
koninklike tulband vashou. 4Jy sal nie meer die verstote vrou genoem
word nie, en jou land nie meer die een wat verlate lê nie. Jy sal
genoem word: Die een vir wie die Here liefhet, en jou land: Die een
wat aan die Here behoort. Die Here het jou lief, en jou land behoort
aan Hom. 5Soos 'n jong man met 'n meisie trou, so sal jou volk jou
syne maak en vir jou sorg. Soos 'n bruidegom bly is oor sy bruid, so sal
jou God oor jou bly wees. 6Ek het wagte op jou mure uitgesit,
Jerusalem, hulle sal dag en nag roep. Julle wat die Here aan sy
beloftes moet herinner, julle moenie stilbly nie. 7Julle moenie stilbly
nie totdat Hy Jerusalem herstel het, totdat Hy die hele wêreld die
roem van Jerusalem laat sing het. 8Die Here het 'n eed afgelê, en deur
sy groot mag sal Hy dit gestand doen: Ek sal jou koring nie weer aan
jou vyande gee om te eet nie, uitlanders sal nie weer die wyn drink
waarvoor jy hard gewerk het nie. 9Dié wat die koring oes, sal dit eet
en hulle sal My loof; dié wat die druiwe oes, sal die wyn drink in die
voorhof van my heiligdom. 10Gaan uit, gaan uit by die poorte, maak
die pad gereed vir die volk! Vul die grootpad op, vul dit op! Vat weg
die klippe! Steek 'n banier op dat die volke dit kan sien! 11Die Here
kondig dwarsoor die wêreld aan: Sê vir Sion: Hy wat jou red, kom! Sy
volk wat Hy Syne gemaak het, is by Hom, dié wat aan Hom behoort,
loop voor Hom uit. 12Hulle sal genoem word: Gewyde volk, volk wat
deur die Here verlos is. En jy, Jerusalem, sal genoem word: Gewilde
stad, stad wat nie verlate lê nie.

JESAJA 63

1Wie is dit wat daar aankom uit Edom, wat daar uit Bosra kom met
bloedrooi klere aan? Wie is so indrukwekkend met daardie rooi klere
aan, so vol krag? Dit is Ek, die Here, Ek wat oorwinning aankondig,
wat magtig is om te red. 2Waarom is u klere so rooi, waarom lyk dit
soos dié van iemand wat die wynpers trap? 3Ek alleen het die wynpers
getrap, niemand van die volke het My bygestaan nie. Ek het op hulle
getrap in my toorn, Ek was woedend en Ek het hulle getrap. Hulle
bloed het op my klere gespat, en Ek het my klere daarmee rooi
gemaak. 4Ek het besluit om nou my vyande te straf; die tyd van
verlossing vir my volk het aangebreek. 5Ek het rondgekyk, maar daar
was niemand om te help nie, Ek was ontsteld toe niemand My bystaan
nie. Ek het self opgetree, my woede het My bygestaan. 6Ek het volke
getrap in my toorn, Ek het hulle laat steier deur my woede, Ek het
hulle bloed oor die grond laat vloei. 7Ek sal die troue liefde van die
Here verkondig, die roemryke dade van die Here, alles wat Hy vir ons
gedoen het, sy groot goedheid vir Israel, alles wat Hy gedoen het in sy
genade, in sy groot liefde. 8Hy het gesê: Hulle is my volk, kinders wat
nie ontrou sal word nie. Daarom het Hy hulle gered 9uit al hulle nood.
Hy was vir hulle nie 'n vyand nie, Hy self was die engel wat hulle
gered het. Hy het hulle verlos deur sy liefde en ontferming; Hy het
hulle opgetel en hulle altyd gedra. 10Maar hulle het in opstand gekom
en het sy Heilige Gees bedroef, daarom het die Here vir hulle 'n vyand
geword en het Hy self teen hulle geveg. 11Toe het sy volk gedink aan
die ou dae, aan die tyd van Moses, en gevra: Waar is Hy wat sy kudde
dwarsdeur die see gebring het saam met hulle herder? Waar is Hy wat
sy Heilige Gees onder hulle gegee het? 12Waar is Hy wat sy groot mag
saam met Moses laat gaan het, die waters voor sy volk oopgekloof het
en vir Hom 'n ewige Naam gemaak het? 13Waar is Hy wat sy volk deur
die diep waters gelei het sonder dat iemand struikel, hulle gelei het
soos perde deur 'n woestyn gelei word? 14Soos 'n trop beeste na 'n
groen vallei toe afgaan, so het die Gees van die Here sy volk na 'n
woonplek toe gebring, so het U u volk gelei om die roem van u Naam
te vermeerder. 15Kyk uit die hemel uit af, sien ons tog raak uit u
heilige en verhewe woning. Waar is u brandende liefde, u magtige
dade? Is U nie meer oor ons bewoë nie? Ontferm U U nie meer oor ons
nie? 16U is tog ons vader. Abraham weet niks van ons nie en Israel is
nie van ons bewus nie; U, Here, is ons vader, van ouds af is u Naam:
Ons Verlosser. 17Waarom het U ons laat afdwaal van u paaie af, Here?
Waarom het U ons hardkoppig gemaak sodat ons U nie gedien het
nie? Wees tog weer soos vroeër ter wille van u dienaars, ter wille van
die volk wat aan U behoort. 18'n Kort rukkie kon u gewyde volk u

tempel gebruik, maar ons vyande het dit verwoes. 19Ons het geword
soos dié oor wie U nie van ouds af geregeer het nie, oor wie u Naam
nie uitgeroep is nie.

JESAJA 64

1As U maar die hemel wou oopskeur en wou afkom sodat die berge
voor U skud! 2Kom af soos 'n vuur wat fynhoutjies laat brand, soos 'n
vuur wat water laat kook. Laat u Naam só aan u vyande bekend word,
laat die nasies só voor U bewe. 3Toe U wonders gedoen het, wonders
wat ons nie verwag het nie, toe U destyds afgekom het, het die berge
voor U geskud. 4Van ouds af het niemand so iets gehoor nie, het
niemand so iets verneem nie, het geen oog 'n god gesien wat vir dié
wat op hom vertrou, doen wat U doen nie. 5U kom dié te hulp wat met
blydskap doen wat reg is, dié wat onthou hoe U wil hê hulle moet
lewe. U was kwaad vir ons, want ons het gesondig. Ons het so lank
daarmee aangehou, hoe kan ons dan nog gered word? 6Ons het almal
geword soos mense wat onrein is, ons beste dade is soos vuil klere; ons
is almal soos verdroogde blare, ons word deur ons sondes weggewaai
soos deur 'n wind. 7Daar is niemand wat tot U om hulp roep nie,
niemand wat sy krag in U soek nie. U het ons aan onsself oorgelaat, U
laat ons wegkwyn deur ons sondes. 8U is ons vader, Here, ons is klei en
U het ons gevorm, ons is almal die werk van u hande. 9Moet tog nie
aanhou kwaad wees vir ons nie, Here, moenie ons sonde vir altyd teen
ons hou nie, onthou tog ons is almal u volk. 10U heilige stad het 'n
woestyn geword: Sion het 'n woestyn geword, Jerusalem is
onbewoonbaar. 11Ons heilige en pragtige tempel waar ons voorouers U
geloof het, is deur vuur verwoes, alles wat vir ons dierbaar was, lê in
puin. 12Raak hierdie dinge U dan nie, Here? Gaan U nie ingryp nie?
Gaan U aanhou om ons te laat ly?

JESAJA 65

1Ek het my wil geopenbaar aan 'n volk wat nie na My gevra het nie.
Ek het My laat vind deur mense wat My nie in die gebed gesoek het
nie. Vir 'n nasie wat My nie aangeroep het nie, het Ek gesê: Hier is Ek!
Hier is Ek! 2Ek het gedurig my hande uitgesteek na 'n opstandige volk
wat 'n pad geloop het wat nie goed is nie, wat hulle eie kop gevolg
het. 3Hierdie volk beledig My gedurig in my gesig, hulle bring soos
heidene offers in tuine en brand wierook op hulle altare. 4Hulle sit
tussen die grafte en bly snags in geheime plekke. Hulle eet varkvleis,
en daar is onrein vleis in hulle borde. 5Hulle sê: Bly waar jy is! Moenie
naby my kom nie! Ek is te heilig vir jou! Hierdie mense maak My
woedend, hulle laat my toorn losbreek. 6By My staan dit vas: Ek gaan
ingryp, Ek gaan hulle straf, Ek gaan hulle straf volgens wat hulle
verdien. 7Ek gaan hulle straf oor hulle en hulle voorvaders se sondes,
sê die Here. Hulle het wierook gebrand op die berge en My beledig op
die heuwels. Ek gaan hulle straf vir hulle dade van vroeër, volgens wat
hulle verdien. 8So sê die Here: Wanneer 'n druiwetros nog sap het, sê
die mense: Moet dit nie weggooi nie, want dit het nog nut. So sal Ek
doen ter wille van my dienaars, Ek sal hulle nie almal verwerp nie. 9Ek
sal aan Jakob 'n nageslag gee, aan Juda 'n nageslag wat my bergland
sal besit. Dié wat Ek uitverkies het, sal dit in besit neem, my dienaars
sal daar woon. 10Die Saronvlakte sal 'n weiveld wees vir die kleinvee,
die Akorlaagte 'n lêplek vir die beeste, vir dié uit my volk wat vra na
my wil. 11Maar julle wat van die Here afvallig geword het, julle wat
my heilige berg vergeet het, julle wat vir die afgod Gad offermaaltye
hou, wyn inskink vir die afgod Meni, 12Ek gaan julle straf met die
dood, julle sal almal inmekaarsak en doodgesteek word, omdat julle
nie geantwoord het toe Ek geroep het nie, nie geluister het toe Ek
gepraat het nie. Julle het gedoen wat verkeerd is in my oë, julle het
gekies vir wat My nie aanstaan nie. 13Daarom, so sê die Here my God,
sal my dienaars genoeg hê om te eet, maar julle sal honger ly; my
dienaars sal genoeg hê om te drink, maar julle sal dors ly; my dienaars
sal bly wees, maar julle sal teleurgestel staan. 14My dienaars sal jubel
omdat dit met hulle goed gaan, maar julle sal skreeu van pyn, julle sal
huil van hartseer. 15Dié wat Ek uitverkies het, sal julle naam gebruik
om mense mee te vervloek. Die Here my God sal júlle ombring, maar
aan dié wat Hom dien, gee Hy 'n nuwe toekoms. 16Elkeen in die land
wat om voorspoed bid, sal dit doen in die Naam van die God wat
getrou is, en elkeen in die land wat 'n eed aflê, sal dit doen in die
Naam van die God wat getrou is. Die swaarkry van vroeër sal vergeet
wees, Ek laat dit verdwyn. 17Ek gaan 'n nuwe hemel en 'n nuwe aarde
skep; aan dié wat daar nou is, sal daar nie meer gedink word nie,

hulle sal nie onthou word nie. 18Wees bly, en jubel sonder ophou oor
wat Ek gaan skep: Ek gaan 'n Jerusalem skep wat vol blydskap is, sy
inwoners sal vreugde hê. 19Ek sal jubel oor Jerusalem, Ek sal bly wees
oor my volk. Daar sal in Jerusalem nie meer iemand gehoor word wat
huil of om hulp roep nie. 20Daar sal geen kind sterf wat maar 'n paar
dae oud is nie en geen grysaard wat nie sy jare uitgeleef het nie. As
iemand op honderdjarige leeftyd sterf, sal dit beskou word asof hy
jonk gesterf het; as hy nie honderd word nie, sal hy beskou word as
iemand wat vervloek is. 21Dan sal mense huise bou en self daarin
woon, hulle sal wingerde plant en self die druiwe eet. 22Hulle sal nie
huise bou waarin ander sal woon nie, hulle sal nie wingerde plant
waarvan ander die druiwe sal eet nie. My volk sal so oud word soos 'n
boom. Dié wat Ek uitverkies het, sal self die vrug van hulle handewerk
geniet. 23Hulle sal hulle nie tevergeefs vermoei nie, hulle sal nie
kinders hê vir wie daar rampe wag nie, want hulle sal 'n volk wees
wat deur die Here geseën word, hulle en hulle afstammelinge. 24Voor
hulle nog roep, sal Ek antwoord, terwyl hulle nog praat, sal Ek hulle
gebed verhoor. 25Die wolf en die lam sal saam wei, die leeu sal strooi
vreet soos 'n bees, en stof sal die kos van die slang wees. Op my
heilige berg sal niks verkeerds gedoen word nie, niks vernietig word
nie, sê die Here.

JESAJA 66

1So sê die Here: Die hemel is my troon en die aarde die rusplek vir my
voete. Hoe moet die huis dan wees wat julle vir My bou, die plek waar
Ek kan woon? 2Ek het alles gemaak en so het alles ontstaan, sê die
Here. Ek slaan ag op die mens in nood, op dié een wat berou het oor
sy sonde, wat ontsag het vir my woord. 3Die mense offer bulle maar
hulle maak ook mense dood as offers, hulle offer lammers maar hulle
breek ook honde se nekke as offers, hulle bring graanoffers maar ook
offers van varkbloed, hulle offer wierook maar hulle prys ook afgode;
hulle het besluit om hulle eie kop te volg, hulle is lief vir hulle
afskuwelike afgodsoffers. 4Daarom besluit Ek dat hulle gestraf moet
word en bring Ek verskrikking oor hulle. Toe Ek geroep het, het
niemand geantwoord nie, toe Ek gepraat het, het niemand geluister
nie; hulle het gedoen wat verkeerd is in my oë, hulle het gekies vir
wat My nie aanstaan nie. 5Hoor die woord van die Here, julle wat
ontsag het vir sy woord: Julle broers deur wie julle gehaat word, deur
wie julle verstoot word ter wille van my Naam, sê: Laat die Here sy
mag bewys, dat ons kan sien waarom julle so bly is! Maar hulle sal
ontnugter word: 6hoor die rumoer daar in die stad, hoor daar in die
tempel, hoor hoe die Here sy vyande straf oor hulle dade. 7Bring 'n
vrou 'n kind in die wêreld voordat sy geboortepyne het? Kry sy 'n kind
voordat die pyne haar oorval? 8Wie het al so iets gehoor? Wie het dit
al gesien? Word 'n land op een dag gebore, of word 'n nasie in een
oomblik in die wêreld gebring? Maar Sion het skaars geboortepyne
gekry of sy het haar kinders in die wêreld gebring. 9Sou Ek die
moederskoot laat oopgaan en nie 'n geboorte laat plaasvind nie? vra
die Here. Of sou Ek wat geboortes laat plaasvind, die moederskoot
toesluit? vra jou God. 10Wees bly saam met Jerusalem en juig saam
met haar, almal wat haar liefhet. Wees vrolik saam met haar almal
wat oor haar getreur het. 11Julle sal aan haar drink totdat julle genoeg
het, totdat julle veilig voel; julle sal drink van die oorvloed wat sy het,
en dit geniet. 12So sê die Here: Ek laat vrede na haar toe aankom soos
'n rivier, Ek laat die rykdom van die nasies na haar toe stroom. Julle
sal aan haar drink, aan haar bors gedra word en op haar skoot
getroetel word. 13Soos 'n moeder haar kind laat veilig voel, so laat Ek
julle veilig voel. Julle sal veilig voel in Jerusalem. 14Julle sal dit beleef
en julle sal bly wees; julle sal nuwe lewe kry soos groen gras wat
uitspruit. So sal die mag van die Here geopenbaar word aan sy
dienaars, en sal Hy sy vyande straf. 15Die Here kom in vuur, sy
strydwaens is soos 'n stormwind. Hy kom sy toorn koel, Hy kom die
straf voltrek met vuur. 16Die Here kom om al wat leef, te straf met
vuur en swaard, Hy sal baie laat sterf. 17Die mense wat hulleself wy en

reinig om in 'n optog na die tuine toe te gaan, wat varkvleis eet en
afskuwelike afgodsoffers en muise, sal almal uitgeroei word, sê die
Here. 18Ek weet wat hulle doen en dink; die tyd kom dat Ek al die
nasies en al die taalgroepe bymekaar gaan maak. Hulle sal kom en
hulle sal sien hoe magtig Ek is. 19Ek sal 'n teken onder hulle oprig en
Ek sal van dié van hulle wat die oordeel oorleef het, uitstuur na ander
nasies toe, na Tarsis, na Pul, na Lud met sy bedrewe boogskutters, na
Tubal, na Griekeland, en na die ver eilande toe wat nie van my roem
gehoor het nie en nie my mag ervaar het nie. So sal dié wat Ek gestuur
het, onder die nasies verkondig hoe magtig Ek is. 20Hulle sal al julle
volksgenote uit al die nasies as 'n geskenk vir die Here saambring op
perde, op waens, op drastoele, op muile en op kamele. Hulle sal hulle
bring na my heilige berg toe, na Jerusalem toe, sê die Here. Hulle sal
hulle bring soos die Israeliete die graanoffers in rein skottels na die
huis van die Here toe bring. 21Ek sal van hulle as priesters en Leviete
aanstel, sê die Here. 22Soos die nuwe hemel en die nuwe aarde wat Ek
gaan maak, in my diens sal staan, sê die Here, so sal julle nageslag en
julle roem in my diens staan. 23Elke nuwemaansfees en elke sabbat sal
al wat leef, voor My in aanbidding kom buig, sê die Here. 24Wanneer
hulle uit die stad uitgaan, sal hulle die lyke sien van die mense wat
hulle teen My verset het. Die wurms wat aan hulle vreet, sal nie vrek
nie, en die vuur waarin hulle brand, sal nie geblus word nie; hulle sal
iets afgrysliks wees vir al wat leef.

JEREMIA

JEREMIA 1

1Die woorde van Jeremia. Hy was 'n seun van Gilkija en 'n priester uit
Anatot in Benjamin. 2Die woord van die Here het tot hom gekom
tydens die regering van koning Josia van Juda, seun van Amon. Dit
was in die dertiende regeringsjaar van Josia. 3Daarna het die woord
van die Here tot Jeremia gekom tydens die regering van koning
Jojakim van Juda, seun van Josia, en telkens tot die einde van die
elfde regeringsjaar van koning Sedekia van Juda, seun van Josia. In
die vyfde maand van daardie jaar is die inwoners van Jerusalem in
ballingskap weggevoer. 4Die woord van die Here het tot my gekom:
5Voordat Ek jou in die moederskoot gevorm het, het Ek jou geken;
voordat jy gebore is, het Ek jou aan My gewy en jou as profeet vir die
nasies aangestel. 6Ag, Here my God, het ek geantwoord, ek kan nie
goed praat nie, ek is nog te jonk. 7Toe sê die Here vir my: Jy moenie
sê: Ek is te jonk nie. Jy moet gaan na wie toe Ek jou ook al stuur, en
alles wat Ek jou beveel om te sê, moet jy sê. 8Moenie vir hulle bang
wees nie, want Ek is by jou, Ek sal jou red. Dit is wat die Here gesê
het. 9Hy het sy hand uitgesteek, my mond aangeraak en vir my gesê:
Ek het nou my woorde in jou mond gelê. 10Kyk, Ek stel jou vandag aan
oor nasies en oor koninkryke om af te breek en uit te roei, om te
vernietig en plat te slaan, te bou en te vestig. 11Die woord van die Here
het tot my gekom: Wat sien jy, Jeremia? Ek het geantwoord: Ek sien 'n
amandeltak. 12Die Here het geantwoord: Jy het reg gesien. Ek staan
gereed om te doen wat Ek gesê het. 13Die woord van die Here het 'n
tweede keer tot my gekom: Wat sien jy? Ek het geantwoord: Ek sien 'n
kokende pot in die noorde en dit kantel oor hiernatoe. 14Toe sê die
Here vir my: Van die noorde af gaan Ek 'n ramp stuur oor almal wat in
hierdie land woon. 15Ek gaan alle volke, alle koninkryke van die
noorde af roep, sê die Here. Hulle konings sal elkeen sy troon kom
oprig voor die poorte van Jerusalem, by die mure rondom die stad en
by al die stede van Juda. 16Ek sal die mense van Juda straf vir al hulle
sondes: hulle het My verlaat, vir ander gode offers gebring en voor
hulle eie handewerk in verering gebuig. 17Maak klaar, staan op, sê vir
hulle alles wat Ek jou beveel. Moenie vir hulle skrik nie, want dan
verpletter Ek jou voor hulle oë. 18Ek maak jou vandag 'n vestingstad, 'n
ysterpilaar, 'n bronsmuur sodat jy staande kan bly teen die hele land,
teen die koningshuis van Juda en al sy amptenare, teen sy priesters en
teen die bevolking. 19Hulle sal teen jou veg maar hulle sal jou nie
oorweldig nie, want Ek is by jou, sê die Here, Ek sal jou red.

JEREMIA 2

1Die woord van die Here het tot my gekom: 2Gaan roep hierdie woorde
uit sodat elkeen in Jerusalem dit kan hoor. So sê die Here: Ek onthou
nog hoe getrou jy aan My was in jou jeug; hoe lief jy My gehad het toe
jy my bruid geword het, toe jy My die woestyn in gevolg het, in 'n
wêreld waar niks geplant word nie. 3Israel was toe aan die Here gewy
soos die eerste vrugte van die oes. Niemand wat hierdie vrugte geëet
het, het ongestraf gebly nie, rampe het hom getref, sê die Here. 4Hoor
die woord van die Here, mense van Jakob, al julle stamme van Israel!
5So sê die Here: Waarin het Ek gefaal dat julle voorvaders van My af
weggedraai het, dat hulle nikswerd afgode gedien het en so self niks
geword het? 6Hulle het nie gevra: Waar is die Here wat ons uit
Egipteland laat optrek het? nie. Hy het ons deur die woestyn gelei,
deur 'n droë wêreld vol slote, deur 'n dor land vol doodsgevaar, deur 'n
land waardeur niemand trek en waarin geen mens woon nie. 7Ek het
julle in 'n vrugbare land gebring om die vrugte daarvan en die goeie
dinge daarin te geniet, maar toe julle in my land gekom het, het julle
dit verontreinig; die land wat my eiendom is, is deur julle besoedel.
8Die priesters het nie gevra: Waar is die Here? nie, dié wat my wil
moes bekend maak, het My nie erken nie. Die regeerders het hulle
teen My verset, die profete het in die naam van Baäl opgetree en gode
gedien wat nie kan help nie. 9Daarom kla Ek jou weer aan, sê die
Here, en ook jou nakomelinge kla Ek aan. 10Gaan na die Kittiëreilande
toe en kyk 'n bietjie, stuur boodskappers na Kedar toe en dink goed
na: Het daar al ooit so iets gebeur, 11dat 'n nasie sy gode verruil het,
selfs al was hulle geen gode nie? Maar my volk het My, hulle magtige
God, verruil vir gode wat nie kan help nie. 12Selfs die hemel moet
daaroor skrik en beef en sidder! sê die Here. 13My volk het twee
sondes begaan: Hulle het My, die bron van lewende water, verlaat, en
hulle het vir hulle waterbakke uit klip gekap, waterbakke wat gebars
is en nie water hou nie. 14Het Israel 'n slaaf geword of is hy 'n slaaf
gebore? Waarom is hy dan buitgemaak? 15Waarom brul en grom die
leeus so teen hom? Waarom is sy land verwoes en lê sy stede in puin,
sonder inwoners? 16Die manne van Memfis en Tagpanges sal jou kop
inmekaarslaan. 17Jy het jou dit self aangedoen omdat jy My, die Here
jou God, verlaat het toe Ek jou op jou pad gelei het. 18Wat wil jy
bereik deur na Egipte toe te gaan en water uit die Nyl te gaan drink?
Wat wil jy bereik deur na Assirië toe te gaan en water uit die Eufraat
te gaan drink? 19Die kwaad wat jy gedoen het, sal jou straf word;
omdat jy van My af weggedraai het, sal jy daaronder ly. Jy sal
agterkom hoe rampspoedig dit is, jy sal proe hoe bitter dit is om My,
die Here jou God, te verlaat, om geen eerbied meer vir My te hê nie,

sê die Here God, die Almagtige. 20Jy het my gesag lankal verwerp, jou
van My losgemaak, geweier om My te dien; jy het op elke hoë heuwel
en onder elke groen boom aan tempelprostitusie deelgeneem en so die
afgode gedien. 21Toe Ek jou geplant het, was jy 'n goeie wingerdstok,
opreg gekweek, maar hoe het jy nie verander in onkruid, in 'n wilde
wingerdstok nie! 22Al sou jy jou was met loog of met hoe baie seep, Ek
sal nog die vlekke van jou sonde sien, sê die Here my God. 23Hoe kan
jy dan sê: Ek het my nie verontreinig nie, ek het nie die Baäls gedien
nie? Kyk hoe het jy jou gedra in die Hinnomdal. Besef tog wat jy
gedoen het! Jy was soos 'n kameelkoei wat bul soek, wat kruis en
dwars hardloop, 24soos 'n wildedonkie wat tuis is in die woestyn. Jy
was soos 'n bronstige kameelkoei wat die wind opsnuif, wat
onkeerbaar is in haar hittigheid. Die bulle wat haar soek, hoef hulle
nie moeg te hardloop agter haar aan nie; wanneer sy wil paar, kry
hulle haar maklik. 25Moenie jou skoene stukkend loop agter die afgode
aan nie, jou keel laat droog word van die dors nie! Maar jy sê: Ek sal
nie daarmee ophou nie! Ek het die vreemde gode lief, ek wil hulle
dien. 26Soos 'n dief in die skande kom wanneer hy betrap word, so sal
die Israeliete in die skande kom: hulle, hulle konings, hulle
amptenare, hulle priesters en hulle profete. 27Dit is hulle wat vir 'n
stuk hout sê: My vader, en vir 'n klip: U het my in die wêreld gebring.
Na My toe het hulle hulle rug gedraai in plaas van hulle gesig. Dit is
net wanneer 'n ramp hulle tref dat hulle sê: Kom red ons tog! 28Waar is
jou gode wat jy vir jou gemaak het? Laat hulle jou kom red wanneer 'n
ramp jou tref, as hulle kan! Soveel stede as wat jy het, Juda, net
soveel gode het jy. 29Waarom twis julle met My? Julle het almal teen
My in opstand gekom, sê die Here. 30Tevergeefs het Ek julle kinders
gestraf, hulle het nie 'n les daaruit geleer nie. Soos leeus wat alles
verskeur, het julle julle profete doodgemaak. 31Slaan ag op die woord
van die Here, my volk! Was Ek dan vir Israel soos 'n woestyn of soos 'n
stikdonker land? Waarom het my volk dan gesê: Ons rebelleer, ons wil
U nie meer dien nie? 32Vergeet 'n meisie haar juwele of 'n bruid haar
trourok? Tog het my volk My jare gelede al vergeet. 33Hoe geoefen is
jy in die kuns om minnaars te soek; jy het al so gewoond geraak aan
die kwaad! 34Die some van jou klere is vol bloed, die bloed van arm en
onskuldige mense, nie dié van mense wat jy op inbraak betrap het nie.
En ten spyte van dit alles 35sê jy: Ek is onskuldig; die Here is nie
toornig op my nie. Maar Ek gáán jou straf omdat jy gesê het: Ek het
nie gesondig nie. 36Hoe laag het jy gedaal deur jou wispelturigheid!
Egipte sal jou net so in die steek laat as wat Assirië jou in die steek
gelaat het. 37Jy sal daarvandaan terugkom sonder dat jy jou sin gekry
het, want Ek het almal verwerp op wie jy vertrou het; by hulle sal jy
geen hulp kry nie.

JEREMIA 3

1Die Here vra: Mag 'n man as hy van sy vrou skei en sy hom verlaat en
'n ander man se vrou word, na haar toe teruggaan? Sou die land nie
vreeslik verontreinig word nie? En jy wat by so baie minnaars geslaap
het, wil jy na My toe terugkom? vra die Here. 2Kyk op na die
heuweltoppe: waar het jou minnaars nie by jou geslaap nie? Langs die
paaie het jy vir hulle gesit en wag soos 'n Arabier in die woestyn, en jy
het die land verontreinig met jou onsedelikheid, met jou slegte
gedrag. 3Daarom het Ek die reënbuie teruggehou en het die vroeë
reëns nie gekom nie, maar jy het soos 'n hoer geen berou getoon nie,
jy het geweier om jou te skaam. 4En nou noem jy My skielik: My
vader, en sê jy: U is my vriend vandat ek 'n kind was. 5Sal U vir altyd
kwaad wees, vir altyd toornig wees? Dit is wat jy gesê het, maar jy het
verkeerd bly doen net waar jy kon. 6Dit was tydens die regering van
koning Josia. Die Here het vir my gesê: Het jy gesien wat die ontroue
Israel gedoen het? Sy het op elke hoë berg en onder elke groen boom
gaan ontug pleeg! 7Ek het gedink: nadat sy al hierdie dinge gedoen
het, sal sy na My toe terugkom, maar sy het nie teruggekom nie. En
haar ontroue suster Juda het dit alles aanskou. 8Toe Ek die trouelose
Israel oor al haar ontrou verstoot en die skeibrief aan haar gegee het,
het Ek gesien dat haar ontroue suster Juda nie afgeskrik is nie. Ook sy
het gaan ontug pleeg. 9Dit was vir Israel niks om haarself en die land
te verontreinig nie, sy het owerspel gepleeg met afgodsbeelde van klip
en hout. 10En asof dit nie genoeg was nie, het haar ontroue suster Juda
na My toe teruggekom, maar nie met volle oorgawe nie; dit was vals,
sê die Here. 11Toe het die Here vir my gesê: Die trouelose Israel is
minder skuldig as die ontroue Juda. 12Gaan roep hierdie woorde na die
noorde toe uit en sê: Trouelose Israel, kom terug, sê die Here. Ek sal
nie langer vir julle kwaad wees nie, want Ek is getrou, sê die Here, Ek
bly nie vir altyd kwaad nie. 13Erken net jou skuld, dat jy teen die Here
jou God in opstand gekom het deur onder elke groen boom vreemde
gode te gaan dien en so aan My ongehoorsaam te wees, sê die Here.
14Kom terug, kinders wat afgedwaal het, sê die Here. Ek maak julle my
eiendom. Ek sal julle vat, een uit 'n stad en twee uit 'n familie, en julle
na Sion toe bring. 15Ek sal vir julle herders gee na my hart, en hulle sal
julle verstandig en met insig lei. 16Wanneer julle vrugbaar is en baie
word in die land, in daardie dae, sê die Here, sal niemand meer
uitroep: Die verbondsark van die Here! nie; dit sal nie meer in iemand
se gedagte opkom nie, niemand sal dit eers meer noem of dit mis nie
en niemand sal 'n nuwe maak nie. 17In daardie tyd sal hulle Jerusalem
noem: Die troon van die Here, en al die nasies sal in Jerusalem
bymekaarkom om die Naam van die Here te eer. Hulle sal nie

hardkoppig bly nie. [18]In daardie dae sal Juda by Israel aansluit en
hulle sal saam uit die noordelike landstreek kom na die land wat Ek as
besitting aan hulle voorvaders gegee het. [19]Ek het gesê: Hoe graag wil
Ek jou 'n seun van My maak en aan jou 'n lieflike land gee, 'n besitting
liefliker as enigiets wat enige nasie het. Ek het gesê: Noem My Vader,
en moet nooit weer van My af wegdraai nie. [20]Maar soos 'n vrou wat
ontrou is aan haar man, so was julle, Israel, ontrou aan My, sê die
Here. [21]Hoor hoe smeek en huil die Israeliete op die heuweltoppe,
want hulle het die verkeerde pad geloop, hulle het die Here hulle God
vergeet. [22]Kom terug, kinders wat afgedwaal het, Ek wil 'n einde maak
aan julle afdwaling. Kyk, ons kom na U toe, want U is die Here ons
God! [23]Die lawaai op die heuwels, op die berge, lewer niks op nie. Die
redding van Israel kom net van die Here ons God af. [24]Van vroeg af al
het die skandegod Baäl die vrug van ons voorvaders se arbeid verteer,
hulle kleinvee en hulle grootvee, ook hulle seuns en hulle dogters.
[25]Ons wil in die aarde insink oor die skande, ons wil wegkruip van
skaamte, want ons het teen die Here ons God gesondig, ons en ons
voorvaders, van ons jeug af tot vandag toe. Ons was ongehoorsaam
aan die Here ons God.

JEREMIA 4

1As jy jou wil bekeer, Israel, moet jy jou tot My bekeer, sê die Here. As
jy jou afskuwelike afgode voor My wegvat, moet jy nie meer dwaal
nie. 2Wanneer jy 'n eed aflê en sê: So seker as die Here leef, moet dit in
waarheid wees, moet jy reg laat geskied en reg doen. Dan sal die
nasies hulle seën van die Here verwag en in Hom roem. 3So sê die
Here vir die mense van Juda en Jerusalem: Ploeg vir julle 'n braakland
en moenie in die dorings saai nie. 4Wy julle aan die diens van die
Here, en verwyder alle ontrou uit julle harte, mense van Juda,
inwoners van Jerusalem, sodat my toorn oor julle bose dade nie
losbreek soos 'n vuur en bly brand sonder dat dit geblus word nie.
5Vertel dit in Juda, maak dit in Jerusalem bekend en sê: Blaas die
ramshoring in die land! Roep hard en sê: Kom bymekaar, laat ons in
die vestingstede ingaan! 6Swaai die vaandel: Na Sion toe! Soek
veiligheid, moenie talm nie! Ek, die Here, laat onheil uit die noorde
kom, 'n groot ramp. 7Die leeu het opgestaan uit sy lêplek, die
vernietiger van die nasies is op pad, hy het uit sy blyplek uitgegaan
om jou land te verwoes. Jou stede sal in puin lê, sonder inwoners.
8Daarom, trek rouklere aan, huil en kerm, want die toorn van die Here
rus nog op ons. 9Daardie dag, sê die Here, sal die koning en die
amptenare se moed hulle begewe, die priesters sal verslae staan en die
profete sal nie weet waarheen nie. 10Toe sê ek: Ag, Here my God! U
het hierdie volk en Jerusalem bedrieg. U het gesê: Julle sal vrede hê,'
maar nou lê die swaard teen ons kele. 11Daardie tyd sal daar vir
hierdie volk en vir Jerusalem gesê word: 'n Gloeiende wind kom oor
die heuweltoppe uit die woestyn uit op my volk af, maar nie om die
kaf weg te waai en die koring skoon te waai nie. 12Ek bring die wind in
sy volle krag oor hulle, Ek gaan nou die oordeel oor hulle uitspreek.
13Kyk, die vyand kom so skielik soos wolke, sy strydwaens kom soos 'n
stormwind, sy perde is vinniger as arende. Ellende wag vir ons, dit is
klaar met ons! 14Jerusalem, reinig jou hart van die kwaad, dat jy
behoue kan bly. Hoe lank sal jy nog bose planne in jou omdra? 15Daar
kom 'n boodskap uit Dan, daar kom slegte nuus van die Efraimsberge
af. 16Vertel dit aan die nasies, maak dit aan Jerusalem bekend: Daar
kom wagte uit 'n ver land, hulle beveel hulle manskappe om die stede
van Juda aan te val. 17Soos mense wat graanlande oppas, staan hulle
rondom Jerusalem, want hy het teen My gerebelleer, sê die Here.
18Jou eie optrede, jou eie dade het hierdie dinge oor jou gebring, dis
jou eie boosheid wat dit so bitter maak, wat jou in jou hart tref. 19O
die krampe in my ingewande, o die benoudheid in my hart! My hart
bons wild, ek kan dit nie tot bedaring bring nie, want ek het die geluid
van die ramshoring gehoor, en die oorlogskrete! 20Die val van die een

stad na die ander word uitgeskreeu, die hele land is verwoes. Met een
slag is my wonings vernietig, in een oomblik my woonplekke. 21Hoe
lank sal ek nog die vyande se vaandel sien, die geluid van die
ramshoring hoor? 22My volk tree dwaas op, hulle erken My nie, hulle
is moedswillige kinders, sonder enige begrip van wat Ek doen. Hulle is
net slim as dit kom by verkeerddoen, van goeddoen wil hulle niks
weet nie. 23Ek het na die land gekyk, en dit was onbewoonbaar, na die
hemel, en die lig was daaruit weg; 24ek het na die berge gekyk, en
hulle het gebewe, na al die heuwels, en hulle het geskud. 25Ek het
gekyk, en daar was geen mens nie, selfs die voëls het weggevlieg. 26Ek
het gekyk, en die vrugbare grond het in woestyn verander, al die stede
het in puin gelê. Dit is die Here wat dit in sy gloeiende toorn gedoen
het! 27Ja, so sê die Here: Die hele land sal verwoes wees, maar Ek sal
dit nie totaal vernietig nie. 28Daaroor moet die aarde treur en die
hemel daarbo donker word, want Ek het my voorneme bekend
gemaak, Ek staan by my besluit, Ek sal nie van plan verander nie.
29Voor die geluid van ruiters en boogskutters uit slaan elke stad op die
vlug; hulle hardloop die bosse in, hulle klim tussen die rotse in. Elke
stad lê verlate, sonder 'n enkele inwoner. 30Maar jy, verlatene, wat
maak jy nou? Wat klee jy jou met bloedrooi klere; wat versier jy jou
met goue versiersels, waarvoor smeer jy oogverf aan! Jy maak jou
verniet mooi! Jou minnaars het jou verwerp, hulle soek jou lewe. 31Ek
hoor 'n geskreeu soos van iemand wat in kraam is, 'n benoude kreet
soos van 'n vrou wat haar eerste kind in die wêreld bring. Ek hoor vir
Sion wat na haar asem hyg, wat haar hande smekend uitsteek en sê:
Ellende wag vir my! Ek is weerloos teen my moordenaars!

JEREMIA 5

1Loop op en af in die strate van Jerusalem, kyk rond en let op; gaan
soek op sy pleine of julle daar iemand kry wat reg doen, wat die
waarheid soek. Dan sal Ek Jerusalem se sonde vergewe. 2Selfs al lê
hulle 'n eed af in die Naam van die Here, bly dit 'n vals eed. 3En dit
terwyl U waarheid eis, Here! U het hulle geslaan, maar hulle het hulle
nie aan U gesteur nie; U het hulle hard geslaan, maar hulle het hulle
nie laat leer nie, hulle koppe was harder as klip, hulle het geweier om
hulle te bekeer. 4Ek het eers gedink: dis maar die gewone mense wat
so dwaas optree, want hulle ken nie die wil van die Here nie, hulle
weet nie wat hulle God van hulle verwag nie; 5ek sal na die leiers toe
gaan en met hulle praat, want hulle ken die wil van die Here, hulle
weet wat hulle God van hulle verwag. Maar ook hulle het almal in
opstand gekom, die gesag van God verwerp. 6Daarom sal leeus uit die
bos hulle kom doodmaak, wolwe uit die woestyn hulle kom verskeur,
en luiperds by hulle stede op die loer lê om elkeen wat uit die stad
uitgaan, te vang. Hulle oortredings is baie, hulle het gedurig
afgedwaal. 7Waarom sou Ek jou vergewe? Jou inwoners het My
verlaat, hulle sweer trou aan afgode. Ek het hulle trou laat sweer aan
My, maar tog pleeg hulle egbreuk en drom hulle saam in bordele.
8Soos bronstige hingste het hulle geword, hulle runnik elkeen agter sy
naaste se vrou aan. 9Sal Ek hulle dan nie hieroor straf nie? vra die
Here. Sou Ek My nie wreek op 'n nasie soos hierdie nie? 10Klim op sy
terrasse en kap die wingerde uit, maar moenie alles vernietig nie; sny
af die ranke, want hulle is nie die Here s'n nie. 11Die mense van Israel
en die mense van Juda was ontrou aan My, sê die Here. 12Hulle het
Hom geminag, hulle het gesê: Hy sal dit nie doen nie, daar sal geen
kwaad oor ons kom nie en ons sal nie oorlog of hongersnood beleef
nie. 13Wat die profete sê, is wind, dit is nie die woord van die Here nie.
Mag wat hulle sê, oor hulleself kom! 14Die Here, die almagtige God,
het vir my gesê: Omdat hulle dit gesê het, maak Ek my woorde in jou
mond 'n vuur en hierdie volk hout, sodat die vuur hulle verteer. 15Kyk,
mense van Israel, Ek laat 'n nasie uit 'n ver land teen julle optrek, sê
die Here, 'n nasie wat lankal bestaan, van die ou tyd af, 'n nasie wie se
taal julle nie ken nie, wie se woorde julle nie verstaan nie. 16Hulle is
dodelike boogskutters, almal dapper vegters. 17Hulle sal jou oeste en
jou kos verteer, jou seuns en jou dogters om die lewe bring, jou
kleinvee en jou beeste slag en jou wingerdstokke en jou vyebome
vernietig, jou vestingstede waarop jy jou vertroue vestig, met die
swaard inneem. 18Maar ook in daardie dae, sê die Here, sal Ek nie 'n
einde aan julle maak nie. 19As hulle vra: Waarom het die Here ons God
al hierdie dinge aan ons gedoen? moet jy hulle antwoord: Net soos

julle My, die Here, verlaat het en vreemde gode in julle eie land
gedien het, so sal julle in 'n land wat nie aan julle behoort nie,
vreemdes dien. 20Vertel dit aan die mense van Jakob, maak dit aan
Juda bekend. Sê vir hulle: 21Luister hierna, dwase volk wat nie
verstaan nie, wat oë het maar nie sien nie, ore maar nie hoor nie.
22Het julle nie ontsag vir My nie, vra die Here, is julle nie bang vir My
nie, vir My wat die sand as grens vir die see gestel het, 'n blywende
grens wat dit nie kan oorsteek nie? Die see kan bruis, maar dit kan nie
verder gaan nie, sy golwe kan dreun, maar hulle kom nie by die sand
verby nie. 23Maar hierdie volk is rebels en opstandig, hulle het in
opstand gekom, My verlaat. 24Hulle het nie vir hulleself gesê: Ons
moet die Here ons God dien wat ons die groot reëns gee, die vroeë en
die laat reëns, elkeen op die regte tyd, wat vir ons gesorg het met
oeste op die regte tyd nie. 25Julle oortredings het dit laat verander,
julle sondes het die voorspoed van julle weerhou. 26Daar is goddelose
mense onder my volk: soos voëlvangers stel hulle strikke en wippe om
mense mee te vang. 27Soos 'n voëlvanger 'n hok vol voëls maak, het
hulle hulle huise volgemaak met bedrog; dit is waarom hulle magtig
en ryk is, 28vet en blink. Hulle boosheid ken geen perke nie, hulle laat
die reg nie seëvier nie, hulle verydel die reg van die weeskind en
behartig nie die regsaak van die armes nie. 29Sal Ek hulle nie hieroor
straf nie? vra die Here. Sou Ek My nie wreek op 'n nasie soos hierdie
nie? 30Iets vreesliks en afskuweliks het in die land gebeur: 31die profete
tree vals op, die priesters regeer met hulle eie gesag, en my volk hou
daarvan! Maar wat sal julle doen as die einde kom?

JEREMIA 6

1Mense van Benjamin, gaan soek veiligheid buite Jerusalem, blaas die
ramshoring in Tekoa, gee vuurseine by Bet-Kerem, want daar dreig
onheil uit die noorde, 'n groot ramp. 2Sion is soos 'n mooi maar
verwénde dogter, Ek sal hom vernietig. 3Konings sal na hom toe kom
met hulle leërs, hulle sal hulle tente rondom opslaan om teen die stad
te veg, elkeen sal 'n eie stuk inneem. 4Hulle sal sê: Verklaar oorlog
teen hom; kom ons val hom helder oordag aan! Nee, die dag is al
verby, die aandskaduwees is al lank. 5Kom ons val hom in die nag aan
en vernietig sy mooi huise! 6So sê die Here die Almagtige: Kap bome af
en gooi 'n wal op teen Jerusalem. Dit is die stad wat veroordeel is,
want verdrukking is daar aan die orde van die dag. 7Soos 'n put sy
water vars hou, so hou die stad sy boosheid vars; al waarvan Ek daar
hoor, is geweld en vernietiging, al wat Ek sien, siekte en wonde.
8Jerusalem, neem die waarskuwing ter harte, sodat Ek nie my rug vir
jou draai nie, sodat Ek jou nie 'n woesteny maak nie, 'n land waarin
niemand woon nie. 9So sê die Here die Almagtige: Oes die oorblyfsel
van Israel af soos 'n mens 'n wingerd afoes, bring jou hand soos 'n
druiweplukker weer en weer terug na die ranke toe. 10Met wie sal ek
praat, wie sal ek waarsku, wie sal na my luister? Hulle ore is doof,
hulle is nie in staat om te hoor nie. Hulle praat smalend oor die woord
van die Here, dit kan hulle nie skeel nie. 11Die toorn van die Here
brand in my, ek kan dit nie verduur nie! Giet dit uit op die kinders in
die straat en op die jongmanne waar hulle bymekaarkom; laat mans
én vrouens daardeur verteer word, selfs mense wat grys is, wat baie
oud is. 12Hulle huise sal ander mense s'n word, en ook hulle lande en
hulle vrouens, want Ek gaan die inwoners van die land straf, sê die
Here. 13Almal, klein en groot, wil hulleself net verryk, almal, selfs
profete en priesters, is uit op bedrog. 14Hulle het 'n goedkoop raat vir
die wonde van my volk. Hulle sê net: Alles is reg! Alles is reg! Maar
niks is reg nie. 15Wanneer hulle aan die kaak gestel word oor die
gruwelike dinge wat hulle gedoen het, skaam hulle hulle nie eens nie,
hulle weet nie van skaamte nie. Daarom sal hulle tot 'n val kom soos
al die ander voor hulle; wanneer Ek hulle straf, sal hulle omkom, sê
die Here. 16So sê die Here: Staan by die kruispaaie en kyk, en vra na
die ou paaie. Vra watter pad die beste is en loop dit, dan sal julle rus
vind. Maar hulle het gesê: Ons sal nie daardie pad loop nie. 17Toe het
Ek wagte oor julle aangestel en gesê: Luister na die ramshoring! Maar
hulle het geantwoord: Ons sal nie luister nie. 18Daarom moet julle
luister, nasies, en kyk wat met hulle gaan gebeur. 19Luister, aarde! Ek
bring onheil oor hierdie volk, hulle sal die vrugte pluk van hulle
planne, want hulle het hulle nie aan my woorde gesteur nie, hulle het

verwerp wat Ek hulle geleer het. 20Waarom sou Ek omgee vir wierook
uit Skeba of kalmoes uit 'n ver land? Ek aanvaar nie julle brandoffers
nie, Ek hou nie van julle offers nie. 21Daarom sê die Here: Kyk, Ek lê in
die pad van hierdie volk struikelblokke dat hulle daaroor kan val;
vaders en kinders, vriende en bure sal omkom. 22So het die Here gesê:
Kyk, 'n volk kom uit 'n land in die noorde, 'n groot nasie staan op in 'n
uithoek van die aarde. 23Hulle is gewapen met pyl en boog en swaard,
hulle is wreed en hulle spaar niemand nie. Hulle krygsgeskreeu dreun
soos die see, hulle kom aan op hulle perde, hulle soldate is reg vir die
aanval op jou, Sion. 24Ons het die gerug oor hulle gehoor, ons hande
hang slap, angs het ons beetgepak, benoudheid soos die pyn van 'n
vrou wat 'n kind in die wêreld bring. 25Moenie in die veld ingaan nie,
moet ook nie met die pad langs loop nie, want die wapens van die
vyand jaag oral skrik aan. 26My volk, trek rouklere aan, rol in die as,
treur soos oor die dood van 'n enigste kind, huil bittere trane, want die
verwoester is op ons. 27Ek stel jou aan om my volk te toets, Ek maak
jou sterk; ondersoek en toets wat hulle doen. 28Hulle is almal
hardkoppige rebelle, hard soos brons en yster; hulle loop mekaar en
beswadder, hulle is almal korrup. 29Die blaasbalk blaas, maar die vuur
kry nie die lood afgeskei nie; die smelter smelt verniet, hy kry die
afvalstowwe nie uitgesmelt nie. 30Hulle bly weggooisilwer; dit is wat
hulle genoem word, want die Here het hulle verwerp.

JEREMIA 7

1Dit is die woord wat van die Here tot Jeremia gekom het: 2Gaan staan
in die poort van die huis van die Here en roep daar hierdie woorde
uit: Al julle Judeërs wat by hierdie poorte ingaan om die Here te dien,
hoor die woord van die Here! 3So sê die Here die Almagtige, die God
van Israel: Maak julle lewe en julle dade reg, dat Ek julle kan laat bly
in hierdie land. 4Moenie julle vertroue stel in leuens nie. Julle sê: Ons
is veilig! Dit is die Here se tempel, dit is die Here se tempel, dit is die
Here se tempel! 5Maak liewers julle lewe en julle dade reg. Doen aan
mekaar wat reg is, 6moenie vreemdelinge, weeskinders en weduwees
onreg aandoen nie, moenie mense onskuldig om die lewe bring in
hierdie land nie en moenie ander gode dien nie. Dit sal onheil oor
julle bring. 7As julle aan My gehoorsaam is, sal Ek julle in hierdie plek
laat bly, in hierdie land wat Ek vir altyd aan julle voorvaders gegee
het. 8Julle vertrou op leuens wat julle niks gaan baat nie. 9Julle kan
mos nie steel, moor, egbreuk pleeg, vals ede aflê, wierookoffers vir
Baäl bring, ander gode dien vir wie julle glad nie ken nie, 10en My dan
ook nog in hierdie tempel wat na my Naam genoem is, kom dien en
sê: Ons is veilig nie! En dan gaan julle maar voort met al hierdie
gruwelike dinge! 11Het hierdie huis wat na my Naam genoem is, vir
julle 'n rowerspelonk geword? Ek het gesien wat julle doen, sê die
Here. 12Gaan na Silo toe, na die plek waar Ek voorheen my Naam laat
woon het, gaan kyk wat Ek aan hom gedoen het oor die sonde van my
volk Israel. 13Julle het al hierdie dinge gedoen, sê die Here. Ek het
vroeg en laat met julle gepraat, maar julle het nie geluister nie; Ek het
julle geroep, maar julle het nie geantwoord nie. 14Daarom gaan Ek met
hierdie huis wat na my Naam genoem is, en waarin julle julle vertroue
stel, en met hierdie land wat Ek aan julle en aan julle voorvaders
gegee het, net so maak soos Ek met Silo gemaak het. 15Ek sal julle
verwerp soos Ek julle broers, die hele nageslag van Efraim, verwerp
het. 16Jy moenie vir hierdie volk bid nie. Moet My nie ter wille van
hulle smeek en by My vir hulle voorspraak probeer doen nie. Ek sal
nie na jou luister nie. 17Sien jy nie wat doen hulle in die stede van
Juda en in die strate van Jerusalem nie? 18Kinders maak hout
bymekaar, die mans steek vure aan en die vrouens knie deeg om
koeke te bak vir die koningin van die hemel. Hulle bring ook
drankoffers aan ander gode om My seer te maak. 19Is dit vir My wat
hulle seermaak? vra die Here. Nee, hulle maak hulleself seer en hulle
bring skande oor hulleself. 20Daarom, sê die Here my God, laat Ek my
gloeiende toorn oor hierdie land kom, oor mens en dier, oor die bome
in die veld en die opbrengs van die land. My toorn sal bly brand en
nie tot bedaring gebring kan word nie. 21So sê die Here die Almagtige,

die God van Israel: Bring nog meer brandoffers saam met julle offers
en eet die vleis. 22Toe Ek julle voorvaders uit Egipte laat trek het, het
Ek hulle nie beveel om vir My brandoffers en ander offers te bring nie.
23Maar wat Ek hulle beveel het, is: Julle moet My gehoorsaam. Dan sal
Ek julle God wees en julle sal my volk wees. Maar julle moet leef soos
Ek julle beveel sodat dit met julle goed kan gaan. 24Maar hulle het nie
geluister nie en hulle aan My nie gesteur nie. Hulle was hardkoppig en
moedswillig, hulle het hulle eie kop gevolg, sodat hulle versleg het in
plaas van te verbeter. 25Vandat julle voorvaders uit Egipte getrek het
tot vandag toe, het Ek vroeg en laat my dienaars die profete na julle
toe gestuur. 26Maar die volk het nie na My geluister nie en hulle nie
aan My gesteur nie, hulle het hardkoppig gebly en meer kwaad as
hulle voorvaders gedoen. 27Al sê jy al hierdie dinge vir hulle, sal hulle
nie na jou luister nie; al roep jy hulle, sal hulle jou nie antwoord nie.
28Sê vir hulle hulle is 'n nasie wat ongehoorsaam is aan die Here hulle
God en wat hulle nie laat leer nie. Waarheid het verdwyn, dit word
nie meer by hulle gehoor nie. 29Sny af die hare wat jy as nasireër laat
groei het en gooi dit weg, sing op die heuwels 'n klaaglied, want die
Here het die volk wat sy toorn laat ontbrand het, verwerp en verstoot.
30Die Judeërs het gedoen wat verkeerd is in my oë, sê die Here: hulle
het hulle afskuwelike afgode gesit in die huis wat na my Naam
genoem is en dit so ontwy. 31Hulle het die hoogte van Tofet in die Ben-
Hinnomdal gebou om daar hulle seuns en dogters in die vuur te offer.
Dit was teen my bevel, so iets het selfs nie in my gedagte opgekom
nie. 32Daarom kom daar dae, sê die Here, dat hulle dit nie meer Tofet
of Ben-Hinnomdal sal noem nie, maar Moorddal. Hulle sal daar mense
begrawe omdat daar nie elders meer plek sal wees vir grafte nie.
33Daar sal die voëls en die wilde diere die lyke van die volk eet sonder
dat iemand hulle verwilder. 34In die stede van Juda en in die strate
van Jerusalem sal Ek 'n einde maak aan vreugde en gejuig, aan die
vrolikheid van huweliksfeeste. Die land sal 'n puinhoop word.

JEREMIA 8

1Daardie tyd, sê die Here, sal hulle die bene van die konings van Juda
en dié van die land se amptenare, die priesters, die profete en die
inwoners van Jerusalem uit hulle grafte haal 2en uitsprei voor die son,
die maan en al die ander hemelliggame vir wie hulle lief was en
gedien het, agter wie hulle aangeloop het, vir wie hulle geraadpleeg
het en voor wie hulle gebuig het. Die bene sal nie weer
bymekaargemaak en begrawe word nie; soos mis sal hulle bo-op die
grond bly lê. 3Vir die res, vir almal wat daar miskien nog oor is, wat
oorgebly het van hierdie slegte geslag in al die plekke waarheen Ek
hulle verdryf het, sal die dood verkiesliker wees as die lewe, sê die
Here die Almagtige. 4Jy moet vir hulle sê: So sê die Here: Sal iemand
val en nie opstaan nie, of wegdraai en nie terugdraai nie? 5Waarom
draai hierdie volk weg van My af, en waarom hou Jerusalem aan om
van My af weg te draai? Hulle hou vol met hulle bedrog, hulle weier
om na My toe terug te draai. 6Ek het goed geluister en Ek het gehoor
dat hulle nie die waarheid praat nie, niemand het berou oor sy sonde
nie, niemand sê: Wat het ek tog gedoen! nie. Elkeen breek met vaart
van My af weg soos 'n perd uit 'n geveg wegstorm. 7Die trekooievaar
ken sy tye van kom en gaan, die tortelduif, die swaeltjie en die
kraanvoël kom op 'n vaste tyd terug, maar my volk wil nie weet wat
die Here vir hulle vasgestel het nie. 8Hoe kan julle sê: Ons het
wysheid, ons het die wet van die Here by ons? Dié wat die wet
neerskryf, pleeg bedrog, hulle vervals die wet! 9Die wyse mense staan
verslae, hulle is verbyster, in hulle eie net gevang. Hulle het die woord
van die Here verwerp, en wat baat hulle wysheid hulle nou? 10Ek sal
hulle vrouens aan ander gee en hulle grond aan nuwe eienaars, want
almal, klein en groot, wil hulleself net verryk, almal, selfs profete en
priesters, is uit op bedrog. 11Hulle het 'n goedkoop raat vir die wonde
van my volk. Hulle sê net: Alles is reg! Alles is reg! Maar niks is reg
nie. 12Wanneer hulle aan die kaak gestel word oor die gruwelike dinge
wat hulle gedoen het, skaam hulle hulle nie eens nie, hulle weet nie
van skaamte nie. Daarom sal hulle tot 'n val kom soos al die ander
voor hulle; wanneer hulle rekenskap moet gee, sal hulle omkom, sê
die Here. 13Wanneer Ek die oes by hulle kom insamel, sê die Here, is
daar geen druiwe aan die wingerdstok en geen vye aan die vyeboom
nie, selfs die blare is verdroog; daarom sal Ek my volk oorgee om
vernietig te word. 14Waarom bly ons sit? Roep almal bymekaar, laat
ons in die vestingstede ingaan en daar gaan omkom, want die Here
ons God laat ons omkom. Hy gee ons gifwater om te drink, want ons
het teen Hom gesondig. 15Ons wag dat alles moet regkom, maar dit
gaan nie goed nie, ons wag op 'n tyd van verbetering, maar daar is net

rede tot skrik. 16Van Dan af hoor 'n mens die gesnuif van die vyand se
perde; die gerunnik van sy perde laat die hele land bewe. Die vyand
kom en verteer die land en alles daarbinne, elke stad met sy inwoners.
17Ek stuur giftige slange onder julle in om julle te pik, sê die Here,
adders wat niemand kan besweer nie. 18My smart oorweldig my, ek is
hewig ontsteld. 19Hoor hoe benoud roep my volk uit 'n ver land: Is die
Here nie meer in Sion nie? Is Sion se Koning nie meer in hom nie?
Waarom tart hulle My met hulle afgodsbeelde, met hulle vreemde
nikswerd gode? 20Die oes is af, die somer is verby, en ons is nog nie
gered nie. 21My volk se wonde is ook my wonde, ek is in die rou, deur
angs oorweldig. 22Is daar nie balsem in Gilead nie? Is daar nie 'n
dokter nie? Waarom het my volk nie gesond geword nie?

JEREMIA 9

1Ag, was my kop maar vol water en my oë 'n fontein met trane, dan
sou ek dag en nag huil oor my volksgenote wat gesneuwel het. 2Ag,
was daar maar in die woestyn 'n herberg dat ek my volk hier kon
agterlaat en van hulle af kon weggaan daarnatoe. Hulle is almal
egbrekers, 'n klomp ontrou mense. 3Hulle woorde tref mense soos pyle:
bedrog het die oorhand in die land, nie die waarheid nie. Hulle gaan
van kwaad tot erger, en My ken hulle nie, sê die Here. 4Wees selfs vir
'n vriend op jou hoede, moenie eens 'n broer vertrou nie. Elke broer is
'n onderkruiper en elke vriend 'n kwaadsteker. 5Hulle bedrieg mekaar,
hulle praat nooit die waarheid nie, hulle is gewoond om te lieg, hulle
kan nie ophou sonde doen nie. 6Verdrukking volg op verdrukking,
bedrog op bedrog, hulle weier om My te erken, sê die Here. 7Daarom,
so sê die Here die Almagtige, sal Ek hulle deur die smeltkroes laat
gaan. Hoe kan Ek anders maak met my volk? 8Hulle tong is 'n dodelike
pyl, dit lieg en bedrieg. Hulle praat met mekaar asof niks verkeerd is
nie, maar in hulle binneste beplan hulle mekaar se ondergang. 9Sou Ek
nie hieroor rekenskap van hulle eis nie? sê die Here. Sou Ek My nie
wreek op so 'n nasie nie? 10Ek sal huil en kla oor die berge, Ek sal 'n
klaaglied sing oor die weivelde in die woestyn. Hulle is verwoes,
niemand kom daar verby nie, 'n mens hoor daar geen diere nie; al die
voëls en diere het padgegee. 11Ek sal Jerusalem 'n hoop klippe maak, 'n
woonplek van jakkalse. Ek sal die stede van Juda verlate plekke maak
sonder inwoners. 12Waar is die wyse man wat dít kan verstaan? Met
wie het die Here gepraat dat dié dit kan vertel? Waarom het die land
te gronde gegaan, waarom is dit verwoes dat dit soos 'n woestyn is
waar niemand verbygaan nie? 13Die Here het gesê: Dit is omdat hulle
my wet verlaat het wat Ek hulle gegee het; hulle het nie na My
geluister nie en my wet nie nagekom nie, 14hulle het agter hulle eie
harde koppe aangegaan en agter die Baäls aan soos hulle voorvaders
hulle geleer het. 15Daarom, so sê die Here die Almagtige, die God van
Israel, gee Ek hierdie volk wildeals om te kou en gifwater om te drink.
16Ek sal hulle verstrooi onder nasies vir wie nóg hulle nóg hulle
voorvaders geken het. Ek sal hulle met die swaard laat agtervolg
totdat Ek hulle almal laat uitroei het. 17So sê die Here die Almagtige:
Luister goed! Roep al die klaagvroue dat hulle kom, laat kom die
vroue wat weet hoe om klaagliedere te sing. 18Hulle moet gou maak en
'n klaaglied oor ons sing, sodat die trane uit ons oë loop, ons oë nat is
van die trane. 19Hoor hoe kla dit uit Sion; hoe het die verwoesting ons
getref, hoe is ons verslaan! Ons moet die land verlaat, ons huise word
omgestoot. 20Vrouens, luister na die woord van die Here, neem alles in
wat Hy sê. Leer julle dogters om te kla, laat hulle mekaar klaagliedere

leer: 21Die dood het by ons vensters ingeklim, in ons mooi huise
ingekom, dit roei die kinders uit op die strate, die jongmense op die
pleine. 22Jy moet sê: So sê die Here: Die lyke van die mense wat val,
sal soos hopies mis lê op die veld, soos gerwe agter dié wat oes, maar
niemand sal hulle optel nie. 23So sê die Here: Die wyse man moet nie
in sy wysheid roem nie, die soldaat nie in sy krag nie, die ryk man nie
in sy rykdom nie. 24Laat hom wat wil roem, daarin roem dat hy insig
het en My ken. Ek is die Here. Ek bewys liefde, reg en geregtigheid op
die aarde, want dit is wat Ek wil hê, sê die Here. 25Daar kom dae, sê
die Here, dat Ek selfs almal wat besny is, gaan straf, 26of dit nou
Egipte, Juda, Edom, die Ammoniete of Moab is, of die
woestynbewoners wat hulle koppe aan die kante kaal skeer, want al
hierdie volke is tog maar onbesnede, en die hele Israel is onbesnede
van hart, hulle is ontrou aan My.

JEREMIA 10

1Luister wat die Here vir julle sê, Israeliete! 2So sê die Here: Moenie
die gewoontes van die heidennasies aanleer nie. Moenie bang wees vir
die tekens aan die hemel nie, want dit is die heidennasies wat
daarvoor bang is. 3Hulle voorskrif om 'n god te kry, is sinloos: hulle
kap 'n boom in die bos af, 'n ambagsman kerf dit uit met 'n beitel, 4hy
versier dit met silwer en goud, met hamer en spyker slaan hy dit vas
dat dit nie omkantel nie. 5Sulke gode kan net so min praat as 'n
voëlverskrikker in 'n komkommerland; hulle moet gedra word, want
hulle kan nie loop nie. Moenie vir hulle bang wees nie, want hulle het
geen mag om goed of kwaad te doen nie. 6Waar is iemand soos U,
Here? U is groot, die mag van u Naam is groot. 7Wie sou U nie dien
nie, Koning van die nasies? Dit kom U toe. Onder al die wyse mense,
onder al die konings van die nasies, is daar niemand soos U nie. 8Hulle
is almal gekke en dwase, want 'n stuk hout kan vir 'n mens niks leer
nie. 9Die silwerbeslag kom uit Tarsis, die goud uit Ufas. Dit is die werk
van 'n ambagsman en 'n goudsmid, die afgode is geklee in pers en rooi
wolstof, alles die werk van kunstenaars. 10Maar die Here is die ware
God: Hy is die lewende God, die Koning vir altyd; van sy toorn bewe
die aarde, teen sy woede kan die nasies dit nie uithou nie. 11So moet
julle vir hulle sê: Die gode wat nie die hemel en die aarde gemaak het
nie, sal van die aarde af verdwyn onder die hemel uit. 12Dit is die Here
wat met sy krag die aarde gemaak het, wat met sy wysheid die wêreld
gevestig het en met insig die hemel oopgesprei het. 13Wanneer Hy sy
stem laat hoor, druis die water in die hemel; Hy laat die mis opstyg
van die eindes van die aarde af, Hy laat die weerlig slaan wanneer dit
reën, Hy laat die wind uit sy voorraadskure uitkom. 14Dan sien elke
mens hoe dom, hoe sonder kennis, hy is; dan staan elke goudsmid
verleë met sy afgodsbeeld, want sy beeld is bedrog, daar is geen lewe
in nie. 15Hulle is nikswerd gode, voorwerpe van spot, hulle vergaan as
die tyd van afrekening kom. 16Die God van Jakob is nie soos hulle nie,
Hy is die Skepper van alles en almal. Israel is die volk wat aan Hom
behoort. Die Here die Almagtige is sy Naam. 17Jy wat beleër word, hou
jou besittings gereed, 18want, so sê die Here, Ek gaan die inwoners dié
keer uit die land uit verdryf. Die nood wat Ek oor hulle gaan bring, sal
niemand vryspring nie. 19Dan sal elkeen roep: Groot is my ellende,
pynlik my wonde! Ek kan net sê: Dit is my lyding, dit sal ek moet dra.
20My tent is verwoes, sy toue afgeruk; my seuns het my verlaat, hulle
is nie meer daar nie, daar is niemand om my tent weer op te slaan, om
my tentseile te span nie. 21Die herders het dwaas geword, hulle het nie
na die wil van die Here gevra nie; daarom was hulle nie voorspoedig
nie en is hulle hele kudde verstrooi. 22Hoor! Daar kom 'n boodskapper,

en 'n groot gedruis uit 'n land in die noorde! Hulle gaan die stede van
Juda puinhope maak, lêplekke van jakkalse. 23Ek weet, Here, die mens
kan nie self sy pad kies nie, niemand kan self sy koers bepaal nie.
24Here, straf ons soos ons verdien, maar nie in toorn nie, dat U ons nie
tot niet maak nie. 25Wees toornig op die nasies deur wie U nie erken
word nie, oor die volke deur wie U nie aangeroep word nie, want
hulle het vir Jakob verteer, hulle het hom verteer en vernietig en sy
blyplek verwoes.

JEREMIA 11

1Dit is die woord wat van die Here tot Jeremia gekom het: 2Luister na
die bepalings van hierdie verbond en sê dit vir die mense van Juda en
die inwoners van Jerusalem. 3Sê vir hulle: So sê die Here, die God van
Israel: Vervloek is elkeen wat ongehoorsaam is aan die bepalings van
hierdie verbond 4wat Ek julle voorvaders beveel het toe Ek hulle uit
Egipte, uit die ystersmeltoond, bevry het. Ek het gesê: Luister na My
en doen alles wat Ek julle beveel, dan sal julle my volk wees en Ek sal
julle God wees. 5Só sal Ek die belofte bevestig wat Ek met 'n eed aan
julle voorvaders gemaak het, dat Ek aan hulle 'n land sal gee wat
oorloop van melk en heuning soos julle dit vandag het. Ek het
geantwoord: Amen, Here. 6Die Here sê toe vir my: Roep al hierdie
woorde uit in die stede van Juda en op die strate van Jerusalem:
Luister na die bepalings van hierdie verbond en kom hulle na! 7Ek het
julle voorvaders voortdurend vermaan, vandat Ek hulle uit Egipte
gebring het tot nou toe. Ek het hulle voortdurend vermaan en gesê:
Luister na My! 8Maar hulle het nie geluister nie, nie daarop ag geslaan
nie; elkeen het koppig bly volhard in sy sonde. Daarom het Ek al die
strawwe wat bepaal is in hierdie verbond, oor hulle gebring, die
verbond wat Ek hulle beveel het om na te kom, maar wat hulle nie
nagekom het nie. 9Die Here het vir my gesê: Die mense van Juda en
die inwoners van Jerusalem het teen My saamgesweer: 10hulle is weer
terug by die eerste sondes van hulle voorvaders; hulle weier om na my
woorde te luister, hulle loop agter ander gode aan en dien hulle; Israel
en Juda het die verbond verbreek wat Ek met hulle voorvaders
gemaak het. 11Omdat dit so is, sê die Here, bring Ek 'n ramp oor hulle
waaraan hulle nie sal kan ontkom nie. Hulle sal na My om hulp roep,
maar Ek sal nie na hulle luister nie. 12Dan sal die inwoners van die
stede van Juda en die inwoners van Jerusalem om hulp gaan roep na
die gode vir wie hulle offers gebring het, maar die gode sal hulle nie
red wanneer die ramp oor hulle kom nie. 13Jy het soveel gode gehad as
wat jy stede het, Juda, en om te offer aan die skandegod, aan Baäl, het
julle soveel altare opgerig as wat daar strate in Jerusalem was. 14En jy,
Jeremia, moenie vir hierdie volk bid nie, moenie vir hulle pleit of bid
nie, want as jy My aanroep wanneer die ramp hulle tref, sal Ek nie
luister nie. 15Waarom wil die volk wat Ek liefhet, sy sondige planne in
my tempel uitvoer? Kan baie mense en offervleis die ramp van jou
afweer dat jy kan jubel? 16'n Groen olyfboom met mooi gevormde
vrugte, so het die Here jou genoem. Maar as die hordes met 'n gedruis
aankom, sal hulle jou blare aan die brand steek en jou takke kaal
stroop. 17Die Here die Almagtige wat jou geplant het, het bepaal dat
die ramp oor jou kom. Dit gebeur oor die kwaad wat die mense van

Israel en Juda hulleself aangedoen het toe hulle My gekrenk het met
hulle offerandes aan Baäl. 18Dit is die Here wat my dit te kenne gegee
het, daarom weet ek dit; U het my laat sien wat hulle doen. 19Ek was
soos 'n mak lam wat weggelei word om geslag te word. Ek het nie
besef dat hulle teen my saamsweer nie. Hulle het gesê: Laat ons die
boom met die sap in hom vernietig en hom uitroei uit die land van die
lewendes, sodat niemand meer aan hom dink nie. 20Here, Almagtige,
regverdige Regter, wat hart en verstand toets, laat my sien hoe U op
hulle wraak neem, want ek het my saak aan U toevertrou. 21Daarom,
so sê die Here oor die mense van Anatot wat jou lewe soek en sê: Jy
mag nie in die Naam van die Here as profeet optree nie, want dan sal
ons jou doodmaak, 22so sê die Here die Almagtige: Ek sal hulle straf.
Hulle jongmanne sal sterf deur oorlog, hulle seuns en hulle dogters sal
sterf van honger. 23Nie een van hulle sal oorbly nie, want Ek sal 'n
ramp oor hulle bring wanneer Ek hulle straf.

JEREMIA 12

1Ek sal my saak vir U stel, want U is regverdig, Here. Ek sal punt vir
punt my saak voor U lê: Waarom is die goddelose mense voorspoedig
en het die ontrou mense geen sorge nie? 2U het hulle geplant; hulle het
wortel geskiet, gegroei, ook vrugte gedra. Hulle neem u Naam graag
op hulle lippe, maar U is nie in hulle hart nie. 3U ken my, Here, U sien
my en toets my gesindheid teenoor U. Bring hulle om die lewe soos
skape by die slagplek, sonder hulle af vir die slagting wat kom. 4Hoe
lank moet die land droog lê, moet al die plante van die veld verdor?
Die diere en die voëls vergaan oor die boosheid van die inwoners van
die land wat sê: Jeremia sal nie langer leef as ons nie. 5As voetsoldate
jou moeg hardloop, hoe sal jy teen perde kan hardloop? En as jy net in
'n vreedsame land veilig voel, hoe sal jy maak in die digte bos aan die
Jordaan? 6Jou broers en jou familie, selfs hulle het jou verraai, hulle
het ander teen jou gewaarsku. Moet hulle nie vertrou as hulle
vriendelik met jou praat nie. 7Ek het my volk verlaat, hulle wat aan
My behoort, prysgegee, die volk wat Ek liefhet, oorgegee in die mag
van sy vyande. 8My eie volk het soos 'n leeu in die bos teenoor My
geword, hulle het vir My gebrul, daarom het Ek 'n afkeer van hulle
gekry. 9My eie volk is soos 'n hiëna teenoor My, met 'n klomp
roofvoëls rondom; gaan maak al die roofdiere bymekaar, laat hulle
kom vreet! 10Die baie regeerders het my wingerd verniel, my lande
vertrap, my pragtige land 'n verlate woestyn gemaak, 11dit 'n woestyn
gemaak wat treur, wat verlate voor My lê. Die hele land lê verlate,
maar niemand steur hom daaraan nie. 12Oor al die heuwels in die
woestyn kom rowers. Die swaard van die Here verteer van die een
kant van die land tot by die ander. Geen mens of dier word met rus
gelaat nie. 13My volk het koring gesaai maar dorings geoes, hulle
moeite was tevergeefs. Hulle staan verslae, sonder oes, want die
gloeiende toorn van die Here het hulle getref. 14So sê Ek, die Here, oor
al die slegte buurvolke wat hulle vergryp het aan die eiendom wat Ek
aan my volk Israel gegee het: Ek sal hulle uitruk uit hulle
grondgebied, maar Ek sal die Judeërs tussen húlle uitruk, 15en nadat
Ek die Judeërs uitgeruk het, sal Ek My weer oor hulle ontferm, en Ek
sal elkeen laat terugkom na sy besittings en sy land toe. 16En as die
buurvolke die gebruik van my volk aanleer om in my Naam 'n eed af
te lê met die woorde: So seker as die Here leef! net soos hulle my volk
geleer het om in die naam van Baäl 'n eed af te lê, sal hulle 'n plek kry
onder my volk. 17Maar as hulle nie luister nie, sal Ek so 'n volk
heeltemal uitruk en vernietig, sê die Here.

JEREMIA 13

1So het die Here vir my gesê: Gaan koop vir jou 'n linnegordel en
maak dit om jou lyf vas. Jy moet dit nie laat nat word nie. 2Ek het die
gordel gekoop soos die Here gesê het, en dit aangesit. 3Die woord van
die Here kom toe weer tot my: 4Vat die gordel wat jy gekoop het, wat
jy aanhet, en gaan na die Eufraat toe en steek dit daar weg in 'n
klipskeur. 5Ek het gegaan en dit by die Eufraat weggesteek soos die
Here my beveel het. 6Na 'n lang ruk het die Here vir my gesê: Gaan
nou na die Eufraat toe en gaan haal die gordel wat Ek jou beveel het
om daar weg te steek. 7Ek het toe na die Eufraat toe gegaan, daar
gegrawe en die gordel uitgehaal uit die plek waar ek hom weggesteek
het. Maar die gordel het begin vergaan en was nutteloos. 8Toe kom die
woord van die Here tot my. 9So het die Here gesê: So sal Ek die groot
hoogmoed van Juda en Jerusalem laat vergaan. 10Hierdie slegte volk
wat weier om na my woord te luister, wat hulle eie harde koppe volg
en agter ander gode aanloop en hulle dien en vereer, sal net so
nutteloos word soos hierdie gordel. 11Soos 'n gordel stewig vas is om
die lyf van 'n man, so het Ek al die mense van Israel en Juda aan My
vasgemaak, sê die Here. Hulle moes my volk wees, hulle moes lewe
tot my roem en eer en 'n sieraad vir My wees, maar hulle het nie
geluister nie. 12Sê vir hulle dit: So sê die Here die God van Israel: Elke
kan moet vol wyn gemaak word. Dan sal hulle vir jou sê: Weet ons
dan nie dat elke kan vol wyn gemaak moet word nie? 13Dan moet jy
vir hulle sê: So sê die Here: Ek gaan al die inwoners van hierdie land
dronk maak, ook die konings wat op die troon van Dawid sit en die
priesters en die profete, ja, al die inwoners van Jerusalem. 14Ek sal
hulle teen mekaar verpletter, vaders en kinders saam, sê die Here. Ek
sal niemand spaar of verskoon nie, sonder ontferming sal Ek hulle
uitroei. 15Luister, gee aandag! Moenie so hoogmoedig wees nie: die
Here het gepraat! 16Eer die Here julle God voordat dit donker word,
voordat julle julle in die skemer vasloop teen die berge. Julle sal wag
op lig, maar Hy sal duisternis bring, Hy sal dit stikdonker laat word.
17Maar as julle nie luister nie, sal Ek in stilte huil oor julle hoogmoed,
Ek sal huil en huil, trane stort omdat my kudde as ballinge weggevoer
word. 18Sê vir die koning en vir die koninginmoeder: Klim van die
troon af, want julle sal nie meer julle sierlike krone dra nie. 19Die stede
in die Suidland is beleër, niemand kan hulle ontset nie; die hele Juda
word in ballingskap weggevoer, hulle moet almal weg. 20Kyk op,
Jerusalem, kyk hoe kom hulle van die noorde af! Waar is die kudde
wat aan jou toevertrou is, die kleinvee wat jou trots was? 21Wat sal jy
sê as Ek mense oor jou aanstel wat jy geleer het, as mense wat jy as
bondgenote beskou het, oor jou regeer? Sal dit nie vir jou net so

pynlik wees soos vir 'n vrou wat 'n kind in die wêreld bring nie? 22Jy
vra jou af: Waarom het dit my oorgekom? Jy word kaal uitgetrek en
verkrag oor jou baie oortredings. 23Kan 'n Kussiet sy vel verander of 'n
luiperd sy vlekke? Sou julle kon doen wat goed is, julle wat so
gewoond is aan die kwaad? 24Ek sal julle verstrooi soos kaf wat
verbywaai in die woestynwind. 25Dit is jou lot, jou deel wat Ek vir jou
afgemeet het, sê die Here, vir jou wat My vergeet het, wat op leuens
vertrou het. 26Ook Ek sal jou kaal uittrek, sodat jou skandelike
naaktheid bekend word, 27jou owerspel, jou wellus, jou skandelike
hoerery. Op die heuwels, in die oop veld het Ek jou afskuwelike dade
gesien. Ellende wag vir jou, Jerusalem, as jy jou nie reinig nie! Hoe
lank gaan dit nog so bly?

JEREMIA 14

1Die woord van die Here het tot Jeremia gekom oor die groot droogte:
2Juda verdor, sy stede versmag, sy mense sit in rouklere op die grond,
die hulpgeroep van Jerusalem weerklink. 3Die vername mense stuur
hulle slawe om water te gaan haal. Dié kom by die putte, maar kry
geen water nie; hulle bring hulle kruike leeg terug. Hulle is verslae en
verleë, hulle koppe hang. 4In die hele land het daar geen reën geval
nie. Omdat die grond niks oplewer nie, is die boere moedeloos, hulle
koppe hang. 5Die takbok lam in die veld en gooi haar lam weg omdat
daar nie gras is nie. 6Wildedonkies staan op die kaal heuwels en snuif
die wind net soos jakkalse; hulle oë raak dof, want daar is nie meer
gras nie. 7As ons sondes teen ons getuig, Here, tree tog op ter wille van
u Naam. Ons het so baie keer van U af weggedraai, ons het teen U
gesondig. 8Hoop van Israel, Redder in tyd van nood, waarom sou U
wees soos 'n vreemdeling in die land, soos 'n reisiger wat net 'n nag
oorbly? 9Waarom sou U wees soos 'n man wat verskrik staan, soos 'n
soldaat wat nie in staat is om te help nie? U is by ons, Here, ons
behoort aan U, moet ons nie verlaat nie! 10So sê die Here vir hierdie
volk: Hulle is lief om van My af weg te dwaal, hulle het hulle nie
daarvan weerhou nie. Daarom is Ek, die Here, hulle nie meer
goedgesind nie. Ek sal hulle nou hulle sonde toereken en rekenskap
van hulle eis vir hulle oortredings. 11Die Here het vir my gesê: Moenie
by My vir hierdie volk voorspraak doen nie. 12Wanneer hulle vas, sal
Ek nie na hulle gesmeek luister nie; as hulle brandoffers en graanoffers
bring, maak dit die volk nie vir My aanvaarbaar nie, want Ek sal met
oorlog, met hongersnood en met pes 'n einde aan hulle maak. 13Maar
ek het gesê: Ag, Here my God, die profete sê dan vir hulle hulle sal
geen oorlog of hongersnood beleef nie en dat U sê: Ek sal vir julle
blywende voorspoed gee in hierdie land. 14Die Here het vir my gesê:
Die profete gee voor dat hulle in my Naam optree, maar Ek het hulle
nie gestuur of beveel nie, Ek het nie eens met hulle gepraat nie. Dit is
gesigte wat nie bestaan nie, nuttelose waarsêery, dit is bedrog wat
hulle versin wat hulle vir julle aanbied as woorde van profete.
15Daarom sê Ek oor die profete wat in my Naam optree sonder dat Ek
hulle gestuur het, wat beweer daar sal nie oorlog of hongersnood in
hierdie land kom nie: Daardie profete sal deur oorlog en hongersnood
aan hulle einde kom. 16Die volk vir wie hulle as profete opgetree het,
sal in die strate van Jerusalem weggegooi lê, slagoffers van
hongersnood en oorlog. Niemand sal hulle, hulle vrouens, hulle seuns
of hulle dogters begrawe nie. Ek sal die kwaad wat hulle gedoen het,
op hulle eie koppe laat afkom. 17Sê vir hulle dit: Dag en nag, sonder
ophou, vloei die trane uit my oë; my volk ly aan sy wonde, hy is swaar

getref. 18Wanneer ek uitgaan na die veld toe, lê die lyke daar van dié
wat met die swaard doodgemaak is; wanneer ek in die stad kom, lê
daar die slagoffers van die hongersnood. Profeet en priester trek in die
land rond sonder dat hulle weet wat om te sê. 19Het U Juda dan
heeltemal verwerp? Walg U vir Sion? Waarom het U ons getref sonder
dat iemand ons genees? Waarom wag ons dat alles regkom, maar dit
gaan nie goed nie, wag ons op 'n tyd van verbetering, maar daar is net
rede tot skrik? 20Ons erken dat ons opstandig was, Here, ons het teen
U gesondig. Ons bely ook die skuld van ons voorvaders. 21Ter wille
van u Naam, Here, moet ons tog nie verwerp nie. Moenie dat die plek
waar u magtige teenwoordigheid regeer, verag word nie. Dink aan u
verbond met ons, moet dit tog nie prysgee nie! 22Is daar onder die
nikswerd gode van die nasies een wat laat reën, wat die hemel sy reën
kan laat gee? Is dit nie U wat dit doen nie, Here ons God? Ons vertrou
op U, want dit is U wat al hierdie dinge doen.

JEREMIA 15

1Die Here het vir my gesê: Al het Moses en Samuel self by My gepleit,
sou Ek geen gevoel vir dié volk gehad het nie. Stuur hulle weg van my
teenwoordigheid af, laat hulle gaan. 2En as hulle vir jou vra: Waar
moet ons dan heen? moet jy vir hulle sê: So sê die Here: Wie vir pes
bestem is, pes toe, wie vir die swaard bestem is, swaard toe, wie vir
hongersnood bestem is, hongersnood toe, wie vir ballingskap bestem
is, ballingskap toe. 3Ek gee oor hulle opdrag aan vier soorte goed, sê
die Here: die swaard om dood te maak, honde om die lyke weg te
sleep, voëls en roofdiere om hulle op te vreet en te vernietig. 4Ek maak
dié volk iets waarvoor al die koninkryke van die aarde sal skrik. Ek
doen dit oor wat koning Manasse van Juda, seun van Hiskia, in
Jerusalem gedoen het. 5Wie sal vir jou jammer wees, Jerusalem, wie
sal medelye met jou hê? Wie sal afdraai en kom vra hoe gaan dit met
jou? 6Jy het My verwerp, sê die Here, jy het al erger geword. Daarom
het Ek my hand teen jou uitgesteek en jou verwoes. Ek is moeg
daarvan om jou straf te bly herroep. 7Ek het my volk met 'n gaffel
uitgewan in die stede in die land, Ek het my volk se kinders weggevat,
hom vernietig, want hy het hom nie bekeer van sy bose lewe nie. 8Ek
het sy weduwees meer laat word as die sand van die see, Ek het op
jongmanne se moeders helder oordag 'n aanrander laat toesak, Ek het
skrik en angs hulle skielik laat oorval. 9Selfs die vrou wat sewe kinders
gehad het, het ineengestort en na asem gesnak, haar son het
ondergegaan toe dit nog dag was, sy was kinderloos en reddeloos. En
wat daar van die volk oor is, lewer Ek aan sy vyande uit om dood te
maak, sê die Here. 10Ellende het my getref, Ma, toe Ma my in die
wêreld gebring het. Ek is 'n man wat dwarsdeur die land mense moet
beskuldig en met hulle moet twis. Ek het aan niemand iets geleen nie
en by niemand geleen nie, tog vervloek almal my. 11Die Here het
belowe: Ek laat jou op die volk los, maar ten goede, Ek sal vir jou by
jou vyande voorspraak doen in tyd van nood en rampe. 12Kan 'n mens
yster breek, yster uit die noorde, of brons? 13Ek laat ander jou rykdom,
jou skatte vat, Israel, nie omdat Ek iets in ruil daarvoor kry nie maar
omdat jy dwarsoor jou land gesondig het. 14Ek sal jou deur jou vyande
laat wegvoer na 'n land toe wat jy nie ken nie. In my toorn sal daar 'n
vuur losbreek, en dit sal jou brand. 15U weet alles, Here: dink aan my,
neem my onder u sorg, straf my vervolgers oor wat hulle aan my
doen. Moet tog nie u toorn laat voortduur en my laat sterf nie; neem
tog in ag dat dit oor U is dat ek beledig word. 16Ek het u woorde
verslind toe hulle gekom het, hulle was vir my 'n vreugde; ek was bly
daaroor dat u Naam oor my uitgeroep is, Here, almagtige God. 17Ek
kon nie sit waar daar gesels en gelag word en dit saam geniet nie; U

het my in besit geneem en ek moes alleen sit, vol van die
verontwaardiging wat van U af kom. [18]Waarom is daar nie 'n einde aan
my pyn nie, waarom is my wond ongeneeslik en wil dit nie gesond
word nie? Ek kan nie op U reken nie, net so min as op 'n stroom wat
nie standhoudend is nie. [19]Die Here het toe gesê: As jy jou woorde
terugneem, sal Ek jou weer in my diens neem. As wat jy sê, waarde sal
hê en nie onsin sal wees nie, sal jy weer namens My kan praat. Die
mense moet jóú volg, nie jy vir hulle nie. [20]Ek maak jou vir hierdie
volk 'n bronsmuur waardeur hulle nie kan dring nie; hulle sal teen jou
veg, maar hulle sal jou nie oorweldig nie, want Ek is by jou, sê die
Here, Ek sal jou help en jou red. [21]Ek sal jou red uit die mag van slegte
mense, jou bevry van dié wat op geweld uit is.

JEREMIA 16

1Die woord van die Here het tot my gekom: 2Moenie trou en kinders
hê in dié plek nie, 3want so sê die Here oor die kinders wat in dié plek
gebore word en oor die ouers wat in dié land kinders kry: 4Hulle sal
sterf aan verskriklike siektes; niemand sal oor hulle treur en hulle
begrawe nie; hulle sal op die grond bly lê soos hope mis; of hulle sal
omkom in oorlog of deur hongersnood, en hulle lyke sal deur voëls en
roofdiere opgevreet word. 5Die Here het gesê: Jy moenie in 'n huis
ingaan waar daar getreur word oor iemand wat dood is nie, jy moenie
saam treur nie en moenie meegevoel betuig nie, want Ek het my vrede
weggevat van dié volk af: Ek het hulle nie meer lief nie en Ek ontferm
My nie meer oor hulle nie, sê die Here. 6Groot en klein in dié land sal
sterf; niemand sal hulle begrawe en oor hulle treur nie, niemand sal
homself stukkend sny of sy kop kaalskeer om sy droefheid te wys nie;
7niemand sal 'n stukkie brood deel met 'n bedroefde om hom te troos
oor iemand wat dood is nie, niemand sal vir hom iets te drinke
aanbied om hom te troos nie, nie eens oor 'n vader of moeder nie. 8Jy
mag ook nie in 'n huis ingaan waar daar feesgevier word en saam
aansit en eet en drink nie, 9want, so sê die Here die Almagtige, die
God van Israel, Ek gaan voor julle oë, in julle leeftyd, 'n end maak aan
die klanke van vrolikheid en blydskap in hierdie plek, ook aan dié van
huweliksfeeste. 10Wanneer jy dit alles vir hierdie volk sê, sal hulle vir
jou vra: Waarom sê die Here sal Hy al hierdie groot rampe oor ons
bring? Hoe het ons teen die Here ons God oortree, wat het ons teen
Hom gesondig? 11Dan moet jy vir hulle sê: Julle voorvaders het My al
verlaat, sê die Here. Hulle het agter ander gode aangeloop en dié
gedien en geëer. Julle voorvaders het My verlaat en my wet nie
onderhou nie, 12en julle het erger aangegaan as hulle, julle het elkeen
sy eie harde kop gevolg en nie na My geluister nie. 13Daarom sal Ek
julle uit hierdie land uitdryf na 'n land toe waarvan julle nie weet nie
en waarvan julle voorvaders ook nie geweet het nie. Daar sal julle dag
en nag ander gode dien. Ek het geen medelye meer met julle nie.
14Daar kom 'n tyd, sê die Here, dat daar nie meer gesê sal word: So
seker as die Here leef wat vir Israel uit Egipte laat trek het nie, 15maar:
So seker as die Here leef wat vir Israel uit die noordland laat trek het
en uit al die lande waarheen Hy hulle verstrooi het. Ek sal hulle
terugbring na die land toe wat Ek aan hulle voorvaders gegee het. 16Ek
gaan baie vissers laat kom, sê die Here, en hulle sal die Israeliete
vang. Daarna gaan Ek baie jagters laat kom, en dié sal op die Israeliete
jag maak op elke berg en elke heuwel, in al die klipskeure. 17Ek sien
alles wat die Israeliete doen, niks is vir My verborge nie, hulle
oortredings kan nie vir My weggesteek word nie. 18Ek gaan hulle eers

dubbel laat boet vir hulle oortredings en hulle sonde, want hulle het
my land met hulle afstootlike dooie gode ontwy, hulle het my eie land
volgemaak met hulle afskuwelike afgode. 19Here, my Sterkte, my
Beskermer, my Toevlug in tyd van nood, na U toe sal die nasies kom
van die uithoeke van die aarde af en hulle sal sê: Ons voorvaders het
net vals gode gehad, nikswerd en nutteloos. 20Kan 'n mens vir hom
gode maak? Dit is mos nie gode nie! 21Daarom sal Ek die nasies my
mag en my krag laat ken; dié keer sal Ek hulle dit laat ken, en hulle
sal weet dat my Naam die Here is.

JEREMIA 17

1Die sonde van Juda is ingegraveer met 'n ysterpen, ingegrif met 'n
diamantpunt op hulle harte en op die horings van hulle altare. 2Selfs
hulle nageslag onthou nog die altare van hulle voorvaders en die
gewyde pale by die groen bome en op die hoë heuwels. 3My berg in
die veld, Ek laat ander jou rykdom, jou skatte vat omdat jy dwarsoor
jou land hoogtes gebou en gesondig het. 4Jy sal deur jou eie toedoen
die grond moet laat lê wat Ek jou gegee het. Ek sal jou vir jou vyande
laat werk in 'n land waarvan jy nie weet nie. In my toorn sal daar 'n
vuur teen julle losbreek, en dit sal aanhou brand. 5So sê die Here: Daar
rus 'n vloek op die mens wat sy vertroue in mense stel, wat sy krag
soek by sterflike mense en van My af wegdraai; 6hy is soos 'n kaal
bossie in droë wêreld wat nooit water kry nie; 'n bossie wat in 'n
klipwoestyn staan, in 'n brak wêreld waar niemand woon nie. 7Dit
gaan goed met die mens wat sy vertroue in die Here stel, die mens vir
wie die Here 'n veilige vesting is; 8so iemand is soos 'n boom wat by
water geplant is en sy wortels na die stroom toe uitstoot, nie die hitte
voel as dit kom nie en altyd groen blare het; 'n droë jaar raak hom nie
en hy hou nie op om vrugte te dra nie. 9Die hart is bedriegliker as
enigiets anders, hy is ongeneeslik; wie kan hom verstaan? 10Ek, die
Here, deurgrond en toets hart en verstand, Ek laat die mens kry wat
hy verdien, wat hom toekom vir wat hy doen. 11'n Fisant wat broei op
eiers wat hy nie gelê het nie, dit is die mens wat op oneerlike wyse
ryk word. Hy sal sy rykdom moet agterlaat in die fleur van sy lewe, sy
uiteinde is dié van 'n dwaas. 12'n Magtige troon, van die begin af
verhewe, dit is die plek waar ons heiligdom staan! 13Here, Hoop van
Israel, wie van U af weggaan, kom bedroë daarvan af; wie van U af
wegdraai, is vir die dood opgeskryf, want hulle verlaat die Here, die
bron van die lewe. 14Maak Ú my gesond, Here, dan sal ek gesond
wees! Bevry Ú my, dan sal ek vry wees! Dit is vir U wat ek wil loof.
15Die mense vra vir my: Waar is die woord van die Here? Laat dit tog
kom! 16Maar omdat ek nie wou ophou om 'n herder te wees wat in u
diens staan nie, het ek nie die onheilsdag nadergewens nie. U weet
wat ek gesê het, dit is aan U bekend. 17Moet tog nie vir my 'n
verskrikking word nie, want U is my toevlug op die dag van rampe.
18Laat dié wat my vervolg, bedroë daarvan afkom, nie ek nie! Laat
hulle vreesbevange word, nie ek nie! Bring die dag van rampe oor
hulle, straf hulle met 'n dubbele straf! 19Die Here het vir my gesê: Gaan
staan in die Volkspoort waardeur die konings van Juda in- en uitgaan,
en ook in al die ander poorte van Jerusalem 20en sê: Hoor die woord
van die Here, konings van Juda en al die mense van Juda en al die
inwoners van Jerusalem wat deur hierdie poorte gaan! 21So sê die

Here: Pas op! Julle lewens is op die spel! Moet niks op die sabbatdag
dra en deur die poorte van Jerusalem bring nie, 22moet niks uit julle
huise bring op die sabbatdag nie, moet geen werk doen nie. Hou die
sabbatdag heilig soos Ek julle voorvaders beveel het. 23Hulle was
ongehoorsaam en het nie geluister nie, hulle was hardkoppig, hulle
wou nie luister en hulle laat leer nie. 24Maar as júlle aan My
gehoorsaam is, sê die Here, en niks deur die poorte van hierdie stad
dra op die sabbatdag nie, die dag heilig hou en geen werk doen op dié
dag nie, 25sal daar altyd konings wees wat op die troon van Dawid sit
en deur die poorte van die stad gaan met hulle amptenare. Die
konings en hulle amptenare sal saam met die mense van Juda en die
inwoners van Jerusalem op strydwaens en perde ry, en dié stad sal
altyd bewoon word. 26Die mense sal uit die stede van Juda kom, uit
die omstreke van Jerusalem, uit die gebied van Benjamin, uit die
Laeveld, uit die Bergland, uit die Suidland, en hulle sal offers na die
huis van die Here toe bring, brandoffers, graanoffers, wierook- en
dankoffers. 27Maar as julle aan My ongehoorsaam is en nie die
sabbatdag heilig hou nie en op dié dag goed deur die poorte van
Jerusalem dra, sal Ek die poorte aan die brand steek, en die vuur sal
die mooi huise in Jerusalem verteer sonder dat iemand dit kan blus.

JEREMIA 18

1Die woord van die Here het tot Jeremia gekom: 2Gaan af na die
pottebakker se huis toe, Ek sal daar met jou praat. 3Ek is toe af na die
pottebakker se huis toe, en hy was juis besig om iets op die skyf te
maak. 4Maar die ding wat hy aan die maak was uit die klei, het
misluk, en hy het toe iets anders gemaak soos hy dit wou hê. 5Toe kom
die woord van die Here tot my: 6Kan Ek nie met julle doen wat hierdie
pottebakker met die klei gedoen het nie, Israel? vra die Here. Soos klei
in die pottebakker se hand, so is julle in my hand, Israel. 7Een oomblik
kondig Ek aan dat Ek 'n nasie, 'n koninkryk sal afbreek, sal uitroei, sal
vernietig. 8Maar wanneer dié nasie hom bekeer van sy boosheid
waaroor Ek hom wou straf, sien Ek af van die straf wat Ek oor hom
wou bring, 9en die volgende oomblik kondig Ek aan dat Ek die nasie
en die koninkryk sal bou en sal vestig. 10Maar wanneer hy doen wat
verkeerd is in my oë en ongehoorsaam is aan My, sien Ek af van die
goeie wat Ek aan hom wou doen. 11Maar sê nou vir die mense van
Juda en die inwoners van Jerusalem: So sê die Here: Ek berei vir julle
'n ramp voor, Ek is besig om 'n besluit oor julle te neem. Elkeen moet
hom van sy verkeerde lewe bekeer. Maak julle lewe en julle dade reg.
12Maar hulle sal sê: Dit help nie. Ons wil lewe soos ons wil, elkeen wil
sy eie koppige, slegte lewe lei. 13Daarom, so sê die Here: Vra tog onder
die nasies of iemand al van so iets gehoor het! Israel het 'n afstootlike
ding gedoen. 14Is die kranse van die Libanon ooit sonder sneeu, droog
sy koue bergstrome wat uit ver plekke kom, ooit op? 15Tog het my
volk My vergeet en wierookoffers gebring vir gode wat nie bestaan
nie, gode wat my volk laat struikel het op sy pad, op die pad wat hy
van ouds af loop; hy het op ompaaie begin loop, op ongebaande weë.
16Hy het hierdie land iets gemaak wat mense met afgryse vervul, iets
waaroor hulle altyd van verbasing sal fluit. Elkeen wat daar
verbykom, sal van verbasing die kop skud. 17Soos die oostewind sal Ek
my volk voor die vyand uit verdryf; die dag as die ramp hulle tref, sal
Ek my rug na hulle toe draai en hulle nie raaksien nie. 18Van die
mense het gesê: Kom ons maak 'n plan met Jeremia. Daar sal altyd
priesters wees om ons die wil van die Here te leer en wyse manne wat
vir ons raad kan gee en profete by wie ons die boodskappe van die
Here kan hoor. Kom ons voer 'n skinderveldtog teen hom en ons steur
ons nie aan wat hy sê nie. 19Gee tog ag op my, Here, hoor wat sê my
vyande! 20Goed word tog nie met kwaad vergeld nie! Maar hulle
grawe 'n gat vir my om in te val. Neem tog in ag hoe ek voor U kom
staan en vir hulle gepleit het dat u toorn teen hulle sal bedaar. 21Maar
laat hulle kinders nou van honger sterf, laat daar oorlog oor hulle
kom. Maak hulle vrouens kinderlose weduwees: laat die mans sterf

aan die pes en laat die jongmanne in die oorlog sneuwel. 22Laat 'n
bende hulle skielik oorval, sodat die jammerkrete uit hulle huise sal
weerklink. Hulle het 'n gat gegrawe om my te vang, hulle het vir my
strikke gestel. 23U, Here, ken hulle planne om my dood te bewerk;
moenie hulle oortredings vergewe nie, moenie hulle sonde ongestraf
laat nie, laat hulle tot 'n val kom voor U, tree teen hulle op terwyl U
nog toornig is.

JEREMIA 19

1Die Here het gesê: Gaan koop 'n kleipot en vat van die leiers van die
volk en die priesters saam 2en gaan af na die Ben-Hinnomdal toe
regoor die Potskerfpoort en kondig daar aan wat Ek vir jou sal sê. 3Jy
moet sê: Hoor die woord van die Here, konings van Juda en inwoners
van Jerusalem! So sê die Here die Almagtige, die God van Israel: Ek
gaan oor hierdie plek 'n ramp bring wat elkeen wat daarvan hoor, se
ore sal laat tuit. 4Julle het My verlaat en hierdie plek verontreinig deur
hier vir ander gode offers te bring, gode waarvan julle, julle
voorvaders en die konings van Juda nie voorheen geweet het nie.
Julle het op dié plek baie onskuldige bloed vergiet, 5julle het vir Baäl
hoogtes gebou en julle seuns as brandoffers vir Baäl verbrand, 'n ding
wat Ek nie beveel het nie en nie oor gepraat het nie en wat nooit by
My opgekom het nie. 6Daarom kom daar 'n tyd, sê die Here, dat dié
plek nie meer Tofet of Ben-Hinnomdal genoem sal word nie, maar
Moorddal. 7Op hierdie plek sal Ek 'n end maak aan die planne van
Juda en Jerusalem. Ek sal hulle vyande hulle met die swaard laat
afmaai, hulle oorlewer in die mag van mense deur wie hulle nie
gespaar sal word nie, en Ek sal hulle lyke deur voëls en roofdiere laat
opvreet. 8En hierdie stad maak Ek iets waaroor mense net met afgryse
vervul kan word en kan fluit. Elkeen wat hier verbykom, sal van
verbasing fluit oor alles wat die stad getref het. 9Jerusalem sal beleër
word deur vyande wat nie sy inwoners sal spaar nie. Hulle posisie sal
benard word: Ek sal hulle hulle eie kinders laat eet, en die mense sal
mekaar eet. 10Jy moet dan die pot breek voor die oë van die mense
wat met jou saam is, 11en jy moet vir hulle sê: So sê die Here die
Almagtige: Soos hierdie kleipot gebreek het en nie heelgemaak kan
word nie, so sal Ek hierdie volk en hierdie stad breek. Hulle sal van
Tofet 'n begraafplaas maak omdat daar nie ander plek sal wees nie.
12Dit is wat Ek aan dié plek en sy inwoners sal doen, sê die Here: Ek
sal die stad soos Tofet maak. 13Die huise in Jerusalem en die paleise
van die konings van Juda sal soos die Tofetplek onrein wees, al die
huise waar daar op die dakke wierookoffers gebring is vir die son, die
maan en die sterre, en waar daar drankoffers uitgegiet is vir vreemde
gode. 14Nadat Jeremia teruggekom het van Tofet af waar die Here hom
as profeet laat optree het, het hy in die voorhof van die huis van die
Here gaan staan en vir al die mense daar gesê: 15So sê die Here die
Almagtige, die God van Israel: Ek gaan nou oor dié stad en oor al die
ander stede al die onheil laat kom wat Ek laat aankondig het, want die
mense het koppig gebly en wou nie ag gee op wat Ek vir hulle gesê
het nie.

JEREMIA 20

1Die priester Pasgur seun van Immer, wat hoofopsigter oor die tempel
was, het gehoor hoe Jeremia as profeet dié aankondiging doen.
2Pasgur het die profeet Jeremia geslaan en hom daarna laat vasskroef
in die blok wat in die boonste Benjaminpoort van die huis van die
Here was. 3Toe Pasgur vir Jeremia die volgende môre uit die blok
haal, het Jeremia vir hom gesê: Die Here noem jou nie meer Pasgur
nie maar Angs van Alle Kante, 4want, so sê die Here, Ek gaan jou 'n
angs maak vir jouself en vir jou vriende. Hulle sal deur hulle vyande
met die swaard afgemaai word terwyl jy kyk. Die hele Juda gee Ek oor
in die mag van die koning van Babel: hy sal party in ballingskap
wegvoer na Babel toe en party doodmaak. 5Al die rykdom van hierdie
stad, al sy besittings, al wat hy het wat waardevol is, en al die skatte
van die konings van Juda lewer Ek uit aan hulle vyande. Hulle sal
alles plunder en roof en dit na Babel toe wegvat. 6Jy, Pasgur, en al die
mense in jou huis sal ook in ballingskap weggevoer word. Jy sal in
Babel kom en daar sterf, en daar sal jy en al jou vriende vir wie jy met
leuens 'n profeet wou wees, begrawe word. 7U het my mislei, Here, en
ek het my laat mislei. U was te sterk vir my, U het gewen. Ek word
heeldag uitgelag, almal spot met my. 8Elke keer as ek my mond
oopmaak, moet ek skree, moet ek roep: Daar is geweld, daar is
verdrukking! Om die woord van die Here te moet aankondig, beteken
vir my net vernedering en bespotting heeldag deur. 9En wanneer ek
dink ek sal my aan Hom nie steur nie en nie meer in sy Naam praat
nie, dan word dit in my soos 'n vuur wat brand en waarvan ek nie kan
loskom nie. Ek is moeg van weerstand bied daarteen, ek kan nie meer
nie. 10Ek hoor almal fluister: Angs van alle kante! Sê dit! Kom ons sê
vir die koning wat Jeremia sê! Selfs my vriende wag dat ek tot 'n val
kom! Hulle sê: Miskien loop hy in die val, en dan kan ons hom bykom
en ons op hom wreek. 11Maar U is by my, Here, en U is magtig en
sterk: dit is dié wat my vervolg, wat sal val; hulle sal nie wen nie.
Hulle sal teleurgestel staan, want hulle sal nie in hulle doel slaag nie.
Die skande van hulle neerlaag sal nooit vergeet word nie. 12Here,
Almagtige, u oordeel is reg, U sien raak wat diep in 'n mens is. Laat
my sien hoe U my vyande straf want ek gee my saak in u hande. 13Sing
tot eer van die Here, loof Hom! Hy red die arme uit die mag van slegte
mense. 14Vervloek is die dag waarop ek gebore is, die dag waarop my
ma my in die wêreld gebring het; mag dié dag altyd sonder seën wees.
15Vervloek is die man wat vir my pa die berig gebring het: Jy het 'n
seun, 'n berig wat hom baie bly gemaak het. 16Mag dit met daardie
man gaan soos met die stede wat so genadeloos deur die Here verwoes
is, mag daardie man angskrete hoor in die môre, oorlogskrete op die

helder middag, 17omdat hy my nie doodgemaak het voor ek gebore is
sodat my ma my graf kon gewees het en sy nooit in kraam kon kom
nie. 18Waarom is ek gebore net om ellende en pyn te beleef en my
lewe lank verneder te word?

JEREMIA 21

1Die woord van die Here het tot Jeremia gekom toe koning Sedekia vir
Pasgur seun van Malkija en die priester Sefanja seun van Maäseja na
Jeremia toe gestuur het met die versoek: 2Raadpleeg asseblief die Here
namens ons, want koning Nebukadnesar van Babel val ons aan.
Miskien doen die Here ook vir ons 'n wonder en laat Hy Nebukadnesar
van ons af wegtrek. 3Jeremia het vir hulle gesê: Julle moet vir Sedekia
sê: 4So sê die Here die God van Israel: Ek gaan die wapens laat
terugdraai wat daar nou in julle hande is en waarmee julle buitekant
die mure teen die koning van Babel en teen die Galdeërs veg. Ek gaan
dié wapens hier binne in die stad bymekaarbring 5en dan gaan Ek self
teen julle veg met my groot mag en krag, in groot toorn, gramskap en
woede. 6Ek gaan al wat in hierdie stad is, tref, mens en dier. Hulle sal
aan die pes sterwe, 7en daarna, sê die Here, sal Ek koning Sedekia van
Juda, sy amptenare en die mense in die stad wat pes, swaard en
hongersnood vrygespring het, oorlewer in die mag van koning
Nebukadnesar van Babel, in die mag van hulle vyande, in die mag van
dié wat hulle lewe soek. Die vyand sal die inwoners van Jerusalem
afmaai sonder om te verskoon, sonder om jammer te kry, sonder
genade. 8Daarna het die Here vir Jeremia gesê: Jy moet vir hierdie
volk sê: So sê die Here: Ek gee julle die keuse: wil julle lewe of wil
julle sterwe? 9Wie in hierdie stad bly, sal sterf, deur die swaard of deur
hongersnood of deur pes. Wie uitgaan en na die Galdeërs toe oorloop
deur wie julle beleër word, sal lewe, al sal hy net met sy lewe daarvan
afkom. 10Ek het besluit om hierdie stad swaar te straf en hom nie te
spaar nie, sê die Here. Die stad word oorgegee in die mag van die
koning van Babel, en hy sal dit afbrand. 11Vir die koningshuis van
Juda moet jy sê: Hoor die woord van die Here, 12huis van Dawid! So sê
die Here: Sorg dat daar elke dag reg geskied, red die mens wat beroof
word uit die mag van die uitbuiter. As julle dit nie doen nie, sal my
toorn ontvlam soos 'n vuur en brand sonder dat iemand dit kan blus.
Dit sal gebeur oor die sonde wat julle gedoen het. 13Ek is jou
teenstander, Jerusalem, sê die Here, jy wat hier bokant die dal op die
klipplaat lê, jy wie se inwoners sê niemand kan hulle aanval nie,
niemand kan hulle skuilplekke binnedring nie. 14Ek gaan hulle straf
oor wat hulle gedoen het, sê die Here, Ek gaan in die paleis 'n vuur
aansteek wat alles rondom sal verbrand.

JEREMIA 22

1So het die Here gesê: Gaan na die paleis van die koning van Juda toe
en dra hierdie boodskap daar oor. 2Jy moet sê: Hoor die woord van die
Here, koning van Juda wat op die Dawidstroon sit, u en u amptenare
en u volk wat deur hierdie poorte na u toe kom. 3So sê die Here:
Handhaaf die reg en wees regverdig! Red dié wat beroof word, uit die
mag van die uitbuiter, ook die vreemdeling, die weeskind en die
weduwee. Moenie die reg vertrap nie, moenie geweld pleeg en moenie
mense onskuldig om die lewe bring in hierdie plek nie. 4As julle
stiptelik volgens my woord lewe, sal konings wat op die Dawidstroon
sit, deur die poorte van hierdie paleis kom en hulle sal op waens en
perde ry, hulle en hulle amptenare en hulle volk. 5Maar as julle nie na
my woorde luister nie, bevestig Ek nou vir julle met 'n eed dat hierdie
paleis 'n puinhoop sal word, sê die Here. 6So sê die Here oor die paleis
in Juda: Jy is vir my Gilead, die Libanonkruin, maar Ek maak jou 'n
woestyn, soos stede sonder inwoners. 7Ek wys mense aan om jou te
vernietig, mense met hulle wapens. Hulle sal jou mooi sederbalke
opkap en in die vuur gooi. 8Daar sal baie nasies by hierdie stad
verbygaan en vir mekaar vra: Waarom het die Here dit met hierdie
groot stad gedoen? 9Dan sal hulle antwoord: Omdat die mense van
hierdie stad nie die verbond met die Here hulle God gehou het nie en
ander gode vereer en gedien het. 10Moenie huil oor die koning wat
dood is nie, moenie oor hom rou nie. Huil, ja, huil oor hom wat in
ballingskap is, want hy sal nie terugkom nie, hy sal nie weer sy
geboorteland sien nie. 11So sê die Here oor koning Sallum van Juda,
seun van Josia, wat koning geword het in die plek van Josia, sy pa,
maar wat van hierdie plek af weggegaan het: Hy sal nooit hierheen
terugkom nie, 12want hy sal sterf in die plek waarheen hulle hom in
ballingskap weggevoer het. Hy sal nooit weer hierdie land sien nie.
13Ellende wag vir hom wat sy huis met onreg bou, sy bokamers met
minagting van die reg, vir hom wat sy mense sonder betaling laat
werk, wat hulle nie hulle geld gee nie. 14Ellende wag vir hom wat sê:
Ek wil my huis groot maak, sy bokamers moet ruim wees. Hy breek
vir hom groot vensters uit, sit vir hom panele in van sederhout en verf
sy huis rooi. 15Maak dit van jou 'n koning as jy jou inspan vir meer
sederhout? Jou pa het geëet en gedrink, hy het reg laat geskied en reg
gedoen en dit het goed gegaan met hom 16Hy het die saak behartig van
die swakke en die arme, en dit het goed gegaan. Wie hierdie dinge
doen, dien My, sê die Here. 17Maar jy is net daarop uit om jou te
verryk ten koste van ander, jy kyk net waar jy mense onskuldig kan
doodmaak, waar jy kan verdruk en afpers. 18Daarom, so sê die Here vir
koning Jojakim van Juda, seun van Josia: Hulle sal nie oor jou treur

en sê: Ag, hoe jammer, my broer, ag, hoe jammer, my suster! nie.
Hulle sal nie oor jou treur en sê: Ag, ons koning, ag, sy majesteit! nie.
19Hy sal soos 'n donkie begrawe word: hy sal van hier af weggesleep
word en buite die poorte van Jerusalem weggegooi word. 20Gaan
Libanon toe en vra hulp, roep hard by Basan, vra hulp by Abarim,
want al jou helpers is vernietig. 21Ek het jou gewaarsku toe jy nog
gerus was, maar jy het gesê: Ek sal nie luister nie. Van jongs af was dit
jou gewoonte om nie na My te luister nie. 22Die wind sal almal
wegwaai wat vir jou sorg, jou helpers sal in ballingskap weggevoer
word en jy sal self die vernederende skande moet dra vir jou slegte
lewe. 23Jy wat tussen die seders woon, wie se nes gemaak is van
Libanonhout, jy sal kerm wanneer pyne jou tref, pyne soos van 'n vrou
in kraam. 24So seker as Ek leef, sê die Here, al was jy, koning Jojagin
van Juda, seun van Jojakim, 'n seëlring aan my regterhand, Ek sal jou
uitruk. 25Ek sal jou uitlewer aan dié wat jou wil doodmaak, aan dié vir
wie jy bang is: in die mag van koning Nebukadnesar van Babel en in
die mag van die Galdeërs. 26Ek sal jou en jou ma wat jou in die wêreld
gebring het, in 'n vreemde land gooi waar nie een van julle gebore is
nie, en daar sal julle sterf. 27Julle sal nie terugkom na die land toe
waarna julle sal verlang om terug te kom nie. 28Is hierdie man Jojagin
'n weggooiding, 'n gebreekte kleipot wat niemand wil hê nie? Waarom
is hy en sy kinders dan weggegooi? Waarom is hulle gegooi in 'n land
waarvan hulle nie tevore geweet het nie? 29Land, land, land, luister na
die woord van die Here! 30So sê die Here: Teken by die naam van
hierdie man aan: 'n man sonder troonopvolger, 'n man wat in sy lewe
niks sal bereik nie, want niemand van sy nageslag sal op die
Dawidstroon sit nie, hy sal nie oor Juda regeer nie.

JEREMIA 23

1Ellende wag vir julle, herders deur wie die skape uit my kudde
doodgemaak en verstrooi word, sê die Here. 2Daarom, so sê die Here
die God van Israel oor die herders wat my volk moet versorg: Julle het
my skape uitmekaargejaag en verstrooi, julle het hulle nie opgepas
nie, en daarom gaan Ek julle straf vir al die verkeerde dade wat julle
gedoen het, sê die Here. 3Maar Ek sal self dié van my kudde wat
oorgebly het, gaan bymekaarmaak in al die lande waarheen Ek hulle
verstrooi het. Ek sal hulle terugbring na hulle weiveld toe waar hulle
vrugbaar sal wees en baie sal word. 4Dan sal Ek herders oor hulle
aanstel, en dié sal hulle versorg, en hulle sal nie meer bang of verskrik
wees nie en hulle sal nie meer wegraak nie, sê die Here. 5Daar kom 'n
tyd, sê die Here, dat Ek vir Dawid 'n regverdige spruit sal laat opskiet,
'n koning wat verstandig sal regeer. Hy sal die reg eerbiedig en
regverdig regeer in sy land. 6In sy tyd sal Juda gered word en sal Israel
veilig woon. Sy naam sal wees: Die Here regeer regverdig oor ons.
7Daar kom 'n tyd, sê die Here, dat die mense nie meer sal sê: So seker
as die Here leef wat vir Israel uit Egipte laat trek het nie, 8maar hulle
sal sê: So seker as die Here leef wat die nageslag van Israel met sorg
teruggebring het uit die land in die noorde en uit al die lande
waarheen Hy hulle verstrooi het. Dan sal hulle weer in hulle eie land
woon. 9Teen die profete: My hart is stukkend geslaan, my hele liggaam
bewe. Ek is soos 'n dronk mens, soos iemand wat deur drank
oorweldig is. Ek het so geword deur die Here, deur sy heilige woorde.
10Die land het vol mense geword wat hoereer; deur die vervloeking
wat op die land rus, het hy verdroog, het die weiveld verdor. Die
koers wat die profete inslaan, is verkeerd, hulle misbruik hulle mag.
11Profeet en priester is albei godloos, Ek tref hulle sondes selfs in my
huis aan, sê die Here. 12Daarom sal hulle pad glibberig word, hulle sal
weggelei word na donker plekke toe, daar sal hulle val. Ek sal 'n ramp
oor hulle bring wanneer Ek hulle straf, sê die Here. 13Ek het iets
afstootliks onder Samaria se profete gesien: hulle tree in Baäl se naam
op as profete en verlei my volk Israel. 14Ek het iets afskuweliks onder
Jerusalem se profete gesien: hulle hoereer, hulle lieg en bedrieg, hulle
help dié wat verkeerd doen, met die gevolg dat niemand hom van sy
verkeerde dade bekeer nie. Hulle het almal vir My soos Sodom
geword, Jerusalem se inwoners het soos Gomorra geword. 15Daarom,
so sê die Here die Almagtige oor die profete: Ek sal hulle galbitter kos
laat eet en gifwater laat drink, want van Jerusalem se profete af het
godloosheid deur die hele land versprei. 16So sê die Here die
Almagtige: Julle moenie luister na wat die profete sê nie, die profete
wat vir julle as profete optree. Hulle wek vals verwagtings by julle,

hulle praat oor visioene wat hulle self uitdink, nie oor wat die Here sê
nie. 17Hulle hou aan om vir dié wat My minag, te sê: Die Here sê daar
sal vrede vir julle wees. Vir dié wat hardkoppig is, sê hulle: Daar sal
nie 'n ramp oor julle kom nie. 18Wie het in die raadskamer van die
Here gestaan? Wie het alles gesien? Wie het gehoor wat Hy sê? Ja, wie
het na sy woord geluister, wie het dit gehoor? 19Kyk, die gramskap van
die Here laat 'n stormwind waai, 'n orkaan sal op die goddeloses
afkom. 20Die toorn van die Here sal nie ophou voordat Hy sy plan
uitgevoer het en gedoen het wat Hy besluit het nie. Daar kom 'n tyd
dat julle dit alles goed sal verstaan. 21Ek het nie hierdie profete gestuur
nie, tog het hulle met 'n boodskap rondgehardloop; Ek het nie met
hulle gepraat nie, tog het hulle as profete opgetree. 22As hulle in my
raadskamer gestaan het, sou hulle my woorde aan my volk meegedeel
het en my volk van hulle verkeerde koers af laat wegdraai het, van
hulle sondige dade af. 23Ek is nie 'n God wat net naby is nie, sê die
Here, Ek is 'n God wat ook ver weg is. 24Niemand kan in 'n geheime
plek wegkruip sonder dat Ek hom sien nie, sê die Here. Ek is oral in
die hemel en op die aarde, sê die Here. 25Ek het gehoor wat sê die
profete wat sonder opdrag in my Naam as profete optree. Hulle sê: Ek
het 'n droom gehad, ek het 'n droom gehad! 26Hoe lank sal die profete
wat sonder opdrag optree, die profete wat leuens uitdink om te
verkondig, nog aanhou hiermee? 27Hulle dink hulle sal my volk my
Naam laat vergeet met die drome wat hulle vir mekaar vertel, net soos
hulle voorvaders my Naam deur die Baäl vergeet het. 28Die profeet wat
'n droom gehad het, mag vertel wat hy gedroom het, maar hy wat my
woord ontvang het, moet my woord eerlik oordra. 'n Mens kan nie
strooi met die beste koring vergelyk nie, sê die Here. 29My woord is
soos vuur, sê die Here, soos 'n hamer waarmee klippe stukkend
gebreek word. 30Daarom, sê die Here, is Ek teen die profete wat
herhaal wat ander sê en dan voorgee dat dit van My af kom. 31Kyk, sê
die Here, Ek is teen dié profete wat hulle eie stories vertel en dan sê:
Die Here sê so. 32Kyk, sê die Here, Ek is teen dié profete wat drome
wat nie plaasgevind het nie, as openbaring oorvertel, want hulle lei
my volk op 'n dwaalspoor met hulle leuens en hulle praatjies. Ek het
nie hierdie profete gestuur nie, Ek het hulle ook nie beveel om as
profete op te tree nie. Hulle help my volk hoegenaamd nie, sê die
Here. 33Jeremia, wanneer die volk of 'n profeet of 'n priester vir jou
vra: Wat is die uitspraak van die Here? moet jy vir hulle vra: Wat is
die uitspraak? Die Here sê: Ek steur My nie meer aan julle nie. 34Die
profeet of die priester of die volk wat sê: Die uitspraak van die Here,
moet weet Ek sal hom en sy familie straf. 35Julle vra vir mekaar,
elkeen vir sy volksgenoot: Wat antwoord die Here? of: Wat sê die
Here? 36Julle moenie meer verwys na die uitspraak van die Here nie,
want elkeen maak sy eie woorde tot uitspraak van die Here. So

verdraai julle die woorde van ons God, die Here die Almagtige, die
lewende God. 37Julle vra vir die profeet: Wat antwoord die Here jou?
of: Wat sê die Here? 38Al sê julle ook: Dit is die uitspraak van die Here,
sê die Here nou: Julle sê: Hierdie woorde is 'n uitspraak van die Here,
ten spyte daarvan dat Ek julle verbied het om te sê: 'n Uitspraak van
die Here. 39Daarom sal Ek julle heeltemal vergeet, Ek sal My nie meer
aan julle steur nie, en ook nie aan die stad wat Ek aan julle en julle
voorvaders gegee het nie. Ek wil julle nie meer sien nie. 40Ek sal vir
altyd vernedering oor julle bring, blywende skande wat nie vergeet sal
word nie.

JEREMIA 24

1Die Here het my twee mandjies vye laat sien voor die tempel. Dit was
bestem vir die tempel van die Here. Ek het die gesig gesien nadat
koning Nebukadnesar van Babel vir koning Jojagin van Juda, seun
van Jojakim, saam met die amptenare van Juda en die ambagsmanne
en die bouers uit Jerusalem uit in ballingskap weggevoer het en hulle
in Babel gebring het. 2Die een mandjie was vol goeie vye, so lekker
soos voorvye. Die ander mandjie was vol slegte vye, so sleg dat 'n
mens dit nie kon eet nie. 3Toe vra die Here vir my: Wat sien jy,
Jeremia? en ek antwoord: Vye. Die goeies is baie goed en die slegtes
baie sleg, hulle is so sleg dat 'n mens hulle nie kan eet nie. 4Die woord
van die Here het tot my gekom: 5So sê die Here die God van Israel: Ek
beskou die ballinge van Juda wat Ek vir hulle beswil uit hierdie plek
uit na Galdeërland toe gestuur het, as net so goed as hierdie goeie vye.
6Vir hulle beswil sal Ek my oog oor hulle hou en Ek sal hulle na
hierdie land toe terugbring. Ek sal hulle opbou, nie afbreek nie, Ek sal
hulle plant, nie uitruk nie. 7Ek sal hulle die insig gee om My te ken. Ek
is die Here! Hulle sal my volk wees, en Ek sal hulle God wees, want
hulle sal heelhartig na My toe terugkom. 8Maar, so sê die Here, Ek sal
koning Sedekia van Juda en sy amptenare en dié mense van Jerusalem
wat oorgebly het, dié wat in hierdie land agterbly en dié wat in Egipte
wil gaan woon, maak soos die slegte vye wat so sleg is dat 'n mens
hulle nie kan eet nie. 9Ek sal vir Sedekia-hulle maak tot iets slegs, iets
waarvoor al die koninkryke van die aarde sal skrik; in al die plekke
waarheen Ek hulle sal verstrooi, sal hulle naam gebruik word wanneer
mense ander wil verneder, wil spot, wil verkleineer of wil vervloek.
10Ek sal oorlog, hongersnood en pes onder hulle loslaat totdat hulle
uitgeroei is uit die land wat Ek aan hulle en hulle voorvaders gegee
het.

JEREMIA 25

1In die vierde regeringsjaar van koning Jojakim van Juda, seun van
Josia, dit was die eerste regeringsjaar van koning Nebukadnesar van
Babel, het daar 'n woord tot Jeremia gekom teen die hele volk Juda.
2Die profeet Jeremia het toe vir die hele volk Juda en vir al die
inwoners van Jerusalem gesê: 3Van die dertiende jaar van koning Josia
van Juda, seun van Amon, af tot nou toe, drie en twintig jaar lank, het
die woord van die Here tot my gekom. Ek het vroeg en laat met julle
gepraat, maar julle het nie geluister nie. 4Die Here het vroeg en laat sy
dienaars die profete na julle toe gestuur, maar julle het nie geluister
nie, julle het nie eers probeer luister nie. 5Hy het gesê: Julle moet julle
bekeer van julle slegte lewe en van julle verkeerde dade. Dan sal julle
bly woon in die land wat die Here lank gelede al vir altyd aan julle en
julle voorvaders gegee het. 6Julle mag nie ander gode aanhang, dien
en vereer nie. Julle mag My nie tart met die afgodsbeelde wat julle
gemaak het nie, want dan sal Ek rampe oor julle bring. 7Maar julle het
nie na My geluister nie, sê die Here. Julle het My bly tart met die
afgodsbeelde wat julle gemaak het, en so het julle 'n ramp oor julleself
gebring. 8So sê die Here die Almagtige: Omdat julle nie geluister het
na wat Ek gesê het nie, 9vat Ek al die volke van die noorde, sê die
Here, en Ek stuur hulle en my dienaar koning Nebukadnesar van Babel
en Ek laat hulle optrek teen hierdie land en sy inwoners en teen al die
nasies van die omgewing. Ek sal hulle uitroei en Ek sal hulle name vir
altyd laat gebruik wanneer mense ander wil bang maak, wil
skrikmaak of wil vervloek. Hulle lande sal vir altyd puinhope wees.
10Ek sal blydskap en vreugde van hulle af wegvat: die huweliksfeeste,
die klank van die maalklippe en die lig van die lampe. 11Hierdie land
sal 'n verlate puinhoop word en al hierdie nasies sal sewentig jaar lank
die koning van Babel se onderdane wees. 12Maar wanneer die sewentig
jaar om is, sal Ek die koning van Babel en daardie nasie in
Galdeërland straf vir al hulle sondes, sê die Here. Ek sal hulle land vir
altyd verwoes laat lê. 13Dan sal Ek alles wat Ek teen daardie land gesê
het, alles wat in hierdie boek opgeteken staan en wat Jeremia as
profeet teen daardie nasies aangekondig het, oor daardie land bring.
14Daardie nasies sal die onderdane word van baie nasies en van sterk
konings. Ek sal hulle straf ooreenkomstig hulle dade en ooreenkomstig
die afgodsbeelde wat hulle gemaak het. 15So het die Here die God van
Israel vir my gesê: Vat hierdie beker uit my hand. Dit is gevul met die
wyn van my toorn. Jy moet al die nasies na wie toe Ek jou stuur,
daaruit laat drink. 16Wanneer hulle dit drink, sal hulle waggel en
slinger: dit is oorlog wat Ek onder hulle loslaat. 17Ek het die beker uit
die hand van die Here gevat en al die nasies na wie toe Hy my gestuur

het, laat drink 18om hulle te verwoes en om hulle name dan te laat
gebruik wanneer mense ander wil bang maak, wil skrikmaak of wil
vervloek: Jerusalem, die stede van Juda, sy konings en sy amptenare;
19die farao van Egipte, sy onderdane, sy amptenare, sy volk 20en die
gemengde bevolking in Egipte; al die konings van Us, al dié van die
Filistynse stede Askelon, Gasa, Ekron en wat van Asdod oorgebly het;
21Edom, Moab en die Ammoniete, 22al die konings van Tirus, Sidon,
die kusstreke oorkant die see; 23Dedan, Tema, Bus, almal wat hulle
koppe aan die kante kaal skeer; 24al die konings van Arabië en dié van
die gemengde bevolking wat in die woestyn woon; 25al die konings van
Simri, Elam en Medië, 26al die konings van die noorde, dié wat naby is
en dié wat ver is, een na die ander, al die koninkryke wat oor die hele
aarde versprei is. Heel laaste moet die koning van Sesak die beker
drink. 27Jy moet vir hulle sê: So sê die Here die Almagtige, die God
van Israel: Drink en word dronk en braak en val! Julle sal nie opstaan
nie. Dit sal gebeur deur die oorlog wat Ek onder julle sal loslaat.
28Wanneer hulle weier om die beker uit jou hand te vat om te drink,
moet jy vir hulle sê: So sê die Here die Almagtige: Drink sal julle
drink! 29Kyk, Ek begin 'n ramp bring oor die stad waaroor my Naam
uitgeroep is, en wil julle los uitstap, sonder om gestraf te word? Nee,
Ek het die oorlog teen al die bewoners van die aarde ingeroep, sê die
Here die Almagtige. 30Jy moet as profeet optree teen hulle en dit alles
vir hulle sê: Die Here brul in die hoogte, Hy laat sy stem hoor in sy
heilige woonplek, Hy brul hard teen sy weiveld, Hy roep van vreugde
soos dié wat druiwe trap, Hy sing 'n klaaglied oor al die bewoners van
die land. 31Die klank sal trek tot in die uithoeke van die aarde, want
die Here kla die nasies aan, Hy sal al die mense straf, die goddeloses
aan die oorlog uitlewer, sê die Here. 32So sê die Here die Almagtige:
Daar trek 'n ramp van nasie tot nasie, 'n groot storm steek op van die
uithoeke van die aarde af. 33Daardie dag sal dié wat deur die Here
verslaan is, van die een uithoek van die aarde af tot in die ander
uithoek lê. Niemand sal oor hulle treur nie, hulle sal nie
bymekaargemaak en begrawe word nie. Hulle sal soos mis op die
grond bly lê. 34Huil, herders, roep om hulp, rol in die stof, leiers van
die kudde! Die dag het gekom dat julle geslag word. Julle sal tot 'n val
kom. Ek sal julle stukkend slaan al is julle soos kosbare erdewerk.
35Daar sal nie vir die herders 'n plek wees waarheen hulle kan vlug
nie, die leiers van die kudde sal nie kan ontsnap nie. 36Luister hoe
skreeu die herders, hoe huil die leiers van die kudde, want die Here
vernietig hulle weiveld. 37Die weivelde waar daar vrede was, word
uitgewis deur die gloeiende toorn van die Here. 38Die herder sal sy hut
verlaat soos die leeu van sy lêplek af padgee. Hulle land sal verlate
wees. Die toorn wat alles platvee, die gloeiende toorn van die Here sal
dit alles doen.

JEREMIA 26

1Kort nadat Jojakim seun van Josia koning van Juda geword het, het
hierdie woord van die Here gekom: 2So sê die Here: Gaan staan in die
voorhof van die huis van die Here en praat met al die mense wat uit al
die stede van Juda kom om in die huis van die Here te aanbid. Jy
moet alles wat Ek jou beveel, vir hulle sê. Jy mag nie 'n enkele woord
weglaat nie. 3Miskien sal hulle luister en hulle van hulle verkeerde
lewe bekeer. Dan sal Ek die straf herroep wat Ek oor hulle wou bring
oor hulle sondige dade. 4Jy moet vir hulle sê: So sê die Here: Julle
moet na My luister en my wil doen wat Ek aan julle bekend gemaak
het. 5Julle moet luister na wat my dienaars die profete sê, my profete
wat Ek vroeg en laat na julle toe gestuur het sonder dat julle na hulle
geluister het. 6As julle dit nie doen nie, sal Ek hierdie huis soos Silo
maak en Ek sal hierdie stad maak tot iets waarmee al die volke van
die wêreld ander vervloek. 7Die priesters, die profete en die hele volk
het Jeremia hierdie dinge hoor sê in die huis van die Here. 8Toe
Jeremia klaar vir die volk alles gesê het wat die Here hom beveel het
om vir hulle te sê, het die priesters en die profete en die hele volk hom
gepak en gesê: Jy moet beslis sterf! 9Waarom tree jy in die Naam van
die Here op as profeet en sê dan dat hierdie huis soos Silo sal word en
dat hierdie stad verwoes sal word en sonder inwoners sal wees? Die
hele volk het in die huis van die Here om Jeremia saamgedrom. 10Toe
die amptenare van Juda al hierdie dinge verneem, is hulle van die
paleis af na die tempel toe. Hulle het by die nuwe poort van die
tempel gaan sit, 11en die priesters en die profete het vir hulle en vir die
hele volk gesê: Hierdie man moet die doodvonnis kry, want hy het as
profeet hierdie dinge teen die stad gesê. Julle het dit self gehoor. 12Toe
antwoord Jeremia al die amptenare en die hele volk: Die Here het my
gestuur om as profeet op te tree teen hierdie huis en teen hierdie stad
en om alles te sê wat julle gehoor het. 13Maar as julle nou goed doen
en julle gedrag en optrede verander en luister na wat die Here julle
God vir julle sê, sal Hy die straf herroep wat Hy oor julle aangekondig
het. 14Ek is in julle mag. Maak met my wat goed en reg is in julle oë.
15Onthou net: As julle my doodmaak, sal julle die straf vir onskuldige
bloedvergieting oor julle en oor hierdie stad en sy inwoners bring,
want dit is so dat die Here my teen julle gestuur het om al hierdie
dinge te sê sodat julle almal dit kan hoor. 16Toe sê die amptenare en
die hele volk vir die priesters en die profete: Hierdie man mag nie die
doodvonnis kry nie, want hy het met ons gepraat in die Naam van die
Here ons God. 17Daar het ook van die leiers van die land gekom en vir
die hele volksvergadering gesê: 18Miga van Moreset het in die dae van
koning Hiskia van Juda as profeet opgetree en vir die hele volk van

Juda gesê: So sê die Here die Almagtige: Sion sal soos 'n land geploeg
word, Jerusalem sal 'n puinhoop word, die tempelberg 'n hoogte vol
bossies. 19Het koning Hiskia van Juda en die hele Juda toe vir Miga
doodgemaak? Het Hiskia nie die Here gedien en om genade gesmeek
nie? Het die Here nie die straf herroep wat Hy oor hulle aangekondig
het nie? Ons is besig om 'n groot ramp oor ons te bring. 20Daar was
nog iemand wat in die Naam van die Here as profeet opgetree het,
Urija seun van Semaja uit Kirjat-Jearim. Hy het as profeet opgetree
teen hierdie stad en teen hierdie land en dieselfde dinge as Jeremia
gesê. 21Toe koning Jojakim en al sy soldate en al sy amptenare hoor
wat Urija sê, wou die koning hom doodmaak, maar Urija het dit te
hore gekom en bang geword en Egipte toe gevlug. 22Koning Jojakim
het toe vir Elnatan seun van Akbor en die manskappe by hom na
Egipte toe gestuur, 23en hulle het vir Urija in Egipte gaan haal en na
koning Jojakim toe gebring. Hy het toe vir Urija met 'n swaard om die
lewe gebring en sy lyk in die plek gegooi waar die gewone mense
begrawe is. 24Agikam seun van Safan was aan Jeremia se kant, met die
gevolg dat hy nie aan die volk uitgelewer is sodat hulle hom kon
doodmaak nie.

JEREMIA 27

1Kort nadat Sedekia seun van Josia koning van Juda geword het, het
hierdie woord van die Here tot Jeremia gekom: 2So het die Here vir
my gesê: Maak vir jou jukke met skeie en stroppe en sit een daarvan
op jou nek. 3Die ander moet jy na die konings van Edom, Moab,
Ammon, Tirus en Sidon toe stuur met die boodskappers wat na koning
Sedekia van Juda in Jerusalem gekom het. 4Beveel die boodskappers
om vir hulle konings te sê: So sê die Here die Almagtige, die God van
Israel: Julle moet vir julle konings sê: 5Deur my groot krag en met my
magtige dade het Ek die aarde, die mense en die diere wat op die
aarde is, gemaak en Ek gee dit aan wie Ek wil. 6Ek gee al hierdie lande
nou in die mag van my dienaar koning Nebukadnesar van Babel. Ek
gee ook al die wilde diere aan hom vir sy gebruik. 7Al die nasies sal
hom dien, hom en sy seun en sy kleinseun, totdat ook die dag vir sy
land sal kom, en dan sal baie nasies en sterk konings hom onderwerp.
8Die nasie of koninkryk wat nie vir koning Nebukadnesar van Babel
wil dien en onder die juk van Babel se koning wil buig nie, sal Ek met
oorlog en met hongersnood en met pes straf, sê die Here. Ek sal hulle
uitroei deur Nebukadnesar. 9Julle moenie luister na julle profete, julle
besweerders, julle droomuitlêers, julle towenaars, julle goëlaars wat
vir julle sê om nie die koning van Babel te dien nie. 10Dit is vals
profete wat vir julle optree, en daardeur sal julle ver weggevat word
uit julle land uit. Ek sal julle verban en julle sal omkom. 11Maar die
nasie wat onder die juk van Babel se koning buig en hom dien, sal Ek
in sy vaderland laat bly, sê die Here, en hy sal sy land bewerk en daar
woon. 12Ek het dieselfde opdrag gegee aan koning Sedekia van Juda.
Ek het gesê: Buig onder die juk van Babel se koning en dien hom en sy
volk en bly so aan die lewe. 13Waarom wil jy en jou volk sterf deur die
oorlog en die hongersnood en die pes waarmee Ek, die Here, elke
nasie wat nie die koning van Babel wil dien nie, gedreig het? 14Moenie
luister na die profete wat vir julle sê julle moenie die koning van
Babel dien nie. Dit is vals profete wat vir julle optree. 15Ek het hulle
nie gestuur nie, sê die Here. Hulle tree in my Naam op as profete,
maar hulle bedrieg julle, en daarom sal Ek julle verban en sal julle
omkom, julle en julle profete. 16Toe het ek, Jeremia, vir die priesters
en hierdie hele volk gesê: So sê die Here: Moenie luister na julle
profete nie. Hulle sê vir julle: Die voorwerpe uit die huis van die Here
sal baie gou teruggebring word uit Babel. Daardie profete lieg vir
julle. 17Moenie na hulle luister nie. Dien die koning van Babel, en bly
lewe. Waarom moet hierdie stad verwoes word? 18As hulle werklik
profete is en as die woord van die Here by hulle is, laat hulle dan by
die Here die Almagtige pleit dat die voorwerpe wat nog in die huis

van die Here is en dié in die koning van Juda se paleis en dié in
Jerusalem, nie na Babel toe gevat word nie. 19So sê die Here die
Almagtige van die pilare en die waterbak en die staanders, van al die
ander voorwerpe wat nog oor is in hierdie stad, 20van alles wat koning
Nebukadnesar van Babel nie saam met koning Jojagin van Juda, seun
van Jojakim, en al die vername mense uit Juda en Jerusalem in
ballingskap na Babel toe weggevoer het nie: 21dit sal na Babel toe
gevat word en dit sal daar bly tot Ek dit weer onder my sorg sal neem,
sê die Here. Dan sal Ek dit gaan haal en terugbring na hierdie plek
toe. Dit is wat die Here die Almagtige, die God van Israel, sê van die
voorwerpe wat nog oor is in die huis van die Here en in die paleis van
die koning van Juda en in Jerusalem.

JEREMIA 28

1In daardie tyd, in die vyfde maand van die vierde regeringsjaar van
koning Sedekia van Juda, dit was dus in die eerste deel van sy
regering, het die profeet Gananja seun van Assur uit Gibeon vir my in
die teenwoordigheid van die priesters en die hele volk in die huis van
die Here gesê: 2So sê die Here die Almagtige, die God van Israel: Ek sal
die juk wat die koning van Babel julle oplê, verbreek. 3Oor twee jaar
sal Ek al die voorwerpe uit my tempel, wat koning Nebukadnesar van
Babel uit hierdie plek uit na Babel toe gevat het, hierheen laat
terugbring. 4Ek sal ook vir koning Jojagin van Juda, seun van Jojakim,
en al die ballinge van Juda wat deur Nebukadnesar na Babel toe gevat
is, na hierdie plek toe terugbring, sê die Here, want Ek sal die juk wat
Babel se koning julle oplê, verbreek. 5Toe antwoord die profeet
Jeremia die profeet Gananja in die teenwoordigheid van die priesters
en die hele volk wat in die huis van die Here gestaan het. 6Die profeet
Jeremia het gesê: Ek sou dit ook graag so wou hê. Mag die Here dit
doen. Mag die Here bevestig wat jy as profeet gesê het en die
voorwerpe uit die huis van die Here en al die ballinge na hierdie plek
toe terugbring uit Babel. 7Maar luister tog na wat ek nou gaan sê sodat
jy en die hele volk dit kan hoor. 8Die profete uit die dae voor jou en
my het lankal vir baie lande en oor groot koninkryke oorlog en rampe
en peste aangekondig. 9Maar die profeet wat voorspoed aankondig, is
net aanvaar as profeet wat werklik deur die Here gestuur is, wanneer
so 'n profeet se woord uitkom. 10Toe vat die profeet Gananja die juk
van die profeet Jeremia se nek af en breek dit stukkend. 11Gananja het
voor die hele volk gesê: So sê die Here: So sal Ek oor twee jaar die juk
verbreek wat deur koning Nebukadnesar van Babel gesit is op die nek
van al die nasies. Die profeet Jeremia is toe daar weg. 12Nadat die
profeet Gananja die juk op die profeet Jeremia se nek gebreek het, het
die woord van die Here tot Jeremia gekom: 13Gaan sê vir Gananja: So
sê die Here: Jy het houtjukke stukkend gebreek. In plaas daarvan sal
jy ysterjukke dra. 14So sê die Here die Almagtige, die God van Israel:
Ek sit 'n ysterjuk op die nek van al hierdie nasies: hulle sal vir koning
Nebukadnesar van Babel dien. Hulle sal hom dien, en Ek stel ook die
wilde diere tot sy beskikking. 15Die profeet Jeremia het toe vir die
profeet Gananja gesê: Luister, Gananja! Die Here het jou nie gestuur
nie. Jy laat hierdie volk staatmaak op leuens. 16Daarom, sê die Here,
gaan Ek jou wegvee van die aarde af. Jy sal vanjaar nog sterf, want jy
het opstand teen die Here gepreek. 17In die sewende maand van
daardie jaar is die profeet Gananja dood.

JEREMIA 29

1Dit is 'n afskrif van die brief wat die profeet Jeremia uit Jerusalem
gestuur het na die leiers van die ballinge wat nog oor was, en na die
priesters en die profete en die hele volk wat deur Nebukadnesar uit
Jerusalem na Babel toe weggevoer is. 2Jeremia het die brief gestuur
nadat koning Jojagin en die koninginmoeder, die paleispersoneel en
die amptenare van Juda en Jerusalem, die ambagsmanne en die
bouers uit Jerusalem weg is. 3Jeremia het die brief gestuur met Elasa
seun van Safan en met Gemarja seun van Gilkija wat deur koning
Sedekia van Juda na koning Nebukadnesar van Babel toe gestuur is.
4So sê Ek, die Here die Almagtige, die God van Israel, vir al die
ballinge wat Ek uit Jerusalem in ballingskap na Babel toe weggevoer
het: 5Bou vir julle huise en bewoon dit, lê tuine aan en eet die
opbrengs daarvan, 6trou en bring kinders in die wêreld, en laat hulle
trou en kinders in die wêreld bring. Julle moet daar in Babel baie
word, nie min nie. 7Bevorder die belange van die stad waarheen Ek
julle in ballingskap weggevoer het, bid tot My vir daardie stad, want
sy belange is ook julle belange. 8So sê die Here die Almagtige, die God
van Israel: Moenie dat die profete en waarsêers daar by julle julle
mislei nie. Moenie ag slaan op daardie drome wat julle so graag
droom nie. 9Daardie mense tree sonder opdrag op as profete in my
Naam. Ek het hulle nie gestuur nie, sê die Here. 10So sê die Here: Oor
presies sewentig jaar sal Ek Babel straf en julle onder my sorg neem en
dan sal Ek my belofte nakom om julle hier na Jerusalem toe terug te
bring. 11Ek weet wat Ek vir julle beplan, sê die Here: voorspoed en nie
teenspoed nie; Ek wil vir julle 'n toekoms gee, 'n verwagting! 12Dan sal
julle My aanroep, tot My kom bid, en Ek sal julle gebede verhoor.
13Julle sal vra na my wil en julle sal dan my wil ken as julle met julle
hele hart daarna vra. 14Julle sal My ontmoet, sê die Here, en Ek sal
julle terugbring uit die ballingskap uit. Ek sal julle bymekaarmaak
tussen al die nasies uit en van al die plekke af waarheen Ek julle
verstrooi het, sê die Here, en Ek sal julle terugbring na die plek toe
waarvandaan Ek julle in ballingskap weggevoer het. 15Julle sou kon sê:
Nee, die Here het vir ons profete in Babel gegee, 16maar so sê die Here
oor die koning wat nou op die troon van Dawid sit en oor die hele
volk wat in hierdie stad woon, julle volksgenote wat nie saam met
julle in ballingskap weggevoer is nie, 17ja, so sê die Here die
Almagtige: Ek laat oorlog, hongersnood en pes onder hulle los en Ek
maak hulle soos oopgebarste vye wat so sleg is dat 'n mens dit nie kan
eet nie. 18Ek sal die volk agtervolg met oorlog en met hongersnood en
met pes. Ek maak hulle tot iets waarvoor al die koninkryke van die
aarde sal skrik: onder al die nasies waaronder Ek hulle sal verstrooi,

sal hulle naam gebruik word wanneer mense ander wil vervloek, wil
bang maak, wil beledig of wil verneder. 19Hulle het nie na my
waarskuwings geluister toe Ek my dienaars die profete vroeg en laat
na hulle toe gestuur het nie, sê die Here. Julle ballinge het ook nie
geluister nie, sê die Here. 20Hoor die woord van die Here, al julle
ballinge wat Ek uit Jerusalem na Babel toe weggestuur het! 21So sê die
Here die Almagtige, die God van Israel, vir Agab seun van Kolaja en
vir Sedekia seun van Maäseja wat sonder opdrag in my Naam as julle
profete optree: Ek sal hulle oorgee in die mag van koning
Nebukadnesar van Babel, en hy sal hulle voor julle oë om die lewe
bring. 22En hulle name sal as 'n vervloeking gebruik word deur al die
Joodse ballinge in Babel, wat sal sê: Mag die Here jou maak soos
Sedekia en soos Agab vir wie die koning van Babel verbrand het.
23Hulle het 'n afskuwelike ding in Israel gedoen: hulle het gehoereer
met hulle bure se vrouens en ook vals in my Naam gepraat terwyl Ek
hulle nie 'n opdrag gegee het nie. Ek weet dit, Ek is getuie daarvan, sê
die Here. 24Vir Semaja die Negelamiet moet jy sê: 25So sê die Here die
Almagtige, die God van Israel: Jy het op eie houtjie na die hele volk in
Jerusalem briewe gestuur en ook na die priester Sefanja seun van
Maäseja en na al die ander priesters toe en geskryf: 26Die Here het jou
as priester aangestel in die plek van die priester Jojada sodat jy kan
toesig hou oor die huis van die Here. Jy moet elke malle wat as
profeet optree, in die blok en in die nekyster sit. 27Waarom het jy nie
nou vir Jeremia die man uit Anatot wat vir julle as profeet optree,
tereggewys nie? 28Daarom het hy die boodskap hier na ons toe in
Babel gestuur: die ballingskap sal nog lank aanhou. Bou huise en
bewoon dit, lê tuine aan en eet die opbrengs daarvan. 29Maar die
priester Sefanja het hierdie brief vir die profeet Jeremia voorgelees,
30en toe het die woord van die Here tot Jeremia gekom: 31Stuur hierdie
boodskap na al die ballinge toe. So sê die Here vir Semaja die
Negelamiet: Omdat Semaja vir julle as profeet opgetree het hoewel Ek
hom nie gestuur het nie, en hy julle op 'n leuen laat staatmaak het,
32daarom, so sê die Here, sal Ek vir Semaja die Negelamiet straf en
ook sy nageslag. Hy sal geen familielid onder hierdie volk oorhê nie
en hy sal nie deel in die goeie wat Ek vir my volk sal doen nie, sê die
Here. Hy het opstand teen My gepreek.

JEREMIA 30

1Dit is die woord wat van die Here tot Jeremia gekom het. 2So sê die
Here die God van Israel: Skryf alles wat Ek met jou gepraat het, in 'n
boek. 3Daar kom 'n tyd, sê die Here, dat Ek die lot van my volk Israel
en Juda sal verander en hulle sal terugbring om die land te besit wat
Ek aan hulle voorvaders gegee het, sê die Here. 4Dit is die woorde wat
die Here oor Israel en Juda gesê het. 5So sê die Here: Ek hoor
angskrete; daar is vrees, nie vrede nie. 6Gaan kyk self, vra gerus: Kan
'n man 'n kind in die wêreld bring? Waarom sien Ek dan elke man met
sy hande op sy maag soos 'n vrou wat in kraam is? Waarom het elke
gesig doodsbleek geword? 7Daar wag ellende! Dit is 'n vreeslike dag,
sonder gelyke. Dit is 'n tyd van swaarkry vir Jakob, maar hy sal
daaruit gered word. 8Daardie dag, sê die Here die Almagtige, sal Ek
die juk van die vyand afgooi van julle nekke af en julle vry maak.
Julle sal nie meer uitlanders dien nie, 9want julle sal die Here julle
God en julle koning Dawid dien. Ek sal hom koning maak oor julle.
10Moenie bang wees nie, my dienaar Jakob, moenie skrik nie, Israel, sê
die Here. Ek red jou uit plekke wat ver weg is, jou nakomelinge uit die
land waar hulle ballinge is. Jakob sal weer veilig wees en vrede hê,
niemand sal hom laat bang word nie. 11Ek is by jou, sê die Here, Ek sal
jou red! Ek sal al die nasies uitwis onder wie Ek jou verstrooi het,
maar Ek sal jou nie uitwis nie. Ek sal jou nie ongestraf laat nie, maar
Ek sal jou regverdig straf. 12So sê die Here: Jou wond is ongeneeslik,
jou siekte dodelik. 13Niemand kan jou saak stel nie; daar is nie 'n raat
vir jou sweer nie. 14Almal wat jou liefgehad het, het jou vergeet, hulle
gee nie vir jou om nie. Ek het jou geslaan soos 'n vyand dit sou doen:
Ek het jou wreed gestraf, want jou ongeregtigheid is groot, jou sondes
baie. 15Waarom skreeu jy oor jou wond, oor jou siekte wat ongeneeslik
is? Ek het jou hierdie dinge aangedoen omdat jou ongeregtigheid
groot is, jou sondes baie. 16Almal wat jou verteer, sal verteer word, al
jou teëstanders sal in ballingskap weggevoer word, dié wat jou
plunder, sal geplunder word, dié wat jou as buit behandel, sal self buit
word. 17Ek sal jou gesond maak, jou wonde genees, sê die Here, selfs al
noem hulle jou: Die stad wat verstoot is, Sion vir wie niemand omgee
nie. 18So sê die Here: Ek sal die lot van Jakob se woonplekke verander,
Ek sal My ontferm oor die streke waar hy woon: sy stad sal uit sy puin
herbou word, sy paleis sal staan waar hy hoort. 19Daar sal lofsange uit
hulle kom, feesliedere! Ek sal my volk baie maak, hulle sal nie minder
word nie. Ek sal eer aan hulle gee, hulle sal nie geminag word nie. 20Sy
kinders sal weer soos tevore wees, die gemeente in hom sal 'n
blywende plek hê in my teenwoordigheid. Ek sal almal straf wat hom
verdruk. 21Sy leier sal een van sy eie mense wees, sy regeerder sal uit

sy eie kring kom. Ek sal hom laat nader kom en hy sal na My toe kom.
Wie is hy wat sy lewe sal waag om na My toe te kom? sê die Here.
22Julle sal my volk wees, en Ek sal julle God wees. 23Die toorn van die
Here sal losbreek soos 'n storm, dit sal maal soos 'n dwarrelwind en
losbars oor die koppe van die goddeloses. 24Sy gloeiende toorn sal nie
bedaar voordat Hy sy plan deurgevoer het nie. Daar kom 'n tyd dat
julle dit alles sal begryp.

JEREMIA 31

1Daardie tyd, sê die Here, sal Ek die God van al die stamme van Israel
wees, en hulle sal my volk wees. 2So sê die Here: Israel, die volk wat
aan die swaard ontkom het, is begenadig in die woestyn, hy sal na sy
rusplek toe kom. 3Van ver af het die Here Hom aan Israel bekend
gemaak: Ek het jou nog altyd liefgehad, daarom het Ek jou met geduld
verdra. 4Ek sal aan jou kinders gee, Israel, jy sal kinders in die wêreld
bring. Jy sal weer jou tamboeryne dra, jy sal uitgaan om te dans saam
met dié wat bly is. 5Jy sal weer wingerde plant op die Samariaberge,
die boere sal dit plant en die vrugte daarvan geniet. 6Die dag het
aangebreek, die dag waarop dié wat wag staan, op die Efraimsberge
sal roep: Kom ons gaan na Sion toe, na die Here ons God toe. 7So sê
die Here: Sing van blydskap oor Jakob, die leier onder die nasies, juig
oor hom! Laat hoor julle loflied, en sê: Red u volk, Here, red wat van
Israel oorgebly het! 8Ek laat kom hulle uit die land in die noorde, Ek
vergader hulle van die uithoeke van die aarde af: onder hulle is
blindes en kreupeles, swanger vrouens en vrouens in kraam. 'n Groot
gemeente sal hiernatoe terugkom. 9In trane sal hulle kom, met
smeekgebede, maar Ek sal hulle lei, Ek sal hulle by waterstrome bring,
op 'n gelyk pad, niemand sal struikel nie, want Ek het Israel se Vader
geword, Efraim is my eersgeborene. 10Hoor die woord van die Here,
nasies, vertel dit aan die verste eilande! Julle moet sê: Hy wat vir
Israel verstrooi het, sal hom bymekaarmaak. Die Here sal hom oppas
soos 'n wagter sy trop skape oppas. 11Die Here het vir Jakob bevry,
hulle gered uit die mag van een wat sterker as hulle is. 12Hulle sal kom
en op die Sionshoogte sing, hulle sal straal van blydskap oor die goeie
wat deur die Here gegee word: oor koring, wyn en olie, oor die
aanteel van kleinvee en grootvee. Hulle sal floreer soos 'n tuin wat
goed natgelei word, hulle sal nie meer na water smag nie. 13Dan sal
die jong meisies dans van blydskap saam met die jong mans en die ou
mans. Ek sal hulle droefheid in vreugde verander, Ek sal vir hulle
uitkoms gee: Ek sal hulle bly maak, hulle sal geen kommer meer hê
nie. 14Ek sal 'n oorvloed goeie kos vir die priesters gee, my volk sal
oorgenoeg hê aan die goeie wat Ek gee, sê die Here. 15So sê die Here:
'n Gekerm word op Rama gehoor, 'n gehuil vol hartseer: Ragel treur
oor haar kinders, sy wil haar nie laat troos nie, want haar kinders is
weg. 16So sê die Here: Bly stil, moenie huil nie, moenie trane in jou oë
hê nie! Vir al jou swaarkry sal jy vergoed word, sê die Here, jou
kinders sal uit die vyand se land terugkom. 17Daar is 'n toekoms vir jou
nageslag, sê die Here, jou kinders sal na hulle besitting toe terugkom.
18Ek het duidelik gehoor hoe Efraim kla: U het my gestraf, ek is
ingebreek soos 'n kalf wat mak gemaak is. Bring my terug na U toe dat

ek my kan bekeer, want U is die Here my God. 19Ek het weggedwaal
maar ek het berou gehad, ek het tot insig gekom en myself vol berou
op die heupe geslaan, ek het my geskaam, ek het skande oor my
gebring, ek is verneder oor die sondes van my jeug af. 20Efraim is nie
my troetelkind nie, 'n kind in wie Ek My verlustig nie, en tog, elke
keer as Ek hom bestraf, dink Ek met hartseer aan hom en is Ek ontstel
oor hom, want Ek het hom baie lief, sê die Here. 21Rig vir jou
padwysers op, bring vir jou rigtingborde aan, hou jou oog op die
grootpad, op die pad wat jy moet loop. Kom terug, Israel, kom terug
na jou stede toe. 22Hoe lank gaan jy nog talm, jy wat so dikwels jou eie
koers gaan? Die Here skep iets nuuts in jou land: Israel sal die Here
liefhê. 23So sê die Here die Almagtige, die God van Israel: Wanneer Ek
hulle lot verander, sal hulle weer in Juda en in sy stede sê: Die Here
sal jou seën, regmatige woonplek, heilige berg! 24Mense sal saam woon
in Juda en in sy stede, boere en veewagters wat rondtrek. 25Ek gee
nuwe krag aan dié wat moeg is, Ek maak die moedelose weer vol
moed. 26Dit is waarom Ek ingryp: Ek het alles gesien, Ek sal nie
terugkom op my besluit nie. 27Daar kom 'n tyd, sê die Here, dat Ek
Israel en Juda weer sal vol maak met mense en diere. 28Ek was gretig
om hulle uit te ruk en af te breek, om hulle plat te slaan en te
vernietig, om rampe oor hulle te bring. Ek sal net so gretig wees om
hulle op te bou en hulle te plant, sê die Here. 29In daardie tyd sal hulle
nie meer sê: Die vaders het groen druiwe geëet, en die kinders se
tande het stomp geword nie. 30Elke mens sal oor sy eie sonde sterf: wie
groen druiwe eet, se tande sal stomp word. 31Daar kom 'n tyd, sê die
Here, dat Ek met Israel en Juda 'n nuwe verbond sal sluit. 32Dit sal nie
wees soos die verbond wat Ek met hulle voorvaders gesluit het toe Ek
hulle aan die hand gevat en uit Egipte laat trek het nie. Hulle het
daardie verbond wat Ek met hulle gesluit het, verbreek al was Ek
getrou aan hulle, sê die Here. 33Dit is die verbond wat Ek in die
toekoms met Israel sal sluit, sê die Here: Ek sal my woord op hulle
harte skryf en dit in hulle gedagte vaslê. Ek sal hulle God wees en
hulle sal my volk wees. 34'n Man sal nie meer vir sy buurman of vir sy
broer voorhou: Jy moet die Here dien nie, want almal sal My dien,
klein en groot, sê die Here. Ek sal hulle oortredings vergewe en nie
meer aan hulle sondes dink nie. 35So sê die Here, Hy wat die son
bedags laat skyn, die maan en sterre beveel om snags te skitter, Hy
wat die see onstuimig laat word, wat sy golwe laat druis, wie se Naam
Here die Almagtige is: 36Eers as hierdie dinge uit my teenwoordigheid
verdwyn, sê die Here, sal die nageslag van Israel ophou om vir altyd
in my teenwoordigheid 'n nasie te wees. 37So sê die Here: As die hemel
daarbo afgemeet kan word en as die fondamente van die aarde
daaronder vasgestel kan word, sal Ek die hele nageslag van Israel
verwerp oor alles wat hulle gedoen het, sê die Here. 38Daar kom 'n tyd,

sê die Here, dat hierdie stad vir My herbou sal word van die
Gananeltoring af tot by die Hoekpoort. 39Die maatlyn sal van daar af
reguit loop tot by die Garebheuwel en dan sal dit swaai na Goa toe.
40Die hele dal waar lyke en as weggegooi word, en al die terrasse tot
by Kedronspruit en ooswaarts tot by die Perdepoort sal aan die Here
gewy wees. Dit sal nooit weer uitgeruk of platgeslaan word nie.

JEREMIA 32

1Dit is die woord wat van die Here tot Jeremia gekom het in die
tiende regeringsjaar van koning Sedekia van Juda. Dit was die
agtiende regeringsjaar van koning Nebukadnesar 2van Babel wie se
leër juis toe vir Jerusalem beleër het. Die profeet Jeremia was in
daardie tyd ingeperk in die binneplaas van die paleiswag van Juda.
3Koning Sedekia van Juda het vir Jeremia daar ingeperk en gevra:
Waarom sê jy die dinge as profeet? Jy sê: So sê die Here: Ek gee
hierdie stad in die mag van die koning van Babel. Hy sal dit verower.
4Koning Sedekia van Juda sal nie vrykom uit die mag van die Galdeërs
nie. Hy sal beslis uitgelewer word aan die koning van Babel en
persoonlik met hom praat en hom met sy eie oë sien. 5Die koning van
Babel sal vir Sedekia na Babel toe vat, en hy sal daar bly, sê die Here.
Dit is my straf vir hom. As julle teen die Babiloniërs oorlog maak, sal
julle die neerlaag ly. 6Jeremia het vir Sedekia geantwoord: Die woord
van die Here het tot my gekom: 7Jou oom Sallum se seun Ganamel sal
na jou toe kom en sê: Koop my stuk grond wat in Anatot is vir jou,
want volgens die lossingsreg moet jy dit koop.' 8Soos die Here gesê het,
het my neef Ganamel na my toe gekom in die binneplaas van die
paleiswag en vir my gesê: Koop tog my stuk grond wat in Anatot is in
die gebied van Benjamin. Dit is jou reg om dit te besit, jy het die
lossingsreg. Koop dit vir jou.' Ek het toe geweet dit is die woord van
die Here 9en ek het die stuk grond wat in Anatot is, by my neef
Ganamel gekoop. Ek het vir hom twee honderd gram silwer afgeweeg.
10Nadat ek die kontrak geskryf en die seël daarop gesit het en dit deur
getuies laat teken het, het ek die silwer vir hom afgeweeg op 'n skaal.
11Toe het ek die koopkontrak met die voorwaardes en die bepalings
daarop, die kontrak met die seël en die afskrif sonder seël, gevat 12en
in die teenwoordigheid van my neef Ganamel en van die getuies wat
dit geteken het en van al die Judeërs wat in die binneplaas van die
paleiswag gesit het, vir Baruk seun van Nerija, seun van Magseja,
gegee. 13In hulle teenwoordigheid het ek vir Baruk beveel: 14So sê die
Here die Almagtige, die God van Israel: Vat hierdie dokumente, die
koopkontrak met die seël en die afskrif sonder seël en sit hulle in 'n
kleipot sodat hulle lank kan hou, 15want so sê die Here die Almagtige,
die God van Israel: Daar sal weer huise en grond en wingerde in
hierdie land gekoop word.' 16Nadat ek die koopkontrak vir Baruk seun
van Nerija gegee het, het ek tot die Here gebid: 17Ag, Here my God, U
het die hemel en die aarde gemaak deur u groot mag. Niks is vir U
onmoontlik nie. 18U bewys u troue liefde aan duisende geslagte, maar
U straf kinders vir die sondes van hulle ouers. Groot en magtige God,
u Naam is Here die Almagtige. 19U besluite is magtig, u dade groot. U

sien alles wat die mense doen. U gee aan elkeen wat hom toekom, U
beloon elkeen volgens sy dade. 20Die tekens en wonders wat U in
Egipte gedoen het, doen U nou nog in Israel en onder die mense. So
maak U vir U 'n Naam tot vandag toe. 21U het u volk Israel uit Egipte
laat wegtrek met tekens en met wonders, met magtige dade en met
wonderlike groot dade waarvoor mense vreesbevange was. 22U het
hierdie land vir u volk gegee, die land wat U met 'n eed aan hulle
voorvaders beloof het om aan hulle te gee, 'n land wat oorloop van
melk en heuning. 23U volk het gekom en dit in besit geneem, maar
hulle was ongehoorsaam. Hulle het nie u wet onderhou nie, hulle het
nie gedoen wat U hulle beveel het om te doen nie. Daarom het U al
hierdie rampe oor hulle laat kom. 24Daar is beleëringswalle teen die
stad opgegooi om dit te verower, en die stad is deur die swaard en
hongersnood en pes oorgegee in die mag van die Galdeërs wat
daarteen veg. Wat U gesê het, gebeur nou. U sien dit self. 25En tog sê
U, Here my God, vir my: Gaan koop vir jou 'n stuk grond met silwer
en sorg dat jy getuies het,' en dít noudat die stad in die mag van die
Galdeërs gegee is. 26Die woord van die Here het tot Jeremia gekom:
27Ek is die Here die God van al die mense. Is iets vir My onmoontlik?
28So sê die Here: Ek gee hierdie stad in die mag van die Galdeërs, in
die mag van koning Nebukadnesar van Babel. Hy sal dit verower. 29Die
Galdeërs wat teen hierdie stad veg, sal dit aan die brand kom steek en
dit afbrand, ook die huise waar die inwoners My getart het toe hulle
vir Baäl wierook gebrand het op die dakke en waar hulle drankoffers
vir ander gode uitgegiet het. 30Die mense van Israel en Juda het van
jongs af net gedoen wat verkeerd is in my oë. Die Israeliete het My
getart met goed wat hulle self gemaak het, sê die Here. 31Van die dag
af dat hierdie stad gebou is, tot nou toe het dit my gloeiende toorn so
laat ontvlam dat Ek die stad wil wegvee voor My. 32Die mense van
Israel en Juda het My getart met al die verkeerde dinge wat hulle
gedoen het, hulle, hulle konings, hulle amptenare, hulle priesters,
hulle profete, elkeen in Juda, al die inwoners van Jerusalem. 33Hulle
het hulle rug na My toe gedraai, nie hulle gesigte nie. Ek het hulle
vroeg en laat geleer om goed te luister, maar hulle wou nie hoor nie,
hulle wou nie uit straf leer nie. 34Hulle het hulle afskuwelike afgode in
die huis gesit waaroor my Naam uitgeroep is en so het hulle my huis
verontreinig. 35Hulle het hoogtes vir Baäl gebou in die Ben-Hinnomdal
om hulle seuns en dogters vir Molek as offers te laat verbrand. Ek het
hulle dit nie beveel nie; so 'n afskuwelike gedagte om vir Juda te laat
sonde doen, het nie eens by My opgekom nie. 36Tog, so sê die Here die
God van Israel vir hierdie stad waarvan julle sê dit sal deur die swaard
en hongersnood en pes in die mag van die koning van Babel gegee
word: 37Ek sal hulle bymekaarmaak uit al die lande waarheen Ek hulle
verjaag het in my gloeiende toorn en in my groot woede. Ek sal hulle

hierheen terugbring en hulle sal hier rustig kom woon. 38Hulle sal my
volk wees en Ek sal hulle God wees. 39Ek sal hulle 'n onverdeelde hart
en 'n vaste koers gee: hulle sal My altyd dien vir hulle eie beswil en vir
dié van hulle kinders na hulle. 40Ek sal 'n blywende verbond met hulle
sluit. Ek sal nooit ophou om aan hulle goed te doen nie en Ek sal in
hulle die begeerte lê om My te dien en nie van My af weg te draai nie.
41Ek sal dit geniet om goed te doen aan hulle in my trou; met alles wat
Ek is, sal Ek hulle weer in dié land vestig. 42So sê die Here: Soos Ek
hierdie groot ramp oor hierdie volk gebring het, so sal Ek ook al die
goeie wat Ek hulle beloof het, na hulle toe bring. 43Daar sal weer
grond gekoop word in hierdie land waarvan julle sê: Dit is verwoes,
sonder mens of dier, oorgegee in die mag van die Galdeërs. 44Grond sal
vir silwer gekoop word, kontrakte sal geskryf word met seëls daarop
en getuies daarvan. Dit sal gebeur in die gebied van Benjamin en in
die omgewing van Jerusalem, in die stede van Juda: in die stede van
die Bergland en van die Laeveld en in die stede van die Suidland. Ek
sal hulle lot verander, sê die Here.

JEREMIA 33

1Die woord van die Here het weer tot Jeremia gekom. Hy was toe nog
ingeperk in die binneplaas van die paleiswag. 2So sê die Here, Hy wat
die aarde gemaak en so gevorm het dat dit nie wankel nie, wie se
Naam Here is: 3Roep My aan, Ek sal jou antwoord en jou vertel van
groot en onverstaanbare dinge waarvan jy nie weet nie. 4So sê die
Here die God van Israel oor die huise in hierdie stad en oor die
konings van Juda se paleise wat afgebreek is, en oor die
beleëringswalle en oor die wapens 5waarmee die Galdeërs teen julle
kom veg het, die huise wat deur die Galdeërs vol gemaak is met die
lyke van die mense wat Ek in my gloeiende toorn om die lewe wou
bring toe Ek nie meer vir hierdie stad omgegee het nie omdat hy so
baie sonde gedoen het: 6Ek sal hom heeltemal gesond maak en sy
inwoners genees; Ek sal vir hulle 'n sterk veilige vesting bou. 7Ek sal
die lot van Juda en Israel verander en vir hulle kinders gee soos
vroeër. 8Ek sal hulle reinig van al die sondes waarmee hulle teen My
oortree het en al hulle sondes vergewe waarmee hulle teen My oortree
het, en in opstand gekom het. 9Dit sal my Naam groot maak en aan My
blydskap verskaf, aan My lof en eer gee voor al die nasies van die
aarde wanneer hulle hoor van al die goeie wat Ek vir my volk gedoen
het. Die nasies sal bang wees en My dien oor al die goeie wat Ek doen
en oor die vrede wat Ek vir Jerusalem gee. 10So sê die Here: Daar word
nog gehoor dat julle van hierdie plek sê dit is verwoes, sonder mense
en sonder diere. Maar in die stede van Juda en in die strate van
Jerusalem wat verwoes en sonder mense en sonder inwoners en diere
was, 11sal daar weer blydskap en vreugde wees, ook huweliksfeeste,
die mense sal die Here die Almagtige loof. Dié wat dankoffers na die
huis van die Here toe bring, sal sê: Loof die Here die Almagtige, want
Hy is goed, aan sy liefde is daar geen einde nie. Ek sal die lot van die
land verander, dit sal weer wees soos vroeër, sê die Here. 12So sê die
Here die Almagtige: In hierdie plek wat so verwoes is dat geen mens
of dier oorgebly het nie, en by al sy stede sal weer weiveld vir kuddes
wees, lêplek vir kleinvee. 13In die stede van die Bergland, in dié van
die Laeveld en in dié van die Suidland, in die gebied van Benjamin en
in die omgewing van Jerusalem, en in die stede van Juda sal daar
weer kleinvee wees om te tel, sê die Here. 14Daar kom 'n tyd, sê die
Here, dat Ek die goeie belofte sal nakom wat Ek aan Israel en Juda
gemaak het. 15In daardie dae, in daardie tyd, sal Ek vir Dawid 'n
wettige afstammeling gebore laat word en hy sal in die land reg laat
geskied en reg doen. 16In daardie dae sal Juda gered word en
Jerusalem sal onbesorg woon en genoem word: Die Here verskaf reg
aan ons. 17So sê die Here: Iemand uit die huis van Dawid sal altyd op

die troon van Israel sit, 18en daar sal altyd Levitiese priesters wees om
offers te bring: brandoffers en graanoffers. 19Die woord van die Here
het tot Jeremia gekom: 20So sê die Here: As jy die verbond wat Ek met
die dag en die nag gesluit het, kan verbreek sodat dag en nag nie meer
op die regte tyd kom nie, 21sal die verbond verbreek word wat Ek met
my dienaar Dawid gesluit het dat daar altyd vir hom 'n nageslag sal
wees om as koning op Dawid se troon te heers. Dit geld ook die
verbond wat Ek gesluit het met die Levitiese priesters wat in my diens
is. 22Ek sal die nageslag van my dienaar Dawid en dié van die Leviete
wat in my diens is, so baie maak soos die sterre wat nie getel kan
word nie, en soos die sand van die see waarvan die hoeveelheid nie
bereken kan word nie. 23Die woord van die Here het tot Jeremia
gekom: 24Het julle agtergekom dat daar mense is wat sê: Die Here het
die twee stamme Juda en Levi wat Hy gekies het, verwerp? Hierdie
mense minag my volk en beskou hom nie meer as 'n volk nie. 25Maar
so sê die Here: As Ek nie my verbond met die dag en die nag nakom
nie en my voorskrifte vir die hemel en die aarde nie handhaaf nie,
26sal Ek die nageslag van Jakob en die nageslag van my dienaar Dawid
verwerp en nie meer een uit sy nageslag vat om te regeer oor die
nageslag van Abraham, Isak en Jakob nie. Ek sal hulle lot verander en
medelye met hulle hê.

JEREMIA 34

1Die woord wat van die Here tot Jeremia gekom het terwyl koning
Nebukadnesar van Babel met sy hele leër en met al die koninkryke en
volke van die lande waaroor hy geregeer het, oorlog gemaak het teen
Jerusalem en die stede onder hom: 2So sê die Here die God van Israel:
Gaan sê vir koning Sedekia van Juda, so sê die Here: Ek sal hierdie
stad in die mag van die koning van Babel oorgee. Hy sal dit verbrand.
3Jy sal nie uit sy mag ontsnap nie, want jy sal beslis gevang en in sy
mag oorgegee word. Jy sal die koning van Babel met jou eie oë sien en
self met hom praat en dan sal jy na Babel toe gaan. 4Maar luister na
die belofte van die Here, koning Sedekia van Juda! So sê die Here oor
jou: Jy sal nie deur die swaard sterf nie. 5Jy sal in vredestyd sterf en
soos die mense wierook gebrand het ter ere van jou voorvaders, die
vroeëre konings wat jou voorgangers was, so sal die mense dit vir jou
doen. Hulle sal oor jou treur en sê: Ons arme koning. Ek het hierdie
belofte gemaak, sê die Here. 6Die profeet Jeremia het toe al hierdie
woorde in Jerusalem oorgedra aan koning Sedekia van Juda. 7Dit was
in die tyd toe die leër van die koning van Babel teen Jerusalem geveg
het en teen al die stede van Juda wat nog weerstand gebied het, teen
Lakis en Aseka, wat die enigste versterkte stede in Juda was wat nog
oorgebly het. 8Die woord van die Here het tot Jeremia gekom nadat
koning Sedekia 'n ooreenkoms met die hele volk wat in Jerusalem
was, aangegaan het om hulle slawe vry te laat. 9Elkeen sou sy slaaf of
slavin van Hebreeuse afkoms vrylaat, geen Judeër sou 'n volksgenoot
as slaaf aanhou nie. 10Al die amptenare en die hele volk wat die
ooreenkoms aangegaan het om hulle slawe en slavinne vry te laat
sodat hulle nie meer diens moes lewer nie, het hulle vrygelaat. 11Maar
die eienaars het agterna van gedagte verander en hulle slawe en
slavinne wat vrygelaat was, gedwing om weer slawe en slavinne te
wees en hulle mishandel. 12Toe het die woord van die Here tot Jeremia
gekom: 13So sê die Here die God van Israel: Die dag toe Ek julle
voorvaders uit die plek van slawerny, uit Egipte laat wegtrek het, het
Ek 'n verbond met hulle gesluit: 14Aan die einde van sewe jaar moet
julle elke Hebreeuse volksgenoot wat hom as slaaf aan julle verkoop
het, vrylaat. Nadat hy julle ses jaar lank as slaaf gedien het, moet julle
hom vrylaat en van julle af wegstuur. Maar julle voorvaders het nie na
My geluister nie en hulle nie aan My gesteur nie. 15Julle het onlangs
egter tot bekering gekom en gedoen wat reg is in my oë deur julle
volksgenote wat slawe was, vry te laat. Julle het selfs 'n ooreenkoms
voor My aangegaan in die huis waaroor my Naam uitgeroep is. 16Maar
nou het julle weer van gedagte verander en my Naam onteer toe
elkeen sy slaaf en slavin wat hy vrygelaat het om sy eie gang te gaan,

gedwing het om weer julle slawe en slavinne te wees. En julle
mishandel hulle. 17Daarom, so sê die Here: Julle het nie na My
geluister nie. Julle het nie julle volksgenote vrygelaat nie. Daarom laat
Ek julle nou vry, sê die Here, vry vir oorlog, vir pes en vir
hongersnood, en Ek maak julle tot iets waarvoor al die koninkryke van
die aarde sal skrik. 18Elkeen wat hom nie gesteur het aan die verbond
met My en die voorwaardes van die ooreenkoms wat hulle in my
teenwoordigheid aangegaan het, nie nagekom het nie, sal Ek maak
soos die kalf wat julle met die verbondsluiting in twee stukke gesny en
toe daartussendeur geloop het. 19Ek sal die leiers van Juda, die leiers
van Jerusalem, die paleisamptenare, die priesters en al die
landsburgers wat tussen die twee stukke van die kalf deur geloop het,
20in die mag van hulle vyande oorgee, in die mag van dié wat hulle
lewe soek. Hulle lyke sal gevreet word deur voëls en roofdiere. 21Ek sal
koning Sedekia van Juda en sy amptenare in die mag van hulle
vyande oorgee, in die mag van dié wat hulle lewe soek, in die mag
van die leër van die koning van Babel al het dit nou van jou af
weggetrek. 22Ek sal hom 'n nuwe opdrag gee, sê die Here, Ek sal hom
terugbring na hierdie stad toe. Hy sal teen die stad veg en dit inneem
en verbrand. Ek sal al die stede van Juda verlate maak, sonder
inwoners.

JEREMIA 35

1Die woord wat van die Here gekom het tot Jeremia in die
regeringstyd van koning Jojakim van Juda, seun van Josia: 2Jy moet
na die huis van die Rekabiete toe gaan en vir hulle sê om na die huis
van die Here toe te kom, na een van die sykamers toe, en gee vir hulle
wyn om te drink. 3Ek het toe vir Jaäsanja, seun van Jeremia seun van
Gabassinja, en Jaäsanja se broers en al sy seuns, en al die Rekabiete
gaan haal 4en hulle na die huis van die Here toe gebring na die kamer
van die seuns van Ganan die man van God en seun van Jigdalja. Die
kamer was langs dié van die amptenare wat bokant dié van die
deurwagter Maäseja seun van Sallum was. 5Ek het kanne vol wyn en
bekers voor die Rekabiete gesit en vir hulle gesê: Hier is wyn, drink
dit. 6Maar hulle het geantwoord: Ons drink nie wyn nie, want ons
voorvader Jonadab seun van Rekab het ons beveel: Julle mag nooit
wyn drink nie, nie julle nie en ook nie julle kinders nie. 7Julle mag ook
nie huise bou of graan saai of wingerde aanlê nie. Julle mag dit nie
doen nie, want julle moet altyd in tente woon sodat julle lank kan bly
woon in die land waar julle vreemdelinge is.' 8Ons was gehoorsaam
aan alles wat ons voorvader Jonadab seun van Rekab ons beveel het.
Ons het nooit wyn gedrink nie, nie ons nie, nie ons vrouens nie, ook
nie ons seuns en dogters nie. 9Ons het nie huise gebou om in te woon
nie en ons het nog nooit 'n wingerd of saaigrond gehad nie. 10Ons het
in tente gebly. Ons was gehoorsaam aan alles wat ons voorvader
Jonadab ons beveel het, ons het dit gedoen. 11Net nou dat koning
Nebukadnesar van Babel die land binnegeval het, het ons gesê: Kom
ons gaan na Jerusalem toe om weg te kom van die leër van die
Galdeërs en dié van die Arameërs af.' En nou bly ons in Jerusalem.
12Die woord van die Here het toe tot Jeremia gekom: 13So sê die Here
die Almagtige, die God van Israel: Gaan sê vir die mense van Juda en
vir die inwoners van Jerusalem: Sal julle dan nooit leer om na my
woord te luister nie? vra die Here. 14Jonadab seun van Rekab het sy
kinders beveel om nie wyn te drink nie, en tot nou toe drink hulle dit
nie, want hulle hou hulle aan sy woorde, hulle is gehoorsaam aan die
bevel van hulle voorvader. Ek het vroeg en laat met julle gepraat,
maar julle luister nie na My nie. 15Ek het vroeg en laat my dienaars die
profete na julle toe gestuur om te sê: Elkeen van julle moet hom van
sy verkeerde dade bekeer. Julle mag nie agter ander gode aanloop en
hulle dien nie. Julle moet goed doen sodat julle kan bly woon in die
land wat Ek aan julle en aan julle voorvaders gegee het. Maar julle het
nie aandag gegee of na My geluister nie. 16Die nageslag van Jonadab
seun van Rekab het hulle gehou aan die bevel wat hulle voorvader
hulle gegee het, maar hierdie volk het nie na My geluister nie. 17So sê

die Here die almagtige God, die God van Israel: Ek laat kom oor Juda en oor al die inwoners van Jerusalem al die rampe wat Ek oor hulle aangekondig het. Ek het met hulle gepraat, maar hulle het nie geluister nie, Ek het hulle geroep, maar hulle het nie geantwoord nie.
18Jeremia het toe vir die Rekabiete gesê: So sê die Here die Almagtige, die God van Israel: Julle het die bevel van julle voorvader Jonadab gehoorsaam en julle gehou aan sy bevele, julle het alles gedoen wat hy julle beveel het.
19Daarom, sê die Here die Almagtige, die God van Israel, sal daar altyd iemand wees uit die familie van Jonadab seun van Rekab om My te dien.

JEREMIA 36

1In die vierde jaar van koning Jojakim van Juda, seun van Josia, het
hierdie woord van die Here tot Jeremia gekom: 2Vat vir jou 'n boekrol
en skryf daarop al die woorde wat Ek oor Israel en oor Juda en oor al
die nasies met jou gepraat het vandat Ek met jou begin praat het in
die dae van Josia tot nou toe. 3As Juda hoor van al die rampe wat Ek
oor hulle wil bring, sal elkeen hom miskien van sy verkeerde dade
bekeer. Dan sal Ek hulle ongeregtighede en hulle sondes vergewe. 4Toe
het Jeremia vir Baruk seun van Nerija geroep, en hy het al die woorde
van die Here wat die Here vir Jeremia gesê het, opgeteken soos
Jeremia dit gedikteer het. 5Daarna het Jeremia vir Baruk gesê: Ek is
ingeperk. Ek kan nie na die huis van die Here toe gaan nie. 6Gaan jy
op 'n vasdag en lees die boekrol waarin die woorde van die Here is
wat ek vir jou gedikteer het. Die volk wat in die huis van die Here is
en die hele Juda wat uit hulle stede gekom het, moet dit kan hoor. Jy
moet dit vir hulle lees. 7Miskien sal hulle dan by die Here pleit en sal
elkeen hom bekeer van sy verkeerde pad. Die Here het aangekondig
dat Hy in sy gloeiende toorn hierdie volk swaar sal straf. 8Baruk seun
van Nerija het toe alles gedoen wat die profeet Jeremia hom beveel
het: hy het die boek met die woorde van die Here in die huis van die
Here gaan lees. 9In die negende maand van die vyfde jaar van koning
Jojakim van Juda, seun van Josia, is 'n vasdag in die teenwoordigheid
van die Here vir die hele volk in Jerusalem aangekondig. Die hele volk
het uit die stede van Juda in Jerusalem gekom. 10Baruk het toe die
boek met die woorde van Jeremia begin lees in die huis van die Here,
in die sykamer van Gemarja seun van die staatsekretaris Safan. Die
hele volk kon dit hoor. Die sykamer was in die boonste voorhof by die
ingang van die nuwe poort van die huis van die Here. 11Toe Miga seun
van Gemarja, seun van Safan, al die woorde van die Here hoor uit die
boek, 12het Miga na die staatsekretaris se kantoor in die paleis toe
gegaan. Al die amptenare, Elisama die staatsekretaris, Delaja seun van
Semaja, Elnatan seun van Akbor, Gemarja seun van Safan, Sedekia
seun van Gananja en al die ander amptenare het daar gesit. 13Miga het
vir hulle alles vertel wat hy Baruk vir die volk uit die boek hoor lees
het. 14Toe stuur al die amptenare vir Jehudi seun van Netanja, seun
van Selemja, seun van Kusi na Baruk toe om vir hom te sê: Vat die
boekrol waaruit jy vir die volk gelees het en kom hier. Baruk seun van
Nerija het toe die boekrol gevat en na hulle toe gegaan. 15Hulle het vir
hom gesê: Sit, en lees dit vir ons. Baruk het dit toe vir hulle gelees.
16Toe hulle alles hoor, het hulle bang geword en vir Baruk gesê: Ons
moet dit alles vir die koning gaan vertel. 17Hulle het vir Baruk gevra:
Sê vir ons, hoe het jy dit alles geskryf? Het Jeremia dit gedikteer?

18Baruk het hulle geantwoord: Alles is vir my gedikteer en ek het dit
met ink op die boekrol geskryf. 19Die amptenare het vir Baruk gesê:
Gaan kruip weg, jy en Jeremia, en niemand moet weet waar julle is
nie. 20Die amptenare het die boekrol in die kantoor van die
staatsekretaris Elisama gebêre en toe is hulle na die koning toe in die
voorhof. Hulle het hom alles vertel. 21Toe stuur die koning vir Jehudi
om die boekrol te gaan haal. Hy het dit uit die kantoor van die
staatsekretaris Elisama gaan haal en vir die koning gelees in die
teenwoordigheid van al die amptenare wat by die koning aan diens
was. 22Dit was winter en die koning het in die sonkamer gesit met 'n
bak gloeiende kole voor hom. 23Elke keer wanneer Jehudi drie of vier
kolomme klaar gelees het, het die koning dit met 'n skrywersmes
afgesny en op die vuur in die kolebak gegooi. Hy het so gemaak tot
die hele boekrol in die vuur was. 24Die koning en al sy amptenare wat
hierdie dinge gehoor het, het nie bang geword en hulle klere geskeur
nie. 25Selfs toe Elnatan en Delaja en Gemarja by die koning daarop
aangedring het om nie die boekrol te verbrand nie, het hy nie na hulle
geluister nie. 26Toe beveel hy sy seun Jeragmeël en vir Seraja seun van
Asriël en vir Selemja seun van Abdeël om die skrywer Baruk en die
profeet Jeremia te arresteer. Maar die Here het hulle weggesteek.
27Nadat die koning die boekrol verbrand het met alles daarop wat
Jeremia vir Baruk gedikteer het om te skryf, het die woord van die
Here tot Jeremia gekom: 28Vat vir jou 'n ander boekrol en skryf daarop
al die woorde van die vorige rol wat deur koning Jojakim van Juda
verbrand is. 29Jy moet vir koning Jojakim van Juda sê: So sê die Here:
Jy het die boekrol verbrand en gevra: Waarom het Jeremia daarop
geskryf die koning van Babel sal kom en hierdie land verwoes en sy
mense en diere in ballingskap wegvat? 30Daarom, so sê die Here oor
koning Jojakim van Juda, sal sy nageslag nie op die troon van Dawid
sit nie. Jojakim se lyk sal weggegooi word en oordag in die son lê en
snags in die koue. 31Ek sal hom en sy kinders en sy amptenare straf oor
hulle sonde. Ek sal oor hulle en oor die inwoners van Jerusalem en
oor die mense van Juda al die rampe bring waarvan Ek gepraat het.
Hulle het mos nie geluister nie. 32Jeremia het toe 'n ander boekrol
gevat en vir die skrywer Baruk seun van Nerija gegee en vir hom
gedikteer. Baruk het daarop alles geskryf wat op die boekrol gestaan
het wat deur koning Jojakim van Juda verbrand is. Baruk het nog baie
meer woorde soos daardie op die boekrol geskryf.

JEREMIA 37

1Sedekia seun van Josia het vir Jojagin seun van Jojakim wat deur
koning Nebukadnesar van Babel as koning van Juda aangestel is, as
koning opgevolg. 2Sedekia en sy amptenare en die landsburgers het nie
geluister na wat die Here vir hulle gesê het deur die profeet Jeremia
nie. 3Koning Sedekia het vir Jukal seun van Selemja saam met die
priester Sefanja seun van Maäseja na die profeet Jeremia toe gestuur
om te vra: Bid tog vir ons tot die Here ons God. 4Jeremia kon vrylik
tussen die volk rondbeweeg, want hy was toe nog nie in die tronk
gesit nie. 5Die leër van die farao het uit Egipte vertrek, en toe die
Galdeërs deur wie Jerusalem beleër is, dit hoor, het hulle van
Jerusalem af weggetrek. 6Die woord van die Here het tot die profeet
Jeremia gekom: 7So sê die Here die God van Israel: Julle moet vir die
koning van Juda deur wie julle na My toe gestuur is om My te
raadpleeg, sê: Pasop! Die farao se leër wat vertrek het om julle te kom
help, sal terugtrek na sy land Egipte toe. 8Die Galdeërs sal omdraai en
teen hierdie stad kom veg en dit inneem en verbrand. 9So sê die Here:
Julle moet julle nie mislei en dink die Galdeërs het beslis van ons af
padgegee nie. Hulle gee nie pad nie, 10en selfs al sal julle die leër van
die Galdeërs verslaan wat teen julle kom veg, en daar bly net swaar
gewondes in hulle tente oor, sal húlle kom en hierdie stad verbrand.
11Nadat die leër van die Galdeërs van Jerusalem af padgegee het uit
vrees vir die leër van die farao, 12wou Jeremia uit Jerusalem gaan op
pad na die gebied van Benjamin toe om sy erfgrond in ontvangs te
neem by die mense daar. 13Toe Jeremia by die Benjaminpoort uit
Jerusalem wou uitgaan, het die wagte se leier, Jirija seun van Selemja,
seun van Gananja, die profeet Jeremia gevange geneem en gesê: Jy
loop oor na die Galdeërs toe. 14Maar Jeremia het vir hom gesê: Dis 'n
leuen! Ek loop nie oor na die Galdeërs toe nie. Maar Jirija wou nie na
hom luister nie en het hom gevange geneem en na die koning se
amptenare toe gebring. 15Hulle was kwaad vir Jeremia en het hom
geslaan en toe in die staatsekretaris Jonatan se huis wat in 'n tronk
verander is, in die tronk gesit. 16Daar is Jeremia in 'n put met
sytonnels gesit waar hy lank gebly het. 17Later het koning Sedekia hom
laat haal en in die geheim in die paleis vir hom gevra: Is daar 'n woord
van die Here af? Jeremia het hom geantwoord: Daar is. Jy sal in die
mag van die koning van Babel uitgelewer word. 18Toe vra Jeremia vir
koning Sedekia: Watter misdaad het ek teen u gepleeg, of teen u
amptenare of teen hierdie volk dat julle my in die tronk gesit het?
19Waar is die profete wat vir julle as profete opgetree het en gesê het
die koning van Babel sal nie teen julle en teen hierdie land kom oorlog
maak nie? 20Maar luister tog nou na my, U Majesteit die Koning, dat

ek my versoek tot u kan rig: Moet my tog nie terugstuur na die huis van die staatsekretaris Jonatan toe nie. Ek wil nie daar sterf nie!
21Koning Sedekia het toe beveel dat hulle vir Jeremia moet aanhou in die binneplaas van die paleiswag en elke dag vir hom brood moet gee uit Bakkerstraat totdat die stad se brood op was. Jeremia het toe in die binneplaas van die paleiswag gebly.

JEREMIA 38

1Sefatja seun van Mattan, Gedalja seun van Pasgur, Jukal seun van
Selemja, en Pasgur seun van Malkija het gehoor wat Jeremia vir die
hele volk sê, toe hy vir hulle gesê het: 2So sê die Here: Elkeen wat in
hierdie stad woon, sal deur oorlog of deur hongersnood of deur pes
omkom, maar elkeen wat oorloop na die Galdeërs toe, sal lewe. Hy sal
sy lewe red, al sal hy net met sy lewe daarvan afkom. 3Die Here het
verder gesê: Hierdie stad sal beslis in die mag van die koning van
Babel oorgegee word en hy sal dit inneem. 4Die koning se amptenare
het vir hom gesê: Hierdie man moet doodgemaak word, want hy maak
die soldate wat nog in die stad oor is en die hele volk moedeloos deur
so met hulle te praat. Hierdie man wil nie die volk help nie, hy wil
hulle benadeel. 5Toe sê koning Sedekia vir sy amptenare: Hy is in julle
mag, ek kan julle nie keer nie. 6Hulle vat toe vir Jeremia en gooi hom
in die koning se seun Malkija se put in die binneplaas van die
paleiswag. Hulle het vir Jeremia met toue laat afsak in die put waarin
nie water was nie, net modder, en hy het in die modder ingesak. 7Maar
Ebed-Melek, 'n Kussiet wat ontman was en in die paleis gewerk het,
het gehoor dat Jeremia in die put gesit is. Die koning het toe in die
Benjaminpoort gesit, 8en Ebed-Melek het uit die paleis uit na die
koning toe gegaan en vir hom gesê: 9U Majesteit die Koning, die mense
het die profeet Jeremia sleg behandel: hulle het hom in 'n put gegooi
en hy sal daar van honger omkom, want daar is nie meer brood in die
stad nie. 10Die koning het toe die Kussiet Ebed-Melek beveel: Vat drie
man van hier af saam en trek die profeet Jeremia op uit die put
voordat hy sterf. 11Ebed-Melek het toe drie man saamgevat en hy is na
die paleis se klerekas toe waar hy stukke klere, vodde, gevat het. Hy
het dit na Jeremia toe in die put laat afsak met toue 12en vir hom gesê:
Sit die stukkende klere, die vodde, onder jou armholtes onder die
toue. Jeremia het dit gedoen 13en hulle het hom met die toue uit die
put getrek. Daarna het hy in die binneplaas van die paleiswag gebly.
14Koning Sedekia het die profeet Jeremia na hom toe laat haal. Die
koning het by die derde ingang van die huis van die Here gesit en vir
Jeremia gesê: Ek wil jou iets vra, maar jy moet my die waarheid
vertel. 15Maar Jeremia het koning Sedekia geantwoord: As ek dit doen,
sal u my beslis doodmaak, en as ek u raad gee, sal u nie na my luister
nie. 16Sedekia het toe in die geheim 'n eed afgelê en vir Jeremia gesê:
So seker as die Here leef, Hy wat die lewe aan ons gee, ek sal jou nie
doodmaak nie en ek sal jou ook nie uitlewer aan die mense wat jou
wil doodmaak nie. 17Jeremia het vir Sedekia gesê: So sê die Here die
almagtige God, die God van Israel: As jy uitgaan na die koning van
Babel se offisiere toe, sal jy jou lewe red en hierdie stad sal nie

verbrand word nie. Jy en jou familie sal bly lewe. 18Maar as jy nie na
die koning van Babel se offisiere toe uitgaan nie, sal hierdie stad
oorgegee word in die mag van die Galdeërs en hulle sal dit verbrand.
Dan sal jy nie uit hulle mag vrykom nie. 19Koning Sedekia het vir
Jeremia geantwoord: Ek is bang vir ons volksgenote wat na die
Galdeërs toe oorgeloop het. Die Galdeërs kan my dalk aan daardie
volksgenote uitlewer, en hulle kan my dalk aanrand. 20Maar Jeremia
het vir die koning gesê: U sal nie uitgelewer word nie. Luister tog na
die woord van die Here soos ek dit vir u meegedeel het. Dan sal dit
goed gaan met u, en u lewe sal gespaar bly. 21Maar as u weier om uit
te gaan, dit is wat die Here my laat sien het: 22al die vrouens wat nog
oor is in die koning van Juda se paleis, sal uitgelei word na die koning
van Babel se offisiere toe, en hulle sal sê: Die koning van Israel se
beste vriende het hom mislei, hulle het hom omgepraat; hulle het hom
van die wal af in die sloot gehelp en hom toe in die steek gelaat.' 23Al
u vrouens en al u seuns sal uitgelei word na die Galdeërs toe en u sal
nie uit hulle mag vrykom nie, want u sal deur die koning van Babel
self gevange geneem word, en hierdie stad sal afgebrand word.
24Sedekia het vir Jeremia gesê: Niemand moet van hierdie gesprek
weet nie. Dan sal jy nie doodgemaak word nie. 25As my amptenare
uitvind dat ek met jou gepraat het en hulle kom sê vir jou: Vertel vir
ons wat jy en die koning gepraat het, moenie iets vir ons wegsteek nie,
ons sal jou nie doodmaak nie. Wat het die koning vir jou gesê?' 26moet
jy vir hulle sê: Ek het by die koning kom pleit om my nie weer in die
huis van Jonatan te sit om daar te sterf nie. 27Die amptenare het toe
ook na Jeremia toe gekom en hom uitgevra, maar hy het vir hulle gesê
net soos die koning hom beveel het. Hulle het vir Jeremia toe met rus
gelaat, want hulle kon niks uitvind nie. 28Jeremia het in die binneplaas
van die paleiswag gebly totdat Jerusalem ingeneem is.

JEREMIA 39

1Jerusalem is so ingeneem: In die tiende maand van die negende jaar
van koning Sedekia van Juda het koning Nebukadnesar van Babel met
sy hele leër na Jerusalem toe gekom en dit beleër. 2Op die negende
van die vierde maand van die elfde jaar van koning Sedekia is die
stadsmuur oopgebreek. 3Die koning van Babel se offisiere, Nergal-
Sareser uit Sinmagir, hoof van die strydwamag, Nebu-Sarsekim die
hoofamptenaar en al die ander offisiere van die koning van Babel het
in die stad ingekom en by die Middelpoort gaan sit. 4Toe koning
Sedekia van Juda en al sy soldate sien wat gebeur, het hulle op die
vlug geslaan en in die nag met 'n pad deur die Koningstuin by die hek
tussen die twee mure uitgegaan en met die pad na die Jordaanvallei
toe probeer wegkom. 5Maar die leër van die Galdeërs het hulle
agtervolg en vir Sedekia in die Jerigovlakte ingehaal en gevang. Hulle
het hom na Nebukadnesar toe in Ribla in Hamat gebring en daar het
hy Sedekia se vonnis uitgespreek. 6Die koning van Babel het die seuns
van Sedekia voor sy oë doodgemaak in Ribla. Die koning van Babel
het ook al die vername mense van Juda doodgemaak. 7Hy het Sedekia
se oë uitgesteek en hom met bronskettings geboei om hom na Babel
toe te vat. 8Die Galdeërs het die paleis en die huise van die volk
afgebrand en die mure van Jerusalem platgeslaan. 9Nebusaradan, die
hoof van die koning van Babel se lyfwag, het dié van die volk wat in
die stad oorgebly het en dié wat na hom toe oorgeloop het, die hele
volk wat nog oor was, in ballingskap weggevoer na Babel toe. 10Maar
hy het die arm mense, dié uit die volk wat niks besit het nie, in Juda
laat bly en daardie dag die wingerde en die lande aan hulle gegee.
11Koning Nebukadnesar van Babel het vir Nebusaradan die hoof van
die lyfwag beveel: 12Vang vir Jeremia, kyk goed na hom, moet hom nie
kwaad aandoen nie en doen vir hom wat hy vir jou sê. 13Nebusaradan
die hoof van die lyfwag het toe vir Nebusasban die hoofamptenaar, en
vir Nergal-Sareser die hoof van die strydwamag, en al die offisiere van
die koning van Babel gestuur 14en hulle het vir Jeremia uit die
binneplaas van die paleiswag gebring en hom aan Gedalja seun van
Agikam, seun van Safan, oorhandig om hom huis toe te vat. Jeremia
het daar tussen die volk gewoon. 15Die woord van die Here het tot
Jeremia gekom terwyl hy nog 'n gevangene was in die binneplaas van
die paleiswag: 16Gaan sê vir die Kussiet Ebed-Melek: So sê die Here die
Almagtige, die God van Israel: Wat Ek oor hierdie stad bring, is tot sy
ondergang, nie tot sy redding nie. En jy sal dit sien as dit gebeur.
17Maar daardie dag sal Ek jou red, sê die Here, en jy sal nie uitgelewer
word aan die mense vir wie jy bang is nie. 18Ek sal jou laat ontkom, jy
sal nie in die oorlog sneuwel nie. Omdat jy op My vertrou het, sal jy

ontsnap, al sal jy net met jou lewe daarvan afkom, sê die Here.

JEREMIA 40

1Die woord wat van die Here af tot Jeremia gekom het nadat die hoof
van die lyfwag Nebusaradan hom in Rama vrygelaat het. Nebusaradan
het vir Jeremia laat uithaal tussen die gevangenes van Jerusalem en
Juda wat as ballinge op pad was na Babel toe. Jeremia was met
kettings geboei. 2Die hoof van die lyfwag het vir Jeremia laat haal en
vir hom gesê: Die Here jou God het gesê hierdie ramp sal oor hierdie
plek kom, 3en Hy het dit laat gebeur soos Hy gesê het. Omdat julle
gesondig het en ongehoorsaam was aan Hom, daarom het dié ramp
julle getref. 4Maar ek gaan nou die kettings aan jou hande losmaak. As
jy wil, kom saam met my na Babel toe, ek sal vir jou sorg. As jy nie
met my wil saamkom Babel toe nie, ook goed. Die hele land is tot jou
beskikking. Jy kan gaan waar jy dit goedvind, waar dit jou pas. 5Nog
voordat Jeremia kon antwoord, het Nebusaradan verder gesê: Of gaan
na Gedalja toe, seun van Agikam seun van Safan, wat deur die koning
van Babel in bevel geplaas is van die stede van Juda. Bly by hom
tussen jou mense, of gaan waar dit jou ook al pas. Die hoof van die
lyfwag het vir Jeremia kos en geskenke gegee en hom laat gaan.
6Jeremia is toe na Gedalja seun van Agikam toe in Mispa. Hy het daar
by hom gaan bly tussen die mense wat in die land oor was. 7Die
bevelhebbers van die Israelitiese soldate wat nog in die veld was en
hulle manskappe het gehoor dat die koning van Babel vir Gedalja seun
van Agikam in bevel van die land geplaas het en dat hy die mans,
vrouens en kinders wat van die armstes in die land was en wat nie na
Babel toe verban is nie, aan Gedalja se sorg toevertrou het. 8Die
bevelhebbers en hulle manskappe is toe ook na Gedalja toe in Mispa.
Onder hulle was Ismael seun van Netanja, Joganan en Jonatan seuns
van Kareag, Seraja seun van Tangumet, die seuns van Efai uit Netofa,
en Jaäsanja seun van iemand uit Maäka, hulle met hulle manskappe.
9Gedalja seun van Agikam, seun van Safan, het die manne met 'n eed
die versekering gegee dat hulle nie bang hoef te wees om hulle aan die
Galdeërs te onderwerp nie: Bly in die land en onderwerp julle aan die
koning van Babel, dit sal goed gaan met julle. 10Ek gaan hier in Mispa
bly om tot beskikking te wees van die Galdeërs wat hier na ons toe
kom. Julle kan wyn, vrugte en olie bymekaarmaak en bêre en in die
dorpe gaan woon wat julle beset. 11Al die Judeërs wat in Moab en
tussen die Ammoniete en in Edom en in ander lande was, het gehoor
dat die koning van Babel party mense in Juda laat bly het en dat hy
vir Gedalja seun van Agikam, seun van Safan, in bevel geplaas het oor
hulle. 12Al dié Judeërs het toe uit al die plekke waarheen hulle
verstrooi is, teruggekom na Juda toe en hulle het na Gedalja toe
gegaan in Mispa. Hulle het 'n baie groot wyn- en vrugteoes ingesamel.

13Joganan seun van Kareag en al die bevelhebbers van die soldate wat
nog in die veld was, het na Gedalja toe gekom in Mispa 14en vir hom
gevra: Weet jy dat koning Baälis van die Ammoniete vir Ismael seun
van Netanja opdrag gegee het om jou te vermoor? Maar Gedalja seun
van Agikam het hulle nie geglo nie. 15Joganan seun van Kareag het in
die geheim aan Gedalja in Mispa 'n plan voorgelê: Laat ek vir Ismael
seun van Netanja gaan doodmaak. Niemand sal weet dat jy iets
daarmee te doen het nie. Waarom moet hy jou kom vermoor en moet
al die Judeërs wat om jou versamel het, uitmekaargejaag word en
waarom moet wat daar nog van Juda oor is, tot niet gaan? 16Maar
Gedalja seun van Agikam het vir Joganan seun van Kareag gesê: Jy
doen dit nie! Dit is nie waar wat jy oor Ismael sê nie!

JEREMIA 41

1Ismael seun van Netanja, seun van Elisama, was uit die koninklike
geslag en was een van die hoofamptenare van koning Sedekia. Hy en
tien man het in die sewende maand na Gedalja seun van Agikam toe
gekom in Mispa, en terwyl hulle daar saam geëet het, 2het Ismael seun
van Netanja en die tien man wat by hom was, opgespring en vir
Gedalja seun van Agikam, seun van Safan, doodgemaak. Gedalja was
die man wat deur die koning van Babel in bevel van die land geplaas
is. 3Ismael het ook al die Judeërs wat by Gedalja in Mispa was en die
Galdese soldate wat daar was, doodgemaak. 4Die dag ná die moord op
Gedalja, toe niemand nog daarvan wis nie, 5kom daar tagtig mans uit
Sigem, Silo en Samaria aan. Hulle baarde was afgeskeer, hulle klere
geskeur en hulle was vol wonde wat hulle hulleself toegedien het.
Hulle het graanoffers en wierook by hulle gehad wat hulle na die huis
van die Here toe wou bring. 6Ismael seun van Netanja het hulle huil-
huil uit Mispa tegemoet gegaan, en toe hy by hulle kom, sê hy vir
hulle: Kom saam na Gedalja seun van Agikam toe! 7Maar toe hulle
binne in die stad is, het Ismael seun van Netanja, hy en die manne wat
by hom was, sewentig van die mans doodgemaak en in 'n put gegooi.
8Die ander tien mans het vir Ismael gesê: Moet ons nie doodmaak nie,
ons het koring en gars en olie en heuning wat in die veld weggesteek
is! Hy het hulle toe laat staan en hulle nie saam met hulle vriende
doodgemaak nie. 9Die put waarin Ismael die lyke gegooi het van die
mans wat hy doodgemaak het, was dié een wat deur koning Asa
gegrawe is toe hy deur koning Baesa van Israel beleër is. Ismael seun
van Netanja het die put vol lyke gemaak. 10Daarna het Ismael al die
mense gevange geneem wat nog in Mispa oor was, die prinsesse en al
die ander mense wat in Mispa oor was en wat deur die hoof van die
lyfwag Nebusaradan onder die sorg van Gedalja seun van Agikam
geplaas was. Ismael seun van Netanja het hulle gevange geneem en
vertrek om na die Ammoniete toe te gaan. 11Toe Joganan seun van
Kareag, en al die bevelhebbers van die soldate wat by hom was, hoor
van al die gruweldade wat Ismael seun van Netanja begaan het, 12het
hulle al hulle manskappe gevat en vertrek om vir Ismael seun van
Netanja aan te val. Hulle het hom by die groot dam in Gibeon gekry.
13Al die mense by Ismael, die mense wat hy gevange uit Mispa
weggevoer het, was bly toe hulle vir Joganan seun van Kareag en al
die leëraanvoerders by hom sien. Hulle het omgedraai en teruggekom
na Joganan seun van Kareag toe. 14Maar Ismael seun van Netanja het
met ag man weggekom van Joganan af en is na die Ammoniete toe.
15Joganan seun van Kareag en al die leëraanvoerders by hom het al
die mense saamgeneem wat oor was, al die mans, die soldate, die

vrouens, kinders en ontmandes wat hy by Gibeon bevry het en wat
deur Ismael seun van Netanja weggevoer was uit Mispa nadat hy vir
Gedalja seun van Agikam vermoor het. 16Joganan-hulle het vertrek en
by Gerut-Kimham naby Betlehem oorgebly met die bedoeling om na
Egipte toe te gaan, 17weg van die Galdeërs af. Hulle was bang vir die
Galdeërs omdat Ismael seun van Netanja vir Gedalja seun van Agikam
vermoor het, die man wat deur die koning van Babel in bevel van die
land geplaas was.

JEREMIA 42

1Al die leëraanvoerders, Joganan seun van Kareag, Asarja seun van
Hosaja, al die mense, klein en groot, het na die profeet Jeremia toe
gekom 2en vir hom gevra: Doen tog asseblief wat ons vra, bid vir ons
tot die Here jou God, vir ons almal wat oorgebly het. Soos jy ons hier
sien, is ons die klompie wat oor is uit baie. 3Bid tog dat die Here jou
God aan ons bekend maak waarheen ons moet gaan en wat ons moet
doen. 4Die profeet Jeremia het vir hulle gesê: Ek het gehoor. Ek sal tot
die Here julle God bid soos julle gevra het. Ek sal alles wat die Here
vir julle wil sê, aan julle oordra. Ek sal niks vir julle wegsteek nie.
5Hulle sê toe vir Jeremia: Die Here self sal die betroubare en
geloofwaardige getuie teen ons wees as ons nie alles doen wat die
Here jou God jou opdra om vir ons te sê nie. 6Of dit nou goed of sleg
vir ons is, ons sal gehoorsaam wees aan die Here ons God na wie toe
ons jou stuur, sodat dit met ons goed sal gaan. Ons sal gehoorsaam
wees aan die Here ons God. 7Tien dae later het die woord van die Here
tot Jeremia gekom. 8Hy het Joganan seun van Kareag, al die
leëraanvoerders by hom en al die ander mense, klein en groot, geroep
9en vir hulle gesê: So sê die Here die God van Israel na wie toe julle
my gestuur het om julle versoek aan Hom voor te lê: 10As julle in
hierdie land bly, sal Ek julle bou en julle nie plat slaan nie, julle vestig
en julle nie afbreek nie. Ek sal die ramp wat Ek oor julle gebring het,
nie verder voer nie. 11Moenie so bang wees vir die koning van Babel
nie, moenie vir hom bang wees nie, sê die Here, want Ek is by julle
om julle te red en julle uit sy mag te bevry. 12Ek sal julle genadig wees,
en daarom sal hy julle genadig wees en julle na julle land toe laat
teruggaan. 13Maar as julle die Here julle God nie wil gehoorsaam nie,
as julle sê julle wil nie in hierdie land bly nie, 14as julle sê: Nee, ons
wil Egipte toe waar ons nie oorlog sal sien nie, nie die ramshoring sal
hoor blaas om te gaan veg nie en nie honger sal ly nie, ons wil daar
gaan bly, 15hoor dan die woord van die Here, julle wat van Juda oor
is! So sê die Here die Almagtige, die God van Israel: As julle vas
besluit het om Egipte toe te gaan en julle gaan woon daar, 16sal die
oorlog waarvoor julle bang is, julle daar in Egipte inhaal, en die
hongersnood wat julle vrees, sal julle daarheen volg, en julle sal daar
sterf. 17Ja, almal wat vasbeslote is om na Egipte toe te gaan en daar te
woon, sal sterf deur oorlog, deur hongersnood en deur pes. Nie een
van hulle sal vrykom en die rampe ontsnap wat Ek oor hulle sal bring
nie. 18Ja, so sê die Here die Almagtige, die God van Israel: Soos my
toorn en my gramskap uitgestort is oor die inwoners van Jerusalem, so
sal my toorn oor julle uitgestort word as julle na Egipte toe gaan. Julle
name sal gebruik word wanneer mense ander wil vervloek, wil bang

maak, iets slegs wil toewens of wil verneder, en julle sal hierdie plek
nooit weer sien nie. 19Die Here het vir julle gesê, julle wat van Juda
oor is: Moenie na Egipte toe gaan nie! Toe sê Jeremia vir hulle: Weet
vir seker, ek waarsku julle vandag, 20julle maak 'n fout! Julle lewe is
op die spel. Julle het my na die Here julle God toe gestuur en gevra:
Bid vir ons tot die Here ons God, sê vir ons alles wat die Here ons God
sê, ons sal dit doen.' 21Maar noudat ek vandag vir julle gesê het wat Hy
sê, is julle ongehoorsaam aan die Here julle God, aan alles wat Hy my
opgedra het om vir julle te sê. 22Weet nou verseker dat julle deur
oorlog, deur hongersnood en deur pes sal sterf op die plek waar julle
so graag wil gaan woon.

JEREMIA 43

1Maar toe Jeremia klaar vir al die mense alles gesê het wat die Here
hulle God gesê het en wat Hy vir hulle laat weet het, al hierdie
woorde, 2het Asarja seun van Hosaja, en Joganan seun van Kareag, en
al die ander hooghartige manne, vir Jeremia gesê: Jy lieg! Die Here
ons God het jou nie beveel om vir ons te sê ons moenie na Egipte toe
gaan om daar te gaan woon nie. 3Dit is Baruk seun van Nerija wat jou
teen ons opstook om ons in die mag van die Galdeërs te laat beland
sodat hulle ons kan doodmaak of ons na Babel toe kan verban!
4Joganan seun van Kareag, die leëraanvoerders en die manskappe wou
nie een die Here gehoorsaam en in Juda bly nie. 5Hulle het almal
saamgevat wat van Juda oor was, wat van oral waar hulle onder die
ander nasies verstrooi was, teruggekom het om in Juda te bly, 6mans,
vrouens en kinders, en ook die prinsesse en al die ander wat deur die
hoof van die lyfwag Nebusaradan onder die sorg van Gedalja seun van
Agikam, seun van Safan, geplaas was, ook die profeet Jeremia en
Baruk seun van Nerija. 7Joganan-hulle het die Here nie gehoorsaam
nie en is na Egipte toe. Daar het hulle in Tagpanges aangekom. 8Die
woord van die Here het in Tagpanges tot Jeremia gekom: 9Vat groot
klippe en begrawe hulle in die grond, in die kleivloer van die ingang
na die farao se paleis in Tagpanges. Doen dit terwyl van die Judeërs
jou sien. 10Dan moet jy vir hulle sê: So sê die Here die Almagtige, die
God van Israel: Ek laat my dienaar koning Nebukadnesar van Babel
haal en Ek sit sy troon bo-oor dié klippe wat Ek laat begrawe het en
Ek span sy troonhemel daaroor. 11Nebukadnesar sal kom en Egipte
verslaan. Wie aan pes moet sterf, sal aan pes sterf; wie as gevangene
weggevoer moet word, sal as gevangene weggevoer word; wie met die
swaard doodgemaak moet word, sal met die swaard doodgemaak
word. 12Ek sal die tempels van Egipte afbrand en Nebukadnesar sal die
gode verbrand of hulle as buit saamvat. Hy sal Egipte so skoon stroop
soos wanneer 'n skaapwagter luise soek in sy klere, en daarna sal hy
ongehinderd vertrek. 13Hy sal die klippilare in Bet-Semes stukkend
slaan, Bet-Semes in Egipte, en hy sal die tempels van Egipte afbrand.

JEREMIA 44

1Die woord van die Here wat gekom het tot Jeremia vir al die Judeërs
wat in Egipte gewoon het, in Migdol, in Tagpanges, in Memfis en in
die Patrosstreek: 2So sê die Here die Almagtige, die God van Israel:
Julle het gesien watter rampe Ek alles oor Jerusalem en al die stede
van Juda gebring het; hulle is vandag puinhope en daar woon
niemand in hulle nie. 3Dit het gebeur omdat julle en julle voorvaders
gesondig het en My in my eer gekrenk het toe julle vir ander gode
wierookoffers gebring en hulle gedien het, gode van wie julle nie
voorheen geweet het nie. 4Ek het my dienaars die profete almal na
julle toe gestuur, vroeg en laat, en vir julle gesê: Moenie die
afskuwelike dinge doen nie. Ek haat dit. 5Maar julle het nie geluister
nie, nie gehoor gegee en julle van julle sonde bekeer en opgehou om
wierookoffers vir ander gode te bring nie. 6Daarom het my gramskap
en my toorn ontvlam. Dit het gebrand in die stede van Juda en op die
strate van Jerusalem, en die stede het puinhope geword, verlate soos
hulle vandag is. 7So sê die Here die almagtige God, die God van Israel:
Waarom bring julle die groot ramp oor julleself, oor elke man en vrou,
elke kind en suigling uit Juda, sodat daar niks van julle oor is nie?
8Julle tart My met wat julle doen, julle offer aan ander gode hier in
Egipte waar julle kom woon het. So roei julle julleself uit en sal die
mense op die hele aarde julle name as voorbeelde gebruik wanneer
hulle mekaar iets slegs wil toewens of wil verneder. 9Het julle vergeet
van die sonde wat julle voorvaders en die konings van Juda en hulle
vrouens gedoen het en wat julle self en julle vrouens gedoen het in
Juda en op die strate van Jerusalem? 10Julle het tot vandag toe nie
berou daaroor nie, julle het nog nie eerbied vir My nie, julle leef nog
nie volgens my wet en my voorskrifte wat Ek vir julle en julle
voorvaders gegee het nie. 11Daarom, so sê die Here die Almagtige, die
God van Israel, gaan Ek julle swaar straf en die hele Juda uitroei. 12Ek
gaan dié wat van Juda oor is en wat besluit het om hier in Egipte te
kom woon, heeltemal vernietig. Julle sal almal deur die oorlog en
deur hongersnood afgemaai word in Egipte. Van klein tot groot sal
sterf deur oorlog en deur hongersnood. Julle name sal gebruik word
wanneer mense ander wil vervloek, wil bang maak, iets slegs wil
toewens of wil verneder. 13Ek sal dié wat in Egipte woon, straf soos Ek
dié in Jerusalem gestraf het: met oorlog, met hongersnood, met pes.
14Daar sal nie een vrykom van dié wat van Juda oor is en wat in
Egipte gaan woon het nie, nie een om na Juda toe terug te gaan nie,
hoe hulle ook daarna verlang om terug te gaan en daar te gaan woon.
Hulle sal nie teruggaan nie, nie vrykom nie. 15Die mans, wat almal
geweet het dat hulle vrouens vir ander gode offer, en al die vrouens

wat teenwoordig was, 'n hele menigte, trouens, almal wat daar in
Egipte in Patros gewoon het, het toe vir Jeremia gesê: 16Ons gaan nie
luister na wat jy vir ons sê in die Naam van die Here nie. 17Ons sal bly
doen wat ons beloof het: ons sal vir die hemelkoningin wierookoffers
bring en drankoffers uitgiet net soos ons, ons voorvaders, ons konings
en ons amptenare in die stede van Juda en op die strate van Jerusalem
gedoen het. Ons het daardie tyd genoeg te eet gehad, ons was
voorspoedig, en geen ramp het ons getref nie. 18Dit is vandat ons
opgehou het om vir die hemelkoningin wierookoffers te bring en
drankoffers uit te giet dat ons aan alles gebrek het en dat ons sterf
deur oorlog en deur hongersnood. 19Die vrouens het bygevoeg: Dink jy
ons het sonder die medewete van ons mans vir die hemelkoningin
wierookoffers gebring en drankoffers uitgegiet en vir haar offerkoekies
gebak wat soos sy lyk? 20Toe sê Jeremia vir al die mense, vir die mans
en die vrouens, vir almal wat hom so geantwoord het: 21Het die Here
nie juis gedink aan die wierookoffers wat julle in die stede van Juda
en op die strate van Jerusalem gebring het nie, julle en julle
voorvaders, julle konings en julle amptenare, het Hy nie juis dít in ag
geneem nie? 22Hy kon julle gruweldade, die afskuwelike dinge wat
julle gedoen het, nie langer verdra nie. Daarom het julle land 'n
puinhoop geword, iets wat mense met afgryse vervul en wat as
voorbeeld genoem word wanneer mense ander iets slegs toewens, 'n
land sonder inwoner, soos dit vandag is. 23Dit is omdat julle die
wierookoffers gebring het en teen die Here gesondig het, omdat julle
ongehoorsaam was aan die Here en nie geleef het volgens sy wet, sy
voorskrifte en sy verordeninge nie, dat die ramp julle getref het soos
dit vandag is! 24Jeremia het verder vir al die mense, ook vir al die
vrouens, gesê: Hoor die woord van die Here, alle Judeërs in Egipte!
25So sê die Here die Almagtige, die God van Israel: Julle en julle
vrouens het gedoen wat julle beloof het. Julle het gesê julle sal bly by
julle belofte om vir die hemelkoningin wierookoffers en drankoffers te
bring. Hou by julle belofte, hou daarby, doen wat julle beloof het,
doen dit! 26Maar hoor die woord van die Here, alle Judeërs wat in
Egipte woon: Ek lê 'n eed af by my groot Naam: Nooit sal my Naam
weer deur 'n enkele Judeër genoem word nie, niemand van julle almal
in Egipte sal weer sê: So seker as die Here my God leef nie. 27Ek sal
noulettend na julle kyk, ten kwade, nie ten goede nie, en elke Judeër
in Egipte sal omgebring word: deur oorlog, deur hongersnood, totdat
daar niemand oor is nie. 28Dié wat aan die oorlog ontkom en uit Egipte
na Juda toe terugkom, sal min wees. Almal wat van Juda oor is en in
Egipte kom woon het, sal tot die besef kom wie se woord bly staan,
Myne of hulle s'n. 29Ek sal vir julle 'n teken gee dat Ek julle gaan straf
in hierdie plek, sê die Here, straf sodat julle sal besef dat my woorde
vasstaan, julle ten kwade. 30So sê die Here: Ek gaan die farao, koning

Gofra van Egipte, oorgee in die mag van sy vyande, in die mag van dié wat sy lewe soek, net soos Ek vir koning Sedekia van Juda oorgegee het in die mag van sy vyand, die man wat sy lewe gesoek het, koning Nebukadnesar van Babel.

JEREMIA 45

1'n Woord van die profeet Jeremia aan Baruk seun van Nerija, toe
Baruk opgeteken het wat Jeremia vir hom gedikteer het. Dit was in
die vierde regeringsjaar van koning Jojakim van Juda, seun van Josia.
2So sê die Here die God van Israel oor jou, Baruk: 3Jy sê dit is klaar
met jou, die Here het nog meer lyding by jou smart gevoeg, jy is al
uitgeput van kla, jy kry nie rus nie? 4Die Here sê ek moet vir jou sê: So
sê die Here: Wat Ek gebou het, slaan Ek plat; wat Ek geplant het, ruk
Ek uit. Dit het gebeur met 'n hele land. 5En jy soek roem vir jouself?
Moet dit nie soek nie! Ek gaan 'n ramp oor alle mense bring, sê die
Here. Tog sal Ek jou jou lewe laat behou waar jy ook gaan, al sal jy
net met jou lewe daarvan afkom.

JEREMIA 46

1'n Woord van die Here wat tot die profeet Jeremia gekom het. Dit
handel oor die ander nasies. 2Oor Egipte. Teen die leërmag van die
farao, koning Neko van Egipte, wat in Karkemis aan die Eufraat is
waar hy deur koning Nebukadnesar van Babel verslaan is; dit het
gebeur in die vierde regeringsjaar van koning Jojakim van Juda, seun
van Josia. 3Hou reg die skilde, klein en groot, ruk op vir die oorlog!
4Span in die perde, klim op die ryperde, tree aan met helms op, vryf
die spiese blink, trek harnasse aan! 5Hoe is dit dan dat Ek hulle sien
skrik en terugval? Hulle soldate word uitmekaargejaag, hulle slaan op
die vlug en draai nie weer om nie; daar is paniek aan alle kante! sê die
Here. 6Selfs nie die vinniges kan wegkom nie, die soldate kom nie vry
nie. Daar in die noorde, op die oewer van die Eufraatrivier, val hulle,
slaan hulle neer. 7Wie is dit wat daar soos die Nyl oor sy walle stroom,
wat soos die groot rivier brul? 8Egipte stroom oor sy walle soos die
Nyl, hy brul soos die groot rivier en sê: Ek sal oor my walle stroom en
die aarde bedek, ek sal stede wegvee saam met hulle inwoners.
9Spring, perde! Storm voort, strydwaens! Trek op, soldate uit Kus en
Put, met skilde gewapen, trek op, boogskutters uit Lud! 10Dié dag
behoort aan die Here, die Here die Almagtige. Dit is 'n dag van wraak
waarop Hy Hom op sy vyande gaan wreek. Die swaard sal oorgenoeg
kry, hy sal dronk word van hulle bloed: daar is 'n offerfees vir die
Here, vir die Here die Almagtige, daar in die noordland, op die oewer
van die Eufraat. 11Gaan na Gilead toe, Egipte, gaan haal balsem; jou
baie medisynes help nie, jy word nie gesond nie. 12Die ander nasies
hoor van jou vernedering, jou smartkrete vul die aarde. Soldaat na
soldaat het geval, die een het met die ander saam gesneuwel. 13'n
Woord wat deur die Here aan die profeet Jeremia oorgedra is toe
koning Nebukadnesar van Babel gekom het om Egipte aan te val.
14Julle moet dit in Egipte bekend maak, julle moet dit laat hoor in
Migdol, julle moet dit laat hoor in Memfis en Tagpanges, julle moet
sê: Staan gereed, maak jou reg, want die swaard verteer reeds rondom
jou! 15Hoe is dit dan dat jou aanvoerders afgemaai word? Hulle bly nie
staan nie, die Here stoot hulle om. 16Hulle bly struikel, hulle val oor
mekaar, en hulle sê: Staan op, kom ons gaan terug na ons mense toe,
na die land toe waar ons gebore is, weg van die swaard af wat so wild
te kere gaan! 17Hulle skree: Daar is die farao, die koning van Egipte,
die grootprater wat sy kanse verspeel het! 18So seker as Ek leef, sê die
Koning wie se Naam die Here die Almagtige is: Daar kom iemand wat
so magtig is soos Tabor onder die berge, soos Karmel aan die see.
19Pak julle bondels vir die ballingskap, inwoners van Egipte! Memfis
gaan 'n verlate stad word, verwoes en sonder inwoners. 20Egipte is 'n

pragtige jong vers, maar daar kom 'n blindevlieg uit die noorde. 21Die
huurtroepe in Egipte is soos vetgemaakte kalwers, maar hulle sal
almal omdraai en vlug, hulle sal nie bly staan nie, want die dag kom
wanneer 'n ramp hulle tref, die tyd wanneer daar met hulle afgereken
sal word. 22Egipte sal sis soos 'n slang en padgee wanneer die vyand se
leërmag aankom, wanneer hulle soos houtkappers met byle na Egipte
toe aankom. 23Hulle gaan sy bos afkap, sê die Here, al is die bos hoe
dig. Die leër van die vyand is groter as 'n sprinkaanswerm, die soldate
kan nie getel word nie. 24Daar wag 'n neerlaag vir Egipte, hy word
oorgegee in die mag van die volk uit die noorde. 25Die Here die
Almagtige, die God van Israel, het gesê: Ek gaan afreken met Amon
die god van No, met die farao, met Egipte en met sy gode en sy
konings, en met almal wat op hom steun. 26Ek gee hom oor in die mag
van dié wat hom wil vernietig, in die mag van koning Nebukadnesar
van Babel en sy onderhoriges. Maar daarna sal Egipte weer bewoon
word soos vroeër tye, sê die Here. 27Maar jy, my dienaar Jakob,
moenie bang wees nie! Moenie bekommerd wees nie, Israel! Ek gaan
jou red uit daardie ver land, Ek gaan jou nageslag red uit die land
waar hulle ballinge is. Jakob sal weer veiligheid en rus geniet, en
niemand sal hom bedreig nie. 28Jy, my dienaar Jakob, moenie bang
wees nie, sê die Here, want Ek is by jou. Wanneer Ek 'n einde maak
aan al die nasies waaronder Ek jou verstrooi het, sal Ek aan jou nie 'n
einde maak nie. Maar Ek sal jou straf soos jy verdien, jy sal nie
ongestraf bly nie.

JEREMIA 47

1'n Woord van die Here wat tot die profeet Jeremia gekom het. Dit
handel oor die Filistyne, voordat die farao vir Gasa verower het. 2So sê
die Here: Daar kom vloedwater uit die noorde, dit word 'n stroom wat
oor sy walle stoot, dit stroom oor die land en alles in hom, oor die
stad en sy inwoners. Mense skree, al die inwoners van die land huil
3wanneer hulle hoor hoe die perdepote klap, die strydwaens dreun,
die wiele raas. Pa's draai nie om om hulle kinders te help nie, hulle
hande hang slap. 4Die dag het gekom waarop al die Filistyne uitgeroei
word, waarop elkeen wat vrygekom het en vir Tirus en Sidon kan
help, doodgemaak word. Die Here gaan die Filistyne uitroei, dié wat
nog oor is van almal wat van Kaftoreiland af gekom het. 5Gasa sal rou
met kaalgeskeerde kop, Askelon sal woordeloos staan. Julle wat nog
oor is daar op julle vlakte, hoe lank gaan julle julle van smart bly
stukkend sny? 6Ag, swaard van die Here, hoe lank nog voor jy tot rus
kom? Gaan terug na jou skede toe! Hou op, bedaar tog! 7Maar hoe kan
hy tot rus kom as die Here hom die bevel gegee het, hom 'n werk
gegee het in Askelon en op die seekus?

JEREMIA 48

1Oor Moab. So sê die Here die Almagtige, die God van Israel: Ellende
wag vir Nebo, want hy word verwoes; Kirjatajim word verneder en
ingeneem, die vestingstad word verneder en platgeslaan. 2Die roem
van Moab word nie meer besing nie; sy ondergang word in Gesbon
beplan: Kom ons roei daardie nasie uit! Ook aan Madmen word 'n
einde gemaak! Die swaard is agter jou aan! 3Van Goronajim af klink
smartkrete oor die groot verwoesting en ondergang. 4Moab word
uitmekaargeskeur; smartkrete weerklink in sy dorpies. 5Sy mense klim
huil-huil die opdraand na Lugit toe uit; benoude smartkrete oor die
ondergang van Moab weerklink op die pad af na Goronajim toe. 6Vlug!
Probeer wegkom, word liewer soos 'n kaal bossie in die woestyn!
7Omdat jy jou vertroue gestel het in wat jy self gedoen en vergaar het,
word jy ook 'n gevangene en word Kemos in ballingskap weggevoer
saam met sy priesters en sy amptenare. 8Die verwoester pak elke stad,
nie een kom vry nie. Die Jordaanvallei gaan tot niet, die hoogvlakte
word verwoes, want die Here het gepraat. 9Laat Moab vlug, want die
land lê in puin. Sy stede lê verlate, sonder inwoners. 10Daar rus 'n
vloek op elkeen wat traag is om die werk te doen wat die Here hom
gegee het, op elkeen wat sy swaard nie vrylik bloed laat vergiet nie.
11Moab sit van sy jeug af rustig, so ongestoord soos wyn op sy
afsaksel, wyn wat nie van een kruik in 'n ander oorgegooi is nie. Hy is
nooit in ballingskap weggevoer nie; sy smaak het dieselfde gebly, sy
geur het nie verander nie. 12Maar daar kom 'n tyd, sê die Here, dat Ek
mense stuur wat wyn uitgooi, en hulle sal Moab uitgooi, hulle sal sy
kruike leegmaak, sy wynkanne stukkend slaan. 13Moab sal by Kemos
nie hulp kry nie, net so min as wat Israel hulp gekry het by Bet-El op
wie hy vertrou het. 14Hoe kan julle nog sê: Ons is soldate, ons is
manne wat reg is vir oorlog? 15Die verwoester is al op pad na Moab se
stede toe, en die keur van Moab se jongmanne is op pad na hulle dood
toe. Dit is wat die Koning sê, sy Naam is die Here die Almagtige: 16Die
ramp wat Moab gaan tref, is naby, sy ongeluk kom vinnig nader.
17Julle almal rondom hom, julle almal wat hom by die naam ken, kan
maar met meegevoel die koppe skud en sê: Hoe het dié magtige ryk,
dié glansryke heerskappy, tot 'n val gekom! 18Klim maar af van jou
ereplek af en gaan sit op die dorre aarde, inwoner van Dibon, want die
verwoester van Moab is al op pad na jou toe; hy gaan jou vestingstede
in puin lê. 19Gaan staan op die uitkyk langs die pad, inwoner van
Aroër, ondervra elke man en vrou wat vlug, wat probeer ontkom, vra:
Wat het gebeur? 20Moab is verslaan, hy is angsbevange. Huil, skreeu,
gaan vertel by die Arnon dat Moab verwoes is! 21Die straf het gekom
na die land met die hoogvlakte toe, na Golon, na Jahas, na Mefaät toe,

22na Dibon, na Nebo, na Bet-Diblatajim toe, 23na Kirjatajim, na Bet-
Gamul, na Bet-Meon toe, 24na Kerijot, na Bosra, na al die stede in
Moab toe, ver en naby. 25Die heerskappy van Moab is vernietig, sy
mag is gebreek, sê die Here. 26Moab het hom groot gehou teen die
Here; maak hom dronk, laat hom aanhou braak, laat hom ook 'n spot
word! 27Jy het mos vir Israel gespot, Moab; het Israel hom dan met
diewe opgehou dat jy met voldoening jou kop moes knik elke keer as
jy oor hom gepraat het? 28Vlug uit die stede! Gaan woon teen die
kranse, inwoners van Moab! Word soos duiwe wat nes maak bo teen
die rante van 'n put. 29Ons het gehoor van Moab se vermetelheid, sy
opperste hoogmoed, sy verwaandheid, sy vermetelheid en sy trots, sy
selfvoldaanheid. 30Ek ken sy hovaardigheid, sê die Here; sy
grootpratery bring niks, al wat hy doen, kom tot niks. 31Daarom huil
Ek oor Moab, kla Ek oor die hele Moab, en kerm die mense oor die
manne van Kir-Geres. 32Meer as oor Jaser huil Ek oor jou, wingerd van
Sibma; jou ranke reik tot aan die see, hulle strek tot by Jaser. Die
verwoester sak toe op jou vrugte en jou druiwe. 33Vreugde en gejuig
het verdwyn uit die vrugteboorde en uit Moab; Ek het die wyn laat
wegraak uit die parskuipe; die vreugde om druiwe uit te trap is daar
nie meer nie, daar is geen oesvreugde meer nie. 34Die hulpgeroep van
Gesbon klink tot in Elale, dit word gehoor tot by Jahas, van Soar af tot
by Goronajim en Eglat-Selisija. Selfs die water van Nimrim het
opgedroog. 35Ek maak 'n end, sê die Here, aan dié Moab wat hoogtes
toe gaan en aan hulle gode offer. 36Soos die klaagsang van 'n fluit, so
kla dit in My oor Moab. Soos die klaagsang van 'n fluit, so kla dit in
My oor die mense van Kir-Geres: alles wat hulle vergaar het, is
daarmee heen. 37Almal treur: die koppe is kaalgeskeer, die baarde
afgesny, die hande het snye aan, almal dra rouklere; 38daar word oral
op die dakke in Moab en op sy stadspleine getreur, want Ek het Moab
gebreek soos 'n kleipot wat niemand wil hê nie, sê die Here. 39Hoe
angsbevange word Moab, hoe vlug hy ná sy neerlaag! Huil maar, want
Moab word 'n spot, hy word 'n afskrikwekkende voorbeeld vir sy bure.
40So sê die Here: Die vyand sal soos 'n aasvoël op Moab afsak en oor
hom sweef. 41Stede sal verower word, vestings ingeneem word.
Daardie dag sal Moab se soldate so bang wees soos vrouens wat
vasgekeer is. 42Moab sal uitgeroei word en ophou om 'n volk te wees,
want hy het hom groot gehou teen die Here. 43Daar wag gevaar en
vanggate en strikke vir julle, inwoners van Moab, sê die Here. 44Wie
van die gevaar af probeer wegkom, sal in 'n vanggat val, wie uit 'n
vanggat probeer uitklim, sal in 'n strik gevang word. Ek bring oor
Moab 'n jaar van afrekening, sê die Here. 45In die skaduwee van
Gesbon staan die vlugtelinge sonder krag, want daar het 'n vuur uit
Gesbon uit gegaan, 'n vlam uit Sihon uit, en dit het die voorkop van
Moab, die koppe van die grootpraters verteer. 46Dit is klaar met jou,

Moab; die volk van Kemos word uitgeroei. Jou seuns word in
ballingskap weggevoer, jou dogters as gevangenes. 47Maar wanneer die
tyd daar is, sal Ek die lot van Moab verander, sê die Here. Hier eindig
die oordeel oor Moab.

JEREMIA 49

1Oor die Ammoniete. So sê die Here: Het Israel dan nie seuns nie, het
hy niemand wat sy vyand verdryf nie? Waarom het Milkom die gebied
van Gad in besit geneem en woon sý mense in Gad se stede? 2Daar
kom 'n tyd, sê die Here, dat Ek oorlog aankondig teen Rabba, die
Ammonietestad. Hy sal 'n verlate ruïneheuwel word en sy buitedorpe
sal afgebrand word. Dan sal Israel dié verdryf wat hom verdryf het, sê
die Here. 3Huil, Gesbon, jy is verwoes, 'n puinhoop, roep om hulp,
vroue van Rabba, trek rouklere aan en treur, hardloop heen en weer
tussen die landmure, want Milkom word in ballingskap weggevoer
saam met sy priesters en sy amptenare. 4Wat beroem jy jou op valleie,
weerspannige volk, op jou waterryke vallei? Jy vertrou op jou rykdom
en jy sê: Wie sal my bykom? 5Ek bring angs oor jou vir almal rondom
jou, sê die Here God, die Almagtige. Julle sal uitmekaargejaag word,
en niemand sal die vlugtelinge bymekaarmaak nie. 6Maar Ek sal tóg
later die lot van die Ammoniete verander, sê die Here. 7Oor Edom. So
sê die Here die Almagtige: Is daar geen wysheid meer in Teman nie?
Het die manne met insig nie meer raad nie? Het hulle wysheid
verdwyn? 8Draai om, vlug! Kruip diep weg, inwoners van Dedan! Ek
bring 'n ramp oor Esau, die tyd vir sy straf is daar. 9As ander jou
wingerd kom afoes, sal hulle niks vir jou laat oorbly nie. As daar
diewe in die nag kom, steel hulle tot hulle genoeg het. 10Ek het Esau
kaalgestroop, Ek het sy skuilplekke oopgemaak, sodat niemand daar
kan wegkruip nie. Sy nageslag is uitgeroei, en ook sy broers en sy
bure; daar is niemand oor nie. 11Laat maar jou weeskinders agter, Ek
sal hulle in die lewe hou; en laat jou weduwees op My vertrou. 12Ja, so
sê die Here: As selfs dié wat dit nie verdien nie, die oordeelsbeker
moet drink, kan jý ongestraf bly? Jy sal nie ongestraf bly nie; drink sal
jy die beker drink. 13Ek lê 'n eed af by Myself, sê die Here, dat Bosra 'n
verlate plek sal word, 'n spot, 'n uitgedorde stuk grond, 'n voorbeeld
wat in verwensings aangehaal word, en dat al sy buitedorpe vir altyd
in puin sal lê. 14Ek het 'n boodskap ontvang, en dit kom van die Here
af. Daar is 'n boodskapper onder die nasies rondgestuur om te sê: Kom
bymekaar, trek teen Edom op, maak oorlog teen hom! 15Edom, Ek
maak jou 'n klein volkie onder die volke, een wat nie deur mense
gereken word nie. 16Die vrees wat ander vir jou het en jou
vermetelheid het jou mislei. Jy woon teen die kranse, jy klou vas aan
die hoë bergtoppe, maar al bou jy jou nes daar in die hoogte soos 'n
aasvoël, Ek sal jou daar afhaal, sê die Here. 17Edom sal 'n verlate plek
word; elkeen wat daar verbykom, sal sy asem intrek en van verbasing
fluit oor die slag wat vir Edom getref het. 18Soos Sodom en Gomorra
en die buurdorpe verwoes is, sê die Here, so sal niemand in Edom

woon nie; geen mens sal daar wil bly nie. 19Soos 'n leeu uit die digte
Jordaanbos toeslaan op 'n weiveld aan 'n standhoudende stroom, so
sal Ek vir Edom eensklaps verjaag uit sy land, en Ek sal vir dié taak
aanwys wie Ek verkies. Wie is soos Ek, wie kan My tot
verantwoording roep? Wie is die regeerder wat teen My kan
standhou? 20Hoor wat die Here besluit het, wat sy beslissing oor Edom
is, wat Hy Hom voorgeneem het oor die inwoners van Teman: hulle
sal weggesleep word deur hulle eie jongmanne, Edom se woonplek sal
deur hulle eie toedoen verwoes word. 21Die aarde sal skud van die
dreun van Edom se val, die geroep om hulp sal gehoor word tot by die
Rietsee. 22Die vyand sal soos 'n aasvoël opvlieg en afsak en oor Bosra
sweef, en daardie dag sal Edom se soldate so bang wees soos vrouens
wat vasgekeer is. 23Oor Damaskus. Hamat en Arpad is verslae, hulle
het slegte nuus gehoor, hulle is onrustig, soos 'n onstuimige see, hulle
kan nie tot rus kom nie. 24Damaskus is magteloos, hy draai om om te
vlug, hy is vreesbevange, angs en pyn soos dié van 'n vrou wat 'n kind
in die wêreld bring, het hom beetgepak. 25Hoe word so 'n beroemde
stad dan nie gespaar nie, so 'n vrolike stad? 26Sy jongmanne sal op sy
strate sneuwel, al sy soldate sal omgebring word wanneer die tyd daar
is, sê die Here die Almagtige. 27Ek steek die stad Damaskus aan die
brand, die vuur sal die paleise van Ben-Hadad verteer. 28Oor Kedar en
oor die koninkryke van Gasor wat deur koning Nebukadnesar van
Babel aangeval is. So sê die Here: Kom, val vir Kedar aan, verdryf dié
mense wat in die ooste woon! 29Hulle tente en hulle kleinvee sal gevat
word, hulle tentdoeke, hulle gereedskap, hulle kamele sal geroof
word, en mense sal vir hulle skreeu: Gevaar! Gevaar! 30Vlug!
Hardloop! Kruip diep weg, inwoners van Gasor! sê die Here; koning
Nebukadnesar van Babel het 'n plan met julle, hy het 'n besluit oor
julle geneem. 31Gaan val dié nasie aan wat so sonder sorge is en so
rustig woon, het die Here gesê. Sy stede het nie poorte en sluitbalke
nie en hy woon eenkant alleen. 32Hulle kamele sal buitgemaak word,
hulle groot troppe vee sal geroof word. Ek sal hulle oor al die
windstreke verstrooi, dié mense wat die kante van hulle koppe kaal
skeer, Ek sal hulle van alle kante af deur rampe laat tref, sê die Here.
33Gasor sal 'n blyplek vir jakkalse word, vir altyd verlate. Daar sal
niemand meer woon nie, geen mens sal daar wil bly nie. 34Die woord
van die Here wat tot die profeet Jeremia gekom het oor Elam. Dit was
aan die begin van die regeringstyd van koning Sedekia van Juda. 35So
sê die Here die Almagtige: Ek gaan Elam se pyl en boog breek, Ek
gaan die keur van sy leërmag vernietig. 36Ek laat die vier winde
losbreek teen Elam, die winde uit die vier hoeke van die hemelruim,
Ek verjaag hulle al die windrigtings in; daar sal nie 'n nasie wees nie
of van Elam se vlugtelinge sal daar beland. 37Ek laat Elam se mense
paniekbevange raak voor hulle vyande, voor dié wat hulle lewe soek;

Ek laat 'n ramp teen hulle losbreek, my gloeiende toorn, sê die Here,
Ek stuur die swaard agter hulle aan totdat Ek hulle heeltemal
uitgeroei het. 38Ek sal my regterstoel in Elam neersit en koning en
amptenare laat ombring, sê die Here. 39Maar wanneer die tyd daar is,
sal Ek die lot van Elam verander, sê die Here.

JEREMIA 50

1Wat die Here deur die profeet Jeremia oor Babel en oor Galdeërland
gesê het: 2Vertel vir al die nasies, kondig dit aan! Hou 'n vaandel op,
kondig dit aan! Moet dit nie stil hou nie, sê: Babel is ingeneem, Bel is
verslaan, Marduk staan verskrik, Babel se beelde staan verslae, sy
afgode staan verskrik. 3Daar trek 'n nasie uit die noorde teen hom op
en maak sy land 'n verlate plek; daar woon niemand meer nie, mens
en dier het op die vlug geslaan. 4Dan, daardie tyd, sê die Here, sal die
Israeliete en die Judeërs saam vertrek. Hulle sal huil-huil loop en na
die wil van die Here hulle God vra. 5Hulle sal die pad vra na Sion toe,
hulle sal hiernatoe kom en sê: Kom ons bind ons aan die Here in 'n
blywende verbond wat nie vergeet sal word nie. 6My volk was skape
wat weggeraak het: hulle herders het hulle laat verdwaal, hulle in die
berge laat rondswerf; die skape het van die een berg na die ander toe
geloop en vergeet waar hulle rusplek is. 7Hulle is opgeëet deur enigeen
wat op hulle afgekom het, en hulle vyande het gesê: Ons het nie skuld
daaraan nie, dit gebeur omdat hierdie volk gesondig het teen die Here,
die Here by wie hulle 'n ware tuiste kon vind en op wie hulle
voorvaders hulle hoop gevestig het. 8Vlug uit Babel uit, gaan uit
Galdeërland uit, wees soos die voorbokke voor die kleinveetrop! 9Ek
gaan uit 'n land in die noorde 'n groep groot nasies laat kom en hulle
teen Babel laat optrek. Hulle sal in gelid teen hom opruk en hy sal van
die noorde af ingeneem word. Hulle pyle is soos dié van 'n soldaat wat
kinders wees laat word: elke pyl skiet raak. 10Galdeërland sal
geplunder word, en dié wat plunder, sal oorgenoeg kry, sê die Here.
11Ja, wees maar vrolik, jubel maar, julle wat nou my eiendom
plunder! Huppel maar soos 'n verskalf wat koring uittrap, runnik maar
soos hingste! 12Daar wag groot ontnugtering vir julle stad, vir Babel,
daar wag vernedering vir die volk waaruit julle kom: hy gaan die
minste word van die nasies, sy land gaan 'n dor woestyn, 'n droë
vlakte word. 13In my toorn maak Ek hom onbewoonbaar, hy sal
heeltemal verlate word: elkeen wat by Babel verbykom, sal verbyster
staan en fluit van verbasing oor alles waardeur die stad getref is. 14Ruk
van alle kante af op teen Babel, almal met pyl en boog! Skiet hom,
moenie spaarsaam wees met die pyle nie! Hy het teen die Here
gesondig. 15Laat die krygsgeskreeu van alle kante af teen hom klink!
Hy gee oor, sy torings val, sy mure word afgebreek! Dit is die Here
wat Hom op Babel wreek: wreek julle op hom, doen aan hom wat hy
aan julle gedoen het! 16Laat uit Babel die saaier verdwyn en dié wat in
die oestyd koring sny! Elkeen sal padgee na sy eie volk toe, elkeen sal
na sy eie land toe vlug voor die swaard wat so wild te kere gaan!
17Israel is 'n verjaagde skaap, leeus het hom rondgejaag. Eers het die

koning van Assirië hom opgevreet, en nou het koning Nebukadnesar
van Babel sy bene skoongevreet. 18Daarom, so sê die Here die
Almagtige, die God van Israel, sal Ek die koning van Babel en sy land
straf soos Ek die koning van Assirië gestraf het. 19Maar vir Israel sal Ek
terugbring na sy weiveld toe, en hy sal op Karmel en in Basan wei, hy
sal volop te wei hê op die Efraimsberge en in Gilead. 20Dan, in daardie
tyd, sê die Here, sal daar navraag gedoen word na die sonde van
Israel, na die oortredings van Juda, maar daar sal niks wees nie, niks
gevind word nie, want Ek sal die sonde van dié wat Ek laat oorbly,
vergewe. 21Trek op teen Meratajim en teen die inwoners van Pekod,
maak hulle dood, roei hulle heeltemal uit, sê die Here, maak met hulle
presies soos Ek jou beveel! 22Daar is oorlogsrumoer in die land, daar is
groot verwoesting! 23Hoe gebreek, hoe in stukke lê die hamer nou
waaronder die hele aarde moes ly! Hoe verlate het Babel geword
tussen die nasies! 24Ek het vir jou 'n strik gespan waarvan jy nie
geweet het nie, Babel, en jy is daarin gevang; jy is betrap en
vasgevang omdat jy die stryd teen My, die Here, aangebind het. 25Die
Here het sy arsenaal oopgemaak en die wapens van sy toorn uitgehaal,
want Hy, die Here God, die Almagtige, het werk te doen in
Galdeërland: 26Val die land binne van alle kante af, breek oop sy
graanskure! Gooi die lyke van sy inwoners op hope soos hope graan,
roei hulle heeltemal uit, moet niemand laat oorbly nie! 27Steek al sy
leiers dood, maak hulle van kant! Ellende wag vir hulle, hulle dag het
gekom, die tyd is daar dat hulle gestraf word. 28Luister hoe die
vlugtelinge, dié wat uit Babel ontkom het, in Sion kom vertel hoe die
Here ons God Hom gewreek het, Hom gewreek het oor sy tempel!
29Roep baie manskappe op teen Babel, al die boogskutters; laat hulle
kamp opslaan rondom hom, moenie dat een vrykom nie. Betaal hom
terug vir wat hy gedoen het, doen aan hom soos hy aan ander gedoen
het, want hy was hooghartig teen die Here, teen die heilige God van
Israel. 30Dit is daarom dat sy jongmanne op sy strate sal sneuwel, dat
al sy soldate omgebring sal word wanneer die tyd daar is, sê die Here.
31Ek gaan optree teen jou, hooghartige land, sê die Here God, die
Almagtige, want jou dag het gekom, die tyd is daar dat Ek jou gaan
straf. 32Die hooghartige land struikel, hy val en niemand help hom op
nie. Ek steek sy stede aan die brand, die vuur sal almal rondom hom
verteer. 33So sê die Here die Almagtige: Die Israeliete word verdruk, en
saam met hulle die Judeërs. Dié deur wie hulle gevange gehou word,
hou hulle vas en weier om hulle vry te laat. 34Maar hulle Beskermer is
magtig; sy Naam is die Here die Almagtige. Hy sal vir hulle reg
opkom: Hy sal rus bring in die land Israel, maar onrus vir die
inwoners van Babel. 35Trek die swaard teen die Galdeërs, sê die Here,
teen die inwoners van Babel, teen sy amptenare en sy raadgewers;
36trek die swaard teen sy waarsêers dat dit kan blyk watter onsin hulle

praat; trek die swaard teen sy soldate dat hulle skrikbevange kan
word; 37trek die swaard teen sy perde en sy strydwaens, teen die
huurtroepe by hom dat hulle soos vrouens word; trek die swaard teen
sy skure dat hulle geplunder word; 38lê droog sy gragte dat hulle
opdroog; hy is 'n land vol afgodsbeelde wat mal word van die skrik
wat hulle tref. 39Die stad sal bewoon word deur hiënas en jakkalse,
daar sal volstruise bly; die stad sal nooit weer bewoon word nie,
niemand sal ooit weer daar bly nie. 40Soos God vir Sodom en Gomorra
en hulle buurdorpe verwoes het, sê die Here, so sal niemand in Babel
woon nie; geen mens sal daar wil bly nie. 41Daar kom 'n volk uit die
noorde, 'n groot nasie, baie konings ruk op uit die uithoeke van die
aarde. 42Hulle is gewapen met pyl en boog en swaard, hulle is wreed
en spaar niemand nie. Hulle krygsgeskreeu dreun soos die see, hulle
kom aan op hulle perde, hulle soldate is reg vir die aanval op jou,
Babel. 43Die koning van Babel het die gerug oor hulle gehoor, sy hande
hang slap, angs pak hom beet, benoudheid soos dié van 'n vrou wat 'n
kind in die wêreld bring. 44Soos 'n leeu uit die digte Jordaanbos
toeslaan op 'n weiveld aan 'n standhoudende stroom, so sal Ek die
mense van Babel eensklaps verjaag uit hulle land, en Ek sal vir dié
taak aanwys wie Ek verkies. Wie is soos Ek, wie kan My tot
verantwoording roep? Wie is die regeerder wat teen My kan
standhou? 45Hoor wat die Here besluit het, wat sy beslissing oor Babel
is, wat Hy Hom voorgeneem het oor Galdeërland: hulle sal weggesleep
word deur hulle eie jongmanne, die Galdeërs se woonplek sal deur
hulle eie toedoen verwoes word. 46Die aarde sal skud van die dreuning
wanneer Babel ingeneem word, die geroep om hulp sal gehoor word
deur die ander nasies.

JEREMIA 51

1So sê die Here: Ek laat 'n verwoestende wind oor Babel waai en oor
die inwoners van Leb-Kamai . 2Ek stuur mense om Babel uit te skud,
hulle sal sy land leegstroop wanneer hulle hom van alle kante af
bestorm die dag as die ramp losbreek. 3Moenie die boogskutters van
Babel kans gee om hulle boë te span of hulle harnasse aan te trek nie
Moenie jammer wees vir sy jongmanne nie, roei sy hele leër uit!
4Galdeërland sal vol dooies lê, sy strate vol gesneuweldes. 5Israel en
Juda is nie alleen nie, nie sonder sy God, nie sonder die Here die
Almagtige nie. Galdeërland het hom vergryp teen die Heilige van
Israel. 6Vlug uit Babel uit, red julleself, moenie deur sy sonde omkom
nie! Die tyd is daar dat die Here Hom wreek, dat Hy Babel sy
verdiende loon laat kry. 7Babel was 'n goue beker in die hand van die
Here, 'n beker wat die hele wêreld dronk laat word het: die nasies het
van sy wyn gedrink en daarvan mal geword. 8Babel kom skielik tot 'n
val, hy stort ineen! Huil oor hom, gaan haal balsem vir sy wonde,
miskien word hy gesond! 9Ons het Babel gedokter, maar hy het nie
gesond geword nie. Gee pad uit hom, kom ons gaan elkeen na sy land
toe, want die straf wat hom tref, strek tot aan die hemel, reik tot by
die wolke. 10Die Here het vir ons redding gebring; kom ons gaan vertel
in Sion wat die Here ons God gedoen het. 11Maak skerp die pyle, vat
die skilde! Die Here het die konings van Medië in beweging gebring,
want Hy het besluit dat Babel verwoes moet word. Die Here gaan
Hom wreek oor wat met sy tempel gebeur het. 12Steek 'n vaandel op
teen die mure van Babel, versterk die wagposte, sit wagte uit, stel
hinderlae op, want die Here gaan sy besluit uitvoer, Hy gaan met die
inwoners van Babel doen wat Hy gesê het. 13Jy wat langs die baie
waters woon, met jou baie skatte, jou einde het gekom, jou
lewensdraad word geknip. 14Die Here die Almagtige het 'n eed afgelê
by Homself: Ek laat die vyande soos sprinkane op jou toesak, en hulle
sal met 'n geskreeu die oorwinning oor jou vier. 15Dit is die Here wat
met sy krag die aarde gemaak het, wat met sy wysheid die wêreld
gevestig het en met insig die hemel oopgesprei het. 16Wanneer Hy sy
stem laat hoor, druis die water in die hemel; Hy laat die mis opstyg
van die eindes van die aarde af, Hy laat die weerlig slaan wanneer dit
reën, Hy laat die wind uit sy voorraadskure uitkom. 17Dan sien elke
mens hoe dom, hoe sonder kennis hy is; dan staan elke goudsmid
verleë met sy afgodsbeeld, want sy beeld is bedrog, daar is geen lewe
in nie. 18Hulle is nikswerd gode, voorwerpe van spot, hulle vergaan as
die tyd van afrekening kom. 19Die God van Jakob is nie soos hulle nie,
Hy is die Skepper van alles en almal. Daar is 'n volk wat aan Hom
behoort. Die Here die Almagtige is sy Naam. 20Jy was my hamer,

Babel, my oorlogswapen; Ek het nasies met jou verslaan, Ek het
koninkryke met jou vernietig; 21Ek het perde en ruiters met jou
verslaan, Ek het strydwaens en bemannings met jou verslaan, 22Ek het
mans en vrouens met jou verslaan, oumense en jongmense, jongmanne
en jongmeisies, 23herders en kuddes, boere en trekdiere, goewerneurs
en gesagdraers. 24Maar Ek sal Babel en al die inwoners van
Galdeërland laat boet vir al die kwaad wat hulle voor julle oë in Sion
aangerig het, sê die Here. 25Ek gaan teen jou optree, verwoestersberg,
sê die Here, jy wat die hele aarde verwoes het; Ek gaan my hand teen
jou uitsteek en jou van die rotse afrol; Ek maak jou 'n uitgebrande
berg. 26Mense sal nie uit jou 'n hoekklip kom vat of 'n fondamentklip
nie; jy sal altyd verlate lê, sê die Here. 27Hou 'n vaandel op oor die
aarde, blaas die ramshoring onder die nasies, maak hulle gereed om
Babel aan te val, roep koninkryke teen hom op: Ararat, Minni en
Askenas; benoem 'n bevelvoerder vir die aanslag, bring perde soos
sprinkaanswerms! 28Maak die nasies gereed om Babel aan te val, maak
gereed die konings van Medië, sy goewerneurs, sy hoë amptenare, en
al sy onderhorige lande. 29Die land skud en bewe, want wat die Here
teen Babel besluit het, staan vas: om die gebied van Babel 'n verlate
plek te maak, sonder inwoners. 30Babel se soldate het opgehou veg,
hulle sit in die vestings, hulle krag is weg, hulle is soos vrouens; sy
woonhuise word afgebrand, sy sluitbalke word gebreek. 31Die een
hardloper na die ander hardloop, die een boodskapper na die ander,
om vir die koning van Babel te sê dat sy stad heeltemal ingeneem is,
32dat die brûe beset is, dat die riete langs die rivier brand en dat die
soldate paniekbevange is. 33So sê die Here die Almagtige, die God van
Israel: Babel is soos 'n dorsvloer, en die tyd is daar dat hy vasgestamp
moet word; nog net 'n rukkie, dan is die tyd daar dat die graan op
hom uitgedors word. 34Koning Nebukadnesar van Babel het ons
opgevreet, ons verteer, ons 'n leë kruik gemaak; soos 'n monster het hy
ons ingesluk en hom dik gevreet, hy het ons leeggedrink en
weggestoot. 35Dié wat in Sion woon, sê: Babel moet gestraf word vir
die geweld wat ons aangedoen is, vir die verminking. Jerusalem sê:
Die inwoners van Galdeërland moet gestraf word vir ons bloed wat
vergiet is. 36So sê die Here: Ek sal vir julle reg opkom, Ek sal Babel
straf vir wat jou aangedoen is: Ek sal sy baie water laat opdroog, ook
die plek waar die water vandaan kom. 37Babel sal 'n puinhoop word, 'n
blyplek vir jakkalse, 'n verlate plek waaroor mense fluit van verbasing,
'n plek sonder inwoners. 38Sy inwoners brul nou almal soos leeus, hulle
knor soos leeuwelpies, 39maar terwyl hulle so humeurig is, sit Ek vir
hulle 'n feesmaal voor en maak Ek hulle so dronk dat hulle eers jolig
raak en dan vir altyd aan die slaap raak sonder om wakker te word, sê
die Here. 40Soos lammers, soos skaapramme en bokramme vat Ek hulle
na die slagplek toe. 41Sesak , so beroemd oor die hele aarde, is

verower, is ingeneem! Babel het 'n verlate plek geword in die
volkerewêreld! 42Die waters het oor Babel gestroom, hy is bedek deur
bruisende golwe. 43Sy stede lê verlate, sy land is 'n dor, droë vlakte;
daar woon geen mens nie en niemand gaan daar langs nie. 44Ek gaan
vir Bel straf in Babel, Ek sal hom laat opbring wat hy ingesluk het, en
nasies sal nie meer na hom toe stroom as ballinge nie. Babel se mure
sal val; 45kom uit hom uit, my volk, red julleself voordat my gloeiende
toorn teen hom losbreek. 46Moenie moed verloor en bang word
wanneer daar gerugte rondgaan in die land nie: daar kom jaar vir jaar
gerugte. Daar sal geweld in die land losbreek, regeerders sal mekaar
beveg, 47maar die tyd kom dat Ek afreken met Babel se afgode, dat sy
hele land verslaan sal wees, sy dooies oral in hom rondlê. 48Hemel en
aarde en alles in hulle sal juig oor Babel se val, want dié wat hom sal
verwoes, is aan die kom uit die noorde, sê die Here. 49Deur Babel se
toedoen het mense oor die hele aarde gesneuwel, en so sal hý sneuwel
oor dié wat van Israel gesneuwel het. 50Julle wat aan die swaard
ontkom het, gee pad, moenie staan nie! Dink daar uit die verte aan die
Here, hou Jerusalem in gedagte. 51Ons is verneder en beledig, daar het
skande oor ons gekom, want vreemdes het ingestap in die gewyde
gebied van die huis van die Here. 52Daarom kom die tyd, sê die Here,
dat Ek met Babel se afgode sal afreken: die gewondes sal kerm
dwarsoor sy land. 53Al word Babel hemelhoog, al versterk hy sy hoë
vestings ook hoe, Ek stuur verwoesters na hom toe, sê die Here. 54Daar
word om hulp geroep uit Babel, daar klink harde smartkrete uit
Galdeërland, 55want die Here verwoes Babel en maak 'n einde aan sy
geraas. Soos groot waters sal die golwe van sy vyande teen hom
aangedreun kom en sal hulle krygsgeskreeu weerklink. 56Ja, daar trek
'n verwoester op teen hom, teen Babel, en sy soldate word gevange
geneem, hulle boë stukkend gebreek, want die Here is 'n God wat
vergeld, en Hy sal voluit straf. 57Ek sal sy amptenare, sy raadgewers, sy
goewerneurs, sy offisiere, sy soldate dronk laat word, en hulle sal vir
altyd aan die slaap raak sonder om wakker te word, sê die Koning. Sy
Naam is die Here die Almagtige. 58So sê die Here die Almagtige: Die
dik vestingmuur van Babel sal gesloop word, sy hoë poorte sal
afgebrand word: mense het geswoeg vir niks, nasies het hulle afgesloof
vir iets wat vir die vuur bestem is. 59Die opdrag wat die profeet
Jeremia aan Seraja seun van Nerija, seun van Magseja, gegee het toe
hy saam met koning Sedekia van Juda in sy vierde regeringsjaar na
Babel toe vertrek het; Seraja was kwartiermeester, 60en Jeremia het al
die onheil wat Babel sou tref, alles wat oor Babel neergeskryf was, in
een boekrol opgeskryf 61en vir Seraja gesê: Wanneer jy in Babel kom,
moet jy alles hardop lees 62en sê: Here, U het van hierdie plek gesê dat
U hom so sal verwoes dat geen mens of dier weer in hom sal woon nie
en dat hy altyd verlate sal wees.' 63Wanneer jy hierdie boekrol klaar

hardop gelees het, moet jy 'n klip aan hom vasbind en hom in die
Eufraat gooi 64en sê: So sal Babel wegsink en nie opkom nie as gevolg
van die onheil wat Ek oor hom bring; sy inwoners het hulle afgesloof
vir niks, sê die Here. Tot sover die woorde van Jeremia.

JEREMIA 52

1Sedekia was een en twintig toe hy koning geword het en hy het elf
jaar in Jerusalem geregeer. Sy ma was Gamutal, 'n dogter van
Jeremia, uit Libna. 2Sedekia het gedoen wat verkeerd is in die oë van
die Here en het in alles die voorbeeld van Jojakim gevolg. 3Die toorn
van die Here was op Jerusalem en Juda; Hy wou hulle wegvee uit sy
teenwoordigheid. Sedekia het in opstand gekom teen die koning van
Babel, 4en in die negende regeringsjaar van Sedekia, op die tiende van
die tiende maand, het koning Nebukadnesar van Babel met sy hele
leër met 'n aanval op Jerusalem begin. Hy het kamp opgeslaan by die
stad en 'n beleëringswal rondom die stad gebou. 5Die stad is beleër tot
in die elfde regeringsjaar van koning Sedekia. 6Teen die negende dag
van die vierde maand was die hongersnood in die stad so erg dat daar
nie meer kos vir die bevolking was nie. 7Toe is daar 'n opening in die
muur gebreek, en al die soldate het gevlug. Hulle is in die nag deur
die poort tussen die twee mure langs die Koningstuin, hoewel daar
Galdeërs rondom die stad was. Die soldate het in die rigting van die
Jordaanvallei gevlug, 8maar die Galdese leër het vir koning Sedekia
agtervolg en hom ingehaal op die Jerigovlakte. Sy hele leër was toe al
uitmekaar gejaag, weg van hom af, 9en hy is gevang en na die koning
van Babel toe gevat in Ribla, in Hamat. Die koning van Babel het vir
Sedekia verhoor 10en toe sy seuns voor sy oë laat doodmaak. Hy het
ook al die Judese amptenare laat doodmaak daar in Ribla, 11Sedekia se
oë laat uitsteek, hom met bronskettings laat boei en hom na Babel toe
gevat en daar in die tronk laat sit tot sy dood toe. 12In die vyfde
maand, op die tiende van die maand, in die negentiende regeringsjaar
van koning Nebukadnesar van Babel, het Nebusaradan by Jerusalem
aangekom. Hy was hoof van die lyfwag en in die persoonlike diens
van die koning van Babel. 13Hy het die huis van die Here, die paleis en
al die huise in Jerusalem, elke groot gebou, afgebrand. 14Al die
Galdese soldate wat onder sy bevel was, het die muur om Jerusalem
heeltemal afgebreek. 15Party van die armste mense, en verder die
mense wat in die stad oor was, ook dié wat na die koning van Babel
toe oorgeloop het, en die ambagsmanne wat oor was, is gevange
weggevoer deur Nebusaradan, die hoof van die lyfwag. 16Party van die
armste mense van die land het hy laat agterbly om die wingerde en
die lande te bewerk. 17Die Galdeërs het die bronspilare, die waentjies
en die bronswaterbak wat by die huis van die Here was, stukkend
geslaan en al die brons na Babel toe gevat. 18Hulle het die potte, die
skoppe, die skêre, die komme vir besprinkeling en die panne
saamgevat, en al die ander bronsgoed wat in die tempeldiens gebruik
is. 19Die hoof van die lyfwag het die bakke, die vuurpanne, die komme

vir besprinkeling, die potte, die kandelare, die panne, die offerkomme,
alles wat goud of silwer was, buitgemaak. 20Die brons van die twee
pilare, van die waterbak met die twaalf beeste onder, en van die
waentjies wat koning Salomo gemaak het vir die huis van die Here
was soveel dat dit nie geweeg kon word nie. 21Wat betref die pilare,
elke pilaar was nege meter hoog en ses meter in die omtrek en was hol
met 'n wand van nege sentimeter dik. 22Die bronskapiteel bo-op was
twee en 'n half meter hoog. Die rooster met die granate om die
kapiteel was heeltemal van brons. Die ander pilaar met die granate
was net so. 23Daar was ses en negentig granate sigbaar, maar daar was
altesaam honderd granate rondom aan die rooster. 24Die hoof van die
lyfwag het die hoëpriester Seraja, die priester tweede in rang, Sefanja,
en die drie drumpelwagte gevange saamgevat. 25Uit die stad het hy die
offisier gevange geneem wat in bevel was van die soldate. Daar was
ook nog sewe van die koning se vertrouelinge in die stad, die
sekretaris van die hoof van die leër wat vir die oproep van die burgers
verantwoordelik was, en sestig van die burgers. 26Nebusaradan, die
hoof van die lyfwag, het hulle gevange geneem en hulle na die koning
van Babel toe in Ribla gevat. 27Die koning van Babel het hulle laat
doodmaak daar in Ribla, in Hamat. So is Juda dan uit sy land uit
weggevoer. 28Die getal mense wat deur Nebukadnesar weggevoer is, is
soos volg: in die sewende jaar: 3 023 Judeërs, 29in die agtiende
regeringsjaar van Nebukadnesar: 832 mense uit Jerusalem, 30in die
drie en twintigste jaar: 745 Judeërs, weggevoer deur die hoof van die
lyfwag Nebusaradan. Dit was altesaam 4 600 mense. 31In die sewe en
dertigste jaar van die ballingskap van koning Jojagin van Juda, op die
vyf en twintigste van die twaalfde maand, het Ewil-Merodak wat pas
koning van Babel geword het, vir koning Jojagin van Juda uit die
gevangenis vrygelaat. 32So het hy hom begenadig en hom hoër status
gegee as die ander konings wat by hom in Babel was. 33Jojagin kon sy
tronkklere uittrek en het so lank hy gelewe het, aan die koning se tafel
geëet 34en Jojagin het tot sy dood toe van die koning van Babel 'n
permanente toelae ontvang vir sy daaglikse behoeftes.

KLAAGLIEDERE

KLAAGLIEDERE 1

1Ag, hoe verlate lê die stad wat vol mense was! Sy het soos 'n
weduwee geword, sy wat magtig was onder die nasies. Sy wat
heerskappy gevoer het oor ander moet nou dwangarbeid doen.
2Onbedaarlik huil sy die hele nag, die trane loop oor haar wange.
Niemand van haar vroeëre minnaars is daar om haar te troos nie. Al
haar bondgenote het teen haar verraad gepleeg, hulle het haar vyande
geword. 3Juda se mense is weggevoer, hulle kry swaar, hulle is slawe,
hulle sit tussen vreemde nasies waar hulle geen rusplek kry nie; hulle
agtervolgers het hulle ingehaal, hulle in die noutes vasgekeer. 4Die
paaie na Sion toe treur omdat daar geen feesgangers is nie; al haar
poorte is verlate, haar priesters sug, haar jong vroue is bedroef, sy het
dit bitter. 5Haar teëstanders het haar heersers geword, haar vyande
lewe nou rustig. Die Here het haar laat ly oor haar baie sonde; haar
kinders het ballinge geword, deur die vyand weggevoer. 6Die prag van
Sion het alles verdwyn. Haar leiers het soos takbokke geword wat
geen weiveld vind nie, hulle moes magteloos wegtrek voor hulle
agtervolgers uit. 7In hierdie dae van haar ellende en verdrukking dink
Jerusalem aan al haar kosbare dinge van die verlede. Toe haar volk in
die hande van die vyand geval het, was daar niemand wat haar gehelp
het nie; haar vyande het dit gesien, hulle het gelag oor wat van haar
geword het. 8Jerusalem het groot sonde gedoen, dit het haar soos 'n
onrein vrou laat word; die mense het haar naaktheid gesien, almal wat
haar geëer het, verag haar nou. Sy sug en draai weg. 9Haar onreinheid
wys aan haar klere, sy het nie gedink aan wat van haar sou word nie.
Sy het diep geval en daar is niemand wat haar bystaan nie. Sien tog
my ellende raak, Here, kyk wat matig die vyand hom aan! 10Die vyand
het beslag gelê op al haar waardevolle dinge; sy moes aanskou hoe
heidennasies in haar heiligdom ingaan, hulle vir wie U belet het om in
u gemeente te kom. 11Haar hele bevolking sug, hulle soek brood, hulle
het hulle waardevolle besittings verruil vir kos om aan die lewe te bly.
Kyk tog, Here, en sien tog raak hoe verag ek is. 12Raak dit julle nie,
julle almal wat met die pad verbygaan? Kyk tog self of daar 'n smart is
soos die smart wat oor my gekom het, wat die Here my aangedoen het
die dag toe sy toorn losgebreek het. 13Hy het 'n vuur van bo af gestuur,
en dit het my liggaam verteer; Hy het vir my voete 'n strik gestel, my
agteroor laat steier; Hy het my verlate gemaak, ongeneeslik siek. 14My
sondes is saamgebind tot 'n juk, hulle is saamgevleg deur die hand van
die Here, hulle is op my nek gesit, en dit het my krag laat ingee. Die
Here het my oorgegee in die mag van mense teen wie ek geen
weerstand kon bied nie. 15Die Here het al my dapper manne as
waardeloos beskou, ten koste van my het Hy 'n feestyd uitgeroep om

'n slagting onder my jongmanne aan te rig. In 'n parskuip het die Here
vir Juda fyn getrap. 16Dit is daarom dat ek so huil, dat die trane uit my
oë stroom. Daar is geen trooster naby nie; my bevolking is verslaan,
die vyand het die oorhand gekry. 17Sion steek haar hande uit om hulp,
maar daar is niemand wat haar bystaan nie. Die Here het vir Jakob
aan alle kante vyande ontbied. Jerusalem het onder hulle soos 'n
onrein vrou geword. 18Die Here het reg gedoen: ek was ongehoorsaam
aan sy woord. Luister tog, alle volke, aanskou my smart: my jong
vroue en jongmanne het ballinge geword. 19Ek het na my bondgenote
geroep, maar hulle het my in die steek gelaat. My priesters en leiers
het in die stad beswyk toe hulle vir hulle kos gesoek het om aan die
lewe te bly. 20Kyk na my nood, Here! Dit brand in my, ek is verpletter
omdat ek so ongehoorsaam was; buite maai die swaard af en in die
huise heers die pes. 21Hulle hoor my sug, maar daar kom niemand om
my by te staan nie; al my vyande hoor hoe sleg dit met my gaan en
hulle is bly dat U dit gedoen het. Laat tog die dag kom wat U
aangekondig het, dat hulle kan word soos ek is. 22Laat al hulle
boosheid voor U kom, en doen met hulle soos U met my gedoen het
oor al my sondes. Ek sug gedurig, my hart is gebreek.

KLAAGLIEDERE 2

1Ag, hoe het die Here in sy toorn die donker laat toesak oor Sion! Hy
het die pragstad van Israel tot in die stof verneder, Hy het op die dag
van sy toorn sy eie tempel nie ontsien nie. 2Die Here het geen genade
betoon nie, Hy het al die woonplekke van Jakob vernietig, Hy het in
sy toorn die vestings van Juda afgebreek. Hy het die koninkryk
verwoes, die leiers tot in die stof verneder. 3Deur sy vernietigende
toorn het Hy die krag van Israel heeltemal gebreek. Toe die vyand
kom, het die Here sy magtige hand teruggetrek en sy toorn teen Jakob
laat brand soos 'n vlam wat alles rondom verteer. 4Soos 'n vyand het
Hy sy boog gespan en aangelê, soos 'n teëstander het Hy al wat
dierbaar is, uitgeroei; in die woning van Sion het Hy sy toorn uitgegiet
soos vuur. 5Die Here het soos 'n vyand geword, Hy het Israel vernietig,
Hy het al die wonings vernietig, die vestings verwoes, Hy het ellende
op ellende oor Juda gebring. 6Hy het sy eie woning verniel asof dit 'n
skerm in 'n tuin is, Hy het die plek van ontmoeting vernietig; die Here
het in Sion feestyd en sabbat laat ophou; in sy groot toorn het Hy
koning en priester verwerp. 7Die Here het sy altaar verwerp en sy
heiligdom laat vertrap. Hy het die mure rondom die tempelgebou laat
afbreek deur die vyand. Hulle het in die huis van die Here gejuig asof
dit sy volk is wat daar fees vier. 8Die Here het besluit om die muur van
Sion te verwoes, Hy het bepaal dat dit heeltemal afgebreek moet
word, Hy het nie op sy besluit teruggegaan nie; van die vestings en die
mure het Hy bouvalle gemaak, hulle lê daar saam en vergaan. 9Sion se
poorte is begrawe in puin, die sluitbalke is gebreek en lê aan stukke.
Sy koning en sy leiers is weggevoer na die heidene toe. Daar is geen
onderrig meer in die wet nie, sy profete ontvang ook geen openbaring
meer van die Here nie. 10Die leiers van Sion sit verslae op die grond,
hulle het stof op hulle koppe gegooi en het rouklere aan; die koppe
van die jong vroue van Jerusalem hang tot op die grond. 11My oë is
gedaan van die huil, dit brand in my, my moed is gebreek, want my
volk is plat geslaan; kinders en babatjies sak inmekaar in die strate
van die stad. 12Hulle soek by hulle moeders iets om te eet en te drink.
In die strate van die stad val hulle om soos gewondes, in die arms van
hulle moeders blaas hulle die asem uit. 13Wat kan ek vir jou sê,
waarmee kan ek jou vergelyk, Jerusalem? Wie se lyding kan ek vir jou
noem dat ek jou daardeur kan troos, Sion? Jou verwonding is soos die
see so groot, wie kan jou genees? 14Die visioene van jou profete was
vals en misleidend: hulle het nie jou sondes blootgelê sodat jou
ballingskap afgeweer kon word nie; die openbaringe wat hulle vir jou
gegee het, was vals en het tot jou verwerping gelei. 15Almal wat met
die pad verby gaan, slaan die hande saam oor jou, hulle fluit en skud

hulle kop oor Jerusalem: Is dit die stad wat genoem is die beeldskone,
'n vreugde vir die hele wêreld? 16Al jou vyande rek hulle mond oor
jou, hulle spot en kry lekker, hulle sê: Ons het hom verslind, dit is die
dag waarvoor ons gewag het, dit het gebeur, ons beleef dit! 17Die Here
het gedoen wat Hy Hom voorgeneem het, Hy het die woord in
vervulling laat gaan wat Hy lank gelede al afgekondig het. Hy het
verwoes en geen genade betoon nie, Hy het die vyand hom oor jou
laat vermaak, Hy het aan jou teëstanders die oorwinning gegee. 18Roep
tot die Here, Sion, laat jou trane in strome vloei, dag en nag, moet jou
nie rus gun nie, moenie dat jou oë verligting kry nie. 19Staan
dwarsdeur die nag op en roep, stort voor die Here jou hart uit soos
water, strek jou hande uit, en bid om die lewe van jou kinders, hulle
wat van honger beswyk op die hoeke van die strate. 20Kyk tog, Here,
let tog op aan wie U dit gedoen het: vrouens eet hulle eie kinders,
kinders wat in teerheid versorg is; priesters en profete word
doodgemaak in die heiligdom van die Here! 21Jonges en oues lê dood
in die strate; jong vroue en jongmanne het deur die swaard geval. U
het hulle neergevel op die dag van u toorn, U het 'n slagting aangerig
en geen genade betoon nie. 22U het al my bure uitgenooi om hier 'n
bloedige fees te vier. Op hierdie dag van die Here se toorn kon
niemand ontvlug of vrykom nie. My kinders wat ek met teerheid
versorg en grootgemaak het, is deur my vyande om die lewe gebring.

KLAAGLIEDERE 3

1Ek is die man wat ellende belewe het. Die Here het my met sy toorn
geslaan. 2Hy het my die donker in gejaag, my laat loop op 'n pad
sonder lig. 3Vir my stoot Hy gedurig weg, dag na dag. 4Hy het my hele
liggaam laat wegteer, my bene gebreek. 5Hy het my toegebou met 'n
muur van gif en ontbering rondom my. 6Hy maak die donker my
tuiste, ek is soos dié wat lankal dood is. 7Hy het 'n muur om my gebou,
ek kan nie uitkom nie, Hy het vir my swaar bronskettings aangesit. 8Al
roep ek en al smeek ek om hulp, Hy weier om my gebed te verhoor.
9Hy het my pad met klip toegebou, vir my geen uitkomplek gelaat nie.
10Hy is soos 'n beer wat my inwag, soos 'n leeu wat my voorlê, 11Hy het
my eenkant toe gekeer en verskeur, my vermink laat lê. 12Hy het sy
boog gespan en my 'n teiken vir sy pyle gemaak. 13Hy het sy pyle diep
in my liggaam ingeskiet. 14Ek word uitgelag deur my hele volk, hulle
sing heeldag spotliedjies oor my. 15Hy het my bitter dinge laat sluk,
die lewe vir my galbitter gemaak. 16Hy het my gruisklip laat kou, my
in die grond getrap. 17Hy het alle rus van my af weggeneem; ek het al
vergeet van voorspoed. 18Ek het gedink dit is klaar met my en met my
hoop op die Here. 19Die gedagte aan my ellende en my
vreemdelingskap is gal en gif vir my; 20as ek daaroor nadink, draai my
gedagtes vas. 21Maar dít sal ek ter harte neem en om dié rede bly ek
hoop: 22deur die liefde van die Here het ons nie vergaan nie; daar is
geen einde aan sy ontferming nie, 23dit is elke môre nuut. U trou is
groot. 24Ek sê vir myself: Die Here is my lewe, daarom hoop ek op
Hom. 25Die Here is goed vir wie op Hom bly hoop, vir die mens wat na
sy wil vra; 26dit is goed om geduldig te wag op die hulp van die Here;
27dit is goed vir 'n mens om sy las in sy jeug te dra. 28Laat hy in sy
eensaamheid geduldig bly as God hom die las opgelê het, 29laat hy
hom diep verootmoedig miskien is daar hoop 30laat hy sy wang draai
vir wie hom slaan, laat hy maar oorvloedig smaad ondervind. 31Die
Here verstoot 'n mens nie vir altyd nie; 32as Hy beproewing oor 'n
mens gebring het, ontferm Hy Hom weer, want sy liefde is groot: 33dit
is teen sy sin dat Hy mense in ellende en beproewing bring. 34Dat al
die gevangenes in die land mishandel word, 35dat iemand se reg
vertrap word voor die Allerhoogste, 36dat 'n mens in 'n regsaak
veronreg word die Here sien dit raak! 37Wie kan iets beplan, en dit
gebeur, as die Here nie die bevel gee nie? 38Is dit nie op bevel van die
Allerhoogste dat die kwaad sowel as die goeie te voorskyn kom nie?
39Wat kla 'n mens oor sy lewe? Hy moet liewer sy sonde oorwin. 40Laat
ons ons doen en late deeglik ondersoek en ons tot die Here bekeer,
41laat ons met ons hele hart ons hande na God in die hemel uitsteek en
bely: 42Ons het sonde gedoen en was opstandig; U het nie vergewe nie.

43U toorn het ontvlam en U het ons agtervolg, U het 'n slagting
aangerig en nie genade betoon nie. 44U het U met 'n wolk omhul sodat
geen gebed na U kon deurkom nie, 45U het ons die uitvaagsel gemaak,
die skuim onder die volke. 46Al ons vyande rek hulle mond oor ons;
47angs en benoudheid het oor ons gekom, verlatenheid en
verwoesting. 48Die trane loop in strome uit my oë oor die vernietiging
van my volk. 49My trane sal aanhou vloei, dit sal nie ophou nie,
50totdat die Here uit die hemel afkyk en dit raaksien. 51Wat my oë sien,
maak my hartseer oor al die dogters van my stad. 52Mense het op my
jag gemaak soos op 'n voël, hulle is sonder rede vyandig teenoor my,
53hulle het my in 'n put gegooi en klippe op my afgerol om my dood te
maak; 54die water het tot by my kop gestyg, ek het gedink dit is klaar
met my. 55Ek het na U geroep, Here, uit die dieptes uit. 56U het gehoor
hoe ek smeek: Moet tog nie afsydig staan nie, gee uitkoms en red my!
57U het na my toe gekom toe ek geroep het, U het gesê: Moenie bang
wees nie! 58U verdedig my saak, Here, U red my lewe. 59U sien die
onreg teen my, Here, lewer tog uitspraak in my guns, 60U sien hoe
hulle my haat, hoe hulle teen my saamspan. 61U hoor self hoe hulle my
beledig, Here, hoe hulle teen my saamspan, 62hoe hulle heeldag oor
my praat en spot. 63Of hulle sit en of hulle staan, hoor hoe sing hulle
spotliedjies oor my. 64Straf hulle, Here, volgens wat hulle gedoen het,
65laat benoudheid hulle oorval, tref hulle met u vloek, 66agtervolg
hulle in u toorn en verdelg hulle, weg onder u hemel uit.

KLAAGLIEDERE 4

1Ag, hoe dof het die goud geword, hoe het die goeie goud sy glans
verloor! Die gewyde edelstene lê weggegooi op al die hoeke van die
strate! 2Sion se kosbare inwoners, vroeër so waardevol geag soos
suiwer goud ag, hoe word hulle nou beskou as erdepotte, die werk van
'n pottebakker. 3Selfs 'n jakkals gee vir sy kleintjie die speen en laat
hom drink, maar my volk het so wreed geword soos volstruise in die
woestyn. 4Die suigelinge se tonge sit aan hulle verhemeltes vas van die
dors; kindertjies smeek om brood maar niemand gee vir hulle iets nie.
5Mense wat vroeër ryk geëet het, beswyk nou van honger op die
strate, mense wat in weelde grootgeword het, lê nou op die
vuilgoedhope. 6Die sonde van my volk is groter as dié van Sodom wat
in 'n oomblik vernietig is sonder dat mense daar 'n hand teen
uitgesteek het. 7Die leiers van Sion het meer glans gehad as sneeu,
hulle was witter as melk, blakend gesond van kleur, mooi van
voorkoms. 8Maar nou is hulle swarter as roet, hulle word nie eens op
die strate herken nie; hulle is net vel en been, uitgedroog, soos hout.
9Dié wat deur die swaard doodgemaak is, is beter daaraan toe as dié
wat van honger omkom, wat wegkwyn en sterwe omdat die lande
geen opbrengs het nie. 10Met hulle eie hande het moeders wat vroeër
liefdevol was, hulle kinders gekook; dit het hulle kos geword toe my
volk ineengestort het. 11Die Here het aan sy gramskap vrye teuels
gegee, Hy het sy toorn uitgegiet, Hy het in Sion 'n vuur aangesteek
wat hom tot op sy fondamente verteer het. 12Geeneen van die konings
van die aarde, geen mens ter wêreld sou geglo het dat 'n teëstander of
enige aanvaller ooit by Jerusalem se poorte sou inkom nie. 13Dit het
gebeur oor die sondes en oortredinge van die stad se profete en
priesters deur wie onskuldige mense daar om die lewe gebring is.
14Profete en priesters het deur die strate gestrompel soos blindes, hulle
was bevlek met bloed, niemand wou dit waag om aan hulle klere te
raak nie. 15Mense het vir hulle geskree: Gee pad! Julle is onrein! Gee
pad, gee pad, moenie aan ons raak nie! En toe hulle vlug en
wegstrompel, het ook die heidennasies gesê: Hulle mag nie hier by ons
bly nie! 16Die Here self het hulle verstrooi, Hy trek Hom hulle lot nie
meer aan nie. Daar is geen meegevoel met die priesters nie, daar word
geen genade aan die leiers betoon nie. 17Ons kyk ons oë moeg om hulp
wat nie opdaag nie; van ons wagpos af kyk ons in verwagting uit na 'n
nasie wat nie help nie. 18Ons bewegings word dopgehou, ons kan dit
nie op straat waag nie. Ons einde is naby, ons dae is getel, ons einde
het aangebreek! 19Ons agtervolgers was vinniger as die arende in die
lug; hulle het in die berge op ons hakke gelê en ons in die woestyn in
'n hinderlaag gelei. 20Ons koning van wie ons lewe afhanklik is, die

gesalfde van die Here, is gevang in hulle vanggate, hy van wie ons
gedink het dat ons onder sy beskerming sal leef onder die nasies.
21Wees gerus maar opgewek en bly, Edom, jy wat in Us woon, maar
ook jy sal die oordeelsbeker moet drink, jy sal daarvan dronk word en
jouself ontbloot. 22Die straf vir jou sonde is beëindig, Sion, die Here sal
jou ballingskap nie laat voortduur nie; maar jóú sonde gaan Hy straf,
Edom, jóú ongeregtigheid gaan Hy aan die kaak stel.

KLAAGLIEDERE 5

1Slaan tog ag op wat oor ons gekom het, Here, kyk tog en sien self hoe
ons verneder is. 2Ons besittings is gevat en aan vreemdes gegee, ons
huise aan uitlanders. 3Ons het weeskinders geword, daar is nie vaders
nie, ons moeders is soos weduwees. 4Ons moet ons eie drinkwater
koop, vir ons eie hout moet ons betaal. 5Ons word gedryf deur ons
oorheersers, ons is uitgeput, ons word geen rus gegun nie. 6Ons het
ons hande uitgesteek na Egipte en na Assirië om by hulle kos te bedel.
7Ons vaders het gesondig, maar hulle is nie meer daar nie, ons word
gestraf vir hulle sondes. 8Ondergeskiktes heers nou oor ons, en
niemand kan ons uit hulle mag red nie. 9Met lewensgevaar moet ons
vir ons gaan kos haal, want in die veld word ons doodgemaak. 10Ons
vel verskrompel soos iets in 'n oond vanweë die verterende honger.
11Vrouens is in Sion verkrag, en jong meisies in die stede van Juda.
12Leiers is gevat en opgehang, oumense word met minagting behandel.
13Jongmanne word gedwing om maalwerk te doen, jong seuns struikel
onder vragte hout. 14Die oumense sit nie meer in die poorte van die
stad nie en die jongmanne maak nie meer daar musiek nie.
15Vrolikheid het uit ons lewe verdwyn, ons koordanse het plek gemaak
vir rou. 16Ons het ons aansien verloor, daar het ellende oor ons gekom,
want ons het sonde gedoen! 17Dit is die rede vir ons droefheid, vir die
swart kringe om ons oë: 18Sionsberg lê so verlate, die jakkalse loop
daar rond. 19Maar Ú, Here, U heers vir altyd, u troon staan vas van
geslag tot geslag. 20Waarom sou U ons dan bly vergeet, ons vir altyd
verlaat? 21Bekeer U ons tot U, Here, dat ons bekeer kan wees, gee ons
weer die bestaan van vroeër. 22Of het U ons heeltemal verwerp? Is u
toorn oor ons so groot?

ESÉGIËL

ESÉGIËL 1

1Op die vyfde van die vierde maand, in die dertigste jaar, was ek
tussen die ballinge aan die Kebarrivier. Die hemel het oopgegaan en
ek het gesigte gesien wat van God af kom. 2Dit was op die vyfde van
die maand en dit was die vyfde jaar van die ballingskap van koning
Jojagin. 3Die woord van die Here het tot die priester Esegiël seun van
Busi gekom. Dit het gebeur aan die Kebarrivier in Galdeërland. Die
mag van die Here het vir Esegiël daar in besit geneem. 4Ek het 'n gesig
gesien. Daar het 'n storm uit die noorde gekom, 'n groot wolk. Vlamme
het heen en weer geflits en daar was 'n helder skynsel om die wolk.
Van binne uit, uit die vuur uit, het dit geblink soos gloeiende wit
metaal. 5Daaruit het vier wesens te voorskyn gekom. Hulle het 'n
mensvormige voorkoms gehad, 6maar elkeen het vier gesigte en vier
vlerke gehad. 7Hulle bene was reguit en hulle voete was soos
beeskloue en het geblink soos koper wat opgevryf is. 8Onder hulle
vlerke aan elk van die vier kante van elkeen was daar menshande. Al
vier wesens het gesigte en vlerke gehad. 9Die een se vlerke het aan die
een langs hom s'n geraak. Die wesens het nie van koers verander
wanneer hulle beweeg nie. Elkeen het reg vooruit beweeg. 10Elkeen
het vier gesigte gehad. Die vorms van hulle gesigte was so: voor dié
van 'n mens, regs dié van 'n leeu, links dié van 'n bul, en agter dié van
'n arend. Elke wese het dus vier gesigte gehad. 11Sy twee boonste
vlerke was oopgesprei en het aan dié van die wesens weerskante
geraak; met die twee ander vlerke het hy sy lyf bedek. 12Die wesens
het reg vooruit beweeg in die rigting waarin die Gees dit wou, en
hulle het nie van koers verander wanneer hulle beweeg nie. 13Die
vorm van die wesens, hulle voorkoms, was soos dié van gloeiende kole
vuur; hulle was net soos die vlamme wat heen en weer tussen hulle
beweeg het. Die vuur het helder geskyn en blitse het uit die vuur
geskiet. 14Die wesens het soos weerlig heen en weer geskiet. 15Terwyl
ek so na die wesens kyk, sien ek 'n wiel op die grond langs elke wese
met sy vier gesigte. 16Die voorkoms van die wiele en hulle afwerking
was soos dié van edelstene. Hulle het eenders gelyk en al vier was so
gemaak dat daar 'n wiel dwars binne 'n wiel was; 17hulle kon in die
rigting van enige van hulle vier kante beweeg, maar hulle het nie van
koers verander as hulle beweeg nie. 18Die wiele was groot en
indrukwekkend en al vier se vellings was rondom vol oë. 19Wanneer
die wesens beweeg het, het die wiele saam met hulle beweeg, en
wanneer die wesens van die grond af opgestyg het, het die wiele ook
opgestyg. 20Waarheen die Gees ook al wou, het hulle beweeg, en die
wiele het saam opgestyg, want die wesens se gees was in die wiele.
21Wanneer die wesens beweeg, beweeg die wiele; wanneer die wesens

staan, staan die wiele; wanneer die wesens van die grond af opstyg,
styg die wiele saam op, want die wesens se gees was in die wiele.
22Bokant die wesens se koppe was iets wat gelyk het soos 'n gewelf,
blink en skrikwekkend soos 'n ysberg. Die gewelf was bokant hulle
koppe oopgespan. 23Onderkant die gewelf het hulle vlerke gestrek, die
een teen die ander, en elkeen het met twee vlerke sy lyf bedek. 24Ek
het die geruis van hulle vlerke gehoor. Wanneer hulle beweeg, was dit
soos die geruis van 'n sterk waterstroom, soos die stem van die
Almagtige, soos die gedruis van 'n menigte mense bymekaar, soos die
gedreun van 'n leërmag. Wanneer hulle tot stilstand kom, het hulle
hulle vlerke laat sak. 25Daar het 'n stem gekom van bokant die gewelf
bo die wesens se koppe af. Hulle het hulle vlerke laat sak wanneer
hulle tot stilstand kom. 26Bokant die gewelf bo hulle koppe was daar
iets soos saffier met die vorm van 'n troon, en daarop was 'n gestalte
met die voorkoms van 'n mens, hoog daarbo. 27Van wat gelyk het na sy
heupe, daarvandaan boontoe, het dit vir my gelyk na die glans van
gloeiende wit metaal, na iets soos vuur met 'n rand rondom, en van
wat gelyk het na sy heupe, daarvandaan ondertoe, het dit vir my gelyk
na vuur met 'n helder glans rondom. 28Die glans rondom was soos dié
van die reënboog in 'n wolk na die reën. Dit was soos die magtige
verskyning van die Here. Toe ek dit sien, val ek plat en ek hoor 'n
stem praat.

ESÉGIËL 2

1Die stem het vir my gesê: Mens, staan regop, Ek wil met jou praat.
2Terwyl Hy met my praat, kom die Gees in my en laat my regop staan.
Ek het die stem met my hoor praat. 3Hy het vir my gesê: Mens, Ek
stuur jou na die Israeliete toe, 'n opstandige nasie wat teen My in
opstand gekom het. Hulle en hulle voorvaders het hulle teen My
verset tot op hierdie dag toe. 4Dit is moedswillige en hardkoppige
mense na wie toe Ek jou stuur. Jy moet vir hulle sê wat Ek, die Here
God, sê, 5of hulle luister of nie, want hulle is 'n weerbarstige volk,
maar hulle sal agterkom dat daar 'n profeet tussen hulle is. 6En jy,
mens, moenie vir hulle bang wees nie, ook nie vir wat hulle sê nie, al
stuit jy op weerstand, op dorings, al sit jy op skerpioene. Moenie bang
wees vir wat hulle sê nie, moenie vir hulle skrik nie. Hulle is 'n
weerbarstige volk. 7Jy moet vir hulle sê wat Ek sê, of hulle luister of
nie, want hulle is weerbarstig. 8En jy, mens, luister na wat Ek vir jou
sê. Moenie weerbarstig wees soos hierdie weerbarstige volk nie, maak
oop jou mond en eet wat Ek jou gee. 9Toe sien ek daar is 'n hand na
my toe uitgesteek, en in die hand was 'n boekrol. 10Die hand het die
boekrol voor my oopgerol. Dit was aan albei kante volgeskryf, en wat
daarop geskryf was, was klaagliedere, treurliedere en smartroepe.

ESÉGIËL 3

1Die stem het vir my gesê: Mens, eet wat voor jou is, eet hierdie
boekrol en gaan praat met die mense van Israel. 2Ek het my mond
oopgemaak, en die Here het my die boekrol laat eet. 3Hy het vir my
gesê: Mens, eet die boekrol wat Ek jou gee, eet jou vol. Ek het dit
geëet, en dit was soet soos heuning in my mond. 4Toe sê Hy vir my:
Mens, gaan na die mense van Israel toe en sê vir hulle wat Ek sê. 5Jy
word nie gestuur na 'n volk wat 'n onverstaanbare, moeilike taal praat
nie, maar na die mense van Israel toe, 6ook nie na baie volke toe met
onverstaanbare, moeilike tale sodat jy nie kan verstaan wat hulle
praat nie. Het Ek jou maar na hulle toe gestuur! Hulle sou na jou
geluister het. 7Maar die mense van Israel sal nie na jou wil luister nie,
want hulle wil nie eens na My luister nie. Al die mense van Israel is
koppig en onversetlik. 8Maar Ek maak jou net so onversetlik as wat
hulle is, jou kop net so hard as hulle s'n. 9Soos diamant, harder as rots,
so maak Ek jou kop. Moenie vir hulle bang wees, vir hulle skrik nie.
Hulle is 'n weerbarstige volk. 10Hy het verder vir my gesê: Mens,
onthou alles wat Ek vir jou sê, luister goed daarna 11en gaan na die
ballinge toe, na jou volksgenote toe; spreek hulle aan, sê vir hulle wat
Ek, die Here God, sê, of hulle luister of nie. 12Die Gees het my opgetel,
en toe hoor ek agter my die gedreun van 'n groot aardbewing en 'n
stem: Die hemel self moet die magtige verskyning van die Here loof!
13Daar was die geruis van die wesens se vlerke wat aan mekaar geraak
het, die gedreun van die wiele daarmee saam en die gedreun van die
groot aardbewing. 14Die Gees het my opgetel en my weggevat, en ek is
daar weg, swaarmoedig en ontsteld. Die mag van die Here het my op
'n harde manier in besit geneem. 15Ek het by die ballinge in Tel-Abib
aangekom. Hulle het daar in die omgewing van die Kebarrivier
gewoon, en ek het sewe dae lank verskrik daar tussen hulle gesit. 16Ná
die sewe dae het die woord van die Here tot my gekom: 17Mens, Ek het
jou aangestel as 'n wag vir Israel: jy moet luister na wat Ek sê en hulle
namens My waarsku. 18Wanneer Ek vir 'n goddelose sê hy gaan sterwe,
en jy waarsku hom nie, jy praat nie en jy waarsku nie die goddelose
teen sy bose optrede om hom so in die lewe te hou nie, dan sal hy
deur sy sonde sterwe, maar Ek sal van jou rekenskap eis vir sy dood.
19As jy hom waarsku en hy bekeer hom nie van sy goddeloosheid nie,
van sy bose optrede nie, sal hy deur sy sonde sterf, maar jy sal jou eie
lewe behou. 20En wanneer iemand wat tot dusver reg gelewe het, die
regte lewe laat vaar en onreg doen, en Ek bring hom tot 'n val, sal hy
sterwe. Omdat jy hom nie gewaarsku het nie, sal hy deur sy sonde
sterf en sal die goeie dinge wat hy gedoen het, nie onthou word nie,
maar Ek sal van jou rekenskap eis vir sy dood. 21As jy hom waarsku

om nie te sondig nie, en hy sondig nie, sal hy bly lewe omdat hy hom
laat waarsku het, en jy sal jou eie lewe behou. 22Die mag van die Here
het my daar in besit geneem. Hy het vir my gesê: Gaan na die vallei
toe, Ek sal daar met jou praat. 23Ek is toe na die vallei toe. Die magtige
verskyning van die Here het daar gestaan, net soos ek Hom aan die
Kebarrivier gesien het. Ek het platgeval, 24maar die Gees het in my
gekom en my regop laat staan. Die Here het met my gepraat, Hy het
vir my gesê: Gaan sluit jou toe in jou huis. 25Mens, jy sal vasgebind
word met toue, sodat jy nie tussen die mense kan kom nie. 26Ek laat
jou tong aan jou verhemelte vassit, sodat jy nie kan praat nie en hulle
nie kan bestraf nie, al is hulle 'n weerbarstige volk. 27Maar wanneer Ek
jou die opdrag gee en jou tong losmaak, moet jy vir hulle sê wat Ek,
die Here God, sê. Laat dan luister wie wil en laat skouers optrek wie
wil: hulle is 'n weerbarstige volk.

ESÉGIËL 4

1Mens, vat 'n baksteen, sit dit voor jou neer en teken daar 'n stad op:
Jerusalem. 2Beleër die stad; bou beleëringswerke, gooi 'n beleëringswal
teen hom op, slaan 'n kamp op, stel stormramme rondom hom op. 3Vat
dan 'n ysterplaat en laat hom 'n ystermuur wees tussen jou en die stad.
Kyk na die stad toe. Hy moet beleër wees, en jy moet hom beleër. Dit
is 'n teken vir Israel. 4Dan moet jy op jou linkersy gaan lê en die sonde
van die volk Israel op jou neem. Jy moet hulle sonde dra die volle
getal dae dat jy op jou sy lê. 5Soveel jare as wat hulle bly sondig het,
soveel dae lê Ek jou op: drie honderd en negentig dae lank moet jy die
sonde van die volk Israel dra. 6En as jy daarmee klaar is, moet jy op
jou regtersy lê en die sonde van die volk Juda dra, veertig dae lank:
Ek lê jou 'n dag op vir elke jaar. 7Kyk stip na die beleëring van
Jerusalem, dreig die stad, tree as profeet op teen hom. 8Ek bind jou
met toue vas, sodat jy nie van die een sy op die ander kan draai voor
jy klaar is met die beleëring nie. 9Vat koring, gars, boontjies, lensies,
sorghum en spelt, sit dit in 'n skottel en maak vir jou kos daarvan. Jy
moet daarvan eet so lank jy op jou sy lê, drie honderd en negentig dae
lank. 10Die kos wat jy elke dag moet eet, moet twee honderd en dertig
gram weeg, en jy moet dit met tussenposes eet. 11Die water wat jy
moet drink, moet afgemeet word: ses honderd en sewentien milliliter.
Jy moet dit met tussenposes drink. 12Jy moet die kos gebruik in die
vorm van brood en dit gaarmaak op die droë uitwerpsel van mense
waar almal dit kan sien. 13So sal die Israeliete ook onrein kos eet
tussen die nasies waarheen Ek hulle gaan verstrooi, sê die Here. 14Toe
sê ek: Ag, Here my God, ek is nooit verontreinig nie, ek het van my
jong dae af tot nou toe nie die vleis van diere wat gevrek het of deur
roofdiere doodgemaak is, geëet nie, ek het ook nooit my mond gesit
aan offervleis wat te lank oorgestaan en onrein geword het nie. 15Die
Here het vir my gesê: Jy kan dan maar jou kos gaarmaak op beesmis
in plaas van op die uitwerpsel van mense. 16Verder het Hy vir my gesê:
Mens, Ek gaan hongersnood bring in Jerusalem. Hulle sal brood
volgens gewig eet en met kommer, hulle sal water volgens maat drink
en met huiwering. 17Wanneer hulle broodsgebrek het en dors ly, sal
hulle mekaar met skrik aanskou en van hulle sonde vergaan.

ESÉGIËL 5

1Mens, vat 'n skerp swaard en gebruik dit vir 'n skeermes en skeer af
jou hare en jou baard. Vat dan 'n skaal en deel die hare in drie. 2'n
Derde moet jy binne-in die stad verbrand sodra die beleg verby is, 'n
derde moet jy met die swaard rondom die stad fynkap, en 'n derde
moet jy deur die wind laat wegwaai. Ek sal hulle met die swaard
agtervolg. 3Jy moet 'n klompie hare agterhou en in die vou van jou
klere toemaak, 4en van hulle moet jy nog 'n paar vat en in die vuur
gooi en verbrand. Daar sal 'n vuur daarvandaan uitgaan na die hele
Israel toe. 5So sê die Here my God: Hier is Jerusalem tussen die nasies
waar Ek hom geplaas het, met ander lande rondom hom. 6Maar hy het
hom verset teen my bepalings en my voorskrifte, hy was erger as die
nasies en die lande rondom hom. Sy inwoners het my bepalings
verwerp en het nie volgens my voorskrifte geleef nie. 7So sê die Here
my God: Julle het erger te kere gegaan as die nasies rondom julle toe
julle nie volgens my voorskrifte en my bepalings geleef het nie; julle
het nie eens volgens die gebruike van die nasies rondom julle geleef
nie. 8Daarom, so sê die Here my God, gaan Ek nou ook jou teenstander
word, Jerusalem, Ek gaan jou straf voor die oë van die nasies. 9Ek
gaan oor al jou afskuwelike dade aan jou doen wat Ek nog nie gedoen
het nie en nie weer sal doen nie. 10Vaders sal hulle eie kinders eet in
jou, en kinders sal hulle eie vaders eet. Ek gaan jou straf en al jou
inwoners wat oorbly, in alle windrigtings verstrooi. 11So seker as Ek
leef, sê die Here my God, omdat jy my heiligdom met al jou
walglikhede, met al jou afskuwelikhede verontreinig het, gaan Ek jou
kaalstroop sonder medelye, sonder genade. 12Een derde van jou
inwoners sal van pes doodgaan of van honger omkom in jou, een
derde sal rondom jou met die swaard doodgemaak word en een derde
sal Ek na alle windrigtings toe verstrooi en met die swaard agtervolg.
13Dan sal my toorn gekoel wees en sal Ek my woede teen hulle tot
bedaring bring en sal Ek tevrede gestel wees. Wanneer Ek so my
woede op hulle gekoel het, sal hulle besef dat Ek, die Here, hulle
aangespreek het omdat Ek oor hulle begaan was. 14Ek maak jou 'n
puinhoop, Jerusalem, Ek maak jou die spot van die nasies rondom jou.
Almal wat by jou verbygaan, sal dit sien. 15Die nasies rondom jou sal
die spot met jou dryf en jou uitlag, jy sal dien as 'n waarskuwing en 'n
afskrikmiddel vir hulle wanneer Ek jou in my toorn en in my woede
straf en jou vir jou dade laat boet. Ek, die Here, sê dit. 16Wanneer Ek
my pyle op julle, inwoners van Jerusalem, afskiet, doen Ek dit juis om
julle uit te roei. My pyle is swaar hongersnood waardeur julle
uitgeroei sal word, en Ek sal dit al erger laat word, Ek sal julle kos laat
opraak. 17Ek bring hongersnood en 'n roofdierplaag oor julle wat julle

kinders sal uitroei; pes en bloedvergieting sal julle tref, Ek bring oorlog oor julle. Ek, die Here, sê dit.

ESÉGIËL 6

1Die woord van die Here het tot my gekom: 2Mens, kyk na die berge
van Israel toe en tree op as profeet teen hulle. 3Jy moet sê: Berge van
Israel, hoor die woord van die Here my God! So sê die Here my God
vir die berge, vir die heuwels, vir die klowe en vir die valleie: Ek gaan
oorlog oor julle bring, Ek gaan julle hoogtes vernietig, 4julle altare
verwoes, julle wierookaltare stukkend breek, die mense dood voor
hulle afgode laat neerval. 5Ek sal die Israeliete se lyke voor hulle
afgode gooi, hulle bene rondom die altare strooi. 6Waar julle ook al
woon, Israeliete, sal die stede in puin gelê word en die hoogtes
verwoes word: julle altare sal in puin lê en verwoes wees, julle afgode
sal stukkend gebreek word en verdwyn, julle wierookaltare sal in
stukke geslaan word en daar sal niks oor wees van julle handewerk
nie. 7Wanneer die dooie liggame tussen julle lê, sal julle besef dat Ek
die Here is. 8Tog sal Ek party dit laat oorleef, Ek sal party van julle aan
die swaard laat ontkom wanneer julle oor baie lande onder die nasies
verstrooi word. 9Dié van julle wat ontkom het, sal My onthou daar
waar hulle ballinge geword het tussen die nasies. Die ballinge sal
onthou hoe Ek in my eer aangetas is deur hulle ontroue gesindheid
wat hulle van My af laat wegdraai het agter hulle afgode aan en 'n
weersin in hulleself kry oor die bose optrede, oor al hulle afskuwelike
dade. 10Hulle sal besef dat Ek die Here is en dat Ek nie verniet gesê het
dat Ek hierdie onheil oor hulle sal bring nie. 11So sê die Here my God:
Slaan jou hande inmekaar, stamp met jou voete, kerm oor al die bose,
afskuwelike dade van Israel: hulle gaan sterf deur oorlog, deur
hongersnood, deur pes. 12Wie ver is, sal aan pes doodgaan; wie naby
is, sal in die oorlog val; en wie oor is en behoue gebly het, sal van
honger doodgaan. Dan sal my woede op hulle gekoel wees. 13Wanneer
die lyke tussen hulle afgode lê rondom hulle altare op elke hoë
heuwel, op elke bergtop, onder elke groen boom, elke welige groot
boom, op elke plek waar hulle geoffer het vir al hulle afgode, sal hulle
besef dat Ek die Here is. 14Ek sal teen hulle optree en die land 'n
verlate, skrikwekkende plek maak, van die woestyn af tot by Ribla,
oral waar hulle woon. Dan sal hulle besef dat Ek die Here is.

ESÉGIËL 7

1Die woord van die Here het tot my gekom. 2So sê die Here my God
oor die land Israel: Mens, die einde kom! Die einde kom dwarsoor die
land. 3Land, jou einde is daar, want Ek laat my toorn teen jou
losbreek, Ek gaan jou straf vir wat jy gedoen het, Ek gaan die straf vir
al jou afskuwelike dade oor jou laat kom. 4Ek sal jou nie verskoon nie,
jou nie jammer kry nie. Ek gaan die straf vir wat jy gedoen het, oor
jou laat kom; jou afskuwelike dade sal jou tref. Dan sal jy besef dat Ek
die Here is. 5So sê die Here my God: Daar kom 'n ramp! 'n Groot ramp!
6Die einde kom, die einde kom! Dit begin jou tref, dit kom! 7Die ergste
kom vir jou, inwoner van die land, die tyd kom, die dag is naby, die
dag waarop daar nie vreugde nie maar ontsteltenis op die berge sal
wees. 8Nou, binnekort, laat Ek my woede losbreek teen jou, Ek gaan
my toorn op jou koel en jou straf vir wat jy gedoen het, Ek gaan die
straf vir al jou afskuwelike dade oor jou laat kom. 9Ek sal jou nie
verskoon nie, jou nie jammer kry nie. Ek gaan die straf vir wat jy
gedoen het, oor jou laat kom; jou afskuwelike dade sal jou inhaal. Dan
sal jy besef dat dit Ek, die Here, is wat jou straf. 10Die dag is hier, dit
kom, die ergste gaan gebeur. Soos die mag toegeneem het, het die
eiegeregtigheid toegeneem. 11Die goddelose heerskappy sal met
geweld te doen kry, maar nie van die kant van die inwoners van die
land nie, nie deur hulle verset, hulle protes nie, nie deur 'n klag van
hulle kant nie. 12Die tyd het gekom, die dag het aangebreek dat die
een wat koop, nie bly moet wees nie, en die een wat verkoop, nie spyt
nie, want die toorn van die Here rus op almal in die land. 13Die
verkoper sal wat hy verkoop het, nie terugkry nie, al leef hy en die
koper altwee nog. Wat Ek oor almal in die land bekend gemaak het,
staan vas: almal is skuldig, niemand sal sy lewe behou nie. 14Hulle kan
maar die ramshoring blaas en alles gereed maak vir die geveg, maar
hulle sal nie eens die geveg kan begin nie, want my toorn rus op almal
in die land. 15Oorlog buite, pes en hongersnood binne: wie buite op die
land is, sal in die oorlog sterf; wie in die stad is, sal verteer word deur
honger en pes. 16Dié wat ontkom, sal op die berge skuil en soos die
duiwe in die valleie saam sit en kla, elkeen oor sy sonde. 17Al die
hande sal slap hang, daar sal water teen al die knieë afloop; 18die
mense sal rouklere aantrek en skrikbevange raak; elke gesig sal verslae
wees, elke kop kaalgeskeer. 19Hulle sal hulle silwer op die strate
weggooi; hulle goud sal nutteloos wees: hulle silwer en hulle goud kan
hulle nie red die dag as die toorn van die Here losbreek nie. Hulle sal
hulle honger nie daarmee kan stil en hulle daaraan nie kan vol eet nie.
Dit is juis hulle silwer en goud wat hulle in sonde laat verval het:
20hulle was so trots op hulle versiersels, so ingenome daarmee, dat

hulle daarvan vir hulle gode gemaak het, afskuwelike, walglike goed.
Dit is waarom Ek hulle goud en silwer nutteloos laat word. 21Ek gee dit
oor aan vreemdes as buit; die goddeloses van die aarde sal dit roof en
ontwy. 22Ek sal maak of Ek niks sien nie, en hulle sal my kosbare
tempel ontwy, rowers sal daar inkom en dit ontwy. 23Maak gereed die
kettings vir die gevangenes, want die land se regters is moordenaars,
die stad is vol geweld. 24Ek bring die slegste nasies, hulle sal die huise
in die land vat. Ek maak 'n end aan die hoogmoed van die mense met
mag, hulle heiligdomme sal ontwy word. 25Wanneer die angs kom, sal
hulle vrede soek, maar dié sal daar nie wees nie. 26Ramp op ramp sal
kom, gerug op gerug. Hulle sal tevergeefs by die profeet 'n openbaring
soek; ook die priester sal nie leiding kan gee nie, en die oumense sal
nie raad hê nie. 27Die koning sal treur, die vername mense sal
angsbevange wees, die mense in die land sal die hande wring van
vrees. Ek gaan aan hulle doen wat hulle verdien, Ek gaan hulle straf
soos hulle self mense gestraf het. Dan sal hulle besef dat Ek die Here
is.

ESÉGIËL 8

1Op die vyfde van die sesde maand, in die sesde jaar, het ek in my
huis gesit, en die leiers van Juda het voor my gesit. Daar het die mag
van die Here my God my toe plotseling in besit geneem. 2Ek het 'n
gesig gesien. Daar was 'n mensvormige gestalte. Van wat gelyk het na
sy heupe, daarvandaan ondertoe, was hy van vuur en van sy heupe af
boontoe het dit gelyk soos blink, gloeiende metaal. 3Hy het iets
uitgesteek wat soos 'n hand gelyk het en my aan my hare gevat: die
Gees het my in die lug opgetel en my na Jerusalem toe gebring. Dit
het gebeur in die gesig wat van God af gekom het. Die Gees het my
gebring na die ingang van die poort aan die binnekant, die een wat na
die noorde toe kyk, daar waar die afgodsbeeld gestaan het wat soveel
heftige toorn veroorsaak het. 4Hier het ek die magtige verskyning van
die God van Israel weer gesien, net soos die keer in die vallei. 5Hy het
vir my gesê: Mens, kyk noord! Ek het gekyk, en daar aan die
noordekant van die poort by 'n altaar het daardie afgodsbeeld wat
toorn veroorsaak, gestaan, by die ingang! 6God het vir my gesê: Mens,
sien jy wat doen hulle? Sien jy die vreeslike afskuwelike dinge wat
Israel doen, hier ver van my heiligdom af? Maar jy sal nog
afskuweliker dinge sien. 7Toe bring Hy my by die poort in die voorhof
van die tempel, en daar sien ek 'n gat in die muur. 8Hy sê toe vir my:
Mens, breek af die muur! Toe ek die muur begin afbreek, sien ek 'n
poort. 9God het vir my gesê: Gaan in en kyk die gruwelike,
afskuwelike dinge wat hulle hier doen! 10Ek het ingegaan en gekyk.
Daar was afbeeldings van allerlei kruipende goed en diere,
afskuwelike goed, en van allerlei afgode van Israel wat rondom teen
die mure uitgekap is. 11Voor hulle het sewentig van Israel se leiers
gestaan, met Jaäsanja seun van Safan tussen hulle, elkeen met sy
wierookbak in die hand, en 'n geurige wierookwolk het opgestyg.
12God het vir my gesê: Mens, sien jy wat doen die leiers van Israel in
die donker, elkeen in die heiligdom van sy eie afgodsbeeld? Hulle
dink: die Here sien ons nie, Hy is nie meer in die land nie. 13Toe sê die
Here vir my: Jy sal nog afskuweliker dinge sien wat hulle doen, 14en
Hy bring my by die ingang van die poort noord van die huis van die
Here. Daar het vrouens gesit en huil oor Tammus. 15Die Here het vir
my gesê: Sien jy, mens? Maar jy sal nog afskuweliker dinge as hierdie
sien. 16Hy bring my toe na die binneste voorhof van die huis van die
Here toe. Daar in die ingang van die tempel van die Here, tussen die
voorportaal en die altaar, was 'n stuk of vyf en twintig man met hulle
rug na die tempel van die Here toe en hulle gesig na die ooste toe, en
hulle was besig om in aanbidding voor die son neer te val na die ooste
toe. 17Die Here het vir my gesê: Sien jy, mens? Was dit nie genoeg dat

Juda dié afskuwelike dinge hier gedoen het nie? Hulle het boonop die
hele land vol geweld gemaak, en dan kom tart hulle My nog met die
druiweranke wat hulle voor hulle neuse rondswaai. 18Ek gaan nou
doen wat my gramskap eis, Ek gaan nie verskoon nie, nie jammer kry
nie. Al roep hulle hoe hard na My, Ek sal hulle nie hoor nie.

ESÉGIËL 9

1Toe hoor ek die Here hard roep: Die straf is naby vir die stad! Elkeen
het sy wapen in die hand vir die vernietiging! 2Daar kom toe ses
manne van die boonste poort af, die poort wat noord kyk, elkeen met
die wapen vir die verwoesting in sy hand. Een van hulle het linneklere
aangehad, met 'n skrywersakkie aan sy gordel. Die manne het langs
die bronsaltaar kom staan. 3Die magtige teenwoordigheid van die God
van Israel het van die gerub af waarbokant dit was, opgestyg en by die
tempel se drumpel gaan staan. Die Here het na die man geroep met
die linneklere aan en die skrywersakkie aan sy gordel 4en vir hom
gesê: Gaan deur die stad, deur Jerusalem, en maak 'n merk op die
voorkoppe van almal wat sug en kla oor al die afskuwelike dinge wat
in die stad gebeur. 5Ek het gehoor die Here sê vir die ander manne:
Gaan agter hom aan deur die stad en slaan dood! Moenie verskoon
nie, moenie jammer kry nie! 6Maak dood en roei uit die oumense, die
jongmanne en jong vroue, die kinders en vrouens; moet net nie raak
aan dié wat die merk het nie. Begin by my heiligdom! Hulle het toe
begin met die ou manne voor die tempel. 7Die Here het vir die manne
met die wapens gesê: Verontreinig die tempel, maak die voorhowe vol
lyke. Gaan dan verder. Hulle het toe verder gegaan en die mense in
die stad begin doodmaak. 8Terwyl hulle aan die doodmaak was, het ek
alleen agtergebly en ek het op my gesig platgeval en geroep: Ag, Here
my God, gaan U al wat van Israel oor is, uitroei terwyl U u toorn teen
Jerusalem laat losbreek? 9Hy het vir my gesê: Die sonde van Israel en
Juda is enorm groot. Die land is vol moord, die stad vol verdraaiing
van die reg. Hulle dink: die Here is nie meer in die land nie, die Here
sien nie. 10Daarom sal Ek nie verskoon nie, nie jammer kry nie. Ek sal
wat hulle doen, op hulle eie kop laat afkom. 11Die man met die
linneklere aan en die skrywersakkie aan die gordel laat toe weet: Ek
het gedoen wat U my beveel het.

ESÉGIËL 10

1Ek sien toe bokant die gewelf bo die koppe van die gerubs iets soos
saffier met die vorm van 'n troon. Dit was sigbaar bokant die gerubs.
2Die Here het vir die man in linneklere gesê: Gaan in tussen die wiele
onder die gerubs, maak jou twee hande daar tussen die gerubs vol
kole en strooi dit oor die stad. Die man het gegaan terwyl ek kyk. 3Die
gerubs het regs van die tempel gestaan toe die man daar aankom, en
die wolk het die binneste voorhof gevul. 4Die magtige
teenwoordigheid van die Here het van bo die gerubs af opgestyg en
bokant die tempel se drumpel gaan staan. Die tempel is gevul met die
wolk, en die voorhof was vol van die glans van die magtige
teenwoordigheid van die Here. 5Die geruis van die gerubs se vlerke
kon tot in die buitenste voorhof gehoor word. Dit soos die gedruis
wanneer die almagtige God praat. 6Toe Hy die man met die linneklere
beveel: Gaan vat vuur tussen die wiele, tussen die gerubs, het hy langs
'n wiel gaan staan. 7'n Gerub het sy hand daar tussen die gerubs uit na
die vuur toe uitgesteek wat tussen die gerubs was, en kole gevat en dit
gesit in die twee hande van die man met die linneklere aan. Die man
het dit gevat en uitgekom. 8Onder die vlerke van die gerubs het iets
sigbaar geword; dit het gelyk soos menshande. 9Ek het langs die
gerubs vier wiele gesien, een langs elke gerub. Die voorkoms van die
wiele was dié van edelstene. 10Hulle het eenders gelyk, en dit was of
daar 'n wiel dwars binne 'n wiel was. 11Hulle kon beweeg in die rigting
van enige van hulle vier kante, sonder om van koers te verander as
hulle beweeg; in die rigting waarheen die voorste gedraai was, het die
ander gevolg, en hulle het nie van koers verander as hulle beweeg nie.
12Die gerubs se lywe, hulle rûe, hulle hande en vlerke en al vier wiele
was rondom vol oë. 13Iemand het vir my gesê dit is wiele. 14Elke gerub
het vier gesigte gehad: die eerste was dié van 'n gerub, die tweede dié
van 'n mens, die derde dié van 'n leeu, die vierde dié van 'n arend.
15Die gerubs het opgestyg. Dit was dieselfde wesens as wat ek by die
Kebarrivier gesien het. 16Wanneer die gerubs beweeg het, het die wiele
saam beweeg langs hulle, en wanneer die gerubs hulle vlerke gespan
het om van die grond af op te styg, het die wiele nie van koers
verander nie en langs hulle gebly. 17Wanneer die gerubs gestaan het,
het die wiele gestaan, en wanneer die gerubs opgestyg het, het die
wiele opgestyg, want die gees van die wesens was in die wiele. 18Die
magtige teenwoordigheid van die Here het van die tempel se drumpel
af beweeg en bokant die gerubs gaan staan. 19Die gerubs het hulle
vlerke gespan en voor my oë van die grond af opgestyg. Toe hulle
beweeg, is die wiele saam met hulle. Die gerubs het by die ingang van
die oostelike poort van die huis van die Here gaan staan, en die

magtige teenwoordigheid van die God van Israel was bokant hulle.
20Dit was dieselfde wesens as wat ek onder die God van Israel gesien
het by die Kebarrivier, en ek het besef dit is gerubs. 21Elkeen het vier
gesigte en vier vlerke gehad, en onder hulle vlerke het dit gelyk of
daar menshande is. 22Hulle gesigte het gelyk soos die gesigte wat ek by
die Kebarrivier gesien het. Elke wese het reg vooruit beweeg.

ESÉGIËL 11

1Die Gees het my opgetel en my gebring na die oostelike poort van die
huis van die Here, die poort wat oos kyk. Daar by die ingang van die
poort was vyf en twintig man, en tussen hulle het ek vir Jaäsanja seun
van Assur en vir Pelatja seun van Benaja gesien, leiers van die volk.
2Die Here het vir my gesê: Mens, dit is die manne wat die sonde
bedink en die slegte leiding in hierdie stad gee. 3Hulle sê: Dit is nie
nou tyd om huise te bou nie. Die stad is die pot en ons is die vleis.'
4Tree op as profeet teen hulle, tree op as profeet, mens. 5Die Gees van
die Here het oor my gekom en vir my gesê: Jy moet sê: So sê die Here:
Julle het dit gesê, Israel, Ek ken die gedagtes wat by julle opkom.
6Julle het baie mense in hierdie stad vermoor, julle het sy strate vol
lyke gemaak. 7Maar, so sê die Here my God, die vleis is die mense vir
wie julle in die stad doodgemaak het, en die stad is die pot, en vir
julle sal Ek daar uithaal. 8Julle is bang vir die swaard, en die swaard
sal Ek oor julle bring, sê die Here my God. 9Ek sal julle uit die stad
uithaal en julle in die mag van vreemdes oorgee en julle straf. 10Julle
sal met die swaard doodgemaak word. Ek sal julle straf op die grense
van Israel, en julle sal besef dat Ek die Here is. 11Die stad sal nie die
pot wees en julle die vleis in hom nie: op die grense van Israel sal Ek
julle straf. 12Dan sal julle besef dat Ek die Here is volgens wie se
voorskrifte julle nie geleef het nie en wie se bepalings julle nie
uitgevoer het nie. Maar julle het geleef volgens die gebruike van die
nasies rondom julle. 13Terwyl ek besig was om so as profeet op te tree,
het Pelatja seun van Benaja gesterf. Ek het op my gesig geval en hard
geroep: Ag, Here my God, gaan U 'n einde maak aan wat van Israel
oor is? 14Toe kom die woord van die Here tot my: 15Mens, dit is van
jou broers, jou familie en die hele Israel dat die inwoners van
Jerusalem sê: Hulle is ver van die Here af, en hierdie land is vir ons as
besitting gegee.' 16Daarom moet jy sê: So sê die Here my God: Ek het
hulle ver weg gevat na ander nasies toe en hulle oor ander lande
verstrooi, maar in dié tyd het Ek self vir hulle 'n heiligdom gebly in
die lande waarheen hulle is. 17Jy moet sê: So sê die Here my God: Ek
gaan julle dan ook nou bymekaarmaak tussen die ander nasies uit,
julle versamel uit die ander lande waarheen Ek julle verstrooi het, en
vir julle die land Israel teruggee. 18Hulle sal hierheen kom en al die
walglike, afskuwelike goed uit die stad uit verwyder. 19Ek sal hulle 'n
ander hart gee en 'n nuwe gees onder hulle laat posvat, Ek sal die
kliphart uit hulle liggaam verwyder en hulle 'n hart van vleis gee.
20Dan sal hulle volgens my voorskrifte leef en my bepalings nakom en
daarvolgens optree. Hulle sal my volk wees, en Ek sal hulle God wees.
21Dié wat die walglike, afskuwelike dinge bly doen, se dade sal op

hulle eie kop afkom. Dit het die Here my God gesê. 22Toe het die
gerubs hulle vlerke gespan, en die wiele het saam met hulle beweeg.
Die magtige teenwoordigheid van die God van Israel was bokant die
gerubs. 23Die magtige teenwoordigheid van die Here het uit die stad
uit opgestyg en op die berg oos van die stad gaan staan. 24Daarna het
die Gees my opgetel en my teruggebring na die land van die Galdeërs
toe, na die ballinge toe. Dit het gebeur in die gesig wat ek deur die
Gees van God gesien het. Die gesig was toe verby. 25Ek het alles wat
die Here my laat sien het, vir die ballinge vertel.

ESÉGIËL 12

1Die woord van die Here het tot my gekom: 2Mens, jy woon tussen 'n
weerbarstige volk. Hulle het oë om te sien, maar hulle sien nie. Hulle
het ore om te hoor, maar hulle hoor nie. Hulle is 'n weerbarstige volk.
3Jy, mens, moet die goed vat wat jy saam met jou in ballingskap sou
wou neem en vandag nog weggaan van waar jy is na 'n ander plek toe
asof jy in ballingskap weggaan. Hulle moet jou dit kan sien doen.
Miskien sien hulle dit raak, maar hulle is 'n weerbarstige volk. 4Jy
moet die goed wat jy in ballingskap sou wou saamvat, vandag uitbring
waar hulle dit sien, en vanaand terwyl hulle jou sien, moet jy vertrek
asof jy in ballingskap weggaan. 5Breek voor hulle oë 'n gat in die muur
en gaan daardeur. 6Sit die goed voor hulle oë op jou skouers en vertrek
in die donker. Maak jou gesig toe sodat jy nie die land sien nie. Ek
maak jou 'n teken vir Israel. 7Ek het gedoen wat my beveel is. Ek het
die dag my goed wat ek in ballingskap sou wou saamvat, uitgebring
en die aand het ek met my hande 'n gat deur die muur gebreek. Ek het
in die donker vertrek terwyl ek my goed voor hulle oë op my skouers
gedra het. 8Die môre het die woord van die Here tot my gekom: 9Mens,
die weerbarstige volk Israel het vir jou gevra wat maak jy. 10Sê vir
hulle: So sê die Here my God: Hierdie uitspraak gaan oor die koning
in Jerusalem en oor al die Israeliete wat in die stad is. 11Jy moet sê: Ek
is vir julle 'n teken. Soos ek gedoen het, so sal met julle gedoen word.'
Hulle sal gevangenes word en in ballingskap weggevoer word. 12Die
koning wat tussen hulle is, sal sy goed in die donker op sy skouers sit
en vertrek. Hy sal 'n gat deur die muur breek om deur te gaan en hy
sal sy gesig toemaak sodat hy nie die land kan sien nie. 13Ek gooi my
vangnet oor hom, hy sal gevang word in my net, en Ek sal hom na
Babel, na Galdeërland toe bring, maar hy sal dit nie sien nie en sal
daar sterf. 14Almal by hom wat hom help, al sy soldate wat hom help,
sal Ek in al die windrigtings verstrooi en hulle met die swaard
agtervolg. 15Wanneer Ek hulle uitmekaargejaag het onder die nasies in
en hulle oor baie lande verstrooi het, sal hulle besef dat Ek die Here is.
16Maar Ek sal 'n paar van hulle laat oorbly ná die oorlog, die
hongersnood en die pes sodat hulle van hulle afskuwelike dade kan
vertel waar hulle onder die nasies kom en die nasies sal besef dat Ek
die Here is. 17Die woord van die Here het tot my gekom: 18Mens, jy
moet jou kos al bewende eet en jou water met ontsteltenis en met
kommer drink. 19En jy moet vir die burgers van die land sê: So sê die
Here my God vir die inwoners van Jerusalem, vir die land Israel: Hulle
sal hulle kos met kommer eet en hulle water met huiwering drink,
want die land sal gestroop word van alles wat daarin is omdat almal
wat daar gewoon het, soveel geweld gepleeg het. 20Die stede wat

bewoon is, sal puinhope word en die land sal verlate wees. Dan sal
hulle besef dat Ek die Here is. 21Die woord van die Here het tot my
gekom: 22Mens, wat se spreekwoord is dit wat julle oor die land Israel
het? Julle sê: Die tyd gaan verby en daar kom niks van al die gesigte
nie.' 23Sê vir hulle: So sê die Here my God: Ek maak 'n end aan dié
spreekwoord. Hulle sal hom nie weer in Israel gebruik nie. Sê vir
hulle: Die tyd kom vinnig nader en so ook die vervulling van elke
gesig. 24Daar sal nie meer vertel word van gesigte wat nie daar was
nie, en daar sal nie meer gladde waarsêerpraatjies onder Israel wees
nie. 25Ek, die Here, sê wat Ek sê, en dit gebeur en word nie meer
uitgestel nie. In julle tyd, weerbarstige volk, sê Ek dit, en Ek sal dit
doen, sê die Here my God. 26Die woord van die Here het tot my
gekom: 27Mens, die Israeliete sê: Dié gesig wat hy sien, gaan oor lang
tye, hy kondig dinge aan vir die verre toekoms.' 28Sê vir hulle: So sê
die Here my God: Niks van wat Ek gesê het, sal meer uitgestel word
nie. Wat Ek gesê het, sal nou gebeur, sê die Here my God.

ESÉGIËL 13

1Die woord van die Here het tot my gekom: 2Mens, tree jy as profeet
op teen die mense wat hulle as profete van Israel voordoen. Sê vir dié
mense wat as profete optree uit hulle eie verbeelding: Hoor die woord
van die Here! 3So sê die Here my God: Ellende wag vir die verwaande
profete wat geen gesigte gesien het nie en hulle deur hulle eie
gedagtes laat lei. 4Jou profete is soos jakkalse tussen die puinhope,
Israel. 5Hulle het nie gegaan na waar die muur omgeval het en weer 'n
muur om Israel gebou sodat hy staande kan bly in die oorlog wanneer
die oordeelsdag van die Here kom nie. 6Hulle het gesigte gesien wat
nie daar was nie en hulle waarsêery is leuens. Hulle sê: Die Here sê' al
het Hy hulle nie gestuur nie, en dan verwag hulle dat Hy moet laat
uitkom wat hulle sê. 7Hulle sien gesigte wat nie daar was nie en hulle
verkondig leuens as waarsêery, hulle sê: Die Here sê', maar Ek het dit
nie gesê nie. 8Daarom, so sê die Here my God, omdat wat hulle sê, vals
is en omdat wat hulle as gesigte sien, leuens is, is Ek hulle
teenstander, sê die Here my God. 9Ek tree op teen die profete wat
gesigte sien wat nie daar was nie en wat leuens uitgee vir waarsêery.
Hulle sal nie plek hê in die vertroulike byeenkoms van my volk nie,
nie opgeskryf word in die boek van Israel nie en nie op die
grondgebied van Israel kom nie. Dan sal hulle besef dat Ek die Here
God is. 10Hulle het my volk verlei, hulle het gesê: Dit sal goed gaan'
toe dit nie sou goed gaan nie, en toe die volk 'n muur bou, het daardie
profete dit netjies afgewit. 11Sê vir dié wat die muur afgewit het wat
gaan val: Daar kom stortreëns, Ek laat haelstene val, stormwinde sal
losbreek. 12Die muur gaan val, en die mense sal vir julle vra: Waar is
die witsel waarmee julle dit afgewit het?' 13Daarom, so sê die Here my
God, laat Ek stormwinde losbreek in my gramskap, laat Ek stortreëns
in my toorn, haelstene in my gramskap kom om alles te vernietig. 14Ek
breek die muur af wat julle so netjies afgewit het, Ek maak hom gelyk
met die grond. Sy fondamente sal sigbaar word, hy sal val en julle sal
in sy puin aan julle einde kom. Dan sal julle besef dat Ek die Here is.
15Ek sal my gramskap laat uitwoed teen die muur en teen dié wat hom
afgewit het en Ek sal vir julle sê: Daar is nie meer 'n muur nie en dié
wat hom afgewit het, die profete van Israel, is nie meer daar nie. Dit is
hulle wat vir Jerusalem as profete opgetree het, vir die stad gesigte
gesien het oor hoe goed dit sou gaan terwyl dit nie goed sou gaan nie.
Dit is wat die Here my God gesê het. 16Mens, praat met die vroue van
jou volk, dié wat as profete optree uit hulle eie verbeelding, wees jy 'n
profeet teen hulle. 17Jy moet sê: So sê die Here my God: Ellende wag
vir dié wat toorbande om hulle gewrigte vaswerk en sluiers van
allerlei lengtes aansit om mense in hulle mag te kry. Kan julle my volk

in julle mag kry en julle eie lewens behou? 18Julle het my Naam ontwy
onder my volk vir 'n paar handevol gars en 'n paar stukkies brood.
Julle het mense doodgemaak wat nie moes gesterwe het nie, julle het
mense in die lewe laat bly wat nie moes bly lewe het nie. Julle het dit
gedoen deur my volk te belieg, hulle wat so graag leuens hoor.
19Daarom, so sê die Here my God, pluk Ek die toorbande van julle
arms af, die bande waarmee julle mense soos voëltjies in julle mag
gekry het, en laat Ek die mense vry vir wie julle so in julle mag gekry
het. 20Ek ruk julle sluiers af en red my volk uit julle mag. Hulle sal nie
meer 'n magtelose prooi in julle hande wees nie. Dan sal julle besef
dat Ek die Here is. 21Julle het met julle leuens mense wat my wil wou
doen, laat moed verloor; Ek het hulle nie smart aangedoen nie. Julle
het goddelose mense aangemoedig om hulle nie van hulle verkeerde
lewe te bekeer en so hulle lewens te behou nie. 22Daarom sal julle nie
meer gesigte sien wat nie daar is nie en sal julle nie met julle
waarsêery aangaan nie. Ek sal my volk red uit julle mag. Dan sal julle
besef dat Ek die Here is.

ESÉGIËL 14

1Daar het van Israel se leiers na my toe gekom en voor my gaan sit.
2Die woord van die Here het toe tot my gekom: 3Mens, hierdie manne
heg waarde aan afgode. Hulle is so in sonde verval dat hulle net ag
gee op hulle afgode. Moet Ek My deur hulle laat raadpleeg? 4Praat met
hulle, sê vir hulle: So sê die Here my God: Wanneer 'n Israeliet waarde
heg aan afgode en so in sonde verval is dat hy net ag gee op sy afgode,
en hy kom na 'n profeet toe, sal Ek, die Here, met hom praat soos dit
by sy afgodery pas. 5Ek sal Israel wat My ter wille van al hulle afgode
verlaat het, my harde hand laat voel. 6Sê vir Israel: So sê die Here my
God: Bekeer julle! Laat staan julle afgode! Hou op met al julle
afskuwelike dade! 7Wanneer 'n Israeliet of 'n vreemdeling wat onder
Israel woon, van My afvallig word en aan afgode waarde heg en so in
sonde verval is dat hy net ag gee op sy afgode, en hy kom na 'n
profeet toe om My te raadpleeg, sal Ek, die Here, op my eie wyse met
hom praat. 8Ek sal so 'n man se teenstander wees en van hom 'n
voorbeeld, 'n spot maak, hom van my volk afsny. Dan sal julle besef
dat Ek die Here is. 9En as 'n profeet hom dan laat verlei om iets te sê,
is dit Ek die Here wat hom verlei het, maar tog sal Ek my hand teen
hom uitsteek en hom tussen my volk Israel uit verdelg. 10Hulle sal die
straf op hulle sonde dra: die man wat My raadpleeg en die profeet het
ewe veel skuld. 11Dan sal Israel nie weer van My af wegdwaal en hulle
nie weer verontreinig met al hulle opstandige dade nie. Hulle sal my
volk wees, en Ek sal hulle God wees, sê die Here my God. 12Die woord
van die Here het tot my gekom: 13Mens, wanneer 'n land teen My
sondig en heeltemal troueloos word, en Ek steek my hand teen hom
uit en vat sy kos weg en bring hongersnood in hom en Ek roei mens en
dier uit hom uit, 14sou selfs daardie drie manne van ouds, Noag, Daniël
en Job wat volgens my wil geleef het, net hulleself in die lewe kon
hou, sê die Here my God. 15Of as Ek ongediertes die land laat oorval,
en hulle maak die mense dood, sodat die land verlate word, en
niemand daar langs trek nie as gevolg van die ongediertes, 16sou so
seker as Ek leef, sê die Here my God, dié drie manne as hulle daar
was, nie hulle kinders kon red nie. Hulle sou net self gered word, maar
die land sou verlate wees. 17Of as Ek oorlog oor daardie land bring en
die swaard beveel om die land deur te gaan en Ek mens en dier uit die
land uitroei, 18sou so seker as Ek leef, sê die Here my God, dié drie
manne as hulle daar was, nie hulle kinders kon red nie. Hulle sou net
self gered kon word. 19Of as Ek pes oor daardie land stuur en Ek my
toorn daarteen laat losbreek om mens en dier daar uit te roei in 'n
groot slagting, 20sou so seker as Ek leef, sê die Here my God, Noag,
Daniël en Job as hulle daar was, nie eens 'n enkele seun of dogter kon

red nie; hulle sou net hulleself in die lewe kon hou omdat hulle
volgens my wil geleef het. 21So sê die Here my God: Selfs wanneer Ek
my vier swaar strawwe teen Jerusalem stuur, oorlog, hongersnood,
ongediertes en pes om mens en dier daar uit te roei, 22sal daar tog 'n
klompie seuns en dogters oorbly wat vrygekom het. Hulle sal na julle
toe kom en julle sal hulle optrede en hulle dade sien en verstaan
waarom Ek die ramp oor Jerusalem gebring het, alles wat Ek oor hom
gebring het. 23Julle sal verstaan as julle hulle optrede en hulle dade
sien en julle sal besef dat wat Ek aan die stad gedoen het, Ek nie
gedoen het sonder dat hy dit verdien het nie, sê die Here my God.

ESÉGIËL 15

1Die woord van die Here het tot my gekom: 2Mens, wat is wingerdhout
beter as die kreupelhout tussen die bome in die bos? 3Word dit gebruik
om iets van te maak, of gebruik iemand 'n stuk daarvan vir 'n pen om
enigiets aan op te hang? 4Nee, dit word in die vuur gegooi om te
brand. En as die twee punte gebrand is en die middel is geskroei, deug
dit dan nog vir iets? 5Ook toe dit nog ongeskonde was, kon jy nie iets
daarvan maak nie, en as dit gebrand en geskroei is, kan jy dit dan nog
gebruik om iets te maak? 6So sê die Here my God: Van al die hout gooi
Ek die wingerdhout in die vuur om te brand en so maak Ek met die
inwoners van Jerusalem. 7Ek word hulle teenstander. Hulle kom uit
die vuur, maar die vuur sal hulle verteer. Wanneer Ek hulle
teenstander word, sal hulle besef dat Ek die Here is. 8Ek maak die land
verlate, want hulle was troueloos, sê die Here my God.

ESÉGIËL 16

1Die woord van die Here het tot my gekom: 2Mens, sê vir Jerusalem
wat se afskuwelike dinge hy gedoen het. 3Jy moet sê: So sê die Here
my God vir Jerusalem: Kanaän is die land van jou herkoms en jou
geboorte. Jou pa was 'n Amoriet, jou ma 'n Hetiet. 4Toe jy gebore is, is
jou naelstring nie afgesny nie, jy is nie gebad nie, nie met sout
ingevryf nie en nie in doeke toegedraai nie. 5Niemand was oor jou
besorg of het soveel vir jou oorgehad dat hy een van dié dinge vir jou
gedoen het nie. Jy is met afsku behandel en in die veld weggegooi die
dag toe jy gebore is. 6Toe het Ek verbygekom en jou in jou bloed sien
spartel. Ek het vir jou daar waar jy in jou bloed gelê het, gesê: Leef!'
Ja, Ek het vir jou daar waar jy in jou bloed gelê het, gesê: Leef, 7groei!'
Ek het jou soos 'n veldplant laat groei, en jy het gegroei en
grootgeword. Jy het 'n pragtige meisie geword, jou borste het styf
geword en jou hare lank. Maar jy was kaal, jy het nie klere gehad nie.
8Toe Ek by jou verbykom en sien dat jy volwasse begin word, het Ek
jou onder my sorg geneem en vir jou klere aangetrek. Ek het My met
'n eed aan jou verbind en met jou 'n verbond aangegaan, sê die Here
my God. Jy het Myne geword. 9Ek het jou gebad, die bloed van jou
afgewas en jou met olie ingesmeer. 10Ek het vir jou 'n veelkleurige rok
aangetrek en skoene van gebreide vel, Ek het vir jou klere laat dra van
linne en ander kosbare stof. 11Ek het jou getooi met juwele: vir jou
armbande en halssnoere aangesit, 12'n ring aan jou neus, hangertjies
aan jou ore en 'n pragtige krans op jou kop. 13Jy kon jou tooi in goud
en silwer, jou klee in linne, kosbare stof, veelkleurige materiaal; jou
kos was fynmeel, heuning en olie. Jy het baie mooi geword, geskik om
'n koningin te wees. 14Jy het onder die nasies beroemd geword om jou
skoonheid. Dit was 'n volmaakte skoonheid, die gevolg van die prag
waarmee Ek jou uitgerus het, sê die Here my God. 15Maar toe verlaat
jy jou op jou skoonheid, jy gebruik jou beroemdheid om 'n slet te
word en jy stel jouself vrylik tot beskikking van enigiemand wat
verbykom, jy word syne. 16Jy het van jou klere gevat en vir jou
veelkleurige hoogtes gemaak en daar jou afgodery bedryf, iets
heeltemal ongehoords. 17Jy het jou juwele gevat, van my goud en my
silwer wat Ek vir jou gegee het, en vir jou mansbeelde gemaak en met
hulle jou afgodery bedryf. 18Jy het jou veelkleurige rok gevat en dit vir
hulle aangetrek, jy het my olie en my wierook voor hulle neergesit.
19Ek het jou gevoed met fynmeel, olie en heuning, maar jy het die kos
wat Ek vir jou gegee het, voor hulle neergesit as offers met 'n
aangename geur. Ja, dit is wat gebeur het, sê die Here my God. 20Jy
het jou seuns en jou dogters wat jy vir My in die wêreld gebring het,
gevat en hulle vir die afgode as offermaaltye aangebied. Was jou

ontrou nie genoeg nie, 21dat jy ook nog my kinders moes slag en hulle
vir die afgode moes laat verbrand? 22Met al dié afskuwelike dade van
jou, met jou ontrou het jy nie onthou van jou jeug toe jy kaal en
sonder klere in jou bloed gelê en spartel het nie. 23Ellende, ellende
wag vir jou, sê die Here my God. Nadat jy so sleg geword het, 24het jy
boonop op elke oop plek vir jou 'n offerbult gebou, vir jou 'n hoogte
ingerig. 25By elke kruispad het jy vir jou 'n hoogte ingerig en van jou
skoonheid iets afskuweliks gemaak. Jy het gretig gelê en wag vir
elkeen wat verbykom; jy het aanmekaar bly hoereer. 26Jy het
gehoereer met jou goedbedeelde bure, die Egiptenaars, jy het
aanmekaar bly hoereer en My bly uittart. 27Ek het my hand teen jou
uitgesteek en jou regte ingekort en jou oorgelaat aan die willekeur van
jou vyande, die Filistyne. Selfs hulle het hulle geskaam oor jou
skandelike gedrag. 28Toe het jy met die Assiriërs gehoereer, want jy
was nog nie bevredig nie; jy het met hulle gehoereer, maar ook toe is
jy nie bevredig nie. 29Jy het aanmekaar bly hoereer met die Galdese
handelaars, maar ook dit het jou lus nie bevredig nie. 30Jou koors was
hoog toe jy dit alles gedoen het, sê die Here my God. Jy het jou gedra
soos 'n skaamtelose hoer. 31Jy het by elke kruispad vir jou 'n offerbult
gebou, op elke oop plek 'n hoogte. Maar jy was nie eens soos 'n
gewone prostituut nie, jy het jou neus opgetrek vir betaling. 32Jy is
soos 'n immorele vrou wat ander mans ontvang en nie haar eie man
nie. 33Al die prostitute kry betaling, maar jy betaal jou minnaars, van
oral af lok jy hulle met geskenke na jou toe om met jou te hoereer.
34Jy het met jou hoerery juis die teenoorgestelde gedoen van wat
ander vrouens doen: niemand het agter jou aangeloop nie; jy het
betaal, jy is nie betaal nie. Jy is net die teenoorgestelde. 35Daarom,
hoer, hoor die woord van die Here! 36So sê die Here my God: Jy het
jou eerloos gedra, jou sonder skaamte ontbloot om met jou minnaars
te hoereer, met al jou afskuwelike afgode. Jy het vir hulle die bloed
van jou kinders gegee. 37Daarom gaan Ek al jou minnaars
bymekaarbring, almal van wie jy gehou het, almal vir wie jy lief was
en ook almal van wie jy nie gehou het nie. Ek gaan hulle van oral af
rondom jou bymekaarbring en dan gaan Ek jou ontbloot voor hulle
sodat hulle na jou kan kyk terwyl jy heeltemal kaal is. 38Ek gaan jou
straf soos vrouens gestraf moet word wat owerspel en moord gepleeg
het. Ek laat jou die moorde voel, die gramskap, die woede. 39Ek gee
jou oor in die mag van jou minnaars. Hulle sal jou offerbulte afbreek,
jou hoogtes verwoes. Hulle sal jou klere uittrek, jou juwele afvat en
jou kaal, sonder klere daar laat staan. 40Hulle sal 'n vergadering
bymekaarroep om jou te veroordeel, hulle sal jou met klippe doodgooi
en jou met hulle swaarde in stukke kap, 41hulle sal jou huise afbrand.
So sal hulle jou vonnis voltrek ten aanskoue van al die vrouens. Ek
maak 'n end aan jou hoerery. Jy sal nie weer geskenke uitdeel nie.

42Eers wanneer Ek my gramskap teen jou laat uitwoed het, my woede
op jou gekoel het, sal Ek bedaar en nie meer bitter wees nie. 43Jy het
die tyd van jou jeug vergeet en My woedend gemaak, en Ek het wat jy
gedoen het, op jou kop laat afkom, sê die Here my God. By al jou
afskuwelike dade het jy boonop nog dié aanstootlike dinge gedoen.
44Almal wat van spreekwoorde hou, sal oor jou ook een hê: Die dogter
is soos die ma.' 45Jy is jou ma se dogter. Sy het 'n weersin gehad in
haar eie man en kinders. Jy is jou susters se suster. Hulle het 'n
weersin gehad in hulle mans en kinders. Julle ma was 'n Hetiet en
julle pa 'n Amoriet. 46Jou ouer suster is Samaria. Sy en haar dogters
woon noord van jou. Jou suster wat jonger as jy is, is Sodom. Sy en
haar dogters woon suid van jou. 47Jy het nie net min of meer hulle
voorbeeld gevolg en hulle afskuwelike dade nagedoen nie, jy was
erger as hulle met alles wat jy gedoen het. 48So seker as Ek leef, sê die
Here my God, jou suster Sodom en haar dogters het nie gedoen wat jy
en jou dogters gedoen het nie. 49Jou suster Sodom se sonde was dat sy
en haar dogters selftevrede en rustig in hoogmoed en oorvloed geleef
het en vir die mens in nood en die arme niks oorgehad het nie. 50Hulle
was hooghartig en het voor my oë afskuwelike dinge gedoen. Daarom
het Ek hulle laat verdwyn, soos jy gesien het. 51Samaria het nie die
helfte van die sondes gedoen wat jy gedoen het nie. Jy het baie meer
afskuwelike dinge gedoen as hulle. Teenoor al die afskuwelike dinge
wat jy gedoen het, lyk dit of jou susters 'n goeie lewe gelei het. 52Dié
skande moet jy ook nog dra, dat jy met jou sonde vir jou susters
ingestaan het: jy het afskuweliker dinge as hulle gedoen en dit laat
voorkom asof hulle in vergelyking met jou 'n goeie lewe gelei het. Jy
moet nou die skande en skaamte dra dat jy aan jou susters die skyn
van onskuld besorg het. 53Ek gaan hulle lot verander, die lot van
Sodom en haar dogters en die lot van Samaria en haar dogters, en
joune daarmee saam. 54So sal jy jou skande dra en jou moet skaam oor
wat jy alles gedoen het wat hulle bevoordeel het. 55Dit sal met jou
susters Sodom en Samaria en met hulle dogters weer gaan soos vroeër,
net soos met jou en jou dogters. 56Jy het jou mond vol gehad oor jou
suster Sodom. Dit was die tyd toe jy nog vol verwaandheid was,
57voordat dit bekend geword het hoe sleg jy is. Nou is dit die
Arameërs en almal in hulle omgewing, en ook die Filistyne wat jou
verag en jou van alle kante loop en spot. 58Jy dra nou die straf op jou
afstootlike, afskuwelike dade, sê die Here. 59So sê die Here my God: Ek
het met jou gemaak soos jy gemaak het. Jy het die eed waaraan jy
gebind was, met minagting behandel en die verbond verbreek. 60Maar
Ek sal die verbond weer laat geld wat Ek met jou in jou jeug gesluit
het en Ek sal dit altyd in stand hou. 61Jy sal dink aan jou gedrag en jou
skaam wanneer Ek jou susters vat, die een ouer as jy en die een jonger
as jy, en hulle vir jou as dogters gee, al sal hulle nie deel in my

verbond met jou nie. 62Ek sal my verbond met jou in stand hou, en jy
sal besef dat Ek die Here is. 63Jy sal daaraan dink en jou skaam. Jy sal
van skaamte nie weer jou mond oopmaak nie, want Ek gaan My met
jou versoen ten spyte van alles wat jy gedoen het, sê die Here my God.

ESÉGIËL 17

1Die woord van die Here het tot my gekom: 2Mens, jy moet vir Israel 'n
fabel, 'n gelykenis, vertel. 3Jy moet vir hulle sê: So sê die Here my
God: Die groot arend met die groot vlerke, die lang vlerkpenne en die
digte, bont vere het na die Libanon toe gekom en die top van die seder
weggevat. 4Hy het die boonste takkie afgepluk, dit na die land van die
handelaars toe gebring en dit daar in die stad van die smouse gaan
neersit. 5Daarna het hy 'n steggie uit Israel gevat en dit in die grond
gesit waar daar baie water was en waar dit kon floreer. 6Die steggie
het gegroei en 'n wingerdstok geword wat welig was maar laag op die
grond moes bly met sy blare na die arend toe gedraai en sy wortels
onder hom. Dit het 'n wingerdstok geword, ranke gemaak en lote
uitgeskiet. 7Daar kom toe nog 'n groot arend met groot vlerke en baie
vere, en die wingerdstok draai sy wortels na dié arend toe en stuur sy
ranke in dié se rigting sodat die arend vir hom nog meer water kan
gee as wat daar was op die plek waar hy geplant was. 8Hy was geplant
in goeie grond, by baie water; hy kon ranke maak en druiwe dra, hy
kon 'n pragtige wingerdstok geword het. 9Jy moet sê: So sê die Here
my God: Sal dit goed gaan met die wingerdstok? Gaan die eerste
arend dan nie sy wortels uittrek en sy vrugte vernietig sodat al sy
druiwe verdroog wat aan die ryp word was nie? Daar is nie groot mag
en baie mense nodig om hom met wortels en al uit te trek nie. 10Hy is
geplant, maar sal hy goed groei? Sal hy nie heeltemal verdor wanneer
die oostewind hom tref nie? Hy sal verdroog op die plek waar hy
gegroei het. 11Die woord van die Here het tot my gekom: 12Jy moet vir
hierdie weerbarstige volk vra: Weet julle nie wat dit beteken nie? Jy
moet sê: Die koning van Babel het na Jerusalem toe gekom, die koning
en die amptenare van die stad gevat en na hom toe in Babel gebring.
13Daarna het hy iemand uit die koninklike geslag gevat, met hom 'n
ooreenkoms gemaak en hom 'n eed van trou laat sweer. Die koning
van Babel het die vooraanstaande mense uit die land weggevat 14sodat
die koninkryk swak sou wees en nie in opstand sou kom nie en sodat
daar aan die ooreenkoms gehou sou word en dit sou bly bestaan.
15Maar die nuwe koning van Jerusalem het in opstand gekom teen die
koning van Babel en gesante na Egipte toe gestuur om perde en baie
manskappe te vra. Maar sal hy slaag met sy onderneming? Sal hy
vrykom as hy so iets doen? Sal hy vrykom as hy die ooreenkoms
verbreek? 16So seker as Ek leef, sê die Here my God, hy sal binne-in
Babel sterf, in die stad van die koning wat hom koning gemaak het.
Hy het sy eed van getrouheid aan daardie koning geminag en die
ooreenkoms met hom verbreek. 17Die farao sal nie in die geveg help
met 'n groot leërmag, met baie manskappe nie. Inteendeel, daar sal 'n

beleëringswal teen Jerusalem opgegooi word en beleëringswerke
gebou word met die doel om baie mense uit te roei. 18Die koning het
sy eed van getrouheid geminag en die ooreenkoms verbreek. Hy het 'n
plegtige onderneming gemaak en toe tog al hierdie dinge gedoen: hy
kan nie vrykom nie. 19So sê die Here my God: So seker as Ek leef, Ek
laat hom die gevolge dra daarvan dat hy die eed van getrouheid aan
My geminag en die verbond met My verbreek het. 20Ek gooi my
vangnet oor hom, hy word gevang in my net, en Ek bring hom na
Babel toe waar Ek hom sal laat boet vir sy ontrou aan My. 21Al sy
soldate wat saam met hom sal probeer vlug, sal met die swaard
doodgemaak word, en dié wat oorbly, sal in alle windrigtings
verstrooi word. Dan sal hulle besef dat dit Ek, die Here, is wat gepraat
het. 22So sê die Here my God: Ek vat die top van die hoë seder weg en
plant hom, Ek pluk die sagte boonste takkie af en plant hom op 'n hoë
berg. 23Ek plant hom hoog op die bergland van Israel waar hy takke
sal maak en saad sal skiet. Hy sal 'n pragtige seder word, en in hom sal
al die voëls woon; al wat vlerke het, sal in die skaduwee van sy takke
nes maak. 24Al die bome in die veld sal weet dat Ek die Here is. Ek
maak groot bome klein en klein boompies groot, Ek laat groen bome
verdroog en droë bome bot. Ek, die Here, het dit gesê en Ek sal dit
doen.

ESÉGIËL 18

1Die woord van die Here het tot my gekom: 2Waarom gebruik julle in
die land Israel hierdie spreekwoord: Die vaders eet groen druiwe, en
dan word die kinders se tande stomp'? 3So seker as Ek leef, sê die Here
my God, julle sal nie meer dié spreekwoord in Israel gebruik nie. 4Al
die mense behoort aan My, vaders en kinders is Myne. Dit is die mens
wat sondig wat sal sterf. 5Wie wil leef volgens my wil, sal reg laat
geskied en reg doen: 6hy sal nie aan die offermaaltye op die berge
deelneem nie, hy sal nie hulp soek by die afgode van die volk Israel
nie, hy sal nie 'n ander se vrou onteer nie, hy sal nie aan 'n vrou raak
wat menstrueer nie, 7hy sal niemand verdruk nie, hy sal goed wat hy
in pand geneem het, teruggee, hy sal niemand beroof nie, hy sal van
sy kos gee vir dié wat honger is, hy sal klere gee vir dié wat nie klere
het nie, 8hy sal nie geld op rente uitleen nie en nie woekerwins vat nie,
hy sal hom van onreg weerhou en reg laat geskied in sake tussen
mense, 9hy sal lewe volgens my voorskrifte, my bepalings gehoorsaam
en hulle getrou nakom. So iemand leef volgens my wil en hy sal bly
lewe, sê die Here my God. 10Maar so iemand kan 'n wilde seun hê wat
moord pleeg of van dié sondes doen 11terwyl die pa dit nie gedoen het
nie. As die seun aan die offermaaltye op die berge deelneem, 'n ander
se vrou onteer, 12die mens in nood en die arme verdruk, mense beroof,
goed wat hy in pand geneem het, nie teruggee nie, hulp soek by
afgode en so afskuwelike dade pleeg, 13geld op rente uitleen of
woekerwins vat, kan hy nie bly lewe nie. Hy sal nie bly lewe nie, hy
het al hierdie afskuwelike dinge gedoen en hy moet dood. Hy verdien
die dood. 14Maar so 'n seun kan op sy beurt 'n seun hê, en dié kan al
die sonde sien wat sy pa doen en My dien en nie sulke sondes doen
nie. 15Hy neem nie deel aan die offermaaltye op die berge nie, soek nie
hulp by die afgode van die volk Israel nie, onteer nie 'n ander se vrou
nie, 16verdruk niemand nie, vat niks in pand nie, beroof niemand nie,
gee van sy kos vir dié wat honger is, gee klere vir dié wat nie het nie,
17weerhou hom van verdrukking, vat nie rente of woekerwins nie,
doen wat Ek bepaal en lewe volgens my voorskrifte. So iemand sal nie
sterf vir sy pa se sondes nie, hy sal bly lewe. 18Maar sy pa sal sterf vir
sy eie sonde. Hy het mense verdruk en beroof en het verkeerde dinge
gedoen tussen sy mense. 19Julle vra waarom die seun nie die straf op
sy pa se sonde kan dra nie? Omdat die seun reg laat geskied en reg
leef. Hy is gehoorsaam aan al my voorskrifte en hy voer hulle uit, en
daarom sal hy bly lewe. 20Die mens wat sondig, sal sterwe. 'n Seun sal
nie die straf op sy pa se sonde dra nie, en 'n pa sal nie die straf op sy
seun se sonde dra nie. Wie leef volgens my wil, sal die vrugte daarvan
pluk. Wie goddeloos is, sal die straf daarvoor dra. 21Maar die

goddelose wat hom van al sy sondes bekeer, al my voorskrifte nakom,
reg laat geskied en reg doen, sal bly lewe, hy sal nie sterwe nie. 22Nie
een van sy oortredings wat hy begaan het, sal teen hom gehou word
nie. Hy sal bly lewe op grond van die reg wat hy doen. 23Dit is beslis
nie my wil dat die goddelose moet sterf nie, sê die Here my God, dit is
my wil dat hy hom bekeer van sy verkeerde dade en dat hy bly lewe.
24En as iemand wat altyd my wil gedoen het, ophou om dit te doen en
onreg pleeg en die afskuwelike dinge doen wat die goddelose doen, sal
hy nie bly lewe nie. Nie een van die goeie dinge wat hy gedoen het,
sal in sy guns tel nie, want hy het ontrou geword en hy sal sterf op
grond van sy sonde wat hy gedoen het. 25Julle sê: Die Here tree nie reg
op nie.' Luister, Israel, tree Ék nie reg op nie? Dit is julle wat nie reg
optree nie! 26As iemand wat altyd my wil gedoen het, ophou om dit te
doen en onreg pleeg en op grond daarvan sterf, sterf hy op grond van
die onreg wat hy gepleeg het. 27En as 'n goddelose hom bekeer van sy
goddelose optrede en hy laat reg geskied en doen reg, hou hy hom in
die lewe. 28Omdat hy tot insig gekom het en hom bekeer het van al sy
oortredings wat hy begaan het, sal hy bly lewe, hy sal nie sterwe nie.
29En dan sê Israel: Die Here tree nie reg op nie.' Is dit Ek wat nie reg
optree nie, Israel? Dit is julle wat nie reg optree nie! 30Ek gaan julle
oordeel, Israel, elkeen volgens sy eie optrede, sê die Here my God.
Bekeer julle, bekeer julle van al julle oortredings, sodat die sonde nie
julle val bewerk nie. 31Laat vaar al julle oortredings en kry 'n nuwe
gesindheid, 'n nuwe gees. Waarom wil julle sterf, Israel? 32Dit is nie
my wil dat die mens moet sterf nie, sê die Here my God, maar dat hy
hom bekeer en bly lewe.

ESÉGIËL 19

1Jy moet hierdie treurlied sing oor die konings van Israel. 2Jy moet sê:
Wat 'n leeuwyfie was jou ma nie tussen die leeus nie! Haar lêplek was
tussen die jong leeus, daar het sy haar welpies grootgemaak. 3Sy het
een van haar welpies grootgemaak en hy het 'n jong leeu geword. Hy
het geleer om sy prooi te vang en selfs 'n mensvreter geword. 4Maar
die nasies het van hom gehoor en hom in 'n vanggat gevang. Hulle het
hom met hake na Egipte toe gesleep. 5Toe die leeuwyfie sien sy kry nie
haar sin nie en dit is klaar met die verwagting wat sy gehad het, vat sy
nog een van haar welpies en maak van hom ook 'n jong leeu. 6Hy het
tussen die leeus rondgestap en 'n jong leeu geword. Hy het geleer om
sy prooi te vang en selfs 'n mensvreter geword. 7Hy het hulle
weduwees vir hom gevat en hulle stede verwoes. Die land en almal
daarin was verskrik vir sy gebrul. 8Die mense het die nasies in die
lande rondom teen hom aangehits, en dié het hulle vangnet oor hom
gegooi en hom in 'n vanggat gevang. 9Hulle het hom in 'n hok gesit en
hom met hake na die koning van Babel toe gesleep. Hulle het hom
daar gevange laat hou sodat hulle nie weer sy brul sou hoef te hoor op
die berge van Israel nie. 10Jou ma was soos 'n wingerdstok wat langs
die water geplant is. Van die baie water het hy druiwe en ranke
gehad. 11Hy het sterk lote gehad, geskik vir koninklike septers. Hy het
hoog gegroei, tot by die wolke, en jy kon hom uitken aan sy hoogte en
sy baie ranke. 12Maar hy is in woede uitgeruk en op die grond
neergegooi. Die oostewind het hom uitgedor en sy vrugte is afgepluk.
Sy sterk lote het verdroog en is verbrand. 13Toe word die wingerdstok
in die woestyn geplant, in 'n droë dorsland, 14maar daar het vuur uit
die lote gekom en sy ranke en vrugte verteer. Toe was daar nie meer
sterk lote aan die wingerdstok, geskik vir koninklike septers nie. Dit is
'n treurlied hierdie. Dit het 'n treurlied geword.

ESÉGIËL 20

1Op die tiende van die vyfde maand, in die sewende jaar, het daar van
die leiers van Israel gekom om die Here te raadpleeg. Hulle het voor
my kom sit, 2en toe kom die woord van die Here tot my: 3Mens, praat
met die leiers van Israel. Sê vir hulle: So sê die Here my God: Het julle
gekom om My te raadpleeg? So seker as Ek leef, Ek laat My nie deur
julle raadpleeg nie, sê die Here my God. 4Oordeel jý oor hulle, mens,
oordeel jý. Vertel vir hulle van die afskuwelike dinge wat hulle
voorvaders gedoen het. 5Jy moet vir hulle sê: So sê die Here my God:
Die dag toe Ek Israel, die nageslag van Jakob, gekies het en My met 'n
eed aan hulle verbind het, het Ek My aan hulle bekend gemaak in
Egipte. Ek het My met 'n eed aan hulle verbind en gesê: Ek, die Here,
is julle God.' 6Ek het My daardie dag met 'n eed verbind om hulle uit
Egipte uit te bring na 'n land toe wat Ek vir hulle verken het, 'n land
wat oorloop van melk en heuning, 'n sieraad onder al die lande. 7Ek
het vir hulle gesê: Gooi weg die afstootlike afgode, moet julle nie
verontreinig met Egipte se afgode nie. Ek, die Here, is julle God.'
8Maar hulle het hulle teen My verset, hulle wou nie na My luister nie.
Hulle het nie hulle afstootlike afgode weggegooi nie en het nie
afgesien van Egipte se afgode nie. Ek het gedink Ek sal my toorn oor
hulle laat losbreek en my woede op hulle koel daar in Egipte, 9maar Ek
het gedoen wat die eer van my Naam vereis het. Ek wou nie dat my
Naam oneer aangedoen word voor die oë van die nasies tussen wie my
volk gewoon het nie, en toe het Ek My bekend gemaak aan hulle voor
die oë van die nasies en my volk uit Egipte gebring. 10Ek het hulle uit
Egipte gebring en hulle die woestyn in laat trek. 11Ek het aan hulle my
voorskrifte gegee en my bepalings aan hulle bekend gemaak, sodat
elkeen wat daarvolgens optree, in die lewe sou bly. 12Ek het ook my
sabbatte aan hulle gegee om vir hulle 'n teken te wees van die
verhouding tussen hulle en My, en sodat hulle sou weet dat Ek, die
Here, hulle geheilig het. 13Maar Israel het hulle teen My verset in die
woestyn. Hulle het nie volgens my voorskrifte gelewe nie en het my
bepalings verwerp waarvolgens elkeen moes optree om in die lewe te
bly. Hulle het my sabbatte gruwelik ontheilig. Ek het gedink Ek sal my
toorn daar in die woestyn teen hulle laat losbreek om hulle uit te roei,
14maar Ek het gedoen wat die eer van my Naam vereis het. Ek wou nie
dat my Naam oneer aangedoen word voor die nasies voor wie se oë Ek
my volk uit Egipte gebring het nie. 15Ek het ook daar in die woestyn 'n
eed afgelê dat Ek hulle nie in die land sou bring wat Ek aan hulle
gegee het nie, die land wat oorloop van melk en heuning, die sieraad
onder al die lande. 16Hulle het immers my bepalings verwerp, nie
volgens my voorskrifte gelewe nie, my sabbatte ontheilig en die

afgode van hulle keuse gedien. 17Maar Ek het hulle jammer gekry en
hulle nie uitgeroei nie, Ek het nie 'n end aan hulle gemaak in die
woestyn nie. 18Ek het in die woestyn vir hulle kinders gesê: Moenie
volgens die gebruike van julle voorvaders leef nie, moenie aan hulle
maniere vashou nie, moet julle nie verontreinig met hulle afgode nie.
19Ek, die Here, is julle God. Leef volgens my voorskrifte, kom my
bepalings na en leef daarvolgens, 20hou my sabbatte heilig sodat hulle
die teken kan wees van die verhouding tussen My en julle, sodat julle
kan weet dat Ek, die Here, julle God is.' 21Maar ook die kinders het
hulle teen My verset. Hulle het nie volgens my voorskrifte gelewe nie
en nie my bepalings nagekom waarvolgens elkeen moes optree om in
die lewe te bly nie. Hulle het my sabbatte ontheilig. Ek het gedink Ek
sal my toorn oor hulle laat losbreek en my woede op hulle koel daar
in die woestyn. 22Maar Ek het My bedwing en gedoen wat die eer van
my Naam vereis het. Ek wou nie dat my Naam oneer aangedoen word
voor die nasies voor wie se oë Ek my volk uit Egipte gebring het nie.
23Ek het ook daar in die woestyn 'n eed afgelê dat Ek hulle onder die
nasies sou verstrooi, hulle oor ander lande sou versprei. 24Hulle het
immers nie my bepalings nagekom nie, hulle het my voorskrifte
verwerp, my sabbatte ontheilig en by hulle voorvaders se afgode hulp
gesoek. 25Ek het vir hulle voorskrifte gegee wat nie goed was nie en
bepalings waardeur hulle nie in die lewe kon bly nie. 26Ek het hulle
onrein laat word deur hulle offergawes waarin hulle al hulle
eersgeborenes verbrand het, Ek wou hulle skrikbevange maak sodat
hulle sou besef dat Ek die Here is. 27Praat met Israel, mens, sê vir
hulle: So sê die Here my God: Julle voorvaders het My ook nog in my
eer aangetas deur heeltemal ontrou aan My te word. 28Ek het hulle na
die land toe gebring wat Ek met 'n eed beloof het om aan hulle te gee,
en hulle het op elke hoë heuwel en onder elke groen boom wat hulle
gesien het, hulle diereoffers gebring, hulle geskenke neergesit wat My
gekrenk het, hulle wierookoffers verbrand en hulle drankoffers
uitgegiet. 29Ek het vir hulle gesê: Wat se hoogte is dit waarnatoe julle
gaan? Dié soort plek word vandag nog 'n hoogte genoem. 30Sê vir
Israel: So sê die Here my God: Julle het julle verontreinig op dieselfde
wyse as julle voorvaders en julle het in julle ontrou aan My hulle
afstootlike afgode gedien. 31As julle vir die afgode geskenke aandra en
julle kinders as offers verbrand, as julle julle nog steeds verontreinig
met julle afgode, moet Ek My deur julle laat raadpleeg, Israel? So
seker as Ek leef, sê die Here my God, Ek sal My nie deur julle laat
raadpleeg nie. 32Wat in julle gedagtes opgekom het, sal nie gebeur nie.
Julle dink: ons wil soos die ander nasies wees, soos die mense in ander
lande, ons wil hout en klip dien. 33So seker as Ek leef, sê die Here my
God, Ek sal oor julle regeer met mag en krag en Ek sal my toorn oor
julle laat losbreek. 34Ek sal julle met mag en krag tussen die volke

uitbring en julle bymekaarmaak uit die lande waarheen Ek julle
verstrooi het en my toorn oor julle laat losbreek. 35Ek sal julle bring na
die woestyn tussen Babel en Israel en daar my saak teen julle van
aangesig tot aangesig stel. 36Soos Ek my saak teen julle voorvaders in
die woestyn van Egipte gestel het, so sal Ek dit met julle doen, sê die
Here my God. 37Ek sal vasstel dat julle almal daar is en julle oordeel
op grond van die eise van die verbond. 38Ek sal dié van julle wat hulle
teen My verset en opstandig is, uitsoek en hulle laat trek uit die land
waar hulle woon, maar in die land Israel sal hulle nie kom nie. Hulle
sal besef dat Ek die Here is. 39En wat julle betref, Israel, sê die Here
my God, loop na julle gode toe, dien hulle, nou en later, as julle nie na
My wil luister nie en my heilige Naam nog wil oneer aandoen met
julle geskenke aan afgode en met julle afgode self. 40Op my heilige
berg, op die hoë berg van Israel, sê die Here my God, daar, in dié
land, sal die hele Israel My dien. Daar sal Ek weer goedgesind wees
teenoor hulle en daar sal Ek bereid wees om hulle offergawes, hulle
eerstelingoffers en al hulle geskenke aan die heiligdom te ontvang.
41Die reuk van julle offers sal vir My aanneemlik wees. Wanneer Ek
julle onder die volke uit laat trek en julle bymekaarmaak uit al die
lande waarheen Ek julle verstrooi het, sal Ek My deur julle voor die oë
van die nasies laat ken as die Heilige. 42Julle sal besef dat Ek die Here
is wanneer Ek julle na die land Israel toe bring, na die land wat Ek
met 'n eed beloof het om aan julle voorvaders te gee. 43Daar sal julle
julle optrede en al die dinge waarmee julle julle verontreinig het, in
herinnering roep en julle sal 'n weersin in julleself kry oor al die
sondige dinge wat julle gedoen het. 44Wanneer Ek met julle handel
soos die eer van my Naam dit vereis en nie volgens julle sondige
optrede, julle slegte dade nie, sal julle besef dat Ek die Here is. Dit,
Israel, sê die Here my God. 45Die woord van die Here het tot my
gekom: 46Mens, draai jou gesig na die suide toe, laat vloei jou woorde
na die suide toe, tree op as profeet teen die bos in die oop veld, die
Suidland. 47Jy moet vir die bos in die Suidland sê: Hoor die woord van
die Here! So sê die Here my God: Ek gaan jou aan die brand steek.
Elke groen boom en elke droë boom in jou gaan verbrand. Die
vlamme sal nie geblus word nie, dit sal elke gesig skroei, van die suide
van die land af tot in die noorde. 48Al wat leef, sal sien dat Ek, die
Here, die vuur aangesteek het. Dit sal nie geblus word nie. 49Toe sê ek:
Ag, Here my God, hulle sê ek praat net altyd in raaisels.

ESÉGIËL 21

1Toe kom die woord van die Here tot my: 2Mens, draai jou gesig na
Jerusalem toe, laat jou woorde na die heiligdomme toe vloei, tree op
as profeet teen die land Israel. 3Sê vir die land Israel: So sê die Here:
Ek is jou vyand, Ek gaan my swaard uit sy skede trek en dié wat reg
doen sowel as dié wat verkeerd doen, uit jou uitroei. 4En omdat Ek dié
wat reg doen sowel as dié wat verkeerd doen, uit jou wil uitroei,
daarom word my swaard getrek teen al wat leef, van die suide af tot
in die noorde. 5Al wat leef, sal weet dat Ek, die Here, my swaard
getrek het, en dit sal nie teruggaan skede toe nie. 6En jy, mens, moet
kreun. Jy moet voor hulle oë 'n ineenstorting kry en bitterlik kreun.
7En as hulle vir jou vra hoekom jy kreun, moet jy sê: Oor die tyding
wat kom; elke hart sal verstyf van angs, al die hande sal slap hang,
almal sal moed verloor, water sal teen al die knieë afloop; dit kom, dit
sal gebeur, sê die Here my God. 8Die woord van die Here het tot my
gekom: 9Mens, tree as profeet op, sê: So sê die Here! Roep: Swaard,
swaard! Hy is skerpgemaak en blinkgevryf, 10hy is skerpgemaak vir die
slagting, hy is blinkgevryf om soos weerlig te blits! Of moet ons bly
wees oor die koninklike septer wat geen boom ontsien nie, my seun?
11'n Mens laat die swaard blinkvryf en dit word in die hand vasgevat;
dit is 'n skerpgemaakte swaard, dit is blinkgevryf om dit in die hand te
sit van hom wat moet doodmaak. 12Skree, mens, huil! Die swaard is
teen my volk gerig en teen al die leiers van Israel. Hulle is saam met
my volk uitgelewer aan die swaard. Slaan van ontsteltenis jou hande
teen jou heupe! 13Die vuurproef is daar. En wat sal gebeur as die
koninklike septer wat niks ontsien nie, nie meer daar is nie? sê die
Here my God. 14Maar jy, mens, tree op as profeet, slaan jou hande
inmekaar. Laat die swaard twee keer, drie keer swaai. Dit is 'n swaard
wat mense doodmaak, 'n groot swaard wat doodmaak, hy deurboor
mense. 15Hy laat moed wegsmelt, hy vermenigvuldig die
gesneuweldes. Ek laat die swaard 'n slagting aanrig in al hulle stede.
Hy is gemaak om te blits, hy is vasgevat vir die slagting. 16Wys hoe
skerp jy is, kap regs en links, waar jou lem ook al heen gedraai word.
17Dan sal Ek ook my hande inmekaar slaan en my toorn tot bedaring
bring. Ek, die Here, het dit gesê. 18Die woord van die Here het tot my
gekom: 19Mens, jy moet vir die koning van Babel se swaard twee paaie
maak om op aan te kom. Die twee paaie moet uit dieselfde land kom
en jy moet 'n padwyser uitkap waar die pad na die stad toe begin. Jy
moet dit uitkap 20en die rigting aandui waarlangs die swaard kan kom
na Rabba, die Ammonietestad toe, en na Juda, na die vestingstad
Jerusalem toe. 21Die koning van Babel staan by die kruispad waar die
twee paaie begin, en hy soek na 'n teken, hy skud die pyle, hy

raadpleeg sy afgodsbeeldjies, hy kyk na 'n dier se lewer. 22Die teken
wat hy gesoek het, kom in sy regterhand: Jerusalem! Die koning van
Babel gaan stormramme regmaak, die bevel gee om aan te val,
oorlogskrete skreeu, die stormramme teen die poorte opstel, 'n
beleëringswal opgooi, beleëringswerke bou. 23Die mense in Jerusalem
sal dink dis 'n vals teken, want hulle het plegtige ede afgelê aan die
koning van Babel. Maar hy sal hulle herinner aan hulle oortreding en
hy sal hulle aanval. 24Daarom, so sê die Here my God, het julle self
gewys hoe skuldig julle is toe julle opstandigheid aan die lig gekom
het en julle sondes duidelik geword het aan alles wat julle doen, julle
is aan die kaak gestel en julle sal aangeval word. 25En jy, regeerder van
Israel wat deur jou goddeloosheid gaan sterwe, jy wie se dag gekom
het, die tyd van afrekening, 26so sê die Here my God: Haal af jou
tulband en jou kroon, niks bly soos dit is nie; wat onder is, moet op,
en wat bo is, moet af. 27Puin, puin, puin maak Ek dit! Maar ook dit sal
nie gebeur voordat hy kom wat die stad moet straf nie, en Ek sal die
stad vir hom gee. 28En jy, mens, tree op as profeet en sê: So sê die Here
my God oor die Ammoniete en oor hulle gespot. Sê: Swaard, swaard
wat getrek is vir die slagting, blinkgevryf is om te blits, 29al was daar
gesigte oor jou wat nie bestaan het nie, voortekens oor jou wat leuens
was, jy kap reeds aan die nekke van dié wat deur hulle goddeloosheid
gaan sterwe, dié wie se dag gekom het, die tyd van afrekening. 30Maar
sit die swaard terug in sy skede! Op die plek waar jy geskep is, in die
land van jou herkoms sal Ek jou straf. 31Ek sal my woede oor jou laat
losbreek, Ek blaas die vuur van my gramskap oor jou, Ek gee jou oor
in die mag van wrede mense wat weet hoe om uit te roei. 32Jy sal deur
vuur verteer word, jou bloed sal vloei in die land, die gedagtenis aan
jou sal verdwyn, want Ek, die Here, het gepraat.

ESÉGIËL 22

1Die woord van die Here het tot my gekom: 2Mens, wil jy hom oordeel,
wil jy oor die stad van bloedvergieting oordeel? Vertel dan vir hom
van sy afskuwelike dade. 3Jy moet sê: So sê die Here my God: Stad wat
bloed vergiet het in homself en so die oordeel oor hom gebring het,
wat vir hom afgode gemaak het en so homself verontreinig het, 4jy
staan skuldig aan die bloed wat jy vergiet het, jy is onrein deur jou
afgode wat jy gemaak het. Jy het self jou oordeelsdag nader gebring
en by jou einde uitgekom. Ek maak jou 'n spot onder die nasies; al die
lande sal vir jou lag. 5Dié wat naby jou is en dié wat ver van jou af is,
sal vir jou lag. Jy gaan so erg te kere dat jou naam vuil geword het.
6Elke regeerder van Israel het sy mag misbruik om bloed te vergiet in
jou. 7Vader en moeder is in jou verag, die vreemdeling is verdruk in
jou, die weeskind en die weduwee is mishandel in jou. 8Wat aan My
gewy is, het jy geminag, my sabbatte het jy ontheilig. 9Daar is mense
in jou wat ander belaster om hulle dood te veroorsaak, wat aan die
offermaaltye op die berge deelneem en wat afstootlike dinge in jou
doen. 10Daar is mense in jou wat by hulle pa's se vrouens slaap en wat
vrouens onteer selfs terwyl hulle menstrueer en onrein is. 11Die een
begaan afskuwelike dinge met die ander se vrou, die een pleeg
afstootlike dade met sy skoondogter en verontreinig haar, die een
onteer sy halwe suster, sy pa se dogter. 12Hulle laat hulle in jou
omkoop om moord te pleeg, hulle vat rente en woekerwins, hulle
pleeg bedrog en doen ander te kort: hulle maak of Ek nie daar is nie,
sê die Here my God. 13Ek slaan my hande saam oor die oneerlike wins
wat jy maak en oor die bloed wat daar in jou vergiet is. 14Sal jy nog
selfversekerd wees wanneer jy jou sterk probeer maak vir die tyd
wanneer Ek met jou handel? Ek, die Here, het gepraat, en Ek sal dit
doen. 15Ek sal jou versprei onder die nasies en jou uitmekaarjaag na
ander lande toe, Ek gaan 'n end maak aan die onreinheid in jou. 16Jy
het jouself onrein gemaak in die oë van die ander nasies. Jy sal besef
dat Ek die Here is. 17Die woord van die Here het tot my gekom:
18Mens, Israel het vir My soos metaal geword. Hulle almal is die koper,
die tin, die yster, die lood binne-in die smeltoond, die metaal, die
silwer. 19So sê die Here my God: Omdat julle almal metaal geword het,
gaan Ek julle in Jerusalem bymekaarbring. 20Soos 'n mens silwer,
koper, yster, lood en tin saam in 'n smeltoond gooi en die vuur
aanblaas om die metaal te smelt, so gooi Ek julle in my toorn en my
gramskap saam in die smeltoond om julle te smelt. 21Ek maak julle
bymekaar en blaas die vuur van my toorn aan teen julle om julle in
Jerusalem te smelt. 22Soos silwer in 'n oond gesmelt word, so word
julle gesmelt in Jerusalem. Wanneer Ek my toorn oor julle laat

losbreek, sal julle besef dat Ek die Here is. 23Die woord van die Here
het tot my gekom: 24Mens, sê vir die land: Jy is 'n land wat geen reën
sal kry die dag as my toorn losbreek nie. 25Die regeerders in die land
sweer saam en is soos brullende leeus op vangste uit. Hulle vreet
mense op en vat die rykdom en kosbaarhede vir hulleself, hulle maak
baie vrouens in die land weduwees. 26Die priesters in die land doen my
wet geweld aan en hulle ontwy wat aan My gewy is. Hulle maak nie
onderskeid tussen wat gewyd en wat nie gewyd is nie, en hulle ken
nie die onderskeid tussen rein en onrein nie. Vir my sabbatte gee hulle
niks om nie. So word Ek tussen hulle oneer aangedoen. 27Die
amptenare in die land is soos verskeurende wolwe. Hulle moor, hulle
laat mense doodgaan, hulle maak oneerlike wins. 28Die profete in die
land pleister alles toe: hulle sien gesigte wat nie daar is nie, verkondig
leuens as waarsêery en sê: So sê die Here my God,' terwyl Ek niks gesê
het nie. 29Die burgers van die land verdruk en beroof mense. Hulle
buit armes en mense in nood uit en hulle verdruk die vreemdeling
asof daar geen reg bestaan nie. 30Ek het iemand tussen hulle gesoek
wat 'n muur sou bou en vir die stad in die bres sou tree dat dit nie
vernietig word nie, maar Ek het niemand gekry nie. 31Daarom laat Ek
my toorn oor hulle losbreek en vernietig Ek hulle met die vuur van my
gramskap. Ek laat hulle kry wat hulle verdien, sê die Here my God.

ESÉGIËL 23

1Die woord van die Here het tot my gekom: 2Mens, daar was twee
vrouens, dogters van dieselfde ma. 3Hulle was al onsedelik in Egipte,
toe hulle jonk was. Dáár is hulle borste al betas, dáár, toe hulle nog
jongmeisies was, is daar al aan hulle borste gevat. 4Die oudste se naam
was Ohola, en haar suster was Oholiba. Hulle het aan My behoort en
hulle het seuns en dogters gehad. Ohola se naam was eintlik Samaria
en Oholiba s'n was Jerusalem. 5Ohola was ontrou aan My en het
gesmag na haar minnaars, die Assiriërs. Hulle was vegters,
6goewerneurs en ampsdraers wat pers klere gedra het, almal
uitgesoekte manne, ruiters te perd. 7Sy het gewillig met hulle
omgegaan, met al die beste Assiriërs. Sy het haar verontreinig met
almal na wie sy gesmag het, met al hulle afgode. 8Sy het haar
onsedelikheid waarmee sy in Egipte begin het, nie laat vaar nie. Hulle
het toe sy nog jonk was, by haar geslaap, aan haar borste gevat toe sy
nog 'n jongmeisie was. Hulle het hulle luste laat botvier met haar.
9Daarom het Ek haar oorgegee in die mag van haar minnaars, in die
mag van die Assiriërs na wie sy gesmag het. 10Hulle het haar klere
uitgetrek, haar seuns en dogters weggevat en haar toe met die swaard
doodgemaak. Die straf wat sy ondergaan het, het van haar 'n
voorbeeld gemaak wat vrouens moes afskrik. 11Haar suster Oholiba het
dit alles gesien. Maar haar wellus en haar onsedelikheid was nog erger
as dié van haar suster. 12Sy het gesmag na die Assiriërs, goewerneurs,
ampsdraers, vegters met pragtige klere aan, ruiters te perd, almal
uitgesoekte manne. 13Ek het gesien hoe sy haar verontreinig. Die twee
susters het dieselfde pad geloop. 14Maar Oholiba het met haar
onsedelikheid nog verder gegaan. Sy het mansfigure teen 'n muur
afgeteken gesien, afbeeldings van Galdeërs, met 'n rooi kleurstof
geteken; 15hulle het lendedoeke om die heupe gehad en oorhangende
tulbande op die koppe; almal het na offisiere gelyk en dit het gelyk of
hulle Babiloniërs kon wees, afkomstig uit Galdeërland. 16Toe sy hulle
sien, het sy na hulle gesmag; sy het boodskappers na hulle toe in
Galdeërland gestuur, 17en die Babiloniërs het na haar toe gekom en by
haar geslaap en haar verontreinig met hulle onsedelikheid. Maar
nadat sy van hulle onrein geword het, het sy 'n teësin in hulle gekry.
18Omdat sy so openlik onsedelik was en haar klere vir almal uitgetrek
het, het Ek ook 'n teësin in haar gekry, net soos in haar suster. 19Sy het
immers aangegaan met haar onsedelikheid en haar rondlopery wat al
in haar jeug in Egipte bestaan het, nie laat vaar nie. 20Sy het gesmag
na die wellustelinge onder hulle wat so goed bedeeld was soos
donkiehingste en perdehingste. 21Ja, jy het bly terugverlang na jou
afstootlike gedrag in jou jeug toe die Egiptenaars jou borste betas, jou

jeugdige borste gestreel het. 22Daarom, Oholiba, so sê die Here my
God, gaan Ek nou jou minnaars in wie jy 'n teësin gekry het, teen jou
aanhits, Ek bring hulle van alle kante af na jou toe; 23die Babiloniërs,
al die Galdeërs, die mense van Pekod, Soa en Koa, en al die Assiriërs
saam met hulle, uitgesoekte manne, almal goewerneurs en
ampsdraers, offisiere en vooraanstaande mense, almal te perd. 24Hulle
sal jou uit die noorde oorval met strydwaens en groot leërmagte.
Toegerus met klein en groot skilde en met helms, sal hulle rondom
teen jou stelling inneem. Ek gee jou aan hulle oor om jou te straf, en
hulle sal jou straf volgens hulle gebruike. 25Ek gee my woede teen jou
vrye teuels: hulle sal hulle op jou wreek en jou neus en jou ore afsny.
Wat van jou inwoners oor is, sal met die swaard doodgemaak word.
Hulle sal jou seuns en jou dogters vat, en wat van jou oorbly, sal
verbrand word. 26Hulle sal jou klere uittrek en jou juwele vat. 27Ek
gaan 'n end maak aan jou aanstootlike gedrag, jou onsedelikheid wat
jy al in Egipte bedryf het. Jy sal nie meer na minnaars kyk nie en nie
meer aan Egipte dink nie. 28So sê die Here my God: Ek gee jou oor in
die mag van dié wat jy haat, dié in wie jy 'n weersin gekry het. 29Hulle
sal hulle haat teen jou laat geld, hulle sal alles vat waarvoor jy gewerk
het en jou kaal, sonder klere los. Almal sal jou onsedelike naaktheid
sien. Jou afstootlike gedrag, jou onsedelikheid 30doen dit aan jou. Jy
het in jou ontrou ander nasies nagevolg en jou met hulle afgode
verontreinig. 31Jy het jou suster se voorbeeld gevolg, en daarom het Ek
jou die beker laat drink wat sy moes drink. 32So sê die Here my God:
Jy sal die beker drink wat jou suster moes drink, 'n diep, wye beker.
Jy sal bespot en uitgelag word, want daar is baie in die beker. 33Jy sal
jou vol drink en dronk word van swaarkry; die beker wat jou suster
Samaria moes drink, is 'n beker vol angs en skrik. 34Jy sal hom leeg
drink, alles opdrink, jy sal aan sy skerwe knaag, jy sal jou borste
stukkend skeur. Ek, die Here, het gepraat, sê die Here my God. 35So sê
die Here my God: Omdat jy My vergeet het en jou rug vir My gedraai
het, sal jy die straf vir jou aanstootlike gedrag en jou onsedelikheid
dra. 36Die Here het vir my gesê: Mens, oordeel jy oor Ohola en
Oholiba. Vertel vir hulle van hulle afskuwelike dade. 37Hulle het
owerspel gepleeg en daar is bloed aan hulle hande. Hulle het owerspel
gepleeg met hulle afgode en hulle het boonop hulle kinders wat hulle
vir My in die wêreld gebring het, as offers laat verbrand. 38Hulle het
My ook nog dít aangedoen: hulle het my heiligdom ontwy en op
dieselfde dag my sabbatte ontheilig; 39hulle het hulle kinders vir hulle
afgode geslag en op dieselfde dag in my heiligdom gekom en dit
ontwy. Dit is wat hulle binne-in my huis gedoen het. 40Ja, jy het mans
van ver af laat kom, jy het boodskappers na hulle toe gestuur en hulle
het gekom. Jy het gebad, jou oë geverf en jou juwele aangesit. 41Jy het
op 'n pragtige bed gesit en voor jou was 'n gedekte tafel waarop jy my

wierook en my olie gesit het. 42Die stemme van 'n sorgelose klomp was
rondom haar. By dié manne is van al die baie mense wat daar is, ook
nog mense van Seba uit die woestyn bygebring, en dié het vir die twee
susters armbande aangesit en op hulle koppe pragtige kranse. 43Ek het
gedink: kom hulle owerspel pleeg met 'n vrou wat klaar opgebruik is?
Het sy nou 'n gewone hoer geword? 44Hulle het na haar toe gekom
soos 'n mens na 'n hoer toe kom. So het hulle na Ohola en Oholiba, die
afstootlike vrouens toe gekom. 45Regverdige manne moet oor dié
vrouens oordeel volgens die bepaling oor owerspel en die bepaling oor
bloedvergieting, want hulle het owerspel gepleeg en daar is bloed aan
hulle hande. 46So sê die Here my God: Roep 'n volksvergadering teen
hulle saam, maak van hulle iets waaroor mense met afgryse vervul
word en laat hulle geplunder word. 47Die volksvergadering moet hulle
met klippe doodgooi en hulle met byle in stukke kap; hulle seuns en
dogters moet doodgemaak en hulle huise verbrand word. 48Ek wil 'n
end maak aan die afstootlike gedrag in die land en al die vrouens
afskrik dat hulle hulle nie so afstootlik gedra nie. 49Julle afstootlike
gedrag sal op julle eie kop afkom, julle sal die straf dra vir julle sonde
met julle afgode. Dan sal julle besef dat Ek die Here God is.

ESÉGIËL 24

1Die woord van die Here het tot my gekom op die tiende van die
tiende maand, in die negende jaar: 2Mens, jy moet dié datum
aanteken, presies dié datum. Die koning van Babel het Jerusalem
vandag aangeval. 3Vertel vir dié weerbarstige volk 'n gelykenis. Jy
moet vir hulle sê: So sê die Here my God: Sit 'n pot op die vuur, sit dit
op en gooi daar water in. 4Sit vleis daarin, net goeie vleis, boud en
blad, en sit die beste bene by, 5vat van die beste skape. Pak die
brandhout in 'n ring onder die pot en laat dit kook; maak die bene
gaar saam met die vleis in die pot. 6So sê die Here my God: Ellende
wag vir die stad van bloedvergieting, die verroeste pot waarvan die
roes nie wil afkom nie. Haal stuk vir stuk vleis uit, moenie uitsoek nie.
7Die bloed wat deur die stad vergiet is, is binne-in hom; hy het dit op
'n kaal klip vergiet, hy het dit nie op die grond uitgegooi sodat die stof
dit kon bedek nie. 8My toorn het ontbrand, Ek sal wraak neem: Ek
vergiet sy bloed op 'n kaal klip, dit sal nie bedek word nie. 9So sê die
Here my God: Ellende wag vir die stad van bloedvergieting. Ek gaan 'n
groot hoop hout aanpak. 10Sit baie hout op, steek die vuur aan, kook
die vleis, roer die sous in, braai die bene! 11Laat die pot dan leeg op
die kole staan sodat die brons rooiwarm kan word en die onreinheid
wat in die pot is, kan smelt en die roes kan afkom. 12Maar dit bring net
moeite, die baie roes brand nie van die pot af nie. Die roes aan die pot
13is jou afstootlike onreinheid. Ek wou jou reinig, maar jy het nie rein
geword nie. Jy gaan nou ook nie meer rein word voordat Ek my
woede op jou gekoel het nie. 14Ek, die Here, het gepraat. Dit kom, Ek
gaan dit doen. Ek gaan nie maak of Ek niks sien nie, Ek gaan nie
verskoon en nie jammer kry nie. Jy gaan gestraf word soos jy verdien,
soos jou optrede dit eis, sê die Here my God. 15Die woord van die Here
het tot my gekom: 16Mens, Ek gaan jou vrou wat jou soveel vreugde
gee, van jou af wegvat deur 'n skielike dood. Jy mag nie treur en huil
nie, nie 'n traan stort nie. 17Jy moet in stilte sug, jy mag nie rou nie.
Hou jou tulband op en jou skoene aan. Moenie jou baard bedek nie en
moenie eet wat mense gewoonlik by so 'n geleentheid eet nie. 18Ek het
die môre nog met die volk gepraat, en die nag het my vrou gesterf. Ek
het die volgende oggend gedoen soos ek beveel is. 19Die mense het vir
my gevra: Wil jy nie vir ons sê wat dit vir ons beteken dat jy so maak
nie? 20Ek het vir hulle gesê: Die woord van die Here het tot my gekom:
21Sê vir Israel: So sê die Here my God: Ek gaan my heiligdom ontwy,
julle vesting waarop julle so trots is, wat julle soveel vreugde gee en
waarvoor julle so lief is. Julle sal julle seuns en dogters aan hulleself
oorlaat, en hulle sal met die swaard doodgemaak word. 22Julle sal dan
doen soos ek nou doen: julle sal julle baard nie bedek nie en die kos

nie eet wat mense by sulke geleenthede eet nie. [23]Julle sal tulbande op
hê en skoene aan, julle sal nie treur nie en nie huil nie. Van julle
sonde sal julle wegteer en by mekaar sit en kla. [24]Ja, Esegiël sal vir
julle die voorbeeld wees om in alles na te volg. Wanneer dit gebeur,
sal julle besef dat Ek die Here God is. [25]En jy, mens, die dag wanneer
Ek hulle vesting wegvat, hulle vreugde en hulle roem wat hulle soveel
vreugde gee en alles is wat hulle begeer, en ook hulle seuns en hulle
dogters, [26]dié dag sal daar 'n vlugteling na jou toe kom om vir jou die
berig te bring. [27]Dié dag sal jy kan praat met die vlugteling, jy sal
praat en nie meer stom wees nie. So sal jy vir hulle 'n voorbeeld wees,
en hulle sal besef dat Ek die Here is.

ESÉGIËL 25

1Die woord van die Here het tot my gekom: 2Mens, draai jou gesig na
die Ammoniete toe en tree op as profeet teen hulle. 3Sê vir die land
van die Ammoniete: Hoor die woord van die Here my God! So sê die
Here my God: Jy verlekker jou daarin dat my heiligdom ontwy is, dat
die land van Israel verlate lê, dat Juda in ballingskap moes weggevoer
word. 4Nou gaan Ek jou 'n besitting maak van die mense uit die ooste.
Hulle sal hulle kampe in jou kom opslaan, in jou kom woon, jou
vrugte opeet en jou melk opdrink. 5Ek maak Rabba 'n weiveld vir
kamele, Ek maak jou 'n plek waar kleinvee lê en rus. Dan sal jy besef
dat Ek die Here is. 6So sê die Here my God: Jy het hande geklap, met
jou voete gestamp, jou verheug in jou veragting vir die land van
Israel. 7Nou gaan Ek my hand teen jou uitsteek en jou die spot onder
die nasies maak. Ek gaan jou uitroei tussen die volke uit, jou laat
ophou bestaan as 'n land. Ek gaan 'n end aan jou maak. Dan sal jy
besef dat Ek die Here is. 8So sê die Here my God: Moab en Seïr sê Juda
het soos enige ander nasie geword. 9Nou gaan Ek Moab se berghange
stroop van stede, van die mooi stede in die land, Bet-Jesimot, Baäl-
Meon en Kirjatajim, en die stede op die grense van die land. 10Daar sal
nie meer onder die nasies gedink word aan die Ammoniete nie, en Ek
maak Moab saam met die land van die Ammoniete 'n besitting van die
mense uit die ooste. 11Ek gaan Moab straf. Dan sal hulle besef dat Ek
die Here is. 12So sê die Here my God: Edom het sy wraaksug op Juda
uitgestort, hy het hom skuldig gemaak aan 'n misdaad toe hy teen
Juda wraak geneem het. 13Daarom, so sê die Here my God, gaan Ek
my hand teen Edom uitsteek en mens en dier uit hom uitroei en hom
'n puinhoop maak van Teman af tot by Dedan. Hulle sal deur die
swaard afgemaai word. 14Ek sal my wraak teen Edom in die hande van
my volk Israel laat, en hulle sal met Edom maak soos my toorn, my
gramskap dit vereis. Edom sal my wraak leer ken, sê die Here my God.
15So sê die Here my God: Die Filistyne het hulle wraak gekoel, hulle
het met veragting hulle wraaksug uitgestort, hulle wou Juda tot niet
maak op grond van die ou vyandskap. 16Daarom, so sê die Here my
God, gaan Ek my hand uitsteek teen die Filistyne, gaan Ek hulle,
hierdie Kretense, uitroei, 'n end maak aan dié wat nog langs die kus
oor is. 17Ek gaan My voluit op hulle wreek, Ek gaan hulle straf in my
gramskap. Wanneer Ek My op hulle wreek, sal hulle besef dat Ek die
Here is.

ESÉGIËL 26

1Op die eerste dag van die maand, in die elfde jaar, het die woord van
die Here tot my gekom: 2Mens, Tirus verlekker hom oor Jerusalem en
sê: Die Poort van die Volke is stukkend gebreek, ek geniet die
voordeel daarvan, ek word ryk nou dat daardie stad 'n puinhoop is.
3Daarom, so sê die Here my God, gaan Ek nou teen jou optree, Tirus.
Soos die golwe van die see, so laat Ek baie nasies oor jou spoel. 4Hulle
sal die mure van Tirus verwoes, sy torings afbreek. Ek sal sy grondlaag
van hom afvee en hom 'n kaal klipplaat maak. 5Hy sal nog net 'n plek
in die see wees waar visnette droog gemaak word. Ek het gepraat, sê
die Here my God. Tirus sal 'n stuk buit vir die nasies word. 6Die
inwoners van sy buitedorpe in die veld sal doodgemaak word. Tirus
sal besef dat Ek die Here is. 7So sê die Here my God: Ek gaan vir
koning Nebukadnesar van Babel, koning oor konings, uit die noorde
teen Tirus bring. Hy sal kom met perde, met strydwaens, met ruiters,
met 'n baie groot leër. 8Hy sal die inwoners van jou buitedorpe in die
veld doodmaak, hy sal beleëringswerke teen jou bou, 'n beleëringswal
teen jou opgooi en beskermingsdakke teen jou mure aanbring. 9Dan sal
hy met sy stormramme jou mure omstamp en jou torings afbreek met
sy koevoete. 10Sy perde sal so baie wees dat die stof wat hulle opskop,
jou sal bedek. Die gedreun van sy ruiters en sy strydwawiele sal jou
mure laat bewe wanneer hy deur jou poorte kom soos in 'n stad in
waarvan die mure klaar afgebreek is. 11Met die hoewe van sy perde sal
hy al jou strate stof trap. Hy sal jou inwoners doodmaak en jou sterk
pilare omgooi. 12Hulle sal jou besittings plunder, jou handelsware
buitmaak, jou mure afbreek, jou mooi huise verwoes en jou klippe, jou
hout, selfs jou grond, in die see gooi. 13So gaan Ek 'n einde maak aan
jou luidrugtige liedere; die klank van jou liere sal nie meer gehoor
word nie. 14Ek maak jou 'n kaal klipplaat. Jy sal nog net 'n plek wees
waar visnette droog gemaak word. Jy sal nie herbou word nie. Ek, die
Here, het gepraat, sê die Here my God. 15So sê die Here my God vir
Tirus: Gaan die eilande nie bewe wanneer hulle die gedreun van jou
val hoor nie, die gekreun van jou gewondes, wanneer hulle verneem
van die slagting wat in jou gaan plaasvind? 16Al die regeerders aan die
see sal van hulle trone afklim, hulle mantels afgooi, hulle spogklere
uittrek en skrikbevange op die grond gaan sit. Hulle sal aanhou bewe
van ontsetting oor jou. 17Hulle sal 'n treurlied oor jou sing en vir jou
sê: Hoe het jy dan aan jou end gekom, beroemde stad, jy wat bevolk is
van oor die see, jy wat magtig op die see was, jy en jou inwoners, jy
wat almal op see met skrik vervul het! 18Nou bewe die eilande op die
dag van jou val, nou staan die eilande in die see verskrik omdat jy
daarmee heen is! 19So sê die Here my God: Wanneer Ek jou 'n stad

maak wat in puin lê, soos die stede wat nie meer bewoon word nie,
wanneer Ek die groot waters oor jou laat spoel, jou onder baie waters
toemaak, 20sal Ek jou ondertoe laat gaan saam met dié wat in die graf
in afdaal, na die mense van ouds toe. Ek sal jou soos ander stede wat
lankal in puin lê, in die onderaardse diepte laat woon saam met dié
wat reeds gesterf het. Jy sal nie terugkom nie, Ek sal jou nie in ere
herstel in die land van die lewendes nie. 21Ek maak jou 'n voorbeeld
wat ander moet afskrik. Dit is klaar met jou. Wie na jou soek, sal jou
nie kry nie, nooit weer nie, sê die Here my God.

ESÉGIËL 27

1Die woord van die Here het tot my gekom: 2Mens, jy moet 'n treurlied
oor Tirus sing. 3Tirus lê aan die kus en dryf handel met die ander
volke, met baie eilande. Jy moet vir Tirus sê: So sê die Here my God:
Tirus, jy dink jou skoonheid is volmaak. 4Jou magsgebied strek tot oor
die diepsee, en dié wat jou gebou het, het jou 'n mooi skip gemaak.
5Hulle het jou twee kante gebou van sipresse uit Senir en sederhout uit
Libanon gebruik vir jou mas. 6Hulle het jou roeispane gemaak van
groot bome uit Basan, jou dek van sipreshout uit die Kittiëreilande, en
dit ingelê met ivoor. 7Jou seile was van veelkleurige materiaal uit
Egipte; daaraan is jy uitgeken. Pers en rooi wolstof uit die Elisa-
eilande het jou bedek. 8Inwoners van Sidon en Arwad was jou roeiers,
en jou bevare seemanne het jy self gelewer, Tirus. 9Leiers, vakmanne
uit Gebal was aan boord om jou lekplekke toe te stop. Al die skepe op
see met hulle bemannings het na jou toe gekom om met jou handel te
dryf. 10Mense uit Paras, Lud en Put was soldate in jou leër. Met die
skilde en helms wat hulle in jou opgehang het, het hulle jou aansien
gegee. 11In jou leër op jou mure rondom was manne uit Arwad, op jou
torings mense uit Gammad. Hulle het hulle skilde rondom teen jou
mure opgehang en jou skoonheid volmaak gemaak. 12Tarsis het vir jou
handel gedryf, want jy het baie te verruil gehad; hulle het jou
handelsware verruil vir silwer, yster, tin en lood. 13Griekeland, Tubal
en Mesek was agente vir jou; hulle het jou goedere verruil vir slawe en
koperware. 14Uit Bet-Togarma het trekperde, ryperde en muile gekom
in ruil vir jou handelsware. 15Mense uit Dedan was agente vir jou, baie
eilande het in jou diens gestaan as handelaars; hulle het vir jou
olifantstande en ebbehout gebring as betaling. 16Aram het vir jou
handel gedryf, want jy het baie produkte gelewer; hulle het jou
handelsware verruil vir turkoois, pers wolstof, veelkleurige materiaal,
linne, koraal en robyne. 17Juda en Israel was agente vir jou; hulle het
jou goedere verruil vir koring uit Minnit, vir vye, heuning, olyfolie en
balsemgom. 18Damaskus het vir jou handel gedryf, want jy het baie
produkte gelewer, jy het baie te verruil gehad vir wyn uit Gelbon en
wol uit Sagar. 19Sowel Dan as Griekeland het goedere uit Usal gelewer
vir jou handelsware; jy het bewerkte yster, kaneel en kalmoes gekry
vir jou goedere. 20Dedan was jou agent vir saalkleedjies. 21Arabië en al
die regeerders van Kedar het in jou diens gestaan as handelaars; hulle
het vir jou handel gedryf met lammers, skaapramme en bokramme.
22Die handelaars van Skeba en Rama was jou agente; hulle het jou
handelsware verruil vir die beste balsem, vir allerhande edelstene en
goud. 23Haran, Kanne, Eden, die handelaars van Skeba, Assirië en
Kilmad het vir jou as agente opgetree; 24hulle was jou agente, hulle het

mooi klere, tjalies van blou wolstof, veelkleurige materiaal,
tweekleurige materiaal, gevlegte en gedraaide tou aan jou verhandel.
25Tarsisskepe het jou goedere op handelstogte vervoer. Jy het ryk
geword en baie mag gekry op die diepsee; 26jou roeiers het jou op die
groot waters gebring, maar toe het die oostewind jou verpletter op die
diepsee. 27Jou rykdom, jou handelsware, jou goedere, jou seemanne,
jou matrose, die manne wat jou lekplekke moes toestop, dié wat met
jou goedere handel moes dryf en al jou soldate, die hele menigte in
jou, het in die diepsee afgestort die dag toe jy vergaan het. 28Die
geskreeu van jou matrose het die kuslande laat sidder; 29al die roeiers
het hulle skepe verlaat; die seemanne, al die matrose, het op land
gaan staan. 30Hulle het geskreeu oor wat met jou gebeur het, hulle het
bitterlik gekerm; hulle het stof op hulle koppe gegooi en op die grond
rondgerol; 31hulle het hulle koppe kaalgeskeer in rou oor jou en
rouklere aangetrek; hulle het bitterlik gehuil oor jou, bitterlik getreur.
32Tussen hulle smartkrete deur het hulle 'n treurlied begin sing, 'n
treurlied oor jou: Wie kon op see met Tirus vergelyk word?' 33Wanneer
jou handelsware aangekom het oor die see, kon baie volke in oorvloed
leef; met jou groot rykdom, jou goedere, het jy die konings van die
aarde ryk gemaak. 34Maar nou is jou mag op see gebreek, jou mag op
die diep waters. Jou handelsware en al jou mense is daarmee heen
saam met jou. 35Al die bewoners van die eilande is skrikbevange oor
wat met jou gebeur het; hulle konings se hare rys, hulle gesigte is wit
van die skrik. 36Die handelaars onder die volke fluit van verbasing oor
wat met jou gebeur het. Jy het 'n afskrikmiddel vir ander geword, dit
is vir altyd klaar met jou.

ESÉGIËL 28

1Die woord van die Here het tot my gekom: 2Mens, sê vir die regeerder
van Tirus: So sê die Here my God: In jou hooghartigheid het jy gesê:
Ek is 'n god, ek woon op die woonplek van die gode, omring deur die
see.' Maar jy is 'n mens, nie 'n god nie. Jy het jou verbeel jy is 'n god.
3Jou wysheid het selfs dié van Daniël oortref. Watter geheimenis daar
ook al was, niemand kon vir jou kers vashou nie. 4Jy het met jou
wysheid en insig vir jou rykdom verwerf, jou skatkamers gevul met
goud en silwer. 5Jy het met jou groot wysheid en met handel jou
rykdom nog meer gemaak, maar dit was juis jou rykdom wat jou
hooghartig gemaak het. 6Daarom, sê die Here my God, omdat jy jou
verbeel het jy is 'n god, 7daarom gaan Ek ander nasies, wrede volke,
teen jou laat optrek. Hulle sal die prag wat jou wysheid vir jou
gebring het, met die swaard aanval en jou prag skend. 8Hulle sal jou in
die graf in laat stort, jy sal die dood van 'n gesneuwelde sterf daar op
jou eiland in die see. 9Sal jy vir dié wat aan jou 'n einde gaan maak,
nog kan sê jy is 'n god? Vir dié wat vir jou dood gaan sorg, sal jy 'n
mens wees, nie 'n god nie. 10Ander volke gaan jou 'n eerlose dood laat
sterf. Ek het gepraat, sê die Here my God. 11Die woord van die Here
het tot my gekom: 12Mens, sing 'n treurlied oor die koning van Tirus.
Sê vir hom: So sê die Here my God: Jy was 'n seël wat met sorg
vervaardig is, 'n pragtige produk van volmaakte vakmanskap: 13jy is
uitgebeeld in die godetuin Eden, omring deur kosbare edelstene:
karneool, topaas, jaspis, chrisoliet, oniks, opaal, saffier, turkoois,
smarag, en die reliëfwerk aan jou was van goud. So is jy gemaak die
dag toe jy geskep is. 14Jy is uitgebeeld as die gerub wat met
uitgestrekte vlerke moes waghou, Ek het jou die opdrag gegee. Jy was
op die heilige godeberg, daar het jy rondgestap tussen glinsterende
edelstene. 15Jou optrede was onbesproke vandat jy geskep is totdat jy
begin onreg doen het. 16Jou uitgebreide handelsbedrywigheid het
geweld deel van jou lewe gemaak en jou laat sondig. Daarom het Ek
jou verstoot van die godeberg af, Ek het jou, gerub wat moes waghou,
tussen die glinsterende edelstene uit verwyder. 17Jou prag het jou
hooghartig laat word, jou stralende glans het jou jou wysheid laat
verloor. Ek het jou op die grond gegooi, jou daar voor ander konings
laat lê dat hulle jou kon bekyk. 18Met jou baie oortredings, met die
onreg in jou handel, het jy jou heiligdomme ontwy. Daarom het Ek 'n
vuur uit jou laat kom wat jou verteer het. Ek het jou 'n hopie as op die
grond laat word voor die oë van almal wat toegekyk het. 19Almal
onder die volke wat jou geken het, is skrikbevange oor wat met jou
gebeur het. Jy het 'n afskrikmiddel vir ander geword, dit is vir altyd
klaar met jou. 20Die woord van die Here het tot my gekom: 21Mens,

draai jou gesig na Sidon toe en tree op as profeet teen hom. 22Jy moet
sê: So sê die Here my God: Ek gaan teen jou optree, Sidon, Ek gaan in
jou my mag laat blyk. Dié stad se inwoners sal besef dat Ek die Here
is. Ek sal hulle straf en hulle laat besef dat Ek die heilige God is. 23Ek
stuur pes in die stad in en bloedvergieting op sy strate. Sy vyande sal
hom van alle kante af aanval, en sy inwoners sal binne-in hom
doodgemaak word. Hulle sal besef dat Ek die Here is. 24Dan sal daar
nie meer onder die buurvolke van wie Israel soveel minagting
verduur, 'n doring wees wat hom bly steek, 'n pendoring wat hom bly
pynig nie. Israel sal besef dat Ek die Here God is. 25So sê die Here my
God: Wanneer Ek Israel bymekaarmaak onder die volke uit waar hulle
verstrooi is en Ek hulle voor die oë van die nasies laat besef dat Ek die
heilige God is, sal Israel weer kom woon in die land wat Ek aan my
dienaar Jakob gegee het. 26Hulle sal veilig in die land woon, huise bou
en wingerde plant. Hulle sal veilig woon wanneer Ek al die buurvolke
gestraf het wat vir Israel met soveel minagting behandel het. Israel sal
besef dat Ek die Here hulle God is.

ESÉGIËL 29

1Op die twaalfde van die tiende maand, in die tiende jaar, het die
woord van die Here tot my gekom: 2Mens, draai jou gesig na die farao,
die koning van Egipte toe en tree op as profeet teen hom en teen die
hele Egipte. 3Jy moet praat, jy moet sê: So sê die Here my God: Ek
gaan teen jou optree, farao, koning van Egipte, groot krokodil wat
rustig in jou rivier lê en sê: Dis my rivier, ek het hom gemaak!' 4Ek
gaan hake in jou kakebene slaan en jou rivier se visse aan jou skubbe
laat vassit, Ek gaan jou optrek uit jou rivier uit saam met al jou rivier
se visse wat aan jou skubbe vassit. 5Ek gaan jou weggooi in die
woestyn, jou en jou rivier se visse. Jy sal in die oop veld val en jou
stukke sal nie versamel word nie, nie bymekaargesoek word nie. Ek
laat die roofdiere en die voëls jou opvreet. 6Al die inwoners van Egipte
sal besef dat Ek die Here is. Jy was 'n stuk riet waarop Israel wou
leun, 7maar toe hy jou in die hand vat, breek jy en kloof sy skouer oop;
toe hy op jou wou leun, knak jy en laat jy hom steier. 8Daarom, so sê
die Here my God, gaan Ek oorlog oor jou bring en mens en dier uit jou
uitroei. 9Egipte gaan verlate en in puin lê. Hy het gesê: Dis my rivier,
ek het hom gemaak', maar hy sal besef dat Ek die Here is. 10Ek gaan
optree teen jou en jou rivier: Ek gaan Egipte 'n verlate puinhoop
maak, van Migdol af tot by Sewene en tot aan die grens van Kus.
11Geen mens of dier sal 'n voet daar sit nie, en daar sal veertig jaar
lank niemand woon nie. 12Ek gaan Egipte 'n verlate land tussen verlate
lande maak, en sy stede sal veertig jaar lank verlate lê tussen stede
wat in puin lê. Ek gaan die Egiptenaars uitmekaarjaag onder ander
nasies in, hulle oor ander lande verstrooi. 13Maar, so sê die Here my
God, na veertig jaar sal Ek die Egiptenaars bymekaarmaak onder die
volke uit waarheen Ek hulle verjaag het. 14Ek sal die lot van Egipte
verander en hulle terugbring na Patros toe, die land van hulle
herkoms. Daar sal hulle 'n klein koninkrykie wees. 15Egipte sal kleiner
as ander koninkryke wees en hom nooit weer bo ander nasies verhef
nie. Ek sal hom so swak maak dat hy nie weer oor ander nasies sal
heers nie. 16Hy sal nie meer die mag wees waarop Israel vertrou nie,
hy sal aanhou herinner aan die sonde wat Israel gedoen het deur hom
na Egipte te wend om hulp. Dan sal hulle besef dat Ek die Here God is.
17Op die eerste van die eerste maand, in die sewe en twintigste jaar,
het die woord van die Here tot my gekom: 18Mens, koning
Nebukadnesar van Babel het sy leër harde werk laat doen in sy aanval
op Tirus. Almal se koppe was kaal geskaaf en almal se skouers
deurgeskuur. Maar hy en sy leër se moeite is nie uit Tirus beloon nie.
19Daarom, so sê die Here my God, gaan Ek Egipte vir koning
Nebukadnesar van Babel gee. Hy sal Egipte se rykdomme wegdra; hy

sal die land plunder en die buit vat wat hy daar kry. Dit sal sy leër se
beloning wees. 20Ek gaan Egipte vir hom gee as betaling vir sy werk
daar, want hy het dit vir My gedoen, sê die Here my God. 21Daardie
dag laat Ek Israel se mag weer groei en laat Ek jou, Esegiël, weer vry-
uit praat tussen hulle. Dan sal hulle besef dat Ek die Here is.

ESÉGIËL 30

1Die woord van die Here het tot my gekom: 2Mens, tree op as profeet,
sê: So sê die Here my God: Huil en roep: Ag, die dag! 3Die dag is naby,
die dag van die Here is naby! Dié dag is donker, die tyd is daar vir die
nasies! 4Daar kom oorlog teen Egipte! Selfs in Kus sal die mense bewe
wanneer dié in Egipte doodgemaak word. Sy rykdomme sal weggevat
word, sy fondamente sal afgebreek word. 5Die soldate uit Kus, Put en
Lud, al die huursoldate en dié uit Kub, en ook dié uit die land met wie
Ek 'n verbond gemaak het, sal met die swaard afgemaai word. 6So sê
die Here: Dié wat Egipte ondersteun, sal sneuwel, die mag waarop hy
hom beroem, sal ondergaan. Van Migdol af tot by Sewene sal hulle
afgemaai word deur die swaard, sê die Here my God. 7Egipte sal 'n
verlate land wees soos ander verlate lande, sy stede sal soos ander
stede in puin lê. 8Wanneer Ek vuur in Egipte in stuur en al sy helpers
ondergaan, sal die Egiptenaars besef dat Ek die Here is. 9Daardie dag
sal daar van My af boodskappers in skepe gaan om Kus sy gevoel van
veiligheid te laat wegskrik; hulle sal bewe die dag as Egipte
ondergaan, en die dag kom beslis. 10So sê die Here my God: Ek maak
deur koning Nebukadnesar van Babel 'n einde aan die mag van Egipte.
11Nebukadnesar en sy mense, 'n wrede nasie, word gebring om Egipte
te verwoes. Hulle gaan die land aanval en hom vol dooies maak. 12Ek
laat die riviere opdroog en gee die land oor in die mag van slegte
mense. Ek laat die land en alles in hom verwoes deur vreemdes. Ek,
die Here, het gepraat. 13So sê die Here my God: Ek roei die afgode uit,
Ek maak 'n end aan die afgode in Memfis. Daar sal nie meer 'n
regeerder in Egipte wees nie. Ek laat angs heers in Egipte. 14Ek
verwoes Patros, Ek laat Soan verbrand, Ek straf No. 15Ek laat my toorn
losbreek teen Sin, die vestingstad van Egipte, Ek roei die leërmag in
No uit. 16Ek laat Egipte verbrand. Sin sal krul van pyn, No sal
platgeloop word, Memfis sal helder oordag beleër word. 17Die
jongmanne van Awen en Pi-Beset sal doodgemaak word en die ander
inwoners sal in ballingskap weggevoer word. 18In Tagpanges sal dit
oordag donker word wanneer Ek die heerskappy van Egipte breek,
wanneer die mag waarop hy hom beroem het, tot 'n end kom. Donker
wolke sal hom bedek en sy dorpe se inwoners sal in ballingskap
weggevoer word. 19Ek gaan Egipte straf; hulle sal besef dat Ek die Here
is. 20Op die sewende van die eerste maand, in die elfde jaar, het die
woord van die Here tot my gekom: 21Mens, Ek het die farao, koning
van Egipte, se arm gebreek, en die arm is nie verbind en gespalk sodat
dit gesond kan word en weer sterk genoeg kan wees om 'n swaard vas
te hou nie. 22So sê die Here my God: Ek tree op teen die farao, koning
van Egipte. Ek breek altwee sy arms, die gesonde en die gebreekte

arm, en Ek laat die swaard uit sy hand uit val. 23Ek jaag die
Egiptenaars uitmekaar onder die ander nasies in, Ek verstrooi hulle
oor ander lande. 24Ek maak die koning van Babel se arms sterk, Ek sit
'n swaard in sy hand, maar Ek breek die farao se arms; hy sal voor die
koning van Babel lê en kreun soos iemand wat dodelik gewond is. 25Ek
maak die koning van Babel se arms sterk, maar die farao s'n sal slap
hang. Wanneer Ek my swaard in die koning van Babel se hand sit en
hy die swaard na Egipte toe uitsteek, sal die Egiptenaars besef dat Ek
die Here is. 26Ek jaag hulle uitmekaar onder die ander nasies in, Ek
verstrooi hulle oor ander lande. Dan sal hulle besef dat Ek die Here is.

ESÉGIËL 31

1Op die eerste van die derde maand, in die elfde jaar, het die woord
van die Here tot my gekom: 2Mens, sê vir die farao, koning van Egipte,
en vir sy leër: Wie het soveel mag gehad as jy? 3Daar was Assirië, die
seder op die Libanon. Sy pragtige takke het hulle skaduwee oor die
bos gegooi. Die seder het hoog gegroei, sy top was tussen die wolke.
4Die water het hom groot laat word, die onderaardse waters het hom
'n hoë boom gemaak. Groot strome water het om hom geloop, en van
hom af stroompies na al die ander bome toe. 5Hy het hoër as al die
ander bome geword, sy takke meer en langer van al die water in die
leivore. 6Al die voëls het kom nes maak in sy takke, onder hom het al
die wilde diere hulle kleintjies in die wêreld gebring en in sy
skaduwee het al die baie nasies kom woon. 7Hy was 'n mooi en 'n
groot boom met wydgespreide takke, want sy wortels het tot by baie
water gekom. 8Die seders in die godetuin kon met hom nie meeding
nie, die sipresse se takke was nie soos syne nie, nog minder dié van
die platane. Daar was nie 'n boom in die godetuin wat so mooi as die
seder was nie. 9Ek het hom 'n mooi boom gemaak met sy baie takke,
en al die bome in die godetuin Eden was jaloers op die seder. 10So sê
die Here my God: Die seder het hoog gegroei, sy top was tussen die
wolke, maar sy hoogte het hom hooghartig gemaak. 11Daarom het Ek
hom oorgegee in die mag van die gesagvoerder oor die volke. Dié het
met hom gedoen wat sy boosheid verdien. Ek het die seder verwerp.
12Vreemdes het hom afgekap, wrede nasies, en hom omgegooi. Sy
takke het geval op die berge en in al die valleie, stukkend geval in al
die klowe van die aarde. Al die volke van die aarde moes sy skaduwee
verlaat en hom daar laat lê. 13Al die voëls het kom sit op sy omgevalle
stam, al die wilde diere het tussen sy takke rondgeloop. 14Geen boom
by die water sal weer so hoog groei nie, nie een se top sal tot tussen
die wolke kom nie, geen boom sal weer soveel water hê dat hy so
hoog sal staan nie. Hulle word almal oorgegee in die mag van die
dood. Hulle plek is onder die grond tussen die mense wat in die graf
is. 15So sê die Here my God: Die dag toe die seder na die doderyk toe
af is, het Ek die onderaardse waters oor hom laat treur en die strome
teruggehou, sodat die baie water opgeraak het. Ek het die Libanon ook
laat treur oor die seder; al die bome het verdroog. 16Ek het die nasies
laat sidder van die gedreun van die seder se val toe Ek hom die
doderyk ingestuur het na dié toe wat in die graf is. Al die bome van
Eden, die uitsoekbome, die bestes op die Libanon, almal wat aan die
water gestaan het, was bly daar onder die aarde. 17Hulle is ook saam
na die doderyk toe, na dié toe wat gesneuwel het. Maar die mense wat
in die seder se skaduwee gewoon het, is onder die nasies verstrooi.

18Wie onder die bome van Eden het soveel mag gehad, was so groot as jy, koning van Egipte? Tog sal jy saam met die bome van Eden afgaan graf toe en daar tussen die eerloses lê saam met dié wat gesneuwel het, jy, farao, en jou hele leër. Die Here my God sê dit.

ESÉGIËL 32

1Op die eerste van die twaalfde maand, in die twaalfde jaar, het die
woord van die Here tot my gekom: 2Mens, sing 'n treurlied oor die
farao, koning van Egipte. Jy moet oor hom sê: Jy was soos 'n leeu
onder die nasies, maar jy is tot swye gebring. Jy was soos die groot
monster in die see, jy het jou rivierwaters laat kook, die waters troebel
gemaak met jou voete, die riviere modderig laat word. 3So sê die Here
my God: Tussen die baie nasies wat saamgekom het, gooi Ek my
vangnet oor jou, en hulle trek jou op in my net. 4Ek gooi jou op die
grond, Ek slinger jou die veld in, Ek laat al die voëls op jou kom sit,
Ek laat die roofdiere hulle vol vreet aan jou. 5Ek sit jou vleis op die
berge neer, Ek maak die valleie daarmee vol. 6Met jou bloed wat op
die berge uitgeloop het, deurweek Ek die grond; selfs die spruite word
vol van jou bloed. 7Wanneer Ek jou tot niet maak, maak Ek die hemel
toe en laat Ek die sterre se lig nie deurkom nie, Ek maak die son toe
met 'n wolk, en die maan sal nie skyn nie. 8Ek laat al die hemelliggame
treur oor jou en maak dit donker op die aarde, sê die Here my God.
9Wanneer Ek jou ondergang bekend laat word onder nasies in lande
waarvan jy nie eens geweet het nie, sal Ek al die volke ontsteld laat
raak. 10Ek laat al die volke verskrik staan oor wat met jou gebeur;
hulle konings se hare sal rys oor wat met jou gebeur wanneer Ek voor
hulle oë my swaard swaai. Hulle sal sidder van angs oor hulle eie
lewens dié dag wanneer jy tot 'n val kom. 11So sê die Here my God:
Die koning van Babel se swaard is in aantog teen jou: 12Ek laat jou
hordes val voor die aanslag van sy soldate, almal wrede mense; hulle
sal die trots van Egipte vernietig, sy hele leër sal uitgeroei word. 13Ek
roei al sy vee uit daar langs die baie water. Die water sal nie meer
geroer word deur die voet van 'n mens of modderig gemaak word deur
vee se pote nie. 14Dan sal Ek die water weer helder laat word en Egipte
se strome so rustig laat vloei soos strome olie, sê die Here my God.
15Wanneer Ek Egipte 'n verlate land maak, hom stroop van wat in hom
is, wanneer Ek al sy inwoners laat omkom, sal hulle besef dat Ek die
Here is. 16Dit is die treurlied wat gesing sal word; die vroue van ander
nasies sal dit sing, hulle sal dit sing oor Egipte en al sy hordes, sê die
Here my God. 17Op die vyftiende van die maand, in die twaalfde jaar,
het die woord van die Here tot my gekom: 18Mens, sing vir die hordes
van Egipte die lied wat vir dooies gesing word. Stuur hulle en ook die
ander magtige nasies af in die graf in na dié toe wat reeds dood is.
19Moet dit met julle beter gaan as met ander? Gaan af, gaan lê by die
eerloses! 20Hulle val tussen dié wat gesneuwel het. Die swaard het sy
werk gedoen: Egipte en al sy hordes word weggesleep. 21Uit die graf sê
die magtige krygsmanne oor Egipte en sy helpers: Hulle is af graf toe,

hulle lê by die eerloses, by dié wat gesneuwel het!' 22Assirië en sy hele
leërmag is daar. Rondom hom lê die grafte van sy mense, almal dood,
afgemaai deur die swaard. 23Sy grafte lê diep in die doderyk; rondom
hom lê sy leërmag begrawe, almal dood, afgemaai deur die swaard,
dié mense wat verskrikking gesaai het in die land van die lewendes.
24Elam en al sy hordes is daar; hulle lê rondom hom begrawe, almal
dood, afgemaai deur die swaard. Dié mense wat eerloos af is na die
doderyk toe, is die mense wat verskrikking gesaai het in die land van
die lewendes. Nou dra hulle hulle vernedering saam met dié wat reeds
dood is. 25Elam het sy plek gekry tussen die dooies, met die grafte van
al sy hordes rondom hom, almal eerloos afgemaai deur die swaard.
Hulle het verskrikking gesaai in die land van die lewendes, maar nou
dra hulle hulle vernedering saam met dié wat reeds dood is; hulle het
tussen die dooies beland. 26Mesek-Tubal en al sy hordes is daar; hulle
grafte lê rondom syne; almal is eerloos deurboor met die swaard.
Hulle het verskrikking gesaai in die land van die lewendes, 27maar
hulle lê nie by die krygsmanne wat eervol gesneuwel het nie, dié wat
af is doderyk toe met hulle wapens, wie se swaarde onder hulle koppe
gesit is en wie se skilde oor hulle bene lê. Mesek-Tubal en sy hordes
het verskrikking gesaai in die land van die lewendes. 28Jy kom saam
met die eerloses tot 'n einde, Egipte, jy moet by dié wat deur die
swaard afgemaai is, gaan lê. 29Edom, sy konings, al sy regeerders is
daar; ten spyte van hulle mag het hulle beland by dié wat afgemaai is
deur die swaard; hulle lê by die eerloses, by dié wat reeds dood is.
30Die vorste van die noorde is daar, hulle almal en al die Sidoniërs.
Dié mense wat met hulle mag verskrikking gesaai het, het die neerlaag
gely en lê eerloos by dié wat afgemaai is deur die swaard; hulle dra
hulle vernedering saam met dié wat reeds dood is. 31Wanneer die farao
hulle sien, sal dit vir hom 'n troos wees as hy dink aan al sy hordes
wat gesneuwel het, die farao met sy hele leër, sê die Here my God.
32Ek het hom toegelaat om verskrikking te saai in die land van die
lewendes, maar nou moet hy tussen die eerloses gaan lê, by dié wat
gesneuwel het, hy, die farao, en al sy hordes, sê die Here my God.

ESÉGIËL 33

1Die woord van die Here het tot my gekom: 2Mens, praat met die
mense van jou volk en sê vir hulle: Wanneer Ek oorlog oor 'n land
bring, en die mense van die land vat een van hulle en stel hom as 'n
wag aan, 3en hy sien die vyand aankom en blaas die ramshoring en
waarsku sy mense, 4en hulle hoor die ramshoring maar slaan nie ag op
die waarskuwing nie, dan is hulle verantwoordelik vir hulle eie dood.
5Hulle het die ramshoring gehoor maar nie op die waarskuwing ag
geslaan nie, hulle is self verantwoordelik vir hulle dood. Dit is net dié
wat op die waarskuwing ag slaan, wat hulle lewens red. 6Maar
wanneer die wag die vyand sien aankom en nie die ramshoring blaas
sodat die mense gewaarsku word nie, en die vyand kom en maak
party van die land se mense dood, dan sterf dié mense wel deur hulle
eie sonde, maar Ek sal van die wag rekenskap eis vir hulle dood.
7Mens, Ek het jou die wag vir Israel gemaak. Wanneer jy by My die
opdrag ontvang, moet jy hulle namens My waarsku. 8Wanneer Ek van
die goddelose sê dat hy sal sterwe, en jy praat nie en waarsku hom nie
oor sy doen en late nie, sal hy deur sy sonde sterf, maar Ek sal jou
verantwoordelik hou vir sy dood. 9Wanneer jy die goddelose waarsku
oor sy optrede om hom daarvan te laat afsien, en hy sien nie daarvan
af nie, dan sterf hy deur sy sonde en het jy jou eie lewe behou. 10Mens,
jy moet vir Israel sê: Julle sê: Ons opstandigheid, ons sonde rus swaar
op ons, ons vergaan daaronder, hoe kan ons nog lewe?' 11Sê vir hulle:
So seker as Ek leef, sê die Here my God, Ek wil nie hê die sondaar
moet deur sy sonde sterf nie, Ek wil hê hy moet van sy optrede afsien
en lewe. Bekeer julle, bekeer julle van julle bose optrede! Waarom wil
julle sterf, Israel? 12Mens, jy moet vir die mense van jou volk sê: Die
goeie dade van 'n goeie mens sal hom nie red die dag as hy teen My in
opstand kom nie, en die slegte dade van 'n goddelose sal nie teen hom
tel die dag as hy hom van sy slegte dade bekeer nie. Die goeie mens
sal nie deur sy goeie dade bly lewe die dag as hy sondig nie.
13Wanneer Ek vir 'n goeie mens sê hy sal die lewe behou, en hy
vertrou op sy goeie dade en hy pleeg onreg, sal al sy goeie dade nie in
sy guns tel nie; hy sal sterf omdat hy onreg gepleeg het. 14En wanneer
Ek vir 'n goddelose sê hy sal sekerlik sterwe, en hy bekeer hom van sy
sonde en hy laat reg geskied en doen reg, 15hy gee die goed terug wat
hy as waarborg vir skuld gevat het, hy betaal terug wat hy geroof het,
hy lewe volgens die voorskrifte wat lewe gee en hy pleeg nie onreg
nie, sal hy lewe, hy sal nie sterwe nie. 16Al die sonde wat hy gedoen
het, sal hom nie toegereken word nie; hy laat nou reg geskied en hy
doen reg, en daarom sal hy in die lewe bly. 17Die mense van jou volk
sê: Die Here tree nie reg op nie,' maar dit is hulle wat nie reg optree

nie. 18Wanneer 'n goeie mens sy goeie dade laat vaar en onreg pleeg,
sterf hy oor die onreg. 19Wanneer 'n goddelose afsien van sy slegte
dade en reg laat geskied en reg doen, bly hy daaroor in die lewe.
20Julle sê: Die Here tree nie reg op nie,' Israel? Ek sal elke mens onder
julle oordeel volgens sy doen en late. 21Op die vyfde van die tiende
maand, in die twaalfde jaar van ons ballingskap, het daar iemand by
my aangekom wat uit Jerusalem ontsnap het en vir my gesê: Die stad
is ingeneem! 22Die mag van die Here het my in besit geneem die aand
voor die ontsnapte gekom het. Die Here het my in staat gestel om
weer te praat voordat die man die oggend by my gekom het. Die Here
het my in staat gestel om weer te praat, ek was nie meer stom nie.
23Die woord van die Here het tot my gekom: 24Mens, dié wat daar
tussen die puinhope in Israel woon, sê: Abraham was net een mens, en
hy het die land as besitting ontvang. Ons is baie; dié land is aan ons
gegee as 'n besitting!' 25Sê vir hulle: So sê die Here my God: Julle het
aan heidense offermaaltye deelgeneem, julle het by julle afgode hulp
gesoek, julle het bloed vergiet, en julle wil die land as besitting hê?
26Julle staan met die swaard in die hand, julle doen afskuwelike dinge,
julle onteer mekaar se vrouens, en julle wil die land as besitting hê?
27Jy moet vir hulle sê: So sê die Here my God: So seker as Ek leef, wie
daar tussen die puinhope is, sal afgemaai word met die swaard; wie in
die veld is, sal kos word vir die roofdiere; wie in die berge en grotte
skuil, sal aan pes doodgaan. 28Ek maak die land 'n verlate, verwoeste
plek; Ek maak 'n einde aan die mag waarop hulle hulle beroem. Die
berge van Israel sal verlate wees; niemand sal daar kom nie.
29Wanneer Ek die land 'n verlate, verwoeste plek maak oor al die
afskuwelike dinge wat hulle gedoen het, sal hulle besef dat Ek die
Here is. 30Mens, die mense van jou volk praat oor jou oral langs die
mure en by die ingange van die huise. Hulle sê vir mekaar: Kom hoor
watter boodskap daar van die Here af gekom het', 31hulle kom na jou
toe asof dit 'n volksoptog is, hulle gaan sit voor jou, hierdie volk van
My, en hulle hoor wat jy sê, maar hulle doen nie wat jy sê nie. Al wat
hulle doen, is om aan die begeertes toe te gee waaroor hulle gedurig
praat; hulle is net uit op wins vir hulleself. 32Jy is vir hulle maar net
soos iemand wat met 'n mooi stem liedjies vol begeerte sing en die lier
goed speel; hulle hoor wat jy sê, maar hulle doen niks van wat jy sê
nie. 33Maar wanneer wat jy sê, uitkom, en uitkom sál dit, sal hulle
besef dat daar 'n profeet tussen hulle was.

ESÉGIËL 34

1Die woord van die Here het tot my gekom: 2Mens, tree op as profeet
teen die herders van Israel, tree op as profeet en sê vir hulle, vir die
herders: So sê die Here my God: Ellende wag vir die herders van Israel
wat net vir hulleself sorg! Moet herders dan nie vir die kleinvee sorg
nie? 3Julle drink die melk, julle maak vir julle klere van die wol, julle
slag die vetste kleinvee, maar julle sorg nie vir die kleinvee nie. 4Julle
het nie die swakkes gehelp nie, julle het nie die siekes gedokter nie,
julle het nie die wonde van dié wat seergekry het, versorg nie, julle
het nie dié wat weggedwaal het, teruggebring nie, julle het nie dié wat
weggeraak het, gesoek nie. Julle was harde en wrede regeerders. 5Die
kleinvee was sonder herder en het verstrooi geraak, en toe hulle
verstrooi raak, word hulle 'n prooi vir roofdiere. 6My kleinvee het
rondgedwaal oor al die berge en oor al die hoë heuwels, hulle het
verstrooi geraak oor die hele aarde en niemand het hulle gesoek of na
hulle gevra nie. 7Daarom, herders, hoor die woord van die Here: 8My
kleinvee is uitgelewer en het die prooi van enige wilde dier geword;
hulle is sonder herder, sonder iemand wat na hulle soek; die herders
het vir hulleself gesorg en nie vir my kleinvee nie. So seker as Ek leef,
sê die Here my God, Ek sal die herders straf. 9Hoor die woord van die
Here, herders! 10So sê die Here my God: Ek gaan optree teen die
herders: Ek eis my kleinvee van hulle terug, Ek maak 'n end daaraan
dat hulle die kleinvee se herders is, hulle sal nie herders bly net om vir
hulleself te sorg nie. Ek sal my kleinvee red en hulle nie deur die
herders laat opeet nie. 11So sê die Here my God: Ek sal self my
kleinvee soek en na hulle omsien. 12Soos 'n herder omsien na die
kleinvee wat uit sy trop verstrooi raak, so sal Ek omsien na my
kleinvee en hulle red uit al die plekke waarheen hulle verstrooi is op
daardie donker oordeelsdag. 13Ek sal hulle tussen die ander volke
uitbring, hulle bymekaarmaak uit die ander lande en hulle bring na
hulle land toe. Ek sal hulle versorg op die berge van Israel, in die
klowe, in al die woonplekke in die land. 14Ek sal vir hulle sorg vir
goeie weiding. Hulle sal wei op die hoë berge van Israel en rustig daar
in die goeie weiveld lê en herkou. Hulle sal op geil veld wei daar in
die berge van Israel. 15Ek sal self my kleinvee se herder wees en hulle
rustig laat lê en herkou, sê die Here my God. 16Ek sal dié soek wat
weggeraak het, dié terugbring wat weggedwaal het, die wonde
versorg van dié wat seergekry het, die swakkes help. Maar Ek sal dié
wat vet en sterk geword het, uitroei. Ek sal 'n herder wees wat reg laat
geskied. 17En wat julle betref, my kleinvee, sê die Here my God, Ek
gaan regverdig oordeel tussen skaap en skaap en tussen skape en
bokke. 18Party van julle het die beste gras afgewei en boonop wat

oorgebly het, vertrap. Julle het skoon water gedrink en wat oorgebly
het, vuil gemaak. 19My ander skape moes die gras vreet wat deur julle
vertrap is en die water drink wat deur julle vuil gemaak is. 20Daarom,
so sê die Here my God, gaan Ek nou regverdig oordeel tussen die vet
skape en die maeres. 21Julle het die swakkes met julle lywe en skouers
weggestoot en hulle met julle horings gestamp totdat julle hulle
weggedryf het. 22Maar Ek gaan my kleinvee red. Hulle sal nie meer
uitgelewer wees as buit nie. Ek gaan regverdig oordeel tussen skaap
en skaap. 23Ek gaan vir hulle net een herder aanstel, en hy sal vir hulle
sorg: my dienaar Dawid. Hy sal vir hulle sorg, hy sal vir hulle 'n
herder wees. 24Ek, die Here, sal hulle God wees, en my dienaar Dawid
sal oor hulle regeer. Ek, die Here, het dit gesê. 25Ek sal met hulle 'n
verbond sluit wat vir hulle vrede sal bring. Ek sal die roofdiere uitroei
uit die land sodat my kleinvee veilig kan wees in die weiveld en in die
bosse kan slaap. 26Ek maak hulle en alles rondom my heuwel
voorspoedig; Ek laat die reëns val op die regte tyd, reëns wat
voorspoed sal bring. 27Die bome sal hulle vrugte lewer en die grond sy
opbrengs, en my volk sal veilig wees in hulle land. Wanneer Ek die juk
wat op hulle gedruk het, stukkend breek en hulle red uit die mag van
dié wat slawe wou maak van hulle, sal hulle besef dat Ek die Here is.
28Hulle sal nie weer die buit van ander nasies word nie en nie meer
deur roofdiere opgevreet word nie. Hulle sal veilig woon en vir
niemand hoef bang te wees nie. 29Ek gee hulle 'n land wat beroemd sal
word vir sy vrugbaarheid; hulle sal nie weer deur hongersnood
geteister word nie en hulle sal nie weer deur ander nasies verneder
word nie. 30Hulle sal besef dat Ek, die Here hulle God, by hulle is en
dat hulle my volk Israel is, sê die Here my God. 31Julle is my kleinvee,
julle is die volk vir wie Ek sorg, en Ek is julle God, sê die Here my
God.

ESÉGIËL 35

1Die woord van die Here het tot my gekom: 2Mens, draai jou gesig na
die bergland van Seïr toe en tree op as profeet teen hom. 3Jy moet vir
hom sê: So sê die Here my God: Ek gaan teen jou optree, bergland van
Seïr, Ek gaan my hand teen jou uitsteek en jou 'n verlate, verwoeste
land maak. 4Jou stede gaan Ek puinhope maak en vir jou 'n verlate
land, en jy sal besef dat Ek die Here is. 5Jy was van ouds af 'n vyand
van die Israeliete en jy het hulle aan die swaard uitgelewer die tyd toe
die ramp hulle getref het en hulle vir hulle sonde gestraf is. 6So seker
as Ek leef, sê die Here my God, Ek laat jou bloed vloei; jou moorde sal
jou inhaal. Omdat jy self nie geskroom het om bloed te laat vloei nie,
sal die moorde jou inhaal. 7Ek maak die bergland van Seïr 'n
verwoeste, verlate land, Ek roei al wat beweeg, uit hom uit. 8Ek laat
die lyke van sy mense sy berge vol lê; dié wat deur die swaard
afgemaai is, sal val op jou heuwels, in jou valleie, in al jou klowe. 9Ek
maak jou vir altyd 'n verlate land, jou stede sal nie weer bewoon word
nie. Dan sal julle besef dat Ek die Here is. 10Jy het gesê: Altwee volke
en altwee lande is nou myne, ons gaan daardie land vat. Die Here is
daar!' 11So seker as Ek leef, sê die Here my God, Ek gaan met jou maak
wat jy met Israel gemaak het in jou haat teen hulle, in jou woede en
jou afguns. Ek sal hulle laat besef wie Ek is wanneer Ek jou straf, 12en
jy sal besef dat Ek die Here is. Ek het gehoor hoe smalend jy oor die
berge van Israel gepraat het toe jy gesê het: Hulle lê verlate, hulle is
vir ons gegee om verder te ruïneer.' 13Julle het groot monde gehad
teen My, julle het My vermetel aangespreek. Ek het dit gehoor. 14So sê
die Here my God: Die hele wêreld sal juig as Ek jou 'n onbewoonde
land maak. 15So het jy gejuig toe die besitting van Israel 'n
onbewoonde land gemaak is. Ek gaan jou ook onbewoon maak. Die
bergland van Seïr, die hele Edom, gaan 'n land sonder inwoners word.
Dan sal hulle besef dat Ek die Here is.

ESÉGIËL 36

1Mens, nou moet jy as profeet optree vir die berge van Israel. Jy moet
sê: Berge van Israel, hoor die woord van die Here! 2So sê die Here my
God: Julle vyand het van julle gesê: A, daardie oeroue hoogtes het nou
ons s'n geword!' 3Tree op as profeet en sê: So sê die Here my God:
Julle is van alle kante af verwoes en aangeval en julle het die eiendom
geword van wat oor is van die ander nasies. Julle is bespot en
verneder. 4Daarom, berge van Israel, hoor die woord van die Here my
God! So sê die Here my God vir die berge, die heuwels, die klowe, die
valleie, vir die verlate puinhope, die onbewoonde stede wat geplunder
en verneder is deur die mense wat van die nasies rondom oor is, 5so sê
die Here my God: Ek praat in gloeiende woede oor wat oor is van die
ander nasies en oor die hele Edom wat met soveel genot en minagting
my land vir hulleself gevat het om sy weivelde buit te maak. 6Tree op
as profeet vir die land Israel en sê vir die berge, die heuwels, die
klowe, die valleie: So sê die Here my God: Ek praat in woede, in toorn
oor die vernedering wat julle deur die nasies aangedoen is! 7So sê die
Here my God: Ek lê 'n eed af dat die nasies rondom julle self verneder
sal word! 8Maar julle, berge van Israel, moet sorg dat daar bome met
takke en vrugte is vir my volk Israel, hulle terugkoms is naby. 9Ek sal
na julle omsien en vir julle sorg: julle sal bewerk en beplant word. 10Ek
sal sorg dat daar baie mense op julle woon, die hele Israel. Die stede
sal weer bewoon word, die puinhope herbou word. 11Ek sal sorg dat
daar baie mense en diere op julle is, en hulle sal vrugbaar wees en
vermeerder. Ek laat mense op julle woon soos vroeër, dit sal met julle
beter gaan as vroeër en julle sal besef dat Ek die Here is. 12Ek sal weer
mense op julle laat loop: my volk Israel. Hulle sal julle in besit neem
as hulle eiendom en julle sal hulle nie weer kinderloos laat word nie.
13So sê die Here my God: Die mense sê van julle, berge van Israel, dat
julle mense opvreet en dat julle julle bewoners afskud. 14Maar julle sal
nie weer mense opvreet nie en nie weer julle bewoners afskud nie, sê
die Here my God. 15Ek sal nie toelaat dat julle weer die vernederende
aanmerkings van ander nasies moet aanhoor en deur hulle verkleineer
word nie. Julle sal nie weer julle bewoners afskud nie, sê die Here my
God. 16Die woord van die Here het tot my gekom: 17Mens, toe Israel
nog in hulle land gewoon het, het hulle die land verontreinig met
hulle optrede en hulle gedrag. Hulle optrede was in my oë net so
onrein as 'n vrou wat menstrueer.18Ek het my toorn oor hulle laat
losbreek oor die bloed wat hulle vergiet het en oor die afgode
waarmee hulle die land verontreinig het. 19Ek het hulle verstrooi onder
die ander nasies en hulle na ander lande toe uitmekaargejaag. Ek het
hulle gestraf oor hulle optrede en hulle gedrag. 20En toe hulle daar by

die ander nasies kom, het hulle my heilige Naam oneer aangedoen toe
die mense van hulle sê: Maar dit is mos die volk van die Here hierdie,
hulle kom uit sy land.' 21Ek is begaan oor my heilige Naam wat oneer
aangedoen word deur Israel onder die nasies waar hulle gekom het.
22Daarom, sê vir Israel: So sê die Here my God: Dit is nie ter wille van
julle dat Ek optree nie, Israel, maar ter wille van my heilige Naam wat
deur julle oneer aangedoen is onder die nasies waar julle gekom het.
23Ek sal die heiligheid van my groot Naam laat blyk wat onder die
nasies in oneer gekom het. Julle het my Naam oneer aangedoen onder
die nasies. Wanneer Ek my heiligheid laat blyk in wat Ek met julle
doen voor die oë van die nasies, sal hulle besef dat Ek die Here is, sê
die Here my God. 24Ek sal julle tussen die nasies uit wegvat, julle uit al
die lande bymekaarmaak en julle na julle land toe bring. 25Ek sal
reinigingswater oor julle uitgooi sodat julle rein kan word. Ek sal julle
reinig van al julle onreinheid en van al julle afgodery. 26Ek sal julle 'n
nuwe hart en 'n nuwe gees gee, Ek sal die kliphart uit julle liggaam
uithaal en julle 'n hart van vleis gee. 27Ek sal my Gees in julle gee en
Ek sal maak dat julle volgens my voorskrifte leef en my bepalings
gehoorsaam en nakom. 28Julle sal in die land woon wat Ek aan julle
voorvaders gegee het, julle sal my volk wees en Ek sal julle God wees.
29Ek sal julle bevry van alles waarmee julle julle verontreinig het, Ek
sal die graan aanspreek en sorg dat dit baie is; Ek sal nie weer
hongersnood oor julle bring nie. 30Ek sal sorg dat daar baie vrugte aan
die bome is en groot oeste op die lande sodat julle nie weer die
vernedering onder die nasies beleef dat julle hongersnood het nie.
31Dan sal julle terugdink aan julle bose optrede en julle gedrag wat nie
goed was nie, en julle sal 'n afsku hê van julleself oor julle sonde en
julle afskuwelike dade. 32Julle moet weet, sê die Here my God, dat Ek
dié dinge nie ter wille van julle doen nie. Al wat julle pas, Israel, is
skaamte en skande oor julle optrede. 33So sê die Here my God: Die dag
as Ek julle van julle sonde reinig, sal Ek sorg dat julle stede weer
bewoon word en sal julle puinhope herbou word. 34Die kaalgestroopte
land sal bewerk word in plaas daarvan dat dit kaal lê voor die oë van
almal wat daar verbygaan. 35Hulle sal sê: Dié land was verlate en nou
is hy soos die tuin van Eden; die stede het in puin gelê, hulle was
verlate en verwoes, en nou is hulle vestingstede met inwoners.' 36Die
nasies wat nog rondom julle oor is, sal besef dat dit Ek, die Here, is
wat die verwoeste stede herbou het en die kaalgestroopte land weer
beplant het. Ek, die Here, sê dit en Ek sal dit doen. 37So sê die Here my
God: Ek sal ook nog dít vir Israel doen in antwoord op hulle gebede:
Ek sal hulle soos kleinvee laat vermeerder. 38Die stede wat nou in puin
lê, sal net so vol mense wees as wat Jerusalem vol kleinvee is in die
feestye, kleinvee vir die offers. Dan sal Israel besef dat Ek die Here is.

ESÉGIËL 37

1Die mag van die Here het my in besit geneem en my deur die Gees
van die Here uitgebring en neergesit binne-in 'n laagte. Die laagte was
vol bene. 2Die Here het my om die bene laat loop, en ek het gesien
daar is baie bene in die laagte en hulle is baie droog. 3Toe vra Hy vir
my: Mens, kan daar in hierdie bene weer lewe kom? Ek het
geantwoord: Nee, dit weet net U, Here my God. 4Hy sê toe vir my:
Tree op as profeet vir hierdie bene en sê vir hulle: Hoor die woord van
die Here, droë bene! 5So sê die Here my God vir hierdie bene: Ek gaan
gees in julle laat kom sodat julle kan lewe: 6Ek sal vir julle senings en
vleis aansit en julle oortrek met vel en dan sal Ek gees in julle gee
sodat julle kan lewe. Dan sal julle besef dat Ek die Here is. 7Ek het toe
as profeet opgetree soos ek beveel is, en terwyl ek dit doen, hoor ek 'n
gedreun: die bene het na mekaar toe beweeg, elkeen na die been toe
wat by hom pas. 8Terwyl ek kyk, kom daar senings en vleis aan hulle
en word daar vel bo-oor getrek. Maar daar was nog nie gees in hulle
nie. 9Toe sê die Here vir my: Praat nou as profeet met die gees, tree op
as profeet, mens, sê vir die gees: So sê die Here my God: Kom uit die
vier windstreke, gees, blaas in hierdie dooies in dat hulle kan lewe.
10Ek het as profeet opgetree soos die Here my beveel het, en toe kom
die gees in hulle, en hulle lewe en gaan staan regop. Dit was 'n baie
groot menigte. 11Die Here het vir my gesê: Mens, al hierdie bene stel
die hele Israel voor. Hulle sê: Ons bene is uitgedroog, ons het geen
hoop meer nie, dit is klaar met ons.' 12Tree op as profeet, sê vir hulle:
So sê die Here my God: Ek sal julle grafte oopmaak en julle laat
uitkom, my volk, en Ek sal julle terugbring na die land Israel toe.
13Wanneer Ek julle grafte oopmaak en julle laat uitkom, my volk, sal
julle besef dat Ek die Here is. 14Ek sal my Gees in julle laat kom sodat
julle kan lewe en Ek sal julle in julle land laat woon. Dan sal julle
besef dat Ek die Here is. Ek het dit gesê en Ek sal dit doen, sê die
Here. 15Die woord van die Here het tot my gekom: 16Mens, vat 'n stuk
hout en skryf daarop: Juda en die Israeliete wat sy bondgenote is. Vat
dan nog 'n stuk hout en skryf daarop: Josef. Dit is die stuk hout vir
Efraim en die hele Israel wat sy bondgenote is. 17Druk dan die twee
stukke hout teenmekaar sodat hulle soos een stuk in jou hand voel.
18Wanneer die mense van jou volk vir jou vra: Wil jy nie vir ons vertel
wat dit beteken nie?' 19moet jy vir hulle sê: So sê die Here my God: Ek
vat die Josefhout wat staan vir Efraim en die Israelitiese stamme wat
sy bondgenote is, en Ek sit dit teen die Judahout en Ek maak van die
twee een stuk hout, sodat hulle in my hand een stuk is. 20Die stukke
hout waarop jy geskryf het, moet in jou hand wees en die mense moet
dit sien. 21Dan moet jy vir hulle sê: So sê die Here my God: Ek sal die

Israeliete tussen die nasies uit vat waarheen hulle moes gaan, en hulle
van alle kante af bymekaarmaak en na hulle land toe bring. 22Ek sal
van hulle een volk maak in die land, op die berge van Israel, en hulle
sal een koning hê. Hulle sal nooit weer twee volke wees nie, nooit
weer in twee ryke verdeel word nie. 23Hulle sal hulle nooit weer
verontreinig met afgode en afskuwelike dade en sondes nie. Ek sal
hulle bevry uit al hulle woonplekke waar hulle gesondig het en hulle
reinig. Hulle sal my volk wees, en Ek sal hulle God wees. 24My dienaar
Dawid sal koning oor hulle wees; hulle almal sal net een herder hê, en
hulle sal volgens my bepalings leef en my voorskrifte gehoorsaam en
nakom. 25Hulle sal in die land woon wat Ek aan my dienaar Jakob
gegee het, waar hulle voorvaders gewoon het. Hulle sal altyd daar
woon, hulle en hulle kinders en hulle kinders se kinders, en my
dienaar Dawid sal hulle regeerder wees vir altyd. 26Ek sal met hulle 'n
verbond sluit wat vir hulle vrede sal bring, 'n verbond wat altyd sal
bestaan. Ek sal hulle baie laat word en my heiligdom tussen hulle
oprig om altyd daar te wees. 27My woonplek sal by hulle wees; Ek sal
hulle God wees, en hulle sal my volk wees. 28Wanneer my heiligdom
vir altyd tussen hulle is, sal die ander nasies besef dat Ek, die Here,
Israel vir My afgesonder het.

ESÉGIËL 38

1Die woord van die Here het tot my gekom: 2Mens, draai jou gesig na
Magog se land toe, na Gog toe, die hoofregeerder van Mesek en Tubal,
tree op as profeet teen hom 3en sê: So sê die Here my God: Ek gaan
teen jou optree, Gog, hoofregeerder van Mesek en Tubal. 4Ek gaan jou
in 'n ander rigting draai, Ek gaan hake in jou kakebene steek en jou uit
jou land bring, jou en jou hele leërmag, die groot menigte perde en
ruiters, almal pragtig aangetrek, almal toegerus met skilde en met
swaarde in die hand. 5Persië, Kus en Put, almal met skild en helm, is
saam met jou soldate, 6Gomer met al sy hordes, Bet-Togarma met
syne, ver uit die noorde. Daar is 'n menigte volke tot jou beskikking.
7Maak klaar, hou jou gereed, jy en die hele leërmag wat jy bymekaar
laat kom het, staan gereed saam met hulle. 8Jy sal na 'n lang tyd, in
die verre toekoms, bevel kry en na 'n land toe gaan wat herstel is ná
oorlog en waar baie mense weer tussen ander volke uit
bymekaargebring is, daar op die berge van Israel wat so lank verwoes
gelê het. Die mense is tussen die volke uit teruggebring en hulle woon
almal veilig. 9Jy sal soos 'n stormwind op hulle toeslaan en soos 'n
wolk die land bedek, jy en al jou hordes en die baie volke wat tot jou
beskikking is. 10So sê die Here my God: Daardie dag sal daar gedagtes
by jou opkom en sal jy 'n bose plan bedink. 11Jy sal dink: ek gaan dié
land wat so oop lê, aanval. Die mense woon so onbesorg en rustig,
hulle woon in stede sonder mure en sonder poorte met sluitbalke; 12ek
gaan hulle plunder en hulle besittings buit. Jy sal besluit om 'n aanval
te maak op die puinhope wat weer bewoon word, die mense wat
tussen die nasies uit versamel is en weer vee en besittings het en op
die middelpunt van die aarde woon. 13Skeba, Dedan en die handelaars
van Tarsis en sy buitedorpe sal vir jou vra: Het jy gekom om te
plunder? Het jy jou leërmag bymekaargemaak om oorlogsbuit te kry,
om silwer en goud weg te dra, om vee en besittings te vat? Is jy op 'n
groot plundertog uit?' 14Tree op as profeet, mens, en sê vir Gog: So sê
die Here my God: Jy sal weet wanneer my volk sonder kommer oor
hulle veiligheid in die land woon, 15en dan sal jy uit jou land ver in die
noorde kom met die baie manskappe wat tot jou beskikking is, almal
ruiters te perd, 'n groot mag, 'n magtige leër. 16Jy sal op my volk Israel
toesak soos 'n wolk wat die land bedek. Dit sal in die verre toekoms
wees dat Ek jou my land sal laat aanval en wanneer Ek jou, Gog, laat
ervaar dat Ek die heilige God is, sal die nasies My erken. 17So sê die
Here my God: Dit is jy oor wie Ek lank gelede gepraat het deur my
dienaars die profete van Israel. Hulle het daardie tyd aangekondig dat
Ek jou my volk sal laat aanval. 18Maar, sê die Here my God, die dag
wanneer Gog die land Israel aanval, sal my toorn teen hom losbreek.

19Ek sê dit met drif, in gloeiende gramskap: daardie dag sal daar 'n
groot aardbewing kom in die land Israel. 20Die visse in die see, die
voëls in die lug, die diere in die veld, al die diertjies wat op die grond
rondkruip en al die mense in die land, sal voor My bewe. Die berge sal
omgekeer word, die kranse sal inmekaarstort, die mure in die land sal
omval. 21Ek sal op al my berge oorlog teen Gog uitroep, sê die Here
my God; Gog se manskappe sal mekaar met die swaard aanval. 22Ek sal
hom tref met pes en dood, Ek sal wolkbreuke, hael en brandende
swael op hom laat reën en op sy hordes en op die baie manskappe wat
tot sy beskikking is. 23Ek sal My voor die oë van al die nasies laat ken
as die groot en die heilige God, en hulle sal besef dat Ek die Here is.

ESÉGIËL 39

1Mens, tree op as profeet teen Gog en sê: So sê die Here my God: Ek
gaan teen jou optree, Gog, hoofregeerder van Mesek en Tubal. 2Ek sal
jou in 'n ander rigting laat draai en jou aan die hand lei en jou uit die
verre noorde laat uitkom en jou die berge van Israel laat inval. 3Maar
Ek sal jou boog uit jou linkerhand slaan en jou pyle uit jou regterhand
laat val. 4Jy en al jou hordes en die ander volke wat tot jou beskikking
is, sal op die berge van Israel sneuwel. Ek sal jou vir al die roofvoëls
en die roofdiere gee om op te vreet. 5Jy sal in die oop veld sneuwel,
want Ek het gepraat, sê die Here my God. 6Ek sal vuur instuur in
Magog se land en onder die sorgelose kuslandbewoners, en hulle sal
besef dat Ek die Here is. 7Ek sal my heilige Naam laat ken onder my
volk Israel; hulle sal my heilige Naam nooit weer oneer aandoen nie,
en die ander nasies sal besef dat Ek die Here is, die Heilige van Israel.
8Dit kom, dit sal gebeur, sê die Here my God. Dit is die tyd waarvan
Ek gepraat het. 9Die inwoners van die stede van Israel sal uitkom en
met jou hordes se wapens vuurmaak. Hulle sal vuurmaak met groot
skilde, klein skilde, boë, pyle, steekspiese en werpspiese, hulle sal
sewe jaar lank met hulle vuurmaak. 10Hulle sal nie hout uit die veld
hoef aan te dra of in die bos hoef te gaan kap nie, want hulle sal
vuurmaak met jou wapens. Hulle sal dié plunder wat hulle geplunder
het en die besittings buit van dié wat hulle s'n gebuit het, sê die Here
my God. 11Daardie dag sal Ek vir Gog 'n plek gee om begrawe te word
in Israel, in Reisigersvallei, oos van die Dooie See. Die graf sal die
reisigers se pad versper. Gog en al sy hordes sal daar begrawe word,
en die plek sal die naam kry Vallei van die Gog-hordes. 12Dit sal Israel
sewe maande neem om Gog en sy hordes te begrawe en so die land te
reinig. 13Hulle sal begrawe word deur al die mense in die land en dit
sal vir hulle roem bring die dag wanneer Ek My laat ken as die
magtige God, sê die Here my God. 14Daar sal mense afgedeel word om
die land deur te gaan en skoon te maak deur al die lyke wat in die
land oorbly, te begrawe. Na sewe maande sal hulle die land deursoek:
15hulle sal deur die land gaan en wanneer iemand 'n been sien, sal hy
dit met 'n stapel klippe merk sodat dié wat die begraafwerk doen, dit
in die Vallei van die Gog-hordes kan gaan begrawe. 16So sal die land
gereinig word. Daar sal ook 'n stad wees wat na die hordes vernoem
is. 17Mens, so sê die Here jou God, sê vir al die voëls en vir al die
roofdiere: Kom bymekaar, kom, versamel van alle kante af rondom die
offermaaltyd wat Ek vir julle aanbied, die groot slagting op die berge
van Israel; kom eet vleis en drink bloed. 18Julle sal vooraanstaande
mense se vleis eet en die bloed drink van regeerders van die aarde,
almal in so 'n goeie kondisie soos die vet ramme en bulle van Basan.

19Julle sal vet vleis eet tot versadigens toe en bloed drink tot julle
dronk is, dié van my offermaaltyd wat Ek vir julle aanbied. 20Julle kan
julle aan my tafel versadig eet aan perde en strydwabemannings, aan
dapper vegters en allerlei soldate, sê die Here my God. 21Ek openbaar
my mag aan die nasies: al die nasies sal die oordeel sien wat Ek bring,
die mag waarmee Ek teen hulle optree. 22Van daardie dag af en verder
sal Israel besef dat Ek die Here hulle God is. 23Die ander nasies sal
besef dat die Israeliete in ballingskap weggevoer is oor hulle sonde,
hulle ontrou teenoor My, en dat Ek hulle verwerp het en hulle
oorgegee het in die mag van hulle vyande om almal deur die swaard
afgemaai te word. 24Ek het dit aan Israel gedoen, Ek het hulle verwerp
oor hulle onreinheid en hulle opstandigheid. 25So sê die Here my God:
Ek gaan nou die lot van Jakob verander, Ek gaan My ontferm oor die
hele Israel, Ek gaan die eer van my heilige Naam handhaaf. 26Wanneer
hulle weer veilig in hulle land woon en vir niemand bang hoef te wees
nie, wanneer Ek hulle terugbring onder die nasies uit en hulle
bymekaarmaak uit die lande van hulle vyande, sal hulle die
vernedering vergeet wat hulle moes ondergaan oor hulle ontrou aan
My. Ek sal My voor die oë van al die nasies deur Israel laat erken as
die heilige God. 27Hulle sal besef dat Ek die Here hulle God is. Nadat
Ek hulle in ballingskap laat wegvoer het na ander nasies toe, sal Ek
hulle weer in hulle land bymekaarbring; niemand sal in ballingskap
agterbly nie. 28Ek sal hulle nooit weer verwerp nie; Ek het my Gees
uitgestort op Israel, sê die Here my God.

ESÉGIËL 40

1Dit was die tiende dag van die nuwe jaar, die vyf en twintigste jaar
van ons ballingskap en die veertiende jaar nadat Jerusalem verwoes is.
Presies op dié dag het die mag van die Here my in besit geneem en my
2in 'n gesig wat van God gekom het, na Jerusalem toe gebring. Hy het
my na die land Israel toe gebring en my op 'n baie hoë berg neergesit.
Aan die suidekant op die berg was daar geboue wat gelyk het na dié
van 'n stad. 3Hy het my daarnatoe gebring en daar sien ek toe 'n man
wat gelyk het of hy van brons is. Daar was 'n linnetou en 'n meetstok
in sy hand, en hy het by 'n poort gestaan. 4Die man het vir my gesê:
Mens, jy moet goed kyk en luister, jy moet oplet na alles wat ek vir
jou wys, want jy is hiernatoe gebring om alles vir jou te wys. Wat jy
gesien het, moet jy dan vir Israel gaan sê. 5Daar was 'n muur buite-om
die tempelgeboue. Die meetstok wat die man in sy hand gehad het,
was drie meter lank, langer dus as 'n gewone meetstok. Die man het
die muur gemeet, en dit was drie meter breed en net so hoog. 6Daarna
het die man na die poort toe gegaan wat oos gekyk het, die trappe
opgeklim en die poort se drumpel gemeet. Dit was drie meter breed.
Daar was net een drumpel en hy was drie meter breed. 7Die sykamers
binne-in die poortgebou was elkeen drie meter in die vierkant, en die
mure tussen die sykamers was elkeen twee en 'n half meter dik. Aan
die binnekant, agter teen die poortgebou, was daar 'n toegangsportaal.
Die drumpel na die portaal toe was drie meter breed. 8Die man het die
drumpel na die toegangsportaal toe gemeet. Dit was drie meter breed.
9Daarna het hy die toegangsportaal self gemeet. Dit was vier meter, en
die mure weerskante van die agterste uitgang van die toegangsportaal
was een meter dik. 10Aan weerskante binne-in die poortgebou was drie
sykamers, almal ewe groot, en die mure tussenin was ewe dik. 11Die
man het ook die poort gemeet. As dit oop is, was dit vyf meter wyd,
maar die volle wydte van die poort was ses en 'n half meter. 12Daar
was afskortings voor die sykamers weerskante in die poortgebou. Die
afskortings was 'n half meter dik en die sykamers was drie meter in
die vierkant. 13Die man het verder die wydte van die poortgebou
gemeet van waar die dak en die muur van een sykamer aan mekaar
raak tot by dieselfde plek aan die teenoorgestelde kant. Die wydte was
twaalf en 'n half meter. Die sykamers se ingange was die een reg
teenoor die ander. 14Die man het dieselfde gedoen met die
toegangsportaal. Die afstand na die kant van die voorhof toe agter
rondom die poortgebou was dertig meter, 15en regoor die buitenste
poortgebou voor die toegangsportaal van die binneste poort was dit
vyf en twintig meter. 16Agter in die sykamers weerskante in die
poortgebou en in die mure tussen die sykamers was daar

vensteropenings met hortjies. Dit was ook die geval met die
toegangsportaal. Daar was vensteropenings rondom in die poortgebou.
Teen die mure tussen die vertrekke was daar palmversierings.
17Daarna het die man my na die buitenste voorhof toe gevat. Rondom
die voorhof was daar vertrekke en 'n plaveisel. Daar was dertig
vertrekke teenaan die plaveisel. 18Die plaveisel was weerskante van die
poorte en was so breed as wat die poorte lank was. Dit was die
onderste plaveisel. 19Die man het die afstand gemeet tussen die
voorkant van die buitenste poort en die buitekant van die binneste
voorhof. Dit was vyftig meter aan die ooste- en aan die noordekant.
20Daarna het hy die lengte en die breedte gemeet van die poortgebou
teen die buitenste voorhof, die poort wat noord gekyk het. 21Die
poortgebou het ook weerskante drie sykamers gehad, en die afmetings
van sy tussenmure en sy toegangsportaal was dieselfde as dié van die
poortgebou wat reeds beskryf is. Dié poortgebou was ook vyf en
twintig meter lank en twaalf en 'n half meter wyd. 22Sy
vensteropenings, sy toegangsportaal en sy palmversierings was net so
groot as dié van die poort wat oos gekyk het, en die poort is bereik
deur middel van sewe trappe. Agteraan was ook 'n toegangsportaal.
23Daar was 'n poortgebou teen die binneste voorhof regoor die
noordpoort net soos in die geval van die oospoort. Die man het die
afstand tussen die buitenste en die binneste poorte gemeet. Dit was
vyftig meter. 24Daarna neem die man my na die suidekant toe, waar
die suidpoort was. Hy het die tussenmure en die toegangsportaal van
die poortgebou gemeet, en dit was dieselfde as dié in die ander
poortgeboue. 25Net soos die ander, het dié poortgebou se
toegangsportaal ook vensteropenings rondom gehad, en was hy vyf en
twintig meter lank en twaalf en 'n half meter wyd. 26Daar was sewe
trappe op na die poort toe en agteraan was 'n toegangsportaal. Op
elkeen van die tussenmure weerskante was daar 'n palmversiering.
27Hier aan die suidekant was daar ook 'n poortgebou teen die binneste
voorhof. Die man het die afstand tussen die binneste en die buitenste
poortgeboue aan die suidekant gemeet. Dit was vyftig meter. 28Daarna
het die man my deur die suidpoort na die binneste voorhof toe
gebring, en die suidpoort daar gemeet. Die afmetings was dieselfde as
dié van die ander. 29Die sykamers, die tussenmure en die
toegangsportaal in dié gebou het dieselfde afmetings gehad as dié in
die ander. Die gebou self en die toegangsportaal het rondom
vensteropenings gehad en was vyf en twintig meter lank en twaalf en
'n half meter wyd. 30Elke poortgebou het 'n toegangsportaal gehad van
twaalf en 'n half meter lank en twee en 'n half meter wyd. 31Die
poortgebou het 'n toegangsportaal na die buitenste voorhof toe gehad,
palmversierings aan sy tussenmure, en ag trappe op na die poort toe.
32Daarna het die man my na die oostekant van die binneste voorhof

toe gebring en die poort daar gemeet. Die afmetings was dieselfde as
dié van die ander. 33Die sykamers, die tussenmure en die
toegangsportaal in dié gebou het dieselfde afmetings gehad as dié in
die ander. Die gebou self en die toegangsportaal het rondom
vensteropenings gehad en was vyf en twintig meter lank en twaalf en
'n half meter wyd. 34Die gebou het 'n toegangsportaal na die buitenste
voorhof toe gehad, daar was palmversierings aan die tussenmure
weerskante, en ag trappe op na die poort toe. 35Daarna het die man my
na die noordpoort toe gebring en dit gemeet. Die afmetings was
dieselfde as dié van die ander. 36Daar was sykamers, tussenmure en 'n
toegangsportaal, en daar was vensteropenings rondom. Die
poortgebou was vyf en twintig meter lank en twaalf en 'n half meter
wyd. 37Sy toegangsportaal was na die buitenste voorhof toe, daar was
palmversierings aan die tussenmure weerskante en ag trappe op na die
poort toe. 38Daar was 'n vertrek met sy deuropening in die
toegangsportaal van die noordelike binnepoort. Dit is waar die
brandoffers afgespoel is. 39In die toegangsportaal was daar aan
weerskante twee tafels waarop die diere vir die brandoffer, die
sondeoffer en die skuldoffer afgeslag is. 40Buite langs die
toegangsportaal, by die noordelike poortingang, was daar twee tafels,
en aan die ander kant van die toegangsportaal was daar ook twee
tafels. 41Daar was dus aan weerskante van die poortingang vier tafels,
altesaam ag, en die slagwerk is op hulle gedoen. 42Daar was vir die
brandoffer vier tafels van gekapte klip, elkeen 'n driekwart meter in
die vierkant en 'n half meter hoog. Die gereedskap waarmee die
offerdiere geslag is, is gebêre op 43lyste van 'n kwart meter breed wat
rondom teen die gebou aangebring is, en die vleis vir die offers is op
die tafels neergesit. 44Buitekant die binneste poort, in die binneste
voorhof, was die vertrekke van die sangers. Die vertrekke was teen die
noordpoort en het suid gekyk. Daar was ook teen die oospoort 'n
vertrek, wat noord gekyk het. 45Die man het vir my gesê: Een vertrek
wat suid kyk, is bedoel vir die priesters wat in die tempel diens doen.
46Die vertrek wat noord kyk, is bedoel vir die priesters wat by die
altaar diens doen. Net die Levitiese priesters uit die geslag van Sadok
kan na die altaar toe kom om die diens aan die Here te verrig. 47Die
man het die voorhof gemeet. Dit was vyftig meter in die vierkant. Die
altaar was voor die tempel. 48Daarna het hy my na die voorportaal van
die tempel toe gebring en die mure weerskante van die portaal se
ingang gemeet. Hulle was twee en 'n half meter lank aan weerskante.
Die ingang was een en 'n half meter breed aan weerskante. 49Die
portaal was tien meter lank en ses meter breed, en die ingang is bereik
deur middel van tien trappe. Daar was pilare teen die mure
weerskante van die ingang, een aan elke kant.

ESÉGIËL 41

1Daarna het die man my in die tempel self gebring en die mure
weerskante van die ingang van die tempel gemeet. Hulle was drie
meter dik aan weerskante. 2Die wydte van die ingang was vyf meter,
en dié van die mure aan weerskante was twee en 'n half meter lank.
Die tempelvertrek was twintig meter lank en tien meter breed. 3Die
man het toe na die binneste vertrek toe gegaan en die mure
weerskante van die ingang gemeet. Hulle was een meter dik. Die
ingang self was drie meter wyd en die mure aan weerskante drie en 'n
half meter lank. 4Hy het die vertrek gemeet. Die lengte was tien meter
en die breedte, net soos dié van die tempelvertrek, ook tien meter. Die
man het vir my gesê: Hierdie vertrek is die Allerheiligste. 5Daarna het
hy die muur van die tempelgebou gemeet. Dit was drie meter dik.
Buite om die tempelgebou was daar kamers aangebou, twee meter
breed. 6Die kamers was in drie verdiepings, elkeen met dertig kamers.
Die muur waarop hierdie verdiepinggebou gerus het, was regoor elke
verdieping dunner as regoor die vorige, sodat die verdiepings nie in
die tempelmuur self nie maar in dié afsonderlike muur ingebou was.
7Die tempelgebou was dus rondom toegebou tot bo toe, en die kamers
van elke verdieping was breër as dié van die vorige. Daar het trappe
opgegaan van die onderste verdieping af deur die middelste na die
boonste toe. 8Ek het gesien die tempelgebou is hoër as die ander gebou
rondom. Die fondamente van die verdiepinggebou was 'n volle drie
meter hoog. 9Die muur van die verdiepinggebou aan die buitekant was
twee en 'n half meter breed. Die terras tussen die verdiepings teen die
tempelgebou 10en die vertrekke rondom was tien meter. 11Die ingange
na die verdiepinggebou toe was van die terras af. Daar was ingange
aan die noorde- en aan die suidekant. Die terras was rondom twee en
'n half meter breed. 12Daar was 'n gebou aan die westekant van die
tempelplein. Die gebou was vyf en dertig meter breed en vyf en
veertig meter lank, en sy muur rondom was twee en 'n half meter dik.
13Die man het eers die tempelgebou gemeet. Dit was vyftig meter lank.
Daarna het hy die tempelplein agter die tempelgebou saam met die
westelike gebou en sy mure gemeet, ook vyftig meter. 14Voor die
tempelgebou aan die oostekant was die tempelplein vyftig meter wyd.
15Daarna het die man die westelike gebou aan die tempelplein agter
die tempelgebou gemeet, saam met die gange weerskante van die
groot gebou. Die afstand was vyftig meter Die voorste en die binneste
tempelvertrekke, die toegangsportaal uit die binneste voorhof uit, 16die
drumpels, die hortjievensters en die gange rondom die tempelgebou,
en ook die voorkante van die drumpels, was alles met hout oorgetrek.
Van die grond af tot teen die vensteropenings was alles met hout

oorgetrek, ook die vensteropenings self. 17Bokant die ingang en teen
die tempelgebou binne en buite, teen al die mure rondom binne en
buite, was daar reëlmatig 18gerubs en palmversierings aangebring,
telkens 'n palm tussen twee gerubs. Elke gerub het twee gesigte gehad,
19'n mensgesig na die kant toe van die palm aan die een kant, en 'n
leeugesig na die kant toe van die palm aan die ander kant. Die
versierings was rondom teen die hele tempelgebou aangebring. 20Van
die grond af tot bokant die ingang was daar gerubs en palms
aangebring, ook teen die muur van die voorste tempelvertrek. 21Die
voorste tempelvertrek se deurkosyn was vierkantig, en dié van die
Allerheiligste ook. 22Die altaar in die voorste tempelvertrek was van
hout, een en 'n half meter hoog en een meter lank. Sy hoeke en sy
kante rondom was van hout. Die man het vir my gesê: Dit is die tafel
wat in die teenwoordigheid van die Here staan. 23Die voorste
tempelvertrek en die Allerheiligste het elkeen 'n deur gehad. 24Elke
deur het twee deurvleuels, twee swaaideure, gehad. 25Op die
swaaideure, op dié van die voorste tempelvertrek, was gerubs en
palms aangebring net soos op die mure. Voor die toegangsportaal aan
die buitekant was 'n afdak van hout. 26In die mure weerskante van die
ingangsportaal was daar vensteropenings met hortjies, en teen die
mure was palmversierings. Dit was ook die geval met die
verdiepinggebou rondom die tempel en met die afdakke.

ESÉGIËL 42

1Die man het my toe uitgebring na die buitenste voorhof toe aan die
noordekant en my by 'n kamergebou gebring regoor die tempelplein
en noord van die westelike gebou. 2Die lengte van die gebou aan die
noordekant was vyftig meter en die breedte vyf en twintig meter. 3Die
gebou het gegrens aan die tien meter wye strook teen die binneste
voorhof en aan die deel van die tempelplein teen die buitenste
voorhof. Die gebou was terrasvormig met drie vlakke, die een bokant
die ander. 4Voor elke ry kamers was 'n loopgang van vyf meter breed
en vyftig meter lank. Die ingange van die loopgange was aan die
noordekant. 5Die kamers bo was kleiner as dié onder, want die
terrasvlakke het meer van die boonste kamers se ruimte in beslag
geneem as van die kamers onder en in die middel. 6Die kamers was in
drie vlakke en het nie pilare gehad soos die voorhowe nie. Daarom
was die boonstes kleiner as dié onder en in die middel. 7Daar was 'n
muur voor die kamergebou al langs die buitenste voorhof. Die muur
was vyf en twintig meter lank. 8Die lengte van die kamergebou was
teen die buitenste voorhof vyf en twintig meter, maar aan die tempel
se kant was dit vyftig meter. 9Die toegang uit die buitenste voorhof na
die onderste kamers toe was aan die oostekant. 10Daar was ook kamers
teen die muur van die buitenste voorhof, aan die suidekant teen die
tempelplein. Daar was kamers teen die muur 11met 'n gang voor hulle
net soos voor die kamers aan die noordekant. Die kamers was net so
lank en so breed as dié aan die noordekant, en hulle toegange en
afmetings en uitgange 12was net soos dié van die kamers aan die
noordekant. Daar was 'n ingang aan die punt van die gang, die gang
langs die keermuur, aan die oostekant wanneer 'n mens ingaan. 13Die
man het vir my gesê: Dié kamers noord en suid van die tempelplein is
gewyd. Dit is die eetplek van die priesters wat aan die Here die
besondere gewyde offers bring. Daar sit hulle die besondere gewyde
offergawes neer: die graanoffer, die sondeoffer en die skuldoffer. Dié
plek is 'n gewyde plek. 14Wanneer die priesters hier ingekom het, mag
hulle nie uit die gewyde gebied na die buitenste voorhof toe gaan
voordat hulle die klere waarin hulle diens gedoen het, uitgetrek het
nie, want die klere is ook gewyd. Hulle moet eers ander klere aantrek,
dan kan hulle na die gebied toe gaan wat vir die ander mense bedoel
is. 15Nadat die man die tempelgebied klaar afgemeet het aan die
binnekant, het hy my by die poort uitgeneem wat oos gekyk het en die
mure buite-om gemeet. 16Eers het hy die oostekant gemeet met sy
meetstok. Die muur hier was twee honderd en vyftig meter lank. 17Toe
meet hy die noordekant, ook twee honderd en vyftig meter lank, 18en
die suidekant, ook twee honderd en vyftig meter lank. 19Daarna het hy

omgegaan na die westekant toe en daar gemeet, ook twee honderd en
vyftig meter. 20Hy het die muur rondom gemeet aan al vier kante. Die
lengte was twee honderd en vyftig meter en die breedte twee honderd
en vyftig meter. Die muur was die grens tussen die gewyde gebied en
die wêreld daarbuite.

ESÉGIËL 43

1Daarna het die man my na die poort toe gebring wat oos gekyk het.
2Daar sien ek toe die magtige verskyning van die God van Israel uit
die ooste uit. Die stem van die Here was soos die gedruis van baie
waters, en sy magtige verskyning het die hele aarde verlig. 3Die gesig
wat ek gesien het, het ooreengekom met die gesig wat ek gesien het
toe ek die verwoesting van die stad moes aankondig, en ook met die
gesig wat ek aan die Kebarrivier gesien het. Ek het platgeval. 4Die
magtige teenwoordigheid van die Here het deur die oospoort na die
tempel toe beweeg. 5Toe het die Gees my opgetel en my na die
binneste voorhof toe gebring. Die tempel was vol van die magtige
teenwoordigheid van die Here. 6Terwyl die man met die meetstok daar
langs my staan, hoor ek Iemand met my uit die tempel uit praat. 7Hy
het vir my gesê: Mens, dit is die plek waar Ek my troon het, waar Ek
vir altyd teenwoordig is tussen die Israeliete. Hulle en hulle konings
sal nie weer my heilige Naam oneer aandoen deur afgodery te pleeg
en die lyke van hulle konings hier te begrawe nie. 8Die konings het
hulle paleis se drumpel en deurkosyn teenaan my huis s'n gesit, sodat
daar net 'n muur tussen ons was en hulle het my heilige Naam oneer
aangedoen met hulle afskuwelike optrede. Daarom het Ek hulle in my
toorn vernietig. 9As die volk nou hulle afgodery laat staan en die lyke
van hulle konings uit my teenwoordigheid wegvat, sal Ek altyd tussen
hulle woon. 10Mens, jy moet die tempel vir Israel beskrywe, sodat
hulle kan skaam kry oor hulle oortredings. Laat hulle die plan van die
tempel nagaan, 11en wanneer hulle skaam word oor alles wat hulle
gedoen het, moet jy hulle op die hoogte bring van die uitleg van die
tempel: sy ontwerp, sy uitgange, sy ingange, sy hele uitleg en al die
voorskrifte en reëlings wat vir hom geld. Jy moet dit voor hulle oë
neerskryf, sodat hulle die hele uitleg van die tempel en al die
voorskrifte wat vir hom geld, in ag kan neem en daarvolgens kan
optree. 12Die reëling in verband met die tempel is dat die top van die
berg en die hele gebied rondom uitsluitend aan My gewy is. Dit, en
niks minder nie, is die reëling in verband met die tempel. 13Die
afmetings van die altaar, gemeet met die maat wat vir die heiligdom
geld, was soos volg: die afleivoor was 'n half meter diep en 'n half
meter breed, en sy rand was rondom 'n kwart meter breed. Die hoogte
van die altaar was soos volg: 14van die afleivoor af na die onderste
vlak toe was die hoogte een meter. Die vlak was 'n half meter wyer as
die volgende; van die onderste na die boonste vlak toe was die hoogte
twee meter. Die boonste vlak was 'n half meter wyer as die
vuurmaakplek. 15Die vuurmaakplek was twee meter hoog en het vier
horings gehad wat boontoe gewys het. 16Die vuurmaakplek was

vierkantig, ses meter lank en net so breed. 17Die boonste vlak was ook
vierkantig, sewe meter lank en net so breed. Die afleivoor onder het 'n
rand van 'n kwart meter breed gehad en was rondom 'n half meter
diep. Die trappe teen die altaar op was aan die oostekant. 18Die man
met die meetstok het vir my gesê: Mens, so sê die Here my God: Die
voorskrifte oor die bring van offers op die altaar en die sprinkel van
bloed teen hom sal soos volg wees: die dag wanneer hy klaar gebou is,
19moet jy vir die Levitiese priesters uit die nageslag van Sadok 'n bul
gee as 'n sondeoffer; hulle is die priesters wat by die altaar mag kom
om die diens aan My te verrig, sê die Here my God; 20dan moet jy van
die bul se bloed vat en dit aan die vier horings en aan die vier hoeke
van die boonste vlak van die altaar smeer, en ook teen die sykante
rondom. So moet jy die altaar reinig en dit geskik maak vir diens aan
My; 21daarna moet jy die sondeofferbul verbrand op die plek wat naby
die tempel maar buitekant die heiligdom daarvoor aangewys is; 22die
dag daarna moet jy 'n bokram sonder liggaamsgebrek as sondeoffer
aanbied en moet jy die altaar reinig net soos in die geval van die bul
gedoen is; 23as jy klaar is met die reiniging, moet jy 'n bul en 'n
skaapram, albei sonder liggaamsgebrek, as offers aanbied; 24jy moet
hulle aanbied in die teenwoordigheid van die Here, en die priesters
moet sout op die offervleis gooi en dit as 'n brandoffer vir die Here
offer; 25jy moet sewe dae lank elke dag 'n sondeofferbok voorsien, en
ook 'n bul en 'n skaapram, almal sonder liggaamsgebrek; 26die altaar
moet sewe dae lank voorberei word vir die diens aan My en so
gereinig en aan My gewy word; 27eers as dié tyd verby is, van die agste
dag af en daarna, mag die priesters julle brandoffers en julle
maaltydoffers op die altaar bring en sal julle vir My aanneemlik wees,
sê die Here my God.

ESÉGIËL 44

1Toe vat die man my terug na die buitenste oospoort van die
heiligdom toe, maar die poort was toe, 2en die Here het vir my gesê:
Hierdie poort moet toe bly, dit moet nie oopgemaak word nie en
niemand mag daardeur gaan nie, want Ek, die Here, die God van
Israel, het daardeur gekom; die poort moet toe bly. 3Net die regeerder
mag in die poortgebou gaan sit om in die teenwoordigheid van die
Here te eet, maar die regeerder moet by die toegangsportaal agter die
poort inkom en weer daar uitgaan. 4Die man vat my toe deur die
noordpoort tot voor die tempel. Ek het gesien die huis van die Here is
vol van sy magtige teenwoordigheid en ek het platgeval. 5Die Here het
vir my gesê: Mens, let op, kyk goed en luister goed na alles wat Ek vir
jou sê oor al die voorskrifte en al die reëlings wat vir my huis geld. Let
op na hoe iemand by die tempel mag inkom en hoe hy die heiligdom
moet verlaat. 6Jy moet vir dié weerbarstige volk, vir Israel, sê: So sê
die Here my God: Was al julle afskuwelike dade nie genoeg nie, Israel,
7dat julle ook nog eerlose en onbesnede uitlanders in my heiligdom
ingebring het om my huis te ontwy? Julle het vir My vet en bloed as
voedseloffer aangebied en terselfdertyd die verbond met My verbreek
deur al julle afskuwelike dade. 8Julle het nie die dienswerk in my
heiligdom gedoen nie, julle het die uitlanders dit laat doen in julle
plek. 9So sê die Here my God: Geen eerlose, onbesnede uitlander mag
in my heiligdom kom nie, nie een van al die uitlanders wat tussen die
Israeliete woon nie. 10Net die Leviete kon dit doen. Maar die Leviete
het van My vervreem geraak toe Israel My verlaat het en hulle hulle
afgode gedien het. Die Leviete moet die straf vir hulle sonde dra.
11Hulle mag diens doen in my heiligdom as wagte by die tempelpoorte
en as tempelbediendes, hulle mag die diere vir die brandoffer en die
ander offers slag vir die volk, en die nodige vir die volk doen, 12maar
hulle het ook die nodige vir die volk gedoen in die diens van afgode,
hulle het Israel in sonde laat verval, en daarom steek Ek my hand teen
hulle uit en laat Ek hulle die straf vir hulle sonde dra, sê die Here my
God. 13Hulle mag nie in my teenwoordigheid kom om priesters te wees
in my diens nie, hulle mag nie raak aan die dinge wat aan My gewy is
of aan die gewyde offergawes nie. Hulle moet die straf dra vir hulle
skandelike afskuwelike optrede. 14Ek maak hulle die tempelbediendes
wat moet sorg vir al die werk aan die tempel, alles wat daar aan die
tempel gedoen moet word. 15Net die Levitiese priesters uit die geslag
van Sadok het die dienswerk in my heiligdom onderhou toe die
Israeliete My verlaat het. Hierdie priesters mag in my
teenwoordigheid kom en die dienswerk vir My verrig, hulle mag in
my diens staan en vir My vet en bloed as offer aanbied, sê die Here

my God. 16Hulle mag in my heiligdom kom, hulle mag na my altaar
toe kom en My daar dien, die diens tot my eer daar verrig. 17Maar
wanneer hulle by enige van die poorte van die binneste voorhof kom,
moet hulle linneklere aantrek. Hulle mag nie die binneste voorhof en
die tempel binnegaan met iets van wol aan hulle nie. 18Hulle moet
linnemusse op die kop hê en hulle moet linnebroeke aan hê. Hulle
moet niks aan hê wat hulle laat sweet nie. 19Wanneer hulle uitgaan na
die buitenste voorhof toe, na die volk toe, moet hulle die klere waarin
hulle diens gedoen het, uittrek en dit neersit in die gewyde vertrekke
en ander klere aantrek. Dit moet hulle doen sodat hulle nie die volk in
gevaar stel met die gewyde klere nie. 20Priesters mag nie hulle kop
kaalskeer nie, maar hulle mag ook nie lang hare hê nie; hulle moet
hulle hare netjies sny. 21Geen priester mag wyn drink wanneer hy in
die binneste voorhof moet ingaan nie. 22Hulle mag ook nie trou met
weduwees of geskeide vrouens nie, hulle mag net trou met Israelitiese
jongmeisies of met jong weduwees van priesters. 23Die priesters moet
my volk onderrig oor die onderskeid tussen wat gewyd en wat nie
gewyd is nie en hulle leer om te onderskei tussen wat rein en wat
onrein is. 24Waar daar geskille is, moet die priesters as regters optree
en uitspraak lewer ooreenkomstig my bepalings. Hulle moet toesien
dat my wil en my voorskrifte op al die feesdae in ag geneem word en
dat my sabbatte heilig gehou word. 25Hulle mag nie onrein word deur
naby 'n lyk te kom nie. Net in die geval van ouers of kinders of broers
of ongetroude susters mag 'n priester onrein word, 26en dan moet hy
ná sy reiniging sewe dae laat verloop 27en op die dag wanneer hy weer
in die heiligdom, in die binneste voorhof ingaan om die dienswerk in
die heiligdom te doen, moet hy 'n sondeoffer bring, sê die Here my
God. 28As eiendom ontvang die priesters van wat My toekom. Hulle
kry nie 'n besitting tussen die Israeliete nie, want hulle besitting is wat
Ek vir hulle gee uit wat Myne is. 29Hulle mag die graanoffer, die
sondeoffer en die skuldoffer eet, en hulle kry alles wat in Israel aan
My gewy word; 30verder kom aan die priesters toe die beste van al die
eerstelingoffers, al die offergawes wat deur die volk gebring word; die
Israeliete moet ook die beste van alles wat hulle bak, vir die priesters
gee, dan sal die Here die huis waaruit dit kom, seën. 31Priesters mag
nie voëls of diere wat gevrek het of deur roofdiere gevang is, eet nie.

ESÉGIËL 45

1Wanneer julle die land deur loting verdeel om aan elke stam sy
besitting toe te ken, moet julle 'n stuk grond van twaalf en 'n half
kilometer lank en tien kilometer breed as 'n offergawe aan die Here
gee. Die hele stuk grond sal aan die Here gewy wees. 2Hiervan moet 'n
stuk van twee honderd en vyftig meter in die vierkant aan die
heiligdom behoort, met 'n oop strook van vyf en twintig meter
rondom. 3Van die hele gebied wat afgemeet is, moet julle 'n stuk
afmeet van twaalf en 'n half kilometer lank en vyf kilometer breed;
daarop moet die heiligdom met die Allerheiligste staan. 4Hierdie
gebied is die gewyde gebied in die land. Dit is tot beskikking van die
priesters wat in die heiligdom diens doen en wat by die altaar mag
kom om die diens aan die Here te verrig. Daar kan hulle huise kom, en
die grond wat aan die heiligdom behoort, val in dié gedeelte. 5Die
oorblywende gedeelte van twaalf en 'n half kilometer lank en vyf
kilometer breed is vir die Leviete wat in die tempel diens doen; dit is
hulle eiendom, daar kan hulle woon. 6Vir die stadsgrond moet julle 'n
stuk afstaan van twee en 'n half kilometer breed en twaalf en 'n half
kilometer lank, net so groot as die gewyde gebied. Hierdie grond moet
tot beskikking wees van die hele Israel. 7Die regeerder moet grond kry
weerskante van die gewyde gebied en die stadsgrond, wes en oos
daarvan; dit moet net so groot wees as een van die stamgebiede en
moet strek van die wesgrens van Israel af tot aan die oosgrens. 8Dit
moet sy deel van die land wees tussen die Israeliete. Die regeerders
wat Ek aanwys, sal my volk nie weer te kort doen nie; hulle sal die
land verdeel tussen die stamme van Israel. 9So sê die Here my God:
Julle het nou ver genoeg gegaan, regeerders van Israel. Laat staan die
geweld en verdrukking, laat reg geskied en doen reg, hou op om my
volk se eiendom vir julle te vat, sê die Here my God. 10Julle moet skale
gebruik wat reg weeg en julle moet die regte inhoudsmate vir droë
stowwe en vir vloeistowwe gebruik. 11Inhoudsmate moet deurgaans
dieselfde bly, volgens 'n vaste maatstaf. 12Gewig moet volgens 'n vaste
maatstaf bepaal word. 13Die offergawes wat julle moet bring, is een
sestigste van die koring en die gars, 14en een honderdste van die olie.
15Uit die waterryke dele van Israel moet julle een uit elke twee
honderd van die kleinvee gee. Hierdie offers is graanoffers,
brandoffers en maaltydoffers om vir julle versoening mee te doen, sê
die Here my God. 16Al die mense in die land moet hierdie offergawes
aan die regeerder van Israel lewer. 17Op die regeerder rus dan die
verpligting om die brandoffers, die graanoffers en die drankoffers aan
te bied tydens die groot feestye en die nuwemaansfeeste en op die
sabbatte, op al die feestye van Israel. Hy moet die sondeoffer, die

graanoffer, die brandoffer en die maaltydoffers aanbied om vir Israel
versoening mee te doen. 18So sê die Here my God: Op die eerste dag
van die eerste maand moet jy 'n bul sonder liggaamsgebrek vat en die
heiligdom laat reinig: 19die priester moet van die sondeofferdier se
bloed vat en dit aan die kosyne in die tempel smeer en aan die vier
hoeke van die boonste vlak van die altaar en aan die kosyne van die
poorte na die binneste voorhof toe; 20dit moet hy ook doen op die
sewende van die maand ter wille van mense wat onwetend of uit
onkunde gesondig het; so moet julle die tempel reinig. 21Op die
veertiende van die eerste maand moet julle die paasfees vier, wanneer
julle moet begin om sewe dae lank net ongesuurde brood te eet. 22Op
die paasfees moet die regeerder 'n bul as sondeoffer aanbied vir
homself en vir die hele volk. 23Tydens die sewe dae wat die fees duur,
moet hy elke dag as brandoffer vir die Here sewe bulle en sewe
skaapramme aanbied, almal sonder liggaamsgebrek, en ook nog elke
dag 'n bokram as sondeoffer. 24Verder moet hy as graanoffer by elke
bul en elke ram sestien kilogram meel aanbied, en vier liter olie by
elke sestien kilogram meel. 25Tydens die fees wat op die vyftiende van
die sewende maand begin, moet die regeerder sewe dae lank net soos
met die paasfees ook die sondeoffer, die brandoffer, die graanoffer en
die olie aanbied.

ESÉGIËL 46

1So sê die Here my God: Die oospoort na die voorhof toe moet op die
ses werksdae gesluit bly, maar dit moet oopgemaak word op
sabbatdae en op nuwemaansfeeste. 2Dan moet die regeerder van buite
af by die toegangsportaal van die poortgebou ingaan en by die
poortdeur gaan staan. Die priesters moet dan die regeerder se
brandoffer en maaltydoffer offer, en daarna moet hy in aanbidding by
die poortdrumpel buig en uitgaan. Die poort moet tot die aand toe oop
bly. 3Ook die gewone burgers moet op sabbatte en op
nuwemaansfeeste by hierdie poort in aanbidding voor die Here kom
buig. 4Die brandoffer wat die regeerder op die sabbat vir die Here
moet aanbied, moet bestaan uit ses lammers en 'n skaapram, almal
sonder liggaamsgebrek. 5Die graanoffer saam met die ram moet sestien
kilogram meel wees en dié saam met die lammers soveel as wat hy wil
gee. Daar moet vier liter olie by elke sestien kilogram meel wees. 6Op
die nuwemaansfees moet die offer bestaan uit 'n bul, ses lammers en 'n
skaapram, almal sonder liggaamsgebrek, 7met graanoffers van sestien
kilogram saam met die bul en die ram, en dié saam met die lammers
soveel as wat die regeerder kan bekostig. Vir elke sestien kilogram
meel moet hy ook vier liter olie offer. 8Wanneer die regeerder ingaan,
moet hy dit doen deur die toegangsportaal van die poort, en hy moet
weer daar uitgaan. 9Maar wanneer die gewone burgers op feesdae in
die teenwoordigheid van die Here wil kom, moet dié wat deur die
noordpoort inkom om in aanbidding te buig, by die suidpoort uitgaan,
en dié wat deur die suidpoort inkom, moet by die noordpoort uitgaan.
Niemand mag teruggaan deur die poort waar hy ingekom het nie;
almal moet by die ander kant uitgaan. 10Die regeerder moet by hulle
wees; wanneer hulle inkom, moet hy inkom en wanneer hulle uitgaan,
moet hy uitgaan. 11Op die feesdae en tydens die feestye moet die
graanoffer sestien kilogram saam met 'n bul en 'n ram wees en dié
saam met die lammers soveel as wat die persoon wil gee. Vir elke
sestien kilogram moet daar ook vier liter olie gebring word. 12Wanneer
die regeerder 'n vrywillige offer wil aanbied, 'n brandoffer of
maaltydoffers as vrywillige offer aan die Here, moet die oospoort vir
hom oopgemaak word, en dan moet hy die brandoffer of die
maaltydoffers aanbied soos hy dit op die sabbatdag moet doen.
Daarna moet hy uitgaan en moet die poort weer gesluit word. 13Daar
moet elke dag 'n jaaroud ramlam sonder liggaamsgebrek vir die Here
as brandoffer gebring word. Dit moet elke môre gedoen word. 14Elke
môre moet daar ook 'n graanoffer van drie kilogram meel gebring
word met een en 'n derde liter olie om die meel mee klam te maak. Dit
moet 'n vaste instelling wees. 15Die lam en die graanoffer en die olie

moet elke môre gebring word as 'n daaglikse brandoffer. 16So sê die
Here my God: Wanneer die regeerder 'n stuk van sy grond aan een van
sy seuns gee, moet dit die seun s'n bly en word dit die familiebesit van
die seun se nageslag. 17Maar wanneer die regeerder 'n stuk van sy
grond vir enigiemand in sy diens gee, kan dié persoon dit besit tot in
die hersteljaar; dan moet dit terugval na die regeerder toe en weer
uitsluitend die familiebesit van sy nageslag word. 18Die regeerder mag
nie grond van die volk afvat en hulle so uit hulle familiebesit verdring
nie. 'n Man se grond moet sy seuns toeval, sodat my volk nie hulle
familiebesit ontneem word en verstrooi raak nie. 19Die man met die
meetstok bring my toe by die ingang langs die noordpoort, die ingang
na die gewyde vertrekke van die priesters toe. Daar was 'n plek agter
die gebou, aan die westekant, 20en die man het vir my gesê: Dit is die
plek waar die priesters die vleis moet gaarmaak van die skuldoffer en
die sondeoffer en waar hulle die graanoffergeregte moet bak, sodat
hulle nie die volk in gevaar stel deur dié gewyde dinge deur die
buitenste voorhof te bring nie. 21Daarna bring die man my na die
buitenste voorhof toe en vat my by die vier hoeke van die voorhof
verby. In elke hoek van die voorhof was daar 'n kleiner voorhof. 22Dié
kleiner voorhowe was elkeen twintig meter lank en vyftien meter
breed, en daar het rook by hulle uitgekom. 23Daar was 'n muur om
elkeen en binne teen die muur rondom was daar kookplekke
aangebring. 24Die man het vir my gesê: Dit is die kookplekke waar die
tempelbediendes die offervleis van die volk gaarmaak.

ESÉGIËL 47

1Die man met die meetstok het my teruggebring na die ingang van die
tempel toe. Toe sien ek daar kom water onder die tempel se drumpel
uit aan die oostekant. Die tempel het oos gekyk. Die water het regs
van die tempel weggeloop, suid van die altaar verby. 2Die man vat my
toe by die noordpoort uit en om na die buitenste oospoort toe. Daar
syfer die water toe regs langs die poort uit. 3Die man het oos gestap en
met die maatlyn wat hy by hom gehad het vyf honderd meter
afgemeet van die oospoort af. Toe laat hy my deur die water loop. Dit
was enkeldiep. 4Hy het nog vyf honderd meter afgemeet en my deur
die water laat loop. Dit was kniediep. Hy het nog vyf honderd meter
afgemeet en my deur die water laat loop. Dit het tot by my heupe
gekom. 5Toe meet hy nog vyf honderd meter, maar toe was die water
'n stroom waar ek nie kon deur nie. Die water was diep, sodat 'n mens
sou moes swem; dit was 'n stroom waar 'n mens nie deur kon loop nie.
6Die man sê toe vir my: Sien jy dit, mens? Hy laat my toe al langs die
stroom terugstap. 7Terwyl ek so terugstap, sien ek daar staan groot,
hoë bome weerskante op die stroom se wal. 8Die man het vir my gesê:
Hierdie water loop weg na die streek oos toe en af na die
Jordaanvallei toe waar dit in die Dooie See sal inloop. Wanneer dit in
die Dooie See inloop, sal die water van die Dooie See vars word. 9Waar
die stroom ook kom, sal dit wemel van al die soorte diere en sal daar
baie vis wees. Die water loop af na die Dooie See toe en sal die see
vars maak. Waar die stroom kom, sal alles lewe. 10Daar sal vissers
langs die Dooie See staan van En-Gedi af tot by En-Eglajim. Dit sal 'n
plek wees waar hulle nette droogmaak. Daar sal net soveel soorte vis
wees as in die Groot See, en net so baie. 11Net die water in die
moerasse en kuile langs die Dooie See sal nie vars word nie. Hulle
moet sout bly. 12Weerskante op die wal van die stroom sal allerlei
vrugtebome groei. Hulle blare sal nie verlep nie en hulle vrugte sal nie
opraak nie. Hulle sal elke maand dra, want die stroom se water kom
uit die heiligdom. Die vrugte sal daar wees om te eet en die blare om
genesing te bring. 13So sê die Here my God: Die volgende is die grense
van die gebied wat julle as besitting moet toeken aan die twaalf
stamme. Aan Josef moet twee dele gegee word, 14maar aan die ander
moet julle een deel elk toeken. Ek het met 'n eed beloof dat Ek die
land aan julle voorvaders sal gee, daarom kom dit julle toe as
besitting. 15Die grense van die land is soos volg: Aan die noordekant
van die Groot See af oor Getlon tot by Sedad, 16verder Hamat, Berota,
Sibrajim tussen die gebiede van Damaskus en Hamat, en Middel-Gaser
op die grens van Gauran. 17Die grens loop dus van die see af tot by
Gasar-Enan, met die gebiede van Damaskus en Hamat noord daarvan.

Dit is die noordgrens. 18Aan die oostekant is die grens van tussen
Gauran en Damaskus af, tussen Gilead en Israel met die Jordaan langs,
en dan moet julle die grens aan die oostekant van die Dooie See trek.
Dit is die oosgrens. 19Aan die suidekant loop die grens eers suid van
Tamar af tot by die waters van Meriba-Kades, dan met die spruit langs
tot teen die Groot See. Dit is die suidgrens. 20Aan die westekant is die
grens die Groot See, van die suidgrens af tot regoor Lebo-Hamat. Dit is
die wesgrens. 21Dit is die land wat julle tussen julle moet verdeel
volgens al die stamme van Israel. 22Julle moet die land verdeel deur
loting vir julleself en vir die vreemdelinge wat al 'n geslag lank tussen
julle woon. Julle moet sulke vreemdelinge as medeburgers tussen julle
beskou. Hulle moet saam met julle besittings ontvang onder die
stamme van Israel. 23Julle moet die vreemdelinge hulle besittings gee
by die stamme waar hulle woon, sê die Here my God.

ESÉGIËL 48

1Van die noordekant af, langs die lyn Getlon, Lebo-Hamat, Gasar-Enan
tot waar die noordgrens van Damaskus teen Hamat raak, kry die
volgende stamme hulle dele; elkeen kry 'n strook van die oosgrens af
tot teen die Groot See: Dan, 2Aser, 3Naftali, 4Manasse, 5Efraim, 6Ruben
en 7Juda. 8Teen die gebied van Juda, van oos na wes, moet die gebied
lê wat julle as offergawe afstaan, twaalf en 'n half kilometer breed en
net so lank as een van die ander stroke, van die oostelike tot by die
westelike grens. Die heiligdom moet in hierdie gebied wees. 9Die een
gebied wat julle as offergawe aan die Here afstaan, moet twaalf en 'n
half kilometer lank en vyf kilometer breed wees. 10Dié gebied moet 'n
gewyde offergawe wees wat tot die beskikking van die priesters is, en
moet 'n strook wees van twaalf en 'n half kilometer lank van oos na
wes en vyf kilometer breed van noord na suid. Die heiligdom van die
Here moet in dié gebied wees. 11Die gebied is tot die beskikking van
die gewyde priesters, die nageslag van Sadok. Hulle het my dienswerk
getrou gedoen en nie afgedwaal soos die Israeliete nie, soos die
Leviete gedoen het. 12Die gebied moet 'n offergawe wees, wat tot
beskikking van die priesters is, 'n deel van die gebied wat as offergawe
afgestaan word, 'n gewyde gebied langs dié van die Leviete. 13Die
Leviete moet 'n gebied kry langs dié van die priesters, twaalf en 'n half
kilometer lank en vyf kilometer breed. 14Hulle mag nie daarvan
verkoop nie. Hierdie deel van die land, die beste deel, mag nie
verkoop of verruil word en in ander hande oorgaan nie, want dit is
aan die Here gewy. 15Die strook van twaalf en 'n half by twee en 'n half
kilometer wat oorbly, is bedoel as gewone stadsgebied, as woon- en
weigebied. Die stad moet in dié gebied wees. 16Die stad moet twee en
'n kwart kilometer in die vierkant wees. 17Aan al vier kante moet daar
'n onbeboude strook van honderd vyf en twintig meter wees. 18Die vyf
kilometer wat oos en die vyf wat wes van die stad oor is langs die
gebied wat as 'n gewyde offergawe afgestaan is, moet bewerk word vir
die onderhoud van die mense wat in die stad werk. 19Enigiemand wat
in die stad werk, mag die grond bewerk, ongeag die stam van Israel
waaruit hy kom. 20Die hele gebied wat afgesonder moet word, sal dus
twaalf en 'n half kilometer in die vierkant wees. Julle moet dit as 'n
gewyde offergawe afstaan. Die stadsgebied is daarby ingesluit. 21Die
grond wat oorbly aan die oostekant en aan die westekant van die
gewyde gebied waar die tempel en die stadsgebied en die gebied van
die Leviete moet wees, is tot beskikking van die regeerder. Dit loop tot
by die oosgrens van die land en weswaarts tot by die see en lê tussen
die gebied van Juda en dié van Benjamin. 22Die stamme wat oorbly en
wat elkeen ook 'n strook van die oosgrens af tot teen die wesgrens

moet kry, is Benjamin, 23Simeon, 24Issaskar, 25Sebulon en 26Gad. 27Suid
van Gad se gebied loop die grens van Tamar af oor die waters van
Meriba-Kades met die spruit langs tot aan die Groot See. 28Dit is die
land wat julle deur loting as besitting moet verdeel tussen die
Israelitiese stamme en dit is die dele wat elkeen moet kry, sê die Here
my God. 29Die uitgange uit die stad uit moet soos volg wees: die
noordelike stadsgrens moet twee en 'n kwart kilometer lank wees
30met drie poorte, genoem na stamme van Israel: Ruben, Juda en Levi.
31Die ander stadsgrense moet elkeen ook twee en 'n kwart kilometer
lank wees, elk met drie poorte, aan die oostekant Josef, Benjamin en
Dan, 32aan die suidekant Simeon, Issaskar en Sebulon, 33en aan die
westekant Gad, Aser en Naftali. 34Die omtrek van die stad moet nege
kilometer wees, en sy naam moet van vandag af wees: Die Here is
daar.

DANIËL

DANIËL 1

1In die derde regeringsjaar van koning Jojakim van Juda het koning
Nebukadnesar van Babel teen Jerusalem opgetrek en dit beleër. 2Die
Here het vir koning Jojakim oorgegee in Nebukadnesar se mag, en ook
'n gedeelte van die tempelgereedskap, en hy het dit na Sinar, na die
tempel van sy god toe gevat, en daar het hy dit in die voorraadkamer
van die tempel van sy god gebêre. 3Die koning het vir Aspenas, sy
hoofpaleisbeampte, beveel om uit die Israeliete jongmanne na die
paleis toe te bring, uit die koninklike geslag en uit die geslag van
vername mense. 4Die jongmanne moes sonder liggaamsgebrek wees,
mooi, toegerus met kennis, verstandig, bekwaam en in staat om in die
paleis diens te doen. Hulle moes onderrig word in die Galdeërs se skrif
en taal. 5Die koning het bepaal dat hulle 'n daaglikse porsie van sy kos
en wyn moet ontvang en dat hulle drie jaar lank opgelei moet word.
Daarna moet hulle in diens van die koning tree. 6Onder hierdie
Judeërs was daar Daniël, Gananja, Misael en Asarja, 7maar die
hoofpaleisbeampte het vir hulle ander name gegee: Daniël is Beltsasar
genoem, Gananja Sadrag, Misael Mesag en Asarja Abednego. 8Daniël
het hom voorgeneem om hom nie met die koning se kos en wyn te
verontreinig nie en hy het die hoofpaleisbeampte vergunning gevra
om dit nie te gebruik nie. 9God het die hoofpaleisbeampte gunstig en
simpatiek gestem teenoor Daniël. 10Maar hy het vir Daniël gesê: Ek is
bang vir die koning. Hy het bepaal wat julle moet eet en drink en as
hy sien julle voorkoms is nie so goed soos dié van die ander
jongmanne van julle ouderdom nie, is ek oor julle in die moeilikheid
by hom. 11Toe sê Daniël vir die amptenaar wat deur die
hoofpaleisbeampte aangestel is om toesig te hou oor Daniël, Gananja,
Misael en Asarja: 12Maak asseblief tien dae lank 'n proefneming met
ons en laat hulle vir ons net groente gee om te eet en water om te
drink. 13Vergelyk dan ons voorkoms met dié van die jongmanne wat
van die koning se kos eet, en handel dan met ons na bevind van sake.
14Die amptenaar het toe hulle versoek toegestaan en tien dae lank 'n
proefneming met hulle gemaak. 15Ná tien dae het hulle mooier en
gesonder daar uitgesien as die jongmanne wat van die koning se kos
geëet het. 16Toe het die amptenaar die koning se kos en wyn vir goed
van hulle af weggehou en vir hulle net groente gegee. 17God het aan
hierdie vier jongmanne verstand gegee en insig in alles wat geskryf is,
en ook wysheid. Daniël kon enige gesig of droom uitlê. 18Op die tyd
wat koning Nebukadnesar bepaal het dat die jongmanne voor hom
gebring word, het die hoofpaleisbeampte dit gedoen. 19Die koning het
met hulle gepraat en hy het onder almal niemand gevind soos Daniël,
Gananja, Misael en Asarja nie. Toe het hulle in diens van die koning

getree. 20In enige saak wat wysheid en insig vereis het en waaroor die
koning hulle uitgevra het, was hulle tien maal beter as al die
towenaars en voorspellers in sy hele koninkryk. 21Daniël het in diens
van die paleis gebly tot die eerste regeringsjaar van koning Kores.

DANIËL 2

1In die tweede regeringsjaar van koning Nebukadnesar het hy 'n
droom gehad wat hom so ontstel het dat hy nie kon slaap nie. 2Toe het
hy die towenaars, die voorspellers, die goëlaars en die sterrekykers
laat roep om sy droom vir hom uit te lê. Hulle het toe voor die koning
kom staan 3en hy het vir hulle gesê: Ek is ontsteld oor 'n droom wat ek
gehad het en ek wil weet wat die droom beteken. 4Die sterrekykers het
die koning in Aramees geantwoord: Mag die koning baie lank lewe!
Vertel ons die droom, dan sal ons dit vir u uitlê. 5Die koning sê toe vir
die sterrekykers: Ek het klaar besluit: as julle my nie die droom en sy
uitleg kan gee nie, sal julle aan stukke gekap word en sal van julle
huise puinhope gemaak word. 6Maar as julle die droom en sy uitleg
gee, sal julle baie geskenke en groot eer van my ontvang. Gee my dus
die droom en sy uitleg. 7Hulle sê toe weer vir die koning: U Majesteit
moet die droom vir ons vertel, dan sal ons dit uitlê. 8Toe sê die koning:
Ek weet goed julle wil net tyd wen omdat julle sien ek het klaar
besluit 9dat as julle die droom nie uitlê nie, daar vir julle net een straf
voorlê! Daarom het julle afgespreek om vir my 'n klomp leuens te
vertel totdat die omstandighede mag verander. Vertel vir my die
droom dat ek kan weet of julle sy uitleg kan gee. 10Die sterrekykers het
die koning geantwoord: Daar is geen mens op aarde wat aan u eis kan
voldoen nie. Geen koning, hoe groot of magtig hy ook mag wees, het
dan ook al so iets van enige towenaar, voorspeller of sterrekyker
verwag nie. 11Wat u vra, is te moeilik, daar is niemand wat dit vir u
kan doen nie, behalwe die gode, en hulle woon nie onder die mense
nie. 12Toe het die koning woedend geword en opdrag gegee om al die
koninklike raadgewers van Babel om die lewe te bring. 13Daar is toe 'n
proklamasie uitgevaardig dat die koninklike raadgewers doodgemaak
moet word. Ook Daniël en sy vriende is gesoek om doodgemaak te
word. 14Daniël het toe versigtig navraag gedoen by Arjok, die hoof van
die koning se lyfwag, wat op pad was om die koninklike raadgewers
dood te maak. 15Hy het vir Arjok, die offisier van die koning, gevra
waarom die proklamasie van die koning so genadeloos is, en Arjok het
dit vir hom verduidelik. 16Daniël het na die koning toe gegaan en
uitstel gevra om die uitleg aan die koning te kan gee. 17Daarna is
Daniël huis toe en het hy vir sy vriende Gananja, Misael en Asarja
vertel wat aan die gang is 18en hulle gevra om die God van die hemel
om genade te smeek oor die geheim van die droom sodat Daniël en sy
vriende nie saam met die ander koninklike raadgewers doodgemaak
sou word nie. 19Toe is die geheim aan Daniël geopenbaar in 'n
nagtelike visioen, en Daniël het die God van die hemel geprys.
20Daniël het gesê: Mag die Naam van God altyd geprys word, Hy aan

wie die wysheid en die mag behoort, 21Hy wat tye en omstandighede
verander, wat konings afsit en konings aanstel, wat aan die wyse
manne die wysheid gee en die verstand aan dié wat insig het, 22wat
ondeurgrondelike en verborge dinge openbaar en wat weet wat in die
duisternis is; by Hom is die lig. 23Ek loof en prys U, God van my
voorvaders, omdat U aan my wysheid en mag gegee het. U het aan my
bekend gemaak wat ons van U gevra het, U het aan ons bekend
gemaak wat om aan die koning te sê. 24Toe is Daniël na Arjok toe vir
wie die koning beveel het om die koninklike raadgewers dood te
maak, en hy het vir hom gesê: Moenie die koninklike raadgewers
doodmaak nie. Vat my na die koning toe, en ek sal sy droom vir hom
uitlê. 25Arjok het toe dadelik vir Daniël na die koning toe gevat en
gesê: Ek het iemand onder die Judese ballinge gekry wat die droom
vir die koning kan uitlê. 26Die koning het toe vir Daniël, wat Beltsasar
genoem is, gevra: Kan jy vir my sê wat die droom is wat ek gehad het
en wat sy uitleg is? 27Daniël het die koning geantwoord: Die
raadgewers, die voorspellers, die towenaars en die sterrekykers is nie
in staat om die droom waaroor u navraag doen, vir u te vertel nie.
28Maar daar is 'n God in die hemel wat geheime kan openbaar en wat
aan u, koning Nebukadnesar, wil bekend maak wat in die toekoms
gaan gebeur. In u slaap het u 'n droom, 'n visioen gehad. 29Toe u gaan
slaap het, het u gedink oor wat in die toekoms sal gebeur, en Hy wat
geheime kan openbaar, het aan u bekend gemaak wat gaan gebeur.
30Dit is nie omdat ek meer wysheid het as ander mense dat hierdie
geheim aan my geopenbaar is nie, maar omdat die uitleg aan u
bekend moet word sodat u 'n antwoord kan kry op die vrae waaroor u
gedink het. 31U het 'n visioen gehad. Daar was 'n groot beeld. Dit was
hoog en het baie geblink. Dit het voor u gestaan, iets skrikwekkends.
32Die beeld se kop was van suiwer goud, sy bors en sy arms van silwer,
sy maag en sy heupe van brons. 33Sy bene was van yster en sy voete
deels van yster en deels van klei. 34Toe u nog so kyk, breek daar 'n klip
los sonder dat 'n hand daaraan geraak het en dit tref die beeld teen die
voete van yster en klei en verpletter dit. 35Die yster, die klei, die brons,
die silwer en die goud is alles fyn gestamp en het geword soos kaf op
die dorsvloere wat in die oestyd deur die wind weggewaai word, sodat
geen spoor daarvan oorbly nie. Die klip waardeur die beeld getref is,
het 'n groot rots geword en het die hele aarde bedek. 36Dit is die
droom, en nou sal ek dit vir u uitlê. 37U is die groot koning; die God
van die hemel het aan u die heerskappy, die krag en die mag en die
eer gegee. 38Hy het die hele bewoonde wêreld, die mense, die wilde
diere en die voëls in u mag gegee en u die heerser oor hulle almal
gemaak. U is die kop van goud. 39Ná u sal 'n ander koninkryk na vore
kom wat nie so belangrik as dié van u sal wees nie, en daarna 'n
derde, die een van brons wat oor die hele wêreld heerskappy sal voer.

40Die vierde koninkryk sal so sterk wees soos yster. Yster vergruis alles
en stamp dit fyn. Soos yster wat alles vergruis, so sal dié koninkryk die
ander fyn stamp en vergruis. 41Die voete en tone, deels klei en deels
yster, wat u gesien het, wys op 'n koninkryk wat verdeeld sal wees. Dit
sal iets van die sterkte van yster hê, want soos u gesien het, is daar
yster tussen die klei. 42Die tone en voete, deels van yster en deels van
klei, wys dat die koninkryk deels sterk, deels swak sal wees. 43Dat u
gesien het dat die yster met klei gemeng is: daar sal ondertrouery
tussen die mense wees, maar hulle sal nie 'n eenheid word nie, net
soos yster nie met klei meng nie. 44In die tyd van daardie konings sal
die God van die hemel 'n koninkryk oprig wat nooit vernietig sal word
nie. Hierdie koninkryk sal nie deur 'n ander vervang word nie. Dit sal
die ander koninkryk plat trap en vernietig, maar self sal dit vir altyd
bestaan. 45En dat u 'n klip uit 'n rots sien losbreek het sonder dat 'n
hand daaraan geraak het en dit die yster, die brons, die klei, die silwer
en die goud verpletter het: God wat magtig is, het aan u bekend
gemaak wat in die toekoms gaan gebeur. Die droom is waar en oor die
uitleg is daar geen twyfel nie. 46Toe het koning Nebukadnesar diep
voor Daniël gebuig, aan hom eer betoon en opdrag gegee dat daar 'n
graanoffer en 'n wierookoffer aan hom geoffer moet word. 47Die
koning het vir Daniël gesê: Werklik, julle God is die grootste van al die
gode, Hy heers oor die konings en Hy openbaar geheime, want jy kon
hierdie geheim bekend maak. 48Die koning het hoë eer aan Daniël
betoon, vir hom baie en groot geskenke gegee en hom aangestel as
goewerneur van die hele provinsie Babel en as hoof van al die
koninklike raadgewers. 49Op versoek van Daniël het die koning vir
Sadrag, Mesag en Abednego in beheer geplaas van die administrasie
van die provinsie Babel. Maar Daniël self het in die paleis gebly.

DANIËL 3

1Koning Nebukadnesar het 'n goue beeld laat maak, dertig meter hoog
en drie meter breed, en dit laat oprig in die Duradal in die provinsie
Babel. 2Toe het hy opdrag gegee dat al sy amptenare, die goewerneurs-
generaal, die goewerneurs, die administrateurs, die raadgewers, die
tesourieamptenare, die regters, die landdroste, al die hoofamptenare
van die provinsie, bymekaar moes kom vir die wyding van die beeld
wat die koning laat oprig het. 3So het al die hoë amptenare, die
goewerneurs-generaal, die goewerneurs, die administrateurs, die
raadgewers, die tesourieamptenare, die regters, die landdroste, al die
hoofamptenare van die provinsie, bymekaargekom vir die wyding van
die beeld wat koning Nebukadnesar laat oprig het en hulle het voor
die beeld gaan staan. 4'n Aankondiger het hard geroep: Alle volke,
nasies en taalgroepe, julle word beveel: 5Wanneer julle die geluid hoor
van trompet, fluit, siter, lier, harp, 'n ander blaas- of
musiekinstrument, moet julle buig voor die goue beeld wat koning
Nebukadnesar laat oprig het, en dit aanbid. 6Wie nie buig en die beeld
aanbid nie, sal onmiddellik in 'n brandende oond gegooi word.
7Daarom het al die volke, nasies en taalgroepe, sodra hulle die geluid
van trompet, fluit, siter, lier, harp of enige ander musiekinstrument
hoor, voor die goue beeld wat koning Nebukadnesar laat oprig het,
gebuig en dit aanbid. 8Dit was toe dat sekere Galdeërs die Jode gaan
verkla het. 9Hulle het vir koning Nebukadnesar gesê: Mag die koning
baie lank lewe! 10U het 'n bevel uitgevaardig dat enigiemand wat die
geluid hoor van trompet, fluit, siter, lier, harp, 'n ander blaas- of
musiekinstrument, voor die goue beeld moet buig en dit moet aanbid.
11Wie nie buig en die beeld aanbid nie, moet in 'n brandende oond
gegooi word. 12Maar, U Majesteit, nou is daar Jode, Sadrag, Mesag en
Abednego, vir wie u in beheer van die administrasie van die provinsie
Babel geplaas het, wat hulle nie steur aan u bevel nie. Hulle dien nie u
god nie, hulle aanbid nie die goue beeld wat u laat oprig het nie. 13Toe
het Nebukadnesar woedend geword en vir Sadrag, Mesag en
Abednego laat kom. Dié manne is voor die koning gebring, 14en
Nebukadnesar het vir hulle gesê: Is dit waar, Sadrag, Mesag en
Abednego, dat julle my god nie dien nie, die goue beeld wat ek laat
oprig het, nie aanbid nie? 15Nou kyk, dit sal in orde wees as julle
bereid is om te buig en die beeld te aanbid sodra julle die geluid hoor
van trompet, fluit, siter, lier, harp, 'n ander blaas- of
musiekinstrument. Maar as julle hom nie aanbid nie, sal julle dadelik
in 'n brandende oond gegooi word, en watter god sal julle uit my mag
kan red? 16Sadrag, Mesag en Abednego het koning Nebukadnesar
geantwoord: Ons hoef u nie hierop te antwoord nie. 17Ons het ons God

vir wie ons dien. Hy het die mag om ons te red uit die brandende
oond, en Hy sal ons ook red uit u mag. 18Selfs as Hy dit nie doen nie,
moet u weet dat ons u god nie sal dien nie, die goue beeld wat u laat
oprig het, nie sal aanbid nie. 19Toe het Nebukadnesar wit geword van
woede vir Sadrag, Mesag en Abednego en opdrag gegee dat die oond
sewe maal warmer gemaak moet word as gewoonlik. 20Daarna het hy
van die sterkste manne in sy lyfwag beveel om vir Sadrag, Mesag en
Abednego vas te bind en hulle in die brandende oond te gooi. 21Hulle
is toe vasgebind en sommer met hulle hemde, broeke en kopdoeke,
met al hulle klere, in die brandende oond gegooi. 22Omdat die koning
se opdrag so streng was, was die oond so verskriklik warm dat die
manne wat vir Sadrag, Mesag en Abednego moes ingooi, deur die
vlamme doodgebrand is. 23Maar die drie manne, Sadrag, Mesag en
Abednego, het vasgebind binne-in die brandende oond geval. 24Toe het
koning Nebukadnesar verskrik opgespring en vir sy raadgewers gevra:
Het ons dan nie drie manne vasgebind in die oond gegooi nie? En
hulle sê vir hom: Dit is so, U Majesteit! 25Hy sê toe: Maar ek sien dan
vier manne wat vry en ongedeerd rondbeweeg in die vuur, en die
vierde lyk soos 'n hemelwese! 26Toe het Nebukadnesar na die bek van
die brandende oond toe gekom en geroep: Sadrag, Mesag en
Abednego, dienaars van die allerhoogste God, kom uit hierheen! En
Sadrag, Mesag en Abednego het uit die oond uitgekom. 27Toe die
goewerneurs-generaal, die goewerneurs, die administrateurs en die
raadgewers van die koning nader kom, sien hulle aan die manne dat
die vuur niks aan hulle liggame kon doen nie, dat hulle hare op hulle
koppe nie eens geskroei was nie en dat hulle klere niks makeer nie; jy
kon nie eens ruik dat hulle in die vuur was nie. 28Toe sê
Nebukadnesar: Aan die God van Sadrag, Mesag en Abednego kom die
eer toe, Hy wat sy engel gestuur het en sy dienaars gered het. Hulle
het op hulle God vertrou en het die koninklike bevel verontagsaam en
hulle was bereid om hulle lewe te verloor eerder as om enige god
behalwe húlle God te dien of te aanbid. 29Daarom vaardig ek 'n bevel
uit dat enige persoon, van watter volk, nasie of taalgroep hy ook is,
wat met minagting praat oor die God van Sadrag, Mesag en Abednego,
in stukke gekap moet word en dat sy huis 'n puinhoop gemaak moet
word. Daar is immers geen ander god wat in staat is om so te red nie.
30Die koning het toe gesorg dat dit voorspoedig gaan met Sadrag,
Mesag en Abednego in die provinsie Babel.

DANIËL 4

1Koning Nebukadnesar aan al die volke, nasies en taalgroepe wat oor
die hele wêreld woon: Voorspoed! 2Ek betuig met blydskap dat ek die
tekens en wonders wat die allerhoogste God gedoen het, kon belewe.
3Hoe groot is sy tekens, hoe magtig sy wonders! Sy koninkryk is 'n
ewige koninkryk, sy heerskappy duur van geslag tot geslag. 4Ek,
Nebukadnesar, het rustig en voorspoedig in my paleis gewoon, 5maar
toe het ek 'n droom gehad wat my ontstel het, visioene in my slaap,
wat deur my kop gemaal en my laat bang word het. 6Daarom het ek 'n
bevel uitgevaardig dat al die koninklike raadgewers voor my gebring
moes word om vir my die droom uit te lê. 7Toe het die towenaars, die
voorspellers, die sterrekykers en die besweerders gekom, en ek het
hulle die droom vertel, maar hulle kon dit nie vir my uitlê nie.
8Uiteindelik het Daniël, genoem Beltsasar na die naam van my god en
in wie die gees van die heilige gode is, ingekom en ek het hom die
droom vertel. 9Ek het vir hom gesê: Beltsasar, hoof van die towenaars,
ek weet dat die gees van die heilige gode in jou is en dat geen geheim
vir jou onverklaarbaar is nie. Hier is nou my droom, lê dit vir my uit.
10Ek het hierdie visioen in my slaap gehad: Toe ek kyk, sien ek 'n
boom in die middel van die aarde, en dit was baie hoog. 11Die boom
het so groot en sterk geword dat sy top aan die hemel geraak het, en
dit was oral op die aarde sigbaar. 12Sy blare was mooi en sy vrugte
was groot, daar was genoeg kos aan hom vir die hele wêreld. Onder
hom het die wilde diere skaduwee gesoek, en in sy takke het die voëls
nes gemaak. Alles wat leef, het van hom hulle kos gekry. 13Toe ek nog
so kyk, terwyl ek in my slaap die visioen sien, kom daar 'n wag, 'n
engel, uit die hemel uit af. 14Hy het hard geroep: Kap af die boom, kap
af sy takke, stroop af sy blare en gooi weg sy vrugte. Die wilde diere
moet onder hom uit wegvlug en die voëls uit sy takke uit. 15Maar bind
'n yster- en 'n bronsband om sy stomp en laat dit in die grond bly saam
met die gras in die veld. Nebukadnesar moet snags deur die dou
natgemaak word en van plante leef saam met die wilde diere. 16Sy
verstand moet anders word as dié van 'n mens, hy moet die verstand
van 'n dier kry. Dit moet sewe tydperke lank oor hom kom. 17 Hierdie
aankondiging berus op 'n besluit van dié wat wag hou, die engele, en
hulle maak hierdie beslissings bekend. So sal alle mense weet dat die
Allerhoogste mag het oor al die koninkryke op aarde en dat Hy dit gee
aan wie Hy wil; Hy stel selfs die onbelangrikste mens daaroor aan.'
18Dit is die droom wat ek, koning Nebukadnesar, gehad het. Lê dit nou
vir my uit, Beltsasar, want geen raadgewer in my koninkryk is in staat
om dit vir my uit te lê nie. Jy is daartoe in staat, want die gees van die
heilige gode is in jou. 19Toe het Daniël, ook genoem Beltsasar, 'n

oomblik verstom gestaan, verbyster deur sy gedagtes. Die koning het
vir hom gesê: Moenie dat die droom en sy uitleg jou ontstel nie,
Beltsasar. Beltsasar het geantwoord: U Majesteit, het die droom maar
eerder op u vyande geslaan, die uitleg op u teëstanders! 20Die boom
wat u gesien het, wat so groot en sterk geword het dat sy top aan die
hemel geraak het, en wat oral op die aarde sigbaar was, 21waarvan die
blare mooi en die vrugte groot was en waaraan daar genoeg kos was
vir die hele wêreld, waaronder die wilde diere gebly en in wie se
takke die voëls nes gemaak het, 22die boom is u, U Majesteit. U het
groot en sterk geword, u grootheid raak selfs aan die hemel, u mag
strek oor die hele aarde. 23U Majesteit het 'n wag, 'n engel, uit die
hemel uit sien afkom, en hy het gesê: Kap af die boom en verwoes dit,
maar bind 'n yster- en 'n bronsband om sy stomp en laat dit in die
grond bly saam met die gras in die veld. Nebukadnesar moet snags
deur die dou natgemaak word en van plante leef saam met die wilde
diere. Dit moet sewe tydperke lank oor hom kom.' 24Dit is die uitleg, U
Majesteit, dit is die besluit van die Allerhoogste oor u: 25U sal uit die
menslike samelewing uitgestoot word en saam met die wilde diere
moet leef. U sal moet gras eet soos beeste en u sal snags deur die dou
natgemaak word. Dit sal sewe tydperke lank oor u kom. Dan sal u
moet erken dat die Allerhoogste mag het oor al die koninkryke op
aarde en dit gee aan wie Hy wil. 26Die bevel dat die boom se stomp in
die grond moet bly, beteken dat u koningskap herstel sal word sodra u
erken dat die Hemel regeer. 27Daarom, U Majesteit, luister na my raad:
breek met u sonde en u ongeregtigheid, doen wat reg is en bewys
barmhartigheid teenoor dié wat in nood is. Dan sal u voorspoed
aanhou. 28Maar alles het oor koning Nebukadnesar gekom. 29Na twaalf
maande, terwyl hy op die dak van die paleis geloop het, 30het hy gesê:
Kyk net hoe groot is Babel! Deur my groot mag het ek daarvan 'n
koningstad gemaak, tot my eer en roem. 31Sy woorde was nog nie
koud nie toe kom daar 'n stem uit die hemel: Daar is besluit, koning
Nebukadnesar, dat jy uit jou koningskap onthef gaan word. 32Jy sal uit
die menslike samelewing uitgestoot word en saam met die wilde diere
moet leef en gras moet eet soos beeste. Dit sal sewe tydperke lank oor
jou kom. Dan sal jy moet erken dat die Allerhoogste mag het oor die
koninkryke op aarde en dit gee aan wie Hy wil. 33Op dieselfde oomblik
het oor Nebukadnesar gekom wat oor hom gesê is. Hy is uit die
menslike samelewing uitgestoot en moes gras eet soos beeste. Hy is
snags deur die dou van die hemel natgemaak, en sy hare het so lank
geword soos die vere van 'n arend en sy naels soos dié van 'n voël.
34Toe die vasgestelde tyd verby was, het ek, Nebukadnesar, na die
hemel opgekyk om hulp en het ek my verstand teruggekry. Ek het die
Allerhoogste geprys, ek het Hom wat ewig leef, geloof en geëer. Aan
sy heerskappy is daar geen einde nie, sy koninkryk bestaan oor al die

geslagte heen. 35Teenoor Hom is al die bewoners van die aarde soos
niks; Hy doen soos Hy besluit met die hemelse magte en met die
mense op aarde. Daar is niemand wat Hom daarvan kan weerhou en
vir Hom kan sê: Wat doen U?' nie. 36Ek het in dié tyd my verstand
teruggekry, en my koninklike waardigheid, my eer en majesteit is aan
my teruggegee. My raadgewers en hoofamptenare het my opgesoek,
my koningskap is herstel en ek het selfs meer mag gekry as tevore.
37Ek, Nebukadnesar, prys en eer en loof die Koning van die hemel.
Alles wat Hy doen, is reg, sy optrede is regverdig. Hy het die mag om
hoogmoediges te verneder.

DANIËL 5

1Koning Belsasar het 'n groot ete gegee vir sy duisend hoofamptenare
en saam met hulle wyn gedrink. 2Toe hy onder die invloed van die
wyn was, het hy die goue en die silwerbekers wat deur sy voorganger
Nebukadnesar uit die tempel van Jerusalem weggevoer is, laat haal
sodat hy en sy hoofamptenare, sy vrouens en sy byvrouens daaruit kon
drink. 3Toe is die goue en die silwerbekers gebring wat weggevoer is
uit die tempel van God in Jerusalem, en die koning en sy
hoofamptenare, sy vrouens en sy byvrouens het daaruit gedrink.
4Hulle het wyn gedrink en die gode van goud, silwer, brons, yster,
hout en klip geprys. 5Meteens verskyn daar toe 'n mensehand wat op
die gepleisterde muur van die paleis skryf, reg teenoor die kandelaar.
Die koning het die hand gesien terwyl dit skryf. 6Toe het die koning
bleek geword, hy was baie bang, sy bene het gebewe en hy was lam
van die skrik. 7Hy het hard geroep dat die voorspellers, die
sterrekykers en die besweerders ingebring moes word en hy sê toe vir
hulle, sy raadgewers: Enigiemand wat kan lees wat hier geskrywe is
en dit vir my kan uitlê, sal 'n koninklike kleed aangetrek word en 'n
goue halsketting omgehang word, en hy sal as derde in rang regeer.
8Al die koninklike raadgewers het ingekom, maar hulle was nie in
staat om wat geskryf is, te lees en dit vir die koning uit te lê nie. 9Toe
het koning Belsasar nog banger en bleker geword. Ook sy
hoofamptenare het verslae gestaan. 10Onderwyl die koning en sy
hoofamptenare aan die praat was, het die koningin die eetsaal
binnegekom. Mag die koning baie lank lewe! het sy gesê. U moenie so
bang en bleek wees nie. 11Daar is 'n man in u koninkryk in wie die
gees van die heilige gode is. In die dae van u voorganger is daar
gevind dat hy skranderheid, insig en wysheid het soos dié van die
gode. U voorganger, koning Nebukadnesar self, het hom aangestel as
hoof van die towenaars, die voorspellers, die sterrekykers en die
besweerders. 12Hierdie man Daniël vir wie die koning die naam
Beltsasar gegee het, het buitengewone bekwaamheid en kennis en
insig om drome uit te lê, probleme op te los en moeilike dinge te
ontrafel. Laat haal nou vir Daniël, en hy sal vir u die uitleg gee.
13Daniël is toe na die koning toe gebring, en die koning het vir hom
gevra: Is jy die Daniël uit die Judese ballinge wat deur my voorganger
die koning hierheen gebring is uit Juda? 14Ek het gehoor dat die gees
van die gode in jou is en dat jy oor skranderheid, insig en
buitengewone wysheid beskik. 15Die raadgewers, die voorspellers, is
na my toe gebring sodat hulle kan lees wat geskryf is, en dit vir my
kan uitlê, maar hulle is nie in staat om 'n uitleg te gee nie. 16Ek het
gehoor jy kan dinge uitlê en probleme ontrafel. As jy dan nou vir my

kan lees wat geskryf is, en dit kan uitlê, sal daar vir jou 'n koninklike
kleed aangetrek word en 'n goue halsketting omgehang word, en sal jy
as derde in rang regeer. 17Toe het Daniël die koning geantwoord: Hou
gerus maar u geskenke en gee u beloning maar aan iemand anders. Ek
sal in elk geval vir u lees wat geskryf is en dit vir u uitlê. 18Die
allerhoogste God het aan u voorganger Nebukadnesar koningskap en
mag, roem en eer gegee. 19Vanweë hierdie mag wat God hom gegee
het, het al die volke, nasies en taalgroepe vir hom gesidder en gebeef.
Hy het doodgemaak wie hy wou en hy het laat lewe wie hy wou; hy
het verhoog wie hy wou en hy het verneder wie hy wou. 20Maar toe hy
hoogmoedig en verwaand geword het, is hy uit die koningskap afgesit
en het hy sy roem verloor. 21Hy is uit die menslike samelewing
uitgestoot en het soos die wilde diere geword; hy het saam met die
wildedonkies gebly en moes gras eet soos beeste; hy is snags deur die
dou van die hemel natgemaak. Hy moes erken dat die allerhoogste
God mag het oor die koninkryke op aarde en daaroor aanstel wie Hy
wil. 22Maar u, Belsasar wat hom opgevolg het, u het u nie
verootmoedig nie, alhoewel u dit alles weet. 23U het verwaand
opgetree teenoor die Here in die hemel: die bekers uit sy tempel is na
u toe gebring en u en u hoofamptenare, u vrouens en u byvrouens het
daaruit wyn gedrink. U het die gode van silwer en goud, en van brons,
yster, hout en klip geprys, gode wat nie kan sien nie en nie kan hoor
nie en niks weet nie. U het nie die God geëer van wie u die
lewensasem ontvang en wat oor u lewe beskik nie. 24Daarom is die
hand deur Hom gestuur en is hierdie woorde geskrywe. 25Dit is die
woorde wat geskrywe is: Getel, getel, geweeg en verdeel.' 26En dit is
die betekenis van die woorde: Getel': God het die jare van u
koningskap getel en 'n einde daaraan gemaak. 27Geweeg': u is geweeg
en te lig bevind. 28Verdeel': u koninkryk is verdeel en aan die Mediërs
en die Perse gegee. 29Daniël is toe op bevel van Belsasar 'n koninklike
kleed aangetrek en 'n goue halsketting omgehang, en hy is uitgeroep
as regeerder, derde in rang in die koninkryk. 30Daardie nag is koning
Belsasar van die Galdeërs vermoor.

DANIËL 6

1 Darius die Mediër het die koningskap oorgeneem toe hy twee en
sestig jaar oud was. 2 Hy het besluit om honderd en twintig
goewerneurs-generaal aan te stel om oor sy hele koninkryk te regeer.
3 Oor hulle was daar drie ministers, van wie Daniël een was en aan wie
die goewerneurs-generaal verantwoordelik was sodat die koning se
belange behoorlik behartig kon word. 4 Hierdie Daniël het deur sy
buitengewone bekwaamheid so uitgeblink bo die ander ministers en
die goewerneurs-generaal dat die koning van plan was om hom oor
die hele koninkryk aan te stel. 5 Die ministers en die goewerneurs-
generaal het toe iets teen Daniël probeer kry oor die manier waarop
hy die administrasie behartig het, maar hulle kon nie. Hulle kon ook
geen onreëlmatigheid vind nie, want Daniël was betroubaar en was
aan geen nalatigheid of onreëlmatigheid skuldig nie. 6 Hulle sê toe vir
mekaar: Ons sal niks teen hierdie Daniël kry nie, behalwe as ons iets
kan kry in verband met sy godsdiens. 7 Die ministers en die
goewerneurs-generaal storm toe by die koning in en sê vir hom: Mag
die koning baie lank lewe! 8 Al u ministers en al die goewerneurs,
goewerneurs-generaal, raadgewers en administrateurs het met mekaar
ooreengekom dat daar 'n koninklike dekreet uitgevaardig moet word.
Die dekreet moet baie streng bepaal dat enigiemand wat gedurende
dertig dae enige god of mens aanbid behalwe vir u, U Majesteit, in 'n
leeukuil gegooi moet word. 9 Stel dan nou so 'n dekreet op en vaardig
dit skriftelik uit sodat dit nie verander kan word nie; dit moet
onherroeplik wees, 'n wet van Mediërs en Perse. 10 Koning Darius het
toe so 'n dekreet uitgevaardig. 11 Toe Daniël hoor dat die dekreet
uitgevaardig is, het hy na sy huis toe gegaan. Sy dakkamer se venster
het na Jerusalem se kant toe gekyk en soos sy gewoonte altyd was, het
Daniël voortgegaan om drie maal per dag voor sy God te kniel en Hom
te prys, te aanbid en te dank. 12 Daniël se vyande het in sy huis
ingestorm en hom daar gekry waar hy sy God aanbid en Hom om
genade smeek. 13 Toe gaan hulle na die koning toe en hou die
koninklike dekreet aan hom voor. U het tog mos 'n dekreet
uitgevaardig dat enigiemand wat gedurende dertig dae enige god of
mens aanbid, behalwe vir u, U Majesteit, in 'n leeukuil gegooi moet
word. Die koning het geantwoord: Ja, en dit staan vas. Dit is 'n
onherroeplike wet, 'n wet van Mediërs en Perse. 14 Toe sê hulle vir die
koning: Maar Daniël, een van die Joodse ballinge, steur hom nie aan u
bevel en aan die dekreet wat u uitgevaardig het nie, U Majesteit! Hy
bid nog drie maal per dag tot sy God. 15 Toe die koning dit hoor, het hy
baie sleg gevoel. Hy het 'n plan probeer maak om Daniël te red, en toe
die son ondergaan, het hy nog steeds geprobeer. 16 Toe storm Daniël se

vyande weer by die koning in en sê vir hom: U Majesteit besef seker
dat volgens die reg van die Mediërs en Perse geen dekreet of wet wat
deur die koning uitgevaardig is, verander mag word nie. 17Die koning
moes toe die bevel gee, en Daniël is gebring en in 'n leeukuil gegooi.
Die koning het vir Daniël gesê: Mag jou God wat jy met soveel
volharding dien, jou red. 18Daar is 'n klip gebring en op die opening
van die leeukuil gesit. Die koning het die opening verseël met sy
seëlring en met dié van sy hoofamptenare sodat daar niks aan Daniël
se lot verander sou kon word nie. 19Die koning is na sy paleis toe en
het 'n slaaplose nag deurgebring; hy het niks geëet nie en het niks
gedoen om die tyd te probeer verdryf nie. 20Die volgende môre vroeg
toe dit lig word, het hy opgestaan en is hy haastig na die leeukuil toe.
21Toe hy naby die leeukuil kom, het hy angstig na Daniël geroep en vir
hom gevra: Daniël, dienaar van die lewende God, was jou God wat jy
met soveel volharding dien, in staat om jou van die leeus te red? 22Toe
antwoord Daniël: Mag die koning baie lank lewe! 23My God het sy
engel gestuur om die bekke van die leeus toe te sluit sodat hulle my
niks kon aandoen nie, want Hy het bevind dat ek nie teen Hom
oortree het nie. Ook teenoor u het ek niks verkeerds gedoen nie, U
Majesteit. 24Die koning was baie bly en het beveel dat Daniël uit die
leeukuil gehaal moes word. Toe Daniël uit die leeukuil gehaal is, was
daar geen letsel aan hom nie, omdat hy op sy God vertrou het. 25Op
bevel van die koning is die mense wat vir Daniël verkla het, gebring
en in die leeukuil gegooi saam met hulle kinders en hulle vrouens.
Hulle het nog nie in die leeukuil grond gevat nie of die leeus was op
hulle en het hulle verskeur. 26Koning Darius het toe aan al die volke,
nasies en taalgroepe wat oor die hele wêreld gewoon het, 'n skrywe
gerig: Voorspoed! 27Ek gee hiermee opdrag dat in my hele koninkryk
die God van Daniël gevrees en geëer moet word. Hy is die lewende
God, Hy bestaan vir ewig; sy koninkryk sal nie vernietig word nie, sy
heerskappy sal nooit eindig nie. 28Hy red en bevry, Hy doen tekens en
wonders in die hemel en op die aarde; Hy het Daniël uit die kloue van
die leeus gered. 29Dit het goed gegaan met Daniël gedurende die
regering van Darius en die regering van Kores die Pers.

DANIËL 7

1In die eerste regeringsjaar van koning Belsasar van Babel het Daniël
'n droom gehad en visioene gesien in sy slaap. Hy het die droom
opgeskryf en die inhoud daarvan soos volg weergegee. 2Hy het gesê: In
my nagtelike visioen het die wind uit al vier windstreke die groot see
onstuimig laat word. 3Vier groot diere het uit die see uit opgekom, en
elkeen was anders as die ander. 4Die eerste het soos 'n leeu gelyk en hy
het arendsvlerke gehad. Terwyl ek kyk, is sy vlerke afgeruk en is hy
opgelig, sodat hy op twee voete gestaan het soos 'n mens, en 'n mens
se verstand is aan hom gegee. 5Die tweede dier het soos 'n beer gelyk.
Hy het op sy agterpote gestaan en het drie ribbebene in sy bek gehad.
Daar is vir hom gesê: Vreet maar! Vreet soveel vleis as jy wil!' 6En toe
ek weer sien, was daar nog 'n dier, een soos 'n luiperd. Hy het op sy
rug vier vlerke gehad soos dié van 'n voël. Hy het vier koppe gehad en
aan hom is heerskappy gegee. 7My nagtelike visioen het voortgeduur
en toe ek weer sien, was daar 'n vierde dier, skrikwekkend,
vreesaanjaend en baie sterk. Hy het groot ystertande gehad en alles
wat voorkom, verslind en vermorsel en wat oorgebly het met sy pote
vertrap. Hy was anders as die vorige diere en het tien horings gehad.
8Terwyl ek stip na die horings kyk, het daar 'n klein horinkie tussen
hulle uitgekom, en drie van die ander is uitgeruk om vir hom plek te
maak. Hierdie horing het mensoë gehad en 'n mond wat allerlei
verwaande dinge kwytgeraak het. 9Terwyl ek kyk, is daar trone
reggesit, en Hy wat ewig lewe, het op sy troon gaan sit. Sy klere was
so wit soos sneeu, sy hare soos skoon wol. Sy troon was van
vuurvlamme met wiele van vuur. 10Vuur het uit die troon gestroom en
verder gevloei. Duisende der duisende het Hom gedien, miljoene het
daar voor Hom kom staan. Die hofsitting het begin, en die boeke met
die aanklagte is oopgemaak. 11Terwyl ek kyk, is die een dier oor die
verwaande gepraat van die horinkie doodgemaak en is sy liggaam
vernietig deur dit in die vuur te gooi. 12Ook die ander diere se
heerskappy is van hulle weggeneem, maar hulle lewens is nog 'n tyd
lank gespaar. 13My nagtelike visioen het voortgeduur: daar het in die
wolke iemand aangekom, iemand soos 'n menslike wese. Hy het na
Hom toe gegaan wat ewig lewe en is voor Hom gebring. 14Aan dié
menslike wese is die heerskappy en eer en koningskap gegee sodat al
die volke, nasies en taalgroepe hom sou dien. Sy heerskappy is 'n
ewige heerskappy, dit sal nie tot niet gaan nie; sy koningskap sal nie
ophou nie. 15Ek, Daniël, het beangs geraak hieroor; die visioen wat ek
gesien het, het my laat skrik. 16Ek het na een van dié wat daar gestaan
het, gegaan en hom gevra wat dit alles beteken. Hy het dit toe vir my
soos volg uitgelê: 17Die vier groot diere staan vir vier koninkryke wat

op die aarde sal ontstaan. 18Maar die heiliges van die Allerhoogste sal
die koninklike heerskappy ontvang en dit vir altyd besit. 19Toe wou ek
weet waarvoor die vierde dier staan, wat anders was as al die ander,
buitengewoon skrikwekkend, met ystertande en bronskloue, wat al
wat voorkom, verslind en vermorsel het en wat met sy pote vertrap
het wat oorgebly het. 20Ek wou ook weet wat die tien horings op sy
kop beteken, en waarvoor die ander een staan wat uitgekom het nadat
daar drie uitgeruk is, die horing wat groter geword het as die ander en
wat oë gehad het en 'n mond wat allerlei verwaande dinge kwytgeraak
het. 21Terwyl ek kyk, het daardie horing begin oorlog maak teen dié
wat aan God behoort het, die horing het hulle oorweldig. 22Toe het Hy
wat ewig lewe, gekom en uitspraak gelewer ten gunste van die
heiliges van die Allerhoogste. Die tyd het aangebreek dat die heiliges
van God die koninklike heerskappy sou ontvang. 23Dit is vir my soos
volg verklaar: Die vierde dier is 'n vierde koninkryk wat op die aarde
sal ontstaan en wat anders sal wees as al die ander koninkryke. Hy sal
die hele wêreld insluk, dit verwoes en vertrap. 24Wat die tien horings
betref: in daardie koninkryk sal tien konings een na die ander regeer,
en ná hulle sal daar een kom wat heeltemal anders sal wees as die
voriges, en hy sal drie konings onderwerp. 25Hy sal teen die
Allerhoogste laster en die heiliges van die Allerhoogste vervolg. Hy sal
probeer om die godsdienstige feeste en wette te verander, en die
heiliges van die Allerhoogste sal in sy mag oorgegee word vir die hele
vasgestelde tyd. 26Dan sal die hof sit en sal daardie koning se
heerskappy van hom af weggevat en vir goed vernietig en beëindig
word. 27Die heerskappy en mag en grootheid van al die koninkryke op
aarde sal gegee word aan die heilige volk van die Allerhoogste. Sy
koninkryk is 'n ewige koninkryk, en al die regeerders sal Hom dien en
Hom gehoorsaam wees. 28Hier eindig my vertelling. Ek, Daniël, het
baie geskrik toe ek hieroor dink, en dit het my baie ontstel. Maar ek
het alles vir myself gehou.

DANIËL 8

1Nadat ek, Daniël, hierdie visioen gesien het, het ek in die derde
regeringsjaar van koning Belsasar nog 'n visioen gesien. 2In dié visioen
het ek my in die vestingstad Susan bevind, in die provinsie Elam. Ek
sien toe dat ek by die Ulairivier is 3en toe ek kyk, sien ek 'n skaapram
met horings by die rivier staan. Sy horings was lank; die een was
langer as die ander en het later as die ander een uitgekom. 4Ek het die
ram na die westekant, die noordekant en die suidekant sien stoot, en
geen dier was teen hom opgewasse nie. Niemand was in staat om
iemand uit sy mag te red nie. Hy het gemaak wat hy wil en het baie
magtig geword. 5Terwyl ek nog hieraan aandag gee, kom daar uit die
weste 'n bokram aan wat so vinnig oor die aarde beweeg dat hy nie
grond raak nie. Dié bokram het 'n opvallende horing tussen sy oë
gehad. 6Hy het aangekom na die skaapram met die twee horings, wat
ek by die rivier sien staan het, en hom met alle mag stormgeloop. 7Ek
het gesien hoe hy tot by die skaapram kom, hom briesend stamp en sy
twee horings afbreek. Die skaapram was nie opgewasse teen hom nie
en hy het die skaapram teen die grond geslinger en hom vermorsel.
Daar was niemand wat die skaapram uit sy mag kon red nie. 8Die
bokram het baie magtig geword, maar op die hoogtepunt van sy mag
is sy groot horing afgebreek. In dié se plek het daar vier opvallende
horings uitgekom; hulle het na die vier windstreke toe gewys. 9Uit een
van die horings het daar 'n horing uitgekom wat eers onaansienlik
was, maar toe buitengewoon magtig geword het na die suidekant, na
die oostekant en na die pragtige stad se kant toe. 10Hy het so magtig
geword dat hy selfs die hemelse leërmag aangedurf het en party van
hulle, die sterre, op die grond gegooi en vertrap het. 11Hy het selfs die
Hoof van daardie leërmag aangedurf deur die daaglikse offer aan Hom
te verbied en sy heilige woning af te breek. 12'n Sondige erediens is in
die plek van die daaglikse offer ingestel en die ware godsdiens
vertrap. Hierdie horing was voorspoedig in alles wat hy gedoen het.
13Ek het 'n hemelwese hoor praat, en 'n ander hemelwese het vir die
een wat praat, gevra: Hoe lank sal die dinge van die visioen aanhou:
die ding van die daaglikse offer, die skrikwekkende sonde, die
prysgawe van die heiligdom en die vertrapping van die hemelse
leërmag? 14Hy sê toe vir my: Twee duisend drie honderd aande en
oggende. Dan sal die heiligdom herstel word. 15Nadat ek, Daniël, die
visioen gesien het, het ek gesoek na 'n verklaring daarvoor. Meteens
staan daar toe voor my iemand wat soos 'n man lyk, 16en ek hoor 'n
stem uit die Ulai roep: Gabriël, verklaar vir Daniël die gesig! 17Hy het
nader gekom na die plek toe waar ek gestaan het, en toe hy by my
kom, het ek bang geword en vooroor op die grond geval. Hy sê toe vir

my: Jy moet verstaan, mens, dié visioen slaan op die eindtyd. 18Terwyl
hy met my praat, het ek bewusteloos geraak en daar gelê met my
gesig op die grond. Maar hy het my gevat en my op my voete getel
19en vir my gesê: Ek sal jou vertel waarop die toorn van God gaan
uitloop. Dit gaan oor die eindtyd. 20Die skaapram met horings wat jy
gesien het, staan vir die koninkryk van Medië en Persië. 21Die harige
bokram staan vir die koninkryk van Griekeland, en die groot horing
tussen sy oë is die eerste koning. 22Dat dit afgebreek is en dat daar vier
in sy plek gekom het, beteken dat daar vier koninkryke uit daardie
nasie sal ontstaan, maar hulle sal nie so sterk soos die eerste wees nie.
23Teen die einde van hulle heerskappy, wanneer die sonde sy
hoogtepunt bereik het, sal 'n hardvogtige en slinkse koning op die
toneel verskyn. 24Hy sal baie sterk word, maar nie deur eie krag nie.
Hy sal ongelooflike verwoesting aanrig en sal voorspoedig wees in
alles wat hy doen. Hy sal magtiges vernietig, ook die heilige volk.
25Deur sy vindingrykheid sal hy slaag met sy sluwe optrede. In sy
verwaandheid sal hy baie mense goedsmoeds om die lewe bring. Hy
sal selfs die hoogste Regeerder uitdaag, maar sal vernietig word
sonder die toedoen van 'n mens. 26Wat oor die aande en oggende aan
jou geopenbaar is, sal werklik gebeur. Maar jy moet die visioen
geheim hou, want dit sien op die verre toekoms. 27Ek, Daniël, was
gedaan en het lank siek gelê. Daarna het ek opgestaan en weer my
werk in die koning se diens gedoen. Ek was egter ontsteld oor die
visioen, en niemand het geweet wat met my aangaan nie.

DANIËL 9

1Dit was in die eerste regeringsjaar van Darius seun van Ahasveros. Hy
was van geboorte 'n Mediër maar het koning geword oor die Galdese
ryk. 2In sy eerste regeringsjaar het ek, Daniël, uit die Skrifte vasgestel
dat volgens die woord van die Here wat tot die profeet Jeremia gekom
het, Jerusalem sewentig volle jare 'n puinhoop sou wees. 3Daarom het
ek my na die Here God gewend in gebed en smeking: ek het gevas,
rouklere aangetrek en as oor my kop gegooi. 4Ek het tot die Here my
God gebid en bely: Ag, Here, groot en ontsagwekkende God, U
handhaaf u verbond en u trou teenoor dié wat vir U liefhet en u
gebooie gehoorsaam. 5Ons het gesondig, ons het oortree, ons het
verkeerde dinge gedoen, ons was opstandig en het nie gelewe volgens
u gebooie en u bepalings nie. 6Ons het nie geluister na u dienaars die
profete nie, wat in u Naam ons konings, ons leiers, ons familiehoofde
en die hele bevolking aangespreek het. 7U is regverdig, Here. Dit is
onsself wat hierdie ellende oor ons gebring het, oor die mense van
Juda, oor die inwoners van Jerusalem, oor die hele Israel, dié wat
naby is sowel as dié wat ver is, ver in al die lande waarheen U hulle
verstrooi het oor hulle ontrou teenoor U. 8Here, hierdie ellende het oor
ons, oor ons konings, oor ons leiers en oor ons familiehoofde gekom
omdat ons teen U gesondig het. 9Maar U, Here ons God, bewys
barmhartigheid en U vergewe, al was ons opstandig teen U. 10Ons was
nie aan U, Here ons God, gehoorsaam nie, ons het nie volgens u wil
gelewe nie, u wil wat U deur u dienaars, die profete, aan ons gegee
het. 11Die hele Israel het u wil oortree; hulle het afvallig geword en nie
na U geluister nie. Daarom het U die vloek wat met 'n eed bevestig is
en wat opgeteken is in die wet van Moses, die dienaar van God, oor
ons laat kom. Dit is omdat ons teen U gesondig het. 12U het die woorde
wat U in verband met ons en ons regeerders uitgespreek het, in
vervulling laat gaan en hierdie groot onheil oor ons gebring. Daar het
nog nooit op die aarde so iets gebeur soos in Jerusalem nie. 13Al
hierdie onheil het oor ons gekom net soos dit geskryf staan in die wet
van Moses; tog het ons, Here ons God, nie ons saak met U reggemaak
deur ons van ons sonde te bekeer en in te sien dat U doen wat U sê
nie. 14Daarom het U ons hierdie onheil nie gespaar nie maar dit oor
ons gebring. Here ons God, U is regverdig in alles wat U doen, ons het
nie na U geluister nie. 15Here ons God, U het u volk deur u groot mag
uit Egipte gelei en daardeur u Naam groot gemaak soos dit vandag
nog is. Maar ons het gesondig, ons het verkeerd gedoen. 16Here, U het
reddingsdade gedoen, neem tog u toorn en u woede weg van
Jerusalem, u stad, u heilige berg, want deur ons sonde en deur die
oortredinge van ons voorvaders spot almal rondom ons nou met

Jerusalem en met u volk. 17Ter wille van Uself, hoor tog my gebed en
smeking, en verskyn tog tot redding van u verwoeste heiligdom.
18Luister tog, my God! Hoor ons tog! Sien tog ons verlatenheid raak,
en dié van die stad waaroor u Naam uitgeroep is. Ons pleit by U om
ontferming, nie omdat ons regverdig is nie, maar op grond van u groot
barmhartigheid. 19Hoor, Here! Vergewe, Here! Gee tog ag op ons en
tree op! Ter wille van Uself, moenie talm nie, my God. U Naam is oor
u stad en oor u volk uitgeroep. 20Terwyl ek nog praat en bid en my
sonde en die sonde van my volk Israel bely en by die Here my God
pleit vir sy heilige berg, 21terwyl ek nog so aan die bid was, het
Gabriël, die man wat ek die vorige keer in die visioen gesien het, by
my aangevlieg gekom. Dit was die tyd van die aandoffer. 22Hy het my
kom inlig en vir my gesê: Daniël, ek het gekom om jou deeglik in te
lig. 23Toe jy met jou smeekgebed begin het, is daar 'n antwoord gegee,
en ek het gekom om dit vir jou te vertel, want God het jou lief. Gee
dus ag op wat ek sê, sodat jy die visioen kan verstaan. 24Daar is
sewentig tydperke vir jou volk en vir jou heilige stad vasgestel. In dié
tyd sal daar aan die goddeloosheid en die sondes 'n einde gemaak
word en sal daar versoening gedoen word vir die oortredinge. Dit is
die tyd waarin 'n blywende geregtigheid tot stand gebring sal word,
waarin die profesie en die visioen tot vervulling sal kom en die tempel
heringewy sal word. 25Jy moet nou goed verstaan, vandat die opdrag
gegee is dat Jerusalem herstel en herbou moet word, totdat 'n
regeerder kom wat deur God uitverkies is, sal sewe tydperke wees.
Twee en sestig tydperke lank sal Jerusalem opgebou bly, met strate en
verdedigingslote, maar dit sal moeilike tye wees. 26Aan die einde van
die twee en sestig tydperke sal 'n regeerder onskuldig doodgemaak
word. Die stad en die heiligdom sal verwoes word deur die volk van 'n
ander regeerder wat op die toneel sal verskyn. Die einde sal kom soos
'n oorstroming; daar sal oorlog wees tot die einde toe, rampe soos
besluit is. 27Dié regeerder sal vir een tydperk 'n vaste ooreenkoms
aangaan met die vooraanstaandes en teen die helfte van dié tydperk
sal hy die diereoffers en die graanoffers afskaf. Hy sal op die een hoek
van die tempel 'n ding sit wat 'n gruwel is vir God en wat verwoesting
aanrig, en dit sal daar staan tot alles verby is. Dan sal oor dié
regeerder wat soveel verwoesting aangerig het, losbars wat oor hom
besluit is.

DANIËL 10

1In die derde regeringsjaar van koning Kores van Persië het Daniël wat
Beltsasar genoem word, 'n openbaring ontvang. Dit was 'n egte
openbaring, maar dit was moeilik om te verstaan. Tog het Daniël dit
begryp nadat die betekenis daarvan in 'n visioen aan hom geopenbaar
is. 2In daardie tyd het ek, Daniël, drie weke getreur. 3Ek het die volle
drie weke geen lekker kos geëet nie, my mond nie aan vleis of wyn
gesit nie en geen reukolie gebruik nie. 4Op die vier en twintigste dag
van die eerste maand was ek by die groot rivier, die Tigris. 5Toe ek
opkyk, sien ek 'n man met linneklere aan en met 'n gordel van fyn
goud uit Ufas om sy lyf. 6Sy liggaam het geskitter soos 'n edelsteen, sy
gesig het gestraal soos weerlig, sy oë het geskyn soos brandende
fakkels, sy arms en bene het geblink soos gepoleerde brons, en sy
woorde het geklink soos 'n harde dreuning. 7Net ek, Daniël, het die
visioen gesien. Die mense by my het dit nie gesien nie. Tog was hulle
so skrikbevange dat hulle gevlug en weggekruip het 8en ek alleen
agtergebly het. Toe ek hierdie indrukwekkende visioen sien, het ek
magteloos en doodsbang geword en het ek geen krag meer gehad nie.
9Toe hoor ek die man praat, en terwyl ek hom nog hoor praat, het ek
bewusteloos vooroor op die grond geval. 10Daarna het 'n hand my
gevat en my op my knieë en hande laat staan, terwyl ek gebewe het.
11Die man sê toe vir my: Daniël, jy vir wie God liefhet, gee ag op wat
ek vir jou gaan sê, en staan regop. Ek is na jou toe gestuur. Toe hy dit
vir my sê, het ek bewend regop gaan staan. 12Hy sê toe vir my: Moenie
bang wees nie, Daniël, want van die eerste oomblik af dat jy jou
ingespan het om insig te kry en jou voor jou God verootmoedig het, is
jou gebede verhoor. Ek het gekom in antwoord op jou gebede. 13Die
engel van die Persiese Ryk het my een en twintig dae lank teruggehou,
maar toe het Migael, een van die vernaamste engele, my te hulp
gekom en ek was nie meer nodig teen die Persiese konings nie. 14Ek
het gekom om jou in te lig oor wat in die toekoms met jou volk gaan
gebeur, want ook hierdie visioen sien op die tye wat kom. 15Terwyl hy
dit vir my sê, het ek sprakeloos my kop na die grond toe laat sak.
16Toe het iemand wat soos 'n mens gelyk het, my lippe aangeraak, en
ek kon weer my mond oopmaak en praat. Ek het vir die een wat voor
my gestaan het, gesê: Meneer, die visioen het my so ontstel dat ek
geen krag meer het nie. 17Hoe kan ek, u dienaar, met iemand soos u
praat, Meneer! My kragte het ingegee, ek kan skaars nog asemhaal.
18Toe het hy wat soos 'n mens gelyk het, my weer aangeraak en vir my
krag gegee. 19Hy het vir my gesê: Moenie bang wees nie, jy vir wie
God liefhet! Dit sal goed gaan met jou. Wees sterk! Wees sterk! Terwyl
hy met my praat, het ek weer sterk gevoel en gesê: U kan maar praat,

want u het vir my krag gegee. 20Hy het toe vir my gesê: Nou weet jy
waarom ek na jou toe gekom het. En nou moet ek teruggaan om teen
die engel van Persië te gaan veg, en as ek met hom klaar is, sal die
engel van Griekeland kom. 21Maar eers sal ek jou vertel wat in die
Boek van die Waarheid opgeteken is. Daar is niemand wat my teen
hulle bystaan nie behalwe julle engel Migael.

DANIËL 11

1In die eerste regeringsjaar van Darius die Mediër het ek opgetree om
hom te bemoedig en te beskerm. 2Wat ek jou nou gaan vertel, staan
vas. Daar sal nog drie konings oor Persië regeer, en dan 'n vierde, wat
ryker as al die voriges sal wees. As hy deur sy rykdom magtig geword
het, sal hy die hele wêreld teen die Griekse ryk opsweep. 3Dan sal 'n
dapper koning op die toneel verskyn wat oor 'n groot ryk sal regeer en
sal maak wat hy wil. 4Maar sy mag sal skaars gevestig wees of sy
koninkryk sal opgebreek en volgens die vier windstreke verdeel word.
Dit sal nie na sy nakomelinge oorgaan nie. Sy koninkryk sal omgekeer
word en na heeltemal ander persone toe oorgaan, en hulle sal nie die
mag hê waaroor hy beskik het nie. 5Die koning van die suide sal sterk
word, maar een van sy generaals sal nog sterker word as hy en sal oor
'n baie groot ryk heers. 6Na verloop van tyd sal hulle met mekaar 'n
bondgenootskap aangaan, en die dogter van die koning van die suide
sal aan die koning van die noorde as vrou gegee word om die
bondgenootskap te bekragtig. Sy sal egter nie haar invloed daar behou
nie, en haar pa sal geen gesag daar hê nie. Sy en dié wat haar gebring
het, en ook haar pa en haar man, sal in dié tyd ondergaan. 7In haar pa
se plek sal een van haar familielede koning word, teen die leër van die
koning van die noorde optrek, sy vesting binnedring en as oorwinnaar
met die inwoners doen wat hy wil. 8Hy sal ook hulle gode en hulle
beelde met hulle skatte van silwer en goud na Egipte toe wegvoer.
Dan sal hy die koning van die noorde 'n aantal jare met rus laat. 9Dié
sal sy gebied binneval, maar sal die aftog moet blaas terug na sy land
toe. 10Sy seuns sal hulle vir oorlog klaarmaak en groot leërs
bymekaarmaak. Een van hulle sal al verder en verder opruk soos 'n
vloedgolf wat alles oorspoel, en hy sal uiteindelik die vesting van die
koning van die suide aanval. 11Dié sal woedend teen hom, die koning
van die noorde, optrek en die groot leër wat hy byeengebring het,
verslaan. 12Wanneer die leër gevange geneem is, sal die koning van die
suide selfvoldaan raak. Hy sal tienduisende verslaan, maar tog nie die
oorwinnaar bly nie. 13Die koning van die noorde sal terugkom nadat
hy 'n groter leër op die been gebring het as die vorige, en na verloop
van 'n aantal jare sal hy sy verskyning maak met 'n groot en goed
toegeruste leër. 14In daardie tyd sal baie teen die koning van die suide
in opstand kom, en ook uit jou volk sal mense wat geweld voorstaan,
in opstand kom met die gedagte dat 'n visioen so in vervulling gaan,
maar hulle sal verslaan word. 15Dan sal die koning van die noorde 'n
vestingstad beleër en dit inneem, en die magte van die suide sal nie
kan standhou nie. Selfs die keurtroepe sal nie sterk genoeg wees om
hom teë te hou nie. 16Hierdie invaller sal maak soos hy wil, niemand

sal hom in die weg staan nie. Hy sal ook die beloofde land in besit
neem en dit ten volle in sy mag kry. 17Hy sal besluit om die volle krag
van sy koninkryk teen die koning van die suide in die stryd te werp en
sal, om dié se koninkryk te vernietig, met hom 'n bondgenootskap sluit
en dit bekragtig deur aan hom 'n besonderse meisie as vrou te gee. Die
plan sal egter nie geluk nie, daar sal niks van kom nie. 18Dan sal die
koning van die noorde hom toelê op die kusgebiede en baie verower,
maar daar sal aan sy vermetele optrede 'n einde gemaak word deur 'n
ander leier vir wie hy nie in gelyke munt sal kan terugbetaal nie. 19Hy
sal koers kies na die vestings toe in sy eie land, maar hy sal verslaan
word en tot 'n val kom, en dan is dit klaar met hom. 20Hy sal opgevolg
word deur iemand wat 'n belastinggaarder sal aanstel om die rykdom
van die koninkryk te vergroot. Dié koning sal binne enkele jare om die
lewe gebring word, maar nie in die openbaar of in 'n geveg nie. 21Hy
sal opgevolg word deur 'n veragtelike persoon wat geen koninklike
status besit nie, maar wat sy weg sal baan terwyl die mense niks
vermoed nie en wat die mag sal kry deur slinksheid. 22Hy sal die leërs
van die instromende mag voor hom wegvee en uitwis, ook die leier
van die verbondsvolk. 23Die veragtelike persoon sal troubreuk pleeg
teen die bondgenootskappe wat met hom aangegaan word en hy sal
groot en sterk word, al is sy nasie klein. 24Hy sal ryk gebiede van 'n
provinsie onverwags binnegaan en doen wat sy voorgangers nie kon
regkry nie: hy sal wat hy buit en roof en in besit kry, uitdeel. Hy sal
vestingstede met slim planne in die hande kry, maar dit sal van korte
duur wees. 25Hy sal al sy krag inspan teen die koning van die suide en
hom aandurf met 'n groot leër. Die koning van die suide sal hom met
'n groot en sterk leër gereed maak vir die geveg, maar hy sal nie
standhou nie omdat daar sameswerings teen hom sal wees. 26Mense
aan sy eie hof sal hom breek. Sy leër sal oorweldig word, en baie van
sy soldate sal sneuwel. 27Die twee konings sal bose planne in die mou
voer en sal mekaar aan dieselfde tafel sit en belieg, maar dit sal hulle
nie baat nie, want hulle einde is klaar bepaal. 28Dan sal die koning van
die noorde met baie besittings na sy land toe terugkeer, maar hy sal
eers optree teen die gewyde verbondsvolk. Nadat hy dit gedoen het,
sal hy teruggaan na sy eie land toe. 29Op die bestemde tyd sal hy die
suide weer binneval, maar hierdie keer sal dit nie weer gaan soos die
vorige keer nie. 30Skepe van die westelike kuslande sal teen hom
optrek en hy sal skrik en omspring. Dan sal hy sy woede kom koel op
die gewyde verbondsvolk deur die raad te volg van dié wat afvallig
geword het van die gewyde verbondsvolk. 31Van die koning se troepe
sal die heiligdom en die vesting ontheilig. Hulle sal die daaglikse offer
afskaf en 'n ding oprig wat 'n gruwel is vir God en wat verwoesting
aanrig. 32Die koning sal dié wat aan die verbond ontrou is, deur
vleiery verlei tot afvalligheid, maar die mense wat hulle God ken, sal

vasstaan. 33Verstandige leiers van die volk sal leiding gee aan baie
mense, maar 'n tyd lank sal hulle doodgemaak, verbrand, gevange
geneem en geplunder word. 34Wanneer dit hulle tref, sal hulle 'n bietjie
hulp ontvang, en baie sal vir die skyn by hulle aansluit. 35Dan sal die
vervolging party van die verstandige leiers tref sodat die volk
gelouter, gesuiwer en gereinig kan word tot die eindtyd toe, want die
einde is klaar bepaal. 36Die koning van die noorde sal maak soos hy
wil en sal hom verhef en hom groter hou as enige god. Selfs teen die
ware God sal hy ongehoorde dinge sê. Hy sal daarmee aanhou totdat
die tyd van God se toorn oor sy volk verby is, want wat besluit is, sal
gebeur. 37Die koning van die noorde sal hom nie steur aan die gode
van sy voorgangers of aan die god wat deur vrouens bemin word of
aan enige ander god nie, maar sal homself belangriker as hulle almal
beskou. 38Hy sal nie hierdie gode vereer nie, maar die vestinggod, 'n
god vir wie sy voorgangers nie geken het nie. Hom sal hy vereer met
goud, silwer, edelstene en kosbare geskenke. 39Met behulp van dié
vreemde god sal hy teen die vyand se versterkte vesting optree. Aan
wie hom erken, sal hy groot eer bewys en hulle as regeerders oor baie
aanstel. Hy sal grond aan hulle uitdeel as geskenke. 40In die eindtyd
sal die koning van die suide hom aanval, maar hy sal teen die koning
van die suide opruk met strydwaens, ruitery en baie skepe en sal die
een land na die ander oorval soos 'n oorstroming. 41Hy sal selfs die
beloofde land inval. Baie lande sal voor hom val, maar Edom, Moab
en die beste dele van Ammon sal uit sy mag ontkom. 42Hy sal sy mag
uitbrei oor baie lande, en selfs Egipte sal nie ontkom nie. 43Hy sal oor
Egipte se skatte, sy goud, sy silwer, al sy kosbare dinge, beheer hê en
hy sal ook die Libiërs en die Kussiete onderwerp. 44Dan sal gerugte uit
die ooste en die noorde hom ontstel, en hy sal woedend optrek om
baie mense dood te maak en uit te roei. 45Hy sal sy koninklike tente
opslaan tussen die see en die pragtige berg waar die heiligdom staan.
Maar dan sal hy aan sy einde kom en niemand sal hom kan help nie.

DANIËL 12

1In daardie tyd sal Migael, die groot engel wat oor die lede van jou
volk waghou, op die toneel verskyn. Dit sal 'n swaar tyd wees, so
swaar soos dit nog nooit was vandat daar nasies is nie. In daardie tyd
sal almal uit jou volk wat in die boek opgeskryf is, gered word. 2Baie
van dié wat ontslaap het, sal uit die graf opstaan, party tot die ewige
lewe en party tot ewige skande en veragting. 3Die verstandige leiers
sal skitter met die glans van die hemel self, en dié wat baie mense op
die regte pad gelei het, sal vir altyd skitter soos die sterre. 4En jy,
Daniël, hou die woorde geheim en verseël die boek tot die eindtyd
toe. Baie mense sal oor die gebeurtenisse navraag doen om begrip
daarvan te probeer kry. 5Ek, Daniël, het toe twee ander persone by die
Tigrisrivier sien staan, een aan die duskant en een aan die anderkant.
6Een van hulle het aan 'n man wat linneklere aangehad het en bokant
die water gestaan het, gevra: Hoe lank sal hierdie onbegryplike
gebeurtenisse nog aanhou? 7Toe hoor ek die man praat wat die
linneklere aangehad het en bokant die water gestaan het. Hy het sy
regter- sowel as sy linkerhand na die hemel toe opgesteek en 'n eed
afgelê by Hom wat ewig lewe, en het geantwoord: Die hele
vasgestelde tyd. Wanneer die gewyde volk se mag heeltemal vernietig
is, sal al hierdie dinge ophou. 8Ek het dit gehoor maar dit nie verstaan
nie. Daarom het ek gevra: Meneer, waarop gaan dit alles uitloop? 9Toe
sê hy: Jy moet nou gaan, Daniël, want die woorde is verseël en word
geheim gehou tot die eindtyd toe. 10Baie mense sal gesuiwer, gereinig
en gelouter word, maar die goddeloses sal goddeloos bly. Nie een van
die goddeloses sal verstaan nie, maar die verstandige leiers sal
verstaan. 11Van die tyd dat die daaglikse offer afgeskaf is en die ding
opgerig is wat 'n gruwel is vir God en wat verwoesting aanrig, sal daar
twaalf honderd en negentig dae verloop. 12Dit sal goed gaan met wie
geduldig bly tot dertien honderd vyf en dertig dae verby is. 13Maar
hou jy aan tot die einde toe. Jy sal te ruste gelê word maar weer
opstaan en jou bestemde deel ontvang in die eindtyd.

HOSÉA

HOSÉA 1

1Die woord van die Here wat gekom het tot Hosea seun van Beëri
tydens die regering van konings Ussia, Jotam, Agas en Hiskia van
Juda en van koning Jerobeam van Israel, seun van Joas. 2'n Inleiding
tot die woorde van die Here deur die diens van Hosea. Die Here het
vir Hosea gesê: Gaan trou met 'n prostituut wat buite-egtelike kinders
het, want die land is besig om te hoereer, om heeltemal ontrou aan
die Here te word. 3Hosea het toe met Gomer dogter van Diblajim gaan
trou. Sy het swanger geraak en vir Hosea 'n seun in die wêreld
gebring. 4Die Here sê toe vir Hosea: Noem die seun Jisreël, want Ek
gaan binnekort die koningshuis van Jehu laat boet vir die bloedbad in
die stad Jisreël en Ek gaan die koningskap in Israel tot niet maak. 5Dié
dag sal Ek die leër van Israel vernietig in die Jisreëlvlakte. 6Gomer het
weer swanger geraak en sy het 'n dogter gekry. Die Here het toe vir
Hosea gesê: Noem haar Sonder-ontferming, want Ek gaan My nie weer
oor Israel ontferm en hulle sonde vergewe nie. 7Maar Ek sal My oor
Juda ontferm en Ek, die Here hulle God, sal hulle red. Ek sal dit nie
doen met wapens, oorlog, perde en ruiters nie. 8Nadat sy vir Sonder-
ontferming gespeen het, het Gomer weer swanger geraak en 'n seun
gekry. 9Die Here het gesê: Noem hom Nie-my-volk-nie, want julle is
nie my volk nie en Ek is nie julle God nie. 10Tog sal die getal van die
Israeliete in die toekoms wees soos die sand van die see wat nie getel
of gemeet kan word nie. Waar nou vir hulle gesê word: Julle is Nie-
my-volk-nie, sal vir hulle gesê word: Julle is kinders van die lewende
God. 11Dan sal die Judeërs en die Israeliete weer een word en vir hulle
een leier aanwys en die beheer van die land oorneem. Daardie dag sal
Jisreël se val groot wees. 12Sê maar solank vir julle broers: My volk, en
vir julle susters: Dié vir wie daar ontferming is.

HOSÉA 2

1Kla julle moeder aan, kla haar aan! Sy is nie meer my vrou nie, Ek is
nie meer haar man nie. Sy moet ophou om ontrou te wees en sy
moenie meer owerspel pleeg nie, 2anders trek Ek haar kaal uit en
maak haar so weerloos soos op haar geboortedag. Ek sal haar soos 'n
woestyn maak, soos 'n dor land, en sy sal van dors doodgaan. 3Ek sal
My nie oor haar eerste kinders ontferm nie, want hulle is buite-
egtelike kinders. 4Hulle moeder was 'n prostituut, sy het swanger
geword omdat sy haar skandelik gedra het. Sy het bly sê: Ek gaan na
my minnaars toe. Dit is húlle wat sorg dat ek brood en water, wol en
vlas, olie en drank het. 5Daarom gaan Ek haar pad versper met
doringtakke en haar afkamp sodat sy nie haar planne kan uitvoer nie,
6en as sy dan haar minnaars probeer opsoek en hulle nie raakloop nie,
hulle soek en nie kry nie, sal sy dalk sê: Ek sal na my eie man toe
teruggaan, want ek was by hom beter versorg as nou. 7Sy wou nie
erken dat dit Ek is wat vir haar koring en wyn en olie en baie geld gee
nie, geld wat sy in elk geval vir Baäl gebruik het. 8Daarom gaan Ek die
koring en wyn wat sy by My kry, terughou in die oestyd. Ek gaan ook
die wol en die vlas terugvat wat Ek haar gegee het om haar naaktheid
te bedek. 9Ek gaan haar nou kaal uittrek voor die oë van haar
minnaars. Nie een sal haar kan help nie. 10Ek gaan 'n einde maak aan
al haar feesvreugde, haar huttefeeste, haar nuwemaansfeeste en haar
sabbatsfeeste, al haar feeste. 11Ek gaan haar wingerde en haar
vyebome verwoes, die dinge waarvan sy sê: Dit is my beloning wat my
minnaars my gee vir my dienste. Ek gaan dit 'n boskasie maak en die
wilde diere sal dit opvreet. 12Ek gaan haar laat boet vir al die kere dat
sy die Baäls gedien het en vir hulle geoffer het, vir al die kere dat sy
haar uitgedos het met ringe en versiersels en agter haar minnaars
aangeloop het en My vergeet het, sê die Here. 13Tog sal Ek weer begin
om haar die hof te maak. Ek sal haar na die woestyn toe bring en
mooi dinge vir haar sê. 14Wanneer ons daar is, sal Ek weer vir haar
wingerde gee, Ek sal die Akorlaagte 'n poort na 'n nuwe toekoms
maak. Dan sal sy weer my liefde beantwoord soos toe sy jonk was,
soos toe sy uit Egipte getrek het. 15Dié dag, sê die Here, sal jy vir My
sê: My man, en My nie meer as 'n Baäl beskou nie. 16Ek sal sorg dat jy
die name van die Baäls nie weer noem nie en dat jy hulle nooit weer
aanroep nie. 17Dié dag sal Ek vir Israel 'n ooreenkoms sluit met die
wilde diere, die voëls en alles wat op die grond kruip. Ek sal die
wapens vernietig en 'n einde maak aan oorloë in die land sodat daar
rus en vrede kan wees. 18Ek gaan jou my bruid maak vir altyd. Ek gaan
jou aan My bind deur my weldade en my goeie sorg, deur my liefde en
my ontferming. 19Ek gaan jou aan My bind deur my onverbreekbare

trou sodat jy aan My, die Here, toegewy sal wees. [20]Dié dag sal Ek
antwoord, sê die Here. Ek sal die lug antwoord en dié sal die grond
antwoord. [21]En die grond sal antwoord met koring, wyn en olie vir
Jisreël. [22]Ek sal my ontferm oor Sonder-ontferming en haar vrugbaar
maak in die land. Ek sal vir Nie-my-volk-nie sê: Jy is my volk, en hy
sal vir My sê: My God.

HOSÉA 3

1Die Here het vir my gesê: Gaan knoop weer 'n liefdesverhouding aan
met 'n vrou wat vir ander mans lief is en egbreuk pleeg, net soos die
Israeliete vir wie Ek, die Here, lief het, ander gode aanhang en lief is
vir rosyntjiekoeke. 2Ek het toe vir my 'n vrou gekry vir vyftien stukke
silwer en honderd kilogram gars. 3Ek het vir haar gesê: Jy moet 'n lang
tyd tot my beskikking wees. Jy mag met niemand hoereer of trou nie,
ek sal dit ook nie doen nie. 4Net so sal die Israeliete 'n lang tyd moet
klaarkom sonder 'n koning en amptenare, sonder offers en klippilare,
sonder efodbeeld en afgodsbeeldjies. 5Daarna sal die Israeliete hulle
bekeer. Hulle sal vra na die wil van die Here hulle God, en hulle sal
hulle koning Dawid aanhang. Hulle sal vol eerbied terugkom na die
Here toe en na die oorvloed toe wat Hy in die toekoms sal skenk.

HOSÉA 4

1Israeliete, luister na die woord van die Here, want Hy kla die
inwoners van die land aan: Omdat trou, liefde en toewyding aan die
wil van God in die land ontbreek, 2het vervloeking, valsheid, moord,
diefstal en egbreuk hand oor hand toegeneem en is die vergieting van
onskuldige bloed aan die orde van die dag. 3Dit is waarom die land
verdor en al die inwoners van dors versmag saam met die wilde diere
en die voëls, en waarom selfs die visse vrek. 4Niemand word ligtelik
aangekla en tot verantwoording geroep nie, maar Ek gaan jóú mense
aankla, Priester! 5Jy gaan vandag nog tot 'n val kom en die profeet
gaan vannag nog saam met jou tot 'n val kom en Ek gaan selfs jou
moeder om die lewe bring. 6My volk gaan onder omdat hulle nie aan
My toegewy is nie. Omdat jy jou taak om hulle aan My toe te wy,
verwerp het, verwerp Ek jou as my priester. Omdat jy die wil van jou
God verontagsaam het, verontagsaam Ek die priesters wat onder jou
dien. 7Hoe meer priesters daar is, hoe meer sondig hulle teen My. Ek
sal die aansien wat hulle geniet, in vernedering verander. 8Hulle teer
op die sonde van my volk. Hulle smag daarna dat die volk nog meer
moet sondig. 9Maar dit sal met die priesters gaan soos dit nou met die
volk gaan. Ek sal die priesters straf vir hulle optrede. Wat hulle
probeer doen, sal Ek in die teendeel verander: 10as hulle offervleis eet,
sal hulle honger bly, en as hulle aan tempelprostitusie deelneem, sal
hulle nie kinders hê nie. Omdat die priesters die Here verlaat het om
hulle toe te lê op 11tempelprostitusie, en omdat wyn en drank hulle
lewe in beslag neem, 12soek my volk leiding by 'n stuk hout, verwag
my volk dat 'n stok dinge aan hom bekend sal maak. Omdat 'n
hoergees die priesters beetgepak het en hulle aan hulle God ontrou
geword het, 13bring hulle offers op die bergtoppe en offer hulle op die
heuwels onder al die groot groen bome waar daar lekker skaduwee is.
Dit is waarom julle dogters hoereer en julle skoondogters egbreuk
pleeg. 14Ek gaan nie julle dogters straf omdat hulle hoereer nie en julle
skoondogters omdat hulle egbreuk pleeg nie, want daardie priesters is
besig om met die hoere af te paar en saam met die tempelprostitute te
offer! Maar dié wat nie op my waarskuwing ag slaan nie, sal vernietig
word. 15As jy hoereer, Israel, moet Juda dit nie ook doen nie. Juda,
julle moenie die heiligdom by Gilgal besoek en na Bet-Awen toe gaan
nie, en julle moenie daar 'n eed aflê in die Naam van die Here nie.
16Israel is so koppig soos 'n moedswillige koei. Moet die Here hulle
dan nou versorg soos 'n herder sy skape in die veld versorg? 17Efraim
is verknog aan afgodsbeelde; laat hom maar sy gang gaan. 18Wanneer
sy regeerders klaar gesuip het, hoereer hulle op groot skaal. Hulle het
skande hartstogtelik lief. 19'n Stormwind het vir Efraim in sy mag,

sodat hy in die skande sal kom oor sy offers.

HOSÉA 5

1Luister hierna, priesters! Let op, leiers van Israel, gee aandag,
koningshuis! Hierdie oordeelswoord is vir julle bedoel. Julle is die wip
in Mispa, die oopgespreide vangnet op Tabor, 2die diep vanggat in
Sittim. Maar Ek gaan julle almal straf. 3Ek ken Efraim en Ek weet wat
in Israel aangaan. Omdat jy jou nou aan hoerery oorgegee het, Efraim,
is Israel verontreinig. 4Hulle dade maak dit vir hulle onmoontlik om na
hulle God toe terug te keer, want 'n hoergees het by hulle posgevat en
hulle is nie meer aan die Here toegewy nie. 5Israel se hoogmoed getuig
teen hom, en Israel en Efraim sal saam tot 'n val kom oor hulle sonde.
Selfs Juda het saam met hulle tot 'n val gekom. 6Met offers van
kleinvee en beeste sal hulle na die wil van die Here kom vra, maar
hulle sal nie antwoord kry nie, omdat Hy Hom aan hulle onttrek het.
7Hulle was ontrou aan die Here, want hulle het buite-egtelike kinders
verwek. Hy gaan hulle binnekort vernietig. Binne 'n maand gaan Hy
hulle gesaaides verwoes. 8Blaas die ramshoring in Gibea, die trompet
in Rama! Maak alarm in Bet-Awen! Benjamin is agter jóú aan, Efraim.
9Jy gaan verwoes word op die dag van afrekening. Ek maak aan die
stamme van Israel bekend wat beslis gaan gebeur. 10Die leiers van
Juda het beslag gelê op Israel se grond. Daarom het my toorn hulle
soos 'n vloedgolf getref. 11Efraim is verdruk; sy reg is hom ontneem,
want hy het kant gekies vir iemand wat hom nie kon help nie. 12Ek
was vir Efraim soos 'n gewas en vir Juda soos beentering. 13Toe Efraim
agterkom dat hy siek is en Juda dat hy 'n sweer het, het Efraim gaan
hulp soek by Assirië en 'n afvaardiging gestuur na koning Jareb toe.
Maar hý kon julle nie gesond maak of die sweer uitsny nie. 14Ek is soos
'n leeu teenoor Efraim, soos 'n roofdier teenoor Juda. Dit is Ek wat
verskeur en my koers gaan, wat wegdra sonder dat iemand dit kan
keer. 15Ek gaan My in my woonplek terugtrek totdat hulle hulle skuld
bely en vra na my wil. In hulle nood sal hulle my hulp kom vra.

HOSÉA 6

1Kom ons gaan terug na die Here, want Hý het ons verskeur maar sal
ons weer gesond maak, Hý het ons geslaan maar sal weer ons wonde
verbind. 2Hy sal ons na twee dae 'n nuwe lewe laat begin. Hy sal ons
op die derde dag weer krag gee sodat ons in sy teenwoordigheid kan
leef. 3Kom ons wy ons aan Hom toe, kom ons streef daarna om ons aan
die Here toe te wy. Die Here sal verskyn, so seker as die son opkom,
Hy sal na ons toe kom soos stortreën, Hy sal ons verkwik soos
lentereëns die grond verkwik. 4Wat moet Ek met jou doen, Efraim?
Wat moet Ek met jou doen, Juda? Julle liefde is soos 'n môrewolkie:
dit verdwyn so vinnig soos dou. 5Dít is waarom Ek julle met my
profete gestriem het, julle met my woorde vernietig het. My straf oor
julle kom so seker soos die lig, 6want Ek verwag liefde eerder as offers,
toewyding aan My eerder as brandoffers. 7Julle het weer die verbond
met My verbreek soos destyds by die dorp Adam; daar was julle
ontrou aan My. 8Gilead is 'n dorp vol mense wat onreg doen, 'n plek
met bloed bevlek. 9Die klomp priesters is niks anders as 'n rowerbende
nie: hulle pleeg moord op die Sigempad, hulle tree soos skurke op.
10Ek het iets afstootliks in die koningshuis van Israel gesien: daar vind
die hoerery van Efraim plaas, daar word Israel verontreinig. 11Ook vir
jóú, Juda, lê die tyd van afrekening voor.

HOSÉA 7

1Terwyl Ek die lot van my volk wil verander, terwyl Ek bereid is om
Israel te herstel, kom die oortreding van Efraim en die sonde van
Samaria aan die lig. Hulle belieg mekaar, hulle breek in en steel, hulle
beroof mekaar op straat. 2Hulle dink nie eens daaraan dat Ek al hulle
sonde ken nie. Nou het hulle optrede hulle ingehaal, dit lê oop en
bloot voor My. 3Met hulle bose optrede en met hulle slinkse planne
stel hulle die koning en sy amptenare tevrede; 4hulle is die een so
onbetroubaar soos die ander. Hulle is soos 'n oond wat aanhou smeul
wanneer die bakker ophou stook terwyl hy die deeg knie en daarna
wag dat dit moet rys: 5by die fees van die vorige koning het hulle sy
amptenare papdronk gemaak en was sy raadgewers onder die invloed
van drank. 6Terwyl die rebelle die koning gehuldig het, het die verraad
in hulle gesmeul soos 'n oond, deur die nag was hulle drif sluimerend,
teen die môre het dit opgevlam. 7Hulle was almal soos 'n oond wat
brand: so het hulle hulle regeerders verteer en het al hulle konings tot
'n val gekom. Maar nie een van hulle vra ooit na my wil nie. 8Efraim is
tussen die nasies, maar hy word self geknie. Efraim het soos 'n askoek
geword wat verbrand het. 9Vreemdes het sy krag verteer, maar hy
besef dit nie! Hy het muf geraak soos ou brood, maar hy besef dit nie.
10Israel se hoogmoed getuig teen hom. Hulle het nie teruggekeer na
My, die Here hulle God, nie en het te midde van dit alles nie na my
wil gevra nie. 11Efraim het geword soos 'n duif: dom en sonder
verstand. Hulle het vir Egipte gekoer, maar Assirië toe gevlieg. 12Maar
elke keer as hulle daarheen gaan, sal Ek my vangnet oor hulle gooi; Ek
sal hulle soos voëls neertrek, Ek sal hulle vastrek sodra Ek die gedruis
van die swerm hoor. 13Ellende wag vir hulle omdat hulle van My af
wegvlug! Daar wag teëspoed vir hulle omdat hulle teen My in opstand
is! Ek was bereid om hulle te red, maar hulle lieg vir My. 14Toe hulle
na My om hulp geroep het, het dit nie uit die hart gekom nie, want
hulle lê op hulle beddens en kerm en sny hulleself stukkend ter wille
van koring en wyn. Hulle verset hulle teen My 15alhoewel Ek hulle
gewaarsku het. Toe Ek hulle gehelp het, het hulle opstand beplan teen
My 16en hulp gesoek by wat nie kon help nie. Hulle het so nutteloos
geword soos 'n slap boog. Hulle leiers sal met die swaard afgemaai
word, hulle sal die slagoffers word van die vervloeking wat hulle oor
hulleself uitgespreek het as hulle aan my verbond ongehoorsaam sou
wees. En Egipte sal daaroor lag.

HOSÉA 8

1Maak alarm! Daar draai 'n roofvoël oor my huis! sê die Here. Israel
het my verbond verbreek en hulle teen my wil verset. 2Hulle roep na
My om hulp: Ons is aan U toegewy, ons God! Ons is Israel. 3Maar
Israel het die goeie verwerp, daarom sal die vyand hom agtervolg.
4Hulle het hulle eie konings aangestel sonder my goedkeuring, hulle
het leiers aangestel wat Ek nie erken nie. Hulle het vir hulleself
afgodsbeelde gemaak van hulle silwer en goud, maar dit sal vernietig
word. 5Samaria, jou goue kalf is afstootlik! My toorn het losgebreek
teen Samaria. Hoe lank sal hulle voortgaan om onrein te bly 6as hulle
dan deel is van Israel? En daardie ding, dit is deur 'n ambagsman
gemaak, dit is nie 'n god nie! Van die kalf van Samaria sal daar net
splinters oorbly. 7As mense wind saai, sal hulle 'n storm oes. As koring
nie are skiet nie, kan dit geen oes lewer nie. As dit miskien tog iets sou
oplewer, gaan vreemdes dit insluk. 8Israel is klaar ingesluk. In die oë
van die nasies het hulle nou geword soos 'n ding wat niemand wil hê
nie. 9En tog het die leiers by Assirië gaan hulp soek. Efraim is soos 'n
eensame wildedonkie; hy het vir homself vriende gaan soek. 10Maar al
sou hy ook vriende maak onder die nasies, sou dit niks baat nie, want
Ek gaan hulle nou bymekaarjaag, en binnekort sal hulle soos donkies
swaar dra aan die las van die koning van Assirië. 11Toe Efraim meer
altare gebou het om sondeoffers te bring, het dit juis vir hom altare
geword om op te sondig. 12Al sou Ek ook self vir hom ontelbare
afskrifte van my wet gee, dit bly vir hom die wet van 'n onbekende.
13Hulle bring offers om hulle self te bevredig, hulle bring vleis sodat
hulle dit self kan eet! Sulke offers is nie vir My, die Here, aanneemlik
nie. Ek gaan Efraim se sonde teen hulle hou en hulle laat boet vir
hulle oortredings: Efraim sal na Egipte toe moet teruggaan. 14Toe
Israel sy Maker vergeet het, het Israel paleise begin bou, en Juda het
meer vestingstede opgerig. Maar Ek sal in hulle stede 'n vuur laat
losbreek en dit sal hulle mooi huise afbrand.

HOSÉA 9

1Staak jou feeste, Israel! Hou op om fees te vier soos die ander nasies!
Jy was ontrou aan jou God. Jy was daarop uit om met jou
tempelprostitusie op elke plek waar koring gedors word, groter oeste
te probeer kry. 2Maar die dorsvloer en parskuip sal julle nie voed nie,
en geen wyn sal daar uitgetrap word nie. 3Julle sal nie in die land van
die Here bly nie, Efraim sal na Egipte toe teruggaan, en in Assirië sal
hulle onrein kos moet eet. 4Hulle sal nie wyn uitgiet as drankoffers vir
die Here nie, hulle sal geen offers aan Hom bring nie. Hulle kos sal so
onrein wees soos kos uit 'n sterfhuis . Almal wat dit eet, sal onrein
word, want hulle sal dit moet eet sonder dat dit in die huis van die
Here gewy is. 5Hoe gaan julle die feestyd, die groot fees van die Here
deurbring? 6Dié wat die verwoesting ontvlug, sal in Egipte
bymekaargemaak en in Memfis begrawe word. Waar hulle silwerskatte
begrawe lê, en in hulle woonplekke, sal onkruid en dorings groei. 7Die
tyd van straf het aangebreek! Die tyd van afrekening het gekom! Israel
sal dit besef. Is die profeet dwaas? Is die man wat deur die Gees in
besit geneem is, waansinnig? Hy is so omdat jou sonde so groot is en
omdat jy so vyandig is teen hom. 8Die profeet is deur God gestuur om
oor Efraim wag te hou, maar oral waar die profeet gaan, probeer hulle
hom vastrek. Die vyandigheid hou nie eens in die huis van sy God op
nie. 9Net soos in die tyd van Gibea is daar nie 'n einde aan hulle slegte
dade nie. Die Here sal hulle sonde teen hulle hou, Hy gaan hulle laat
boet vir hulle oortredings. 10Israel was vir My soos druiwe waarop 'n
mens in die woestyn afkom. Ek het in julle voorouers die belofte
gesien wat die heel eerste vrug aan 'n jong vyeboom inhou. Maar hulle
het na Baäl-Peor toe gegaan en hulle verbind aan 'n god wat vir hulle
in die steek laat, en hulle het net so afstootlik geword soos die ding
wat deur hulle vereer is. 11Soos 'n voël wegvlieg, so sal Efraim se mag
verdwyn: daar sal geen geboortes, geen swangerskappe en geen
bevrugtings meer wees nie. 12En as hulle die kinders wat hulle reeds
het, probeer grootmaak, sal Ek hulle heeltemal kinderloos maak, daar
sal geen kind oorbly nie. Daar wag vir hulle ook ellende wanneer Ek
hulle verlaat. 13Efraim was vir My soos 'n jong palmboom wat in
vrugbare grond groei. Maar dieselfde Efraim sal sy kinders moet
uitlewer aan die moordenaar! 14Gee aan hulle, Here, wat U wil, gee
hulle kinderlose baarmoeders en borste sonder melk. 15Al hulle
boosheid het by Gilgal begin. Ja, daar het Ek hulle al gehaat oor hulle
goddelose dade. Ek sal hulle uit my huis wegjaag, Ek sal hulle nie
meer liefhê nie. Al hulle leiers is in opstand teen My. 16Efraim is
dodelik getref. Sy wortels het verdroog, hy kan nie meer enige vrugte
dra nie. Ook al bring Efraim kinders in die wêreld, sal Ek die kinders

laat sterf vir wie hulle so lief is. 17My God het hulle verwerp omdat
hulle nie na Hom geluister het nie: hulle sal swerwelinge word onder
die nasies.

HOSÉA 10

1Israel was 'n welige wingerdstok. Sy vrugte was geil. Hoe meer vrugte
hy gedra het, hoe beter is daar vir die altare gesorg. Hoe beter dit met
die land gegaan het, hoe mooier is die klippilare gemaak. 2Hulle is vals
wanneer hulle hulle sonde bely. Maar die Here sal hulle altare
afbreek, Hy sal hulle klippilare verwoes. 3Hulle sê: Ons het nie 'n
koning nie, want ons het nie die Here gedien nie. Maar wat sou 'n
koning in elk geval vir ons kon doen? 4Hulle praat net, hulle maak vals
beloftes, hulle sluit verdrae. En intussen is hulle regspraak soos
gifplante wat in die vore langs die land groei. 5Die inwoners van
Samaria is bekommerd oor die goue kalf van Bet-Awen. Sy vereerders
treur oor hom en sy priesters kerm oor hom. Hulle kerm oor sy
rykdom wat van hom weggeneem is. 6Maar hy gaan self ook nog na
Assirië toe gevat word as 'n geskenk vir koning Jareb. Efraim sal
teleurgestel word, Israel sal daar bedroë van afkom met sy planne en
al. 7Wanneer Samaria verwoes word, sal sy koning meegesleur word
soos 'n stuk dryfhout op die water. 8Die hoogtes waar Israel gesondig
en oortree het, sal woes word. Dorings en bossies sal groei waar die
altare gestaan het. Dan sal Israel vir die berge sê: Val ons toe! en vir
die heuwels: Val op ons! 9Die sonde van Israel kom uit die tyd van
Gibea. Hulle het daarmee volhard. Die oorlog teen hierdie opstandige
volk sal hulle in Gibea tref. 10Ek het besluit Ek sal hulle straf. Die
nasies sal teen hulle versamel word omdat hulle met hulle twee groot
sondes volhard het. 11Efraim was 'n mak vers wat daarvan gehou het
om graan uit te trap. Toe Ek sien dat sy reeds sterk genoeg is, wou Ek
haar inspan. Juda sou ploeg en Jakob sou eg. 12Ek het gesê: Saai
volgens my wil, en julle sal my liefde oes. Ploeg vir julle 'n nuwe land!
Dit is nou die tyd om na my wil te vra sodat Ek kan kom en weldade
oor julle uitgiet. 13Maar julle het sonde ingeploeg en julle het
vyandskap geoes. Julle het die vrug van julle valsheid geëet. Omdat jy
vertrou op jou eie planne en op jou baie soldate, 14sal oorlog teen jou
volk losbreek en sal al jou vestingstede verwoes word. Soos Salman vir
Bet-Arbel verwoes het toe moeders en kinders saam in die veldslag
verpletter is, 15so sal hy met julle maak in Bet-El oor julle afskuwelike
sonde. Met die eerste lig sal die koning van Israel al dood wees.

HOSÉA 11

1Toe Israel nog 'n kind was, het Ek hom al liefgehad, en Ek het hom,
my seun, uit Egipte geroep. 2Maar toe die Baäls hulle roep, het Israel
My verlaat en vir die Baäls gaan offer, vir afgodsbeelde offers gebring.
3Ek self het Efraim leer loop, Ek het hulle op my arms gedra, maar
hulle wou nie erken dat dit Ek is wat vir hulle sorg nie. 4Ek het hulle
met sorg en liefde gelei, Ek was vir hulle soos iemand wat die juk
oplig as dit sy trekdier skaaf. Ek het na Efraim toe afgebuk en hom
gereeld kos gegee, 5want Ek wou nie hê dat hy weer na Egipte toe
moet teruggaan nie of dat Assirië oor hom moet heers nie. Maar
Efraim het geweier om hom te bekeer. 6Daarom sal sy stede deur
oorlog verwoes word en sy waarsêers uitgeroei word. Hulle sal deur
die oorlog verteer word oor die raad wat hulle gegee het. 7Omdat my
volk My verlaat het, sal party van hulle opgehang word en die ander
sal die slawejuk moet dra, 'n juk wat nie afgegooi sal word nie! 8Maar
hoe kan Ek jou prysgee, Efraim? Hoe kan Ek jou laat vaar, Israel? Hoe
kan Ek jou vernietig soos Adma, met jou maak soos met Sebojim? Ek
kan dit nie oor my hart kry nie. My liefde brand te sterk. 9Ek sal my
gloeiende toorn bedwing, Ek sal nie so ver gaan en Efraim uitwis nie,
want Ek is God, nie 'n mens nie. Ek is die Heilige wat by jou is, Ek sal
nie met woede ingryp nie. 10Hulle sal die Here volg! Hy sal brul soos 'n
leeu en wanneer Hy brul, sal sy kinders vol ontsag uit die weste kom.
11Vol ontsag sal hulle soos voëls uit Egipte vlieg en soos duiwe uit
Assirië. Ek sal hulle na hulle neste toe terugbring, sê die Here.

HOSÉA 12

1Efraim bedrieg My, Israel is vals teenoor My, Juda is nog altyd
wispelturig in sy diens aan My, maar hy is getrou aan die afgode.
2Efraim hou hom op met wind, hy is aldag agter die oostewind aan.
Hy hou aan met lieg en om sy eie ondergang te bewerk. Hy sluit 'n
verbond met Assirië, maar stuur olie na Egipte toe. 3Die Here het 'n
saak teen Juda, Hy gaan Jakob straf vir sy dade, hom laat boet vir wat
hy gedoen het. 4Nog voor sy geboorte het hy al sy broer onderkruip en
as volwasse man het hy met God gestoei. 5Jakob het met 'n Engel
gestoei en gewen. Jakob het gehuil en van God hulp verwag: By Bet-El
sal Hy ons ontmoet, daar sal Hy met ons praat. 6Die Here is die
almagtige God, die Here sal onthou.7Wat jy moet doen, is om na jou
God toe terug te keer: jy moet Hom liefhê en sy bevele gehoorsaam, jy
moet jou hoop altyd op jou God vestig. 8Efraim is 'n skelm handelaar:
hy buit graag mense uit. 9En dan sê hy: Ek is ryk, ek het myself ryk
gemaak. Terwyl ek my besittings bymekaargemaak het, het ek niks
gedoen wat verkeerd is nie. 10Maar Ek is die Here jou God van Egipte
se tyd af. Ek gaan jou weer in tente laat woon soos in die woestyntyd.
11Ek het nog altyd met die profete gepraat, Ek het hulle baie visioene
laat sien, Ek het deur die profete in gelykenisse gepraat. 12Gilead was
ook ryk, maar hy het heeltemal tot niet gegaan. Daar is bulle geoffer
in Gilgal, maar dit sal nie verhoed dat ook hulle altare soos kliphope
langs die lande word nie. 13Onthou Jakob moes na Aram toe vlug.
Israel moes slawediens doen om vrouens te kry: omdat hy vrouens
wou hê, moes hy skape oppas. 14Deur die diens van 'n profeet het Ek,
die Here, vir Israel uit Egipte gelei, deur 'n profeet is hulle opgepas.
15Maar Efraim het My aangehou tart en verdien die dood. Ek sal hom
straf vir sy skandelike gedrag.

HOSÉA 13

1Daar was 'n tyd toe Efraim met gesag gepraat het, hy was die
onbetwisbare leier in Israel. Maar hy het hom skuldig gemaak met
Baäl en dit het vir hom die dood gebring. 2En nou hou hulle maar aan
met sondig: hulle het vir hulle beelde gemaak, afgodsbeelde van
silwer na eie smaak. Maar dit bly die handewerk van ambagsmanne!
Van hierdie beelde sê hulle: As 'n mens wil offer, moet jy hierdie
kalwers soen. 3Daarom sal hulle so vinnig verdwyn soos 'n
môrewolkie, soos dou. Hulle sal weggewaai word soos kaf van 'n
dorsvloer af, soos rook uit 'n skoorsteen. 4Ek is die Here jou God van
die tyd van Egipte af. Jy het geen ander god geken nie en jy het geen
ander redder gehad nie. 5Dit is Ek wat jou in die woestyn, in 'n dor
land versorg het. 6Maar toe hulle by goeie weiding gebring is, het
hulle hulle vol geëet, en toe hulle vol geëet was, het hulle hoogmoedig
geword. Daarom het hulle My vergeet. 7Toe het Ek vir hulle geword
soos 'n leeu, soos 'n luiperd wat vir hulle langs die pad voorlê. 8Ek sal
hulle aanval soos 'n beerwyfie wie se kleintjies afgeneem is. Ek sal
hulle borskaste oopskeur. Soos 'n leeu sal Ek hulle daar verslind.
Roofdiere sal hulle uitmekaarskeur. 9Ek het jou vernietig, Israel, Ek
wat jou eers gehelp het. 10Waar is jou koning dan nou? Laat hy jou
help in al jou stede! Waar is jou regeerders van wie jy gesê het: Gee
vir my 'n koning en amptenare? 11Ek gee vir jou 'n koning in my toorn
en Ek vat hom weg in my woede! 12Efraim se skuld is opgeskryf, sy
sonde staan aangeteken. 13Toe die tyd vir sy geboorte gekom het, het
hy nie die verstand gehad om op die regte oomblik gereed te wees vir
die geboorte nie. 14Moet Ek hom red uit die mag van die dood? Moet
Ek hom verlos uit die doderyk? Kom met jou peste, dood! Kom met
jou plae, doderyk! Ek sal vir Efraim nie jammer kry nie. 15Al floreer
Efraim ook soos 'n blom tussen die riete, die oostewind sal losbreek, 'n
storm van die Here sal uit die woestyn kom en Efraim se waterbron sal
opdroog, sy fontein sal gaan staan. Die storm sal al sy skatte en
voorrade vernietig.

HOSÉA 14

1Samaria sal boet, want hy is in opstand teen sy God. Die mans sal met
die swaard doodgesteek word, die klein kindertjies sal verpletter word
en die swanger vrouens sal oopgesny word. 2Keer terug na die Here
jou God, Israel, want jy het geval deur jou sonde. 3Bely julle sonde en
kom terug na die Here toe. Sê vir Hom: Vergewe tog al ons sonde en
neem ons belydenis aan. Ons bely teenoor U: 4Assirië hou vir ons niks
goeds in nie. Ons sal ons nie meer op wapens verlaat nie. Ons sal ook
nie meer vir ons eie handewerk sê: Ons god' nie. By U alleen is daar
liefde vir 'n weeskind. 5Ek sal hulle ontrou genees. Ek sal hulle van
harte liefhê. Wanneer my toorn van hom afgewend is, 6sal Ek vir Israel
wees soos die dou. Hy sal bloei soos 'n lelie en hy sal so vas staan soos
die Libanon. 7Hy sal geil groei. Hy sal so sterk wees soos 'n olyfboom
en hy sal ruik soos die plante van Libanon. 8Dié wat voorheen by die
Libanon gewoon het, sal terugkom. Hulle sal weer koring verbou.
Hulle sal welig groei soos 'n wingerdstok. Die roem van Israel sal wees
soos die wyn van die Libanon. 9Efraim, Ek wil niks te maak hê met
afgodsbeelde nie. Ek het jou verneder, maar Ek sal jou weer onder my
sorg neem. Ek is soos 'n groen sipres. Alles wat jy het, sal van My af
kom. 10Wie wysheid het, sal op hierdie woorde ag slaan. Wie
verstandig is, sal dit ter harte neem, want wat die Here doen, is reg.
Die regverdiges lewe daarvolgens, en die opstandiges kom daardeur
tot 'n val.

JOËL

JOËL 1

1Dit is die woord van die Here wat gekom het tot Joël seun van Petuel:
2Luister hierna, leiers van die volk, gee aandag, al die inwoners van
die land! Het so iets al in julle tyd gebeur of in dié van julle
voorvaders? 3Vertel dit aan julle kinders, en laat hulle dit weer aan
húlle kinders vertel, en dié weer aan húlle nageslag! 4Wat nie deur die
eerste sprinkaanswerm opgevreet word nie, word deur 'n volgende
opgevreet; wat nie deur dié opgevreet word nie, deur 'n derde, en wat
nie deur dié opgevreet word nie, deur 'n vierde. 5Word nugter,
dronkaards, en huil; kla oor die wyn wat julle nie meer sal kry nie, al
julle wynsuipers! 6'n Volk trek op teen my land; die volk is sterk en
sonder getal; sy tande is soos dié van 'n leeu, sy kakebene soos dié van
'n leeumannetjie. 7Hy het my wingerd verwoes, my vyeboom
afgebreek, dit kaalgestroop en laat lê; die lote se bas is afgevreet.
8Julle moet rou soos 'n bruid rou oor haar bruidegom. 9Die graanoffer
en die drankoffer is weggeneem uit die huis van die Here. Die
priesters wat in die diens van die Here staan, treur. 10Die weiding is
weggevreet, die veld treur. Die koringoes is weggevreet, van die wyn
het daar niks gekom nie; die olyfolie het verdwyn. 11Julle moet verslae
staan, saaiboere, oor die koring en die gars, want die oes op die land
is tot niet. Kla, vrugteboere, 12die wingerd het verdor; die vyeboom
staan verdroog, die granaat, die dadel en die appel, ja, al die bome in
die boord het verdor. Daar het 'n einde gekom aan die vreugde van die
mense. 13Trek rouklere aan, treur, priesters! Kerm, julle wat diens
doen by die altaar! Dra julle rouklere selfs snags, julle wat in die diens
van my God is: die graanoffer en die drankoffer is weggeneem uit die
huis van julle God. 14Bepaal 'n vasdag, roep die gemeente bymekaar,
bring die leiers en al die inwoners van die land na die huis van die
Here julle God toe. Roep tot die Here! 15Die vreeslike dag! Die dag van
die Here is naby: dit is 'n dag van verwoesting, dit kom van die
Almagtige af. 16Voor ons oë is ons kos weggevat; blydskap en gejuig
het uit die huis van ons God verdwyn. 17Die saad lê verskrompel onder
die kluite, die graanskure lê verlate, die skure lê afgebreek, want die
koringoes het misluk. 18Die vee bulk en blêr: die troppe beeste dwaal
rond, want hulle het niks om te vreet nie, ook die kleinveetroppe kry
swaar. 19Ek roep tot U, Here, want 'n vuur het die weiveld verteer, 'n
brand het al die bome in die veld weggebrand. 20Die diere in die veld
wag op uitkoms van U af, want die spruite het opgedroog, 'n vuur het
die weiveld verteer.

JOËL 2

1Blaas die ramshoring in Sion, roep hard op my heilige berg. Al die
inwoners van die land sal bewe, want die dag van die Here kom, dit is
naby: 2dié stikdonker dag, die dag van donker wolke waarop die groot
sterk nasie oor die berge uitsprei soos die lig van die dagbreek
uitsprei. Só 'n sterk nasie was daar nog nooit en sal daar nooit weer
wees nie, selfs nie in die verste toekoms nie. 3Die leër se voorhoede is
'n vuur wat verteer, sy agterhoede 'n vlam wat brand. Voor die koms
van die sprinkaanswerm is die veld soos die tuin van Eden; as hy
verby is, is dit 'n onbewoonbare woestyn. Hy laat niks oorbly nie. 4Sy
manskappe lyk soos perde, hulle galop soos ryperde. 5Op die
bergtoppe dreun hulle soos strydwaens, knetter hulle soos die vuur
van 'n grasbrand wanneer dit strooi verbrand, rumoer hulle soos 'n
groot leër wat klaarmaak om te veg. 6Voor hulle bewe die nasies,
almal word wit van angs. 7Hulle storm vorentoe soos dapper soldate,
hulle klim oor die stadsmure. Elkeen gaan reg vorentoe, hulle
verander nie van rigting nie. 8Die een stamp nie teen die ander nie;
elkeen bly op sy pad. Hoe hulle ook sneuwel voor die verdediging,
hulle raak nie van koers af nie. 9Hulle oorval die stad, hulle hardloop
oor die mure, hulle storm die huise binne, soos diewe klim hulle deur
die vensters. 10Die aarde skrik vir hulle, die hemel bewe; die son en die
maan word donker, die sterre verloor hulle glans. 11Die Here laat sy
stem weerklink voor sy leërmag uit. Sy leër is ontsaglik groot, dié wat
die Here se bevel uitvoer, is sterk. Die dag van die Here is 'n groot
dag, 'n verskriklike dag; wie is daarteen bestand? 12Maar nou sê die
Here: Kom met julle hele hart terug na My toe, vas, huil en treur!
13Skeur julle harte, nie julle klere nie. Kom terug na die Here julle God
toe: Hy is genadig en barmhartig; Hy is lankmoedig en vol liefde. Hy
is bereid om straf te herroep. 14Wie weet of Hy nie die straf sal herroep
nie; of Hy nie weer voorspoed sal gee nie sodat daar weer graan- en
drankoffers sal wees vir die Here julle God! 15Blaas die ramshoring in
Sion, bepaal 'n dag om te vas, roep die gemeente bymekaar. 16Roep die
volk op, reinig die gemeente, laat die leiers bymekaarkom, bring die
kinders bymekaar, selfs dié wat nog drink. Die bruidegom moet uit sy
kamer uitkom, die bruid uit haar wittebroodskamer. 17Die priesters
wat in die diens van die Here staan, moet tussen die voorportaal en
die altaar gaan staan en huil, hulle moet sê: Betoon medelye met u
volk, Here, moenie die volk wat aan U behoort, tot 'n bespotting
maak, sodat die nasies met hulle sal spot nie. Waarom moet daar
onder die volke gevra word: Waar is Israel se God? 18Die Here het vir
sy land opgekom, Hy het medelye betoon met sy volk. 19Die Here het
sy volk geantwoord: Ek stuur vir julle koring en wyn en olie. Julle sal

oorgenoeg hê. Ek sal julle nie weer tot 'n bespotting onder die nasies
maak nie. 20Hierdie vyand uit die noorde sal Ek wegvat van julle af, Ek
sal hom wegjaag na 'n droë en verwoeste land toe, sy voorpunt sal in
die Dooie See beland en sy agterhoede in die Middellandse See. Sy
stank sal opstyg, sy slegte reuk sal versprei, want hy het hom groot
gehou. 21Jy moenie bang wees nie, ploegland, jy moet bly wees en
juig, want die Here het 'n wonder gedoen. 22Julle moenie bang wees
nie, vee in die veld, want die weiveld word groen, die bome dra
vrugte, die vyebome en die wingerd staan in volle drag. 23Inwoners
van Sion, julle moet bly wees en juig tot eer van die Here julle God,
want Hy het die reëns betyds laat kom, Hy het die vroeë en die laat
reën soos voorheen gegee. 24Die dorsvloer lê vol koring, die parskuipe
loop oor van wyn en olie. 25Ek sal julle vergoed vir die tyd van
sprinkaanswerm op sprinkaanswerm toe my groot leër wat Ek teen
julle gestuur het, julle verteer het. 26Julle sal oorgenoeg hê om te eet,
julle sal die Naam van die Here julle God prys, Hy wat wonders vir
julle gedoen het. My volk sal nooit weer in die skande kom nie. 27Dan
sal julle besef dat Ek by Israel is, dat Ek die Here julle God is, dat daar
buiten My nie 'n ander is nie. My volk sal nooit weer in die skande
kom nie. 28Wanneer dit alles gebeur het, sal Ek my Gees laat kom op al
die mense, julle seuns en julle dogters sal as profete optree, julle
oumense sal drome droom, julle jong mans sal visioene sien. 29In
daardie tyd sal Ek my Gees laat kom selfs op dié wat nie in aansien is
nie. 30Ek sal tekens gee, in die hemel en op die aarde: bloed, vuur en
rookwolke. 31Die son sal donker word, die maan bloedrooi en dan sal
die groot, die vreeslike dag van die Here kom. 32Elkeen wat die Naam
van die Here aanroep, sal gered word. Op Sionsberg en in Jerusalem
sal daar uitkoms wees. So het die Here beloof. Dié wat deur die Here
geroep is, is by dié wat gered is.

JOËL 3

1In daardie tyd sal Ek al die nasies bymekaarmaak; dit is die tyd
wanneer Ek die lot van Juda en Jerusalem sal verander. Dan sal Ek die
nasies in die Josafatlaagte afbring en daar sal Ek hulle straf omdat
hulle my volk, Israel wat aan My behoort, onder die nasies verstrooi
het en my land vir hulle gevat het. 2Ek sal hulle straf omdat hulle
lootjies getrek het oor my volk, omdat hulle 'n jong seun gegee het in
ruil vir 'n hoer en jong meisies verkoop het vir wyn om te drink. 3En
júlle, Tirus en Sidon en die hele gebied van die Filistyne, wat is julle
vir My? Wil julle julle op My wreek vir wat julle aangedoen is? As
julle julle op My wil wreek, sal Ek gou optree en julle dade op julle eie
kop laat afkom. 4Julle het my silwer en my goud gevat, julle het my
kosbare skatte in julle tempels gebring. 5Julle het die mense van Juda
en Jerusalem in Griekeland gaan verkoop, julle het hulle ver weg uit
hulle gebied uit weggevat, 6maar Ek sal hulle laat uitbreek uit daardie
plek uit, die plek waarnatoe julle hulle verkoop het, en dan sal Ek
julle dade op julle eie kop laat afkom. 7Ek sal julle seuns en dogters
verkoop aan die mense van Juda, en hulle sal julle kinders verkoop
aan die mense van Skeba, 'n nasie wat ver van hier af is. Die Here het
dit gesê. 8Sê vir die nasies: Maak julle klaar vir 'n oorlog, roep julle
dapper manne op! Al julle soldate moet opruk en nader storm. 9Maak
swaarde van julle ploegskare, en spiese van julle snoeiskêre. Selfs die
swakke moet sê: Ek is 'n dapper soldaat!' 10Maak gou en kom, al julle
nasies van die omgewing. Laat hulle bymekaarkom, en bring u
leërmag af daarheen, Here! 11Die nasies moet aanstorm en opruk na
die Josafatlaagte toe, want dáár sal Ek sit om al die nasies van die
omgewing te straf. 12Hulle sondes is baie: steek die sekel in, want die
oes is ryp, kom trap, die parskuip is vol, die wynkuipe loop oor. 13Daar
is mense en nogmaals mense in die beslissingslaagte, want naby is die
dag waarop die Here sal straf in die beslissingslaagte. 14Die son en die
maan sal donker word, die sterre sal nie meer skyn nie. 15Die Here sal
uit Sion brul, Hy sal sy stem uit Jerusalem laat hoor, en hemel en
aarde sal bewe. Die Here is 'n toevlug vir sy volk, 'n veilige vesting vir
die Israeliete. 16Dan sal julle besef dat Ek, die Here, julle God is. Ek
woon op Sion, my heilige berg. Dan sal Jerusalem heilig wees,
vreemde nasies sal nie meer daardeur trek nie. 17Daardie dag sal daar
volop wyn wees op die berge, oorvloed melk op die heuwels. In al die
slote van Juda sal daar water loop, 'n fontein sal uit die huis van die
Here borrel en die Sittimdal natlei. 18Egipte sal van droogte vergaan,
Edom sal 'n onbewoonbare woestyn word, want hulle het die mense
van Juda wreed behandel en onskuldige bloed vergiet in hulle land.
19Maar Juda sal sonder ophou bewoon word en Jerusalem vir altyd.

20Ek sal my volk se sonde vergewe, die sonde wat Ek nog nie vergewe
het nie, en Ek, die Here, sal op Sion woon.

AMOS

AMOS 1

1Die woorde van Amos, 'n skaapboer uit Tekoa. Hy het oor Israel 'n
gesig gesien tydens die regering van koning Ussia van Juda en koning
Jerobeam van Israel, seun van Joas. Dit het twee jaar voor die
aardbewing gebeur. 2Amos het gesê: Wanneer die Here uit Sion brul,
wanneer Hy sy stem uit Jerusalem laat hoor, verdor die weivelde van
die herders en verdroog die top van Karmelberg. 3So sê die Here: Selfs
as Damaskus net drie keer sonde gedoen het, sou Ek sy straf nie
herroep het nie. Maar nou het hy 'n vierde sonde daarby gevoeg: hy
het vir Gilead met skerp ysters gemartel. 4Daarom sal Ek in die paleis
van Gasael 'n vuur laat losbreek en dit sal die mooi huise van Ben-
Hadad verteer. 5Ek sal die grendels van Damaskus stukkend breek, die
inwoners van Bikat-Awen en die regeerder van Bet-Eden uitroei. Die
Arameërs sal in ballingskap na Kir toe weggevoer word, sê die Here.
6So sê die Here: Selfs as Gasa net drie keer sonde gedoen het, sou Ek
sy straf nie herroep het nie. Maar nou het hy 'n vierde sonde daarby
gevoeg: hy het mense voor die voet as ballinge weggevoer en aan
Edom uitgelewer. 7Daarom sal Ek binne die mure van Gasa 'n vuur laat
losbreek en dit sal sy mooi huise verteer. 8Ek sal die inwoners van
Asdod en die regeerder van Askelon uitroei. Ek sal my hand teen
Ekron oplig, en die Filistyne wat nog oor is, sal omkom, sê die Here
my God. 9So sê die Here: Selfs as Tirus net drie keer sonde gedoen het,
sou Ek sy straf nie herroep het nie. Maar nou het hy 'n vierde sonde
daarby gevoeg: hy het mense voor die voet as ballinge aan Edom
uitgelewer en nie aan die ooreenkoms met sy bondgenote gedink nie.
10Daarom sal Ek binne die mure van Tirus 'n vuur laat losbreek en dit
sal sy mooi huise verteer. 11So sê die Here: Selfs as Edom net drie keer
sonde gedoen het, sou Ek sy straf nie herroep het nie. Maar nou het hy
'n vierde sonde daarby gevoeg: hy het die Israeliete, sy broers,
agtervolg met die swaard en die broederliefde verloën, hy het hulle in
sy toorn verskeur, sy woede het bly kook. 12Daarom sal Ek in Teman 'n
vuur laat losbreek en dit sal die mooi huise van Bosra verteer. 13So sê
die Here: Selfs as die Ammoniete net drie keer sonde gedoen het, sou
Ek hulle straf nie herroep het nie. Maar nou het hulle 'n vierde sonde
daarby gevoeg: hulle het swanger vrouens in Gilead oopgesny en hulle
eie gebied uitgebrei. 14Daarom sal Ek binne die mure van Rabba 'n
vuur aansteek en dit sal sy mooi huise verteer. Dié dag sal daar
geskreeu word en sal daar oorlog wees, 'n storm, 'n orkaan. 15Hulle
koning sal in ballingskap weggevoer word, hy en sy amptenare saam
met hom, sê die Here.

AMOS 2

1So sê die Here: Selfs as Moab net drie keer sonde gedoen het, sou Ek
sy straf nie herroep het nie. Maar nou het hy 'n vierde sonde daarby
gevoeg: hy het die bene van Edom se koning tot kalk verbrand.
2Daarom sal Ek in Moab 'n vuur laat losbreek en dit sal die mooi huise
van Kerijot verteer. Moab sal omkom onder oorlogsrumoer, onder die
blaas van die ramshoring. 3Ek sal sy regeerder uit hom wegvat en al sy
amptenare saam met hom doodmaak, sê die Here. 4So sê die Here:
Selfs as Juda net drie keer sonde gedoen het, sou Ek sy straf nie
herroep het nie. Maar nou het hy 'n vierde sonde daarby gevoeg: hulle
het die wet van die Here verwerp, hulle nie aan sy voorskrifte gehou
nie en toe het die vals gode hulle verlei, die afgode agter wie hulle
voorvaders aangeloop het. 5Daarom sal Ek in Juda 'n vuur laat
losbreek en dit sal die mooi huise van Jerusalem verteer. 6So sê die
Here: Selfs as Israel net drie keer sonde gedoen het, sou Ek sy straf nie
herroep het nie. Maar nou het hy nog sondes daarby gevoeg: hulle
verkoop onskuldige mense vir geld, arm mense oor 'n paar sandale;
7hulle trap swakkes se koppe plat in die grond en veronreg dié wat
hulleself nie kan verweer nie; pa en seun kuier by dieselfde meisie en
doen my heilige Naam oneer aan; 8langs elke altaar strek die Israeliete
hulle uit op klere wat as pand gevat is; in die huis van hulle God drink
hulle die wyn van dié wat uitgebuit is. 9Ek het die Amoriete wat hoog
soos seders is, sterk soos eike, uitgeroei om vir julle plek te maak,
Israeliete! 10Ek het julle uit Egipte laat trek, Ek het julle veertig jaar
lank in die woestyn gelei, Ek het julle die land van die Amoriete in
besit laat neem, 11Ek het van julle seuns as profete laat optree en van
julle jongmanne as nasireërs. Is dit nie so nie, Israeliete? vra die Here.
12Maar julle het die nasireërs laat wyn drink en die profete belet om as
profete op te tree. 13Daarom laat ek julle vasval net waar julle is soos
'n wa vasval wat te vol gerwe is. 14Die vinnige sal nie kan vlug nie, die
sterke se krag sal hom niks baat nie, die dapper soldaat sal homself
nie kan red nie. 15Wie met pyl en boog veg, sal nie kan weerstand bied
nie, die vinnige sal nie kan weghardloop nie, die ruiter sal homself nie
kan red nie. 16Selfs die sterkste soldaat sal daardie dag kaal wegvlug,
sê die Here.

AMOS 3

1Luister na die woord wat die Here teen julle rig, Israeliete, teen al die
stamme wat Hy uit Egipte laat trek het: 2Ek het net vir julle uitgekies
uit al die volke van die aarde, daarom sal Ek julle straf oor al julle
sondes. 3Sal twee saamloop as hulle dit nie afgespreek het nie? 4Sal 'n
leeu in die bos brul as hy niks het om te vreet nie? Sal hy in sy
boerplek roep as hy nie gevang het nie? 5Sal 'n voël in 'n wip op die
grond val as daar nie 'n strik vir hom gestel is nie? Sal 'n wip op die
grond toeklap as dit nie iets gevang het nie? 6Sal daar in 'n stad op 'n
ramshoring geblaas word as die inwoners nie geskrik het nie? Sal daar
'n ramp oor 'n stad kom as die Here dit nie gebring het nie? 7Die Here
God doen niks as Hy nie sy besluit bekend gemaak het aan sy dienaars
die profete nie. 8Die leeu het gebrul, wie sal nie bang wees nie? Die
Here God het gepraat, wie sal nie as profeet optree nie? 9Maak dit
bekend in die mooi huise in Asdod, in die mooi huise in Egipte, sê vir
die mense daarin: Kom bymekaar op die Samariaberge, kyk na die
groot verwarring in Samaria, die verdrukking daarbinne. 10Hulle wat
geweld en verwoesting in hulle mooi huise herberg, weet nie hoe om
reg te doen nie, sê die Here. 11Daarom, so sê die Here my God: 'n
Vyand sal die land inneem, hy sal jou vesting bo-op jou afbreek, jou
mooi huise kaalstroop. 12So sê die Here: Soos 'n skaapwagter twee
pootjies of 'n stukkie oor weggryp uit 'n leeu se bek, so sal die
Israeliete weggegryp word, hulle wat in Samaria op rusbanke sit, op
oorgetrekte gemakstoele! 13Luister hierna, en lê getuienis af teen
Jakob, sê die Here my God, die almagtige God! 14Die dag as Ek Israel
oor sy sondes straf, sal Ek die altare van Bet-El verwoes; die horings
van sy altare sal afgebreek word en op die grond val. 15Ek sal die
winterhuis platslaan saam met die somerhuis, die huise met ivoorinleg
sal vergaan, baie huise sal verdwyn, sê die Here.

AMOS 4

1Luister na hierdie woord, vrouens wat op Samariaberg lekker lewe,
lewe soos die koeie van Basan, julle deur wie die swakkes verdruk en
die armes mishandel word, julle wat vir julle mans sê: Bring wyn dat
ons kan drink! 2Die Here my God wat heilig is, het 'n eed afgelê: Pas
op, daar kom dae oor julle dat julle met hake opgetel sal word, dat
julle van agter met haakdorings aangedryf sal word. 3Elke vrou sal reg
voor haar uit oor die afgebreekte stadsmuur loop, julle sal na Hermon
toe uitgedryf word, sê die Here. 4Kom na Bet-El toe as julle wil sonde
doen, na Gilgal toe as julle nog meer sonde wil doen. Bring julle offers
vroegmôre, julle tiendes op die derde dag. 5Verbrand die ongesuurde
brood as dankoffer, kondig julle vrywillige offers aan, laat die mense
dit hoor. So hou julle mos daarvan, Israeliete, sê die Here my God. 6Ek
het hongersnood in al julle stede laat kom, broodsgebrek in al julle
dorpe, maar julle het julle nie tot My bekeer nie, sê die Here. 7Ek het
die reën drie maande voor oestyd van julle af weggehou; Ek het laat
reën oor een stad en oor 'n ander die reën laat wegbly; die een stuk
grond het goed reën gekry en die ander waar dit nie gereën het nie,
het uitgedroog. 8Twee, selfs drie stede se mense het hulle na 'n stad toe
aangesleep om water te kry, sonder om hulle dors te les, en tog het
julle julle nie tot My bekeer nie, sê die Here. 9Ek het julle gestraf met
brandkoring en met heuningdou, Ek het julle tuine en wingerde laat
verdroog, sprinkane het julle vyebome en julle olyfbome kaalgevreet,
en tog het julle julle nie tot My bekeer nie, sê die Here. 10Ek het plae
soos dié van Egipte na julle toe gestuur; Ek het julle jongmans en hulle
spogperde met die swaard doodgemaak; Ek het die stank van julle laer
in julle neuse laat opwalm, en tog het julle julle nie tot My bekeer nie,
sê die Here. 11Ek het julle stede verwoes soos Ek Sodom en Gomorra
geheel en al verwoes het, julle het soos 'n stuk hout geword wat uit
die vuur uit geruk is, en tog het julle julle nie tot My bekeer nie, sê die
Here. 12Daarom sal Ek dit alles weer aan jou doen, Israel! En omdat Ek
jou dít sal aandoen, Israel, maak jou klaar om voor jou God te kom
verskyn! 13Jy moet besef: Hy wat berge vorm en die wind skep, Hy wat
sy gedagtes aan die mens bekend maak, Hy wat die dagbreek donker
maak, Hy wat oor die hoogtes van die aarde gaan, sy Naam is Here,
almagtige God!

AMOS 5

1Hoor hierdie woord wat ek teen julle moet sê, hierdie treurlied,
Israel: 2Israel het geval en hy sal nie weer opstaan nie; hy lê
neergegooi op sy grond en niemand help hom op nie. 3So het die Here
my God gesê: Die stad wat met duisend gaan aanval, hou net honderd
oor, en dié een wat met honderd aanval, hou net tien oor vir Israel.
4So sê die Here vir Israel: Vra na my wil, dan sal julle lewe! 5Moenie in
Bet-El gaan raad soek nie, moenie na Gilgal toe gaan of verbygaan
Berseba toe nie. Gilgal sal in ballingskap weggevoer word, en Bet-El
sal tot niet gaan. 6Vra na die wil van die Here, dan sal julle lewe! As
julle dit nie doen nie, sal die Here vir Josef soos 'n vuur tref, 'n vuur
wat vir Bet-El sal verteer sonder dat iemand dit kan blus. 7Julle maak
van die regspraak 'n bitter saak, julle trap die reg in die grond in. 8Hy
deur wie die Sewester en Orion gemaak is, Hy wat die donker in
oggendlig verander en die dag donker nag laat word, Hy wat die
water van die see roep en dit oor die aarde uitstort, sy Naam is die
Here. 9Dit is Hy wat die magtige met vernietiging tref, wat
vernietiging oor die vestingstad bring. 10Julle haat dié wat vir die reg
opkom in die howe, julle verafsku dié wat die waarheid praat.
11Omdat julle die arm mens vertrap en van hom koring afpers, sal julle
nie woon in die huise van gekapte klip wat julle bou nie en sal julle
nie die wyn drink van die pragtige wingerde wat julle plant nie. 12Ek
weet hoe baie julle oortredings is, hoe groot julle sondes is, julle wat
die vyande is van dié wat reg doen, julle wat julle laat omkoop en nie
aan die armes reg laat geskied nie. 13Dit is daarom dat 'n verstandige
mens maar stilbly in hierdie tyd, want dit is 'n bose tyd. 14Probeer
goed doen, nie verkeerd nie, dat julle kan lewe! Dan sal die Here die
almagtige God so by julle wees soos julle sê dat Hy is. 15Julle moet
haat wat verkeerd is, julle moet liefhê wat goed is, julle moet opkom
vir die reg in die howe. Dan sal die Here die almagtige God Hom dalk
ontferm oor wat daar van Josef oor is. 16So sê die Here, die almagtige
God, die Here: Die mense sal treur op al die oop ruimtes, hulle sal op
al die strate sê: Ag tog, ag tog! Hulle sal die boere en die treursangers
roep om saam te kom treur. 17Daar sal ook in al die wingerde getreur
word, want Ek gaan tussen julle deur om julle te straf, sê die Here.
18Ellende wag vir dié wat smag na die dag van die Here! Waarom
verlang julle na die dag van die Here? Dit sal donker bring, nie lig nie;
19dit sal wees soos wanneer iemand vir 'n leeu vlug en 'n beer val hom
aan, of soos wanneer iemand tuiskom en hy leun met sy hand teen die
muur en 'n slang pik hom. 20Die dag van die Here bring donker, nie lig
nie, net duisternis, nie 'n ligstraal nie. 21Ek haat, Ek verafsku julle
feeste, Ek het niks aan julle feestye nie. 22Al bring julle vir My

brandoffers en graanoffers, dit is nie vir My aanneemlik nie, en Ek kyk
nie eens na julle maaltydoffers van vetgevoerde kalwers nie. 23Gee pad
voor My met die rumoer van jou gesing; Ek wil nie jou harpmusiek
hoor nie! 24Maar laat die reg en die geregtigheid te voorskyn kom, laat
dit aanrol soos watergolwe, soos 'n standhoudende stroom. 25Moes
julle vir My die veertig jaar in die woestyn diereoffers en graanoffers
bring, Israel? 26Julle sal julle koning Sikkut en julle afgodsbeeld Kijun,
dié stergode wat julle vir julle gemaak het, moet dra 27wanneer Ek
julle in ballingskap laat wegvoer ver by Damaskus verby, sê die Here.
Sy Naam is Almagtige God.

AMOS 6

1Ellende wag vir dié wat so rustig in Sion woon, dié wat hulle so veilig
voel op Samariaberg, dié vername mense van die voorste nasie op wie
die koningshuis van Israel hom verlaat! 2Gaan kyk in Kalne, gaan
daarvandaan na die groot Hamat toe, gaan af na die Filistynse stad
Gat toe! Is julle beter as daardie koninkryke? Is hulle grondgebied
groter as julle s'n? 3Julle maak of die dag van rampe ver is, maar julle
bring juis die dag nader dat geweld julle sal regeer. 4Julle lê op julle
beddens wat met ivoor ingelê is, julle strek julle uit op julle rusbanke,
julle eet lammers uit die kleinveetrop en kalwers uit die stal, 5julle
maak liedjies vir die harp, julle dink hulle vir musiekinstrumente uit
soos Dawid, 6julle drink wyn uit offerkomme en salf julle met
uitsoekolie, maar oor die vernietiging van Josef bekommer julle julle
nie. 7Daarom sal julle nou weggevoer word op die voorpunt van die
ballinge. Die tyd is verby dat julle uitgelate lê en feesvier. 8Die Here
my God het 'n eed afgelê by Homself, die Here die almagtige God sê:
Ek verafsku die hooghartigheid van Jakob, Ek het 'n weersin in sy
mooi huise! Daarom gee Ek die stad en al wat daarin is, oor in die
mag van 'n vyand. 9As daar tien man in een huis oorgebly het, sal
hulle sterwe. 10As 'n familielid of iemand wat die bene moet verbrand,
hulle uit die huis kom dra, sal hy vir die een wat dalk nog agter in die
huis is, vra: Is daar nog iemand by jou? en as dié sê: Nee! sal die
familielid sê: Bly stil! Ons moet nie eens die Here se Naam noem nie!
11Wanneer die Here die bevel gee, word die huise platgeslaan, in puin
gelê, groot en klein. 12Perde kan tog nie op 'n klipplaat galop nie! 'n
Mens ploeg tog nie die see met osse nie! Hoe maak julle dan van die
reg iets wat giftig is, van regspraak 'n bitter saak? 13Julle verheug julle
oor Lo-Dabar, julle sê: Dit is tog deur ons eie krag dat ons Karnajim vir
ons teruggevat het! 14Maar Ek gaan nou 'n nasie teen julle laat optrek,
Israel, sê die Here die almagtige God, en dié nasie sal hardvogtig oor
julle heers van Lebo-Hamat af tot by die stroombedding in die
Jordaanvallei.

AMOS 7

1Die Here God het my 'n gesig laat sien: Hy was besig om 'n
sprinkaanswerm te vorm toe die gras weer begin uitspruit het nadat
die koning se hooi af was. 2Die sprinkane sou al die groenigheid in die
land afvreet, en ek het gesê: Here my God, vergewe tog vir Jakob! Hoe
sal hy staande bly? Hy is klein! 3Die Here het toe van sy voorneme
afgesien, Hy het gesê: Dit sal nie gebeur nie. 4Die Here my God het my
'n gesig laat sien: Hy het 'n vuur opgeroep tot straf, en die vuur het die
groot watervloed laat opdroog en dit sou ook die bewerkte grond
verteer het. 5Maar ek het gesê: Here my God, hou tog op! Hoe sal
Jakob staande bly? Hy is klein! 6Die Here my God het toe van sy
voorneme afgesien, Hy het gesê: Ook dit sal nie gebeur nie. 7Hy het
my 'n gesig laat sien: Die Here het by 'n loodregte muur gestaan, en
daar was 'n skietlood in sy hand. 8Hy het vir my gevra: Wat sien jy,
Amos? en ek het gesê: 'n Skietlood. Toe sê die Here vir my: Ek gaan 'n
skietlood aanlê in my volk Israel, Ek gaan hom nie meer spaar nie.
9Die hoogtes van Isak sal verwoes word, die heiligdomme van Israel
sal in puin gelê word, en Ek sal met die swaard optree teen die
koningshuis van Jerobeam. 10Die priester Amasia van Bet-El het vir
koning Jerobeam van Israel laat weet: Amos is besig om hier in Israel
'n komplot teen u te smee. Die land kan dit nie uithou met alles wat
hy sê nie. 11Amos het gesê Jerobeam sal deur die swaard sterf, en
Israel sal uit sy land in ballingskap weggevoer word. 12Amasia het vir
Amos gesê: Maak dat jy wegkom, siener, gaan na Juda toe en verdien
jou brood daar, tree daar as profeet op! 13In Bet-El mag jy nie meer as
profeet optree nie, want dit is die koninklike heiligdom, die
staatstempel. 14Amos het toe vir Amasia geantwoord: Ek is nie so 'n
profeet nie en ek behoort nie tot die profetekring nie, ek boer met vee
en kweek wildevye. 15Maar die Here het my agter die kleinvee
weggevat en Hy het vir my gesê: Gaan tree as profeet op teen my volk
Israel. 16Hoor dan nou die woord van die Here! Jy sê ek moenie as
profeet optree teen Israel nie, ek mag nie as siener teen die nageslag
van Isak praat nie. 17Maar so sê die Here: Jou vrou sal 'n prostituut
word in die stad, jou seuns en jou dogters sal met die swaard afgemaai
word, jou grond sal tussen ander verdeel word, jy sal in 'n onrein land
sterf, en Israel sal in ballingskap weggevoer word uit sy land uit.

AMOS 8

1Die Here my God het my 'n gesig laat sien: Daar was 'n mandjie ryp
vrugte, 2en die Here het vir my gevra: Wat sien jy, Amos? Ek het gesê:
'n Mandjie ryp vrugte. Toe sê die Here vir my: Die tyd is ryp vir my
volk Israel, Ek sal hom nie meer spaar nie. 3Daardie dag sal die sang in
die paleis 'n gehuil word, sê die Here my God. Daar sal baie lyke wees,
oral neergegooi. Bly liewer stil! 4Luister hierna, julle wat arm mense
vertrap, julle wat die mense in nood in die land wil uitroei. 5Julle sê:
Wanneer is Nuwemaan verby dat ons koring kan verkoop, of Sabbat,
dat ons ons graanwinkels weer kan oopmaak en minder graan vir
meer geld kan verkoop? Ons laat die skaal mos kul soos ons wil! 6Julle
verkoop arm mense vir geld, behoeftiges oor 'n paar sandale, julle
verkoop selfs die koringkaf. 7Die Here het 'n eed afgelê by Homself, by
Hom wat die trots van Jakob moes gewees het: Ek sal nooit vergeet
wat hulle gedoen het nie! 8Sal die aarde nie hieroor beef nie, sal sy
bewoners nie treur nie! Sal die hele wêreld nie in beroering kom soos
die Nyl, wegsak soos die rivier van Egipte nie! 9Daardie dag, sê die
Here my God, laat Ek die son helder oordag ondergaan, maak Ek dit
donker op aarde terwyl dit nog ligdag is; 10Ek verander julle feeste in
treurgeleenthede, julle liedere in klaagsange; Ek trek vir julle rouklere
aan en skeer al julle koppe kaal; Ek laat dit word soos wanneer 'n
mens oor 'n enigste kind treur, julle uiteinde sal vir julle 'n bitter dag
wees. 11Maar daar kom dae, sê die Here my God, dat Ek 'n honger oor
die aarde laat kom: 'n honger nie na kos nie, 'n dors nie na water nie,
maar om die woorde van die Here te hoor. 12Die mense sal ronddwaal
van see tot see, rondslinger van noord tot oos om die woord van die
Here te soek, maar hulle sal dit nie kry nie. 13Daardie dag sal die mooi
meisies en die jongmanne van dors beswyk, 14dié jongmense wat ede
aflê by wat Samaria se sonde is en sê: So seker as jou god leef, Dan, so
seker as daar 'n pelgrimspad na Berseba toe is! Hulle sal val en nie
weer opstaan nie.

AMOS 9

1Ek het die Here by die altaar sien staan, en Hy het gesê: Slaan die
pilare se toppe stukkend, sodat die drumpels bewe, breek hulle af oor
almal se koppe! Ek sal die mense wat oorbly, met die swaard
doodmaak, niemand sal kan vlug nie, niemand sal vrykom nie. 2Al
breek hulle deur na die doderyk toe, Ek sal hulle daar uithaal; al klim
hulle op na die hemel toe, Ek sal hulle daarvandaan laat afkom; 3al
kruip hulle weg op die top van die Karmel, Ek sal hulle daar opspoor
en vang; al kruip hulle weg op die bodem van die see, Ek sal die slang
daar beveel om hulle te pik; 4al word hulle in ballingskap weggevoer
voor hulle vyande uit, Ek sal die swaard daar beveel om hulle dood te
maak; my bedoeling met hulle is om hulle kwaad aan te doen, nie om
goed aan hulle te doen nie. 5Die Here my God, die Almagtige, raak die
aarde aan en dit smelt weg, en almal wat daarop woon, treur; die hele
wêreld kom in beroering soos die Nyl en sak weer weg soos die rivier
van Egipte. 6Die Here bou sy bokamers in die hemel en lê die
hemelkoepel se fondament op die aarde, Hy roep die waters van die
see en giet hulle oor die aarde uit. Sy Naam is Here! 7Julle Israeliete is
vir My nie anders as die Kussiete nie, sê die Here. Ek het vir Israel uit
Egipte laat trek, maar ook die Filistyne uit Kaftor en die Arameërs uit
Kir. 8Ek, die Here God, hou die sondige koninkryk dop, Ek gaan hom
wegvee van die aarde af! Maar tog, Ek sal nie die nageslag van Jakob
heeltemal uitroei nie, sê die Here. 9Ek gaan die bevel gee en vir Israel
skud tussen die nasies soos graan in 'n sif geskud word, en nie 'n korrel
sal op die grond val nie. 10Al die sondaars onder my volk sal met die
swaard doodgemaak word, hulle wat sê: Ter wille van ons sal U die
ramp nie laat kom nie, ons nie daardeur laat tref nie. 11Daardie dag
bou Ek die vervalle hut van Dawid weer op; Ek stop sy barste toe en
bou sy murasies op, Ek herbou hom soos hy in die ou tyd was, 12sodat
my volk die oorwinnaar sal wees oor wat van Edom oor is, oor al die
nasies oor wie my Naam uitgeroep is, sê die Here. Hy sal dit doen.
13Daar kom 'n tyd, sê die Here, dat daar direk na die oes geploeg sal
word en dat daar direk na die saaityd gepars sal word. Die berge sal
van druiwesap drup, al die heuwels sal deurnat wees. 14Ek sal die lot
van my volk Israel verander: hulle sal die verlate stede herbou en
bewoon, hulle sal wingerde plant en die wyn daarvan drink, hulle sal
tuine aanlê en die vrugte daarvan eet. 15Ek sal my volk weer in hulle
grond plant, en hulle sal nie weer uitgeruk word uit die grond wat Ek
hulle gegee het nie, sê die Here jou God.

OBADJA

OBADJA 1

1Die openbaring wat Obadja ontvang het. So sê die Here my God oor
Edom: Ons het 'n boodskap ontvang, en dit kom van die Here af. Daar
is 'n boodskapper onder die nasies rondgestuur om te sê: Maak klaar,
kom ons gaan maak oorlog teen Edom! 2Die Here het gesê: Edom, Ek
maak jou 'n klein volkie onder die volke, jy sal glad nie meer gereken
word nie. 3Jy is deur jou vermetelheid mislei, jy wat daar in die
klipskeure sit, wie se woonplek hoog in die berge is, jy wat dink: wie
sal my hier afkry grond toe? 4Al bou jy daar in die hoogte soos 'n
aasvoël, al sit jy jou nes tussen die sterre, Ek sal jou daar afhaal, sê die
Here. 5As diewe of rowers in die nag na jou toe kom, sou jy nie bly
stilsit nie, al steel hulle net tot hulle genoeg het; as ander jou wingerd
kom afoes, sou hulle van die druiwetrosse laat agterbly; 6maar jy, land
van Esau, sal gefynkam word; alles wat jy weggesteek het, sal gestroop
word. 7Al jou eie bondgenote sal jou oor jou grense jaag en jou in die
steek laat. Jou eie vriende sal jou oorrompel, mense vir wie jy kos
gegee het, sal vir jou strikke stel waar jy dit nie verwag nie. 8Dit is wat
daardie dag sal gebeur, sê die Here. Ek sal die wyse mense uitroei uit
Edom, Ek sal die slim mense uitroei uit die bergland van Esau. 9Jou
dapper vegters sal bang word, Teman, al die mense sal uitgeroei word
uit die bergland van Esau. Oor die moorde 10op jou broervolk Jakob,
oor die geweld teen hom, sal jy verslaan word, uitgeroei word vir
altyd. 11Die dag toe vreemdes die bevolking van Jakob gevange
weggevoer het, het jy afsydig daar gestaan. Toe uitlanders die poorte
van Jerusalem binnegegaan en oor hom begin lootjies trek het, was jy
aan hulle kant. 12Jy moes jou nie daarin verlekker het dat jou broer se
dag gekom het nie, die dag toe die ongeluk hom getref het; jy moes
nie so bly gewees het oor wat gebeur het met die mense van Juda die
dag toe hulle omgekom het nie; jy moes nie so uit die hoogte gepraat
het die dag toe die ellende hulle getref het nie; 13jy moes nie die
poorte van my volk binnegegaan het die dag toe die ramp hom getref
het nie; jy moes jou nie ook verlekker het in sy ongeluk die dag toe
die ramp hom getref het nie; jy moes nie sy besittings geroof het die
dag toe die ramp hom getref het nie; 14jy moes nie by die kruispaaie
gaan staan het om sy vlugtelinge dood te maak nie; jy moes nie sy
oorlewendes uitgelewer het die dag toe die ellende hom getref het nie.
15Die dag van die Here is naby, naby vir al die nasies. Wat jy gedoen
het, Edom, sal aan jou gedoen word, jou dade sal op jou eie kop
afkom. 16Soos julle, my volk Jakob, die oordeelsbeker moes drink op
my heilige berg, so sal die ander nasies dit drink, maar sonder ophou,
hulle sal drink en sluk, en hulle sal word asof hulle nooit bestaan het
nie. 17Maar op Sionsberg sal daar uitkoms kom, dit sal weer 'n heilige

plek wees. Die volk van Jakob sal weer in besit neem wat aan hom
behoort. 18Die volk van Jakob sal die vuur wees, die volk van Josef die
vlam, en die volk van Esau die strooi: Josef sal hom brand en hom
verteer, en van die volk van Esau sal niemand oorbly nie. Die Here het
dit gesê. 19Mense uit die Suidland sal die bergland van Esau in besit
neem, mense uit die Laeveld die gebied van die Filistyne. Jakob sal die
Efraimsvelde in besit neem, en die veld van Samaria, Benjamin en
Gilead. 20Dieselfde Israeliete wat in ballingskap weggevoer is, sal
Kanaän in besit neem tot by Sarfat; die mense van Jerusalem wat nou
ballinge in Sefarad is, sal die stede in die Suidland in besit neem. 21Die
bevrydes op Sionsberg sal optrek om oor die bergland van Esau te
regeer, en die heerskappy sal aan die Here behoort.

JONA

JONA 1

1Die woord van die Here het tot Jona seun van Amittai gekom: 2Maak
klaar, gaan na die groot stad Nineve toe en spreek hom aan, want Ek
weet hoe sleg hy is. 3Maar Jona het klaargemaak om na Tarsis toe te
vlug, weg van die Here af. Jona is af Joppe toe, en daar het hy 'n skip
gekry wat op vertrek was Tarsis toe. Hy het vir die reis betaal en aan
boord gegaan om saam met die bemanning Tarsis toe te gaan, weg
van die Here af. 4Maar die Here het 'n kwaai storm oor die see laat
opkom. Daar was 'n baie sterk wind op die see, en die skip wou
uitmekaar breek. 5Die matrose het bang geword, en elkeen het tot sy
god om hulp geroep. Hulle het die vrag van die skip in die see gegooi
om die skip ligter te maak. Maar Jona was onder in die skip waarheen
hy afgegaan het om te gaan slaap. Hy het vas geslaap 6en die kaptein
het na hom toe gegaan en vir hom gesê: Wat is dit met jou dat jy lê en
slaap? Staan op en bid tot jou god. Miskien sal hy aan ons dink en dan
sal ons nie vergaan nie. 7Toe sê die manne vir mekaar: Kom ons trek
lootjies sodat ons kan uitvind oor wie hierdie ramp ons tref. Hulle het
lootjies getrek en Jona is aangewys. 8Toe vra hulle hom: Vertel ons tog
waarom hierdie ramp ons tref. Wat werk jy? Waarvandaan kom jy?
Uit watter land en van watter volk is jy? 9Jona het hulle geantwoord:
Ek is 'n Hebreër. Ek dien die Here die God van die hemel wat die see
en die vasteland gemaak het. 10Die manne het baie bang geword en vir
Jona gesê: Wat het jy nou aangevang? Hulle het te wete gekom dat hy
van die Here af wegvlug: Jona het hulle dit self vertel. 11Toe vra hulle
hom: Wat moet ons met jou maak dat die see weer rondom ons kan
kalm word? Die see het ondertussen al hoe onstuimiger geword. 12Jona
het hulle geantwoord: Vat my en gooi my in die see, dan sal dit kalm
word rondom julle, want ek weet dit is oor my dat hierdie groot storm
rondom julle woed. 13Die manne het hard geroei om weer die
vasteland te bereik, maar hulle kon nie, want die see het al hoe
onstuimiger geword rondom hulle. 14Toe bid hulle tot die Here en sê:
Ag, Here, moet ons tog nie laat vergaan oor hierdie man nie. Moenie
dat ons iemand onskuldig doodmaak nie. U is die Here, U doen wat U
wil. 15Hulle vat toe vir Jona en gooi hom in die see. Die storm op die
see het toe bedaar. 16Die manne het toe baie bang geword vir die Here
en hulle het vir Hom 'n offer gebring en geloftes afgelê. 17Toe stuur die
Here 'n groot vis om vir Jona in te sluk, en hy was drie dae en nagte in
die vis se maag.

JONA 2

1Toe bid Jona daar binne-in die vis tot die Here sy God. 2Jona het
gesê: In my nood het ek tot die Here geroep, en Hy het my gebed
verhoor. Diep in die doderyk het ek hulp gevra, en U, Here, het my
gehoor. 3U het my die diepte ingegooi, diep in die see, en die
watermassa het my omring. U het golf na golf oor my laat gaan. 4Ek
het gedink ek het uit u gesig verdwyn, maar tog sal ek weer u heilige
tempel aanskou. 5Die waters het my toegevou, die groot water het my
omring, seegras was om my kop gedraai. 6Ek het afgesak tot by die
fondamente van die berge, die aarde het my vir altyd toegesluit. Maar
U, Here my God, het my van die dood gered. 7Toe ek wou vergaan, het
ek aan die Here gedink, en my gebed het by U gekom, in u heilige
tempel. 8Dié wat op nuttelose afgode vertrou, verlaat Hom wat liefde
aan hulle betoon. 9Terwyl ek 'n loflied sing, wil ek aan U 'n offer bring;
wat ek beloof het, sal ek doen. Hulp kom net van die Here af. 10Toe
beveel die Here die vis, en hy het vir Jona op die vasteland
uitgespoeg.

JONA 3

1Die woord van die Here het 'n tweede keer tot Jona gekom: 2Maak
klaar, gaan na die groot stad Nineve toe en spreek hom aan met die
boodskap wat Ek jou sal gee. 3Toe maak Jona klaar en gaan na Nineve
toe soos die Here hom beveel het. Nineve was 'n baie groot stad: 'n
mens het drie dae gevat om dit deur te stap. 4Jona het die stad
ingegaan en 'n dag lank daar rondgestap en toe roep hy: Nog net
veertig dae en Nineve word verwoes! 5Die mense van Nineve het toe in
God geglo en hulle het 'n dag aangekondig om te vas. Groot en klein
het rouklere aangetrek. 6Die berig het ook by die koning van Nineve
uitgekom. Hy het van sy troon af opgestaan en sy koningsklere
uitgetrek, rouklere aangetrek en op 'n ashoop gaan sit. 7Hy het in
Nineve laat proklameer: Die koning en sy raadgewers beveel dat mens
en dier, grootvee en kleinvee, aan niks mag proe nie, dat hulle niks
mag eet en nie water mag drink nie. 8Mens en dier moet rouklere
aanhê, en die mense moet ernstig tot God roep en hulle van hulle
verkeerde dade bekeer en berou hê oor die geweld wat hulle gepleeg
het. 9Miskien sal God van plan verander en nie meer kwaad wees nie.
Dan sal ons nie omkom nie. 10Toe God sien wat hulle doen, en hoe
hulle hulle bekeer van hulle verkeerde dade, het Hy afgesien van die
ramp wat Hy gesê het Hy oor hulle sal bring. Hy het nie die ramp
gestuur nie.

JONA 4

1Hieroor was Jona baie ontevrede en hy het baie kwaad geword. 2Hy
het tot die Here gebid en gesê: Ag, Here, ek het dit geweet toe ek nog
in my land was. Daarom het ek reg in die begin na Tarsis toe gevlug.
Ek het geweet U is 'n genadige en barmhartige God, lankmoedig en
vol liefde. U sien maklik af van die straf wat U aangekondig het. 3Laat
ek nou maar sterf, Here, want dit is vir my beter om te sterf as om te
lewe. 4Toe vra die Here vir hom: Het jy rede om kwaad te word? 5Jona
is toe uit die stad uit. Hy het oos van die stad gaan sit en vir hom 'n
skerm gebou. Hy het daaronder in die skaduwee gaan sit om te sien
wat in die stad gebeur. 6Toe laat die Here God 'n komkommerplant
opkom, en dit het bo-oor Jona gerank om skaduwee te gee vir sy kop
en om hom van sy misnoeë te bevry. Jona was baie bly oor die
komkommerplant. 7Die volgende môre met dagbreek laat God toe 'n
wurm kom, en dit het aan die komkommerplant gevreet, sodat dit
verdroog het. 8Toe die son opkom, het God 'n skroeiende sterk wind
uit die ooste laat waai. Die son het vir Jona op sy kop gesteek, en hy
het baie swak geword en gewens om maar liewer te sterf. Hy het gesê:
Dit is vir my beter om te sterf as om te lewe. 9Toe vra God vir Jona:
Het jy rede om kwaad te word oor die komkommerplant? en Jona
antwoord: Ek het rede genoeg: ek is besig om te sterf! 10Die Here het
vir Jona gesê: Jy is besorg oor die komkommerplant waarvoor jy nie
gewerk het nie en wat jy nie versorg het nie. Dit het oornag opgekom
en oornag is dit dood. 11Maar Ek mag nie besorg wees oor die groot
stad Nineve nie, 'n stad waarin daar meer as honderd en twintig
duisend mense is wat nie weet wat reg of verkeerd is nie, en ook nog
baie diere?

MIGA

MIGA 1 MIGA 2 MIGA 3

MIGA 4 MIGA 5 MIGA 6

MIGA 7

MIGA 1

1Die woord van die Here wat gekom het tot Miga van Moreset tydens
die regering van die Judese konings Jotam, Agas en Hiskia. Dit handel
oor Samaria en Jerusalem. 2Luister, alle volke! Gee aandag, aarde met
al jou bewoners! Die Here my God wil teen julle getuig, die Here wil
uit sy heilige tempel getuig. 3Die Here kom uit sy woonplek uit, Hy
kom af, Hy kom oor die hoë plekke van die aarde. 4Berge smelt weg
onder Hom, laagtes skeur oop. Soos was in vuur smelt, so smelt die
berge, hulle loop teen die hellings af soos water. 5Dit alles gebeur oor
die sonde van Jakob, oor die oortredings van die volk Israel. Wat is
die sonde van Jakob? Samaria! Wat is Juda se afgodshoogte?
Jerusalem! 6Daarom sal Ek Samaria 'n puinhoop in die oop veld maak,
'n plek om wingerde te plant. Ek sal sy bouklip in die laagte afgooi, sy
fondamente oopgrawe. 7Al sy afgodsbeelde sal stukkend geslaan word,
sy verdienste uit prostitusie sal verbrand word. Ek sal al sy afgode
vernietig, want hy het hulle bymekaargemaak met sy verdienste uit
prostitusie. Hulle sal die pad gaan van verdienste uit prostitusie.
8Daarom sal ek rou en huil, sal ek kaalvoet en sonder klere rondloop.
Ek sal skreeu soos 'n jakkals, klaag soos 'n volstruis. 9Samaria se sweer
is ongeneeslik, dit het gesprei tot by Juda: dit raak al aan my volk se
stadspoort, aan Jerusalem. 10Moet dit nie in Gat vertel nie, moenie
daaroor huil nie, gaan rol liewer in die stof in Bet-Leafra. 11Gee pad, jy
wat in Safir woon, jy is kaal uitgetrek. Jy wat woon in Saänan, kan nie
uitkom nie, die mense van Bet-Esel treur, hy kan julle nie meer help
nie. 12Jy wat in Marot woon, is siek van angs, daar het onheil van die
Here af gekom tot by die poorte van Jerusalem. 13Span die perde voor
die strydwa, jy wat in Lakis woon! In Lakis het die sonde van Sion
begin, die oortredings van Israel is daar gevind. 14Daarom is 'n
trougeskenk aan Moreset-Gat gegee. Die huise van Aksib is 'n
teleurstelling vir die konings van Israel. 15Jy wat in Maresa woon, die
Here laat een wat verower, na jou toe kom. Die trots van Israel sal tot
by Adullam kom. 16Skeer 'n kaal kol op jou kop, skeer 'n kaal kol op
jou kop soos dié van 'n aasvoël, want dié oor wie jy bly is, sal van jou
af in ballingskap weggevoer word.

MIGA 2

1Ellende wag vir julle wat rampe teen ander beplan, wat op die bed lê
en dink aan kwaad om te doen, wat dit vroeg in die môre gaan uitvoer
omdat hulle die mag in die hande het. 2Hulle begeer 'n stuk grond en
vat dit, huise, en lê beslag daarop. Hulle kul 'n man uit sy huis uit, 'n
mens uit sy besitting uit. 3Daarom, so sê die Here: Ek beplan 'n ramp
teen hierdie mense, hulle sal dit nie kan ontwyk nie. Hulle sal nie
meer regop kan loop nie, want dit sal 'n tyd van swaarkry wees.
4Daardie dag sal hulle 'n spotlied oor jou maak, hulle sal 'n klaaglied
sing en sê: Ons is geheel en al vernietig, my volk se besitting is
opgedeel, dit is van ons afgevat, ons land is onder verraaiers verdeel.
5Daarom sal jy nie meer iemand in die gemeente van die Here hê om
jou land te verdeel nie. 6Dié wat maak of hulle profete is, sê: Moenie jý
'n profeet probeer wees nie, moenie oor dié dinge praat nie. Daar sal
nie ellende oor ons kom nie. 7Volk van Jakob, moet daar gevra word:
Is die Gees van die Here kwaad? Doen Hy sulke dinge? Belowe Ek nie
goeie dinge vir dié wat opreg lewe nie? 8My volk het in die afgelope
tyd 'n vyand geword en in opstand gekom; julle stroop die mooi klere
af van dié wat houtgerus by julle verbystap soos soldate van die
slagveld af. 9Julle jaag die vrouens van my volk uit hulle gerieflike
huise uit, julle vat die blywende gerief wat Ek hulle gegee het, van
hulle kinders af weg. 10Maak klaar, gee pad! Dit is nie julle blyplek
nie, want dit is onrein en verwoes, onherstelbaar verwoes! 11Wanneer
'n rondloper, 'n bedrieër lieg en sê: As profeet beloof ek aan julle wyn
en bier, sal hy vir hierdie volk dié profeet wees. 12Ek sal julle almal
bymekaarmaak, Jakob, Ek sal dié vergader wat van Israel oorgebly
het, Ek sal hulle bymekaarbring soos skape in 'n kraal, soos 'n groot
kudde in die weiveld, die wêreld sal dreun van mense. 13Een wat
uitbreek, sal hulle lei, hulle sal uitbreek en deur die poort gaan, hulle
sal daar uitgaan, hulle Koning sal voor hulle uitgaan, die Here sal voor
hulle wees.

MIGA 3

1Ek het gesê: Luister, leiers van Jakob, regeerders van Israel! Weet
julle nie wat reg is nie? 2Julle wat die goeie haat en die verkeerde
liefhet, julle wat die mense se vel van hulle afskeur, die vleis van hulle
bene af, 3wat my volk opeet asof hulle vleis is, hulle vel afstroop en
hulle bene opkap, wat hulle opsny vir die kookpot, soos vleis vir die
braaipan. 4Wanneer hulle tot die Here roep, sal Hy hulle nie antwoord
nie. Dan sal Hy Hom nie aan hulle openbaar nie, want hulle het baie
verkeerd gehandel. 5So sê die Here oor die profete wat my volk verlei,
die profete wat van vrede praat so lank hulle kos kry, en as iemand
hulle nie bly instop nie, oorlog teen hom verklaar: 6Daar is vir julle net
nag, nie 'n gesig nie, donkerte, nie 'n voorspelling nie. Die son sal
ondergaan vir hierdie profete, die dag sal pikdonker word oor hulle.
7Die sieners sal teleurgestel staan, die voorspellers sal bedroë daarvan
afkom. Hulle sal almal treur en hulle baard bedek as teken van rou,
want God sal nie antwoord nie. 8Ek, daarenteen, het baie krag, ek het
die Gees van die Here, 'n sin vir reg en die moed om aan Jakob sy
sonde bekend te maak, aan Israel sy oortreding. 9Luister hierna, leiers
van Jakob, regeerders van Israel, julle wat die regspraak minag en
alles verdraai, 10julle wat vir Sion met moord gebou het en Jerusalem
met onreg: 11Jou leiers lewer uitspraak vir omkoopgeld, jou priesters
gee onderrig teen salaris, jou profete maak voorspellings teen betaling,
en tog verwag hulle hulp van die Here! Hulle sê: Die Here is by ons,
onheil sal ons nie tref nie. 12Daarom is dit julle skuld dat Sion soos 'n
stuk land geploeg sal word, dat Jerusalem 'n puinhoop sal word, dat
die tempelberg 'n hoogte vol bossies sal word.

MIGA 4

1Daar kom 'n tyd dat die berg waarop die huis van die Here is, 'n
blywende plek sal hê bokant die bergtoppe en sal uitstaan bo die
heuwels. Die volke sal daarheen stroom, 2baie nasies sal daarnatoe
gaan en sê: Kom, laat ons optrek na die berg van die Here toe, na die
huis van die God van Jakob sodat Hy ons sy wil kan leer en ons
daarvolgens kan lewe, want uit Sion kom die openbaring, uit
Jerusalem die woord van die Here. 3Hy sal oordeel tussen baie volke,
regspreek oor sterk nasies wat ver weg woon. Hulle sal van hulle
swaarde ploegskare smee en van hulle spiese snoeiskêre. Die een nasie
sal nie meer die swaard teen die ander opneem nie, en hulle sal nie
meer leer om oorlog te maak nie. 4Elke man sal onder sy eie wingerd
sit, ongesteurd onder sy vyeboom. Die Here die Almagtige het dit
gesê. 5Elke nasie kan maar lewe in die naam van sy god, ons sal vir
altyd in die Naam van die Here ons God lewe. 6Daardie dag, sê die
Here, sal Ek dié wat kreupel is, bymekaarmaak, sal Ek dié wat
verstrooi is, vergader, en ook dié wat Ek met rampe getref het. 7Ek sal
die kreupeles die oorblyfsel maak, die siekes 'n sterk nasie. Ek, die
Here, sal op Sionsberg oor hulle heers, nou en vir altyd. 8Verlate
vesting, Sionsheuwel, die beloftes aan jou sal vervul word: jy sal weer
heers soos voorheen, Jerusalem sal weer die hoofstad wees. 9Waarom
skreeu jy so hard? Het jy nie 'n koning nie? Het jou raadgewer
omgekom dat kraampyne jou oorval het? 10Krul van die pyn, Sion, kry
geboortepyne soos 'n vrou in kraam! Jy moet nou die stad verlaat, jy
moet in die oop veld gaan woon en na Babel toe gaan. Daar sal jy
gered word, daar sal die Here jou verlos uit die mag van jou vyande.
11Nou moet baie nasies nog eers teen jou saamstaan, hulle sê: Ons sal
toekyk hoe Sion verontreinig word. 12Maar hulle ken nie die plan van
die Here nie; hulle verstaan nie wat Hy besluit het nie: Hy het hulle
soos gerwe op 'n dorsvloer bymekaargebring. 13Maak klaar en dors die
gerwe, Sion! Ek maak jou sterk: Ek gee vir jou bronskloue sodat jy
baie nasies kan vermorsel. Jy sal aan die Here wy wat hulle
buitgemaak het, al hulle besittings aan die Koning van die hele
wêreld. 14Jy is nou vasgevang, rowerstad! Ons word beleër! Die vyand
sal die koning van Israel met 'n kierie op die kakebeen slaan.

MIGA 5

1Maar jy, Betlehem-Efrata, jy is klein onder die families in Juda, maar
uit jou sal daar iemand kom wat aan My behoort en hy sal in Israel
regeer. Sy begin lê ver terug, in die gryse verlede! 2Hy sal sy mense 'n
kort rukkie prysgee, so lank as dit 'n vrou neem om 'n kind in die
wêreld te bring. Dan sal dié uit sy familie wat die ramp oorleef het,
terugkom na die Israeliete toe. 3Hy sal na vore kom en sy volk lei deur
die krag wat die Here hom gee, deur die sterkte van die Naam van die
Here sy God. Hulle sal woon tot in die uithoeke van die aarde, want
hulle leier sal sterk wees. 4Hy sal vrede bring. Wanneer Assirië ons
land binneval, wanneer hy in ons mooi huise wil ingaan, sal ons baie
leiers, genoeg generaals, teen hom uitstuur. 5Hulle sal Assirië platloop
met die swaard, die land van Nimrod met swaarde wat reg is om te
steek. Die regeerder uit Betlehem sal ons red uit die mag van Assirië
wanneer Assirië ons land binneval, wanneer hy ons gebied binnekom.
6Dié van Jakob wat oorbly, sal tussen baie volke wees, hulle sal daar
wees soos dou wat van die Here af kom, soos stortreëns op groen gras
wat nie vir 'n mens wag nie, nie na mense kyk nie. 7Dié van Jakob wat
oorbly, sal tussen die nasies wees, tussen baie volke, hulle sal daar
wees soos 'n leeu tussen wild of tussen 'n trop skape: hy verskeur as hy
tussen hulle deurstap, hy vang sy prooi, en niemand kan dit uit sy bek
ruk nie. 8Mag jy jou teenstanders oorweldig, Israel, mag al jou vyande
uitgeroei word! 9Daardie dag, sê die Here, sal Ek jou perde uitroei, jou
strydwaens vernietig. 10Ek sal die stede van jou land vernietig, al jou
vestingstede afbreek. 11Ek sal jou toorgoed wegvat uit jou hand, daar
sal nie meer waarsêery by jou wees nie. 12Ek sal jou afgodsbeelde
vernietig, jou klippilare by jou afbreek. Jy sal nie meer jou handewerk
aanbid nie. 13Ek sal jou gewyde pale uitruk, jou stede verwoes. 14In my
toorn en gramskap sal Ek die nasies straf wat nie na My luister nie.

MIGA 6

1Hoor wat die Here sê: Maak klaar, roep die berge as getuie, laat die
heuwels hoor wat jy te sê het. 2Berge, vaste fondamente van die aarde,
julle moet luister na die saak wat die Here het. Die Here het 'n saak
teen sy volk, Hy het Israel aangekla. 3My volk, wat het Ek jou
aangedoen? Hoe het Ek jou moeg gemaak? Antwoord My! 4Ek het jou
uit Egipte gebring, Ek het jou uit die plek van slawerny gered, Ek het
vir Moses gestuur om jou te lei, ook vir Aäron en Mirjam. 5My volk,
dink aan die planne van koning Balak van Moab, en wat Bileam seun
van Beor hom geantwoord het. Dink aan alles tussen Sittim en Gilgal,
en weet dat die Here julle die oorwinning laat behaal het. 6Wat sal ek
saamvat as ek na die Here toe gaan, as ek voor die hoë God gaan
kniel? Moet ek met offers na Hom toe gaan, met jaaroud kalwers? 7Sal
die Here duisende ramme aanvaar saam met tien duisende offers van
olie? Moet ek my eersgeborene offer vir my sonde, hom wat uit my
liggaam kom, vir my oortreding? 8Mens, die Here het jou bekend
gemaak wat goed is: Hy vra van jou dat jy reg sal laat geskied, dat jy
liefde en trou sal bewys, dat jy bedagsaam sal lewe voor jou God. 9Om
die Here te dien, dit is wysheid. Die Here roep die stad; luister, leier
en julle almal wat aanhou roof: 10Goddelose plek, moet Ek die
verkeerde maatlyn bly verdra, of die vals inhoudsmaat wat Ek so
haat? 11Moet Ek die eienaar van 'n onbetroubare weegskaal vryspreek,
een met 'n sak vol vals gewigte? 12Die stad se ryk mense pleeg geweld,
sy inwoners lieg en hulle bedrieg. 13Daarom het Ek jou begin straf; Ek
het jou begin verwoes oor jou sondes. 14Jy sal eet en nie genoeg kry
nie; jy sal honger bly. Jy sal geboortepyne hê, maar nie 'n kind in die
wêreld bring nie. En wanneer jy 'n kind in die wêreld bring, gee Ek
hom vir die swaard. 15Jy sal saai, maar nie oes nie, jy sal olywe pars,
maar jou nie met olie insmeer nie, jy sal druiwe pars, maar nie wyn
drink nie. 16Jy het Omri se reëlings nagekom, gedoen wat Agab gedoen
het, hulle raad gevolg. Daarom sal Ek jou verwoes, Ek sal jou
inwoners 'n bespotting maak. Jy sal my volk se vernedering moet dra.

MIGA 7

1Ellende wag vir my, ek het geword soos 'n land wat afgeoes is, soos
die natrossies in die wingerd. Daar is niks om te eet nie, en ek wou
graag voorvye gehad het. 2Daar is nie meer 'n gelowige in die land nie,
onder die mense kry jy nie 'n opregte nie, almal stel strikke om moord
te pleeg, hulle maak met vangnette jag op hulle broers. 3Al wat die
regeerder vra, is dat hulle goed moet sondig; die regter vra
omkoopgeld, die vername praat net oor wat hy begeer. Hulle verdraai
alles. 4Die beste onder hulle is soos 'n gifplant, die opregte erger as 'n
doringheining. Die dag van jou straf kom, wees op die uitkyk
daarvoor! Hulle sal binnekort in verwarring raak. 5Moenie 'n maat
vertrou nie, moenie op 'n vriend staatmaak nie, pasop wat jy sê vir die
vrou langs wie jy lê. 6Die seun beledig sy pa, die dogter kom in
opstand teen haar ma, die skoondogter teen haar skoonma. 'n Man se
huismense het sy vyande geword. 7Maar ek sal vertrou op die Here, ek
sal wag vir die God wat my red. My God sal my gebed verhoor. 8Moet
jou nie oor my verlekker nie, my vyand, al het ek tot 'n val gekom, ek
sal weer opstaan, al sit ek in die donker, die Here is my lig. 9Ek sal
aanvaar dat die Here my straf in sy toorn, want ek het teen Hom
gesondig. Wanneer Hy my saak verhoor en oor my uitspraak lewer, sal
Hy weer lig bring in my lewe, sal ek ondervind dat Hy die oorwinning
gee. 10My vyand sal dit sien, hy sal deur skaamte oorval word, hy wat
vir my vra: Waar is die Here jou God? Ek sal op my vyand neersien,
hy sal plat getrap word soos modder op die straat. 11Die dag wanneer
jou mure herbou word, dié dag sal jy nie onder die vyand se wet staan
nie. 12Dié dag sal hulle na jou toe kom van Assirië af tot by die
vestingstede, van die vestingstad af tot by die Eufraat, van die een see
af tot by die ander en van die een berg af tot by die ander. 13Die aarde
sal verwoes wees oor sy inwoners, oor alles wat hulle gedoen het.
14Pas jou volk op met jou kierie, die kleinvee wat aan jou behoort, wat
alleen wei in die Karmelbos. Hulle sal in Basan en Gilead wei soos
lank gelede. 15Ek sal jou wonders laat sien soos in die tyd toe jy uit
Egipte getrek het. 16Die nasies sal dit sien en teleurgestel staan, al was
hulle ook hoe sterk. Hulle sal stilbly, hulle sal hulle doof hou. 17Hulle
sal stof eet soos die slange wat op die grond seil, hulle sal bewe en uit
hulle wegkruipplekke uitkom na die Here ons God toe. Hulle sal skrik
en vir U bang wees. 18Wie is 'n God soos U? U vergewe sonde, U straf
nie die sonde van dié wat uit u volk oorgebly het nie. U bly nie vir
altyd kwaad nie, U betoon liefde. 19Hy sal ons weer genade betoon, Hy
sal ons sonde tot niet maak, U sal al hulle sondes in die diepsee gooi.
20U sal getrou wees teenoor Jakob, liefde betoon aan Abraham, soos U
in die voortyd aan ons voorvaders met 'n eed beloof het.

NAHUM

NAHUM 1

1'n Uitspraak teen Nineve. Die boek waarin die openbaring wat Nahum
die Elkosiet ontvang het, opgeteken is. 2Die Here is 'n God wat baie
begaan is oor sy volk, 'n God wat Hom wreek. Die Here wreek Hom in
sy gloeiende toorn, die Here wreek Hom op sy teëstanders, sy toorn
ontvlam teen sy vyande. 3Die Here is lankmoedig, maar sy krag is
groot: Hy laat geen skuldige ongestraf nie. Hy kom in rukwind en
storm, wolke is die stof onder sy voete. 4Hy spreek die see aan en laat
dit droog word, Hy laat al die riviere opdroog. Basan en Karmel
verdor, die groenigheid op die Libanon verwelk. 5Berge bewe voor
Hom, heuwels wankel; die aarde, die wêreld en almal wat daarin
woon, deins terug wanneer Hy verskyn. 6Wie kan bly staan voor sy
woede? Wie kan sy gloeiende toorn weerstaan? Sy gramskap breek
deur soos 'n veldbrand. Rotse word voor Hom uit uitmekaar gebreek.
7Die Here is goed, Hy is 'n toevlug in tyd van nood, Hy sorg vir dié
wat by Hom skuil. 8Maar met 'n vloed wat alles meesleur, vee Hy die
plek weg waar Nineve lê, jaag Hy sy vyande die duisternis in. 9Wat
julle ook al teen die Here bedink, Hy maak dit tot niet. Daar sal nie
weer verdrukking wees nie. 10Al is julle inmekaargevleg soos dorings,
en al is julle deurweek van drank, julle sal soos kurkdroë stoppels
verbrand word. 11Daar het een uit jou gekom, Nineve, wat kwaad
bedink teen die Here, planne wat nie sal slaag nie. 12So sê die Here: Al
is hulle hoe sterk, hoe baie, hulle sal afgemaai word en tot niet gaan.
Ek het jou verneder, my volk, maar Ek sal jou nie weer verneder nie.
13Ek breek nou die juk wat op jou is, Ek vernietig die bande wat jou
bind. 14Maar oor jou, Nineve, beveel die Here: Jou naam sal nie meer
genoem word nie! Ek vernietig die beelde in jou tempels, Ek grawe
jou graf, want dit is klaar met jou. 15Kyk daar, oor die berge kom 'n
boodskapper aangehardloop wat goeie nuus aankondig: Vier jou
feeste, Juda, betaal jou geloftes! Die verdrukker sal nie weer deur jou
land trek nie, hy is verslaan, vernietig.

NAHUM 2

1Daar kom iemand wat jou sal verjaag, Nineve: bewaak jou vestings,
hou dop die pad, maak jou gereed vir die stryd, monster al jou kragte!
2Die Here gaan die eer van Jakob, van Israel, herstel soos dit vroeër
was, al is hulle kaal geplunder en hulle wingerde verwoes. 3Die skilde
van Nineve se aanvallers is rooi geverf, hulle soldate het rooi uniforms
aan. Wanneer hulle gereedmaak om te veg, blink hulle strydwaens
soos vuur en swaai hulle die spiese. 4Oor die paaie dreun die
strydwaens, hulle jaag oor die vlaktes; hulle lyk soos fakkels, soos
blitse wat verbyskiet. 5Nineve maak staat op sy bevelvoerders, maar
hulle struikel as hulle aanstorm. Hulle hardloop na die stadsmuur toe,
maar die vyand se stormram staan al! 6Die sluise van die kanale word
oopgetrek, en die paleis stort inmekaar. 7Dit staan vas: Nineve word
ontvolk, sy inwoners word weggevoer, sy slavinne kla soos duiwe wat
koer en slaan hulleself op die bors. 8Nineve is soos 'n dam waarvan die
water uitloop. Staan, bly staan! klink die bevel, maar niemand draai
om nie. 9Die aanvallers roep: Buit silwer, buit goud! Die voorraad is
onuitputlik, daar is nie 'n einde aan mooi goed nie. 10Nineve is kaal
geplunder, leeggedra, verniel, sy mense is verslae, hulle knieë knak,
hulle kry krampe in die onderlyf, almal is bleek van die skrik. 11Waar
is die lêplek van die leeus nou, die jagveld van die jong leeus? Waar is
die leeu en sy wyfie wat onbevrees met hulle welpies rondgeloop het?
12Waar is die leeu wat gevang het vir sy kleintjies, wat die nek van sy
prooi vir sy wyfies gebreek het, wat sy boerplek vol vleis gemaak het,
sy lêplek met wat hy gevang het? 13Ek tree teen jou op, Nineve, sê die
Here die Almagtige. Ek laat jou strydwaens in vlamme opgaan, die
swaard sal jou dapper leeus afmaai, Ek vee alles wat jy
bymekaargemaak het, van die aarde af, jou gesante sal nie meer
gehoor word nie.

NAHUM 3

1Ellende wag vir jou, bloedbevlekte stad; jy is vol bedrog, gevul met
buit, jy hou nie op met roof nie! 2Swepe klap, wiele dreun, perde jaag,
strydwaens vat net hier en daar grond; 3ruiters galop, swaarde blink,
spiese blits. Daar is baie gewondes, hope dooies, ontelbare lyke: mense
struikel oor hulle! 4Dit kom van die hoer Nineve se onsedelikheid, die
mooi vrou met haar toorkunste, wat volke verwoes het met haar
hoerery, nasies met haar toorkunste. 5Ek tree teen jou op, sê die Here
die Almagtige: Ek sal al jou klere uittrek, Ek sal volke jou kaal liggaam
laat sien, koninkryke die skande van jou naaktheid. 6Ek sal jou aan
minagting prysgee, Ek sal mis op jou gooi, en van jou so 'n spektakel
maak 7dat elkeen wat jou sien, van jou af sal padgee en sê: Nineve is
verwoes! Wie is daar wat hom jammer kry? Waar sal ek gaan soek na
mense wat jou kan troos? 8Is jy beter as No-Amon, die stad aan die
Nyl, omring deur water, beskut deur massas water? 9Wat hom sterk
gemaak het, was Kus en Egipte, en hulle wás sterk! Sy bondgenote was
Put en Libië. 10Selfs No-Amon het 'n balling geword en is in
gevangenskap weggevoer; ook sý babatjies is verpletter op al die
straathoeke; sy aansienlikes is uitgeloot, al sy vername manne is met
kettings geboei. 11Ook jý sal dronk raak en beneweld word, ook jý sal
soek na 'n skuilplek teen die vyand. 12Al jou vestings is soos vyebome
met ryp voorvye: as die bome geskud word, val die vye in die eter se
mond! 13Jou manskappe is soos vroumense. Die poorte van jou land
staan wawyd oop vir jou vyande, vuur verteer jou sluitbalke. 14Skep
vir jou water vir die beleëring, versterk jou vestings; spring in die
modder, trap dit tot klei, gryp die steenvorm! 15Selfs dáár sal die vuur
jou verteer, die swaard jou uitroei, jou vernietig asof jy 'n sprinkaan
is. Word so baie soos sprinkane, vermeerder soos sprinkaanswerms!
16Jy het mos meer handelaars gehad as wat daar sterre aan die hemel
is. Maar as sprinkane vervel het, vlieg hulle weg, 17en jou wagte is soos
treksprinkane, jou bevelhebbers is soos 'n swerm sprinkane wat op die
klipmure sit solank dit koud is, maar as die son opkom, vlieg hulle
weg en niemand weet waarheen nie! 18Jou regeerders sluimer, koning
van Assirië, jou vername mense slaap, jou manskappe is verstrooi op
die berge en daar is niemand wat hulle bymekaarmaak nie. 19Jy is
verwoes, en jy sal nie herstel nie, jou wond is dodelik; almal wat die
tyding oor jou verneem, klap hande daaroor, want wie het nie almal
voortdurend onder jou wreedhede gely nie?

HÁBAKUK

HÁBAKUK 1

1'n Uitspraak van die Here wat Hy aan die profeet Habakuk
geopenbaar het. 2Hoe lank moet ek om hulp roep voordat U hoor,
Here, moet ek by U bly kla oor geweld voordat U red? 3Waarom laat U
my die onreg sien wat gedoen word, waarom kyk U toe as daar soveel
ellende is? Oral rondom my is daar onderdrukking en geweld, en word
daar getwis en gebaklei. 4Die wet het nie meer krag nie, en daar
geskied nie meer reg nie. Slegte mense het die oorhand oor die goeies,
en so word die reg verkrag. 5Die Here het geantwoord: Kyk na die
ander nasies: julle sal verstom staan oor wat julle sien. Ek gaan nog
tydens julle lewe iets doen wat julle nie sal glo as dit vir julle vertel
word nie. 6Ek gaan die Galdeërs laat kom, die wrede, woeste nasie wat
dwarsoor die aarde rondtrek om lande te verower wat nie hulle s'n is
nie. 7Hulle is 'n nasie wat vrees en ontsag inboesem, hulle ken net een
wet, een trots, hulle eie. 8Hulle perde is vinniger as luiperds, vuriger as
honger wolwe. Hulle ruiters kom aan op 'n galop, hulle kom van ver
af, hulle vlieg soos arende wat op hulle prooi neerskiet. 9Hulle hele
leërmag kom om verwoesting te saai, hulle kom aangestorm soos die
oostewind en maak krygsgevangenes bymekaar soos sand. 10Die
Galdeërs dryf die spot met konings en lag maghebbers uit. Hulle lag
oor al die vestingstede: hulle gooi grondwalle teen die stede op en
neem hulle in. 11Dan jaag hulle verder, hulle trek verby soos die wind.
Vir hierdie sondige nasie is sy eie mag sy god. 12U is tog van altyd af
daar, Here; U is my heilige God; ons sal nie sterwe nie. U, Here, het
die Galdeërs aangestel om die vonnis te voltrek, U, ons Rots, het hulle
die mag gegee om ons te straf. 13U oë is te rein om toe te kyk terwyl
daar verkeerd gedoen word, U kan tog nie sien dat daar ellende is en
niks doen nie! Waarom doen U dan niks aan die trouelose mense nie,
waarom bly U stil wanneer slegte mense dié vernietig wat beter as
hulle is? 14Hoe kan U mense behandel asof hulle visse is, asof hulle
kruipende insekte sonder leier is? 15Die Galdeërs vang mense met
hoeke, trek hulle vas in nette, maak hulle bymekaar in treknette, en
juig en jubel oor die vangs! 16Die Galdeërs bring selfs offers vir hulle
nette, brand wierook vir hulle treknette, want deur die nette leef hulle
in weelde en het hulle volop kos! 17Sal hulle maar deurentyd
voortgaan om hulle nette uit te skud, om nasies meedoënloos om die
lewe te bring?

HÁBAKUK 2

1Ek wil op my uitkyktoring gaan staan, my plek op die vestingmuur
gaan inneem, ek wil wag om te verneem wat die Here vir my sal sê en
wat ek moet antwoord wanneer mense my verwyt. 2Die Here het toe
vir my gesê: Skryf wat Ek aan jou gaan openbaar duidelik op
kleitablette sodat mense dit sommer in die verbygaan kan lees. 3Die
openbaring geld vir 'n bepaalde tyd; dit sal gou kom want dit kom
beslis. Jy moet net geduldig bly wag as dit nie gou kom nie, want dit
kom beslis, dit sal nie uitbly nie. 4Dit is die boodskap: Wie nie reg
gesind is nie, sal sy verdiende loon kry, maar wie reg doen, sal lewe
omdat hy getrou bly. 5'n Hooghartige mens wat hom deur sy rykdom
laat mislei, sal nie in sy doel slaag nie, al is hy so gulsig soos die
doderyk, so onversadigbaar soos die dood, al versamel hy al die nasies
rondom hom, al maak hy gevangenes van al die volke. 6Dieselfde
volke sal spotliedjies oor hom sing en met minagting na hom verwys.
Hulle sal sê: Ellende wag vir hom wat hom verryk met goed wat nie
syne is nie, wat vir hom al meer goed inpalm wat verpand is. Hoe lank
sal dit nog voortduur? 7Die tyd kom vinnig nader dat jy self in die
skuld sal wees, dat skuldeisers vir wie jy sidder, skielik voor jou sal
staan en jou sal kaalstroop. 8Jy het baie nasies geplunder, maar nou
sal dié wat oorgebly het, jou plunder, want jy het baie bloed vergiet,
geweld gepleeg in baie lande, teen stede en teen hulle inwoners.
9Ellende wag vir hom wat hom ten koste van ander wou verryk en
daardeur 'n ramp oor sy familie gebring het, hy wat vir hom 'n hoë nes
wou bou juis om 'n ramp vry te spring. 10Met jou geknoei het jy jou
familie se ondergang bewerk; jy wou baie volke uitroei, maar daarmee
het jy 'n einde aan jou eie lewe gemaak. 11Selfs die klippe in die mure
skreeu oor wat jy gedoen het, en die balke skreeu saam. 12Ellende wag
vir hom wat 'n stad bou met moord, wat 'n dorp aanlê met onreg. 13Dit
is die Here die Almagtige wat dit beskik het dat dít waarvoor volke
gewerk het in vlamme opgegaan het, dat volke hulle tevergeefs
afgesloof het. 14Soos waters die seebodem bedek, so sal die magtige
teenwoordigheid van die Here oral op die aarde geken word. 15Ellende
wag vir hom wat, toe hy vir 'n ander drank gegee het, dit met gif
gemeng het en hom dronk gemaak het om na sy kaal geslagsdele te
kan kyk. 16Jy sal self met skande in plaas van met eer oorlaai word, jy
sal self dronk word en jou ontbloot! Die Here sal jou die oordeelsbeker
wat in sy hand is, gee om te drink, en jou eer sal in skande verander
word. 17Jou geweld teen die Libanon sal jouself tref, jou mishandeling
van die diere op die Libanon sal jouself vernietig. Jy het baie bloed
vergiet, jy het geweld gepleeg teen baie lande, teen stede met hulle
inwoners. 18Wat is die nut van 'n afgod? Dit is maar net iets wat deur

'n mens gemaak is, 'n beeld waarvan net bedrog te wagte kan wees.
Wat baat dit die maker om op sy maaksel te vertrou as hy 'n afgod
gemaak het wat nie eens kan praat nie? 19Ellende wag vir hom wat vir
'n stuk hout sê: Word wakker! of vir 'n dooie stuk klip: Staan op! Kan
'n afgod jou iets leer? Al is hy met goud of silwer oorgetrek, is daar
geen lewe in hom nie. 20Die Here is in sy heilige tempel: almal op
aarde moet in sy teenwoordigheid stil wees!

HÁBAKUK 3

1'n Gebed van die profeet Habakuk. Op die wysie van 'n klaaglied.
2Here, ek het gehoor wat van U vertel is en ek is vervul met ontsag vir
wat U gedoen het. Doen dit tog ook in ons tyd, laat u dade ook in ons
tyd ervaar word, ontferm U selfs in u toorn. 3God kom van Teman af,
die Heilige kom van Paranberg af. Sela Die hemelruim is vol van sy
majesteit, die aarde vol van sy roem. 4Hy kom met die glans van die
lig, weerligte blits uit sy hand, sy hand so vol mag. 5Voor Hom uit
gaan die pes, in sy voetstappe volg die dood. 6Wanneer Hy staan, skud
die aarde; wanneer Hy kyk, bewe die nasies. Die eeue-oue berge
verkrummel, die ou-ou heuwels val inmekaar, die berge waaroor Hy
van ouds af gewandel het! 7Ek het gesien hoe onheil die tente van
Kusan tref, hoe die tentdoeke van Midian bewe. 8Was U kwaad vir die
riviere, Here? Het u toorn teen die strome ontvlam? Het die see U
woedend gemaak dat U op u perde gery het, op die strydwaens
waarmee U oorwin? 9U het u boog uitgehaal en met 'n eed die opdrag
aan die pyle bevestig. Sela U het die aarde oopgebreek en riviere laat
stroom. 10Toe die berge U sien, het hulle gebewe, stormwaters het
verbygespoel, die diep water het gedreun en sy golwe hoog laat
opslaan. 11Toe u vlieënde pyle blits en u blink spies flikker, het die son
en die maan gaan stilstaan op hulle plek. 12In u gramskap stap U oor
die aarde, in u toorn vertrap U die nasies. 13U het uitgegaan om u volk
te red, om u gesalfde koning te red. U verpletter die aanvoerder van
die goddeloses, U stroop hulle kaal van kop tot tone. Sela 14Met sy eie
pyle deurboor U die aanvoerder wanneer sy manskappe uitstorm om
ons te verstrooi terwyl hulle jubel soos dié wat die ellendiges in hulle
skuilplekke verslind. 15U trek deur die see met u perde sodat die
magtige waters bruis. 16Toe ek hierdie dinge hoor, het ek gesidder, my
lippe het gebewe, my hele liggaam het lam geword, my bene het aan
die ruk gegaan. Tog sal ek geduldig wag dat die dag van die oordeel
moet kom oor die volk deur wie ons aangeval is. 17Al sou die vyeboom
nie bot nie en daar geen druiwe aan die wingerde wees nie, al sou die
olyfoes misluk en die lande geen oes lewer nie, al sou daar geen
kleinvee in die kampe meer wees nie en die beeskrale sonder beeste
wees, 18nogtans sal ek in die Here jubel, sal ek juig in God, my Redder.
19Die Here my God gee vir my krag. Hy maak my voete soos dié van 'n
ribbok, op hoë plekke laat Hy my veilig loop. Vir die koorleier. Met
snarespel.

SEFÁNJA

SEFÁNJA 1

1Die woord van die Here wat gekom het tot Sefanja seun van Kusi,
seun van Gedalja, seun van Amarja, seun van Hiskia. Dit het gebeur in
die regeringstyd van koning Josia van Juda, seun van Amon. 2Ek gaan
'n einde maak aan alles op aarde, sê die Here, 3Ek gaan 'n einde maak
aan mens en dier, aan voëls en visse, Ek gaan 'n einde maak aan dié
wat mense laat struikel het, en aan die goddeloses; Ek gaan die mense
van die aarde af uitroei, sê die Here. 4Ek gaan my hand uitsteek teen
Juda en teen al die inwoners van Jerusalem, Ek gaan uit hierdie plek
uitroei wat daar nog van Baäl oor is: die naam van die afgodspriesters,
van alle priesters: 5dié wat op die dakke die hemelliggame aanbid, dié
wat die Here aanbid en aan Hom trou sweer maar terselfdertyd ook
aan Milkom, 6dié wat die rug vir die Here draai, na sy wil nie vra nie
en Hom nie raadpleeg nie. 7Wag in stilte op die Here God! Die dag van
die Here is naby! Hy het 'n maaltyd voorberei, en dié wat Hy genooi
het, gewy. 8Op die dag van die maaltyd sal Ek, die Here, die
amptenare en die prinse straf, almal wat uitlandse klere dra. 9Daardie
dag sal Ek almal straf wat uit bygeloof nie eens op 'n drumpel trap nie
en wat die huis van hulle Koning met geweld en bedrog vul. 10Daardie
dag, sê die Here, sal daar noodkrete klink uit die Vispoort uit, gehuil
uit die tweede stadswyk, harde smartkrete van die heuwels af. 11Huil,
inwoners van die Vysel, want al die handelaars word uitgedelg, almal
wat geld afweeg, word uitgeroei. 12Daardie tyd sal Ek Jerusalem met
lampe deursoek en die mense straf wat in hulle selftevredenheid dink:
die Here doen nie goed óf kwaad nie. 13Hulle besittings sal geplunder
word, hulle huise verwoes word. Hulle sal huise bou, maar nie daarin
woon nie, wingerde plant, maar nie die wyn drink nie. 14Die groot dag
van die Here is naby, baie naby, dit kom gou. Luister hoe bitter, hoe
skril klink die geskreeu van die soldate dié dag! 15Dié dag is 'n dag van
toorn, 'n dag van nood en benoudheid, 'n dag van storms en
verwoesting, 'n dag van donkerte, van duisternis, 'n dag van wolke,
van swaar onweer, 16'n dag waarop die ramshoring sal blaas en die
krygsgeskreeu sal klink teen die vestingstede, teen die hoë
hoektorings. 17Ek laat angs die mense pak sodat hulle soos blindes
loop, want hulle het teen My gesondig. Hulle bloed sal vergiet word
asof dit so min werd is as stof, asof hulle liggame niks meer as
uitwerpsel is nie. 18Nóg hulle silwer nóg hulle goud sal hulle kan red
op die dag wanneer die toorn van die Here losbreek, wanneer die hele
land verteer word deur die vuur van sy woede. Hy bring vernietiging
en skrik oor al die inwoners van die land.

SEFÁNJA 2

1Ruk julle reg, onbeskaamde nasie, 2voordat die besluit voltrek word,
voordat die dag kom en julle soos kaf word voor die gloed van die
toorn van die Here, voordat die dag van die toorn van die Here oor
julle kom. 3Vra na die wil van die Here, alle nederiges in die land,
almal wat doen wat die Here wil. Streef na geregtigheid, na
nederigheid! Miskien bly julle die straf gespaar op die dag van die
toorn van die Here. 4Gasa sal verlate lê, Askelon sal geen inwoners hê
nie, Asdod sal helder oordag ontvolk word, Ekron sal verwoes word.
5Ellende wag vir dié wat aan die kus woon, dié wat van Kreta af kom!
Die woord van die Here is teen julle: Ek gaan jou, Kanaän,
Filistyneland, so vernietig dat daar niemand in jou woon nie: 6die
kusstreek sal net 'n weiveld wees waar wagters vee laat wei, 'n plek vir
kleinveekrale. 7Die kusstreek sal die eiendom word van wat daar oor is
van Juda: húlle is die kudde wat daar sal wei en snags in die huise van
Askelon sal slaap, want die Here hulle God sal Hom oor hulle ontferm
en hulle lot verander. 8Ek het gehoor hoe Moab my volk verkleineer
het, hoe die Ammoniete hom met minagting behandel het, hoe
aanmatigend hulle was teenoor my volk se grondgebied. 9So seker as
Ek leef, sê die Here die Almagtige, die God van Israel: Moab sal soos
Sodom word en die Ammoniete soos Gomorra: 'n veld vol dorings en
soutpanne, vir altyd verlate. Dié lande sal buit word vir wat daar oor
is van my volk; dié wat oorgebly het van die nasie wat aan My
behoort, sal hulle in besit neem. 10Dit gebeur met Moab en die
Ammoniete omdat hulle so hooghartig was, omdat hulle die volk van
die Here die Almagtige verkleineer het en aanmatigend was teen die
volk. 11Ontsagwekkend is die Here bo almal. Hy laat al die gode op die
aarde wegteer sonder offers, en al die kuslande van die nasies buig
voor Hom, elkeen op sy eie plek. 12Ook julle, Kussiete, word deur die
swaard van die Here afgemaai. 13Daarna steek Hy sy hand uit teen die
noorde en maak Hy 'n einde aan Assirië: Hy maak Nineve 'n stad
sonder inwoners, 'n droë weiveld. 14Kuddes vee sal daar lê en herkou,
allerlei troppe diere. Pelikane en uile sal op die stad se mooi pilare
slaap, die wind sal deur die vensters huil. Die verwoesting sal selfs die
drumpels tref, want die sederhout sal afgestroop word. 15Dit is wat sal
word van die uitgelate stad wat so onbesorg daar lê, wat dink: daar is
nie nog 'n stad soos ek nie. Hy gaan verwoes word, 'n lêplek vir diere.
Elkeen wat daar verbykom, sal fluit van verbasing en sy hande
saamslaan.

SEFÁNJA 3

1Ellende wag vir Jerusalem, die opstandige, besoedelde stad waarin
daar soveel verdrukking is. 2Hy is ongehoorsaam en wil hom nie laat
teregwys nie, hy vertrou nie op die Here nie en dien nie sy God nie.
3Die amptenare in die stad is brullende leeus; sy regters is wolwe wat
snags aas soek en tot die môre toe nie genoeg kry om aan te knaag
nie; 4sy profete is roekelose, trouelose mense; sy priesters ontwy wat
gewyd is en doen die wet van die Here geweld aan. 5In dié stad is die
Here die regverdige, net Hy doen nie onreg nie. Hy gee môre vir môre
sy beslissing; sy beslissing bly nie een dag uit nie en tog ken dié wat
onreg doen, geen skaamte nie. 6Ek het nasies uitgeroei, hulle vestings
is vernietig. Ek het hulle paaie verlate gemaak, sonder iemand wat
daar loop. Hulle stede is verwoes, daar is niemand nie, nie een
inwoner nie. 7Ek het gedink Jerusalem sal nou vir My ontsag hê en
hom laat teregwys, sodat sy woonplek nie vernietig word en al my
straf hom tref nie. Maar hy het gretig bly sondig met alles wat hy
doen. 8Daarom, wag vir My in vrees, sê die Here, wag vir die dag
wanneer Ek opstaan en my buit kom vat. Ek het besluit om nasies
bymekaar te maak, koninkryke saam te roep en op hulle my gramskap
uit te stort, die volle gloed van my toorn: die hele aarde sal verteer
word in die vuur van my woede. 9Ek sal die volke verander, hulle
lippe rein maak, sodat hulle almal My sal aanroep en soos een man
My sal dien. 10Van anderkant die riviere van Kus af sal dié wat My
vereer, my verstrooide volk, vir My geskenke bring. 11Daardie dag sal
jy nie meer rede hê om jou te skaam dat jy opstandig teen My was met
alles wat jy gedoen het nie, want Ek gaan uit jou uithaal dié wat hulle
so verheug het in jou hovaardigheid; jy sal nie meer vol hoogmoed
wees daar op my heilige berg nie. 12Ek sal in jou laat oorbly net dié
wat nederig en ootmoedig is en vertrou op die Naam van die Here.
13Dié wat van Israel oorgebly het, sal nie onreg doen nie en nie lieg
nie; daar sal uit hulle mond nie valsheid kom nie. Hulle sal 'n kudde
wees wat wei en gaan lê en rus sonder dat iemand hulle skrikmaak.
14Sing, Sion! Juig, Israel! Wees met alles wat jy is, vrolik en bly,
Jerusalem! 15Die Here het 'n einde gemaak aan jou straf, Hy het jou
vyande laat padgee. Die Koning van Israel, die Here, is by jou; jy hoef
geen ramp meer te vrees nie. 16Daardie dag sal daar vir Jerusalem gesê
word: Moenie bang wees nie, Sion, moenie jou hande moedeloos laat
hang nie! 17Die Here jou God is by jou, Hy, die krygsman wat red. Hy
is vol vreugde oor jou, Hy is stil-tevrede in sy liefde. Hy jubel en juig
oor jou: 18Ek maak dié bymekaar wat treur, ver van die feestelikheid
af, dié wat uit jou uit kom en ter wille van jou die smaad gedra het.
19Ek gaan nou optree teen almal wat jou verdruk het, Ek gaan die

kreupeles help, die verstrooides bymekaarmaak en die vernedering
wat hulle moes ondergaan, in eer verander, in roem oor die hele
aarde. 20Wanneer die tyd daar is, laat Ek julle kom, maak Ek julle
bymekaar en gee Ek aan julle roem en eer onder al die volke op aarde;
dit is die tyd wanneer Ek julle lot verander, julle sal dit met julle eie
oë sien, sê die Here.

HAGGAI

HAGGAI 1

1Die woord van die Here het deur die profeet Haggai gekom tot
Serubbabel, seun van Sealtiël en goewerneur van Juda, en tot die
hoëpriester Jesua seun van Josadak. Dit was op die eerste dag van die
sesde maand in die tweede regeringsjaar van koning Darius. 2So sê die
Here die Almagtige: Hierdie volk sê dit is nie nou die tyd om die
tempel te herbou nie. 3Toe het die woord van die Here weer deur die
profeet Haggai gekom: 4Is dit nou die tyd vir julle om in pragtige huise
te woon terwyl my huis in puin lê? 5Daarom, so sê die Here die
Almagtige: Neem ter harte wat met julle gebeur. 6Julle het baie gesaai,
maar min geoes; julle het geëet, maar nie genoeg gekry nie; julle het
gedrink, maar dors gebly; julle het klere aangetrek, maar nie warm
geword nie; julle is soos 'n dagloner wat sy loon in 'n stukkende
beursie steek. 7So sê die Here die Almagtige: Neem ter harte wat met
julle gebeur. 8Gaan haal hout in die berg en herbou my huis sodat Ek
my eer kan ontvang en tevrede kan wees, sê die Here. 9Julle het 'n
groot oes verwag, maar min gekry, en wat julle nog huis toe gebring
het, het Ek laat verdwyn. Waarom? vra die Here die Almagtige.
Omdat my huis in puin lê, terwyl elkeen van julle hard besig is om
aan sy eie huis te werk. 10Dit is oor julle dat die hemel sy reën en die
aarde sy opbrengs teruggehou het. 11Ek het droogte laat kom oor die
land en oor die berge, oor die koring, die wyn en die olie en oor die
opbrengs van die land, oor mens en dier en oor alles waarmee die
mens hom besig hou. 12Toe het Serubbabel seun van Sealtiël, en die
hoëpriester Jesua seun van Josadak, en almal wat van die volk
oorgebly het, ter harte geneem wat die Here hulle God gesê het, wat
die profeet Haggai in opdrag van die Here hulle God gesê het. Die
volk was vervul met ontsag vir die Here. 13Haggai die boodskapper
van die Here het in opdrag van die Here vir die volk gesê: Ek is by
julle, sê die Here. 14Die Here het toe vir Serubbabel, seun van Sealtiël
en goewerneur van Juda, en vir die hoëpriester Jesua seun van
Josadak, en vir almal wat van die volk oorgebly het, aangevuur, en
hulle het die werk aan die huis van hulle God, die Here die Almagtige,
aangepak. 15Hulle het daarmee begin op die vier en twintigste van die
sesde maand.

HAGGAI 2

1Op die een en twintigste van die sewende maand, in die tweede
regeringsjaar van koning Darius, het die woord van die Here weer
deur die profeet Haggai gekom: 2Vra tog vir Serubbabel, seun van
Sealtiël en goewerneur van Juda, en vir die hoëpriester Jesua seun
van Josadak, en vir almal wat van die volk oorgebly het: 3Wie van
julle het gesien hoe mooi die vorige tempel was? Hoe lyk dié een vir
julle? Lyk hy nie na niks in vergelyking met die vorige nie? 4Maar nou,
Serubbabel, skep moed, sê die Here, en jy Jesua seun van Josadak,
hoëpriester, skep moed, en julle almal, burgers van die land, skep
moed, sê die Here! Begin met die werk, want Ek is by julle, sê die
Here die Almagtige. 5My belofte wat Ek met die uittog uit Egipte aan
julle gemaak het, sal Ek nakom: my Gees sal altyd by julle bly. Moenie
bang wees nie! 6So sê die Here die Almagtige: Nog een keer, binnekort,
sal Ek hemel en aarde, see en land laat bewe. 7Dan sal Ek al die nasies
laat wakker skrik en hulle sal met hulle skatte kom en so sal Ek
hierdie huis met rykdom vul, sê die Here die Almagtige. 8Aan My
behoort al die silwer, aan My al die goud, sê die Here die Almagtige.
9Die roem van die tempel sal in die toekoms groter wees as in die
verlede, sê die Here die Almagtige. Op hierdie plek sal Ek vrede gee,
sê die Here die Almagtige. 10Op die vier en twintigste van die negende
maand, in die tweede regeringsjaar van Darius, het die woord van die
Here tot die profeet Haggai gekom: 11So sê die Here die Almagtige: Vra
tog by die priesters leiding oor hierdie saak: 12As iemand vleis wat aan
die Here gewy is, in die sak van sy klere dra, en hy raak met die sak
aan brood of groente of wyn of olie of enige ander soort kos, sal dié
dinge dan gewy wees? Die priesters antwoord toe: Nee! 13Toe sê
Haggai: As iemand wat onrein is deurdat hy aan 'n lyk geraak het, aan
hierdie dinge sou raak, sou hulle dan onrein word? Die priesters het
geantwoord: Ja, dit sal onrein word! 14Haggai sê toe: Só is hierdie
volk, hierdie nasie in my teenwoordigheid, sê die Here, só is alles wat
hulle doen: elke offer wat hulle na my tempel toe bring, is onrein!
15Let daarom op wat in die verlede en tot nou toe gebeur het: voordat
julle begin het om die tempel van die Here te herbou, 16het julle by 'n
hoop koring gekom en net die helfte van wat julle geskat het, daaruit
gedors. Julle het na 'n parskuip toe gegaan om vyftig vate vol te skep,
maar julle het net twintig gekry. 17Ek het julle oes, die vrug van julle
handewerk, swaar getref met brandkoring, heuningdou en hael, en
nogtans het niemand hom tot My bekeer nie, sê die Here. 18Maar nou,
let op wat van vandag af en verder sal gebeur, van die vier en
twintigste dag van die negende maand af, die dag waarop die
fondamente van die tempel van die Here gelê is. Let op! 19Is daar nog

saad in die skuur? Tot nou toe het julle wingerde, julle vyebome, julle
granaatbome en julle olyfbome nie gedra nie, maar van nou af sal Ek
voorspoed gee! 20Op die vier en twintigste van die negende maand het
die woord van die Here nog 'n keer tot Haggai gekom: 21Sê vir
Serubbabel die goewerneur van Juda: Ek gaan die hemel en die aarde
laat bewe. 22Ek gaan die trone van konings omgooi en die mag van die
koninkryke van die nasies vernietig. Ek gaan strydwaens met
bemanning en al omgooi. Perde met hulle ruiters sal omkom, die een
sal die ander met die swaard doodmaak. 23Daardie dag sal Ek jou vat,
sê die Here die Almagtige, en jou, my dienaar Serubbabel seun van
Sealtiël, 'n seëlring maak, want Ek het jou uitgekies, sê die Here die
Almagtige.

SAGARÍA

SAGARÍA 1

1In die agste maand van die tweede regeringsjaar van Darius het die
woord van die Here gekom tot die profeet Sagaria seun van Berekja,
seun van Iddo: 2Die toorn van die Here het oor julle voorvaders
losgebreek. 3En nou moet jy vir jou volk sê: So sê die Here die
Almagtige: Bekeer julle tot My, sê die Here die Almagtige, dan sal Ek
weer by julle wees, sê die Here die Almagtige. 4Moenie soos julle
voorvaders wees nie. Die profete van vroeër het hulle aangespreek en
gesê: So sê die Here die Almagtige: Bekeer julle van julle slegte lewe
en julle slegte dade! Maar hulle was ongehoorsaam, hulle het hulle nie
aan My gesteur nie, sê die Here. 5Waar is julle voorvaders nou? En die
profete? Leef húlle vir altyd? 6Het die uitsprake, die voorskrifte wat Ek
my dienaars die profete laat maak het, dan nie julle voorvaders
ingehaal nie? Hulle moes erken: Die Here die Almagtige het met ons
gedoen wat Hy Hom voorgeneem het om met ons te doen, presies
volgens ons lewe en ons dade. 7Op die vier en twintigste dag van die
elfde maand, die maand Sebat, in die tweede regeringsjaar van Darius,
het die woord van die Here gekom tot die profeet Sagaria seun van
Berekja, seun van Iddo. 8Ek het in die nag 'n gesig gesien. Daar het 'n
man op 'n bruin perd gesit. Hy was tussen die mirtestruike in 'n diep
kloof, en agter hom was ruiters op bruin en vos en wit perde. 9Ek het
gevra: Wat beteken dit, Meneer? 'n Engel wat vir my die gesig moes
uitlê, het vir my gesê: Ek sal jou laat sien wat dit beteken. 10Toe praat
die man wat tussen die mirte was. Hy het gesê: Dit is die ruiters wat
deur die Here uitgestuur is om die wêreld te deurkruis. 11Die ruiters sê
toe vir die engel van die Here, vir die engel wat tussen die mirte was:
Ons hét die wêreld deurkruis, en die hele wêreld is rustig en stil. 12Toe
sê die engel wat vir my die gesig moes uitlê, die engel van die Here:
Here, Almagtige, hoe lank gaan dit nog duur voordat U U weer oor
Jerusalem en die stede van Juda ontferm? U toorn rus nou al sewentig
jaar op hulle! 13Die Here het die engel vriendelik geantwoord en hom
bemoedig. 14Daarna sê die engel vir my: Roep en sê: So sê die Here die
Almagtige: Ek is hartstogtelik begaan oor Jerusalem, oor Sion. 15My
toorn gaan losbreek teen die nasies wat nou so sorgvry woon, want
my toorn teen Jerusalem was nie so groot nie; dit is die heidennasies
wat dit so 'n groot ramp laat word het. 16Daarom, so sê die Here, gaan
Ek My weer oor Jerusalem ontferm: my tempel daar gaan herbou
word, sê die Here die Almagtige, Jerusalem sal opnuut as stad uitgelê
word. 17Roep weer en sê: So sê die Here die Almagtige: My stede sal
weer oorstroom word deur voorspoed. Ek, die Here, gaan weer genade
betoon aan Sion, Ek gaan Jerusalem weer my woonplek maak. 18Ek het
weer 'n gesig gesien. Daar was vier horings, 19en ek het vir die engel

wat vir my die gesig moes uitlê, gevra: Wat beteken dit? Hy het vir my
gesê: Dit is die horings wat vir Juda, Israel en Jerusalem verstrooi het.
20Toe laat die Here my vier ambagsmanne sien, 21en ek vra: Wat het
hulle kom doen? Hy het geantwoord: Daardie horings het die mense
van Juda verstrooi en verneder. Die ambagsmanne het gekom om die
regeerders van die nasies, die horings wat vir Juda met soveel geweld
verstrooi het, die skrik op die lyf te ja en hulle tot 'n val te bring.

SAGARÍA 2

1Ek het weer 'n gesig gesien. Daar was 'n man met 'n maatlyn in die
hand, 2en ek het gevra: Waar gaan u heen? Hy het vir my gesê: Ek
gaan Jerusalem uitmeet om te sien hoe breed en hoe lank hy moet
wees. 3Die engel wat vir my die gesig moes uitlê, gaan toe vorentoe en
kry 'n ander engel wat na hom toe kom. 4Hy het vir dié engel gesê:
Hardloop en sê vir daardie jongman: Jerusalem gaan 'n stad sonder
mure word, so baie mense en diere gaan daar in hom wees. 5Die Here
sê: Ek sal 'n muur van vuur rondom die stad wees, my magtige
teenwoordigheid sal binne-in hom wees. 6Kom, kom, vlug uit die
noordland! sê die Here. Ek het julle na die vier windstreke toe
verstrooi, sê die Here. 7Kom, Sion, jy wat in Babel woon, kom weg
daar! 8So sê die Here die Almagtige wat my met volmag gestuur het na
die nasies toe wat oorlogsbuit van julle gemaak het: Wie aan julle vat,
vat aan my oogappel. 9Met een waai van my hand teen hulle gaan Ek
hulle die gevangenes van hulle eie slawe maak. Wanneer dit gebeur,
sal julle weet dat die Here die Almagtige my gestuur het. 10Juig, Sion,
wees bly! Ek kom, Ek gaan binne-in jou woon, sê die Here. 11Daardie
dag sal baie nasies hulle aan die Here verbind: hulle sal my volk wees,
en Ek sal in jou woon, Sion. Wanneer dit gebeur, sal jy weet dat die
Here die Almagtige my na jou toe gestuur het. 12Daar, op die heilige
grond, sal die Here weer vir Juda in besit neem as die volk wat Hom
toekom, sal Hy Jerusalem weer sy woonplek maak. 13Wees stil voor die
Here, al wat leef! Hy kom uit sy heilige woning te voorskyn!

SAGARÍA 3

1Die Here het my 'n gesig laat sien. Ek het die hoëpriester Jesua voor
die engel van die Here sien staan, en regs van hom het die Satan
gestaan, besig om Jesua aan te kla. 2Die Here het vir die Satan gesê: Ek
sal jou straf, Satan, Ek wat Jerusalem my woonplek gemaak het, sal
jou straf. Hierdie man is soos 'n stuk hout wat uit die vuur gered is.
3Jesua het klere aangehad wat liederlik bevuil was. Hy het daar voor
die engel gestaan, 4en die engel het vir sy helpers gesê: Trek uit dié
liederlike vuil klere van hom. Vir Jesua het hy gesê: Ek het jou jou
oortredings vergewe en Ek gaan vir jou skoon klere aantrek. 5Toe sê
ek: Hulle moet 'n skoon tulband op sy kop sit! Hulle het die skoon
tulband op sy kop gesit en hom aangetrek terwyl die engel van die
Here daar by staan. 6Daarna het die engel van die Here vir Jesua
belowe: 7So sê die Here die Almagtige: As jy lewe soos Ek dit wil, as jy
die voorskrifte vir my diens onderhou, sal jy die gesag hê oor my huis,
die verantwoordelikheid dra vir my heiligdom. Jy sal toegang tot My
hê, net soos hierdie engele. 8Luister, Jesua, hoëpriester, jy en jou
vriende wat voor jou sit: jou vriende is 'n teken van iets wat kom. Ek
gaan my dienaar Loot nou bring. 9Ek sit voor Jesua 'n klip neer, en op
hierdie een enkele klip is daar sewe oë. Ek gaan nou 'n graveersel
daarop aanbring, sê die Here die Almagtige, en Ek gaan die sonde van
hierdie land op een enkele dag wegneem. 10Daardie dag, sê die Here
die Almagtige, sal die mense weer rustig oor en weer na mekaar roep
onder die wingerdstokke en die vyebome.

SAGARÍA 4

1Die engel wat vir my die gesigte moes uitlê, het teruggekom en my
wakker gemaak, net soos 'n mens uit sy slaap wakker gemaak word.
2Hy het vir my gevra: Wat sien jy? maar hy het self voortgegaan: Ek
het gesien daar is 'n kandelaar, heeltemal van goud; bo-op is 'n oliebak
met sewe tuite en sewe lamppitte in elkeen. 3By die kandelaar is twee
olyfbome, een regs van die oliebak en een links. 4Ek vra toe vir die
engel wat vir my die gesigte moes uitlê: Wat beteken dit, Meneer? 5Hy
het geantwoord: Weet jy nie wat dit beteken nie? Ek het gesê: Nee,
Meneer. 6Toe sê hy vir my: Hier is die boodskap van die Here aan
Serubbabel: Nie met mag en krag sal jy slaag nie, maar deur my Gees,
sê die Here die Almagtige. 7Selfs die grootste berg sal voor Serubbabel
'n gelykte word. As Serubbabel die laaste klip van die tempel op sy
plek sit, sal die mense roep: Mooi, mooi! 8Daarna kom die woord van
die Here tot my: 9Serubbabel se hande het hierdie tempel se
fondamente gelê, sý hande sal dit klaar bou. Dan sal julle weet dat die
Here die Almagtige my na julle toe gestuur het. 10Moenie die dag van
klein dingetjies gering ag nie. Die mense sal bly wees wanneer hulle
sien Serubbabel gaan aan met die bouwerk. Daardie sewe oë op die
klip voor Jesua is die oë van die Here wat oor die hele wêreld kyk.
11Toe vra ek vir die engel: Wat beteken daardie twee olyfbome
weerskante van die kandelaar? 12En verder het ek ook vir hom gevra:
Wat beteken die twee bondels olyftakkies langs die twee goue pype
waaruit die goudkleurige olie stroom? 13Hy het vir my gesê: Weet jy
nie wat dit beteken nie? en ek het gesê: Nee, Meneer. 14Toe sê hy: Dit
is die twee gesalfdes wat in diens staan van Hom aan wie die hele
aarde behoort.

SAGARÍA 5

1Ek het weer 'n gesig gesien. Daar was 'n boekrol wat in die lug sweef.
2Die engel het vir my gevra: Wat sien jy? en ek het gesê: Ek sien 'n
boekrol wat in die lug sweef. Dit is nege meter lank en vier en 'n half
meter breed. 3Toe sê die engel vir my: Dit is die vervloeking wat oor
die hele aarde strek, want elke dief het tot nou toe ongestraf gebly, en
elkeen wat 'n vals eed aflê, het tot nou toe ongestraf gebly. 4Ek stuur
die vervloeking, sê die Here die Almagtige. Dit sal in die dief se huis
ingaan, en in die huis van dié wat in my Naam 'n vals eed aflê. Dit sal
daar bly en die huis verwoes, hout en klip, alles. 5Die engel wat vir my
die gesigte moes uitlê, het vorentoe gekom en vir my gesê: Kyk daar!
Kyk wat kom daar aan. 6Ek het gevra: Wat is dit? en hy het gesê: Dit is
'n graanmandjie wat aankom. Hy het bygevoeg: Dit bevat die sonde
van almal op aarde. 7Toe word die ronde looddeksel van die mandjie
opgelig, en daar sit 'n vrou binne-in die mandjie! 8Die engel het gesê:
Dit is die goddeloosheid! Hy het haar teruggestamp in die mandjie en
die looddeksel oor die bek toegeklap. 9Toe sien ek twee vroue aankom
wat met vlerke op die wind sweef, vlerke soos dié van 'n
grootsprinkaanvoël. Hulle het die mandjie opgetel en is daarmee die
lug in. 10Ek vra toe die engel wat vir my die gesigte moes uitlê:
Waarheen gaan hulle met die mandjie? 11Hy het geantwoord: Hulle
gaan vir die mandjie 'n huis bou in Sinar. As dit klaar is, sal die
mandjie daar op die plek gesit word waar hy hoort.

SAGARÍA 6

1Ek het weer 'n gesig gesien. Daar was vier strydwaens wat tussen
twee berge uitgekom het, berge van koper. 2Voor die eerste strydwa
was bruin perde en voor die tweede swartes. 3Voor die derde was wit
perde en voor die vierde skimmels. 4Ek het vir die engel wat vir my
die gesigte moes uitlê, gevra: Wat beteken dit, Meneer? 5Hy het vir my
gesê: Die strydwaens het gestaan voor Hom aan wie die hele aarde
behoort. Nou gaan hulle in die vier windrigtings. 6Die strydwa met die
swart perde gaan noord, dié met die wittes gaan agterna, en dié met
die skimmels gaan suid. 7Toe die skimmel perde wegtrek, wou hulle
die aarde deurkruis, maar eers toe die engel sê: Spring weg, deurkruis
die aarde! het hulle dit gedoen. 8Die engel het vir my geskree: Kyk, dié
wat noord gaan, bring die Gees van die Here daarheen! 9Die woord
van die Here het tot my gekom en gesê: 10Gaan vandag nog na die huis
van Josia seun van Sefanja toe waar die ballinge Geldai, Tobija en
Jedaja uit Babel aangekom het 11en kry by hulle silwer en goud. Maak
dan daarvan 'n kroon en sit dit op die kop van die hoëpriester Jesua
seun van Josadak. 12Dan moet jy vir hom sê: So sê die Here die
Almagtige: Daar is 'n man met die naam Loot . Hy maak vinnig
opgang en hy sal die tempel van die Here bou. 13Dit is hy wat die
tempel van die Here sal bou, dit is hy wat die mag sal besit, wat op
die troon sal sit en sal heers. 'n Priester sal saam met hom regeer en
daar sal vriendelike oorleg tussen hulle twee wees. 14Die kroon moet in
die tempel van die Here bly as 'n gedagtenis aan Geldai, Tobija en
Jedaja en aan die goeie gesindheid van die seun van Sefanja. 15Mense
sal van ver af kom en aan die tempel van die Here bou, sodat julle sal
weet dat die Here die Almagtige my na julle toe gestuur het. Dit sal
gebeur as julle in alles gehoorsaam is aan die Here julle God.

SAGARÍA 7

1In die vierde regeringsjaar van koning Darius het die woord van die
Here tot Sagaria gekom. Dit was op die vierde Kislef, die negende
maand. 2Die mense van Bet-El het vir Sar-Eser en vir Regem-Melek
met sy manne gestuur om die Here te raadpleeg. 3Hulle moes vir die
priesters by die huis van die Here die Almagtige en vir die profete vra:
Moet ons nog in die vyfde maand huil en vas soos ons nou al jare lank
doen? 4Die woord van die Here die Almagtige het toe tot my gekom:
5Sê vir almal in die land en vir die priesters: Julle vas en treur nou al
sewentig jaar lank in die vyfde en in die sewende maand, maar vas
julle tot my eer? 6En as julle eet en drink, doen julle dit vir julleself.
7Daar is mos ook nog die woorde wat Ek, die Here, deur die vroeëre
profete laat aankondig het in die tyd toe Jerusalem nog bewoon en
veilig was en toe die stede rondom Jerusalem en ook die Suidland en
die Laeveld bewoon was. 8Dié woord van die Here het ook tot Sagaria
gekom: 9So het die Here die Almagtige gesê: Laat reg geskied aan
almal, bewys liefde en barmhartigheid aan mekaar; 10moenie die
weduwee en die weeskind, die vreemdeling en die arme verdruk nie;
moenie bose planne teen mekaar bedink nie. 11Maar die volk het
geweier om daarop ag te slaan, hulle was moedswillig, hulle het hulle
doof gehou, 12hulle het hulle soos die hardste klip gehou en wou nie
luister na die wet en na die boodskap wat die Here die Almagtige deur
sy Gees, deur die vroeëre profete, gestuur het nie. Daarom was die
toorn van die Here die Almagtige so groot. 13Hy het geroep, maar hulle
het nie geluister nie, en toe het die Here die Almagtige gesê: Ek sal
ook nie luister as hulle roep nie, 14Ek sal hulle met 'n stormwind
verstrooi onder al die nasies vir wie hulle tot nou toe onbekend was,
en agter hulle sal die land so verwoes wees dat niemand meer daar
deurtrek nie. Hulle het van 'n pragtige land 'n verwoeste wêreld
gemaak.

SAGARÍA 8

1Die woord van die Here die Almagtige het tot my gekom. 2So sê die
Here die Almagtige: Ek is hartstogtelik begaan oor Sion, Ek het
woedend geword vir sy vyande, so begaan is Ek oor hom. 3So sê die
Here: Ek gaan na Sion toe terugkom, Ek gaan in Jerusalem woon.
Jerusalem sal genoem word Stad van Trou, Berg van die Here die
Almagtige, Heilige Berg. 4So sê die Here die Almagtige: Daar sal weer
bejaarde mans en vrouens, ryp in jare, op die pleine in Jerusalem sit,
elkeen met 'n kierie in die hand. 5Die pleine in die stad sal vol seuns en
dogters wees wat daar speel. 6So sê die Here die Almagtige: As dit vir
die oorblyfsel van hierdie volk vandag onmoontlik lyk, moet dit dan
ook vir My onmoontlik lyk? Die Here die Almagtige het dit gesê. 7So
sê die Here die Almagtige: Ek gaan my volk red uit die land in die
ooste, uit die land waar die son opkom. 8Ek gaan hulle bring, en hulle
gaan in Jerusalem woon. Hulle sal my volk wees, en Ek sal hulle God
wees, in trou en in geregtigheid. 9So sê die Here die Almagtige: Skep
moed! Julle het gehoor wat die profete destyds gesê het toe die
fondamente van die tempel van die Here die Almagtige gelê is sodat
dit herbou kan word. 10Voor daardie tyd was daar nie geld om mense
of diere te huur nie, en die toestand was so gevaarlik dat niemand
veilig kon beweeg nie. Ek het al die mense mekaar se vyande gemaak.
11Maar nou is my houding teenoor die oorblyfsel van hierdie volk
anders as toe, sê die Here die Almagtige. 12Daar sal nou voorspoed
wees: die wingerdstok sal sy druiwe dra, die land sal sy oes lewer, die
hemel sal sy vog lewer, en Ek sal dit alles aan die oorblyfsel van
hierdie volk gee. 13Julle name, Juda en Israel, is onder die nasies
gebruik in vervloekings, maar Ek het julle gered, en nou sal julle name
gebruik word in seënwense. Moenie bang wees nie, skep moed! 14So sê
die Here die Almagtige: Omdat julle voorvaders my toorn laat ontvlam
het, het Ek besluit om julle kwaad aan te doen, en Ek het nie die straf
herroep nie, sê die Here die Almagtige. 15Maar nou is my bedoeling
anders: Ek wil goed doen aan Jerusalem en Juda. Moenie bang wees
nie! 16Wat julle moet doen, is dit: Praat die waarheid met mekaar, laat
die waarheid en die reg geld in julle regspraak sodat daar vrede onder
julle kan wees. 17Moenie bose planne teen mekaar bedink nie, moenie
vals ede bly aflê nie. Ek haat sulke dinge, sê die Here. 18Die woord van
die Here die Almagtige het tot my gekom. 19So sê die Here die
Almagtige: Elke vasdag, of dit nou val in die vierde of die vyfde, die
sewende of die tiende maand, sal vir Juda 'n dag van vrolikheid word,
'n dag van vreugde. Dié dae sal feestelike byeenkomste word, maar
dan moet julle bly by die waarheid en sorg dat daar vrede onder julle
is. 20So sê die Here die Almagtige: Volke sal kom, inwoners van baie

stede. 21Die inwoners van een stad sal na dié van die volgende toe
gaan en elkeen sal sê: Kom ons gaan raadpleeg die Here, ons gaan vra
na die wil van die Here die Almagtige. Ek gaan ook! 22Baie volke sal
kom, groot nasies, om in Jerusalem na die wil van die Here die
Almagtige te vra, om Hom te raadpleeg. 23So sê die Here die
Almagtige: Daardie tyd sal uit al die nasies tien man een Judeër aan
die klere gryp en sê: Ons wil met julle saamgaan, want ons het gehoor
God is by julle.

SAGARÍA 9

1'n Uitspraak van die Here. Die woord van die Here is ook in Gadrak,
en Hy het ook in Damaskus sy woonplek. Die Here sien alle mense, nie
net al die stamme van Israel nie. 2Hy sien ook vir Hamat, wat aan
Damaskus grens, en vir Tirus en Sidon, al het hulle hoeveel wysheid.
3Tirus het vir homself 'n vesting gebou en so baie silwer en goud
vergader as wat daar stof is en modder in die strate. 4Nou gaan die
Here alles vat wat die stad het, Hy gaan die mag breek wat die stad op
see het, en die stad self sal afgebrand word. 5Askelon sal dit sien en
skrik, Gasa sal dit sien en baie bang word, Ekron ook, want alles
waarop hy vertrou het, sal daarmee heen wees. Gasa sal sonder koning
wees, Askelon sonder inwoners, 6en in Asdod sal net mense woon wat
gebore is uit ontoelaatbare geslagsgemeenskap . So sal Ek die trots van
die Filistyne breek, sê die Here. 7Ek sal die bloederige vleis wat hulle
eet, uit hulle mond ruk, Ek sal die afskuwelike afgodsoffers tussen
hulle tande uitruk. Wat van die Filistyne oorbly, sal aan ons God
behoort. Hulle sal een van die groepe in die stam Juda word; dit sal
met Ekron gaan soos met die Jebusiete. 8Ek sal my huis beskerm teen
enige leër wat daar verbykom, sê die Here, geen onderdrukkers sal
hulle meer oorval nie. Ek sorg nou self vir hulle. 9Jubel, Sion! Juig,
Jerusalem! Jou koning sal na jou toe kom. Hy is regverdig en hy is 'n
oorwinnaar, hy is nederig en hy ry op 'n donkie, op die hingsvul van 'n
donkie. 10Ek sal die strydwaens in Efraim vernietig, die perde uit
Jerusalem uitroei. Die pyl en boog waarmee oorlog gemaak word, sal
gebreek word. Die koning sal vrede vir die nasies afkondig en hy sal
regeer van see tot see, van die Eufraat af tot in die uithoeke van die
aarde. 11Wat jou betref, my verbond met jou is met offerbloed beseël.
Daarom sal Ek jou gevangenes laat red uit hulle gevangenskap. 12Kom
terug na die vestingstad toe, gevangenes wat nou hoop het! Ek
verseker jou vandag: Ek gee jou twee maal soveel as wat jy gehad het.
13Ek gebruik Juda as my boog, Efraim as my pyl, jou inwoners, Sion,
as my swaard teen jou inwoners, Griekeland. Ek hanteer my volk soos
'n vegter sy swaard hanteer. 14Die Here sal bokant sy volk verskyn, sy
pyl sal soos weerlig uitskiet. Die Here God sal die ramshoring blaas,
Hy sal kom in die storms uit die suide. 15Die Here die Almagtige sal sy
volk beskerm. Die klippe uit sy slingervel sal dood en verwoesting
saai, hulle sal vol bloed word, hulle sal gons soos wyn bruis, hulle sal
so vol bloed word soos die kom wat by offers gebruik word, soos die
hoeke van die altaar. 16Die Here hulle God sal daardie dag sy volk, sy
kudde, red. Hulle sal in sy land vonkel soos die edelstene in 'n kroon.
17Hoe voorspoedig, hoe mooi sal die land nie wees nie! Die koring en
die wyn sal maak dat die jongmans en die meisies gesond en sterk sal

wees.

SAGARÍA 10

1Vra vir die Here reën in die tyd wanneer die laat reëns moet kom. Hy
maak die reënwolke en laat die stortreëns val, Hy gee vir die mense
die groen plante in die veld. 2Wat die afgodsbeelde sê, is bedrog; wat
die waarsêers sien, is leuens; die drome wat hulle vertel, het nie
plaasgevind nie; hulle probeer troos met wat nie bestaan nie. Daarom
moes die volk weg, moes hulle in ellende beland soos skape wat nie 'n
wagter het nie. 3Maar nou het my toorn ontvlam teen die herders, Ek
gaan rekenskap eis van die voorbokke, sê die Here. Ja, die Here die
Almagtige het Hom die lot van sy kudde Juda aangetrek, Hy gaan
hulle sy trotse oorlogsperd maak. 4Uit Juda sal die hoekklip kom, uit
hom sal die tentpen, uit hom die pyl en boog vir die oorlog kom, en
uit hom sal elke onderdrukker padgee. 5Soos sterk vegsmanne sal die
mense van Juda die vyand soos modder in die strate vertrap. Hulle sal
veg, want die Here is by hulle; hulle sal die perderuiters op die vlug
jaag. 6Ek sal Juda sterk maak, Ek sal Josef red. Ek laat hulle terugkom,
want Ek is jammer vir hulle. Dit sal wees asof Ek hulle nie verwerp
het nie. Ek is die Here hulle God en Ek het hulle gebede verhoor. 7Die
mense van Efraim sal soos sterk vegsmanne wees, hulle sal vrolik wees
asof hulle wyn gedrink het. Hulle kinders sal dit sien en bly wees,
hulle sal juig oor My, die Here. 8Ek sal vir hulle fluit en hulle
bymekaarmaak. Ja, Ek gaan hulle red, en hulle sal net so baie wees as
tevore. 9Al verstrooi Ek hulle weer onder die volke, sal hulle My daar
in die ver plekke onthou, en hulle en hulle kinders sal bly lewe en
terugkom. 10Ek sal hulle laat terugkom uit Egipte, Ek sal hulle uit
Assirië uit bymekaarmaak en hulle na Gilead en die Libanon toe bring,
en dié sal nie genoeg plek vir hulle hê nie. 11Die volk sal deur die
gevaarlike see trek, die golwe in die see sal oorwin word en al die
Nyldieptes sal opdroog. Die hoogmoed van Assirië sal tot 'n val kom,
die heerskappy van Egipte sal die wyk moet neem. 12Ek, die Here, sal
by my volk wees en hulle sterk maak. Hulle sal in my Naam
voortgaan. Die Here het dit gesê.

SAGARÍA 11

1Maak oop jou poorte, Libanon, dat 'n vuur jou seders kan verteer!
2Huil, sipres, want 'n seder het geval, die grootste bome is verwoes!
Huil, groot bome in Basan, want die ondeurdringbare bos het geval!
3Luister hoe huil die herders omdat hulle beste weiveld verwoes is!
Luister hoe brul die leeus omdat die pragtige bos langs die Jordaan
verwoes is! 4So het die Here my God gesê: Gaan wees 'n herder vir die
slagskape. 5Hulle eienaars self slag hulle sonder skuldgevoel, of
verkoop hulle en sê: Prys die Here, ek word ryk! Ook die skape se
herders gee vir hulle niks om nie. 6Ek gee ook nie meer om vir die
inwoners van die land nie, sê die Here, Ek gee hulle oor in mekaar se
mag en in die mag van hulle koning. Die land sal uitmekaar geslaan
word, maar Ek sal niemand red nie. 7Ek het toe 'n herder geword in
diens van dié wat met die slagskape handel dryf. Ek het twee kieries
gevat, die een Vriendelikheid genoem en die ander Vereniging, en ek
het vir die skape 'n herder geword. 8Binne een maand het ek van drie
herders ontslae geraak. Maar ek het ongeduldig geraak met die skape,
en hulle het ook vir my moeg geraak. 9Ek het gesê: Ek gaan julle nie
meer oppas nie. Laat dié wat wil doodgaan, doodgaan. Laat dié wat
wil wegraak, wegraak. En laat dié wat oorbly, mekaar opvreet. 10Ek
het my kierie Vriendelikheid gevat en dit stukkend geslaan om so die
ooreenkoms wat ek met al die volke gehad het, te verbreek. 11Die
ooreenkoms het dieselfde dag opgehou om te bestaan en die
kleinveehandelaars wat my dopgehou het, het geweet dat die Here dit
so beveel het. 12Ek het vir hulle gesê: As julle wil, gee my my loon; as
julle nie wil nie, laat staan dit. Hulle het toe my loon afgeweeg, dertig
stukke silwer. 13Die Here het vir my gesê: Gooi dit vir die pottebakker!
En dit was nogal die kosbare loon wat hulle gemeen het ek werd is!
Maar ek het die dertig stukke gevat en dit in die huis van die Here vir
die pottebakker gegooi. 14Ek slaan toe ook my ander kierie,
Vereniging, stukkend om so die broederskap tussen Juda en Israel te
verbreek. 15Toe sê die Here vir my: Vat weer vir jou
herdersgereedskap, maar nou dié van een wat alles verkeerd doen.
16Ek gaan nou 'n herder in die land aanstel wat niks omgee vir dié wat
wegraak nie, nie die lammers soek nie, nie dié wat seergekry het,
dokter nie en die gesondes nie kos gee nie, maar wat die vleis van die
vetstes eet en die ander se kloue afruk. 17Ellende wag vir die herder
wat alles verkeerd doen en die skape in die steek laat! Mag die swaard
sy arm en sy regteroog tref! Mag sy arm heeltemal verdor, mag sy
regteroog heeltemal blind word!

SAGARÍA 12

1'n Uitspraak, 'n woord van die Here teen Israel. Die Here het dit gesê,
Hy wat die hemelkoepel oopgespan en die aarde op sy fondamente
gesit het, Hy wat die gees van die mens gevorm het: 2Ek gaan
Jerusalem 'n bak wyn maak wat al die volke rondom laat slinger.
Wanneer Jerusalem beleër word, sal die stede van Juda ook beleër
word. 3Daardie dag gaan Ek Jerusalem 'n rotsblok maak vir al die
volke. Elkeen wat hom probeer optel, gaan homself seer maak. Al die
nasies op aarde sal saamstaan teen Jerusalem. 4Daardie dag, sê die
Here, laat Ek die perde skrik en die ruiters paniekbevange raak. Ek sal
my oog hou op Juda, maar die ander volke se perde sal Ek almal blind
laat word. 5Dan sal die leiers van Juda vir hulleself sê: Die krag van
die inwoners van Jerusalem lê in hulle God, die Here die Almagtige.
6Daardie dag maak Ek die leiers van Juda soos 'n bak vuur onder die
hout, soos 'n vlam onder die afgesnyde koringare. Hulle sal al die
volke rondom verteer, na alle kante toe. Maar Jerusalem sal nog staan
waar hy was. 7Die Here sal die woonplekke van Juda eerste red, sodat
die koningshuis van Dawid en die inwoners van Jerusalem nie méér
eer ontvang as Juda nie. 8Daardie dag sal die Here die inwoners van
Jerusalem beskerm. Selfs die swakste van hulle sal daardie dag soos
Dawid word, en die koningshuis van Dawid sal soos 'n hemelwese
word, soos die engel van die Here wat voor hulle uit gaan. 9Daardie
dag begin Ek al die nasies uitroei wat vir Jerusalem kom aanval.
10Maar oor die koningshuis van Dawid en oor die inwoners van
Jerusalem bring Ek 'n gees van welwillendheid en van berou: hulle sal
na hom kyk vir wie hulle doodgesteek het en hulle sal oor hom treur
soos 'n mens treur oor 'n enigste kind, hulle sal oor hom huil soos 'n
mens oor 'n oudste seun huil. 11Daardie dag sal daar in Jerusalem meer
getreur word as wat daar oor Hadad-Rimmon getreur is in die
Megiddovlakte. 12Die land sal treur, die mans in elke familie
afsonderlik, en hulle vrouens afsonderlik: die familie van Dawid en
hulle vrouens, die familie van Natan en hulle vrouens, 13die familie
van Levi en hulle vrouens, die familie van Simi en hulle vrouens, 14en
al die ander families, die mans afsonderlik en hulle vrouens
afsonderlik.

SAGARÍA 13

1Daardie dag sal daar 'n fontein oopgemaak word om die koningshuis
van Dawid en die inwoners van Jerusalem te reinig van hulle sonde en
hulle vuilheid. 2Daardie dag, sê die Here die Almagtige, laat Ek die
gedagtenis aan die afgode verdwyn uit die land. Daar sal nie meer aan
hulle gedink word nie. Ek gaan ook die profete en die gees van
onreinheid uit die land verwyder. 3Wanneer iemand nog profeet
probeer wees, sal sy eie pa en ma sê: Jy mag nie lewe nie, want jy
praat leuens in die Naam van die Here. So 'n man se eie pa en ma sal
hom doodsteek omdat hy profeet probeer wees. 4Daardie dag sal elke
profeet in die verleentheid wees met die gesigte wat hy as profeet
sien, en hy sal nie meer harige profeteklere aantrek om met sy bedrog
aan te gaan nie. 5Hy sal sê: Ek is nie 'n profeet nie, ek werk op die
lande, iemand het my verkoop toe ek nog jonk was. 6En as iemand vir
die profeet sê: Wat se wonde het jy dan op jou bors? sal hy antwoord:
Iemand het my so geslaan in die huis van my vriende. 7Kom, swaard,
tref die herder in my diens, sê die Here die Almagtige, tref die man
wat so na aan My is. Maak dood die herder, dat die skape
uitmekaargejaag kan word. Ek sal self optree, ook teen die kleinstes
onder hulle. 8Dwarsoor die land, sê die Here, sal twee derdes van hulle
uitgeroei word en omkom. Daar sal net 'n derde van hulle oorbly in
die land, 9en dié derde sal Ek met vuur louter soos silwer gelouter
word. Ek sal hulle suiwer soos goud gesuiwer word. Hulle sal My
aanroep, en Ek sal hulle gebede verhoor. Ek sal sê: Hulle is my volk.
En hulle sal sê: Die Here is ons God.

SAGARÍA 14

1Die dag van die Here kom. Wat in jou buitgemaak is, Jerusalem, sal
binne-in jou verdeel word. 2Ek sal al die nasies bymekaarmaak vir 'n
oorlog teen Jerusalem. Die stad sal ingeneem word, die huise sal
geplunder word en die vrouens verkrag word. Die een helfte van die
stad se inwoners sal in ballingskap gaan, maar die ander helfte sal nie
uit die stad verwyder word nie. 3Daarna sal die Here teen daardie
nasies gaan oorlog maak net soos op die dag toe Hy destyds die oorlog
gevoer het. 4Daardie dag sal sy voete op die Olyfberg staan, oos van
Jerusalem. Die Olyfberg sal middeldeur skeur en daar sal 'n groot
kloof van oos na wes ontstaan. Een helfte van die berg sal na die
noorde toe padgee en die ander helfte suide toe. 5Julle sal deur die
kloof in my berg vlug, want die kloof sal strek tot by Asal. Julle sal
vlug soos julle vir die aardbewing gevlug het in die tyd van koning
Ussia van Juda. Dan sal die Here my God kom, en al die hemelwesens
sal by jou wees. 6Daardie dag sal daar nie lig wees of koue of ryp nie.
7Dit sal 'n besondere dag wees. Wanneer dit sal wees, weet net die
Here. Daar sal nie dag of nag wees nie: as dit aand word, sal daar
steeds lig wees. 8Daardie dag sal daar 'n vars stroom water uit
Jerusalem vloei, een helfte na die see in die ooste toe en een helfte na
die see in die weste toe, somer en winter. 9Die Here sal koning wees
oor die hele land. Daardie dag sal die Here die enigste God wees, en sy
Naam die enigste Naam. 10Die hele land, van Geba af tot by Rimmon
suid van Jerusalem, sal soos die Jordaanvallei word. Jerusalem sal
gelig word daar waar hy nou is, hy sal hoog lê, van die Benjaminpoort
af tot waar die poort vroeër was, tot by die Hoekpoort en die
Gananeltoring, tot by die koning se wynkuipe. 11Daar sal mense woon,
en die stad sal nie weer verwoes word nie. Jerusalem sal 'n veilige
woonplek wees. 12Die Here gaan al die volke wat teen Jerusalem
oorlog maak, met 'n groot ramp tref: hulle vleis sal wegvrot terwyl
hulle nog lewe, hulle oë sal wegvrot in hulle oogkaste, hulle tonge sal
wegvrot in hulle monde. 13Daardie dag sal die Here die mense
paniekbevange laat raak: die een sal die ander aan die hand gryp en
hom aanval. 14Selfs Juda sal teen Jerusalem veg. Die rykdomme van al
die nasies rondom sal bymekaargemaak word: goud, silwer en klere in
groot hoeveelhede. 15Dieselfde ramp wat die mense tref, sal ook die
perde tref, die muile, die kamele, die donkies, al die diere wat in die
kampe van die vyande is. 16Al die mense wat oor is uit die volke wat
teen Jerusalem opgetrek het, sal jaar na jaar kom om die Koning, die
Here die Almagtige, te aanbid en om die huttefees te vier. 17Geen volk
op aarde wat nie na Jerusalem toe kom om die Koning, die Here die
Almagtige, te aanbid nie, sal reën kry nie. 18En as die Egiptenaars nie

kom nie, sal die Here hulle met dieselfde ramp tref as die ander nasies
wat nie kom om die huttefees te vier nie. 19Dit sal die straf wees vir
Egipte en vir al die nasies wat nie kom om die huttefees te vier nie.
20Daardie dag sal daar op die klokkies aan die perde se tuie staan:
Gewy aan die Here, en die potte in die huis van die Here sal net soos
die offerkomme by die altaar wees. 21Elke pot in Jerusalem en Juda sal
aan die Here die Almagtige gewy wees. Die mense wat kom offer, sal
van die potte vat en vleis in hulle kook. Daardie dag sal daar in die
huis van die Here die Almagtige geen handelaar meer wees nie.

MALEÁGI

MALEÁGI 1

1'n Uitspraak van die Here. 'n Woord van die Here aan Israel deur
Maleagi. 2Ek het julle lief, sê die Here. Maar julle vra: Hoe het U ons
lief? Esau was tog Jakob se broer, sê die Here, en tog het Ek vir Jakob
liefgehad 3en vir Esau gehaat. Ek het sy bergland 'n verlate plek
gemaak, sy woongebied vir die woestynjakkalse gegee. 4As Edom sou
sê: Ons is verpletter maar ons sal die puinhope weer opbou, sal die
Here die Almagtige sê: Laat hulle maar bou, Ek sal weer afbreek. Hulle
sal bekend staan as die goddelose land, die volk op wie die Here se
toorn vir altyd rus. 5Julle sal dit met julle eie oë sien en julle sal sê:
Die Here is groot, ook buite die grense van Israel. 6'n Seun eer sy vader
en 'n slaaf sy eienaar. As Ek dan vader is, waar is die eer wat My
toekom? En as Ek Here is, waar is die eerbied vir My dan? Dit is wat
Ek, die Here die Almagtige, vir júlle vra, priesters, júlle wat My met
minagting behandel. Maar julle vra: Hoe het ons U met minagting
behandel? 7Julle bring onrein voedsel op my altaar, en dan vra julle:
Hoe het ons U te na gekom? Julle doen dit wanneer julle dink: Die
altaar van die Here kan maar met minagting behandel word. 8Wanneer
julle 'n blinde ding bring om te offer, is dit dan nie verkeerd nie? En
wanneer julle 'n siek of 'n lam ding bring, is dit nie verkeerd nie?
Bring bietjie so iets vir jou goewerneur! Sal hy ingenome met jou wees
of jou vriendelik ontvang? Dit is wat die Here die Almagtige sê. 9En
dan sê julle: Maak God dan tog nou goedgesind dat Hy ons genadig
kan wees! As julle só optree, sal Hy een van julle se versoek toestaan?
Dit is wat die Here die Almagtige sê. 10Was daar maar iemand onder
julle wat die tempel se deure wou toesluit, sodat julle nie my altaar
tevergeefs aan die brand hou nie! Ek hou nie van julle nie, sê die Here
die Almagtige, en Ek wil nie 'n offer van julle hê nie. 11Van waar die
son opkom tot waar hy ondergaan, word Ek deur die nasies geëer.
Oral word daar vir My offers gebring, rein offers. Ek word deur die
ander nasies geëer, sê die Here die Almagtige, 12maar júlle doen my
Naam oneer aan. Julle dink die altaar van die Here kan maar ontwy
word en die offers daarop met minagting behandel word. 13En dan sê
julle nog dis 'n klomp moeite en julle trek die neus daarvoor op. Dit is
wat die Here die Almagtige sê. Julle bring gesteelde, lam, siek diere,
julle bring dit as offers! Moet Ek ingenome wees daarmee dat julle vir
My sulke goed bring? vra die Here. 14Daar rus 'n vloek op elke skelm
wat 'n bul of 'n ram in sy kudde het en 'n gelofte doen en dan 'n
verminkte ding aan die Here offer! Ek is die Grootkoning, sê die Here
die Almagtige, vir My het die nasies ontsag.

MALEÁGI 2

1Die bevel wat julle ontvang het, priesters, 2wat julle moet gehoorsaam
en waarop julle ag moet slaan, is om my Naam te eer, sê die Here die
Almagtige. As julle dit nie doen nie, sal Ek 'n vervloeking oor julle
bring en 'n einde maak aan al julle voorspoed. Ek het dit trouens reeds
gedoen, want julle het nie ag geslaan op my bevel nie. 3Ek sal sorg dat
julle nie 'n nageslag het nie, en Ek sal die pensmis van die diere wat
deur julle geoffer word op die feeste, in julle gesigte spat, en julle sal
saam met die pensmis weggedra word. 4Dan sal julle besef dat Ek vir
julle dié bevel gestuur het sodat my verbond met Levi kan bly bestaan,
sê die Here die Almagtige. 5My verbond met Levi sou vir hom lewe en
vrede bring, en dit het Ek hom gegee. Hy het My met eerbied gedien
en vir my Naam ontsag gehad. 6Hy het die volk my wil reg geleer en
niks verdraai nie. Hy het naby My geleef, heelhartig en opreg, en hy
het baie laat afsien van hulle sonde. 7'n Priester moet met kennis kan
praat, daar word verwag dat hy die volk sal kan leer wat my wil is,
want hy is 'n boodskapper van die Here die Almagtige. 8Maar julle het
die regte pad verlaat, julle het baie tot 'n val gebring met wat julle
hulle geleer het; julle het my verbond met Levi geskend, sê die Here
die Almagtige. 9Nou maak Ek julle ook verag en sonder aansien by die
hele volk, want julle het nie my wil gedoen nie, julle was nie
onpartydig in julle uitsprake oor wat my wil is nie. 10Ons het tog almal
een Vader, ons is tog deur een God geskep! Waarom is die een dan
ontrou aan die ander en ontwy hulle die verbond van God met ons
voorvaders? 11Juda was ontrou. Daar is iets afskuweliks gedoen in
Israel, in Jerusalem. Juda het die heiligdom van die Here ontwy, die
heiligdom waarvoor die Here lief is; die manne van Juda het met
vrouens getrou wat in diens van 'n ander god staan. 12Mag die Here
elkeen wat nog iets te doen wil hê met 'n man wat so 'n vrou trou, uit
die gemeenskap van Jakob uitroei, ook al bring so 'n man nog offers
vir die Here die Almagtige. 13Daar is nog iets wat julle doen. Julle huil
en kerm en sug by die altaar van die Here omdat Hy nie meer julle
offers wil aanneem nie, 14en julle vra: Waarom dan nie? Dit is omdat
die Here weet wat gebeur het tussen jou en die vrou met wie jy van
jou jeug af getroud is: jy was ontrou aan haar, ontrou aan jou eie
vrou, die vrou aan wie jy plegtig trou belowe het. 15Die Here het man
en vrou een gemaak, een in liggaam en gees. En waarom een? Omdat
Hy wil hê dat daar 'n nageslag moet wees, wat Hom eer. Beheers julle,
moenie ontrou wees aan die vrou met wie jy van jou jeug af getroud is
nie. 16Die Here die God van Israel sê Hy haat egskeiding. Egskeiding is
niks anders as geweld nie, sê die Here die Almagtige. Beheers julle,
moenie ontrou wees nie. 17Julle het die Here moeg gemaak met wat

julle gesê het, en dan vra julle nog: Waarmee het ons Hom moeg gemaak? Julle het dit gedoen toe julle gesê het: Vir die Here is almal wat verkeerd doen, goeie mense, Hy hou van hulle, of toe julle gevra het: Waar is die God wat reg moet laat geskied?

MALEÁGI 3

1Ek gaan nou my boodskapper stuur, Hy sal die pad voor My uit
regmaak, en dan sal die Here na wie julle soek, skielik na sy tempel
toe kom. Ja, die Verbondsengel na wie julle met soveel vreugde
uitsien, gaan nou kom, sê die Here die Almagtige. 2Maar wie kan die
koms van dié Engel verdra, wie kan standhou wanneer Hy verskyn?
Hy is soos die vuur van die smelters en soos die seep van die wassers.
3Soos iemand wat silwer smelt en suiwer, so sal Hy as regter gaan sit
om die Leviete te suiwer, om hulle te louter soos goud en silwer, sodat
hulle aan die Here 'n offer kan bring wat bestaan uit regdoen. 4Dan sal
die offer van Juda en Jerusalem weer aanneemlik wees vir die Here
soos in die ou tyd, soos in jare lank verby. 5Dan sal Ek na julle toe kom
as regter: Ek sal sonder versuim regspreek teen dié wat hulle met
toordery ophou, teen die egbrekers en dié wat vals ede aflê, teen dié
wat die dagloner te kort doen, die weduwee en die weeskind veronreg
en die vreemdeling verdring, teen dié wat nie vir My eerbied het nie,
sê die Here die Almagtige. 6Ek, die Here, het nie verander nie, daarom
het julle nie te gronde gegaan nie, nageslag van Jakob. 7Van julle
voorvaders se tyd af het julle van my voorskrifte afgewyk en nie
daarvolgens geleef nie. Bekeer julle tot My, dan sal Ek terugkom na
julle toe, sê die Here die Almagtige. Maar julle vra: Waarom moet ons
ons bekeer? 8Sal 'n mens werklik vir God beroof? Tog beroof julle My.
Julle vra: Waarvan beroof ons U? Van tiendes en offergawes. 9Daar rus
alreeds 'n vloek op julle en tog bly julle My beroof; die hele nasie doen
dit. 10Bring die volle tiende na die voorraadkamer toe sodat daar iets
te ete in my huis kan wees, en toets My hierin, sê die Here die
Almagtige. Toets My of Ek nie die vensters van die hemel vir julle sal
oopmaak en vir julle reën sal uitgiet, meer as wat julle kan gebruik
nie. 11Ek sal die sprinkane keer dat hulle nie die oes op julle land
vernietig nie, en dat julle wingerde nie sonder vrugte is nie, sê die
Here die Almagtige. 12Dan sal al die nasies julle as gelukkige mense
beskou; julle sal in 'n begeerlike land woon, sê die Here die Almagtige.
13Julle het vermetele dinge oor My kwytgeraak, sê die Here. Maar
julle vra: Wat het ons oor U gesê? 14Julle het gesê: Dit is nutteloos om
God te dien. Watter nut het dit dat ons sy bevel uitgevoer het en in
rouklere rondgeloop het voor Hom, die Here die Almagtige? 15Dit lyk
vir ons of dié wat teen Hom in opstand is, die gelukkiges is, en of dié
wat verkeerd doen, vooruitgaan. Hulle daag God uit en kom vry! 16Toe
het die mense wat eerbied vir die Here het, onder mekaar geredeneer,
en die Here het dit gehoor en daarop ag geslaan. Daar is 'n
gedenkboek voor Hom geskryf met die name van dié wat eerbied vir
die Here het en waarde heg aan sy Naam. 17Hulle sal vir My 'n kosbare

besitting wees die dag as Ek ingryp, sê die Here die Almagtige. Ek sal
goed wees vir hulle, soos iemand goed is vir sy seun wat vir hom
werk. 18Dan sal julle weer die verskil sien tussen wie goed doen en wie
goddeloos is, tussen wie My dien en wie My nie dien nie.

MALEÁGI 4

1Die dag kom en hy brand soos 'n oond. Dié wat teen God in opstand
is, almal wat verkeerd doen, sal die kaf wees, en hulle sal verbrand
word deur die dag wat kom, sê die Here die Almagtige. Daar sal van
hulle nie 'n wortel, nie 'n tak oorbly nie. 2Maar vir julle wat eerbied
het vir my Naam, sal die son van redding skyn met genesing in sy
strale. Julle sal vry word en bokspring soos vetgemaakte kalwers.
3Julle sal die goddeloses vertrap dat hulle soos stof onder julle voete
word die dag as Ek ingryp, sê die Here die Almagtige. 4Onthou die wet
van my dienaar Moses, die voorskrifte en die bepalings wat Ek aan
hom by Horeb gegee het vir die hele Israel. 5Ek gaan vir julle die
profeet Elia stuur voordat die dag van die Here kom, die groot, die
verskriklike dag. 6Elia sal vaders en kinders met mekaar versoen sodat
Ek nie hoef te kom en die land heeltemal vernietig nie.

MATTHÉÜS

MATTHÉÜS 1

1Die geslagsregister van Jesus Christus, die Seun van Dawid, die seun
van Abraham: 2Abraham was die vader van Isak, Isak van Jakob, en
Jakob van Juda en sy broers; 3Juda was die vader van Peres en Serag
by Tamar, Peres van Gesron, en Gesron van Ram; 4Ram was die vader
van Amminadab, Amminadab van Nagson, en Nagson van Salmon;
5Salmon was die vader van Boas by Ragab, Boas van Obed by Rut,
Obed van Isai; 6Isai was die vader van koning Dawid. Dawid was die
vader van Salomo by die vrou van Urija; 7Salomo was die vader van
Rehabeam, Rehabeam van Abia en Abia van Asa; 8Asa was die vader
van Josafat, Josafat van Joram, en Joram van Ussia; 9Ussia was die
vader van Jotam, Jotam van Agas, en Agas van Hiskia; 10Hiskia was
die vader van Manasse, Manasse van Amon, en Amon van Josia;
11Josia was die vader van Jojagin en sy broers. Toe is die volk
weggevoer na Babilonië toe. 12En na die Babiloniese ballingskap was
dit so: Jojagin was die vader van Sealtiël, en Sealtiël van Serubbabel;
13Serubbabel was die vader van Abihud, Abihud van Eljakim, en
Eljakim van Asor; 14Asor was die vader van Sadok, Sadok van Agim, en
Agim van Elihud; 15Elihud was die vader van Eleasar, Eleasar van
Mattan, en Mattan van Jakob; 16Jakob was die vader van Josef, die
man van Maria uit wie gebore is Jesus wat Christus genoem word.
17Altesaam was daar dus veertien geslagte van Abraham af tot by
Dawid, veertien van Dawid af tot by die Babiloniese ballingskap en
veertien van die Babiloniese ballingskap af tot by Christus. 18Hier volg
nou die geskiedenis van die geboorte van Jesus Christus. Toe sy
moeder Maria nog aan Josef verloof was, het dit geblyk dat sy
swanger is sonder dat hulle gemeenskap gehad het. Die swangerskap
het van die Heilige Gees gekom. 19Haar verloofde, Josef, wat aan die
wet van Moses getrou was maar haar tog nie in die openbaar tot
skande wou maak nie, het hom voorgeneem om die verlowing stilweg
te verbreek. 20Terwyl hy dit in gedagte gehad het, het daar 'n engel
van die Here in 'n droom aan hom verskyn en gesê: Josef seun van
Dawid, moenie bang wees om met Maria te trou nie, want wat in haar
verwek is, kom van die Heilige Gees. 21Sy sal 'n Seun in die wêreld
bring, en jy moet Hom Jesus noem, want dit is Hy wat sy volk van
hulle sondes sal verlos. 22Dit het alles gebeur sodat die woord wat die
Here deur sy profeet gesê het, vervul sou word: 23Die maagd sal
swanger word en 'n Seun in die wêreld bring, en hulle sal Hom
Immanuel noem. Die naam beteken God by ons. 24Toe Josef uit die
slaap wakker word, het hy gemaak soos die engel van die Here hom
beveel het en met haar getrou. 25Hy het egter nie met haar omgang
gehad voordat sy haar Seun in die wêreld gebring het nie. En Josef het

Hom Jesus genoem.

MATTHÉÜS 2

1Jesus is in Betlehem in Judea gebore tydens die regering van koning
Herodes. Na Jesus se geboorte het daar sterrekykers uit die ooste in
Jerusalem aangekom 2en gevra: Waar is Hy wat as koning van die
Jode gebore is? Ons het sy ster sien opkom en ons het gekom om aan
Hom hulde te bewys. 3Toe koning Herodes hiervan hoor, was hy, en
die hele Jerusalem saam met hom, hewig ontsteld. 4Hy het toe die
priesterhoofde en die skrifgeleerdes van die volk bymekaar geroep en
hulle uitgevra oor waar die Christus gebore sou word. 5Hulle het hom
geantwoord: In Betlehem in Judea, want so is dit deur 'n profeet
geskrywe: 6En jy, Betlehem, gebied van Juda, jy is beslis nie die
kleinste onder die leiers van Juda nie. Uit jou sal 'n leier voortkom
wat vir my volk Israel 'n herder sal wees. 7Daarna het Herodes die
sterrekykers in die geheim ontbied en noukeurig by hulle vasgestel
wanneer die ster verskyn het. 8Hy het hulle na Betlehem toe gestuur
met die woorde: Gaan doen noukeurig ondersoek na die Kindjie, en as
julle Hom kry, laat my weet, sodat ek ook aan Hom hulde kan gaan
bewys. 9Nadat hulle die koning aangehoor het, het hulle vertrek; en
kyk, die ster wat hulle sien opkom het, het hulle gelei totdat dit gaan
staan het bo die plek waar die Kindjie was. 10Toe hulle die ster sien,
was hulle baie bly. 11Hulle het in die huis ingegaan en die Kindjie
saam met Maria, sy moeder, gesien, en hulle het gekniel en aan Hom
hulde bewys. Daarna het hulle hulle reissakke oopgemaak en vir Hom
geskenke uitgehaal: goud, wierook en mirre. 12En omdat God hulle in
'n droom gewaarsku het om nie na Herodes toe terug te gaan nie, het
hulle met 'n ander pad na hulle land toe teruggegaan. 13Nadat hulle
vertrek het, het daar 'n engel van die Here in 'n droom aan Josef
verskyn en gesê: Staan op, neem die Kindjie en sy moeder en vlug na
Egipte toe en bly daar totdat ek jou sê om terug te kom, want Herodes
is van plan om die Kindjie te soek en Hom dood te maak. 14Josef het
toe opgestaan en in die nag die Kindjie en sy moeder geneem en na
Egipte toe vertrek 15en daar gebly tot die dood van Herodes. So is
vervul wat die Here deur 'n profeet gesê het: Uit Egipte het Ek my
Seun geroep.16Toe Herodes agterkom dat die sterrekykers hom in die
steek gelaat het, het hy woedend geword. Hy stuur toe soldate en laat
in Betlehem en die hele omgewing al die seuntjies van twee jaar en
jonger doodmaak, ooreenkomstig die tyd wat hy noukeurig by die
sterrekykers uitgevra het. 17Toe is die woord vervul wat die Here deur
die profeet Jeremia gesê het: 18'n Gekerm word op Rama gehoor, 'n
gehuil en groot gejammer: Ragel treur oor haar kinders en wil nie
getroos word nie, omdat hulle nie meer daar is nie.19Na die dood van
Herodes verskyn daar 'n engel van die Here in 'n droom aan Josef in

Egipte 20en sê: Staan op, neem die Kindjie en sy moeder en gaan terug
na die land van Israel toe, want die mense wat die Kindjie se lewe
gesoek het, is dood. 21Josef het toe opgestaan, die Kindjie en sy
moeder geneem en na die land van Israel toe teruggegaan. 22Toe hy
egter verneem dat Argelaos in die plek van sy vader Herodes oor
Judea regeer, was Josef bang om daarheen te gaan. Nadat God hom in
'n droom 'n aanwysing gegee het, is hy na die landstreek Galilea toe.
23Daar aangekom, het hy gaan woon in 'n dorp met die naam Nasaret.
So is vervul wat deur die profete gesê is: Hy sal Nasarener genoem
word.

MATTHÉÜS 3

1In daardie tyd het Johannes die Doper in die woestyn van Judea
begin preek 2en gesê: Bekeer julle, want die koninkryk van die hemel
het naby gekom. 3Hy is die een wat die profeet Jesaja bedoel het toe
hy gesê het: Iemand roep in die woestyn: Maak die pad vir die Here
gereed, maak die paaie vir Hom reguit.4Hierdie Johannes het klere
van kameelhaar gedra met 'n leerband om sy heupe, en hy het van
sprinkane en veldheuning gelewe. 5In dié dae het Jerusalem en die
hele Judea en die hele omgewing van die Jordaan na hom toe
gestroom. 6Hulle het hulle sondes bely en hulle deur hom in die
Jordaanrivier laat doop. 7Toe hy merk dat baie van die Fariseërs en die
Sadduseërs kom om deur hom gedoop te word, sê hy vir hulle: Julle
slange, wie het julle wysgemaak dat julle die dreigende toorn kan
ontvlug? 8Dra liewer vrugte wat bewys dat julle bekeer is. 9Julle moet
julle nie verbeel dat julle by julleself kan sê: Ons het Abraham as
voorvader' nie. Dit sê ek vir julle: God kan uit hierdie klippe kinders
vir Abraham verwek. 10Die byl lê klaar teen die wortel van die bome.
Elke boom wat nie goeie vrugte dra nie, word uitgekap en in die vuur
gegooi. 11Ek doop julle wel met water omdat julle julle bekeer het,
maar Hy wat ná my kom, is my meerdere, en ek is nie eers werd om
sy skoene uit te trek nie. Hy sal julle met die Heilige Gees en met vuur
doop. 12Hy het sy skop in sy hand en Hy sal sy dorsvloer deur en deur
skoonmaak. Sy koring sal Hy na die skuur toe bring, maar die kaf sal
Hy met 'n onblusbare vuur verbrand. 13In daardie tyd het Jesus van
Galilea af na Johannes toe by die Jordaan gekom om deur hom
gedoop te word. 14Maar Johannes het dit probeer verhinder deur te sê:
Ek moet eintlik deur U gedoop word, en U kom na my toe? 15Jesus het
hom geantwoord: Nogtans moet jy dit nou doen, want op hierdie
manier moet ons aan die wil van God voldoen. Daarna het Johannes
ingestem. 16Jesus is toe gedoop en het dadelik daarna uit die water
gekom. Meteens het die hemel bokant Hom oopgegaan, en Hy het die
Gees van God soos 'n duif sien neerdaal en op Hom kom. 17Daar was
ook 'n stem uit die hemel wat gesê het: Dit is my geliefde Seun. Oor
Hom verheug Ek My.

MATTHÉÜS 4

1Toe is Jesus deur die Gees die woestyn in gelei om deur die duiwel
versoek te word. 2Veertig dae en veertig nagte het Hy niks geëet nie en
naderhand het Hy honger geword. 3Die versoeker het toe gekom en vir
Hom gesê: As U die Seun van God is, sê hierdie klippe moet brood
word. 4Maar Hy antwoord: Daar staan geskrywe: 'n Mens leef nie net
van brood nie maar van elke woord wat uit die mond van God kom.
5Daarna neem die duiwel Hom na die heilige stad toe en laat Hom op
die hoogste punt van die tempel staan 6en sê vir Hom: As U die Seun
van God is, spring af! Daar staan mos geskrywe: Hy sal sy engele oor
jou opdrag gee en: Op hulle hande sal hulle jou dra, sodat jy nie jou
voet teen 'n klip sal stamp nie. 7Jesus sê vir hom: Daar staan ook
geskrywe: Jy mag die Here jou God nie op die proef stel nie. 8Toe
neem die duiwel Hom na 'n baie hoë berg toe, wys Hom al die
koninkryke van die wêreld met hulle prag 9en sê vir Hom: Dit alles sal
ek vir U gee as U neerval en my aanbid. 10Maar Jesus sê vir hom: Gaan
weg, Satan, want daar staan geskrywe: Die Here jou God moet jy
aanbid en Hom alleen dien. 11Daarna het die duiwel Hom met rus
gelaat, en daar het engele gekom en Hom versorg. 12Toe Jesus hoor
dat Herodes vir Johannes in die tronk laat opsluit het, het Hy na
Galilea toe gegaan. 13Hy het nie in Nasaret gaan bly nie, maar Hom
gaan vestig in Kapernaum by die see, in die gebied van Sebulon en
Naftali. 14So moes vervul word wat deur die profeet Jesaja gesê is: 15Jy,
gebied van Sebulon en gebied van Naftali, aan die seekant en oorkant
die Jordaan, Galilea waar die heidene woon! 16Die volk wat in
duisternis woon, het 'n groot lig gesien; hulle wat in die skemerland
van die dood lewe, vir hulle het die lig opgegaan.17Van toe af het
Jesus begin preek en gesê: Bekeer julle, want die koninkryk van die
hemel het naby gekom. 18Eendag toe Jesus langs die See van Galilea
loop, sien Hy twee broers: Simon, wat ook Petrus genoem word, en sy
broer Andreas. Hulle was besig om 'n werpnet in die see uit te gooi,
want hulle was vissers van beroep. 19Hy sê toe vir hulle: Kom hier!
Kom saam met My, en Ek sal julle vissers van mense maak. 20Hulle het
dadelik die nette gelos en Hom gevolg. 21Toe Hy daarvandaan verder
gaan, sien Hy twee ander broers: Jakobus 'n seun van Sebedeus, en sy
broer Johannes. Hulle was in 'n skuit saam met hulle pa besig om
hulle nette reg te maak. Jesus het hulle geroep, 22en hulle het dadelik
die skuit en hulle pa verlaat en vir Jesus gevolg. 23Hy het toe in die
hele Galilea rondgegaan en die mense in hulle sinagoges geleer, die
evangelie van die koninkryk verkondig en elke soort siekte en kwaal
onder die volk gesond gemaak. 24En berigte oor Hom het deur die hele
provinsie Sirië versprei. Die mense het toe die siekes met allerhande

kwale en pyne, dié wat in die mag van bose geeste was, geestelik
versteurdes en verlamdes na Hom toe gebring, en Hy het hulle gesond
gemaak. 25Groot menigtes uit Galilea, Dekapolis, Jerusalem, Judea en
van oorkant die Jordaan af het Hom gevolg.

MATTHÉÜS 5

1Toe Jesus die menigte mense sien, het Hy teen die berg opgegaan.
Nadat Hy gaan sit het, het sy dissipels na Hom toe gekom, 2en Hy het
hulle geleer en gesê: 3Geseënd is dié wat weet hoe afhanklik hulle van
God is, want aan hulle behoort die koninkryk van die hemel. 4Geseënd
is dié wat treur, want hulle sal vertroos word. 5Geseënd is die
sagmoediges, want hulle sal die nuwe aarde ontvang. 6Geseënd is dié
wat honger en dors na wat reg is, want hulle sal versadig word.
7Geseënd is dié wat barmhartig is, want aan hulle sal barmhartigheid
bewys word. 8Geseënd is dié wat rein van hart is, want hulle sal God
sien. 9Geseënd is die vredemakers, want hulle sal kinders van God
genoem word. 10Geseënd is dié wat vervolg word omdat hulle doen
wat reg is, want aan hulle behoort die koninkryk van die hemel.
11Geseënd is julle wanneer die mense julle ter wille van My beledig en
vervolg en valslik al wat sleg is van julle sê. 12Wees bly en verheug,
want julle loon is groot in die hemel. Hulle het immers die profete
voor julle net so vervolg. 13Julle is die sout vir die aarde. Maar as sout
verslaan het, hoe kry 'n mens dit weer sout? Dit is niks meer werd nie.
Dit word buitekant weggegooi, en die mense vertrap dit. 14Julle is die
lig vir die wêreld. 'n Stad wat op 'n berg lê, kan nie weggesteek word
nie; 15ook steek 'n mens nie 'n lamp op en sit dit onder 'n emmer nie
maar op 'n lampstaander, en dit gee lig vir almal in die huis. 16Laat
julle lig so voor die mense skyn, dat hulle julle goeie werke kan sien
en julle Vader wat in die hemel is, verheerlik. 17Moenie dink dat Ek
gekom het om die wet of die profete ongeldig te maak nie. Ek het nie
gekom om hulle ongeldig te maak nie, maar om hulle hulle volle
betekenis te laat kry. 18Dit verseker Ek julle: Die hemel en die aarde
sal eerder vergaan as dat een letter of letterstrepie van die wet sal
wegval voordat alles voleindig is. 19Wie dan ook een van die geringste
van hierdie gebooie ongeldig maak en die mense so leer, sal die
minste geag word in die koninkryk van die hemel. Maar wie die wet
gehoorsaam en ander so leer, sal hoog geag word in die koninkryk van
die hemel. 20Ek sê vir julle: As julle getrouheid aan die wet nie meer
inhou as dié van die skrifgeleerdes en die Fariseërs nie, sal julle nooit
in die koninkryk van die hemel ingaan nie. 21Julle het gehoor dat daar
van die ou tyd af aan die mense gesê is: Jy mag nie moord pleeg nie;
en elkeen wat moord pleeg, is strafbaar voor die regbank'. 22Maar Ek
sê vir julle: Elkeen wat vir sy broer kwaad is, is al strafbaar voor die
regbank. Verder, elkeen wat sy broer uitskel vir 'n gek, is strafbaar
voor die Joodse Raad; en wie hom uitskel vir 'n idioot, is strafbaar met
die helse vuur. 23As jy dus jou gawe na die altaar toe bring en dit jou
daar byval dat jou broer iets teen jou het, 24laat staan jou gawe daar

by die altaar en gaan maak eers vrede met jou broer en kom dan en
bring jou gawe. 25As iemand 'n regsaak teen jou begin, kom betyds tot
'n skikking solank jy nog saam met hom op pad hof toe is, sodat hy jou
nie voor die regter bring en die regter jou aan die polisie oorgee en
dié jou in die tronk sit nie. 26Dit verseker Ek jou: Jy sal sekerlik nie
daar uitkom voordat jy die laaste sent betaal het nie. 27Julle het
gehoor dat daar gesê is: Jy mag nie egbreuk pleeg nie.'28Maar Ek sê vir
julle: Elkeen wat na 'n vrou kyk en haar begeer, het reeds in sy hart
met haar egbreuk gepleeg. 29As jou regteroog jou laat struikel, haal
hom uit en gooi hom van jou af weg; want dit is vir jou beter dat net
een van jou ledemate verlore gaan as dat jou hele liggaam in die hel
gegooi word. 30Of as jou regterhand jou laat struikel, kap hom af en
gooi hom van jou af weg; want dit is vir jou beter dat net een van jou
ledemate verlore gaan as dat jou hele liggaam in die hel beland. 31Daar
is gesê: Elkeen wat van sy vrou skei, moet aan haar 'n skeibrief
gee.'32Maar Ek sê vir julle: Elkeen wat van sy vrou skei behalwe oor
owerspel, maak dat sy egbreuk pleeg, en iemand wat met die geskeide
vrou trou, pleeg ook egbreuk. 33Verder het julle gehoor dat daar van
die ou tyd af aan die mense gesê is: Jy mag nie jou eed verbreek nie,
en 'n eed in die Naam van die Here moet jy nakom.'34Maar Ek sê vir
julle: Moet glad nie 'n eed aflê nie, nie by die hemel nie, want dit is
die troon van God; 35nie by die aarde nie, want dit is die rusplek vir sy
voete; nie by Jerusalem nie, want dit is die stad van die groot Koning.
36Jy moet ook nie jou kop op die spel plaas as jy 'n eed aflê nie, want
jy kan nie een haar wit of swart maak nie. 37Laat julle ja' eenvoudig ja'
wees en julle nee', nee'. Wat meer gesê word as dit, kom van die Bose.
38Julle het gehoor dat daar gesê is: 'n Oog vir 'n oog en 'n tand vir 'n
tand.'39Maar Ek sê vir julle: Julle moet julle nie teen 'n kwaadwillige
mens verset nie. As iemand jou op die regterwang slaan, draai ook die
ander wang na hom toe. 40As iemand jou hof toe wil vat om jou
onderklere te eis, gee hom ook jou boklere. 41As iemand jou dwing om
sy goed een kilometer ver te dra, dra dit vir hom twee kilometer. 42Gee
aan hom wat iets van jou vra, en moet hom wat van jou wil leen, nie
afwys nie. 43Julle het gehoor dat daar gesê is: Jou naaste moet jy liefhê
en jou vyand moet jy haat.' 44Maar Ek sê vir julle: Julle moet julle
vyande liefhê , en julle moet bid vir dié wat vir julle vervolg, 45sodat
julle kinders kan wees van julle Vader in die hemel. Hy laat immers sy
son opkom oor slegtes en goeies, en Hy laat reën oor dié wat reg doen
en oor dié wat verkeerd doen. 46As julle net dié liefhet wat vir julle
liefhet, watter loon kan julle dan nog verwag? Maak die tollenaars nie
ook maar net so nie? 47En as julle net julle broers groet, wat doen julle
meer as ander? Maak die heidene nie ook maar net so nie? 48Wees
julle dan volmaak soos julle hemelse Vader volmaak is.

MATTHÉÜS 6

1Moenie julle godsdienstige pligte in die openbaar nakom om deur
mense gesien te word nie, want dan kry julle geen beloning van julle
Vader wat in die hemel is nie. 2As jy byvoorbeeld armes help, moet dit
nie uitbasuin nie. Dit doen die skynheiliges in die sinagoges en op
straat, sodat mense met lof van hulle kan praat. Dit verseker Ek julle:
Hulle het hulle beloning klaar weg. 3Nee, as jy iets vir die armes gee,
moet jou linkerhand nie weet wat jou regterhand doen nie, 4sodat jou
goeie daad verborge kan bly. Jou Vader wat sien wat verborge is, sal
jou beloon. 5Verder, as julle bid, moet julle nie soos die skynheiliges
wees nie. Hulle hou daarvan om in die sinagoges en op die
straathoeke te staan en bid sodat die mense hulle kan sien. Dit
verseker Ek julle: Hulle het hulle beloning klaar weg. 6Nee, as jy bid,
gaan na jou kamer toe, maak die deur toe en bid tot jou Vader wat jy
nie kan sien nie. Jou Vader wat sien wat verborge is, sal jou beloon.
7Wanneer julle bid, moet julle nie soos die heidene 'n stortvloed van
woorde gebruik nie. Hulle verbeel hulle hulle gebede sal verhoor word
omdat hulle baie woorde gebruik. 8Moet dan nie soos hulle maak nie,
want julle Vader weet wat julle nodig het, nog voordat julle dit van
Hom vra. 9So moet julle bid: Ons Vader wat in die hemel is, laat u
Naam geheilig word; 10laat u koninkryk kom; laat u wil ook op die
aarde geskied, net soos in die hemel. 11Gee ons vandag ons daaglikse
brood; 12en vergeef ons ons oortredings soos ons ook dié vergewe wat
teen ons oortree; 13en laat ons nie in versoeking kom nie maar verlos
ons van die Bose.14As julle ander mense hulle oortredings vergewe, sal
julle hemelse Vader julle ook vergewe. 15Maar as julle ander mense nie
vergewe nie, sal julle Vader julle ook nie julle oortredings vergewe
nie. 16As julle vas, moet julle nie soos skynheiliges met lang gesigte
rondloop nie. Hulle mismaak hulle gesigte sodat die mense kan sien
dat hulle vas. Dit verseker Ek julle: Hulle het hulle beloning klaar
weg. 17Nee, as jy vas, versorg jou hare en was jou gesig 18sodat
niemand kan sien dat jy vas nie, behalwe jou Vader wat jy nie kan
sien nie. Jou Vader wat sien wat verborge is, sal jou beloon. 19Moenie
vir julle skatte op aarde bymekaarmaak waar mot en roes dit verniel
en waar diewe inbreek en dit steel nie. 20Maak vir julle skatte in die
hemel bymekaar, waar mot en roes dit nie verniel nie en waar diewe
nie inbreek en dit steel nie. 21Waar jou skat is, daar sal jou hart ook
wees. 22Die lamp van die liggaam is die oog. As jou oog goed is, sal jou
hele liggaam lig hê. 23Maar as jou oog sleg is, sal jou hele liggaam
sonder lig wees. As die lig in jou donker is, hoe donker moet dit dan
nie wees nie! 24Niemand kan vir twee base tegelyk werk nie. Hy sal óf
die een minder ag en die ander een hoër, óf vir die een meer oorhê en

die ander een afskeep. Julle kan nie God én Mammon dien nie.
[25]Daarom sê Ek vir julle: Moet julle nie bekommer oor julle lewe, oor
wat julle moet eet of drink nie, of oor julle liggaam, oor wat julle
moet aantrek nie. Is die lewe nie belangriker as kos en die liggaam as
klere nie? [26]Kyk na die wilde voëls: hulle saai nie en hulle oes nie en
hulle maak nie in skure bymekaar nie; julle hemelse Vader sorg vir
hulle. Is julle nie baie meer werd as hulle nie? [27]Trouens, wie van julle
kan deur hom te bekommer sy lewe met een enkele uur verleng? [28]En
wat bekommer julle julle oor klere? Let op hoe groei die veldlelies:
hulle swoeg nie en hulle maak nie klere nie. [29]Maar Ek sê vir julle:
Selfs Salomo in al sy prag was nie geklee soos een van hulle nie. [30]As
God dan die gras van die veld, wat vandag nog daar is en môre
verbrand word, so versier, hoeveel te meer sal Hy dan nie vir julle
sorg nie, julle kleingelowiges? [31]Julle moet julle dus nie bekommer en
vra: Wat moet ons eet of wat moet ons drink of wat moet ons
aantrek?' nie. [32]Dit is alles dinge waaroor die ongelowiges begaan is.
Julle hemelse Vader weet tog dat julle dit alles nodig het. [33]Nee,
beywer julle allereers vir die koninkryk van God en vir die wil van
God, dan sal Hy julle ook al hierdie dinge gee. [34]Moet julle dus nie oor
môre bekommer nie, want môre bring sy eie bekommernis. Elke dag
bring genoeg moeilikheid van sy eie.

MATTHÉÜS 7

1Moenie oordeel nie, sodat oor julle nie geoordeel word nie; 2met
dieselfde oordeel waarmee julle oor ander oordeel, sal oor julle
geoordeel word, en met dieselfde maat waarmee julle vir ander meet,
sal vir julle gemeet word. 3Waarom sien jy die splinter raak wat in jou
broer se oog is, maar die balk in jou eie oog merk jy nie op nie? 4Of
hoe kan jy vir jou broer sê: Wag, laat ek die splinter uit jou oog
uithaal,' en intussen is daar 'n balk in jou eie oog? 5Huigelaar! Haal
eers die balk uit jou eie oog uit, dan sal jy goed kan sien om die
splinter uit jou broer se oog uit te haal. 6Moenie wat heilig is, vir die
honde gooi nie: hulle sal omspring en julle verskeur; en moenie julle
pêrels voor die varke gooi nie: hulle sal dit met hulle pote vertrap.
7Vra, en vir julle sal gegee word; soek, en julle sal kry; klop, en vir
julle sal oopgemaak word, 8want elkeen wat vra, ontvang; en elkeen
wat soek, kry; en vir elkeen wat klop, sal oopgemaak word. 9Watter
mens onder julle sal vir sy seun 'n klip gee as hy brood vra, 10of 'n
slang as hy vis vra? 11As julle wat sleg is, dan weet om vir julle kinders
goeie dinge te gee, hoeveel te meer sal julle Vader wat in die hemel is,
goeie gawes gee aan dié wat dit van Hom vra? 12Alles wat julle wil hê
dat die mense aan julle moet doen, moet julle ook aan hulle doen. Dit
is tog waarop dit neerkom in die wet en die profete. 13Gaan deur die
nou poort in. Die poort wat na die verderf lei, is wyd en die pad
daarheen breed, en dié wat daardeur ingaan, is baie. 14Maar die poort
wat na die lewe lei, is nou en die pad daarheen smal, en dié wat dit
kry, is min. 15Pas op vir die vals profete. Hulle kom na julle toe in
skaapsklere, maar in werklikheid is hulle verskeurende wolwe. 16Aan
hulle vrugte sal julle hulle ken. Kry 'n mens dan druiwe aan
doringstruike of vye aan dissels? 17Elke goeie boom dra tog goeie
vrugte, maar 'n slegte boom dra slegte vrugte. 18'n Goeie boom kan tog
nie slegte vrugte dra nie, en 'n slegte boom nie goeie vrugte nie. 19Elke
boom wat nie goeie vrugte dra nie, word uitgekap en in die vuur
gegooi. 20So sal julle die vals profete dan aan hulle vrugte ken. 21Nie
elkeen wat vir My sê: Here, Here,' sal in die koninkryk van die hemel
ingaan nie, maar net hy wat die wil doen van my Vader wat in die
hemel is. 22Baie sal daardie dag vir My sê: Here, Here, het ons dan nie
in u Naam gepreek nie, deur u Naam bose geeste uitgedryf en deur u
Naam baie wonders gedoen nie?' 23Dan sal Ek openlik vir hulle sê: Ek
het julle nooit geken nie. Gaan weg van My af, julle wat die wet van
God oortree. 24Elkeen dan wat hierdie woorde van My hoor en
daarvolgens handel, kan vergelyk word met 'n verstandige man wat sy
huis op rots gebou het. 25Die stortreën het geval, vloedwaters het
afgekom, winde het teen daardie huis gewaai en daaraan geruk, en tog

het dit nie ingestort nie, want die fondament was op rots. 26En elkeen
wat hierdie woorde van My hoor en nie daarvolgens handel nie, kan
vergelyk word met 'n dwaas wat sy huis op sand gebou het. 27Die
stortreën het geval, vloedwaters het afgekom, winde het teen daardie
huis gewaai en daaraan geruk, en die huis het ingestort en is
heeltemal verwoes. 28Toe Jesus klaar gepraat het, was die skare
verbaas oor sy onderrig, 29want Hy het hulle geleer soos 'n man met
gesag en nie soos hulle skrifgeleerdes nie.

MATTHÉÜS 8

1Jesus het afgekom van die berg af, en 'n groot menigte mense het
saam met Hom gegaan. 2'n Melaatse man kom kniel toe voor Hom en
sê: Here, as U wil, kan U my gesond maak. 3Toe steek Jesus sy hand
uit, raak hom aan en sê: Ek wil. Word gesond! En sy melaatsheid was
onmiddellik weg. 4Jesus sê toe vir hom: Jy moet dit vir niemand vertel
nie, maar gaan wys jou vir die priester en bring die offer wat Moses
voorgeskryf het. Dit sal vir die mense die bewys wees dat jy rein
geword het. 5Nadat Jesus in Kapernaum aangekom het, het 'n offisier
by Hom hulp kom vra 6en gesê: Here, my slaaf lê by my huis verlam
en verduur baie pyn. 7En Jesus antwoord hom: Ek sal hom kom gesond
maak. 8Maar die offisier sê: Here, ek is nie werd dat U onder my dak
inkom nie. Sê maar net 'n woord, en my slaaf sal gesond word. 9Ek is
ook 'n mens wat onder gesag staan en ek het soldate onder my. Vir
een sê ek: Gaan daarheen!' en hy gaan; en vir 'n ander: Kom!' en hy
kom; en vir my slaaf: Doen dit!' en hy doen dit. 10Jesus was
verwonderd toe Hy dit hoor, en Hy sê vir die mense wat agter Hom
aan gekom het: Dit verseker Ek julle: Ek het nog by niemand in Israel
so 'n groot geloof teëgekom nie. 11Ek sê vir julle: Baie sal van die ooste
en die weste af kom en saam met Abraham, Isak en Jakob aan tafel
gaan in die koninkryk van die hemel. 12Maar mense vir wie die
koninkryk bedoel is, sal in die diepste duisternis daarbuite gegooi
word, waar hulle sal huil en op hulle tande sal kners. 13Jesus sê toe vir
die offisier: Gaan terug, en wat jy geglo het, sal gebeur. En sy slaaf het
op daardie oomblik gesond geword. 14Toe Jesus in die huis van Petrus
kom, sien Hy Petrus se skoonmoeder siek lê met 'n hoë koors. 15Hy het
haar hand gevat, en die koors het haar verlaat. Sy het opgestaan en
Hom bedien. 16Toe dit aand word, het hulle baie wat in die mag van
bose geeste was, vir Hom gebring. Hy het die geeste met 'n woord
uitgedryf en al die siekes gesond gemaak. 17So is vervul wat deur die
profeet Jesaja gesê is: Hy het ons lyding op Hom geneem, ons siektes
het Hy gedra.18Toe Jesus die menigte mense rondom Hom sien, het Hy
opdrag gegee om na die oorkant toe te vertrek. 19'n Skrifgeleerde kom
toe nader en sê vir Hom: Meneer, ek sal u volg waar u ook al gaan.
20Jesus sê vir hom: Jakkalse het gate en voëls het neste, maar die Seun
van die mens het nie eens 'n rusplek vir sy kop nie. 21Iemand anders,
een van sy dissipels, sê vir Hom: Here, laat my toe om eers terug te
gaan en my pa te begrawe. 22Maar Jesus antwoord hom: Volg My, en
laat die dooies hulle eie dooies begrawe. 23Toe Jesus in die skuit klim,
het sy dissipels Hom gevolg. 24Skielik het daar 'n hewige storm op die
see losgebars, sodat die golwe oor die skuit geslaan het. Maar Jesus
het geslaap. 25Hulle kom toe en maak Hom wakker en sê: Here, red

ons! Ons vergaan! 26Hy sê vir hulle: Waarom is julle bang,
kleingelowiges? Daarna het Hy opgestaan en die wind en die see hard
aangespreek, en dit het doodstil geword. 27Die mense het hulle
verwonder en gesê: Watter soort mens is hy dat selfs die wind en die
see hom gehoorsaam? 28Toe Jesus aan die oorkant in die land van die
Gadareners kom, het twee mense wat in die mag van bose geeste was,
Hom van die grafte af tegemoet gekom. Hulle was baie gevaarlik,
sodat niemand dit langs daardie pad kon waag nie. 29Skielik het hulle
begin skreeu: Wat het U met ons te doen, Seun van God? Het U
hierheen gekom om ons voor die tyd te pynig? 30'n Hele ent van hulle
af het 'n groot trop varke geloop. 31Die bose geeste het Hom gesoebat:
As U ons uitdryf, stuur ons tog in die trop varke in. 32Gaan! het Hy vir
hulle gesê. Hulle is toe uit die mense uit en het in die varke ingevaar.
Die hele trop het meteens op loop gesit teen die hang af, die see in, en
het in die water versuip. 33Die wagters het weggehardloop dorp toe en
alles daar gaan vertel, ook wat met die besetenes gebeur het. 34Die
hele dorp het Jesus tegemoet gegaan, en toe hulle Hom sien, het hulle
Hom ernstig versoek om hulle gebied te verlaat.

MATTHÉÜS 9

1Jesus het toe in die skuit geklim, die see oorgesteek en in sy eie dorp
aangekom. 2Daar het hulle 'n verlamde man wat bedlêend was, na
Hom toe gebring. Toe Jesus hulle geloof sien, sê Hy vir die verlamde:
Vriend, wees gerus; jou sondes word vergewe. 3Party van die
skrifgeleerdes het by hulleself gesê: Hy praat godslasterlik. 4Maar Jesus
het geweet wat hulle dink, en Hy sê vir hulle: Waarom het julle sulke
slegte gedagtes in julle harte? 5Wat is makliker? Om te sê: Jou sondes
word vergewe,' of om te sê: Staan op en loop'? 6Maar Ek gaan nou vir
julle die bewys lewer dat die Seun van die mens volmag het om op
aarde sondes te vergewe. Hy sê toe vir die verlamde man: Staan op,
vat jou draagbaar en gaan huis toe. 7Hy het opgestaan en huis toe
gegaan; 8en toe die menigte mense dit sien, het hulle God, wat sulke
mag aan mense gee, met eerbiedige vrees geprys. 9Terwyl Jesus
daarvandaan verder gaan, het Hy 'n man met die naam Matteus by die
tolhuis sien sit en vir hom gesê: Volg My! Hy het toe opgestaan en
Hom gevolg. 10Jesus het by hom in sy huis gaan eet, en baie tollenaars
en sondaars het saam met Jesus en sy dissipels kom eet. 11Toe die
Fariseërs dit sien, vra hulle vir sy dissipels: Waarom eet julle
leermeester saam met tollenaars en sondaars? 12Maar Jesus het dit
gehoor en gesê: Dié wat gesond is, het nie 'n dokter nodig nie, maar
dié wat siek is. 13Gaan leer wat dit beteken: Ek verwag barmhartigheid
en nie offers nie.' Ek het nie gekom om mense te roep wat op die regte
pad is nie, maar sondaars. 14In dié tyd het die volgelinge van Johannes
na Jesus toe gekom en gevra: Waarom vas ons en die Fariseërs
dikwels, maar u dissipels vas glad nie? 15Jesus antwoord hulle: Kan die
bruilofsgaste dan treur solank die bruidegom nog by hulle is? Maar
daar kom 'n tyd wanneer die bruidegom van hulle weggeneem sal
word, en dan sal hulle vas. 16Niemand lap tog ou klere met
ongekrimpte materiaal nie, want die nuwe lap skeur die klere nog
verder, en die gat word net groter. 17'n Mens gooi ook nie nuwe wyn in
ou velsakke nie. As jy dit doen, bars die sakke, die wyn loop uit en die
sakke is daarmee heen. Nee, 'n mens gooi nuwe wyn in nuwe sakke en
so behou jy altwee. 18Jesus was nog besig om dit vir die mense te sê
toe daar 'n raadslid van die sinagoge voor Hom kom kniel en sê: My
dogter het nou net gesterwe, maar kom lê u hand op haar en sy sal
weer lewe. 19Jesus het opgestaan, en Hy en sy dissipels het saam met
die man gegaan. 20'n Vrou wat al twaalf jaar lank aan bloedvloeiing
gely het, het nader gekom en van agter af aan die soom van sy klere
geraak. 21Sy het vir haarself gesê: As ek maar net aan sy klere kan
raak, sal ek gesond word. 22Jesus het omgedraai, haar gesien en gesê:
Wees gerus, dogter, jou geloof het jou gered. Van daardie oomblik af

was die vrou gesond. 23Daarna het Jesus by die huis van die raadslid
gekom. Toe Hy die fluitspelers sien en die klomp mense wat te kere
gaan, 24sê Hy: Gaan weg, want die dogtertjie is nie dood nie, sy slaap
net. Maar hulle het Hom uitgelag. 25Nadat die mense uitgejaag was,
het Hy in die huis ingegaan, die dogtertjie se hand gevat en sy is uit
die dood opgewek. 26Berigte hieroor het deur daardie hele omgewing
versprei. 27Terwyl Jesus daarvandaan verder gaan, het twee blindes
Hom gevolg. Hulle het aanhoudend geskreeu: Ontferm U tog oor ons,
Seun van Dawid! 28Jesus het in die huis ingegaan, en die blindes het
daar na Hom toe gekom. Hy vra toe vir hulle: Glo julle dat Ek dit kan
doen? Ja, Here, antwoord hulle Hom. 29Toe raak Hy aan hulle oë en
sê: Wat julle glo, sal gebeur. 30Hulle kon toe sien, maar Jesus het hulle
baie streng beveel: Hiervan moet niemand hoor nie. 31Maar toe hulle
daar weg is, het hulle in daardie hele omgewing van Hom vertel.
32Nadat die twee blindes die huis verlaat het, het die mense 'n man na
Hom toe gebring wat stom was omdat hy in die mag van 'n bose gees
was. 33Nadat die bose gees uitgedryf is, het die stom man begin praat.
Die menigte het hulle verwonder en gesê: So iets het nog nooit in
Israel gebeur nie. 34Maar die Fariseërs het gesê: Dit is met die hulp van
die aanvoerder van die bose geeste dat hy die bose geeste uitdryf.
35Jesus het al die dorpe en klein plekkies besoek. Hy het die mense in
hulle sinagoges geleer, die evangelie van die koninkryk verkondig en
elke soort siekte en kwaal gesond gemaak. 36Toe Hy die menigtes sien,
het Hy hulle innig jammer gekry, want hulle was moeg en hulpeloos
soos skape wat nie 'n wagter het nie. 37Hy sê toe vir sy dissipels: Die
oes is groot, maar die arbeiders min. 38Bid dan die Here aan wie die
oes behoort, om arbeiders uit te stuur vir sy oes.

MATTHÉÜS 10

1Jesus het sy twaalf dissipels nader geroep en hulle mag gegee om
onrein geeste uit te dryf en om elke soort siekte en kwaal gesond te
maak. 2Die name van die twaalf apostels was: in die eerste plek Simon,
wat ook Petrus genoem word, en sy broer Andreas; 3Jakobus seun van
Sebedeus, en sy broer Johannes; Filippus en Bartolomeus; Tomas en
Matteus die tollenaar; Jakobus seun van Alfeus, en Taddeus; 4Simon
die Kananeër, en Judas Iskariot wat vir Jesus verraai het. 5Jesus het
hierdie twaalf uitgestuur en die volgende opdragte aan hulle gegee:
Moenie met 'n pad na die heidennasies toe afdraai nie en moenie in 'n
dorp van die Samaritane ingaan nie. 6Gaan liewer na die verlore skape
van die volk Israel toe. 7Gaan verkondig: Die koninkryk van die hemel
het naby gekom.' 8Maak siekes gesond, wek dooies op, reinig melaatses
en dryf bose geeste uit. Julle het dit verniet ontvang, gee dit ook
verniet. 9Moenie vir goud of silwer of koper in julle beursies sorg nie
10en moenie vir die pad 'n reissak aanskaf of nog 'n kledingstuk of
skoene of 'n stok nie. 'n Arbeider is tog geregtig op onderhoud. 11As
julle in 'n stad of dorp kom, stel dan vas by wie julle daar kan tuis
gaan en bly by hom totdat julle die reis voortsit. 12As julle in die huis
kom, wens die mense vrede toe. 13As die huismense se gesindheid goed
is, handhaaf julle vredewens vir die huis. Maar as hulle nie goedgesind
is nie, trek julle vredewens dan terug. 14As iemand julle nie ontvang
nie en nie na julle woorde luister nie, gaan uit sy huis of uit daardie
dorp uit en skud die stof van julle voete af. 15Dit verseker Ek julle: Dit
sal in die oordeelsdag vir die gebied Sodom en Gomorra draagliker
wees as vir daardie dorp. 16Onthou: Ek stuur julle soos skape tussen
wolwe in. Wees dus versigtig soos slange en opreg soos duiwe. 17Pas
op vir die mense. Hulle sal julle aan die geregshowe uitlewer, en in
hulle sinagoges sal hulle julle gesel. 18Ook voor goewerneurs en
konings sal julle gebring word ter wille van My. Dit sal julle
geleentheid wees om voor hulle en voor die heidennasies van My te
getuig. 19Wanneer hulle julle uitlewer, moet julle julle nie bekommer
oor hoe of wat julle moet sê nie, want op daardie oomblik sal God aan
julle gee wat julle moet sê. 20Dan is dit nie julle wat praat nie, maar
die Gees van julle Vader wat deur julle praat. 21Die een broer sal die
ander uitlewer om doodgemaak te word, en selfs 'n pa sy kind; kinders
sal teen hulle ouers in opstand kom en hulle doodmaak. 22Julle sal ter
wille van my Naam deur almal gehaat word. Maar wie tot die einde
toe volhard, sal gered word. 23As hulle julle in een dorp vervolg, vlug
na 'n ander een toe. Dit verseker Ek julle: Julle sal sekerlik nie klaar
wees met die dorpe van Israel voordat die Seun van die mens kom nie.
24'n Leerling is nie hoër as sy leermeester en 'n slaaf nie hoër as sy

eienaar nie. 25'n Leerling moet tevrede wees as dit met hom gaan soos
met sy leermeester, en 'n slaaf as dit met hom gaan soos met sy
eienaar. As hulle die hoof van die huis die skeldnaam Beëlsebul gegee
het, sal hulle dan nie sy huisgenote met baie erger name uitskel nie?
26Moet dus nie vir mense bang wees nie. Daar is niks bedek wat nie
openbaar gemaak sal word nie, en niks geheim wat nie bekend sal
word nie. 27Wat Ek vir julle in die donker sê, moet julle in die daglig
sê, en wat in julle oor gefluister word, moet julle van die dakke af
uitbasuin. 28Moenie bang wees vir dié wat die liggaam doodmaak,
maar die siel nie kan doodmaak nie. Nee, vrees Hom eerder wat sowel
die liggaam as die siel in die hel kan laat vergaan. 29Is twee mossies
nie vir 'n sent te koop nie? En tog sal nie een van hulle op die grond
val sonder die wil van julle Vader nie. 30Van julle is selfs die hare op
julle kop almal getel. 31Moet dan nie bang wees nie. Julle is meer werd
as baie mossies. 32Elkeen wat hom voor die mense openlik vir My
uitspreek, vir hom sal Ek My ook openlik uitspreek voor my Vader wat
in die hemel is. 33Maar hom wat My voor die mense verloën, sal Ek
ook verloën voor my Vader wat in die hemel is. 34Moenie dink dat Ek
gekom het om vrede op die aarde te bring nie. Ek het nie gekom om
vrede te bring nie maar die swaard. 35Ek het gekom om tweedrag te
bring tussen 'n man en sy vader en tussen 'n dogter en haar moeder,
tussen 'n skoondogter en haar skoonmoeder; 36ja, 'n man se huismense
sal sy vyande wees.'37Hy wat sy vader of moeder liewer het as vir My,
is nie werd om aan My te behoort nie; hy wat sy seun of dogter liewer
het as vir My, is nie werd om aan My te behoort nie. 38Hy wat nie sy
kruis opneem en My volg nie, is nie werd om aan My te behoort nie.
39Hy wat sy lewe wil behou, sal dit verloor; en hy wat sy lewe ter wille
van My verloor, sal dit vind. 40Wie julle ontvang, ontvang My; en wie
My ontvang, ontvang Hom wat My gestuur het. 41Wie 'n profeet
ontvang omdat hy 'n profeet is, sal 'n profeet se beloning ontvang; en
wie 'n goeie mens ontvang omdat hy goed is, sal 'n goeie mens se
beloning ontvang. 42Wie aan een van hierdie geringstes net 'n beker
koue water gee omdat hy my dissipel is, sál sy beloning kry. Dit
verseker Ek julle.

MATTHÉÜS 11

1Toe Jesus klaar was met die opdragte aan sy twaalf dissipels, het Hy
daarvandaan weggegaan om die mense in hulle dorpe te leer en vir
hulle te preek. 2Johannes het in die tronk gehoor wat Christus alles
gedoen het, en het toe deur sy volgelinge 'n boodskap aan Hom
gestuur om te vra: 3Is U die Een wat sou kom, of moet ons 'n ander een
verwag? 4Jesus antwoord hulle: Gaan vertel vir Johannes wat julle
hoor en sien: 5Blindes sien, lammes loop, melaatses word gereinig,
dowes hoor, dooies word opgewek, en aan armes word die evangelie
verkondig. 6En gelukkig is elkeen wat nie aan My begin twyfel nie.
7Toe hulle weggaan, het Jesus met die mense oor Johannes begin
praat en gesê: Waarna het julle in die woestyn gaan kyk? Na 'n riet
wat deur die wind heen en weer gewaai word? 8Nee? Maar wat het
julle dan uitgegaan om te sien? 'n Man met deftige klere aan? Nee,
kyk, dié wat deftig aantrek, kry 'n mens in koninklike paleise. 9Maar
wat het julle dan uitgegaan om te sien? 'n Profeet? Ja, Ek verseker
julle, nog meer as 'n profeet. 10Dit is hy van wie daar geskrywe staan:
Kyk, Ek stuur my boodskapper voor jou uit; hy sal die pad vir jou
regmaak.'11Dit verseker Ek julle: Onder die mense op aarde is niemand
gebore wat groter is as Johannes die Doper nie, en tog is die geringste
in die koninkryk van die hemel groter as hy. 12Sedert die dae van
Johannes die Doper tot nou toe breek die koninkryk van die hemel vir
homself 'n pad oop, en mense wat hulle kragtig inspan, kry dit in
besit. 13Al die profete en die wet het tot op Johannes geprofeteer, 14en
as julle dit wil aanvaar: Johannes is die Elia wat sou kom. 15Wie ore
het, moet luister. 16Waarmee moet Ek hierdie geslag vergelyk? Hulle is
net soos kinders wat op die markpleine vir mekaar sit en roep: 17 Ons
het vir julle op die fluit gespeel, en julle het nie gedans nie! Ons het 'n
treurlied gesing, en julle het nie gehuil nie!' 18Johannes het gekom en
nie geëet of gedrink nie, en hulle sê: Hy is van die duiwel besete.' 19Die
Seun van die mens het gekom en geëet en gedrink, en hulle sê: Kyk
daar, 'n vraat en 'n wynsuiper, 'n vriend van tollenaars en sondaars.'
Maar God tree met wysheid op, en sy werke bewys dit. 20Toe het Jesus
die dorpe waarin Hy die meeste van sy wonderdade gedoen het, begin
verwyt omdat hulle hulle nie bekeer het nie: 21Ellende wag vir jou,
Gorasin! Ellende wag vir jou, Betsaida! As in Tirus en Sidon die
wonderdade plaasgevind het wat in julle plaasgevind het, sou hulle
hulle lankal in sak en as bekeer het. 22Maar Ek sê vir julle: Vir Tirus en
Sidon sal dit in die oordeelsdag draagliker wees as vir julle. 23En jy,
Kapernaum, dink jy jy sal tot die hemel toe verhoog word? Nee, jy sal
tot in die doderyk afdaal.' As in Sodom die wonderdade plaasgevind
het wat in jou plaasgevind het, sou hy tot vandag toe nog bly staan

het. 24Maar Ek sê vir julle: Vir die land van Sodom sal dit in die
oordeelsdag draagliker wees as vir jou. 25Daardie tyd het Jesus gesê:
Ek prys U, Vader, Here van hemel en aarde, dat U hierdie dinge vir
slim en geleerde mense verberg het en dit aan eenvoudiges bekend
gemaak het. 26Ja, Vader, so was dit u genadige bedoeling. 27My Vader
het alles aan My toevertrou, en niemand ken die Seun nie, behalwe
die Vader; en ook ken niemand die Vader nie, behalwe die Seun en
elkeen aan wie die Seun Hom wil bekend maak. 28Kom na My toe,
almal wat uitgeput en oorlaai is, en Ek sal julle rus gee. 29Neem my juk
op julle en leer van My, want Ek is sagmoedig en nederig van hart, en
julle sal rus kry vir julle gemoed. 30My juk is sag en my las is lig.

MATTHÉÜS 12

1In dié tyd het Jesus op 'n sabbatdag deur gesaaides geloop. Sy
dissipels het honger geword en are begin pluk en van die koring geëet.
2Toe die Fariseërs dit sien, sê hulle vir Hom: Kyk daar! U dissipels
doen iets wat op die sabbatdag nie gedoen mag word nie. 3Maar Hy sê
vir hulle: Het julle nie gelees wat Dawid gedoen het toe hy en sy
manne honger geword het nie? 4Hy het in die huis van God ingegaan
en van die offerbrood geëet, wat hy en sy manne nie mag gedoen het
nie, maar net die priesters. 5Of het julle nie in die wet van Moses
gelees dat die priesters op die sabbatdag in die tempel diens moet
doen nie? Hulle oortree dus die sabbatsgebod, en tog is hulle nie
skuldig nie. 6Ek sê vir julle: Hier is Een wat groter is as die tempel. 7As
julle begryp het wat dit beteken: Ek verwag barmhartigheid en nie
offers nie,' dan sou julle nie mense wat onskuldig is, veroordeel het
nie. 8Die Seun van die mens is immers Here oor die sabbat. 9Jesus het
daarvandaan verder gegaan en in hulle sinagoge gekom. 10Daar was
juis 'n man met 'n gebreklike hand. Hulle vra Hom toe: Mag 'n mens
iemand op die sabbatdag gesond maak? Hulle bedoeling daarmee was
om 'n klag teen Hom te kry. 11Hy sê vir hulle: Wie van julle sal nie die
een skaap wat hy het en wat op 'n sabbatdag in 'n sloot val, dadelik
uithaal nie? 12Hoeveel is 'n mens nie meer werd as 'n skaap nie? Dan
mag 'n mens mos op die sabbatdag goed doen. 13Toe sê Hy vir die
man: Steek jou hand uit. Hy het dit gedoen, en sy hand was reg soos
die ander een. 14Die Fariseërs het toe uitgegaan en planne beraam om
Jesus om die lewe te bring. 15Toe Jesus dit hoor, het Hy daarvandaan
weggegaan. Baie mense het saam met Hom gegaan, en Hy het hulle
almal gesond gemaak, maar 16hulle belet om in die openbaar oor Hom
te praat. 17So is vervul wat die Here deur die profeet Jesaja gesê het:
18Hier is my Dienaar wat Ek aangestel het, my Geliefde oor wie Ek My
verheug; Ek sal my Gees op Hom laat kom, en Hy sal die wil van God
aan die nasies bekend maak. 19Hy sal nie twis nie en nie skreeu nie, en
niemand sal sy stem op die strate hoor nie. 20'n Riet wat geknak is, sal
Hy nie afbreek nie en 'n lamppit wat rook, nie uitdoof nie; Hy sal die
wil van God laat seëvier. 21En op Hom sal die nasies hulle hoop
vestig.22Hulle het toe 'n man wat in die mag van 'n bose gees was, na
Jesus toe gebring. Die man was blind en stom. Jesus het sy gebrek
genees, sodat hy weer kon praat en sien. 23En die hele menigte mense
was verslae en het gesê: Is Hy nie miskien die Seun van Dawid nie?
24Die Fariseërs het hiervan gehoor en gesê: Hy dryf bose geeste uit
alleen met die hulp van Beëlsebul, die aanvoerder van die bose geeste.
25Jesus het egter geweet wat hulle dink, en Hy het vir hulle gesê: Elke
koninkryk wat onderling verdeeld is, gaan te gronde, en geen stad of

huis wat onderling verdeeld is, sal bly staan nie. 26As die Satan dan die
Satan uitdryf, is hy teen homself verdeeld; hoe kan sy ryk dan bly
staan? 27En as Ek met Beëlsebul se hulp die bose geeste uitdryf, met
wie se hulp doen julle volgelinge dit dan? Julle eie volgelinge sal as
julle regters optree en wys dat julle verkeerd is. 28Aangesien Ek deur
die Gees van God die bose geeste uitdryf, het die koninkryk van God
inderdaad tot by julle gekom. 29Hoe kan iemand tog by die huis van 'n
sterk man ingaan en sy goed vat as hy nie vooraf die sterk man
vasbind nie? Eers dan sal hy sy huis kan beroof. 30Wie nie aan my kant
is nie, is teen My; en wie nie saam met My die skape bymekaarmaak
nie, jaag hulle uitmekaar. 31Daarom sê Ek vir julle: Elke sonde en
lastering kan die mense vergewe word, maar die lastering teen die
Heilige Gees kan nie vergewe word nie. 32As iemand iets teen die Seun
van die mens sê, kan dit hom vergewe word; maar as iemand iets teen
die Heilige Gees sê, kan dit hom nie vergewe word nie, nie in hierdie
bedeling nie en ook nie in die toekomstige nie. 33As julle sê 'n boom is
goed, moet julle ook sê sy vrugte is goed; en as julle sê hy is sleg,
moet julle ook sê sy vrugte is sleg. 'n Boom word tog aan sy vrugte
geken. 34Julle slange! Hoe kan julle wat sleg is, iets goeds sê? Waar die
hart van vol is, loop die mond van oor. 35Die goeie mens bring die
goeie te voorskyn uit die oorvloed goeie dinge in sy hart; die slegte
mens bring die slegte te voorskyn uit die oorvloed slegte dinge in sy
hart. 36Dit sê Ek vir julle: Van elke ligsinnige woord wat die mense sê,
sal hulle rekenskap moet gee op die oordeelsdag. 37Op grond van jou
eie woorde sal jy vrygespreek of veroordeel word. 38Party van die
skrifgeleerdes en die Fariseërs sê toe vir Hom: Meneer, ons wil 'n
wonderteken van u sien. 39Maar Hy antwoord hulle: 'n Slegte en
afvallige geslag vra 'n teken, en geen teken sal aan hulle gegee word
nie, behalwe die teken van die profeet Jona. 40Soos Jona drie dae en
drie nagte in die maag van 'n groot vis was, so sal die Seun van die
mens drie dae en drie nagte binne-in die aarde wees. 41Die mense van
Nineve sal op die oordeelsdag saam met die mense van vandag
opstaan en teen hulle getuig. Hulle het hulle immers op die prediking
van Jona bekeer. En hier staan Een wat groter is as Jona! 42Die
koningin van die Suide sal op die oordeelsdag saam met die mense
van vandag opstaan en teen hulle getuig. Sy het immers van die
uithoeke van die aarde af gekom om na die wysheid van Salomo te
luister. En hier staan Een wat groter is as Salomo! 43Wanneer 'n onrein
gees uit 'n mens weggaan, swerf hy deur dor streke op soek na 'n
rusplek. As hy dit nie kry nie, 44sê hy: Ek gaan terug na my huis
waaruit ek weggegaan het.' Hy kom dan terug en kry dit onbewoon,
skoon en aan die kant. 45Dan gaan haal hy sewe ander geeste, nog
slegter as hy self, en hulle trek saam met hom in en gaan woon daar.
Aan die einde is so 'n mens slegter daaraan toe as aan die begin. So sal

dit ook gaan met die slegte mense van vandag. 46Terwyl Jesus nog
besig was om met die mense te praat, het sy moeder en broers buite
gestaan, en hulle wou met Hom praat. 47Iemand sê toe vir Hom: U
moeder en u broers staan daar buite en wil met U praat. 48Maar Hy sê
vir die man wat dit vir Hom gesê het: Wie is my moeder, en wie is my
broers? 49Toe wys Hy met sy hand na sy dissipels en sê: 50Daar is my
moeder en my broers! Elkeen wat die wil doen van my Vader wat in
die hemel is, dié is my broer en my suster en my moeder.

MATTHÉÜS 13

1Dieselfde dag het Jesus van die huis af gegaan en by die see gaan sit.
2'n Groot menigte het so om Hom saamgedrom dat Hy in 'n skuit
geklim en daarin gaan sit het, maar die mense het almal op die strand
bly staan. 3Hy het hulle baie dinge in gelykenisse vertel en onder
andere gesê: 'n Saaier het eendag gaan saai. Met die saai het 'n deel
van die saad op die pad geval, en 4die voëls het gekom en dit opgepik.
5'n Ander deel daarvan het op klipbanke geval, waar daar nie baie
grond was nie, en dit het gou opgekom omdat die grond nie diep was
nie. 6Maar toe die son warm word, is dit verskroei, en omdat dit nie
wortel geskiet het nie, het dit verdroog. 7'n Ander deel het tussen die
onkruid geval, en die onkruid het opgekom en dit laat verstik. 8Die
ander saad het in goeie grond geval en 'n oes gelewer, party
honderdvoudig, ander sestigvoudig en ander dertigvoudig. 9Wie ore
het, moet luister! 10Die dissipels het vir Jesus kom vra: Hoekom
gebruik U gelykenisse as U met die mense praat? 11Hy het hulle
geantwoord: Aan julle is dit gegee om die geheime van die koninkryk
van die hemel te ken, maar aan hulle is dit nie gegee nie. 12Wie het,
vir hom sal nog meer gegee word, en hy sal oorvloed hê; maar wie nie
het nie, van hom sal ook die bietjie wat hy het, weggevat word. 13Om
hierdie rede praat Ek met hulle in gelykenisse: omdat hulle kyk maar
nie sien nie, en hoor maar nie luister en verstaan nie. 14In hulle geval
word die profesie van Jesaja vervul wat sê: Julle sal hoor en hoor en
tog niks verstaan nie, en kyk en kyk en tog niks sien nie. 15Hierdie volk
se verstand is afgestomp: hulle het hulle ore toegedruk en hulle oë
toegemaak sodat hulle nie met hulle oë kan sien en met hulle ore kan
hoor en met hulle verstand kan verstaan en hulle bekeer, en Ek hulle
gesond maak nie.'16Maar julle oë is bevoorreg dat hulle sien, en julle
ore dat hulle hoor. 17Dit verseker Ek julle: Baie profete en gelowiges
wou graag sien wat julle sien, maar het dit nie gesien nie, en wou
graag hoor wat julle hoor, maar het dit nie gehoor nie. 18Luister julle
dan na wat die gelykenis van die saaier beteken: 19Die Bose kom by
elkeen wat die woord van die koninkryk hoor maar dit nie verstaan
nie, en vat dan weg wat in sy hart gesaai is. Dit is hy by wie daar op
die pad gesaai is. 20Die man weer by wie daar op die klipbanke gesaai
is, is hy wat die woord hoor en dit dadelik met blydskap aanneem.
21Hy laat dit egter nie by hom wortel skiet nie, en hy hou nie lank uit
nie. As hy ter wille van die woord verdruk en vervolg word, word hy
gou afvallig. 22Die man by wie daar tussen die onkruid gesaai is, is hy
wat die woord hoor, maar die bekommernis van die lewe en die
verleidelikheid van rykdom verstik die woord, en dit bly sonder vrug.
23Die man by wie daar op goeie grond gesaai is, is hy wat die woord

hoor en dit verstaan. Hy dra inderdaad vrug en lewer 'n oes: soms
honderdvoudig, soms sestigvoudig, soms dertigvoudig. 24Hy het nog 'n
gelykenis aan hulle voorgehou en gesê: Die koninkryk van die hemel
kan vergelyk word met 'n man wat goeie saad op sy land gesaai het.
25Een nag, toe die mense slaap, het sy vyand gekom en onkruid tussen
die koring gesaai en verdwyn. 26Toe die groen koring opskiet en in die
aar begin kom, het die onkruid ook sigbaar geword. 27Die slawe van
die boer kom sê toe vir hom: Meneer, het u nie goeie saad op u land
gesaai nie? Waar kom die onkruid dan vandaan?' 28Hy antwoord hulle:
Dit is 'n vyand se werk.' Die slawe sê toe vir hom: Wil u hê ons moet
dit gaan uittrek?' 29Nee,' sê hy, as julle die onkruid nou
bymekaarmaak, sal julle die koring saam uittrek. 30Laat altwee saam
groei tot met die oes. In die oestyd sal ek vir dié wat oes, sê: Maak
eers die onkruid bymekaar en bind dit in bondels om dit te verbrand,
maar bring die koring na my skuur toe.' 31Hy het nog 'n gelykenis aan
hulle voorgehou en gesê: Die koninkryk van die hemel is soos 'n
mosterdsaadjie wat iemand gevat en in sy land geplant het. 32Dit is die
kleinste van al die soorte saad, maar as dit uitgegroei het, is dit groter
as die tuinplante en word dit 'n boom, sodat die voëls in sy takke kom
nes maak. 33Hy het hulle nog 'n gelykenis vertel: Die koninkryk van die
hemel is soos suurdeeg wat 'n vrou gevat en in 'n groot skottel meel
ingewerk het totdat dit heeltemal deursuur was. 34Al hierdie dinge het
Jesus vir die mense in gelykenisse geleer, en sonder 'n gelykenis het
Hy hulle niks geleer nie. 35So moes vervul word wat die Here deur 'n
profeet gesê het: Ek sal gelykenisse gebruik as Ek praat; Ek sal bekend
maak wat geheim gebly het van die skepping af.36Daarna het Jesus
van die mense af weggegaan huis toe. Sy dissipels kom toe by Hom en
vra: Verduidelik tog vir ons die gelykenis van die onkruid in die land.
37Jesus antwoord: Hy wat die goeie saad saai, is die Seun van die
mens. 38Die saailand is die wêreld. Die goeie saad, dit is die mense van
die koninkryk; die onkruid is die aanhangers van die Bose; 39die vyand
wat die onkruid saai, is die duiwel. Die oes is die voleinding van die
wêreld; dié wat oes, is die engele. 40Soos die onkruid bymekaargemaak
en met vuur verbrand word, so sal dit by die voleinding van die
wêreld wees. 41Die Seun van die mens sal sy engele stuur, en hulle sal
uit sy koninkryk verwyder almal wat ander mense in sonde laat val,
en almal wat die wet van God oortree, 42en sal hulle in die brandende
oond gooi. Daar sal hulle huil en op hulle tande kners. 43Dan sal die
gelowiges in die koninkryk van hulle Vader skitter soos die son. Wie
ore het, moet luister. 44Met die koninkryk van die hemel gaan dit soos
met 'n skat wat in 'n saailand onder die grond lê. Wanneer iemand dit
kry, maak hy dit weer toe; en omdat hy baie in sy skik is, gaan
verkoop hy alles wat hy het, en hy koop daardie land. 45Met die
koninkryk van die hemel gaan dit soos met 'n handelaar wat op soek is

na goeie pêrels. 46As hy 'n baie waardevolle pêrel raakloop, gaan
verkoop hy alles wat hy het, en koop die pêrel. 47Verder gaan dit met
die koninkryk van die hemel soos met 'n treknet wat in die see gegooi
is en allerhande soorte vis vang. 48As dit vol geword het, sleep hulle
dit op die strand uit en gaan sit om die goeie vis in mandjies
bymekaar te maak, maar die onbruikbares gooi hulle weg. 49So sal dit
by die voleinding van die wêreld wees. Die engele sal uitgaan en die
slegtes skei van die goeies 50en hulle in die brandende oond gooi. Daar
sal hulle huil en op hulle tande kners. 51Verstaan julle al hierdie
dinge? Ja, antwoord hulle Hom. 52Hy sê toe vir hulle: So is elke
skrifgeleerde wat 'n leerling word in die koninkryk van die hemel,
soos 'n huiseienaar wat uit sy voorraad nuwe en ou dinge te voorskyn
bring. 53Toe Jesus hierdie gelykenisse klaar vertel het, het Hy
daarvandaan weggegaan. 54Hy het in die dorp gekom waar Hy
grootgeword het, en Hy het die mense in hulle sinagoge so geleer dat
hulle verstom was en gesê het: Waar kry hy hierdie wysheid vandaan
en die vermoë om die kragtige dade te doen? 55Is hy dan nie die
timmerman se seun nie? Is sy ma nie Maria en sy broers Jakobus,
Josef, Simon en Judas nie? 56En sy susters, is hulle nie almal hier by
ons nie? Waar kry hy dan al hierdie dinge vandaan? 57En hulle wou
niks van Hom weet nie. Jesus sê toe vir hulle: 'n Profeet word oral
erken behalwe in die plek waar hy grootgeword het, en in sy
familiekring. 58Vanweë hulle ongeloof het Hy daar nie baie
wonderwerke gedoen nie.

MATTHÉÜS 14

1Daardie tyd het Herodes, die heerser, gehoor wat van Jesus vertel
word, 2en hy het vir sy paleispersoneel gesê: Maar dit is mos Johannes
die Doper! Hy is uit die dood opgewek, daarom werk die kragte in
hom! 3Vroeër het Herodes vir Johannes laat vang, laat boei en in die
tronk laat opsluit. Dit het hy gedoen oor Herodias die vrou van sy
broer Filippus, 4want Johannes het vir Herodes gesê: U mag haar nie
as vrou vat nie. 5Herodes wou hom daaroor doodmaak maar was tog
bang vir die mense, omdat hulle hom as 'n profeet beskou het. 6Met
Herodes se verjaarsdagviering het die dogter van Herodias voor die
gaste gedans. Herodes was so in sy skik met haar 7dat hy 'n eed afgelê
het dat hy vir haar sal gee net wat sy vra. 8Haar ma het haar voorgesê
en sy het gevra: Gee vir my hier in 'n skottel die kop van Johannes die
Doper. 9Hieroor het die koning baie sleg gevoel, maar vanweë die eed
wat hy voor die gaste afgelê het, het hy opdrag gegee dat aan haar
versoek voldoen moet word. 10Hy het iemand gestuur en Johannes in
die tronk laat onthoof. 11Hulle het sy kop in 'n skottel ingebring en aan
die meisie gegee, wat dit na haar ma toe gevat het. 12Sy dissipels het
sy liggaam kom haal en begrawe; en hulle het dit vir Jesus gaan
vertel. 13Toe Jesus dit hoor, het Hy met 'n skuit daarvandaan
weggegaan na 'n stil plek om alleen te wees. Die mense het hiervan
gehoor en Hom van die dorpe af te voet gevolg. 14Toe Hy uit die skuit
klim, het Hy die groot menigte mense daar gesien. Hy het hulle innig
jammer gekry en die siekes onder hulle gesond gemaak. 15Toe dit al
aand begin word, het sy dissipels vir Hom kom sê: Dit is 'n afgeleë
plek en dit het al laat geword. Stuur die mense terug dat hulle vir
hulle kan gaan kos koop in die dorpe. 16Maar Jesus sê vir hulle: Hulle
hoef nie weg te gaan nie. Gee julle vir hulle iets om te eet. 17Hulle sê
toe vir Hom: Ons het hier net vyf brode en twee visse. 18Bring dit vir
My hier, sê Hy. 19Hy het die menigte beveel om op die groen gras te
gaan sit om te eet. Toe neem Hy die vyf brode en die twee visse, kyk
op na die hemel en vra die seën. Daarna het Hy die brood gebreek en
dit aan sy dissipels gegee, en hulle het dit aan die mense gegee. 20Al
die mense het geëet en genoeg gekry, en hulle het nog twaalf mandjies
vol bymekaargemaak van die stukke brood wat oorgebly het. 21Daar
was omtrent vyf duisend mans wat geëet het, afgesien van die vrouens
en kinders. 22Net daarna het Jesus sy dissipels in die skuit laat klim om
solank voor Hom uit te vaar na die oorkant toe terwyl Hy nog eers die
mense huis toe laat gaan. 23Nadat Hy die mense weggestuur het, het
Hy alleen na die berg toe gegaan om te bid. Toe dit aand word, was
Hy daar alleen. 24Die skuit was reeds 'n paar kilometer van die kus af
en is deur die golwe geteister, want die wind was van voor. 25Met

dagbreek die volgende môre het Hy op die see na hulle toe aangeloop
gekom. 26Toe sy dissipels Hom op die see sien loop, het hulle groot
geskrik en gesê: Dis 'n spook! Van angs het hulle hard begin skreeu.
27Maar Jesus het dadelik met hulle gepraat en gesê: Wees gerus, dit is
Ek. Moenie bang wees nie. 28Toe sê Petrus vir Hom: Here, as dit regtig
U is, beveel my om op die water na U toe te kom. 29Kom! sê Hy. Petrus
het uit die skuit geklim, op die water begin loop en naby Jesus gekom.
30Maar toe Petrus sien hoe sterk is die wind, het hy bang geword en
begin sink en uitgeroep: Here, red my! 31Dadelik het Jesus sy hand
uitgesteek, hom gegryp en vir hom gesê: Kleingelowige, waarom het jy
begin twyfel? 32Hulle het toe in die skuit geklim, en die wind het gaan
lê. 33Die manne in die skuit het voor Jesus gekniel en gesê: U is
waarlik die Seun van God. 34Hulle het toe land toe gevaar en by
Gennesaret aan wal gegaan. 35Net toe die mense van daardie plek
agterkom wie Hy is, het hulle boodskappers deur daardie hele
omgewing gestuur, en die mense het almal wat ongesteld was, na
Hom toe gebring. 36Hulle het Hom gevra dat die siekes tog maar net
aan die soom van sy klere mag raak. En almal wat dit gedoen het, het
gesond geword.

MATTHÉÜS 15

1In dié tyd het daar Fariseërs en skrifgeleerdes van Jerusalem af by
Jesus gekom en Hom gevra: 2Hoekom verontagsaam u dissipels die
oorgelewerde gebruike van die voorgeslagte? As hulle gaan eet, was
hulle nie hulle hande nie. 3Waarom verontagsaam julle self die gebod
van God ter wille van julle oorgelewerde gebruike? het Jesus
geantwoord. 4God het tog gesê: Eer jou vader en jou moeder' en: Wie
sy vader of sy moeder vloek, moet sekerlik doodgemaak word.'5Maar
julle bepaal: As iemand vir sy pa of sy ma sê: Die hulp wat u van my
sou kon kry, maak ek 'n offergawe vir God, 6dan hoef hy nie meer sy
plig teenoor sy pa na te kom nie.' So ontneem julle die woord van God
sy gesag ter wille van julle oorgelewerde gebruike. 7Huigelaars! Die
profeet Jesaja het julle mooi opgesom toe hy gesê het: 8Hierdie volk
eer My met hulle mond, maar hulle hart is ver van My af. 9Dit help
niks dat hulle My probeer dien deur leerstellings van mense as
gebooie van God voor te hou nie. 10Toe het Jesus die menigte nader
geroep en vir hulle gesê: Julle moet nou luister en mooi verstaan! 11Dit
is nie wat by die mond ingaan wat die mens onrein maak nie. Maar
wat by die mond uitkom, dit maak 'n mens onrein. 12Daarna het die
dissipels na Hom toe gekom en gesê: Weet U dat die Fariseërs hulle
vererg het toe hulle gehoor het wat U sê? 13Maar Jesus antwoord: Elke
plant wat my hemelse Vader nie geplant het nie, sal uitgetrek word.
14Laat staan hulle maar; hulle is blinde leiers van blindes. As 'n blinde
'n blinde lei, val altwee in die sloot. 15Petrus sê toe vir Hom:
Verduidelik tog vir ons die beeldspraak. 16Verstaan ook julle dit nog
nie? antwoord Jesus. 17Begryp julle nie dat alles wat by die mond
ingaan, na die maag toe gaan en daarna uit die liggaam uitgaan nie?
18Maar wat by die mond uitkom, kom uit die hart, en dít is die dinge
wat die mense onrein maak. 19Uit die hart kom slegte gedagtes: moord,
owerspel, onkuisheid, diefstal, vals getuienis, kwaadpratery. 20Dít is
die dinge wat 'n mens onrein maak, maar om met ongewaste hande te
eet, maak 'n mens nie onrein nie. 21Jesus het daarvandaan weggegaan
en na die streke van Tirus en Sidon toe vertrek. 22'n Kanaänitiese vrou
wat in daardie gebied gewoon het, het onverwags by Hom aangekom.
Sy het aanhoudend geroep: Ontferm U oor my, Here, Seun van Dawid!
My dogter is in die mag van 'n bose gees, en dit gaan sleg. 23Maar Hy
het haar niks geantwoord nie. Sy dissipels kom toe by Hom en vra:
Stuur haar weg, want sy hou aan met skreeu hier agter ons. 24Jesus
antwoord: Ek is net na die verlore skape van die volk Israel toe
gestuur. 25Maar die vrou kom kniel voor Hom en sê: Here, help my!
26Hy sê vir haar: Dit is nie mooi om die kinders se brood te vat en vir
die hondjies te gooi nie. 27Dit is waar, Here, sê sy, maar die hondjies

eet darem van die krummels wat van hulle base se tafels afval.
28Mevrou, sê Jesus vir haar, jou geloof is groot. Jou wens word vervul.
Van daardie oomblik af was die dogter gesond. 29Jesus het
daarvandaan vertrek en by die See van Galilea gekom. Hy het teen die
berg opgegaan en daar gaan sit. 30Baie mense het na Hom toe gekom
met verlamdes, blindes, gebreklikes, dowes en nog baie ander, en
hulle voor Hom neergesit. Hy het hulle gesond gemaak, 31sodat die
menigte hulle verwonder het toe hulle sien dat stommes praat,
gebreklikes herstel is, verlamdes loop en blindes sien. En hulle het die
God van Israel geprys. 32Jesus het sy dissipels nader geroep en vir
hulle gesê: Ek kry hierdie mense innig jammer, want hulle is nou al
drie dae lank hier by My en hulle het niks om te eet nie. En Ek wil
hulle ook nie sonder kos huis toe stuur nie, want hulle kan miskien op
pad beswyk. 33Sy dissipels sê vir Hom: Waar sal ons in hierdie verlate
plek genoeg brood kry om so baie mense kos te gee? 34Hoeveel brood
het julle? vra Hy vir hulle. Sewe, antwoord hulle, en 'n paar vissies.
35Hy het gesê die mense moet op die grond gaan sit. 36Toe neem Hy
die sewe brode en die visse en dank God daarvoor. Daarna het Hy die
brood gebreek en dit aan die dissipels gegee, en hulle het dit aan die
mense gegee. 37Almal het geëet en genoeg gekry. En die dissipels het
nog sewe mandjies vol bymekaargemaak van die stukke wat oorgebly
het. 38Daar was vier duisend mans wat geëet het, afgesien van die
vrouens en kinders. 39Daarna het Hy die mense huis toe gestuur, in die
skuit geklim en na die gebied van Magadan vertrek.

MATTHÉÜS 16

1Die Fariseërs en die Sadduseërs het gekom om Jesus op die proef te
stel. Hulle het Hom gevra om vir hulle as teken uit die hemel 'n
wonder te doen. 2Maar Hy antwoord hulle: In die aand sê julle: Daar
kom mooi weer, want die lug is rooi;' 3in die môre sê julle: Vandag sal
dit onweer wees, want die lug is dynserig rooi.' Julle weet hoe om die
voorkoms van die lug te beoordeel, maar die tekens van die tye kan
julle nie onderskei nie. 4'n Slegte en afvallige geslag wil 'n teken hê, en
geen teken sal aan hulle gegee word nie behalwe die teken van Jona.
Hy het hulle daar gelaat en weggegaan. 5Die dissipels het na die
oorkantste oewer toe gegaan, maar vergeet om brood saam te neem.
6Jesus het vir hulle gesê: Pas op en wees op julle hoede vir die
suurdeeg van die Fariseërs en die Sadduseërs. 7Hulle het toe met
mekaar daaroor gepraat en gesê: Dit is omdat ons nie brood
saamgebring het nie. 8Jesus het geweet wat hulle praat, en Hy sê vir
hulle: Kleingelowiges! Hoekom praat julle met mekaar daaroor dat
julle nie brood het nie? 9Verstaan julle nog nie en onthou julle nie die
vyf brode vir die vyf duisend en hoeveel mandjies vol julle
bymekaargemaak het nie? 10En die sewe brode vir die vier duisend en
hoeveel mandjies vol julle bymekaargemaak het nie? 11Hoe is dit dan
dat julle nie verstaan dat Ek nie met julle oor brood gepraat het nie?
Ek het gesê: Pas op vir die suurdeeg van die Fariseërs en die
Sadduseërs. 12Toe het hulle verstaan dat Hy nie bedoel het dat hulle
vir gewone suurdeeg op hulle hoede moet wees nie maar vir die leer
van die Fariseërs en die Sadduseërs. 13Toe Jesus in die streke van
Sesarea-Filippi kom, het Hy vir sy dissipels gevra: Wie, sê die mense,
is die Seun van die mens? 14Hulle antwoord: Party sê Johannes die
Doper, party Elia, party Jeremia of een van die profete. 15Maar julle,
het Hy gevra, wie, sê julle, is Ek? 16Simon Petrus het geantwoord: U is
die Christus, die Seun van die lewende God. 17Gelukkig is jy, Simon
Barjona, het Jesus vir hom gesê, want dit is nie 'n mens wat dit aan
jou geopenbaar het nie, maar my Vader wat in die hemel is. 18En Ek sê
vir jou: Jy is Petrus, en op hierdie rots sal Ek my kerk bou, en die
magte van die doderyk sal dit nie oorweldig nie. 19Ek sal aan jou die
sleutels van die koninkryk van die hemel gee, en wat jy op die aarde
toesluit, sal in die hemel toegesluit bly; en wat jy op die aarde
oopsluit, sal in die hemel oopgesluit bly. 20Toe het Jesus sy dissipels
beveel om vir niemand te sê dat Hy die Christus is nie. 21Van toe af het
Jesus dit vir sy dissipels duidelik begin stel dat Hy Jerusalem toe moet
gaan en baie moet ly onder die familiehoofde, die priesterhoofde en
die skrifgeleerdes, en dat Hy doodgemaak moet word, en die derde
dag uit die dood opgewek moet word. 22Petrus het Hom toe opsy

geneem en Hom begin berispe: Mag God dit verhoed, Here! Dit sal
beslis nie met U gebeur nie. 23Maar Jesus het na Petrus toe gedraai en
vir hom gesê: Moenie in my pad staan nie, Satan! Jy is vir My 'n
struikelblok, want jy dink nie aan wat God wil hê nie, maar aan wat
die mense wil hê. 24Toe sê Jesus vir sy dissipels: As iemand agter My
aan wil kom, moet hy homself verloën, sy kruis opneem en My volg,
25want wie sy lewe wil behou, sal dit verloor; maar wie sy lewe ter
wille van My verloor, sal dit terugkry. 26Wat sal dit 'n mens help as hy
die hele wêreld as wins verkry maar sy lewe verloor, of wat sal 'n
mens gee in ruil vir sy lewe? 27Die Seun van die mens gaan saam met
sy engele kom. Hy sal beklee wees met dieselfde heerlikheid as sy
Vader en sal elkeen volgens sy dade vergeld. 28Dit verseker Ek julle:
Daar is party van dié wat hier staan wat beslis nie sal sterwe voordat
hulle die Seun van die mens in sy koninkryk sien kom het nie.

MATTHÉÜS 17

1Ses dae later het Jesus vir Petrus en Jakobus en sy broer Johannes
saamgeneem en hulle op 'n hoë berg gebring waar hulle alleen was.
2Daar het sy voorkoms voor hulle oë verander: sy gesig het begin
straal soos die son, en sy klere het wit geword soos die lig. 3Skielik het
Moses en Elia aan hulle verskyn en met Jesus gepraat. 4Toe sê Petrus
vir Jesus: Here, dit is goed dat ons hier is. As U wil, sal ek hier drie
hutte bou: een vir U, een vir Moses en een vir Elia. 5Terwyl hy nog
praat, het 'n helderligte wolk skielik sy skaduwee oor hulle gegooi, en
'n stem uit die wolk het gesê: Dit is my geliefde Seun oor wie Ek My
verheug. Luister na Hom. 6Toe sy dissipels dit hoor, het hulle baie
bang geword en op die grond neergeval. 7Maar Jesus het na hulle toe
gekom, hulle aangeraak en gesê: Staan op en moenie bang wees nie.
8Toe hulle opkyk, het hulle niemand gesien nie, net Jesus alleen.
9Terwyl hulle van die berg afkom, het Jesus hulle beveel: Wat julle
gesien het, moet julle vir niemand vertel voordat die Seun van die
mens uit die dood opgewek is nie. 10Die dissipels vra Hom toe:
Waarom sê die skrifgeleerdes dan dat Elia eers moet kom? 11Elia kom
wel om alles weer reg te maak, antwoord Hy, 12maar Ek sê vir julle
Elia het al gekom, maar hulle het hom nie herken nie en met hom
gemaak net wat hulle wou. So sal ook die Seun van die mens deur
hulle mishandel word. 13Toe het die dissipels verstaan dat Hy met
hulle van Johannes die Doper gepraat het. 14Toe hulle weer by die
mense kom, het 'n man voor Hom kom kniel 15en gesê: Here, ontferm
U tog oor my seun, want hy is geestelik versteurd en hy ly verskriklik.
Hy val dikwels in die vuur en dikwels in die water. 16Ek het hom al na
u dissipels toe gebring, en hulle kon hom nie gesond maak nie.
17Ongelowige en ontaarde geslag, het Jesus gesê, hoe lank moet Ek
nog saam met julle wees? Hoe lank moet Ek julle nog verdra? Bring
hom hier vir My! 18Jesus het die bose gees skerp aangespreek, en die
bose gees het van die seun af weggegaan. Van daardie oomblik af het
die seun gesond geword. 19Die dissipels het toe alleen na Jesus toe
gekom en gevra: Waarom kon ons hom nie uitdryf nie? 20Omdat julle
geloof te klein is, sê Hy vir hulle. Dit verseker Ek julle: As julle maar
geloof het so groot soos 'n mosterdsaadjie, sal julle vir hierdie berg sê:
Gaan staan daar anderkant!' en hy sal gaan. Niks sal vir julle
onmoontlik wees nie.21Toe die dissipels weer in Galilea bymekaar was,
het Jesus vir hulle gesê: Die Seun van die mens gaan oorgelewer word
in die hande van mense, 22en hulle sal Hom doodmaak, en op die
derde dag sal Hy uit die dood opgewek word. Hieroor het hulle baie
bedroef geword. 23By hulle aankoms in Kapernaum het die amptenare
wat die tempelbelasting invorder, na Petrus toe gegaan en gesê: Wat

van julle leermeester? Betaal hy dan nie tempelbelasting nie? 24Ja,
natuurlik, antwoord hy. Toe hy in die huis kom, was Jesus hom voor
met die vraag: Simon, hoe dink jy: Van wie vorder die konings van die
wêreld tol of belastings in? Van hulle seuns of van ander mense? 25Toe
Petrus antwoord: Van ander mense, sê Jesus vir hom: Dan is die seuns
mos vrygestel. 26Maar ons moenie hierdie mense aanstoot gee nie.
Gaan see toe en gooi hoek in, en die eerste vis wat byt, moet jy
uittrek. As jy sy bek oopmaak, sal jy 'n silwermuntstuk daarin kry. Vat
dit en betaal hulle die belasting vir My en vir jou.

MATTHÉÜS 18

1In daardie tyd het die dissipels by Jesus gekom met die vraag: Wie is
die belangrikste in die koninkryk van die hemel? 2Hy het 'n kindjie
nader geroep en hom tussen hulle laat staan 3en gesê: Dit verseker Ek
julle: As julle nie verander en soos kindertjies word nie, sal julle beslis
nie in die koninkryk van die hemel kom nie. 4Wie homself gering ag
soos hierdie kindjie, hy is die belangrikste in die koninkryk van die
hemel. 5En wie so 'n kindjie in my Naam ontvang, ontvang My. 6Elkeen
wat een van hierdie kleintjies wat in My glo, van My afvallig maak,
vir hom is dit beter as hy met 'n groot meulsteen aan sy nek in die
diep see verdrink. 7Hoe jammer tog vir die wêreld dat daar dinge is
wat die mens afvallig maak! Sulke dinge kom noodwendig, maar wee
die mens deur wie dit kom. 8As jou hand of jou voet jou van My
afvallig maak, kap hom af en gooi hom van jou af weg. Dit is vir jou
beter om vermink of kreupel die lewe in te gaan as om met altwee jou
hande of voete in die ewige vuur gegooi te word. 9En as jou oog jou
van My afvallig maak, ruk hom uit en gooi hom van jou af weg. Dit is
vir jou beter om met een oog die lewe in te gaan as om met altwee oë
in die vuur van die hel gegooi te word. 10Julle moet nooit een van
hierdie kleintjies minag nie, want Ek verseker julle dat hulle engele in
die hemel gedurigdeur by my hemelse Vader is.11Hoe dink julle? As
iemand honderd skape het en een van hulle raak weg, sal hy nie die
nege en negentig daar in die bergveld laat staan en die een wat weg is,
gaan soek nie? 12En as hy hom kry, verseker Ek julle, is hy blyer oor
hom as oor die nege en negentig wat nie weggeraak het nie. 13So is dit
ook nie die wil van julle Vader in die hemel dat een van hierdie
kleintjies verlore moet gaan nie. 14As jou broer verkeerd opgetree het
teen jou, gaan wys hom tereg waar julle eenkant alleen is. As hy na
jou luister, het jy jou broer teruggewen. 15Maar as hy nie luister nie,
neem nog een of twee met jou saam, sodat alles wat gesê word, deur
die woord van twee of drie getuies bevestig kan word. 16En as hy na
hulle nie luister nie, sê dit vir die gemeente. As hy ook na die
gemeente nie luister nie, moet jy hom as 'n heiden en 'n tollenaar
behandel. 17Dit verseker Ek julle: Wat julle ook al op die aarde
toesluit, sal in die hemel toegesluit bly; en wat julle ook al op die
aarde oopsluit, sal in die hemel oopgesluit bly. 18Verder verseker Ek
julle: As twee van julle op aarde oor enige saak saamstem en daaroor
bid, sal my Vader wat in die hemel is, hulle dit laat kry, 19want waar
twee of drie in my Naam saam is, daar is Ek by hulle. 20Daarna het
Petrus na Jesus toe gekom en gevra: Here, hoeveel keer moet ek my
broer vergewe as hy iets verkeerds teen my doen? Selfs sewe keer?
21Jesus antwoord hom: Ek sê vir jou, nie sewe keer nie maar selfs

sewentig maal sewe keer. 22Daarom kan die koninkryk van die hemel
vergelyk word met 'n koning wat besluit het om saam met sy
amptenare hulle boeke na te gaan. 23Toe hy daarmee begin, is een
amptenaar na hom toe gebring wat miljoene rand geskuld het. 24Hy
kon dit nie betaal nie, en daarom het die koning beveel dat hy en sy
vrou en sy kinders en alles wat hy het, verkoop en die skuld betaal
moet word. 25Die man het voor hom neergeval en gesoebat: Gee my
tog uitstel; ek sal u alles terugbetaal.' 26Die koning het hom jammer
gekry, hom laat gaan en sy skuld afgeskryf. 27Toe daardie man buite
kom, het hy een van sy medeamptenare raakgeloop wat hom net 'n
paar rand geskuld het. Hy het hom gegryp en gewurg, en gesê: Betaal
wat jy skuld!' 28Sy medeamptenaar het voor hom neergeval en hom
gesmeek: Gee my tog uitstel, ek sal jou betaal.' 29Maar hy wou nie en
hy is daar weg om hom in die tronk te laat gooi totdat hy die skuld
betaal het. 30Toe sy medeamptenare sien wat gebeur het, was hulle
diep teleurgesteld, en hulle het alles wat gebeur het, vir hulle koning
gaan vertel. 31Die koning het hom laat haal en vir hom gesê: Jou
skurk! Al daardie skuld het ek vir jou afgeskryf omdat jy my gesoebat
het. 32Moes jy nie ook jou medeamptenaar jammer gekry het soos ek
jou jammer gekry het nie?' 33Die koning was woedend en het hom
oorgegee om gemartel te word totdat hy al die skuld betaal het. 34So
sal my Vader wat in die hemel is, ook met julle maak as julle nie
elkeen sy broer van harte vergewe nie.

MATTHÉÜS 19

1Nadat Jesus klaar gepraat het, het Hy uit Galilea vertrek en in die
gebied van Judea anderkant die Jordaan gekom. 2Groot menigtes het
agter Hom aan gegaan, en Hy het hulle daar gesond gemaak. 3Daar
was Fariseërs wat Hom op die proef wou stel, en hulle kom toe by
Hom met die vraag: Mag 'n man sommer oor enige ding van sy vrou
skei? 4Hy het hulle geantwoord: Het julle nie gelees dat die Skepper
hulle van die begin af man en vrou gemaak het nie?5Daarby het Hy
gesê: Daarom sal 'n man sy vader en moeder verlaat en saam met sy
vrou lewe en hulle twee sal een wees.'6Hulle is dus nie meer twee nie,
maar een. Wat God dan saamgevoeg het, mag 'n mens nie skei nie.
7Hulle vra Hom toe: Waarom het Moses dan bepaal dat, as iemand sy
vrou 'n skeibrief gee, hy van haar kan skei?8Hy antwoord hulle: Dit is
oor die hardheid van julle harte dat Moses julle toegelaat het om van
julle vrouens te skei, maar dit was nie van die begin af so nie. 9Ek sê
vir julle: Elkeen wat van sy vrou skei, behalwe oor owerspel, en met 'n
ander een trou, pleeg egbreuk. 10Sy dissipels sê toe vir Hom: As dit is
hoe die saak met man en vrou staan, is dit beter om nie te trou nie.
11Maar Hy sê vir hulle: Wat julle nou sê, is nie vir almal moontlik nie,
net vir dié aan wie dit gegee is. 12Daar is mense wat nie kan trou nie
omdat hulle van hulle geboorte af so is, ander is deur mense so
gemaak, en ander het self so gekies ter wille van die koninkryk van
die hemel. Wie dit kan doen, laat hy dit doen. 13Die mense het
kindertjies na Hom toe gebring dat Hy hulle die hande moet oplê en
vir hulle moet bid. Sy dissipels het met hulle daaroor geraas. 14Maar
Jesus het gesê: Laat staan die kindertjies en moet hulle nie verhinder
om na My toe te kom nie, want die koninkryk van die hemel is juis vir
mense soos hulle. 15Nadat Hy hulle die hande opgelê het, het Hy
daarvandaan weggegaan. 16Daar het iemand na Hom toe gekom en
gesê: Meneer, watter goeie daad moet ek doen om die ewige lewe te
verkry? 17Hy het vir hom gesê: Waarom vra jy My uit oor wat goed is?
Daar is net Een wat goed is. Maar as jy die ewige lewe wil ingaan,
onderhou die gebooie. 18Watter gebooie bedoel u? het hy vir Hom
gevra. Jesus het gesê: Dit: Jy mag nie moord pleeg nie, jy mag nie
egbreuk pleeg nie, jy mag nie steel nie, jy mag nie vals getuienis aflê
nie, 19eer jou vader en jou moeder en: jy moet jou naaste liefhê soos
jouself. 20Dit alles het ek nagekom, het die jongman gesê. In watter
opsig skiet ek nog te kort? 21Jesus het hom geantwoord: As jy volmaak
wil wees, gaan verkoop jou besittings en gee die geld vir die armes, en
jy sal 'n skat in die hemel hê. Kom dan terug en volg My. 22Toe die
jongman dit hoor, het hy bedruk weggegaan, want hy het baie
besittings gehad. 23Jesus het toe vir sy dissipels gesê: Dit verseker Ek

julle: 'n Ryk mens sal moeilik in die koninkryk van die hemel kom.
24Ek stel dit nog sterker: Dit is makliker vir 'n kameel om deur die oog
van 'n naald te kom as vir 'n ryke om in die koninkryk van God te
kom. 25Toe die dissipels dit hoor, het dit hulle geweldig ontstel, en
hulle het gesê: Wie kan dan gered word? 26Jesus het reguit na hulle
gekyk en gesê: Vir mense is dit onmoontlik, maar vir God is alles
moontlik. 27Toe sê Petrus vir Hom: Kyk, ons het alles verlaat en U
gevolg. Wat sal ons daarvoor kry? 28Jesus antwoord hulle: Dit verseker
Ek julle: Wanneer alles nuut gemaak word, as die Seun van die mens
op sy koninklike troon sit, sal ook julle wat My gevolg het, op twaalf
trone sit en oor die twaalf stamme van Israel regeer. 29En elkeen wat
ter wille van my Naam afgesien het van huise of broers of susters of
vader of moeder of kinders of grond, sal honderd maal soveel ontvang
en die ewige lewe as erfenis kry. 30Maar baie wat eerste is, sal laaste
wees, en wat laaste is, eerste.

MATTHÉÜS 20

1Met die koninkryk van die hemel gaan dit soos met die eienaar van 'n
wingerd wat vroeg in die môre uitgegaan het om arbeiders vir sy
wingerd te huur. 2Nadat hy met die arbeiders ooreengekom het om
hulle die gewone dagloon te betaal, stuur hy hulle om in sy wingerd te
gaan werk. 3Teen nege-uur gaan hy weer uit en sien ander werkloos op
die mark rondstaan, 4en hy sê vir hulle: Gaan werk julle ook in my
wingerd, en wat billik is, sal ek julle betaal.' 5Hulle is toe soontoe.
Teen twaalfuur en teen drie-uur het hy weer uitgegaan en dieselfde
gedoen. 6Omtrent vyfuur gaan hy uit en kry ander wat daar rondstaan,
en hy sê vir hulle: Waarom staan julle heeldag werkloos hier rond?'
7Hulle antwoord hom: Omdat niemand ons gehuur het nie.' Gaan werk
julle ook in my wingerd,' sê hy toe vir hulle. 8Toe dit aand word, sê die
eienaar van die wingerd vir sy voorman: Roep die arbeiders en betaal
hulle hulle loon. Begin by die laastes en eindig by die eerstes.' 9Dié wat
teen vyfuur gehuur is, kom toe en kry elkeen die gewone dagloon.
10Die mense wat eerste gehuur is, het gedink hulle sou meer kry, maar
toe hulle aan die beurt kom, kry hulle ook elkeen die gewone dagloon.
11Hulle vat toe die geld maar begin by die eienaar kla 12en sê: Hierdie
laastes het net een uur gewerk, en nou betaal u hulle dieselfde loon as
vir ons wat die hele dag hard gewerk het in die warm son.' 13Maar hy
antwoord een van hulle: Vriend, ek doen jou geen onreg aan nie. Het
jy nie met my ooreengekom vir die gewone dagloon nie? 14Vat jou
geld en gaan huis toe. Ek wil vir hierdie laaste een dieselfde gee as vir
jou. 15Mag ek dan nie met my geld maak wat ek wil nie? Of is jy
afgunstig omdat ek goed is?' 16So sal die laastes eerste wees, en die
eerstes laaste. 17Terwyl Jesus na Jerusalem toe op pad was, neem Hy
die twaalf dissipels opsy, en so in die loop sê Hy vir hulle: 18Kyk, ons
gaan nou Jerusalem toe. Daar sal die Seun van die mens aan die
priesterhoofde en skrifgeleerdes oorgelewer word, en hulle sal Hom
tot die dood veroordeel. 19Hulle sal Hom uitlewer aan die heidene, wat
Hom sal bespot en gesel en kruisig. En op die derde dag sal Hy uit die
dood opgewek word. 20Toe kom die vrou van Sebedeus met haar twee
seuns by Jesus en kniel voor Hom om Hom 'n guns te vra. 21Wat kan
Ek vir u doen? vra Hy vir haar. Sy sê vir Hom: Belowe my dat hierdie
twee seuns van my in u koninkryk langs U mag sit, een aan u
regterhand en die ander een aan u linkerhand. 22Toe antwoord Jesus:
Julle weet nie wat julle vra nie. Kan julle die lydensbeker drink wat
Ek gaan drink? Ons kan, antwoord hulle. 23Jesus sê toe vir hulle: Ja,
my beker sal julle drink. Maar om aan my regter- en my linkerhand te
sit, daaroor besluit Ek nie; dit is vir dié vir wie my Vader dit gereed
gemaak het. 24Toe die tien ander dissipels dit hoor, was hulle kwaad

vir die twee broers. 25Jesus roep hulle toe nader en sê: Julle weet dat
dit by die nasies so is dat die regeerders oor hulle baasspeel, en dat
die groot manne die mag oor hulle misbruik. 26Maar by julle moet dit
nie so wees nie. Elkeen wat in julle kring groot wil word, moet julle
dienaar wees; 27en elkeen wat onder julle die eerste wil wees, moet
julle slaaf wees. 28So is dit ook met die Seun van die mens: Hy het nie
gekom om gedien te word nie maar om te dien en sy lewe te gee as
losprys vir baie mense. 29Toe hulle uit Jerigo uitgaan, het 'n groot
menigte Jesus gevolg. 30Twee blinde mans wat langs die pad gesit het,
het gehoor dat Jesus verbykom. Toe roep hulle uit: Here, Seun van
Dawid, ontferm U tog oor ons! 31Die mense het met hulle geraas en
gesê hulle moet stilbly, maar hulle het al hoe harder geroep: Here,
Seun van Dawid, ontferm U tog oor ons! 32Jesus het gaan staan, hulle
geroep en gevra: Wat wil julle hê moet Ek vir julle doen? 33Hulle sê
toe vir Hom: Here, dat ons oë oopgaan. 34Jesus het hulle innig jammer
gekry en hulle oë aangeraak. Dadelik kon hulle sien en het hulle Hom
gevolg.

MATTHÉÜS 21

1Toe hulle naby Jerusalem kom en Betfage aan die Olyfberg bereik,
het Jesus twee dissipels vooruit gestuur 2en vir hulle gesê: Gaan na die
dorpie daar reg voor julle, en net soos julle inkom, sal julle daar 'n
donkie kry wat vasgemaak is, en 'n vul by haar. Maak haar los en
bring hulle vir My. 3En as iemand vir julle iets daaroor sê, antwoord
dan: Die Here het hulle nodig, en Hy sal hulle gou weer terugstuur.
4Dit het gebeur sodat die uitspraak van die profeet vervul sou word:
5Sê vir Sion: Kyk, jou Koning kom na jou toe; Hy is nederig en Hy ry
op 'n donkie, op die vul van 'n pakdier.6Die twee dissipels het toe
vooruit gegaan en gedoen wat Jesus hulle beveel het. 7Hulle het die
donkie en die vul gebring, van hulle klere op die diere gesit, en Jesus
het opgeklim. 8Die grootste deel van die skare het van hulle klere op
die pad oopgegooi, en ander het takkies van die bome afgebreek en dit
op die pad gestrooi. 9Die mense wat voor Jesus geloop het en dié wat
agter Hom aan gekom het, het begin uitroep: Prys die Seun van
Dawid! Loof Hom wat in die Naam van die Here kom! Prys Hom in die
hoogste hemel! 10Toe Jesus in Jerusalem ingaan, het die hele stad in
beroering gekom en gevra: Wie is hierdie man? 11Die skare het
geantwoord: Dit is die profeet Jesus van Nasaret in Galilea! 12Jesus het
tempel toe gegaan en al die mense wat op die tempelplein koop en
verkoop, daar uitgejaag. Die tafels van die geldwisselaars en die stoele
van die duiweverkopers het Hy omgegooi 13en vir hulle gesê: Daar
staan geskrywe: My huis sal 'n huis van gebed wees,' maar julle maak
dit 'n rowersnes. 14Blindes en kreupeles het daar in die tempel na Hom
toe gekom, en Hy het hulle gesond gemaak. 15Maar toe die
priesterhoofde en die skrifgeleerdes die wonderlike dinge sien wat Hy
doen, en ook die kinders wat in die tempel aanhou uitroep: Prys die
Seun van Dawid! was hulle verontwaardig. 16Hulle sê toe vir Hom:
Hoor jy wat sê hulle daar? Ja, antwoord Jesus. Het julle nooit gelees
nie: U het daarvoor gesorg dat kinders en suigelinge u lof sing ? 17Toe
het Hy hulle verlaat en uit die stad uitgegaan na Betanië toe, waar Hy
die nag gebly het. 18Vroeg die môre op pad terug stad toe het Jesus
honger gekry. 19Toe Hy 'n alleenstaande vyeboom langs die pad sien,
gaan Hy daarheen, maar Hy het niks anders as blare daaraan gekry
nie. Hy sê toe vir die boom: Jy sal in der ewigheid nooit weer vrugte
dra nie. En die vyeboom het dadelik verdroog. 20Toe die dissipels dit
sien, was hulle verbaas en het hulle gevra: Hoe het die vyeboom dan
so skielik verdroog? 21Daarop antwoord Jesus hulle: Dit verseker Ek
julle: As julle geloof het en nie twyfel nie, sal julle kan doen wat Ek
aan die vyeboom gedoen het. Meer nog: Julle sal vir hierdie berg kan
sê: Lig jou op en val in die see!' en dit sal gebeur. 22As julle glo, sal

julle alles ontvang wat julle in die gebed vra. 23Jesus het na die tempel
toe gegaan, en terwyl Hy besig was om die mense te leer, kom die
priesterhoofde en die familiehoofde van die volk na Hom toe en vra:
Met watter gesag doen u hierdie dinge? En wie het u hierdie gesag
gegee? 24Toe antwoord Jesus hulle: Ek gaan julle een ding vra, en as
julle My daarop antwoord, sal Ek vir julle sê met watter gesag Ek
hierdie dinge doen. 25Die doop van Johannes, waar het dit vandaan
gekom: van God, of van mense af? Hulle redeneer toe onder mekaar:
As ons sê: Van God af,' sal hy vir ons sê: Waarom het julle hom dan
nie geglo nie?' 26Maar as ons sê: Van mense af,' kom ons by die mense
in die moeilikheid, want almal beskou Johannes as 'n profeet. 27Toe
antwoord hulle vir Jesus: Ons weet nie. En Hy sê vir hulle: Dan sê Ek
ook nie vir julle met watter gesag Ek hierdie dinge doen nie. 28Wat sê
julle hiervan? Daar was 'n man met twee seuns. Hy het vir die een
gaan sê: Seun, gaan werk vandag in die wingerd.' 29Ek wil nie!'
antwoord hy, maar later het hy spyt gekry en tog gegaan. 30Die man
het toe na die ander seun toe gegaan en vir hom dieselfde gesê. Hy het
geantwoord: Goed, Pa,' maar hy het nie gegaan nie. 31Wie van die twee
het gedoen wat hulle pa wou hê? Hulle sê: Die eerste. Toe sê Jesus vir
hulle: Dit verseker Ek julle: Tollenaars en prostitute gaan eerder as
julle in die koninkryk van God in. 32Johannes het gekom om julle die
regte pad te wys, en julle het hom nie geglo nie, maar tollenaars en
prostitute het hom geglo. Maar selfs toe julle dit sien, het julle nie
agterna berou gekry en hom geglo nie. 33Luister na nog 'n gelykenis,
het Jesus gesê. Daar was 'n grondbesitter wat 'n wingerd geplant en 'n
klipmuur daar rondom gebou het. Hy het daarin ook 'n parskuip
uitgekap en 'n wagtoring opgerig. Toe het hy dit aan boere verhuur en
op reis gegaan. 34Toe dit tyd geword het vir die druiweoes, het hy van
sy slawe na die boere toe gestuur om sy deel van die oes te gaan haal.
35Maar die boere het sy slawe gevang, die een geslaan, en 'n ander een
doodgemaak en 'n ander een gestenig. 36Die eienaar het toe weer ander
slawe gestuur, meer as die eerstes, maar die boere het met hulle net so
gemaak. 37Heel laaste het hy sy seun na hulle toe gestuur met die
gedagte: hulle sal tog my seun ontsien. 38Maar toe die boere die seun
sien, sê hulle vir mekaar: Dit is die erfgenaam dié. Kom ons maak hom
dood en vat sy erfenis.' 39Hulle het hom toe gegryp en hom uit die
wingerd uitgegooi en doodgemaak. 40As die eienaar van die wingerd
terugkom, wat sal hy met daardie boere doen? 41Hulle antwoord Hom:
Hy sal daardie slegte mense 'n vreeslike dood laat sterwe en die
wingerd aan ander boere verhuur wat hom op die regte tyd sy deel
van die oes sal gee. 42Toe sê Jesus vir hulle: Julle het tog al in die Skrif
gelees: Die klip wat deur die bouers afgekeur is, juis hy het die
belangrikste klip in die gebou geword. Dit is deur die Here gedoen en
is 'n wonder in ons oë.43Daarom sê Ek vir julle dat die koninkryk van

God van julle weggeneem sal word en aan 'n volk gegee sal word wat
die vrugte daarvan sal lewer. 44Wie op hierdie klip val, sal verpletter
word, en die een op wie hy val, sal hy vermorsel. 45Toe die
priesterhoofde en die Fariseërs Jesus se gelykenisse hoor, het hulle
besef dat Hy op hulle sinspeel. 46Daarom wou hulle Hom gevange
neem, maar hulle was bang vir die skare, omdat dié Hom as 'n profeet
beskou het.

MATTHÉÜS 22

1Jesus het weer in gelykenisse met die mense gepraat. 2Hy het gesê:
Met die koninkryk van die hemel gaan dit soos met 'n koning wat vir
sy seun 'n bruilofsfees voorberei het. 3Hy het sy slawe uitgestuur om
die genooides na die bruilof te roep, maar hulle wou nie kom nie. 4Toe
stuur hy weer ander slawe met die opdrag: Sê vir die genooides: Die
maaltyd is reg; my beeste en vetgemaakte vee is geslag, en alles is
gereed. Kom na die bruilof toe.' 5Maar die genooides het hulle nie
daaraan gesteur nie, en die een het na sy stuk grond en 'n ander een
na sy werkplek toe gegaan. 6En party het sy slawe gegryp en
mishandel en doodgemaak. 7Die koning het kwaad geword en sy leër
gestuur om daardie moordenaars dood te maak en hulle stad aan die
brand te steek. 8Toe sê hy vir sy slawe: Alles staan klaar vir die
bruilofsfees, maar die genooides was dit nie werd nie. 9Gaan nou uit
na die straathoeke en nooi soveel mense as wat julle teenkom, na die
bruilofsfees toe.' 10Toe het daardie slawe uitgegaan op die strate en
almal wat hulle gekry het, bymekaargemaak, slegtes sowel as goeies.
So het die feessaal vol gaste geword. 11Toe die koning ingaan om na
die gaste te kyk, sien hy daar 'n man wat nie bruilofsklere aan het nie,
12en hy sê vir hom: Vriend, hoe het jy hier ingekom sonder
bruilofsklere aan?' Maar die man kon niks antwoord nie. 13Toe sê die
koning vir sy dienaars: Bind sy hande en sy voete vas en gooi hom uit
in die diepste duisternis daarbuite. Daar sal hulle huil en op hulle
tande kners.' 14Baie is immers geroep, maar min is uitverkies. 15Toe het
die Fariseërs gaan besluit om Jesus met 'n vraag in 'n val te lok.
16Hulle stuur toe van hulle volgelinge saam met 'n aantal Herodiane
om vir Hom te sê: Meneer, ons weet dat u iemand is wat u mening
eerlik uitspreek en getrou aan die waarheid die wil van God bekend
maak sonder om mense in aanmerking te neem, want u let nie op die
aansien van persone nie. 17Sê vir ons wat dink u: Is dit reg om aan die
keiser belasting te betaal, of is dit nie? 18Maar Jesus het deur hulle
valsheid gesien en vir hulle gesê: Huigelaars! Waarom stel julle vir My
'n strik? 19Wys vir My die muntstuk waarmee die belasting betaal
word. Hulle bring toe die muntstuk vir Hom, 20en Hy vra vir hulle: Wie
se kop en naam is hierop? 21Die keiser s'n, antwoord hulle. Jesus sê vir
hulle: Gee dan aan die keiser wat aan die keiser behoort, en aan God
wat aan God behoort. 22Toe hulle dit hoor, was hulle verbaas en het
hulle Hom met rus gelaat en weggegaan. 23Op dieselfde dag het daar
Sadduseërs by Jesus gekom. Dit is hulle wat beweer dat daar nie 'n
opstanding is nie. Hulle vra Hom toe: 24Meneer, Moses het gesê: As
iemand sterwe sonder om kinders te hê, moet sy broer met die
weduwee trou en 'n nageslag vir sy broer verwek.'25Nou was daar by

ons sewe broers. Die oudste het getrou en gesterwe. Omdat daar nie
kinders was nie, het sy broer met die weduwee getrou. 26Dieselfde het
gebeur met die tweede en die derde broer en uiteindelik met al sewe.
27En heel laaste van almal het die vrou ook gesterwe. 28Met die
opstanding dan, wie se vrou sal sy wees? Al sewe het haar mos as vrou
gehad. 29Maar Jesus antwoord hulle: Julle dwaal omdat julle nie die
Skrif en ook nie die krag van God ken nie. 30Met die opstanding trou
die mense nie meer nie, maar is hulle soos die engele in die hemel.
31En wat die opstanding van die dooies betref, het julle dan nie gelees
wat God vir julle gesê het nie: 32Ek is die God van Abraham, die God
van Isak, en die God van Jakob' ? Hy is nie die God van dooies nie
maar van lewendes. 33Toe die skare dit hoor, was hulle verslae oor sy
leer. 34Toe die Fariseërs hoor dat Jesus die Sadduseërs die mond
gesnoer het, het hulle bymekaargekom, 35en een van hulle, 'n
wetgeleerde, het Hom met 'n vraag probeer vastrek. 36Meneer, vra hy,
wat is die grootste gebod in die wet? 37Jesus antwoord hom: Jy moet
die Here jou God liefhê met jou hele hart en met jou hele siel' en met
jou hele verstand. 38Dit is die grootste en die eerste gebod. 39En die
tweede, wat hiermee gelyk staan, is: Jy moet jou naaste liefhê soos
jouself.'40In hierdie twee gebooie is die hele wet en die profete
saamgevat. 41Toe die Fariseërs bymekaar was, vra Jesus vir hulle:
42Wat dink julle van die Christus? Wie se seun is Hy? Dawid s'n,
antwoord hulle Hom. 43Hy sê toe vir hulle: Waarom het Dawid deur
die ingewing van die Gees Hom dan Here' genoem? Hy sê tog: 44 Die
Here het vir my Here gesê: Sit aan my regterhand totdat Ek jou
vyande aan jou onderwerp het.'45As Dawid self Hom Here' noem, hoe
kan Hy dan Dawid se seun wees? 46Niemand kon Hom daarop iets
antwoord nie. Van dié dag af het niemand dit meer gewaag om Hom
'n vraag te stel nie.

MATTHÉÜS 23

1Toe het Jesus die menigte en sy dissipels toegespreek 2en gesê: Die
skrifgeleerdes en die Fariseërs het die gesag om die wet van Moses te
vertolk. 3Julle moet alles doen en onderhou wat hulle vir julle sê, maar
hulle voorbeeld moet julle nie navolg nie, want hulle doen self nie wat
hulle sê nie. 4Hulle bind swaar en ondraaglike laste saam en sit dit op
die mense se skouers, maar self wil hulle nie 'n vinger verroer om dit
te dra nie. 5Alles wat hulle doen, doen hulle net om deur mense gesien
te word. Hulle maak die gebedsband om hulle voorkop breed, en die
tossels aan hulle klere groot. 6Hulle hou van die ereplekke by die
feesmaaltye, en van die voorste plekke in die sinagoges 7en om op
straat deur die mense begroet en as rabbi' aangespreek te word. 8Maar
julle moet julle nie rabbi' laat noem nie; net Een is julle Leermeester
en julle is almal broers. 9Moet niemand hier op aarde as vader'
aanspreek nie, want Een is julle Vader: die Vader in die hemel. 10Julle
moet julle nie leiers' laat noem nie, want Een is julle Leier: die
Christus. 11Maar die grootste onder julle moet bereid wees om die
ander te dien. 12Wie hoogmoedig is, sal verneder word, en wie nederig
is, sal verhoog word. 13Ellende wag vir julle, skrifgeleerdes en
Fariseërs, huigelaars! Julle sluit die deur van die koninkryk in die
mense se gesig toe. Julle gaan self nie in nie, en julle verhinder dié
wat wel wil ingaan.14Ellende wag vir julle, skrifgeleerdes en Fariseërs,
huigelaars! Julle trek oor see en land rond om een bekeerling te maak,
en as hy dit word, maak julle hom twee maal so ryp vir die hel as wat
julle self is. 15Ellende wag vir julle, julle wat ander wil lei en self blind
is. Julle sê: As iemand by die tempel 'n eed aflê, is hy nie aan sy eed
gebind nie, maar as hy by die goud van die tempel 'n eed aflê, moet hy
die eed nakom.' 16Blinde dwase! Wat is belangriker: die goud of die
tempel waardeur die goud geheilig word? 17Julle sê ook: As iemand by
die altaar 'n eed aflê, is hy nie aan sy eed gebind nie, maar as hy by
die offergawe bo-op die altaar 'n eed aflê, moet hy die eed nakom.'
18Julle blindes! Wat is belangriker: die offergawe of die altaar
waardeur die offergawe geheilig word? 19Wie by die altaar 'n eed aflê,
lê 'n eed af by die altaar en by alles wat daarop is. 20Wie by die tempel
'n eed aflê, lê 'n eed af by die tempel en by God wat daarin woon. 21En
wie by die hemel 'n eed aflê, lê 'n eed af by die troon van God en by
God wat daarop sit. 22Ellende wag vir julle, skrifgeleerdes en Fariseërs,
huigelaars! Julle gee tiendes van kruisement, anys en koljander, maar
wat volgens die wet van God die swaarste weeg, laat julle na:
geregtigheid, barmhartigheid en betroubaarheid. Juis hierdie dinge
moet 'n mens doen en die ander nie nalaat nie. 23Blinde leiers! Julle
skep die muggie uit julle beker uit, maar julle sluk die kameel in.

24Ellende wag vir julle, skrifgeleerdes en Fariseërs, huigelaars! Julle
maak die buitekant van die beker en die skottel skoon, maar binne is
hulle vol hebsug en onmatigheid. 25Blinde Fariseër, maak eers die
binnekant van die beker skoon, dan sal sy buitekant ook skoon wees.
26Ellende wag vir julle, skrifgeleerdes en Fariseërs, huigelaars! Julle is
soos witgeverfde grafte, wat van buite mooi lyk maar daarbinne vol
doodsbene en allerhande onsuiwerheid is. 27So is julle ook: van buite
lyk julle vir mense vroom, maar van binne is julle vol huigelary en
minagting van die wet. 28Ellende wag vir julle, skrifgeleerdes en
Fariseërs, huigelaars! Julle hou die grafte van die profete in stand en
versier die gedenktekens van die vromes, 29en julle sê: As ons in die
dae van ons voorvaders gelewe het, sou ons nie medepligtig gewees
het aan die vergieting van die bloed van die profete nie.' 30Op dié
manier erken julle self dat julle nakomelinge is van die moordenaars
van die profete. 31Gaan maar aan, maak klaar wat julle voorvaders
begin het! 32Julle slange, addergeslag! Hoe sal julle ontkom aan die
straf in die hel? 33Luister dus goed! Ek stuur profete, wyse manne en
leraars na julle toe. Julle sal party van hulle doodmaak en kruisig, en
party in julle sinagoges gesel en hulle van die een dorp na die ander
vervolg. 34So sal julle verantwoordelik wees vir die bloed van al die
vromes wat op die aarde uitgestort is, van die bloed van die
onskuldige Abel af tot by die bloed van Sagaria seun van Berekja, vir
wie julle tussen die tempel en die altaar vermoor het. 35Dit verseker Ek
julle: Die straf vir al hierdie dinge sal op die mense van vandag
neerkom. 36Jerusalem, Jerusalem! Jy wat die profete doodmaak en die
boodskappers stenig wat na jou toe gestuur is, hoe dikwels wou Ek jou
kinders bymekaarmaak soos 'n hen haar kuikens onder haar vlerke
bymekaarmaak, maar julle wou nie! 37Kyk, nou word julle stad as
puinhoop aan julle oorgelaat. 38Maar Ek sê vir julle: Julle sal My van
nou af sekerlik nie sien nie totdat die dag kom wanneer julle sal
uitroep: Loof Hom wat in die Naam van die Here kom!

MATTHÉÜS 24

1Toe Jesus van die tempel af weggaan, het sy dissipels nader gekom en
sy aandag op die tempelgeboue gevestig. 2Maar Hy antwoord hulle:
Julle sien al hierdie dinge? Dit verseker Ek julle: Hier sal nie een klip
op die ander bly nie; alles sal afgebreek word. 3Nadat Jesus op die
Olyfberg gaan sit het, kom die dissipels alleen na Hom toe en vra: Sê
vir ons, wanneer sal hierdie dinge gebeur en wat sal die teken van u
koms en van die einde van hierdie wêreld wees? 4Jesus antwoord
hulle: Pas op dat niemand julle mislei nie. 5Baie sal onder my Naam
kom en sê: Ek is die Christus,' en hulle sal baie mense mislei. 6Julle sal
die rumoer van oorloë en gerugte van oorloë hoor. Pas op, moenie
verskrik word nie. Dit moet kom, maar dit is nog nie die einde nie.
7Die een nasie sal teen die ander te staan kom en die een koninkryk
teen die ander; daar sal op baie plekke hongersnode en aardbewings
wees. 8Al hierdie dinge is geboortepyne, die begin van die nuwe tyd.
9Die mense sal julle oorlewer om mishandel te word, en hulle sal julle
doodmaak. Julle sal deur al die nasies gehaat word omdat julle my
Naam bely. 10In daardie tyd sal baie mense van die geloof afvallig
word, en hulle sal mekaar verraai en mekaar haat. 11Daar sal baie vals
profete kom, en hulle sal baie mense mislei. 12Omdat die minagting
van die wet van God sal toeneem, sal die liefde by baie verkoel. 13Maar
wie tot die einde volhard, sal gered word. 14En hierdie evangelie van
die koninkryk sal in die hele wêreld verkondig word, sodat al die
nasies die getuienis kan hoor. Eers dan sal die einde kom. 15Wanneer
julle ooreenkomstig die woord van die profeet Daniël die ding wat 'n
gruwel is vir God en wat verwoesting aanrig, in die heilige plek sien
staan wie dit lees, moet dit goed begryp 16dan moet dié wat in Judea
is, die berge in vlug. 17Die man wat op die dakstoep sit, moet nie
ingaan om sy goed uit die huis te gryp nie, 18en die man wat op die
land is, moet nie omdraai om sy klere te gaan haal nie. 19Dit sal bitter
swaar gaan met die vrouens wat in daardie tyd swanger is en met dié
wat nog klein kindertjies het. 20Bid dat julle nie in die winter of op 'n
sabbatdag hoef te vlug nie, 21want in daardie tyd sal daar so 'n groot
verdrukking wees soos daar van die begin van die wêreld af nie was
nie en ook nie weer sal wees nie. 22En as dit nie was dat God daardie
tyd ingekort het nie, sou geen mens dit oorleef nie; maar ter wille van
die uitverkorenes sal God daardie tyd inkort. 23As iemand in daardie
tyd vir julle sê: Kyk, hier is die Christus!' of: Kyk, daar is Hy!' moet
julle dit nie glo nie. 24Daar sal vals christusse en vals profete na vore
kom, en hulle sal groot tekens en wonderwerke doen om, as dit
moontlik was, selfs die uitverkorenes te mislei. 25Kyk, Ek het dit vir
julle vooruit gesê. 26En as die mense vir julle sê: Kyk, Hy is in die

woestyn!' moet julle nie daarheen gaan nie; of as hulle sê: Hy is in die
slaapkamer!' moet julle dit nie glo nie. 27Die koms van die Seun van
die mens sal wees soos 'n weerligstraal wat in die ooste uitslaan en die
hele lugruim tot in die weste verlig. 28Waar die aas ook al lê, daar sal
die aasvoëls bymekaarkom. 29Kort na die verdrukking van daardie tyd
sal die son verduister word, en die maan sal nie skyn nie; die sterre sal
uit die ruimte val, en die kragte van die hemelruim sal ontwrig word.
30Dan sal die teken van die Seun van die mens in die hemelruim
verskyn, en al die volke van die aarde sal verslae wees. Hulle sal die
Seun van die mens op die wolke van die hemel sien kom met groot
krag en majesteit. 31Die groot trompet sal weerklink, en Hy sal sy
engele uitstuur om sy uitverkorenes bymekaar te maak uit die vier
windstreke, van elke uithoek van die aarde af. 32Leer dit van die
vyeboom as voorbeeld: wanneer sy takke begin sag word en hy blare
kry, weet julle die somer is naby. 33So moet julle ook wanneer julle al
hierdie dinge sien, weet dat die tyd naby is, voor die deur. 34Dit
verseker Ek julle: Nog in die leeftyd van hierdie geslag sal dit alles
gebeur. 35Die hemel en die aarde sal vergaan, maar my woorde nooit.
36Maar niemand weet wanneer daardie dag en uur kom nie, nie die
engele in die hemel nie en ook nie die Seun nie. Net die Vader weet
dit. 37Soos dit in die dae van Noag was, sal dit ook wees by die koms
van die Seun van die mens. 38In daardie dae voor die sondvloed het
hulle soos gewoonlik geëet en gedrink en getrou tot op die dag dat
Noag in die ark ingegaan het. 39Hulle het nie besef wat aan die gang
was nie, totdat die sondvloed gekom en hulle almal weggesleur het.
Net so sal dit gaan by die koms van die Seun van die mens. 40Dan sal
twee mense op die land werk, die een sal saamgeneem en die ander
een agtergelaat word. 41Twee vroue sal by die meul koring maal, die
een sal saamgeneem en die ander een agtergelaat word. 42Bly dus
waaksaam, omdat julle nie weet watter dag julle Here kom nie.
43Onthou dit: as die huiseienaar geweet het watter tyd van die nag die
dief kom, sou hy wag gehou het en nie toegelaat het dat daar in sy
huis ingebreek word nie. 44Om dieselfde rede moet julle ook altyd
gereed wees, want die Seun van die mens kom op 'n uur dat julle dit
nie verwag nie. 45Wie is eintlik die getroue en verstandige slaaf vir wie
sy eienaar oor sy ander slawe aangestel het om hulle op tyd kos te
gee? 46Dit is die slaaf vir wie sy eienaar by sy tuiskoms so aan die werk
sal kry. Gelukkig is hy! 47Dit verseker Ek julle: Hy sal hom aanstel oor
alles wat hy besit. 48Maar as dit 'n slegte slaaf is, sal hy by homself
dink: my eienaar bly lank weg. 49Dan sal hy die ander slawe begin
slaan en saam met die dronkaards eet en drink. 50Die eienaar van
daardie slaaf sal op 'n dag kom dat hy dit nie verwag nie, en op 'n uur
wat hy nie vooraf weet nie. 51Dan sal sy eienaar hom laat doodmaak
en hom die lot van huigelaars laat deel. Daar sal hulle huil en op hulle

tande kners.

MATTHÉÜS 25

1Dan sal dit met die koninkryk van die hemel gaan soos met tien
meisies wat hulle lampe gevat het om die bruidegom te gaan inwag.
2Vyf van hulle was onverstandig en vyf verstandig. 3Die onverstandiges
het hulle lampe gevat maar nie ekstra olie met hulle saamgevat nie,
4terwyl die verstandiges saam met hulle lampe ook nog olie in houers
gevat het. 5Toe die bruidegom lank wegbly, het hulle almal vaak
geword en aan die slaap geraak. 6In die middel van die nag was daar 'n
geroep: Hier kom die bruidegom! Gaan hom tegemoet!' 7Toe staan al
die meisies op en maak hulle lampe reg. 8Die onverstandiges sê toe vir
die verstandiges: Gee vir ons van julle olie, want ons lampe gaan
dood.' 9Maar die verstandiges antwoord: Nee, daar is nie genoeg vir
ons en vir julle nie. Gaan liewer winkel toe en koop vir julle olie.'
10Terwyl die onverstandiges olie gaan koop het, het die bruidegom
gekom. Dié wat gereed was, het saam met hom ingegaan na die
bruilof toe, en die deur is gesluit. 11Later kom die ander meisies ook
daar aan en roep: Meneer, Meneer, maak vir ons oop!' 12Maar die
bruidegom antwoord: Ek sê vir julle: Ek ken julle nie!' 13Waak dan,
omdat julle nie weet op watter dag en uur dit sal gebeur nie. 14Verder
gaan dit soos met 'n man wat op reis wou gaan. Hy het sy slawe
bymekaargeroep en sy besittings aan hulle toevertrou. 15Vir een het hy
vyf goue muntstukke gegee, vir 'n ander twee, en vir 'n derde een. Hy
het aan elkeen volgens sy bekwaamheid gegee en toe op reis gegaan.
16Die een wat vyf goue muntstukke ontvang het, het dadelik daarmee
gaan werk en 'n wins gemaak van nog vyf. 17So ook die een wat twee
gekry het: hy het 'n wins gemaak van nog twee. 18Maar die slaaf wat
een gekry het, het 'n gat in die grond gaan grawe en sy eienaar se geld
daarin weggesteek. 19Na 'n lang tyd het die eienaar van daardie slawe
teruggekom en van hulle rekenskap gevra. 20Die een wat vyf goue
muntstukke ontvang het, kom toe en bring die ander vyf saam, en sê:
Meneer, vyf goue muntstukke het u aan my toevertrou. Hier is dit met
vyf ander wat ek wins gemaak het.' 21Toe sê sy eienaar vir hom: Mooi
so! Jy is 'n goeie en getroue slaaf. Oor min was jy getrou, oor baie sal
ek jou aanstel. Kom in en deel in my vreugde!' 22Toe kom die een met
die twee goue muntstukke en sê: Meneer, twee goue muntstukke het u
aan my toevertrou. Hier is dit met twee ander wat ek wins gemaak
het.' 23Sy eienaar sê toe vir hom: Mooi so! Jy is 'n goeie en getroue
slaaf. Oor min was jy getrou, oor baie sal ek jou aanstel. Kom in en
deel in my vreugde!' 24Toe kom die een wat een goue muntstuk
ontvang het, en sê: Meneer, ek ken u en weet dat u 'n harde man is,
wat oes waar u nie gesaai het nie, en pluk waar u nie geplant het nie.
25Omdat ek bang was, het ek u muntstuk in die grond gaan begrawe.

Hier het u u geld terug.' 26Toe sê sy eienaar vir hom: Jy is 'n slegte en
'n lui slaaf! Jy het geweet dat ek oes waar ek nie gesaai het nie, en
pluk waar ek nie geplant het nie. 27Dan moes jy my geld in die bank
gesit het, en ek sou dit by my koms met rente teruggekry het. 28Vat die
muntstuk van hom af weg en gee dit aan die een wat die tien het.
29Aan elkeen wat het, sal meer gegee word, en hy sal oorvloed hê;
maar van hom wat nie het nie, sal ook die bietjie wat hy het,
weggevat word. 30En gooi die nuttelose slaaf uit in die diepste
duisternis daarbuite. Daar sal hulle huil en op hulle tande kners.'
31Wanneer die Seun van die mens in majesteit kom en al die engele
saam met Hom, sal Hy op sy koninklike troon gaan sit. 32Al die volke
sal voor Hom bymekaar gebring word, en Hy sal die mense van
mekaar skei soos 'n wagter die skape van die bokke skei. 33Die skape
sal Hy regs en die bokke links van Hom laat staan. 34Dan sal die
Koning vir dié aan sy regterkant sê: Kom, julle wat deur my Vader
geseën is! Die koninkryk is van die skepping van die wêreld af vir julle
voorberei. Neem dit as erfenis in besit, 35want Ek was honger, en julle
het My iets gegee om te eet; Ek was dors, en julle het My iets gegee
om te drink; Ek was 'n vreemdeling, en julle het My gehuisves; 36Ek
was sonder klere, en julle het vir My klere gegee; siek, en julle het My
verpleeg; in die tronk, en julle het My besoek.' 37Dan sal dié wat die
wil van God gedoen het, Hom vra: Here, wanneer het ons U honger
gesien en U gevoed, of dors en U iets gegee om te drink? 38En wanneer
het ons U 'n vreemdeling gesien en U gehuisves, of sonder klere, en vir
U klere gegee? 39Wanneer het ons U siek gesien of in die tronk en U
besoek?' 40En die Koning sal hulle antwoord: Dit verseker Ek julle: Vir
sover julle dit aan een van die geringste van hierdie broers van My
gedoen het, het julle dit aan My gedoen.' 41Dan sal die Koning vir dié
aan sy linkerkant sê: Gaan weg van My af, julle vervloektes! Gaan na
die ewige vuur wat vir die duiwel en sy engele voorberei is, 42want Ek
was honger, en julle het My niks gegee om te eet nie; Ek was dors, en
julle het My niks gegee om te drink nie; 43Ek was 'n vreemdeling, en
julle het My nie gehuisves nie; sonder klere, en julle het My nie klere
gegee nie; siek en in die tronk, en julle het My nie versorg nie.' 44Dan
sal hulle ook antwoord: Here, wanneer het ons U honger of dors of 'n
vreemdeling of sonder klere of siek of in die tronk gesien en U nie
gehelp nie?' 45En Hy sal hulle antwoord: Dit verseker Ek julle: Vir
sover julle dit aan een van hierdie geringstes nie gedoen het nie, het
julle dit aan My ook nie gedoen nie.' 46En hierdie mense sal die ewige
straf ontvang, maar dié wat die wil van God gedoen het, die ewige
lewe.

MATTHÉÜS 26

1Nadat Jesus oor al hierdie dinge klaar gepraat het, het Hy vir sy
dissipels gesê: 2Julle weet dat dit oor twee dae paasfees is. Dan word
die Seun van die mens oorgelewer om gekruisig te word. 3In daardie
tyd het die priesterhoofde en die familiehoofde van die volk
bymekaargekom in die woning van Kajafas, die hoëpriester. 4Hulle het
daar saam planne gemaak om Jesus op 'n slinkse manier gevange te
neem en dood te maak. 5Hulle het egter gesê: Nie op die fees nie, sodat
daar nie oproer onder die volk kom nie. 6Terwyl Jesus in Betanië in
die huis van Simon die melaatse aan tafel was, het 'n vrou by Jesus
gekom met 'n albaste fles baie kosbare reukolie en dit op sy kop
uitgegiet. 7Toe die dissipels dit sien, was hulle verontwaardig. Waarom
so 'n verkwisting? vra hulle. 8'n Mens kon die reukolie vir baie geld
verkoop het en dit vir armes gegee het. 9Jesus het dit gemerk en vir
hulle gesê: Waarom maak julle dit vir die vrou moeilik? Sy het 'n
goeie daad aan My gedoen. 10Die armes het julle altyd by julle, maar
vir My het julle nie altyd nie. 11Deur hierdie reukolie op my liggaam
uit te giet, het sy My voorberei vir my begrafnis. 12Dit verseker Ek
julle: Oral waar hierdie evangelie in die hele wêreld verkondig word,
sal daar ook vertel word wat sy gedoen het, tot 'n herinnering aan
haar. 13Toe het een van die twaalf dissipels, die een wat Judas Iskariot
genoem is, na die priesterhoofde toe gegaan 14en gesê: Wat sal julle my
gee as ek sorg dat Jesus in julle hande kom? Hulle het hom toe dertig
silwermuntstukke betaal. 15Van toe af was hy op die uitkyk na 'n
geskikte geleentheid om Jesus te verraai. 16Op die eerste dag van die
fees van die ongesuurde brood kom die dissipels na Jesus toe en vra:
Waar wil U hê moet ons gaan regmaak vir U om die paasmaaltyd te
eet? 17Jesus het geantwoord: Gaan in die stad na so en so toe en sê vir
hom: Ons Leermeester sê: My tyd is naby. In jou huis wil Ek saam met
my dissipels die paasmaaltyd hou.' 18Die dissipels het gemaak soos
Jesus aan hulle opgedra het, en die paasmaaltyd voorberei. 19Toe dit
aand geword het, het Jesus sy plek aan die tafel ingeneem saam met
die twaalf. 20Terwyl hulle eet, sê Hy: Dit verseker Ek julle: Een van
julle sal My verraai. 21Hulle was baie onthuts en een na die ander het
Hom begin vra: Dit is tog nie ek nie, Here? 22Hy antwoord toe: Die een
wat saam met My sy brood in die skottel insteek, dit is hy wat My sal
verraai. 23Die Seun van die mens gaan inderdaad sterwe soos daar oor
Hom geskrywe staan; maar wee die man deur wie die Seun van die
mens verraai word. Dit sou vir daardie man beter gewees het as hy
nooit gebore was nie. 24Toe sê Judas, sy verraaier: Is dit miskien ek,
Rabbi? Jesus antwoord: Dit is soos jy sê! 25En terwyl hulle eet, het
Jesus brood geneem en die seën gevra. Daarna het Hy dit gebreek en

vir sy dissipels gegee met die woorde: Neem, eet; dit is my liggaam.
26Toe neem Hy 'n beker, en nadat Hy die dankgebed uitgespreek het,
gee Hy dit vir hulle en sê: Drink almal daaruit, 27want dit is my bloed,
die bloed waardeur die verbond beseël word en wat vir baie vergiet
word tot vergewing van sondes. 28Ek sê vir julle: Van nou af sal Ek nie
weer van hierdie wyn drink nie tot op die dag wanneer Ek saam met
julle die nuwe wyn in die koninkryk van my Vader sal drink. 29Nadat
hulle die lofsang gesing het, het hulle uitgegaan Olyfberg toe. 30Toe sê
Jesus vir hulle: Julle almal sal My vannag nog in die steek laat. Daar
staan immers geskrywe: Ek sal die herder doodmaak, en die skape van
sy kudde sal uitmekaar gejaag word.'31Maar nadat Ek uit die dood
opgewek is, sal Ek julle vooruitgaan na Galilea toe. 32Daarop het
Petrus vir Hom gesê: Al sal hulle U ook almal in die steek laat, ék sal
U nooit in die steek laat nie. 33Toe sê Jesus vir hom: Dit verseker Ek
jou: Vannag nog, voordat die haan kraai, sal jy My drie maal verloën.
34Petrus sê vir Hom: Al moet ek saam met U sterwe, ek sal U beslis nie
verloën nie! Al die ander dissipels het ook so gesê. 35Daarna kom Jesus
met sy dissipels by 'n plek met die naam Getsemane, en Hy sê vir
hulle: Sit hier terwyl Ek daar gaan bid. 36Hy het vir Petrus en die twee
seuns van Sebedeus saamgeneem. Toe het Hy bedroef en beangs
geword 37en vir hulle gesê: Ek voel doodsbenoud. Bly hier en waak
saam met My. 38Hy het 'n entjie verder gegaan en daar gekniel met die
gesig teen die grond en gebid: My Vader, as dit moontlik is, laat
hierdie lydensbeker by My verbygaan. Moet nogtans nie doen soos Ek
wil nie, maar soos U wil. 39Daarna kom Hy na die dissipels toe terug
en kry hulle aan die slaap. Hy sê toe vir Petrus: Kon julle nie eens een
uur lank saam met My waak nie? 40Waak en bid, sodat julle nie in
versoeking kom nie. Die gees is gewillig, maar die vlees is swak. 41'n
Tweede keer het Hy gaan bid en gesê: My Vader, as hierdie
lydensbeker nie by My kan verbygaan sonder dat Ek dit drink nie, laat
u wil geskied. 42Toe Hy terugkom, kry Hy hulle weer aan die slaap,
want van die vaak kon hulle nie hulle oë oophou nie. 43Hy het hulle
weer alleen laat bly en 'n derde keer gaan bid en dieselfde woorde
gesê. 44Toe kom Hy na die dissipels toe terug en sê vir hulle: Slaap en
rus julle nog? Die uur het gekom. Die Seun van die mens word in die
hande van sondaars oorgegee. 45Staan op, kom ons loop. Kyk, die man
wat My verraai, is hier naby. 46Op daardie oomblik, terwyl Jesus nog
praat, kom Judas, een van die twaalf, daar aan, en saam met hom was
'n groot klomp mense met swaarde en stokke. Hulle is deur die
priesterhoofde en die familiehoofde van die volk gestuur. 47Die
verraaier het met die manne 'n teken afgespreek. Hy het gesê: Die een
wat ek soen, dit is hy. Gryp hom! 48Hy het reguit na Jesus toe gegaan
en gesê: Goeiemôre, Rabbi, en Hom gesoen. 49Maar Jesus sê vir hom:
Vriend, doen wat jy gekom het om te doen! Toe kom hulle vorentoe,

gryp vir Jesus en neem Hom gevange. 50Een van dié wat saam met
Jesus was, gryp toe sy swaard en trek dit uit. Hy slaan na die slaaf van
die hoëpriester en kap sy oor af. 51Toe sê Jesus vir hom: Sit jou swaard
terug in sy plek, want almal wat na die swaard gryp, sal deur die
swaard omkom. 52Of dink jy Ek kan nie my Vader om hulp vra nie? Hy
sal dadelik vir My meer as twaalf legioene engele beskikbaar stel.
53Maar hoe sal die Skrif dan vervul word wat sê hoe die dinge moet
gebeur? 54Dit was toe dat Jesus vir die klomp mense gesê het: Was dit
vir julle nodig om met swaarde en stokke uit te gaan om My te vang
asof Ek 'n rower is? Dag vir dag het Ek in die tempel gesit en die
mense geleer, en julle het My nie gevange geneem nie. 55Maar dit alles
het gebeur sodat die geskrifte van die profete vervul kan word. Toe
het al sy dissipels Hom in die steek gelaat en weggehardloop. 56Die
mense wat vir Jesus gevange geneem het, het Hom weggelei na
Kajafas, die hoëpriester, waar die skrifgeleerdes en die familiehoofde
bymekaargekom het. 57Petrus het op 'n afstand agter Hom aan gegaan
tot by die binnehof van die hoëpriester se woning. Hy het ingegaan en
daar by die wagte gaan sit om te kyk hoe dit afloop. 58Die
priesterhoofde en die hele Joodse Raad het vals getuienis teen Jesus
probeer kry sodat hulle Hom kon doodmaak. 59Baie vals getuies het na
vore gekom, en tog kon die Raad niks teen Hom vind nie. Eindelik het
daar twee vorentoe gekom 60en gesê: Hierdie man het gesê: Ek kan die
tempel van God afbreek en in drie dae weer opbou. 61Toe staan die
hoëpriester op en sê vir Hom: Verweer jy jou glad nie? Wat van die
getuienis wat hierdie mense teen jou inbring? 62Maar Jesus het niks
gesê nie. Die hoëpriester sê toe vir Hom: Ek stel jou onder 'n eed by
die lewende God dat jy vir ons moet sê: Is jy die Christus, die Seun
van God? 63Jesus antwoord hom: Dit is soos u sê. Daarby sê Ek vir
julle: Van nou af sal julle die Seun van die mens sien waar Hy aan die
regterhand sit van Hom wat magtig is, en julle sal Hom sien kom op
die wolke van die hemel. 64Toe skeur die hoëpriester uit
verontwaardiging sy klere en sê: Hy het God gelaster. Waarvoor het
ons nog getuies nodig? Daar het julle nou net die godslasterlike
woorde gehoor. 65Wat dink julle? Hulle het geantwoord: Hy verdien
die dood! 66Toe het hulle in sy gesig gespoeg en Hom met die vuis
geslaan. Hulle het Hom geklap 67en gesê: Jy is mos 'n profeet, Christus!
Sê vir ons, wie het jou geslaan? 68Petrus het buite in die binnehof gesit
toe 'n diensmeisie na hom toe kom en sê: Jy was ook saam met Jesus
die Galileër. 69Maar hy het dit voor almal ontken: Ek weet nie waarvan
jy praat nie. 70Hy gaan toe na die uitgang van die binnehof. Daar sien
'n ander diensmeisie hom en sê vir dié wat daar staan: Hierdie man
was saam met Jesus van Nasaret. 71Weer het Petrus dit ontken en met
'n eed gesê: Ek ken die man nie! 72'n Rukkie later kom die manne wat
daar staan, na Petrus toe en sê: Dit is waar, jy is ook een van hulle. 'n

Mens kan dit aan jou spraak hoor. 73Toe begin hy vloek, en hy sweer:
Ek ken die man nie! 74En op daardie oomblik het daar 'n haan gekraai.
Toe val dit Petrus by wat Jesus gesê het: Voordat die haan kraai, sal jy
My drie maal verloën. En hy het buitentoe gegaan en bitterlik gehuil.

MATTHÉÜS 27

1Die môre vroeg het al die priesterhoofde en die familiehoofde van die
volk die besluit geneem om Jesus dood te maak. 2Hulle het Hom
geboei en Hom toe weggebring en aan Pilatus, die goewerneur,
uitgelewer. 3Toe Judas, die verraaier, sien dat Jesus tot die dood
veroordeel is, het hy spyt gekry. Hy het die dertig silwermuntstukke
teruggebring na die priesterhoofde en die familiehoofde toe 4en vir
hulle gesê: Ek het gesondig. Ek het 'n onskuldige man verraai. Maar
hulle antwoord: Wat het ons daarmee te doen? Dit is jou saak! 5Judas
het toe die geld in die tempel in gegooi, weggeloop en homself gaan
ophang. 6Die priesterhoofde het die geld opgetel en gesê: Dit is nie
geoorloof om dit in die tempelfonds te stort nie, want dit is bloedgeld.
7Hulle besluit toe om daarmee die grond van die pottebakker te koop
as 'n begraafplaas vir vreemdelinge. 8Daardie stuk grond word tot
vandag toe nog Bloedgrond genoem. 9Toe is die woord vervul wat die
Here deur die profeet Jeremia gesê het: En hulle het die dertig
silwermuntstukke geneem, dit is die prys wat die Israeliete
ooreengekom het om vir hom te betaal, 10en hulle het dit uitbetaal vir
die grond van die pottebakker. So het die Here dit aan my
opgedra.11Jesus is voor die goewerneur gebring en dié vra Hom: Is jy
die koning van die Jode? Jesus antwoord: Dit is soos u sê. 12Op die
beskuldigings van die priesterhoofde en die familiehoofde het Hy niks
geantwoord nie. 13Toe sê Pilatus vir Hom: Hoor jy nie waarvan hulle
jou alles beskuldig nie? 14Maar Jesus het hom op geen enkele woord 'n
antwoord gegee nie, sodat die goewerneur baie verbaas was. 15Die
goewerneur het die gewoonte gehad om elke paasfees vir die mense
een gevangene van hulle eie keuse los te laat. 16In daardie tyd was
daar 'n berugte gevangene met die naam Jesus Barabbas. 17Aangesien
die mense tog bymekaar was, het Pilatus hulle gevra: Wie wil julle hê
moet ek vir julle loslaat: Jesus Barabbas of Jesus wat Christus genoem
word? 18Hy het geweet dat die priesterhoofde Hom uit afguns
uitgelewer het. 19Terwyl Pilatus op die regbank sit, het sy vrou vir
hom 'n boodskap gestuur: Moet tog niks met daardie onskuldige man
te doen hê nie, want ek het vannag 'n vreeslike droom oor hom gehad.
20Intussen het die priesterhoofde en die familiehoofde die mense
oorgehaal om vir Barabbas vrylating te vra en vir Jesus die dood. 21Die
goewerneur vra hulle toe: Watter een van die twee wil julle hê moet
ek vir julle loslaat? Barabbas! antwoord hulle. 22Pilatus sê vir hulle:
Wat moet ek dan doen met Jesus wat Christus genoem word? Kruisig
hom! skreeu hulle almal. 23Hy vra: Watter kwaad het hy dan gedoen?
Maar hulle skreeu nog harder: Kruisig hom! 24Toe Pilatus sien dit help
niks nie en dat daar eerder 'n oproer kom, het hy water gevat en voor

die skare sy hande gewas en gesê: Ek is onskuldig aan die bloed van
hierdie man. Dit is julle verantwoordelikheid. 25Toe antwoord die hele
volk: Laat die skuld vir sy bloed op ons en ons kinders rus! 26Pilatus
het Barabbas toe vir hulle losgelaat; maar Jesus het hy laat gesel en
Hom oorgelewer om gekruisig te word. 27Daarna vat die soldate van
die goewerneur vir Jesus in die ampswoning in en bring die hele
leërafdeling rondom Hom bymekaar. 28Hulle trek toe sy klere uit en
gooi Hom 'n pers mantel om. 29Hulle vleg 'n doringkroon en sit dit op
sy kop en gee Hom 'n stok in sy regterhand. Toe bespot hulle Hom
deur voor Hom te buig en te sê: Ons groet u, Koning van die Jode!
30Hulle het op Hom gespoeg en die stok gevat en Hom oor die kop
geslaan. 31Nadat hulle Hom klaar bespot het, het hulle die mantel
uitgetrek en weer sy eie klere vir Hom aangetrek. Toe lei hulle Hom
weg om Hom te kruisig. 32Toe hulle uitgaan, kry hulle 'n man van
Sirene met die naam Simon, en hulle het hom gekommandeer om
Jesus se kruis te dra. 33Hulle kom toe by 'n plek wat Golgota genoem
word; dit beteken Kopbeenplek. 34Daar het hulle Hom 'n mengsel van
wyn en gal gegee om te drink, maar toe Hy dit proe, wou Hy dit nie
drink nie. 35Hulle het Hom gekruisig en sy klere verdeel deur te loot.
36Daarna het hulle gaan sit en by Hom wag gehou. 37Bokant sy kop het
hulle die aanklag teen Hom in skrif aangegee: Dit is Jesus, die koning
van die Jode. 38Saam met Hom het hulle ook twee rowers gekruisig,
een regs en die ander een links van Hom. 39Die mense wat daar
verbygeloop het, het Jesus gelaster. Hulle het die kop geskud 40en
gesê: Jy wat die tempel afbreek en in drie dae opbou! Red jouself as jy
die Seun van God is, en kom van die kruis af! 41Net so het die
priesterhoofde saam met die skrifgeleerdes en die familiehoofde ook
gespot en gesê: 42Ander het hy gered, maar homself kan hy nie red nie.
Hy is mos die koning van Israel! Laat hy nou van die kruis afkom en
ons sal in hom glo. 43Hy het op God vertrou; laat God hom nou red as
Hy dan behae in hom het. Hy het immers gesê hy is die Seun van God!
44Op dieselfde manier het die rowers wat saam met Hom gekruisig is,
Hom ook beledig. 45Van twaalfuur af het daar duisternis oor die hele
land gekom, en dit het tot drie-uur geduur. 46Teen drie-uur het Jesus
hard uitgeroep: Eli, Eli, lemá sabagtani? Dit is: My God, my God,
waarom het U My verlaat?47Party van dié wat daar gestaan het, het dit
gehoor en gesê: Hy roep vir Elia. 48Een van hulle hardloop toe gou, vat
'n spons en maak dit vol suur wyn en hou dit op 'n stok vir Hom om te
drink. 49Maar die ander sê: Wag, laat ons kyk of Elia hom kom red.
50Jesus het weer hard uitgeroep en die laaste asem uitgeblaas. 51Op
daardie oomblik het die voorhangsel van die tempel van bo tot onder
middeldeur geskeur. Die aarde het geskud, en die rotse het uitmekaar
gebars. 52Grafte het oopgegaan, en baie gelowiges wat dood was, is
opgewek, 53en hulle het uit hulle grafte uitgegaan. Na Jesus se

opstanding het hulle in die heilige stad gekom, waar hulle aan baie
mense verskyn het. 54Toe die offisier en die soldate wat saam met hom
vir Jesus bewaak het, die aardbewing sien en die dinge wat gebeur,
het hulle baie bang geword en gesê: Hierdie man was werklik die Seun
van God. 55Daar was ook baie vroue wat op 'n afstand gestaan en kyk
het. Dit is hulle wat vir Jesus van Galilea af gevolg en vir Hom gesorg
het. 56Onder hulle was Maria Magdalena, Maria die moeder van
Jakobus en Josef, en die moeder van die seuns van Sebedeus. 57Laat
die middag het daar 'n ryk man aangekom. Dit was Josef van
Arimatea, wat self ook 'n volgeling van Jesus was. 58Hy het na Pilatus
toe gegaan en die liggaam van Jesus gevra, en Pilatus het beveel dat
dit vir hom gegee moet word. 59Josef het die liggaam geneem en dit in
skoon linne toegedraai 60en dit daarna neergelê in sy eie nuwe graf
wat hy in die rots uitgekap het. Hy het 'n groot klip voor die ingang
van die graf gerol en weggegaan. 61Maria Magdalena en die ander
Maria was ook daar en het reg voor die graf gesit. 62Die volgende dag,
die dag na die Vrydag, het die priesterhoofde en die Fariseërs by
Pilatus gekom 63en vir hom gesê: Meneer, ons onthou dat toe daardie
bedrieër nog geleef het, hy gesê het: Na drie dae sal ek uit die dood
opgewek word.' 64Gee dan bevel dat die graf drie dae veilig bewaak
word, sodat sy dissipels hom nie dalk kom steel en vir die mense
vertel: Hy is uit die dood opgewek' nie. Dan sal die tweede bedrog
erger wees as die eerste. 65Pilatus antwoord hulle: Hier is vir julle 'n
wag; gaan beveilig die graf so goed as julle kan. 66Hulle het toe gegaan
en die graf beveilig deur die klip te verseël en die wag daar te laat bly.

MATTHÉÜS 28

1Na die sabbatdag, toe dit die Sondagmôre begin lig word, het Maria
Magdalena en die ander Maria na die graf gaan kyk. 2Skielik was daar
'n geweldige aardbewing. 'n Engel van die Here het van die hemel af
gekom, na die graf toe gegaan, die klip weggerol en daarop gaan sit.
3Sy voorkoms was so blink soos weerlig en sy klere so wit soos sneeu.
4Van skrik vir hom het die wagte gebewe en soos dooies geword. 5Toe
sê die engel vir die vroue: Julle moet nie bang wees nie. Ek weet julle
soek Jesus wat gekruisig is. 6Hy is nie hier nie, want Hy is uit die dood
opgewek, soos Hy gesê het. Kom nader en kyk: daar is die plek waar
Hy gelê het. 7Gaan gou en sê vir sy dissipels: Hy is uit die dood
opgewek, en Hy gaan julle vooruit na Galilea toe. Daar sal julle Hom
sien.' Dit is wat ek vir julle moes sê. 8Hulle het toe haastig van die graf
af weggegaan, bang maar baie bly, en hulle het gehardloop om dit aan
die dissipels te vertel. 9Skielik het Jesus daar voor die vroue gestaan
en hulle gegroet. Hulle het nader gekom, sy voete gegryp en Hom
aanbid. 10Toe sê Jesus vir hulle: Moenie bang wees nie. Gaan sê vir my
broers hulle moet na Galilea toe gaan, en daar sal hulle My sien.
11Terwyl die vroue op pad was, kom party van die wagte in die stad
aan en vertel vir die priesterhoofde alles wat gebeur het. 12Die
priesterhoofde het saam met die familiehoofde vergader en die
volgende plan gemaak. Hulle het vir die soldate 'n groot som geld
gegee 13en gesê: Julle moet sê: Sy dissipels het in die nag gekom en sy
liggaam gesteel terwyl ons geslaap het.' 14En as die goewerneur
daarvan hoor, sal ons hom tevrede stel en sorg dat julle nie
bekommerd hoef te wees nie. 15Die wagte het toe die geld gevat en
gemaak soos hulle voorgesê is. Hierdie storie word tot vandag toe
onder die Jode vertel. 16Die elf dissipels het na Galilea toe gegaan na
die berg waarheen Jesus hulle beveel het om te gaan. 17Toe hulle Hom
sien, het hulle Hom aanbid, hoewel party getwyfel het. 18Jesus kom
toe nader en sê vir hulle: Aan My is alle mag gegee in die hemel en op
die aarde. 19Gaan dan na al die nasies toe en maak die mense my
dissipels: doop hulle in die Naam van die Vader en die Seun en die
Heilige Gees, en 20leer hulle om alles te onderhou wat Ek julle beveel
het. En onthou: Ek is by julle al die dae tot die voleinding van die
wêreld.

MARKUS

MARKUS 1

1Die evangelie van Jesus Christus, die Seun van God, begin só: 2In die
boek van die profeet Jesaja staan daar geskrywe: Kyk, Ek stuur my
boodskapper voor jou uit. Hy sal die pad vir jou regmaak.3Iemand
roep in die woestyn: Maak die pad vir die Here gereed, maak die paaie
vir Hom reguit. 4Só het Johannes die Doper in die woestyn opgetree.
Hy het verkondig: Bekeer julle en laat julle doop en God sal julle
sondes vergewe. 5Die hele landstreek van Judea en al die inwoners van
Jerusalem het na hom toe gestroom. Hulle het hulle sondes bely en is
deur hom in die Jordaanrivier gedoop. 6Johannes het klere van
kameelhaar gedra met 'n leerband om sy heupe, en hy het van
sprinkane en veldheuning gelewe. 7Hy het gepreek en gesê: Die Een
wat ná my kom, is my meerdere. Ek is nie eers werd om te buk en sy
skoene los te maak nie. 8Ek het julle wel met water gedoop, maar Hy
sal julle met die Heilige Gees doop. 9Jesus het in daardie selfde tyd
van Nasaret in Galilea af gekom, en Hy is deur Johannes in die
Jordaan gedoop. 10Net toe Hy uit die water kom, het Hy die hemel
sien oopskeur en die Gees soos 'n duif na Hom toe sien neerdaal.
11Daar was ook 'n stem uit die hemel: Jy is my geliefde Seun. Oor Jou
verheug Ek My. 12Net daarna het die Gees Hom weggevat die woestyn
in, 13waar Hy veertig dae lank gebly het en deur die Satan versoek is.
Jesus was daar saam met die wilde diere, en die engele het Hom
versorg. 14Nadat Johannes in die tronk opgesluit is, het Jesus na
Galilea toe gegaan en die evangelie van God verkondig. 15Hy het gesê:
Die tyd het aangebreek, en die koninkryk van God het naby gekom.
Bekeer julle en glo die evangelie. 16Eendag toe Jesus langs die See van
Galilea loop, het Hy vir Simon en Simon se broer Andreas gesien waar
hulle besig was om werpnette in die see uit te gooi. Hulle was vissers
van beroep. 17Hy het toe vir hulle gesê: Kom hier! Kom saam met My,
en Ek sal julle vissers van mense maak. 18Onmiddellik het hulle die
nette gelos en Hom gevolg. 19Toe Hy 'n entjie verder gaan, het Hy vir
Jakobus seun van Sebedeus, en sy broer Johannes gesien waar hulle in
die skuit besig was om hulle nette reg te maak, 20en dadelik het Hy
hulle geroep. Hulle het hulle pa, Sebedeus, net so saam met die
loonarbeiders in die skuit gelaat en saam met Jesus gegaan. 21Hulle het
in Kapernaum gekom. Toe die sabbatdag aanbreek, het Jesus reguit na
die sinagoge toe gegaan en die mense daar begin leer. 22Hulle was
verstom oor sy leer, want Hy het hulle geleer soos een wat gesag het,
en nie soos die skrifgeleerdes nie. 23Op daardie oomblik was daar in
hulle sinagoge 'n man wat van 'n onrein gees besete was. Hy het
uitgeskreeu: 24Wat het ons met U te doen, Jesus van Nasaret? Het U
gekom om ons te verdelg? Ek weet goed wie U is; U is die Heilige van

God! 25Maar Jesus het hom skerp aangespreek: Bly stil en gaan uit
hom uit. 26Die onrein gees het die man stuiptrekkings laat kry, hard
geskreeu en toe uit hom uitgegaan. 27Almal was so verbaas dat hulle
onder mekaar geredeneer en gesê het: Wat gaan hier aan? Dit is 'n
nuwe leer, en dit kom met gesag! Hy gebied selfs die onrein geeste, en
hulle gehoorsaam hom. 28En dit was nie lank nie of daar is in Galilea
oral in die hele omgewing oor Hom gepraat. 29Toe die mense uit die
sinagoge kom, het hulle saam met Jakobus en Johannes reguit na die
huis van Simon en Andreas toe gegaan. 30Die skoonmoeder van Simon
het daar met 'n hoë koors siek gelê, en hulle het Hom dadelik van haar
vertel. 31Hy het na haar toe gegaan, haar hand gevat en haar regop
gehelp. Toe het die koors haar verlaat, en sy het hulle bedien. 32Toe
dit aand geword het en die son al onder was, het die mense al die
siekes en dié wat in die mag van bose geeste was, na Hom toe gebring.
33Die hele dorp het by die deur van die huis saamgedrom. 34Hy het
baie siekes wat allerhande kwale gehad het, gesond gemaak en baie
bose geeste uitgedrywe. Hy het die bose geeste nie toegelaat om te
praat nie, omdat hulle geweet het wie Hy is. 35Die môre vroeg, toe dit
nog nag was, het Hy opgestaan en buitentoe gegaan na 'n eensame
plek en daar gebid. 36Simon en dié wat by hom was, het Hom egter
gesoek, 37en toe hulle Hom kry, sê hulle vir Hom: Almal soek U. 38Maar
Hy antwoord hulle: Laat ons êrens anders heen gaan, na die nabygeleë
dorpies toe, sodat Ek daar ook kan preek, want daarvoor het Ek
gekom. 39Hy het toe gegaan en dwarsdeur Galilea in hulle sinagoges
gepreek en bose geeste uitgedrywe. 40Daar kom toe 'n melaatse man na
Hom toe wat smekend op sy knieë voor Hom neerval en vir Hom sê:
As U wil, kan U my gesond maak. 41Jesus het hom jammer gekry, sy
hand uitgesteek en hom aangeraak. Hy sê toe vir hom: Ek wil. Word
gesond! 42Sy melaatsheid het onmiddellik verdwyn en hy het gesond
geword. 43Jesus het hom dadelik weggestuur, nadat Hy hom ernstig
aangespreek 44en vir hom gesê het: Moet vir niemand iets hiervan
vertel nie, maar gaan wys jou vir die priester en bring die offers vir
jou reiniging wat Moses voorgeskrywe het. Dit sal vir die mense die
bewys wees dat jy rein geword het. 45Hy het egter gegaan en dit wyd
en syd begin verkondig en dit oral geloop en vertel. Daarom kon Jesus
nie meer openlik in 'n dorp kom nie en het Hy gewoonlik buite in die
oop veld gebly. Tog het die mense van alle kante af na Hom toe
gekom.

MARKUS 2

1Toe Jesus ná 'n paar dae weer in Kapernaum kom, het dit bekend
geword dat Hy by die huis is. 2Baie mense het daar saamgedrom, sodat
daar selfs by die deur nie meer plek was nie. Hy was besig om met
hulle oor sy boodskap te praat. 3Daar kom toe mense wat 'n verlamde
man na Hom toe bring. Vier van hulle het hom gedra. 4Toe hulle hom
weens die gedrang nie by Jesus kon kry nie, breek hulle die dak reg
bokant Hom oop, en nadat hulle 'n opening in die dak gemaak het,
laat hulle die draagbaar waarop die verlamde man gelê het, daardeur
afsak. 5Toe Jesus hulle geloof sien, sê Hy vir die verlamde: Vriend, jou
sondes word vergewe! 6Maar sommige van die skrifgeleerdes het daar
gesit en hulle afgevra: 7Waarom sê hy so? Hy praat mos godslasterlik!
Wie kan sondes vergewe behalwe God alleen? 8Jesus het dadelik
geweet dat hulle by hulleself so redeneer. Hy sê toe vir hulle: Wat
redeneer julle by julleself hieroor? 9Wat is makliker? Om vir die
verlamde man te sê: Jou sondes word vergewe', of om te sê: Staan op,
vat jou draagbaar en loop'? 10Maar Ek gaan nou vir julle die bewys
lewer dat die Seun van die mens volmag het om op die aarde sondes
te vergewe. Hy sê toe vir die verlamde man: 11Ek sê vir jou: Staan op,
vat jou draagbaar en gaan huis toe. 12Hy het opgestaan, dadelik sy
draagbaar gevat en voor die oë van almal uitgestap. Hieroor was hulle
almal verbaas en het hulle God geprys en gesê: So iets het ons nog
nooit gesien nie! 13Jesus het weer na die see toe gegaan. 'n Hele
menigte mense het na Hom toe gekom, en Hy het hulle geleer. 14Toe
Hy by die tolhuis verbygaan, sien Hy vir Levi seun van Alfeus daar sit,
en Hy sê vir hom: Volg My! Levi het opgestaan en Hom gevolg.
15Daarna het Jesus in Levi se huis gaan eet. Baie tollenaars en
sondaars was saam met Hom en sy dissipels aan tafel, want daar was
baie van hulle wat Hom gereeld gevolg het. 16Toe die skrifgeleerdes
onder die Fariseërs sien dat Hy saam met sondaars en tollenaars eet,
het hulle vir sy dissipels gesê: Waarom eet hy saam met tollenaars en
sondaars? 17Jesus het dit gehoor en Hy sê vir hulle: Dié wat gesond is,
het nie 'n dokter nodig nie, maar dié wat siek is. Ek het nie gekom om
mense te roep wat op die regte pad is nie, maar sondaars. 18Johannes
se volgelinge en die Fariseërs was besig om te vas, en die mense kom
toe en vra vir Jesus: Waarom vas die volgelinge van Johannes en die
volgelinge van die Fariseërs, maar u dissipels vas nie? 19Jesus
antwoord hulle: Kan die bruilofsgaste dan vas terwyl die bruidegom
by hulle is? Nee, solank hulle die bruidegom by hulle het, kan hulle
nie vas nie. 20Maar daar sal 'n tyd kom wanneer die bruidegom van
hulle af weggeneem sal word. Dan, op daardie dag, sal hulle vas.
21Niemand lap tog ou klere met ongekrimpte materiaal nie, want dan

skeur die nuwe lap nog 'n stuk van die oue uit, en die gat word net
groter. 22Niemand gooi ook nuwe wyn in ou velsakke nie, want dan
laat die wyn die sakke oopbars, en die wyn sowel as die sakke gaan
verlore. Nuwe wyn word in nuwe sakke gegooi. 23Eenkeer toe Jesus op
'n sabbatdag tussen gesaaides deur loop, het sy dissipels so in die loop
are begin afpluk. 24Die Fariseërs sê toe vir Hom: Kyk daar! Waarom
doen hulle iets wat nie op die sabbatdag gedoen mag word nie? 25Hy
sê vir hulle: Het julle nog nooit gelees wat Dawid gedoen het toe hy
en sy manne nie kos gehad het nie en honger gekry het? 26Hy het in
die tyd van die hoëpriester Abjatar in die huis van God ingegaan en
van die offerbrood geëet, wat niemand anders as die priesters mag
geëet het nie, en ook vir sy manne daarvan gegee. 27Jesus het verder
vir hulle gesê: Die sabbatdag is vir die mens gemaak en nie die mens
vir die sabbatdag nie. 28Daarom is die Seun van die mens Here óók oor
die sabbat.

MARKUS 3

1Jesus het weer na die sinagoge toe gegaan. Daar was 'n man met 'n
gebreklike hand. 2Die Fariseërs het vir Jesus dopgehou om te sien of
Hy hom op die sabbatdag sou gesond maak, sodat hulle vir Jesus
daaroor kon aankla. 3Hy sê toe vir die man met die gebreklike hand:
Staan op hier tussen hulle! 4Daarna vra Hy vir hulle: Mag 'n mens op
die sabbatdag goed doen of kwaad doen, iemand red of doodmaak?
Hulle het egter niks gesê nie. 5Hy het hulle rondom Hom kwaad
aangekyk en was diep bedroef oor hulle verhardheid. Hy sê toe vir die
man: Steek jou hand uit! Hy het sy hand uitgesteek en dit was gesond.
6Die Fariseërs het uitgegaan en dadelik met die Herodiane 'n komplot
teen Jesus gesmee om Hom om die lewe te bring. 7Jesus het toe met sy
dissipels teruggegaan na die see toe. 'n Menigte mense het van Galilea
af agter Hom aan gegaan. Ook van Judea af, 8en uit Jerusalem en van
Idumea en van oorkant die Jordaan en van rondom Tirus en Sidon af,
het daar baie mense na Hom toe gekom toe hulle hoor wat Hy alles
doen. 9Weens die gedrang het Hy vir sy dissipels gesê om vir Hom 'n
skuitjie reg te hou sodat die mense Hom nie vertrap nie. 10Hy het baie
mense gesond gemaak, sodat almal wat die een of ander siekte gehad
het, Hom oorval het om aan Hom te raak. 11As mense wat van onrein
geeste besete was, Hom sien, het hulle voor Hom neergeslaan en
geskreeu: U is die Seun van God! 12Maar Hy het hulle baie uitdruklik
belet om bekend te maak wie Hy is. 13Jesus het teen die berg opgegaan
en dié wat Hy wou hê, nader geroep, en hulle het na Hom toe gekom.
14Hy het toe twaalf, wat Hy apostels genoem het, aangestel om by
Hom te bly sodat Hy hulle kon uitstuur om te preek. 15Hulle het ook
die mag ontvang om bose geeste uit te drywe. 16Hy het hierdie twaalf
aangestel: Petrus, soos Hy Simon genoem het, 17Jakobus seun van
Sebedeus, en Johannes die broer van Jakobus vir hulle het Hy die
bynaam Boanerges gegee, dit wil sê manne van die donder 18Andreas,
Filippus, Bartolomeus, Matteus, Tomas, Jakobus seun van Alfeus,
Taddeus, Simon die Kananeër, 19en Judas Iskariot wat vir Jesus verraai
het. 20Daarna het Jesus huis toe gegaan. 'n Menigte mense het weer
saamgedrom, sodat daar selfs nie geleentheid was om 'n stukkie te eet
nie. 21Toe sy familie hiervan hoor, het hulle gegaan om Hom te gaan
haal, want hulle het gesê: Hy het van sy kop af geraak. 22Die
skrifgeleerdes wat van Jerusalem af gekom het, het gesê: Hy is van
Beëlsebul besete! en Dit is met die hulp van die aanvoerder van die
bose geeste dat hy bose geeste uitdrywe. 23Jesus het hulle nader
geroep en hulle met voorbeelde geantwoord: Hoe kan die Satan die
Satan uitdrywe? 24As 'n koninkryk onderling verdeeld is, kan daardie
koninkryk nie bly staan nie; 25en as 'n huisgesin onderling verdeeld is,

sal daardie huisgesin nie kan bly staan nie. 26As die Satan teen homself
in opstand kom en verdeeld is, kan hy nie bly staan nie, maar is dit sy
einde. 27Bowendien kan niemand in 'n sterk man se huis ingaan en sy
goed vat as hy nie vooraf die sterk man vasbind nie. Eers dan sal hy sy
huis kan beroof. 28Dit verseker Ek julle: Alles sal die mense vergewe
kan word, al die sondige lastertaal wat hulle praat. 29Wie egter teen
die Heilige Gees laster, word tot in ewigheid nie vergewe nie maar bly
ewig skuldig aan die sonde. 30Dit het Hy gesê omdat hulle gesê het: Hy
is van 'n onrein gees besete. 31Sy moeder en sy broers het toe gekom.
Hulle het buite bly staan en 'n boodskap na Hom toe gestuur om Hom
te roep. 32'n Menigte mense het rondom Hom gesit. Hulle sê toe vir
Hom: Kyk, u moeder en u broers en u susters daar buite soek U.
33Maar Hy sê vir hulle: Wie is my moeder en my broers? 34Hy het die
mense aangekyk wat in 'n kring om Hom sit en gesê: Hier is my
moeder en my broers! 35Elkeen wat die wil van God doen, is my broer
en my suster en my moeder.

MARKUS 4

1Jesus het weer die mense langs die see begin leer. 'n Baie groot
menigte het by Hom saamgedrom, sodat Hy op die see in 'n skuit gaan
sit het. Die hele menigte was langs die see op die strand. 2Hy het hulle
baie deur gelykenisse geleer. So het Hy onder andere gesê terwyl Hy
hulle leer: 3Luister hier! 'n Saaier het eendag gaan saai. 4Met die saai
het 'n deel van die saad op die pad geval, en die voëls het gekom en
dit opgepik. 5'n Ander deel daarvan het op 'n klipbank geval, waar
daar nie baie grond was nie. Dit het gou opgekom, omdat die grond
nie diep was nie. 6Maar toe die son warm word, is dit verskroei, en
omdat dit nie wortel geskiet het nie, het dit verdroog. 7'n Ander deel
het tussen die onkruid geval. Die onkruid het opgekom en dit laat
verstik, en dit het nie saad geskiet nie. 8Die ander saad het in goeie
grond geval, en dit het opgekom, gegroei en 'n oes gelewer. Party het
dertigvoudig gedra, ander sestig- en nog ander honderdvoudig.
9Verder het Hy gesê: Wie ore het en kan hoor, moet luister! 10Toe hulle
alleen was, het die mense wat saam met die twaalf by Hom was, Hom
oor die gelykenisse uitgevra, 11en Hy het vir hulle gesê: Aan julle is die
insig in die geheim van die koninkryk van God gegee; maar vir dié
wat daarbuite is, bly alles net by gelykenisse, 12sodat hulle kyk en kyk
en tog nie sien nie, en hoor en hoor en tog nie verstaan nie, dat hulle
hulle nie miskien bekeer en vergewe word nie. 13Hy sê toe vir hulle:
Julle begryp nie eens hierdie gelykenis nie. Hoe sal julle dan al die
ander gelykenisse kan verstaan? 14Die saaier saai die woord. 15Daar is
mense by wie daar soos op 'n pad gesaai word: sodra hulle die woord
hoor, kom die Satan en vat die woord weg wat in hulle gesaai is.
16Daar is mense by wie daar soos op klipbanke gesaai word: sodra
hulle die woord hoor, neem hulle dit met blydskap aan. 17Hulle laat dit
egter nie in hulle wortel skiet nie en hou nie lank uit nie. As hulle
daarna ter wille van die woord verdruk of vervolg word, word hulle
gou afvallig. 18Daar is mense by wie daar soos tussen die onkruid
gesaai word. Dit is hulle wat die woord hoor, 19maar die sorge van die
lewe en die verleiding van rykdom en die begeertes na allerhande
ander dinge kom op en verstik die woord, en dit bly sonder vrug.
20Dan is daar die mense by wie daar soos op goeie grond gesaai is, wat
die woord hoor en aanvaar en vrug voortbring, party dertig-, party
sestig- en party honderdvoudig. 21Hy het vir hulle gesê: 'n Lamp kom
mos nie onder 'n emmer of onder 'n bed nie? Is dit nie bedoel om op 'n
staander gesit te word nie? 22Daar is geen geheim nie, of dit moet
openbaar gemaak word; en daar word niks geheim gehou nie, of dit
moet aan die lig kom. 23As iemand ore het en kan hoor, moet hy
luister! 24Hy het ook vir hulle gesê: Gee aandag aan wat julle hoor!

Want met die maat waarmee julle meet, sal vir julle gemeet word en
daar sal vir julle nog toegevoeg word. 25Wie het, vir hom sal daar nog
meer gegee word; en wie nie het nie, van hom sal ook die bietjie wat
hy het, weggevat word. 26Verder het Hy gesê: Met die koninkryk van
God gaan dit só: Iemand saai die saad op die land 27en gaan slaap en
staan op, dag na dag, en die saad ontkiem en groei hóé weet hy self
nie. 28Vanself bring die aarde die graan voort, eers 'n halm, dan 'n aar,
dan die vol koringaar. 29En wanneer die graan ryp is, steek hy dadelik
die sekel in, omdat die oestyd daar is. 30Hy het ook gesê: Hoe sal ons
die koninkryk van God voorstel, of met watter gelykenis sal ons dit
uitbeeld? 31Dit is soos 'n mosterdsaadjie. Wanneer dit in die land
geplant word, is dit die kleinste van al die soorte saad daar in die
land. 32Maar as dit eenmaal geplant is, kom dit op en word dit groter
as al die tuinplante. Dit kry sulke groot takke dat die voëls in sy
skaduwee kom nes maak. 33Deur baie sulke gelykenisse het Jesus met
die mense oor sy boodskap gepraat, vir sover hulle dit kon verstaan.
34Sonder 'n gelykenis het Hy nie met hulle gepraat nie, maar wanneer
Hy met sy dissipels alleen was, het Hy vir hulle alles uitgelê. 35Laat
daardie middag sê Jesus vir sy dissipels: Kom ons vaar oorkant toe.
36Hulle het toe die mense wat daar was, daar laat bly en Hom
saamgeneem in die skuit waarin Hy gesit het. Daar was ook nog ander
skuite by. 37Skielik het daar 'n groot storm losgebars, en die golwe het
in die skuit geslaan, sodat die skuit al begin vol word het. 38Jesus het
op die bank in die agterstewe gelê en slaap. Hulle maak Hom toe
wakker en sê vir Hom: Meneer, gee U dan nie om dat ons vergaan nie?
39Toe staan Hy op, bestraf die wind en sê vir die see: Hou op! Bedaar!
Die wind het gaan lê en daar het 'n groot stilte gekom. 40Toe sê Hy vir
hulle: Waarom is julle bang? Het julle dan nie geloof nie? 41Hulle is
met groot ontsag vervul en het vir mekaar gesê: Wie kan Hy tog wees
dat selfs die wind en die see Hom gehoorsaam?

MARKUS 5

1Daarna het hulle oorkant die see in die land van die Geraseners
aangekom. 2Net toe Jesus uit die skuit klim, het daar van die grafte af
'n man met 'n onrein gees Hom tegemoet gekom. 3Die man het tussen
die grafte gebly. Niemand kon hom selfs met 'n ketting vasbind nie,
4want hulle het hom al dikwels met voet- en handboeie vasgemaak,
maar dan ruk hy die handboeie uitmekaar en skop die voetboeie
stukkend. Niemand kon hom baasraak nie. 5Hy was dag en nag aan die
skreeu tussen die grafte en in die berge, en dan kap hy homself met
klippe. 6Hy het Jesus al van ver af gesien en nader gehardloop. Hy het
voor Hom neergeval 7en hard geskreeu: Wat het U met my te doen,
Jesus, Seun van God die Allerhoogste? Ek smeek U: In Gods Naam,
moet my nie pynig nie! 8want Jesus het vir hom gesê: Onrein gees,
gaan uit die man uit! 9Hy het hom toe gevra: Wat is jou naam? My
naam is Legio, antwoord hy Hom, want ons is baie. 10Die man het
Hom toe ernstig gesoebat om hulle nie uit die landstreek uit weg te
stuur nie. 11Daar naby teen die berg het 'n groot trop varke geloop.
12Die onrein geeste het Hom toe gesmeek: Stuur ons na die varke toe,
sodat ons in hulle kan invaar! 13Hy het hulle dit toegelaat, en hulle het
uitgegaan en in die varke ingevaar. Die hele trop van omtrent twee
duisend het op loop gesit teen die hang af, die see in, en hulle het
versuip. 14Hulle wagters het weggehardloop en dit in die dorp en op
die plase gaan vertel. Die mense het kom kyk wat daar gebeur het.
15Toe hulle by Jesus kom en die besetene in wie die baie bose geeste
was, daar sien sit met sy klere aan en by sy volle verstand, het hulle
groot geskrik. 16Dié wat alles gesien het, het vir hulle vertel wat met
die besetene gebeur het, en ook van die varke. 17Hulle het toe by Jesus
daarop aangedring om uit hulle gebied uit weg te gaan. 18Toe Jesus in
die skuit klim, het die man wat van die duiwel besete was, by Hom
daarop aangedring om saam met Hom te gaan. 19Jesus het hom dit
egter nie toegelaat nie maar vir hom gesê: Gaan na jou huis, na jou
mense toe, en gaan vertel vir hulle wat die Here alles vir jou gedoen
het en dat Hy jou jammer gekry het. 20Hy het toe gegaan en deur die
hele Dekapolis begin bekend maak wat Jesus alles vir hom gedoen
het. Almal was verbaas daaroor. 21Jesus het daarna met die skuit
teruggevaar oorkant toe en toe Hy nog daar by die see was, het 'n
groot menigte om Hom saamgedrom. 22Een van die raadslede van die
sinagoge, 'n man met die naam Jaïrus, kom toe daar aan. Net toe hy
vir Jesus sien, val hy op sy knieë voor Hom 23en smeek Hom dringend:
My dogtertjie lê op haar uiterste. Kom lê tog u hande op haar, sodat sy
kan gesond word en lewe. 24Hy het saam met hom gegaan. 'n Groot
menigte het agter Hom aan gegaan en hulle het van alle kante af teen

Hom gedruk. 25Daar was ook 'n vrou wat al twaalf jaar lank aan
bloedvloeiing gely het. 26Sy het baie gely onder die behandeling van
talle dokters en het alles wat sy gehad het, daaraan bestee. Sy het
egter geen baat daarby gevind nie; haar toestand het eerder vererger.
27Sy het van Jesus gehoor en in die gedrang nader gekom en van agter
af aan sy klere geraak, 28want sy het gedink: as ek maar net aan sy
klere kan raak, sal ek gesond word. 29En dadelik het die bron van haar
bloedvloeiing opgedroog, en sy kon aan haar liggaam agterkom dat sy
van haar kwaal ontslae was. 30Jesus het ook self onmiddellik geweet
dat daar van Hom krag uitgegaan het. Hy het Hom in die gedrang
omgedraai en gevra: Wie het aan my klere geraak? 31Sy dissipels het
Hom geantwoord: U sien tog dat die mense van alle kante af teen U
druk, en dan vra U nog: Wie het aan My geraak? 32Hy het rondom
Hom gekyk om te sien wie dit gedoen het. 33Die vrou het geskrik en
gestaan en bewe, want sy het besef wat met haar gebeur het. Sy het
toe voor Hom op haar knieë kom val en vir Hom haar hele geskiedenis
vertel. 34Daarna sê Hy vir haar: Dogter, jou geloof het jou gered. Gaan
in vrede. Wees vir goed van jou kwaal genees! 35Terwyl Jesus nog met
die vrou praat, kom daar mense van die raadslid van die sinagoge se
huis af en sê vir hom: U dogter het gesterwe. Waarom val u nog ons
Leermeester lastig? 36Jesus het egter met die een oor gehoor wat daar
gesê word, en Hy sê toe vir die raadslid van die sinagoge: Moet jou nie
ontstel nie. Bly maar net glo! 37Jesus het niemand behalwe Petrus,
Jakobus en Johannes die broer van Jakobus toegelaat om verder saam
met Hom te gaan nie. 38Hy kom toe by die huis van die raadslid van
die sinagoge aan en sien die hele gedoente van mense wat verskriklik
huil en te kere gaan. 39Hy het ingegaan en vir hulle gesê: Wat raas en
huil julle so? Die kindjie het nie gesterwe nie, sy slaap net. 40Hulle het
Hom uitgelag. Hy het almal beveel om uit te gaan. Hy het net die pa
en die ma van die kindjie en die drie dissipels wat by Hom was,
saamgeneem en in die kamer ingegaan waar die kindjie was. 41Hy vat
toe die kindjie se hand en sê vir haar: Talita, koem! Dit beteken:
Dogtertjie, Ek sê vir jou, staan op! 42Dadelik het die dogtertjie
opgestaan en begin loop; sy was al twaalf jaar oud. Die mense was
stom van verbasing. 43Hy het hulle toe streng opdrag gegee om
niemand anders daarvan te laat hoor nie en gesê hulle moet vir haar
iets te ete gee.

MARKUS 6

1Jesus het daarvandaan weggegaan. Hy het in die dorp gekom waar
Hy grootgeword het, en sy dissipels was saam met Hom. 2En toe die
sabbatdag aanbreek, het Hy die mense in die sinagoge begin leer. Baie
het na Hom geluister en is deur sy woorde aangegryp. Hulle het vir
mekaar gesê: Waar kom hy aan al hierdie dinge, en watter besondere
gawe van wysheid het hy dat daar sulke kragtige dade deur sy hande
plaasvind? 3Is hy dan nie 'n timmerman, 'n seun van Maria en die
broer van Jakobus, Joses, Judas en Simon nie? En is dit dan nie sy
susters wat hier by ons woon nie? Die mense wou niks van Hom weet
nie. 4Jesus sê toe vir hulle: 'n Profeet word oral erken behalwe in die
plek waar hy grootgeword het, en in sy familiekring en sy gesin. 5Hy
kon daar geen enkele wonderwerk doen nie, behalwe dat Hy sy hande
op 'n paar siekes gelê en hulle gesond gemaak het. 6Hy was verbaas
oor die ongeloof van die mense. Daarna het Hy by die dorpies in die
omtrek rondgegaan en die mense daar geleer. 7Jesus het die twaalf
nader geroep en hulle twee-twee begin uitstuur. Hy het aan hulle mag
oor onrein geeste gegee. 8Verder het Hy hulle bevel gegee om niks vir
die pad saam te vat nie, net 'n kierie geen kos, geen reissak, geen geld
in die beursie nie. 9Hulle moes wel skoene aantrek maar nie nog 'n
kledingstuk saamvat nie. 10Daarby het Hy vir hulle gesê: Waar julle in
'n plek kom en in 'n huis ontvang word, bly daar totdat julle van die
plek af weggaan. 11En as 'n plek julle nie wil ontvang en die mense nie
na julle luister nie, gaan dan daarvandaan weg en skud selfs die stof
onderaan julle voete af as aanklag teen hulle. 12Hulle het toe gaan
verkondig dat die mense hulle moet bekeer. 13Daarby het hulle baie
bose geeste uitgedrywe en baie siekes met olie gesalf en gesond
gemaak. 14Koning Herodes het van Jesus gehoor, want sy Naam het
bekend geraak. Party mense het gesê: Johannes die Doper is uit die
dood opgewek. Daarom werk die kragte in hom. 15En party het gesê:
Dit is Elia. Ander het gesê: Hy is 'n profeet soos een van die ou
profete. 16Toe Herodes dit dan hoor, het hy gesê: Die Johannes wat ek
onthoof het, is uit die dood opgewek. 17Vroeër het Herodes self gestuur
en Johannes laat vang. Hy het hom in die tronk opgesluit op aandrang
van Herodias die vrou van sy broer Filippus. Herodes het met haar
getrou, 18en Johannes het vir hom gesê: U mag nie u broer se vrou vat
nie. 19Herodias het daarna 'n wrok teen hom gekoester en wou hom
laat doodmaak, maar sy kon nie, 20want Herodes was bang vir
Johannes omdat hy besef het dat hy 'n opregte en godvresende man is.
Hy het vir Johannes onder sy beskerming geneem en elke keer
wanneer hy hom aangehoor het, het hy in 'n ernstige tweestryd
geraak. Tog het hy graag na hom geluister. 21Op 'n dag het Herodias 'n

goeie kans gekry. Toe Herodes op sy verjaarsdag vir sy hoofamptenare
en die opperbevelhebbers en die hoëlui van Galilea 'n feesmaal gegee
het, 22het die dogter van Herodias daar ingekom en vir hulle gedans.
Dit het groot byval by Herodes en sy gaste gevind. Die koning het toe
vir die meisie gesê: Vra my net wat jy wil hê, en ek sal dit vir jou gee.
23Daarby het hy dit herhaaldelik met 'n eed vir haar bevestig: Net wat
jy my vra, sal ek vir jou gee, tot selfs die helfte van my koninkryk. 24Sy
het toe uitgegaan en vir haar ma gesê: Wat moet ek vra? Dié het gesê:
Die kop van Johannes die Doper. 25Sy het haastig reguit na die koning
toe geloop en vir hom gevra: Ek wil hê u moet vir my dadelik in 'n
skottel die kop gee van Johannes die Doper. 26Die koning was baie
verslae, maar omdat hy dit voor die gaste met 'n eed belowe het, wou
hy haar dit nie weier nie. 27Hy het dadelik iemand van sy lyfwag
opdrag gegee en hom gestuur om Johannes se kop te gaan haal. Hy
het hom in die tronk gaan onthoof, 28sy kop in 'n skottel gebring en dit
vir die meisie gegee, en die meisie het dit vir haar ma gegee. 29Toe
Johannes se volgelinge daarvan hoor, het hulle gekom en sy lyk
weggeneem en begrawe. 30Die apostels het na Jesus toe teruggekom en
vir Hom alles vertel wat hulle gedoen en wat hulle die mense geleer
het. 31Daar was baie mense wat gedurig gekom en gegaan het, sodat
Jesus en sy dissipels selfs nie kans gehad het om iets te eet nie. Hy sê
toe vir hulle: Kom julle alleen saam na 'n stil plek toe en rus 'n bietjie.
32Hulle het met 'n skuit na 'n stil plek toe vertrek waar hulle alleen kon
wees. 33Baie mense het hulle egter gesien en agtergekom waarheen
hulle gaan. Hulle het vinnig van al die dorpe af te voet daarheen
gegaan en nog voor Jesus en sy dissipels daar aangekom. 34Toe Jesus
uit die skuit klim, het Hy 'n groot menigte mense daar gesien en Hy
het hulle innig jammer gekry, want hulle was soos skape wat nie 'n
wagter het nie. Hy het hulle toe baie uitvoerig begin leer. 35Toe dit al
baie laat was, het Jesus se dissipels vir Hom kom sê: Dit is 'n afgeleë
plek hierdie en dit is al baie laat. 36Stuur die mense terug sodat hulle
op die plase in die omtrek en in die dorpies vir hulle iets te ete kan
koop. 37Maar Hy sê vir hulle: Gee julle vir hulle iets om te eet. Hulle
antwoord Hom: Moet ons met twee honderd mense se dagloon brood
gaan koop om vir hulle iets te ete te gee? 38Hy vra vir hulle: Hoeveel
brood het julle? Gaan kyk. Nadat hulle gaan kyk het, sê hulle: Vyf, en
twee visse. 39Hy het hulle opdrag gegee om al die mense klompies-
klompies op die groen gras te laat sit om te eet. 40Die mense het in
groepe van honderd en in groepe van vyftig gaan sit. 41Toe het Hy die
vyf brode en die twee visse geneem, na die hemel opgekyk en die seën
gevra. Daarna het Hy die brood gebreek en dit vir sy dissipels gegee
om aan die mense voor te sit. Hy het ook die twee visse onder hulle
almal verdeel. 42Al die mense het geëet en genoeg gekry. 43Hulle het
nog twaalf mandjies vol bymekaargemaak van die stukke brood en die

vis. 44Van dié wat van die brood geëet het, was net die mans vyf
duisend. 45Net daarna het Jesus sy dissipels aangesê om in die skuit te
klim en solank vooruit te gaan na die oorkant, na Betsaida toe, terwyl
Hy nog eers die mense huis toe stuur. 46Nadat Hy hulle laat gaan het,
het Hy die berg op gegaan om te bid. 47Toe dit aand word, was die
skuit al ver weg die see in en Jesus alleen op die strand. 48Hy het
gesien hulle roei swaar, want die wind was teen hulle. Teen dagbreek
die volgende môre het Hy op die see na hulle toe aangeloop gekom,
en Hy wou langs hulle verbygaan. 49Toe hulle Hom op die see sien
loop, het hulle gedink dit is 'n spook. Hulle het hard geskreeu, 50want
hulle het Hom almal gesien en groot geskrik. Maar Hy het dadelik met
hulle gepraat en vir hulle gesê: Wees gerus, dit is Ek. Moenie bang
wees nie. 51Hy het toe by hulle in die skuit geklim, en die wind het
gaan lê. Hulle was heeltemal uit die veld geslaan, 52want hulle het nie
werklik verstaan wat die vermeerdering van die brood beteken nie;
hulle kon dit nog nie begryp nie. 53Hulle het toe land toe gevaar en by
Gennesaret aan wal gegaan. 54Toe hulle uit die skuit klim, het die
mense Hom dadelik herken 55en in daardie hele landstreek rondgegaan
en dié wat ongesteld was, op draagbare begin aandra na waar hulle
gehoor het dat Hy is. 56Waar Hy ook al in dorpe of stede of op plase
gekom het, het die mense die siekes op die bymekaarkomplekke
neergesit en Hom gevra dat die siekes tog maar net aan die soom van
sy klere mag raak; en almal wat aan Hom geraak het, het gesond
geword.

MARKUS 7

1Die Fariseërs en sommige skrifgeleerdes wat van Jerusalem af gekom
het, kom toe by Jesus. 2Hulle het gesien party van sy dissipels eet hulle
kos met onrein hande, dit is met hande wat nie gewas is nie. 3Die
Fariseërs, en tewens die Jode oor die algemeen, eet immers nie as
hulle nie eers hulle hande behoorlik gewas het nie. So hou hulle hulle
aan die oorgelewerde gebruik van die voorgeslagte. 4En wanneer hulle
van die dorp af kom, eet hulle nie as hulle nie eers gewas het nie.
Daar is ook nog baie ander oorgelewerde gebruike waaraan hulle
hulle hou soos hoe om koppies, bekers, bakke en stoele te was. 5Die
Fariseërs en die skrifgeleerdes vra Hom toe: Waarom handel u
dissipels nie volgens die oorgelewerde gebruik van die voorgeslagte
nie en eet hulle met onrein hande? 6Hy antwoord hulle: Die profeet
Jesaja het julle mooi opgesom. Julle is skynheiliges, soos daar
geskrywe staan: Hierdie volk eer My met hulle mond, maar hulle hart
is ver van My af. 7Dit help niks dat hulle My probeer dien deur
leerstellings van mense as gebooie van God voor te hou nie.8Julle laat
die gebod van God los en hou aan die oorgelewerde gebruik van
mense vas. 9Hy het verder vir hulle gesê: Julle verstaan die kuns goed
om die gebod van God opsy te skuiwe en julle oorgelewerde gebruike
in stand te hou. 10Moses het gesê: Eer jou vader en jou moeder' en: Wie
sy vader of sy moeder vloek, moet sekerlik doodgemaak word.'11Maar
julle sê: Iemand kan vir sy pa of sy ma sê: Enige gawe wat u van my
sou kon kry, is korban,' dit wil sê: 'n offergawe vir God. 12En so laat
julle hom toe om hoegenaamd niks vir sy pa of sy ma te doen nie. 13So
ontneem julle die woord van God sy gesag deur julle oorgelewerde
gebruike wat julle op julle beurt weer oorgelewer het. Daar is ook nog
baie ander sulke dinge wat julle doen. 14Daarna het Jesus weer die
menigte nader geroep en vir hulle gesê: Luister julle almal hier na My
en verstaan dit goed: 15Niks wat van buite af in 'n mens ingaan, kan
hom onrein maak nie; maar die dinge wat uit 'n mens uitkom, dít
maak hom onrein.1617Toe Hy van die menigte af weer huis toe gegaan
het, het sy dissipels Hom oor hierdie beeldspraak uitgevra. 18Hy sê toe
vir hulle: So, dan verstaan julle dit ook nie? Begryp julle nie dat niks
wat van buite af in 'n mens ingaan, hom onrein kan maak nie, 19omdat
dit nie in sy hart ingaan nie maar in sy maag, en daarna uit sy liggaam
uitgaan? Daarmee het Hy alle kos rein verklaar. 20Maar, het Hy verder
gesê, wat van binne af uit 'n mens kom, dít maak 'n mens onrein. 21Van
binne af, uit die hart van die mens, kom die slegte gedagtes:
onkuisheid, diefstal, moord, 22owerspel, hebsug, kwaadwilligheid,
bedrog, losbandigheid, afguns, kwaadpratery, hoogmoed,
ligsinnigheid. 23Al hierdie slegte dinge kom van binne af en dit maak 'n

mens onrein. 24Jesus het Hom gereed gemaak en daarvandaan
weggegaan na die gebied van Tirus toe. Daar het Hy in 'n sekere huis
tuis gegaan, en Hy wou nie hê dat iemand dit te wete moes kom nie.
Tog kon Hy nie onopgemerk bly nie. 25'n Vrou wie se dogtertjie van 'n
onrein gees besete was, het gou van Hom te hore gekom. Sy het
gekom en voor sy voete neergeval. 26Hierdie vrou was 'n Griek wat in
Siro-Fenisië gebore is. Sy het Hom gevra om die bose gees uit haar
dogter uit te drywe. 27Maar Hy het vir haar gesê: Wag dat die kinders
eers klaar eet, want dit is nie mooi om die kinders se kos te vat en vir
die hondjies te gooi nie. 28Sy het Hom geantwoord: Here, die hondjies
eet darem onder die tafel die kindertjies se oorskiet. 29Toe sê Hy vir
haar: Op grond van wat jy gesê het, kan jy maar huis toe gaan; die
bose gees het al klaar uit jou dogter uitgegaan. 30Toe sy by die huis
kom, kry sy haar kindjie op die bed lê en die bose gees was al klaar uit
haar uit. 31Jesus is weer uit die gebied van Tirus weg en deur Sidon na
die See van Galilea toe in die gebied van Dekapolis. 32Die mense bring
toe 'n dowe man wat ook 'n spraakgebrek het na Hom toe en vra Hom
om tog sy hand op hom te lê. 33Hy het hom eers eenkant toe gevat,
weg van die mense af. Toe het Hy sy vingers in die man se ore gesteek
en spoeg aan sy tong gesmeer. 34Daarna het Hy na die hemel toe
opgekyk, gesug en vir hom gesê: Effata! Dit beteken: Gaan oop! 35Sy
ore het dadelik oopgegaan, die belemmering van sy spraak het
verdwyn, en hy het reg gepraat. 36Jesus het die mense belet om dit vir
iemand anders te vertel, maar hoe meer Hy hulle belet het, hoe meer
het hulle dit verkondig. 37Hulle is geweldig aangegryp en het gesê:
Alles wat Hy doen, is goed: die dowes laat Hy hoor en die stommes
laat Hy praat.

MARKUS 8

1In daardie selfde tyd was daar weer 'n keer 'n groot menigte mense by
Jesus, en hulle het niks gehad om te eet nie. Hy roep toe sy dissipels
nader en sê vir hulle: 2Ek kry hierdie mense innig jammer, want hulle
is nou al drie dae lank hier by My en hulle het niks om te eet nie. 3As
Ek hulle nou sonder kos huis toe stuur, sal hulle langs die pad beswyk.
Party van hulle kom van ver af. 4Maar die dissipels sê vir Hom: Waar
sal 'n mens in hierdie verlatenheid genoeg brood vir hulle kan kry?
5Hy vra hulle toe: Hoeveel brood het julle? Sewe, antwoord hulle. 6Toe
gee Hy die mense bevel om op die grond te gaan sit. Nadat Hy die
sewe brode geneem en God gedank het, het Hy dit gebreek en vir sy
dissipels gegee om uit te deel, en hulle het dit aan die mense
voorgesit. 7Hulle het ook 'n paar vissies gehad; en nadat Hy die seën
gevra het, het Hy gesê hulle moet dit ook uitdeel. 8Die mense het geëet
en genoeg gekry. En hulle het nog sewe mandjies vol
bymekaargemaak van die stukke wat oorgebly het. 9Daar was omtrent
vier duisend mense. Daarna het Hy hulle huis toe gestuur. 10Hy het toe
dadelik saam met sy dissipels in die skuit geklim en na die gebied
Dalmanuta toe gegaan. 11Daar kom toe Fariseërs wat met Jesus begin
redeneer. Om Hom op die proef te stel, wou hulle van Hom 'n
wonderteken uit die hemel hê. 12Hy het diep gesug en gesê: Waarom
wil hierdie geslag 'n teken hê? Dit verseker Ek julle: Aan hierdie
geslag sal beslis nie 'n teken gegee word nie. 13Hy het hulle daar laat
staan, weer in die skuit geklim en na die oorkant van die see toe
gegaan. 14Die dissipels het vergeet om brood saam te vat; hulle het net
een by hulle in die skuit gehad. 15Jesus het hulle toe gewaarsku: Pas
op, wees op julle hoede vir die suurdeeg van die Fariseërs en die
suurdeeg van Herodes. 16Hulle het toe vir mekaar gesê dit is omdat
hulle nie brood het nie. 17Toe Jesus dit hoor, sê Hy vir hulle: Waarom
praat julle daaroor dat julle nie brood het nie? Begryp en verstaan
julle nog nie? Is julle nog steeds so traag van begrip? 18Julle wat oë
het, sien julle dan nie? Julle wat ore het, hoor julle dan nie? Onthou
julle nie, 19toe Ek die vyf brode vir die vyf duisend gebreek het,
hoeveel mandjies vol stukke brood julle oorgehou het nie? Twaalf, sê
hulle vir Hom. 20En sewe brode vir die vier duisend, hoeveel mandjies
vol stukke het julle toe oorgehou? Sewe, sê hulle vir Hom. 21Toe sê Hy
vir hulle: Verstaan julle dan nog nie? 22Hulle het in Betsaida
aangekom, en toe bring die mense 'n blinde man na Jesus toe en vra
Hom om hom aan te raak. 23Hy het die blinde man aan die hand gevat
en hom uit die dorp uit gelei. Toe het Hy op sy oë gespoeg, sy hande
daarop gesit en vir hom gevra: Sien jy al iets? 24Hy het sy oë geknip en
gesê: Ek sien mense, iets soos bome. Ek sien hulle loop. 25Daarna het

Jesus weer sy hande op sy oë gesit. Die man het sy oë oopgemaak, en
hulle was reg. Hy het alles duidelik gesien. 26Jesus het hom huis toe
gestuur en gesê: Moenie by die dorp aangaan nie. 27Daarna het Jesus
en sy dissipels na die dorpies naby Sesarea-Filippi gegaan. Langs die
pad het Hy vir die dissipels gevra: Wie, sê die mense, is Ek? 28Hulle
antwoord Hom: Johannes die Doper, party sê weer Elia, en party een
van die profete. 29Maar julle, vra Hy hulle, wie, sê julle, is Ek? Petrus
antwoord Hom: U is die Christus! 30Toe belet Hy hulle om dit vir
iemand anders te vertel. 31Jesus het hulle toe begin leer dat die Seun
van die mens baie moet ly, dat Hy deur die familiehoofde en die
priesterhoofde en die skrifgeleerdes verwerp moet word en
doodgemaak moet word, en drie dae later moet opstaan. 32Hy het met
hulle hieroor reguit gepraat. Toe het Petrus Hom opsy geneem en
Hom begin berispe. 33Hy het egter omgedraai, na sy dissipels gekyk en
vir Petrus berispe. Moenie in my pad staan nie, Satan, het Hy gesê,
want jy dink nie aan wat God wil hê nie maar aan wat die mense wil
hê. 34Jesus het toe die menigte mense saam met sy dissipels nader
geroep en vir hulle gesê: As iemand agter My aan wil kom, moet hy
homself verloën, sy kruis opneem en My volg, 35want wie sy lewe vir
homself wil behou, sal dit verloor; maar wie sy lewe vir My en die
evangelie verloor, sal dit behou. 36Wat help dit 'n mens tog om die hele
wêreld as wins te verkry en sy lewe te verloor? 37Wat sal 'n mens kan
gee in ruil vir sy lewe? 38Wie hom dan vir My en my woorde skaam te
midde van hierdie ontroue en sondige geslag, vir hom sal die Seun van
die mens Hom ook skaam wanneer Hy kom saam met die heilige
engele, en beklee is met dieselfde heerlikheid as sy Vader.

MARKUS 9

1Verder het Hy vir hulle gesê: Dit verseker Ek julle: Daar is party van
dié wat hier staan, wat beslis nie sal sterwe voordat hulle gesien het
dat die koninkryk van God met krag gekom het nie. 2Ses dae later het
Jesus vir Petrus en Jakobus en Johannes saamgeneem en hulle op 'n
hoë berg gebring waar hulle heeltemal alleen was. Toe het sy
voorkoms voor hulle oë verander, 3en sy klere het blink geword,
spierwit soos niemand op aarde dit kan maak nie. 4Elia en Moses het
toe aan hulle verskyn en met Jesus gestaan en praat. 5Toe sê Petrus vir
Jesus: Rabbi, dit is goed dat ons hier is. Laat ons drie hutte bou: een
vir U, een vir Moses en een vir Elia. 6Hy het nie geweet wat hy sê nie,
so verskrik was hy saam met die ander. 7Daar het toe 'n wolk gekom
wat sy skaduwee oor hulle laat val het; en uit die wolk het daar 'n
stem gekom: Dit is my geliefde Seun. Luister na Hom. 8En meteens, toe
hulle weer kyk, sien hulle niemand meer nie, net Jesus alleen by hulle.
9Terwyl hulle van die berg afkom, het Jesus hulle opdrag gegee om
wat hulle gesien het, vir niemand te vertel voordat die Seun van die
mens uit die dood opgestaan het nie. 10Hulle het hulle toe aan hierdie
opdrag gehou, maar onder mekaar geredeneer oor wat dit beteken as
Hy sê dat die Seun van die mens uit die dood sal opstaan. 11Hulle vra
Hom toe: Waarom sê die skrifgeleerdes dat Elia eers moet kom? 12Elia
kom wel eers om alles weer reg te maak, antwoord Hy hulle. En hoe
staan daar ook oor die Seun van die mens geskrywe? Hy moet baie ly
en verag word. 13Maar Ek sê vir julle: Elia het reeds gekom, en die
mense het met hom gemaak wat hulle wou, net soos daar oor hom
geskrywe staan. 14Toe hulle weer by die ander dissipels kom, sien hulle
'n groot menigte mense daar rondom hulle en skrifgeleerdes wat met
hulle redeneer. 15Die hele menigte was verras toe hulle Jesus skielik
sien, en het nader gehardloop om Hom te verwelkom. 16Hy het vir die
skrifgeleerdes gevra: Waaroor redeneer julle met my dissipels? 17Een
van die mense het Hom geantwoord: Meneer, ek het my seun na U toe
gebring omdat hy van 'n gees besete is wat hom stom maak. 18En elke
keer as die gees hom gryp, gooi hy hom op die grond neer. Dan kry hy
skuim om die mond en hy kners op sy tande, en sy spiere trek saam.
Ek het u dissipels gevra om die gees uit te drywe, en hulle kon nie.
19Jesus sê toe vir hulle: Ongelowige geslag, hoe lank moet Ek nog by
julle wees? Hoe lank moet Ek julle nog verdra? Bring hom hier na My
toe. 20Hulle het die seun na Hom toe gebring. Net toe die gees vir
Jesus sien, het hy die seun geweldige stuiptrekkings laat kry. Hy het
op die grond neergeslaan en rondgerol, met skuim om die mond.
21Jesus het vir die pa gevra: Hoe lank is dit al dat dit hom oorkom?
22Van kleins af, antwoord hy, en baiekeer het die gees hom al in vuur

en in water gegooi om hom dood te maak. As U tog miskien iets
daaraan kan doen, kry ons jammer en help ons. 23 As U iets kan doen,'
sê jy, antwoord Jesus. Vir die een wat glo, kan alles. 24Ek glo, roep die
seun se pa dadelik uit. Help my in my ongeloof. 25Toe Jesus sien dat 'n
menigte mense aangestroom kom, het Hy die onrein gees skerp
aangespreek: Jou stom en dowe gees, Ek gebied jou: Gaan uit hom uit
en moet nooit weer in hom invaar nie! 26Die gees het hom laat skreeu
en hewige stuiptrekkings laat kry en toe uit hom uitgegaan. Dit het
gelyk of die seun dood is, sodat baie mense gesê het: Hy is dood.
27Jesus het hom egter aan die hand gevat en opgehelp, en hy het
opgestaan. 28Nadat Jesus huis toe gegaan het, toe hulle alleen was, het
sy dissipels Hom gevra: Waarom kon ons die gees nie uitdrywe nie?
29Hy het vir hulle gesê: Hierdie goed kan met niks anders as met gebed
uitgedrywe word nie. 30Toe het hulle daarvandaan weggegaan en deur
Galilea gereis. Jesus wou nie hê dat iemand anders dit te wete moes
kom nie. 31Hy het sy dissipels geleer en vir hulle gesê: Die Seun van
die mens word in die hande van mense oorgelewer, en hulle sal Hom
doodmaak; en drie dae nadat Hy doodgemaak is, sal Hy opstaan.
32Hulle het dit nie verstaan nie, maar hulle was te bang om Hom
daaroor uit te vra. 33Toe hulle daarna in Kapernaum by die huis kom,
het Hy vir hulle gevra: Waaroor het julle langs die pad geloop en
praat? 34Hulle het egter niks geantwoord nie, want hulle het langs die
pad met mekaar gestry oor wie van hulle die belangrikste is. 35Jesus
het gaan sit en die twaalf geroep. Hy sê toe vir hulle: As iemand die
eerste wil wees, moet hy die heel laaste en almal se dienaar wees.
36Toe het Hy 'n kindjie geneem en hom tussen hulle laat staan. Hy het
sy arm om hom gesit en vir hulle gesê: 37Elkeen wat so 'n kindjie in my
Naam ontvang, ontvang My; en elkeen wat My ontvang, ontvang nie
net vir My nie, maar ook vir Hom wat My gestuur het. 38Johannes het
toe vir Hom gesê: Here, ons het iemand gesien wat in u Naam bose
geeste uitdrywe. Ons het hom probeer keer, omdat hy ons nie volg
nie. 39Moet hom nie keer nie, sê Jesus, want daar is niemand wat 'n
kragtige daad in my Naam sal doen en net daarna minagtend van My
sal kan praat nie. 40Wie nie téén ons is nie, is vír ons. 41Elkeen wat vir
julle 'n beker water te drinke sal gee omdat julle aan Christus behoort,
hy sal beslis die beloning daarvoor kry. Dit verseker Ek julle. 42Elkeen
wat een van hierdie kleintjies wat in My glo, van My afvallig laat
word, vir hom is dit baie beter as 'n groot meulsteen aan sy nek
vasgemaak en hy in die see gegooi word. 43As jou hand jou van My
afvallig laat word, kap hom af! Dit is beter dat jy vermink in die lewe
ingaan as dat jy altwee jou hande het en na die hel toe gaan, in die
onblusbare vuur.44En as jou voet jou van My afvallig laat word, kap
hom af! Dit is beter dat jy kreupel die lewe ingaan as dat jy altwee jou
voete het en in die hel gegooi word.45En as jou oog jou van My

afvallig laat word, pluk hom uit! Dit is beter dat jy met een oog die
koninkryk van God ingaan as dat jy altwee oë het en in die hel gegooi
word. 46Daar gaan die wurm nie dood nie en word die vuur nie geblus
nie. 47Almal sal met die vuur van beproewing gelouter word. 48Sout is
goed, maar as sout sy krag verloor het, waarmee sal 'n mens dit weer
sout maak? Julle moet werklik sout wees en in vrede met mekaar
lewe.

MARKUS 10

1Jesus het Hom gereed gemaak en daarvandaan na die gebied Judea
toe vertrek, oorkant die Jordaan langs. Baie mense het weer na Hom
toe gekom en, soos Hy gewoond was, het Hy hulle geleer. 2Daar het
ook Fariseërs gekom, en om Hom op die proef te stel, het hulle Hom
gevra: Mag 'n man van sy vrou skei? 3Hy het daarop vir hulle gevra:
Wat het Moses julle beveel? 4Moses het toegelaat dat iemand 'n
skeibrief opstel en skei, het hulle geantwoord. 5Toe sê Jesus vir hulle:
Dit is oor die hardheid van julle harte dat hy hierdie bepaling vir julle
gemaak het. 6Maar van die begin af, van die skepping af, het God hulle
man en vrou gemaak.'7Daarom sal 'n man sy vader en moeder verlaat
en saam met sy vrou lewe, 8en hulle twee sal een wees,' sodat hulle nie
meer twee is nie, maar een. 9Wat God dan saamgevoeg het, mag 'n
mens nie skei nie. 10In die huis het die dissipels Hom weer hieroor
uitgevra. 11Hy sê toe vir hulle: Elkeen wat van sy vrou skei en met 'n
ander een trou, pleeg egbreuk teen sy vrou. 12En as 'n vrou van haar
man skei en met 'n ander een trou, pleeg sy egbreuk. 13Die mense het
kindertjies na Jesus toe gebring dat Hy hulle moet aanraak. Sy
dissipels het met die mense daaroor geraas. 14Maar toe Jesus dit sien,
was Hy verontwaardig en het Hy vir hulle gesê: Laat die kindertjies na
My toe kom en moet hulle nie verhinder nie, want die koninkryk van
God is juis vir mense soos hulle. 15Dit verseker Ek julle: Wie die
koninkryk van God nie soos 'n kindjie ontvang nie, sal daar nooit
ingaan nie. 16Hy het sy arms om die kindertjies gesit, hulle die hande
opgelê en hulle geseën. 17Net toe Jesus uit die huis uitkom om verder
te gaan, kom daar iemand aangehardloop. Hy val toe voor Hom op sy
knieë en vra Hom: Goeie Leermeester, wat moet ek doen om die ewige
lewe te verkry? 18Daarop sê Jesus vir hom: Waarom noem jy My goed?
Niemand is goed nie, behalwe God alleen. 19Jy ken die gebooie: Jy
mag nie moord pleeg nie, jy mag nie egbreuk pleeg nie, jy mag nie
steel nie, jy mag nie vals getuienis aflê nie,' jy mag nie iemand
veronreg nie, eer jou vader en jou moeder. 20Meneer, sê hy vir Hom,
dit alles het ek van my kinderdae af nagekom. 21Jesus het na hom
gekyk en hom liefgekry en vir hom gesê: Net een ding kom jy kort.
Gaan verkoop alles wat jy het, en gee die geld vir armes, en jy sal 'n
skat in die hemel hê. Kom dan terug en volg My! 22Hy het egter
geskrik toe hy dit hoor en het bedruk weggegaan, want hy het baie
besittings gehad. 23Jesus kyk toe na sy dissipels rondom Hom en sê vir
hulle: Hoe moeilik sal mense wat ryk is, in die koninkryk van God
kom. 24Die dissipels was verbaas oor hierdie woorde van Hom. Jesus
sê toe verder vir hulle: Kinders, hoe moeilik is dit om in die koninkryk
van God te kom. 25Dit is makliker vir 'n kameel om deur die oog van 'n

naald te kom as vir 'n ryke om in die koninkryk van God te kom. 26Dit
het hulle geweldig ontstel en hulle het vir mekaar gesê: Wie kan dan
gered word? 27Jesus het reguit na hulle gekyk en gesê: Vir mense is dit
onmoontlik maar nie vir God nie, want vir God is alles moontlik.
28Petrus sê toe vir Hom: Kyk, óns het alles verlaat en ons volg U.
29Jesus antwoord: Dit verseker Ek julle: Daar is niemand wat ter wille
van My en ter wille van die evangelie afgesien het van sy huis of
broers of susters of moeder of vader of kinders of eiendom nie, 30of hy
kry nou in hierdie tyd honderd keer soveel: huise en broers en susters
en moeders en kinders en eiendom, saam met baie vervolging, en in
die bedeling wat kom, die ewige lewe. 31Maar baie wat eerste is, sal
laaste wees, en wat laaste is, eerste. 32Op pad Jerusalem toe het Jesus
voor hulle uit geloop. Dit het die dissipels verontrus en die mense wat
agterna gekom het, laat bang word. Toe het Hy weer die twaalf opsy
geneem en hulle begin vertel wat met Hom gaan gebeur: 33Kyk, ons
gaan nou Jerusalem toe. Daar sal die Seun van die mens aan die
priesterhoofde en skrifgeleerdes oorgelewer word, en hulle sal Hom
tot die dood veroordeel en Hom aan die heidene uitlewer. 34Dié sal
met Hom spot en op Hom spoeg en Hom slaan en Hom doodmaak. En
drie dae later sal Hy uit die dood opstaan. 35Jakobus en Johannes, die
seuns van Sebedeus, kom toe na Jesus toe en sê vir Hom: Here, ons wil
graag hê U moet vir ons doen wat ons U gaan vra. 36Wat wil julle hê
moet Ek vir julle doen? het Hy hulle gevra. 37Hulle het Hom
geantwoord: Wanneer U as koning heers, laat ons dan langs U sit, die
een aan u regterhand en die ander een aan u linkerhand. 38Julle weet
nie wat julle vra nie, sê Jesus vir hulle. Kan julle die lydensbeker
drink wat Ek drink, of met die doop gedoop word waarmee Ek gedoop
word? 39Ons kan, sê hulle vir Hom. Daarop sê Jesus vir hulle: Die
beker wat Ek drink, sal julle drink, ja, en met die doop waarmee Ek
gedoop word, sal julle gedoop word. 40Maar om aan my regter- of my
linkerhand te sit, daaroor besluit Ek nie; dit is vir dié vir wie God dit
gereed gemaak het. 41Toe die tien ander dit hoor, was hulle
verontwaardig oor Jakobus en Johannes. 42Jesus roep hulle toe nader
en sê vir hulle: Julle weet dat dit by die nasies so is dat hulle
sogenaamde regeerders oor hulle baasspeel en dat hulle groot manne
die mag oor hulle misbruik. 43Maar by julle moet dit nie so wees nie.
Elkeen wat in julle kring groot wil word, moet julle dienaar wees; 44en
elkeen onder julle wat die eerste wil wees, moet julle almal se dienaar
wees. 45Die Seun van die mens het ook nie gekom om gedien te word
nie, maar om te dien en sy lewe te gee as losprys vir baie mense.
46Daarna kom hulle in Jerigo aan. Toe Jesus en sy dissipels en 'n
aansienlike menigte weer daarvandaan verder gaan, sit daar 'n blinde
bedelaar, Bartimeus, seun van Timeus, langs die pad. 47Toe hy hoor
dat dit Jesus van Nasaret is, het hy begin uitroep: Jesus, Seun van

Dawid, ontferm U tog oor my! 48Baie mense het met hom geraas en
gesê hy moet stilbly. Maar hy het al hoe harder uitgeroep: Seun van
Dawid, ontferm U tog oor my! 49Jesus het gaan staan en gesê: Roep
hom nader. Hulle roep toe die blinde man en sê vir hom: Hou moed!
Staan op! Hy roep jou. 50Hy het sy bokleed net daar gelos en
opgespring en na Jesus toe gegaan. 51Jesus vra vir hom: Wat wil jy hê
moet Ek vir jou doen? Rabboeni, sê die blinde man vir Hom, dat ek
kan sien. 52Jesus sê daarop vir hom: Jy kan maar gaan. Jou geloof het
jou gered. Dadelik kon hy sien en het hy op die pad agter Jesus aan
gegaan.

MARKUS 11

1Toe hulle naby Jerusalem kom, by Betfage en Betanië op die
Olyfberg, stuur Jesus twee van sy dissipels 2en sê vir hulle: Gaan na
die dorpie daar reg voor julle, en net soos julle inkom, sal julle daar 'n
jong donkie vasgemaak kry. Geen mens het nog op hom gery nie.
Maak hom los en bring hom hier. 3En as iemand vir julle sê: Wat maak
julle daar?' moet julle sê: Die Here het hom nodig, en Hy sal hom gou
weer hierheen terugstuur. 4Hulle het toe gegaan en 'n jong donkie by
die ingang, buite langs die pad, vasgemaak gekry en hom losgemaak.
5Party van die mense wat daar gestaan het, het vir hulle gesê: Waarom
maak julle die donkie los? 6Hulle het hulle geantwoord soos Jesus gesê
het. Daarna het die mense hulle laat begaan. 7Hulle bring toe die
donkie na Jesus toe en sit van hulle klere op hom, en Jesus het
opgeklim. 8Baie mense het van hulle klere op die pad oopgegooi en
party weer groen takkies wat hulle langs die pad afgebreek het. 9Dié
wat voor geloop en dié wat agteraan gekom het, het uitgeroep: Prys
Hom! Loof Hom wat in die Naam van die Here kom!10Geseënd is ons
voorvader Dawid se koninkryk wat aan die kom is! Prys Hom in die
hoogste hemel! 11Jesus het in Jerusalem na die tempel toe gegaan en
alles daar bekyk. Dit was al laat middag toe Hy en die twaalf weer na
Betanië toe gegaan het. 12Toe hulle die volgende dag van Betanië af
terugkom, het Jesus honger gekry. 13Hy sien toe op 'n afstand 'n
vyeboom met blare aan en gaan daarheen om te kyk of Hy nie miskien
'n vy daaraan kry nie. Toe Hy daar kom, kry Hy niks nie, net blare,
want dit was nie vyetyd nie. 14Hy sê toe vir die boom: Van jou sal
niemand tot in der ewigheid ooit weer vye eet nie. Sy dissipels het dit
gehoor. 15Hulle kom toe in Jerusalem aan. Jesus het na die tempel toe
gegaan en die mense wat op die tempelplein besig was om te koop en
te verkoop, daar begin uitjaag. Die tafels van die geldwisselaars en die
stoele van die duiweverkopers het Hy omgegooi. 16En Hy het niemand
toegelaat om goed oor die tempelplein te dra nie. 17Toe het Hy die
mense geleer en vir hulle gesê: Staan daar nie geskrywe: My huis sal 'n
huis van gebed vir al die nasies wees' nie? Maar julle het dit 'n
rowersnes gemaak. 18Die priesterhoofde en die skrifgeleerdes het dit
gehoor en het na 'n plan gesoek om Hom om die lewe te bring, want
hulle was bang vir Hom, omdat al die mense deur sy leer aangegryp
is. 19Toe dit aand geword het, het Jesus en sy dissipels uit die stad uit
weggegaan. 20Toe hulle die volgende môre vroeg by die vyeboom
verbygaan, sien hulle dat hy tot in sy wortels verdroog is. 21Gedagtig
aan wat Jesus gesê het, sê Petrus vir Hom: Rabbi, kyk, die vyeboom
wat U vervloek het, is verdroog. 22Jesus sê toe vir hulle: Julle moet
geloof in God hê! 23Dit verseker Ek julle: Elkeen wat vir hierdie berg

sê: Lig jou op en val in die see,' en daarby nie in sy hart twyfel nie,
maar glo dat wat hy sê, gebeur, vir hom sal dit gebeur. 24Daarom sê Ek
vir julle: Alles wat julle in die gebed vra, glo dat julle dit al ontvang
het, en dit sal vir julle so wees. 25En wanneer julle staan om te bid, en
julle het iets teen iemand, vergewe hom; dan sal julle Vader wat in die
hemel is, julle ook julle oortredings vergewe.26Hulle kom toe weer in
Jerusalem aan. Terwyl Jesus op die tempelplein loop, kom die
priesterhoofde en die skrifgeleerdes en die familiehoofde na Hom toe
27en vra vir Hom: Met watter gesag doen u hierdie dinge? Wie het u
hierdie gesag gegee om dit te doen? 28Jesus sê toe vir hulle: Ek gaan
julle een ding vra, en as julle My daarop antwoord, sal Ek vir julle sê
met watter gesag Ek hierdie dinge doen. 29Die doop van Johannes, was
dit van God of van mense afkomstig? Antwoord My. 30Hulle redeneer
toe onder mekaar: As ons sê: Van God af,' sal hy sê: Waarom het julle
hom dan nie geglo nie?' 31Maar moet ons sê: Van mense af'?... Hulle
was bang vir die mense, want almal was van mening dat Johannes
werklik 'n profeet was. 32Daarom sê hulle toe vir Jesus: Ons weet nie.
Jesus sê toe vir hulle: Dan sê Ek ook nie vir julle met watter gesag Ek
hierdie dinge doen nie.

MARKUS 12

1Jesus het voortgegaan om in gelykenisse met hulle te praat en gesê: 'n
Man het 'n wingerd aangeplant en 'n klipmuur daar rondom gebou. Hy
het daarin ook 'n parskuip uitgekap en 'n wagtoring opgerig. Toe het
hy dit aan boere verhuur en daarvandaan weggegaan. 2Op die
vasgestelde tyd het hy 'n slaaf na die boere toe gestuur om by hulle sy
deel van die wingerd se opbrengs te kry. 3Hulle het hom egter gegryp
en geslaan en met leë hande weggejaag. 4Daarna het hy 'n ander slaaf
na hulle toe gestuur. Hulle het hom oor die kop geslaan en hom
uitgeskel. 5Hy het nog 'n ander een gestuur en vir hom het hulle
doodgemaak. Later het hy nog baie ander gestuur; hulle het party
geslaan en ander doodgemaak. 6Hy het nog net een oorgehad, sy
geliefde seun. Heel laaste het hy hom na hulle toe gestuur met die
gedagte: hulle sal tog my seun ontsien. 7Maar daardie boere het vir
mekaar gesê: Dit is die erfgenaam dié. Kom ons maak hom dood; dan
sal die erfenis ons s'n wees.' 8Hulle het hom toe gegryp en doodgemaak
en hom uit die wingerd uitgegooi. 9Wat dink julle sal die eienaar van
die wingerd nou doen? Hy sal kom en die boere om die lewe bring en
die wingerd vir ander mense gee. 10Julle het tog al in die Skrif gelees:
Die klip wat deur die bouers afgekeur is, juis hy het die belangrikste
klip in die gebou geword. 11Dit is deur die Here gedoen en is 'n wonder
in ons oë. 12Hulle het toe na 'n plan gesoek om Hom te laat vang, want
hulle het besef dat Hy met hierdie gelykenis op hulle gesinspeel het.
Maar hulle was bang vir die mense en het Hom laat staan en
weggegaan. 13Toe stuur hulle 'n paar van die Fariseërs en van die
Herodiane na Jesus toe om Hom met 'n vraag in 'n strik te vang.
14Hulle kom sê toe vir Hom: Meneer, ons weet dat u iemand is wat u
mening eerlik uitspreek sonder om mense in aanmerking te neem,
want u let nie op die aansien van persone nie. U is getrou aan die
waarheid en so maak u die wil van God bekend. Is dit reg om aan die
keiser belasting te betaal, of is dit nie? Moet ons betaal, of moet ons
nie betaal nie? 15Jesus het egter geweet dat hulle huigel en Hy het vir
hulle gesê: Waarom stel julle vir My 'n strik? Bring vir My 'n muntstuk
dat Ek sien. 16Hulle bring toe vir Hom een en Hy vra vir hulle: Wie se
kop en naam is hierop? Die keiser s'n, antwoord hulle Hom. 17Jesus sê
toe vir hulle: Gee aan die keiser wat aan die keiser behoort, en aan
God wat aan God behoort. En hulle was stom van verbasing oor Hom.
18Toe kom daar Sadduseërs na Jesus toe. Dit is hulle wat beweer dat
daar nie 'n opstanding is nie. 19Hulle vra Hom toe: Meneer, Moses het
vir ons voorgeskrywe: As iemand se broer sterwe en 'n vrou agterlaat
maar nie kinders het nie, moet hy met die weduwee van sy broer trou
en 'n nageslag vir sy broer verwek.'20Nou was daar sewe broers. Die

oudste het getrou en by sy sterwe geen kinders gehad nie. 21Die
tweede het toe met die weduwee getrou, maar hy het ook gesterwe
sonder om kinders agter te laat, en die derde net so. 22Nie een van die
sewe het kinders by haar gehad nie. Heel laaste het die vrou toe ook
gesterwe. 23Met die opstanding, wanneer hulle uit die dood opstaan,
wie van hulle se vrou sal sy wees? Al sewe het haar mos as vrou
gehad. 24Jesus sê vir hulle: Is die rede waarom julle dwaal, nie juis dat
julle nie die Skrif ken nie en ook nie die krag van God nie? 25Ja, want
wanneer die mense uit die dood opstaan, trou hulle nie meer nie,
maar is hulle soos die engele in die hemel. 26En dat die dooies
opgewek word, het julle dan nie in die boek van Moses, in die
gedeelte oor die doringbos, gelees hoe God vir hom gesê het: Ek is die
God van Abraham, die God van Isak, die God van Jakob' nie? 27Hy is
nie 'n God van dooies nie maar van lewendes. Julle is dus heeltemal
aan die dwaal! 28Een van die skrifgeleerdes het hulle hoor redeneer en
het nader gestaan. Toe hy sien dat Jesus hulle 'n goeie antwoord gegee
het, vra hy vir Hom: Wat is die heel grootste gebod? 29Jesus antwoord
hom: Die eerste is: Luister, Israel, die Here ons God is die enigste
Here. 30Jy moet die Here jou God liefhê met jou hele hart en met jou
hele siel en met jou hele verstand en met al jou krag.'31Die tweede is:
Jy moet jou naaste liefhê soos jouself.' Geen ander gebod is groter as
dié twee nie. 32Pragtig, Meneer! sê die skrifgeleerde vir Hom. Dit is
waar wat u gesê het: Die Here is die enigste God,' en daar is geen
ander God as Hy nie. ' 33En om Hom lief te hê met jou hele hart en met
jou hele denke en met al jou krag' en om jou naaste lief te hê soos
jouself' is van meer belang as al die brandoffers en ander diereoffers.
34Toe Jesus hom so verstandig hoor praat, sê Hy vir hom: Jy is nie ver
van die koninkryk van God af nie. Niemand het dit toe meer gewaag
om Hom 'n vraag te stel nie. 35Jesus het toe voortgegaan om die mense
in die tempel te leer, en Hy het vir hulle gesê: Hoe is dit dat die
skrifgeleerdes sê dat die Christus die seun van Dawid is? 36Dawid self
het deur die ingewing van die Gees gesê: Die Here het vir my Here
gesê: Sit aan my regterhand totdat Ek jou vyande aan jou onderwerp
het.'37Dawid self noem Hom Here'; hoe kan Hy dan sy seun wees? Die
groot menigte mense het graag na Hom geluister. 38Terwyl Jesus die
mense leer, het Hy gesê: Pas op vir die skrifgeleerdes, wat daarvan
hou om met swierige klere rond te stap en om op straat begroet te
word, 39wat die voorste sitplekke in die sinagoges en die ereplekke by
die feesmaaltye wil hê. 40Hulle palm die huise van die weduwees in en
sê vir die skyn lang gebede op. Hulle sal baie swaar gestraf word.
41Jesus het toe regoor die offergawekis gaan sit en kyk hoe die mense
geld daar ingooi. Baie ryk mense het baie geld ingegooi. 42Daar het toe
'n arm weduwee gekom en twee muntstukkies ingegooi. Dit was baie
min werd. 43Hy het sy dissipels nader geroep en vir hulle gesê: Dit

verseker Ek julle: Hierdie arm weduwee het meer ingegooi as al die
ander mense wat iets in die offergawekis gegooi het. 44Hulle het almal
uit hulle oorvloed iets ingegooi, maar sy het in haar gebrek alles
ingegooi wat sy gehad het, alles waarvan sy moes lewe.

MARKUS 13

1Toe Jesus van die tempel af weggaan, sê een van sy dissipels vir
Hom: Here, kyk watter geweldige klippe en watter geweldige geboue!
2Jesus sê vir hom: Sien jy hierdie groot geboue? Hier sal nie een klip
op die ander bly nie; alles sal afgebreek word. 3Jesus het op die
Olyfberg gaan sit, regoor die tempel. Toe hulle alleen was, vra Petrus,
Jakobus, Johannes en Andreas vir Hom: 4Sê vir ons, wanneer sal dit
gebeur en wat sal die teken wees van wanneer dit alles voleindig gaan
word? 5Jesus sê toe vir hulle: Pas op dat niemand julle mislei nie.
6Daar sal baie onder my Naam kom en sê: Dit is ek!' en hulle sal baie
mense mislei. 7En wanneer julle die rumoer van oorloë en gerugte van
oorloë hoor, moet julle nie verskrik wees nie. Dit moet kom, maar dit
is nog nie die einde nie. 8Want die een nasie sal teen die ander te staan
kom en die een koninkryk teen die ander. Daar sal aardbewings op
baie plekke voorkom. Daar sal hongersnode wees. Hierdie dinge is
geboortepyne, die begin van die nuwe tyd. 9En julle moet teen julleself
op julle hoede wees. Mense sal julle aan die geregshowe oorlewer; in
die sinagoges sal julle geslaan word, en voor goewerneurs en konings
sal julle oor My teregstaan. Dit sal 'n getuienis voor hulle wees. 10En
die evangelie moet eers aan al die nasies verkondig word. 11Wanneer
hulle julle gryp om julle oor te lewer, moet julle julle nie vooruit
bekommer oor wat julle sal sê nie, maar julle moet praat soos dit op
daardie oomblik aan julle gegee sal word, want dit is nie julle wat
praat nie, maar die Heilige Gees. 12Die een broer sal die ander
oorlewer om doodgemaak te word, en selfs 'n pa sy kind. Kinders sal
teen hulle ouers in opstand kom en hulle doodmaak. 13Ja, julle sal ter
wille van my Naam deur almal gehaat word. Maar wie tot die einde
toe volhard, sal gered word. 14En wanneer julle die ding wat 'n gruwel
is vir God en wat verwoesting aanrig, sien staan op die plek waar hy
nie moet wees nie wie dit lees, moet dit goed begryp dan moet dié wat
in Judea is, die berge in vlug. 15Die man wat op die dakstoep sit, moet
nie ingaan om iets in sy huis te gryp nie; 16en die man wat op die land
is, moet nie omdraai om sy klere te gaan haal nie. 17Dit sal bitter
swaar gaan met die vrouens wat in daardie tyd swanger is en met dié
wat nog klein kindertjies het. 18Bid dat dit nie in die winter moet
gebeur nie, 19want in daardie tyd sal daar so 'n verdrukking wees soos
daar van die begin af, vandat God die wêreld geskep het tot nou toe,
nog nie was nie en ook nie sal wees nie. 20En as dit nie was dat die
Here daardie tyd ingekort het nie, sou geen mens dit oorleef nie; maar
ter wille van die uitverkorenes wat Hy uitverkies het, het Hy daardie
tyd ingekort. 21As iemand in daardie tyd vir julle sê: Kyk, hier is die
Christus!' of: Kyk, daar is Hy!' moet julle dit nie glo nie. 22Daar sal vals

christusse en vals profete na vore kom, en hulle sal tekens en
wonderwerke doen om, as dit moontlik was, die uitverkorenes te
mislei. 23Julle moet daarvoor op julle hoede wees. Ek het alles vir julle
vooruit gesê. 24Maar in daardie tyd, ná daardie verdrukking, sal die
son verduister word en die maan sal nie skyn nie; 25die sterre sal uit
die ruimte val en die kragte van die hemelruim sal ontwrig word.
26Dan sal die mense die Seun van die mens in die wolke sien kom met
groot krag en majesteit. 27En dan sal Hy die engele uitstuur om sy
uitverkorenes bymekaar te bring uit die vier windstreke, van die een
kant van die aarde af tot by die ander kant. 28Leer dit van die vyeboom
as voorbeeld: wanneer sy takke al sag word en hy blare kry, weet julle
die somer is naby. 29So moet julle ook, wanneer julle hierdie dinge
sien gebeur, weet dat die tyd naby is, voor die deur. 30Dit verseker Ek
julle: Nog in die leeftyd van hierdie geslag sal dit alles gebeur. 31Die
hemel en die aarde sal vergaan, maar my woorde nooit. 32Maar
niemand weet wanneer daardie dag en uur kom nie, selfs nie die
engele in die hemel nie en ook nie die Seun nie. Net die Vader weet
dit. 33Wees op julle hoede; wees waaksaam, omdat julle nie weet
wanneer die tyd daar is nie. 34Dit is soos 'n man wat ver weggegaan en
sy huis onder beheer van sy slawe gelaat het. Hy het vir elkeen sy
werk gegee en die deurwagter beveel om waaksaam te bly. 35Bly dus
waaksaam, omdat julle nie weet wanneer die huiseienaar kom nie, in
die aand of middernag of met hanekraai of die môre vroeg nie, 36sodat
wanneer hy onverwags kom, hy julle nie aan die slaap kry nie. 37En
wat Ek vir julle sê, sê Ek vir almal: Bly waaksaam!

MARKUS 14

1Twee dae later sou dit die paasfees en die fees van die ongesuurde
brood wees. Die priesterhoofde en die skrifgeleerdes was op soek na 'n
plan om Jesus op 'n slinkse manier gevange te neem en dood te maak.
2Hulle het gesê: Nie op die fees nie, sodat daar nie miskien oproer
onder die volk kom nie. 3Jesus was in Betanië in die huis van Simon
die melaatse. Terwyl Hy aan tafel was, het daar 'n vrou gekom met 'n
albaste fles egte, baie duur nardusolie. Sy het die fles oopgebreek en
die inhoud daarvan op sy kop uitgegiet. 4Party van die mense het
onder mekaar hulle verontwaardiging uitgespreek: Waarvoor is
hierdie vermorsing van reukolie? 5Hierdie reukolie kon vir meer as
drie honderd silwermuntstukke verkoop en die geld vir armes gegee
gewees het. En hulle het teen haar uitgevaar. 6Laat staan haar, het
Jesus gesê. Waarom maak julle dit vir haar moeilik? Sy het 'n goeie
daad aan My gedoen. 7Julle het tog altyd armes by julle, en wanneer
julle wil, kan julle aan hulle goed doen, maar vir My het julle nie
altyd by julle nie. 8Wat sy kon, het sy gedoen. Sy het vooruit al my
liggaam gesalf as voorbereiding vir my begrafnis. 9Dit verseker Ek
julle: Oral waar die evangelie in die hele wêreld verkondig word, sal
daar ook vertel word wat sy gedoen het, tot 'n herinnering aan haar.
10Judas Iskariot, wat een van die twaalf was, het sy hulp vir die
priesterhoofde gaan aanbied om Jesus in die hande te kry. 11Toe hulle
dit hoor, was hulle bly en het hulle belowe om hom daarvoor te
betaal. Hy het toe na 'n plan gesoek om Hom by 'n geskikte
geleentheid te verraai. 12Op die eerste dag van die fees van die
ongesuurde brood, die dag waarop die Jode altyd die paaslammers
geslag het, vra Jesus se dissipels vir Hom: Waar wil U hê moet ons
gaan regmaak vir U om die paasmaaltyd te eet? 13Hy stuur toe twee
van sy dissipels en sê vir hulle: Gaan na die stad toe. Daar sal 'n man
wat 'n kruik water dra, julle ontmoet. Gaan saam met hom 14en waar
hy ingaan, moet julle vir die eienaar van die huis sê: Ons Leermeester
vra: Waar is my kamer waar Ek die paasmaaltyd saam met my
dissipels kan eet?' 15Hy sal julle dan 'n groot bovertrek wys wat klaar
daarvoor ingerig is. Daar moet julle vir ons die paasmaaltyd voorberei.
16Die dissipels het toe gegaan en in die stad gekom en alles gekry soos
Hy vir hulle gesê het; en hulle het die paasmaaltyd voorberei. 17Die
aand kom Jesus toe met die twaalf daar aan. 18Terwyl hulle sit en eet,
sê Hy: Dit verseker Ek julle: Een van julle sal My verraai, een wat
saam met My eet. 19Hulle was onthuts, en een na die ander het Hom
gevra: Dis tog nie ek nie? 20Hy sê toe vir hulle: Dit is een van julle
twaalf, die een wat saam met My sy brood in die skottel insteek. 21Die
Seun van die mens gaan inderdaad sterwe soos daar oor Hom

geskrywe staan; maar wee die man deur wie die Seun van die mens
verraai word. Dit sou vir daardie man beter gewees het as hy nooit
gebore was nie. 22Terwyl hulle eet, het Jesus brood geneem en die
seën gevra. Daarna het Hy dit gebreek en vir hulle gegee met die
woorde: Neem dit, dit is my liggaam. 23Toe neem Hy 'n beker en nadat
Hy die dankgebed uitgespreek het, gee Hy dit vir hulle, en hulle het
almal daaruit gedrink. 24Hy sê vir hulle: Dit is my bloed, die bloed
waardeur die verbond beseël word en wat vir baie mense vergiet
word. 25Dit verseker Ek julle: Ek sal nie weer wyn drink nie tot op
daardie dag wanneer Ek die nuwe wyn in die koninkryk van God sal
drink. 26Nadat hulle die lofsang gesing het, het hulle uitgegaan
Olyfberg toe. 27Toe sê Jesus vir hulle: Julle sal almal van My afvallig
word. Daar staan immers geskrywe: Ek sal die herder doodmaak, en
die skape sal uitmekaar gejaag word.28Maar nadat Ek uit die dood
opgewek is, sal Ek julle vooruit gaan na Galilea toe. 29Petrus het vir
Hom gesê: Al sal hulle ook almal van U afvallig word, ek sal nie.
30Jesus sê toe vir hom: Dit verseker Ek jou: Jy sal vandag nog, in
hierdie nag, voordat die haan 'n tweede keer kraai, My drie keer
verloën. 31Maar Petrus het nadruklik gesê: Al moet ek saam met U
sterwe, ek sal U beslis nie verloën nie! En al die ander het dieselfde
gesê. 32Toe kom hulle by 'n plek met die naam Getsemane, en Jesus sê
vir sy dissipels: Sit hier terwyl Ek gaan bid. 33Daarna neem Hy vir
Petrus, Jakobus en Johannes saam met Hom. Hy het ontsteld en
beangs geword 34en vir hulle gesê: Ek voel doodsbenoud. Bly hier en
waak! 35Hy het toe 'n entjie daarvandaan op die grond gaan kniel en
gebid dat, as dit moontlik is, die uur van lyding nie vir Hom sou
aanbreek nie. 36Hy het gesê: Abba, Vader, alles is vir U moontlik.
Neem hierdie lydensbeker van My af weg. Moet nogtans nie doen wat
Ek wil nie, maar wat U wil. 37Hy kom toe terug en kry die drie aan die
slaap en vra vir Petrus: Simon, slaap jy? Kon jy nie eens een uur lank
wakker bly nie? 38Julle moet waak en bid, sodat julle nie in versoeking
kom nie. Die gees is wel gewillig, maar die vlees is swak. 39Hy het
weer gaan bid en dieselfde gebed as voorheen uitgespreek. 40Hy kom
toe terug en kry die drie weer aan die slaap, want hulle was baie vaak.
Hulle het nie geweet wat om vir Hom te sê nie. 41Toe Hy die derde
keer terugkom, sê Hy vir hulle: Slaap en rus julle nou nog? Dit is
genoeg. Die tyd het gekom. Die Seun van die mens word in die hande
van die sondaars oorgegee. 42Staan op, kom ons loop. Kyk, die man
wat My verraai, is hier naby. 43Op daardie oomblik, terwyl Jesus nog
praat, kom Judas, wat een van die twaalf was, daar aan saam met 'n
klomp mense met swaarde en stokke. Hulle is deur die priesterhoofde
en die skrifgeleerdes en die familiehoofde gestuur. 44Die verraaier het
met die mense 'n teken afgespreek. Hy het gesê: Die een wat ek sal
soen, dit is hy. Gryp hom en vat hom weg. Moenie dat hy ontsnap nie.

45Toe hy dan daar kom, het hy reguit na Jesus toe gegaan en gesê:
Rabbi! en Hom met 'n soen gegroet. 46Die ander het vir Jesus gegryp
en Hom gevange geneem. 47Een van dié wat daarby gestaan het, het 'n
swaard uitgepluk, daarmee na die slaaf van die hoëpriester geslaan en
sy oor afgekap. 48Jesus sê toe vir die mense: Het julle met swaarde en
stokke gekom om My te vang asof Ek 'n rower is? 49Dag vir dag was Ek
by julle besig om die mense in die tempel te leer en julle het My nie
gevange geneem nie. Maar die Skrif moet in vervulling gaan. 50Toe het
al sy dissipels Hom in die steek gelaat en weggehardloop. 51'n Sekere
jongman is saam agter Jesus aan, met net 'n doek om sy lyf. Die mense
gryp hom toe, 52maar hy het die doek gelos en kaal weggehardloop.
53Hulle het Jesus weggelei na die hoëpriester toe. Die priesterhoofde
en die familiehoofde en die skrifgeleerdes het almal daar saamgekom.
54Petrus het op 'n afstand agter Hom aan gegaan tot binne-in die
binnehof van die hoëpriester se woning. Daar het hy hom saam met
die wagte by die vuur gesit en warm maak. 55Die priesterhoofde en die
hele Joodse Raad het geprobeer om 'n aanklag teen Jesus te kry om
Hom dood te maak, maar hulle het niks gekry nie. 56Baie mense het
vals getuienis teen Hom afgelê, maar die getuienis het nie
ooreengestem nie. 57Sommige van hulle het na vore gekom en vals
getuienis teen Hom afgelê deur te sê: 58Ons het hom hoor sê: Ek sal
hierdie tempel, wat deur mense gemaak is, vernietig en binne drie dae
'n ander een bou wat nie deur mense gemaak is nie. 59Maar ook
hieroor het hulle getuienis nie ooreengestem nie. 60Toe het die
hoëpriester in die Raad opgestaan en Jesus begin ondervra. Verweer jy
jou glad nie? het hy gesê. Wat van die getuienis wat hierdie mense
teen jou inbring? 61Maar Jesus het niks gesê nie en Hom glad nie
verweer nie. Die hoëpriester het Hom verder ondervra. Is jy die
Christus, die Seun van Hom aan wie die lof toekom? het hy Hom
gevra. 62Ek is, het Jesus geantwoord, en julle sal die Seun van die
mens sien waar Hy sit aan die regterhand van Hom wat magtig is, en
wanneer Hy kom op die wolke van die hemel.63Toe skeur die
hoëpriester uit verontwaardiging sy klere en sê: Waarvoor het ons nog
getuies nodig? 64Julle het die godslastering gehoor. Hoe lyk dit vir
julle? Hulle het Hom eenparig veroordeel: Hy verdien die dood!
65Party van hulle het begin om op Hom te spoeg. Hulle het sy oë
toegebind, Hom met die vuis geslaan en vir Hom gesê: Profeteer 'n
bietjie! Ook die wagte het Hom geklap toe hulle Hom wegvat.
66Terwyl Petrus onder in die binnehof was, kom een van die
hoëpriester se diensmeisies daar. 67Toe sy vir Petrus sien, besig om
hom warm te maak, kyk sy na hom en sê: Jy was ook saam met die
man van Nasaret, die Jesus. 68Hy het dit egter ontken deur te sê: Ek
ken Hom nie en ek verstaan ook nie wat jy sê nie. Toe het hy na die
deur se kant toe gestaan. En daar het 'n haan gekraai. 69Die

diensmeisie het hom gesien en weer vir dié wat daar by gestaan het,
gesê: Hy is een van hulle. 70Maar hy het dit weer ontken. 'n Rukkie
later het dié wat daar by gestaan het, vir Petrus gesê: Werklik, jy is
een van hulle, want jy is mos ook 'n Galileër. 71Toe begin hy vloek, en
hy sweer: Daardie man van wie julle praat, ken ek nie. 72En
onmiddellik het die haan 'n tweede keer gekraai. Dit het Petrus toe
bygeval wat Jesus vir hom gesê het: Voordat die haan 'n tweede keer
kraai, sal jy My drie keer verloën. En hy het in trane uitgebars.

MARKUS 15

1Die môre vroeg het die priesterhoofde saam met die familiehoofde en
die skrifgeleerdes dadelik as volle Joodse Raad 'n vergadering gehou.
Hulle het Jesus geboei en Hom toe weggebring en aan Pilatus
uitgelewer. 2Pilatus het vir Hom gevra: Is jy die koning van die Jode?
Jesus antwoord hom: Dit is soos u sê. 3Die priesterhoofde het Hom van
baie dinge beskuldig. 4Pilatus het Hom toe verder ondervra. Verweer
jy jou glad nie? het hy gevra. Kyk waarvan beskuldig hulle jou alles.
5Jesus het egter niks meer gesê nie, sodat Pilatus verbaas was. 6Elke
paasfees het Pilatus vir die mense een gevangene, die een wat hulle
gevra het, losgelaat. 7Daar was 'n man met die naam Barabbas in die
tronk saam met ander opstandelinge. Hulle het tydens die opstand
moord gepleeg. 8Daar het toe juis 'n klomp mense gekom en Pilatus
gevra om vir hulle te doen wat hulle van hom gewoond was. 9Pilatus
vra hulle toe: Wil julle hê ek moet die koning van die Jode vir julle
loslaat? 10Hy het geweet dat die priesterhoofde Hom uit afguns
uitgelewer het. 11Hulle het die mense egter opgesteek om te vra dat hy
liewer Barabbas vir hulle moet loslaat. 12Pilatus het weer vir hulle
gevra: Wat wil julle dan hê moet ek met hom maak wat julle die
koning van die Jode noem? 13Kruisig hom! skreeu hulle. 14Waarom?
Wat se kwaad het hy gedoen? vra Pilatus hulle. Maar hulle skreeu nog
harder: Kruisig hom! 15Omdat Pilatus die mense hulle sin wou gee, het
hy Barabbas toe vir hulle losgelaat en Jesus laat gesel en Hom
oorgelewer om gekruisig te word. 16Die soldate vat Jesus toe in die
binnehof van hulle hoofkwartier in en roep die hele afdeling
bymekaar. 17Toe trek hulle Hom 'n pers mantel aan en vleg 'n
doringkroon en sit dit vir Hom op. 18Daarna het hulle Hom begin
begroet en gesê: Ons groet u, Koning van die Jode! 19Hulle het Hom
herhaaldelik met 'n stok oor die kop geslaan en op Hom gespoeg en
hulle knieë gebuig asof hulle aan Hom eer wou bewys. 20Nadat hulle
Hom klaar bespot het, het hulle die pers mantel uitgetrek en weer sy
eie klere vir Hom aangetrek. Toe lei hulle Hom weg om Hom te
kruisig. 21Die soldate het iemand wat daar verbygekom het,
gekommandeer om Jesus se kruis te dra. Dit was Simon van Sirene,
wat van buite die stad af gekom het, die pa van Aleksander en Rufus.
22Hulle bring Jesus toe na 'n plek Golgota, wat Kopbeenplek beteken.
23Hulle wou vir Hom wyn gee met mirre daarin, maar Hy wou dit nie
hê nie. 24Toe kruisig hulle Hom en verdeel sy klere onder mekaar deur
te loot oor wat elkeen moet kry. 25Dit was nege-uur die môre toe hulle
Hom gekruisig het. 26En die rede waarom Hy gekruisig is, was op 'n
bordjie aan die kruis geskrywe: Die koning van die Jode. 27Saam met
Hom het hulle ook twee rowers gekruisig, een regs en een links van

Hom.28Die mense wat daar verbygeloop het, het Jesus gelaster. Hulle
het die kop geskud en gesê: Toe, jy wat die tempel afbreek en in drie
dae weer opbou! 29Red jouself en kom van die kruis af. 30Net so het die
priesterhoofde en die skrifgeleerdes ook spottend vir mekaar gesê:
Ander het hy gered; homself kan hy nie red nie! 31Laat die Christus,
die koning van Israel, nou van die kruis af kom, sodat ons dit kan sien
en in hom glo! Die twee wat saam met Hom gekruisig is, het Hom ook
beledig. 32Teen twaalfuur die middag het daar duisternis oor die hele
land gekom en dit het tot drie-uur geduur. 33Om drie-uur het Jesus
hard uitgeroep: Eloï, Eloï, lemá sabagtani? Dit beteken: My God, my
God, waarom het U My verlaat?34Toe party van die mense wat daar
naby gestaan het, dit hoor, sê hulle: Hoor daar, hy roep vir Elia. 35Een
van hulle het toe gehardloop, 'n spons in suur wyn gesteek en dit vir
Hom op 'n stok gehou om te drink. Hy het gesê: Wag, kom ons kyk of
Elia hom van die kruis kom afhaal. 36Daarna het Jesus hard uitgeroep
en die laaste asem uitgeblaas. 37Die voorhangsel in die tempel het van
bo tot onder middeldeur geskeur. 38Toe die offisier, wat reg voor Jesus
gestaan het, Hom die laaste asem só sien uitblaas het, het hy gesê:
Hierdie man was werklik die Seun van God. 39Daar het ook vroue op 'n
afstand gestaan en kyk. Onder hulle was Maria Magdalena en Maria
die moeder van Klein-Jakobus en Joses, en Salome. 40Toe Jesus nog in
Galilea was, het hulle oral saam met Hom gegaan en Hom versorg.
Baie ander vroue wat saam met Hom na Jerusalem toe gekom het, was
ook daar. 41Dit was Vrydag, dit is die dag voor die sabbatdag, en dit
was al die middag laat. 42Josef van Arimatea, 'n vooraanstaande lid
van die Joodse Raad en iemand wat self ook uitgesien het na die koms
van die koninkryk van God, kom toe daar aan. Hy het dit gewaag om
na Pilatus toe te gaan en die liggaam van Jesus te vra. 43Pilatus was
verbaas om te hoor dat Hy al dood is. Hy het die offisier laat roep en
hom gevra of Jesus lankal gesterwe het. 44Toe hy van die offisier
verneem dat dit wel so is, het hy die lyk vir Josef gegee. 45Josef het 'n
stuk linne gekoop, Jesus van die kruis gaan afhaal, Hom in die linne
toegedraai en neergelê in 'n graf wat in die rots uitgekap was. Hy het
'n klip voor die ingang van die graf gerol. 46Maria Magdalena en Maria
die moeder van Joses het gestaan en kyk waar Hy neergelê word.

MARKUS 16

1Toe die sabbatdag verby was, het Maria Magdalena en Maria die ma
van Jakobus, en Salome reukolie gekoop om die liggaam daarmee te
gaan balsem. 2Die Sondagmôre baie vroeg kom hulle by die graf aan
net toe die son opkom. 3Hulle vra toe vir mekaar: Wie sal vir ons die
klip voor die ingang van die graf wegrol? 4Die klip was baie groot,
maar toe hulle opkyk, sien hulle dat dit klaar weggerol is. 5Toe hulle
in die graf ingaan, sien hulle 'n jongman aan die regterkant sit met
lang wit klere aan, en hulle het groot geskrik. 6Moenie skrik nie! sê hy
vir hulle. Julle soek Jesus van Nasaret, wat gekruisig is. Hy is uit die
dood opgewek. Hy is nie hier nie. Kyk, daar is die plek waar hulle
Hom neergelê het. 7Maar gaan sê vir sy dissipels en in die besonder vir
Petrus: Hy gaan julle vooruit na Galilea toe. Daar sal julle Hom sien
soos Hy vir julle gesê het. 8Hulle het uit die graf uitgegaan en
weggehardloop terwyl hulle gebewe het van die skrik. Hulle het vir
niemand anders iets daarvan gesê nie, want hulle was bang.9Ná Jesus
se opstanding vroeg die Sondagmôre, het Hy heel eerste aan Maria
Magdalena verskyn, uit wie Hy vantevore sewe bose geeste
uitgedrywe het. 10Sy het dit vir sy dissipels gaan vertel wat oor Hom
getreur en gehuil het. 11Alhoewel hulle by haar gehoor het dat Hy
lewe en dat sy Hom gesien het, het hulle haar tog nie geglo nie.
12Daarna het Jesus met 'n ander voorkoms aan twee van hulle verskyn
terwyl hulle op pad was na die platteland toe. 13Hulle het dit vir die
ander dissipels gaan vertel, maar dié het selfs vir húlle ook nie geglo
nie. 14Later het Jesus aan die elftal self verskyn terwyl hulle aan tafel
was. Hy het hulle verwyt oor hulle ongeloof en hardheid van hart
omdat hulle dié wat Hom ná sy opstanding gesien het, nie geglo het
nie. 15Hy het vir hulle gesê: Gaan uit, die hele wêreld in, en verkondig
die evangelie aan die hele mensdom. 16Wie tot geloof gekom het en
gedoop is, sal gered word; wie nie glo nie, sal veroordeel word. 17Die
volgende wondertekens sal voorkom by dié wat glo: in my Naam sal
hulle bose geeste uitdrywe; in ander tale sal hulle praat; 18met hulle
hande sal hulle slange optel, en as hulle iets drink wat dodelik giftig
is, sal dit hulle geen kwaad doen nie; hulle sal siekes die hande oplê,
en dié sal gesond word. 19Nadat die Here Jesus dit vir hulle gesê het, is
Hy in die hemel opgeneem en het Hy aan die regterhand van God
gaan sit. 20Hulle het toe die evangelie oral gaan verkondig, en die Here
het met hulle saamgewerk en hulle prediking bekragtig deur die
wondertekens wat daarop gevolg het.

LUKAS

LUKAS 1

1Hooggeagte Teofilus! Daar is baie wat onderneem het om 'n verhaal
te skrywe van die dinge wat onder ons gebeur het. 2Hulle het dit
opgeteken soos dit aan ons oorgelewer is deur die mense wat van die
begin af ooggetuies en dienaars van die Woord was. 3Daarom het ek
dit ook goedgedink om self alles stap vir stap van voor af te ondersoek
en die verhaal noukeurig in die regte volgorde vir u neer te skryf. 4So
kan u te wete kom dat die dinge waaroor u onderrig is, heeltemal
betroubaar is. 5In die tyd van koning Herodes van Judea was daar 'n
priester met die naam Sagaria, uit die diensgroep van Abia. Ook sy
vrou het van Aäron afgestam, en haar naam was Elisabet. 6Hulle was
albei getrou aan die wet van God en het onberispelik al die gebooie en
voorskrifte van die Here onderhou. 7Hulle het geen kind gehad nie,
omdat Elisabet onvrugbaar was. Buitendien was albei reeds op ver
gevorderde leeftyd. 8Op 'n keer toe Sagaria in die beurt van sy
diensgroep besig was om die priesterdiens voor God te verrig, 9is hy
volgens die priesterlike gebruik deur die lot aangewys om in die
tempel van die Here in te gaan en die wierook op die altaar te brand.
10Terwyl die wierookoffer gebring is, was die hele volksmenigte buite
besig om te bid. 11Toe verskyn daar aan die regterkant van die
wierookaltaar 'n engel van die Here aan hom. 12Sagaria het geskrik toe
hy hom daar sien staan en hy het baie bang geword, 13maar die engel
sê vir hom: Moenie bang wees nie, Sagaria, want jou gebed is verhoor.
Jou vrou, Elisabet, sal aan jou 'n seun skenk, en jy moet hom Johannes
noem. 14Hy sal 'n bron van blydskap en vreugde vir jou wees, en baie
sal bly wees oor sy geboorte, 15want hy sal groot wees in die oë van
die Here. Wyn en bier sal hy glad nie drink nie, en reeds van sy
geboorte af sal hy met die Heilige Gees vervul wees. 16Hy sal baie uit
die volk Israel laat terugkeer tot die Here hulle God. 17En hy sal voor
die Here uit gaan in dieselfde gees en krag as Elia, om vaders en
kinders met mekaar te versoen, om ongehoorsames op die regte pad
terug te bring en om so vir die koms van die Here 'n volk voor te
berei. 18Toe sê Sagaria vir die engel: Waaraan sal ek dit weet? Ek is 'n
ou man, en my vrou is al op ver gevorderde leeftyd. 19Die engel
antwoord hom: Ek is Gabriël, wat in diens van God staan. Ek is
gestuur om met jou te praat en hierdie goeie tyding vir jou te bring.
20Kyk, jy sal stom wees en nie kan praat nie tot op die dag dat hierdie
dinge gebeur, omdat jy my woorde, wat op die bestemde tyd vervul
sal word, nie geglo het nie. 21Intussen het die volk vir Sagaria gestaan
en wag en begin wonder waarom hy so lank in die tempel bly. 22Toe
hy uitkom, kon hy nie met hulle praat nie. Hulle kom toe agter dat hy
in die tempel 'n gesig gesien het. Hy het net aanhoudend vir hulle

beduie en stom gebly. 23Toe die tyd van sy tempeldiens om was, het hy
huis toe gegaan. 24Na daardie tyd het sy vrou Elisabet swanger geword
en haar vyf maande lank afgesonder. Sy het gesê: 25Die Here het dit vir
my gedoen. Nou het Hy na my omgesien om my smaad onder die
mense weg te neem. 26In die sesde maand van Elisabet se swangerskap
het God die engel Gabriël gestuur na 'n maagd in Nasaret, 'n dorp in
Galilea. 27Sy was verloof aan Josef, 'n man uit die geslag van Dawid.
Die naam van die maagd was Maria. 28Toe die engel by haar kom, sê
hy: Ek groet jou, begenadigde! Die Here is by jou. 29Sy was verbysterd
oor die woorde en het gewonder wat die begroeting tog kon beteken.
30Die engel sê toe vir haar: Moenie bang wees nie, Maria, want God
bewys genade aan jou. 31Jy sal swanger word en 'n seun in die wêreld
bring, en jy moet Hom die naam Jesus gee. 32Hy sal groot wees en die
Seun van die Allerhoogste genoem word. Die Here God sal Hom die
troon van sy voorvader Dawid gee, 33en Hy sal as koning oor die
nageslag van Jakob heers tot in ewigheid. Aan sy koningskap sal daar
geen einde wees nie. 34Maar Maria sê vir die engel: Hoe is so iets
moontlik, aangesien ek nog nooit omgang met 'n man gehad het nie?
35Die engel antwoord haar: Die Heilige Gees sal oor jou kom, en die
krag van die Allerhoogste sal die lewe in jou wek. Daarom sal die een
wat gebore word, heilig genoem word, die Seun van God. 36Kyk, 'n
bloedverwant van jou, Elisabet, het in haar ouderdom self ook 'n seun
ontvang, en sy wat as onvrugbaar bekend was, is nou al in haar sesde
maand. 37Niks is vir God onmoontlik nie. 38Maria sê toe: Ek is tot
beskikking van die Here. Laat met my gebeur wat u gesê het. Toe het
die engel van haar af weggegaan. 39Maria het haar sonder versuim
gereed gemaak en haastig na 'n dorp in die bergstreek van Judea
gegaan. 40Daar het sy in Sagaria se huis ingegaan en vir Elisabet
gegroet. 41Net toe Elisabet die groet van Maria hoor, het die kindjie in
Elisabet se moederskoot beweeg, en sy is met die Heilige Gees vervul
42en het hard uitgeroep: Geseënd is jy onder die vroue en geseënd is
die vrug van jou moederskoot! 43Waaraan het ek dit te danke dat die
moeder van my Here na my toe kom? 44Kyk, net toe die geluid van jou
groet in my ore klink, het die kindjie in my van vreugde beweeg.
45Gelukkig is sy wat glo dat in vervulling sal gaan wat die Here vir
haar gesê het! 46En Maria het gesê: Ek besing die grootheid van die
Here, 47ek juig oor God, my Verlosser, 48omdat Hy na my in my
geringheid omgesien het. Kyk, van nou af sal elke nuwe geslag my
gelukkig noem, 49omdat Hy wat magtig is, groot dinge aan my gedoen
het. Heilig is sy Naam! 50Hy bewys ontferming van geslag tot geslag
aan dié wat Hom eer. 51Kragtige dade het Hy met sy arm verrig:
hoogmoediges in hulle eiewaan het Hy uitmekaargejaag; 52maghebbers
het Hy van trone afgeruk en geringes verhoog; 53behoeftiges het Hy
oorlaai met goeie gawes en rykes met leë hande weggestuur. 54Sy

dienaar Israel het Hy te hulp gekom deur te dink aan sy beloftes van
ontferming 55soos Hy dit toegesê het aan ons voorvaders, aan Abraham
en sy nageslag tot in ewigheid. 56Maria het omtrent drie maande by
Elisabet gebly en daarna teruggegaan huis toe. 57Toe die tyd gekom
het dat Elisabet se kind gebore moes word, het sy 'n seun in die wêreld
gebring. 58Haar bure en familie het gehoor dat die Here aan haar groot
ontferming bewys het, en hulle was saam met haar bly. 59Op die agste
dag het hulle gekom om die kindjie te besny, en hulle wou hom
Sagaria noem na sy pa. 60Maar sy ma het gesê: Nee! Hy moet Johannes
genoem word. 61Hulle sê vir haar: Daar is niemand in jou familie wat
die naam het nie! 62Met gebare vra hulle toe sy pa hoe hy wil hê dat
die kindjie genoem moet word. 63Hy vra toe 'n skryfbordjie en skryf
daarop: Johannes is sy naam. En almal was verbaas. 64Onmiddellik het
Sagaria sy spraak teruggekry en begin praat en God geprys. 65Almal
wat rondom hulle gewoon het, is met ontsag vervul, en in die hele
bergstreek van Judea is daar baie gepraat oor al hierdie dinge. 66Almal
wat dit gehoor het, het daaroor nagedink en gevra: Wat sal hierdie
kindjie eendag word? Dit was duidelik dat die Here by hom was.
67Sagaria, die kindjie se pa, is met die Heilige Gees vervul en het as
profeet gesê: 68Lofwaardig is die Here, die God van Israel, want Hy het
sy volk in genade opgesoek en vir hulle verlossing bewerk. 69'n Sterk
Verlosser het Hy vir ons laat opstaan uit die huis van sy dienaar
Dawid. 70So het die Here dit reeds van oudsher belowe deur die mond
van sy heilige profete: 71om ons te verlos van ons vyande en uit die
hand van al ons haters; 72om Hom te ontferm oor ons voorvaders en sy
heilige verbond te onthou. 73Met 'n eed het Hy dit bevestig aan ons
voorvader Abraham dat Hy sou gee dat ons, 74gered uit die hand van
vyande, Hom onbevrees kan dien 75in vroomheid en opregtheid al die
dae van ons lewe. 76En jy, kindjie, 'n profeet van die Allerhoogste sal jy
genoem word, want jy sal voor die Here uit gaan om sy pad gereed te
maak, 77om kennis van verlossing aan sy volk mee te deel: verlossing
deur vergifnis van hulle sondes, 78danksy die genadige ontferming van
ons God. Soos die môreson sal Hy opgaan en uit die hoogte op ons
afstraal, 79om lig te bring aan dié wat in duisternis en in die skaduwee
van die dood lewe, om ons voetstappe te rig op die pad van vrede.
80Die kindjie het opgegroei en sterk geword deur die Gees en het in
die woestyn gebly tot op die dag van sy openbare verskyning in Israel.

LUKAS 2

1In daardie tyd het keiser Augustus 'n bevel uitgevaardig dat 'n
volkstelling in die hele ryk gehou moet word. 2Hierdie eerste
volkstelling het plaasgevind toe Sirenius goewerneur was in die
provinsie Sirië. 3Almal het gegaan om hulle te laat inskryf, elkeen na
sy eie stad toe. 4Ook Josef het gegaan. Hy het van die dorp Nasaret in
Galilea na Judea toe gegaan, na Betlehem, die stad van Dawid, omdat
hy tot die huis en geslag van Dawid behoort het. 5Maria, sy verloofde,
wat swanger was, het saamgegaan om ingeskryf te word. 6Terwyl hulle
daar was, het die tyd gekom dat haar kind gebore moes word. 7Sy het
haar Eerstelingseun in die wêreld gebring en Hom in doeke toegedraai
en in 'n krip neergelê, omdat daar vir hulle geen plek in die herberg
was nie. 8Daar was skaapwagters in daardie omgewing wat in die oop
veld gebly en in die nag oor hulle skape wag gehou het. 9Meteens
staan daar 'n engel van die Here by hulle, en die heerlikheid van die
Here het rondom hulle geskyn. Hulle het baie groot geskrik. 10Toe sê
die engel vir hulle: Moenie bang wees nie, want kyk, ek bring vir julle
'n goeie tyding van groot blydskap wat vir die hele volk bestem is.
11Vandag is daar vir julle in die stad van Dawid die Verlosser gebore,
Christus die Here! 12En dit is vir julle die teken: julle sal 'n kindjie vind
wat in doeke toegedraai is en in 'n krip lê. 13Skielik was daar saam met
die engel 'n menigte engele uit die hemel wat God prys en sê: 14Eer aan
God in die hoogste hemel, en vrede op aarde vir die mense in wie Hy
'n welbehae het! 15Nadat die engele van hulle af weggegaan het na die
hemel toe, sê die skaapwagters vir mekaar: Kom ons gaan reguit
Betlehem toe om te sien wat gebeur het, soos die Here dit aan ons
bekend gemaak het. 16Hulle gaan toe haastig daarheen en kry vir
Maria en Josef, en die Kindjie wat in die krip lê. 17Toe hulle Hom sien,
het hulle vertel wat oor hierdie Kindjie aan hulle gesê is. 18Almal wat
dit gehoor het, was verwonderd oor wat die skaapwagters hulle vertel
het. 19Maria het alles wat gesê is, onthou en telkens weer by haarself
daaroor nagedink. 20Die skaapwagters het toe teruggegaan terwyl hulle
God loof en prys oor alles wat hulle gehoor en gesien het. Dit was
alles net soos dit vir hulle gesê is. 21Ag dae later, toe dit tyd was om
die Kindjie te besny, het Hy die naam Jesus gekry, die naam wat deur
die engel genoem is nog voordat Hy in die moederskoot ontvang is.
22Toe die reinigingstyd soos deur die wet van Moses bepaal, vir hulle
verby was, het hulle Hom na Jerusalem toe gebring om Hom tot
beskikking van die Here te stel. 23In die wet van die Here staan immers
geskrywe: Elke eersteling van die manlike geslag moet vir die Here
afgesonder word.24Hulle het ook die reinigingsoffer gebring volgens
die voorskrif in die wet van die Here, naamlik 'n paar tortelduiwe of

twee jong duiwe.25Daar het destyds 'n man met die naam Simeon in
Jerusalem gewoon. Hy was getrou aan die wet en vroom, en het
uitgesien na die koms van die Verlosser van Israel. Die Heilige Gees
was op Simeon 26en het aan hom bekend gemaak dat hy nie sou sterwe
voordat hy die Gesalfde van die Here gesien het nie. 27Deur die Gees
gelei, het hy opgegaan na die tempel toe. Toe die ouers die Kindjie
Jesus bring om vir Hom die gebruiklike bepaling van die wet na te
kom, 28het Simeon Hom in sy arms geneem en God geprys en gesê:
29Here, laat u dienaar nou in vrede gaan volgens u woord, 30omdat my
oë u verlossing gesien het 31wat U gereed gemaak het voor die oë van
al die volke: 32'n lig tot verligting van die nasies en tot eer van u volk
Israel. 33Sy vader en moeder was verwonderd oor die dinge wat van
Hom gesê is. 34Simeon het hulle geseën en vir Maria, sy moeder, gesê:
Kyk, hierdie Kindjie is bestem tot 'n val en 'n opstanding van baie in
Israel en tot 'n teken wat weerspreek sal word. 35So sal die gesindheid
van baie mense aan die lig kom. En wat jou betref, 'n swaard sal deur
jou siel gaan. 36Daar was ook 'n profetes, Anna, 'n dogter van Fanuel
uit die stam Aser. Sy was al baie oud. As jong vrou was sy sewe jaar
getroud, en na haar man se dood 37het sy weduwee gebly. Sy was nou
al vier en tagtig jaar oud. Sy het nie van die tempel af weggebly nie en
het God dag en nag gedien deur te vas en te bid. 38Juis op daardie
oomblik het sy nader gekom en God gedank en oor die Kindjie gepraat
met almal wat na die verlossing van Jerusalem uitgesien het. 39Toe
Josef-hulle alles nagekom het wat die wet van die Here voorskryf, het
hulle na Galilea toe teruggegaan, na hulle eie dorp, Nasaret. 40Die
Kindjie het gegroei en sterk geword, en Hy was vol wysheid, en die
genade van God was op Hom. 41Jesus se ouers het elke jaar vir die
paasfees Jerusalem toe gegaan. 42Toe Hy twaalf jaar oud was, het hulle
weer soos gebruiklik daarheen gegaan vir die fees. 43En toe die feesdae
verby was, het sy ouers die terugreis begin, maar die Kind Jesus het in
Jerusalem gebly sonder dat hulle dit geweet het. 44Omdat hulle gedink
het Hy is by die reisgeselskap, het hulle 'n dag lank gereis voordat
hulle Hom onder die familie en bekendes begin soek het. 45Toe hulle
Hom nie kry nie, het hulle omgedraai na Jerusalem toe op soek na
Hom. 46Na drie dae het hulle Hom by die tempel gekry waar Hy tussen
die geleerdes sit en na hulle luister en hulle uitvra. 47Almal wat Hom
gehoor het, was verbaas oor sy insig en sy antwoorde. 48Toe sy ouers
Hom sien, was hulle verslae, en sy moeder sê vir Hom: Kind, waarom
het jy so met ons gemaak? Kyk, jou vader en ek het met angs na jou
gesoek. 49Maar Hy antwoord hulle: Waarom het u na My gesoek? Het
u nie geweet dat Ek in die huis van my Vader moet wees nie? 50Hulle
het nie begryp wat Hy daarmee bedoel het nie. 51Hy het toe saam met
hulle na Nasaret toe teruggegaan, en Hy was aan hulle onderdanig. Sy
moeder het al hierdie dinge in haar hart bewaar. 52En Jesus het

verstandelik en liggaamlik gegroei en in guns by God en die mense toegeneem.

LUKAS 3

1Dit was die vyftiende regeringsjaar van keiser Tiberius. Pontius
Pilatus was goewerneur van Judea, en Herodes heerser van Galilea. Sy
broer Filippus was heerser van Iturea en Tragonitis, en Lisanias
heerser van Abilene. Annas en Kajafas was die hoëpriesters. 2In
daardie tyd het die woord van God tot Johannes, die seun van Sagaria,
in die woestyn gekom. 3Hy het deur die hele Jordaanstreek gegaan en
verkondig: Bekeer julle en laat julle doop en God sal julle sondes
vergewe. 4So staan dit geskrywe in die boek van die profeet Jesaja:
Iemand roep in die woestyn: Maak die pad vir die Here gereed, maak
die paaie vir Hom reguit. 5Elke kloof moet opgevul en elke berg en
bult platgemaak word; die krom paaie moet reguit en die ruwe paaie
gelyk word. 6En al die mense sal die verlossing sien wat van God
kom.7Die mense het in groot getalle uitgegaan om deur Johannes
gedoop te word. Hy het vir hulle gesê: Julle slange, wie het julle
wysgemaak dat julle die dreigende toorn kan ontvlug? 8Dra liewer
vrugte wat bewys dat julle bekeer is. En moenie by julleself sê: Ons
het Abraham as voorvader' nie, want dit sê ek vir julle: God kan uit
hierdie klippe kinders vir Abraham verwek. 9Die byl lê al klaar teen
die wortel van die bome. Elke boom wat nie goeie vrugte dra nie,
word uitgekap en in die vuur gegooi. 10Die mense vra hom toe: Wat
moet ons dan doen? 11Hy antwoord hulle: Wie twee kledingstukke het,
moet dit deel met iemand wat nie het nie, en wie kos het, moet
dieselfde doen. 12Daar kom toe ook tollenaars om gedoop te word en
hulle sê vir hom: Meneer, wat moet ons doen? 13En vir hulle sê hy:
Moenie meer invorder as wat vir julle vasgestel is nie. 14Ook soldate
het hom uitgevra: En ons, wat moet ons doen? Hy antwoord hulle:
Moet van niemand deur geweld of vals aanklag geld afpers nie, maar
wees tevrede met julle betaling. 15Die volk was vol verwagting, en
almal het hulle begin afvra of Johannes nie miskien die Christus is nie.
16Daarop gee Johannes aan hulle almal die antwoord: Ek doop julle
met water, maar my meerdere kom, en ek is nie eers werd om sy
skoene los te maak nie. Hy sal julle met die Heilige Gees en met vuur
doop. 17Hy het sy skop in sy hand, en Hy sal sy dorsvloer deur en deur
skoonmaak. Die koring sal Hy in sy skuur bymekaarbring, maar die
kaf sal Hy met onblusbare vuur verbrand. 18Ook oor baie ander dinge
het hy dikwels die volk vermaan en die goeie boodskap aan hulle
verkondig. 19Hy het ook vir Herodes, die heerser, tereggewys oor
Herodias, die vrou van sy broer, en oor al die ander slegte dinge wat
Herodes gedoen het. 20Maar Herodes het nog verder gegaan en
Johannes in die tronk opgesluit. 21Toe al die mense hulle laat doop
het, is Jesus ook gedoop, en terwyl Hy staan en bid, het die hemel

oopgegaan 22en het die Heilige Gees in sigbare gestalte soos 'n duif op
Hom neergedaal. Daar was ook 'n stem uit die hemel: Jy is my geliefde
Seun. Oor Jou verheug Ek My. 23Toe Jesus met sy werk begin het, was
Hy omtrent dertig jaar oud. Hy was, soos hulle gemeen het, die seun
van Josef. Josef was die seun van Eli, 24seun van Mattat, seun van
Levi, seun van Melgi, seun van Jannai, seun van Josef, 25seun van
Mattatias, seun van Amos, seun van Nahum, seun van Hesli, seun van
Naggai, 26seun van Mahat, seun van Mattatias, seun van Semeïn, seun
van Josek, seun van Joda, 27seun van Johanan, seun van Resa, seun
van Serubbabel, seun van Sealtiël, seun van Neri, 28seun van Melgi,
seun van Addi, seun van Kosam, seun van Elmadam, seun van Er,
29seun van Josua, seun van Eliëser, seun van Jorim, seun van Mattat,
seun van Levi, 30seun van Simeon, seun van Juda, seun van Josef, seun
van Jonam, seun van Eljakim, 31seun van Melea, seun van Menna, seun
van Mattata, seun van Natan, seun van Dawid, 32seun van Isai, seun
van Obed, seun van Boas, seun van Sala, seun van Nagson, 33seun van
Amminadab, seun van Admin, seun van Arni, seun van Gesron, seun
van Peres, seun van Juda, 34seun van Jakob, seun van Isak, seun van
Abraham, seun van Tera, seun van Nahor, 35seun van Serug, seun van
Rehu, seun van Peleg, seun van Heber, seun van Sala, 36seun van
Kenan, seun van Arpagsad, seun van Sem, seun van Noag, seun van
Lameg, 37seun van Metusalag, seun van Henog, seun van Jered, seun
van Mahalalel, seun van Kenan, 38seun van Enos, seun van Set, seun
van Adam, die seun van God.

LUKAS 4

1Jesus het vol van die Heilige Gees van die Jordaan af teruggekom, en
deur die Gees is Hy na die woestyn toe gelei, 2waar Hy veertig dae
lank deur die duiwel versoek is. Die hele tyd het Hy niks geëet nie,
sodat Hy aan die einde daarvan honger was. 3Die duiwel sê toe vir
Hom: As U die Seun van God is, sê vir hierdie klip dit moet brood
word. 4Maar Jesus antwoord hom: Daar is geskrywe: 'n Mens leef nie
net van brood nie. 5Daarna bring die duiwel Hom op 'n hoogte en wys
Hom in 'n oogwink al die koninkryke van die wêreld. 6Toe sê die
duiwel vir Hom: Aan U sal ek al hierdie mag en majesteit gee, want
dit is aan my oorgegee, en ek gee dit aan wie ek wil. 7Dit sal alles aan
U behoort as U maar net voor my buig en my aanbid. 8Daarop
antwoord Jesus: Daar staan geskrywe: Die Here jou God moet jy
aanbid en Hom alleen dien. 9Hierna neem die duiwel Hom na
Jerusalem toe en laat Hom op die hoogste punt van die tempel staan,
en sê: 10As U die Seun van God is, spring hier af! Daar staan mos
geskrywe: Hy sal sy engele opdrag gee om jou te beskerm,11en ook: Op
hulle hande sal hulle jou dra sodat jy nie jou voet teen 'n klip sal
stamp nie. 12Maar Jesus antwoord hom: Daar is gesê: Jy mag die Here
jou God nie op die proef stel nie. 13Nadat die duiwel met al die
versoekings klaar was, het hy Jesus 'n tyd lank met rus gelaat. 14Jesus
het na Galilea toe teruggegaan vol van die krag van die Gees, en
berigte oor Hom het deur die hele omgewing versprei. 15Hy het die
mense in die sinagoges geleer, en almal het met lof van Hom gepraat.
16Hy het ook in Nasaret gekom, waar Hy grootgeword het, en soos sy
gewoonte was, het Hy op die sabbatdag na die sinagoge toe gegaan.
Toe Hy opstaan om uit die Skrif voor te lees, 17is die boek van die
profeet Jesaja vir Hom aangegee, en Hy het dit oopgemaak en die plek
gekry waar geskrywe staan: 18Die Gees van die Here is op My omdat
Hy My gesalf het om die evangelie aan armes te verkondig. Hy het My
gestuur om vrylating vir gevangenes uit te roep en herstel van gesig
vir blindes, om onderdruktes in vryheid uit te stuur, 19om die
genadejaar van die Here aan te kondig.20Nadat Hy die boek
toegemaak en aan die amptenaar teruggegee het, het Hy gaan sit. Die
oë van almal in die sinagoge was op Hom gerig. 21Toe begin Hy hulle
toespreek: Vandag is hierdie Skrifwoord wat julle nou net gehoor het,
vervul. 22Almal het hulle instemming met Hom betuig en was
verwonderd oor die aangename woorde uit sy mond. En hulle sê: Is hy
dan nie die seun van Josef nie? 23Toe sê Jesus vir hulle: Julle sal seker
die spreekwoord aan My wil voorhou: Geneesheer, genees jouself' en
vir My sê: Ons het gehoor wat alles in Kapernaum gebeur het. Doen
nou dieselfde dinge ook hier waar jy grootgeword het.' 24Maar dit

verseker Ek julle, sê Hy verder, geen profeet word in die plek waar hy
grootgeword het, aanvaar nie. 25Ek sê vir julle die waarheid: Daar was
baie weduwees in Israel in die tyd van Elia toe die hemel drie jaar en
ses maande lank toegesluit was, sodat daar 'n groot hongersnood in
die hele land gekom het. 26Tog is Elia nie na een van hulle toe gestuur
nie, maar wel na 'n weduwee in Sarfat in die gebied van Sidon. 27En
daar was baie melaatses in Israel in die tyd van die profeet Elisa. Tog
is nie een van hulle genees nie, maar wel Naäman, die Siriër. 28Almal
in die sinagoge was woedend toe hulle hierdie dinge hoor. 29Hulle het
opgespring, Hom uit die dorp uitgejaag en Hom gebring tot op die
rand van die berg waarop hulle dorp gebou was, om Hom van die
krans af te gooi. 30Maar Jesus het tussen hulle deur geloop en
weggegaan. 31Daarna het Hy na Kapernaum toe gegaan, 'n dorp in
Galilea, en die mense gereeld op die sabbatdag geleer. 32Hulle was
verbaas oor sy leer, want Hy het met gesag gepraat. 33In die sinagoge
was daar 'n man wat in die mag was van 'n bose onrein gees, en hy het
hard geskreeu: 34Ha! Wat het ons met U te doen, Jesus van Nasaret?
Het U gekom om ons te verdelg? Ek weet wie U is: U is die Heilige van
God! 35Maar Jesus het hom skerp aangespreek: Bly stil en gaan uit
hom uit! En die bose gees het die man tussen die mense laat neerslaan
en uit hom uitgegaan sonder om hom seer te maak. 36Almal was baie
verbaas, en hulle raak aan die praat en vra vir mekaar: Wat vir 'n
woord is dit dat hy met gesag en mag die onrein geeste gebied, en
hulle gaan uit? 37En berigte oor Hom het na elke plek in die omgewing
versprei. 38Toe Jesus die sinagoge verlaat, het Hy na die huis van
Simon toe gegaan. Die skoonmoeder van Simon het siek gelê met 'n
hewige koors, en hulle het Hom gevra om iets vir haar te doen. 39Hy
het by die koppenent van die bed gaan staan en die koors bestraf. Dit
het haar verlaat, en sy het onmiddellik opgestaan en hulle bedien.
40Met sononder het almal hulle siekes, wat aan allerhande kwale gely
het, na Hom toe gebring. Hy het hulle een vir een die hande opgelê en
hulle gesond gemaak. 41Ook onrein geeste het uit baie uitgegaan
terwyl hulle skreeu: U is die Seun van God! En Jesus het hulle skerp
aangespreek en hulle nie toegelaat om sulke dinge te sê nie, omdat
hulle geweet het dat Hy die Christus is. 42Teen dagbreek het Hy
uitgegaan en na 'n eensame plek toe vertrek. Die mense het Hom
begin soek, en toe hulle by Hom uitkom, het hulle Hom probeer
beweeg om nie van hulle af weg te gaan nie. 43Maar Hy het vir hulle
gesê: Ek moet ook aan die ander dorpe die evangelie van die
koninkryk van God verkondig, want daarvoor is Ek gestuur. 44En Hy
het voortgegaan om in die sinagoges van die Joodse land te preek.

LUKAS 5

1Op 'n dag toe Jesus langs die Gennesaretmeer staan en die skare
vorentoe beur om die woord van God te hoor, 2sien Hy twee skuite aan
die kant van die meer lê. Die vissers het uitgeklim en was besig om die
nette uit te spoel. 3Jesus klim toe in een van die skuite, die een wat
aan Simon behoort, en vra hom om dit 'n entjie van die oewer af weg
te stoot. Nadat Hy gaan sit het, het Hy die skare van die skuit af
geleer. 4Toe Hy klaar gepraat het, sê Hy vir Simon: Vaar uit na die
diep water toe en gooi julle nette uit om te vang. 5Meneer, antwoord
Simon, ons het die hele nag deur geswoeg sonder om iets te vang,
maar op u woord sal ek die nette uitgooi. 6En toe hulle dit doen, het
hulle so 'n groot klomp vis gevang dat hulle nette wou skeur. 7Hulle
wink toe vir hulle maats in die ander skuit om te kom help. Hulle het
gekom en albei die skuite so vol gemaak dat hulle amper gesink het.
8Toe Simon Petrus dit sien, val hy voor Jesus se knieë neer en sê: Gaan
weg van my af, Here, want ek is 'n sondige mens. 9Hy en almal wat
saam met hom was, was stom verbaas oor die groot klomp vis wat
hulle gevang het. 10Jakobus en Johannes, die seuns van Sebedeus wat
saam met Simon gewerk het, was net so verbaas. Toe sê Jesus vir
Simon: Moenie bang wees nie. Van nou af sal jy mense vang. 11En
nadat hulle die skuite op die strand getrek het, het hulle alles net so
laat lê en sy volgelinge geword. 12Eendag toe Jesus in een van die
dorpe was, kom Hy 'n man teë wat oortrek was van die melaatsheid.
Toe die man Hom sien, val hy op sy knieë voor Hom en smeek: Here,
as U wil, kan U my gesond maak. 13Jesus steek sy hand uit, raak hom
aan en sê: Ek wil. Word gesond! En sy melaatsheid was onmiddellik
weg. 14Toe gee Jesus hom opdrag: Moet dit aan niemand vertel nie,
maar gaan wys jou vir die priester en bring offers vir jou reiniging
soos Moses voorgeskryf het. Dit sal vir die mense die bewys wees dat
jy rein geword het. 15Tog het die nuus oor Hom nog verder versprei,
en groot menigtes het saamgedrom om na Hom te luister en van hulle
siektes genees te word. 16Maar Hy het Hom altyd weer in eensame
plekke afgesonder om daar te bid. 17Op een van dié dae, terwyl Jesus
besig was om die mense te leer, het daar ook Fariseërs en leermeesters
van die wet van Moses gesit wat van oral af uit die dorpe van Galilea
en Judea en selfs uit Jerusalem gekom het. En die Here het vir Jesus
die krag gegee om mense gesond te maak. 18Onverwags kom daar
mense met 'n verlamde man op 'n draagbaar aan, en hulle probeer om
hom die huis in te bring en voor Jesus neer te sit. 19Toe hulle vanweë
die gedrang nie kans sien om hom in te bring nie, klim hulle op die
dak en laat hom met draagbaar en al deur 'n opening tussen die
dakteëls afsak tussen die mense in en vlak voor Jesus. 20Toe Hy hulle

geloof sien, sê Hy: Mens, jou sondes is jou vergewe. 21Die
skrifgeleerdes en die Fariseërs het hulle begin afvra: Wie is hy dat hy
so godslasterlik praat? Wie anders kan sondes vergewe as net God
alleen? 22Maar Jesus het hulle redeneringe gemerk en vir hulle gesê:
Wat redeneer julle by julleself? 23Wat is makliker? Om te sê: Jou
sondes is jou vergewe,' of om te sê: Staan op en loop'? 24Maar Ek gaan
nou vir julle die bewys lewer dat die Seun van die mens volmag het
om op aarde sondes te vergewe. Toe sê Hy vir die verlamde man: Ek
sê vir jou: Staan op, vat jou draagbaar en gaan huis toe. 25Onmiddellik
het hy voor hulle oë opgestaan, die draagbaar waarop hy gelê het,
gevat en terwyl hy God prys, huis toe gegaan. 26Almal het verbaas
gestaan en God geprys en vol eerbiedige vrees gesê: Vandag het ons
ongelooflike dinge gesien. 27Daarna het Jesus uitgegaan en 'n tollenaar
met die naam Levi by sy tolhuis sien sit, en Hy sê vir hom: Volg My.
28Hy het alles net so laat lê en opgestaan en Jesus gevolg. 29Levi het 'n
groot feesmaal in sy huis gehou ter ere van Jesus, en 'n groot aantal
tollenaars en ander mense het saam met hulle aangesit. 30Die Fariseërs,
en veral die skrifgeleerdes onder hulle, het by sy dissipels gekla en
gesê: Waarom eet en drink julle saam met tollenaars en sondaars?
31Toe antwoord Jesus hulle: Dié wat gesond is, het nie 'n dokter nodig
nie, maar dié wat siek is. 32Ek het nie gekom om mense wat op die
regte pad is, tot bekering te roep nie, maar sondaars. 33Die mense sê
toe vir Jesus: Die volgelinge van Johannes vas dikwels en onderhou
gereelde gebedstye, en so ook die volgelinge van die Fariseërs, en u
dissipels eet en drink maar. 34Toe sê Jesus vir hulle: Kan julle dan die
bruilofsgaste laat vas terwyl die bruidegom by hulle is? 35Daar sal 'n
tyd kom wanneer die bruidegom van hulle weggeneem sal word en
dan, in daardie dae, sal hulle vas. 36Hy vertel hulle ook nog 'n
gelykenis: Niemand skeur 'n stuk uit nuwe klere om daarmee ou klere
te lap nie. As hy dit sou doen, sou die nuwe klere stukkend wees, en
buitendien sal die nuwe lap nie by die ou klere pas nie. 37En niemand
gooi nuwe wyn in ou velsakke nie. As hy dit sou doen, sal die nuwe
wyn die velsakke laat oopbars. Dan is die wyn vermors en die sakke
daarmee heen. 38Nee, nuwe wyn moet in nuwe velsakke gegooi word.
39En niemand wat ou wyn gedrink het, wil nuwe wyn hê nie, want hy
sê: Die oue is goed.

LUKAS 6

1Eenkeer het Jesus op 'n sabbatdag deur gesaaides geloop. Sy dissipels
het are gepluk en dit met die hande uitgevrywe en geëet. 2Toe sê 'n
paar van die Fariseërs: Waarom doen julle iets wat op die sabbatdag
nie gedoen mag word nie? 3Jesus antwoord hulle: Het julle dan nie
gelees wat Dawid gedoen het toe hy en sy manne honger gekry het
nie? 4Hy het die huis van God binnegegaan en die offerbrode geneem
en geëet en ook aan sy manne gegee. Tog is niemand behalwe die
priesters toegelaat om daardie brood te eet nie. 5Verder sê Hy vir
hulle: Die Seun van die mens is Here oor die sabbat. 6Op 'n ander
sabbatdag het Jesus weer in die sinagoge ingegaan en die mense
geleer. Daar was 'n man met 'n gebreklike regterhand. 7Die
skrifgeleerdes en die Fariseërs het vir Jesus dopgehou om te sien of Hy
op die sabbatdag iemand sou gesond maak sodat hulle 'n aanklag teen
Hom kon kry. 8Maar Hy het hulle gedagtes geken en vir die man met
die gebreklike hand gesê: Staan op en kom staan hier in die middel.
En hy het daar kom staan. 9Toe sê Jesus vir hulle: Nou vra Ek julle:
Mag 'n mens op die sabbatdag goed doen of kwaad doen, iemand red
of doodmaak? 10Nadat Hy almal rondom Hom aangekyk het, sê Hy vir
die man: Steek jou hand uit. 11Hy het dit gedoen, en sy hand was
gesond. Maar hulle het rasend van woede geword en onder mekaar
geredeneer oor wat hulle Jesus sou aandoen. 12In daardie tyd het Jesus
uitgegaan na die berg toe om te bid en die hele nag deurgebring in
gebed tot God. 13Toe dit dag word, het Hy sy dissipels nader geroep en
twaalf van hulle uitgekies, wat Hy ook apostels genoem het. 14Hulle
was Simon, wat Hy ook Petrus genoem het, en sy broer Andreas,
Jakobus en Johannes, Filippus en Bartolomeus, 15Matteus en Tomas,
Jakobus seun van Alfeus, Simon die Seloot, Judas seun van Jakobus,
16en Judas Iskariot wat die verraaier geword het. 17Hy het saam met
hulle van die berg afgekom en op 'n gelykte by 'n groot aantal
volgelinge gaan staan. Van die hele Joodse land en Jerusalem en van
die kusgebied van Tirus en Sidon af was daar 'n menigte mense 18wat
gekom het om na Hom te luister en van hulle siektes genees te word.
Ook dié wat onder onrein geeste gely het, is gesond gemaak. 19Al die
mense het Hom probeer aanraak, omdat daar krag van Hom uitgegaan
het en Hy almal gesond gemaak het. 20Jesus het sy dissipels aangekyk
en gesê: Geseënd is julle wat arm is, want aan julle behoort die
koninkryk van God. 21Geseënd is julle wat nou honger het, want julle
sal versadig word. Geseënd is julle wat nou huil, want julle sal lag.
22Geseënd is julle wanneer die mense julle haat en julle verstoot en
uitskel en julle naam vermy soos iets wat sleg is, alles ter wille van die
Seun van die mens. 23Wees bly op daardie dag en spring rond van

vreugde, want vir julle is daar groot beloning in die hemel. Hulle
voorvaders het immers met die profete net so gemaak. 24Maar ellende
wag vir julle wat ryk is, want julle het julle lekker lewe al weg.
25Ellende wag vir julle wat julle nou vol eet, want julle sal honger ly.
Ellende wag vir julle wat nou lag, want julle sal treur en huil.
26Ellende wag vir julle as al die mense goed van julle praat. Hulle
voorvaders het immers met die vals profete net so gemaak. 27Maar vir
julle wat na My luister, sê Ek: Julle moet julle vyande liefhê; doen
goed aan die mense deur wie julle gehaat word; 28seën die mense deur
wie julle vervloek word; bid vir die mense deur wie julle sleg
behandel word. 29As iemand jou op die een wang slaan, bied hom ook
die ander een aan. En vir iemand wat jou boklere vat, moet jy ook jou
onderklere nie weier nie. 30Aan elkeen wat iets vra, moet jy gee; en as
iemand jou goed vat, moet jy dit nie terugeis nie. 31Behandel ander
mense soos julle self behandel wil word. 32As julle net dié liefhet wat
vir julle liefhet, watter aanspraak op dank het julle dan nog? Ook die
sondaars het net dié lief wat vir hulle liefhet. 33En as julle goed doen
net aan dié wat aan julle goed doen, watter aanspraak op dank het
julle dan nog? Die sondaars maak maar net so. 34En as julle geld leen
net aan dié van wie julle hoop om dit terug te kry, watter aanspraak
op dank het julle dan nog? Sondaars leen ook aan sondaars, solank
hulle maar dieselfde bedrag kan terugkry. 35Nee, sonder om iets terug
te verwag, moet julle julle vyande liefhê en goed doen en uitleen. Dan
sal daar vir julle 'n groot beloning wees: julle sal kinders van die
Allerhoogste wees, omdat Hy self goed is vir die ondankbares en
slegtes. 36Wees barmhartig soos julle Vader barmhartig is. 37Moenie
oordeel nie, en oor julle sal nie geoordeel word nie. Moenie
veroordeel nie, en julle sal nie veroordeel word nie. Spreek vry, en
julle sal vrygespreek word. 38Gee, en vir julle sal gegee word: 'n goeie
maat, ingestamp, geskud en propvol, sal hulle in julle hande gee. Met
die maat waarmee julle meet, sal ook vir julle gemeet word. 39Hy het
ook met beeldspraak vir hulle gesê: Kan 'n blinde miskien 'n ander
blinde lei? Sal hulle nie altwee in 'n sloot val nie? 40'n Leerling is nie
hoër as sy leermeester nie, maar iemand wat volleerd is, sal aan sy
leermeester gelyk wees. 41Waarom sien jy die splinter raak in die oog
van jou broer, maar die balk in jou eie oog merk jy nie op nie? 42Jy
wat die balk in jou eie oog nie raaksien nie, hoe kan jy vir jou broer
sê: Broer, laat my toe om die splinter in jou oog uit te haal'?
Huigelaar! Haal eers die balk uit jou eie oog uit, dan sal jy goed kan
sien om die splinter in jou broer se oog uit te haal. 43Dit is nie die
goeie boom wat slegte vrugte dra nie, en ook nie die slegte boom wat
goeie vrugte dra nie. 44Elke boom word aan sy eie vrugte geken. Van
doringstruike pluk 'n mens mos nie vye nie, en van 'n doringbos oes jy
ook nie druiwe nie. 45Die goeie mens bring die goeie te voorskyn uit

die oorvloed goeie dinge in sy hart, en die slegte mens bring die slegte
te voorskyn uit die oorvloed slegte dinge. Waar die hart van vol is,
loop die mond van oor. 46Watter sin het dit dat julle My aanspreek met
Here, Here!' en nie doen wat Ek sê nie? 47Elkeen wat na My toe kom
en na my woorde luister en doen wat Ek sê Ek sal vir julle verduidelik
soos wie hy is: 48Hy is soos 'n man wat by die bou van sy huis die
grond diep uitgegrawe en die fondament op die rotsbodem gelê het.
Toe daar 'n oorstroming kom en die vloedwater die huis tref, kon dit
hom nie beweeg nie, want die huis was goed gebou. 49Maar as iemand
luister en nie doen wat Ek sê nie, is hy soos 'n man wat sy huis bo-op
die grond gebou het sonder 'n fondament. Toe die vloedwater dit tref,
het dit dadelik ingestort, en daardie huis het een groot puinhoop
geword.

LUKAS 7

1Nadat Jesus die gehoor klaar toegespreek het, het Hy na Kapernaum
toe gegaan. 2'n Offisier daar het 'n slaaf gehad wat vir hom baie werd
was, en die slaaf was siek en het op sterwe gelê. 3Die offisier het van
Jesus gehoor, en stuur toe 'n paar familiehoofde van die Jode na Hom
toe om te vra dat Hy moet kom om sy slaaf gesond te maak. 4Toe hulle
by Jesus kom, het hulle ernstig by Hom daarop aangedring en gesê:
Hy is dit werd dat U dit vir hom doen, 5want hy het ons volk lief en
het op eie koste die sinagoge vir ons gebou. 6Jesus het toe saam met
hulle gegaan. Toe Hy nie meer ver van die huis af was nie, stuur die
offisier 'n paar van sy vriende om vir Hom te sê: Here, moenie moeite
doen nie, want ek is nie werd dat U onder my dak inkom nie. 7Daarom
het ek my ook nie waardig geag om self na U toe te gaan nie. Sê maar
net 'n woord, en my slaaf is gesond. 8Ek is self 'n man wat onder gesag
gestel is en ek het soldate onder my. Vir een sê ek: Gaan daarheen!' en
hy gaan; en vir 'n ander: Kom!' en hy kom. Vir my slaaf sê ek: Doen
dit!' en hy doen dit. 9Jesus was verwonderd toe Hy dit hoor. Hy draai
toe om na die mense wat agter Hom aangekom het en sê: Ek sê vir
julle: In Israel het Ek nie so 'n groot geloof teëgekom nie. 10En toe die
mense wat gestuur was, weer by die huis kom, kry hulle die slaaf daar
heeltemal gesond. 11Kort daarna het Jesus na 'n dorp met die naam
Nain gegaan, 12en sy dissipels en 'n hele menigte mense is saam met
Hom. Toe Hy naby die ingang van die dorp kom, word daar juis 'n
dooie uitgedra om begrawe te word. Hy was die enigste seun van sy
ma, en sy was 'n weduwee. Byna die hele dorp se mense was saam met
haar. 13Toe die Here haar sien, het Hy haar innig jammer gekry en vir
haar gesê: Moenie huil nie! 14Hy gaan toe nader en vat aan die baar.
Die draers gaan staan toe, en Hy sê: Jongman, Ek sê vir jou, staan op!
15Die dooie het regop gaan sit en begin praat. En Jesus het hom aan sy
ma teruggegee. 16Almal is met ontsag vervul en het God geprys deur te
sê: 'n Groot profeet het onder ons opgestaan, en God het na sy volk
omgesien. 17Die berig oor wat Hy gedoen het, het deur die hele Joodse
land en die omliggende gebied versprei. 18Die volgelinge van Johannes
het hom van al hierdie dinge vertel. Hy laat toe twee van sy
volgelinge roep 19en stuur hulle na die Here toe om te vra: Is U die Een
wat sou kom, of moet ons 'n ander een verwag? 20Toe die manne by
Hom kom, sê hulle: Johannes die Doper het ons na U toe gestuur om
te vra: Is U die Een wat sou kom, of moet ons 'n ander een verwag?
21Op daardie oomblik het Jesus juis baie mense gesond gemaak van
siektes en kwale en bose geeste, en baie blindes het Hy laat sien. 22Sy
antwoord aan die boodskappers was: Gaan vertel vir Johannes wat
julle gesien en gehoor het: blindes sien, lammes loop, melaatses word

gereinig, dowes hoor, dooies word opgewek, aan armes word die
evangelie verkondig. 23En gelukkig is die man wat nie aan My begin
twyfel nie. 24Nadat die boodskappers van Johannes vertrek het, het
Jesus met die mense oor Johannes begin praat en gesê: Waarna het
julle in die woestyn gaan kyk? Na 'n riet wat deur die wind heen en
weer gewaai word? 25Nee? Maar wat het julle dan uitgegaan om te
sien? 'n Man met deftige klere aan? Nee, kyk, dié wat swierige klere
dra en in weelde lewe, kry 'n mens in koninklike paleise. 26Maar wat
het julle dan uitgegaan om te sien? 'n Profeet? Ja, Ek verseker julle,
nog meer as 'n profeet. 27Dit is hy van wie daar geskrywe staan: Kyk,
Ek stuur my boodskapper voor jou uit; hy sal die pad vir jou
regmaak.'28Ek sê vir julle: Onder die mense op aarde is niemand
gebore wat groter as Johannes is nie, en tog is die geringste in die
koninkryk van God groter as hy. 29Al die mense, ook die tollenaars, het
na hom geluister en was aan die wil van God gehoorsaam. Hulle het
hulle met die doop van Johannes laat doop. 30Net die Fariseërs en die
wetgeleerdes het die bedoeling van God verwerp en hulle nie deur
Johannes laat doop nie. 31Verder het Jesus gesê: Waarmee sal Ek die
mense van hierdie geslag vergelyk? Soos wie is hulle? 32Hulle is net
soos kinders wat op die markplein sit en vir mekaar roep: Ons het vir
julle op die fluit gespeel, en julle het nie gedans nie! Ons het 'n
treurlied gesing, en julle het nie gehuil nie! 33Johannes die Doper het
gekom en nie brood geëet of wyn gedrink nie, en julle sê: Hy is van
die duiwel besete.' 34Die Seun van die mens het gekom, geëet en
gedrink, en julle sê: Kyk daar, 'n vraat en 'n wynsuiper, 'n vriend van
tollenaars en sondaars.' 35Maar God tree met wysheid op, en sy werke
bewys dit. 36Een van die Fariseërs het Hom genooi om by hom te kom
eet. Hy het toe in die huis van die Fariseër ingegaan en aan tafel plek
ingeneem. 37'n Sekere vrou in die dorp, wat 'n sondige lewe gelei het,
het gehoor dat Hy in die Fariseër se huis aan tafel was. Sy bring toe 'n
albaste flessie met reukolie 38en gaan staan agter Jesus by sy voete en
huil, sodat haar trane op sy voete begin drup het. Daarna het sy sy
voete met haar hare afgedroog, hulle gesoen en met die reukolie
gesalf. 39Toe die Fariseër wat Hom genooi het, dit sien, sê hy by
homself: Hy, as hy 'n profeet was, sou tog geweet het wie en watter
soort vrou dit is wat aan hom raak, dat sy 'n sondares is. 40Maar Jesus
spreek hom aan en sê: Simon, Ek het iets om vir jou te sê. Meneer, sê
dit maar! antwoord hy. 41Jesus sê toe: Twee mense was in die skuld by
'n geldskieter. Die een het vyf honderd rand geskuld en die ander een
vyftig. 42Omdat hulle niks gehad het om mee te betaal nie, het hy die
skuld vir albei kwytgeskeld. Wie van hulle sal hom die meeste liefde
bewys? 43Simon antwoord: Ek veronderstel dié een vir wie hy die
meeste kwytgeskeld het. Jou antwoord is heeltemal reg, sê Jesus, 44en
Hy draai na die vrou toe om en sê verder vir Simon: Sien jy hierdie

vrou? Ek het in jou huis gekom en jy, water vir my voete het jy My nie
gegee nie, maar sy, met haar trane het sy my voete natgemaak en met
haar hare het sy dit afgedroog. 45'n Soen het jy My nie gegee nie, maar
sy het vandat sy hier ingekom het, nie opgehou om my voete te soen
nie. 46My kop het jy nie eens met olie gesalf nie; sy het my voete met
reukolie gesalf. 47Ek sê vir jou, omdat haar sondes wat baie is, vergewe
is, daarom bewys sy baie liefde. Maar hy vir wie min vergewe is,
bewys min liefde. 48En Jesus sê vir haar: Jou sondes is vergewe. 49Toe
begin dié wat saam aan tafel was, onder mekaar sê: Wie is hierdie
man dat hy selfs sondes vergewe? 50Maar Jesus sê vir die vrou: Jou
geloof het jou gered. Gaan in vrede.

LUKAS 8

1In die tyd wat nou gevolg het, het Jesus die land deurkruis van die
een stad en dorp na die ander. Oral het Hy gepreek en die evangelie
van die Koninkryk van God verkondig. Die twaalf was saam met Hom
2en daarby 'n aantal vroue wat van bose geeste en siektes genees was.
Daar was Maria, bekend as Magdalena, uit wie sewe bose geeste
uitgegaan het, 3en Johanna die vrou van Gusa, 'n hoë amptenaar van
Herodes, en Susanna en baie ander. Hierdie vroue het uit eie middele
vir Jesus en die twaalf gesorg. 4Uit die verskillende dorpe het
aanhoudend mense na Jesus toe gestroom, en toe 'n groot menigte
saamgekom het, het Hy vir hulle 'n gelykenis vertel: 5'n Saaier het
uitgegaan om saad te saai. Met die saai het 'n deel op die pad geval,
en dit is vertrap en die voëls het dit opgepik. 6'n Ander deel het op 'n
klipbank geval, en nadat dit opgekom het, het dit verdroog, omdat dit
geen vogtigheid gehad het nie. 7Nog 'n ander deel het tussen die
onkruid geval, en die onkruid het daarmee saam gegroei en dit laat
verstik. 8Daar was ook 'n deel wat in goeie grond geval het, en dit het
opgekom en 'n honderdvoudige oes gelewer. Toe Hy dit gesê het, roep
Hy uit: Wie ore het en kan hoor, moet luister! 9Sy dissipels het Hom
gevra wat die betekenis van hierdie gelykenis is. 10Hy het geantwoord:
Aan julle is dit gegee om die geheime van die koninkryk van God te
ken, maar vir die ander bly dit by gelykenisse sodat hulle kyk sonder
om te sien en hoor sonder om te verstaan. 11Die betekenis van die
gelykenis is dit: Die saad is die woord van God. 12Dié wat op die pad
val, dui op mense wat die woord hoor, maar dan kom die duiwel en
neem dit uit hulle harte weg sodat hulle nie tot geloof kom en gered
word nie. 13Dié wat op die klipbank val, dui op hulle wat die woord
met blydskap aanneem wanneer hulle dit hoor, maar dit skiet nie
wortel nie. Hulle geloof hou net 'n tydjie. Die oomblik dat dit op die
proef gestel word, gee hulle moed op. 14Die saad wat tussen die
onkruid val, dui op dié wat die woord hoor, maar deur die sorge en
die rykdom en die genietinge van die lewe word dit gaandeweg
verstik, en dit skiet nie saad nie. 15Die deel wat in goeie grond val, dui
op dié wat die woord met 'n goeie en opregte hart hoor en dit bewaar
en deur volharding vrug dra. 16Niemand steek 'n lamp op en maak dit
dan met iets toe of sit dit onder 'n bed nie. Inteendeel, hy sit dit op 'n
staander sodat die mense wat binnekom, die lig kan sien. 17Daar is niks
geheim wat nie openbaar sal word nie, of weggesteek wat nie bekend
sal word en aan die lig sal kom nie. 18Pas dus op hoe julle luister, want
wie het, vir hom sal daar nog meer gegee word, maar wie nie het nie,
van hom sal ook wat hy dink dat hy het, weggevat word. 19Die moeder
en die broers van Jesus het na Hom toe gekom, maar vanweë die

gedrang kon hulle nie tot by Hom kom nie. 20Iemand sê toe vir Hom: U
moeder en u broers staan buite en wil met U praat. 21Maar Jesus sê:
My moeder en my broers is dié wat na die woord van God luister en
daarvolgens handel. 22Op 'n dag het Jesus en sy dissipels in 'n skuit
geklim en Hy het vir hulle gesê: 23Kom ons gaan na die oorkant van
die meer toe. Hulle vaar toe weg, en terwyl hulle seil, raak Jesus aan
die slaap. 'n Hewige stormwind het op die meer losgebars en die skuit
het vol water begin word sodat hulle in lewensgevaar was. 24Hulle
gaan toe na Jesus toe en maak Hom wakker met die uitroep: Meneer,
Meneer, ons vergaan! Toe staan Hy op en bestraf die wind en die
golwe. 25Hulle het bedaar, en daar het stilte gekom. Toe sê Jesus vir
hulle: Waar is julle geloof dan? Maar hulle was verskrik en verbaas en
het vir mekaar gesê: Wie is Hy tog? Hy gee bevele aan wind en water,
en hulle is aan Hom gehoorsaam! 26Daarna het hulle verder gevaar na
die land van die Geraseners, wat reg teenoor Galilea lê. 27Toe Jesus
daar aan wal gaan, het 'n man van 'n dorp af Hom tegemoet gekom.
Hy was van bose geeste besete en het 'n hele tyd al nie meer klere
gedra nie en ook nie in 'n huis gebly nie, maar tussen grafte. 28Toe hy
Jesus sien, skreeu hy en val op sy knieë voor Hom neer terwyl hy hard
uitroep: Wat het U met my te doen, Jesus, Seun van God die
Allerhoogste? Ek smeek U, moet my nie pynig nie! 29Dit het hy gesê
omdat Jesus die onrein gees beveel het om uit die man uit te gaan. Dit
was 'n bose gees wat hom al baiekeer beetgepak het. Al het hulle hom
met hand- en voetboeie vasgemaak om hom in bedwang te hou, het
hy die boeie uitmekaar geruk en is hy deur die bose gees die woestyn
in gejaag. 30Toe vra Jesus hom: Wat is jou naam? Legio, antwoord hy,
want daar het baie bose geeste in hom ingevaar. 31Hulle het Jesus
gesmeek om hulle nie na die onderaardse diepte toe terug te stuur nie.
32Daar het 'n hele trop varke teen die berg geloop. Die bose geeste het
Jesus gesmeek om hulle toe te laat om in die varke in te vaar. Hy het
hulle dit toegelaat, 33en die bose geeste het uit die man uitgegaan en
in die varke ingevaar. Die trop sit toe op loop teen die hang af, die see
in, en hulle versuip. 34Toe die wagters sien wat gebeur het, hardloop
hulle weg en gaan vertel dit in die dorp en op die plase. 35Die mense
gaan kyk toe wat gebeur het. Hulle kom by Jesus en daar kry hulle die
man uit wie die bose geeste uitgevaar het. Hy sit by die voete van
Jesus, met klere aan en by sy volle verstand, en hulle het bang
geword. 36Maar dié wat dit gesien het, het vir hulle vertel hoe die
besetene genees is. 37Toe het al die inwoners van die gebied van die
Geraseners vir Jesus gevra om van hulle af weg te gaan omdat hulle
baie bang was. Hy het toe in die skuit geklim en teruggegaan. 38Die
man uit wie die bose geeste uitgevaar het, het Jesus gesmeek om by
Hom te kan bly. Maar Jesus het hom weggestuur en gesê: 39Gaan terug
na jou huis toe en vertel alles wat God vir jou gedoen het. Hy het toe

gegaan en die hele dorp deur bekend gemaak wat Jesus vir hom
gedoen het. 40Toe Jesus van die oorkant af terugkom, het die mense
Hom verwelkom, want almal was Hom te wagte. 41Skielik kom daar 'n
man aan. Dit was Jaïrus, 'n raadslid van die sinagoge. Hy het op sy
knieë voor Jesus se voete geval en Hom gesmeek om na sy huis toe te
kom, 42want sy enigste dogter het op sterwe gelê. Sy was omtrent
twaalf jaar oud. Op pad daarheen het die mense om Jesus
saamgedrom. 43Onder hulle was 'n vrou wat al twaalf jaar lank aan
bloedvloeiing gely het. Sy het alles wat sy gehad het aan dokters
uitgegee, maar niemand kon haar gesond maak nie. 44Sy het nader
gekom en van agter af aan die soom van sy klere geraak, en haar
bloedvloeiing het onmiddellik opgehou. Jesus vra toe: 45Wie het My
aangeraak? Toe almal ontken dat dit hulle is, sê Petrus: Here, die
mense dring tog rondom U saam en druk teen U. 46Maar Jesus sê:
Iemand het My aangeraak, want Ek het agtergekom dat daar krag van
My uitgegaan het. 47Toe die vrou sien Hy weet dit is sy, het sy van
angs gebewe en voor Hom kom neerval. Daar voor al die mense vertel
sy Hom toe waarom sy Hom aangeraak het en hoe sy onmiddellik
gesond geword het. 48Toe sê Hy: Dogter, jou geloof het jou gered.
Gaan in vrede! 49Terwyl Hy nog praat, kom daar iemand van die
raadslid van die sinagoge se huis af om te sê: U dogter is al dood.
Moenie nog ons Leermeester lastig val nie. 50Maar Jesus het dit gehoor
en sê vir hom: Moet jou nie ontstel nie Glo net, en sy sal gered word.
51Toe Jesus by die huis kom, het Hy niemand toegelaat om saam met
Hom in te gaan nie, behalwe Petrus, Johannes en Jakobus, en die kind
se pa en ma. 52Die mense daar het almal gehuil en oor haar rou bedryf.
Maar Jesus sê: Moenie huil nie, want sy is nie dood nie, sy slaap net.
53Hulle het Hom uitgelag, want hulle was seker dat sy dood is. 54Maar
Jesus het haar hand gevat en uitgeroep: Dogtertjie, staan op! 55Haar
lewe het teruggekom, en sy het onmiddellik opgestaan. Toe gee Jesus
opdrag dat hulle vir haar iets te ete moet gee. 56Haar ouers was stom
van verbasing, en Jesus het hulle verbied om vir iemand te vertel wat
gebeur het.

LUKAS 9

1Jesus het die twaalf bymekaargeroep en aan hulle mag en gesag
gegee om alle bose geeste uit te dryf en siektes te genees. 2Toe het Hy
hulle uitgestuur om die koninkryk van God te verkondig en die siekes
gesond te maak. 3Hy het vir hulle gesê: Moet niks vir die pad saamvat
nie, nie 'n kierie of 'n reissak of brood of geld of nog 'n kledingstuk
nie. 4En as julle in 'n huis tuis gaan, bly dan in dieselfde huis totdat
julle die reis voortsit. 5As daar mense is wat julle nie wil ontvang nie,
moet julle van so 'n plek af weggaan en die stof van julle voete afskud
as aanklag teen hulle. 6Hulle het toe vertrek en van die een dorp na
die ander gegaan om oral die evangelie te verkondig en siekes gesond
te maak. 7Herodes, die heerser, het gehoor van al die dinge wat
gebeur, en hy was in die war omdat party mense gesê het: Johannes is
uit die dood opgewek; 8party: Elia het verskyn, en ander: Een van die
profete van die ou tyd het opgestaan. 9Maar Herodes het gesê:
Johannes het ek self laat onthoof. Maar wie is hierdie man van wie ek
sulke dinge hoor? En hy het geprobeer om Hom te sien te kry. 10Toe
die apostels terugkom, het hulle Jesus alles vertel wat hulle gedoen
het. Daarna het Hy hulle saamgeneem in die rigting van die dorp
Betsaida waar hulle alleen kon wees. 11Maar die mense het dit te wete
gekom en agter Hom aan gegaan. Hy het hulle verwelkom en met
hulle gepraat oor die koninkryk van God, en dié wat genesing nodig
gehad het, het Hy gesond gemaak. 12Toe die son begin sak, kom die
twaalf na Hom toe en sê: Stuur die mense weg dat hulle by die dorpe
en plase in die omtrek slaapplek en kos kan gaan soek, want ons is
hier op 'n verlate plek. 13Gee julle vir hulle iets om te eet, sê Hy toe vir
hulle. Maar hulle antwoord: Ons het hier niks meer as vyf brode en
twee visse nie. Of moet ons self vir hierdie klomp mense gaan kos
koop? 14Net die mans bymekaar was al omtrent vyf duisend. Toe sê
Jesus vir sy dissipels: Laat die mense in groepe van sowat vyftig gaan
sit om te eet. 15Hulle het toe so gemaak en almal laat regsit. 16Daarna
het Hy die vyf brode en die twee visse geneem, na die hemel opgekyk
en die seën gevra. Toe breek Hy dit en gee dit vir die dissipels om aan
die mense voor te sit. 17Almal het geëet en genoeg gekry. Wat oorgebly
het, het hulle bymekaargemaak, twaalf mandjies vol. 18Op 'n keer
terwyl Jesus eenkant besig was om te bid, het sy dissipels by Hom
saamgekom. Toe vra Hy hulle: Wie, sê die mense, is Ek? 19Hulle
antwoord: Johannes die Doper; party sê weer: Elia, en party: 'n profeet
van die ou tyd het opgestaan. 20Maar julle, het Hy gevra, wie, sê julle,
is Ek? Toe antwoord Petrus: Die Gesalfde van God. 21Jesus het hulle
uitdruklik belet om dit vir ander mense te vertel, 22want, het Hy gesê,
die Seun van die mens moet baie ly, deur die familiehoofde,

priesterhoofde en skrifgeleerdes verwerp word, en Hy moet
doodgemaak word, en op die derde dag opgewek word. 23Toe het Hy
vir almal gesê: As iemand agter My aan wil kom, moet hy homself
verloën, elke dag sy kruis opneem en My volg, 24want elkeen wat sy
lewe wil behou, sal dit verloor, maar elkeen wat sy lewe om my
ontwil verloor, sal dit behou. 25Wat help dit 'n mens as hy die hele
wêreld as wins verkry, maar homself verloor of te gronde gaan?
26Elkeen wat hom vir My en my woorde skaam, vir hom sal die Seun
van die mens Hom skaam wanneer Hy kom, beklee met sy heerlikheid
en die heerlikheid van die Vader en van die heilige engele. 27Ek sê vir
julle die waarheid: Daar is party van dié wat hier staan wat beslis nie
sal sterf voordat hulle die koninkryk van God gesien het nie. 28Omtrent
ag dae nadat Jesus hierdie woorde gesê het, het Hy vir Petrus en
Johannes en Jakobus saamgeneem die berg op om te gaan bid.
29Terwyl Hy bid, het die voorkoms van sy gesig anders geword en sy
klere skitterend wit. 30Skielik was daar twee manne wat met Hom
praat. Dit was Moses en Elia. 31Hulle het in hemelse glans verskyn en
met Hom gepraat oor sy uittog wat Hy in Jerusalem sou voltooi.
32Petrus en die ander het intussen vas aan die slaap geraak, en toe
hulle wakker word, sien hulle die hemelse glans van Jesus en ook die
twee manne wat by Hom staan. 33Toe die manne aanstaltes maak om
van Hom af weg te gaan, sê Petrus vir Jesus: Here, dit is goed dat ons
hier is. Laat ons drie hutte bou: een vir U, een vir Moses en een vir
Elia. Hy het nie geweet wat hy sê nie. 34Terwyl hy nog praat, kom daar
'n wolk en gooi sy skaduwee oor hulle, en toe die wolk hulle insluit,
het die dissipels bang geword. 35Daar kom toe 'n stem uit die wolk wat
sê: Dit is my Seun wat Ek uitverkies het. Luister na Hom. 36Toe die
stem praat, merk hulle dat Jesus alleen daar is. Hulle het hieroor
stilgebly en in daardie tyd vir niemand anders enigiets vertel van wat
hulle gesien het nie. 37Die volgende dag, toe hulle die berg afkom, het
'n groot klomp mense Jesus tegemoet gekom. 38Meteens roep daar 'n
man uit die skare: Meneer, ek smeek U, kyk bietjie na my seun. Hy is
my enigste kind. 39'n Gees pak hom onverwags beet, dan gaan hy
skielik aan die skreeu en hy kry stuiptrekkings en ook skuim om die
mond. Die gees hou aan om hom te verniel en laat hom nie maklik
weer los nie. 40Ek het u dissipels gesmeek om die gees uit te dryf, maar
hulle kon nie. 41Toe antwoord Jesus: Ongelowige en ontaarde geslag!
Hoe lank moet Ek nog by julle wees en julle verdra? Bring jou seun
hier. 42Terwyl die seun nog aankom, gooi die bose gees hom op die
grond neer en laat hom hewige stuiptrekkings kry. Maar Jesus het die
onrein gees skerp aangespreek, die kind gesond gemaak en hom aan
sy pa teruggegee. 43Almal was verslae oor die grootheid van God.
44Terwyl almal verbaas was oor alles wat Jesus gedoen het, sê Hy vir
sy dissipels: Wat julle betref, hou hierdie woorde goed in gedagte: Die

Seun van die mens gaan in die hande van mense oorgelewer word.
45Maar hulle het hierdie uitspraak nie verstaan nie. Die betekenis
daarvan was vir hulle bedek sodat hulle dit nie kon begryp nie, maar
hulle was te bang om Jesus daaroor uit te vra. 46Daar het 'n stryery
onder hulle ontstaan oor wie van hulle die belangrikste is. 47Jesus het
geweet met watter gedagtes hulle besig was, en Hy trek 'n kindjie
nader om langs Hom te kom staan. 48Toe sê Hy vir hulle: Elkeen wat
hierdie kindjie in my Naam ontvang, ontvang My, en elkeen wat My
ontvang, ontvang Hom wat My gestuur het. Wie die minste onder julle
almal is, hy is groot. 49Toe sê Johannes: Here, ons het iemand gesien
wat in u Naam bose geeste uitdryf, en ons het hom probeer keer
omdat hy U nie saam met ons volg nie. 50Maar Jesus sê vir hom: Moet
hom nie keer nie, want wie nie teen julle is nie, is vír julle. 51Toe die
tyd nader kom dat Jesus in die hemel opgeneem sou word, het Hy
vasbeslote die reis na Jerusalem begin 52en boodskappers voor Hom
uit gestuur. Hulle het vertrek en in 'n dorp van die Samaritane gekom
om daar vir Hom verblyf te reël. 53Maar die inwoners wou Hom nie
ontvang nie, omdat Hy na Jerusalem toe op pad was. 54Toe die twee
dissipels, Jakobus en Johannes, dit sien, sê hulle: Here, wil U hê ons
moet vuur uit die hemel afroep om hulle te verteer? 55Maar Hy het
omgedraai en hulle skerp tereggewys.56Daarna het hulle die reis
voortgesit na 'n ander dorp toe. 57Terwyl hulle op pad was, sê iemand
vir Hom: Ek sal U volg waar U ook al gaan. 58Toe sê Jesus vir hom:
Jakkalse het gate en voëls het neste, maar die Seun van die mens het
nie eens 'n rusplek vir sy kop nie. 59Aan 'n ander een sê Hy: Volg My.
Maar hy antwoord: Here, laat my toe om eers terug te gaan om my pa
te begrawe. 60Toe sê Jesus vir hom: Laat die dooies hulle eie dooies
begrawe, maar gaan verkondig jy die koninkryk van God. 61Nog een
het gesê: Ek sal U volg, Here, maar laat my toe om eers my familie by
die huis te gaan groet. 62Toe sê Jesus: Iemand wat die hand aan die
ploeg slaan en aanhou omkyk na wat agter is, is nie geskik vir die
koninkryk van God nie.

LUKAS 10

1Daarna het die Here twee en sewentig ander aangewys en hulle twee-
twee voor Hom uit gestuur na elke dorp en plek waarheen Hy van
plan was om te gaan. 2Hy het vir hulle gesê: Die oes is groot, maar die
arbeiders min. Bid dan die Here aan wie die oes behoort, om arbeiders
uit te stuur vir sy oes. 3Gaan nou! Maar onthou: Ek stuur julle soos
lammers tussen wolwe in. 4Moenie 'n beurs of 'n reissak of skoene
saamdra nie, en moenie langs die pad met groetery tyd verkwis nie.
5As julle in 'n huis kom, moet julle eerste woorde wees: Vrede vir
hierdie huis.' 6As daar iemand woon vir wie die vrede bestem is, sal
die vrede op hom bly; so nie, sal dit na julle toe terugkom. 7Moenie
van een huis na die ander trek nie, maar bly in dieselfde huis, eet en
drink wat hulle voorhande het, want die arbeider is geregtig op sy
loon. 8As julle in 'n dorp kom en hulle ontvang julle, eet dan wat hulle
vir julle voorsit. 9Maak die siekes daar gesond en sê vir die mense: Vir
julle is die koninkryk van God baie naby!' 10Maar as julle in 'n dorp
kom en hulle ontvang julle nie, gaan dan uit in sy strate en sê: 11Selfs
julle dorp se stof wat aan ons voete sit, vee ons af as aanklag teen
julle. Maar dit moet julle weet: die koninkryk van God is baie naby.'
12Ek sê vir julle: Vir die mense van Sodom sal dit op dié dag draagliker
wees as vir daardie dorp. 13Ellende wag vir jou, Gorasin! Ellende wag
vir jou, Betsaida! As in Tirus en Sidon die wonderdade plaasgevind het
wat in julle plaasgevind het, sou hulle lankal in sak en as gesit en
hulle bekeer het. 14Maar vir Tirus en Sidon sal dit in die oordeel
draagliker wees as vir julle. 15En jy, Kapernaum, dink jy jý sal tot die
hemel toe verhoog word? Nee, jy sal tot in die doderyk afdaal! 16Wie
na julle luister, luister na My; wie vir julle verwerp, verwerp My; en
wie My verwerp, verwerp Hom wat My gestuur het. 17Die twee en
sewentig het vol blydskap teruggekom en gesê: Here, selfs die bose
geeste onderwerp hulle aan ons by die hoor van u Naam. 18Toe sê Hy
vir hulle: Ek het die Satan soos 'n weerligstraal uit die hemel sien val.
19Kyk, Ek het aan julle die mag gegee om op slange en skerpioene te
trap en om die vyand met al sy geweld te oorwin, sonder dat iets julle
enige leed aandoen. 20En tog moet julle nie bly wees net omdat die
geeste hulle aan julle onderwerp nie, maar wees veral bly omdat julle
name in die hemel opgeskryf is. 21By daardie selfde geleentheid het
Jesus deur die Heilige Gees dit uitgejubel: Ek prys U, Vader, Here van
hemel en aarde, dat U hierdie dinge vir slim en geleerde mense
verberg het en dit aan eenvoudiges bekend gemaak het. Ja, Vader, so
was dit u genadige bedoeling. 22My Vader het alles aan My toevertrou.
Niemand weet wie die Seun is nie behalwe die Vader, en wie die
Vader is nie behalwe die Seun en elkeen aan wie die Seun dit wil

bekend maak. 23Toe draai Jesus Hom na sy dissipels afsonderlik en sê
vir hulle: Hoe bevoorreg is die oë wat sien wat julle sien, 24want Ek sê
vir julle: Baie profete en konings het daarna verlang om te sien wat
julle nou sien, en hulle het dit nie gesien nie; en om te hoor wat julle
nou hoor, en hulle het dit nie gehoor nie. 25Daar was 'n wetgeleerde
wat aan Jesus 'n strikvraag wou stel. Hy staan toe op en vra: Meneer,
wat moet ek doen om die ewige lewe te verkry? 26Jesus sê vir hom:
Wat staan in die wet van Moses geskrywe? Wat lees jy daar? 27Hy
antwoord: Jy moet die Here jou God liefhê met jou hele hart en met
jou hele siel en met al jou krag en met jou hele verstand, en jou naaste
soos jouself.28Jy het reg geantwoord, sê Jesus vir hom. Doen dit en jy
sal die lewe verkry. 29Maar die wetgeleerde wou homself handhaaf en
vra vir Jesus: En wie is my naaste? 30Jesus gaan toe nader daarop in
deur te sê: Toe 'n man eenmaal op pad was van Jerusalem af na Jerigo
toe, het rowers hom aangeval. Hulle het hom kaal uitgetrek en hom
geslaan dat hy halfdood bly lê, en toe padgegee. 31Dit gebeur toe dat
daar 'n priester met daardie pad langs kom, en toe hy hom sien, gaan
hy ver langs verby. 32Net so het daar ook 'n Leviet by die plek gekom,
en toe hy hom sien, gaan hy ook ver langs verby. 33Maar 'n Samaritaan
wat op reis was, het op hom afgekom, en toe hy hom sien, het hy hom
innig jammer gekry. 34Hy het na hom toe gegaan, sy wonde met olie
en wyn behandel en hulle verbind. Toe het hy hom op sy rydier
gehelp en hom na 'n herberg toe geneem en hom daar verder versorg.
35Die volgende dag haal hy twee muntstukke uit en gee dit aan die
eienaar van die herberg en sê: Sorg vir hom, en as jy meer onkoste
met hom het, sal ek jou betaal wanneer ek hierlangs terugkom.' 36Wie
van hierdie drie is volgens jou die naaste van hom wat onder die
rowers verval het? 37Die wetgeleerde antwoord: Die man wat aan hom
medelye bewys het. Toe sê Jesus vir hom: Gaan maak jy ook so. 38Op
hulle reis het Jesus in 'n dorp gekom waar 'n vrou, Marta, Hom as gas
ontvang het. 39Sy het 'n suster gehad, Maria, wat aan die voete van die
Here gaan sit en na sy woorde geluister het. 40Maar Marta was baie
bedrywig om alles klaar te maak. Sy kom toe daar staan en sê: Here,
hinder dit U nie dat my suster my alleen laat bedien nie? Sê sy moet
my kom help! 41Maar die Here antwoord haar: Marta, Marta, jy is
besorg en bekommerd oor baie dinge, 42maar net een ding is nodig.
Maria het die beste deel gekies, en dit sal nie van haar weggeneem
word nie.

LUKAS 11

1Jesus was êrens op 'n plek besig om te bid. Toe Hy klaar was, sê een
van sy dissipels vir Hom: Here, leer ons bid, soos Johannes ook sy
volgelinge geleer het. 2En Hy sê vir hulle: Wanneer julle bid, sê dan:
Vader, laat u Naam geheilig word; laat u koninkryk kom. 3Gee ons
elke dag ons daaglikse brood; 4en vergeef ons ons sondes, want ons
vergewe ook elkeen wat teen ons oortree; en laat ons nie in versoeking
kom nie. 5Verder sê Hy vir hulle: Sê nou een van julle het 'n vriend, en
jy gaan in die middel van die nag na hom toe en jy vra: Vriend, leen
my bietjie drie brode, 6want 'n vriend van my wat op reis is, het by my
aangekom, en ek het niks om vir hom voor te sit nie.' 7En die ander
antwoord van binne af: Moet my nie lastig val nie! Die deur is al
gesluit, en ek en my kinders is al in die bed. Ek kan nie opstaan om dit
vir jou te gee nie ...' 8Ek sê vir julle: Al sou hy nie opstaan en dit vir
hom gee omdat hy sy vriend is nie, sal hy tog opstaan en hom alles
gee wat hy nodig het, omdat hy hom nie skaam om aan te hou vra nie.
9Ek sê vir julle: Vra, en vir julle sal gegee word. Soek, en julle sal kry.
Klop, en vir julle sal oopgemaak word. 10Elkeen wat vra, ontvang, en
elkeen wat soek, kry; en vir elkeen wat klop, sal oopgemaak word. 11Is
daar 'n pa onder julle wat as sy seun vir hom 'n vis vra, vir hom 'n
slang sal gee in plaas van die vis?12Of as hy 'n eier vra, vir hom 'n
skerpioen sal gee? 13As julle wat sleg is, dan weet om vir julle kinders
goeie dinge te gee die Vader in die hemel nog baie meer! Hy sal die
Heilige Gees gee vir dié wat vra. 14Jesus het op 'n keer 'n bose gees
uitgedryf uit iemand wat nie kon praat nie. Net nadat die bose gees
uitgegaan het, het die stom man begin praat. Die mense het hulle
verwonder, 15maar party van hulle het gesê: Dit is met die hulp van
Beëlsebul, die aanvoerder van die bose geeste, dat hy geeste uitdrywe.
16Ander wou Hom op die proef stel deur van Hom 'n wonderteken uit
die hemel te vra. 17Maar Hy het hulle gedagtes geken en vir hulle gesê:
Elke koninkryk wat onderling verdeeld is, gaan te gronde, en 'n
huisgesin wat onderling verdeeld is, spat uitmekaar. 18As die Satan dan
teen homself verdeeld is, hoe kan sy ryk bly staan? Julle sê mos Ek
dryf bose geeste uit met die hulp van Beëlsebul. 19As Ek wel deur
Beëlsebul bose geeste uitdryf, met wie se hulp doen julle eie
volgelinge dit dan? Dus, hulle bewys self dat julle verkeerd is.
20Aangesien Ek dus deur die vinger van God bose geeste uitdryf, het
die koninkryk van God inderdaad tot by julle gekom. 21Wanneer 'n
sterk man hom goed bewapen en sy huis bewaak, is al sy besittings
veilig. 22Maar as daar een kom wat sterker as hy is en hom oorwin,
neem hy al die wapens af waarop hy hom verlaat het, en hy verdeel sy
besittings as buit. 23Wie nie aan my kant is nie, is teen My. En wie nie

saam met My die skape bymekaarmaak nie, jaag hulle uitmekaar.
24Wanneer 'n onrein gees uit 'n mens uitgaan, swerf hy deur dor streke
op soek na 'n rusplek. As hy dit nie kry nie, sê hy: Ek gaan terug na
my huis toe waar ek uitgegaan het.' 25Hy kom dan terug en kry dit
skoon en aan die kant. 26Dan gaan haal hy sewe ander geeste, nog
slegter as hy self, en hulle trek in en gaan woon daar. Aan die einde is
so 'n man slegter daaraan toe as aan die begin. 27Terwyl Jesus nog
besig was om te praat, het 'n vrou uit die menigte hardop uitgeroep en
vir Hom gesê: Hoe bevoorreg is die vrou wat U in haar liggaam gedra
en aan haar bors gevoed het! 28Maar Hy sê: Nog meer bevoorreg is
hulle wat die woord van God hoor en dit onderhou. 29Toe die mense
aanhou saamdrom, het Jesus hulle begin toespreek en gesê: Die mense
van hierdie tyd is 'n verdorwe geslag. Hulle vra 'n wonderteken, maar
daar sal geen teken aan hulle gegee word nie behalwe die teken van
Jona. 30Net soos Jona vir die mense van Nineve 'n teken was, so sal die
Seun van die mens 'n teken wees vir die mense van vandag. 31Die
koningin van die Suide sal op die oordeelsdag opstaan saam met die
mense van vandag en teen hulle getuig. Sy het immers van die
uithoeke van die aarde af gekom om na die wysheid van Salomo te
luister. En hier staan Een wat groter is as Salomo! 32Die mense van
Nineve sal op die oordeelsdag opstaan saam met die mense van
vandag en teen hulle getuig. Die mense van Nineve het hulle immers
op die prediking van Jona bekeer. En hier staan Een wat groter is as
Jona! 33'n Mens steek nie 'n lamp op en sit dit dan weg in 'n kelder of
onder 'n emmer nie. Nee, jy sit dit op 'n staander, sodat die mense wat
binnekom, die lig kan sien. 34Die lamp van jou liggaam is die oog. As
jou oog goed is, is jou hele liggaam ook verlig. Maar as jou oog sleg is,
is jou hele liggaam ook sonder lig. 35Pas dus op dat die lig in jou nie
donker is nie. 36As jou hele liggaam verlig is en nie 'n enkele donker
plekkie het nie, sal dit heeltemal verlig wees soos wanneer 'n lamp jou
met sy skynsel verlig. 37Net toe Jesus klaar gepraat het, het 'n Fariseër
Hom uitgenooi om by hom te kom eet. Hy het toe in sy huis ingegaan
en aan tafel plek ingeneem. 38Die Fariseër was verwonderd toe hy sien
dat Jesus nie die gebruik nagekom het om voor die ete eers hande te
was nie. 39Maar die Here sê vir hom: Ja, julle Fariseërs! Julle maak die
buitekant van bekers en borde skoon, maar binnekant is julle self vol
inhaligheid en gemeenheid. 40Julle dwase! Het Hy wat die buitekant
gemaak het, nie ook die binnekant gemaak nie? 41Gee liewer wat in
die bekers en borde is, vir die armes, dan sal alle dinge vir julle rein
wees. 42Maar ellende wag vir julle, Fariseërs, want julle gee tiendes
van kruisement en wynruit en elke soort kruie, maar verontagsaam die
geregtigheid en die liefde vir God. Juis hierdie dinge moet 'n mens
doen en die ander nie nalaat nie. 43Ellende wag vir julle, Fariseërs,
want julle hou van die ereplek in die sinagoges en om op straat

eerbiedig begroet te word. 44Ellende wag vir julle, want julle is soos
onherkenbare grafte waaroor die mense loop sonder om dit te weet.
45Toe sê een van die wetgeleerdes vir Jesus: Meneer, as u so praat,
beledig u ons ook. 46Daarop antwoord Hy: Julle wetgeleerdes! Ellende
wag vir julle ook, want julle laai ondraaglike laste op die mense, en
self verroer julle geen vinger om die laste te dra nie. 47Ellende wag vir
julle, want julle bou grafmonumente vir die profete, maar julle
voorvaders het hulle vermoor. 48So bewys julle dat julle die dade van
julle voorvaders goedkeur, want húlle het die profete vermoor en júlle
bou die grafte. 49Daarom het Die Wysheid van God gesê: Ek sal profete
en apostels na hulle toe stuur, maar hulle sal sommige van hulle
doodmaak en ander vervolg.' 50So is die huidige geslag dan skuldig aan
die bloed van al die profete wat vergiet is van die skepping van die
wêreld af: 51van die bloed van Abel af tot by die bloed van Sagaria,
wat tussen die altaar en die tempel doodgemaak is. Ja, Ek sê vir julle,
hulle bloed sal van die huidige geslag geëis word! 52Ellende wag vir
julle, wetgeleerdes, want julle het die sleutel van die kennis
weggeneem. Self het julle nie ingegaan nie, en dié wat wel wou
ingaan, vir hulle het julle verhinder. 53Toe Hy uit die huis weggaan,
het die skrifgeleerdes en die Fariseërs Hom heftig begin aanval. Oor
allerlei dinge het hulle aan Hom strikvrae gestel 54en fyn opgelet of Hy
iets sou sê waarop hulle Hom kon vastrek.

LUKAS 12

1Die mense het intussen by die duisende saamgedrom en mekaar
vertrap. Toe het Jesus begin praat en Hom in die eerste plek tot sy
dissipels gerig: Pas op vir die suurdeeg van die Fariseërs, dit is hulle
huigelary. 2Daar is niks bedek wat nie onthul sal word nie, en niks
geheim wat nie bekend sal word nie. 3Daarom, alles wat julle in die
donker gesê het, sal in die daglig gehoor word; en wat julle agter
geslote deure vir iemand in die oor gefluister het, sal van die dakke af
uitgebasuin word. 4Aan julle, my vriende, sê Ek: Moenie bang wees vir
dié wat die liggaam doodmaak en daarna niks verder kan doen nie.
5Ek sal vir julle sê vir wie julle bang moet wees: vir Hom wat mag het
om, ná die dood, in die hel te werp. Ja, Ek sê vir julle, Hóm moet julle
vrees. 6Word vyf mossies nie vir twee sent verkoop nie? Tog word nie
een van hulle deur God vergeet nie. 7Selfs die hare op julle kop is
almal getel. Moenie bang wees nie. Julle is meer werd as baie mossies.
8Ek sê vir julle: Elkeen wat hom voor die mense openlik vir My
uitspreek, vir hom sal die Seun van die mens Hom ook openlik
uitspreek voor die engele van God. 9Maar hy wat My voor die mense
verloën, sal voor die engele van God verloën word. 10Elkeen wat teen
die Seun van die mens iets sê, kan vergewe word; maar hy wat teen
die Heilige Gees laster, kan nie vergewe word nie. 11Wanneer hulle
julle voor sinagoges en owerhede en gesagvoerders bring, moet julle
julle nie bekommer oor hoe of waarmee julle julle gaan verdedig of
wat julle gaan sê nie, 12want die Heilige Gees sal julle op daardie
oomblik leer wat gesê moet word. 13Iemand uit die menigte sê toe vir
Jesus: Meneer, sê vir my broer hy moet die erfenis met my deel.
14Maar Hy antwoord hom: Man, wie het My as regter of deler vir julle
aangestel? 15Toe sê Hy vir hulle: Pas op en wees op julle hoede vir elke
vorm van gierigheid, want 'n mens se lewe is nie afhanklik van die
oorvloed van sy besittings nie. 16Toe vertel Hy hulle 'n gelykenis: 'n
Ryk man se grond het goed gedra. 17Hy het toe by homself gedink: wat
moet ek doen? Ek het nie plek waar ek my oes kan opgaar nie. 18Toe
besluit hy: dit sal ek doen: Ek sal my skure afbreek en groter bou.
Daarin sal ek al my graan en my ander goed opgaar. 19Dan sal ek vir
myself sê: Mens, jy het baie goed wat weggesit is vir baie jare. Hou op
met werk: eet, drink en leef lekker.' 20Maar God het vir hom gesê: Jou
dwaas. Vannag nog sal jou lewe van jou opgeëis word, en wie kry dan
alles wat jy bymekaargemaak het?' 21So gaan dit met hom wat vir
homself skatte vergader en nie ryk is by God nie. 22Verder het Jesus vir
sy dissipels gesê: Daarom sê Ek vir julle: Moet julle nie bekommer oor
julle lewe, oor wat julle moet eet nie, of oor julle liggaam, oor wat
julle moet aantrek nie. 23Die lewe is tog belangriker as kos en die

liggaam as klere. 24Kyk na die kraaie: hulle saai nie en oes nie; hulle
het geen spens of skuur nie, maar God sorg vir hulle. Julle is tog baie
meer werd as voëls. 25Trouens, wie van julle kan deur hom te
bekommer sy lewe met een uur verleng? 26As julle nie eens so 'n klein
dingetjie kan regkry nie, waarom bekommer julle julle oor die ander
dinge? 27Kyk hoe groei die lelies: hulle swoeg nie en hulle maak nie
klere nie, maar Ek sê vir julle: Selfs Salomo in al sy prag was nie
geklee soos een van hulle nie. 28As God die gras van die veld, wat
vandag nog daar is en môre in die vuur gegooi word, só mooi maak,
hoeveel te meer sal Hy julle versorg, julle kleingelowiges! 29Julle moet
julle ook nie gedurig afvra wat julle gaan eet of drink nie, en julle
moenie besorg wees nie. 30Dit is alles dinge waaroor die ongelowiges
in die wêreld begaan is, maar julle het 'n Vader wat weet dat julle dit
nodig het. 31Beywer julle vir sy koninkryk, dan sal Hy julle ook hierdie
dinge gee. 32Moenie bang wees nie, klein kuddetjie, want dit was die
wil van julle Vader om die koninkryk aan julle te gee. 33Verkoop julle
besittings en gee bydraes vir die armes. Skaf vir julle 'n beurs aan wat
nie leeg raak nie, 'n onuitputlike rykdom in die hemel, waar geen dief
dit kan bykom en geen mot dit kan verniel nie. 34Waar julle skat is,
daar sal julle hart ook wees. 35Wees gereed, die heupe omgord en die
lampe aan die brand! 36Julle moet wees soos mense wat vir hulle
eienaar wag tot hy van die bruilof af terugkom, sodat hulle dadelik vir
hom kan oopmaak as hy kom en aanklop. 37Gelukkig is die slawe vir
wie die eienaar by sy koms wakker sal aantref. Dit verseker Ek julle:
Hy sal hulle aan tafel laat sit, self 'n voorskoot aansit en hulle kom
bedien. 38Gelukkig is die slawe wat hy wakker aantref, selfs al sou hy
eers om middernag of met hanekraai kom. 39Maar dit moet julle weet:
as die huiseienaar geweet het hoe laat die dief kom, sou hy hom nie in
sy huis laat inbreek het nie. 40Ook julle moet gereed wees, want die
Seun van die mens kom op 'n tyd wanneer julle Hom nie verwag nie.
41Toe vra Petrus: Here, is hierdie gelykenis net vir ons bedoel of vir
almal? 42En die Here antwoord: Wie is eintlik die getroue en
verstandige bestuurder vir wie die eienaar oor sy ander slawe sal
aanstel om hulle op tyd hulle kos te gee? 43Dit is die man vir wie sy
eienaar, by sy tuiskoms, so aan die werk sal kry. Gelukkig is hy! 44Ek
sê vir julle die waarheid: Sy eienaar sal hom aanstel oor alles wat hy
besit. 45Maar as die slaaf by homself sê: My eienaar draai lank om te
kom,' en hy die slawe, mans en vroue, begin slaan, terwyl hy self eet
en drink en dronk word, 46sal die eienaar van die slaaf kom op 'n dag
dat hy dit nie verwag nie, en op 'n uur wat hy nie vooraf weet nie.
Dan sal sy eienaar hom laat doodmaak, en hom die lot van ontroues
laat deel. 47Die slaaf wat geweet het wat sy eienaar wil hê maar wat
nie gereed gemaak of volgens die wil van sy eienaar gehandel het nie,
sal 'n swaar straf kry. 48Maar hy wat nie geweet het nie en dinge

gedoen het wat straf verdien, sal 'n ligte straf kry. Van elkeen aan wie
baie gegee is, sal baie geëis word; en van hom aan wie baie toevertrou
is, sal meer gevra word. 49Ek het gekom om vuur op die aarde aan te
steek, en hoe wens Ek dat dit al aan die brand is! 50Maar daar is 'n
doop waarmee Ek gedoop moet word, en dit sal My heeltemal in
beslag neem tot dit afgehandel is! 51Dink julle dat Ek gekom het om
vrede op die aarde te bring? Nee, sê Ek vir julle, eerder verdeeldheid,
52want van nou af sal daar vyf mense in een huis onderling verdeeld
wees, drie teen twee en twee teen drie. 53Hulle sal verdeeld wees:
vader teen seun en seun teen vader, moeder teen dogter en dogter
teen moeder, skoonmoeder teen skoondogter en skoondogter teen
skoonmoeder. 54Jesus het ook vir die skare gesê: As julle 'n wolk in die
weste sien opkom, sê julle dadelik: Dit gaan reën!' en dit gebeur ook.
55En as die suidewind waai, sê julle: Dit gaan warm word!' en dit word
warm. 56Huigelaars! Julle weet hoe om die voorkoms van die aarde en
die lug te beoordeel. Hoe is dit dan dat julle nie weet hoe om hierdie
tyd te beoordeel nie? 57Waarom maak julle nie vir julleself uit wat die
regte ding is om te doen nie? 58Terwyl jy saam met jou teenstander op
pad is hof toe, moet jy moeite doen om die saak met hom te skik,
sodat hy jou nie voor die regter sleep en die regter jou aan die polisie
oorgee en die polisie jou in die tronk sit nie. 59Ek verseker jou: Jy sal
sekerlik nie daar uitkom voordat jy die laaste sent betaal het nie.

LUKAS 13

1Juis in daardie tyd het mense vir Jesus kom vertel van die Galileërs
vir wie Pilatus laat doodmaak het waar hulle besig was om hulle
offerdiere te slag. 2Toe antwoord Jesus hulle: Dink julle dat hierdie
Galileërs groter sondaars was as al die ander Galileërs omdat dit met
hulle gebeur het? 3Nee, sê Ek vir julle, maar as julle julle nie bekeer
nie, sal julle net soos hulle ook almal omkom! 4Of daardie agtien wat
dood is toe die toring van Siloam op hulle ineengestort het, dink julle
dat hulle skuldiger was as al die ander inwoners van Jerusalem? 5Nee,
sê Ek vir julle, maar as julle julle nie bekeer nie, sal julle net soos
hulle ook almal omkom. 6Daarna het Hy hierdie gelykenis vertel: 'n
Man het 'n vyeboom gehad wat in sy wingerd geplant was. Toe hy
vrugte daaraan kom soek maar niks kry nie, 7sê hy vir die tuinier: Kyk,
dis nou drie jaar dat ek aan hierdie vyeboom vrugte kom soek, en ek
kry niks nie. Kap hom uit! Waarom moet hy langer die grond uitput?'
8Maar die tuinier antwoord: Meneer, laat hom nog hierdie jaar staan.
Ek sal die grond rondom hom omspit en bemes. 9Miskien sal hy dan
volgende jaar vrugte dra. Maar so nie, kan u hom uitkap. 10Eenkeer op
'n sabbatdag was Jesus in een van die sinagoges besig om die mense te
leer. 11Daar was ook 'n vrou wat al agtien jaar lank gely het onder 'n
bose gees wat haar heeltemal verswak het. Sy was krom getrek en kon
glad nie meer regop kom nie. 12Toe Jesus haar sien, roep Hy haar
nader en sê vir haar: Mevrou, jy is van jou gebrek verlos! 13Toe het Hy
haar die hande opgelê, en sy het onmiddellik regop gestaan en God
begin prys. 14Die hoof van die sinagoge was verontwaardig omdat
Jesus op die sabbatdag iemand gesond gemaak het. Hy sê toe vir die
mense: Daar is ses dae in die week waarop 'n mens moet werk. Julle
moet op een van daardie dae kom om julle te laat gesond maak, nie
op die sabbatdag nie. 15Toe sê die Here vir hom: Julle huigelaars!
Maak elkeen van julle nie op die sabbatdag sy bees of sy donkie van
die krip los en lei hom weg om hom te laat suip nie? 16En hier is 'n
vrou, 'n kind van Abraham, wat werklik al agtien jaar lank deur die
Satan gebind is. Mag sy dan nie op die sabbatdag van hierdie band
losgemaak word nie? 17Deur dit te sê, het Jesus al sy teenstanders laat
skaam kry, maar die hele skare was bly oor al die wonderbaarlike
dinge wat Hy gedoen het. 18Jesus het gesê: Hoe is die koninkryk van
God? Waarmee kan Ek dit vergelyk? 19Dit is soos 'n mosterdsaadjie wat
iemand gevat en in sy tuin geplant het. Dit het gegroei en 'n boom
geword, en die voëls het in sy takke kom nes maak. 20Verder het Hy
gesê: Waarmee kan Ek die koninkryk van God vergelyk? 21Dit is soos
suurdeeg wat 'n vrou geneem en in twintig kilogram meel ingewerk
het totdat dit heeltemal deursuur was. 22Terwyl Jesus op pad was

Jerusalem toe, het Hy deur stede en dorpe gegaan en oral die mense
geleer. 23Toe vra iemand Hom: Here, is dié wat gered word, maar min?
24Hy sê vir hulle: Span al julle kragte in om by die smal deur in te
gaan. Baie, verseker Ek julle, sal probeer om in te gaan, maar sal dit
nie regkry nie. 25As die eienaar van die huis eers opgestaan en die deur
toegesluit het, sal julle buite staan en aan die deur begin klop en roep:
Here, maak vir ons oop!' Maar Hy sal julle antwoord: Ek weet nie
waar julle vandaan kom nie.' 26Dan sal julle sê: Ons het saam met U
geëet en gedrink, en op ons strate het U die mense geleer.' 27Maar Hy
sal weer vir julle sê: Ek weet nie waar julle vandaan kom nie.
Niemand van julle het gedoen wat reg is nie. Maak dat julle van My af
wegkom!' 28Daar sal julle huil en op julle tande kners wanneer julle
Abraham en Isak en Jakob en al die profete binne-in die koninkryk
van God sal sien, terwyl julle self buitentoe weggejaag word. 29Daar
sal mense uit die ooste en die weste kom, uit die noorde en die suide,
en aansit by die feesmaal in die koninkryk van God. 30Onthou net:
Daar is laastes wat eerste sal wees, en eerstes wat laaste sal wees. 31Op
daardie selfde oomblik het 'n aantal Fariseërs vir Jesus kom sê: U moet
padgee en na 'n ander plek toe gaan, want Herodes wil u doodmaak.
32Maar Hy sê vir hulle: Gaan sê vir daardie jakkals: Kyk, vandag en
môre dryf Ek nog bose geeste uit en maak Ek mense gesond, maar op
die derde dag sal Ek my werk klaar maak.' 33In elk geval moet Ek
vandag en môre en oormôre die reis voortsit, want dit is ondenkbaar
dat 'n profeet op 'n ander plek as Jerusalem omkom. 34Jerusalem,
Jerusalem! Jy wat die profete doodmaak en die boodskappers stenig
wat na jou toe gestuur is, hoe dikwels wou Ek jou kinders
bymekaarmaak soos 'n hen haar kuikens onder haar vlerke, maar julle
wou nie! 35Kyk, nou word julle stad aan julleself oorgelaat. Maar Ek sê
vir julle: Julle sal My sekerlik nie sien nie totdat die dag kom wanneer
julle sal uitroep: Loof Hom wat in die Naam van die Here kom!

LUKAS 14

1Op 'n sabbatdag toe Jesus na die huis van 'n vooraanstaande Fariseër
toe gegaan het om daar te eet, het hulle Hom fyn dopgehou. 2Reg voor
Hom was daar 'n man wat aan water gely het. 3Jesus praat toe met die
wetgeleerdes en Fariseërs en vra: Mag 'n mens iemand op die
sabbatdag gesond maak of nie? 4Maar hulle het stilgebly. Toe trek
Jesus die sieke nader, maak hom gesond en laat hom gaan. 5Daarna sê
Hy vir hulle: Sê nou 'n seun of 'n bees van een van julle val in 'n put,
sal hy hom nie dadelik uithaal nie, al is dit op 'n sabbatdag? 6Hulle
kon daar niks op antwoord nie. 7Toe Jesus merk hoe hulle die voorste
plekke aan tafel uitsoek, vertel Hy aan die genooides die volgende
gelykenis: 8As iemand jou na 'n bruilof toe uitnooi, moet jy nie
sommer op die voorste plek gaan sit nie. Dit kan net wees dat die
gasheer iemand uitgenooi het wat belangriker is as jy. 9Dan sal hy wat
julle albei uitgenooi het, na jou toe kom en sê: Gee bietjie die plek af
vir hierdie man.' Jy sal dan tot jou skande die agterste plek moet gaan
inneem. 10Maar as jy uitgenooi is, gaan sit liewer op die agterste plek.
Wanneer die gasheer kom, sal hy vir jou kan sê: Vriend, kom sit hier
voor.' Dan sal jy in die agting van al die gaste styg. 11Elkeen wat
hoogmoedig is, sal verneder word, en elkeen wat nederig is, sal
verhoog word. 12Hy het ook vir die gasheer gesê: As jy in die middag
of in die aand 'n maaltyd gee, moet dan nie jou vriende of broers of
familie of ryk bure uitnooi sodat hulle jou waarskynlik ook weer
uitnooi en jou op dié manier vergoed nie. 13Nee, as jy 'n feesmaal gee,
nooi dan armes, kreupeles, verlamdes en blindes. 14Jy kan jou gelukkig
ag dat hulle niks het om jou mee te vergoed nie, want God sal jou
vergoed by die opstanding van dié wat reg gedoen het. 15Een van dié
wat saam aan tafel was, het dit gehoor en vir Hom gesê: Gelukkig is
die man wat aan die maaltyd in die koninkryk van God kan deelneem.
16Toe sê Jesus vir hom: Daar was 'n man wat 'n groot maaltyd gegee
en baie mense uitgenooi het. 17Toe die maaltyd gereed was, stuur hy
sy slaaf om vir die genooides te sê: Kom, die maaltyd staan klaar.'
18Maar hulle begin almal, die een na die ander, verskoning maak. Die
eerste sê vir hom: Ek het 'n stuk grond gekoop en dit is noodsaaklik
dat ek uitgaan om daarna te kyk. Ek vra u, verskoon my asseblief.' 19'n
Ander een sê: Ek het vyf paar osse gekoop en gaan hulle probeer. Ek
vra u verskoon my asseblief.' 20Nog 'n ander een sê: Ek is pas getroud,
daarom kan ek nie kom nie.' 21Die slaaf kom toe terug en vertel dit
alles aan sy eienaar. Toe word die man kwaad en sê vir sy slaaf: Gaan
uit na die strate en gangetjies van die stad en bring die armes en
kreupeles en blindes en verlamdes hierheen.' 22Later kom die slaaf sê:
Meneer, u opdrag is uitgevoer, en daar is nog plek.' 23Toe sê die man

vir die slaaf: Gaan uit na die paaie en lanings en dring by hulle daarop
aan om in te kom, sodat my huis vol kan word. 24Dit verseker ek julle:
Nie een van die mense wat genooi is, sal sy mond aan my kos sit nie.'
25'n Groot menigte het saam met Jesus gereis. Hy draai toe om en sê
vir hulle: 26As iemand na My toe kom, kan hy nie my dissipel wees nie
tensy hy afstand doen van sy eie vader en moeder en vrou en kinders
en broers en susters, ja, selfs van sy eie lewe. 27Iemand wat nie sy eie
kruis dra en agter My aan kom nie, kan nie my dissipel wees nie. 28Wie
van julle wat 'n gebou wil oprig, gaan nie eers sit en die koste
bereken, om te sien of hy genoeg geld het om die werk te voltooi nie?
29Anders, as hy die fondament gelê het en nie in staat is om die gebou
te voltooi nie, sal almal wat dit sien, met hom die spot begin dryf.
30Hulle sal sê: Hier is 'n man wat begin bou het maar nie kon klaar
maak nie.' 31Of watter koning wat met 'n ander koning in 'n oorlog
betrokke raak, sal nie eers gaan sit en oorweeg of hy met sy tien
duisend man sterk genoeg is om die ander een teen te staan wat met
twintig duisend teen hom optrek nie? 32Anders stuur hy 'n afvaardiging
om vredesvoorwaardes te vra terwyl die ander een nog ver is. 33So kan
niemand van julle my dissipel wees as hy nie bereid is om van al sy
besittings afstand te doen nie. 34Sout is 'n goeie ding. Maar as sout
verslaan het, waarmee sal dit weer sout gemaak word? 35Dit is nie eers
bruikbaar vir die grond of vir die mishoop nie. Hulle gooi dit
buitekant weg. Wie ore het om te hoor, moet luister!

LUKAS 15

1Die tollenaars en sondaars het almal die gewoonte gehad om na Jesus
te kom luister. 2Hierteen het die Fariseërs en die skrifgeleerdes
beswaar gemaak en gesê: Hierdie man ontvang sondaars en eet selfs
saam met hulle. 3Toe vertel Jesus vir hulle hierdie gelykenis: 4Sê nou
een van julle het honderd skape en een van hulle raak weg. Wat doen
hy dan? Hy laat die nege en negentig in die veld staan en gaan agter
die een aan wat weg is, totdat hy hom kry. 5En as hy hom kry, is hy
bly en tel hom op sy skouers. 6As hy by die huis kom, roep hy sy
vriende en bure bymekaar en sê vir hulle: Wees saam met my bly,
want ek het my skaap wat weg was, weer gekry.' 7Ek sê vir julle: Net
so sal daar ook in die hemel blydskap wees oor een sondaar wat hom
bekeer, eerder as oor nege en negentig mense wat reg doen en nie
bekering nodig het nie. 8Of watter vrou wat tien silwermuntstukke het
en een raak weg, steek nie 'n lamp op en vee die huis uit en soek
sorgvuldig totdat sy dit kry nie? 9En as sy dit kry, roep sy haar
vriendinne en buurvroue bymekaar en sê: Wees saam met my bly,
want ek het my geld wat weggeraak het, weer gekry.' 10Ek sê vir julle:
Net so is daar blydskap onder die engele van God oor een sondaar wat
hom bekeer. 11Verder het Jesus gesê: Daar was 'n man wat twee seuns
gehad het. 12Die jongste het vir sy pa gesê: Pa, gee my die deel van die
besittings wat my toekom.' Hy het toe die goed tussen hulle verdeel.
13Nie lank daarna nie het die jongste seun alles tot geld gemaak en van
die ouerhuis af na 'n ver land toe vertrek. Daar het hy sy geld verkwis
deur losbandig te lewe. 14Nadat hy alles deurgebring het, het daar 'n
kwaai hongersnood in daardie land gekom, en ook hy het begin
gebrek ly. 15Hy het toe sommer by een van die mense van daardie land
gaan bly, en dié het hom na sy plaas toe gestuur om varke op te pas.
16Daar het hy gewens hy kon sy honger stil met die peule wat die
varke eet, maar niemand het hom daarvan gegee nie. 17Toe kom hy tot
inkeer en sê: My pa het wie weet hoeveel dagloners, en hulle het
almal oorgenoeg kos, en hier vergaan ek van die honger. 18Ek sal
dadelik na my pa toe teruggaan en vir hom sê: Pa, ek het teen God en
teen Pa gesondig! 19Ek is nie meer werd om Pa se seun genoem te
word nie. Behandel my soos een van Pa se dagloners.' 20En hy het
sonder versuim na sy pa toe teruggegaan. Toe hy nog ver aankom, het
sy pa hom al gesien en hom innig jammer gekry. Hy hardloop hom
tegemoet, omhels hom en soen hom. 21Toe sê die seun vir hom: Pa, ek
het teen God en teen Pa gesondig. Ek is nie meer werd om Pa se seun
genoem te word nie.'22Maar sy pa roep sy werksmense: Maak gou!
Bring klere, die beste, en trek dit vir hom aan; sit vir hom 'n ring aan
sy vinger en trek vir hom skoene aan! 23En bring die vetgemaakte kalf,

slag hom, en laat ons eet en feesvier! 24Hierdie seun van my was dood,
en hy lewe weer; hy was verlore, en ek het hom teruggekry.' Toe het
hulle begin feesvier. 25Sy oudste seun was nog in die veld. Toe hy
terugkom en naby die huis was, hoor hy die musiek en die singery.
26Hy roep toe een van die bediendes nader en vra hom wat aan die
gang is. 27Die bediende antwoord: U broer het gekom, en u pa het die
vetgemaakte kalf geslag omdat hy hom behoue en gesond teruggekry
het.' 28Toe het die oudste seun kwaad geword en hy wou nie in die
huis ingaan nie. Sy pa gaan toe uit en praat mooi met hom; 29maar hy
antwoord: Kyk, al die jare werk ek soos 'n slaaf vir Pa. Nog nooit het
ek 'n opdrag van Pa verontagsaam nie, en vir my het Pa nog nooit eers
'n bokkie gegee sodat ek saam met my vriende kan feesvier nie. 30Maar
nou dat hierdie seun van Pa, wat Pa se goed met prostitute
deurgebring het, terugkom, het Pa vir hom die vetgemaakte kalf
geslag!' 31Toe sê die pa vir hom: Kind, jy is altyd by my, en alles wat
ek het, is ook joune. 32Maar ons kan tog nie anders as om fees te vier
en bly te wees nie, want hierdie broer van jou was dood, en hy lewe
weer; hy was verlore, en ons het hom teruggekry.'

LUKAS 16

1Jesus het vir sy dissipels ook gesê: 'n Ryk man het 'n bestuurder in
diens gehad, en dié is by hom aangekla omdat hy sy geld verkwis het.
2Hy ontbied hom toe en sê vir hom: Wat is dit wat ek van jou hoor?
Gee verslag van jou bestuur van sake, want jy kan nie langer
bestuurder wees nie.' 3Die bestuurder dink toe by homself: wat moet
ek nou doen, want my werkgewer neem die bestuurderskap van my af
weg. Vir handearbeid sien ek nie kans nie; en om te bedel, skaam ek
my. 4Maar wag, nou weet ek wat ek sal doen sodat daar mense sal
wees wat my in hulle huise sal ontvang as ek uit die bestuurderskap
ontslaan is. 5Toe roep hy die skuldenaars van sy werkgewer een vir
een en vra vir die eerste: Hoeveel skuld jy my werkgewer?' 6Hy
antwoord: Honderd vate olyfolie.' Toe sê hy vir hom: Vat jou
skuldbewys, gaan sit en skryf gou vyftig.' 7Daarna vra hy vir 'n ander
een: En jy, hoeveel skuld jy?' Hy antwoord: Honderd sak koring.' En
hy sê vir hom: Vat jou skuldbewys en skryf tagtig.' 8Die werkgewer het
die oneerlike bestuurder geprys vir die slim ding wat hy gedoen het.
Die mense van hierdie wêreld tree onder mekaar slimmer op as die
mense van die lig. 9En Ek sê vir julle: Gebruik die oneerlike mammon
om vir julle vriende te maak sodat wanneer die geld nie meer kan help
nie, hulle julle in die ewige wonings sal ontvang. 10Wie in die kleinste
dinge betroubaar is, is ook in die groot dinge betroubaar; en wie in die
kleinste dinge oneerlik is, is ook in groot dinge oneerlik. 11As julle dan
nie betroubaar is in die hantering van die oneerlike mammon nie, wie
sal die ware rykdom aan julle toevertrou? 12As julle met 'n ander man
se goed nie betroubaar is nie, wie sal dan iets aan julle gee om as julle
eie te besit? 13Geen huisbediende kan vir twee base tegelyk werk nie,
want hy sal óf die een minder ag en die ander een hoër, óf vir die een
meer oorhê en die ander een afskeep. Julle kan nie God én Mammon
dien nie. 14Die Fariseërs was baie lief vir geld en toe hulle al hierdie
dinge hoor, het hulle Hom beledigend uitgelag. 15Hy sê toe vir hulle:
Julle is dié wat julle voor die mense as goeie mense voordoen, maar
God ken julle harte. Wat deur die mense as belangrik beskou word, is
'n gruwel voor God. 16Tot op Johannes was dit net die wet en die
profete. Van toe af word die koninkryk van God verkondig, en elkeen
probeer so hard as hy kan om daar in te kom. 17Tog is dit makliker vir
die hemel en die aarde om te vergaan as dat een lettertjie van die wet
verval. 18Elkeen wat van sy vrou skei en met 'n ander een trou, pleeg
egbreuk; en iemand wat met 'n geskeide vrou trou, pleeg ook egbreuk.
19Daar was 'n ryk man wat duur en deftige klere gedra en elke dag
feestelik en weelderig geleef het. 20En daar was 'n arm man met die
naam Lasarus wat by die deur van die ryk man gelê het in die hoop

dat hy van die oorskiet van die ryk man se tafel te ete sou kry. Hy was
oortrek van die swere en selfs die honde het daaraan kom lek. 21Toe
die arm man te sterwe kom, is hy deur die engele weggedra na die
ereplek langs Abraham. Die ryk man het ook gesterwe en is begrawe.
22Toe hy in die doderyk in pyn verkeer, kyk hy op en sien vir Abraham
daar in die verte en vir Lasarus langs hom en hy roep: 23Vader
Abraham, ontferm u oor my. Stuur tog vir Lasarus dat hy net die punt
van sy vinger in water steek en my tong afkoel, want ek ly verskriklik
in hierdie vuur.' 24Maar Abraham sê: My kind, onthou dat jy in jou
leeftyd altyd die goeie gekry het en Lasarus die slegte. Nou gaan dit
hier goed met hom, maar jy word gepynig. 25En buitendien is daar 'n
groot kloof tussen ons en julle, sodat dié wat hiervandaan wil oorgaan
na julle toe, nie kan nie, en dié wat dáár is, ook nie na ons toe kan
oorkom nie.' 26Toe sê hy: Ek smeek u dan, vader, stuur hom tog na my
pa se huis toe. 27Ek het nog vyf broers. Laat hy hulle dringend gaan
waarsku sodat hulle nie ook in hierdie plek van pyniging beland nie.'
28Maar Abraham sê: Hulle het die woorde van Moses en die profete.
Laat hulle daarna luister.' 29Hy antwoord egter: Nee, vader Abraham,
maar as iemand uit die dood na hulle toe gaan, sal hulle hulle bekeer.'
30Maar hy sê vir hom: As hulle na Moses en die profete nie luister nie,
sal hulle nie oortuig word nie al sou iemand uit die dood opstaan.'

LUKAS 17

1Jesus het vir sy dissipels gesê: Dit is onvermydelik dat daar dinge
kom wat mense laat struikel. Maar ellende wag vir die mens wat die
oorsaak daarvan is. 2So 'n mens kan eerder met 'n groot klip aan die
nek in die see gegooi word as dat hy vir een van hierdie kleintjies 'n
struikelblok word. 3Wees dus self op julle hoede. As jou broer verkeerd
optree, berispe hom; en as hy berou kry, vergewe hom. 4Selfs as hy
sewe maal op 'n dag verkeerd optree teen jou en sewe maal na jou toe
terugkom en sê: Ek is jammer,' moet jy hom vergewe. 5Die apostels sê
toe vir die Here: Gee ons meer geloof. 6Maar die Here antwoord: As
julle maar geloof so groot soos 'n mosterdsaadjie gehad het, sou julle
vir hierdie moerbeiboom kon sê: Trek jou met wortels en al uit die
grond uit en plant jouself in die see,' en hy sou julle gehoorsaam. 7Sê
nou een van julle het 'n slaaf wat ploeg of vee oppas. Sal hy vir die
slaaf sê as hy van die veld af inkom: Kom eet eers gou'? 8Natuurlik nie!
Maar hy sal vir hom sê: Maak vir my iets klaar vir aandete. Sit dan jou
voorskoot aan en kom bedien my terwyl ek eet en drink. Daarna kan
jy self eet en drink.' 9'n Slaaf wat sy opdrag uitgevoer het, word mos
nie bedank nie, of hoe? 10So is dit ook met julle: as julle alles gedoen
het wat aan julle opgedra is, sê dan: Ons is slawe wat niks verdien nie.
Ons het gedoen wat ons verplig was om te doen. 11Op sy reis na
Jerusalem toe het Jesus al met die grens tussen Samaria en Galilea
langs gegaan. 12Net toe Hy 'n sekere dorpie wou binnegaan, kom tien
melaatse mans Hom tegemoet, maar hulle bly op 'n afstand staan 13en
roep hard: Jesus, Here, ontferm U oor ons! 14Toe Hy hulle sien, sê Hy:
Gaan wys julle vir die priesters. Op pad daarheen het hulle gesond
geword. 15En een van hulle het, toe hy sien dat hy genees is,
omgedraai en God hardop geprys. 16Hy het voor die voete van Jesus
neergeval en Hom gedank. Hierdie man was 'n Samaritaan. 17Toe sê
Jesus: Was daar nie tien wat gesond gemaak is nie? Waar is die ander
nege dan? 18Is daar niemand anders wat omgedraai het om God die eer
te gee behalwe hierdie man wat nie eers 'n Jood is nie? 19En vir hom
sê Hy: Staan op en gaan huis toe. Jou geloof het jou gered. 20Toe die
Fariseërs vir Jesus vra wanneer die koninkryk van God dan kom, het
Hy hulle geantwoord: Die koms van die koninkryk van God kan nie uit
voortekens bereken word nie. 21Hulle sal nie kan sê: Kyk, hier is dit!'
of: Daar is dit!' nie, want die koninkryk van God is hier by julle.
22Daarna sê Hy vir die dissipels: Daar sal dae kom wanneer julle
daarna sal verlang om net een van die dae van die Seun van die mens
te sien, maar julle sal dit nie sien nie. Hulle sal wel vir julle sê: Kyk,
daar is Hy!' of: Kyk, hier is Hy!' 23Maar moenie gaan nie en moenie
agter hulle aanloop nie! 24Soos die weerlig wat uitslaan, die hele

lugruim van die een kant na die ander verlig, so sal die Seun van die
mens kom as die dag van sy koms daar is. 25Maar eers moet Hy baie ly
en deur die mense van hierdie tyd verwerp word. 26Net soos dit in die
tyd van Noag gegaan het, so sal dit ook gaan in die tyd van die Seun
van die mens: 27hulle het maar soos gewoonlik geëet en gedrink en
getrou tot op die dag dat Noag in die ark ingegaan het. Toe kom die
sondvloed, en dit het hulle almal uitgewis. 28In die tyd van Lot het dit
ook net so gegaan: hulle het maar soos gewoonlik geëet en gedrink,
gekoop en verkoop, geplant en gebou. 29Maar op die dag toe Lot
Sodom verlaat het, het vuur en swael uit die hemel gereën, en dit het
almal uitgewis. 30Net so sal dit ook gaan op die dag wanneer die Seun
van die mens verskyn. 31Dan moet die man wat op die dakstoep sit, nie
ingaan om sy besittings in die huis te gryp nie. Net so moet ook die
man wat op die land is, nie omdraai huis toe nie. 32Onthou wat met
die vrou van Lot gebeur het! 33Elkeen wat sy lewe probeer behou, sal
dit verloor, maar elkeen wat dit verloor, sal dit behou. 34Ek sê vir julle:
Dan sal twee mense op een bed slaap, die een sal saamgeneem en die
ander een agtergelaat word. 35Twee vroue sal koring maal, die een sal
saamgeneem en die ander een agtergelaat word.3637Toe vra hulle Hom:
Waar, Here? Hy sê vir hulle: Waar aas lê, daar sal aasvoëls ook
bymekaarkom.

LUKAS 18

1Jesus het vir hulle 'n gelykenis vertel om duidelik te maak dat 'n
mens altyd moet aanhou bid sonder om moedeloos te word. 2Hy het
gesê: In 'n sekere stad was daar 'n regter wat geen eerbied vir God of
agting vir 'n mens gehad het nie. 3En in dieselfde stad het 'n weduwee
gewoon wat hom herhaaldelik kom vra het: Doen aan my reg in my
saak teen my teenparty.' 4'n Tyd lank wou hy nie, maar later het hy vir
homself gesê: Vir God het ek wel geen eerbied nie, en aan 'n mens
steur ek my nie, 5maar aangesien hierdie weduwee so aanhou om my
lastig te val, sal ek haar in haar regsaak help, anders kom klap sy my
op die ou end ook nog. 6Toe sê die Here: Hoor wat sê die onregverdige
regter. 7Sal God dan nie aan sy uitverkorenes, wat dag en nag tot Hom
roep, reg doen nie? Sal Hy hulle lank laat wag? 8Ek sê vir julle: Hy sal
hulle help, en gou ook! Maar sal die Seun van die mens by sy koms
nog geloof op die aarde vind? 9Met die oog op mense wat seker was
dat hulle eie saak met God reg is en wat op ander neergesien het, het
Jesus hierdie gelykenis vertel: 10Twee mense het na die tempel toe
gegaan om te bid. Die een was 'n Fariseër en die ander een 'n
tollenaar. 11Die Fariseër het gaan staan en by homself so gebid: O God,
ek dank U dat ek nie soos ander mense is nie: diewe, bedrieërs,
egbrekers, en ook nie soos hierdie tollenaar nie. 12Ek vas twee keer in
die week en ek gee 'n tiende van my hele inkomste.' 13Maar die
tollenaar het daar ver bly staan en wou selfs nie na die hemel opkyk
nie. Hy het bedroef op sy bors geslaan en gesê: O God, wees my,
sondaar, genadig.' 14Ek sê vir julle: Hierdie man, en nie die ander een
nie, het huis toe gegaan as iemand wie se saak met God reg is. Elkeen
wat hoogmoedig is, sal verneder word; en hy wat nederig is, sal
verhoog word. 15Die mense het ook kindertjies na Jesus toe gebring
dat Hy hulle moet aanraak. Toe die dissipels dit sien, het hulle met die
mense daaroor geraas. 16Maar Jesus het die kindertjies nader geroep
en gesê: Laat die kindertjies na My toe kom en moet hulle nie
verhinder nie, want die koninkryk van God is juis vir mense soos
hulle. 17Dit verseker Ek julle: Wie die koninkryk van God nie soos 'n
kindjie ontvang nie, sal daar nooit ingaan nie. 18'n Man van aansien
het aan Jesus die vraag gestel: Goeie Leermeester, wat moet ek doen
om die ewige lewe te verkry? 19Jesus het geantwoord: Waarom noem
jy My goed? Niemand is goed nie, behalwe God alleen. 20Jy ken die
gebooie: Jy mag nie egbreuk pleeg nie, jy mag nie moord pleeg nie, jy
mag nie steel nie, jy mag nie vals getuienis gee nie, eer jou vader en
moeder.21Maar hy antwoord: Al hierdie dinge het ek van my
kinderdae af onderhou. 22Toe Jesus dit hoor, sê Hy vir hom: Een ding
kom jy nog kort: gaan verkoop alles wat jy het, en deel die geld aan

die armes uit. Dan sal jy 'n skat in die hemel hê. Kom dan terug en
volg My. 23Toe hy dit hoor, was hy diep teleurgesteld, want hy was
baie ryk. 24Toe Jesus sien dat hy teleurgesteld is, sê Hy: Hoe moeilik is
dit tog vir mense wat ryk is, om in die koninkryk van God te kom.
25Dit is makliker vir 'n kameel om deur die oog van 'n naald te kom as
vir 'n ryke om in die koninkryk van God te kom. 26Dié wat dit gehoor
het, sê toe: Maar wie kan dan gered word? 27Daarop antwoord Hy:
Wat vir die mense onmoontlik is, is vir God moontlik. 28Toe sê Petrus:
Kyk, óns het van ons besittings afgesien en U gevolg. 29En Jesus
antwoord: Dit verseker Ek julle: Daar is niemand wat ter wille van die
koninkryk van God afgesien het van huis of vrou of broers of ouers of
kinders nie, 30of hy ontvang in hierdie tyd al baiekeer soveel terug, en
in die tyd wat kom, die ewige lewe. 31Jesus het die twaalf opsy
geneem en vir hulle gesê: Kyk, ons gaan nou Jerusalem toe, en alles
wat die profete oor die Seun van die mens geskryf het, sal daar
bewaarheid word. 32Hy sal uitgelewer word aan die heidene; Hy sal
bespot en beledig word; hulle sal op Hom spoeg, 33Hom gesel en Hom
daarna doodmaak. En op die derde dag sal Hy uit die dood opstaan.
34Maar van hierdie dinge het hulle niks begryp nie. Die woorde was
vir hulle duister, en hulle het nie verstaan waaroor Hy praat nie.
35Jesus het naby Jerigo gekom. Toe 'n blinde man wat daar langs die
pad sit en bedel, 36die groot menigte mense hoor verbyloop, vra hy
wat aan die gang is. 37Hulle vertel hom toe: Jesus van Nasaret gaan
hier verby. 38Toe roep hy uit: Jesus, Seun van Dawid, ontferm U oor
my! 39Die mense wat voor geloop het, het hom beveel om stil te bly,
maar hy het al hoe harder uitgeroep: Seun van Dawid, ontferm U oor
my! 40Jesus gaan toe staan en gee bevel dat hy na Hom toe gebring
moet word. Toe hy naby kom, vra Jesus vir hom: 41Wat wil jy hê moet
Ek vir jou doen? En hy antwoord: Here, dat ek kan sien. 42Jesus sê vir
hom: Goed, jy kan sien! Jou geloof het jou gered. 43En onmiddellik kon
hy sien, en hy het Jesus gevolg en God geprys. Ook al die mense wat
dit gesien het, het aan God die eer gegee.

LUKAS 19

1Jesus het in Jerigo gekom en was op pad deur die stad. 2Daar was 'n
man met die naam Saggeus, die hooftollenaar, 'n ryk man. 3Hy het
geprobeer om Jesus te sien, maar weens die skare kon hy nie, omdat
hy te kort was. 4Hy hardloop toe vooruit en klim in 'n wildevyeboom
om Jesus te kan sien, want Hy sou daar verbygaan. 5Toe Jesus by die
plek kom, kyk Hy op en sê vir hom: Saggeus, kom gou af, want Ek
moet vandag in jou huis tuis gaan. 6Hy het toe gou afgeklim en Jesus
met blydskap ontvang. 7Almal wat dit gesien het, het beswaar gemaak
en gesê: Hy gaan by 'n sondige man tuis! 8Maar Saggeus het opgestaan
en vir die Here gesê: Here, ek gaan die helfte van my goed vir die
armes gee, en waar ek iets van iemand afgepers het, gee ek dit
vierdubbel terug. 9Daarop sê Jesus: Vandag het daar redding vir
hierdie huis gekom; ook hierdie man is 'n kind van Abraham. 10Die
Seun van die mens het immers gekom om te soek en te red wat verlore
is. 11Terwyl die mense na Jesus geluister het, het Hy nog 'n gelykenis
vertel, aangesien Hy naby Jerusalem was en hulle gedink het die
koninkryk van God sou nou enige oomblik kom. 12Hy het gesê: 'n Man
van adellike afkoms het na 'n ver land toe op reis gegaan om as koning
aangestel te word en dan terug te kom. 13Vooraf het hy tien van sy
slawe geroep en aan hulle tien goue muntstukke gegee en gesê: Dryf
handel daarmee totdat ek terugkom.' 14Sy landgenote het hom egter
gehaat en 'n afvaardiging agterna gestuur om te sê: Ons wil nie hierdie
man as koning hê nie.' Maar hy het tog die koningskap ontvang.
15Nadat hy teruggekom het, het hy die slawe aan wie hy die geld
gegee het, na hom toe laat roep, sodat hy kon verneem wat hulle met
die handeldryf verdien het. 16Die eerste het vorentoe gekom en gesê:
Meneer, u muntstuk het tien muntstukke opgelewer.' 17Daarop
antwoord hy: Mooi so, jy is 'n goeie slaaf. Omdat jy in 'n saak van min
belang getrou was, kry jy nou die bestuur oor tien stede.' 18Toe kom
die tweede slaaf en sê: Meneer, u muntstuk het vyf muntstukke
opgelewer.' 19Aan hierdie een sê hy: En jy kry die bestuur oor vyf
stede.' 20Nog 'n ander het gekom en gesê: Meneer, hier is u muntstuk.
Ek het dit in 'n doek gebêre. 21Ek was bang vir u, want u is 'n harde
man. U eis op wat u nie belê het nie, en oes wat u nie gesaai het nie.'
22Toe sê hy vir hom: Met jou eie woorde sal ek jou veroordeel. Jy is 'n
slegte slaaf! As jy geweet het ek is 'n harde man wat opeis wat ek nie
belê het nie, en oes wat ek nie gesaai het nie, 23waarom het jy dan nie
my geld in die bank gesit nie? Dan sou ek dit by my terugkoms darem
met rente kon getrek het.' 24Daarop sê hy vir dié wat daar staan: Vat
die muntstuk van hom af weg en gee dit vir die een wat die tien
muntstukke het.' 25Hulle sê vir hom: Meneer, hy het dan al tien

muntstukke.' Maar hy antwoord: 26Ek sê vir julle: Aan elkeen wat het,
sal meer gegee word, en van hom wat nie het nie, sal ook die bietjie
wat hy het, weggevat word. 27En daardie vyande van my wat nie wou
hê dat ek hulle koning moet wees nie, bring hulle en maak hulle hier
voor my dood! 28Nadat Jesus hierdie dinge gesê het, het Hy voor hulle
uit geloop, op pad na Jerusalem toe. 29Toe Hy naby Betfage en Betanië
kom, teen die Olyfberg, stuur Hy twee van sy dissipels vooruit met die
opdrag: 30Gaan na die dorpie toe daar reg voor julle. Net soos julle
inkom, sal julle daar 'n jong donkie kry wat vasgemaak staan. Geen
mens het nog ooit op hom gery nie. Maak hom los en bring hom hier.
31En as iemand vir julle vra: Waarom maak julle hom los?' moet julle
antwoord: Die Here het hom nodig. 32Die twee wat gestuur is, gaan toe
en kry alles net soos Hy vir hulle gesê het. 33Terwyl hulle die donkie
losmaak, vra sy eienaars vir hulle: Waarom maak julle die donkie los?
34Hulle antwoord: Die Here het hom nodig. 35Toe bring hulle die
donkie na Jesus toe. Daarna gooi hulle van hulle klere op sy rug en
help Jesus opklim. 36Terwyl Hy aanry, het hulle van hulle klere op die
pad oopgegooi. 37Toe Hy naby die stad kom, teen die afdraand van die
Olyfberg, het die hele skare juigende volgelinge God uit volle bors
begin prys oor al die wonderwerke wat hulle gesien het. 38Hulle het
gesing: Loof die Koning, Hy wat in die Naam van die Here kom! Vrede
in die hemel en eer aan God in die hoogste hemel! 39'n Paar Fariseërs
uit die skare sê toe vir Jesus: Meneer, maak stil u volgelinge! 40Maar
Hy antwoord: Ek sê vir julle: As hulle stilbly, sal die klippe uitroep.
41Toe Hy nog nader kom en die stad voor Hom sien, het Hy daaroor
gehuil 42en gesê: As jy vandag tog wou insien wat vir jou vrede nodig
is! Maar nou is jy blind daarvoor. 43Daar sal dae oor jou kom dat jou
vyande vestings teen jou oprig en jou omsingel en jou van alle kante
beleër. 44Hulle sal jou met die grond gelyk maak en jou inwoners
uitwis. Hulle sal in jou nie een klip op die ander laat bly nie, omdat jy
die betekenis van die tyd toe God gekom het om jou te red, nie besef
het nie. 45Jesus het na die tempel toe gegaan en die handelaars begin
uitjaag. 46Hy het vir hulle gesê: Daar staan geskrywe: My huis sal 'n
huis van gebed wees,' maar julle het dit 'n rowersnes gemaak. 47Hy
was elke dag in die tempel besig om die mense te leer. Intussen het
die priesterhoofde en die skrifgeleerdes, en ook die leiers van die volk,
'n plan gesoek om Hom dood te maak. 48Hulle kon egter niks vind wat
uitvoerbaar was nie, omdat die hele volk gretig na Hom geluister het.

LUKAS 20

1Op een van daardie dae, toe Jesus by die tempel besig was om die
volk te leer en aan hulle die evangelie te verkondig, het die
priesterhoofde en die skrifgeleerdes saam met die familiehoofde nader
gestaan 2en Hom gevra: Sê vir ons, met watter gesag doen u hierdie
dinge? Wie is dit wat u hierdie gesag gegee het? 3Hy antwoord hulle:
Ek gaan julle ook iets vra, en julle moet My dan sê: 4Die doop van
Johannes kom dit van God of van mense af? 5Hulle redeneer toe onder
mekaar: As ons sê: Van God af,' sal hy sê: Waarom het julle hom dan
nie geglo nie?' 6En as ons sê: Van mense af,' sal die hele volk ons
stenig, want hulle is daarvan oortuig dat Johannes 'n profeet is. 7Toe
antwoord hulle dat hulle nie weet waar dit vandaan kom nie. 8Daarop
sê Jesus vir hulle: Dan sê Ek ook nie vir julle met watter gesag Ek
hierdie dinge doen nie. 9Verder het Jesus aan die volk hierdie
gelykenis vertel: Daar was 'n man wat 'n wingerd aangeplant en dit
aan boere verhuur het. Daarna was hy 'n hele ruk weg van die huis af.
10Toe dit tyd was daarvoor, stuur hy 'n slaaf na die boere toe om sy
deel van die wingerd se opbrengs te gaan haal. Maar die boere het die
slaaf geslaan en met leë hande weggejaag. 11Die eienaar het weer
geprobeer en 'n ander slaaf gestuur. Maar hulle het hierdie een ook
geslaan en uitgeskel en met leë hande weggejaag. 12Die eienaar het
nog 'n keer geprobeer en 'n derde slaaf gestuur. Hulle het hom geslaan
dat die bloed loop, en hom uit die wingerd uitgegooi. 13Toe sê die
eienaar van die wingerd: Wat moet ek nou doen? Ek sal my geliefde
seun stuur. Miskien sal hulle hom ontsien.' 14Maar toe die boere hom
sien, het hulle onder mekaar geredeneer: Dit is die erfgenaam dié.
Kom ons slaan hom dood, dan is die erfenis ons s'n.' 15Toe gooi hulle
hom uit die wingerd uit en slaan hom dood. Wat sal die eienaar van
die wingerd dan met hulle doen? 16Hy sal kom en daardie boere om
die lewe bring en die wingerd vir ander mense gee. Dié wat dit gehoor
het, sê toe: Nee, dit moenie gebeur nie! 17Maar Jesus het hulle
aangekyk en gesê: Wat beteken hierdie Skrifwoord dan: Die klip wat
deur die bouers afgekeur is, juis hy het die belangrikste klip in die
gebou geword' ? 18Elkeen wat op hierdie klip val, sal verpletter word;
elkeen op wie hy val, sal hy vermorsel. 19Die skrifgeleerdes en die
priesterhoofde het besef dat Jesus met hierdie gelykenis op hulle
gesinspeel het. Daarom wou hulle Hom sommer daar en dan gevange
neem, maar hulle was bang vir die volk. 20Hulle het hulle kans
afgewag. Toe stuur hulle geheime agente wat hulle as opreg
voorgedoen het, om Jesus op een of ander uitspraak te probeer vastrek
sodat hulle Hom aan die owerheidsgesag van die goewerneur kon
uitlewer. 21Hulle vra Hom toe: Meneer, ons weet dat u in u prediking

en onderrig regsinnig is. U let nie op die aansien van persone nie. U is
getrou aan die waarheid, en so maak u die wil van God bekend. 22Is dit
reg dat ons aan die keiser belasting betaal, of is dit nie? 23Maar Jesus
het deur hulle slimstreek gesien en vir hulle gesê: 24Wys vir My 'n
muntstuk. Wie se kop en naam is daarop? Hulle antwoord: Die keiser
s'n. 25Toe sê Hy vir hulle: Nou ja, gee dan aan die keiser wat aan die
keiser behoort, en aan God wat aan God behoort. 26Hulle kon dit nie
regkry om Hom voor die volk vas te trek op iets wat Hy gesê het nie.
En verwonderd oor sy antwoord, het hulle maar stilgebly. 27'n Aantal
Sadduseërs dit is die mense wat ontken dat daar 'n opstanding uit die
dood is kom toe nader en vra vir Jesus: 28Meneer, Moses het vir ons
voorgeskryf: As iemand 'n getroude broer het wat kinderloos sterwe,
moet hy met sy broer se weduwee trou en vir sy broer kinders verwek.
29Nou was daar sewe broers. Die oudste het getrou en kinderloos
gesterwe. 30Ook die tweede 31en die derde het met die weduwee getrou
en kinderloos gesterwe, en so het dit met al sewe gegaan. 32Daarna het
die vrou ook gesterwe. 33Die vrou nou, wie se vrou word sy met die
opstanding? Al sewe het haar mos as vrou gehad. 34Jesus sê vir hulle:
In hierdie wêreld trou die mense met mekaar, 35maar dié wat waardig
geag is om deel te hê aan die toekomstige wêreld en aan die
opstanding uit die dood, trou daar nie meer nie. 36Hulle kan ook nie
meer sterwe nie; hulle is soos die engele. Hulle is kinders van God,
omdat hulle uit die dood opgestaan het. 37Dat die dooies opgewek
word, het Moses ook aangedui waar hy in die gedeelte oor die
doringbos praat van die Here, die God van Abraham, die God van
Isak, die God van Jakob' . 38Hy is nie 'n God van dooies nie maar van
lewendes, want by Hom leef hulle almal. 39Toe sê sommige van die
skrifgeleerdes: Meneer, u het goed geantwoord. 40Hulle het nie meer
gewaag om Hom 'n enkele vraag te stel nie. 41Maar Jesus het vir hulle
gevra: Hoe kan hulle sê dat die Christus die seun van Dawid is?
42Dawid sê tog self in die boek van die Psalms: Die Here het vir my
Here gesê: Sit aan my regterhand 43totdat Ek jou vyande aan jou
onderwerp het.44Dawid noem Hom dus Here'; hoe kan Hy dan sy seun
wees? 45Terwyl die hele volk na Jesus luister, sê Hy vir sy dissipels:
46Pas op vir die skrifgeleerdes, wat graag met hulle deftige klere aan
rondstap. Hulle hou van die begroetings op straat, die voorste banke
in die sinagoges en die ereplekke by die maaltye. 47Dit is hulle wat die
huise van die weduwees inpalm en vir die skyn lang gebede opsê.
Hulle sal baie swaar gestraf word.

LUKAS 21

1Jesus het rondgekyk en die rykes hulle gawes in die offergawekis sien
gooi. 2Hy sien toe ook 'n arm weduwee twee klein muntstukkies daar
ingooi, 3en Hy sê: Dit verseker Ek julle: Hierdie arm weduwee het
meer ingegooi as al die ander. 4Hulle het almal iets uit hulle oorvloed
in die offergawekis gegooi, maar sy het in haar gebrek alles ingegooi
wat sy gehad het om van te lewe. 5Toe sommige oor die tempel praat,
oor die pragtige klippe en gewyde geskenke waarmee dit versier was,
sê Jesus: 6Alles wat julle sien daar sal 'n tyd kom dat nie een klip op
die ander gelaat sal word nie. Alles sal afgebreek word. 7Hulle vra
Hom toe: Here, wanneer sal hierdie dinge gebeur en wat is die teken
van wanneer dit gaan plaasvind? 8Hy antwoord: Pas op dat julle nie
mislei word nie, want baie sal onder my Naam kom en sê: Dit is ek!'
en: Die tyd het aangebreek!' Moenie agter hulle aanloop nie! 9Wanneer
julle hoor van oorloë en opstande, moenie beangs raak nie, want
hierdie dinge moet eers plaasvind, maar dit is nog nie onmiddellik die
einde nie. 10Verder sê Hy vir hulle: Die een nasie sal teen die ander te
staan kom en die een koninkryk teen die ander. 11Daar sal groot
aardbewings wees; hongersnode en epidemies sal op baie plekke
voorkom. Daar sal skrikwekkende dinge wees en groot tekens van die
hemel af. 12Maar nog voordat dit alles gebeur, sal hulle julle gevange
neem en vervolg. Hulle sal julle oorlewer vir verhoor in die sinagoges
en vir opsluiting in gevangenisse; hulle sal julle voor konings en
goewerneurs bring ter wille van my Naam. 13Dit sal vir julle 'n
geleentheid wees om van My te getuig. 14Stel julle dus daarop in om
julle nie vooraf oor julle verdediging te kwel nie, 15want Ek sal vir
julle die woorde en die wysheid gee wat deur geeneen van julle
teenstanders teengespreek of weerlê kan word nie. 16Julle sal selfs deur
julle ouers en broers en familie en vriende verraai word, en hulle sal
party van julle doodmaak. 17En julle sal ter wille van my Naam deur
almal gehaat word, maar 18daar sal selfs nie eens 'n haar van julle kop
af val nie. 19Deur julle volharding moet julle julleself red. 20Wanneer
julle sien dat Jerusalem deur leërs omsingel word, moet julle weet dat
sy verwoesting naby is. 21Dan moet dié wat in Judea is, die berge in
vlug, en dié wat in die stad is, daaruit padgee, en dié wat op die plase
is, nie na die stad toe gaan nie, 22want in daardie dae voltrek God sy
straf. Alles wat geskrywe staan, word dan bewaarheid. 23Dit sal bitter
swaar gaan met die vrouens wat in daardie tyd swanger is en met dié
wat nog klein kindertjies het, want daar sal groot nood in die land
heers, en God sal hierdie volk straf. 24Sommige sal deur die swaard val
en ander as krygsgevangenes na al die nasies toe weggevoer word.
Jerusalem sal deur die heidennasies vertrap word totdat ook hulle tyd

verby is. 25Daar sal tekens wees aan son, maan en sterre. Op aarde sal
daar radeloosheid onder die volke wees uit angs vir die gebulder van
die see en sy vloedgolwe. 26Die mense sal beswyk van vrees en
spanning oor die dinge wat oor die hele wêreld aan die kom is, want
die kragte van die hemelruim sal ontwrig word. 27En dan sal hulle die
Seun van die mens met groot krag en majesteit op 'n wolk sien kom.
28As hierdie dinge begin gebeur, staan dan regop en lig julle kop op,
want dan is julle verlossing naby. 29Toe vertel Hy hulle 'n gelykenis:
Let op die vyeboom en al die ander bome. 30Sodra julle sien dat hulle
begin uitloop, weet julle vanself dat die somer al naby is. 31Net so
moet julle ook, wanneer julle hierdie dinge sien gebeur, weet dat die
koninkryk van God naby is. 32Dit verseker Ek julle: Nog in die leeftyd
van hierdie geslag sal al hierdie dinge gebeur. 33Die hemel en die
aarde sal vergaan, maar my woorde nooit. 34Wees op julle hoede dat
julle gees nie deur onmatige etery en drinkery en deur die sorge van
die lewe afgestomp word nie en dat daardie dag julle nie onverhoeds
soos 'n vangnet oorval nie. 35Daardie dag sal skielik op al die bewoners
van die hele aarde neerkom. 36Maar wees waaksaam en bid altyddeur
dat julle die krag kan ontvang om deur al hierdie dinge wat gaan
gebeur, behoue deur te kom en om voor die Seun van die mens te
verskyn. 37Bedags was Jesus in die tempel besig om die mense te leer,
maar snags het Hy uitgegaan en buite op die Olyfberg vernag. 38In die
môre vroeg het die hele volk dan weer in die tempel na Hom kom
luister.

LUKAS 22

1Die fees van die ongesuurde brood, wat pasga genoem word, was
naby. 2Die priesterhoofde en die skrifgeleerdes wou Jesus uit die weg
ruim, maar omdat hulle bang was vir die volk, het hulle nog gesoek na
'n manier om dit te doen. 3Die Satan het in Judas, wat Iskariot genoem
is en een van die twaalf was, ingevaar. 4Hy het toe met die
priesterhoofde en die offisiere van die tempelwag gaan praat oor hoe
hy Jesus in hulle hande kan laat kom. 5Hulle was bly en het
ooreengekom om hom daarvoor te betaal. 6Hy het ingestem en na 'n
geskikte geleentheid gesoek om Jesus te verraai waar die volk nie by
is nie. 7Die dag van die ongesuurde brood, waarop die paaslam geslag
moes word, het aangebreek. 8Jesus stuur toe vir Petrus en Johannes
vooruit met die opdrag: Gaan berei die paasmaaltyd vir ons voor dat
ons dit kan eet. 9Hulle vra Hom: Waar wil U hê moet ons dit
voorberei? 10Toe antwoord Hy hulle: Kyk, net soos julle die stad
ingaan, sal 'n man wat 'n kruik water dra, julle ontmoet. Gaan saam
met hom tot in die huis waar hy ingaan, 11en sê vir die eienaar van die
huis: Ons Leermeester vra u: Waar is die kamer waar Ek met my
dissipels die paasmaaltyd kan eet?' 12En hy sal julle 'n groot bovertrek
wys wat klaar daarvoor ingerig is. Daar moet julle dit voorberei.
13Hulle het gegaan en dit gekry net soos Jesus vir hulle gesê het, en
die paasmaaltyd voorberei. 14Toe dit tyd was, het Jesus aan tafel
gegaan en die apostels saam met Hom. 15Hy sê toe vir hulle: Ek het
baie daarna uitgesien om hierdie paasmaaltyd saam met julle te eet
voordat Ek ly. 16Ek sê vir julle: Ek sal dit nie weer eet voordat dit in
die koninkryk van God sy volle betekenis gekry het nie. 17Daarna neem
Hy 'n beker, spreek die dankgebed uit en sê: Neem dit en gee dit vir
mekaar aan. 18Ek sê vir julle: Ek sal van nou af nie weer wyn drink
voordat die koninkryk van God gekom het nie. 19Toe neem Hy brood,
spreek die dankgebed uit, breek dit en gee dit vir hulle met die
woorde: Dit is my liggaam wat vir julle gegee word. Gebruik dit tot
my gedagtenis. 20Met die beker na die maaltyd het Hy net so gemaak
en gesê: Hierdie beker is die nuwe verbond, beseël deur my bloed, wat
vir julle vergiet word. 21Maar kyk, die hand van die man wat My
verraai, is saam met Myne hier op die tafel. 22Met die Seun van die
mens sal dit gaan soos dit voorbeskik is, maar wee die man deur wie
Hy verraai word! 23Toe begin hulle mekaar uitvra wie van hulle dit
kon wees wat so iets sou doen. 24Daar het onenigheid onder hulle
ontstaan oor wie van hulle as die belangrikste beskou moet word.
25Maar Jesus sê vir hulle: By die nasies is dit so: konings speel oor
hulle baas, en dié wat gesag afdwing, laat hulleself weldoeners noem.
26Maar by julle moet dit nie so wees nie. Inteendeel, die belangrikste

onder julle moet soos die geringste wees, en die een wat die leier is,
soos die een wat dien. 27Wie is die belangrikste: die een wat aan tafel
is, of die een wat bedien? Tog hy wat aan tafel is, nie waar nie? Maar
Ek is in julle kring soos die een wat dien. 28Julle is die mense wat in
my beproewings altyddeur by My gebly het. 29Net soos my Vader 'n
koninkryk aan My bemaak het, so bemaak Ek 'n koninkryk aan julle,
30sodat julle in my koninkryk aan my tafel kan eet en drink en op
trone kan sit om oor die twaalf stamme van Israel te regeer. 31Simon,
Simon! het Jesus gesê. Luister! Die Satan het daarop aangedring om
julle soos koring te sif. 32Maar Ek het vir jou gebid dat jou geloof jou
nie begewe nie. As jy weer tot inkeer gekom het, moet jy jou broers
versterk. 33Petrus sê vir Hom: Here, ek is bereid om saam met U selfs
gevangenskap en dood in te gaan. 34Maar Hy antwoord: Petrus, Ek sê
vir jou: Die haan sal vannag nie kraai voordat jy My drie maal verloën
het deur te sê dat jy My nie ken nie. 35Verder het Jesus vir hulle gesê:
Toe Ek julle uitgestuur het sonder beursie en reissak en skoene, het
julle iets kortgekom? Nee, niks nie! was hulle antwoord. 36Toe sê Hy
vir hulle: Maar nou, wie 'n beursie het, moet dit saamneem, en net so
ook 'n reissak. En wie nie 'n swaard het nie, moet van sy klere verkoop
en een aanskaf. 37Ek sê vir julle: Die Skrifwoord wat sê: En Hy is as
misdadiger beskou,' moet aan My bewaarheid word, want wat op My
betrekking het, gaan nou in vervulling. 38Hulle sê toe: Here, kyk hier is
twee swaarde. Ons laat dit daarby, antwoord Hy hulle. 39Jesus het die
stad verlaat en volgens gewoonte Olyfberg toe gegaan, en sy dissipels
het Hom gevolg. 40Toe Hy op die plek aankom, sê Hy vir hulle: Bid dat
julle nie in versoeking kom nie. 41Hy het Hom toe van hulle afgesonder
omtrent so ver as 'n mens met 'n klip kan gooi. Daar het Hy gekniel en
gebid: 42Vader, as U wil, neem tog hierdie lydensbeker van My af weg.
Laat nogtans nie my wil nie maar u wil geskied! 43'n Engel uit die
hemel het aan Hom verskyn en Hom versterk. 44Hy het in doodsangs
geraak en het nog ernstiger gebid. Sy sweet het soos bloeddruppels
geword wat op die grond val. 45Toe Hy van die gebed opstaan en by
die dissipels kom, kry Hy hulle aan die slaap, uitgeput van droefheid.
46Hy sê toe vir hulle: Waarom slaap julle? Staan op en bid, sodat julle
nie in versoeking kom nie. 47Terwyl Jesus nog praat, kom 'n klomp
mense daar aan. Die een wat Judas genoem is, een van die twaalf, het
hulle gelei en nader gekom na Jesus toe om Hom te soen. 48Maar Jesus
sê vir hom: Judas, verraai jy die Seun van die mens met 'n soen? 49Toe
dié wat saam met Jesus was, sien wat gaan gebeur, vra hulle: Here,
moet ons hulle met die swaard aanval? 50Een van hulle slaan toe na
die slaaf van die hoëpriester en kap sy regteroor af. 51Maar Jesus sê:
Hou op daarmee! Daarna het Hy die oor aangeraak en hom genees.
52Toe sê Jesus vir die priesterhoofde, die offisiere van die tempelwag
en die familiehoofde wat teen Hom opgetrek het: Trek julle met

swaarde en stokke uit soos teen 'n rower? 53Dag vir dag was Ek saam
met julle in die tempel, en julle het nie 'n hand uitgesteek om My te
vang nie. Maar nou dat die tyd vir die duistere magte daar is, het julle
julle kans. 54Hulle het Jesus toe gevange geneem en Hom weggelei en
in die huis van die hoëpriester gebring. Petrus het op 'n afstand
agterna gekom. 55In die middel van die binneplaas was daar 'n vuur,
en daar het mense bymekaar gesit. Petrus het tussen hulle gaan sit. 56'n
Diensmeisie wat hom in die skynsel van die vuur sien sit het, het hom
goed bekyk en gesê: Dié een was ook saam met daardie man. 57Maar
Petrus het dit ontken deur te sê: Juffrou, ek ken Hom nie! 58'n Rukkie
later sien iemand anders hom en sê: Jy is mos ook een van hulle. Maar
Petrus antwoord: Man, ek is nie! 59Na verloop van sowat 'n uur het nog
een met beslistheid beweer: Sowaar, dié een was ook saam met
daardie man. Hy is mos ook 'n Galileër! 60Maar Petrus sê: Man, ek weet
nie waarvan jy praat nie! En onmiddellik, terwyl hy nog praat, het
daar 'n haan gekraai. 61Die Here het omgedraai en Petrus aangekyk.
Toe val dit Petrus by wat die Here vir hom gesê het: Voordat die haan
vannag kraai, sal jy My drie maal verloën. 62En Petrus het buitentoe
gegaan en bitterlik gehuil. 63Die manne wat vir Jesus bewaak het, het
aangehou om met Hom die spot te dryf en Hom te slaan. 64Hulle het
Hom geblinddoek en gesê: Jy is mos 'n profeet! Sê wie het jou geslaan!
65En nog baie ander godslasterlike dinge het hulle Hom toegesnou.
66Toe dit dag word, het die Raad van die volk die priesterhoofde en
die skrifgeleerdes vergader en Jesus voor hulle laat bring. 67Hulle sê
toe: As jy die Christus is, sê dit vir ons. Maar Hy antwoord hulle: Al
sou Ek dit vir julle sê, sal julle tog nie glo nie; 68en al sou Ek vir julle 'n
vraag stel, sal julle ook nie antwoord nie. 69Maar van nou af sal die
Seun van die mens aan die regterhand van die almagtige God sit. 70Toe
vra hulle almal: Dan is jy die Seun van God? Hy sê vir hulle: Dit is
soos julle sê: Ek is! 71Daarop sê hulle: Waarvoor het ons dan nog
getuienis nodig? Ons het dit mos uit sy eie mond gehoor!

LUKAS 23

1Daarna het die hele vergadering opgestaan en Jesus na Pilatus toe
gebring. 2Daar het hulle die aanklag teen Hom begin deur te sê: Ons
het bevind dat hierdie man ons volk ophits: hy belet hulle om aan die
keiser belasting te betaal en beweer dat hy die Christus, die koning, is.
3Pilatus vra Hom toe: Is jy die koning van die Jode? Hy antwoord
hom: Dit is soos u sê. 4Daarop sê Pilatus vir die priesterhoofde en die
skare: Ek vind geen skuld in hierdie man nie. 5Maar hulle het sterker
aangedring en gesê: Die hele Joodse land deur stook hy die volk op
met sy leer. Hy het van Galilea af begin en tot hier daarmee gekom.
6Toe Pilatus dit hoor, vra hy of die man dan 'n Galileër is. 7Nadat hy te
wete gekom het dat Jesus uit die magsgebied van Herodes afkomstig
was, het hy Hom na Herodes toe gestuur, wat juis in daardie tyd self
in Jerusalem was. 8Herodes was baie bly om Jesus te sien. Omdat hy
soveel van Hom gehoor het, het hy al 'n geruime tyd die begeerte
gehad om Hom te sien. Hy het ook gehoop om Hom een of ander
wonderwerk te sien doen. 9Hy het allerlei vrae aan Hom gestel, maar
Jesus het hom niks geantwoord nie. 10Die priesterhoofde en die
skrifgeleerdes het Hom heftig gestaan en beskuldig. 11Herodes en sy
soldate het Hom toe met veragting behandel. Hy het Hom 'n deftige
kleed laat omhang, met Hom die spot gedryf en Hom daarna na
Pilatus toe teruggestuur. 12Op daardie dag het Herodes en Pilatus
vriende geword. Voorheen was daar kwaaivriendskap tussen hulle.
13Daarna het Pilatus die priesterhoofde, die lede van die Joodse Raad
en die volk bymekaar geroep 14en vir hulle gesê: Julle het hierdie man
voor my gebring as 'n opruier van die volk. Nou het ek in julle
teenwoordigheid die saak ondersoek, en ek het in hierdie man geen
grond gevind vir die aanklag wat julle teen hom inbring nie. 15Herodes
het ook nie, want hy het hom na ons toe teruggestuur. Hy het beslis
niks gedoen wat die dood verdien nie. 16Ek sal hom dus laat gesel en
dan loslaat.1718Maar soos een man het hulle geskreeu: Weg met hom!
19Laat Barabbas vir ons los! Barabbas was in die tronk oor 'n opstand
in die stad en oor moord. 20Omdat Pilatus vir Jesus wou loslaat, het hy
weer met hulle gepraat, 21maar hulle het aanhoudend uitgeroep:
Kruisig, kruisig hom! 22Die derde keer sê Pilatus vir hulle: Watter
kwaad het die man gedoen? Ek het in hom niks gekry wat die
doodstraf regverdig nie. Ek sal hom dus laat gesel en dan loslaat.
23Hulle het egter met 'n harde geskreeu aangehou om te eis dat Jesus
gekruisig moes word, en met hulle geskreeu het hulle die oorhand
gekry. 24Pilatus het toe besluit dat aan hulle eis voldoen moes word.
25Die man wat oor opstand en moord in die tronk was, het hy
vrygelaat, soos hulle geëis het, maar vir Jesus het hy uitgelewer, soos

hulle wou hê. 26Terwyl hulle Hom weglei, gryp hulle 'n sekere Simon
van Sirene, wat toe net van buite die stad af gekom het, en sit die
kruis op hom om dit agter Jesus aan te dra. 27'n Groot menigte van die
volk het agter Jesus aan geloop, onder wie ook vroue wat oor Hom
getreur en gehuil het. 28Maar Jesus het na hulle toe omgedraai en gesê:
Vroue van Jerusalem, moenie oor My huil nie, huil oor julleself en
julle kinders, 29want daar kom dae waarin hulle sal sê: Hoe gelukkig is
die onvrugbare vroue en dié wat nooit 'n kind in die wêreld gebring
het of gevoed het nie.' 30Dan sal hulle vir die berge sê: Val op ons!' en
vir die heuwels: Bedek ons!'31As hulle dit met die groen hout doen,
wat sal dan met die droë hout gebeur? 32Daar is ook twee ander, albei
misdadigers, weggelei om saam met Jesus tereggestel te word. 33Toe
hulle by die plek kom wat Kopbeen genoem word, het hulle Hom daar
saam met die misdadigers gekruisig, die een aan sy regter- en die
ander een aan sy linkerkant. 34Toe sê Jesus: Vader, vergeef hulle, want
hulle weet nie wat hulle doen nie! Hulle het sy klere verdeel deur te
loot. 35Die volk het daar gestaan en kyk. Hulle raadslede het Hom ook
uitgelag en gesê: Ander het hy gered. Laat hy homself red as hy die
Christus is wat deur God uitverkies is. 36Ook die soldate het vorentoe
gekom en Hom bespot. Hulle het vir Hom suur wyn aangebied 37en
gesê: As jy die koning van die Jode is, red jouself. 38Daar was ook 'n
opskrif bokant Hom: Dit is die koning van die Jode. 39Een van die
misdadigers wat daar gehang het, het Hom gelaster deur te sê: Is jy
dan nie die Christus nie? Red jouself en ons ook! 40Maar die ander een
het hom tereggewys en gesê: Is jy nie bang vir God nie? Jy ondergaan
tog dieselfde straf as hierdie man! 41In ons geval is dit regverdig, want
ons ontvang die verdiende straf vir ons dade. Maar hierdie man het
niks verkeerds gedoen nie. 42Verder sê hy: Jesus, dink aan my wanneer
U in u koninkryk kom. 43Jesus antwoord hom: Ek verseker jou: Vandag
sal jy saam met My in die paradys wees. 44Dit was al omtrent
twaalfuur, toe kom daar duisternis oor die hele land, en dit het tot
drie-uur geduur; 45die son het opgehou om te skyn. Die voorhangsel in
die tempel het middeldeur geskeur. 46Jesus het hard uitgeroep: Vader,
in u hande gee Ek my gees oor. Na hierdie woorde het Hy die laaste
asem uitgeblaas. 47Toe die offisier sien wat gebeur het, het hy God
geprys en gesê: Hierdie man was werklik onskuldig. 48Al die mense
wat saamgedrom het om na die skouspel te kyk en gesien het wat daar
gebeur het, het verslae huis toe gegaan. 49Maar al Jesus se vriende,
ook die vroue wat Hom van Galilea af gevolg het, het op 'n afstand bly
staan. Hulle het al hierdie dinge gesien. 50Daar was 'n man met die
naam Josef, afkomstig van 'n Joodse dorpie Arimatea. Hy was 'n goeie
en opregte man en het die koms van die koninkryk van God verwag.
Hoewel hy lid van die Joodse Raad was, het hy nie met hulle besluit
en optrede saamgestem nie. 51Hierdie man het na Pilatus toe gegaan

en die liggaam van Jesus gevra. 52Nadat hy dit van die kruis afgehaal
het, het hy dit in linne toegedraai en in 'n rotsgraf neergelê waarin
nog nooit tevore iemand begrawe was nie. 53Dit was Vrydag, en die
sabbat het al begin aanbreek. 54Die vroue wat saam met Jesus van
Galilea af gekom het, het saamgeloop en die graf gesien en gekyk hoe
sy liggaam neergelê word. 55Daarna het hulle huis toe gegaan en
reukolie en salf reggemaak. Op die sabbatdag het hulle gerus, soos die
gebod bepaal.

LUKAS 24

1Die Sondagmôre baie vroeg het die vroue na die graf toe gegaan met
die reukolie wat hulle reggemaak het. 2Daar kry hulle die klip
weggerol van die ingang van die graf af; 3en toe hulle ingaan, het hulle
nie die liggaam van die Here Jesus gekry nie. 4Hulle het nie geweet
wat om daarvan te dink nie. Meteens staan daar by hulle twee manne
met blink klere aan. 5Die vroue het groot geskrik en met hulle gesig na
die grond toe gebuig. Toe sê die manne vir hulle: Waarom soek julle
die Lewende by die dooies? 6Hy is nie hier nie. Hy is uit die dood
opgewek. Onthou hoe Hy met julle gepraat het toe Hy nog in Galilea
was 7en gesê het: Die Seun van die mens moet uitgelewer word in die
hande van sondige mense, gekruisig word, en op die derde dag
opstaan. 8Toe het hulle sy woorde onthou 9en van die graf af
teruggegaan en al hierdie dinge vir die elf en al die ander vertel. 10Die
vroue was Maria Magdalena en Johanna en Maria die ma van
Jakobus. Ook die ander vroue saam met hulle het dieselfde dinge aan
die apostels vertel. 11Maar vir hulle het hierdie verhaal na onsin gelyk
en hulle het die vroue nie geglo nie. 12Petrus het egter opgespring en
na die graf toe gehardloop. Toe hy daar vooroor buk, sien hy net die
doeke. Vol verwondering oor wat gebeur het, is hy terug huis toe. 13Op
dieselfde dag was twee van hulle op pad na 'n dorpie met die naam
Emmaus, twaalf kilometer van Jerusalem af. 14Hulle was in gesprek
met mekaar oor al hierdie dinge wat gebeur het. 15Terwyl hulle so
gesels en gedagtes wissel, het Jesus self nader gekom en met hulle
saamgeloop, 16maar hulle oë is verhinder om Hom te herken. 17Hy vra
hulle toe: Wat is dit wat julle so ernstig met mekaar loop en bespreek?
Met somber gesigte gaan hulle staan, 18en een van hulle, met die naam
Kleopas, antwoord Hom: Is u dan die enigste vreemdeling in
Jerusalem dat u nie weet van die dinge wat in die afgelope dae daar
gebeur het nie? 19Hy vra vir hulle: Watter dinge? Hulle antwoord
Hom: Die dinge in verband met Jesus van Nasaret, 'n profeet wat
magtig was in woord en daad voor God en die hele volk; 20en hoe ons
priesterhoofde en die lede van ons Raad Hom oorgelewer het om ter
dood veroordeel te word, en Hom gekruisig het. 21Ons het so gehoop
dat dit Hy is wat Israel sou verlos. Maar boonop is dit vandag al die
derde dag vandat die dinge gebeur het. 22En nou het 'n paar vroue uit
ons kring ons ook nog ontstel. Hulle was vanmôre vroeg by die graf
23en kon sy liggaam nie kry nie. Hulle het kom vertel dat hulle 'n
verskyning gesien het van engele wat gesê het Hy lewe. 24Sommige
van ons mense het ook na die graf toe gegaan en dit net so gekry soos
die vroue gesê het, maar Hom het hulle nie gesien nie. 25Toe sê Hy vir
hulle: Wat 'n gebrek aan begrip en wat 'n traagheid van gees! Glo julle

dan nie al die dinge wat die profete gesê het nie? 26Moes die Christus
nie hierdie dinge ly om in sy heerlikheid in te gaan nie? 27Daarna het
Hy by Moses en al die profete begin en al die Skrifuitsprake wat op
Hom betrekking het, vir hulle uitgelê. 28Toe hulle by die dorpie
aankom waarheen hulle op pad was, het Hy gemaak of Hy verder wou
gaan. 29Hulle het egter by Hom aangedring en gesê: Bly by ons, want
dit is amper aand en die dag is al verby. Toe het Hy ingegaan om by
hulle oor te bly. 30Terwyl Hy saam met hulle aan tafel was, neem Hy
die brood, vra die seën, breek dit en gee dit vir hulle. 31Toe gaan hulle
oë oop, en hulle het Hom herken, maar Hy het uit hulle gesig
verdwyn. 32Hulle sê toe vir mekaar: Het ons hart nie warm geword toe
Hy op die pad met ons gepraat en vir ons die Skrif uitgelê het nie?
33Hulle het dadelik opgestaan en na Jerusalem toe teruggegaan. Daar
kry hulle die elf en die ander mense bymekaar, 34en dié sê: Die Here
het regtig opgestaan en Hy het aan Simon verskyn! 35Toe vertel hulle
wat op die pad gebeur het, en hoe Hy aan hulle bekend geword het
toe Hy die brood gebreek het. 36Terwyl hulle nog oor hierdie dinge
praat, staan Jesus self meteens daar tussen hulle en sê vir hulle: Vrede
vir julle! 37Hulle het geweldig geskrik en bang geword en gedink hulle
sien 'n gees. 38Hy sê toe vir hulle: Waarom is julle so verskrik, en
waarom kom daar twyfel in julle harte? 39Kyk na my hande en my
voete: dit is tog Ek self. Voel aan My en kyk! 'n Gees het tog nie vleis
en bene soos julle sien dat Ek het nie. 40Terwyl Hy dit sê, wys Hy vir
hulle sy hande en voete. 41Toe hulle van blydskap en verwondering
nog nie kon glo nie, sê Hy vir hulle: Het julle hier iets om te eet?
42Hulle gee Hom toe 'n stuk gebakte vis. 43Hy het dit gevat en voor
hulle oë geëet. 44Daarna sê Hy vir hulle: Dit is die betekenis van die
woorde wat Ek vir julle gesê het toe Ek nog by julle was, naamlik dat
alles vervul moet word wat in die wet van Moses en in die profete en
psalms oor My geskrywe is. 45Toe open Hy hulle verstand om die Skrif
te verstaan. 46Verder sê Hy vir hulle: So staan daar geskrywe: Die
Christus moet ly en op die derde dag uit die dood opstaan, 47en in sy
Naam moet bekering en vergewing van sondes aan al die nasies
verkondig word, van Jerusalem af en verder.' 48Julle is getuies van
hierdie dinge. 49En Ek sal die gawe wat my Vader beloof het, vir julle
stuur. Maar julle moet in die stad bly totdat julle met krag van bo
toegerus is. 50Daarna het Hy hulle uit die stad uitgelei tot by Betanië.
Daar het Hy sy hande opgehef en hulle geseën. 51Terwyl Hy hulle seën,
het Hy van hulle af weggegaan en is Hy in die hemel opgeneem.
52Hulle het Hom aanbid en met groot blydskap na Jerusalem toe
teruggegaan. 53Daar het hulle die hele tyd by die tempel gebly en God
geprys.

JOHANNES

JOHANNES 1

1In die begin was die Woord daar, en die Woord was by God, en die
Woord was self God. 2Hy was reeds in die begin by God. 3Alles het
deur Hom tot stand gekom: ja, nie 'n enkele ding wat bestaan, het
sonder Hom tot stand gekom nie. 4In Hom was daar lewe, en dié lewe
was die lig vir die mense. 5Die lig skyn in die duisternis, die duisternis
kon dit nie uitdoof nie. 6Daar was 'n man wat deur God gestuur is. Sy
naam was Johannes. 7Hy het gekom om te getuig; hy moes getuig van
die lig, sodat almal deur hom tot geloof kon kom. 8Hy was self nie die
lig nie, maar hy moes van die lig getuig. 9Die ware lig wat elke mens
verlig, was aan kom na die wêreld toe. 10Hy wás in die wêreld die
wêreld het deur Hom tot stand gekom en tog het die wêreld Hom nie
erken nie. 11Hy het na sy eiendom toe gekom, en tog het sy eie mense
Hom nie aangeneem nie. 12Maar aan almal wat Hom aangeneem het,
dié wat in Hom glo, het Hy die reg gegee om kinders van God te word.
13Hulle is dit nie van nature nie, nie deur die drang van 'n mens of die
besluit van 'n man nie, maar hulle is uit God gebore. 14Die Woord het
mens geword en onder ons kom woon. Ons het sy heerlikheid gesien,
die heerlikheid wat Hy as die enigste Seun van die Vader het, vol
genade en waarheid. 15Johannes getuig van Hom en roep uit: Dit is Hy
wat ek bedoel het toe ek gesê het: Hy wat ná my kom, is my vóór,
want Hy was voor my reeds daar. 16Uit sy oorvloed het ons almal
genade op genade ontvang. 17God het die wet deur Moses gegee; die
genade en die waarheid het deur Jesus Christus gekom. 18Niemand het
God ooit gesien nie. Sy enigste Seun, self God, wat die naaste aan die
Vader is, dié het Hom bekend gemaak. 19Die Jode het priesters en
Leviete van Jerusalem af na Johannes toe gestuur om hom te vra: Wie
is jy? Toe het hy hierdie getuienis afgelê 20en dit duidelik en
ondubbelsinnig gestel en openlik verklaar: Ek is nie die Christus nie.
21Hulle vra hom toe: Wie is jy dan? Is jy Elia? Nee, ek is nie, sê hy. Is
jy dan die Profeet? Nee! het hy geantwoord. 22Nou maar wie is jy dan?
Ons moet 'n antwoord gaan gee aan dié wat ons gestuur het, sê hulle
vir hom. Wat het jy oor jouself te sê? 23Hy antwoord toe: Ek is die een
wat in die woestyn roep: Maak die pad vir die Here reguit. Dit is soos
die profeet Jesaja gesê het. 24Daar was Fariseërs onder dié wat gestuur
is, 25en hulle het vir hom gevra: Nou maar waarom doop jy dan as jy
nie die Christus is nie en ook nie Elia nie en ook nie die Profeet nie?
26Johannes het hulle geantwoord: Ek doop met water, maar tussen
julle staan daar Iemand vir wie julle nie ken nie. 27Dit is Hy wat ná my
kom, wie se skoene ek nie werd is om los te maak nie. 28Dit het
oorkant die Jordaan in Betanië gebeur, waar Johannes besig was om
te doop. 29Die volgende dag sien Johannes vir Jesus na hom toe kom.

Hy sê toe: Dáár is die Lam van God wat die sonde van die wêreld
wegneem! 30Dit is Hy wat ek bedoel het toe ek gesê het: Ná my kom
daar 'n Man wat my vóór is, want Hy was voor my reeds daar.' 31Ek
het self ook nie geweet wie Hy is nie, maar ek het gekom en ek doop
met water sodat Hy aan Israel bekend gestel kan word. 32Verder het
Johannes getuig: Ek het duidelik die Gees soos 'n duif uit die hemel
sien kom, en Hy het op Hom gebly. 33Ek het self ook nie geweet wie
Hy is nie, maar God wat my gestuur het om met water te doop, het vir
my gesê: Die Een op wie jy die Gees sien kom en bly, dit is Hy wat
met die Heilige Gees doop.' 34Ek het dit self gesien en daarom getuig
ek: Hy is die Seun van God. 35Die volgende dag het Johannes weer
daar gestaan, met twee van sy volgelinge by hom. 36Toe Jesus
verbyloop, het Johannes stip na Hom gekyk en gesê: Dáár is die Lam
van God! 37Die twee het hom dit hoor sê en hulle het Jesus gevolg.
38Toe Jesus omkyk en sien dat hulle Hom volg, vra Hy vir hulle: Wat
soek julle? en hulle het Hom geantwoord: Rabbi dit beteken
leermeester waar gaan U tuis? 39Hy sê toe vir hulle: Kom saam, dan sal
julle sien. Hulle het toe gegaan en gesien waar Hy tuis gaan. Dit was
omtrent vieruur die middag, en hulle het die res van die dag by Hom
gebly. 40Andreas, die broer van Simon Petrus, was een van die twee
wat dit van Johannes gehoor en Jesus gevolg het. 41Daarna het hy eers
sy broer Simon gaan soek en vir hom gesê: Ons het die Messias gekry!
Messias beteken Christus. 42Hy het hom na Jesus toe gebring. Jesus het
stip na hom gekyk en gesê: Jy is Simon seun van Johannes; jy sal Sefas
genoem word. Sefas beteken dieselfde as Petrus. 43Die volgende dag
het Jesus besluit om na Galilea toe te gaan. Hy kry toe vir Filippus en
sê vir hom: Volg My! 44Filippus was van Betsaida afkomstig, van
dieselfde dorp as Andreas en Petrus. 45Filippus kry toe vir Natanael en
sê vir hom: Ons het Hom gekry van wie Moses in die wet geskrywe het
en van wie die profete ook geskrywe het. Dit is Jesus van Nasaret, die
seun van Josef. 46Maar Natanael sê vir hom: Kan daar uit Nasaret iets
goeds kom? Kom kyk, het Filippus hom geantwoord. 47Toe Jesus vir
Natanael na Hom toe sien aankom, sê Hy van hom: Hier is 'n ware
Israeliet, 'n man in wie daar geen bedrog is nie. 48Natanael vra Hom
toe: Waarvandaan ken U my? Voordat Filippus jou geroep het,
antwoord Jesus hom, toe jy nog onder die vyeboom was, het Ek jou al
gesien. 49Toe roep Natanael uit: Rabbi, U is die Seun van God; U is die
Koning van Israel! 50Daarop sê Jesus vir hom: Glo jy omdat Ek vir jou
gesê het dat Ek jou onder die vyeboom gesien het? Jy sal nog groter
dinge as dit sien. 51Verder sê Jesus vir hom: Dit verseker Ek julle: Julle
sal die hemel oop sien en julle sal die engele van God sien op- en
afklim na die Seun van die mens toe.

JOHANNES 2

1Op die derde dag was daar 'n bruilof in Kana in Galilea, en die
moeder van Jesus was daar. 2Jesus en sy dissipels is ook na die bruilof
toe genooi. 3Toe die wyn opraak, sê Jesus se moeder vir Hom: Hulle
het nie meer wyn nie. 4Maar Hy sê vir haar: Waarom sê u dit vir My?
My tyd het nog nie gekom nie. 5Sy moeder sê toe vir die kelners: Wat
Hy ook al vir julle sê, moet julle doen. 6Daar het ses klipkanne gestaan
vir water wat die Jode by hulle reiniging gebruik het. Elkeen het
tussen negentig en honderd liter gehou. 7Jesus sê toe vir die kelners:
Maak die kanne vol water. Hulle het dit tot bo toe volgemaak. 8Toe sê
Hy vir hulle: Skep nou daarvan uit en gaan gee dit vir die
seremoniemeester. Hulle het dit gedoen. 9Die seremoniemeester het
nie geweet waar dit vandaan kom nie, maar die kelners wat die water
uitgeskep het, het geweet. Toe die seremoniemeester die water proe
wat wyn geword het, roep hy die bruidegom 10en sê vir hom: 'n Mens
sit gewoonlik eers die goeie wyn voor, en as die mense goed gedrink
het, dié van swakker gehalte; maar jy het die goeie wyn tot nou toe
teruggehou. 11Hierdie eerste wonderteken het Jesus in Kana in Galilea
gedoen. Hy het daardeur sy heerlikheid laat blyk, en sy dissipels het
tot geloof in Hom gekom. 12Hierna het Hy, sy moeder, sy broers en sy
dissipels na Kapernaum toe gegaan, maar hulle het nie baie lank daar
gebly nie. 13Die paasfees van die Jode was naby, en Jesus het daarvoor
na Jerusalem toe gegaan. 14Op die tempelplein het Hy die verkopers
van beeste, skape en duiwe gekry en die geldwisselaars wat daar sit.
15Toe het Hy met toutjies 'n sweep gemaak en almal uit die tempel
uitgejaag, ook die skape en die beeste. Die geld van die geldwisselaars
het Hy op die grond gegooi en hulle tafels omgekeer. 16Vir die mense
wat die duiwe verkoop het, het Hy gesê: Vat hierdie goed hier weg!
Moenie die huis van my Vader 'n besigheidsplek maak nie. 17Toe het sy
dissipels daaraan gedink dat daar geskrywe staan: Die liefde vir u huis
verteer my.18Maar die Jode het Hom aangespreek en vir Hom gesê:
Met watter wonderteken kan u vir ons bewys dat u hierdie dinge mag
doen? 19Jesus het hulle geantwoord: Breek hierdie tempel af en in drie
dae sal Ek hom oprig. 20Die Jode sê toe: Ses en veertig jaar lank is daar
aan hierdie tempel gebou, en u sal hom in drie dae oprig? 21Met
hierdie tempel het Hy egter sy liggaam bedoel. 22Later, nadat Hy uit
die dood opgewek is, het sy dissipels daaraan gedink dat Hy dit gesê
het, en hulle het die Skrif en die woorde van Jesus geglo. 23Terwyl
Jesus vir die viering van die paasfees in Jerusalem was, het daar baie
mense tot geloof in Hom gekom toe hulle die wondertekens sien wat
Hy doen. 24Maar Hy het Hom nie op hulle verlaat nie, omdat Hy
geweet het hoe hulle almal is. 25Hy het nie nodig gehad dat iemand

Hom iets van 'n mens vertel nie, want Hy het self geweet hoe mense is.

JOHANNES 3

1Daar was 'n man met die naam Nikodemus. Hy het aan die party van
die Fariseërs behoort en was 'n lid van die Joodse Raad. 2Een nag het
hy na Jesus toe gekom en vir Hom gesê: Rabbi, ons weet dat u 'n
leermeester is wat van God af gekom het, want niemand kan hierdie
wondertekens doen wat u doen, as God nie by hom is nie. 3Daarop sê
Jesus vir hom: Dít verseker Ek jou: As iemand nie opnuut gebore word
nie, kan hy die koninkryk van God nie sien nie. 4Nikodemus vra Hom
toe: Hoe kan 'n mens gebore word as hy al 'n ou man is? Hy kan tog
nie 'n tweede keer in sy moeder se skoot kom en gebore word nie?
5Jesus het geantwoord: Dit verseker Ek jou: As iemand nie uit water
en Gees gebore word nie, kan hy nie in die koninkryk van God kom
nie. 6Wat uit die mens gebore is, is mens; en wat uit die Gees gebore
is, is gees. 7Moenie verbaas wees dat Ek vir jou gesê het: Julle moet
opnuut gebore word nie. 8Die wind waai waar hy wil. Jy hoor sy
geluid, maar jy weet nie waar hy vandaan kom en waar hy heen gaan
nie. So gebeur dit met elkeen wat uit die Gees gebore is. 9Nikodemus
vra Hom toe: Maar hoe is dit moontlik? 10En Jesus antwoord hom: Jy
is die bekende leermeester van Israel en jy verstaan dit nie? 11Dit
verseker Ek jou: Ons praat oor wat ons weet, en ons getuig oor wat
ons gesien het, en tog aanvaar julle nie ons getuienis nie. 12Ek het julle
van die aardse dinge vertel en julle glo dit nie, hoe sal julle glo as Ek
vir julle van die hemelse vertel? 13Niemand op die aarde was al in die
hemel nie behalwe Hy wat uit die hemel gekom het, naamlik die Seun
van die mens. 14Moses het die slang in die woestyn hoog op 'n paal
gesit; so moet die Seun van die mens verhoog word, 15sodat elkeen wat
in Hom glo, die ewige lewe kan hê. 16God het die wêreld so liefgehad
dat Hy sy enigste Seun gegee het, sodat dié wat in Hom glo, nie
verlore sal gaan nie maar die ewige lewe sal hê. 17God het nie sy Seun
na die wêreld toe gestuur om die wêreld te veroordeel nie, maar sodat
die wêreld deur Hom gered kan word. 18Wie in Hom glo, word nie
veroordeel nie; wie nie glo nie, is reeds veroordeel omdat hy nie in die
enigste Seun van God glo nie. 19En so kom die skeiding: die lig het na
die wêreld toe gekom, en tog het die mense eerder die duisternis as
die lig liefgehad, want hulle dade was sleg. 20Elkeen wat kwaad doen,
haat immers die lig en kom nie na die lig toe nie, sodat sy dade nie
aan die kaak gestel moet word nie. 21Maar wie volgens die waarheid
handel, kom na die lig toe, sodat dit duidelik kan blyk dat sy dade in
gehoorsaamheid aan God gedoen is. 22Hierna het Jesus en sy dissipels
na die platteland van Judea toe gegaan. Hulle het 'n rukkie daar gebly
en mense gedoop. 23Johannes was ook besig om te doop, by Enon naby
Salim, waar daar baie water was. Die mense het na hom toe gekom en

is deur hom gedoop. 24Johannes was nog nie in die tronk gesit nie.
25Daar het toe tussen Johannes se volgelinge en 'n Jood 'n
woordewisseling ontstaan oor die reiniging. 26Hulle het na Johannes
toe gekom en vir hom gesê: Rabbi, Hy wat oorkant die Jordaan by u
was, van wie u getuig het, weet u, Hy doop ook, en almal gaan na
Hom toe. 27Johannes het hulle geantwoord: Niemand besit enige
bevoegdheid om iets te doen as dit nie uit die hemel aan hom gegee is
nie. 28Julle is self my getuies dat ek gesê het: Ek is nie die Christus nie.
Ek is maar net voor Hom uit gestuur.' 29Die bruidegom is die een aan
wie die bruid behoort; maar die vriend van die bruidegom staan en
luister of hy kom en is baie bly wanneer hy die stem van die
bruidegom hoor. Daarom is ek nou met blydskap vervul. 30Hy moet
meer word en ek minder. 31Hy wat van bo af kom, is bo almal; hy wat
van die aarde is, hoort by die aarde en praat die taal van die aarde. Hy
wat uit die hemel kom, is bo almal. 32Wat Hy gesien en gehoor het, dit
getuig Hy, en tog aanvaar niemand sy getuienis nie. 33Wie sy getuienis
aanvaar het, het daardeur bevestig dat God geloofwaardig is. 34God
het Hom immers gestuur, en Hy spreek die woorde van God, want
God gee Hom sy Gees sonder enige beperking. 35Die Vader het die
Seun lief en het alles in sy hand gegee. 36Wie in die Seun glo, het die
ewige lewe; wie egter aan die Seun ongehoorsaam is, sal die lewe nie
sien nie, maar die straf van God bly op hom.

JOHANNES 4

1Die Fariseërs het gehoor dat Jesus meer dissipels maak en doop as
Johannes. 2Eintlik was dit nie Jesus wat gedoop het nie, maar sy
dissipels. 3Toe Jesus dit verneem, het Hy Judea verlaat en weer na
Galilea toe gegaan. 4Hy moes deur Samaria gaan. 5Hy kom toe by 'n
dorp in Samaria met die naam Sigar, naby die stuk grond wat Jakob
aan sy seun Josef gegee het. 6Die fontein van Jakob was daar, en Jesus
het toe, omdat Hy moeg was van die reis, sommer by die fontein gaan
sit. Dit was omtrent twaalfuur die middag. 7Daar kom toe 'n
Samaritaanse vrou water haal, en Jesus vra vir haar: Gee My 'n bietjie
water om te drink. 8Sy dissipels was intussen weg dorp toe om te gaan
kos koop. 9Die Samaritaanse vrou sê toe vir Hom: Hoe vra jy, wat 'n
Jood is, vir my, 'n Samaritaanse vrou, water om te drink? Die Jode en
die Samaritane gaan immers nie met mekaar om nie. 10Jesus het haar
geantwoord: As jy geweet het wat God gee, en wie dit is wat vir jou
sê: Gee My 'n bietjie water om te drink,' sou jy Hom gevra het, en Hy
sou vir jou lewende water gegee het. 11Die vrou sê toe vir Hom:
Meneer, jy het nie eens 'n skepding nie, en die put is diep. Waar gaan
jy die lewende water vandaan kry? 12Jy is tog nie tot meer in staat as
ons voorvader Jakob wat hierdie put vir ons gegee het en self saam
met sy seuns en sy diere daaruit gedrink het nie? 13Maar Jesus
antwoord haar: Elkeen wat van hierdie water drink, sal weer dors kry;
14maar wie van die water gedrink het wat Ek hom sal gee, sal in alle
ewigheid nooit dors kry nie. Nee, die water wat Ek hom sal gee, sal in
hom 'n fontein wees met water wat opborrel en vir hom die ewige
lewe gee. 15Die vrou het vir Hom gesê: Meneer, gee vir my van daardie
water, sodat ek nie weer dors sal kry en hier hoef te kom water haal
nie. 16Hy sê toe vir haar: Gaan roep jou man en kom terug hierheen.
17Die vrou het Hom geantwoord: Ek het nie 'n man nie. En Jesus sê vir
haar: Dis reg wat jy nou gesê het: Ek het nie 'n man nie.' 18Jy het reeds
vyf gehad, en die een wat jy nou het, is nie jou man nie. Jy het die
waarheid gepraat. 19Die vrou het vir Hom gesê: Meneer, ek sien dat u
'n profeet is. 20Ons voorouers het God op hierdie berg aanbid, en tog sê
julle die plek waar 'n mens God moet aanbid, is in Jerusalem. 21Jesus
sê toe vir haar: Glo My, Mevrou, daar kom 'n tyd wanneer julle die
Vader nie op hierdie berg en ook nie in Jerusalem sal aanbid nie.
22Julle aanbid sonder om te weet wat julle aanbid; ons weet wat ons
aanbid, want die verlossing kom uit die Jode. 23Maar daar kom 'n tyd,
en dit is nou, wanneer die ware aanbidders die Vader deur die Gees en
in waarheid sal aanbid, want die Vader wil juis hê dat die mense wat
Hom aanbid, dit so moet doen. 24God is Gees, en dié wat Hom aanbid,
moet Hom deur die Gees en in waarheid aanbid. 25Die vrou het vir

Hom gesê: Ek weet dat die Messias kom, Hy wat ook die Christus
genoem word. Wanneer Hy kom, sal Hy alles aan ons bekend maak.
26Toe sê Jesus vir haar: Dit is Ek, Ek wat met jou praat. 27Net toe het sy
dissipels teruggekom en hulle was verbaas dat Hy met 'n vrou praat.
Tog het niemand vir haar gevra: Wat wil jy hê? of vir Hom: Waarom
praat U met haar? nie. 28Die vrou het toe haar waterkruik net daar laat
staan en na die dorp toe gegaan en vir die mense gesê: 29Kom kyk, hier
is 'n man wat my alles vertel het wat ek gedoen het. Is Hy nie miskien
die Christus nie? 30Die mense het toe uit die dorp uit na Jesus toe
begin kom. 31Intussen het sy dissipels by Hom aangedring: Rabbi, eet
tog 'n stukkie. 32Maar Hy sê vir hulle: Ek het voedsel om te eet
waarvan julle nie weet nie. 33Die dissipels sê toe vir mekaar: Sou
iemand dalk vir Hom iets te ete gebring het? 34Maar Jesus het vir hulle
gesê: My voedsel is om die wil te doen van Hom wat My gestuur het,
en om sy werk te voltooi. 35Sê julle nie: Nog vier maande, dan is die
oes daar' nie? Maar Ek sê vir julle: Kyk daar, kyk na die lande; hulle is
ryp vir die oes. 36Nou al ontvang die man wat oes, sy loon en samel hy
die oes in vir die ewige lewe. So is die een wat saai, en die een wat
oes, saam bly. 37Hier is die gesegde waar: Die een saai, en die ander
een maai.' 38Ek het julle gestuur om 'n oes in te samel waaraan julle
nie gearbei het nie. Ander het gearbei, en julle pluk die vrug van hulle
arbeid. 39Baie van die Samaritane in daardie dorp het tot geloof in
Jesus gekom op grond van die woorde van die vrou wat getuig het: Hy
het my alles vertel wat ek gedoen het. 40Toe die Samaritane by Hom
kom, het hulle by Hom daarop aangedring om by hulle te bly. Hy het
twee dae daar gebly. 41Nog baie meer van hulle het toe tot geloof in
Hom gekom op grond van wat Hy gesê het; 42en hulle het vir die vrou
gesê: Ons glo nie meer op grond van wat jy vertel het nie, want ons
het self na Hom geluister, en ons weet dat Hy waarlik die Verlosser
van die wêreld is. 43Ná die twee dae het Jesus daarvandaan na Galilea
toe gegaan. 44Hy het self verklaar dat 'n profeet nie in sy eie land geëer
word nie, 45maar toe Hy in Galilea kom, het die Galileërs Hom
verwelkom. Hulle het alles gesien wat Hy gedurende die feesvierings
in Jerusalem gedoen het, want hulle was self ook by die paasfees.
46Jesus het toe weer na Kana in Galilea toe gegaan, waar Hy die water
wyn gemaak het. In Kapernaum was daar 'n sekere
regeringsamptenaar wie se seun siek was. 47Toe hy hoor dat Jesus uit
Judea na Galilea toe gekom het, het hy na Hom toe gegaan en Hom
gevra om te kom en sy seun gesond te maak, want hy het op sterwe
gelê. 48Jesus sê toe vir hom: As julle nie tekens en wonders sien nie,
glo julle eenvoudig nie. 49En toe sê die amptenaar vir Hom: Here, kom
tog voordat my kindjie sterwe. 50Maar Jesus sê vir hom: Gaan maar
huis toe, jou seun lewe. Die man het geglo wat Jesus vir hom gesê het,
en gegaan. 51Toe hy nog op pad was, het sy werksmense hom al

tegemoet gegaan en vertel dat sy kind lewe. 52Hy vra hulle toe presies
wanneer hy begin beter word het, en hulle antwoord hom:
Gistermiddag eenuur het die koors hom verlaat. 53Die pa het toe besef
dat dit op dieselfde oomblik was waarop Jesus vir hom gesê het: Jou
seun lewe. En hy en sy hele huisgesin het tot geloof in Jesus gekom.
54Dit was die tweede wonderteken wat Jesus gedoen het nadat Hy
weer uit Judea na Galilea toe gekom het.

JOHANNES 5

1Hierna was daar weer 'n fees van die Jode, en Jesus het daarvoor
Jerusalem toe gegaan. 2By die Skaappoort in Jerusalem was daar 'n
bad met die Hebreeuse naam Betesda. Dit het vyf pilaargange gehad,
3waar daar baie gestremdes gelê het: blindes, kreupeles en
lammes.45Onder hulle was daar 'n sekere man wat al ag en dertig jaar
lank siek was. 6Jesus het hom sien lê en het geweet dat hy al baie lank
siek was. Toe vra Hy vir hom: Wil jy gesond word? 7Die sieke het Hom
geantwoord: Meneer, ek het niemand om my in die bad te sit as die
water in beweging kom nie; en terwyl ek aansukkel, gaan iemand
anders voor my in. 8Jesus sê toe vir hom: Staan op, tel jou goed op en
loop. 9Oombliklik het die man gesond geword, sy goed opgetel en
geloop. Dit was 'n sabbatdag. 10Die Jode sê toe vir die man wat genees
is: Dit is 'n sabbatdag; jy mag nie jou goed dra nie. 11Maar hy
antwoord hulle: Die man wat my gesond gemaak het, het vir my gesê:
Tel jou goed op en loop. 12Hulle vra hom toe: Wie is die man wat vir
jou gesê het: Tel jou goed op en loop? 13Die man wat gesond geword
het, het egter nie geweet wie dit was nie, want Jesus het ongemerk
weggegaan omdat daar 'n klomp mense op die plek was. 14Later kry
Jesus hom in die tempel en sê vir hom: Kyk, jy is nou gesond. Moet
nou nie meer sonde doen nie, sodat daar nie iets ergers met jou gebeur
nie. 15Die man het vir die Jode gaan vertel dat dit Jesus is wat hom
gesond gemaak het. 16Die Jode het toe teen Jesus te velde getrek
omdat Hy dit op 'n sabbatdag gedoen het. 17Maar Jesus het Hom teen
hulle verweer: My Vader werk tot nou toe, en Ek werk ook. 18Hieroor
het die Jode nog des te meer probeer om Jesus dood te maak: Hy het
nie net die sabbatdag ontheilig nie, maar God ook sy eie Vader
genoem en Hom so met God gelyk gestel. 19Toe het Hy Hom verweer
en vir hulle gesê: Dít verseker Ek julle: Die Seun kan niks uit sy eie
doen nie. Hy doen maar net wat Hy die Vader sien doen; wat die
Vader ook al doen, doen die Seun ook net so. 20Die Vader het die Seun
lief en wys Hom alles wat Hy doen; en Hy sal Hom nog groter dade as
hierdie wys, sodat julle verbaas sal staan. 21Soos die Vader die dooies
opwek en lewend maak, so maak die Seun ook lewend wie Hy wil.
22Self veroordeel die Vader niemand nie, maar die oordeel het Hy
geheel en al aan die Seun oorgelaat. 23Daarom moet almal die Seun eer
net soos hulle die Vader eer. Wie nie die Seun eer nie, eer ook nie die
Vader wat Hom gestuur het nie. 24Dit verseker Ek julle: Wie luister na
wat Ek sê, en in Hom glo wat My gestuur het, het die ewige lewe. Hy
word nie veroordeel nie, maar het reeds uit die dood na die lewe
oorgegaan. 25Ek verseker julle: Daar kom 'n tyd, en dit is nou, wanneer
die dooies die stem van die Seun van God sal hoor, en dié wat daaraan

gehoor gee, sal lewe. 26Soos die Vader die lewe in Homself het, het Hy
die lewe ook aan die Seun gegee om dit in Homself te hê. 27Hy het
Hom ook volmag gegee om te oordeel, omdat Hy die Seun van die
mens is. 28Moenie hieroor verbaas wees nie: daar kom 'n tyd wanneer
almal wat in die grafte is, sy stem sal hoor 29en sal uitgaan. Dié wat
goed gedoen het, sal opstaan en lewe, en dié wat verkeerd gedoen het,
sal opstaan en veroordeel word. 30Uit my eie kan Ek niks doen nie: Ek
oordeel soos Ek dit van die Vader hoor, en my oordeel is regverdig,
omdat dit nie my wil is wat Ek nastrewe nie, maar die wil van Hom
wat My gestuur het. 31As net Ek oor Myself getuig, is my getuienis nie
geldig nie. 32Daar is ook Iemand anders wat oor My getuig, en Ek weet
dat die getuienis wat Hy oor My aflê, waar is. 33Julle het 'n
afvaardiging na Johannes toe gestuur, en wat hy getuig het, is die
waarheid. 34Nie dat Ek op die getuienis van 'n mens steun nie, maar Ek
noem dit sodat julle gered kan word. 35Hy was die lamp wat gebrand
en geskyn het, en julle was gewillig om julle 'n rukkie in sy lig te
verheug. 36Maar Ek het getuienis wat nog gewigtiger is as dié van
Johannes. Die werk wat die Vader My gegee het om te voltooi en
waarmee Ek nou juis besig is, lê oor My getuienis af en bevestig dat
die Vader My gestuur het. 37En die Vader wat My gestuur het, het ook
oor My getuienis afgelê. Sy stem het julle nog nooit gehoor nie en sy
gestalte ook nie gesien nie. 38En sy woord lewe nie werklik in julle nie,
omdat julle nie in die Een glo wat Hy gestuur het nie. 39Julle
ondersoek die Skrif, omdat julle dink dat julle die ewige lewe daarin
kry. En dit is juis die Skrif wat oor My getuig. 40Tog wil julle nie na
My toe kom sodat julle die lewe kan kry nie. 41Ek is nie gesteld op die
eer wat mense bewys nie, 42maar Ek ken julle en Ek weet dat julle nie
liefde vir God in julle het nie. 43Ek het in die Naam van my Vader
gekom, en tog aanvaar julle My nie. As iemand anders in sy eie naam
kom, sal julle hom aanvaar. 44Hoe kan julle ook in My glo terwyl julle
gesteld is op die eer wat julle van mekaar ontvang en nie die eer soek
wat van die enigste God af kom nie? 45Moenie dink dat Ek julle by die
Vader sal aankla nie; dit is Moses, op wie julle julle hoop gevestig het,
wat vir julle aankla. 46As julle Moses geglo het, sou julle in My geglo
het, want hy het van My geskrywe. 47Maar as julle sy geskrifte nie glo
nie, hoe sal julle my woorde glo?

JOHANNES 6

1Hierna het Jesus na die oorkant van die See van Galilea toe gegaan,
wat ook die See van Tiberias genoem word. 2'n Groot klomp mense het
agter Hom aan gekom omdat hulle die wondertekens gesien het wat
Hy aan die siekes gedoen het. 3Jesus het toe teen die berg opgegaan en
met sy dissipels daar gaan sit. 4Die paasfees van die Jode was naby.
5Toe Jesus rondkyk en sien dat 'n groot klomp mense na Hom toe
aankom, sê Hy vir Filippus: Waar kan ons brood gaan koop sodat die
mense kan eet? 6Dit het Hy net gesê om hom op die proef te stel, want
Hy het self goed geweet wat Hy gaan doen. 7Filippus antwoord Hom
toe: Twee honderd mense se dagloon is nie eers genoeg om elkeen van
hulle 'n stukkie brood te laat kry nie. 8'n Ander dissipel, Andreas, die
broer van Simon Petrus, sê toe vir Hom: 9Hier is 'n seuntjie met vyf
garsbrode en twee vissies; maar wat is dit vir so baie mense? 10Toe sê
Jesus: Laat die mense gaan sit. Daar was baie gras op daardie plek en
die mense het gaan sit. Die mans alleen was omtrent vyf duisend.
11Daarna het Jesus die brood geneem, God daarvoor gedank en dit
uitgedeel aan die mense wat daar gesit het, en net so ook soveel van
die vis as wat hulle wou hê. 12Nadat die mense versadig was, sê Hy vir
sy dissipels: Maak die stukke bymekaar wat oorgebly het sodat daar
niks verlore gaan nie. 13Hulle het dit toe bymekaargemaak. Daar was
twaalf mandjies vol met die stukke wat van die vyf garsbrode oorgebly
het nadat die mense klaar geëet het. 14Toe die mense die wonderteken
sien wat Jesus gedoen het, het hulle gesê: Hy is werklik die Profeet,
die Een wat na die wêreld toe moes kom. 15Toe Jesus merk dat hulle
Hom met geweld wil kom koning maak, het Hy verder die berg op
gegaan, Hy alleen. 16Toe dit aand word, het Jesus se dissipels na die
see toe gegaan, 17in 'n skuit geklim en weggevaar na Kapernaum toe,
oorkant die see. Dit was al donker en Jesus was nog steeds nie by
hulle terug nie. 18Daarby het die see onstuimig geword, omdat daar 'n
sterk wind gewaai het. 19Toe hulle sowat vyf of ses kilometer geroei
het, sien hulle Jesus op die see loop en naby die skuit kom, en hulle
het bang geword. 20Maar Hy sê vir hulle: Dit is Ek; moenie bang wees
nie. 21Hulle was toe gewillig om Hom in die skuit te neem, en daarna
het die skuit by die land aangekom waarheen hulle op pad was. 22Die
mense wat oorkant die see was, het gesien dat daar net een skuitjie is
en geweet dat Jesus nie saam met sy dissipels in die skuit geklim het
nie, maar dat hulle alleen weggevaar het. Die volgende dag 23kom daar
toe ander skuitjies van Tiberias af aan naby die plek waar die mense
die brood geëet het nadat die Here daarvoor gedank het. 24Toe die
mense sien dat Jesus nie daar is nie en sy dissipels ook nie, het hulle
in die skuitjies geklim en na Kapernaum toe gevaar op soek na Jesus.

25En toe hulle Hom oorkant die see kry, vra hulle vir Hom: Rabbi,
wanneer het u hierheen gekom? 26Jesus antwoord hulle: Dít verseker
Ek julle: Julle soek My, nie omdat julle die wondertekens gesien het
nie, maar omdat julle van die brood geëet en versadig geword het.
27Julle moet nie werk vir die voedsel wat vergaan nie, maar vir die
voedsel wat nie vergaan nie en wat ewige lewe gee. Dit sal die Seun
van die mens vir julle gee, want God die Vader het Hom die mag
daartoe verleen. 28Hulle vra Hom toe: Wat moet ons doen om te doen
wat God van ons verlang? 29En Jesus antwoord hulle: Wat God van
julle verlang, is dat julle moet glo in Hom wat Hy gestuur het. 30Hulle
sê toe vir Hom: Watter wonderteken kan u doen sodat ons dit kan sien
en in u kan glo? Wat gaan u doen? 31Ons voorouers het manna in die
woestyn geëet, soos daar geskrywe staan: Hy het aan hulle brood uit
die hemel gegee om te eet. 32Jesus het hulle geantwoord: Dít verseker
Ek julle: Dit is nie Moses wat vir julle die brood uit die hemel gegee
het nie, maar dit is my Vader wat vir julle die ware brood uit die
hemel gee. 33Die brood wat God gee, is Hy wat uit die hemel kom en
aan die wêreld die lewe gee. 34Hulle sê toe vir Hom: Meneer, gee ons
tog altyd hierdie brood. 35Maar Jesus sê vir hulle: Ek is die brood wat
lewe gee. Wie na My toe kom, sal nooit weer honger kry nie, en wie in
My glo, sal nooit weer dors kry nie. 36Maar wat julle betref, Ek het
reeds gesê: Julle sien My, en tog glo julle nie in My nie. 37Elkeen wat
die Vader vir My gee, sal na My toe kom; en Ek sal hom wat na My
toe kom, nooit verwerp nie. 38Ek het van die hemel af gekom nie om
my wil te doen nie, maar die wil van Hom wat My gestuur het. 39En
dit is die wil van Hom wat My gestuur het: dat Ek van almal wat Hy
My gegee het, nie een verlore sal laat gaan nie, maar hulle almal op
die laaste dag uit die dood sal laat opstaan. 40Dit is die wil van my
Vader: dat elkeen wat die Seun sien en in Hom glo, die ewige lewe sal
hê; en Ek sal hom op die laaste dag uit die dood laat opstaan. 41Die
Jode het gemor omdat Hy gesê het: Ek is die brood wat uit die hemel
gekom het. 42Hulle het gesê: Is dit nie Jesus die seun van Josef nie?
Ons ken mos sy pa en ma. Hoe kan hy nou sê: Ek kom uit die hemel?
43Jesus sê toe vir hulle: Moenie so onder mekaar mor nie. 44Niemand
kan na My toe kom as die Vader wat My gestuur het, hom nie na My
toe trek nie; en Ek sal hom op die laaste dag uit die dood laat opstaan.
45By een van die profete staan daar geskrywe: En hulle sal almal
mense wees wat deur God geleer is.' Elkeen wat na die Vader geluister
en van Hom geleer het, kom na My toe. 46Dit wil nie sê dat iemand
anders al die Vader gesien het nie; net Hy wat van God af kom, Hy het
die Vader gesien. 47Dit verseker Ek julle: Wie in My glo, het die ewige
lewe. 48Ek is die brood wat lewe gee. 49Julle voorouers het in die
woestyn manna geëet en tog gesterwe. 50Maar hier is die brood wat uit
die hemel kom sodat 'n mens daarvan kan eet en nie sterwe nie. 51Ek is

die lewende brood wat uit die hemel gekom het. As iemand van
hierdie brood eet, sal hy ewig lewe. En die brood wat Ek sal gee, is my
liggaam. Ek gee dit sodat die wêreld kan lewe. 52Die Jode het toe
onder mekaar begin stry en gesê: Hoe kan hy sy liggaam vir ons gee
om te eet? 53Maar Jesus sê vir hulle: Dit verseker Ek julle: As julle nie
die liggaam van die Seun van die mens eet en sy bloed drink nie, het
julle nie die lewe in julle nie. 54Wie my liggaam eet en my bloed drink,
het die ewige lewe, en Ek sal hom op die laaste dag uit die dood laat
opstaan. 55My liggaam is die ware voedsel, en my bloed is die ware
drank. 56Wie my liggaam eet en my bloed drink, bly in My en Ek in
hom. 57Soos die lewende Vader My gestuur het, en Ek deur Hom lewe,
so sal hy wat My eet, ook deur My lewe. 58Hierdie brood wat uit die
hemel gekom het, is nie soos die manna wat julle voorouers geëet het
nie. Hulle het dit geëet en tog gesterwe. Wie hierdie brood eet, sal
ewig lewe. 59Dit het Jesus gesê toe Hy die mense in die sinagoge in
Kapernaum geleer het. 60Toe hulle dit hoor, het baie van Jesus se
dissipels gesê: Wat Hy nou sê, is darem te erg. Wie kan daaraan
gehoor gee? 61Jesus het vanself geweet dat sy dissipels hieroor mor, en
Hy sê vir hulle: Skrik dit julle af? 62Wat dan nog as julle die Seun van
die mens sien opvaar na waar Hy voorheen was? 63Dit is die Gees wat
iemand lewend maak; die mens self kan dit nie doen nie. Wat Ek vir
julle gesê het, kom van die Gees en gee lewe. 64Maar daar is party van
julle wat nie in My glo nie. Jesus het immers van die begin af geweet
wie dit is wat nie glo nie, en wie dit is wat Hom sou verraai. 65Verder
het Hy gesê: Daarom het Ek vir julle gesê niemand kan na My toe kom
as die Vader dit nie aan hom gegee het nie. 66Hieroor het baie van sy
dissipels omgedraai huis toe en nie meer saam met Hom gegaan nie.
67Toe vra Jesus vir die twaalf: Wil julle nie ook weggaan nie? 68Simon
Petrus het Hom geantwoord: Here, na wie toe sal ons gaan? U het die
woorde wat ewige lewe gee. 69En ons glo vas en ons weet dat U die
Heilige van God is. 70Jesus het daarop vir hulle gesê: Het Ek nie self
julle twaalf uitgekies nie? En een van julle is 'n duiwel! 71Hy het Judas
die seun van Simon Iskariot bedoel, want hy sou Hom verraai, hy wat
een van die twaalf was.

JOHANNES 7

1Hierna het Jesus in Galilea rondgegaan. In Judea wou Hy dit nie
doen nie, omdat die Jode daar Hom wou doodmaak. 2Maar die
huttefees van die Jode was naby. 3Jesus se broers sê toe vir Hom: Gaan
'n bietjie hiervandaan na Judea toe dat jou dissipels daar ook die
wonderdade kan sien wat jy doen. 4'n Mens wat oral bekend wil wees,
doen nie iets in die geheim nie. Aangesien jy dan hierdie dinge doen,
maak jou openlik aan die wêreld bekend. 5Selfs sy broers het nie in
Hom geglo nie. 6Jesus sê toe vir hulle: Vir My het die tyd nog nie
gekom nie, maar vir julle is enige tyd reg. 7Die wêreld kan vir julle nie
haat nie; maar hy haat My, omdat Ek openlik verklaar dat sy dade sleg
is. 8Gaan julle maar fees toe. Ek gaan nie na hierdie fees toe nie,
omdat die tyd vir My nog nie reg is nie. 9Dit het Hy vir hulle gesê, en
Hy het daar in Galilea gebly. 10Nadat Jesus se broers na die huttefees
toe vertrek het, het Hy self tog ook gegaan, nie openlik nie maar
onopvallend. 11Die Jode het toe by die fees na Hom gesoek en gevra:
Waar is hy? 12Onder die feesmenigte is daar baie oor Hom gefluister.
Party mense het gesê: Hy is 'n goeie man. Maar ander het gesê: Nee,
hy mislei die mense. 13Tog het niemand openlik oor Hom gepraat nie,
omdat hulle bang was vir die Jode. 14Toe die feestyd al halfpad verby
was, het Jesus na die tempel toe gegaan en die mense daar geleer.
15Die Jode was verbaas en het gesê: Waar kom hy aan die
geleerdheid? Hy het dan geen opleiding gehad nie! 16Jesus het vir
hulle gesê: Wat Ek die mense leer, kom nie van Myself af nie, maar
van Hom wat My gestuur het. 17As iemand gewillig is om die wil van
God te doen, sal hy weet of hierdie leer van God af kom, en of Ek uit
my eie praat. 18Wie uit sy eie praat, soek sy eie eer; maar Hy wat die
eer soek van die Een wat Hom gestuur het, is geloofwaardig, en daar
is niks oneerliks in Hom nie. 19Het Moses nie die wet vir julle gegee
nie? En tog hou nie een van julle die wet nie. Waarom wil julle My
dan doodmaak? 20Jy is van die duiwel besete! het die mense uitgeroep.
Wie wil jou doodmaak? 21Jesus het toe verder vir hulle gesê: Julle is
almal ontsteld oor een ding wat Ek gedoen het. 22Omdat Moses die
besnydenis vir julle gegee het en eintlik kom dit nie eens van Moses af
nie, maar van die aartsvaders besny julle ook op 'n sabbatdag. 23As
iemand op 'n sabbatdag die besnydenis mag ontvang om nie die wet
van Moses te verbreek nie, waarom is julle dan vir My kwaad omdat
Ek op 'n sabbatdag iemand se hele liggaam gesond gemaak het?
24Moenie op die oog af oordeel nie, oordeel regverdig. 25Intussen het
party van die inwoners van Jerusalem gesê: Is dit nie die man vir wie
hulle wil doodmaak nie? 26En hier praat hy nou in die openbaar, en
hulle sê niks teen hom nie. Het die lede van die Joodse Raad miskien

werklik tot die oortuiging gekom dat hy die Christus is? 27Ons weet tog
waar hierdie man vandaan kom; maar wanneer die Christus kom, sal
niemand weet waar Hý vandaan kom nie. 28Terwyl Jesus die mense in
die tempel leer, het Hy uitgeroep: Ja, julle ken My, en julle weet ook
waar Ek vandaan kom. En tog het Ek nie uit my eie gekom nie, maar
dit is die ware God wat My gestuur het, en vir Hom ken julle nie. 29Ek
ken Hom, omdat Ek van Hom af kom en Hy My gestuur het. 30Hulle
wou Hom toe gevange neem, en tog het niemand dit gedoen nie,
omdat sy tyd nog nie gekom het nie. 31Maar baie van die mense het tot
geloof in Hom gekom en het gesê: Wanneer die Christus kom, sal Hy
tog seker nie meer wondertekens doen as wat hierdie man gedoen het
nie? 32Die Fariseërs het gehoor wat die mense oor Hom fluister, en
hulle en die priesterhoofde het wagte gestuur om Hom gevange te
neem. 33Jesus sê toe: Nog net 'n kort tydjie is Ek by julle, en dan gaan
Ek terug na Hom toe wat My gestuur het. 34Julle sal My soek en My
nie kry nie, want waar Ek dan is, kan julle nie kom nie. 35Toe sê die
Jode vir mekaar: Waarheen sou hy van plan wees om te gaan dat ons
hom nie sal kry nie? Hy is tog nie van plan om na die Griekssprekende
Jode in die buiteland te gaan en die Grieke daar te leer nie? 36Wat
bedoel hy met die woorde: Julle sal My soek en My nie kry nie, want
waar Ek dan is, kan julle nie kom nie? 37Op die laaste dag, die groot
dag van die huttefees, het Jesus daar gestaan en uitgeroep: As iemand
dors het, laat hy na My toe kom en drink! 38Met die een wat in My glo,
is dit soos die Skrif sê: Strome lewende water sal uit sy binneste vloei.
39Hiermee het Hy na die Gees verwys, want die mense wat tot geloof
in Hom kom, sou die Gees ontvang. Die Gees was nog nie uitgestort
nie, omdat Jesus toe nog nie verheerlik was nie. 40Party van die mense
wat hierdie woorde gehoor het, het gesê: Hy is werklik die Profeet.
41Party het gesê: Hy is die Christus. Maar party het gesê: Die Christus
kom tog nie uit Galilea nie? 42Die Skrif sê mos die Christus kom uit die
nageslag van Dawid en uit Betlehem, die dorp waar Dawid was. 43Daar
het toe verdeeldheid oor Hom onder die mense gekom. 44Party van
hulle wou Hom gevange neem, maar niemand het dit gedoen nie.
45Daarna het die wagte na die priesterhoofde en die Fariseërs toe
teruggegaan, en dié het vir hulle gevra: Waarom het julle hom nie
gebring nie? 46Die wagte het geantwoord: Nog nooit het iemand
gepraat soos hierdie man nie. 47Die Fariseërs sê toe vir hulle: Is julle
tog nie ook mislei nie? 48Het een van die lede van die Joodse Raad
miskien in hom geglo, of een van die Fariseërs? 49Nee, dit is net
hierdie vervloekte klomp mense wat nie ons wet ken nie!
50Nikodemus, wat voorheen na Jesus toe gekom het en wat een van
hulle was, sê toe vir hulle: 51Volgens ons wet kan ons mos nie sommer
iemand veroordeel sonder om eers sy kant van die saak te hoor en vas
te stel wat hy doen nie. 52Hulle sê toe vir hom: Jy kom tog nie ook van

Galilea af nie? Ondersoek die Skrif en jy sal sien dat God niemand wat uit Galilea kom, as profeet roep nie.

JOHANNES 8

1Hierna is hulle elkeen na sy huis toe, maar Jesus het na die Olyfberg
toe gegaan. 2Die volgende môre vroeg was Hy weer in die tempel en
die hele volk het na Hom toe gekom. Hy het gaan sit en hulle geleer.
3Die skrifgeleerdes en die Fariseërs bring toe 'n vrou wat op owerspel
betrap is, en laat haar in die middel van die kring mense staan. 4Hulle
het vir Hom gesê: Meneer, hierdie vrou is op heter daad betrap waar
sy owerspel gepleeg het. 5Moses het ons in die wet beveel om sulke
vrouens te stenig, maar u, wat sê u? 6Dit het hulle gevra om Hom uit
te lok, sodat hulle iets kon kry waaroor hulle Hom kon aankla. Maar
Jesus het gebuk en met sy vinger op die grond geskrywe. 7Toe hulle
aanhou om Hom te vra, het Hy regop gekom en vir hulle gesê: Laat
die een van julle wat 'n skoon gewete het, eerste 'n klip op haar gooi.
8Daarna het Hy weer gebuk en op die grond geskrywe. 9Toe hulle hoor
wat Hy sê, het hulle een vir een begin wegloop, die familiehoofde
eerste. Jesus is alleen agtergelaat saam met die vrou daar in die
middel van die kring mense. 10Toe het Hy regop gekom en vir haar
gevra: Mevrou, waar is hulle? Het nie een van hulle die oordeel oor
jou voltrek nie? 11Niemand nie, Here, sê sy. Toe sê Jesus: Ek doen dit
ook nie. Gaan maar en moet van nou af nie meer sonde doen nie. 12Op
'n ander keer het Jesus vir die mense gesê: Ek is die lig vir die wêreld.
Wie My volg, sal nooit in die duisternis lewe nie, maar sal die lig hê
wat lewe gee. 13Die Fariseërs sê toe vir Hom: Jy getuig oor jouself; jou
getuienis is dus nie geldig nie. 14Daarop sê Jesus vir hulle: Al getuig Ek
ook oor Myself, is my getuienis geldig, omdat Ek weet waar Ek
vandaan gekom het en waarheen Ek teruggaan. Maar julle weet nie
waar Ek vandaan kom of waarheen Ek gaan nie. 15Julle oordeel oor
iemand volgens sy uiterlike; Ek oordeel oor niemand nie. 16En as Ek
oor iemand oordeel, is my oordeel reg, omdat dit nie Ek alleen is nie,
maar Ek en die Vader wat My gestuur het. 17In julle wet staan daar
geskrywe dat die getuienis van twee persone geldig is. 18Nou ja, oor
My getuig Ek self én die Vader wat My gestuur het. 19Toe vra hulle vir
Hom: En waar is die vader van jou? Jesus het geantwoord: Julle ken
My nie en ook nie my Vader nie. As julle My geken het, sou julle my
Vader ook geken het. 20Hierdie dinge het Hy gesê in die vertrek waar
die offergawekiste gestaan het. Hy was toe besig om die mense in die
tempel te leer. En tog het niemand Hom gevange geneem nie, omdat
sy tyd nog nie gekom het nie. 21Verder het Jesus vir hulle gesê: Ek
gaan weg, en julle sal My soek, maar julle sal in julle sonde sterwe.
Waar Ek heen gaan, kan julle nie kom nie. 22Die Jode het toe gesê:
Gaan hy dalk selfmoord pleeg, dat hy sê: Waar Ek heen gaan, kan julle
nie kom nie? 23Toe sê Hy vir hulle: Julle is van hier onder; Ek is van

daar bo. Julle behoort tot hierdie wêreld; Ek behoort nie tot hierdie
wêreld nie. 24Daarom het Ek vir julle gesê julle sal in julle sondes
sterwe, want as julle nie glo dat Ek is wat Ek is nie, sal julle in julle
sondes sterwe. 25Hulle vra Hom toe: Wie is jy? Jesus het hulle
geantwoord: Waarom praat Ek eintlik nog met julle? 26Ek kan baie
dinge oor julle sê en 'n oordeel oor julle uitspreek; maar Hy wat My
gestuur het, is geloofwaardig, en net wat Ek by Hom gehoor het, sê Ek
vir die wêreld. 27Hulle het nie begryp dat Hy met hulle van die Vader
gepraat het nie. 28Daarna sê Jesus vir hulle: Eers wanneer julle die
Seun van die mens verhoog het, sal julle begryp dat Ek is wat Ek is, en
dat Ek niks uit my eie doen nie, maar net verkondig wat die Vader My
geleer het. 29Hy wat My gestuur het, is by My. Hy het My nie alleen
gelaat nie, omdat Ek altyd doen wat Hy wil. 30Terwyl Hy hierdie dinge
gesê het, het daar baie mense tot geloof in Hom gekom. 31Toe sê Jesus
vir die Jode wat in Hom glo: As julle aan my woorde getrou bly, is
julle waarlik my dissipels; 32en julle sal die waarheid ken, en die
waarheid sal julle vry maak. 33Hulle het Hom geantwoord: Ons is die
nageslag van Abraham en was nog nooit iemand se slawe nie. Hoe kan
jy sê: Julle sal vry word'? 34Jesus sê toe vir hulle: Dít verseker Ek julle:
Elkeen wat sonde doen, is 'n slaaf van die sonde. 35'n Slaaf bly nie vir
altyd by 'n huisgesin nie; 'n seun bly vir altyd. 36Eers as die Seun julle
vry maak, sal julle werklik vry wees. 37Ek weet julle is die nageslag
van Abraham. Maar julle wil My doodmaak omdat my woorde nie
ingang by julle vind nie. 38Ek praat oor wat Ek by my Vader gesien
het; en julle doen wat julle by julle vader gehoor het. 39Hulle het vir
Hom gesê: Ons vader is Abraham. Daarop sê Jesus vir hulle: As julle
kinders van Abraham was, sou julle doen wat Abraham gedoen het.
40Maar nou wil julle My doodmaak, vir My wat die waarheid wat Ek
by God gehoor het, aan julle verkondig. Dít is nie wat Abraham
gedoen het nie. 41Julle doen wat julle vader gedoen het. Hulle sê toe
vir Hom: Ons is nie uit owerspel gebore nie. Ons het net die een
Vader, naamlik God. 42Maar Jesus sê vir hulle: As God julle Vader was,
sou julle My liefhê, want Ek het van God af gekom, en hier is Ek nou.
Ek het immers ook nie uit my eie gekom nie, maar Hý het My gestuur.
43Waarom begryp julle nie wat Ek sê nie? Omdat julle my boodskap
nie kán verstaan nie! 44Julle is kinders van die duiwel; hy is julle
vader, en julle wil doen wat julle vader wil hê julle moet doen. Hy
was van die begin af 'n moordenaar. En hy staan nie aan die kant van
die waarheid nie, omdat daar geen waarheid in hom is nie. Wanneer
hy leuentaal praat, is dit volgens sy aard, want hy is 'n leuenaar en die
vader van die leuen. 45En omdat Ek die waarheid praat, glo julle nie in
My nie. 46Wie van julle kan sonde by My aanwys? As Ek dan die
waarheid praat, waarom glo julle nie in My nie? 47Wie 'n kind van God
is, luister na die woorde van God. Juis daarom luister julle nie, omdat

julle nie kinders van God is nie. 48Die Jode het toe vir Hom gesê: Ons
het mos gesê jy is 'n Samaritaan en van die duiwel besete! 49Jesus het
geantwoord: Ek is nie van die duiwel besete nie, maar Ek eer my
Vader, en julle doen My oneer aan. 50Ek soek egter nie na eer vir
Myself nie; daar is Een wat eer vir My soek, en Hy is regter. 51Dít
verseker Ek julle: As iemand my woorde ter harte neem, sal hy in alle
ewigheid nooit sterwe nie. 52Die Jode sê toe vir Hom: Nou is ons seker
dat jy van die duiwel besete is. Abraham het gesterwe en die profete
ook, en tog sê jy: As iemand my woorde ter harte neem, sal hy in alle
ewigheid nooit sterwe nie.' 53Jy is tog nie groter as ons voorvader
Abraham wat gesterf het nie? En die profete het gesterwe. Wie verbeel
jy jou is jy? 54Maar Jesus antwoord: As Ek Myself verheerlik, beteken
my heerlikheid niks. Dit is my Vader wat My verheerlik. Julle sê: Hy is
ons God,' 55en tog ken julle Hom nie. Maar Ek ken Hom. As Ek sê Ek
ken Hom nie, sal Ek net soos julle 'n leuenaar wees. Maar Ek ken Hom,
en Ek neem sy woorde ter harte. 56Abraham, julle voorvader, het hom
daaroor verheug dat hy die dag van my koms sou sien, en hy het dit
gesien en was bly. 57Die Jode sê toe vir Hom: Jy is nog nie eens vyftig
jaar oud nie, en het jy vir Abraham gesien? 58Jesus het hulle
geantwoord: Dít verseker Ek julle: Voordat Abraham gebore is, was Ek
al wat Ek is. 59Hulle het toe klippe opgetel om Hom daarmee te gooi.
Maar Jesus het gaan skuil en van die tempel af weggegaan.

JOHANNES 9

1Terwyl Jesus wegstap, sien Hy 'n man wat van sy geboorte af blind
was. 2Sy dissipels vra Hom toe: Rabbi, deur wie se sonde is dit dat
hierdie man blind gebore is: sy eie of sy ouers s'n? 3En Jesus antwoord:
Dit is nie deur sy eie sonde nie en ook nie deur sy ouers s'n nie, maar
hy is blind sodat die werke wat God doen, in hom gesien sal kan
word. 4So lank as dit nog dag is, moet ons die werk doen van Hom wat
My gestuur het; die nag kom, wanneer niemand kan werk nie. 5Terwyl
Ek in die wêreld is, is Ek die lig vir die wêreld. 6Nadat Hy dit gesê het,
spoeg Hy op die grond en maak met die spoeg 'n bietjie klei aan. Toe
smeer Hy die klei aan die man se oë 7en sê vir hom: Gaan was jou in
die Siloambad. Siloam beteken die een wat gestuur is. Hy het gegaan
en hom gewas, en toe hy terugkom, kon hy sien. 8Sy bure en die ander
mense wat hom voorheen as bedelaar geken het, sê toe: Maar is dit
dan nie die man wat gesit en bedel het nie? 9Party van hulle het gesê:
Dit is hy! Maar party het gesê: Nee, hy lyk maar net soos daardie man.
Dit is ek! het hy self gesê. 10Hulle vra toe vir hom: Maar hoe het jou oë
dan reg gekom? 11En hy antwoord: Die man met die naam Jesus het 'n
bietjie klei aangemaak en dit aan my oë gesmeer en vir my gesê: Gaan
na Siloam toe en was jou.' Ek het gegaan en my gewas, en ek kon sien!
12Waar is hy nou? vra hulle hom toe. Ek weet nie, was sy antwoord.
13Daarna het die mense die man wat eers blind was, na die Fariseërs
toe gebring. 14Dit was op 'n sabbatdag dat Jesus die klei aangemaak en
die man se oë genees het. 15Die Fariseërs het hom ook weer gevra hoe
dit gekom het dat hy kan sien. Hy het hulle geantwoord: Hy het klei
op my oë gesit en ek het my gewas, en nou sien ek. 16Party van die
Fariseërs sê toe: Hierdie man kom nie van God nie, want hy hou nie
die sabbatdag nie. Maar van die ander het gesê: Hoe kan iemand wat
'n sondaar is, sulke wondertekens doen? En daar was verdeeldheid
onder hulle. 17Hulle sê toe weer vir die man wat blind was: Wat sê jý
van hom? Hy het mos jou oë genees. Hy is 'n profeet, het hy
geantwoord. 18Die Jode het nie geglo dat die man blind was en nou
kon sien nie, totdat hulle sy ouers geroep 19en vir hulle gevra het: Is
dit julle seun van wie julle beweer dat hy blind gebore is? Hoe sien hy
dan nou? 20Ons weet dat hy ons seun is en dat hy blind gebore is, het
sy ouers geantwoord. 21Maar hoe hy nou sien, weet ons nie. En wie sy
oë genees het, weet ons ook nie. Vra hom self. Hy is oud genoeg; hy
kan vir homself praat. 22Sy ouers het dit gesê omdat hulle bang was vir
die Jode; want die Jode het toe al klaar met mekaar afgespreek dat
iemand wat openlik verklaar dat Jesus die Christus is, uit die sinagoge
geban sal word. 23Daarom het sy ouers gesê: Hy is oud genoeg; vra
hom self. 24Die Jode het toe die tweede keer die man wat blind was,

geroep en vir hom gesê: Praat die waarheid voor God; ons weet mos
hierdie man is 'n sondaar. 25Daarop het hy gesê: Of hy 'n sondaar is, dit
weet ek nie. Een ding weet ek wel: ek was blind, en nou sien ek.
26Hulle sê toe vir hom: Wat het hy met jou gemaak? Hoe het hy jou oë
genees? 27Ek het julle mos al vertel, en julle het nie geluister nie,
antwoord hy. Hoekom wil julle dit weer hoor? Julle wil tog nie ook
dissipels van hom word nie? 28Toe skel hulle hom uit en sê: Jý is 'n
dissipel van hom. Óns is dissipels van Moses. 29Ons weet dat God met
Moses gepraat het; maar hierdie man ons weet nie waar hy vandaan
kom nie. 30Dis darem snaaks, sê hy daarop vir hulle. Julle weet nie
waar hy vandaan kom nie, en tog het hy my oë genees. 31Ons weet dat
God nie na sondaars luister nie; maar as iemand vir Hom ontsag het
en doen wat Hy wil hê, luister God na hom. 32Van ewigheid af is daar
nog nooit gehoor dat iemand die oë van een wat blind gebore is,
genees het nie. 33As hierdie man nie van God was nie, sou hy niks kon
doen nie. 34Hulle sê toe vir hom: Jy is van jou geboorte af die ene
sonde, en wil jy ons staan en leer? En hulle het hom uitgeban. 35Jesus
het gehoor dat die Jode die man uitgeban het; en toe Hy hom kry, vra
Hy vir hom: Glo jy in die Seun van die mens? 36Hy het geantwoord:
Wie is dit, Meneer, sodat ek in Hom kan glo? 37Jesus het vir hom gesê:
Jy sien Hom. Dit is Hy wat met jou praat. 38Die man sê toe: Ek glo,
Here! En hy het Hom aanbid. 39Toe sê Jesus: Ek het na hierdie wêreld
toe gekom met die oog op 'n beslissing, sodat dié wat nie sien nie, kan
sien, en dié wat sien, kan blind word. 40Party Fariseërs wat by Hom
was, het dit gehoor en vir Hom gesê: Ons is mos nie blind nie! 41Jesus
antwoord hulle: As julle blind was, sou julle nie skuldig gewees het
nie; maar nou sê julle: Ons sien.' Daarom bly julle skuldig.

JOHANNES 10

1Dít verseker Ek julle: Wie nie deur die hek in die skaapkraal ingaan
nie maar van 'n ander kant af inklim, is 'n dief en 'n rower. 2Maar hy
wat deur die hek ingaan, is die skape se herder; 3vir hom maak die
hekwagter oop. Die skape luister na die herder se stem. Hy roep sy
skape op hulle name en lei hulle uit. 4Wanneer hy al sy skape
uitgebring het, loop hy voor hulle uit, en die skape volg hom, omdat
hulle sy stem ken. 5Hulle sal nooit 'n vreemde volg nie maar van hom
af weghardloop, omdat hulle nie die stem van vreemdes ken nie. 6Deur
hierdie beeld het Jesus met hulle gepraat, maar hulle het nie verstaan
wat dit was wat Hy vir hulle wou sê nie. 7Toe het Jesus verder gesê:
Dít verseker Ek julle: Ek is die ingang vir die skape. 8Almal wat voor
My gekom het, is diewe en rowers; maar die skape het nie na hulle
geluister nie. 9Ek is die ingang; as iemand deur My ingaan, sal hy
gered word. Hy sal in en uit gaan en weiding kry. 10'n Dief kom net
steel en slag en uitroei; Ek het gekom sodat hulle die lewe kan hê, en
dit in oorvloed. 11Ek is die goeie herder. Die goeie herder lê sy lewe af
vir die skape. 12'n Huurling is geen herder nie, en dit is nie sy eie skape
nie. As hy 'n wolf sien kom, los hy die skape en hardloop weg, en die
wolf vang die skape en jaag die trop uitmekaar. 13Hy is 'n huurling en
bekommer hom nie oor die skape nie. 14Ek is die goeie herder. Ek ken
my skape, en my skape ken My, 15net soos die Vader My ken en Ek die
Vader ken; en Ek lê my lewe af vir die skape. 16Ek het nog ander
skape, wat nie van hierdie kraal is nie. Ek moet hulle ook lei. Hulle sal
na my stem luister, en hulle sal een kudde wees met een herder. 17Die
Vader het My lief omdat Ek my lewe aflê om dit weer op te neem.
18Niemand neem dit van My af nie, maar Ek lê dit uit my eie af. Ek het
die volmag om dit af te lê, en Ek het die volmag om dit weer op te
neem. Dit is die opdrag wat Ek van my Vader ontvang het. 19Daar het
toe verdeeldheid onder die Jode gekom oor hierdie woorde. 20Baie van
hulle het gesê: Hy is van die duiwel besete, hy is mal! Hoekom luister
julle nog na hom? 21Ander het gesê: Dit is nie die woorde van 'n
besetene nie. 'n Duiwel kan tog nie blindes se oë genees nie? 22Dit was
daardie tyd die fees van die tempelwyding in Jerusalem, en dit was
winter. 23Jesus het in die tempel in die Pilaargang van Salomo geloop.
24Die Jode het daar om Hom saamgedrom en vir Hom gesê: Hoe lank
gaan u ons nog in onsekerheid hou? As u die Christus is, sê dit reguit
vir ons. 25Jesus antwoord hulle toe: Ek het dit vir julle gesê, en tog glo
julle nie. Die dade wat Ek in die Naam van my Vader doen, bewys wie
Ek is. 26Maar julle glo nie, omdat julle nie van my skape is nie. 27My
skape luister na my stem; Ek ken hulle, en hulle volg My. 28Ek gee
hulle die ewige lewe, en hulle sal in alle ewigheid nooit verlore gaan

nie. Niemand sal hulle uit my hand ruk nie. 29Dié wat my Vader vir
My gegee het, is die belangrikste van almal, en niemand kan hulle uit
die hand van die Vader ruk nie. 30Ek en die Vader is een. 31Die Jode
het toe weer klippe opgetel om Hom te stenig, 32maar Jesus sê vir
hulle: Op gesag van die Vader het Ek julle talle goeie dade laat sien.
Oor watter een daarvan wil julle My stenig? 33Dis nie oor 'n goeie daad
dat ons jou wil stenig nie, antwoord die Jode Hom, maar oor
godslastering, omdat jy, wat 'n gewone mens is, jou as God voordoen.
34Daarop sê Jesus vir hulle: Staan daar nie in julle wet geskrywe: Ek
het gesê: Julle is gode' nie? 35God noem hulle tot wie sy woord gekom
het, dus gode', en wat daar geskrywe staan, kan nie verander word
nie. 36Hoe sê julle dan vir My wat deur die Vader afgesonder en na die
wêreld toe gestuur is: Jy praat godslasterlik', omdat Ek gesê het: Ek is
die Seun van God'? 37As Ek nie die werke van my Vader doen nie,
moet julle nie in My glo nie. 38Maar as Ek dit wel doen en julle tog nie
in My glo nie, moet julle ten minste aan die werke glo, sodat julle kan
insien en weet dat die Vader in My en Ek in die Vader is. 39Hulle wou
Hom toe weer gevange neem, maar Hy het hulle ontglip. 40Hy het
teruggegaan na die plek oorkant die Jordaan waar Johannes vroeër
gedoop het, en daar gebly. 41Baie mense het na Hom toe gekom. Hulle
het gesê: Johannes het wel geen wonderteken gedoen nie, maar alles
wat Johannes oor hierdie man gesê het, is waar. 42Baie mense het daar
tot geloof in Hom gekom.

JOHANNES 11

1'n Man met die naam Lasarus was siek. Hy was van Betanië, die dorp
waar Maria en haar suster Marta gewoon het. 2Maria was die vrou wat
met reukolie die Here gesalf en sy voete met haar hare afgedroog het.
Dit was haar broer Lasarus wat siek was. 3Die susters het iemand na
Jesus toe gestuur om te sê: Here, hy vir wie U lief is, is siek. 4Toe Jesus
dit hoor, het Hy gesê: Hierdie siekte sal nie op die dood uitloop nie,
maar op die openbaring van die wonderbaarlike mag van God sodat
die Seun van God daardeur verheerlik kan word. 5Jesus het vir Marta
en haar suster en Lasarus liefgehad. 6Nadat Hy gehoor het dat Lasarus
siek is, het Hy egter nog twee dae op die plek gebly waar Hy was.
7Eers daarna het Hy vir sy dissipels gesê: Kom ons gaan terug na Judea
toe. 8Die dissipels sê toe vir Hom: Rabbi, nou die dag nog wou die
Jode U stenig, en gaan U weer daarheen? 9Jesus het geantwoord: Is
daar nie twaalf uur in 'n dag nie? As iemand in die dag loop, struikel
hy nie, omdat hy die lig van hierdie wêreld sien. 10Maar as iemand in
die nag loop, struikel hy, omdat hy nie die lig het nie. 11Hierna het Hy
vir hulle gesê: Ons vriend Lasarus slaap, maar Ek gaan om hom
wakker te maak. 12Die dissipels sê toe vir Hom: Here, as hy slaap, sal
hy gesond word. 13Jesus het van Lasarus se dood gepraat, maar hulle
het gedink Hy praat van die gewone slaap. 14Toe sê Jesus vir hulle
reguit: Lasarus is dood, 15en om julle ontwil is Ek bly dat Ek nie daar
was nie sodat julle in My kan glo. Maar kom ons gaan na hom toe.
16Tomas, wat ook Didimus genoem is, sê toe vir die ander dissipels:
Kom ons gaan ook, sodat ons saam met Hom kan sterwe. 17Toe Jesus
daar kom, het Hy gevind dat Lasarus al vier dae in die graf was.
18Betanië was naby Jerusalem, omtrent drie kilometer; 19en baie van
die Jode het na Marta en Maria toe gekom om hulle oor hulle broer te
troos. 20Toe Marta hoor dat Jesus kom, het sy Hom tegemoet gegaan;
maar Maria het in die huis bly sit. 21Marta sê toe vir Jesus: Here, as U
hier was, sou my broer nie gesterwe het nie. 22Maar selfs nou weet ek
dat God U alles sal gee wat U van Hom vra. 23Jesus sê toe vir haar: Jou
broer sal uit die dood opstaan. 24Maar Marta sê vir Hom: Ek weet hy
sal met die opstanding op die laaste dag uit die dood opstaan. 25Toe sê
Jesus vir haar: Ek is die opstanding en die lewe. Wie in My glo, sal
lewe, al sterwe hy ook; 26en elkeen wat lewe en in My glo, sal in alle
ewigheid nooit sterwe nie. Glo jy dit? 27Ja, Here, sê sy vir Hom, ek glo
vas dat U die Christus is, die Seun van God, die Een wat na die wêreld
toe moes kom. 28Nadat sy dit gesê het, het sy haar suster Maria gaan
roep en saggies vir haar gesê: Ons Leermeester is hier, en Hy roep jou.
29Toe sy dit hoor, het sy gou opgestaan en na Hom toe gegaan. 30Jesus
het nog nie in die dorp aangekom nie, maar was nog op die plek waar

Marta Hom ontmoet het. 31Toe die Jode wat by Maria in die huis was
en haar vertroos het, sien dat sy vinnig opstaan en uitgaan, het hulle
agter haar aangegaan omdat hulle gedink het sy gaan na die graf toe
om daar te huil. 32Toe Maria daar aankom waar Jesus was en Hom
sien, het sy by sy voete gekniel en vir Hom gesê: Here, as U hier was,
sou my broer nie gesterwe het nie. 33Toe Jesus sien dat Maria huil en
dat die Jode wat saam met haar gekom het, ook huil, het sy gemoed
vol geskiet en was Hy aangedaan. 34Hy vra toe: Waar het julle hom
begrawe? Hulle het vir Hom gesê: Here, kom kyk. 35Jesus het gehuil.
36Die Jode sê toe: Kyk hoe lief het hy hom gehad! 37Party van hulle het
ook gesê: Kon hy wat die oë van die blinde man genees het, nie ook
gemaak het dat hierdie man nie sterwe nie? 38Jesus se gemoed het
weer vol geskiet toe Hy by die graf kom. Dit was 'n rotsgraf, en daar
was 'n klip voor die ingang gerol. 39Jesus sê toe: Rol die klip weg.
Maar Marta, die suster van die oorledene, sê vir Hom: Here, hy ruik
al, want dit is al die vierde dag. 40Jesus sê toe vir haar: Het Ek nie vir
jou gesê as jy glo, sal jy die openbaring van die wonderbaarlike mag
van God sien nie? 41Hulle het toe die klip weggerol. Jesus het opgekyk
boontoe en gesê: Vader, Ek dank U dat U My verhoor het. 42Ek weet
dat U My altyd verhoor, maar Ek sê dit ter wille van die mense wat
hier rondom staan, sodat hulle kan glo dat U My gestuur het. 43Nadat
Hy dit gesê het, roep Hy met 'n harde stem: Lasarus, kom uit! 44Die
oorledene het uitgekom. Sy hande en sy voete was nog toegedraai met
grafdoeke en sy gesig toegebind met 'n kopdoek. Jesus sê toe vir die
mense: Maak hom los dat hy kan huis toe gaan. 45Baie van die Jode
wat na Maria toe gekom en gesien het wat Jesus gedoen het, het tot
geloof in Hom gekom. 46Maar party van hulle het na die Fariseërs toe
gegaan en vir hulle vertel wat Jesus gedoen het. 47Die priesterhoofde
en die Fariseërs het toe die Joodse Raad bymekaargeroep en gesê: Wat
gaan ons doen? Hierdie man doen baie wondertekens. 48As ons hom so
laat aangaan, sal al die mense in hom glo, en dan kom verwoes die
Romeine hierdie heilige plek en maak ons nasie tot niet. 49Een van
hulle, 'n sekere Kajafas, wat daardie jaar hoëpriester was, het egter vir
hulle gesê: Julle verstaan niks, 50en julle besef ook nie dat dit tot julle
voordeel is dat een man vir die volk sterwe en nie die hele nasie
verlore gaan nie. 51Dit het hy nie uit sy eie gesê nie, maar omdat hy
daardie jaar hoëpriester was, het hy geprofeteer dat Jesus vir die nasie
sou sterwe. 52En Hy sou nie net vir die nasie sterwe nie, maar ook om
die kinders van God wat oor die hele aarde versprei is, tot een volk
bymekaar te bring. 53Van daardie dag af was hulle vasbeslote om Jesus
dood te maak. 54Daarom het Jesus nie meer in die openbaar onder die
Jode rondgegaan nie, maar daarvandaan weggegaan na die streek
naby die woestyn, na 'n dorp met die naam Efraim. Daar het Hy met
sy dissipels 'n rukkie gebly. 55Die paasfees van die Jode was naby. Baie

mense het voor die paasfees van die platteland af na Jerusalem toe
gegaan om hulle te reinig. 56Hulle het daar na Jesus gesoek en waar
hulle in die tempel gestaan het, vir mekaar gesê: Hoe dink julle? Hy
sal seker nie fees toe kom nie, of hoe? 57Die priesterhoofde en die
Fariseërs het toe al klaar opdrag gegee dat as iemand weet waar Hy is,
hy dit moet aangee sodat hulle Hom gevange kan neem.

JOHANNES 12

1Ses dae voor die paasfees het Jesus na Betanië toe gekom, waar
Lasarus wat Hy uit die dood opgewek het, gewoon het. 2Daar het hulle
vir Jesus 'n ete gegee. Marta het bedien, en Lasarus was een van dié
wat saam met Hom aan tafel was. 3Toe het Maria 'n halfliter egte, baie
duur nardusolie gebring en dit op Jesus se voete uitgegiet en sy voete
met haar hare afgedroog. Die hele huis is deurtrek met die geur van
die reukolie. 4Judas Iskariot, een van sy dissipels, die een wat Hom sou
verraai, sê toe: 5Waarom is hierdie reukolie nie vir drie honderd
silwermuntstukke verkoop en die geld vir die armes gegee nie? 6Dit
het hy gesê, nie omdat hy hom oor die armes bekommer het nie, maar
omdat hy 'n dief was. Hy het die beursie gehad en het van die bydraes
gevat. 7Toe sê Jesus: Laat staan haar. Sy moes dit hou vir hierdie dag
om My te salf vir my begrafnis. 8Die armes het julle tog altyd by julle,
maar vir My het julle nie altyd nie. 9Baie van die Jode het verneem dat
Jesus daar is en het daarheen gekom, nie net ter wille van Jesus nie,
maar ook om vir Lasarus te sien wat Hy uit die dood opgewek het.
10Die priesterhoofde het toe besluit om ook vir Lasarus dood te maak,
11omdat baie van die Jode deur hom na Jesus toe oorgeloop en in
Hom geglo het. 12Die volgende dag het die groot menigte mense wat
na die fees toe gekom het, gehoor dat Jesus na Jerusalem toe kom.
13Hulle het palmtakke gevat en Hom tegemoet gegaan en uitgeroep:
Prys Hom! Loof Hom wat in die Naam van die Here kom! en: Die
Koning van Israel! 14Jesus het toe op 'n jong donkie geklim wat Hy
daar gekry het, soos daar geskrywe staan: 15Moenie bang wees nie,
Sion! Kyk, jou Koning kom, en Hy ry op 'n donkie.16Jesus se dissipels
het hierdie dinge eers nie verstaan nie, maar nadat Hy verheerlik is,
het hulle daaraan gedink dat wat daar geskrywe staan, op Hom
betrekking gehad het en dat dit met Hom gebeur het. 17Die mense wat
by Jesus was toe Hy vir Lasarus uit die graf geroep en hom uit die
dood opgewek het, het gedurig daaroor gepraat. 18Daarom het die
menigte vir Jesus tegemoet gegaan: hulle het gehoor dat Hy hierdie
wonderteken gedoen het. 19Die Fariseërs het toe vir mekaar gesê: Sien
julle, julle rig niks uit nie! Kyk, die hele wêreld gaan agter hom aan!
20Daar was ook 'n aantal Grieke onder die mense wat fees toe gekom
het om te aanbid. 21Hulle het na Filippus, wat van Betsaida in Galilea
afkomstig was, gegaan en vir hom gevra: Meneer, ons wil Jesus graag
ontmoet. 22Filippus het gegaan en dit vir Andreas vertel. Andreas en
Filippus gaan toe en sê dit vir Jesus. 23Daarop sê Jesus vir hulle: Die
tyd het gekom dat die Seun van die mens verheerlik moet word. 24Dít
verseker Ek julle: As 'n koringkorrel nie in die grond val en sterwe nie,
bly hy net een; maar as hy sterwe, bring hy 'n groot oes in. 25Wie sy

lewe bo My liefhet, verloor dit; en wie sy lewe in hierdie wêreld nie
bo My liefhet nie, sal dit vir die ewige lewe behou. 26As iemand My
wil dien, moet hy My volg; en waar Ek is, daar sal my dienaar ook
wees. As iemand My dien, sal die Vader hom eer. 27Nou is Ek diep
ontsteld. En wat moet Ek sê? Moet Ek sê: Vader, red My uit hierdie
uur? Maar juis hiervoor het Ek gekom, vir hierdie uur. 28Vader,
verheerlik u Naam! Toe het daar 'n stem uit die hemel gekom: Ek het
my Naam verheerlik, en Ek sal dit weer verheerlik. 29Die mense wat
daar gestaan en dit gehoor het, het gesê dat daar 'n donderslag was.
Ander het gesê: 'n Engel het met hom gepraat. 30Toe sê Jesus: Hierdie
stem het nie om my ontwil gekom nie, maar om julle ontwil. 31Nou
kom die oordeel oor hierdie wêreld; nou sal die owerste van hierdie
wêreld uitgegooi word buitentoe. 32En as Ek van die aarde af verhoog
is, sal Ek almal na My toe trek. 33Dit het Hy gesê en daarmee ook
aangedui op watter manier Hy sou sterwe. 34Die mense sê toe vir Hom:
Ons het uit die Skrif geleer dat die Christus vir ewig gaan bly. Hoe sê
u nou dat die Seun van die mens verhoog moet word? En hierdie Seun
van die mens, wie is hy? 35Toe sê Jesus vir hulle: Nog net 'n kort tydjie
is die lig by julle. Lewe in die lig terwyl julle dit het sodat die
duisternis julle nie oorval nie. Wie in die duisternis lewe, weet nie
waar hy gaan uitkom nie. 36Terwyl julle die lig het, moet julle in die
lig glo, sodat julle mense van die lig kan wees. Dit het Jesus gesê en
daarna van hulle af weggegaan en Hom skuil gehou. 37Alhoewel Jesus
so baie wondertekens voor die mense gedoen het, het hulle tog nie in
Hom geglo nie. 38So moes die woorde van die profeet Jesaja vervul
word: Here, wie het geglo wat ons gehoor het? En aan wie is die mag
van die Here geopenbaar?39Waarom hulle nie kon glo nie, sê Jesaja
ook elders: 40God het hulle oë blind gemaak en hulle verstand laat
afstomp sodat hulle nie met hulle oë kan sien en met hulle verstand
kan verstaan en hulle bekeer en Ek hulle gesond maak nie.41Jesaja het
dit gesê omdat hy die heerlikheid van die Here gesien en oor Hom
gepraat het. 42Nietemin het selfs baie van die lede van die Joodse Raad
tog ook tot geloof in Hom gekom, maar uit vrees vir die Fariseërs het
hulle dit nie openlik bely nie, sodat hulle nie uit die sinagoge geban
sou word nie; 43want hulle het verkies om liewer deur mense geëer te
word as deur God. 44Toe het Jesus uitgeroep: Wie in My glo, glo nie
net in My nie maar ook in Hom wat My gestuur het. 45En wie My sien,
sien ook Hom wat My gestuur het. 46Ek het as die lig na die wêreld toe
gekom, sodat dié wat in My glo, nie in die duisternis sou bly nie. 47En
as iemand na my woorde luister en hom nie daaraan steur nie,
veroordeel Ek hom nie, want Ek het nie gekom om die wêreld te
veroordeel nie, maar om die wêreld te red. 48Wie My verwerp en nie
my woorde aanneem nie, het reeds iets wat hom veroordeel: die
woorde wat Ek gespreek het, sal hom op die laaste dag veroordeel.

49Ek het nie uit my eie gepraat nie, maar juis die Vader wat My
gestuur het, het My opgedra wat Ek moet sê en wat Ek moet praat.
50En Ek weet dat sy opdrag die ewige lewe beteken. Wat Ek sê, sê Ek
presies net soos die Vader dit vir My gesê het.

JOHANNES 13

1Voor die viering van die paasfees het Jesus reeds geweet dat die tyd
vir Hom gekom het om van hierdie wêreld af na die Vader oor te
gaan. Hy het sy eie mense wat in die wêreld is, liefgehad, Hy het hulle
tot die uiterste toe liefgehad. 2Jesus en sy dissipels was aan tafel. Die
duiwel het toe al klaar vir Judas seun van Simon Iskariot op die
gedagte gebring om Jesus te verraai. 3Jesus het geweet dat die Vader
alles in sy hande gegee het en dat Hy van God gekom het en na God
teruggaan. 4Toe het Hy van die tafel af opgestaan, sy bokleed uitgetrek
en 'n handdoek gevat en om Hom vasgemaak. 5Daarna het Hy water in
'n wasskottel gegooi en begin om sy dissipels se voete te was en dit
dan af te droog met die handdoek wat Hy omgehad het. 6Toe Hy by
Simon Petrus kom, vra dié vir Hom: Here, gaan Ú mý voete was? 7En
Jesus antwoord hom: Wat Ek doen, begryp jy nie nóú nie, maar later
sal jy dit verstaan. 8Maar Petrus sê vir Hom: U sal in alle ewigheid
nooit my voete was nie! Daarop sê Jesus vir hom: As Ek jou nie was
nie, het jy nie deel aan My nie. 9Simon Petrus sê toe vir Hom: Here,
dan nie net my voete nie, maar ook my hande en my gesig. 10En Jesus
sê vir hom: Hy wat klaar gebad het, is heeltemal skoon; hy hoef later
niks meer as sy voete te was nie. En julle is nou skoon, maar nie almal
nie. 11Jesus het geweet wie Hom sou verraai; daarom het Hy gesê:
Julle is nie almal skoon nie. 12Toe Hy hulle voete klaar gewas en sy
bokleed aangetrek het en weer aangesit het, sê Hy vir hulle: Verstaan
julle wat Ek vir julle gedoen het? 13Julle noem My julle Leermeester en
Here, en julle is reg, want Ek is dit. 14As Ek, wat julle Here en julle
Leermeester is, dan julle voete gewas het, behoort julle ook mekaar se
voete te was. 15Ek het vir julle 'n voorbeeld gestel, en soos Ek vir julle
gedoen het, moet julle ook doen. 16Dít verseker Ek julle: 'n Slaaf is nie
belangriker as sy eienaar nie, en 'n gesant ook nie belangriker as die
een wat hom gestuur het nie. 17Julle weet dit nou; gelukkig is julle as
julle dit ook doen. 18Ek praat nie van julle almal nie; Ek weet wie Ek
uitgekies het. Maar die Skrif moet vervul word: Hy wat van my brood
eet, het My in die rug gesteek.'19Ek sê dit nou al vir julle voordat dit
gebeur, sodat wanneer dit gebeur, julle kan glo dat Ek is wat Ek is.
20Dit verseker Ek julle: Wie iemand ontvang wat Ek stuur, ontvang
My; en wie My ontvang, ontvang Hom wat My gestuur het. 21Na
hierdie woorde het Jesus hewig ontsteld geword en openlik verklaar:
Dit verseker Ek julle: Een van julle sal My verraai. 22Die dissipels het
verslae na mekaar gekyk en nie geweet wie Hy bedoel nie. 23Die
dissipel vir wie Jesus baie lief was, het net langs Hom aan tafel gesit.
24Simon Petrus beduie toe vir hom dat hy moet vra wie dit is wat
Jesus bedoel. 25Hy leun toe oor na Jesus se kant en vra vir Hom: Here,

wie is dit? 26Jesus het geantwoord: Dit is die een vir wie Ek 'n stukkie
brood wat Ek in die sous ingesteek het, sal gee. Hy vat toe 'n stukkie
brood, steek dit in die sous en gee dit vir Judas seun van Simon
Iskariot. 27En nadat Judas die stukkie brood gevat het, het die Satan in
hom ingevaar. Toe sê Jesus vir hom: Wat jy wil doen, moet jy baie
gou doen! 28Niemand van die ander wat aan tafel was, het geweet
waarom Hy dit vir hom gesê het nie. 29Omdat Judas die beursie gehad
het, het party van hulle gedink dat Jesus vir hom sê: Gaan koop wat
ons vir die paasfees nodig het, of dat hy iets vir die armes moes gaan
gee. 30Nadat Judas dan die stukkie brood gevat het, het hy dadelik
uitgegaan. Dit was nag. 31Toe Judas uit is, sê Jesus: Nou word die Seun
van die mens verheerlik, en God word deur Hom verheerlik. 32En
aangesien God deur Hom verheerlik word, sal God self Hom ook
verheerlik; en Hy sal Hom binnekort verheerlik. 33My kinders, Ek is
nog net 'n klein rukkie by julle. Dan sal julle My soek, en soos Ek vir
die Jode gesê het, sê Ek nou vir julle ook: Waar Ek heen gaan, kan
julle nie kom nie. 34Ek gee julle 'n nuwe gebod: julle moet mekaar
liefhê. Soos Ek julle liefhet, moet julle mekaar ook liefhê. 35As julle
mekaar liefhet, sal almal weet dat julle dissipels van My is. 36Simon
Petrus vra toe vir Hom: Here, waarheen gaan U? Jesus het hom
geantwoord: Waarheen Ek gaan, kan jy My nie nou volg nie, maar
later sal jy My volg. 37Toe sê Petrus vir Hom: Here, hoekom kan ek U
nie nou volg nie? Ek sal my lewe vir U aflê. 38Sal jy jou lewe vir My
aflê? vra Jesus. Dít verseker Ek jou: Nog voor die haan kraai, sal jy My
drie keer verloën.

JOHANNES 14

1Julle moet nie ontsteld wees nie. Glo in God; glo ook in My. 2In die
huis van my Vader is daar baie woonplek. As dit nie so was nie, sou
Ek nie vir julle gesê het Ek gaan om vir julle plek gereed te maak nie.
3En as Ek gegaan het en vir julle plek gereed gemaak het, kom Ek
terug en sal julle na My toe neem, sodat julle ook kan wees waar Ek is.
4En julle ken die weg na die plek waarheen Ek gaan. 5Tomas sê toe vir
Hom: Here, ons weet nie waarheen U gaan nie; hoe kan ons dan die
weg daarheen ken? 6Jesus het vir hom gesê: Ek is die weg en die
waarheid en die lewe. Niemand kom na die Vader toe behalwe deur
My nie. 7As julle My ken, sal julle my Vader ook ken. En van nou af
ken julle Hom en sien julle Hom. 8Toe sê Filippus vir Hom: Here, wys
vir ons die Vader, en dit is vir ons genoeg. 9En Jesus sê vir hom: Ek is
al so lank by julle, en ken jy My nie, Filippus? Wie My sien, sien die
Vader. Hoe kan jy dan sê: Wys vir ons die Vader'? 10Glo jy nie dat Ek
in die Vader is en die Vader in My nie? Die woorde wat Ek met julle
praat, praat Ek nie uit my eie nie; maar dit kom van die Vader wat in
My bly en sy werke doen. 11Glo in My omdat Ek in die Vader is en die
Vader in My; of anders, glo op grond van die werke self. 12Dít verseker
Ek julle: Wie in My glo, sal ook die dinge doen wat Ek doen; en hy sal
nog groter dinge as dit doen, omdat Ek na die Vader toe gaan. 13Wat
julle ook al in my Naam vra, sal Ek doen, sodat die Vader deur die
Seun verheerlik kan word. 14As julle My iets in my Naam vra, sal Ek
dit doen. 15As julle My liefhet, sal julle my opdragte uitvoer. 16Ek sal
die Vader vra, en Hy sal vir julle 'n ander Voorspraak stuur om vir
ewig by julle te wees, 17naamlik die Gees van die waarheid. Die wêreld
kan Hom nie ontvang nie, omdat hulle Hom nie sien en Hom nie ken
nie. Maar julle ken Hom, omdat Hy by julle bly en in julle sal wees.
18Ek sal julle nie as weeskinders agterlaat nie; Ek kom weer na julle
toe. 19Nog net 'n klein rukkie, en dan sien die wêreld My nie meer nie,
maar julle sien My, omdat Ek lewe en julle sal lewe. 20Daardie dag sal
julle weet dat Ek in my Vader is en julle in My en Ek in julle. 21Wie my
opdragte het en dit uitvoer dit is hy wat My liefhet. En wie My liefhet,
hóm sal my Vader liefhê, en Ek sal hom ook liefhê en My aan hom
openbaar. 22Judas, nie Judas Iskariot nie, vra toe vir Hom: Here, hoe
kom dit dat U U aan ons gaan openbaar en nie aan die wêreld nie?
23Jesus antwoord hom: As iemand My liefhet, sal hy my woorde ter
harte neem; en my Vader sal hom liefhê, en Ons sal na hom toe kom
en by hom woon. 24Wie My nie liefhet nie, neem my woorde nie ter
harte nie; en die woorde wat julle hoor, is nie Myne nie, maar die
Vader s'n wat My gestuur het. 25Dit sê Ek vir julle terwyl Ek nog by
julle bly; 26en wanneer die Vader in my Naam die Voorspraak, die

Heilige Gees, stuur, sal Hy julle alles leer en julle herinner aan alles
wat Ek vir julle gesê het. 27Vrede laat Ek vir julle na; my vrede gee Ek
vir julle. Die vrede wat Ek vir julle gee, is nie die soort wat die wêreld
gee nie. Julle moet nie ontsteld wees nie, en julle moet nie bang wees
nie. 28Julle het gehoor dat Ek vir julle gesê het: Ek gaan weg, maar Ek
kom weer na julle toe. As julle My liefgehad het, sou julle bly gewees
het dat Ek na die Vader toe gaan, omdat die Vader groter as Ek is. 29En
nou sê Ek dit vir julle voordat dit gebeur, sodat julle kan glo wanneer
dit gebeur. 30Ek sal nie meer lank met julle kan praat nie, want die
owerste van die wêreld is aan die kom. Hy het geen mag oor My nie,
31maar die wêreld moet weet dat Ek die Vader liefhet en daarom doen
wat die Vader My beveel het. Staan op, laat ons hiervandaan
weggaan.

JOHANNES 15

1Ek is die ware wingerdstok en my Vader is die boer. 2Elke loot aan
My wat nie vrugte dra nie, sny Hy af; maar elkeen wat vrugte dra,
snoei Hy reg, sodat dit nog meer vrugte kan dra. 3Julle is alreeds reg
gesnoei deur die woorde wat Ek vir julle gesê het. 4Julle moet in My
bly en Ek in julle. 'n Loot kan nie uit sy eie vrugte dra as hy nie aan
die wingerdstok bly nie; en so julle ook nie as julle nie in My bly nie.
5Ek is die wingerdstok, julle die lote. Wie in My bly en Ek in hom, dra
baie vrugte, want sonder My kan julle niks doen nie. 6As iemand nie in
My bly nie, word hy weggegooi soos 'n loot en hy verdroog. Die mense
maak sulke lote bymekaar en gooi dit in die vuur, en dit verbrand. 7As
julle in My bly en my woorde in julle, vra dan net wat julle wil hê, en
julle sal dit kry. 8My Vader word juis daardeur verheerlik dat julle baie
vrugte dra en my dissipels is. 9Soos die Vader My liefhet, het Ek julle
ook lief. Julle moet in my liefde bly. 10As julle my opdragte uitvoer, sal
julle in my liefde bly, net soos Ek die opdragte van my Vader uitvoer
en in sy liefde bly. 11Dit sê Ek vir julle sodat my blydskap in julle kan
wees en julle blydskap volkome kan wees. 12Dit is my opdrag: Julle
moet mekaar liefhê soos Ek julle liefhet. 13Niemand het groter liefde as
dit nie: dat hy sy lewe vir sy vriende aflê. 14Julle is my vriende as julle
doen wat Ek julle beveel. 15Ek noem julle nie meer ondergeskiktes nie,
want 'n ondergeskikte weet nie wat sy baas doen nie. Nee, Ek noem
julle vriende, omdat Ek alles wat Ek van my Vader gehoor het, aan
julle bekend gemaak het. 16Julle het My nie uitgekies nie, maar Ek het
julle uitgekies en julle aangestel om uit te gaan en vrugte te dra,
vrugte wat sal hou. So sal die Vader aan julle gee wat julle ook al in
my Naam vra. 17Dit beveel Ek julle: Julle moet mekaar liefhê! 18As die
wêreld julle haat, onthou: Hy het My voor julle gehaat. 19As julle aan
die wêreld behoort het, sou die wêreld julle as sy eiendom liefgehad
het. Omdat julle egter nie aan die wêreld behoort nie, maar Ek julle
uit die wêreld uitgekies het, daarom haat die wêreld julle. 20Onthou
wat Ek vir julle gesê het: 'n Slaaf is nie belangriker as sy eienaar nie.
As hulle My vervolg het, sal hulle julle ook vervolg. As hulle my
woorde ter harte geneem het, sal hulle julle s'n ook ter harte neem.
21Maar hulle sal dit alles aan julle doen omdat julle my Naam bely en
hulle Hom nie ken wat My gestuur het nie. 22As Ek nie gekom en met
hulle gepraat het nie, sou hulle nie skuldig gewees het nie; maar nou
het hulle geen verskoning vir hulle sonde nie. 23Wie My haat, haat ook
my Vader. 24As Ek nie by hulle die werke gedoen het wat niemand
anders gedoen het nie, sou hulle nie skuldig gewees het nie; maar nou
sien hulle dit, en tog haat hulle My en my Vader. 25Maar die woorde
wat in die Skrif geskrywe staan, moet vervul word: Hulle het My

sonder rede gehaat.'26Wanneer die Voorspraak kom wat Ek vir julle
van die Vader af sal stuur, die Gees van die waarheid, wat van die
Vader uitgaan, sal Hy oor My getuig. 27En julle moet getuig, want julle
is van die begin af by My.

JOHANNES 16

1Hierdie dinge sê Ek vir julle sodat julle nie afvallig word nie. 2Die
mense sal julle uit die sinagoges ban. Daar kom selfs 'n tyd dat elkeen
wat een van julle doodmaak, sal dink dat hy 'n diens aan God bewys.
3En dit sal hulle doen, omdat hulle die Vader nie ken nie en My ook
nie. 4Maar Ek sê dit nou vir julle, sodat wanneer die tyd daarvoor
aanbreek, julle daaraan moet dink dat Ek dit vir julle gesê het. Ek het
dit egter nie van die begin af vir julle gesê nie, omdat Ek nog by julle
was. 5Nou gaan Ek na Hom toe wat My gestuur het, en tog vra
niemand van julle vir My: Waar gaan U heen?' nie. 6Maar omdat Ek dit
vir julle sê, is julle harte vol droefheid. 7Tog sê Ek vir julle die
waarheid: Dit is tot julle voordeel dat Ek weggaan, want as Ek nie
weggaan nie, sal die Voorspraak, die Heilige Gees, nie na julle toe
kom nie; maar as Ek gaan, sal Ek Hom na julle toe stuur. 8En wanneer
Hy kom, sal Hy bewys dat die wêreld skuldig is aan sonde, en dat die
reg aan my kant is, en dat die oordeel al gekom het. 9Die wêreld is
skuldig aan sonde, want die wêreld glo nie in My nie; 10die reg is aan
my kant, want Ek gaan na die Vader toe, en julle sal My nie meer sien
nie; 11die oordeel het al gekom, want die owerste van hierdie wêreld is
klaar veroordeel. 12Ek het nog baie dinge om vir julle te sê, maar julle
sal dit nie nou kan begryp nie. 13Wanneer Hy kom, die Gees van die
waarheid, sal Hy julle in die hele waarheid lei. Wat Hy sal sê, sal nie
van Homself kom nie: Hy sal net sê wat Hy hoor, en Hy sal die dinge
wat gaan kom, aan julle verkondig. 14Hy sal My verheerlik, want wat
Hy van My ontvang, sal Hy aan julle verkondig. 15Alles wat aan die
Vader behoort, behoort ook aan My; daarom dat Ek gesê het: Wat Hy
van My ontvang, sal Hy aan julle verkondig. 16Nog 'n klein rukkie, dan
sien julle My nie meer nie; en weer 'n klein rukkie, dan sal julle My
weer sien. 17Party van sy dissipels het toe vir mekaar gevra: Wat
beteken dit dat Hy vir ons sê: Nog 'n klein rukkie, dan sien julle My
nie; en weer 'n klein rukkie, dan sal julle My weer sien' en: Ek gaan na
die Vader toe'? 18Hierdie klein rukkie' waarvan Hy praat, wat beteken
dit? Ons weet nie wat Hy bedoel nie, het hulle gesê. 19Jesus het
gemerk dat hulle dit vir Hom wou vra, en Hy sê toe vir hulle: Praat
julle met mekaar daaroor dat Ek gesê het: Nog 'n klein rukkie, dan
sien julle My nie; en weer 'n klein rukkie, dan sal julle My weer sien?
20Dit verseker Ek julle: Julle sal huil en treur, maar die wêreld sal bly
wees. Julle sal bedroef word, maar julle droefheid sal in blydskap
verander. 21'n Vrou kry swaar wanneer haar tyd gekom het en haar
kindjie gebore word. Maar wanneer die kindjie gebore is, dink sy nie
meer aan die pyn nie, so bly is sy dat daar 'n mens in die wêreld
gekom het. 22Net so is julle ook nou bedroef, maar as Ek julle weer

sien, sal julle harte vol blydskap wees, en niemand kan julle blydskap
van julle af wegneem nie. 23Daardie dag sal julle nie meer vrae aan My
stel nie. Dít verseker Ek julle: Wat julle die Vader ook al in my Naam
sal bid, sal Hy vir julle gee. 24Tot nou toe het julle nog nie in my Naam
gebid nie. Bid, en julle sal ontvang, sodat julle blydskap volkome kan
wees. 25Dit het Ek deur beeldspraak vir julle gesê. Daar kom 'n tyd
wanneer Ek nie meer deur beeldspraak met julle sal praat nie maar
julle reguit van die Vader sal vertel. 26Van daardie dag af sal julle in
my Naam bid en hoef Ek nie julle voorspraak by die Vader te wees
nie, 27want die Vader self het julle lief, omdat julle My liefhet en glo
dat Ek van God gekom het. 28Ek het van die Vader gekom en Ek is hier
in die wêreld. Nou verlaat Ek weer die wêreld en Ek gaan na die
Vader toe. 29Sy dissipels sê toe: Kyk, nou praat U reguit en gebruik nie
beeldspraak nie. 30Nou weet ons dat U alles weet, en niemand hoef U
verder uit te vra nie. Ons glo nou dat U van God gekom het. 31Daarop
sê Jesus vir hulle: Glo julle nou? 32Kyk, daar kom 'n tyd, en dit is nou
al hier, dat julle uitmekaar gejaag sal word, elkeen sy eie koers in, en
dat julle My alleen sal laat; en tog is Ek nie alleen nie, omdat die
Vader by My is. 33Dit sê Ek vir julle, sodat julle vrede kan vind in My.
In die wêreld sal julle dit moeilik hê; maar hou moed: Ek het die
wêreld klaar oorwin.

JOHANNES 17

1Nadat Jesus dit gesê het, het Hy na die hemel toe opgekyk en gesê:
Vader, die tyd het gekom. Verheerlik u Seun, sodat die Seun U kan
verheerlik. 2U het Hom immers die volmag oor die hele mensdom
gegee om aan almal wat U Hom gegee het, die ewige lewe te gee. 3En
dit is die ewige lewe: dat hulle U ken, die enigste ware God, en Jesus
Christus, wat deur U gestuur is. 4Ek het U op die aarde verheerlik deur
die werk te volbring wat U My gegee het om te doen. 5Verheerlik U
My nou ook by U, Vader, met die heerlikheid wat Ek by U gehad het
voordat die wêreld bestaan het. 6Ek het u Naam bekend gemaak aan
die mense wat U My uit die wêreld gegee het. Hulle het aan U
behoort, en U het hulle aan My gegee, en hulle het u woord ter harte
geneem. 7Nou weet hulle dat alles wat U My gegee het, van U kom;
8want die woorde wat U My gegee het, het Ek aan hulle gegee. Hulle
het dit aangeneem en tot die oortuiging gekom dat Ek waarlik van U
gekom het, en hulle het geglo dat U My gestuur het. 9Ek bid vir hulle.
Ek bid nie vir die wêreld nie maar vir dié wat U My gegee het, omdat
hulle aan U behoort. 10Almal wat aan My behoort, behoort aan U; en
wie aan U behoort, behoort aan My; en Ek word deur hulle verheerlik.
11Ek bly nie langer in die wêreld nie, maar hulle bly nog in die wêreld.
Ek kom na U toe. Heilige Vader, bewaar hulle in u Naam, die Naam
wat U My gegee het, sodat hulle net soos Ons een kan wees. 12Toe Ek
by hulle was, het Ek hulle in u Naam bewaar, die Naam wat U My
gegee het. Ek het hulle beskerm, en nie een van hulle het verlore
gegaan nie, behalwe die een wat verlore moet gaan sodat die Skrif
vervul kan word. 13Maar nou kom Ek na U toe. En Ek sê dit terwyl Ek
nog in die wêreld is, sodat hulle my blydskap in al sy volheid in hulle
kan hê. 14Ek het u woord aan hulle gegee, en die wêreld haat hulle,
omdat hulle nie tot die wêreld behoort nie, net soos Ek ook nie tot die
wêreld behoort nie. 15Ek bid nie dat U hulle uit die wêreld moet
wegneem nie, maar dat U hulle van die Bose moet bewaar. 16Hulle
behoort nie tot die wêreld nie, net soos Ek ook nie tot die wêreld
behoort nie. 17Laat hulle aan U toegewy wees deur die waarheid. U
woord is die waarheid. 18Soos U My na die wêreld toe gestuur het, het
Ek hulle ook na die wêreld toe gestuur; 19en ter wille van hulle wy Ek
My aan U toe, sodat hulle ook deur die waarheid aan U toegewy kan
wees. 20Ek bid egter nie net vir hulle nie, maar ook vir dié wat deur
hulle woorde tot geloof in My sal kom. 21Ek bid dat hulle almal een
mag wees, net soos U, Vader, in My is en Ek in U, dat hulle ook in Ons
mag wees, sodat die wêreld kan glo dat U My gestuur het. 22Die
heerlikheid wat U My gegee het, het Ek ook aan hulle gegee, sodat
hulle een kan wees net soos Ons een is: 23Ek in hulle en U in My, sodat

hulle volkome een kan wees, sodat die wêreld kan weet dat U My
gestuur het en hulle liefhet net soos U My liefhet. 24Vader, Ek wil
graag hê dat waar Ek is, hulle wat U My gegee het, ook by My moet
wees, sodat hulle my heerlikheid kan sien, die heerlikheid wat U My
gegee het omdat U My al voor die skepping van die wêreld liefgehad
het. 25Regverdige Vader, die wêreld ken U nie, maar Ek ken U, en
hulle hier weet dat U My gestuur het. 26Ek het u Naam aan hulle
bekend gemaak, en Ek sal dit verder bekend maak, sodat die liefde
wat U aan My bewys het, in hulle kan wees en Ek ook in hulle.

JOHANNES 18

1Nadat Jesus dit gesê het, het Hy met sy dissipels oor Kedronspruit
gegaan. Daar was 'n tuin, en Hy en sy dissipels het daar ingegaan.
2Judas, sy verraaier, het ook die plek geken, omdat Jesus en sy
dissipels dikwels daar gekom het. 3Judas het toe die afdeling soldate
gevat en die wagte in diens van die priesterhoofde en die Fariseërs en
hulle het daar aangekom met lanterns en fakkels en wapens. 4Omdat
Jesus geweet het van alles wat oor Hom gaan kom, het Hy vorentoe
gekom en vir hulle gevra: Vir wie soek julle? 5Jesus van Nasaret,
antwoord hulle Hom. Dit is Ek! sê Hy toe vir hulle. Judas, sy
verraaier, het ook daar by hulle gestaan. 6Toe Jesus dan vir hulle sê:
Dit is Ek! het hulle teruggedeins en op die grond neergeval. 7Hy vra
hulle toe weer: Vir wie soek julle? En hulle sê: Jesus van Nasaret. 8Toe
sê Jesus: Ek het vir julle gesê dit is Ek. As julle My soek, laat die
mense hier by My dan toe om weg te gaan. 9So sou vervul word wat
Hy voorheen gesê het: Van dié wat U My gegee het, het Ek niemand
verlore laat gaan nie. 10Simon Petrus het 'n swaard by hom gehad. Hy
ruk dit toe uit, slaan daarmee na die slaaf van die hoëpriester en kap
sy regteroor af. Die slaaf se naam was Malgus. 11Toe sê Jesus vir
Petrus: Sit die swaard in sy skede terug. Moet Ek dan nie die
lydensbeker drink wat die Vader My gegee het nie? 12Toe het die
afdeling soldate onder die kommandant saam met die wagte in diens
van die Joodse Raad vir Jesus gevange geneem en Hom geboei. 13Hulle
het Hom eers na Annas toe gebring. Hy was die skoonvader van
Kajafas, wat daardie jaar hoëpriester was. 14Dit was Kajafas wat vir die
Jode die raad gegee het dat dit tot hulle voordeel is dat een man vir
die volk sterwe. 15Simon Petrus en 'n ander dissipel het agter Jesus
aangegaan. Daardie ander dissipel was aan die hoëpriester bekend en
het saam met Jesus in die hoëpriester se woning 16ingegaan, maar
Petrus het buite by die deur bly staan. Toe het daardie ander dissipel
wat aan die hoëpriester bekend was, uitgegaan en met die deurwagter
gepraat en vir Petrus ingebring. 17Die diensmeisie wat deurwagter was,
sê toe vir Petrus: Jy is tog nie ook een van hierdie man se dissipels
nie? Nee, ek is nie! antwoord hy. 18Die slawe en die wagte het hulle
gestaan en warm maak by die vuur wat hulle gemaak het omdat dit
koud was. En Petrus het hom ook saam met hulle gestaan en warm
maak. 19Die hoëpriester het Jesus toe ondervra oor sy dissipels en oor
sy leer. 20Jesus het hom geantwoord: Ek het in die openbaar met die
mense gepraat. Ek het hulle altyd in die sinagoges en in die tempel
geleer, waar al die Jode bymekaar kom; en Ek het niks in die geheim
gesê nie. 21Waarom ondervra u My? Ondervra dié wat gehoor het wat
Ek vir hulle gesê het. Hulle weet wat Ek gesê het. 22Toe Jesus dit sê,

het een van die wagte wat daarby gestaan het, Hom geklap en gesê:
Antwoord jy die hoëpriester so? 23Jesus sê toe vir hom: As wat Ek gesê
het, verkeerd was, sê dan wat was verkeerd; maar as dit reg was,
waarom slaan jy My? 24Annas het Hom toe geboei na die hoëpriester
Kajafas toe gestuur. 25Simon Petrus het hom nog gestaan en warm
maak. Die mense by die vuur vra toe vir hom: Jy is tog nie ook een
van sy dissipels nie? Hy het dit ontken en gesê: Nee, ek is nie! 26Een
van die hoëpriester se slawe wat familie was van die een wie se oor
Petrus afgekap het, vra toe: Het ek jou dan nie in die tuin by hom
gesien nie? 27Petrus het dit weer ontken, en net daarna het daar 'n
haan gekraai. 28Toe het hulle vir Jesus van Kajafas af na die
ampswoning van die goewerneur toe gebring. Dit was die môre vroeg.
Hulle het self nie in die ampswoning ingegaan nie, sodat hulle nie
onrein sou word nie maar die paasmaaltyd sou kon eet. 29Pilatus het
buite na hulle toe uitgegaan en gevra: Watter aanklag bring julle teen
hierdie man in? 30Hulle het hom geantwoord: As hy nie 'n misdadiger
was nie, sou ons hom nie aan u uitgelewer het nie. 31Pilatus sê toe vir
hulle: Vat julle hom en veroordeel hom volgens julle wet. Maar die
Jode sê vir hom: Ons mag nie iemand teregstel nie. 32Dit het gebeur
sodat die woorde van Jesus vervul kon word wat Hy gesê het toe Hy
aangedui het op watter manier Hy sou sterwe. 33Pilatus het toe weer in
sy ampswoning ingegaan en Jesus geroep en vir Hom gevra: Is jý die
koning van die Jode? 34Jesus het hom toe gevra: Vra u dit uit u eie, of
het ander dit vir u van My gesê? 35Ek is mos nie 'n Jood nie! antwoord
Pilatus. Dit is jou volk en jou priesterhoofde wat jou aan my
uitgelewer het. Wat het jy gedoen? 36My koninkryk is nie van hierdie
wêreld nie, antwoord Jesus. As my koninkryk van hierdie wêreld was,
sou my onderdane geveg het sodat Ek nie aan die Jode uitgelewer sou
word nie. Maar nou is my koninkryk nie van hier nie. 37Dan is jy tog
wel 'n koning? vra Pilatus. Dit is soos u sê: Ek is 'n koning, antwoord
Jesus. Ek moet oor die waarheid getuienis aflê. Hiervoor is Ek gebore,
en hiervoor het Ek na die wêreld toe gekom. Elkeen wat aan die
waarheid behoort, luister na wat Ek sê. 38Wat is waarheid? sê Pilatus
toe vir Hom. En toe hy dit sê, gaan hy weer uit na die Jode toe en sê
vir hulle: Ek vind geen skuld in hom nie. 39Maar julle is gewoond dat
ek vir julle gedurende die paasfees iemand loslaat. Wil julle hê ek
moet die koning van die Jode vir julle loslaat? 40Hulle skreeu toe
terug: Nie vir hom nie, maar vir Barabbas! En Barabbas was 'n rower.

JOHANNES 19

1Toe het Pilatus vir Jesus geneem en Hom laat gesel. 2Die soldate het
'n doringkroon gevleg en dit op sy kop gesit. Hulle het vir Hom 'n pers
mantel aangetrek 3en herhaaldelik nader na Hom toe gekom en gesê:
Ons groet u, Koning van die Jode! En elke keer het hulle Hom geklap.
4Pilatus het toe weer buitentoe gekom en vir die Jode gesê: Kyk, ek
bring hom vir julle buitentoe, sodat julle kan weet dat ek geen skuld
in hom vind nie. 5Toe het Jesus buitentoe gekom, nog so met die
doringkroon op en die pers mantel aan. Pilatus sê toe vir hulle: Dit is
die mens! 6Toe die priesterhoofde en die wagte Hom sien, skreeu
hulle: Kruisig hom! Kruisig hom! Vat júlle hom en kruisig hom, sê
Pilatus daarop vir hulle, want ék vind geen skuld in hom nie. 7Die
Jode sê toe vir hom: Ons het 'n wet, en volgens dié wet moet hy dood,
omdat hy hom as die Seun van God voorgedoen het. 8Toe Pilatus dit
hoor, het hy nog banger geword. 9Hy het weer in sy ampswoning
ingegaan en vir Jesus gevra: Waar kom jy vandaan? Jesus het hom
egter nie geantwoord nie. 10Pilatus sê toe vir Hom: Praat jy nie met my
nie? Weet jy nie dat ek die mag het om jou los te laat en ook die mag
om jou te kruisig nie? 11En Jesus antwoord hom: U sou geen gesag oor
My gehad het as dit nie van Bo aan u gegee was nie. Daarom het hy
wat My aan u uitgelewer het, groter skuld. 12Hieroor het Pilatus
geprobeer om Hom los te laat; maar die Jode het geskreeu: As u hom
loslaat, is u nie 'n vriend van die keiser nie. Elkeen wat homself as
koning voordoen, is in verset teen die keiser. 13Toe Pilatus dit alles
hoor, het hy vir Jesus buitentoe gebring en op die regbank gaan sit op
die plek wat Klipterras genoem word, in Hebreeus Gabbata. 14Dit was
die voorbereiding vir die paasfees, en dit was omtrent twaalfuur die
middag. Hy sê toe vir die Jode: Hier is julle koning! 15Maar hulle
skreeu: Vat hom weg! Vat hom weg! Kruisig hom! Toe vra Pilatus vir
hulle: Moet ek julle koning kruisig? Die priesterhoofde antwoord: Ons
het nie 'n koning nie; ons het net die keiser. 16Toe het hy Hom op hulle
versoek oorgelewer om gekruisig te word, en hulle het Jesus
weggeneem. 17Jesus het self sy kruis gedra en uitgegaan na
Kopbeenplek toe, soos dit genoem is, in Hebreeus Golgota. 18Daar het
hulle Hom gekruisig en saam met Hom twee ander, een aan elke kant,
met Jesus in die middel. 19Pilatus het ook 'n opskrif geskrywe en dit
aan die kruis gesit. Daar het geskrywe gestaan: Jesus van Nasaret, die
Koning van die Jode. 20Baie van die Jode het hierdie opskrif gelees,
omdat die plek waar Jesus gekruisig is, naby die stad was. Die opskrif
was in Hebreeus, Latyn en Grieks. 21Die priesterhoofde van die Jode
het toe vir Pilatus gesê: Moenie skrywe: Die Koning van die Jode' nie,
maar skrywe: Hy het gesê: Ek is die Koning van die Jode. 22Pilatus het

vir hulle gesê: Wat ek geskrywe het, het ek geskrywe. 23Toe die soldate
Jesus dan gekruisig het, het hulle sy boklere gevat en dit in vier dele
verdeel, vir elke soldaat 'n deel. Hulle het ook sy onderkleed gevat. Dit
was sonder naat van bo af in een stuk geweef. 24Hulle sê toe vir
mekaar: Ons moet dit nie skeur nie. Kom ons loot wie dit moet kry.
Dit het gebeur sodat die Skrif vervul kan word waar dit sê: Hulle het
my klere onder mekaar verdeel, en vir my kleed het hulle geloot. Dit
is wat die soldate gedoen het. 25By die kruis van Jesus het ook nog sy
moeder en sy moeder se suster en Maria, die vrou van Klopas, en
Maria Magdalena gestaan. 26Toe Jesus sy moeder sien en die dissipel
vir wie Hy baie lief was, wat by haar staan, sê Hy vir haar: Daar is u
seun. 27Daarna sê Hy vir die dissipel: Daar is jou moeder. Van daardie
oomblik af het die dissipel haar in sy huis geneem. 28Hierna het Jesus,
met die wete dat alles klaar volbring is en sodat die Skrif vervul kan
word, gesê: Ek is dors.29Daar het 'n kan vol suur wyn gestaan. Die
soldate het toe 'n spons vol suur wyn op 'n hisoptakkie gesit en dit
teen sy mond gehou. 30Nadat Jesus die suur wyn gekry het, het Hy
gesê: Dit is volbring! Toe het Hy sy kop vooroor laat sak en die laaste
asem uitgeblaas. 31Dit was Vrydag, en die Jode wou nie hê dat die
liggame op die sabbatdag aan die kruis moes bly nie, want daardie
sabbatdag was 'n groot dag. Daarom het hulle vir Pilatus gevra dat die
mense wat gekruisig is, se bene gebreek en die liggame weggevat
moes word. 32Toe het die soldate gekom en die bene van die eerste een
gebreek en ook dié van die tweede een wat saam met Jesus gekruisig
is. 33Toe hulle egter by Jesus kom en sien dat Hy al klaar dood is, het
hulle nie sy bene gebreek nie. 34Maar een van die soldate het met 'n
spies in sy sy gesteek, en daar het dadelik bloed en water uitgekom.
35Hy wat dit gesien het, lê daarvan getuienis af, en sy getuienis is
waar. Hy weet dat hy die waarheid praat, sodat julle ook kan glo. 36Dit
het gebeur sodat die Skrif vervul kan word: Geen been van Hom sal
gebreek word nie.37En verder sê die Skrif op 'n ander plek: Hulle sal
Hom sien vir wie hulle deurboor het.38Hierna het Josef van Arimatea,
wat 'n dissipel van Jesus was maar in die geheim, omdat hy vir die
Jode bang was, vir Pilatus gevra of hy die liggaam van Jesus mag
neem. Pilatus het sy toestemming gegee. Josef het toe gegaan en sy
liggaam weggeneem. 39Nikodemus, wat 'n keer in die nag na Jesus toe
gekom het, het ook gekom en 'n mengsel van omtrent vyftig liter mirre
en aalwyn gebring. 40Hulle het die liggaam van Jesus geneem en dit
met die geurolie behandel en in doeke toegedraai, soos dit die gebruik
van die Jode was om iemand vir die begrafnis uit te lê. 41By die plek
waar Jesus gekruisig is, was daar 'n tuin en in die tuin 'n nuwe graf
waarin daar nog niemand begrawe was nie. 42Daar het hulle Jesus
begrawe, omdat die sabbatdag vir die Jode al amper aangebreek het
en die graf daar naby was.

JOHANNES 20

1Die Sondagmôre vroeg, toe dit nog donker was, kom Maria
Magdalena by die graf en sien dat die klip van die graf af weggerol is.
2Sy hardloop toe en gaan na Simon Petrus en na die ander dissipel toe
vir wie Jesus baie lief was, en sê vir hulle: Hulle het die Here uit die
graf weggevat, en ons weet nie waar hulle Hom nou begrawe het nie.
3Petrus en die ander dissipel het toe uitgekom en na die graf toe
gegaan. 4Die twee het saam begin hardloop, maar die ander dissipel
het vinniger as Petrus gehardloop en eerste by die graf gekom. 5Toe hy
vooroor buk, sien hy die doeke lê, maar hy het nie ingegaan nie. 6Ná
hom het Simon Petrus ook daar aangekom, en hy het in die graf
ingegaan. Hy sien toe die doeke daar lê, 7ook die doek wat om Jesus se
kop was. Dié doek het nie by die ander doeke gelê nie, maar was
eenkant afsonderlik opgerol. 8Daarna het die ander dissipel, wat eerste
by die graf gekom het, ook ingegaan, en hy het dit ook gesien en
geglo. 9Hulle het nog nie die Skrif verstaan dat Jesus uit die dood moet
opstaan nie. 10Daarna het die dissipels weer huis toe gegaan. 11Maar
Maria het buite by die graf bly staan en huil. Terwyl sy huil, het sy
vooroor gebuk om in die graf in te kyk. 12Toe sien sy twee engele met
wit klere aan daar sit waar die liggaam van Jesus gelê het, een waar
die kop en een waar die voete was. 13Hulle vra toe vir haar: Mevrou,
waarom huil jy? Sy antwoord hulle: Omdat hulle my Here weggevat
het en ek nie weet waar hulle Hom nou begrawe het nie. 14Nadat sy dit
gesê het, het sy omgedraai en vir Jesus daar sien staan, maar sy het
nie geweet dat dit Hy is nie. 15Jesus vra haar toe: Mevrou, waarom
huil jy? Vir wie soek jy? Sy het gedink dit is die tuinopsigter, en sy het
vir hom gesê: Meneer, as u Hom weggevat het, sê vir my waar u Hom
begrawe het, en ek sal Hom daar gaan haal. 16Jesus het vir haar gesê:
Maria! Sy draai na Hom toe en sê in Hebreeus vir Hom: Rabboeni! Dit
beteken leermeester. 17Jesus sê toe vir haar: Moet My nie vashou nie,
want Ek het nog nie na die Vader toe opgevaar nie. Maar gaan na my
broers toe en sê vir hulle: Ek vaar op na my Vader toe, wat ook julle
Vader is, na my God, wat ook julle God is.' 18Maria Magdalena het toe
vir die dissipels gaan sê: Ek het die Here gesien! En sy het ook vertel
wat Hy vir haar gesê het. 19Daardie Sondagaand was die dissipels
bymekaar. Alhoewel die deure gesluit was omdat hulle bang was vir
die Jode, het Jesus gekom en tussen hulle gaan staan en vir hulle gesê:
Vrede vir julle! 20Nadat Hy dit gesê het, wys Hy sy hande en sy sy vir
hulle. Die dissipels was baie bly toe hulle die Here sien. 21Vrede vir
julle! sê Hy weer vir hulle. Soos die Vader My gestuur het, stuur Ek
julle ook. 22Nadat Hy dit gesê het, blaas Hy oor hulle en sê: Ontvang
die Heilige Gees! 23As julle vir mense hulle sondes vergewe, word dit

hulle deur God vergewe; as julle dit nie vergewe nie, word dit nie deur
God vergewe nie. 24Tomas, wat ook Didimus genoem is, een van die
twaalf, was nie by die dissipels toe Jesus gekom het nie. 25Die ander
dissipels sê toe vir hom: Ons het die Here gesien! Maar hy sê vir hulle:
As ek nie die merke van die spykers in sy hande sien en my vinger in
die merke van die spykers steek en my hand in sy sy steek nie, sal ek
nooit glo nie. 26Ag dae later was Jesus se dissipels weer bymekaar, en
Tomas was by hulle. Hoewel die deure gesluit was, het Jesus gekom
en tussen hulle gaan staan en gesê: Vrede vir julle! 27Daarna sê Hy vir
Tomas: Bring jou vinger hier en kyk na my hande; en bring jou hand
en steek hom in my sy; en moenie langer ongelowig wees nie, maar
wees gelowig. 28En Tomas sê vir Hom: My Here en my God! 29Toe sê
Jesus vir hom: Glo jy nou omdat jy My sien? Gelukkig is dié wat nie
gesien het nie en tog glo. 30Jesus het nog baie ander wondertekens,
wat nie in hierdie boek beskrywe is nie, voor sy dissipels gedoen.
31Maar hierdie wondertekens is beskrywe sodat julle kan glo dat Jesus
die Christus is, die Seun van God, en sodat julle deur te glo, in sy
Naam die lewe kan hê.

JOHANNES 21

1Daarna het Jesus weer aan sy dissipels verskyn, by die See van
Tiberias. Dit het só gebeur: 2Simon Petrus en Tomas, wat ook Didimus
genoem is, Natanael van Kana in Galilea, die seuns van Sebedeus en
nog twee ander dissipels was daar saam. 3Simon Petrus sê toe vir
hulle: Ek gaan visvang. Ons gaan ook saam met jou, sê hulle vir hom.
Hulle het gegaan en in die skuit geklim, maar daardie nag het hulle
niks gevang nie. 4Toe dit al lig was, het Jesus daar op die strand
gestaan, maar die dissipels het nie geweet dat dit Hy is nie. 5Jesus vra
toe vir hulle: Mense, het julle nie iets gevang om te eet nie? Nee,
antwoord hulle Hom. 6Hy sê toe vir hulle: Gooi die net aan die
regterkant van die skuit uit, dan sal julle iets kry. Hulle het die net toe
daar uitgegooi, en vanweë die groot klomp vis kon hulle hom nie weer
intrek nie. 7Die dissipel vir wie Jesus baie lief was, sê toe vir Petrus:
Dit is die Here! Toe Simon Petrus hoor dat dit die Here is, het hy sy
hemp aangetrek want sy bolyf was kaal en in die water gespring.
8Hulle was nie ver van die land af nie, net omtrent honderd tree. Die
ander dissipels het met die skuitjie gekom en die net met die visse
gesleep. 9Toe hulle aan land kom, sien hulle 'n vuur brand en 'n stuk
vis daarop lê. Daar was brood ook. 10Jesus sê toe vir hulle: Bring van
die vis wat julle nou net gevang het. 11Simon Petrus het toe in die
skuit geklim en die net op die land getrek. Dit was vol groot visse,
honderd drie en vyftig, en alhoewel daar so baie was, het die net nie
geskeur nie. 12Toe sê Jesus vir hulle: Kom eet. Nie een van die dissipels
het sover gekom om vir Hom te vra: Wie is U? nie. Hulle het geweet
dat dit die Here is. 13Jesus kom toe, neem die brood en gee dit vir
hulle, en net so ook die vis. 14Dit was al die derde keer dat Jesus aan
sy dissipels verskyn het nadat Hy uit die dood opgewek is. 15Toe hulle
klaar geëet het, vra Jesus vir Simon Petrus: Simon seun van Johannes,
het jy My baie lief, meer as hulle hier? Ja, Here, antwoord hy Hom, U
weet dat ek U liefhet. Hy sê toe vir hom: Laat my lammers wei. 16Jesus
vra hom weer 'n tweede keer: Simon seun van Johannes, het jy My
baie lief? Ja, Here, antwoord hy Hom, U weet dat ek U liefhet. Hy sê
toe vir hom: Pas my skape op. 17Jesus vra hom die derde keer: Simon
seun van Johannes, het jy My lief? Petrus het bedroef geword omdat
Jesus hom die derde keer gevra het: Het jy My lief?, en hy antwoord
Hom: Here, U weet alles. U weet dat ek U liefhet. Hy sê toe vir hom:
Laat my skape wei. 18Dit verseker Ek jou: Toe jy jonger was, het jy self
jou klere vasgemaak en gegaan waar jy wil; maar wanneer jy oud is,
sal jy jou hande uitsteek, en iemand anders sal jou vasmaak en jou
bring waar jy nie wil wees nie. 19Dit het Jesus gesê en daarmee
aangedui deur watter soort dood Petrus God sou verheerlik. Daarna sê

Hy vir hom: Volg My! 20Toe Petrus omdraai, sien hy die dissipel volg
vir wie Jesus baie lief was, wat ook by die maaltyd na Jesus se kant
toe oorgeleun en gevra het: Here, wie is u verraaier? 21Toe Petrus hom
dan sien, vra Petrus vir Jesus: Here, en wat van hom? 22Jesus
antwoord hom: As Ek wil hê dat hy in die lewe moet bly totdat Ek
weer kom, is dit nie jou saak nie. Volg jy My! 23Die gerug het toe
onder die broers versprei dat daardie dissipel nie sal sterwe nie. Jesus
het egter nie vir Petrus gesê dat daardie dissipel nie sal sterwe nie,
maar: As Ek wil hê dat hy in die lewe moet bly totdat Ek weer kom, is
dit nie jou saak nie. 24Dit is die dissipel wat oor al hierdie dinge
getuienis aflê en dit beskrywe het, en ons weet dat sy getuienis waar
is. 25Daar is nog baie ander dinge wat Jesus gedoen het. Maar as dit
een vir een beskrywe moet word, dink ek, sou die hele wêreld nie
genoeg plek vir die boeke hê nie.

HANDELINGE

HANDELINGE 1

1My eerste boek, Teofilus, het ek geskrywe oor alles wat Jesus gedoen
en geleer het, van die begin af 2tot op die dag van sy hemelvaart.
Voordat Hy in die hemel opgeneem is, het Hy deur die Heilige Gees
bevele gegee aan die manne wat Hy as apostels uitgekies het. 3Ná sy
dood het Hy aan hulle met baie onbetwisbare bewyse ook getoon dat
Hy lewe. In die loop van veertig dae het Hy by verskeie geleenthede
aan hulle verskyn en met hulle oor die dinge van die koninkryk van
God gepraat. 4Terwyl Hy 'n keer saam met hulle aan tafel was, het Hy
hulle beveel: Moenie van Jerusalem af weggaan nie, maar bly wag op
die gawe wat die Vader belowe het, soos julle van My gehoor het.
5Johannes het wel met water gedoop, maar julle sal binne 'n paar dae
met die Heilige Gees gedoop word. 6Toe hulle 'n keer weer bymekaar
was, het hulle vir Jesus gevra: Here, is dit nou die tyd dat U die
koninkryk vir Israel weer gaan oprig? 7Hy het hulle geantwoord: Dit is
nie vir julle om die tyd en omstandigheid te weet wat die Vader in sy
eie mag bepaal het nie. 8Maar julle sal krag ontvang wanneer die
Heilige Gees oor julle kom, en julle sal my getuies wees in Jerusalem
sowel as in die hele Judea en in Samaria en tot in die uithoeke van die
wêreld. 9Nadat Hy dit gesê het, is Hy opgeneem terwyl hulle dit sien,
en 'n wolk het Hom weggeneem, sodat hulle Hom nie langer kon sien
nie. 10Terwyl Hy weggaan en hulle nog stip na die hemel kyk, het daar
skielik twee mans in wit klere by hulle gestaan. 11Dié sê toe vir hulle:
Galileërs, waarom staan julle so na die hemel en kyk? Hierdie Jesus
wat van julle af na die hemel toe opgeneem is, sal net so terugkom
soos julle Hom na die hemel toe sien opgaan het. 12Daarna het hulle na
Jerusalem toe teruggegaan van die berg af. Dit is die Olyfberg, vlak by
die stad, 'n sabbatsreis ver. 13In die stad aangekom, is hulle na die
bovertrek toe waar hulle gewoonlik vertoef het. Dit was Petrus en
Johannes, Jakobus en Andreas, Filippus en Tomas, Bartolomeus en
Matteus, Jakobus seun van Alfeus, Simon die Seloot en Judas seun van
Jakobus. 14Hulle het almal eensgesind volhard in die gebed saam met
'n aantal vroue, onder wie ook Maria die moeder van Jesus. Sy broers
was ook by. 15In daardie tyd was daar 'n byeenkoms van die sowat
honderd en twintig gelowiges. Petrus het die leiding geneem en gesê:
16Broers, die Skrifwoord wat die Heilige Gees tevore by monde van
Dawid oor Judas uitgespreek het, moes vervul word. Hy is as een van
ons gereken en is ook gekies om 'n aandeel in ons werk te hê, maar hy
het die gids geword van dié wat vir Jesus gevange geneem het. 17Met
die geld wat Judas vir sy misdaad gekry het, het hy 'n stuk grond
gekoop. Daar het hy vooroor geval en oopgebars, en al sy ingewande
het uitgepeul. 18Dit het bekend geword onder al die inwoners van

Jerusalem. Daarom word die plek in hulle taal Akeldama genoem. Dit
beteken Bloedgrond. 19In die boek van die Psalms staan daar: Laat sy
woonplek leeg word; laat niemand daarin woon nie, en: Laat 'n ander
sy amp oorneem.20Daar moet dus nog 'n getuie van Jesus se
opstanding by ons gevoeg word. Dit moet een van die manne wees
wat saam met ons rondgegaan het die hele tyd toe die Here Jesus in
die openbaar opgetree het, vandat Hy deur Johannes gedoop is totdat
Hy van ons af in die hemel opgeneem is. 21Hulle stel toe twee voor:
Josef, wat ook Barsabbas of Justus genoem word, en Mattias. 22En die
gelowiges het gebid: Here, U wat die harte van almal ken, wys die een
aan wat U uit hierdie twee verkies het 23om as apostel te dien in die
plek wat Judas leeg gelaat het toe hy gegaan het na waar hy hoort.
24Hulle het geloot, en die loting het vir Mattias aangewys. So is hy
gekies as die twaalfde apostel.

HANDELINGE 2

1Toe die dag van die pinksterfees aanbreek, was hulle almal op een
plek bymekaar. 2Skielik was daar 'n geluid uit die hemel soos van 'n
geweldige stormwind, en dit het die hele vertrek gevul waar hulle
gesit het. 3Hulle het iets soos vuur gesien wat in tonge verdeel en op
elkeen van hulle gekom het. 4Almal is met die Heilige Gees vervul en
hulle het in ander tale begin praat soos die Heilige Gees dit aan hulle
gegee het om onder sy leiding te doen. 5Daar het godsdienstige Jode
uit al die nasies onder die son in Jerusalem gewoon. 6Toe die mense
die geluid hoor, het 'n groot skare saamgedrom. En omdat elkeen
gehoor het hoe daar in sy eie taal gepraat word, het hulle nie geweet
hoe hulle dit het nie. 7Verras en verbaas sê hulle toe: Die mense wat
daar praat, is tog almal Galileërs. 8Hoe hoor elkeen van ons dan sy eie
moedertaal? 9Perse, Mediërs en Elamiete, sowel as die inwoners van
Mesopotamië, Judea en Kappadosië, Pontus en die provinsie Asië,
10Frigië en Pamfilië, Egipte en die dele van Libië om Sirene, mense uit
Rome, 11Jode sowel as heidene wat die Joodse geloof aangeneem het,
Kretensers en Arabiere ons hoor hulle in ons eie tale praat oor die
groot dinge wat God gedoen het. 12Hulle was almal verbaas en uit die
veld geslaan. Party het vir mekaar gevra: Wat kan dit tog beteken?
13Maar party het gespot en gesê: Hulle is dronk. 14Toe staan Petrus
saam met die elf ander apostels op en onder leiding van die Heilige
Gees spreek hy die mense toe: Jode en julle almal wat in Jerusalem
woon, ek moet vir julle verduidelik wat gebeur het. Luister na wat ek
gaan sê: 15Hierdie mense is nie dronk soos julle dink nie, want dit is
nog maar nege-uur in die môre. 16Nee, hier gebeur wat God deur die
profeet Joël gesê het: 17Só sal dit in die laaste dae wees, sê God: Ek sal
my Gees uitstort op alle mense: julle seuns en julle dogters sal as
profete optree; julle jongmense sal gesigte sien; julle oumense sal
drome droom. 18Ja, op my dienaars en my dienaresse sal Ek in daardie
dae my Gees uitstort, en hulle sal as profete optree. 19Ek sal tekens bo
in die lug en wonders onder op die aarde gee: bloed en vuur en
rookwolke. 20Die son sal pikdonker word en die maan bloedrooi
voordat die groot en glorieryke dag van die Here kom. 21So sal dit dan
wees: elkeen wat die Naam van die Here aanroep, sal gered
word.22Israeliete, luister na hierdie woorde! God het Jesus van Nasaret
aan julle bekend gestel deur die kragtige dade, die wonders en die
tekens wat God Hom by julle laat doen het. Daarvan weet julle self.
23God het besluit en dit vooruit bepaal om Hom aan julle uit te lewer,
en julle het Hom deur heidene aan die kruis laat spyker en Hom
doodgemaak. 24Maar God het Hom van die smarte van die dood verlos
en Hom uit die dood laat opstaan. Dit was immers vir die dood

onmoontlik om Hom gevange te hou. 25Van Hom sê Dawid: Ek het die
Here altyd voor oë. Hy is aan my regterhand; ek sal nie wankel nie.
26Daarom is my hart bly en my tong jubel, ja meer, ek het die
verwagting dat my liggaam sal lewe, 27want U sal my nie aan die
doderyk oorlaat nie; U sal nie toelaat dat u troue dienaar vergaan nie.
28U het my die paaie van die lewe geleer; u teenwoordigheid sal my
met vreugde vul.29Broers, wat ons voorvader Dawid betref, moet ek
dit vir julle duidelik stel: Hy het gesterwe en is begrawe, en sy graf is
nou nog hier by ons. 30Maar hy was 'n profeet en hy het geweet dat
God met 'n eed aan hom belowe het dat een van sy nakomelinge op sy
troon sou sit. 31Daarom het hy die opstanding van die Christus vooruit
gesien en gesê: Hy is nie aan die doderyk oorgelaat nie, en sy liggaam
het nie vergaan nie.32God het hierdie Jesus uit die dood laat opstaan;
daarvan is ons almal getuies. 33Hy is verhoog aan die regterhand van
God en Hy het die Heilige Gees wat belowe is, van die Vader ontvang
en uitgestort. Dit is wat julle nou sien en hoor. 34Dawid het nie na die
hemel toe opgevaar nie, en tog sê hy: Die Here het vir my Here gesê:
Sit aan my regterhand 35totdat Ek jou vyande aan jou onderwerp
het.36Die hele Israel moet nou vas en seker weet: God het hierdie
Jesus, wat julle gekruisig het, Here en Christus gemaak! 37By die
aanhoor hiervan is die mense diep getref en het hulle vir Petrus en die
ander apostels gevra: Wat moet ons doen, broers? 38Toe antwoord
Petrus hulle: Bekeer julle en laat elkeen van julle gedoop word in die
Naam van Jesus Christus, en God sal julle sondes vergewe en julle sal
die Heilige Gees as gawe ontvang. 39Wat God belowe het, is vir julle en
vir julle kinders en vir almal wat daar ver is, vir almal wat die Here
ons God na Hom toe sal roep. 40Met nog baie ander woorde het Petrus
getuig en hulle aangespoor: Laat julle red tussen hierdie ontaarde
mense uit. 41Dié wat sy woorde aangeneem het, is gedoop, en omtrent
drie duisend mense is op daardie dag by die getal van die gelowiges
gevoeg. 42Hulle het hulle heelhartig toegelê op die leer van die
apostels en die onderlinge verbondenheid, die gemeenskaplike
maaltyd en die gebede. 43Die apostels het baie wonders en tekens
gedoen, en dit het almal met diep ontsag vervul. 44Al die gelowiges
was eensgesind en het alles met mekaar gedeel. 45Hulle het hulle
grond en besittings verkoop en die geld aan almal uitgedeel volgens
elkeen se behoefte. 46Hulle het almal elke dag getrou by die tempel
bymekaargekom, van huis tot huis die gemeenskaplike maaltyd gehou,
hulle kos met blydskap en in alle eenvoud geëet, 47en God geprys. Die
hele volk was hulle goedgesind. En die Here het elke dag mense wat
gered word, by die gemeente gevoeg.

HANDELINGE 3

1Een middag om drie-uur, die tyd van die gebed, was Petrus en
Johannes op pad tempel toe. 2Net toe word daar 'n man aangedra wat
van sy geboorte af lam was. Sy mense het hom elke dag by die
tempelpoort wat Mooipoort genoem is, neergesit om by die
tempelgangers te bedel. 3Toe hy vir Petrus en Johannes sien, net voor
hulle in die tempel ingaan, het hy van hulle iets gevra. 4Petrus en
Johannes kyk hom toe stip aan, en Petrus sê: Kyk na ons. 5Toe kyk die
man na hulle in die hoop dat hy iets van hulle gaan kry. 6Maar Petrus
sê: Geld het ek nie; maar wat ek het, gee ek vir jou: in die Naam van
Jesus Christus van Nasaret, staan op en loop! 7Hy vat toe die man se
regterhand en help hom op, en onmiddellik het sy voete en enkels
sterk geword. 8Hy het opgespring en regop gestaan, en hy kon loop.
Daarna het hy saam met hulle in die tempel ingegaan terwyl hy
geloop en gespring en God geprys het. 9Al die mense het gesien dat hy
loop en God prys; 10maar toe hulle besef dat dit hy is wat voor die
tempel by die Mooipoort gesit en bedel het, was hulle baie verbaas en
verwonder oor wat daar met hom gebeur het. 11Die man het vir Petrus
en Johannes bly volg, en die mense wat almal uiters verbaas was, het
na hulle toe gestroom in die Pilaargang van Salomo, soos dit genoem
is. 12Toe Petrus dit sien, het hy hulle toegespreek: Israeliete, hoekom is
julle hieroor verbaas? Wat staar julle ons so aan asof ons deur ons eie
krag of vroomheid gemaak het dat hierdie man loop? 13Die God van
Abraham, die God van Isak, die God van Jakob, die God van ons
voorvaders, het aan Jesus, sy Dienaar, goddelike eer gegee aan Hom
vir wie júlle uitgelewer en voor Pilatus verwerp het toe hy beslis het
dat Hy vrygelaat moes word. 14Hy was heilig en opreg, maar júlle het
Hom verwerp en gevra dat daar vir julle 'n moordenaar begenadig
moet word. 15So het julle Hom, die Leidsman na die lewe toe,
doodgemaak, maar God het Hom uit die dood opgewek, en daarvan is
ons getuies. 16Deur die geloof in sy Naam het Hy die bene van hierdie
man, wat julle sien en ken, sterk gemaak. Die geloof wat van Hom
kom, het die man volkome herstel, hier voor julle almal. 17Nou weet
ek, broers, dat julle net soos julle leiers in onkunde gehandel het.
18Tog het God reeds vroeër by monde van al die profete aangekondig
dat die Christus sou ly. So het Hy dit nou laat gebeur. 19Daarom,
bekeer julle en kom tot inkeer. Dan sal God julle sondes uitwis. 20En
dan sal daar tye van verkwikking van die Here af kom en sal Hy Jesus
stuur, wat vooraf vir julle as die Christus aangewys is. 21Hy moet in
die hemel bly totdat God alles nuut gemaak het. Dit het God reeds
lank gelede deur sy heilige profete gesê. 22Moses het immers gesê: Die
Here julle God sal uit julle eie geledere vir julle 'n Profeet soos ek laat

voortkom. Gehoorsaam Hom in alles wat Hy vir julle sal sê. 23Elkeen
wat nie hierdie Profeet gehoorsaam nie, moet van die volk afgesny
word.'24En al die profete van Samuel af en daarna, almal wat opgetree
het, het ook aangekondig wat in hierdie tyd gebeur. 25Die dinge
waarvan die profete gepraat het, is vir julle bedoel, en julle het deel
aan die verbond wat God met julle voorvaders gesluit het. Hy het vir
Abraham gesê: Jou nakomeling sal vir al die volke van die aarde tot 'n
seën wees.'26Daarom het God sy Dienaar na die wêreld toe laat kom en
Hom heel eerste na julle toe gestuur om vir julle tot 'n seën te wees
deur elkeen van julle van sy verkeerde paaie af terug te bring.

HANDELINGE 4

1Petrus en Johannes was nog besig om met die mense te praat toe die
priesters, die bevelvoerder van die tempelwag en die Sadduseërs op
Petrus-hulle afstorm. 2Die priesters en die ander was onthuts omdat
die apostels die mense geleer het en verkondig het dat die opstanding
uit die dood deur Jesus se opstanding 'n werklikheid geword het.
3Hulle het Petrus en Johannes gevange geneem, en hulle, omdat dit al
laat was, in die tronk gesit tot die volgende môre. 4Tog het baie van
die mense wat hulle prediking gehoor het, gelowig geword; en die
getal gelowiges het aangegroei tot omtrent vyf duisend. 5Die volgende
môre het die raadslede, die familiehoofde en die skrifgeleerdes in
Jerusalem vergader. 6Ook die hoëpriester Annas, en Kajafas, Johannes,
Aleksander en al die ander lede van die hoëpriesterlike familie was
teenwoordig. 7Hulle het die apostels voor hulle laat bring en hulle
ondervra: Deur watter krag en in wie se naam het julle dit gedoen?
8Toe het Petrus, vol van die Heilige Gees, vir hulle gesê: Raadslede
van die volk, en familiehoofde, 9julle verhoor ons vandag oor 'n
weldaad aan 'n siek man en oor hoe hy gesond gemaak is. 10Julle almal
en die hele volk Israel moet weet dat dit in die Naam van Jesus
Christus van Nasaret is dat hy hier gesond voor julle staan dié Jesus
vir wie julle gekruisig het, maar wat God uit die dood opgewek het.
11Hy is die klip wat deur julle, die bouers, afgekeur is. Juis Hy het die
belangrikste klip in die gebou geword.12Hý bring die verlossing en
niemand anders nie. Daar is geen ander naam op die aarde aan die
mense gegee waardeur God wil dat ons verlos moet word nie. 13Die
Joodse Raad was verbaas toe hulle Petrus en Johannes se
vrymoedigheid sien, want die Raad het geweet dit is maar ongeleerde
en eenvoudige mense. Die raadslede het hulle ook herken as
volgelinge van Jesus. 14En toe hulle nog boonop die gesonde man by
die apostels sien staan, kon hulle niks teen hulle inbring nie. 15Die
raadslede het hulle toe beveel om die raadsaal te verlaat en het die
saak met mekaar bespreek. 16Wat gaan ons met hierdie mense maak?
het hulle gevra. Dat 'n onmiskenbare wonder deur hulle plaasgevind
het, is vir al die inwoners van Jerusalem duidelik. Ons kan dit nie
ontken nie. 17Maar om te voorkom dat hierdie dinge nog verder onder
die volk versprei, moet ons hulle met dreigemente verbied om weer in
die Naam van Jesus met iemand te praat. 18Daarna het die Raad die
apostels weer laat inkom en hulle beveel om glad nie verder in die
Naam van Jesus iets te verkondig of te leer nie. 19Maar Petrus en
Johannes het vir hulle gesê: Julle moet maar self besluit wat voor God
reg is: om aan júlle gehoorsaam te wees of aan God. 20Wat ons betref,
dit is onmoontlik om nie te praat oor wat ons gesien en gehoor het

nie. 21Nadat die Raad die apostels daarby nog ernstig gedreig het, het
hulle hulle losgelaat. Hulle het dit gedoen omdat hulle geen rede kon
vind om hulle te straf nie en vanweë die houding van die volk, want al
die mense het God geprys oor wat daar gebeur het. 22Die man wat
deur hierdie wonder gesond geword het, was immers al oor die
veertig. 23Nadat Petrus en Johannes losgelaat is, het hulle na hulle
medegelowiges toe gegaan en vir hulle vertel wat die priesterhoofde
en die familiehoofde alles vir hulle gesê het. 24Toe hulle dit hoor, het
hulle almal saam tot God gebid en gesê: Here, dit is U wat die hemel
en die aarde en die see en alles wat daar is, gemaak het. 25En U het
deur die Heilige Gees by monde van ons voorvader Dawid, u dienaar,
gesê: Waarom het heidennasies te kere gegaan, en het volke sinlose
planne beraam? 26Die konings van die aarde het in opstand gekom, en
die heersers het saamgespan teen die Here en teen sy Gesalfde.27Dit is
wat werklik in hierdie stad gebeur het. Herodes en Pontius Pilatus het
met heidennasies en die volk Israel saamgespan teen u heilige
Dienaar, Jesus, wat deur U gesalf is, 28en hulle het alles gedoen wat U
vooruit beskik en besluit het. 29En nou, Here, kyk hoe dreig hulle ons.
Gee dat u dienaars met volle vrymoedigheid u woord sal verkondig.
30Laat u hand genesing bring, en laat daar tekens en wonders
plaasvind deur die Naam van u heilige Dienaar, Jesus. 31Nadat hulle
gebid het, het die plek waar hulle bymekaar was, geskud. Hulle is
almal met die Heilige Gees vervul en het met vrymoedigheid die
woord van God verkondig. 32Die groot getal wat gelowig geword het,
was een van hart en siel. Niemand het sy goed net vir homself gehou
nie, maar hulle het alles met mekaar gedeel. 33Die apostels het
kragdadig getuig dat die Here Jesus uit die dood opgestaan het, en die
genade van God was groot oor hulle almal. 34Nie een van hulle het
gebrek gely nie, want dié wat grond of huise besit het, het dit verkoop
en die verkoopprys daarvan gebring 35en vir die apostels gegee. Dié
het dit dan uitgedeel volgens elkeen se behoefte. 36Josef 'n Leviet wat
op Siprus gebore is en wat deur die apostels Barnabas genoem is dit
beteken iemand wat mense moed inpraat 37het ook die grond wat hy
gehad het, verkoop en die geld gebring en dit vir die apostels gegee.

HANDELINGE 5

1Maar daar was ook 'n sekere man, Ananias, en sy vrou, Saffira, wat 'n
eiendom verkoop het. 2Met die medewete van sy vrou het hy van die
verkoopprys vir hulleself agtergehou en net 'n gedeelte daarvan
gebring en vir die apostels gegee. 3Petrus sê toe vir hom: Ananias,
hoekom het jy jou deur die Satan laat omhaal om vir die Heilige Gees
te lieg en van die verkoopprys van die grond vir jouself agter te hou?
4Die grond was mos joune, en toe dit verkoop is, kon jy met die geld
gemaak het wat jy wou. Wat het jou besiel om dit te doen? Jy het nie
vir mense gelieg nie maar vir God. 5Toe Ananias dit hoor, het hy dood
neergeval; en al die ander wat dit gehoor het, het baie bang geword.
6'n Paar van die jonges het nader gekom, hom toegedraai en gaan
begrawe. 7Omtrent drie uur later het sy vrou daar aangekom, onbewus
van wat gebeur het. 8Petrus vra toe vir haar: Sê vir my, het julle die
grond vir soveel verkoop? Ja, sê sy, vir soveel. 9Toe sê Petrus vir haar:
Waarom het julle ooreengekom om die Gees van die Here uit te tart?
Die mense wat jou man begrawe het, is nou net weer by die deur, en
hulle sal jou ook uitdra. 10Sy het onmiddellik voor Petrus dood
neergeval. Die jongmanne het ingekom, gesien sy is dood, en haar by
haar man gaan begrawe. 11Die hele gemeente en al die ander mense
wat hiervan gehoor het, het baie bang geword. 12Deur die apostels het
daar baie tekens en wonders onder die volk plaasgevind. En al die
gelowiges het gereeld saamgekom in die Pilaargang van Salomo,
13maar van die ander mense het niemand dit gewaag om by hulle aan
te sluit nie al het die volk hulle hoog geag. 14Tog is baie mense wat in
die Here geglo het, mans sowel as vrouens, algaande by hulle getal
gevoeg. 15Die mense het selfs siekes op straat uitgedra en hulle daar op
draagbare en beddens neergesit sodat, as Petrus daar verbygaan, al is
dit maar net sy skaduwee op party van hulle kon val. 16Daar het ook
baie mense van die dorpe in die omgewing van Jerusalem af gekom en
siekes gebring en mense wat onder onrein geeste gely het. Hulle is
almal gesond gemaak. 17Die hoëpriester en al sy ondersteuners, wat
aan die party van die Sadduseërs behoort het, is met afguns vervul en
het besluit om in te gryp. 18Hulle het die apostels oop en bloot laat
vang en in die tronk gestop. 19Maar 'n engel van die Here het in die
nag die tronkdeure oopgemaak, die apostels uitgelei en vir hulle gesê:
20Gaan staan in die tempel en verkondig aan die volk die volle
boodskap van hierdie nuwe lewe. 21Hulle het gehoor gegee en die
môre vroeg na die tempel toe gegaan en die mense geleer. Intussen
het die hoëpriester en sy ondersteuners die leiers van Israel vir 'n volle
vergadering van die Joodse Raad bymekaargeroep en wagte na die
tronk toe gestuur om die apostels te gaan haal. 22Maar toe die wagte

daar kom, het hulle hulle nie in die tronk gekry nie. Hulle het
teruggekom en vertel: 23Ons het die tronk behoorlik toegesluit gekry
en die bewaarders op hulle pos voor die deure; maar toe ons oopmaak
en ingaan, was daar niemand nie. 24Toe die bevelvoerder van die
tempelwag en die priesterhoofde dit hoor, was hulle uit die veld
geslaan en hulle het gewonder wat van die apostels geword het. 25Net
toe kom daar iemand en sê vir hulle: Weet julle, die mans vir wie julle
in die tronk gesit het, staan daar in die tempel en leer die volk! 26Toe
het die bevelvoerder en die wagte die apostels gaan haal, maar sonder
geweld, omdat hulle bang was die volk steek hulle onder die klippe.
27Hulle het hulle voor die Raad gebring, en die hoëpriester sê toe vir
hulle: 28Het ons julle nie uitdruklik belet om die mense in hierdie
Naam te leer nie? En nou lê die hele Jerusalem vol van julle leer!
Boonop wil julle ons ook nog verantwoordelik hou vir hierdie man se
dood. 29Petrus en die ander apostels het geantwoord: 'n Mens moet
eerder aan God gehoorsaam wees as aan mense! 30Die God van ons
voorvaders het Jesus uit die dood opgewek nadat julle Hom vermoor
het deur Hom aan die kruis te hang. 31God het Hom verhoog tot
Leidsman en Verlosser aan sy regterhand, sodat Hy Israel tot bekering
kan bring en hulle sondes kan vergewe. 32En ons is getuies hiervan,
ons en die Heilige Gees wat deur God gegee is aan dié wat aan Hom
gehoorsaam is. 33Toe die Raad dit hoor, was hulle woedend, en hulle
wou die apostels doodmaak. 34Een van die Fariseërs in die Raad, 'n
man met die naam Gamaliël, wat as leermeester van die wet van
Moses by die hele volk in hoë aansien was, het toe opgestaan en gevra
dat die apostels 'n rukkie buitentoe gevat moet word. 35Daarna sê hy
vir die Raad: Israeliete, julle moet versigtig wees wat julle met hierdie
mense gaan doen. 36'n Tyd gelede was daar die geval van Teudas, wat
in opstand gekom en daarop aanspraak gemaak het dat hy iemand van
betekenis is. Hy het 'n aanhang gekry van omtrent vier honderd man.
Hy is doodgemaak, en al sy volgelinge is verstrooi, en die opstand het
op niks uitgeloop nie. 37Daarna was dit Judas die Galileër, wat in die
tyd van die volkstelling in opstand gekom het met 'n deel van die volk
agter hom aan. Ook hy is om die lewe gebring, en al sy volgelinge is
uitmekaar gejaag. 38Wat die huidige geval betref, my raad aan julle is:
Laat staan hierdie mense en laat hulle los, want as wat hulle wil en
wat hulle doen, mensewerk is, sal daar niks van kom nie. 39Maar as dit
van God kom, sal julle hulle nie kan keer nie. Moenie dat dit dalk later
blyk dat julle selfs teen God gestry het nie! Die Raad het na hom
geluister. 40Hulle het die apostels ingeroep, hulle laat slaan en hulle
belet om weer in die Naam van Jesus te praat. Daarna het hulle hulle
losgelaat. 41Die apostels het van die Raad af weggegaan, bly dat hulle
bevoorreg was om ter wille van die Naam van Jesus vernedering te ly.
42En hulle het nie opgehou om die mense elke dag in die tempel en in

hulle huise te leer en die evangelie te verkondig dat Jesus die Christus is nie.

HANDELINGE 6

1In daardie tyd, toe die gelowiges nog steeds meer geword het, het
daar teen die Hebreeussprekendes klagtes gekom van die
Griekssprekendes dat hulle weduwees in die daaglikse versorging
afgeskeep word. 2Die twaalf apostels roep toe al die gelowiges
bymekaar en sê vir hulle: Dit is nie reg dat ons die verkondiging van
die woord van God verwaarloos om die versorging te kan behartig nie.
3Nou, broers, soek sewe mans onder julle uit wat daarvoor bekend is
dat hulle vol van die Heilige Gees is en wysheid het, sodat ons hulle
vir hierdie taak kan aanstel. 4Ons sal dan al ons aandag aan gebed en
die bediening van die woord bly gee. 5Die voorstel het by al die
gelowiges byval gevind, en hulle het Stefanus gekies, 'n man met 'n
vaste geloof en vol van die Heilige Gees, en verder Filippus, Progorus,
Nikanor, Timon, Parmenas, en Nikolaus wat van Antiogië afkomstig
was en vantevore uit die heidendom tot die Jodedom oorgegaan het.
6Die gelowiges het hulle voor die apostels gebring, en dié het vir hulle
gebid en hulle die hande opgelê. 7Die woord van God het verder
versprei, en die getal gelowiges in Jerusalem het geweldig toegeneem.
Selfs 'n groot aantal priesters het gelowig geword. 8Stefanus, aan wie
God baie genade en krag gegee het, het groot wonders en tekens
onder die volk gedoen. 9Party van die lede van die Sinagoge van die
Vrygelate Slawe, soos dit genoem is, wat bestaan het uit Jode wat van
Sirene en Aleksandrië afkomstig was, het toe saam met Jode wat van
die provinsies Silisië en Asië gekom het, met Stefanus begin redeneer.
10Hulle was egter nie opgewasse teen die wysheid wat hy van die Gees
ontvang het en waarmee hy gepraat het nie. 11Toe het hulle mense
omgekoop om te sê: Ons het hom teen Moses en God hoor laster.
12Hulle het die volk en die familiehoofde en die skrifgeleerdes
opgesweep. Dié het op hom afgestorm, hom gegryp en voor die Joodse
Raad gebring 13en vals getuies gekry om te sê: Hierdie man wil nie
ophou om dinge teen die heilige tempel en die wet van Moses te sê
nie. 14Ons het hom hoor sê dat hierdie Jesus van Nasaret die tempel
sal afbreek en die voorskrifte wat Moses vir ons gegee het, sal
verander. 15Toe al die lede van die Raad stip na Stefanus sit en kyk,
sien hulle dat sy gesig soos dié van 'n engel lyk.

HANDELINGE 7

1Die hoëpriester vra toe vir Stefanus: Is dit waar? 2Toe sê Stefanus:
Broers en vaders, luister na my! God, aan wie al die eer toekom, het
aan ons voorvader Abraham verskyn toe hy nog in Mesopotamië was,
voordat hy in Haran gaan woon het. 3God het vir hom gesê: Trek uit
jou vaderland uit, weg van jou familie af, en gaan na die land toe wat
Ek vir jou sal wys.'4Abraham het toe die land van die Galdeërs verlaat
en in Haran gaan woon. Ná sy pa se dood het God hom daarvandaan
laat trek na hierdie land toe waarin julle vandag woon. 5God het hom
geen eiendom in hierdie land gegee nie, selfs nie 'n handbreedte
daarvan nie. Maar Hy het wel belowe om dit as besitting vir hom te
gee, en ná hom vir sy nageslag, alhoewel hy nog nie 'n kind gehad het
nie. 6God het só gesê: Sy nageslag sal bywoners wees in 'n land wat
aan ander behoort. Daar sal hulle slawe wees en vier honderd jaar
lank baie swaar kry. 7Maar Ek sal die nasie straf wat hulle as slawe
aanhou.' Verder het God gesê: Daarna sal hulle wegtrek en My op
hierdie plek dien.'8God het met Abraham 'n verbond gesluit waarvan
die besnydenis die teken is. So het dit gekom dat Abraham sy seun
Isak op die agste dag na sy geboorte besny het. Isak het dieselfde
gedoen met Jakob, en Jakob met die twaalf stamvaders. 9Uit jaloesie
het die stamvaders vir Josef as slaaf verkoop, en so is hy Egipte toe.
Maar God was by hom 10en het hom uit al sy ellende gered. God het
aan Josef wysheid gegee, sodat hy in die guns van die farao, die
koning van Egipte, gekom het. Die farao het hom as onderkoning van
Egipte en as hoof van sy hele koninklike hof aangestel. 11Later het daar
hongersnood in die hele Egipte en ook in Kanaän gekom. Die nood
was hoog, en ook ons voorouers kon nie kos in die hande kry nie.
12Toe Jakob hoor dat daar kos in Egipte is, het hy ons voorvaders op
hulle eerste reis daarheen gestuur. 13Op hulle tweede reis het Josef
hom aan sy broers bekend gemaak. Toe het die farao ook van Josef se
familie te hore gekom. 14Josef het vir Jakob, sy pa, en die hele familie
laat haal, vyf en sewentig mense altesaam. 15Jakob het na Egipte toe
gegaan en daar het hy en ons voorvaders gesterwe. 16Hulle liggame is
na Sigem toe gebring en begrawe in die graf wat Abraham vir 'n som
geld daar in Sigem by die nakomelinge van Hemor gekoop het. 17Teen
die tyd dat God die belofte wat Hy aan Abraham gegee het, sou
uitvoer, het die volk in Egipte reeds tot 'n groot getal aangegroei. 18'n
Nuwe koning, wat nie vir Josef geken het nie, het egter in Egipte aan
die bewind gekom, 19en hy het 'n slim plan teen ons mense beraam en
ons voorouers wreed behandel. Hy het hulle verplig om hulle babatjies
buite aan hulle lot oor te laat, sodat hulle nie aan die lewe sou bly nie.
20In dié tyd is Moses gebore, en hy was baie mooi. Drie maande lank is

hy in sy ouerhuis versorg, 21en daarna is hy buite aan sy lot oorgelaat.
Daar het die farao se dogter hom gekry, en sy het hom as haar eie
seun grootgemaak. 22Moses is opgelei in al die wysheid van die
Egiptenaars en hy het uitgeblink in woord en daad. 23Op veertigjarige
leeftyd het die verlange by hom opgekom om te gaan kyk hoe dit met
sy mense, die volk Israel, gaan. 24Toe hy sien dat een van hulle deur 'n
Egiptenaar mishandel word, het hy die slagoffer gaan help en die
misdaad gewreek deur die Egiptenaar dood te slaan. 25Hy het gemeen
sy mense sou begryp dat God hom wou gebruik om hulle te red, maar
hulle het dit nie verstaan nie. 26Toe hy die volgende dag op twee
Israeliete afkom wat baklei, wou hy vrede maak en hy sê: Mense, julle
is tog broers! Hoekom baklei julle dan met mekaar?' 27Maar die een
wat met die bakleiery begin het, stamp vir Moses opsy en sê: Wie het
jou as ons leier en as regter oor ons aangestel? 28Wil jy my ook
doodslaan, soos jy gister die Egiptenaar doodgeslaan het?'29Toe Moses
dit hoor, het hy gevlug en 'n bywoner in Midian geword. Dáár is vir
hom twee seuns gebore. 30Veertig jaar later het 'n engel eendag in die
woestyn by Sinaiberg in die vlamme van 'n brandende doringbos aan
Moses verskyn. 31Moses was baie verbaas oor wat hy sien, en toe hy
nader gaan om te kyk wat dit is, hoor hy die stem van die Here: 32Ek is
die God van jou voorvaders, die God van Abraham, Isak en Jakob.'
Moses het gebewe en dit nie gewaag om te kyk nie. 33En die Here sê
vir hom: Trek jou skoene uit, want die plek waarop jy staan, is gewyde
grond. 34Die mishandeling van my volk in Egipte het Ek gesien, en
hulle gekerm het Ek gehoor. Daarom het Ek gekom om hulle te red.
Kom nou nader; Ek wil jou na Egipte toe stuur.'35Dit is dieselfde Moses
vir wie die Israeliete nie wou aanvaar nie en vir wie hulle gesê het:
Wie het jou as leier en regter aangestel?' Tog het God juis vir Moses as
leier en redder na hulle toe gestuur deur die engel wat in die
doringbos aan hom verskyn het. 36So het dit gekom dat Moses hulle
uitgelei het. Veertig jaar lank het hy tekens en wonders in Egipte, by
die Rooisee en in die woestyn gedoen. 37Dit is dieselfde Moses wat vir
die volk Israel gesê het: God sal uit julle eie geledere vir julle 'n
Profeet soos ek laat voortkom.'38Dit is hy wat, toe die volk daar in die
woestyn bymekaar was, die skakel was tussen ons voorvaders en die
engel wat met hom op Sinaiberg gepraat het. Hy het die lewende
woorde ontvang om aan ons mee te deel. 39Ons voorvaders wou egter
nie na hom luister nie. Hulle het hom verontagsaam en na Egipte
terug verlang. 40Toe het hulle vir Aäron gesê: Maak vir ons gode wat
voor ons uit kan trek, want hierdie Moses wat ons uit Egipte uitgelei
het ons weet nie wat van hom geword het nie.'41Die gevolg was dat
hulle destyds 'n afgodsbeeld gemaak het in die vorm van 'n kalf en
daaraan offers gebring het en feesgevier het tot eer van hulle eie
handewerk. 42Maar God het Hom van hulle afgewend en hulle laat

begaan om die sterre te aanbid, soos daar geskrywe staan in die boek
van die profete: Was dit vir My, Israel, dat julle brandoffers en ander
diereoffers gebring het gedurende die veertig jaar in die woestyn?
43Nee! Julle het die tent van Molek saamgeneem en die ster van julle
god Refan. Julle het hierdie beelde gemaak om te aanbid. Daarom sal
Ek julle tot anderkant Babilon wegstuur.44Ons voorvaders het die tent
met die getuienis by hulle in die woestyn gehad. Moses het dit op
bevel van God gemaak volgens die voorbeeld wat hy gesien het. 45Die
volgende geslag het die tent ontvang en dit saamgeneem toe hulle
onder leiding van Josua die land in besit geneem het waaruit God die
inwoners voor ons voorvaders uit verdrywe het. Dit het daar gebly tot
die tyd van Dawid. 46God was vir hom goed, en Dawid het gevra om
toegelaat te word om vir God 'n tempel te bou vir gebruik deur die
nageslag van Jakob. 47Maar dit was Salomo wat die tempel gebou het.
48God, die Allerhoogste, woon egter nie in geboue wat deur mense
gemaak is nie. Soos die profeet dit stel: 49Die hemel is my troon en die
aarde die rusplek vir my voete, sê die Here. Watter soort huis sal julle
tog vir My bou of watter plek as my rusplek? 50Het Ek nie self al
hierdie dinge gemaak nie?51Julle hardkoppiges! Julle is heidens in
julle harte. Julle is doof vir die woord van God. Julle weerstaan altyd
die Heilige Gees. Soos julle voorvaders gemaak het, maak julle ook.
52Was daar ooit 'n profeet wat nie deur julle voorvaders vervolg is nie?
Hulle het God se boodskappers doodgemaak wat lank tevore die koms
van die Regverdige aangekondig het. Nou het julle self die Regverdige
verraai en vermoor. 53Julle is die mense wat deur bemiddeling van
engele die wet van God ontvang het, en tog het julle dit nie
gehoorsaam nie. 54Toe die lede van die Joodse Raad dit hoor, het hulle
van woede op hulle tande gekners. 55Maar Stefanus, vol van die
Heilige Gees, het opgekyk na die hemel en die heerlikheid van God
gesien en Jesus wat aan die regterhand van God staan. 56Kyk, het hy
gesê, ek sien die hemel geopen en die Seun van die mens wat aan die
regterhand van God staan. 57Toe het hulle hard geskreeu en hulle ore
toegedruk. Soos een man het hulle op hom afgestorm, 58hom uit die
stad uitgesleep en gestenig. Die getuies het hulle klere neergesit by 'n
jongman met die naam Saulus. 59Terwyl hulle vir Stefanus stenig, het
hy geroep: Here Jesus, ontvang my gees! 60Toe het hy op sy knieë
neergesak en hard uitgeroep: Here, moet hulle tog nie hierdie sonde
toereken nie! Met hierdie woorde het hy gesterwe.

HANDELINGE 8

1Ook Saulus het hierdie moord goedgekeur. Daardie dag het daar 'n
hewige vervolging van die gemeente in Jerusalem begin. Al die
gelowiges behalwe die apostels is uitmekaar gejaag en verstrooi oor
die gebiede van Judea en Samaria. 2Godvresende mense het vir
Stefanus begrawe en daar is baie oor hom gerou. 3Saulus het die kerk
probeer uitroei. Hy het van huis tot huis gegaan, mans en vrouens laat
uitsleep en hulle in die tronk laat sit. 4Die gelowiges wat uitmekaar
gejaag is, het so ver as wat hulle gegaan het, die evangelie verkondig.
5So het dit gebeur dat Filippus by 'n stad in Samaria gekom het en
Christus daar verkondig het. 6Toe die mense hoor wat Filippus
verkondig en die wonders sien wat hy doen, het hulle aandagtig na sy
prediking geluister. 7Onrein geeste het met groot geskreeu uit baie
mense uitgegaan, en baie wat verlam en kreupel was, is gesond
gemaak. 8Daar was groot blydskap in daardie stad. 9In dieselfde stad
was daar 'n man met die naam Simon, wat die inwoners van Samaria
met sy toorkunste verstom het. Hy het daarop aanspraak gemaak dat
hy iets besonders is, 10en almal, klein en groot, het hom aangehang.
Hulle het gesê: Hy is wat ons Die Groot Krag van God' noem. 11Hy het
'n aanhang onder hulle gekry omdat hy hulle oor 'n lang tydperk met
sy toorkunste verstom het. 12Maar toe Filippus die evangelie van die
koninkryk van God en die Naam van Jesus Christus aan hulle
verkondig het, het hulle gelowig geword, en mans sowel as vrouens is
gedoop. 13Selfs Simon het gelowig geword. Hy is gedoop en het
Filippus oral vergesel. Hy was verstom oor die groot tekens en kragte
wat hy sien gebeur het. 14Toe die apostels in Jerusalem hoor dat die
mense in Samaria die woord van God aanvaar het, het hulle vir Petrus
en Johannes daarheen gestuur. 15Dié het toe gegaan en vir die mense
daar gebid dat hulle die Heilige Gees mag ontvang, 16want die Gees
het nog nie op een van hulle gekom nie; hulle was net in die Naam
van die Here Jesus gedoop. 17Die apostels het hulle die hande opgelê,
en hulle het die Heilige Gees ontvang. 18Toe Simon sien dat die mense
die Gees ontvang as die apostels hulle die hande oplê, het hy hulle
geld aangebied 19en gesê: Gee my ook hierdie bevoegdheid sodat
elkeen wat ek die hande oplê, die Heilige Gees kan ontvang. 20Maar
Petrus antwoord hom: Gaan na die verderf met jou geld en al! Dink jy
jy kan die gawe van God met geld koop? 21In hierdie werk is daar vir
jou geen plek nie, want jou gesindheid teenoor God is nie reg nie.
22Bekeer jou van hierdie dwaling en bid tot die Here: miskien sal Hy
jou hierdie gesindheid van jou hart vergewe. 23Ek sien jy is deur
afguns vergiftig en deur die sonde verstrik. 24Toe sê Simon vir die
apostels: Bid júlle tog vir my tot die Here, sodat niks van wat julle

gesê het, my tref nie. 25So het die apostels dan kragtig getuienis
gelewer en die woord van die Here verkondig. Hulle het na Jerusalem
toe teruggegaan en onderweg die evangelie in baie dorpe van die
Samaritane verkondig. 26'n Engel van die Here het vir Filippus gesê:
Maak jou klaar en gaan teen die middag na die pad wat van Jerusalem
af Gasa toe loop. Dit is 'n stil pad. 27Filippus het toe klaargemaak en
gegaan. 'n Ontmande Etiopiër wat 'n hoë pos beklee het aan die hof
van die kandake, soos die koningin van Etiopië genoem is, en wat
haar geldsake beheer het, het na Jerusalem toe gekom om te aanbid.
28Hy was nou op pad terug en het op sy wa gesit en lees uit die profeet
Jesaja. 29Toe sê die Gees vir Filippus: Gaan loop saam met daardie wa.
30Filippus het daarheen gehardloop en gehoor dat die man uit die
profeet Jesaja lees. Hy vra toe vir hom: Verstaan u wat u lees? 31Die
Etiopiër antwoord: Hoe sou ek kon as niemand dit vir my uitlê nie?
Hy het Filippus gevra om op te klim en by hom te kom sit. 32Die
Skrifgedeelte wat hy gelees het, was dit: Soos 'n skaap is Hy gelei om
geslag te word; en soos 'n lam wat stil is as hy geskeer word, het Hy
nie sy mond oopgemaak nie. 33In sy vernedering het daar nie reg aan
Hom geskied nie. Wie sal van sy nageslag kan vertel? Sy lewe op
aarde word beëindig.34Die amptenaar vra toe vir Filippus: Sê vir my,
asseblief, van wie praat die profeet hier, van homself of van iemand
anders? 35Filippus het by hierdie Skrifgedeelte begin en die evangelie
oor Jesus aan hom verkondig. 36Onderweg kom hulle toe by water aan,
en die amptenaar sê: Hier is water. Wat verhinder dat ek gedoop
word?3738Toe het hy die wa laat stilhou. Filippus en die hofdienaar het
albei in die water in gegaan, en Filippus het hom gedoop. 39Toe hulle
uit die water kom, het die Gees van die Here vir Filippus weggeneem.
Die amptenaar het hom nie meer gesien nie en het sy reis met
blydskap voortgesit. 40Filippus is later in Asdod aangetref. Hy het
daarvandaan deur al die dorpe gegaan totdat hy in Sesarea gekom het,
en oral het hy die evangelie verkondig.

HANDELINGE 9

1Intussen het Saulus soos 'n besetene voortgegaan om die volgelinge
van die Here met die dood te dreig. Hy het na die hoëpriester toe
gegaan 2en van hom bekendstellingsbriewe aan die sinagoges in
Damaskus gevra. Sy doel was om al die aanhangers van die leer van
die Here wat hy daar kry, mans sowel as vrouens, gevange te neem en
na Jerusalem toe te bring. 3Toe hy op reis naby Damaskus kom, het
daar skielik 'n lig uit die hemel op hom gestraal. 4Hy het op die grond
neergeval en 'n stem vir hom hoor sê: Saul, Saul, waarom vervolg jy
My? 5Wie is U, Here? vra hy toe. Ek is Jesus, antwoord Hy. Dit is vir
My wat jy vervolg.6Maar staan op en gaan na die stad toe. Daar sal vir
jou gesê word wat jy moet doen. 7Die mense wat saam met hom op
pad was, het sprakeloos gestaan. Hulle het die stem gehoor maar
niemand gesien nie. 8Toe Saulus van die grond af opstaan en sy oë
oopmaak, kon hy nie sien nie. Hulle het sy hand gevat en hom na
Damaskus toe gelei. 9Drie dae lank kon hy nie sien nie en het hy niks
geëet of gedrink nie. 10In Damaskus was daar 'n sekere volgeling van
Jesus met die naam Ananias. Die Here het hom in 'n gesig geroep:
Ananias! Hier is ek, Here, het hy geantwoord. 11En die Here sê vir
hom: Gaan dadelik na Reguitstraat toe en vra by Judas se huis na 'n
man van Tarsus met die naam Saulus. Hy is besig om te bid 12en hy het
in 'n gesig 'n man met die naam Ananias sien inkom wat hom die
hande oplê sodat hy weer kan sien. 13Maar Ananias sê: Here, ek het al
by baie mense van hierdie man gehoor en van al die kwaad wat hy die
mense wat in U glo, in Jerusalem aangedoen het. 14En nou is hy hier
met volmag van die priesterhoofde om almal gevange te neem wat u
Naam aanroep. 15Toe sê die Here vir hom: Gaan daarheen, want Ek het
hom gekies as my werktuig om my Naam uit te dra onder die
heidennasies en hulle konings en ook onder Israel. 16Ek self sal vir hom
wys hoeveel hy vir my Naam moet ly. 17Ananias het toe gegaan en in
daardie huis gekom. Hy het Saulus die hande opgelê en gesê: Saul,
broer, die Here Jesus wat aan jou verskyn het toe jy op pad hierheen
was, het my na jou toe gestuur sodat jy weer kan sien en met die
Heilige Gees vervul kan word. 18Onmiddellik het daar iets soos skille
van Saulus se oë afgeval en kon hy weer sien. Toe het hy opgestaan en
hy is gedoop; 19en hy het geëet en sy kragte herwin. Saulus het 'n paar
dae daar by die gelowiges in Damaskus gebly 20en dadelik in die
sinagoges begin verkondig dat Jesus die Seun van God is. 21Almal wat
dit gehoor het, was verbaas en het gesê: Is dit nie die man wat in
Jerusalem die mense wat hierdie Naam aanroep, wou uitroei nie? En
het hy nie ook hierheen gekom om hulle gevange te neem en voor die
priesterhoofde te bring nie? 22Maar Saulus het al hoe kragtiger gepreek

en die Jode wat in Damaskus woon, in die war gebring deur te bewys
dat Jesus die Christus is. 23Na verloop van tyd het die Jode
saamgesweer om Saulus te vermoor, 24maar hy het van hulle plan te
hore gekom. Dag en nag was hulle by die stad se poorte op die uitkyk
om hom dood te maak. 25Maar sy medegelowiges het hom een nag
geneem en in 'n mandjie laat afsak deur 'n opening in die stadsmuur.
26Saulus het na Jerusalem toe gegaan en het geprobeer om daar by die
volgelinge van Jesus aan te sluit, maar almal was vir hom bang,
omdat hulle nie kon glo dat hy 'n volgeling van Jesus is nie.
27Barnabas het hom egter oor Saulus ontferm en hom na die apostels
toe gebring. Hy het vir hulle vertel hoe Saulus op die pad die Here
gesien het en dat die Here met hom gepraat het, en hoe hy in
Damaskus openlik in die Naam van Jesus gepreek het. 28Saulus het toe
oral in Jerusalem saam met hulle rondgegaan en openlik in die Naam
van die Here gepreek. 29Hy het ook met die Griekssprekende Jode
gepraat en met hulle geredeneer; maar hulle het hom probeer
vermoor. 30Toe die gelowiges dit agterkom, het hulle hom na Sesarea
toe geneem en hom daarvandaan na Tarsus toe weggestuur. 31In die
hele Judea, Galilea en Samaria het die kerk 'n tyd van rus en vrede
belewe. Dit het gevestig geraak en in gehoorsaamheid aan die Here
gelewe. Die kerk is deur die Heilige Gees versterk, en die ledetal het
toegeneem. 32Petrus het baie rondgereis en het op 'n keer ook by die
gelowiges gekom wat in Lidda gewoon het. 33Daar het hy 'n man met
die naam Eneas teëgekom wat verlam en al ag jaar lank bedlêend was.
34Eneas, sê Petrus toe vir hom, Jesus Christus maak jou gesond. Staan
op en maak jou bed op. Hy het dadelik opgestaan. 35Al die mense van
Lidda en die Saronvlakte het hom gesien en hulle tot die Here bekeer.
36In Joppe was daar 'n gelowige vrou met die naam Tabita, in Grieks
Dorkas. Sy was altyd besig om goed te doen en die armes te help.
37Juis in die tyd toe Petrus in Lidda was, het sy siek geword en
gesterwe. Hulle het haar gewas en in 'n bokamer neergelê. 38Aangesien
Lidda naby Joppe is en die gelowiges gehoor het dat Petrus daar is,
het hulle twee mans na hom toe gestuur met die versoek: Kom tog gou
na ons toe oor. 39Petrus het dadelik saam met hulle gegaan en toe hy
daar kom, het hulle hom na die bokamer toe geneem. Al die
weduwees het by hom kom staan en snikkend vir hom die klere gewys
wat Dorkas gemaak het toe sy nog gelewe het. 40Nadat Petrus almal
uitgestuur het, het hy gekniel en gebid. Toe het hy na die liggaam
gedraai en gesê: Tabita, staan op! Sy het haar oë oopgemaak en toe sy
vir Petrus sien, het sy regop gesit. 41Hy het haar met die hand help
opstaan, die weduwees en die ander gelowiges geroep en haar lewend
voor hulle gebring. 42Die hele Joppe het hiervan gehoor, en baie
mense het tot geloof in die Here gekom. 43Petrus het geruime tyd daar
in Joppe gebly by 'n sekere Simon, 'n leerlooier.

HANDELINGE 10

1In Sesarea was daar 'n man met die naam Kornelius, 'n kaptein in die
sogenaamde Italiaanse regiment. 2Hy was godsdienstig en godvresend,
hy en sy hele huisgesin. Hy het baie gedoen om die armes onder die
Joodse volk te help en het gereeld tot God gebid. 3Een middag teen
drie-uur het hy in 'n gesig duidelik 'n engel van God na hom toe sien
kom wat na hom roep: Kornelius! 4Kornelius het hom verskrik
aangekyk en gevra: Wat is dit, Meneer? Die engel sê toe vir hom: God
het gelet op jou gebede en op wat jy vir die armes doen, en Hy het aan
jou gedink. 5Stuur nou dadelik mense na Joppe toe en laat daar 'n
sekere Simon haal wat ook Petrus genoem word. 6Hy is tuis by 'n
ander Simon, 'n leerlooier, wat by die see woon. 7Nadat die engel wat
met hom gepraat het, weggegaan het, het Kornelius twee van sy
huisbediendes en een van sy lyfwagte, 'n godsdienstige soldaat,
geroep. 8Hy het hulle alles vertel en hulle na Joppe toe gestuur. 9Die
volgende dag teen twaalfuur die middag, toe hulle op hulle reis al
naby die dorp was, het Petrus opgegaan na die dakstoep van die huis
om te bid. 10Hy het later honger geword en hy wou iets hê om te eet.
Terwyl die mense die ete klaargemaak het, het hy in geesvervoering
geraak. 11Hy het die hemel oop gesien en iets soos 'n groot doek wat
aan sy vier punte neergelaat word, sien afkom grond toe. 12Daarin was
van al die viervoetige en die kruipende diere van die aarde en van al
die wilde voëls. 13Hy hoor toe 'n stem vir hom sê: Kom, Petrus, slag en
eet. 14Maar Petrus sê: Nooit nie, Here! Ek het nog nooit iets geëet wat
onheilig of onrein is nie. 15Hy hoor die stem toe weer, die tweede keer,
vir hom sê: Wat God rein verklaar het, mag jy nie onrein ag nie. 16Dit
het drie keer gebeur, en daarna is die doek weer in die hemel
opgetrek. 17Terwyl Petrus nog wonder oor die betekenis van die gesig
wat hy gesien het, kom die mans wat deur Kornelius gestuur is, by die
voordeur aan. Hulle was op soek na die huis van Simon 18en doen toe
navraag of Simon wat ook Petrus genoem word, daar tuis is. 19Terwyl
Petrus nog nadink oor die gesig, sê die Gees vir hom: Daar is drie
mans wat jou soek. 20Kom, gaan ondertoe en moenie aarsel om saam
met hulle te gaan nie, want Ek het hulle gestuur. 21Petrus het ondertoe
gegaan en vir die mans gesê: Hier is ek. Dis vir my wat julle soek.
Waarom is julle hier? 22Hulle antwoord: Kaptein Kornelius, 'n opregte
en godvresende man vir wie die hele Joodse volk hoë agting het, het
'n openbaring deur 'n heilige engel gekry dat hy u na sy huis toe moet
laat haal om te hoor wat u te sê het. 23Petrus nooi hulle toe in en gee
vir hulle huisvesting. Die volgende dag het hy en 'n paar van die
gelowiges in Joppe saam met hulle gegaan 24en 'n dag later in Sesarea
aangekom. Kornelius het hulle al verwag en het sy familie en

huisvriende reeds bymekaar geroep. 25Toe Petrus daar kom, het
Kornelius hom tegemoet gegaan en eerbiedig voor hom gekniel.
26Maar Petrus het hom laat opstaan en gesê: Staan op! Ek is self ook
maar net 'n mens. 27Terwyl Petrus met Kornelius praat, gaan hy die
huis binne, waar hy baie mense bymekaar aantref, 28en hy sê vir hulle:
Julle weet dat 'n Jood nie met iemand van 'n ander volk mag omgaan
of by hom in die huis mag kom nie, maar God het vir my gewys dat ek
geen mens as onheilig of onrein mag beskou nie. 29Daarom het ek
sonder om teë te stribbel, gekom toe julle my laat haal het. Sê nou vir
my waarom julle my laat haal het. 30Kornelius antwoord: Vier dae
gelede so teen drie-uur die middag was ek in my huis besig om te bid.
Toe staan daar skielik 'n man met blink klere voor my, 31en hy sê:
Kornelius, God het jou gebed verhoor en gelet op wat jy vir die armes
doen. 32Stuur iemand na Joppe toe en laat vir Simon, wat ook Petrus
genoem word, daar haal. Hy is tuis by 'n ander Simon, 'n leerlooier,
wat by die see woon.' 33Ek het dadelik mense na u toe gestuur, en u
was so goed om te kom. Ons is nou almal hier in die teenwoordigheid
van God om te hoor wat die Here alles aan u opgedra het. 34Toe het
Petrus aan die woord gekom en gesê: Waarlik, ek begryp nou eers dat
God nie onderskeid maak nie, 35maar in enige volk die mense aanneem
wat Hom vereer en doen wat reg is. 36Julle weet dat God aan Israel sy
woord gestuur het, naamlik die evangelie van vrede wat Jesus
Christus gebring het. Hierdie Jesus is Here van almal. 37Julle weet ook
van die gebeurtenisse dwarsdeur die hele Joodse land. Dit het in
Galilea begin ná die doop wat Johannes verkondig het. 38Julle weet
van Jesus van Nasaret, dat God Hom met die Heilige Gees gesalf en
met krag toegerus het. Hy het rondgegaan, oral goeie werke gedoen
en almal gesond gemaak wat in die mag van die duiwel was, want
God was by Hom. 39En ons is getuies van alles wat Hy in die Joodse
land en in Jerusalem gedoen het. Hulle het Hom doodgemaak deur
Hom aan die kruis te hang. 40Maar God het Hom op die derde dag uit
die dood opgewek en Hom laat verskyn, 41nie aan die hele volk nie,
maar net aan ons vir wie God reeds gekies het om getuies daarvan te
wees, ons wat ná sy opstanding uit die dood saam met Hom geëet en
gedrink het. 42Hy het ons opdrag gegee om aan die volk te verkondig
en te bevestig dat dit Hy is wat deur God aangestel is as Regter oor
lewendes en dooies. 43Van Hom getuig al die profete dat elkeen wat in
Hom glo, vergewing van sondes deur sy Naam ontvang. 44Terwyl
Petrus nog praat, het die Heilige Gees op almal gekom wat na die
woord geluister het. 45Toe die Joodse gelowiges wat saam met Petrus
gekom het, hoor hoe die mense ongewone tale of klanke gebruik en
God prys, was hulle baie verbaas dat die Heilige Gees as gawe
uitgestort is ook op mense wat nie Jode is nie. En Petrus sê: 46Hierdie
mense het net soos ons die Heilige Gees ontvang. Wat kan dan

verhinder dat hulle nou met water gedoop word? 47Toe het hy beveel
dat hulle in die Naam van Jesus Christus gedoop moet word. Daarna
het hulle hom gevra om 'n paar dae by hulle te bly.

HANDELINGE 11

1Die apostels en die ander gelowiges in Judea het gehoor dat mense
wat nie Jode is nie, ook die woord van God aangeneem het. 2Toe
Petrus dan in Jerusalem kom, het die Joodse gelowiges hom verwyt:
3Jy het mense besoek wat nie besny is nie en het selfs saam met hulle
geëet. 4Petrus het toe vir hulle alles mooi uiteengesit: 5Ek was in Joppe
besig om te bid toe ek in geesvervoering 'n gesig gesien het, het hy
gesê. Ek het iets soos 'n groot doek wat aan sy vier punte neergelaat
word, uit die hemel sien afkom, en dit het tot by my gekom. 6Toe ek
goed daarna kyk, sien ek daarin viervoetige diere van die aarde, wilde
en kruipende diere, en wilde voëls. 7Ek het toe 'n stem gehoor wat vir
my sê: Kom, Petrus, slag en eet.' 8Maar ek het geantwoord: Nooit nie,
Here! Ek het nog nooit my mond aan iets gesit wat onrein of onheilig
is nie.' 9'n Tweede keer het ek die stem uit die hemel gehoor: Wat God
rein verklaar het, mag jy nie onrein ag nie.' 10Dit het drie keer gebeur,
en daarna is alles weer in die hemel opgetrek. 11Terselfdertyd het daar
drie mans wat van Sesarea af na my toe gestuur is, by die huis
aangekom waar ons tuis was. 12Die Gees het vir my gesê dat ek nie
moet aarsel om saam met hulle te gaan nie. Ek en hierdie ses broers is
toe saam met hulle, en ons het in Kornelius se huis ingegaan. 13Hy het
vir ons vertel hoe hy die engel in sy huis sien staan het, wat vir hom
gesê het: Stuur iemand na Joppe toe en laat vir Simon daar haal wat
ook Petrus genoem word. 14Hy het 'n boodskap vir jou waardeur jy
gered sal word, jy en jou hele huisgesin.' 15Skaars het ek begin praat,
of die Heilige Gees kom op hulle net soos op ons in die begin. 16Toe
dink ek aan die woorde wat die Here gesê het: Johannes het wel met
water gedoop, maar julle sal met die Heilige Gees gedoop word.'
17Hulle het net soos ons in die Here Jesus Christus geglo, en God het
aan hulle ook dieselfde gawe as aan ons gegee. Wie was ek dan om
God te probeer verhinder? 18Toe die gelowiges dit hoor, was hulle
tevrede. Hulle het God geprys en gesê: God het selfs mense wat nie
Jode is nie, tot inkeer gebring om aan hulle die lewe te gee. 19Deur die
vervolging wat na Stefanus se dood ontstaan het, is die gelowiges
uitmekaar gejaag. Party van hulle het na Fenisië, Siprus en Antiogië
toe gegaan, maar hulle het die woord aan niemand anders as net aan
Jode verkondig nie. 20Onder die vlugtelinge was daar sekere mense
wat van Siprus en Sirene afkomstig was en wat in Antiogië gekom en
daar ook aan die Grieksprekendes die evangelie dat Jesus die Here is,
verkondig het. 21Die Here het die gelowiges gehelp, sodat daar baie
mense tot geloof gekom en hulle tot die Here bekeer het. 22Die berig
hieroor het die gemeente in Jerusalem bereik, en hulle het vir
Barnabas na Antiogië toe gestuur. 23Toe hy daar kom, was hy bly om

te sien hoe God in sy genade onder hulle gewerk het, en hy het hulle
almal aangespoor om met hart en siel aan die Here getrou te bly.
24Barnabas was 'n goeie man, vol van die Heilige Gees en met 'n vaste
geloof. 'n Aansienlike groep mense is tot geloof in die Here gebring,
25en Barnabas is na Tarsus toe om vir Saulus te gaan soek. 26Toe hy
hom kry, het hy hom na Antiogië toe gebring, en hulle twee het 'n
hele jaar lank saam in die gemeente gewerk en baie mense onderrig.
In Antiogië is die gelowiges die eerste keer Christene genoem. 27In dié
tyd het daar profete van Jerusalem af na Antiogië toe gekom. 28Een
van hulle, met die naam Agabus, is deur die Gees gelei om te voorspel
dat 'n groot hongersnood die hele wêreld sou tref. Dit het dan ook in
die tyd van keiser Claudius gebeur. 29Die gelowiges het toe besluit dat
elkeen na sy vermoë sou bydra tot 'n hulpfonds wat vir hulle
medegelowiges wat in Judea woon, gestuur sou word. 30Hulle het dit
gedoen en die geld met Barnabas en Saulus aan die ouderlinge in
Jerusalem gestuur.

HANDELINGE 12

1In dié tyd het koning Herodes party van die gemeentelede laat vang
en hulle mishandel. 2Hy het vir Jakobus die broer van Johannes met
die swaard laat doodmaak. 3Toe Herodes sien dat dit by die Jode byval
vind, het hy nog verder gegaan en ook vir Petrus gevange laat neem.
Dit het tydens die fees van die ongesuurde brood gebeur. 4Nadat
Herodes vir Petrus laat vang het, het hy hom in die tronk gesit en hom
deur vier afdelings van vier soldate elk laat bewaak. Herodes wou
hom ná die paasfees voor die volk bring. 5So is hy dan in die tronk
bewaak, maar die gemeente het aanhoudend vir hom tot God gebid.
6Die nag voordat Herodes hom voor die volk sou bring, het Petrus
tussen twee soldate geslaap. Hy was met twee kettings geboei, en voor
die deur het wagte die tronk bewaak. 7Meteens staan daar 'n engel van
die Here en skyn daar 'n lig in die sel. Die engel vat toe aan Petrus se
sy om hom wakker te maak en sê vir hom: Staan gou op. Onmiddellik
het die boeie van sy hande afgeval. 8Toe sê die engel vir hom: Maak
jou gordel vas en trek jou skoene aan. Petrus het dit gedoen, en toe sê
die engel vir hom: Trek jou bokleed aan en kom saam met my. 9Petrus
het agter die engel aan uitgegaan sonder om te besef dat hy werklik
bevry word. Vir hom het dit gelyk asof hy 'n gesig sien. 10Hulle is by
die eerste wag verby en ook by die tweede, en toe hulle by die
ysterdeur kom wat na die stad toe lei, het dit vanself vir hulle
oopgegaan. Toe hulle buite kom en 'n ent met die straat af was, het
die engel vir Petrus skielik verlaat. 11Toe dring dit tot Petrus deur wat
met hom gebeur het en hy dink: nou besef ek eers regtig dat die Here
sy engel gestuur het om my uit die hande van Herodes te red en van
alles wat die Joodse volk van plan was om te doen. 12Met dié gedagte
is hy na die huis van Maria, die moeder van Johannes wat ook Markus
genoem is, waar baie gelowiges saam was om te bid. 13Hy het aan die
voordeur geklop, en 'n diensmeisie met die naam Rodé het kom hoor
wie dit is. 14Toe sy Petrus se stem herken, was sy so bly dat sy nie die
deur oopgemaak het nie, maar binnetoe gehardloop het om te vertel
dat Petrus by die deur staan. 15Maar hulle sê vir haar: Jy is mal. Toe sy
egter daarmee volhou, sê hulle: Dan is dit sy gees. 16Intussen het
Petrus aangehou klop. Toe hulle die deur oopmaak en hom sien, was
hulle baie verbaas. 17Hy het met sy hand vir hulle gewys om stil te bly
en vir hulle vertel hoe die Here hom uit die tronk uitgelei het. Vertel
dit vir Jakobus en die ander gelowiges, het hy gesê en na 'n ander plek
toe vertrek. 18Toe dit dag word, was die soldate nie min ontsteld oor
wat van Petrus geword het nie. 19Herodes het hom laat soek, en omdat
hulle hom nie kon kry nie, het hy die wagte verhoor en bevel gegee
dat hulle doodgemaak moet word. Hierna het Herodes van Judea af na

Sesarea toe gegaan en 'n tyd daar gebly. 20Die mense van Tirus en
Sidon het hulle die woede van Herodes op die hals gehaal. Daarom het
hulle saam 'n afvaardiging na hom toe gestuur. Nadat hulle vir
Blastus, die koning se kamerheer, op hulle hand gekry het, het hulle
vrede gevra, omdat hulle land van die koning s'n afhanklik was vir
lewensmiddele. 21Op die vasgestelde dag het Herodes sy ampsklere
aangetrek, op sy troon gaan sit en hulle toegespreek. 22Die mense het
toe geskreeu: Dit is 'n god wat praat, nie 'n mens nie! 23Op daardie
selfde oomblik het 'n engel van die Here hom getref, omdat hy nie die
eer aan God gegee het nie. Herodes is deur wurms verteer, en het
gesterwe. 24Maar die woord van God het verder versprei en veld
gewen. 25Barnabas en Saulus het teruggekom nadat hulle hulle opdrag
in Jerusalem uitgevoer het, en hulle het vir Johannes, wat ook Markus
genoem is, met hulle saamgevat.

HANDELINGE 13

1Onder die profete en leraars in die gemeente in Antiogië was
Barnabas, Simeon wat ook Niger genoem is, Lucius van Sirene,
Manaen wat saam met die heerser Herodes grootgeword het, en
Saulus. 2Toe hulle op 'n keer bymekaar was om die Here te dien en om
te vas, het die Heilige Gees gesê: Sonder Barnabas en Saulus vir My af
om die werk te doen waarvoor Ek hulle geroep het. 3Nadat die
gemeente gevas en gebid en hulle die hande opgelê het, het die
gemeente hulle laat gaan. 4So is Barnabas en Saulus deur die Heilige
Gees uitgestuur. Hulle het na Seleukië toe gegaan en daarvandaan na
Siprus toe oorgevaar 5en in Salamis aangekom. Daar het hulle die
woord van God in die Joodse sinagoges verkondig. Hulle het Johannes
by hulle gehad om hulle te help. 6Daarna het hulle die hele eiland
deurgegaan tot by Pafos, waar hulle 'n Joodse towenaar met die naam
Barjesus teëgekom het, wat voorgegee het dat hy 'n profeet is. 7Hy was
by die goewerneur, Sergius Paulus, wat 'n verstandige man was. Die
goewerneur het vir Barnabas en Saulus laat roep, want hy wou graag
die woord van God hoor. 8Die towenaar, Elimas, soos hy in Grieks
genoem is, het hulle egter teëgestaan omdat hy wou verhoed dat die
goewerneur in Jesus glo. 9Maar Saulus, dit is Paulus, vol van die
Heilige Gees, het hom skerp aangekyk 10en gesê: Duiwelskind!
Deurtrapte skelm en bedrieër! Vyand van alles wat reg is! Sal jy ophou
om in die pad van die Here te staan! 11Die Here gaan jou nou straf. Jy
sal blind word en die son 'n tyd lank nie sien nie. Onmiddellik het
alles vir hom vaag en donker geword, en hy het rondgetas na iemand
om hom aan die hand te lei. 12Die goewerneur was diep onder die
indruk van die leer van die Here, en toe hy sien wat gebeur het, het hy
gelowig geword. 13Paulus en sy reisgenote het met 'n skip van Pafos af
vertrek en by Perge in Pamfilië aangekom. Daar het Johannes hulle
verlaat en na Jerusalem toe teruggegaan. 14Maar hulle het die reis van
Perge af voortgesit en in Antiogië in Pisidië gekom. Op die sabbatdag
het hulle na die sinagoge toe gegaan en daar gaan sit. 15Ná die
voorlesing uit die wet en die profete het die raadslede van die
sinagoge hulle laat weet: Broers, as julle vir die volk 'n woord van
bemoediging het, praat maar. 16Paulus het opgestaan, met 'n
handbeweging aandag gevra en gesê: Israeliete en godvresendes,
luister! 17Die God van hierdie volk Israel het ons voorvaders uitgekies
en hulle 'n groot volk gemaak toe hulle as vreemdelinge in Egipte
gewoon het. Hy het hulle deur sy groot mag daarvandaan uitgelei 18en
hulle in die woestyn ongeveer veertig jaar lank geduldig verdra.
19Daarna het Hy sewe nasies in die land Kanaän uitgewis en hulle land
aan die Israeliete gegee. 20Dit alles het omtrent vier honderd en vyftig

jaar lank geduur. Daarna het Hy rigters oor die land laat regeer tot die
tyd van die profeet Samuel. 21Toe die Israeliete daarna 'n koning wou
hê, het God vir Saul, seun van Kis uit die stam Benjamin, aan hulle
gegee. Hy het veertig jaar lank geregeer. 22Nadat God hom van sy amp
onthef het, het Hy Dawid as koning oor hulle aangestel. Van hom het
God gesê: Ek het in Dawid seun van Isai 'n man na my hart gevind. Hy
sal al my opdragte uitvoer.' 23Uit hierdie man se nageslag het God,
volgens sy belofte, Jesus as Verlosser vir Israel laat voortkom. 24Voor
Jesus se koms het Johannes die hele Israel opgeroep om hulle te
bekeer en te laat doop. 25En toe hy aan die einde van sy loopbaan
gekom het, het hy gesê: Wie dink julle is ek? Ek is nie Hy nie. Maar
kyk, Hy kom ná my. Ek is selfs nie werd om sy skoene los te maak nie.'
26Broers, nakomelinge van Abraham, en julle, godvresendes, aan ons
het God hierdie boodskap van die verlossing gestuur. 27Die inwoners
van Jerusalem en hulle leiers het vir Jesus nie erken nie. Deur Hom te
veroordeel het hulle die uitsprake van die profete, wat elke sabbatdag
voorgelees word, in vervulling laat gaan. 28En alhoewel hulle geen
grond vir die doodstraf kon kry nie, het hulle tog vir Pilatus gevra om
Jesus om die lewe te bring. 29Nadat hulle aan Jesus alles gedoen het
wat van Hom in die Skrif geskrywe staan, is Hy van die kruis afgehaal
en begrawe. 30Maar God het Hom uit die dood opgewek. 31Hy het in
die loop van baie dae aan die mense verskyn wat saam met Hom van
Galilea af na Jerusalem toe gegaan het. Hierdie mense is nou sy
getuies by die volk. 32En nou verkondig ons aan julle die goeie
boodskap dat God die belofte aan die voorvaders 33vir ons, hulle
nageslag, vervul het deur Jesus uit die dood te laat opstaan. So staan
daar dan ook in die tweede psalm geskrywe: Jy is my Seun, vandag
het Ek aan jou die lewe gegee.34God het Hom uit die dood laat
opstaan, en daarom sal Hy nooit vergaan nie. Dit het God met die
volgende woorde gesê: Ek sal vir julle die heilige en betroubare
beloftes vervul wat Ek aan Dawid toegesê het.35Daarom sê God ook op
'n ander plek: U sal nie toelaat dat u troue dienaar vergaan nie.36En
volgens die besluit van God het Dawid tog gesterwe nadat hy die
mense van sy tyd gedien het. Hy is by sy voorvaders begrawe, en sy
liggaam het vergaan. 37Maar Jesus se liggaam het nie vergaan nie; God
het Hom uit die dood opgewek. 38Daarom, broers, moet julle goed
weet dat wat aan julle verkondig word, die vergewing van sondes deur
Hóm is, en dat elkeen wat glo, deur Hom vrygespreek word van alle
sondes. Die wet van Moses kon julle nie vryspreek nie. 39Pas dan op
dat wat die profete gesê het, nie met julle gebeur nie: 40Kyk, julle
verag God! Julle sal verstom staan en te gronde gaan, want in julle tyd
doen Ek iets wat julle beslis nie sal glo as iemand dit vir julle vertel
nie! 41Terwyl hulle die sinagoge verlaat, het die mense vir Paulus en
Barnabas gevra om hulle die volgende sabbatdag meer van hierdie

dinge te vertel. 42Nadat die sinagoge uit was, het baie van die Jode en
van die mense wat vantevore uit die heidendom tot die Jodedom
oorgegaan het, saam met Paulus en Barnabas gegaan. Dié het met
hulle gepraat en hulle aangemoedig om op die genade van God te bly
vertrou. 43Die volgende sabbatdag het byna die hele stad
bymekaargekom om die woord van die Here te hoor. 44Toe die Jode
die groot opkoms sien, is hulle met afguns vervul en het hulle telkens
Paulus se woorde teëgespreek en hom beledig. 45Paulus en Barnabas
het reguit vir hulle gesê: Die woord van God moes eerste aan julle
verkondig word. Maar omdat julle dit verwerp en daarmee beslis dat
julle die ewige lewe nie werd is nie, gaan ons nou na die mense toe
wat nie Jode is nie, 46want so lui die Here se opdrag aan ons: Ek het U
gegee as 'n lig vir die nasies, sodat U verlossing kan bring tot in die
uithoeke van die aarde. 47Toe die heidene dit hoor, was hulle baie bly
oor die woord van die Here en het hulle dit toegejuig. Almal wat vir
die ewige lewe bestem was, het gelowig geword. 48Die woord van die
Here het dwarsdeur die hele streek versprei. 49Maar die Jode het
vooraanstaande godvresende vroue en toonaangewende burgers van
die stad teen Paulus en Barnabas opgesweep. Hulle is vervolg en uit
die streek verdrywe. 50Hulle het toe as gebaar teen die stad die stof
van hulle voete afgeskud en na Ikonium toe gegaan. 51Die gelowiges in
Antiogië was vol blydskap en vol van die Heilige Gees.

HANDELINGE 14

1In Ikonium het Paulus en Barnabas op dieselfde manier opgetree.
Hulle het weer na die Joodse sinagoge toe gegaan en daar gepreek,
met die gevolg dat 'n groot aantal Jode en Grieke gelowig geword het.
2Maar die Jode wat nie die boodskap wou aanneem nie, het die
gemoedere van die heidene opgesweep en hulle teen die gelowiges
aangehits. 3Ten spyte hiervan het die apostels 'n geruime tyd in die
stad gebly en in vertroue op die Here onbevrees gepreek. Die Here het
ook die boodskap van sy genade bevestig deur die apostels tekens en
wonders te laat doen. 4Die inwoners van die stad was verdeeld, party
vir die Jode en party vir die apostels. 5Die heidene en die Jode saam
met hulle leiers het egter oproerig begin word en wou hulle aanrand
en stenig. 6Toe die apostels dit agterkom, het hulle na Listra en Derbe
en omgewing gevlug. Dit was twee stede in Likaonië. 7Daar het hulle
toe die evangelie verkondig. 8In Listra was daar 'n man met gebreklike
voete. Hy was van sy geboorte af verlam en kon nooit loop nie. 9Hy
het geluister terwyl Paulus praat. Paulus het stip na hom gekyk en
gesien dat hy die geloof het om gesond gemaak te word. 10Toe roep hy
na hom: Staan regop, op jou voete! Die man het opgespring en hy kon
loop. 11Toe die mense sien wat Paulus gedoen het, roep hulle in
Likaonies uit: Die gode het soos mense geword en het na ons toe
afgekom! 12Hulle het vir Barnabas Zeus genoem en vir Paulus Hermes,
omdat hy die woordvoerder was. 13Die priester van die Zeustempel,
net buitekant die stad, het bulle en blomkranse na die stadspoort toe
gevat, en hy wou saam met die mense offers aan die apostels gaan
bring. 14Toe die apostels, Barnabas en Paulus, daarvan hoor, het hulle
hulle klere geskeur en tussen die mense ingespring en geskreeu:
15Mense, wat vang julle nou aan? Ons is maar net sulke mense soos
julle. Ons bring vir julle die goeie boodskap dat julle hierdie sinlose
gode moet laat staan en julle tot die lewende God bekeer. Dit is Hy
wat die hemel en die aarde en die see en alles wat daar is, gemaak
het. 16Hy het in die verlede alle nasies toegelaat om hulle eie koers te
gaan, 17maar tog bekend gemaak dat dit Hy is wat die goeie dinge gee:
Hy het vir julle reën van die hemel af gegee en gereelde oeste; Hy het
julle volop kos gegee en julle gelukkig gemaak. 18Maar selfs met
hierdie woorde kon die apostels nouliks voorkom dat die mense aan
hulle offers bring. 19Toe het daar Jode van Antiogië en Ikonium af
gekom en die mense na hulle kant toe oorgehaal. Hulle het Paulus met
klippe gegooi en hom uit die stad gesleep onder die indruk dat hy
dood is. 20Daar het die gelowiges rondom hom kom staan, en hy het
opgestaan en weer die stad ingegaan. Die volgende dag het hy en
Barnabas na Derbe toe vertrek. 21Paulus en Barnabas het die evangelie

ook in Derbe verkondig, en baie mense het daar gelowig geword.
Daarna het hulle na Listra, Ikonium en Antiogië toe teruggegaan.
22Hulle het die gelowiges geestelik versterk en hulle aangespoor om
getrou te bly in die geloof. Ons sal eers deur baie verdrukking moet
gaan voordat ons in die koninkryk van God kom, het hulle gesê. 23In
elke gemeente het hulle ouderlinge gekies. Nadat die gemeente gebid
en gevas het, het die apostels hulle opgedra aan die Here, in wie hulle
nou geglo het. 24Die apostels het verder deur Pisidië na Pamfilië toe
gegaan. 25Daar het hulle in Perge die woord verkondig en daarna na
Attalië toe vertrek. 26Daarvandaan is hulle met 'n skip terug na
Antiogië toe, waar hulle aan die genade van God opgedra was vir die
werk wat hulle nou voltooi het. 27By hulle aankoms het hulle die
gemeente bymekaargeroep en vir hulle vertel wat God alles deur hulle
gedoen het en dat Hy vir die heidene die deur van die geloof
oopgemaak het. 28Die apostels het 'n geruime tyd daar by die
gelowiges deurgebring.

HANDELINGE 15

1Daar het mense van Judea af gekom en die gelowiges wysgemaak: As
julle nie die gebruik van Moses nakom deur julle te laat besny nie, kan
julle nie gered word nie. 2Toe Paulus en Barnabas hulle daarteen
verset en in 'n heftige meningsverskil met hulle betrokke geraak het, is
daar besluit dat hulle twee en nog 'n paar ander van die gemeente na
die apostels en ouderlinge in Jerusalem moet gaan in verband met
hierdie vraagstuk. 3Nadat die gemeente hulle van die nodige vir die
reis voorsien het, het hulle deur Fenisië en Samaria gegaan en vertel
van die bekering van die heidene. Hieroor was al die gelowiges baie
bly. 4Toe hulle in Jerusalem aankom, is hulle deur die gemeente, die
apostels en die ouderlinge verwelkom. Hulle het vertel wat God alles
deur hulle gedoen het, 5maar party van die gelowiges wat vroeër
Fariseërs was, het na vore gekom en gesê: Die bekeerlinge moet besny
word en aangesê word om die wet van Moses te onderhou. 6Die
apostels en die ouderlinge het toe bymekaargekom om hierdie
vraagstuk te bespreek. 7Na 'n lang bespreking het Petrus opgestaan en
vir hulle gesê: Broers, julle weet dat God my lankal uit julle geledere
gekies het om die evangelie aan die heidennasies te verkondig sodat
hulle kan glo. 8En God, wat die harte ken, het dit bevestig deur die
Heilige Gees aan hulle te gee net soos aan ons. 9Hy het geen
onderskeid tussen ons en hulle gemaak nie: Hy het ook hulle harte
deur die geloof gereinig. 10Waarom wil julle dan nou God se geduld op
die proef stel deur op die nek van die gelowiges uit die heidennasies 'n
juk te lê wat ons voorvaders nie in staat was om te dra nie en ons ook
nie? 11Nee! Ons, en ook hierdie gelowiges, glo dat ons net deur die
genade van die Here Jesus gered word. 12Daarna het al die mense
stilgebly en na Barnabas en Paulus geluister. Hulle het vertel van die
tekens en wonders wat God deur hulle onder die heidennasies gedoen
het. 13Toe hulle klaar was, sê Jakobus: Broers, luister na my! 14Simon
het verduidelik hoe dit God self is wat begin het om na die
heidennasies om te sien deur vir Hom 'n volk uit hulle te versamel.
15Die profete sê dieselfde. Daar staan geskrywe: 16Daarna sal Ek
terugkom, en Ek sal die vervalle huis van Dawid weer opbou, en Ek
sal sy bouvalle herstel en dit weer regmaak, 17sodat al die ander mense
die Here kan soek, ja, al die heidennasies wat Ek geroep het om my
eiendom te wees, sê die Here wat hierdie dinge doen.18Dit is van ouds
af bekend. 19Daarom meen ek dat ons dit nie moeilik moet maak vir
die heidene wat hulle tot God bekeer nie. 20Maar ons moet vir hulle
skrywe om nie vleis te eet wat aan 'n afgod geoffer is nie, want dit is
onrein; dat hulle onsedelikheid moet vermy, geen dier wat verwurg is,
moet eet nie, en ook nie bloed nie. 21Hierdie voorskrifte van Moses

word immers van ouds af in elke stad aan die mense voorgehou. Elke
sabbatdag word dit in die sinagoges voorgelees. 22Daarna het die
apostels en die ouderlinge saam met die hele gemeente besluit om
mense uit hulle geledere saam met Paulus en Barnabas na Antiogië toe
te stuur. Hulle het vir Judas, wat ook Barsabbas genoem is, en vir Silas
gekies, manne wat die agting van die gelowiges geniet het. 23Hulle het
die volgende brief saamgestuur: Van die apostels en die ouderlinge,
julle broers. Aan die gelowiges uit die heidendom in Antiogië, Sirië en
Silisië. Groete. 24Ons het gehoor dat daar mense van ons af gekom het
wat julle verwar en ontstel het deur dinge te sê waarvoor hulle geen
opdrag van ons ontvang het nie. 25Daarom het ons eenparig besluit om
manne te kies en na julle toe te stuur. Hulle vergesel ons geliefde
Barnabas en Paulus, 26wat hulle lewe gewaag het vir die Naam van ons
Here Jesus Christus. 27Ons stuur nou vir Judas en Silas om ook
mondeling hierdie dinge aan julle oor te dra. 28Die Heilige Gees en ons
het besluit om geen verdere las op julle te lê as net hierdie
noodsaaklike dinge nie: 29dat julle nie vleis moet eet wat aan 'n afgod
geoffer is nie, ook nie bloed nie en ook geen dier wat verwurg is nie,
en dat julle onsedelikheid moet vermy. As julle julle van hierdie dinge
weerhou, doen julle reg. Hartlike groete. 30Die afgevaardigdes het
afskeid geneem en na Antiogië toe gegaan. Daar het hulle al die
gelowiges bymekaar laat kom en die brief oorhandig. 31Die gelowiges
het dit gelees en was baie bly oor die bemoedigende boodskap. 32Judas
en Silas, wat self ook profete was, het lank met die gelowiges gepraat
en hulle bemoedig en geestelik versterk. 33Nadat Judas en Silas
geruime tyd daar gebly het, het hulle teruggegaan en die groete van
die gelowiges oorgedra aan dié wat hulle afgevaardig het.34Paulus en
Barnabas het 'n tyd lank in Antiogië gebly en saam met baie ander
onderrig gegee en die woord van die Here verkondig. 35'n Tydjie later
het Paulus vir Barnabas gesê: Kom ons gaan kyk hoe gaan dit met die
gelowiges in al die stede waar ons die woord van die Here verkondig
het. 36Barnabas wou vir Johannes, wat ook Markus genoem is, met
hulle saamneem. 37Maar Paulus het gedink dit is nie reg om die man
saam te neem wat hulle in Pamfilië verlaat het en nie end-uit die werk
saam met hulle gedoen het nie. 38Hieroor het hulle so skerp verskil dat
hulle van mekaar geskei het. Barnabas het toe vir Markus geneem en
met 'n skip na Siprus toe vertrek. 39Paulus het vir Silas gekies en
vertrek, nadat hulle deur die gelowiges aan die genade van die Here
toevertrou is. 40Hy het deur Sirië en Silisië gereis en die gemeentes
geestelik versterk.

HANDELINGE 16

1Paulus het in Derbe gekom en daarna in Listra. Dáár was 'n gelowige
met die naam Timoteus. Sy ma, ook 'n gelowige, was 'n Joodse vrou
en sy pa 'n Griek. 2Die gelowiges in Listra en Ikonium het net goed van
hom gepraat. 3Omdat Paulus vir Timoteus met hom wou saamneem,
het hy hom besny. Dit het hy gedoen ter wille van die Jode wat in
daardie gebied gewoon het, want hulle het almal geweet sy pa is 'n
Griek. 4Soos hulle van stad tot stad gereis het, het hulle die besluite
wat die apostels en ouderlinge in Jerusalem geneem het, aan die
gelowiges oorgedra en hulle beveel om daarvolgens te handel. 5So is
die gemeentes in die geloof versterk, en die getal gelowiges het by die
dag groter geword. 6Hulle het daarna deur die gebied van Frigië en
Galasië gereis, omdat die Heilige Gees hulle verhinder het om die
woord in die provinsie Asië te verkondig. 7Toe hulle by die grens van
Misië kom, het hulle na Bitinië toe probeer gaan, maar die Gees van
Jesus het hulle dit nie toegelaat nie. 8Hulle het toe deur Misië gereis
en na Troas toe gegaan. 9Daar het Paulus in die nag in 'n gesig 'n
Masedoniese man gesien wat by hom staan en hom smeek: Kom oor
na Masedonië toe en help ons. 10Nadat Paulus die gesig gesien het, het
ons so gou as moontlik gereed gemaak en na Masedonië toe vertrek,
omdat ons tot die oortuiging gekom het dat God ons geroep het om
die evangelie aan hulle daar te verkondig. 11Ons het van Troas af
weggevaar en reguit koers gehou na Samotrake en die volgende dag
na Neapolis toe. 12Daarvandaan is ons na Filippi toe, 'n belangrike stad
in daardie deel van Masedonië en ook 'n Romeinse kolonie. In hierdie
stad het ons 'n paar dae gebly. 13Op die sabbatdag is ons na die rivier
toe buitekant die stadspoort, omdat ons gedink het daar sou 'n Joodse
bidplek wees. Ons het gaan sit en met die vroue gepraat wat daar
bymekaar was. 14Een van dié wat geluister het, was 'n vrou met die
naam Lidia, wat die Joodse geloof aangeneem het. Sy het handel
gedrywe met pers wolmateriaal en was van Tiatira afkomstig. Die
Here het haar vir Paulus se woorde ontvanklik gemaak. 15Sy en haar
huisgesin is toe gedoop. Daarna het sy ons uitgenooi en gesê:
Aangesien julle daarvan oortuig is dat ek in die Here glo, kom gaan by
my tuis. En sy het ons oorreed om dit te doen. 16Terwyl ons eendag na
die bidplek toe op pad was, het ons 'n slavin teëgekom in wie daar 'n
waarsêersgees was. Deur waarsêery het sy vir haar eienaars baie geld
verdien. 17Sy het agter Paulus en ons aangeloop en aanhoudend
geskreeu: Hierdie mense is dienaars van God, die Allerhoogste! Hulle
vertel vir julle hoe julle gered kan word. 18Sy het dit baie dae na
mekaar gedoen totdat Paulus dit nie langer kon hou nie. Hy het
omgedraai en vir die gees gesê: Ek beveel jou in die Naam van Jesus

Christus: Gaan uit haar uit! Die gees het op daardie selfde oomblik uit
haar uitgegaan. 19Toe haar eienaars sien dat sy nie meer geld vir hulle
kan inbring nie, het hulle vir Paulus en Silas gegryp en hulle na die
owerheid toe op die stadsplein gesleep. 20Hulle het hulle voor die
stadsbestuur gebring en gesê: Hierdie mense is Jode wat moeilikheid
maak in ons stad. 21Hulle wil vir ons gebruike leer wat ons as Romeine
nie kan aanvaar of navolg nie. 22Die skare het ook teen hulle gekant
geraak. Die stadsbestuur het toe hulle klere van hulle laat afskeur en
beveel dat hulle lyfstraf moet kry. 23Nadat hulle baie geslaan is, is
hulle in die tronk gegooi, en die bewaarder het opdrag gekry om hulle
streng te bewaak. 24Op hierdie bevel het hy hulle in die binneste sel
opgesluit en hulle voete in die houtblok vasgeklem. 25Teen middernag
was Paulus en Silas besig om te bid en tot lof van God te sing. Die
ander gevangenes het na hulle geluister. 26Skielik kom daar 'n groot
aardbewing wat die fondamente van die tronk geskud het. Al die
deure van die tronk het onmiddellik oopgegaan, en al die gevangenes
se boeie het losgeraak. 27Die bewaarder het wakker geskrik, en toe hy
die deure van die tronk sien oopstaan, het hy sy swaard uitgetrek om
homself om die lewe te bring, want hy het gedink die gevangenes het
ontsnap. 28Maar Paulus het baie hard vir hom geskreeu: Moenie jouself
doodmaak nie! Ons is nog almal hier. 29Toe het die bewaarder 'n lig
gevra, die sel ingestorm en bewend voor Paulus en Silas neergeval.
30Hy het hulle buitekant toe gevat en gevra: Menere, wat moet ek
doen om gered te word? 31Hulle antwoord hom: Glo in die Here Jesus,
en jy sal gered word, jy en jou huisgesin. 32Hulle het toe die woord van
die Here aan hom en aan al die mense in sy huis verkondig. 33Op
daardie uur van die nag het hy vir Paulus en Silas geneem en hulle
wonde gewas. Hy en al sy mense is daar en dan gedoop. 34Toe bring hy
hulle na sy huis toe en sit vir hulle 'n ete voor. Hy en sy hele huisgesin
was vol blydskap omdat hulle nou in God geglo het. 35Die volgende
môre het die stadsbestuur polisie gestuur met die boodskap: Laat
daardie mense los. 36Die bewaarder het toe die boodskap aan Paulus
oorgedra en gesê: Die stadsbestuur het laat weet dat julle losgelaat
moet word. Julle kan nou gaan, en voorspoed op julle reis! 37Maar
Paulus sê vir die polisie: Ons is sonder verhoor in die openbaar
geslaan en in die tronk gestop, ons wat Romeinse burgers is. En nou
wil hulle ons stilletjies hier wegkry. O nee! Laat hulle self kom en ons
uitlei. 38Die polisie het dit toe vir die stadsbestuur gaan vertel. Dié het
groot geskrik toe hulle hoor dit is Romeinse burgers. 39Hulle het
gegaan en om verskoning gevra, hulle uit die tronk uitgelei en hulle
versoek om die stad te verlaat. 40Nadat hulle uit die tronk gekom het,
is hulle na Lidia se huis toe, waar hulle die gelowiges gesien en
bemoedig het. Daarna het Paulus-hulle vertrek.

HANDELINGE 17

1Paulus-hulle het deur Amfipolis en Apollonië na Tessalonika toe
gereis, waar daar 'n Joodse sinagoge was. 2Soos dit Paulus se gewoonte
was, het hy daarheen gegaan en op drie sabbatdae na mekaar uit die
Skrif met die Jode geredeneer. 3Hy het die Skrif uitgelê en daaruit
aangetoon dat die Christus moes ly en uit die dood moes opstaan.
Hierdie Jesus wat ek aan julle verkondig, het hy gesê, Hý is die
Christus. 4Party van die Jode het oortuig geraak en by Paulus en Silas
aangesluit. 'n Groot aantal godvresende Grieke en 'n aansienlike getal
vooraanstaande vroue het ook nog bygekom. 5Maar die Jode was
hieroor afgunstig en het met die hulp van 'n klomp nikswerd leeglêers
'n betoging op tou gesit wat die stad in oproer gebring het. Hulle het
na Jason se huis toe opgeruk en wou vir Paulus en Silas hê om hulle
voor die volk te bring. 6Toe die Jode hulle nie kry nie, sleep hulle vir
Jason en 'n paar ander gelowiges na die stadsbestuur toe en skreeu:
Dit is die mense wat die hele wêreld in beroering bring. Hulle is nou
hier in ons stad, 7en Jason het vir hulle huisvesting gegee. Hulle
handel almal in stryd met die keiser se wette en sê dat daar 'n ander
koning is, Jesus! 8Die mense en die stadsbestuur was ontsteld toe hulle
dit hoor, 9maar nadat hulle van Jason en die ander gelowiges die
nodige waarborg gekry het, is hulle losgelaat. 10Sodra dit donker was,
het die gelowiges vir Paulus en Silas na Berea toe gestuur. Daar
aangekom, het hulle na die Joodse sinagoge toe gegaan. 11Die mense
daar was ontvankliker as dié in Tessalonika. Hulle het met groot
belangstelling na die woord geluister en elke dag die Skrif ondersoek
om te sien of dit is soos Paulus sê. 12Baie van die Jode het gelowig
geword en ook heelparty van die Grieke, mans sowel as
vooraanstaande vroue. 13Toe die Jode in Tessalonika egter hoor dat
Paulus die woord van God ook in Berea verkondig, het hulle ook dáár
oproer gaan stook en die mense opgesweep. 14Die gelowiges het
dadelik vir Paulus na die kus toe laat wegbring, maar Silas en
Timoteus het daar agtergebly. 15Die mense wat vir Paulus begelei het,
het hom tot by Atene gebring en toe teruggegaan met die opdrag van
Paulus aan Silas en Timoteus om so gou as moontlik na hom toe te
kom. 16Terwyl Paulus in Atene vir Silas en Timoteus wag, het hy baie
verontwaardig geword toe hy sien hoe vol afgodsbeelde die stad is.
17Hy het in die sinagoge met die Jode en die godvresendes geredeneer
en elke dag op die stadsplein met die verbygangers gepraat. 18'n Paar
wysgere, Epikureërs en Stoïsyne, het met hom gestry. Party het gesê:
Wat sou hierdie praatjiesmaker tog wil sê? Ander het gesê: Dit lyk of
hy 'n boodskapper van vreemde gode is. Dit was omdat Paulus die
evangelie van Jesus en sy opstanding verkondig het. 19Hulle het hom

na die Areopagus toe geneem en gesê: Kan ons te wete kom wat
hierdie nuwe leer is wat jy verkondig? 20Party van die dinge wat jy sê,
klink vir ons vreemd, en ons wil graag weet wat dit beteken. 21Die
Ateners in die algemeen en die uitlanders wat daar gewoon het, het
hulle tyd aan niks anders bestee as om iets nuuts te sê of te hoor nie.
22Paulus het toe in die middel van die Areopagus gaan staan en gesê:
Ateners, ek sien dat julle in alle opsigte baie godsdienstig is. 23Terwyl
ek deur julle stad geloop en kyk het na die plekke waar julle aanbid,
het ek ook 'n altaar gekry waarop geskrywe staan: Aan 'n onbekende
god.' Nou ja, wat julle aanbid sonder om daarvan kennis te hê,
verkondig ek aan julle. 24God, wat die wêreld met alles wat daarin is,
gemaak het, Hý is die Here van hemel en aarde, en Hy woon nie in
tempels wat deur mense gemaak is nie. 25Hy het ook nie nodig dat
mense Hom versorg nie. Inteendeel, dit is Hy wat aan almal lewe en
asem en alles gee. 26Uit een mens het Hy al die nasies gemaak. Hy het
hulle gemaak om oor die hele aarde te woon. Hy het bepaal hoe lank
hulle sal bestaan en waar hulle sal woon. 27God het hulle gemaak om
Hom te soek, al sou hulle ook moes rondtas om Hom te vind. Hy is nie
ver van enigeen van ons af nie, 28want deur Hom lewe ons, beweeg
ons en bestaan ons. Of soos party van julle digters ook gesê het: Ons
stam ook van Hom af.'29Aangesien ons dan self van God afstam, moet
ons nie dink dat die Godheid aan beelde van goud, silwer of klip gelyk
is nie. Dit is bloot skeppinge van menslike vaardigheid en verbeelding.
30God het die tye van onkunde oorgesien, maar nou roep Hy al die
mense oral op om hulle te bekeer, 31want Hy het 'n dag bepaal waarop
Hy regverdig oor die wêreld gaan oordeel deur 'n Man wat Hy
uitgekies het. As bewys daarvan vir almal, het Hy Hom uit die dood
laat opstaan. 32Toe hulle van die opstanding uit die dood hoor, het
party hom uitgelag, maar party het gesê: Ons sal jou weer hieroor wil
hoor. 33So het Paulus van hulle af weggegaan. 34'n Paar mense het
egter gelowig geword en by hom aangesluit. Onder hulle was daar
Dionisius, 'n lid van die Areopagus, en 'n vrou met die naam Damaris
en nog ander saam met hulle.

HANDELINGE 18

1Hierna het Paulus Atene verlaat en na Korinte toe gegaan. 2Daar het
hy vir Akwila, 'n Jood wat in Pontus gebore is, ontmoet. Hy het kort
tevore saam met sy vrou, Priscilla, uit Italië daar aangekom, nadat
keiser Claudius beveel het dat al die Jode Rome moet verlaat. Paulus
het hulle gaan opsoek, 3en omdat hulle net soos hy tentmakers van
beroep was, het hy by hulle ingetrek en saam met hulle gewerk. 4Maar
elke sabbatdag het hy in die sinagoge met die mense geredeneer en
Jode en Grieke probeer oortuig. 5Nadat Silas en Timoteus van
Masedonië af gekom het, het Paulus al sy tyd bestee aan die prediking
om die Jode daarvan te oortuig dat Jesus die Christus is. 6Maar toe
hulle hulle aanhou verset en hom beledig, het hy die stof van sy klere
afgeskud en vir hulle gesê: As julle verlore gaan, is dit julle eie skuld.
Ek aanvaar nie die verantwoordelikheid daarvoor nie. Van nou af
gaan werk ek onder mense wat nie Jode is nie. 7Toe het hy die
sinagoge verlaat en na die huis toe gegaan van 'n godvresende man
met die naam Titius Justus. Sy huis was net langs die sinagoge.
8Krispus, die hoof van die sinagoge, en sy hele huisgesin het tot geloof
in die Here gekom. Ook baie ander mense in Korinte wat die boodskap
gehoor het, het gelowig geword en is gedoop. 9Een nag het die Here in
'n gesig vir Paulus gesê: Moenie bang wees nie; hou aan met preek en
moenie stilbly nie, 10want Ek is by jou. Niemand sal jou aanval of jou
kwaad aandoen nie, want in hierdie stad behoort baie mense aan My.
11Paulus het 'n jaar en ses maande lank daar gebly en die mense
onderrig in die woord van God. 12Nadat Gallio goewerneur van Agaje
geword het, het die Jode egter soos een man teen Paulus in opstand
gekom en hom voor die hof gebring. 13Hierdie man, het hulle gesê,
probeer die mense oorhaal om God op 'n manier te vereer wat in stryd
is met ons wet. 14Paulus wou praat, maar toe sê Gallio vir die Jode: As
dit oor 'n onreg of 'n ernstige misdaad gegaan het, was dit my plig om
geduldig na julle Jode te luister. 15Maar aangesien dit 'n geredekawel
is oor woorde en name en julle eie wet, moet julle self daaroor beslis.
In sulke sake wil ek nie regter wees nie. 16Daarna het hy hulle uit die
hof uitgejaag. 17Hulle het toe almal vir Sostenes, die hoof van die
sinagoge, gegryp en hom net daar voor die regbank aangerand. Gallio
het hom egter niks daaraan gesteur nie. 18Nadat Paulus nog 'n tyd lank
daar by die gelowiges in Korinte gebly het, het hy van hulle afskeid
geneem en saam met Priscilla en Akwila na Sirië toe vertrek. Voordat
hy in Kenchreë aan boord gegaan het, het hy sy hare laat afsny, omdat
'n gelofte wat hy afgelê het, vervul was. 19By hulle aankoms in Efese
het Paulus sy reisgenote verlaat en in die sinagoge ingegaan, waar hy
met die Jode geredeneer het. 20Hulle het hom gevra om langer te bly,

maar hy wou nie. 21Hy het van hulle afskeid geneem en gesê: As God
wil, kom ek na julle toe terug. Hy het van Efese af weggegaan 22en in
Sesarea aangekom. Daarvandaan het hy Jerusalem toe gegaan en die
gemeente gegroet, en toe na Antiogië toe vertrek, 23waar hy 'n tyd lank
gebly het. Daarna het hy weer vertrek en deur die landstreek van
Galasië en Frigië gereis. Oral het hy die gelowiges geestelik versterk.
24Intussen het daar 'n Jood met die naam Apollos, wat in Aleksandrië
gebore is, in Efese aangekom. Hy was 'n begaafde spreker met 'n
deeglike kennis van die Skrif. 25Hy het in die leer van die Here
onderrig ontvang en het met groot geesdrif gepraat en aan ander
noukeurig alles oor Jesus geleer; maar die doop waarvan hy geweet
het, was net dié van Johannes. 26Hy het met vrymoedigheid in die
sinagoge begin preek. Toe Priscilla en Akwila hom hoor, het hulle
hom huis toe geneem en vir hom die leer van God nog duideliker
gemaak. 27Toe Apollos na Agaje toe wou gaan, het die gelowiges hom
aangemoedig en vir hom 'n brief saamgegee aan die gelowiges daar
om te versoek dat hulle hom vriendelik moet ontvang. Daar
aangekom, was hy tot groot hulp vir dié wat deur die genade van God
gelowig geword het, 28want hy het die Jode in die openbaar kragtig
weerlê en uit die Skrif bewys dat Jesus die Christus is.

HANDELINGE 19

1Terwyl Apollos in Korinte was, het Paulus deur die binneland gereis
en in Efese gekom. Daar het hy 'n groepie gelowiges gekry 2vir wie hy
gevra het: Het julle die Heilige Gees ontvang toe julle gelowig geword
het? Ons het nog nie eens gehoor of die Heilige Gees al gekom het nie,
het hulle geantwoord. 3Watter soort doop het julle dan ontvang? vra
hy toe. Die doop van Johannes, antwoord hulle. 4Daarop sê Paulus:
Johannes het die mense gedoop as hulle hulle bekeer het. Maar hy het
vir die volk gesê dat hulle in die Een moet glo wat ná hom kom, dit is
in Jesus. 5Toe hulle dit hoor, het hulle hulle in die Naam van die Here
Jesus laat doop. 6Paulus het hulle ook die hande opgelê. Toe het die
Heilige Gees op hulle gekom, en hulle het ongewone tale of klanke
gebruik, en hulle het geprofeteer. 7Hulle was altesaam omtrent twaalf.
8Paulus het drie maande lank met vrymoedigheid in die sinagoge
geredeneer oor die koninkryk van God en die mense daarvan probeer
oortuig. 9Maar party was koppig en wou hulle nie laat oortuig nie.
Hulle het ook in die openbaar die leer van die Here belaglik probeer
maak. Toe het Paulus hulle verlaat en die gelowiges afsonderlik
geneem en daagliks in die saal van Tirannus besprekings gehou. 10Dit
het twee jaar lank so aangehou, sodat al die inwoners van die
provinsie Asië, Jode sowel as Grieke, die woord van die Here gehoor
het. 11God het deur Paulus wonderbaarlike dinge gedoen. 12Selfs doeke
of voorskote wat aan sy lyf geraak het, is op siekes gesit en dan het
hulle siektes verdwyn; en die bose geeste het uit hulle uitgegaan.
13Party Jode wat rondgegaan het om bose geeste te besweer, het dit
ook gewaag om die Naam van die Here Jesus daarvoor te gebruik.
Hulle het gesê: Ek besweer julle in die Naam van dié Jesus wat deur
Paulus verkondig word. 14Dit was die sewe seuns van 'n Joodse
priesterhoof, Skeva, wat dit gedoen het. 15Maar een van die bose
geeste het vir hulle gesê: Jesus ken ek, en van Paulus weet ek, maar
julle, wie is julle? 16Die man met die bose gees spring toe onder hulle
in en oorweldig hulle. Hy was te sterk vir hulle, sodat hulle kaal en
stukkend geslaan uit daardie huis gevlug het. 17Al die Jode en Grieke
wat in Efese gewoon het, het daarvan te hore gekom. Vrees het hulle
almal oorval, en die Naam van die Here Jesus is geprys. 18Baie van die
mense wat gelowig geword het, het ook gekom en al hulle
towerpraktyke openlik bely en bekend gemaak. 19Heelparty van die
mense wat toorkunste beoefen het, het hulle boeke gebring en voor
almal verbrand. Hulle het die waarde daarvan bereken en gevind dat
dit vyftig duisend silwermuntstukke werd was. 20So het die woord van
die Here sy krag getoon en al hoe verder versprei. 21Na hierdie
gebeurtenisse het Paulus besluit om deur Masedonië en Agaje te reis

en na Jerusalem toe te gaan. Nadat ek daar was, het hy gesê, moet ek
Rome ook besoek. 22Hy het twee van sy helpers, Timoteus en Erastus,
vooruit gestuur Masedonië toe, maar self nog 'n tyd lank in die
provinsie Asië agtergebly. 23Juis toe het daar 'n groot opskudding
ontstaan oor die leer van die Here. 24'n Silwersmid met die naam
Demetrius het silwerbeelde van die tempel van Artemis gemaak en vir
die vakmanne 'n goeie verdienste verskaf. 25Hy roep hulle en ander
mense wat soortgelyke werk doen, toe bymekaar en sê vir hulle:
Mense, julle weet dat ons voorspoed van hierdie werk afhang. 26Julle
sien en hoor self dat hierdie Paulus daarin geslaag het om nie net in
Efese vir hom 'n groot aanhang te kry nie, maar ook in byna die hele
provinsie Asië. Hy sê dat goed wat met die hand gemaak word, nie
gode is nie. 27Ons bedryf staan in gevaar om 'n slegte naam te kry. En
nie net dit nie. Die gevaar is ook dat die tempel van die groot godin
Artemis sy betekenis sal verloor en dat sy van haar grootheid berowe
sal word, hierdie godin wat in die hele provinsie Asië en oor die hele
wêreld vereer word. 28By die aanhoor hiervan het hulle woedend
geword en geskreeu: Groot is Artemis van die Efesiërs! 29Die oproer
het oor die hele stad uitgebrei. Soos een man het die mense na die
amfiteater toe gestorm. Hulle het vir Gaius en Aristargos, twee
Masedoniërs wat saam met Paulus gereis het, gegryp en saamgesleep.
30Paulus wou self met die skare gaan praat, maar die gelowiges wou
hom dit nie toelaat nie. 31Ook het party van die hoë amptenare van die
provinsie Asië wat goedgesind was teenoor Paulus, vir hom 'n
boodskap gestuur om hom te waarsku om nie na die amfiteater toe te
gaan nie. 32Almal het deurmekaar geskreeu, en die hele vergadering
was in die war. Die meeste mense het nie geweet hoekom hulle daar
bymekaar was nie. 33Toe die Jode vir Aleksander vorentoe stoot, het
party van die mense vir hom gesê wat aan die gang is. Hy het met sy
hand gewys dat hy iets vir die volk wil sê. 34Maar toe hulle merk dat
hy 'n Jood is, het hulle almal byna twee uur lank uit een mond
aangehou skreeu: Groot is Artemis van die Efesiërs! 35Uiteindelik het
die stadsklerk daarin geslaag om die skare tot bedaring te bring.
Efesiërs, het hy gesê, watter mens weet nou nie dat die stad van die
Efesiërs die beskermer is van die tempel van die groot Artemis en van
haar beeld wat uit die hemel geval het nie? 36Niemand kan dit betwis
nie. Bedaar dus en moenie iets oorhaastigs doen nie. 37Julle het hierdie
mans hierheen gebring alhoewel hulle nie die tempel berowe of ons
godin belaster het nie. 38Die hofsittings word gehou, en daar is regters.
As Demetrius en sy vakmanne 'n klag teen iemand het, laat hulle
mekaar daar gaan aankla. 39En as julle verder wil gaan, moet die saak
op 'n wettige volksvergadering behandel word, 40want ons loop gevaar
om van opstand aangekla te word oor die dinge wat vandag hier
gebeur het. Daar is geen rede vir hierdie oploop nie, en ons sal dit nie

kan verantwoord nie. Deur dit te sê, het hy die byeenkoms uitmekaar laat gaan.

HANDELINGE 20

1Nadat die oproer bedaar het, het Paulus die gelowiges
bymekaargeroep en hulle moed ingepraat. Daarna het hy hulle gegroet
en Masedonië toe vertrek. 2Op sy reis deur daardie gebiede het hy die
gelowiges telkens met sy prediking bemoedig. Hy kom toe in
Griekeland aan, 3waar hy drie maande gebly het. Toe hy op vertrek
gestaan het Sirië toe, het hy van 'n Joodse komplot teen hom te hore
gekom en besluit om deur Masedonië terug te gaan. 4Pirrus se seun
Sopater van Berea het saam met Paulus gereis, en ook Aristargos en
Sekundus, albei van Tessalonika, Gaius van Derbe, en Timoteus, asook
Tigikus en Trofimus, albei van die provinsie Asië. 5Hulle het
vooruitgegaan en in Troas vir ons gewag. 6Na die fees van die
ongesuurde brood het ons van Filippi af met 'n skip vertrek en vyf dae
later by hulle in Troas aangekom. Daar het ons sewe dae gebly. 7Ons
het die Sondag bymekaargekom vir die gemeenskaplike maaltyd.
Paulus het die gelowiges toegespreek, en aangesien hy die volgende
dag sou vertrek, het hy tot middernag aangehou. 8Daar was heelwat
lampe in die bovertrek waar ons bymekaar was. 9'n Jongman met die
naam Eutigus het op die vensterbank gesit. Hoe langer Paulus gepraat
het, hoe vaker het Eutigus geword. Hy het naderhand vas aan die
slaap geraak en uit die derde verdieping tot op die grond geval. Toe
hulle hom optel, was hy dood. 10Paulus het ondertoe gegaan, hom oor
Eutigus uitgestrek en hom teen hom vasgedruk en gesê: Moet julle nie
ontstel nie. Hy lewe! 11Paulus het weer boontoe gegaan, brood gebreek
en geëet. Hy het nog lank met hulle gepraat, tot dagbreek, en daarna
vertrek. 12Die mense het toe die seun lewend weggebring huis toe.
Hulle was buitengewoon bemoedig deur alles. 13Ons het vooruit per
skip na Assus toe vertrek, waar ons vir Paulus aan boord sou neem.
Dit was sy opdrag, omdat hy self oor land daarheen wou gaan. 14Toe
hy ons in Assus kry, het ons hom aan boord geneem en na Mitilene toe
gevaar. 15Daarvandaan het ons die volgende dag verder gevaar en tot
regoor Chios gekom. Die dag daarna het ons Samos bereik en nog 'n
dag later Milete. 16Paulus het besluit om by Efese verby te vaar, sodat
hy nie tyd in die provinsie Asië sou verloor nie, want hy was haastig
om, as dit kon, op pinksterdag in Jerusalem te wees. 17Van Milete af
het Paulus 'n boodskap na Efese toe gestuur om die ouderlinge van die
gemeente te laat roep. 18Toe hulle by hom kom, sê hy vir hulle: Julle
weet hoe ek die hele tyd, van die eerste dag af dat ek in die provinsie
Asië gekom het, onder julle geleef het; 19hoe ek die Here in alle
nederigheid gedien het te midde van droefheid weens die vervolginge
wat ek deur die komplotte van die Jode moes verduur. 20Julle weet dat
ek niks teruggehou het wat vir julle voordelig kon wees nie, toe ek by

julle in die openbaar gepreek en julle in julle huise onderrig het. 21Ek
het sowel die Jode as die Grieke ernstig vermaan om hulle tot God te
bekeer en in ons Here Jesus te glo. 22En nou gaan ek Jerusalem toe,
daartoe gedring deur die Gees. Wat dáár met my sal gebeur, weet ek
nie. 23Ek weet dat die Heilige Gees my in elke stad verseker dat
gevangenskap en vervolging op my wag. 24Maar al is my lewe vir my
kosbaar, reken ek dit van geen belang nie as ek maar net my
lewenstaak kan voltooi en die dienswerk wat ek van die Here Jesus
gekry het, kan klaar maak: dit is om die evangelie van God se genade
te verkondig. 25Ek het onder julle almal rondgegaan en die koninkryk
van God verkondig, maar nou weet ek dat julle my nie weer sal sien
nie. 26Daarom verklaar ek vandag dat dit nie my skuld is as enigeen
van julle verlore gaan nie, 27want ek het nie nagelaat om die heilsplan
van God in sy volle omvang aan julle te verkondig nie. 28Pas julle self
op en die hele kudde wat die Heilige Gees onder julle sorg gestel het.
Soos wagters 'n kudde versorg, so moet julle die gemeente van God
versorg wat Hy vir Hom verkry het deur die bloed van sy eie Seun.
29Ek weet dat daar ná my vertrek wrede wolwe onder julle sal indring,
en hulle sal die kudde nie ontsien nie. 30Ja, uit julle eie geledere sal
daar mense na vore kom wat met leuens die gelowiges agter hulle aan
sal probeer verlei. 31Wees waaksaam. Onthou dat ek elkeen van julle
drie jaar lank onderrig het, aanhoudend, dag en nag, baiekeer met
trane. 32Maar nou vertrou ek julle aan God toe en aan die woord van
sy genade. Die woord is magtig om julle op te bou en julle in die
seëninge te laat deel wat Hy aan al die gelowiges as erfdeel belowe
het. 33Ek het niemand se geld of klere begeer nie. 34Julle weet self dat
ek vir myself en vir die mense wat saam met my was, gesorg het deur
met hierdie twee hande van my te werk. 35Deur my voorbeeld het ek
in elke opsig vir julle gewys dat ons hard moet werk sodat ons die
armes kan help. Onthou die woorde van die Here Jesus. Hy het self
gesê: Om te gee, maak 'n mens gelukkiger as om te ontvang. 36Nadat
Paulus dit gesê het, het hy saam met hulle almal gekniel en gebid.
37Almal het baie gehuil en hom omhels en gesoen. 38Hulle was veral
hartseer omdat hy gesê het dat hulle hom nie weer sou sien nie.
Daarna is hulle saam met hom na die skip toe.

HANDELINGE 21

1Nadat ons swaar van hulle afskeid geneem het, het ons aan boord
gegaan. Ons het reguit koers gehou en by die eiland Kos aangekom.
Die volgende dag het ons Rodos bereik en daarvandaan by Patara
aangekom. 2Daar het ons 'n skip gekry wat na Fenisië toe sou vaar, en
ons het aan boord gegaan en weggevaar. 3Ons het Siprus in sig gekry
en is aan die suidekant daarvan verby Sirië toe. In Tirus, waar die skip
sy vrag moes aflaai, het ons afgeklim. 4Ons het die gelowiges daar
opgesoek en sewe dae by hulle gebly. Deur die Gees gelei, het hulle
vir Paulus gesê om nie Jerusalem toe te gaan nie. 5Maar toe die sewe
dae verby was, het ons verder gereis, en hulle is almal met hulle
vrouens en kinders saam met ons tot buitekant die stad. Ons het op
die strand gekniel en gebid 6en van mekaar afskeid geneem. Daarna
het ons aan boord gegaan, en hulle het omgedraai huis toe. 7Van Tirus
af het ons die seereis voortgesit na Ptolemaïs toe. Daar het ons die
gelowiges gegroet en 'n dag by hulle gebly. 8Die volgende dag het ons
vertrek en in Sesarea aangekom. Ons het die evangelis Filippus, een
van die sewe , opgesoek en by hom tuis gegaan. 9Hy het vier
ongetroude dogters gehad wat die gawe besit het om te profeteer.
10Nadat ons reeds 'n hele paar dae daar was, het daar 'n profeet met
die naam Agabus van Judea af aangekom. 11Hy het na ons toe gekom,
Paulus se gordel gevat, sy eie hande en voete daarmee vasgebind en
gesê: So sê die Heilige Gees: Die Jode sal in Jerusalem die eienaar van
hierdie gordel net so vasbind en hom aan die heidene uitlewer. 12Toe
ons dit hoor, het ons en die mense daar vir Paulus gesmeek om nie
Jerusalem toe te gaan nie. 13Toe antwoord Paulus: Waarom wil julle
my hart sag maak met julle trane? Ter wille van die Naam van die
Here Jesus is ek bereid om in Jerusalem nie net gevange geneem te
word nie, maar selfs ook te sterwe. 14Toe ons hom nie kon oorreed nie,
het ons daarin berus en gesê: Laat die wil van die Here geskied. 15Na 'n
paar dae het ons ons voorbereidings afgehandel en na Jerusalem toe
vertrek. 16Party van die gelowiges het van Sesarea af saam met ons
gegaan. Hulle het ons by Mnason gebring, wat oorspronklik van Siprus
afkomstig was en wat van vroeg af reeds 'n gelowige was. By hom sou
ons tuis gaan. 17By ons aankoms in Jerusalem het die broers ons
hartlik ontvang. 18Die volgende dag het ons saam met Paulus na
Jakobus toe gegaan. Al die ouderlinge was daar teenwoordig. 19Paulus
het hulle gegroet en in besonderhede vertel wat God deur sy diens
onder die heidene gedoen het. 20Toe hulle dit hoor, het hulle God
geprys en vir Paulus gesê: Jy sien, broer, hier is duisende Jode wat
gelowig geword het, maar almal onderhou die wet van Moses nog
stiptelik. 21Hulle het gehoor dat jy al die Jode wat onder die heidene

woon, leer om van die wet van Moses af te sien. Jy sou hulle geleer
het om nie meer hulle kinders te laat besny nie en om nie die Joodse
gebruike te onderhou nie. 22Wat moet ons nou doen? Hulle sal beslis te
hore kom dat jy hier is. 23Maak nou soos ons vir jou sê. Hier by ons is
daar vier mans wat 'n gelofte afgelê het. 24Neem hulle saam met jou
vir die reinigingshandeling en betaal die koste daarvan, sodat hulle
hulle hare kan laat afsny. Dan sal almal weet dat nie een van die
gerugte wat oor jou versprei word, waar is nie, maar dat jy self die
wet onderhou. 25Ons het tog al vir die gelowiges wat vroeër heidene
was, laat weet van ons besluit dat hulle nie vleis wat aan 'n afgod
geoffer is, en bloed en 'n dier wat verwurg is, moet eet nie, en dat
hulle onsedelikheid moet vermy. 26Die volgende dag het Paulus die
manne geneem en die reinigingshandeling saam met hulle verrig. Hy
het tempel toe gegaan en kennis gegee op watter dag die reiniging
verby sou wees, wanneer die offer vir elkeen van hulle gebring sou
word. 27Toe die sewe dae van die reiniging byna om was, het Jode van
die provinsie Asië vir Paulus by die tempel gesien. Hulle het die hele
skare aangehits en vir Paulus gegryp. 28Israeliete, kom help! het hulle
geskreeu. Hier is die man wat ons volk, die wet van Moses en die
tempel oral aanval. Nou het hy boonop nog Grieke in die tempel
ingebring en hierdie heilige plek ontheilig. 29Hulle het dit gesê omdat
hulle vantevore vir Trofimus van Efese saam met Paulus in die stad
gesien het en gedink het dat Paulus hom in die tempel in geneem het.
30Die hele stad het in beroering gekom. Die mense het saamgedrom,
vir Paulus gegryp en hom uit die tempel uitgesleep. Die deure is
dadelik agter hulle toegesluit. 31Die mense wou hom net doodmaak. 'n
Boodskap is toe na die kommandant van die Romeinse garnisoen toe
gestuur dat die hele Jerusalem in oproer is. 32Hy het onmiddellik met
soldate en offisiere na die oproer toe gehardloop. Toe die skare die
kommandant en sy soldate sien, het hulle opgehou om vir Paulus te
slaan. 33Die kommandant het na Paulus toe gegaan, hom gevange
geneem en beveel dat hy met twee kettings geboei moet word. Daarna
het hy probeer vasstel wie die man is en wat hy gedoen het. 34Die
skare het so deurmekaar geskreeu dat hy in die lawaai nie kon uitvind
wat presies aan die gang is nie. Hy het toe beveel dat Paulus na die
kaserne toe gevat moet word. 35By die trap van die kaserne het die
gepeupel so saamgedrom dat die soldate Paulus moes dra, 36want al
die mense het agterna geloop en geskreeu: Weg met hom! 37Net voor
hulle Paulus die kaserne wou inbring, sê hy vir die kommandant: Mag
ek u iets vra? Daarop sê die kommandant: Ken jy Grieks? 38Dan is jy
nie die Egiptenaar wat 'n rukkie gelede in opstand gekom en met vier
duisend terroriste die woestyn in getrek het nie? 39Daarop antwoord
Paulus hom: Ek is 'n Jood van Tarsus in Silisië, 'n burger van 'n
belangrike stad. Laat my asseblief toe om die volk toe te spreek. 40Die

kommandant het ingewillig, en Paulus het op die trap gaan staan en met sy hand vir die mense gewys om stil te bly. Toe dit baie stil geword het, het hy hulle in Hebreeus toegespreek.

HANDELINGE 22

1Broers en vaders, luister na wat ek nou tot my verdediging vir julle
wil sê. 2Toe hulle hoor dat hy Hebreeus praat, het hulle nog stiller
geword. 3Hy gaan toe voort: Ek is 'n Jood wat in Tarsus in Silisië
gebore is, maar ek het hier in Jerusalem grootgeword. As leerling van
Gamaliël is ek volgens die streng opvatting van die wet van die
voorvaders opgevoed, en ek was net so 'n kampvegter vir God soos
julle almal vandag is. 4Ek wou die mense wat die leer van Christus
volg, totaal uitroei. Mans sowel as vrouens het ek gevange geneem en
in tronke laat stop. 5Dit kan die hoëpriester en die hele Joodse Raad
bevestig. Van hulle het ek selfs bekendstellingsbriewe aan die Joodse
broers in Damaskus gekry om ook daar hierdie mense in hegtenis te
gaan neem en Jerusalem toe te bring om gestraf te word. 6Terwyl ek
op reis was en naby Damaskus gekom het, het daar teen die middag
skielik 'n sterk lig uit die hemel op my gestraal. 7Ek het op die grond
neergeval en 'n stem vir my hoor sê: Saul, Saul, waarom vervolg jy
My?' 8Wie is U, Here?' het ek gevra. Ek is Jesus van Nasaret,' het Hy
my geantwoord. Dit is vir My wat jy vervolg.' 9Die mense wat saam
met my was, het wel die lig gesien, maar nie die stem verstaan van
Hom wat met my gepraat het nie. 10Toe vra ek: Wat moet ek doen,
Here?' Die Here sê toe vir my: Staan op en gaan na Damaskus toe.
Dáár sal alles vir jou gesê word wat God bepaal het dat jy moet doen.'
11Die skerp lig het my blind gemaak, en my reisgenote moes my aan
die hand lei. So het ek in Damaskus aangekom. 12'n Sekere Ananias, 'n
man wat getrou volgens die wet van Moses gelewe het en by al die
Jode in die stad hoog aangeskrewe was, 13het na my toe gekom. Hy
het by my kom staan en gesê: Saul, broer, jy kan weer sien!' En
dadelik kon ek hom sien. 14Toe sê hy: Die God van ons voorvaders het
jou uitgekies om sy wil te ken, die Regverdige te sien en sy stem te
hoor, 15want jy sal vir alle mense sy getuie wees van wat jy gesien en
gehoor het. 16En nou, waarom nog wag? Kom, laat jou doop en jou
sondes afwas nadat jy sy Naam aangeroep het.' 17Ek het na Jerusalem
toe teruggegaan, en terwyl ek by die tempel besig was om te bid, het
ek in geesvervoering geraak 18en die Here gesien wat vir my gesê het:
Maak gou en gaan dadelik uit Jerusalem weg. Die mense hier sal nie
aanvaar wat jy oor My getuig nie.' 19Toe het ek gesê: Ja, Here, hulle
weet dat ek die man is wat oral in die sinagoges die mense wat in U
glo, laat vang en laat slaan het. 20En toe Stefanus, u getuie, se bloed
vergiet is, het ek self daarby gestaan. Ek het dit goedgekeur en sy
moordenaars se klere opgepas.' 21Toe het die Here vir my gesê: Jy
moet hiervandaan weggaan, want Ek wil jou ver weg stuur, na die
heidene toe.' 22Meer as dit wou die skare nie hoor nie, en hulle het

begin skreeu: Weg met hom! So 'n man behoort nie te bly lewe nie!
23Die skare het geskreeu, hulle klere uitgepluk en stof in die lug
opgegooi. 24Die kommandant het toe beveel dat Paulus in die kaserne
ingebring moet word en dat hy gegesel moet word om vas te stel
hoekom die skare hom so uitgejou het. 25Hulle het hom alreeds vir die
geseling vasgebind gehad toe Paulus vir die kaptein wat daarby staan,
vra: Mag julle 'n Romeinse burger gesel, en boonop nog sonder
verhoor? 26Toe die kaptein dit hoor, gaan hy na die kommandant toe
en sê: Wat gaan u doen? Hierdie man is 'n Romeinse burger. 27Die
kommandant gaan vra toe vir Paulus: Sê vir my, is jy 'n Romeinse
burger? Ja, antwoord Paulus. 28Toe sê die kommandant: Ek het 'n
groot som geld betaal om die burgerreg te verkry. En Paulus sê: Maar
ek het dit deur geboorte gekry. 29Die soldate wat vir Paulus moes
gesel, het hom dadelik losgemaak, en selfs die kommandant het bang
geword toe hy besef dat Paulus 'n Romeinse burger is en dat hy hom
laat boei het. 30Omdat die kommandant presies te wete wou kom wat
die Jode teen Paulus het, het hy die volgende dag bevel gegee dat die
priesterhoofde en die hele Joodse Raad bymekaar moet kom. Hy het
Paulus laat haal en voor hulle gebring.

HANDELINGE 23

1Paulus het die lede van die Joodse Raad vierkantig in die oë gekyk en
gesê: Broers, ek het heeltemal 'n skoon gewete oor hoe ek tot vandag
toe my lewe in diens van God gelei het. 2Toe beveel die hoëpriester
Ananias die mense wat by Paulus staan, om hom op sy mond te slaan.
3Daarop sê Paulus vir hom: God sal jou slaan, jou skynheilige! Jy sit
hier om my volgens ons wet te verhoor, maar in stryd met die wet
beveel jy dat ek geslaan moet word. 4Die mense wat by Paulus staan,
sê toe vir hom: Skel jy die hoëpriester van God uit? 5Daarop antwoord
hy: Ek het nie geweet dat hy die hoëpriester is nie, broers. Dit ís soos
daar geskrywe staan: Jy mag nie 'n leier van jou volk beledig nie.
6Paulus het geweet dat die Raad deels uit Sadduseërs en deels uit
Fariseërs bestaan. Hy roep toe in die Raad uit: Broers, ek is 'n Fariseër
en ek kom uit 'n familie van Fariseërs. Dit is oor die verwagting dat
die dooies weer sal opstaan dat ek verhoor word. 7Toe hy dit sê, het
daar rusie tussen die Fariseërs en die Sadduseërs ontstaan, en die
vergadering het verdeeld geraak. 8Die Sadduseërs ontken dat daar 'n
opstanding uit die dood is en dat daar engele en geeste bestaan, maar
die Fariseërs aanvaar wel albei hierdie dinge. 9'n Hewige
woordewisseling het toe ontstaan. 'n Paar skrifgeleerdes van die party
van die Fariseërs het opgespring, heftig beswaar gemaak en gesê: Ons
het niks teen hierdie man nie. Miskien het daar 'n gees of 'n engel met
hom gepraat. 10Die rusie het so hewig geword dat die kommandant
bang was dat hulle Paulus uitmekaar sou skeur. Daarom het die
kommandant sy soldate beveel om hom tussen hulle te gaan uithaal en
terug te bring na die kaserne toe. 11Daardie nag het die Here by Paulus
gestaan en vir hom gesê: Hou moed! Hier in Jerusalem het jy vir My
getuig. So moet jy dit in Rome ook nog doen. 12Die volgende dag het
die Jode 'n komplot teen Paulus gesmee. Hulle het gesweer dat hulle
nie sou eet of drink voordat hulle hom doodgemaak het nie. 13Daar
was meer as veertig mense wat so saamgesweer het. 14Hulle het na die
priesterhoofde en die familiehoofde toe gegaan en gesê: Ons het 'n
dure eed afgelê dat ons niks oor ons lippe sal neem voordat ons Paulus
doodgemaak het nie. 15Julle moet nou namens die Joodse Raad die
versoek aan die kommandant rig dat Paulus weer voor julle gebring
moet word. Julle kan voorgee dat julle sy saak noukeuriger wil
ondersoek. Ons is reg om hom op pad hierheen dood te maak. 16Maar
die seun van Paulus se suster het gehoor van die plan om hom voor te
lê en kaserne toe gekom en dit vir Paulus gaan vertel. 17Toe laat
Paulus een van die kapteins roep en sê vir hom: Vat hierdie jongman
asseblief na die kommandant toe, want hy het 'n boodskap vir hom.
18Hy vat hom toe na die kommandant toe en sê: Paulus, die

gevangene, het my laat roep en my gevra om hierdie jongman na u
toe te bring. Hy het iets om vir u te sê. 19Die kommandant vat hom toe
aan die hand, gaan met hom eenkant en vra vir hom: Wat is dit wat jy
my wil vertel? 20Hy het geantwoord: Die Jode het saamgesweer om u
te vra om Paulus môre weer voor die Raad te bring, sogenaamd om sy
saak noukeuriger te ondersoek. 21U moet hulle tog nie glo nie, want
meer as veertig van hulle wil hom voorlê. Hulle het gesweer dat hulle
nie sal eet of drink voordat hulle hom doodgemaak het nie. Hulle sit
klaar en hulle wag nou net dat u hulle versoek moet toestaan. 22Die
kommandant sê toe vir hom: Moet vir niemand sê dat jy dit vir my
vertel het nie. En hy het hom toe laat gaan. 23Die kommandant het toe
twee kapteins geroep en hulle beveel: Maak twee honderd soldate,
sewentig perderuiters en twee honderd spiesvegters gereed om teen
nege-uur vanaand na Sesarea toe te vertrek. 24Sorg dat daar rydiere is,
sodat Paulus veilig na Feliks, die goewerneur, oorgebring kan word.
25Toe skrywe hy 'n brief met die volgende inhoud: 26Van Claudius
Lisias. Aan die hooggeagte goewerneur Feliks. Groete. 27Die Jode het
hierdie man gevang en hulle het op die punt gestaan om hom dood te
maak toe ek met my soldate ingegryp en hom gered het, omdat ek te
wete gekom het dat hy 'n Romeinse burger is. 28Omdat ek wou uitvind
wat hulle beskuldiging teen hom is, het ek hom voor hulle Raad
gebring. 29Dit blyk dat hulle hom aankla oor twispunte in verband met
hulle wet, maar dat hy niks gedoen het wat die dood of tronkstraf
verdien nie. 30Toe aan my meegedeel is dat daar 'n komplot teen die
man gesmee is, het ek hom dadelik na u toe gestuur. Vir sy aanklaers
het ek gesê om hulle klagte aan u voor te lê. 31Die soldate het hulle
opdrag uitgevoer en Paulus dwarsdeur die nag begelei tot in
Antipatris. 32Die volgende dag het hulle die ruitery met Paulus verder
laat gaan en self teruggekeer kaserne toe. 33Die ruitery het in Sesarea
aangekom, die brief aan die goewerneur afgelewer en Paulus aan hom
oorhandig. 34Hy het die brief gelees en vir Paulus gevra van watter
provinsie hy afkomstig is. Toe hy hoor dat hy van Silisië af kom, 35het
hy gesê: Ek sal jou verhoor sodra jou aanklaers kom. Daarna het hy
beveel dat Paulus in die paleis van Herodes bewaak moet word.

HANDELINGE 24

1Vyf dae later het die hoëpriester Ananias saam met 'n paar van die
familiehoofde en 'n advokaat, Tertullus, daar aangekom. Hulle het
voor die goewerneur verskyn om hulle aanklag teen Paulus in te dien.
2Paulus is ingeroep, en Tertullus het met die aanklag voor Feliks
begin: U Edele, onder u lewe ons in rus en vrede, en deur u beleid het
daar verbeteringe vir hierdie volk ingetree. 3Dit erken ons altyd en
oral met diep dankbaarheid. 4Ek wil u nie onnodig vermoei nie. Ek
versoek u om met u kenmerkende welwillendheid na 'n kort
uiteensetting van ons saak te luister. 5Ons beskou hierdie man as 'n
gevaar vir die samelewing. Hy bring skeuring in die Joodse geledere
dwarsdeur die wêreld. Hy is 'n leier van die dwaalrigting van die
Nasareners. 6Toe hy probeer het om selfs die tempel te ontheilig, het
ons hom gevange geneem.7As ú hom oor al hierdie dinge verhoor, kan
u te wete kom waarom ons hom aankla. 8Hiermee het die Jode
saamgestem en hulle het bevestig dat dit so is. 9Op 'n teken van die
goewerneur het Paulus begin praat: Ek weet dat u al jare lank hierdie
mense se regter is. Daarom verdedig ek my saak voor u met vertroue.
10U kan self vasstel dat ek maar sowat twaalf dae gelede in Jerusalem
aangekom het om daar te aanbid. 11Niemand het my in die tempel of
in die sinagoges of êrens in die stad gekry dat ek met iemand gestry of
die skare tot oproer aangehits het nie. 12Die beskuldigings wat hulle
nou teen my inbring, kan hulle ook nie vir u bewys nie. 13Dit erken ek
wel voor u: Ek dien die God van my voorvaders volgens die leer van
Christus wat hulle 'n dwaalrigting noem. Ek glo nog steeds alles wat in
die wet en die profete geskrywe staan. 14Ek het my hoop op God
gestel, en net soos hulle verwag ek dat alle mense, goeies en slegtes,
uit die dood sal opstaan. 15Daarom doen ek ook my uiterste bes om
altyd 'n skoon gewete voor God en die mense te hê. 16Na baie jare het
ek teruggekom om my mense met 'n geldelike bydrae te help en om
aan God te offer. 17Toe ek met die offers besig was, het hulle my in die
tempel gekry. Ek was klaar met die reinigingshandeling, en daar was
nie 'n skare of 'n gedrang om my nie. 18Daar was net 'n paar Jode van
die provinsie Asië. Dit is eintlik hulle wat hier voor u moes gewees het
om my aan te kla, as hulle iets teen my kan inbring. 19Of laat hierdie
mense dan nou sê aan watter misdaad ek in my verhoor voor die
Joodse Raad skuldig bevind is. 20Al wat ek daar vir hulle gesê het, was:
Ek staan vandag hier voor julle tereg omdat ek aan die opstanding van
die dooies glo. 21Hier het Feliks, wat die besonderhede in verband met
die leer van Christus taamlik goed geken het, die verhoor onderbreek.
Wanneer Lisias, die kommandant, kom, sal ek julle saak afhandel, het
hy gesê. 22Hy het die kaptein beveel om Paulus nog aan te hou, maar

om hom minder streng te behandel en sy mense ook toe te laat om vir
hom te sorg. 23Na 'n paar dae het Feliks en sy Joodse vrou, Drusilla, vir
Paulus laat haal om meer van hom te hoor oor die geloof in Christus
Jesus. 24Paulus het met hom gepraat oor 'n lewe in gehoorsaamheid
aan God, oor selfbeheersing en oor die komende oordeel. Dit het
Feliks laat bang word, en hy het gesê: Dit is nou genoeg! Gaan maar
terug, en as ek tyd het, sal ek jou weer laat roep. 25Hy het die hele tyd
ook gehoop Paulus sou hom omkoopgeld aanbied om los te kom.
Daarom het hy hom so dikwels moontlik laat haal om met hom te
praat. 26Twee jaar later is Feliks deur Porcius Festus opgevolg. En
omdat Feliks die Jode 'n guns wou bewys, het hy Paulus as gevangene
agtergelaat.

HANDELINGE 25

1Drie dae na sy aankoms in die provinsie het Festus van Sesarea af
Jerusalem toe gegaan. 2Die priesterhoofde en die leiers van die Jode
het voor hom verskyn en 'n aanklag teen Paulus ingebring. Hulle het
hom ernstig versoek 3om hulle 'n guns te bewys en Paulus na
Jerusalem toe te laat haal. Hulle het dit gevra omdat hulle hom op
pad daarheen in 'n hinderlaag wou doodmaak. 4Festus het egter
geantwoord: Paulus word in Sesarea aangehou, en ek is van plan om
binnekort daarheen terug te gaan. 5Julle bekwaamste manne kan dan
saam met my gaan en hom aankla as hy iets verkeerds gedoen het. 6Hy
het 'n dag of ag, hoogstens tien, daar deurgebring en toe na Sesarea
toe teruggegaan. Die dag na sy aankoms daar het hy op die regbank
gaan sit en beveel dat Paulus voor hom gebring moet word. 7Toe
Paulus binnekom, het die Jode wat van Jerusalem af gekom het, om
hom gaan staan en hom van 'n hele klomp ernstige dinge beskuldig,
wat hulle nie kon bewys nie. 8Paulus het hom toe verdedig: Ek het niks
verkeerds teen die Joodse wet of die tempel of die keiser gedoen nie.
9Maar Festus wou die Jode 'n guns bewys en sê vir Paulus: Sou jy
bereid wees dat ek jou oor hierdie saak in Jerusalem gaan verhoor?
10Paulus antwoord hom: Ek staan tereg voor die keiserlike regbank.
Hier moet ek verhoor word. Ek het die Jode geen kwaad aangedoen
nie. Dit weet u self baie goed. 11As ek skuldig is en iets gedoen het wat
die doodstraf verdien, is ek bereid om te sterwe. Maar as daar niks in
hulle beskuldigings teen my steek nie, kan niemand my as guns aan
hulle uitlewer nie. Ek beroep my op die keiser. 12Nadat Festus die saak
met sy raadgewers bespreek het, het hy geantwoord: Jy het jou op die
keiser beroep; na die keiser toe sal jy gaan. 13Na verloop van tyd het
koning Agrippa en Bernice na Sesarea toe gekom om Festus te
verwelkom. 14Hulle het 'n paar dae daar deurgebring, en Festus het
Paulus se saak by die koning ter sprake gebring: Hier is iemand wat
deur Feliks as gevangene agtergelaat is. 15By my aankoms in Jerusalem
het die priesterhoofde en die familiehoofde van die Jode 'n aanklag
teen hom ingebring en my gevra om hom skuldig te bevind. 16Ek het
hulle geantwoord dat dit nie die Romeinse gebruik is om 'n
beskuldigde as guns uit te lewer nie. Hy moet eers geleentheid kry om
hom voor sy aanklaers teen hulle beskuldiging te verdedig. 17Toe hulle
hierheen gekom het, het ek sonder uitstel die volgende dag op die
regbank gaan sit en bevel gegee dat die man voor my gebring moet
word. 18Sy aanklaers het om hom gaan staan en hom beskuldig, maar
nie van ernstige misdade soos ek verwag het nie. 19Dit het alles gegaan
oor twisvrae in hulle eie godsdiens en oor 'n sekere Jesus wat dood is,
maar van wie Paulus beweer dat hy lewe. 20Omdat ek nie geweet het

hoe om hierdie saak te hanteer nie, het ek gevra of hy gewillig sou
wees om Jerusalem toe te gaan en daar oor hierdie dinge verhoor te
word. 21Maar Paulus het hom op die keiser beroep. Hy wou liewer
gevangene bly en deur die keiser verhoor word. Ek het toe beveel dat
hy aangehou moet word totdat ek hom na die keiser toe kan stuur.
22Agrippa sê toe vir Festus: Ek sou self ook graag die man wil hoor.
Môre kan u hom hoor, antwoord Festus. 23Die volgende dag het
Agrippa en Bernice met groot vertoon die saal binnegekom in
geselskap van die generaals en die vooraanstaande inwoners van die
stad. Op Festus se bevel is Paulus ingebring. 24Toe sê Festus: Koning
Agrippa en almal hier teenwoordig, kyk, dit is die man teen wie al die
Jode in Jerusalem en hier 'n aanklag by my ingebring het. Hulle het
geskreeu dat hy nie langer behoort te lewe nie. 25Ek kon egter nie
vasstel dat hy iets gedoen het wat die doodstraf verdien nie.
Aangesien hy hom op die keiser beroep het, het ek besluit om hom
daarheen te stuur. 26Maar ek weet eintlik nie wat ek vir die keiser
moet skrywe nie. Daarom het ek hom voor u gebring, en veral voor u,
koning Agrippa, sodat ek ná die ondersoek iets kan hê om te skrywe.
27Dit is sinloos, lyk dit vir my, om 'n gevangene te stuur sonder om die
aanklag teen hom duidelik aan te gee.

HANDELINGE 26

1Agrippa sê toe vir Paulus: Jy kan maar jou saak stel. Met 'n
handbeweging het Paulus sy verdediging begin: 2Koning Agrippa, ek
ag my gelukkig dat ek my vandag juis voor u teen al die beskuldigings
van die Jode kan verdedig, 3veral omdat u so goed bekend is met al
die Joodse gebruike en twisvrae. Ek versoek u dus om geduldig na my
te luister. 4Al die Jode ken my geskiedenis van jongs af. Van die begin
af het ek tussen my volk en in Jerusalem gewoon. 5Hulle ken my al
lankal en kan getuig, as hulle wil, dat ek my hele lewe lank lid was
van die Fariseërs, die strengste party van ons godsdiens. 6En nou staan
ek tereg omdat ek my hoop gevestig het op die belofte wat God aan
ons voorvaders gemaak het. 7Ons twaalf stamme dien God nougeset
dag en nag juis omdat hulle die hoop het dat Hy sal doen wat Hy
belowe het. Oor hierdie hoop, U Majesteit, word ek deur die Jode
beskuldig. 8Waarom is dit vir u en ander onmoontlik om te glo dat
God dooies opwek? 9Ek het self gedink dat ek alles in my vermoë moes
doen teen die Naam van Jesus van Nasaret. 10Dit het ek toe ook in
Jerusalem gedoen. Met die magtiging van die priesterhoofde het ek
baie van die gelowiges in tronke gestop, en as hulle die doodstraf
opgelê word, het ek daarmee saamgestem. 11Dikwels het ek hulle in al
die sinagoges laat straf om hulle te dwing om hulle geloof af te sweer.
Ek het hulle so gehaat dat ek hulle selfs in die buitelandse stede
vervolg het. 12Terwyl ek hieroor na Damaskus toe op reis was, met
volmag en in opdrag van die priesterhoofde, 13het ek, U Majesteit,
helder oordag langs die pad 'n lig gesien wat uit die hemel gekom het.
Dit was helderder as die son en dit het op my en my reisgenote
geskyn.14Ons het almal op die grond neergeval, en ek het 'n stem in
Hebreeus vir my hoor sê: Saul, Saul, waarom vervolg jy My? Jy maak
jou net seer deur jou te verset.' 15Wie is U, Here?' vra ek toe. Ek is
Jesus,' sê die Here. Dit is vir My wat jy vervolg. 16Maar staan op, staan
regop. Ek het aan jou verskyn om jou as my dienaar aan te stel. Jy
moet getuie wees van wat jy van My gesien het en van wat Ek jou nog
sal laat sien. 17Ek sal jou beskerm teen die volk Israel en teen die
heidennasies na wie toe Ek jou stuur. 18Jy moet hulle oë oopmaak
sodat hulle hulle van die duisternis tot die lig en van die mag van die
Satan tot God kan bekeer. Deur in My te glo, sal hulle sondes vergewe
word en sal hulle deel word van die volk van God.' 19Van toe af,
koning Agrippa, was ek nie aan die gesig uit die hemel ongehoorsaam
nie. 20Ek het eers vir die mense in Damaskus en in Jerusalem en toe
deur die hele Judea en daarna vir die heidennasies gepreek dat hulle
tot inkeer moet kom en hulle tot God moet bekeer; en dit moet hulle
bewys met dade wat by die bekering pas. 21Daarom het die Jode my by

die tempel aangeval en probeer vermoor. [22]Omdat God my tot vandag
toe bewaar het, staan ek hier as sy getuie voor klein en groot. Ek
verkondig maar net waarvan die profete en Moses gepraat het: [23]Die
Christus moes ly en die eerste wees wat uit die dood opstaan.
Daardeur sou Hy aan die Jode en aan die heidennasies die lig bring.
[24]Terwyl Paulus hom nog so verdedig, skreeu Festus: Jy's mal, Paulus!
Jou groot geleerdheid maak jou mal! [25]Maar Paulus sê: Ek is nie mal
nie, U Edele, maar onder die leiding van die Heilige Gees praat ek die
waarheid wat elkeen kan verstaan. [26]Die koning weet van hierdie
dinge, en daarom praat ek openhartig met hom. Ek is seker dat dit nie
sy aandag ontgaan het nie, want dit het nie êrens in 'n hoekie gebeur
nie. [27]Koning Agrippa, glo u die profete? Ek weet u glo. [28]Agrippa sê
toe vir Paulus: Jy dink seker jy kan my sommer gou-gou 'n Christen
maak. [29]Of dit nou gou-gou gebeur of langer duur, antwoord Paulus,
ek bid God dat nie net u nie, maar almal wat vandag na my luister, sal
word wat ek is, natuurlik net sonder hierdie boeie. [30]Die koning het
opgestaan en saam met hom ook die goewerneur en Bernice, met hulle
gevolg. [31]Toe hulle uitgaan, sê hulle vir mekaar: Hierdie man het niks
gedoen wat die dood of tronkstraf verdien nie. [32]Agrippa sê toe vir
Festus: Hierdie man kon vrygelaat gewees het as hy hom nie op die
keiser beroep het nie.

HANDELINGE 27

1Toe ons vertrek na Italië toe bepaal was, het hulle Paulus en 'n paar
ander gevangenes aan Julius, 'n offisier van die keiserlike regiment,
oorhandig. 2Ons het weggevaar aan boord van 'n skip van Adramittium
wat by die hawens van die provinsie Asië sou aandoen. Saam met ons
was Aristargos, 'n Masedoniër van Tessalonika. 3Ons het die volgende
dag in Sidon aangekom. Julius was tegemoetkomend teenoor Paulus
en het hom toegelaat om sy vriende te besoek. Hulle het hom van die
een en ander voorsien. 4Ons het daarvandaan weggevaar en ons is aan
die beskutte kant van Siprus verby, omdat die wind teen ons was. 5Met
Silisië en Pamfilië aan ons regterkant het ons die see oorgesteek en
Mira in Lisië bereik. 6Daar het die offisier 'n Aleksandrynse skip gekry
wat na Italië toe sou vaar, en ons daarop gesit. 7Ons het dae lank
stadig gevaar en met moeite regoor Knidus gekom. Toe die wind ons
nie toegelaat het om verder op dié koers voort te gaan nie, het ons aan
die beskutte kant van Kreta by Salmone verby gevaar. 8Ons het met
moeite langs die kus op gevaar en 'n plek met die naam Mooi Hawens
bereik, naby die stad Lasea. 9Ons het baie tyd verloor, en dit het al
gevaarlik geword vir skeepvaart, want dit het al begin winter word.
Paulus waarsku hulle toe: 10Manne, ek sien dat ons vaart van nou af
gevaarlik sal wees en dat daar nie net groot skade aan die vrag en die
skip gaan kom nie, maar ook lewensverlies. 11Die Romeinse offisier het
egter meer waarde geheg aan die mening van die kaptein en die
eienaar van die skip as aan wat Paulus gesê het. 12Die hawe was nie
geskik om daar te oorwinter nie, en die meeste wou liewer
daarvandaan wegvaar en probeer om Feniks te bereik. Feniks was 'n
hawe van Kreta wat suidwes en noordwes see toe oop lê. Daar sou
hulle kon oorwinter. 13'n Ligte bries het uit die suide begin waai, en
die manne het gedink dat hulle hulle plan sou kon uitvoer. Die anker
is gelig, en hulle het so na moontlik aan die kus van Kreta gevaar.
14Maar dit was nie lank nie toe waai daar 'n stormwind van die land
af, die Noordoos, genoem die Eurakilon. 15Die wind het die skip
meegesleur. Omdat dit onmoontlik was om die skip se boeg wind op
te hou, het ons dit opgegee en wind af gedrywe. 16Ons het 'n bietjie
beskutting gevind toe ons onderkant die eilandjie Kauda langs kom.
Daar kon ons darem met moeite die bootjie van die skip in veiligheid
bring. 17Nadat die matrose die bootjie opgehaal het, het hulle as
noodmaatreël 'n paar toue styf onder om die skip vasgemaak. Omdat
hulle bang was dat die skip op die sandbanke van die Sirtis verpletter
sou word, het hulle die dryfanker laat sak en die skip sommerso laat
drywe. 18Omdat ons baie swaar gekry het in die storm, het hulle die
volgende dag die skip se vrag oorboord begin gooi. 19Die dag daarna

het hulle eiehandig ook die skip se toerusting in die see gegooi. 20Dae
lank was die son en die sterre nie te sien nie en het die geweldige
wind voortgewoed. Uiteindelik het ons alle hoop laat vaar om gered te
word. 21Nadat hulle 'n lang tyd nie meer geëet het nie, het Paulus
tussen hulle gaan staan en gesê: Manne, julle moes na my geluister het
en nie van Kreta af weggevaar het nie. Dan sou ons hierdie ramp en
skade vrygespring het. 22Maar selfs in hierdie omstandighede vra ek
julle: Hou moed! Niemand van julle sal sy lewe verloor nie. Net die
skip sal vergaan. 23Verlede nag het daar 'n engel aan my verskyn van
die God aan wie ek behoort en wat ek dien. 24Die engel het vir my
gesê: Moenie bang wees nie, Paulus. Jy moet nog voor die keiser
verskyn. En ter wille van jou spaar God in sy goedheid die lewe van
almal wat hier saam met jou op die skip is.' 25Daarom, hou moed,
manne! Ek vertrou op God dat alles net so sal gebeur soos Hy vir my
gesê het. 26Dit is so bestem dat ons êrens op 'n eiland moet strand.
27Die veertiende nag dat ons so op die Adriatiese See rondgeslinger is,
teen middernag, het die matrose vermoed dat ons naby land kom.
28Hulle het 'n dieplood uitgegooi en 'n diepte van ses en dertig meter
gekry. 'n Bietjie verder het hulle weer die dieplood uitgegooi, en toe
was dit sewe en twintig meter. 29Hulle was bang die skip loop op die
rotse en het toe vier ankers by die agterstewe van die skip uitgegooi
en gewens dit moet dag word. 30Die matrose wou wegkom van die skip
af en het die bootjie in die see neergelaat onder die voorwendsel dat
hulle ankers by die boeg van die skip wou laat sak. 31Paulus sê toe vir
die offisier en sy soldate: As hierdie matrose nie aan boord bly nie,
kan julle nie gered word nie. 32Toe het die soldate die toue van die
bootjie afgekap en hom in die see laat val. 33Net toe dit begin lig word,
het Paulus almal aangespoor om te eet: Vandag is dit al veertien dae
dat julle in spanning wag sonder om iets te eet. 34Daarom raai ek julle
aan om nou te eet. Julle het dit nodig om gered te word. Niemand van
julle sal 'n haar van sy kop verloor nie. 35Nadat Paulus dit gesê het, het
hy brood geneem, God in die teenwoordigheid van almal gedank, dit
gebreek en begin eet. 36Hulle het almal moed geskep en self ook begin
eet. 37Ons was altesaam twee honderd ses en sewentig mense aan
boord. 38Nadat hulle genoeg geëet het, het hulle die vrag koring in die
see gegooi en so die skip nog ligter gemaak. 39Toe dit dag word, kon
hulle nie die land herken nie, maar hulle het 'n baai met 'n strand
gesien. Hulle besluit toe om die skip daar te laat strand as hulle kon.
40Hulle het die ankers afgekap en in die see gelos. Terselfdertyd het
hulle die toue wat die stuurspane vashou, losgemaak en die voorseil
gehys, sodat die wind die skip strand toe kon voer. 41Maar die skip het
op 'n sandbank geloop en gestrand. Die boeg het vasgesteek en kon nie
beweeg nie. Die agterstewe is deur die geweld van die golwe stukkend
geslaan. 42Die soldate het besluit om die gevangenes dood te maak,

sodat niemand van hulle dalk kon uitswem en ontsnap nie. 43Maar die
Romeinse offisier wou Paulus red en het hulle verhinder om dit te
doen. Hy het die mense wat kon swem, beveel om eerste oorboord te
spring en land toe te swem. 44Die ander moes dan volg deur aan
planke en ander wrakstukke vas te klou. Op hierdie manier het almal
veilig aan land gekom.

HANDELINGE 28

1Nadat ons veilig aan wal gekom het, het ons gehoor dat dit die eiland
Malta is. 2Die mense daar was baie vriendelik teenoor ons. Omdat dit
begin reën het en koud was, het hulle 'n vuur aangesteek en ons almal
daarby verwelkom. 3Paulus het 'n klomp hout bymekaargemaak en op
die vuur gegooi. Van die hitte het daar 'n slang uitgekom, en dit het
aan sy hand vasgebyt. 4Toe die mense die slang aan Paulus se hand
sien hang, sê hulle vir mekaar: Hierdie man moet beslis 'n moordenaar
wees. Al is hy uit die see gered, wil die goddelike wraak hom nie laat
lewe nie. 5Paulus het egter die slang in die vuur afgeskud en niks
oorgekom nie. 6Hulle het gewag dat hy moet opswel of skielik dood
neerslaan, maar nadat hulle 'n lang ruk gewag het en gesien het dat
daar niks ongewoons met hom gebeur nie, het hulle van mening
verander en gesê hy is 'n god. 7Daar was 'n plaas in daardie omgewing
wat aan die hoof van die eiland, 'n man met die naam Publius,
behoort het. Hy het ons vriendelik ontvang en ons drie dae lank as sy
gaste gehuisves. 8Publius se pa was in die bed, siek aan maagkoors.
Paulus het na hom toe gegaan, en nadat hy gebid het, het hy hom die
hande opgelê en hom gesond gemaak. 9Na hierdie voorval het ook die
ander siekes op die eiland na Paulus toe gekom, en hy het hulle
gesond gemaak. 10Hulle het ons met baie geskenke vereer, en toe ons
vertrek, het hulle ons van alles voorsien wat ons nodig gehad het. 11Na
drie maande het ons vertrek met die Dioskuri, 'n Aleksandrynse skip,
wat daar oorwinter het. 12Ons het in Sirakuse gekom en drie dae daar
oorgebly. 13Daarvandaan het ons verder gevaar en in Regium gekom.
Die volgende dag het daar 'n suidewind begin waai, en na twee dae
was ons in Puteoli. 14Daar het ons gelowiges teëgekom wat ons
uitgenooi het om sewe dae by hulle te bly. En so is ons na Rome toe.
15Die gelowiges daar het van ons gehoor, en party van hulle het ons by
die Appiusmark kom ontmoet en party by die Drie Herberge. Toe
Paulus hulle sien, het hy God gedank en moed geskep. 16Na ons
aankoms in Rome het Paulus die vergunning gekry om op sy eie te
woon met 'n soldaat om hom te bewaak. 17Drie dae later het hy die
Joodse leiers na hom toe uitgenooi. Toe hulle bymekaargekom het,
het hy vir hulle gesê: Broers, ek het niks teen ons volk of teen die
gebruike van ons voorvaders gedoen nie, en tog is ek in Jerusalem
gevange geneem en aan die Romeine uitgelewer. 18Hulle het my
verhoor en wou my loslaat omdat daar geen rede was om my ter dood
te veroordeel nie. 19Maar omdat die Jode daarteen beswaar gemaak
het, is ek gedwing om my op die keiser te beroep. Dit beteken egter
nie dat ek 'n aanklag teen my volk gaan inbring nie. 20Dit is dan die
rede waarom ek u laat roep het om u te ontmoet en met u te praat. Ek

is in hierdie boeie ter wille van Hom vir wie Israel verwag. [21]Toe sê
hulle vir hom: Ons het geen briewe oor u van Judea af gekry nie, en
nie een van ons broers het berig oor u gebring of iets kwaads van u
gesê nie. [22]Ons wil graag hoor wat u dink, want al wat ons weet, is dat
daar oral teenstand teen hierdie rigting is. [23]Hulle het toe 'n datum met
hom afgespreek, en op daardie dag het daar nog meer mense na die
plek toe gekom waar hy gebly het. Van vroeg die môre tot laat die
aand het Paulus die koninkryk van God vir hulle verduidelik en hulle
uit die wet van Moses en uit die profete probeer oortuig van Jesus.
[24]Deur sy uiteensetting het daar party oortuig geraak, maar ander wou
nie glo nie. [25]Hulle was dit nie met mekaar eens nie en het weggegaan,
maar Paulus het nog eers dít vir hulle gesê: Hoe waar is dit tog wat
die Heilige Gees by monde van die profeet Jesaja vir julle voorvaders
gesê het! [26]Hy het gesê: Gaan na hierdie volk toe en sê vir hulle: Julle
sal hoor en hoor en tog niks verstaan nie; en kyk en kyk en tog niks
sien nie. [27]Hierdie volk se verstand is afgestomp: hulle het hulle ore
toegedruk en hulle oë toegemaak, sodat hulle nie met hulle oë kan
sien en met hulle ore kan hoor en met hulle verstand verstaan en hulle
bekeer en Ek hulle gesond maak nie.[28]Julle moet nou goed verstaan
dat God se boodskap van redding na die heidennasies toe gestuur
word. Húlle sal luister.[29]Paulus het 'n volle twee jaar lank in die huis
gebly wat hy gehuur het, en hy het almal ontvang wat hom kom
besoek het. [30]Hy het die koninkryk van God verkondig en die mense
alles oor die Here Jesus Christus geleer. Dit het hy gedoen met die
grootste vrymoedigheid en sonder enige verhindering.

ROMEINE

ROMEINE 1

1Van Paulus, 'n dienaar van Christus Jesus, geroep om apostel te wees,
afgesonder vir die evangelie van God. 2Hierdie evangelie het Hy
vooruit deur sy profete in die Heilige Skrif aangekondig, 3en dit handel
oor sy Seun. As mens is Hy uit die geslag van Dawid gebore; 4op grond
van sy opstanding uit die dood is Hy deur die Heilige Gees aangewys
as die Seun van God wat met mag beklee is, Jesus Christus ons Here.
5Deur Hom het ek die genade ontvang om apostel te wees onder al die
heidennasies, om tot eer van sy Naam mense tot geloof en so tot
gehoorsaamheid te bring. 6Julle is hierby inbegrepe; ook julle is
geroep om aan Jesus Christus te behoort. 7Aan almal in Rome vir wie
God liefhet en wat Hy geroep het om aan Hom te behoort. Genade en
vrede vir julle van God ons Vader en die Here Jesus Christus!
8Allereers dank ek my God deur Jesus Christus oor julle almal, want in
die hele wêreld praat die mense oor julle geloof. 9God, wat ek met hart
en siel dien deur die evangelie van sy Seun te verkondig, is my getuie
dat ek gedurig in my gebede aan julle dink. 10Elke keer as ek bid, vra
ek God of Hy dit nie uiteindelik vir my moontlik wil maak om julle te
besoek nie. 11Ek sien baie daarna uit om julle te besoek, want ek wil 'n
geestelike gawe aan julle oordra om julle te versterk. 12Ek bedoel dat,
as ek by julle is, ons deur mekaar se geloof bemoedig kan word, ek
deur julle s'n en julle deur myne. 13Broers, ek wil hê julle moet weet
dat, hoewel ek tot nog toe verhinder is, ek my dikwels voorgeneem
het om julle te besoek om ook by julle, net soos by die ander
heidennasies, mense vir Christus te wen. 14Ek staan onder 'n
verpligting teenoor Grieke en nie-Grieke, teenoor ontwikkeldes en
ongeleerdes, 15en vandaar my begeerte om ook aan julle in Rome die
evangelie te verkondig. 16Ek skaam my nie oor die evangelie nie, want
dit is 'n krag van God tot redding van elkeen wat glo, in die eerste
plek die Jood, maar ook die nie-Jood. 17In die evangelie kom juis tot
openbaring dat God mense van hulle sonde vryspreek enkel en alleen
omdat hulle glo. Dit is soos daar geskrywe staan: Elkeen wat deur God
vrygespreek is omdat hy glo, sal lewe.18God openbaar vanuit die
hemel sy toorn oor al die goddeloosheid en ongeregtigheid van die
mense wat die waarheid deur hulle ongeregtigheid probeer onderdruk.
19Wat 'n mens van God kan weet, was immers binne hulle bereik, want
God het dit binne hulle bereik gebring. 20Van die skepping van die
wêreld af kan 'n mens uit die werke van God duidelik aflei dat sy krag
ewigdurend is en dat Hy waarlik God is, hoewel dit dinge is wat 'n
mens nie met die oog kan sien nie. Vir hierdie mense is daar dus geen
verontskuldiging nie, 21omdat, al weet hulle van God, hulle Hom nie as
God eer en dank nie. Met hulle redenasies bereik hulle niks nie, en

deur hulle gebrek aan insig bly hulle in die duister. 22Hulle gee voor
dat hulle verstandig is, maar hulle is dwaas. 23In die plek van die
heerlikheid van die onverganklike God stel hulle beelde wat lyk soos
'n verganklike mens of soos voëls of diere of slange. 24Daarom gee God
hulle aan die drange van hulle hart oor en aan sedelike onreinheid,
sodat hulle hulle liggame onder mekaar onteer. 25Dit is hulle wat die
waarheid van God verruil vir die leuen. Hulle dien en vereer die
skepsel in plaas van die Skepper, aan wie die lof toekom vir ewig.
Amen. 26Daarom gee God hulle oor aan skandelike drifte. Hulle vroue
verander die natuurlike omgang in 'n teen-natuurlike omgang. 27Net so
laat vaar die mans ook die natuurlike omgang met die vrou en brand
van begeerte vir mekaar. Mans pleeg skandelikhede met mans en
bring oor hulleself die verdiende straf vir hulle perversiteit. 28En
omdat hulle dit van geen belang ag om God te ken nie, gee Hy hulle
oor aan hulle verdraaide opvattings, sodat hulle doen wat onbetaamlik
is. 29Hulle is een en al ongeregtigheid, slegtheid, hebsug en
gemeenheid; hulle is vol jaloesie, moord, twis, bedrog en
kwaadwilligheid. Hulle skinder en 30praat kwaad; hulle haat God,
hulle is hooghartig, aanmatigend, verwaand; hulle is mense wat
kwaad uitdink, ongehoorsaam aan hulle ouers; 31hulle is onverstandig,
onbetroubaar, liefdeloos, hardvogtig. 32Hulle is mense wat die
verordening van God ken dat dié wat sulke dinge doen, die dood
verdien, en tog doen hulle nie net self hierdie dinge nie, maar hulle
vind dit ook goed as ander dit doen.

ROMEINE 2

1Daarom is daar vir jou geen verontskuldiging nie, vir jou, mens wat 'n
ander veroordeel, wie jy ook al is. Deurdat jy oor 'n ander 'n oordeel
uitspreek, veroordeel jy jouself, want jy wat veroordeel, doen
dieselfde dinge. 2Ons weet dat God regverdig handel wanneer Hy
mense wat sulke dinge doen, veroordeel. 3Maar jy, mens, wat ander
veroordeel wat sulke dinge doen, en jy doen dit self, verbeel jy jou dat
jy aan die oordeel van God sal ontkom? 4God is ryk in goedheid,
verdraagsaamheid en geduld! Sê dit vir jou niks nie? Besef jy nie dat
God jou deur sy goedheid tot bekering wil lei nie? 5Maar deur jou
verharding en jou onbekeerlike hart is jy besig om vir jouself straf op
te gaar vir die oordeelsdag, wanneer God sy regverdige oordeel sal
uitspreek. 6Hy sal elkeen vergeld volgens sy dade: 7aan dié wat in
goeddoen volhard en op dié manier soek na ewige heerlikheid, eer en
onverganklikheid, gee Hy die ewige lewe; 8maar dié wat uit selfsug
ongehoorsaam is aan die waarheid en toegee aan die ongeregtigheid,
straf Hy in sy toorn. 9Lyding en benoudheid bring Hy oor die lewe van
elke mens wat kwaad doen, in die eerste plek oor dié van die Jood,
maar ook oor dié van die nie-Jood. 10Ewige heerlikheid, eer en vrede
skenk Hy aan elkeen wat goed doen, in die eerste plek aan die Jood,
maar ook aan die nie-Jood. 11God trek immers niemand voor nie.
12Almal wat sonder die wet van Moses gesondig het, sal ook sonder die
wet verlore gaan; en almal wat onder die wet gesondig het, oor hulle
sal volgens die wet geoordeel word. 13Nie dié wat die wet hoor, word
deur God vrygespreek nie, maar dié wat doen wat die wet sê, sal
vrygespreek word. 14Wanneer heidene, wat nie die wet het nie, tog
vanself dinge doen wat die wet vereis, is hulle vir hulleself 'n wet al
het hulle nie die wet nie. 15Die optrede van sulke mense bewys dat die
eise van die wet in hulle harte geskrywe staan. Ook hulle gewetens
getuig daarvan wanneer hulle in 'n innerlike tweestryd deur hulle
gedagtes aangekla of vrygespreek word. 16Dit sal aan die lig kom op
die dag wanneer God deur Christus Jesus oor die verborge dinge van
die mense sal oordeel, ooreenkomstig die evangelie wat ek verkondig.
17Jy, jy sê jy is 'n Jood, jy verlaat jou op die wet van Moses, jy beroem
jou daarop dat God jou God is, 18jy ken sy wil en jy onderskei die
dinge waar dit werklik op aankom, omdat jy deur die wet onderrig
word. 19Jy is daarvan oortuig dat jy 'n gids vir die blindes is, 'n lig vir
dié wat in die duisternis is, 20'n leermeester van dié wat onkundig is, 'n
onderwyser van dié wat niks weet nie, omdat die wet vir jou die
samevatting is van kennis en waarheid 21jy dan, wat 'n ander leer, leer
jy jouself? Jy wat preek dat 'n mens nie mag steel nie, steel jy nie? 22Jy
wat sê 'n mens mag nie egbreuk pleeg nie, pleeg jy nie egbreuk nie? Jy

wat 'n afsku het van afgode, beroof jy nie hulle tempels nie? 23Jy wat
jou op die wet beroem, doen jy God nie oneer aan deur sy wet te
oortree nie? 24Inderdaad, soos daar geskrywe staan, as gevolg van julle
optrede word die Naam van God deur die heidennasies belaster.25Die
besnydenis het waarde alleen as jy die wet van Moses onderhou. Maar
as jy die wet voortdurend oortree, is jou besnydenis niks anders as
onbesnedenheid nie. 26As die onbesnedene die voorskrifte van die wet
onderhou, sal God dan nie sy onbesnedenheid as besnedenheid reken
nie? 27Ja, iemand wat kragtens sy afkoms 'n onbesnedene is, maar tog
die wet onderhou, sal jou selfs veroordeel, vir jou wat met
wetsvoorskrifte en besnydenis en al die wet oortree. 28Nie hy is 'n Jood
wat dit uiterlik is nie, en nie dit is besnedenheid wat uiterlik aan die
liggaam gedoen is nie. 29Nee, hy is 'n Jood wat dit innerlik is, en dit is
besnedenheid wat in die hart gedoen is deur die Gees, nie volgens die
wetsvoorskrifte nie. So iemand ontvang lof, nie van mense nie, maar
van God.

ROMEINE 3

1Het dit dan enige voordeel om 'n Jood te wees, en het die besnydenis
enige nut? 2Ja, baie, in allerlei opsigte. Die belangrikste is dat God sy
woorde aan die Jode toevertrou het. 3Maar wat nou as sommige nie
getrou gebly het nie? Sal hulle ontrou die trou van God laat ophou?
4Beslis nie. Dit staan vas dat God betroubaar is en elke mens 'n
leuenaar, soos daar geskrywe staan: U is regverdig wanneer U
uitspraak doen en U wen u saak wanneer U aangekla word.5Ons
verkeerde dade laat dus blyk dat God regverdig is. Wat sal ons
daarvan sê? Ek redeneer soos mense gewoonlik redeneer. Is God dan
nie onregverdig as Hy ons straf nie? 6Beslis nie. Hoe sou God anders
oor die wêreld kan oordeel? 7Maar as my leuenagtigheid die
betroubaarheid van God duideliker aan die lig gebring het en so dien
tot eer van God, waarom word ek dan nog as sondaar veroordeel?
8Beteken dit dat ons sê: Laat ons die verkeerde doen sodat die goeie
daaruit kan voortkom? Daar is mense wat ons dit wel lasterlik in die
mond lê, maar hulle kry die oordeel wat hulle verdien. 9Waarop kom
dit neer? Is ons as Jode dan beter as die ander? Glad nie, want ons het
al bewys dat Jode en nie-Jode almal in die mag van die sonde is.
10Daar staan immers geskrywe: Daar is nie een wat regverdig is nie,
selfs nie een nie,11daar is nie een wat verstandig is nie; daar is nie een
wat na die wil van God vra nie.12Almal het afgedwaal, almal het
ontaard. Daar is nie een wat goed doen nie, selfs nie een nie.13Hulle
keel is 'n oop graf, met hulle tonge bedrieg hulle. Oor hulle lippe kom
woorde so giftig soos slange,14hulle mond is vol vervloeking en
bitterheid.15Hulle voete is vinnig om bloed te vergiet. 16Hulle laat 'n
spoor van verwoesting en ellende agter.17Die pad van vrede het hulle
nie leer ken nie,18ontsag vir God het hulle nie. 19Dit weet ons: alles wat
Moses se wet sê, sê hy vir dié wat die wet het. Niemand sal hom dus
kan verweer nie, en die hele wêreld is strafwaardig voor God.
20Daarom sal geen mens op grond van wetsonderhouding deur God
vrygespreek word nie; inteendeel, deur die wet leer 'n mens wat sonde
is. 21Maar nou het die vryspraak deur God waarvan die wet en die
profete getuig, in werking getree. Dit is die vryspraak wat nie verkry
word deur die wet te onderhou nie, 22maar deur in Jesus Christus te
glo. God gee dit sonder onderskeid aan almal wat glo. 23Almal het
gesondig, en het nie deel aan die heerlikheid van God nie, 24maar
hulle word, sonder dat hulle dit verdien, op grond van sy genade
vrygespreek vanweë die verlossing deur Jesus Christus. 25Hom het God
gegee as offer wat deur sy bloed versoening bewerk het vir dié wat
glo. Hierdeur het God getoon wat sy vryspraak behels: Hy het die
sondes wat Hy voorheen in sy verdraagsaamheid tydelik ongestraf laat

bly het, vergewe. Maar Hy het ook getoon wat sy vryspraak in die
teenswoordige tyd behels: Hy oordeel regverdig deurdat Hy elkeen
vryspreek wat in Jesus glo. 26Het ons nou iets uit onsself om op te
roem? Nee, dit is uitgesluit. Deur watter wet? Dié van die werke? Nee,
deur dié van die geloof. 27Ons betoog is tog dat 'n mens vrygespreek
word omdat hy glo, nie omdat hy die wet onderhou nie. 28Of is God
net God van die Jode, nie ook van die heidennasies nie? Ja, ook van
die heidennasies, 29want daar is net een God. Hy sal die besnedenes
deur die geloof en die onbesnedenes deur dieselfde geloof vryspreek.
30Hef ons dan deur die geloof die wet op? Beslis nie. Ons laat die wet
juis tot sy reg kom.

ROMEINE 4

1Wat moet ons nou sê was die geval met ons stamvader Abraham? 2As
Abraham op grond van sy dade vrygespreek is, dan het hy 'n rede
gehad om te roem. Maar nie by God nie! 3Wat sê die Skrif? Abraham
het in God geglo, en God het hom vrygespreek.4'n Arbeider se loon
word nie vir hom as 'n guns gegee nie, maar as iets wat hom toekom.
5Maar die mens wat nie op wetsonderhouding staatmaak nie, maar
wat glo in Hom wat die goddelose vryspreek, hy kry die vryspraak
deur sy geloof. 6So sê ook Dawid dat dié mens geseënd is wat deur
God vrygespreek word buite wetsonderhouding om: 7Geseënd is die
mense wie se oortredinge nie gestraf word nie en wie se sonde
vergewe word. 8Geseënd is die mens vir wie die Here die sonde nie
toereken nie.9Het hierdie uitspraak oor wie geseënd is, net betrekking
op die besnedenes of ook op die onbesnedenes? Ons sê weer: Deurdat
Abraham geglo het, het God hom vrygespreek. 10Wanneer het dit
gebeur? Toe hy reeds besny was of toe hy nog onbesnede was? Dit
was nie toe hy besnede was nie, maar toe hy nog onbesnede was. 11Hy
het die besnydenis as 'n teken ontvang. Dit is 'n seël wat bewys dat
God hom vrygespreek het deurdat hy geglo het toe hy nog onbesnede
was. Die doel daarmee was dat hy die vader sou wees van almal wat
glo al is hulle nie besny nie. Hulle word dus ook deur God vrygespreek
deurdat hulle glo. 12Ons voorvader Abraham sou ook die vader wees
van dié besnedenes wat nie net besny is nie, maar ook glo, soos hy
geglo het toe hy nog onbesnede was. 13Dit is trouens nie omdat
Abraham die wet van Moses onderhou het dat aan hom en sy nageslag
die belofte gegee is dat hy die wêreld as besitting sal ontvang nie,
maar omdat hy vrygespreek is deurdat hy geglo het. 14As mense deur
wetsonderhouding deelgenote van die belofte sou kon word, sou die
geloof sy betekenis verloor het en die belofte sy krag. 15Die wet bring
juis die straf van God, want waar daar nie 'n wet is nie, is daar ook
geen oortreding van die wet nie. 16Daarom het die belofte deur die
geloof, en dus uit genade, tot Abraham gekom sodat dit van krag sou
bly vir sy hele nageslag. En sy nageslag is nie net dié wat die wet
ontvang het nie, maar ook dié wat glo, soos Abraham geglo het. Hy is
immers die vader van ons almal, 17soos daar geskrywe staan: Ek het
jou die vader van baie nasies gemaak. Dít is hy in die oë van God in
wie hy geglo het, God wat dooies lewend maak en dinge wat nie
bestaan nie, tot stand bring deur sy woord. 18Toe daar geen hoop meer
was nie, het Abraham nog gehoop en geglo, en so die vader van baie
nasies geword volgens die belofte: So sal jou nageslag wees.19Al was
hy sowat honderd jaar en al het hy dus goed besef dat sy liggaam
reeds gedaan was en dat Sara te oud was om kinders te hê, het sy

geloof nie verswak nie. 20Hy het nie in ongeloof begin twyfel aan die
belofte van God nie, maar hy is in sy geloof versterk en het aan God
die eer gegee. 21Hy was ook ten volle daarvan oortuig dat God mag het
om te doen wat Hy beloof het. 22Deurdat Abraham geglo het, het God
hom dus vrygespreek. 23Dat hy vrygespreek is deurdat hy geglo het, is
nie net ter wille van hom opgeteken nie, 24maar ook ter wille van ons
wat vrygespreek sal word, óns wat in God glo wat vir Jesus, ons Here,
uit die dood opgewek het. 25Hy is vanweë ons oortredings oorgelewer
en Hy is opgewek sodat ons vrygespreek kan word.

ROMEINE 5

1God het ons dan nou vrygespreek deurdat ons glo. Daarom is daar
nou vrede tussen ons en God deur ons Here Jesus Christus. 2Deur Hom
het ons in die geloof ook die vrye toegang verkry tot hierdie genade
waarin ons nou vasstaan. En ons verheug ons ook in die hoop om deel
te hê aan die heerlikheid van God. 3Dit is egter nie al nie. Ons verheug
ons ook in die swaarkry, want ons weet: swaarkry kweek volharding,
4en volharding kweek egtheid van geloof, en egtheid van geloof kweek
hoop; 5en dié hoop beskaam nie, want God het sy liefde in ons harte
uitgestort deur die Heilige Gees wat Hy aan ons gegee het. 6Toe ons
nog magteloos was, het Christus immers reeds op die bestemde tyd vir
goddeloses gesterwe. 7'n Mens gee tog nie sommer jou lewe prys nie,
selfs nie vir 'n regverdige nie. Ja tog, vir 'n goeie mens sal iemand
miskien nog die moed hê om te sterwe. 8Maar God bewys sy liefde vir
ons juis hierin dat Christus vir ons gesterf het toe ons nog sondaars
was. 9Aangesien ons nou vrygespreek is op grond van sy
versoeningsdood, staan dit soveel vaster dat ons deur Hom ook van
die straf van God gered sal word. 10Aangesien ons, toe ons nog vyande
was, deur die dood van sy Seun met God versoen is, staan dit soveel
vaster dat ons, noudat ons versoen is, deur die lewe van sy Seun gered
sal word. 11Maar dit is nie al nie. Ons verheug ons ook in God deur ons
Here Jesus Christus, deur wie ons nou die versoening ontvang het.
12Verder nog dít: Deur een mens het die sonde in die wêreld gekom en
deur die sonde die dood, en so het die dood tot al die mense
deurgedring, omdat almal gesondig het. 13Die sonde was al in die
wêreld nog voordat die wet van Moses gegee is, maar sonde word nie
toegereken as daar nie 'n wet is nie. 14Nietemin het die dood
heerskappy gevoer van Adam af tot by Moses, ook oor mense wat nie
gesondig het op dieselfde manier as dié waarop Adam oortree het nie.
Daar is ooreenkoms tussen Adam en Hom wat sou kom, 15maar met
die genadegawe is dit anders as met die oortreding. Deur die
oortreding van een mens het baie gesterf, maar die genade van God en
die gawe wat deur die genade van die een Mens, Jesus Christus,
gekom het, is veel oorvloediger aan baie geskenk. 16En met die gawe
van God is dit anders as met die sonde van die een mens. Op die
oortreding van die een mens het die oordeel gevolg en dit het tot
veroordeling gelei, maar op die baie oortredings het die genadegawe
gevolg en dit het tot vryspraak gelei. 17Deur die oortreding van die een
mens het die dood begin heerskappy voer deur hierdie een mens,
maar deur die Een, Jesus Christus, is veel meer bereik: dié wat die
oorvloed van genade en die vryspraak as gawe ontvang het, sal lewe
en heerskappy voer. 18Soos een oortreding gelei het tot veroordeling

vir alle mense, so het een daad van gehoorsaamheid dus ook gelei tot
vryspraak en lewe vir almal. 19Soos baie deur die ongehoorsaamheid
van een mens sondaars geword het, so ook sal baie deur die
gehoorsaamheid van die een Mens vrygespreek word. 20Die wet het
bygekom om die oortredinge nog meer te maak; en hoe meer die
sonde geword het, hoe oorvloediger het die genade geword. 21Die doel
was dat, soos die sonde deur die dood heerskappy gevoer het, die
genade deur die vryspraak ook heerskappy kan voer en tot die ewige
lewe kan lei deur Jesus Christus ons Here.

ROMEINE 6

1Wat moet ons nou hiervan sê? Moet ons aanhou sonde doen sodat die
genade kan toeneem? 2Beslis nie. Hoe kan ons wat dood is vir die
sonde, nog daarin voortlewe? 3Of weet julle nie dat ons almal wat in
Christus Jesus gedoop is, in sy dood gedoop is nie? 4Deur die doop is
ons immers saam met Hom in sy dood begrawe, sodat, soos Christus
deur die wonderbaarlike magsdaad van die Vader uit die dood
opgewek is, ons ook so 'n nuwe lewe kan lei. 5Aangesien ons met Hom
een geword het in sy dood, sal ons sekerlik ook met Hom een wees in
sy opstanding. 6Ons weet tog dat die sondige mens wat ons was, saam
met Christus gekruisig is, sodat ons sondige bestaan beëindig kon
word. Ons is dus nie langer slawe van die sonde nie. 7Iemand wat
gesterf het, is immers vry van die mag van die sonde. 8Ons het saam
met Christus gesterwe; daarom glo ons dat ons ook saam met Hom sal
lewe. 9Ons weet dat Christus wat uit die dood opgewek is, nie weer
kan sterwe nie; die dood het nie meer mag oor Hom nie. 10Hy het
gesterwe en is eens en vir altyd vir die sonde dood. Nou lewe Hy, en
Hy lewe vir God. 11Julle moet dus altyd onthou dat ook júlle vir die
sonde dood is, maar vir God lewe, omdat julle een is met Christus
Jesus. 12Moet dan nie toelaat dat die sonde nog langer oor julle
heerskappy voer en julle die begeertes van julle sterflike aardse
bestaan laat gehoorsaam nie. 13Julle moet geen deel van julle liggame
in diens van die sonde stel as 'n werktuig om goddeloosheid te
bedrywe nie. Nee, stel julle in diens van God as mense wat dood was
maar lewend gemaak is, en stel elke deel van julle liggame in diens
van God as werktuig om te doen wat God wil. 14Die sonde moet nie
meer baas wees oor julle nie, want julle staan nie onder die wet van
Moses nie, maar onder die genade. 15Wat beteken dit? Kan ons nou
maar sonde doen omdat ons nie onder die wet van Moses staan nie
maar onder die genade? Beslis nie. 16Julle weet tog: as julle julle aan
iemand onderwerp om hom as slawe te gehoorsaam, is julle die slawe
van dié een aan wie julle gehoorsaam is. As dit die sonde is, beteken
dit vir julle die dood; as dit gehoorsaamheid aan God is, beteken dit
vryspraak en lewe. 17Maar ons dank God dat julle wat slawe van die
sonde was, van harte gehoorsaam geword het aan die leer soos julle
dit deur die oorlewering ontvang het. 18Ons dank God dat julle van die
sonde vrygemaak is en slawe van God geword het wat sy wil doen.
19Weens julle beperkte begrip gebruik ek 'n beeld uit die alledaagse
lewe: soos julle elke deel van julle liggame in diens van sedelike
onreinheid en wetteloosheid gestel het en losbandig gelewe het, so
moet julle nou elke deel van julle liggame in diens van God stel om
heilig te lewe. 20Toe julle slawe van die sonde was, was julle nie in

diens van God nie. 21Wat was die vrug wat dié dinge waaroor julle nou
skaam kry, tóé vir julle opgelewer het? Die uiteinde van dié dinge is
die dood. 22Maar nou julle is vrygemaak van die sonde en in diens van
God gestel en die vrug daarvan is dat julle geheilig word, en die
uiteinde is die ewige lewe. 23Die loon wat die sonde gee, is die dood;
die genadegawe wat God gee, is die ewige lewe in Christus Jesus ons
Here.

ROMEINE 7

1Julle weet, broers en ek praat met mense wat op hoogte is van die
wet van Moses dat die wet gesag het oor 'n mens so lank as hy lewe.
2Die getroude vrou, byvoorbeeld, is deur die wet aan haar man gebind
so lank as hy lewe. As haar man te sterwe kom, is sy onthef van die
wet wat haar aan haar man gebind het. 3Maar as sy 'n ander man se
vrou word so lank as haar man lewe, sal sy as 'n egbreekster beskou
word. As haar man gesterf het, is sy egter vry van die wet en is sy nie
'n egbreekster as sy 'n ander man se vrou word nie. 4Dit is ook die
geval met julle, my broers. Deur julle verbondenheid met die liggaam
van Christus het julle gesterwe en staan julle nie meer onder die wet
nie. Julle behoort nou aan iemand anders, aan Hom wat uit die dood
opgewek is. Daarom moet ons nou 'n vrugbare lewe lei in diens van
God. 5Toe ons nog 'n sondige lewensbestaan gevoer het, was die
sondige hartstogte wat deur die wet wakker gemaak is, in elke deel
van ons liggame werksaam en het ons vrugte gedra in diens van die
dood. 6Maar nou is ons vrygemaak van die wet, want ons het gesterf
en staan nie meer onder die wet waardeur ons gebind was nie. Nou
kan ons dien in die nuwe bedeling van die Gees, nie in die ou bedeling
van wetsvoorskrifte nie. 7Wat is dan ons gevolgtrekking? Dat die wet
van Moses sonde is? Beslis nie. Inteendeel, ek sou nie geweet het wat
sonde is nie, as dit nie deur die wet was nie. Ek sou byvoorbeeld nie
geweet het dat dit sonde is om te begeer nie as die wet nie gesê het:
Jy mag nie begeer nie.8Maar deur hierdie gebod het die sonde 'n
vastrapplek gekry en elke soort begeerte in my aan die gang gesit,
want sonder die wet is die sonde dood. 9Voorheen, toe die wet nie
daar was nie, het ek gelewe, maar toe die gebod gekom het, het die
sonde begin lewe, 10en ek het gesterwe. Dit het geblyk dat die gebod
wat bedoel was om vir my die lewe te bring, vir my die dood beteken.
11Die sonde wat deur die gebod 'n vastrapplek gekry het, het my deur
die gebod mislei en my doodgemaak. 12Die wet is dus heilig, en sy
voorskrifte is heilig en reg en goed. 13Beteken dit dat iets wat goed is,
vir my die dood gebring het? Beslis nie. Inteendeel, die sonde het vir
my die dood gebring. Dit het die sonde gedoen deur iets wat goed is,
sodat die sonde in sy ware aard as sonde bekend sou word en dit deur
die gebod sou blyk hoe skrikwekkend die sonde werklik is. 14Ons weet
tog die wet is geestelik, maar ek is aards en soos 'n slaaf aan die sonde
verkoop. 15Ek begryp self nie wat ek doen nie, want wat ek wil doen,
dit doen ek nie, maar wat ek haat, juis dit doen ek. 16Dat ek nie wil
doen wat ek doen nie, beteken dat ek toegee dat die wet goed is.
17Maar nou is dit nie meer ek wat dit doen nie, maar die sonde wat in
my woon. 18Ek weet immers dat die goeie nie in my woon nie, nie in

my sondige aard nie. Daar is by my wel die wil om die goeie te doen,
maar ek doen dit nie. 19Die goeie wat ek wil doen, doen ek nie, maar
die slegte wat ek nie wil doen nie, dit doen ek. 20En as ek nou doen
wat ek nie wil doen nie, dan is dit nie meer ek wat dit doen nie, maar
die sonde wat in my woon. 21So vind ek dan hierdie wet in my: ek wil
die goeie doen, maar al wat ek doen, is die slegte. 22Diep in my wese
vind ek vreugde in die wet van God, 23maar ek vind in my doen en late
'n ander wet, wat stryd voer teen die wet van my gees. Dit maak my 'n
gevangene van die wet van die sonde wat in my doen en late aan die
werk is. 24Ek, ellendige mens! Wie sal my van hierdie doodsbestaan
verlos? 25Aan God die dank! Hy doen dit deur Jesus Christus ons Here.
So is dit dus met my gesteld: met my gees dien ek die wet van God,
maar in my doen en late die wet van die sonde.

ROMEINE 8

1Daar is dus nou geen veroordeling vir dié wat in Christus Jesus is
nie.2Die wet van die Gees wat aan jou in Christus Jesus die lewe gee,
het jou vrygemaak van die wet van sonde en dood. 3Wat die wet nie
by magte was om te doen nie, omdat dit weens ons sondige natuur te
swak was, dit het God gedoen. Hy het met die sonde afgereken deur sy
eie Seun in dieselfde gestalte as die sondige mens te stuur; so het Hy
die sonde in die sondige bestaan van die mens veroordeel. 4Nou kan
ons aan die eise van die wet voldoen, óns wat ons lewe nie deur ons
sondige natuur laat beheers nie, maar deur die Gees. 5Dié wat hulle
deur hulle sondige natuur laat beheers, hou hulle besig met die dinge
van die sondige natuur, maar dié wat hulle deur die Gees laat beheers,
hou hulle besig met die dinge van die Gees. 6Die dinge waarmee die
sondige natuur van die mens hom besig hou, loop uit op die dood,
maar die dinge waarmee die Gees Hom besig hou, bring lewe en
vrede. 7Die dinge waarmee die sondige natuur van die mens hom besig
hou, is immers vyandskap teen God. Die sondige natuur onderwerp
hom nie aan die wet van God nie, dit kan trouens ook nie. 8Dié wat
hulle deur hulle sondige natuur laat beheers, kan nie die wil van God
doen nie. 9Julle word egter nie deur julle sondige natuur beheers nie,
maar deur die Gees, want die Gees van God woon in julle. As iemand
die Gees van Christus nie het nie, behoort hy nie aan Christus nie.
10Omdat Christus in julle is, gee die Gees aan julle die lewe op grond
van God se vryspraak, hoewel die liggaam vir die dood bestem is as
gevolg van die sonde. 11Omdat die Gees van Hom deur wie Jesus uit
die dood opgewek is, in julle woon, sal Hy deur wie Christus uit die
dood opgewek is, ook julle sterflike liggame lewend maak deur sy
Gees wat in julle woon. 12Daarom dan, broers, staan ons onder 'n
verpligting, maar nie teenoor ons sondige natuur om daarvolgens te
lewe nie. 13As julle julle lewe deur die sondige natuur laat beheers,
gaan julle die dood tegemoet, maar as julle deur die Gees 'n einde
maak aan julle sondige praktyke, sal julle lewe. 14Almal wat hulle deur
die Gees van God laat lei, is kinders van God. 15Die Gees wat aan julle
gegee is, maak julle nie tot slawe nie en laat julle nie weer in vrees
lewe nie; nee, julle het die Gees ontvang wat julle tot kinders van God
maak en wat ons tot God laat roep: Abba! Dit beteken Vader. 16Hierdie
Gees getuig saam met ons gees dat ons kinders van God is. 17En omdat
ons kinders is, is ons ook erfgename. Ons is erfgename van God,
erfgename saam met Christus. Aangesien ons deel het aan sy lyding,
sal ons ook deel hê aan sy heerlikheid. 18Ek is daarvan oortuig dat die
lyding wat ons nou moet verduur, nie opweeg teen die heerlikheid
wat God vir ons in die toekoms sal laat aanbreek nie. 19Die skepping

sien met gespanne verwagting daarna uit dat God bekend sal maak
wie sy kinders is. 20Die skepping is immers nog aan verydeling
onderworpe, nie uit eie keuse nie, maar omdat God dit daaraan
onderwerp het. Daarby het Hy die belofte van hoop gegee: 21die
skepping sal self ook bevry word van sy verslawing aan die
verganklikheid, om so tot die vryheid te kom van die heerlikheid
waaraan die kinders van God deel sal hê. 22Ons weet dat die hele
skepping tot nou toe sug in die pyne van verwagting. 23En nie net die
skepping nie, maar ook ons wat die Gees ontvang het as die eerste
gawe van God, ons sug ook. Ons sien daarna uit dat God sal bekend
maak dat Hy ons as sy kinders aangeneem het: Hy sal ons van die
verganklikheid bevry. 24Ons is immers gered, en ons het nou hierdie
hoop. Wat 'n mens al sien, hoop jy tog nie meer nie. Wie hoop nog op
wat hy reeds sien? 25Maar as ons hoop op wat ons nie sien nie, wag
ons daarop met volharding. 26Die Gees staan ons ook in ons swakheid
by: ons weet nie wat en hoe ons behoort te bid nie, maar die Gees self
pleit vir ons met versugtinge wat nie met woorde gesê word nie. 27En
God, wat die harte deurgrond, weet wat die bedoeling van die Gees is,
want Hy pleit, volgens die wil van God, vir die gelowiges. 28Ons weet
dat God alles ten goede laat meewerk vir dié wat Hom liefhet, dié wat
volgens sy besluit geroep is. 29Dié wat Hy lank tevore verkies het, het
Hy ook bestem om gelykvormig te wees aan die beeld van sy Seun,
sodat sy Seun baie broers kan hê van wie Hy die Eerste is. 30Dié wat
Hy daartoe bestem het, het Hy ook geroep. En dié wat Hy geroep het,
het Hy ook vrygespreek. En dié wat Hy vrygespreek het, het Hy ook
verheerlik. 31Wat is nou ons gevolgtrekking oor al hierdie dinge? Dít:
God is vír ons, wie kan dan teen ons wees? 32Hy het sy eie Seun nie
gespaar nie, maar Hom oorgelewer om ons almal te red. Sal Hy ons
dan nie al die ander dinge saam met Hom uit genade skenk nie? 33Wie
kan die uitverkorenes van God aankla? God self spreek hulle vry.
34Wie kan ons veroordeel? Christus Jesus het gesterf, maar meer as dit:
Hy is uit die dood opgewek, Hy sit aan die regterhand van God, Hy
pleit vir ons. 35Wie kan ons van die liefde van Christus skei? Lyding of
benoudheid of vervolging, honger of naaktheid, gevaar of swaard?
36Daar staan immers geskrywe: Dit is oor U dat die dood ons dag vir
dag bedreig, dat ons soos slagskape behandel word.37Maar in al
hierdie dinge is ons meer as oorwinnaars deur Hom wat vir ons
liefhet. 38Hiervan is ek oortuig: geen dood of lewe of engele of magte
of teenswoordige of toekomstige dinge of kragte 39of hoogte of diepte
of enigiets anders in die skepping kan ons van die liefde van God skei
nie, die liefde wat daar is in Christus Jesus ons Here.

ROMEINE 9

1In my verbondenheid met Christus praat ek die waarheid, ek lieg nie;
en my gewete, wat deur die Heilige Gees gelei word, getuig saam met
my 2dat daar by my groot droefheid en voortdurende hartseer is 3oor
my broers, my eie volksgenote. Ek sou self vervloek wou wees,
afgesny van Christus, as dit tot hulle voordeel kon wees. 4Hulle is tog
Israeliete; vir hulle het God as sy kinders aangeneem en in sy
heerlikheid was Hy by hulle; met hulle het Hy die verbonde gesluit en
aan hulle die wet van Moses gegee, asook die tempeldiens en die
beloftes; 5hulle stam van die aartsvaders af, en uit hulle is die Christus
as mens gebore Hy wat God is, verhewe bo alles en lofwaardig vir
ewig! Amen. 6Dit wil nie sê dat die woord van God nie meer geld nie.
Immers, nie almal wat van Israel afstam, is werklik Israel nie; 7en nie
almal wat nakomelinge van Abraham is, is werklik kinders van
Abraham nie. Inteendeel, die belofte was: Uit Isak sal daar vir jou 'n
nageslag kom.8Dit wil sê: Dit is nie die kinders wat in die gewone
gang van die lewe gebore is, wat kinders van God is nie; dit is die
kinders wat kragtens die belofte van God gebore is, wat as Abraham se
nageslag gereken word. 9Die woorde: Op dié tyd sal Ek weer kom, en
dan sal Sara 'n seun hê, was immers 'n belofte. 10En dis nie al nie.
Rebekka was net een keer swanger, deur ons voorvader Isak. 11Toe
haar kinders nog nie gebore was nie en ook nog niks goeds of kwaads
gedoen het nie, toe is al vir haar gesê: Die oudste sal die jongste dien.
Daar staan ook geskrywe: Vir Jakob het Ek liefgehad, maar vir Esau
het Ek gehaat. Die besluit van God is gegrond op uitverkiesing; dit
hang dus nie af van wat 'n mens doen nie, maar van Hom wat jou
roep. 12Wat moet ons hieruit aflei? Dat God onregverdig is? Beslis nie!
13Vir Moses het Hy gesê: Ek sal barmhartig wees oor wie Ek
barmhartig wil wees, en Ek sal My ontferm oor wie Ek My wil
ontferm.14Dit hang dus nie af van 'n mens se wil of strewe nie, maar
van God wat barmhartig is. 15In die Skrif sê God immers vir die farao:
Juis hiervoor het Ek jou teen My in opstand laat kom: dat Ek in jou
my krag kan toon en dat my Naam oor die hele aarde verkondig kan
word.16Dit is dus inderdaad so dat God Hom ontferm oor wie Hy wil,
en dat Hy verhard wie Hy wil. 17Nou sal jy vir my sê: Maar waarom
verwyt Hy ons dan nog? Wie kan tog teen sy wil ingaan? 18Mens, wie
is jy per slot van rekening dat jy met God wil redeneer? Hoe kan die
maaksel vir sy maker sê: Waarom het jy my so gemaak? 19Het die
pottebakker nie die reg om uit dieselfde klomp klei iets besonders én
iets alledaags te maak nie? 20En as God dieselfde wou doen? Hy wou
sy toorn laat sien en sy mag bekend maak. Daarom het Hy die
voorwerpe van sy toorn, die mense wat reg was om verdelg te word,

met groot geduld verdra. 21So sou Hy ook die rykdom van sy
heerlikheid bekend maak oor die voorwerpe van sy ontferming, die
mense wat Hy vantevore voorberei het om aan sy heerlikheid deel te
hê. 22En onder hulle is ook ons, wat Hy nie net uit die Jode nie, maar
ook uit die ander nasies geroep het. 23So sê Hy dan ook in die boek
Hosea: Hulle wat nie my volk is nie, sal Ek roep om my volk te wees,
en haar wat geen liefde ontvang het nie, om my geliefde te wees.24En
in plaas daarvan dat vir hulle gesê is: Julle is nie my volk nie,' sal
hulle geroep word om kinders van die lewende God te wees.25En
Jesaja roep van Israel dít uit: Al was die Israeliete so baie soos die
sand van die see, net die handjievol wat oorbly, sal gered word, 26want
die Here gaan eens en vir altyd hier op aarde die saak afhandel.27So
het Jesaja trouens al vroeër gesê: As die Here, die Almagtige, nie vir
ons 'n klompie laat oorbly het nie soos met Sodom sou dit met ons
gegaan het, soos Gomorra sou ons uitgewis gewees het.28Wat is nou
ons gevolgtrekking? Dít: heidene het nie God se vryspraak gesoek nie,
maar dit wel gekry die vryspraak deur die geloof. 29Israel, daarenteen,
het 'n wet gesoek waardeur hulle God se vryspraak sou kon kry, maar
by so 'n wet het hulle nie uitgekom nie. 30Waarom kon hulle nie die
vryspraak kry nie? Omdat hulle nie op die geloof wou bou nie, maar
op hulle eie prestasies. Hulle het oor die struikelblok gestruikel
31waarvan daar geskrywe staan: Kyk, Ek sit in Sion 'n klip neer
waaroor 'n mens struikel, 'n rots waarteen jy jou stamp, maar wie in
Hom glo, sal nie teleurgestel word nie.

ROMEINE 10

1Broers, my hartewens en my gebed tot God vir my volk is dat hulle
gered word, 2want ek kan van hulle getuig dat hulle vol ywer vir God
is, maar sonder die regte insig. 3Hulle het hulle nie gesteur aan die
manier waarop God mense vryspreek nie. Hulle wil niks van God se
manier van vryspraak weet nie; hulle probeer dit op hulle eie manier
kry. 4Christus is tog die einde van die wet, sodat elkeen wat glo,
vrygespreek kan word. 5Moses skryf naamlik van die vryspraak op
grond van wetsonderhouding dat die mens wat doen wat die wet
beveel, daardeur sal lewe. 6Maar van die vryspraak deur die geloof sê
hy: Moenie by jouself sê: Wie sal na die hemel toe opklim?' nie, dit is,
om Christus af te bring, 7of: Wie sal na die onderaardse diepte toe
afdaal?' nie, dit is, om Christus uit die dood terug te bring. 8Nee, die
Skrif sê: Naby jou is die woord, in jou mond en in jou hart. En hierdie
woord is die boodskap van die geloof, en dit is wat ons verkondig: 9As
jy met jou mond bely dat Jesus die Here is, en met jou hart glo dat
God Hom uit die dood opgewek het, sal jy gered word. 10Met die hart
glo ons, en ons word vrygespreek; en met die mond bely ons, en ons
word gered. 11Die Skrif sê tog: Niemand wat in Hom glo, sal
teleurgestel word nie.12Niemand nie! Dit maak dus geen verskil of 'n
mens 'n Jood of 'n Griek is nie, want dieselfde Here is Here van almal,
en Hy seën almal wat Hom aanroep, ryklik, 13want elkeen wat die
Naam van die Here aanroep, sal gered word. 14Maar hoe kan 'n mens
Hom aanroep as jy nie in Hom glo nie? En hoe kan jy in Hom glo as jy
nie van Hom gehoor het nie? En hoe kan jy van Hom hoor sonder
iemand wat preek? 15En hoe kan iemand preek as hy nie gestuur is
nie? Daar staan ook geskrywe: Hoe wonderlik klink die voetstappe van
dié wat die goeie boodskap bring.16Die Israeliete het egter nie almal
aan die goeie boodskap gehoor gegee nie. Jesaja sê immers: Here, wie
het die prediking geglo wat ons gehoor het?17Die geloof kom dus deur
die prediking wat 'n mens hoor, en die prediking wat ons hoor, is die
verkondiging van Christus. 18Maar 'n mens sou kon vra: Het die
Israeliete dan nie die prediking gehoor nie? Alte seker het hulle
gehoor! Die Skrif sê: Hulle prediking het oor die hele wêreld
weerklink, hulle woorde tot by die uithoeke van die aarde.19Of 'n
ander vraag: Het Israel dit dan nie verstaan nie? In die eerste plek wys
ek op wat God deur Moses sê: Ek gaan julle jaloers maak op mense
wat nie 'n volk is nie, en julle kwaad maak oor 'n volk wat nie julle
kennis het nie.20En Jesaja gaan selfs verder. Daar sê God: Ek het My
laat vind deur mense wat My nie gesoek het nie, Ek het verskyn aan
mense wat nie na My gevra het nie.21Maar van Israel sê Hy: Dag vir
dag het Ek my hande uitgesteek na 'n ongehoorsame en weerspannige

volk.

ROMEINE 11

1Het God dan nie tog sy volk verstoot nie? sou iemand kon vra. Beslis
nie! Ek is immers self ook 'n Israeliet, 'n afstammeling van Abraham,
uit die stam Benjamin. 2God het sy volk, wat Hy lank tevore verkies
het, nie verstoot nie. Of weet julle nie wat die Skrif sê van Elia nie,
hoe hy by God oor Israel gekla het: 3Here, hulle het u profete
doodgemaak en u altare afgebreek, en net ek het oorgebly, en hulle
wil my ook om die lewe bring.4Maar wat het God hom geantwoord?
Ek het vir My sewe duisend manne laat oorbly wat nie vir Baäl aanbid
het nie.5Net so is dit ook vandag: daar is 'n oorblyfsel wat uit genade
deur God uitverkies is. 6En as dit uit genade is, dan is dit nie uit
verdienste nie, anders sou die genade nie meer genade wees
nie.7Waarop kom dit dan neer? Hierop: wat Israel soek, het hy nie
gekry nie; die uitverkorenes het dit gekry. Die ander is verhard, 8soos
daar geskrywe staan: God het aan hulle 'n gees gegee wat hulle
bedwelm het: oë wat nie sien nie en ore wat nie hoor nie, tot vandag
toe nog.9En Dawid sê: Mag hulle maaltye vir hulle 'n vangstrik en 'n
val word en 'n struikelblok en 'n straf. 10Mag hulle oë verduister word
dat hulle nie sien nie; en buig hulle rug vir altyd krom.11'n Ander
vraag is: Het Israel se struikeling hulle finale val beteken? Beslis nie!
Maar deur hulle val het die redding na die heidennasies toe gekom om
die Jode jaloers te maak. 12As hulle val 'n verryking vir die wêreld
beteken het en hulle klein oorblyfseltjie 'n verryking vir die
heidennasies, hoeveel te meer sal dit dan nie tot seën wees as die Jode
se volle getal gelowig sou word nie! 13En nou praat ek met julle,
gelowiges uit die heidennasies. As apostel vir die heidennasies is ek
trots op my werk en strewe ek daarna 14om op een of ander manier my
eie mense jaloers te maak en sommige van hulle te red. 15As hulle
verwerping vir die wêreld versoening beteken het, wat sal hulle
aanneming dan nie beteken nie? Niks minder nie as lewe uit die dood!
16As die eerste stuk deeg aan God gewy is, dan is ook die res van die
deeg aan Hom gewy. En as die wortel van die boom aan God gewy is,
dan is ook die takke aan Hom gewy. 17Party van die takke is uitgekap
en jy, 'n wilde olyf, is tussen die ander takke op die mak olyf geënt. So
het jy deel gekry aan die lewensap van die mak olyf se wortel. 18Moet
jou dan nie bo die ander takke verhef nie! Moet jou ook nie verbeel jy
is iets nie: dit is nie jy wat die wortel dra nie, die wortel dra jou. 19Jy
sal wel sê: Takke is uitgekap sodat ék daar geënt kon word. 20Dis waar.
Hulle is uitgekap omdat hulle nie geglo het nie; jy is daar geënt omdat
jy glo. Moenie daaroor hoogmoedig wees nie; hou rekening met God;
21want as Hy die natuurlike takke nie ontsien het nie, sal Hy jou dalk
ook nie ontsien nie. 22Let dan op die goedheid en strengheid van God:

sy strengheid oor die afvalliges, en sy goedheid oor jou. Maar dan
moet jy uit sy goedheid lewe, anders kan jy ook uitgekap word. 23En
wat hulle betref, as hulle nie in hulle ongeloof volhard nie, sal hulle
ook geënt word, want God is in staat om hulle terug te ent. 24As God
jou uit die wilde olyf, waar jy van nature hoort, kon uitkap en teen
jou natuur in op die mak olyf kon ent, hoeveel te meer sal Hy die mak
takke op hulle ou boom ent. 25Ons staan hier voor 'n geheimenis,
broers, en ek wil hê julle moet weet wat dit is, sodat julle nie te
selfversekerd sal wees nie. Die verharding het oor 'n deel van Israel
gekom en duur totdat die volle getal uit die heidennasies in die
koninkryk ingegaan het; 26en op hierdie manier sal die hele Israel
gered word. So staan daar geskrywe: Uit Sion sal die Redder kom, en
Hy sal die goddeloosheid van sy volk Jakob verwyder. 27En hierdie
verbond sal Ek met hulle sluit wanneer Ek hulle sondes
wegneem.28Wat die evangelie betref, is hulle wel vyande van God, en
dit kom julle ten goede, maar kragtens die uitverkiesing is hulle
geliefdes om die aartsvaders se ontwil. 29As God eenmaal aan mense sy
genadegawes geskenk en hulle geroep het, trek Hy dit nooit weer
terug nie. 30Vroeër was julle heidene, ongehoorsaam aan God, maar
noudat die Jode ongehoorsaam geword het, het God Hom oor julle
ontferm. 31Net so gaan dit ook met die Jode: omdat God Hom oor julle
ontferm het, het hulle nou ongehoorsaam geword. Maar dit gebeur
sodat hulle self ook nou ontferming kan vind. 32God het almal aan die
ongehoorsaamheid oorgegee, sodat Hy Hom oor almal kan ontferm.
33O diepte van die rykdom en wysheid en kennis van God! Hoe
ondeurgrondelik is sy oordele, hoe onnaspeurlik sy weë! 34Wie ken die
bedoeling van die Here? Wie gee Hom raad? 35Wie bewys Hom 'n
guns, sodat Hy verplig is om iets terug te doen?36Uit Hom en deur
Hom en tot Hom is alle dinge. Aan Hom behoort die heerlikheid tot in
ewigheid! Amen.

ROMEINE 12

1En nou doen ek 'n beroep op julle, broers, op grond van die groot
ontferming van God: Gee julleself aan God as lewende en heilige offers
wat vir Hom aanneemlik is. Dit is die wesenlike van die godsdiens wat
julle moet beoefen. 2Julle moenie aan hierdie sondige wêreld gelyk
word nie, maar laat God julle verander deur julle denke te vernuwe.
Dan sal julle ook kan onderskei wat die wil van God is, wat vir Hom
goed en aanneemlik en volmaak is. 3Kragtens die genade wat aan my
gegee is, sê ek vir elkeen van julle: Moenie van jouself meer dink as
wat jy behoort te dink nie. Nee, lê jou liewer daarop toe om beskeie te
wees in ooreenstemming met die maat van geloof wat God aan elkeen
toebedeel het. 4Ons het baie lede in een liggaam, en die lede het nie
almal dieselfde funksie nie. 5Net so is ons, al is ons baie, in Christus
een liggaam, en almal afsonderlik lede van mekaar. 6Ons het
genadegawes wat van mekaar verskil volgens die genade wat God aan
elkeen van ons gegee het. As dit die gawe van profesie is, laat ons dit
gebruik in ooreenstemming met die geloof wat ons bely. 7As dit is om
te dien, laat ons dien. As dit is om onderrig te gee, laat ons onderrig
gee. 8As dit is om mense te bemoedig, laat ons hulle bemoedig. As ons
gee, laat dit sonder bybedoelings wees. As ons leiding gee, dan met
toewyding. As ons ander help, dan met blymoedigheid. 9Die liefde
moet opreg wees. Verafsku wat sleg is en hou vas aan wat goed is.
10Betoon hartlike broederliefde teenoor mekaar; bewys eerbied
teenoor mekaar en wees mekaar daarin tot voorbeeld. 11Moenie in
julle toewyding verslap nie, bly altyd geesdriftig, dien die Here.
12Verbly julle in die hoop; staan vas in verdrukking; volhard in gebed.
13Help die medegelowiges in hulle nood en lê julle toe op gasvryheid.
14Seën julle vervolgers, ja, seën hulle, moet hulle nie vervloek nie.
15Wees bly saam met dié wat bly is en treur saam met dié wat treur.
16Wees eensgesind onder mekaar. Moenie hooghartig wees nie, maar
skaar julle by die nederiges. Moenie eiewys wees nie. 17Moenie kwaad
met kwaad vergeld nie. Wees goedgesind teenoor alle mense. 18As dit
moontlik is, sover dit van julle afhang, leef in vrede met alle mense.
19Moenie self wraak neem nie, geliefdes, maar laat dit oor aan die
oordeel van God. Daar staan immers geskrywe: Dit is mý reg om te
straf; Ék sal vergeld, sê die Here. 20As jou vyand honger is, gee hom
iets om te eet; as hy dors is, gee hom iets om te drink; want deur dit te
doen, maak jy hom vuurrooi van skaamte.21Moet jou nie deur die
kwaad laat oorwin nie, maar oorwin die kwaad deur die goeie.

ROMEINE 13

1Elke mens moet hom onderwerp aan die owerhede wat oor hom
gestel is. Daar is immers geen gesag wat nie van God kom nie, en die
owerhede wat daar is, is daar deur die beskikking van God. 2Wie hom
teen gesag verset, kom dus in opstand teen die ordening van God; en
wie in opstand kom, sal sy verdiende straf kry. 3'n Mens hoef nie vir
die owerhede bang te wees as jy goed doen nie, maar wel as jy kwaad
doen. Wil jy sonder vrees vir die owerheid lewe? Doen dan wat goed
is, en die owerheid sal jou prys, 4want die owerheid is 'n dienaar van
God tot jou beswil. Maar as jy kwaad doen, het jy rede om bang te
wees, want die owerheid het nie verniet die reg om te straf nie. Hy is
immers ook hierin die dienaar van God dat hy die kwaaddoener moet
straf. 5Daarom moet jy jou onderwerp, nie net omdat jy vir straf bang
is nie, maar ook omdat dit 'n gewetensaak is. 6Dit is ook waarom julle
belasting betaal, want die owerhede is dienaars van God en hulle is
besig om hulle opdrag uit te voer. 7Gee dus aan almal wat hulle
toekom: belasting as dit belasting is, aksyns as dit aksyns is, ontsag as
dit ontsag is, eer as dit eer is. 8Julle moet niemand iets verskuldig
wees nie, behalwe om mekaar lief te hê. Wie sy medemens liefhet,
voer die hele wet van God uit. 9Al die gebooie: Jy mag nie egbreuk
pleeg nie, jy mag nie moord pleeg nie, jy mag nie steel nie, jy mag nie
begeer nie, of watter ander gebod daar ook al is, word immers in
hierdie een gebod saamgevat: Jy moet jou naaste liefhê soos
jouself.10Die liefde doen die naaste geen kwaad aan nie. Daarom is die
liefde die volle uitvoering van die wet. 11En dit alles is nodig omdat
julle weet hoe laat dit al is. Die uur is reeds daar dat julle uit die slaap
moet wakker word, want die tyd van ons finale verlossing is nou
nader as toe ons tot die geloof gekom het. 12Die nag is byna verby; dit
is amper dag. Laat ons dan ophou met die werke van die duisternis;
laat ons die wapens van die lig opneem. 13Ons moet welvoeglik lewe
soos dit in die daglig hoort. Daar moet geen drinkery en
uitspattigheid, geen ontug en onsedelikheid, geen rusie en jaloesie
wees nie. 14Nee, julle moet lewe soos volgelinge van die Here Jesus
Christus en nie voortdurend daarop uit wees om julle sondige
begeertes te bevredig nie.

ROMEINE 14

1Aanvaar die een wat in die geloof swak is, sonder om met hom te stry
as sy opvatting van joune verskil. 2Een glo 'n mens mag alles eet; 'n
ander is swak in die geloof, en hy eet net groente. 3Die een wat alles
eet, moet die ander wat net groente eet, nie verag nie; en die een wat
net groente eet, moet die ander wat alles eet, nie veroordeel nie, want
God het hom aangeneem. 4Wie is jy om oor iemand anders se bediende
te oordeel? Sy eie werkgewer sal oordeel of hy goed doen of nie. Maar
hy sal goed doen; daarvoor sal die Here sorg. 5Vir die een is een dag
belangriker as ander dae; vir 'n ander is alle dae ewe belangrik. Elkeen
moet net in sy eie gemoed oortuig wees van sy opvatting. 6Die een wat
'n bepaalde dag op 'n besondere wyse hou, doen dit tot eer van die
Here. Die een wat alles eet, doen dit tot eer van die Here, want hy
dank God. En die een wat nie alles eet nie, doen dit tot eer van die
Here, en ook hy dank God. 7Niemand van ons leef tog vir homself nie,
en niemand sterf vir homself nie. 8As ons lewe, leef ons tot eer van die
Here; en as ons sterwe, sterf ons tot eer van die Here. Of ons dan lewe
en of ons sterwe, ons behoort aan die Here. 9Hiervoor het Christus ook
gesterf en weer lewend geword: om Here te wees van die dooies en
die lewendes. 10Jy, waarom veroordeel jy dan jou broer? En jy,
waarom verag jy jou broer? Ons sal tog almal voor die regterstoel van
God moet verskyn, 11want daar staan geskrywe: So seker as Ek lewe, sê
die Here, voor My sal elke knie buig, en elke tong sal bely dat Ek God
is.12Elkeen van ons sal dus oor homself aan God rekenskap moet gee.
13Laat ons mekaar dan nie meer veroordeel nie. Neem julle liewer
voor om niks te doen wat jou broer kan aanstoot gee of tot 'n val kan
bring nie. 14Omdat ek die Here Jesus ken, weet ek en is ek daarvan
oortuig dat niks vanself onrein is nie. Maar as iemand iets as onrein
beskou vir hom is dit dan onrein. 15As jy met wat jy eet, jou broer
aanstoot gee, leef jy nie meer volgens die liefde nie. Moenie deur wat
jy eet, iemand vir wie Christus gesterf het, laat verlore gaan nie.
16Moenie dat die goeie wat julle het, 'n slegte naam kry nie. 17Die
koninkryk van God is nie 'n saak van eet en drink nie, maar van
gehoorsaamheid aan God, vrede en vreugde, wat die Heilige Gees ons
gee. 18Wie op hierdie manier vir Christus dien, geniet die guns van
God en die agting van die mense. 19Laat ons ons dan beywer vir die
dinge wat die onderlinge vrede en opbou bevorder. 20Moenie oor kos
afbreuk doen aan die werk van God nie. Alle kos is rein, maar dit is
verkeerd om deur wat jy eet, aanstoot te gee. 21Dit is goed as 'n mens
nie vleis eet of wyn drink of enigiets doen wat jou broer laat struikel
nie. 22Laat jou oortuiging hieroor 'n saak tussen jou en God wees.
Gelukkig is die man wat hom nie hoef te verwyt oor wat hy hom

veroorloof nie. 23As iemand egter twyfel en tog eet, is hy klaar veroordeel omdat hy dit nie uit geloofsoortuiging doen nie. En enigiets wat 'n mens nie uit geloofsoortuiging doen nie, is sonde.

ROMEINE 15

1Op ons wat sterk is in die geloof, rus die verpligting om die swakhede
te verdra van dié wat nie sterk is nie. Ons moenie aan onsself dink nie:
2elkeen van ons moet aan ons naaste dink en aan wat vir hom goed is
en wat hom in die geloof kan opbou. 3Christus het immers ook nie aan
Homself gedink nie, inteendeel. Dit was met Hom soos daar geskrywe
staan: Die beledigings waarmee mense U beledig, het op My
neergekom.4Alles wat vooraf in die Skrif opgeteken is, is tog
opgeteken om ons te leer sodat ons deur die standvastigheid en
bemoediging wat die Skrif ons gee, vol hoop kan wees. 5En mag God,
die bron van alle standvastigheid en bemoediging, gee dat julle
eensgesind onder mekaar sal wees soos Christus Jesus dit wil hê. 6Dan
kan julle almal eensgesind uit een mond lof toebring aan God, die
Vader van ons Here Jesus Christus. 7Aanvaar mekaar dan, soos
Christus julle ook aanvaar het, tot eer van God. 8Ek bedoel dít:
Christus het gekom om in belang van die Jode 'n dienaar te word; Hy
moes vir hulle die waarheid van God bevestig deur die beloftes wat
die voorvaders ontvang het, waar te maak. 9Hy het ook gekom sodat
die ander nasies God oor sy ontferming sou verheerlik, soos daar
geskrywe staan: Daarom sal ek U loof voor die nasies, en tot eer van u
Naam sal ek 'n lofpsalm sing.10En elders lui dit: Verbly julle, ander
nasies, saam met sy volk.11En: Prys die Here, alle nasies! Loof Hom,
alle volke!12En Jesaja sê ook: Isai sal 'n nakomeling hê, en Hy sal
opstaan om die nasies te regeer; op Hom sal die nasies hulle hoop
vestig.13Mag God, die bron van hoop, julle deur julle geloof met alle
vreugde en vrede vervul, sodat julle hoop al hoe sterker kan word
deur die krag van die Heilige Gees! 14My broers, ek is self maar alte
bewus dat julle vol goeie hoedanighede is en omvattende kennis besit,
en dat julle mekaar self op die regte weg kan help. 15Tog is ek in my
brief plek-plek nogal uitgesproke. Dit was maar om julle aan die een
en ander te herinner. God het my immers in sy genade die voorreg
gegee 16om in diens van Christus Jesus onder die heidennasies te werk.
Dit is my priesterlike taak om die evangelie van God aan hulle te
bedien, sodat daar uit die heidennasies 'n offergawe mag wees wat vir
God aanneemlik is en deur die Heilige Gees geheilig is. 17In Christus
Jesus is ek trots op wat ek in diens van God verrig. 18Ek sal dit nie
waag om oor iets anders te praat as oor wat Christus deur my tot
stand gebring het om heidennasies aan God gehoorsaam te maak nie.
Dit het Hy deur my gedoen met woord en daad, 19deur kragtige tekens
en wonders, in die krag van die Gees van God. En so kon ek van
Jerusalem af al verder tot in Illirikum my taak om die evangelie van
Christus te verkondig, ten volle uitvoer. 20Ek het my eer daarin gestel

om die evangelie te verkondig waar die mense nog nie van Christus
gehoor het nie, want ek wil nie op die fondament van iemand anders
bou nie, 21maar soos daar geskrywe staan: Dié wat nie van Hom vertel
is nie, sal sien, en dié wat nie van Hom gehoor het nie, sal
verstaan.22Dit is dan ook die rede waarom ek baiekeer verhinder is om
na julle toe te kom. 23Maar nou is daar vir my in hierdie streke nie
meer 'n nuwe arbeidsveld nie, en ek koester al baie jare die begeerte
om julle te besoek 24as ek na Spanje toe gaan. Ek hoop om julle dan op
my deurreis te sien; trouens, ek sou graag ook eers 'n tydjie by julle
wou deurbring en dan met julle hulp verder na Spanje toe reis. 25Maar
nou is ek eers op pad Jerusalem toe met geldelike hulp vir die
gelowiges daar. 26Die gemeentes in Masedonië en Agaje het dit
naamlik goedgedink om iets by te dra vir die armes onder die
gelowiges in Jerusalem. 27Hulle het self so besluit, en hulle is dit
buitendien ook verskuldig, want as die gelowiges uit die Jode hulle
geestelike rykdom met die heidennasies gedeel het, is die gelowiges
uit die heidene dit aan die gelowiges uit die Jode verskuldig om hulle
met stoflike hulp by te staan. 28As ek daarmee klaar is en die volle
bedrag wat ingesamel is, veilig aan hulle besorg het, sal ek by julle
langs na Spanje toe reis. 29Ek weet dat as ek na julle toe kom, dit met
die volle seën van Christus sal wees. 30Ek versoek julle dan dringend,
broers, in die Naam van ons Here Jesus Christus en op grond van die
liefde wat van die Heilige Gees kom: Stry saam met my deur vir my te
bid 31dat God my veilig mag hou tussen al die ongelowiges in Judea en
dat my hulp aan Jerusalem aanvaarbaar mag wees vir die gelowiges
daar. 32En as dit die wil van God is, sal ek vol blydskap na julle toe
kom om 'n tydjie by julle te rus. 33God wat vrede gee, sal by julle almal
wees! Amen.

ROMEINE 16

1Ek beveel ons suster Febe wat dienaar is in die gemeente in Kenchreë,
by julle aan. 2Ontvang haar soos dit mense wat in die Here glo,
betaam, en staan haar by in enige saak waarin sy julle hulp nodig kry,
want sy was vir baie, en ook vir my, tot steun. 3Groete vir Priscilla en
Akwila, my medewerkers in Christus Jesus 4wat hulle lewe vir my
gewaag het. Dit is nie net ek wat hulle dankbaar bly nie, maar ook al
die gemeentes onder die heidennasies. 5Groete ook aan die gemeente
wat gereeld in hulle huis bymekaarkom. My groete verder ook aan my
liewe vriend Epenetus, die eerste bekeerling vir Christus in die
provinsie Asië, 6en aan Maria, wat baie moeite vir julle gedoen het.
7Gee my groete ook aan Andronikus en Junias, my volksgenote wat
saam met my in die gevangenis was; hulle is hoog aangeskrewe by die
apostels en het voor my al Christene geword. 8En dan stuur ek ook
groete vir Ampliatus, my liewe vriend in die Here, 9vir Urbanus, my
medewerker in Christus, en vir my liewe vriend Stagis; 10ook vir
Apelles hy het gewys wat in hom steek as gelowige en die huis van
Aristobulus; 11vir Herodion, my volksgenoot, en vir dié uit die huis van
Narsissus wat tot die geloof gekom het. 12Groete verder ook aan
Trifena en Trifosa, ywerige werksters vir die Here, en aan my liewe
Persis, wat al baie vir die Here gedoen het. 13Dra ook my groete oor
aan Rufus, die voortreflike werker in diens van die Here, en aan sy
moeder, wat ook vir my altyd 'n ma was. 14En dan ook nog groete aan
Asinkritus, Flegon, Hermes, Patrobas, Hermas en al die broers daar by
hulle; 15ook aan Filologus en Julias, Nereus en sy suster en Olimpas en
al die ander gelowiges daar by hulle. 16Groet mekaar met 'n soen van
Christelike broederskap. Al die gemeentes van Christus stuur vir julle
groete. 17Ek druk julle dit op die hart, broers: Pas op vir dié wat
verdeeldheid veroorsaak en die mense afvallig maak van die leer wat
julle ontvang het. Bly weg van hulle af. 18Sulke mense dien nie
Christus ons Here nie, maar hulle eie drifte en drange, en met al hulle
mooipraatjies en vleitaal mislei hulle die liggelowige mense. 19Almal
het gehoor van julle gehoorsaamheid aan die evangelie. Ek is baie bly
oor julle, en ek sou graag wou sien dat julle alles weet van die goeie
en niks wil weet van die slegte nie. 20God wat vrede gee, sal die Satan
spoedig onder julle voete verpletter. Die genade van ons Here Jesus is
by julle! 21My medewerker Timoteus stuur vir julle groete, en so ook
Lucius, Jason en Sosipater, my volksgenote. 22Ek, Tertius, wat die brief
neergeskryf het, stuur as 'n medegelowige ook my groete. 23Gaius, my
gasheer en ook gasheer van die hele gemeente hier, stuur ook groete.
En dan ook nog groete van Erastus die stadstesourier, en van broer
Kwartus.24God is magtig om julle te laat vasstaan ooreenkomstig die

evangelie van Jesus Christus wat ek verkondig, en ooreenkomstig die
openbaring van die geheimenis. Eeue lank het dit geheim gebly,
25maar nou is dit geopenbaar. Aan die hand van die geskrifte van die
profete en in opdrag van die ewige God is dit aan alle nasies bekend
gemaak sodat hulle in God kan glo en aan Hom gehoorsaam kan wees.
26Aan Hom, die enigste en alwyse God, behoort die heerlikheid deur
Jesus Christus tot in ewigheid! Amen.

I KORINTHIËRS

I KORINTHIËRS 1

1Van Paulus, wat deur die wil van God geroep is om 'n apostel van
Christus Jesus te wees, en van die broer Sostenes. 2Aan die gemeente
van God in Korinte, wat Hy vir Hom in Christus Jesus afgesonder en
geroep het om aan Hom te behoort, en verder aan almal, waar hulle
ook al mag wees, wat die Naam aanroep van Jesus Christus, hulle
Here en ons Here. 3Genade en vrede vir julle van God ons Vader en die
Here Jesus Christus! 4Ek dank my God altyd oor julle vir die genade
wat Hy in Christus Jesus aan julle geskenk het, 5want in Hom het God
julle in alles ryklik geseën, veral in die gawes van woord en kennis.
6Die boodskap van Christus is onder julle so goed gevestig 7dat dit julle
nie aan 'n enkele genadegawe ontbreek nie. Julle bly ook vol
verwagting uitsien na die verskyning van ons Here Jesus Christus. 8Dit
is Hy wat julle ook end-uit sal laat vas staan, sodat daar geen aanklag
teen julle sal wees op die dag dat ons Here Jesus Christus kom nie.
9God is getrou, Hy wat julle geroep het om verenig te lewe met sy
Seun, Christus Jesus, ons Here. 10Ek doen 'n beroep op julle almal,
broers, in die Naam van ons Here Jesus Christus, om eensgesind te
wees. Daar moet geen verdeeldheid onder julle wees nie. Julle moet
een wees in dieselfde gesindheid en met dieselfde oortuiging. 11Ek sê
dit, my broers, omdat van Chloë se mense my vertel het dat daar
onenigheid onder julle is. 12Daarmee bedoel ek dat een sê: Ek is vir
Paulus; een: Ek is vir Apollos; een: Ek is vir Sefas; en een: Ek is vir
Christus. 13Is Christus dan in stukke verdeel? Is Paulus miskien vir julle
gekruisig, of is julle in die naam van Paulus gedoop? 14Ek dank God
dat ek niemand van julle gedoop het nie, behalwe Krispus en Gaius.
15Niemand kan dus sê dat julle in my naam gedoop is nie. 16Nee, ek het
ook nog die huisgesin van Stefanas gedoop, maar verder weet ek nie
of ek nog iemand gedoop het nie. 17Christus het my immers nie
gestuur om te doop nie, maar om die evangelie te verkondig, en dit
nie met woorde van menslike wysheid nie, want dan sou die kruis van
Christus sy krag verloor. 18Die boodskap van die kruis van Christus is
wel onsin vir dié wat verlore gaan, maar vir ons wat gered word, is dit
die krag van God. 19Daar staan tog geskrywe: Die wysheid van die
wyses sal Ek vernietig, en die geleerdheid van die geleerdes sal Ek tot
niet maak.20Waar is die wysgeer van hierdie wêreld nou? Waar die
skrifgeleerde? Waar die slim woordvoerder? Het God nie die wysheid
van die wêreld tot onsin gemaak nie? 21Dit was die bedoeling van God
in sy wysheid dat die wêreld nie deur geleerdheid tot kennis van God
sou kom nie. Daarom het God in sy goedheid besluit om deur die
prediking wat vir die wêreld onsin is, dié te red wat glo. 22Die Jode vra
wondertekens en die Grieke soek wysheid, 23maar ons verkondig

Christus wat gekruisig is. Vir die Jode is dit 'n aanstoot en vir die
ander is dit onsin, 24maar vir dié wat deur God geroep is, Jode sowel
as Grieke, is Christus die krag van God en die wysheid van God. 25Wat
vir die wêreld die onsin van God is, is groter wysheid as die wysheid
van mense, en wat vir die wêreld die swakheid van God is, is groter
krag as die krag van mense. 26Dink maar net, broers, aan wat julle was
toe julle geroep is. Volgens die opvatting van mense was daar nie baie
geleerdes of baie invloedrykes of baie mense van aansien onder julle
nie. 27En tog, wat vir die wêreld onsin is, het God uitgekies om die
geleerdes te beskaam; wat vir die wêreld swak is, het God uitgekies
om die sterkes te beskaam, 28en wat vir die wêreld sonder aansien of
betekenis is, ja, wat niks is nie, het God uitgekies om wat iets is, tot
niet te maak. 29Voor God het geen mens dus iets om op te roem nie.
30Aan God is dit te danke dat julle met Christus Jesus verenig is. Hy
het vir ons geword die wysheid wat van God kom: die vryspraak, die
heiliging en die verlossing. 31Daarom, soos daar geskrywe staan: Dié
wat wil roem, moet in die Here roem.

I KORINTHIËRS 2

1Wat my betref, broers, toe ek na julle toe gekom het om die
geheimnisvolle waarheid van God aan julle te verkondig, het ek nie
met hoë woorde of groot geleerdheid gekom nie. 2Ek het my
voorgeneem om met julle oor niks anders te praat nie as oor Jesus as
die Christus, en wel oor Hom as die gekruisigde. 3Bewus van my
swakheid, en met groot angs en huiwering, het ek na julle toe gekom.
4Die boodskap wat ek verkondig, het julle oortuig, nie deur
geleerdheid en welsprekendheid nie, maar deur die kragtige werking
van die Gees. 5Dus is julle geloof nie op die wysheid van mense
gegrond nie, maar op die krag van God. 6Tog is wat ons verkondig
wysheid, maar net vir dié wat daarvoor ryp is, en dan 'n wysheid wat
nie van hierdie wêreld is of van die heersers van hierdie wêreld nie.
Hulle is buitendien aan die ondergaan. 7Wat ons verkondig, is die
wysheid van God, die verborge waarheid wat bedek was en wat God
van ewigheid af vir ons voorbestem het tot ons ewige heerlikheid. 8Nie
een van die heersers van hierdie wêreld het hierdie wysheid geken
nie. As hulle dit geken het, sou hulle nie die Here van die heerlikheid
gekruisig het nie. 9Maar soos daar geskrywe staan: Wat die oog nie
gesien en die oor nie gehoor het nie, en wat in die hart van 'n mens
nie opgekom het nie, dit het God gereed gemaak vir dié wat Hom
liefhet. 10Aan ons dan het God dit deur die Gees bekend gemaak, want
die Gees deursoek alle dinge, ook die diepste geheimenisse van God.
11Watter mens ken die verborge dinge van 'n mens behalwe die gees
van die mens wat in hom is? So ook ken niemand die verborge dinge
van God nie, behalwe die Gees van God. 12Die Gees wat ons ontvang
het, is nie die gees van die wêreld nie, maar die Gees wat van God
kom. So weet ons wat God ons uit genade geskenk het. 13Dit verkondig
ons ook, nie met geleerde woorde wat die menslike wysheid ons leer
nie, maar met woorde wat die Gees ons leer. So verklaar ons
geestelike dinge aan mense wat die Gees het. 14Die mens wat nie die
Gees van God het nie, aanvaar nie die dinge van die Gees van God nie.
Vir hom is dit onsin. Hy kan dit ook nie verstaan nie, omdat dit
geestelik beoordeel moet word. 15Die mens wat die Gees van God het,
kan die waarde van alle dinge beoordeel, maar self kan hy deur geen
mens beoordeel word nie. 16Daar staan geskrywe: Wie ken die
gedagtes van die Here? Wie sal Hom raad gee? Maar ons, ons het die
Gees van Christus.

I KORINTHIËRS 3

1Broers, ek kon met julle nie praat soos met mense wat hulle deur die
Gees van God laat lei nie; ek moes praat soos met wêreldse mense,
soos met kindertjies in die geloof in Christus. 2Ek het julle met melk
gevoed, nie met vaste kos nie, want julle kon dit nog nie verteer nie.
En julle kan dit ook nou nog nie verteer nie, 3want julle is nog
wêreldse mense. Daar kom jaloesie en twis onder julle voor. Is dit nie
omdat julle nog wêrelds is en julle wêrelds gedra nie? 4As een van
julle sê: Ek is vir Paulus, en 'n ander: Ek is vir Apollos, is julle dan nie
nog wêrelds nie? 5Wat is Apollos dan? Wat is Paulus? Hulle is maar
net dienaars deur wie julle tot geloof gekom het, en elkeen doen die
werk soos die Here dit vir hom gegee het. 6Ek het geplant, Apollos het
natgegooi, maar dit is God wat laat groei het. 7Dit gaan dus nie om die
een wat plant of die een wat natgooi nie, maar om God wat laat groei.
8Die een wat plant en die een wat natgooi, staan op gelyke voet: God
sal elkeen beloon volgens sy werk. 9Ons is medewerkers in diens van
God, en julle is die saailand van God. Julle is ook die gebou van God.
10Volgens die genade wat God my gegee het, het ek soos 'n goeie
bouer die fondament gelê, en 'n ander bou daarop. Maar hy moet
mooi kyk hoe hy verder bou, 11want niemand kan 'n ander fondament
lê as wat reeds gelê is nie. Die fondament is Jesus Christus. 12Of dit
goud, silwer, edelstene, hout, gras of strooi is waarmee iemand op die
fondament bou, 13elkeen se werk sal aan die lig kom. Die dag wanneer
Christus kom, sal dit duidelik word. Die dag kom met vuur, en die
vuur sal die gehalte van elkeen se werk toets. 14As iemand se bouwerk
bly staan, sal hy beloon word; 15as iemand se werk verbrand, sal hy
nie beloon word nie, en tog sal hy self gered word, maar soos iemand
wat uit die vuur geruk is. 16Weet julle nie dat julle die tempel van God
is en dat die Gees van God in julle woon nie? 17As iemand die tempel
van God beskadig, sal God hom straf, want die tempel van God is
heilig, en die tempel is julle. 18Niemand moet homself mislei nie. As
een van julle dink dat hy volgens die maatstaf van hierdie wêreld 'n
wyse man is, moet hy dwaas word sodat hy werklik 'n wyse mens kan
word, 19want die wysheid van hierdie wêreld is dwaasheid by God.
Daar staan tog geskrywe: Hy vang die slimmes met hulle eie slinkse
planne,20en op 'n ander plek: Die Here ken die gedagtes van die wyse
mense en weet dit beteken niks.21Daarom moet niemand op mense
roem nie. Alles behoort aan julle: 22of dit Paulus of Apollos of Sefas of
die wêreld of lewe of dood of hede of toekoms is, alles behoort aan
julle, 23maar julle behoort aan Christus en Christus aan God.

I KORINTHIËRS 4

1So moet julle ons dan sien: ons is dienaars van Christus en
bestuurders aan wie die geheimenisse van God toevertrou is. 2Van 'n
bestuurder word veral vereis dat hy betroubaar moet wees. 3Maar vir
my is dit nie van die minste belang of my betroubaarheid deur julle of
deur 'n menslike regbank beoordeel word nie. Trouens, ek beoordeel
dit self nie eens nie. 4Daar is ook niks waaroor my gewete my aankla
nie, maar dit beteken nog nie dat ek vrygespreek is nie. Dit is die Here
wat my beoordeel. 5Daarom moet julle nie te vroeg, voordat die Here
kom, 'n oordeel uitspreek nie. Hy sal ook die dinge wat in duisternis
verborge is, aan die lig bring en die bedoelings van die hart blootlê.
Elkeen sal dan van God die lof ontvang wat hom toekom. 6In hierdie
uiteensetting, broers, het ek myself en Apollos as voorbeelde gebruik
om julle te leer wat die gesegde beteken: Hou jou binne die perke wat
God gestel het. Dan sal niemand hom belangriker as 'n ander beskou
oor sy leermeester nie. 7Wie maak jou so belangrik? En wat besit jy
wat jy nie ontvang het nie? As jy dit dan ontvang het, waarom stel jy
jou so aan asof jy dit nie ontvang het nie? 8Julle het mos klaar alles
wat julle begeer! Julle is al klaar ryk! Julle regeer al klaar soos
konings! Ons nog nie. As julle tog maar werklik konings was, sodat
ons saam met julle kon regeer. 9Dit lyk vir my God het aan ons, die
apostels, die laaste plek in die ry gegee asof ons mense is wat tot die
dood in die arena veroordeel is. Ons het 'n skouspel geword vir die
wêreld, vir engele sowel as vir mense. 10Ons is dwaas ter wille van
Christus, julle is verstandig in Christus; ons is swak, julle is sterk; julle
geniet aansien, ons word verag. 11Tot op hierdie oomblik ly ons honger
en dors, ons is armoedig aangetrek en word mishandel. Ons swerf
rond 12en werk hard met ons eie hande. Ons word uitgeskel, en ons
antwoord met seënwense; ons word vervolg, en ons verdra dit; 13ons
word beledig, en ons bly vriendelik. Ons het die uitvaagsels van die
wêreld, die skuim van die samelewing geword, en dit is nou nog so.
14Hierdie dinge skryf ek nie om julle skaam te maak nie, maar om julle
as my geliefde kinders tereg te wys, 15want al sou julle ook duisende
leermeesters in Christus hê, baie vaders het julle nie. Deur die
verkondiging van die evangelie is ek in Christus Jesus julle vader.
16Daarom spoor ek julle aan: Volg my voorbeeld! 17Om hierdie rede
het ek Timoteus, my geliefde en getroue seun in die Here, na julle toe
gestuur. Hy sal julle herinner aan my lewe en leer in Christus Jesus,
waarin ek ook oral in elke gemeente onderrig gee. 18Party van julle het
gedink ek kom nie weer na julle toe nie en het hulle toe begin
aanmatig. 19Maar binnekort sal ek na julle toe kom, as die Here wil, en
dan sal ek self die verwaandes leer ken, nie volgens hulle praatjies nie,

maar volgens wat hulle kan doen. 20Die koninkryk van God is immers
nie 'n saak van praatjies nie, maar van krag. 21Wat verkies julle? Moet
ek met 'n slaanding na julle toe kom, of in liefde en in 'n gees van
vriendelikheid?

I KORINTHIËRS 5

1'n Mens hoor werklik van onsedelikheid onder julle, en dan nogal
onsedelikheid van so 'n aard as wat selfs onder die heidene nie
voorkom nie, naamlik dat 'n man en sy stiefma as man en vrou
saamleef. 2En dan verbeel julle julle nog julle is beter as ander. Moes
julle nie liewer daaroor getreur het nie? So sou julle die man wat so
iets gedoen het, uit julle kring verwyder het. 3Wat my betref, al was ek
nie persoonlik by julle nie, was ek tog in die gees daar. Asof ek
werklik daar was, het ek oor die man wat so iets gedoen het, reeds in
die Naam van ons Here Jesus tot 'n besluit gekom. Julle daar, en ek in
die gees teenwoordig, saam met die krag van ons Here Jesus, het
vergader om hierdie man aan die Satan oor te gee. 4So sou sy sondige
aard vernietig word, sodat sy gees gered kan word op die dag wanneer
die Here kom. 5Julle selfverheffing is nie mooi nie. Weet julle nie dat
'n bietjie suurdeeg die hele deeg deurtrek nie? 6Verwyder dan die ou
suurdeeg, sodat julle nuwe, ongesuurde deeg kan wees, en dit is julle
ook werklik. Ons paaslam is immers geslag: dit is Christus. 7Laat ons
dan feesvier, nie met die ou suurdeeg of met die suurdeeg van
onsedelikheid en ander sonde nie, maar met die ongesuurde brood van
reinheid en waarheid. 8In die vorige brief het ek aan julle geskryf om
nie met mense om te gaan wat in onsedelikheid leef nie. 9Daarmee het
ek glad nie die onsedelikes of die geldgieriges, bedrieërs of
afgodsdienaars van hierdie wêreld bedoel nie, want om hulle te
vermy, sou julle uit die wêreld moes padgee. 10Wat ek geskryf het, was
dat julle nie moet omgaan met iemand wat homself 'n gelowige noem,
maar wat onsedelik of geldgierig of 'n afgodsdienaar of kwaadprater of
dronkaard of bedrieër is nie. Met so iemand moet julle nie eens saam
eet nie. 11Per slot van rekening is dit nie vir my om oor mense buite
die gemeente te oordeel nie. God sal oor hulle oordeel. Maar julle
moet oor julle eie mense oordeel: Verwyder die slegte mens onder
julle uit!

I KORINTHIËRS 6

1Gaan iemand van julle wat 'n saak teen 'n ander gelowige het, werklik
so ver dat hy sy reg by heidense regters soek en nie by gelowiges nie?
2Of weet julle nie dat die gelowiges oor die wêreld sal oordeel nie? En
as julle oor die wêreld sal oordeel, is julle dan onbevoeg vir sulke
geringe hofsake? 3Weet julle nie dat ons oor die engele sal oordeel nie?
Dan tog seker ook oor alledaagse dinge. 4As julle oor alledaagse dinge
geskille het, laat julle dan dié mense as regters optree op wie die
gemeente neersien? 5Ek sê dit om julle skaam te maak. Is daar dan nie
'n enkele verstandige mens onder julle wat 'n saak tussen gelowiges
kan besleg nie? 6Maar gaan een gelowige nou met die ander hof toe,
en dit voor ongelowige regters? 7Eintlik is julle saak al klaar verlore,
omdat julle hofsake met mekaar het. Waarom ly julle nie liewer onreg
nie? Waarom laat julle julle nie liewer te kort doen nie? 8In plaas
daarvan pleeg julle onreg en doen ander te kort, en dit doen julle aan
medegelowiges. 9Of weet julle nie dat mense wat onreg doen, geen
deel sal kry aan die koninkryk van God nie? Moenie julleself mislei
nie: geen onsedelikes of afgodsdienaars of egbrekers of mense wat
homoseksualiteit beoefen 10of diewe of geldgieriges of dronkaards of
kwaadpraters of bedrieërs sal deel kry aan die koninkryk van God nie.
11En so was party van julle juis ook. Maar julle het julle sonde laat
afwas, julle is geheilig, julle is vrygespreek in die Naam van die Here
Jesus Christus en deur die Gees van ons God. 12Daar is mense wat sê:
Alles is my geoorloof. Ja, maar nie alles is heilsaam nie. Alles is my
geoorloof, sê hulle. Ja, maar ek gaan my nie deur enigiets laat verslaaf
nie. 13Hulle sê ook: Kos is vir die maag, en die maag vir kos. Goed,
maar God sal die een sowel as die ander tot niet maak. 'n Mens se
liggaam is nie bedoel vir seksuele losbandigheid nie, maar is daar vir
die Here, wat ook oor ons liggaam Here is. 14God het deur sy krag die
Here uit die dood opgewek en so sal Hy ons ook opwek. 15Weet julle
nie dat julle liggaam deel is van Christus nie? Sal ek nou 'n deel van
Christus neem en dit 'n deel van 'n ontugtige vrou maak? Beslis nie!
16Of weet julle nie dat iemand wat met 'n ontugtige vrou omgang het,
liggaamlik een met haar is nie? God sê immers: Die twee sal een
word.17Maar wie hom met die Here verenig, is geestelik een met Hom.
18Julle moet niks met seksuele losbandigheid te doen hê nie. Elke
ander sonde wat 'n mens doen, vind buite sy liggaam plaas, maar
iemand wat seksueel losbandig lewe, vergryp hom aan sy eie liggaam.
19Of besef julle nie dat julle liggaam 'n tempel van die Heilige Gees is
nie? Julle het die Heilige Gees, wat in julle woon, van God ontvang,
en julle behoort nie aan julleself nie: 20julle is gekoop, en die prys is
betaal. Julle moet God dus in julle liggaam verheerlik.

I KORINTHIËRS 7

1Ek kom nou by die dinge waaroor julle aan my geskryf het. Dit is
goed vir 'n man om sonder 'n vrou te lewe, 2maar weens die gevare
van onsedelikheid behoort elke man sy eie vrou te hê en elke vrou
haar eie man. 3Die man moet sy huweliksplig teenoor sy vrou nakom,
en net so ook die vrou teenoor haar man. 4Die vrou beskik nie oor
haar eie liggaam nie, maar die man; net so beskik die man ook nie oor
sy eie liggaam nie, maar die vrou. 5Moenie vir mekaar omgang weier
nie, behalwe met wedersydse toestemming en net vir 'n bepaalde tyd
om julle aan die gebed te wy. Daarna moet julle weer saamkom, sodat
die Satan julle nie miskien weens julle gebrek aan selfbeheersing
verlei nie. 6Dit sê ek as 'n tegemoetkoming, nie as 'n bevel nie. 7Eintlik
wens ek dat alle mense kon wees soos ek is. Maar elkeen het van God
sy besondere gawe ontvang, die een dít en die ander iets anders. 8Vir
die ongetroudes en die weduwees sê ek: Dit is vir hulle goed om
ongetroud te bly soos ek. 9Maar as hulle nie in onthouding kan leef
nie, moet hulle trou, want dit is beter om te trou as om deur hartstog
verteer te word. 10Die getroudes beveel ek nee, nie ek nie, maar die
Here dat 'n vrou nie van haar man mag skei nie. 11As sy tog skei, moet
sy daarna ongetroud bly of haar met haar man versoen. Net so mag 'n
man ook nie van sy vrou skei nie. 12Vir die ander sê ek ek, nie die Here
nie: As 'n gelowige man met 'n ongelowige vrou getroud is en sy
gewillig is om by hom te bly, moet hy nie van haar skei nie. 13En as 'n
vrou met 'n ongelowige man getroud is en hy gewillig is om by haar te
bly, moet sy nie van die man skei nie. 14Die ongelowige man is by God
aanneemlik deur die band met die gelowige vrou, en die ongelowige
vrou is by God aanneemlik deur die band met die gelowige man.
Anders sou julle kinders heidene wees, maar nou behoort hulle aan
God. 15As die ongelowige egter wil skei, laat hom skei. In sulke gevalle
is die gelowige man of vrou nie gebind nie. God het julle geroep om in
vrede te lewe. 16Jy, vrou, weet immers nie of jy jou man sal red nie. Of
jy, man, hoe weet jy of jy jou vrou sal red? 17Verder moet elkeen in die
omstandighede bly wat die Here vir hom gegee het. Hy moet bly wat
hy was toe God hom geroep het. So skryf ek dit ook aan al die
gemeentes voor. 18As iemand reeds besny was toe God hom geroep
het, moet hy die teken van sy besnydenis nie ongedaan probeer maak
nie. As iemand 'n onbesnedene was toe hy geroep is, moet hy hom nie
laat besny nie. 19Dit kom nie daarop aan of iemand besny is of nie,
maar wel of hy die gebooie van God onderhou. 20In die samelewing
moet elkeen bly in die omstandighede waarin hy was toe God hom
geroep het. 21As jy 'n slaaf was toe God jou geroep het, moet jy jou nie
daaroor kwel nie. Maar as jy die kans kry om vry te word, maak gerus

daarvan gebruik. 22'n Slaaf wat deur die Here geroep is, is immers 'n
vrygemaakte van die Here. Net so ook is 'n vry man wat deur die Here
geroep is, nou 'n slaaf van Christus. 23Julle is vrygekoop en die prys is
betaal; moet dan nie slawe van mense wees nie. 24Broers, elkeen moet
God dien in die omstandighede waarin hy was toe God hom geroep
het. 25Wat die ongetroudes betref, het ek geen bevel van die Here nie,
maar ek gee my eie mening as iemand wat deur die genade van die
Here betroubaar is. 26Ek meen dat, met die oog op die swaarkry van
die eindtyd, dit vir 'n mens goed is om te bly soos hy is: 27as jy getroud
is, moenie skei nie; as jy ongetroud is, moenie 'n vrou soek nie. 28Maar
as jy tog trou, doen jy nie verkeerd nie. En as 'n jongmeisie trou, doen
sy nie verkeerd nie. Maar sulke mense sal swaar kry in hierdie lewe,
en ek wil julle dit bespaar. 29Ek bedoel dít, broers: die tyd is min. Van
nou af moet dié wat getroud is, leef asof hulle nie getroud is nie; 30en
dié wat bedroef is, asof hulle nie bedroef is nie; en dié wat bly is, asof
hulle nie bly is nie; dié wat iets aankoop, asof hulle dit nie besit nie.
31Ja, dié wat met die dinge van die wêreld te doen het, moet leef asof
hulle daar niks aan het nie, want hierdie wêreld soos ons hom ken, is
aan die verbygaan. 32Ek wil hê julle moet vry wees van sorge. Die
ongetroude man gee aandag aan die dinge van die Here, aan hoe hy
die Here kan behaag. 33Die getroude man gee ook aandag aan die
dinge van die wêreld, aan hoe hy sy vrou kan behaag, 34en sy aandag
is verdeel. Ook die ongetroude vrou en die jongmeisie gee aandag aan
die dinge van die Here, om na liggaam en gees aan Hom toegewy te
wees. Maar die getroude vrou gee ook aandag aan die dinge van die
wêreld, aan hoe sy haar man kan behaag. 35Dit alles sê ek vir julle eie
beswil. Ek wil julle nie aan bande lê nie, maar ek wil hê julle moet in
eerbaarheid lewe en in onverdeelde toewyding aan die Here. 36As
iemand meen dat hy teenoor sy verloofde onbehoorlik handel deur nie
te trou nie, en sy begeertes te sterk word en hy voel dat hulle behoort
te trou, laat hom doen wat hy graag wil: laat hulle gerus trou. Dit is
nie verkeerd nie. 37Maar as iemand in sy eie gemoed oortuig is dat hy
nie moet trou nie, en hy nie onder enige dwang verkeer nie, maar
volle beheer oor sy eie wil het, en hy by homself besluit het om nie te
trou nie, doen hy 'n goeie ding. 38Dus, hy wat met sy verloofde trou,
doen goed. Wie egter nie trou nie, doen beter. 39'n Vrou is aan haar
man gebind so lank as hy lewe. As hy sterwe, is sy vry om te trou met
wie sy wil, mits dit met 'n gelowige is. 40Tog is sy na my mening
gelukkiger as sy ongetroud bly; en ek dink dat ek ook die Gees van
God het.

I KORINTHIËRS 8

1En nou julle vraag oor vleis wat aan 'n afgod geoffer is. Ons weet dat
ons almal kennis het. Kennis maak verwaand, maar liefde bou op. 2As
iemand meen hy het kennis van iets, het hy nog nie die kennis wat 'n
mens behoort te hê nie. 3Maar as iemand God liefhet, ken God hom.
4Wat nou betref die eet van vleis wat aan 'n afgod geoffer is: ons weet
dat daar geen afgod in die hele wêreld is wat iets beteken nie, en dat
daar ook geen God is nie, behalwe Een. 5En al is daar ook sogenaamde
gode, of dit in die hemel en of dit op die aarde is, soos daar trouens
baie is wat God en baie wat Here genoem word, 6is daar nogtans vir
ons net een God: die Vader, uit wie alles is en vir wie ons lewe; en net
een Here: Jesus Christus, deur wie alles bestaan en deur wie ons lewe.
7Maar nie almal het hierdie kennis nie. Daar is party van julle wat so
gewoond is aan afgode dat hulle nog altyd vleis eet asof dit 'n offer
aan 'n afgod is. Daardeur word hulle gewete, wat reeds swak is, verder
beswaar. 8Wat ons eet, bring ons egter nie nader aan God nie. As ons
nie eet nie, verloor ons niks nie; en as ons eet, wen ons niks nie. 9Maar
pas op dat hierdie vryheid van julle nie vir dié wat swak is, 'n
aanleiding tot sonde word nie. 10As jy wat hierdie kennis het, in 'n
afgodstempel gaan eet en iemand met 'n swak gewete sien jou, sal dit
hom dan nie aanmoedig om die vleis as afgodsoffer te eet nie? 11Dan
gaan die swakke verlore deur hierdie kennis van jou, en dit 'n broer
vir wie Christus gesterf het. 12Deur so teen die broers te sondig en 'n
las op hulle swak gewetens te lê, sondig julle teen Christus. 13Daarom,
as ek deur wat ek eet, my broer laat struikel, sal ek nooit weer vleis
eet nie: ek wil nie my broer se val veroorsaak nie.

I KORINTHIËRS 9

1Is ek nie vry nie? Is ek nie 'n apostel nie? Het ek nie vir Jesus, ons
Here, gesien nie? Is julle wat aan die Here behoort, nie die vrug van
my werk nie? 2Al is ek vir ander nie 'n apostel nie, vir julle is ek dit
tog. Immers, julle wat aan die Here behoort, is die seël op my
apostelskap. 3My verdediging teen dié wat regter oor my speel, is dít:
4het ons dan nie reg op lewensonderhoud nie? 5Het ons nie selfs die
reg om elkeen sy vrou wat 'n gelowige is, op reis saam te neem soos
ook die ander apostels en die Here se broers en Sefas nie? 6Of is dit net
ek en Barnabas wat nie die reg het om op te hou met die handearbeid
vir eie onderhoud nie? 7Wie dien ooit op eie koste as soldaat? Wie
plant 'n wingerd en eet nie van sy vrugte nie? Of wie pas vee op en
geniet nie van hulle melk nie? 8Wat ek sê, is nie maar net alledaagse
waarhede nie. Sê die wet dit nie ook nie? 9In die wet van Moses staan
daar tog geskrywe: Jy mag nie 'n bees waarmee jy graan dors, se bek
toebind nie. Is dit miskien oor die beeste dat God Hom bekommer?
10of sê Hy dit juis ter wille van óns? Ja, ter wille van ons is dit
geskrywe. Hy wat ploeg, moet met verwagting ploeg, en hy wat dors,
moet dit doen met die verwagting om sy deel te ontvang. 11As ons vir
julle die geestelike saad gesaai het, is dit dan te veel gevra as ons van
julle die stoflike lewensonderhoud sou inoes? 12As julle aan ander
hierdie reg toestaan, kom dit ons dan nie nog meer toe nie? Maar van
hierdie reg het ons nie gebruik gemaak nie. Inteendeel, ons dra al die
koste self sodat ons geen hindernis in die weg van die evangelie van
Christus sou lê nie. 13Weet julle nie dat dié wat tempeldiens verrig, uit
die tempel lewe, en dat dié wat die altaar bedien, uit die offers hulle
deel ontvang nie? 14So het die Here ook bepaal dat dié wat die
evangelie verkondig, hulle lewensonderhoud uit die verkondiging van
die evangelie moet ontvang. 15Wat my betref, ek het hiervan geen
gebruik gemaak nie. Ek skryf dit ook nie met die bedoeling om daarop
aanspraak te maak nie. Ek gaan liewer dood! Dié roem sal niemand
my ontneem nie! 16As ek die evangelie verkondig, is dit nie vir my 'n
rede om te roem nie. Ek verkondig die evangelie omdat ek móét! En
wee my as ek dit nie doen nie! 17As ek dit uit eie keuse doen, kan ek
op loon aanspraak maak, maar ek doen dit nie uit eie keuse nie: dit is
'n taak wat aan my toevertrou is. 18Wat is my loon dan? Dit is dat ek as
prediker die evangelie kosteloos verkondig en so afstand doen van my
reg wat aan die verkondiging van die evangelie verbonde is. 19Hoewel
ek vry is en van niemand afhanklik nie, het ek my aan almal diensbaar
gestel om soveel mense as moontlik vir Christus te wen. 20Vir die Jode
het ek soos 'n Jood geword om Jode te wen. Hoewel ek self nie meer
onder die wet is nie, het ek my vir dié wat onder die wet staan, onder

die wet gestel om hulle te wen. 21Hoewel ek nie sonder die wet van
God is nie, maar onder die wet van Christus, het ek vir dié wat sonder
die wet is, geword soos een sonder die wet om hulle te wen. 22Vir die
swakkes het ek swak geword om die swakkes te wen. Vir almal het ek
alles geword om in elk geval sommige te red. 23Dit alles doen ek ter
wille van die evangelie, sodat ek aan die vrug daarvan deel kan hê.
24Weet julle nie dat atlete wat aan 'n wedloop deelneem, wel almal
hardloop, maar dat net een die prys ontvang nie? Hardloop dan só dat
julle die prys kan wen. 25Almal wat aan 'n wedstryd deelneem, ontsê
hulleself allerlei dinge. Hulle doen dit om 'n verganklike
oorwinnaarskroon te verkry, maar ons 'n onverganklike. 26Ek hardloop
dan ook soos een wat nie van sy doel onseker is nie; ek slaan soos 'n
bokser wat nie in die lug slaan nie. 27Maar ek oefen my liggaam en
bring dit onder beheer, sodat ek nie ander tot die stryd oproep en self
nie kwalifiseer nie.

I KORINTHIËRS 10

1Broers, ek wil julle daaraan herinner dat ons voorvaders almal onder
die beskerming van die wolk was en almal veilig deur die see gegaan
het. 2Omdat hulle almal vir Moses gevolg het, is hulle almal in die
wolk en in die see gedoop. 3Almal het dieselfde geestelike voedsel
geëet, 4en almal het dieselfde geestelike drank gedrink: hulle het
gedrink uit 'n geestelike rots wat met hulle saamgegaan het. Die rots
was Christus. 5Tog was God met die meeste van hulle nie tevrede nie,
want hulle het in die woestyn omgekom. 6Hierdie dinge het gebeur as
voorbeelde vir ons dat ons ons nie soos hulle deur sondige begeertes
moet laat dryf nie. 7Julle moenie afgodsdienaars word nie, soos
sommige van hulle oor wie daar geskrywe staan: Die volk het gaan sit
om te eet en te drink en het opgestaan en hulle aan uitspattighede
oorgegee.8Laat ons ook nie onsedelikheid pleeg nie, soos sommige van
hulle onsedelikheid gepleeg het, en op een dag het daar drie en
twintig duisend omgekom. 9Laat ons Christus nie uittart nie, soos
sommige van hulle Hom uitgetart het, en hulle het deur slange
omgekom. 10En moenie teen God in verset kom nie, soos sommige van
hulle in verset gekom het, en hulle het deur die engel van die dood
omgekom. 11Hierdie dinge het oor hulle gekom as 'n voorbeeld vir ons
en is opgeskryf as 'n waarskuwing vir ons wat die einde van die tye al
beleef. 12Daarom, wie meen dat hy staan, moet oppas dat hy nie val
nie. 13Geen versoeking wat meer is as wat 'n mens kan weerstaan, het
julle oorval nie. God is getrou. Hy sal nie toelaat dat julle bo julle
kragte versoek word nie; as die versoeking kom, sal Hy ook die
uitkoms gee, sodat julle dit kan weerstaan. 14Daarom, my geliefdes,
moet niks met die afgodsdiens te doen hê nie. 15Ek praat met julle as
verstandige mense. Beoordeel self wat ek sê. 16Die beker van
danksegging, waarvoor ons God dank, is dit nie die gemeenskap met
die bloed van Christus nie? Die brood wat ons breek, is dit nie die
gemeenskap met die liggaam van Christus nie? 17Omdat dit een brood
is, is ons, al is ons baie, saam een liggaam, want ons het almal deel
aan die een brood. 18Kyk maar hoe is dit by die Joodse volk. Kom daar
dan nie gemeenskap tot stand tussen die offeraltaar en dié wat die
offers eet nie? 19Wat wil ek hiermee sê? Dat 'n afgodsoffer of 'n afgod
enige betekenis het? 20Nee, maar dat dié wat aan hulle offer, aan bose
geeste offer en nie aan God nie. En ek wil nie hê julle moet met bose
geeste gemeenskap hou nie. 21Julle kan nie die beker van die Here
drink en ook die beker van bose geeste nie. Julle kan nie deel hê aan
die tafel van die Here en ook aan die tafel van bose geeste nie. 22Of wil
ons die Here uittart? Is ons miskien sterker as Hy? 23Daar is mense wat
sê: Alles is geoorloof. Ja, maar nie alles is heilsaam nie. Alles is

geoorloof, sê hulle. Ja, maar alles is nie opbouend nie. 24'n Mens moet
nie sy eie voordeel soek nie, maar dié van ander. 25Alles wat in 'n
slaghuis verkoop word, kan julle eet sonder om ter wille van die
gewete navraag te doen, 26want die aarde met alles wat daarop is,
behoort aan die Here.27As 'n ongelowige julle uitnooi en julle besluit
om te gaan, kan julle alles eet wat vir julle voorgesit word, sonder om
ter wille van die gewete navraag te doen. 28Maar as iemand vir julle
sê: Die vleis is 'n afgodsoffer, moet dit dan nie eet nie, ter wille van
hom wat dit gesê het en ter wille van die gewete. 29Ek bedoel nou nie
jou eie gewete nie, maar dié van die ander man. Waarom, sou jy vra,
moet my vryheid beperk word deur 'n ander man se gewete? 30As ek
iets met danksegging geniet, waarom word daar van my kwaad
gepraat oor iets waarvoor ek God dank? 31Of julle eet en of julle drink
of wat julle ook al doen, doen alles tot eer van God. 32Moenie aanstoot
gee nie, nie aan Jode of aan Grieke of aan die gemeente van God nie.
33Maak soos ek: ek probeer om almal in alles tegemoet te kom. Ek
soek nie my eie belang nie maar dié van baie ander, sodat hulle gered
kan word.

I KORINTHIËRS 11

1Volg my voorbeeld, soos ek die voorbeeld van Christus volg. 2Ek vind
dit prysenswaardig dat julle in alles aan my bly dink en vashou aan
die oorgelewerde leer soos ek dit aan julle oorgedra het. 3Ek wil egter
hê julle moet weet dat Christus die hoof is van elke man, en 'n man
die hoof van sy vrou, en God die hoof van Christus. 4Elke man wat bid
of profeteer met iets op sy kop, doen sy hoof, Christus, oneer aan.
5Maar elke vrou wat bid of profeteer sonder iets op haar kop, doen
haar hoof, haar man, oneer aan, want dan is sy net soos 'n vrou wie se
hare afgeskeer is. 6As 'n vrou nie iets op haar kop wil sit nie, kan sy
ewe goed haar hare laat afsny. Maar aangesien dit 'n skande is vir 'n
vrou om haar hare te laat afsny of afskeer, moet sy iets op haar kop
sit. 7'n Man behoort nie iets op sy kop te sit nie. Hy is die beeld en
sieraad van God, maar die vrou is die sieraad van die man. 8Die man is
nie uit die vrou geneem nie, maar die vrou uit die man. 9Die man is
ook nie ter wille van die vrou geskep nie, maar die vrou ter wille van
die man. 10Daarom behoort die vrou 'n teken van die man se gesag oor
haar op haar kop te hê ter wille van die engele. 11Tog het die Here
bepaal dat die vrou nie sonder die man sal bestaan nie, en die man nie
sonder die vrou nie, 12want soos die vrou uit die man geneem is, so
kom die man deur die vrou in die wêreld, maar alles is uit God.
13Oordeel julle nou maar self: is dit betaamlik vir 'n vrou om sonder
iets op haar kop in die erediens tot God te bid? 14Die algemene
opvatting is tog dat dit vir 'n man nie eerbaar is om lang hare te dra
nie, 15maar dat dit vir 'n vrou wel eerbaar is. Lang hare is immers vir
haar gegee as 'n bedekking. 16Ons het in die erediens nie 'n ander
gewoonte nie, en die ander gemeentes van God ook nie. Dit sê ek vir
iemand wat hieroor wil stry. 17Noudat ek besig is om voorskrifte te gee
daar is dinge wat ek nie prysenswaardig vind nie. Dit is dat julle
samekomste eerder kwaad doen as goed. 18Wat my veral hinder, is dat
daar, soos ek hoor, verdeeldheid onder julle is wanneer julle as
gemeente saamkom; en gedeeltelik glo ek dit ook. 19Daar moet trouens
partyskappe onder julle wees sodat dit bekend kan word wie van julle
die toets kan deurstaan. 20As julle dan as gemeente saamkom, is dit nie
meer die nagmaal van die Here wat julle vier nie, 21want by die
gemeenskaplike maaltyd eet elkeen gou sy eie eetgoed, met die gevolg
dat party honger bly en party te veel drink. 22Het julle dan nie huise
waar julle kan eet en drink nie? Of het julle nie eerbied vir die
gemeente van God nie, en wil julle die armes verneder? Wat moet ek
vir julle sê? Moet ek julle prys? Hieroor prys ek julle beslis nie! 23Ek
het van die Here ontvang wat ek ook aan julle oorgelewer het: Die
Here Jesus het in die nag waarin Hy oorgelewer is, brood geneem 24en,

nadat Hy God daarvoor gedank het, het Hy dit gebreek en gesê: Dit is
my liggaam; dit is vir júlle. Gebruik dit tot my gedagtenis. 25Net so ook
het Hy ná die maaltyd die beker geneem en gesê: Hierdie beker is die
nuwe verbond, wat deur my bloed beseël is. Gebruik dit, elke keer as
julle daaruit drink, tot my gedagtenis. 26Elke keer as julle van hierdie
brood eet en uit die beker drink, verkondig julle die dood van die
Here totdat Hy kom. 27Elkeen wat op 'n ongepaste wyse van die brood
eet of uit die beker van die Here drink, sal skuldig wees aan sonde
teen die liggaam en die bloed van die Here. 28Maar elkeen moet eers
homself ondersoek voor hy van die brood eet en uit die beker drink,
29want hy wat eet en drink sonder om te besef dat dit die liggaam van
die Here is, bring daardeur 'n oordeel oor homself. 30Daarom is daar
baie swakkes en sieklikes onder julle en sterf daar baie van julle. 31As
ons onsself vooraf reg ondersoek het, sou ons nie onder die oordeel
gekom het nie. 32Maar nou word ons deur die Here geoordeel en
getugtig, sodat ons nie saam met die wêreld veroordeel sal word nie.
33Daarom, my broers, as julle saamkom om die nagmaal te vier, wag
vir mekaar. 34As een van julle honger is, moet hy liewer by die huis
eet, sodat julle nie 'n oordeel oor julle bring as julle bymekaarkom nie.
Die ander sake sal ek reël wanneer ek daar kom.

I KORINTHIËRS 12

1Wat die gawes van die Gees betref, broers, wil ek hê dat julle ingelig
moet wees. 2Julle weet dat, toe julle nog heidene was, julle blindelings
na die stom afgode meegevoer is. 3Daarom wil ek hê julle moet weet
dat iemand wat sê: Vervloek is Jesus, nie deur die Gees van God praat
nie; en niemand kan sê: Jesus is die Here nie, behalwe deur die
Heilige Gees. 4Daar is 'n verskeidenheid van genadegawes, maar dit is
dieselfde Gees wat dit gee; 5daar is 'n verskeidenheid van bedieninge,
maar dit is dieselfde Here wat die opdrag gee; 6daar is 'n
verskeidenheid van kragtige werkinge, maar dit is dieselfde God wat
alles in almal tot stand bring. 7Aan elkeen afsonderlik word 'n werking
van die Gees gegee tot voordeel van almal. 8Aan die een word deur die
Gees die gawe gegee om 'n woord van wysheid te praat, aan 'n ander
'n woord van kennis deur dieselfde Gees; 9aan die een geloof deur
dieselfde Gees, aan 'n ander genadegawes van gesondmaking deur die
één Gees. 10Aan die een gee Hy die krag om wonders te doen, aan 'n
ander die gawe om te profeteer, en aan nog 'n ander die gawe om
tussen die geeste te onderskei. Aan nog een gee Hy die gawe om
ongewone tale of klanke te gebruik en aan 'n ander om dit uit te lê.
11Maar al hierdie dinge is die werk van een en dieselfde Gees, wat aan
elkeen afsonderlik 'n gawe uitdeel soos Hy wil. 12Net soos die liggaam
'n eenheid is en baie lede het, en soos al die lede saam, al is hulle baie,
een liggaam vorm, so is dit ook met die liggaam van Christus. 13Omdat
ons almal een liggaam geword het, is ons almal met die een Gees
gedoop, of ons nou Jood of Griek is, slaaf of vry. Ons is almal van die
een Gees deurdrenk. 14Die liggaam bestaan ook nie net uit een lid nie,
maar uit baie. 15As die voet sou sê: Omdat ek nie 'n hand is nie, is ek
nie deel van die liggaam nie, hou hy om dié rede tog nie op om deel
van die liggaam te wees nie. 16En as die oor sou sê: Omdat ek nie 'n
oog is nie, is ek nie deel van die liggaam nie, hou hy om dié rede
eweneens nie op om deel van die liggaam te wees nie. 17As die hele
liggaam oog was, hoe sou hy kon hoor? En as die hele liggaam oor
was, hoe sou hy kon ruik? 18Maar nou het God die lede, elkeen van
hulle afsonderlik, in die liggaam gevoeg soos Hy dit wou hê. 19As
almal saam net een lid was, hoe sou daar 'n liggaam kon wees? 20Nou
is daar wel baie lede maar net een liggaam. 21Die oog kan nie vir die
hand sê: Ek het jou nie nodig nie. Die kop kan weer nie vir die voete
sê: Ek het julle nie nodig nie. 22Inteendeel, die lede van die liggaam
wat as die swakste voorkom, is juis noodsaaklik, 23en dié wat vir ons
minder mooi lyk, klee ons met groter sorg. So word ons minder
aansienlike dele besonder mooi gemaak, 24terwyl die aantreklike dele
dit nie nodig het nie. God het die liggaam so saamgestel dat Hy groter

eer gegee het aan die lid wat eer kortkom, 25sodat daar nie
verdeeldheid in die liggaam sou wees nie, maar dat die lede gelyke
sorg vir mekaar dra. 26As een lid ly, ly al die lede saam; en as een lid
geëer word, is al die lede saam bly. 27Julle is die liggaam van Christus,
en afsonderlik is elkeen 'n lid daarvan. 28En in die kerk is daar mense
aan wie God 'n bepaalde taak gegee het. Ten eerste is daar apostels,
ten tweede profete, ten derde leraars; verder is daar dié wat
wonderdade kan doen, dan dié wat genadegawes ontvang het om
mense gesond te maak, om hulp te verleen, om leiding te gee of om
ongewone tale of klanke te gebruik. 29Is almal miskien apostels? Is
almal profete? Is almal leraars? Kan almal miskien wonders doen?
30Het almal die genadegawes om mense gesond te maak? Of gebruik
almal miskien ongewone tale of klanke en kan almal dit uitlê? 31Lê
julle toe op die beste genadegawes.

I KORINTHIËRS 13

1Nou wys ek julle wat nog die allerbeste is: Al praat ek die tale van
mense en engele, maar ek het geen liefde nie, het ek 'n stuk klinkende
metaal, 'n galmende simbaal geword. 2Al het ek die gawe van profesie
en ken ek al die geheimenisse en besit ek al die kennis, en al het ek al
die geloof om berge te versit, maar ek het geen liefde nie, dan is ek
niks. 3Al deel ek al wat ek het aan ander uit, en al gee ek my liggaam
prys om my daarop te kan beroem, maar ek het geen liefde nie, baat
dit my niks. 4Die liefde is geduldig, die liefde is vriendelik; dit is nie
afgunstig nie, is nie grootpraterig nie, is nie verwaand nie. 5Dit handel
nie onwelvoeglik nie, soek nie sy eie belang nie, is nie liggeraak nie,
hou nie boek van die kwaad nie. 6Dit verbly hom nie oor onreg nie,
maar verheug hom oor die waarheid. 7Dit bedek alles, glo alles, hoop
alles, verdra alles. 8Die liefde vergaan nooit nie, maar die gawe van
profesie sal verdwyn, die gawe om ongewone tale en klanke te
gebruik, sal ophou, en dié van kennis sal uitgedien raak. 9Want ons
ken maar gedeeltelik, en ons profeteer maar gedeeltelik, 10maar
wanneer die volledige kom, sal wat gedeeltelik is, uitgedien wees.
11Toe ek 'n kind was, het ek gepraat soos 'n kind, gedink soos 'n kind,
geredeneer soos 'n kind. Maar noudat ek 'n man is, is ek klaar met die
dinge van 'n kind. 12Nou kyk ons nog in 'n dowwe spieël en sien 'n
raaiselagtige beeld, maar eendag sal ons alles sien soos dit werklik is.
Nou ken ek net gedeeltelik, maar eendag sal ek ten volle ken soos God
my ten volle ken. 13En nou: geloof, hoop en liefde bly, hierdie drie. En
die grootste hiervan is die liefde!

I KORINTHIËRS 14

1Julle moet die liefde nastreef. Lê julle toe op die gawes van die Gees,
maar veral daarop om te profeteer. 2Iemand wat ongewone tale of
klanke gebruik, praat nie met mense nie, maar met God. Niemand
verstaan hom nie, want deur die Gees sê hy onbegryplike dinge.
3Iemand wat profeteer, rig hom tot mense en praat woorde wat
geestelik opbou en bemoedig en vertroos. 4Die een wat ongewone tale
of klanke gebruik, bou net homself op, maar die een wat profeteer,
bou die gemeente op. 5Ek sou graag wil hê dat julle almal ongewone
tale of klanke gebruik, maar nog liewer dat julle profeteer. Die een
wat profeteer, is van groter betekenis as die een wat ongewone tale of
klanke gebruik, tensy hy dit ook uitlê sodat die gemeente daardeur
opgebou kan word. 6En nou, broers, as ek na julle toe kom en
ongewone tale of klanke gebruik, van watter nut sal ek vir julle wees?
Ek sal vir julle net van nut wees as ek 'n openbaring of kennis of
profesie of lering aan julle meedeel. 7Dit is net soos met lewelose
instrumente wat 'n klank afgee, soos 'n fluit of 'n siter. As daar nie
klankverskille is nie, hoe sal 'n mens weet wat op die fluit of die siter
gespeel word? 8En as die beuel 'n onduidelike sein gee, wie sal vir die
geveg gereed maak? 9So is dit ook met julle. As julle ongewone tale of
klanke gebruik en nie 'n verstaanbare woord praat nie, hoe sal 'n mens
weet wat daar gesê word? Dan praat julle mos in die wind! 10Daar is
wie weet hoeveel soorte tale in die wêreld, en nie een is sonder
betekenis nie. 11Maar as ek 'n taal nie ken nie, sal die een wat dit
praat, vir my onverstaanbaar wees en ek vir hom. 12Dit is ook op julle
van toepassing. As julle julle toelê op die gawes van die Gees, streef
dan na dié wat tot opbou van die gemeente dien, sodat julle daarin
kan uitmunt. 13Daarom moet hy wat ongewone tale of klanke gebruik,
bid om die gawe om dit te kan uitlê, 14want as ek ongewone tale of
klanke gebruik wanneer ek bid, dan bid my gees, maar my verstand is
nie daarby betrokke nie. 15Hoe moet dit dan wees? Só, dat ek met die
gees moet bid, maar ook met die verstand. Ek moet met die gees die
lof van die Here sing, maar ook met die verstand. 16Anders, as jy met
die gees 'n dankgebed doen, hoe sal 'n gewone mens wat daar
teenwoordig is, op jou dankgebed Amen kan sê? Hy verstaan mos nie
wat jy sê nie. 17Jou dankgebed is wel goed, maar ander mense word
nie daardeur geestelik opgebou nie. 18Ek dank God dat ek meer
ongewone tale of klanke gebruik as julle almal. 19Maar in die
byeenkoms van die gemeente wil ek liewer vyf woorde met my
verstand praat om ook ander te onderrig, as duisend woorde in
ongewone tale of klanke. 20Broers, moenie in julle denke kinders wees
nie. Wees onvolwasse in die slegte dinge, maar in julle denke

volwasse. 21In die wet staan daar geskrywe dat die Here sê: Deur
andertaliges en deur die mond van vreemde mense sal Ek met hierdie
volk praat, en selfs dan sal hulle na My nie luister nie.22So is die
gebruik van ongewone tale of klanke dan 'n teken vir ongelowiges en
nie vir gelowiges nie. Daarteenoor is die profesie vir gelowiges en nie
vir ongelowiges nie. 23As die hele gemeente dan bymekaar is en almal
gebruik ongewone tale of klanke en daar kom buitestaanders of
ongelowiges binne, sal hulle nie sê julle is van julle verstand af nie?
24Daarteenoor, as almal profeteer, en daar kom 'n ongelowige of 'n
buitestaander binne, dan word hy deur almal in sy gewete
aangespreek en kom hy tot selfondersoek. 25Die verborge dinge van sy
hart kom aan die lig. En so kom hy daartoe om op sy knieë te val, God
te aanbid en openlik te getuig: Waarlik, God is hier by julle! 26Hoe
moet dit dan wees, broers? Elke keer as julle bymekaarkom, het
elkeen gewoonlik 'n bydrae om te lewer: 'n psalm, 'n onderwysing, 'n
openbaring, 'n ongewone taal of klank, 'n uitleg daarvan. Sorg dan dat
alles tot opbou van die gemeente verloop. 27Wat die ongewone tale of
klanke betref, net twee of hoogstens drie moet dit praat, elkeen op sy
beurt, en daar moet een wees wat dit uitlê. 28As daar nie iemand is wat
dit kan uitlê nie, moet dié een wat ongewone tale of klanke gebruik,
stilbly in die byeenkoms van die gemeente en net tuis met homself en
met God praat. 29Wat die profete betref, twee of drie kan aan die
woord kom, en die ander moet beoordeel wat hulle sê. 30Maar as 'n
ander een wat daar sit, 'n openbaring ontvang, moet die spreker
stilbly. 31Julle kan almal profeteer, maar een vir een, sodat almal
daaruit kan leer en almal bemoedig kan word. 32'n Profeet het immers
beheer oor sy gees. 33God is tog nie 'n God van wanorde nie, maar van
orde en vrede. Soos in al die Christelike gemeentes 34moet die vrouens
ook in julle byeenkomste stilbly, want hulle word nie toegelaat om te
praat nie. Hulle moet onderdanig wees, soos die wet ook sê. 35As hulle
iets te wete wil kom, moet hulle tuis hulle eie mans vra, want dit is
lelik vir 'n vrou om in die erediens te praat. 36Het die woord van God
miskien van julle af uitgegaan? Of het dit julle alleen bereik? 37Iemand
wat dink dat hy 'n profeet is of 'n ander gawe van die Gees besit, moet
erken dat wat ek aan julle skrywe, 'n bevel van die Here is. 38Maar as
iemand dit nie erken nie, sal God hom ook nie erken nie. 39Daarom,
my broers, beywer julle om te profeteer en moenie die gebruik van
ongewone tale of klanke verhinder nie. 40Alles moet egter gepas en
ordelik geskied.

I KORINTHIËRS 15

1Ek herinner julle, broers, aan die evangelie wat ek aan julle
verkondig het en wat julle ontvang het en waarin julle ook gevestig
staan. 2Deur dié evangelie word julle ook gered as julle vashou aan die
boodskap soos ek dit aan julle verkondig het. As julle aan iets anders
vashou, het julle tevergeefs tot geloof gekom. 3Die belangrikste wat ek
aan julle oorgelewer het en wat ek ook ontvang het, is dit: Christus
het vir ons sondes gesterf, volgens die Skrifte; 4Hy is begrawe en op
die derde dag opgewek, volgens die Skrifte. 5Hy het aan Sefas verskyn,
daarna aan die twaalf, 6en daarna aan meer as vyf honderd broers
tegelyk, van wie sommige al dood is maar die meeste nou nog lewe.
7Daarna het Hy aan Jakobus verskyn en toe aan al die apostels. 8Heel
laaste het Hy ook aan my, die ontydig geborene, verskyn. 9Ek is
immers die geringste van die apostels en is nie werd om 'n apostel
genoem te word nie, omdat ek die kerk van God vervolg het. 10Maar
deur die genade van God is ek wat ek is. Sy genade aan my was nie
tevergeefs nie; inteendeel, ek het harder gewerk as hulle almal; eintlik
was dit nie ek nie, maar die genade van God wat by my is. 11In elk
geval, of dit ek is of hulle dit is wat ons verkondig, en dit is wat julle
geglo het. 12As ons dan verkondig dat Christus uit die dood opgewek
is, hoe kan party van julle nog beweer dat daar geen opstanding van
die dooies is nie? 13As daar geen opstanding van die dooies is nie,
beteken dit dat Christus ook nie opgewek is nie. 14En as Christus nie
opgewek is nie, is ons prediking sonder inhoud en julle geloof ook
sonder inhoud. 15Verder sou dit beteken dat ons vals getuienis oor God
afgelê het, omdat ons teen God in getuig het dat Hy Christus opgewek
het. As dit dan waar is dat die dooies nie opgewek word nie, het Hy
Christus ook nie opgewek nie. 16As die dooies nie opgewek word nie, is
Christus ook nie opgewek nie. 17En as Christus nie opgewek is nie, is
julle geloof waardeloos en is julle nog gevange in julle sondes. 18Dan is
ook dié wat in Christus gesterf het, verlore. 19As ons net vir hierdie
lewe ons hoop op Christus vestig, is ons die bejammerenswaardigste
van alle mense. 20Maar nou, Christus is opgewek uit die dood, as
eersteling uit dié wat gesterf het. 21Aangesien die dood deur 'n mens
gekom het, het die opstanding van die dooies ook deur 'n mens
gekom. 22Net soos almal deur hulle verbondenheid met Adam sterf, so
sal almal in Christus lewend gemaak word. 23Maar daar is 'n volgorde:
die eersteling is Christus, daarna, by Christus se koms, dié wat aan
Hom behoort. 24Daarna kom die einde, wanneer Hy die koningskap
aan God die Vader oordra, nadat Hy elke mag, elke gesag en krag
vernietig het. 25Hy moet as koning heers totdat die Vader al sy vyande
aan Hom onderwerp het. 26Die laaste vyand wat vernietig word, is die

dood. 27Daar staan immers geskrywe: Alles het Hy aan Hom
onderwerp. Maar as die Skrif sê dat alles aan Christus onderwerp is, is
dit duidelik dat die Vader wat alles aan Hom onderwerp het,
uitgesonder is. 28Wanneer alles dan aan die Seun onderwerp is, sal Hy
Hom ook self onderwerp aan die Vader wat alles aan Hom onderwerp
het. So sal God alles wees vir alles. 29En nou, as die dooies glad nie
opgewek word nie, wat wil die mense bereik wat hulle vir dooies laat
doop? Waarom laat hulle hulle nog vir dooies doop? 30En ons ook,
waarom stel ons ons dan van uur tot uur aan lewensgevaar bloot?
31Elke dag word ek deur die dood bedreig. Ja, broers, dit is waar, net
so waar as wat julle my trots is in Christus Jesus, ons Here. 32As ek
hier in Efese as bloot sterflike mens soos teen wilde diere geveg het,
wat het ek daarmee bereik? As die dooies nie opgewek word nie, laat
ons eet en drink, want môre sterf ons!33Moet julle nie langer laat
mislei nie: Slegte geselskap bederf goeie sedes.34Kom tot besinning en
moenie langer sonde doen nie. Party van julle is sonder kennis van
God. Dit sê ek tot julle skande. 35Maar iemand kan vra: Hoe word die
dooies opgewek? Watter soort liggaam sal hulle hê? 36Dis 'n dom
vraag! Wat jy saai, kom nie tot lewe tensy dit eers sterwe nie. 37En wat
jy saai, saai jy nie in die toekomstige gestalte daarvan nie, maar as 'n
blote saadkorrel, of dit nou koring is of iets anders. 38Maar God gee 'n
gestalte daaraan, soos Hy bepaal het; aan elke saadsoort gee Hy 'n eie
gestalte. 39Die vleis van lewende wesens is nie alles eenders nie. Daar
is verskil tussen die vleis van mense, van diere, van voëls en van visse.
40Daar is hemelliggame en daar is aardse liggame. Die glans van die
hemelliggame is anders as dié van die aardse liggame. 41Die glans van
die son is anders as dié van die maan of dié van die sterre. Ook verskil
die een ster se glans van dié van die ander. 42So is dit ook met die
opstanding van die dooies: wat gesaai word, is verganklik en word in
onverganklikheid opgewek; 43wat gesaai word, is gering en word in
heerlikheid opgewek; wat gesaai word, is swak en word in krag
opgewek. 44'n Natuurlike liggaam word gesaai, 'n geestelike liggaam
word opgewek. Aangesien daar 'n natuurlike liggaam is, is daar ook 'n
geestelike liggaam. 45So staan daar ook geskrywe: Die eerste mens,
Adam, het 'n lewende wese geword. Die laaste Adam het die
lewendmakende Gees geword. 46Die geestelike kom nie eerste nie maar
die natuurlike, en daarna die geestelike. 47Die eerste mens is uit die
aarde en is stoflik; die tweede mens is uit die hemel. 48Soos die stoflike
mens was, so is ook die stoflike mense; en soos die hemelse mens is, so
is ook die hemelse mense. 49Soos ons die beeld van die stoflike mens
was, sal ons ook die beeld van die hemelse wees. 50Wat ek bedoel,
broers, is dit: vlees en bloed kan nie aan die koninkryk van God deel
kry nie. Die verganklike kan nie aan die onverganklike deel kry nie.
51Kyk, ek maak 'n geheimenis aan julle bekend: Ons sal nie almal

sterwe nie, maar ons sal almal verander word. 52By die laaste trompet
sal dit in 'n oomblik, in 'n oogknip gebeur, want die trompet sal
weerklink, en die dooies sal as onverganklikes opgewek word, en ons
sal verander word. 53Hierdie verganklike liggaam moet met die
onverganklike beklee word, en hierdie sterflike liggaam met die
onsterflike. 54En wanneer hierdie verganklike liggaam met die
onverganklike beklee is, en hierdie sterflike liggaam met die
onsterflike, dan sal die woord wat geskrywe staan, vervul word: Die
dood is vernietig, die oorwinning is behaal.55Dood, waar is jou
oorwinning? Dood, waar is jou angel?56Die angel van die dood is die
sonde, en die sonde kry sy krag uit die wet van God. 57Maar ons dank
God dat Hy aan ons die oorwinning gee deur ons Here Jesus Christus.
58Daarom, liewe broers, wees standvastig, onwankelbaar, altyd
oorvloedig in die werk van die Here, omdat julle weet dat julle
inspanning in diens van die Here nie tevergeefs is nie.

I KORINTHIËRS 16

1Wat die kollekte vir die gelowiges in Jerusalem betref, moet julle ook
maak soos ek dit in die gemeentes van Galasië gereël het. 2Elke Sondag
moet elkeen van julle na sy vermoë tuis iets opsy sit en dit opspaar,
sodat die geldinsameling nie eers plaasvind as ek kom nie. 3Wanneer
ek dan gekom het, sal ek die manne wat julle daarvoor goedkeur, met
briewe stuur om julle liefdegawe na Jerusalem toe weg te bring. 4En as
dit nodig is dat ek self ook gaan, kan hulle met my saamreis. 5Ek sal na
julle toe kom nadat ek deur Masedonië gereis het, want ek gaan deur
Masedonië. 6By julle sal ek moontlik oorbly of selfs die winter
deurbring, dan kan julle my voorthelp op my verdere reis, waarheen
dit ook al mag wees. 7Ek wil julle nou nie net in die verbygaan besoek
nie, maar ek hoop om 'n tydjie by julle deur te bring, as die Here dit
toelaat. 8Ek sal egter tot pinkster in Efese bly, 9want hier staan 'n groot
en belangrike deur vir my oop, maar hier is ook baie teenstanders.
10Wanneer Timoteus kom, moet julle hom by julle laat tuis voel, want
net soos ek, doen hy ook die werk van die Here. 11Niemand moet op
hom neersien nie. Julle moet hom help om sy reis in vrede voort te sit
sodat hy na my toe kan kom. Ek verwag hom saam met die ander
broers. 12Wat die broer Apollos betref, ek het hom herhaaldelik
versoek om saam met die broers na julle toe te gaan, maar hy wou
beslis nie nou nie. Hy sal gaan sodra die tyd vir hom geleë is. 13Wees
waaksaam, staan vas in die geloof, wees manmoedig, wees sterk!
14Laat alles by julle in liefde geskied. 15Ek het nog 'n versoek aan julle,
broers: julle weet van Stefanas en sy huisgesin, wat die eerste
bekeerlinge in Agaje was, dat hulle hulle tot diens van die gelowiges
gestel het. 16Stel julle onder die leiding van sulke mense en van elkeen
wat saam met hulle werk en arbei. 17Ek verbly my oor die aankoms
van Stefanas, Fortunatus en Agaïkus, want hulle het vir my die gemis
aan julle vergoed. 18Hulle het my gees verkwik en ook julle s'n. Wees
erkentlik teenoor sulke manne. 19Die gemeentes van die provinsie Asië
stuur vir julle groete. Van Akwila en Priscilla en ook van die gemeente
wat gereeld in hulle huis bymekaarkom: baie groete in die Here. 20Al
die broers stuur vir julle groete. Groet mekaar met die soen van
Christelike broederskap. 21Nou skryf ek met my eie hand: Groete,
Paulus. 22As iemand die Here nie liefhet nie vervloek is hy! Marana ta
kom, Here! 23Die genade van die Here Jesus sal by julle wees! 24My
liefde is by julle almal in Christus Jesus.

II KORINTHIËRS

II KORINTHIËRS 1

1Van Paulus, 'n apostel van Christus Jesus deur die wil van God, en
van die broer Timoteus. Aan die gemeente van God in Korinte en aan
almal wat aan die Here behoort in die hele Agaje. 2Genade en vrede
vir julle van God ons Vader en die Here Jesus Christus! 3Aan God, die
Vader van ons Here Jesus Christus, kom al die lof toe! Hy is die Vader
wat Hom ontferm en die God wat in elke omstandigheid moed gee. 4In
elke moeilikheid bemoedig Hy ons. Daarom kan ons ook ander
bemoedig wat in allerlei moeilikhede verkeer. Ons kan hulle bemoedig
met dieselfde bemoediging waarmee God ons bemoedig, 5want net
soos daar vir ons 'n oorvloed van lyding is ter wille van Christus, is
daar ook vir ons 'n oorvloed van bemoediging deur Christus. 6As ons
dus in beproewing kom, is dit dat julle bemoedig en gered kan word.
As ons bemoedig word, is dit om julle te bemoedig en te versterk,
sodat julle met geduld dieselfde lyding kan verduur wat ons ook
verduur. 7En wat julle betref, het ons 'n vaste verwagting: ons weet dat
net soos julle saam met ons deel het aan die lyding, julle ook aan die
bemoediging deel het. 8Ons wil hê, broers, dat julle moet weet van die
moeilikhede wat ons in die provinsie Asië ondervind het. Die swaar
wat ons moes verduur, het ver bo ons kragte gegaan, sodat ons selfs
die hoop om te bly lewe, laat vaar het. 9Trouens, dit het vir ons gevoel
asof die doodvonnis klaar oor ons uitgespreek is. Maar dit het gebeur,
sodat ons nie op onsself sou vertrou nie, maar op God wat die dooies
opwek tot die lewe. 10Dit is Hy wat ons uit so 'n groot doodsgevaar
gered het en ons weer sal red. Op Hom is ons hoop gevestig: Hy sal
ons ook verder red. 11Daartoe werk julle mee deur vir ons te bid. So sal
die gebede van baie 'n seën van God vir ons bring, en dan sal baie
Hom vir ons dank. 12Daar is een ding waarop ons trots is: ons gewete
verseker ons dat ons oor die algemeen, en teenoor julle in die
besonder, opgetree het met die openhartigheid en eerlikheid wat van
God kom. Daarin is ons nie deur die wysheid van mense gelei nie,
maar deur die genade van God. 13In ons briewe skryf ons aan julle niks
wat julle nie self kan lees en verstaan nie. Ek hoop net julle sal ons
eendag heeltemal verstaan. 14Tot nou toe het julle ons maar
gedeeltelik verstaan. Op die dag wanneer ons Here Jesus kom, sal julle
dan net so trots op ons wees soos ons op julle. 15Dit was in hierdie
oortuiging dat ek vroeër die plan gemaak het om julle te besoek, sodat
julle twee keer 'n bewys van genade kon ontvang. 16Ek wou julle op
die deurreis na Masedonië toe besoek en weer op die terugreis van
Masedonië af, en dan met julle hulp my reis voortsit na Judea toe.
17Was ek miskien oorhaastig toe ek hierdie plan gemaak het? Of word
ek deur menslike oorwegings gelei as ek planne maak, sodat ek in een

asem ja en nee sê? 18So seker as God getrou is, ons woord aan julle
was nie tegelyk ja en nee nie, 19want Jesus Christus, die Seun van God,
wat ons, dit is ek en Silvanus en Timoteus, aan julle verkondig het, is
nie ja en nee tegelyk nie. Hy is die ja van God, 20die ja op al die
beloftes van God. Daarom is dit ook deur Christus dat ons tot eer van
God daarop Amen sê. 21God self het ons saam met julle op hierdie
vaste grond gevestig: op Christus. God het ons vir Hom afgesonder,
22ons as sy eiendom beseël en die Heilige Gees in ons harte gegee as
waarborg van wat ons nog sal ontvang. 23Ek roep God tot getuie en
staan met my lewe daarvoor in: dit was om julle te spaar dat ek toe
nie na Korinte toe gekom het nie. 24Ons wil nie as heersers voorskryf
wat julle moet glo nie. Julle staan immers vas in die geloof. Maar ons
wil medewerkers wees om julle geluk te bevorder.

II KORINTHIËRS 2

1Daarom het ek besluit ek kom nie weer na julle toe as my besoek op
droefheid uitloop nie, 2want as ek julle hartseer maak, wie bly dan oor
om my op te beur, behalwe dié wat ek hartseer gemaak het? 3Dit is
waarom ek liewer aan julle geskrywe het. Ek wou nie daar kom en
hartseer gemaak word deur mense wat my gelukkig moes gemaak het
nie, want ek is seker daarvan dat julle almal gelukkig is as ek gelukkig
is. 4Ja, met groot bekommernis en beklemming van hart, en onder baie
trane, het ek aan julle geskrywe. Dit was nie om julle hartseer te maak
nie, maar om julle te laat besef dat ek julle baie lief het. 5As iemand
droefheid veroorsaak het, is dit nie vir my wat hy hartseer maak nie,
maar vir julle almal, of, om nie te oordryf nie, ten minste 'n deel van
julle. 6Vir so iemand is die bestraffing deur die meerderheid swaar
genoeg. 7Nou moet julle so iemand liewer vergewe en bemoedig,
anders kan hy so hartseer word dat hy heeltemal moed verloor.
8Daarom vra ek julle: Bewys liefde aan hom. 9Toe ek geskryf het, was
dit juis om te wete te kom of julle aan my getrou gebly het en in alles
gehoorsaam is. 10As julle hom iets vergewe, vergewe ek hom ook. Wat
my betref, as ek iets moes vergewe, het ek dit klaar gedoen om julle
ontwil. Daarvan is Christus my getuie. 11Die Satan moet nie die
oorhand oor ons kry nie. Ons ken sy planne maar alte goed. 12Toe ek
in Troas gekom het om die evangelie van Christus daar te verkondig,
het die Here die deure vir my wyd oopgemaak. 13Tog het ek nie
gemoedsrus gehad nie, omdat ek my broer Titus nie daar gekry het
nie. Daarom het ek van die mense daar afskeid geneem en Masedonië
toe vertrek. 14Maar aan God die dank! Hy voer ons altyd saam in sy
triomftog omdat ons een is met Christus. Deur ons versprei Hy die
kennis van Christus oral soos 'n aangename geur. 15Ons is die wierook
wat deur Christus vir God gebrand word, waarvan die geur dié bereik
wat gered word, sowel as dié wat verlore gaan. 16Vir dié wat verlore
gaan, is dit 'n doodsreuk wat dood bring; vir dié wat gered word, is dit
'n lewensgeur wat lewe wek. En wie is tot sulke dinge in staat? 17Ons,
omdat ons nie is soos baie ander wat geld maak uit die woord van God
nie. Ons verkondig die woord in opregtheid, in verbondenheid met
Christus, in opdrag van God en in verantwoordelikheid aan God.

II KORINTHIËRS 3

1Begin ons weer onsself aanprys? Of het ons miskien, soos party ander
mense, aanbevelingsbriewe aan julle of van julle nodig? 2Julle is self
ons aanbevelingsbrief, geskryf op ons harte, vir almal om te lees en te
verstaan. 3Dit is tog duidelik dat julle 'n brief van Christus is, deur ons
diens geskrywe, nie met ink nie, maar met die Gees van die lewende
God, nie op klip nie maar op die harte van mense. 4Ons sê dit omdat
ons deur Christus ten volle op God vertrou. 5Uit onsself is ons nie in
staat om iets te bedink asof dit uit onsself kom nie. Ons bekwaamheid
kom van God, 6wat ons bekwaam gemaak het om bedienaars van 'n
nuwe verbond te wees, nie van die letter nie, maar van die Gees. Die
letter maak dood, die Gees maak lewend. 7Die wet wat in letters op
klip gegraveer is, het in heerlikheid gekom. Hierdie heerlikheid, wat
tog gou sou verdwyn, het op die gesig van Moses so geskitter dat die
Israeliete nie na hom kon bly kyk nie. As die bediening wat tot die
dood lei, met soveel heerlikheid gekom het, 8hoeveel groter sal die
heerlikheid van die bediening wat deur die Gees geskied, dan nie wees
nie? 9Die bediening waardeur die mense veroordeel word, het met
heerlikheid gekom, maar die bediening waardeur die mense
vrygespreek word, oortref dit verreweg in heerlikheid. 10Ons kan sê
dat die heerlikheid van vroeër nie te vergelyk is met die alles
oortreffende heerlikheid van nou nie. 11As wat aan die verbygaan was,
van heerlikheid gestraal het, veel meer nog sal die blywende van
heerlikheid skitter. 12Omdat ons hoop hierop gevestig is, tree ons met
groot vrymoedigheid op. 13Ons is nie soos Moses wat sy gesig met 'n
sluier toegemaak het nie. Dit moes hy doen om te verhinder dat die
volk van Israel sou sien dat die ligglans aan die verdwyn was. 14Hulle
verstand was ook toe, en vandag nog bly hulle verstand met dieselfde
sluier toegemaak as hulle die Ou Testament lees, maar die sluier word
deur Christus weggeneem vir iemand wat in Hom glo. 15Maar vandag
nog, elke keer as die wet van Moses voorgelees word, is daar 'n sluier
oor hulle verstand. 16Van Moses sê die Skrif egter: Elke keer as hy hom
na die Here wend, word die sluier weggeneem.17Die Here beteken hier
die Gees, en waar die Gees van die Here is, is daar vryheid. 18Ons
almal weerspieël die heerlikheid van die Here, want die sluier is van
ons gesig af weggeneem. Ons word al meer verander om aan die beeld
van Christus gelyk te word. Die heerlikheid wat van ons uitstraal,
neem steeds toe. Dit doen die Here wat die Gees is.

II KORINTHIËRS 4

1God het Hom oor ons ontferm en hierdie bediening aan ons opgedra.
Daarom word ons nie moedeloos nie. 2Ons vermy praktyke wat nie die
lig kan verdra nie en waaroor ons ons sou moes skaam. Ons gaan nie
met bedrog te werk nie en ons vervals nie die woord van God nie.
Inteendeel, ons maak die waarheid openlik bekend en beveel onsself
so aan by elkeen wat voor God 'n eerlike gewete het. 3As die evangelie
wat ons verkondig, tog nog met 'n sluier bedek is, is dit bedek net vir
dié wat verlore gaan. 4Hulle is die ongelowiges wie se verstand deur
die god van hierdie wêreld verblind is, sodat hulle die lig van die
evangelie nie kan sien nie. Dit is die evangelie van die heerlikheid van
Christus, wat die beeld van God is. 5Ons verkondig nie onsself nie,
maar Jesus Christus as die Here, en onsself as julle dienaars ter wille
van Jesus. 6God wat gesê het: Laat daar lig skyn uit die duisternis, het
ook in ons harte 'n lig laat skyn om ons te verlig met die kennis van
die heerlikheid van God, wat van Jesus Christus uitstraal. 7Ons wat
hierdie skat in ons het, is maar kleipotte wat maklik breek; die krag
wat alles oortref, kom dus van God, nie van ons nie. 8In alles word ons
verdruk, maar ons is nie terneergedruk nie; ons is oor raad verleë,
maar nie radeloos nie; 9ons word vervolg, maar nie deur God verlaat
nie, op die grond neergegooi, maar nie vernietig nie. 10Die sterwe van
Jesus dra ons altyd saam in ons liggaam, sodat ook die lewe van Jesus
sigbaar kan word in ons liggaam. 11Voortdurend word ons wat lewe,
ter wille van Jesus uitgelewer aan die dood, sodat ook in ons sterflike
bestaan die lewe van Jesus sigbaar kan word. 12Dit beteken dat in ons
die dood aan die werk is, maar in julle die lewe. 13Daar staan in die
Skrif: Ek het geglo, daarom het ek gepraat. Ons het dieselfde Gees wat
die geloof wek, en ons glo, daarom praat ons ook. 14Ons weet immers
dat God, wat die Here Jesus uit die dood opgewek het, ons ook saam
met Jesus sal opwek en ons saam met julle voor sy troon sal stel. 15Ons
doen dit alles om julle ontwil, sodat die genade van God steeds meer
mense kan bereik. Dan word die dankgebede ook meer, en God
ontvang die eer. 16Om hierdie rede word ons nie moedeloos nie. Al is
ons uiterlik besig om te vergaan, innerlik word ons van dag tot dag
vernuwe. 17Ons swaarkry in hierdie lewe is maar gering en gaan verby,
maar dit loop vir ons uit op 'n heerlikheid wat alles verreweg oortref
en wat ewig bly. 18Ons oog is nie op die sigbare dinge gerig nie, maar
op die onsigbare; want die sigbare dinge is tydelik, maar die onsigbare
ewig.

II KORINTHIËRS 5

1Ons weet dat, wanneer ons aardse woning wat maar 'n tent is,
afgebreek word, ons 'n vaste gebou in die hemel het. Dit is 'n woning
wat nie deur mense gemaak is nie, maar deur God, en dit bly ewig
staan. 2Terwyl ons in die tentwoning leef, sug ons, want ons verlang
daarna dat ons woning uit die hemel ons sal oordek. 3Ons wil nie
ontklee wees en naak voor God staan nie. 4Ons wat nog in die
tentwoning is, sug en voel bedruk omdat ons nie van die aardse
liggaam afstand wil doen nie; ons wil die hemelse bo-oor die aardse
aantrek, sodat wat sterflik is, verteer kan word deur die lewe. 5Hy wat
ons vir hierdie oorgang voorberei het, is God. As waarborg hiervan het
Hy ons sy Gees gegee. 6Daarom is ons altyd vol moed. Ons weet dat,
solank as ons in die liggaam bly, ons nog nie by die Here woon nie,
7want ons lewe deur geloof, nie deur sien nie. 8Ons is vol moed en sou
liewer ons verblyf in die liggaam wil verlaat en by die Here gaan
woon. 9Maar, of ons hier woon of daar woon, ons het net een wens, en
dit is om te lewe soos Hy dit wil. 10Ons moet immers almal voor die
regterstoel van Christus verskyn, sodat elkeen kan ontvang volgens
wat hy tydens sy aardse lewe gedoen het, of dit nou goed was of
kwaad. 11Ons weet wat dit beteken om die Here te dien. Daarom
probeer ons die mense oortuig. God ken ons bedoelings, en ek vertrou
dat julle ook van ons bedoelings oortuig is. 12Ons prys onsself nie
opnuut by julle aan nie. Ons gee julle juis eerder aanleiding om trots
te wees op ons, sodat julle 'n antwoord kan hê vir dié wat trots is op
die uiterlike en nie op die innerlike nie. 13As ons in geestesvervoering
was, was ons dit vir God; en as ons by ons verstand is, is ons dit vir
julle. 14Die liefde van Christus dring ons, omdat ons tot die insig
gekom het dat een vir almal gesterwe het, en dit beteken dat almal
gesterwe het. 15En Hy het vir almal gesterwe, sodat dié wat lewe, nie
meer vir hulleself moet lewe nie, maar vir Hom wat vir hulle gesterf
het en uit die dood opgewek is. 16Ons beoordeel dus van nou af
niemand meer volgens menslike maatstaf nie. Al het ons Christus
vroeër volgens menslike maatstaf beoordeel, nou beoordeel ons Hom
nie meer so nie. 17Iemand wat aan Christus behoort, is 'n nuwe mens.
Die oue is verby, die nuwe het gekom. 18Dit alles is die werk van God.
Hy het ons deur Christus met Homself versoen en aan ons die
bediening van die versoening toevertrou. 19Die boodskap van
versoening bestaan daarin dat God deur Christus die wêreld met
Homself versoen het en die mense hulle oortredinge nie toereken nie.
Die boodskap van versoening het Hy aan ons toevertrou. 20Ons tree
dus op as gesante van Christus, en dit is God wat deur ons 'n beroep
op julle doen. Ons smeek julle namens Christus: Aanvaar die

versoening met God wat Hy bewerk het! 21Christus was sonder sonde,
maar God het Hom in ons plek as sondaar behandel sodat ons, deur
ons eenheid met Christus, deur God vrygespreek kan wees.

II KORINTHIËRS 6

1As medewerkers van God doen ons 'n beroep op julle om te sorg dat
julle die genade van God nie tevergeefs ontvang het nie. 2Hy sê: Op die
regte tyd het Ek jou gebede verhoor, en op die dag van redding het Ek
jou gehelp. Kyk, nou is dit die regte tyd, nou is dit die dag van
redding. 3Ons wil nie hê dat daar met ons bediening fout gevind word
nie. Daarom gee ons ook niemand aanleiding tot aanstoot nie, 4maar
in alles laat ons ons ken as dienaars van God. Dit doen ons met baie
geduld in verdrukking, ontbering en nood. 5Ons is geslaan, in die tronk
gegooi en het in oproere beland; ons het swaar gewerk, nagte sonder
slaap deurgemaak en honger gely. 6Ons het onberispelik opgetree, met
begrip, met verdraagsaamheid en vriendelikheid. Dit alles het ons
gedoen deur die Heilige Gees, deur opregte liefde, 7deur die woord van
die waarheid en deur die krag van God. Ons wapen vir aanval en
verdediging is om die wil van God te doen. 8Ons ontvang eer en oneer,
ons word beledig en geprys. Ons word behandel as verleiers, en tog is
ons betroubaar; 9as onbekendes, en tog is ons goed bekend; as
sterwendes en, soos julle sien, ons lewe; as gestraf, maar ons is nie
doodgemaak nie; 10as bedroefdes, en tog is ons altyd opgeruimd; as
armes, maar ons maak baie ander ryk; as mense wat niks het nie, en
tog besit ons alles. 11Ons het openhartig met julle gepraat, Korintiërs.
Ons harte is vir julle wyd oop. 12Ons het nie ons harte vir julle gesluit
nie; julle het julle harte vir ons gesluit. 13Ek praat met julle as my
kinders. Doen aan ons wat ons aan julle gedoen het: maak julle harte
ook wyd oop! 14Moenie met ongelowiges in dieselfde juk trek nie. Hoe
kan daar vennootskap wees tussen reg en onreg? Hoe kan daar
gemeenskap wees tussen lig en duisternis? 15Hoe kan daar
eenstemmigheid wees tussen Christus en Belial? Hoe kan 'n gelowige
dieselfde belange hê as 'n ongelowige? 16Hoe kan 'n ooreenkoms tot
stand kom tussen die tempel van God en afgode? Ons is immers die
tempel van die lewende God. Dit is soos God gesê het: Ek sal onder
hulle woon en wandel, en Ek sal hulle God wees en hulle sal my volk
wees.17Daarom: Gaan van hulle af weg en sonder julle af, sê die Here,
en moenie wat onrein is, aanraak nie. Dan sal Ek julle aanneem, 18en
Ek sal vir julle 'n Vader wees, en julle sal vir My seuns en dogters
wees, sê die Here, die Almagtige.

II KORINTHIËRS 7

1Geliefdes, hierdie beloftes is ook vir ons. Laat ons ons dan reinig van
alles wat liggaam en gees verontreinig, en ons in gehoorsaamheid aan
God volkome aan Hom toewy. 2Maak vir ons plek in julle harte. Ons
het niemand onreg aangedoen nie, ons het niemand benadeel nie, ons
het niemand uitgebuit nie. 3Ek sê dit nie om julle te beskuldig nie; ek
het tog al vantevore gesê dat julle in ons harte is om mee saam te lewe
en te sterwe. 4Ek is baie openhartig met julle; ek is ook baie trots op
julle. In al ons sorge is ek vol moed en oorstelp van blydskap. 5Toe ons
in Masedonië gekom het, het ons geen rus of duurte gehad nie. Van
alle kante was daar druk op ons: van buite onenigheid, van binne
sorge. 6Maar God wat die neerslagtiges opbeur, het ons ook opgebeur
deur die koms van Titus, 7en nie net deur sy koms nie, maar ook
omdat julle hom opgebeur het. Hy het vertel van julle begeerte om
ons te sien, en dat julle jammer is oor wat gebeur het en my nou
ywerig verdedig. Dit alles het my nog blyer gemaak. 8Al het ek julle
ook deur my brief hartseer gemaak, is ek nou nie daaroor jammer nie.
Miskien was ek tog jammer toe ek sien dat daardie brief julle hartseer
gemaak het, al was dit net vir 'n kort rukkie. 9Nou is ek egter bly, nie
omdat ek julle hartseer gemaak het nie, maar omdat ek julle so
hartseer gemaak het dat julle tot inkeer gekom het. Julle was immers
hartseer soos God dit wou hê. Ons het julle dus in geen opsig benadeel
nie, 10want droefheid volgens die wil van God bring bekering wat tot
redding lei, en daaroor was niemand nog ooit jammer nie.
Daarteenoor bring droefheid uit wêreldse oorwegings die dood. 11Kyk
net wat die ervaring van droefheid volgens die wil van God aan julle
gedoen het. Nou is daar by julle erns; meer nog, daar is
verantwoording, verontwaardiging, ontsag, verlange, ywer en
bestraffing van die kwaad. In elke opsig het julle bewys dat julle in
hierdie saak onskuldig is. 12Dus, al het ek so aan julle geskrywe, was
dit nie omdat iemand onreg gepleeg of onreg gely het nie. Inteendeel,
ek wou hê dat julle voor God tot die besef moes kom van hoeveel julle
vir ons omgee. 13Juis daarom is ons nou so bly. Ons is nie net
bemoedig nie, maar ook besonder bly dat Titus so gelukkig is: julle
almal het hom gemoedsrus gegee. 14Ek het by hom 'n bietjie met julle
gespog, en julle het my nie teleurgestel nie. Soos ons altyd die
waarheid met julle gepraat het, so blyk dit nou dat dit ook die
waarheid was toe ons by Titus met julle gespog het. 15En sy
toegeneentheid teenoor julle word al sterker as hy daaraan dink hoe
julle almal gehoorsaam was en hoe julle hom met eerbied en ontsag
ontvang het. 16Ek is baie bly dat ek in elke opsig op julle kan reken.

II KORINTHIËRS 8

1Broers, ons wil hê julle moet weet van die genade wat die gemeentes
in Masedonië van God ontvang het. 2Al was hulle swaar beproef deur
verdrukking, hulle blydskap was oorvloedig; en al was hulle baie arm,
hulle was ryk in hulle oorvloedige vrygewigheid. 3Ek verseker julle
hulle het na vermoë, ja, bo vermoë, bygedra. 4Uit eie beweging het
hulle by ons daarop aangedring om te mag deel in die liefdeswerk van
hulpverlening aan die gelowiges in Judea. 5Dit was meer as wat ons
verwag het, want eers het hulle hulleself aan die Here gegee en toe
aan ons. Dit is soos God dit wil. 6Daarom het ons vir Titus versoek om
hierdie liefdeswerk, waarmee hy vroeër by julle begin het, nou ook te
voltooi. 7Aangesien julle alles in oorvloed het: geloof, die gawe om
julle woord te doen, kennis van God, onbeperkte ywer en ons liefde
vir julle, wees dan ook in hierdie liefdeswerk oorvloedig. 8Ek gee nie 'n
opdrag nie, maar ek wys julle op die ywer van ander om daardeur die
opregtheid van julle liefde te toets. 9Julle ken die genade van ons Here
Jesus Christus: hoewel Hy ryk was, het Hy ter wille van julle arm
geword, sodat julle deur sy armoede ryk kon word. 10Nou wil ek julle
net raad gee om julle te help. Julle was verlede jaar nie alleen die
eerste wat iets gedoen het nie, julle was ook die eerste wat gewillig
was om iets te doen. 11Maak die werk nou ook klaar. Die ywer om uit
julle beskikbare middele die insameling af te handel, moet net so
groot wees as die gewilligheid waarmee julle dit begin het. 12As die
goeie wil daar is en iemand gee volgens wat hy het, neem God die
gawe aan. Hy verwag nie van hom wat hy nie het nie. 13Ek bedoel nie
dat julle gebrek moet ly om ander te kan help nie; maar sodat daar
ewewig sal wees, 14moet julle wat nou oorvloed het, dié help wat
gebrek ly. Dan, as hulle weer oorvloed het en julle gebrek ly, kan
hulle julle weer help. So kom daar ewewig. 15Daar staan ook geskrywe:
Dié met baie, het nie te veel gehad nie, en dié met 'n bietjie, nie te
min nie.16Ons dank God dat Hy Titus net so ywerig gemaak het om
julle te help as wat ons is. 17Hy het nie net ons versoek verwelkom nie,
maar in sy groot ywer ook uit eie beweging na julle toe vertrek.
18Saam met hom stuur ons die broer wat in al die gemeentes geprys
word vir sy bevordering van die evangelie. 19Afgesien daarvan is die
broer ook deur die gemeentes gekies om met ons saam te reis as ons
die liefdeswerk uitvoer wat ons onderneem het. Ons doen dit tot eer
van die Here en as teken van ons hulpvaardigheid. 20Op hierdie manier
voorkom ons dat enigiemand ons dalk sou verdink in verband met so
'n groot som geld wat ons moet wegbring. 21Ons is daarop gesteld om
korrek op te tree, nie alleen voor die Here nie, maar ook voor die
mense. 22Saam met hulle stuur ons ook ons ander broer. Ons het hom

baiekeer en op baie maniere op die proef gestel en gevind dat hy
ywerig is om te help. Nou is hy nog yweriger omdat hy baie vertroue
in julle het. 23Wat Titus betref, hy is my kollega en medewerker in
julle belang. Wat ons broers betref, hulle is afgevaardigdes van die
gemeentes en 'n eer vir Christus. 24Bewys aan hulle julle liefde sodat al
die gemeentes dit kan sien en kan weet dat ons tereg op julle trots is.

II KORINTHIËRS 9

1Eintlik is dit oorbodig dat ek aan julle skrywe oor die hulpverlening
aan die gelowiges in Judea. 2Ek weet dat julle graag wil help, en ek
het al by die Masedoniërs met lof oor julle gepraat. Agaje, het ek gesê,
is al 'n jaar lank reg om te help. Julle ywer het ook die meeste ander
aangespoor. 3Nou stuur ek hierdie broers sodat ons woorde van lof oor
julle in hierdie aangeleentheid nie leë woorde sal wees nie. Ons wil hê
dat, soos ons die ander vertel het, julle klaar reg sal wees om te help.
4Anders, as daar Masedoniërs saam met my kom en hulle sien julle is
nog nie gereed nie, sal ons ons skaam oor ons vertroue in julle om nie
eens te praat van julle eie skaamkry nie. 5Daarom het ek dit
noodsaaklik geag om die broers aan te spoor om vooruit na julle toe te
gaan. Hulle moet die dankoffer wat julle vroeër beloof het, vooraf in
orde bring. Dan sal dit daar gereed wees as 'n werklike offer van
dankbaarheid, en nie as iets wat afgepers is nie. 6Dink daaraan: wie
karig saai, sal karig oes; en wie volop saai, sal volop oes. 7Elkeen moet
gee soos hy hom in sy hart voorgeneem het, nie met teensin of uit
dwang nie, want God het die blymoedige gewer lief. 8En God is by
magte om aan julle alles in oorvloed te skenk, sodat julle in alle
opsigte altyd van alles genoeg kan hê en volop kan bydra vir elke
goeie werk. 9Daar staan ook geskrywe: Hy deel uit en gee aan die
armes; hy bly altyd vrygewig.10God wat saad verskaf om te saai en
brood om te eet, sal ook aan julle saad gee en dit laat groei en julle
vrygewigheid 'n ryk oes laat oplewer. 11Hy maak julle altyd in alles ryk
genoeg om by elke geleentheid vrygewig te kan wees. Deur ons
bemiddeling het julle vrygewigheid tot gevolg dat God gedank word,
12want die bediening van hierdie hulpbetoon voorsien nie alleen in die
behoeftes van die gelowiges in Judea nie, maar bring ook oorvloedige
dankbaarheid teenoor God mee. 13Deur hierdie duidelike bewys van
julle bereidheid om te dien, sal daar baie wees wat aan God eer
toebring. Hulle sal Hom prys oor julle gehoorsaamheid aan die
evangelie van Christus wat julle bely, en oor julle opregte
mededeelsaamheid teenoor hulle en teenoor al die ander. 14Hulle sal
ook vir julle bid en met verlange aan julle dink, omdat die genade van
God oor julle so oorvloedig was. 15Ons dank God vir sy onuitspreeklike
gawe.

II KORINTHIËRS 10

1Ek, Paulus, doen 'n persoonlike beroep op julle ek, wat mos gedwee is
as ek by julle is, maar manhaftig teenoor julle as ek van julle af weg
is. In die Naam van Christus, wat nederig en vriendelik is, vra ek julle:
2Moet my nie dwing om streng te wees as ek kom nie. Ek is seker ek
kan my veroorloof om streng op te tree teenoor dié wat ons daarvan
beskuldig dat ons uit menslike oorwegings handel. 3Natuurlik leef ons
in 'n menslike liggaam, maar ons voer nie die stryd met menslike
wapens nie. 4Die wapens van ons stryd is nie die wapens van die mens
nie, maar die kragtige wapens van God wat vestings kan vernietig.
Daarmee vernietig ons die redenasies 5en elke hooghartige aanval wat
teen die kennis van God gerig word. Ons neem elke gedagte gevange
om dit aan Christus gehoorsaam te maak. 6Ons is ook gereed om met
elke ongehoorsaamheid af te reken sodra julle eie gehoorsaamheid
volkome is. 7Julle kyk net na een kant van die saak. As iemand dan so
vas oortuig is dat hy aan Christus behoort, moet hy onthou: ons
behoort net soos hy ook aan Christus. 8Al het ek my miskien 'n bietjie
te veel beroem op daardie bevoegdhede wat die Here my gegee het,
sal ek nie beskaamd daarvan afkom nie. Die Here het aan ons die
bevoegdheid gegee om julle op te bou, nie om julle af te breek nie.
9Daarom wil ek nie die skyn wek dat ek julle met my briewe probeer
bang maak nie. 10Daar word mos gesê: Sy briewe is wel ernstig en
streng, maar as hy self by ons is, is hy mak en beteken sy woorde niks.
11Die man wat so praat, moet weet dat daar geen verskil is tussen wat
ons in briewe skrywe as ons van julle af weg is, en wat ons doen as
ons by julle is nie. 12Ons waag dit natuurlik nie om ons op een lyn te
stel of te vergelyk met sekere mense wat so 'n danige dunk van
hulleself het nie. Hulle is dom: hulle meet hulleself aan hulle eie
maatstaf en vergelyk hulleself met hulleself. 13Maar wat ons betref, ons
sal met ons roem nie buite die perke gaan nie. Ons bly binne die perke
van die werkkring wat God aan ons toegemeet het. Julle val ook binne
daardie perke. 14Dus het ons nie ons perke oorskry deur tot by julle te
kom nie. Ons het immers vroeër al tot by julle gekom met die
evangelie van Christus. 15Deur op julle te roem, gaan ons dus nie die
perke te buite nie, want dit is nie ander mense se werk waarop ons
roem nie. Ons hoop dat julle geloof sal toeneem en dat ons dan onder
julle nog meer sal hê om op te roem, steeds binne die perke van ons
werkkring. 16Dan sal ons die evangelie ook in streke anderkant julle
kan verkondig sonder om te roem op werk wat tot stand gebring is in
die werkkring van iemand anders. 17Maar die Skrif sê: Hy wat roem,
moet in die Here roem.18Die man wat die proef deurstaan het, is nie
die een wat homself prys nie, maar die een wat deur die Here geprys

word.

II KORINTHIËRS 11

1Nou wil ek hê julle moet 'n bietjie dwaasheid van my kant verdra! Ja,
verdra my maar! 2Ek waak oor julle met 'n ywer wat van God kom,
want julle is soos 'n jongmeisie wat ek aan een man toegesê het as sy
bruid en wat ek vlekkeloos na hom toe wil bring. Die man is Christus.
3Maar ek is bang dat julle gedagtes weggelei sal word van die
onverdeelde en suiwere toewyding aan Christus, net soos Eva verlei is
deur die listigheid van die slang. 4Ek sê dit omdat julle so maklik
daarmee genoeë neem as iemand 'n ander Jesus kom verkondig as wat
ons verkondig het, en julle neem net so maklik 'n ander gees en 'n
ander evangelie aan as dié wat julle van ons ontvang het. 5Ek reken
dat ek niks agterstaan by julle danige apostels nie. 6Al is ons miskien
nie sulke gladde sprekers nie, in die kennis staan ons nie agter nie. Dit
het ons julle tog by elke geleentheid en in alle opsigte laat sien.
7Sonder vergoeding het ek die evangelie van God aan julle verkondig.
Ek het my verneder sodat julle opgehef kon word. Was dit miskien
verkeerd van my? 8Om julle te bedien, het ek van ander gemeentes
vergoeding aangeneem en hulle as 't ware so beroof. 9Toe ek by julle
was en geld kortgekom het, het ek niemand lastig geval nie, want die
broers wat van Masedonië af gekom het, het ruim in my behoeftes
voorsien. Ek het gesorg en sal ook verder sorg dat ek in geen opsig vir
julle 'n las word nie. 10Hierop is ek trots, en so seker as die waarheid
van Christus in my is, sal niemand in die hele Agaje my dit ontneem
nie. 11Waarom nie? Omdat ek julle nie liefhet nie? God weet ek het
julle lief. 12Soos ek nou maak, sal ek voortgaan om te maak. Daarmee
sal ek vir dié mense wat 'n aanleiding soek om te roem dat hulle net
sulke apostels soos ons is, elke aanleiding daartoe ontneem. 13Sulke
mense is vals apostels; hulle gaan oneerlik te werk deur voor te gee
dat hulle apostels van Christus is. 14En geen wonder nie! Satan self
doen hom voor as 'n engel van die lig. 15Daarom is dit ook nie snaaks
dat sy dienaars hulle voordoen as mense wat die wil van God doen
nie. Aan die einde sal hulle kry wat hulle vir hulle dade verdien. 16Ek
herhaal: Niemand moet dink dat ek 'n dwaas is nie. Of anders, beskou
my maar as 'n dwaas en laat my ook 'n bietjie grootpraat. 17Wat ek nou
sê, kom nie van die Here nie. Nee, in hierdie aangeleentheid praat ek
werklik soos 'n dwaas, in die oortuiging dat ek grond het om te roem.
18Aangesien daar baie is wat op suiwer menslike gronde grootpraat,
sal ek ook grootpraat. 19Julle wat so verstandig is, verdra mos
geredelik die dwaas. 20Julle verdra dit as iemand julle soos slawe
behandel, as iemand julle uitbuit, as iemand julle bedrieg, as iemand
julle uit die hoogte behandel, as iemand julle in die gesig klap. 21Laat
my dan maar tot my skande erken dat ons vir sulke dinge te swak

was! Nou praat ek soos 'n dwaas: enigiets waarop iemand aanspraak
maak om te roem, daarop kan ek ook roem. 22Is hulle Hebreërs? Ek
ook. Is hulle Israeliete? Ek ook. Stam hulle van Abraham af? Ek ook.
23Is hulle dienaars van Christus? En nou praat ek asof ek van my
verstand af is: ek nog meer! Ek het harder gewerk, ek was meer in die
tronk, ek is meer dikwels geslaan, ek was dikwels in doodsgevaar.
24Vyf maal het ek van die Jode die gebruiklike straf van nege en dertig
houe gekry, 25drie maal het ek lyfstraf gekry, en een maal is ek met
klippe gegooi. Drie maal het ek skipbreuk gely en een maal het ek 'n
dag en 'n nag in die oop see deurgebring. 26Ek was dikwels op reis en
in gevaar: daar was gevare van riviere, gevare van rowers, gevare van
my volksgenote en gevare van heidene; gevare in die stad en gevare in
die veld; gevare op see en gevare onder vals broers. 27Daar was vir my
harde werk en swaarkry, dikwels nagte sonder slaap, dikwels honger
en dors; en dikwels was ek sonder kos, sonder skuiling of bedekking
teen die koue. 28Behalwe dit alles was daar nog die daaglikse
bekommernisse, die besorgdheid oor al die gemeentes. 29As iemand
swak is, voel ek asof ek self ook swak is; as iemand in sonde val, voel
ek asof ek ook deur vuur gaan. 30As daar dan geroem moet word, sal
ek roem, maar dan oor my swakhede. 31Die God en Vader van die Here
Jesus weet dat ek nie lieg nie. Aan Hom kom die lof toe tot in
ewigheid! 32Toe ek in Damaskus was, het die verteenwoordiger van
koning Aretas die stad laat bewaak om my te vang. 33Maar deur 'n
venster in die muur is ek in 'n mandjie laat afsak en het ek aan sy
hande ontkom.

II KORINTHIËRS 12

1Om te roem, het wel geen sin nie, maar terwyl dit dan nou moet, kom
ek by gesigte en openbarings wat die Here gegee het. 2Ek ken 'n man
wat aan Christus behoort. Veertien jaar gelede is hy weggeruk tot in
die derde hemel. Of dit met die liggaam was of sonder die liggaam,
weet ek nie, net God weet dit. 3Ek weet ook dat hierdie man weggeruk
is na die paradys toe. Of dit met die liggaam was of sonder die
liggaam, weet ek nie, net God weet dit. Daar het hy woorde gehoor
wat 'n mens nie kan of mag uitspreek nie. 4Oor hierdie man sal ek
roem, maar nie oor myself nie, behalwe oor my swakhede. 5Al sou ek
wil roem, sal ek tog nie dwaas wees nie, omdat ek die waarheid sal
praat. Maar ek weerhou my daarvan omdat ek nie wil hê dat iemand
aan my meer moet toeskryf as wat hy my sien doen of my hoor sê nie,
6selfs nie vanweë die verhewenheid van die openbarings nie. Daarom,
sodat ek nie hoogmoedig sou wees nie, is daar vir my 'n doring in die
vlees gegee, 'n boodskapper van Satan om my met vuiste te slaan.
7Drie maal het ek die Here gebid dat dit van my af weggeneem moet
word. 8Sy antwoord was: My genade is vir jou genoeg. My krag kom
juis tot volle werking wanneer jy swak is. Daarom sal ek baie liewer
oor my swakhede roem, sodat die krag van Christus my beskutting
kan wees. 9Daarom is ek bly oor swakhede, beledigings, ontberings,
vervolging en moeilikhede ter wille van Christus, want as ek swak is,
is ek sterk. 10Ek het nou soos 'n dwaas opgetree. Julle het my daartoe
verplig. Eintlik is dit julle wat in my guns moes gepraat het, want al is
ek niks, staan ek niks agter by daardie danige apostels nie. 11Die dinge
wat 'n apostel kenmerk, het ek met groot geduld by julle verrig: tekens
en wonders en kragtige dade. 12Waarin is julle swakker behandel as
die ander gemeentes, behalwe dat ek persoonlik nie vir julle tot 'n
geldelike las was nie? Vergewe my hierdie onreg! 13Dit is nou die
derde keer dat ek gereed is om na julle toe te kom, en ek sal nie vir
julle 'n las wees nie: ek soek nie julle geld nie, maar vir julle. Dit is
immers nie die kinders wat vir die ouers sorg nie, maar die ouers vir
die kinders. 14Ek sou graag alles wil gee vir julle lewe, ja, ook myself.
As ek julle soveel meer liefhet as wat die ander julle het, het julle my
dan minder lief as vir hulle? 15Goed, ek was dus nie vir julle 'n oorlas
nie. Maar julle kan dink ek was slim en ek het julle uitoorlê. 16Het ek
myself dan miskien ten koste van julle geldelik bevoordeel deur een
van die mense wat ek na julle toe gestuur het? 17Ek het vir Titus gevra
om na julle toe te gaan en die ander broer saamgestuur. Het Titus
homself dan geldelik bevoordeel ten koste van julle? Handel hy en ek
nie in dieselfde gees nie, en loop ons nie in dieselfde spore nie? 18Julle
dink seker lankal dat ons ons by julle probeer verdedig? Nee, ons

praat in verantwoordelikheid aan God en in verbondenheid met
Christus. Alles wat ons doen, geliefdes, is in belang van julle geestelike
opbou. 19Ek is bang dat, wanneer ek kom, ek julle miskien nie sal vind
soos ek dit graag wil hê nie, en dat julle my ook nie sal vind soos julle
dit graag wil hê nie. Ek is bang vir twis, naywer, onbeheerstheid,
selfsug, kwaadpratery, nuusdraery, verwaandheid en wanordelikheid.
20Ek is ook bang dat wanneer ek weer kom, my God my by julle in
verleentheid sal bring en dat ek sal moet treur oor baie van julle wat
geruime tyd al 'n sondige lewe lei en wat oor hulle onreinheid, ontug
en losbandigheid nie tot berouvolle inkeer gekom het nie.

II KORINTHIËRS 13

1Dit is nou die derde keer dat ek na julle toe kom. Deur die getuienis
van twee of drie getuies moet elke saak bewys word, sê die Skrif. 2Aan
dié wat vroeër gesondig het en aan al die ander het ek voorheen toe
ek by julle was, gesê, en ek sê dit nou weer vooruit terwyl ek nie by
julle is nie: As ek nou weer na julle toe kom, sal ek niks en niemand
ontsien nie. 3Julle soek mos 'n bewys dat Christus deur my praat. Hy
tree nie swak op teenoor julle nie, maar bewys sy krag onder julle,
4want al is Hy gekruisig in die swakheid van 'n mens, Hy leef uit die
krag van God. En in Hom is ons ook swak, maar saam met Hom sal
ons uit die krag van God lewe. Dit sal julle sien. 5Stel julleself op die
proef en ondersoek julleself of julle in die geloof lewe. Besef julle dan
nie self dat Christus Jesus in julle is nie? So nie, het julle die toets nie
deurstaan nie. 6Ek hoop dan julle weet dat ons wel die toets deurstaan
het. 7Ons bid God dat julle niks verkeerds doen nie. Dit bid ons, nie
dat dit as bewys moet dien dat óns die toets deurstaan het nie. Ons wil
hê dat júlle die goeie doen, selfs al sou dit lyk asof ons die toets nie
deurstaan het nie. 8Ons vermag niks teen die waarheid van God nie,
maar wel alles vir die waarheid. 9Ons is dus bly as ons swak is, as julle
maar sterk is. Ons bid ook vir julle geestelike volwassenheid. 10Daarom
skryf ek hierdie dinge terwyl ek nog van julle af weg is, want wanneer
ek kom, wil ek nie met die gesag wat die Here aan my gegee het,
streng teen julle optree nie. Met dié gesag moet ek opbou, nie afbreek
nie. 11Verder, broers, wees bly, streef na die geestelike volwassenheid,
aanvaar vermaning, wees eensgesind, leef in vrede. En die God van
liefde en vrede sal by julle wees! 12Groet mekaar met die soen van
Christelike broederskap. Almal wat aan die Here behoort, stuur vir
julle groete. 13Die genade van die Here Jesus Christus en die liefde van
God en die gemeenskap van die Heilige Gees sal by julle almal wees.

GALÁSIËRS

GALÁSIËRS 1

1Van Paulus, 'n apostel, en van al die broers wat by my is. Dat ek 'n
apostel is, dank ek nie aan mense nie. Ek is ook nie deur 'n mens
aangestel nie, maar deur Jesus Christus en deur God die Vader wat
Hom uit die dood opgewek het. Aan die gemeentes in Galasië. 2Genade
en vrede vir julle van God ons Vader en die Here Jesus Christus, 3wat
Homself vir ons sondes gegee het om ons te verlos uit hierdie
goddelose wêreld en so die wil van God ons Vader te volbring. 4Aan
God kom die heerlikheid toe tot in alle ewigheid! Amen. 5Dit verbaas
my dat julle so gou van God wat julle deur die genade van Christus
geroep het, afvallig word en 'n ander evangelie aanneem. 6Daar is geen
ander evangelie nie! Tog is daar mense wat die evangelie van Christus
probeer verdraai, en dit is hulle wat vir julle in verwarring bring.
7Maar al sou een van ons of selfs 'n engel uit die hemel aan julle 'n
evangelie verkondig wat in stryd is met die evangelie wat ons aan
julle verkondig het die vloek van God sal hom tref! 8Ons het dit
voorheen al gesê en ek sê dit nou weer: As iemand aan julle 'n
evangelie verkondig wat in stryd is met die evangelie wat julle
ontvang het die vloek van God sal hom tref! 9Klink dit nou asof ek die
guns van mense soek, of soek ek die guns van God? Probeer ek by
mense in die guns kom? As ek nog steeds die guns van mense soek,
sou ek geen dienaar van Christus wees nie. 10Dit moet julle goed besef,
broers: die evangelie wat ek verkondig, is nie deur 'n mens uitgedink
nie. 11Ek het dit ook nie van 'n mens ontvang of by 'n mens geleer nie.
Inteendeel, Jesus Christus het dit in 'n openbaring aan my gegee.
12Julle het immers gehoor van my optrede toe ek destyds nog 'n
aanhanger van die Joodse leer was. Ek het die kerk van God tot die
uiterste vervolg en dit probeer uitroei. 13En in die Joodse leer het ek
onder my volksgenote bo baie van my leeftyd uitgestyg, want ek was
'n fanatieke yweraar vir die oorgelewerde leer van my voorvaders.
14Maar God het my al voor my geboorte vir Hom afgesonder, en Hy
het my in sy genade geroep. Toe Hy in sy goedheid besluit het 15om sy
Seun aan my te openbaar sodat ek die evangelie oor Hom onder die
heidennasies sou verkondig, het ek nie dadelik daarna mense
geraadpleeg 16of Jerusalem toe gegaan na dié wat voor my al apostels
was nie. Nee, ek is Arabië toe, en daarvandaan het ek teruggekom
Damaskus toe. 17Eers drie jaar later het ek Jerusalem toe gegaan om
met Sefas kennis te maak, en ek het twee weke by hom gebly. 18Van
die ander apostels het ek niemand ontmoet nie behalwe Jakobus die
broer van die Here. 19Wat ek aan julle skrywe, is nie leuens nie God is
my getuie. 20Daarna is ek na Sirië en Silisië toe. 21Die gemeentes van
Christus in Judea het my toe nog nie persoonlik geken nie; 22hulle het

net gehoor: Die man deur wie ons vroeër vervolg is, verkondig nou die
geloof wat hy destyds probeer uitroei het. 23En hulle het God
verheerlik oor my.

GALÁSIËRS 2

1Veertien jaar later het ek weer Jerusalem toe gegaan, hierdie keer ek
en Barnabas, en ek het vir Titus ook saamgeneem. 2God het dit aan my
geopenbaar dat ek moet gaan. Ek het toe die evangelie wat ek onder
die heidennasies verkondig, aan die broers daar voorgelê en dit nog
afsonderlik met die leiers bespreek. Ek wou sekerheid hê dat ek nie
tevergeefs werk of gewerk het nie. 3Hoewel Titus, wat saam met my
was, 'n Griek is, is hy nie gedwing om hom te laat besny nie. 4Daar
was wel sekere mense wat dit wou hê, maar dit was mense wat onder
vals voorwendsels in die gemeente ingedring het en hulle as
medegelowiges voorgedoen het. Hulle werklike doel was om ons lewe
in die vryheid wat Christus Jesus vir ons verwerf het, dop te hou,
sodat hulle weer slawe van ons kon maak. 5Aan hulle eise het ons
egter nie 'n enkele oomblik toegegee nie, sodat die waarheid van die
evangelie vir julle gehandhaaf sou word. 6Die leiers van die gemeente
wat hulle vroeër was, maak nie vir my saak nie; God kyk nie na 'n
mens se uiterlike nie die leiers van die gemeente het aan die evangelie
wat ek verkondig, niks toegevoeg nie. 7Inteendeel, hulle het ingesien
dat die taak aan my toevertrou is om die evangelie aan die nie-Jode te
verkondig, net soos dit aan Petrus toevertrou is om die evangelie aan
die Jode te verkondig. 8Dieselfde God wat van Petrus 'n apostel vir die
Jode gemaak het, het van my 'n apostel vir die nie-Jode gemaak. 9Toe
hulle dan ingesien het dat God my hierdie voorreg gegee het, het
Jakobus, Sefas en Johannes, wat beskou is as die pilare van die
gemeente, my en Barnabas die regterhand gegee as teken dat ons en
hulle medewerkers is. Ons het ooreengekom dat hulle die evangelie
aan die Jode sou verkondig, en ons aan die nie-Jode. 10Al wat hulle
gevra het, is dat ons nie die armes onder hulle moet vergeet nie. Ek
het my dan ook steeds vir hierdie liefdesdiens beywer. 11Toe Sefas
egter later na Antiogië toe gekom het, het ek my openlik teen hom
verset omdat sy optrede duidelik verkeerd was. 12Voordat daar van
Jakobus se mense aangekom het, het Sefas gewoonweg saam met nie-
Joodse gelowiges geëet. Maar toe dié mense daar aankom, het hy hom
onttrek en hom eenkant begin hou, omdat hy bang was vir die
voorstanders van die besnydenis. 13Die ander Joodse gelowiges het ook
saam met hom begin huigel, en selfs Barnabas het hom deur hulle
huigelary laat meesleep. 14Toe ek sien dat hulle van die reguit pad van
die evangeliese waarheid afwyk, het ek daar voor almal vir Sefas gesê:
Jy is 'n Jood, en jy hou jou nie meer aan die Joodse gebruike nie. As
jy self leef asof jy nie 'n Jood is nie, hoe kan jy dan mense wat nooit
Jode was nie, wil dwing om te lewe asof hulle Jode is? 15Ons is Jode
van geboorte en nie sondaars uit die heidene nie. 16En tog weet ons

dat 'n mens nie van sonde vrygespreek word deur die wet van Moses
te onderhou nie, maar alleen deur in Jesus Christus te glo. Ook ons het
tot die geloof in Christus Jesus gekom, en dit is hoe ons vrygespreek
is: deur in Christus te glo en nie deur die wet te onderhou nie, want
geen mens word vrygespreek op grond daarvan dat hy die wet
onderhou nie. 17As uit ons soeke na vryspraak in Christus geblyk het
dat ons ook sondaars is, beteken dit dan dat Christus in diens van die
sonde staan? Beslis nie! 18Maar as ek die bepalings van die wet wat ek
nietig verklaar het, weer laat geld, dan maak ek myself daarmee tot 'n
oortreder. 19Maar wat my betref, deur die wet is ek vir die wet dood
sodat ek vir God kan lewe: ek is saam met Christus gekruisig, 20en nou
is dit nie meer ek wat lewe nie, maar Christus wat in my lewe. Die
lewe wat ek nou nog hier lewe, leef ek in die geloof in die Seun van
God wat sy liefde vir my bewys het deur sy lewe vir my af te lê. 21Ek
verwerp nie die genade van God nie. As 'n mens vrygespreek kon word
op grond daarvan dat hy die wet onderhou, sou dit immers beteken
dat Christus verniet gesterwe het.

GALÁSIËRS 3

1Julle Galasiërs, is julle dan so sonder begrip? Wie het julle verstand
benewel? Jesus Christus is tog so duidelik aan julle verkondig dat julle
Hom as 't ware aan die kruis kon sien hang! 2Net een ding wil ek van
julle weet: Het julle die Heilige Gees ontvang deur die wet van Moses
te onderhou of deur die evangelie te glo? 3Is julle dan so sonder
begrip? Julle het met die Gees begin; wil julle nou in eie krag eindig?
4Was al julle swaarkry dan verniet? Dit kon tog nie verniet gewees het
nie! 5Hy wat julle met die Heilige Gees toerus en kragtig onder julle
werk, doen Hy dit omdat julle die wet onderhou of omdat julle die
evangelie glo? 6So was dit ook met Abraham: Hy het in God geglo, en
God het hom vrygespreek.7Julle sien dus dat dié wat glo, kinders van
Abraham is. 8Die Skrif het vooruit geweet dat God ook mense wat nie
Jode is nie, sou vryspreek as hulle glo. Daarom het die Skrif al
voorheen die goeie nuus vir Abraham gebring: In jou sal al die nasies
geseën word.9Dit is dus dié wat glo, wat saam met die gelowige
Abraham geseën word. 10Maar almal wat staat maak op die
onderhouding van die wet, val onder die vloek, want daar staan
geskrywe: Daar rus 'n vloek op elkeen wat nie stiptelik alles doen wat
in die boek van die wet geskrywe staan nie.11En dat niemand op grond
van die wet deur God vrygespreek word nie, is duidelik, want hy wat
deur God vrygespreek is omdat hy glo, sal lewe.12By die wet gaan dit
egter nie om die geloof nie, maar om die daad, want daar staan: Hy
wat dóén wat die wet sê, sal daardeur lewe.13Christus het ons
losgekoop van die vloek wat die wet meebring, deur in ons plek 'n
vervloekte te word. Daar staan naamlik geskrywe: Vervloek is elkeen
wat aan 'n hout opgehang is.14Daardeur kan ook hulle wat nie Jode is
nie, deur Christus Jesus deel kry aan die seën wat God aan Abraham
toegesê het. So het ons dan deur die geloof die Gees ontvang wat God
beloof het. 15Broers, ek gaan nou 'n voorbeeld uit die gewone lewe
neem. As 'n testament, wat maar net mensewerk is, eers geldig is, kan
niemand dit ongeldig maak of iets daaraan toevoeg nie. 16God het sy
beloftes aan Abraham en aan sy nakomeling gegee. Daar staan nie aan
nakomelinge, meer as een nie, maar: en aan jou nakomeling , net een,
en hierdie nakomeling is Christus. 17Hiermee wil ek dít sê: God het 'n
verbond met Abraham gesluit en dit tóé al geldig gemaak. Die wet,
wat eers vier honderd en dertig jaar later gekom het, kan nie hierdie
verbond ongeldig maak, sodat God se belofte aan Abraham nie meer
sou geld nie. 18As 'n mens dit wat beloof is, kry op grond van die
onderhouding van die wet van Moses, kry jy dit nie meer op grond
van die belofte nie, en God het sy genade aan Abraham juis deur 'n
belofte toegesê. 19Watter doel dien die wet dan? Dit is later bygevoeg

as gevolg van die sonde, en dit is bedoel vir die tyd totdat die
nakomeling op wie die belofte betrekking het, sou kom. Engele het die
wet deur middel van 'n tussenganger aan die volk gegee. 20Maar as
daar net één is wat handel, is 'n tussenganger nie nodig nie, en God ís
net een. 21Wil dit nou sê dat die wet van Moses in stryd is met die
beloftes van God? Beslis nie! As 'n wet gegee was wat in staat was om
die ware lewe te skenk, sou 'n mens inderdaad vrygespreek kon word
op grond daarvan dat hy die wet onderhou. 22Maar volgens die Skrif is
die hele wêreld vasgevang in die greep van die sonde; die belofte
word dus vir die gelowiges vervul alleen op grond van die geloof in
Jesus Christus. 23Voordat hierdie geloof gekom het, is ons deur die wet
gevange gehou en bewaak totdat die tyd van die geloof sou aanbreek.
24Ons was dus onder die toesig van die wet totdat Christus sou kom,
sodat ons deur te glo, vrygespreek sou word. 25Maar nou dat die tyd
van die geloof gekom het, staan ons nie meer onder die toesig van die
wet nie. 26Deur hierdie geloof in Christus Jesus is julle nou almal
kinders van God, 27want julle almal wat deur die doop met Christus
verenig is, het nou deel van Christus geword. 28Dit maak nie saak of
iemand Jood of Griek, slaaf of vry, man of vrou is nie: in Christus
Jesus is julle almal één. 29En as julle aan Christus behoort, is julle ook
nakomelinge van Abraham en erfgename kragtens die belofte van
God.

GALÁSIËRS 4

1Hierby wil ek nog dít sê: Solank 'n erfgenaam nog minderjarig is,
verskil sy posisie nie werklik van dié van 'n slaaf nie, al behoort die
hele erfenis aan hom. 2Tot die dag wat sy pa bepaal het, staan hy
onder toesig van voogde en word sy besittings deur bestuurders
beheer. 3En so is dit ook met ons. Toe ons nog geestelik onmondig
was, was ons slawe van wettiese godsdienstige reëls. 4Maar toe die tyd
wat God daarvoor bepaal het, aangebreek het, het Hy sy Seun gestuur.
Hy is uit 'n vrou gebore en van sy geboorte af was Hy aan die wet
onderworpe 5om ons, wat aan die wet onderworpe was, los te koop
sodat ons as kinders van God aangeneem kon word. 6En omdat ons sy
kinders is, het God die Gees van sy Seun in ons harte gestuur, en in
ons roep Hy uit: Abba! Dit beteken: Vader! 7Jy is dus nie meer 'n slaaf
nie; jy is nou 'n kind van God. En omdat jy sy kind is, het God jou ook
sy erfgenaam gemaak. 8Daar was 'n tyd toe julle nie vir God geken het
nie en slawe was van nikswerd afgode. 9Maar noudat julle Hom leer
ken het, of liewer, noudat Hy julle ken, hoe val julle dan nou weer
terug na daardie minderwaardige en armsalige wettiese godsdienstige
reëls? Wil julle van voor af weer slawe daarvan wees? 10Julle hou aan
om besondere dae en maande, feesgeleenthede en jare te vier. 11Ek
vrees my harde werk aan julle was dalk tevergeefs. 12Ek smeek julle,
broers: Word soos ek, soos ek my ook met julle vereenselwig het. Julle
het my nooit sleg behandel nie. 13Julle onthou mos hoe dit gekom het
dat ek die eerste keer die evangelie aan julle verkondig het. Dit was
deurdat ek siek geword het. 14En al was my toestand vir julle 'n
versoeking om my te verag of selfs te verfoei, het julle dit nie gedoen
nie. Inteendeel, julle het my ontvang asof ek 'n engel van God was, ja,
asof ek Christus Jesus self was. 15Julle was so bly daaroor. Wat het nou
van julle blydskap geword? Dít kan ek van julle getuig: As dit
moontlik was, sou julle julle oë uitgeruk en vir my gegee het. 16Het ek
dan nou julle vyand geword deurdat ek die waarheid aan julle
voorhou? 17Daardie mense se ywer vir julle is nie met suiwer
bedoelings nie. Hulle wil julle van my losmaak sodat julle julle vir
hulle saak sal beywer. 18Om jou vir 'n goeie saak te beywer, is goed,
maar dan moet dit altyd die geval wees en nie net as ek by julle is nie.
19My kinders, ek verkeer van voor af weer in geboortepyne oor julle
totdat Christus in julle gestalte kry. 20Ek wens ek kon nou by julle
wees en op 'n ander toon met julle praat. Ek is werklik besorg oor
julle. 21Julle wat so graag aan die wet van Moses onderworpe wil
wees, sê vir my: Hoor julle nie wat die wet sê nie? 22Daar staan tog
geskrywe dat Abraham twee seuns gehad het, een by 'n slavin en een
by 'n vrygeborene. 23Sy seun by die slavin is volgens die loop van die

natuur verwek en gebore, maar sy seun by die vrygeborene kragtens 'n
belofte van God. 24'n Mens moet dit figuurlik verstaan. Die twee vroue
staan vir twee verbonde. Die een is by Sinaiberg gesluit en bring slawe
voort. Dié verbond is Hagar. 25Hagar staan vir Sinaiberg in Arabië, en
dit is 'n beeld van die huidige Jerusalem, want Jerusalem en sy
kinders is slawe. 26Maar die hemelse Jerusalem is vry, en dit is ons
moeder. 27Daar staan immers geskrywe: Verbly jou, onvrugbare wat
nie kinders kon hê nie. Juig van vreugde, jy wat nooit moeder kon
word nie, want die kinderlose vrou wat deur haar man verlaat is, sal
meer kinders hê as die vrugbare wie se man by haar is.28En julle, my
broers, is net soos Isak kragtens die belofte kinders van God. 29Destyds
het die seun wat volgens die loop van die natuur gebore is, die seun
vervolg wat deur die Gees in die wêreld gekom het. En dit is nou nog
so. 30Maar wat sê die Skrif hiervan? Jaag die slavin en haar seun weg,
want die seun van die slavin mag hoegenaamd nie saam met die seun
van die vrygeborene erf nie.31Ons is dus nie kinders van 'n slavin nie,
broers; ons is kinders van die vrye.

GALÁSIËRS 5

1Christus het ons vry gemaak om werklik vry te wees. Staan dan vas in
hierdie vryheid en moet julle nie weer onder 'n slawejuk laat indwing
nie. 2Kyk, ek, Paulus, sê vir julle: As julle julle laat besny, sal Christus
vir julle geen betekenis hê nie. 3Ek sê dit weer nadruklik vir elkeen
wat hom laat besny: Hy is verplig om die hele wet van Moses te
onderhou. 4Julle wat van julle sonde vrygespreek wil word deur die
wet te onderhou, julle het julle band met Christus verbreek, julle het
die genade van God verbeur. 5Wat ons betref, deur die werking van die
Gees is dit ons hoop en verwagting dat ons deur te glo, vrygespreek
sal word. 6In Christus Jesus is dit nie van belang of jy besny is of nie.
Al wat van belang is, is geloof wat deur die liefde tot dade oorgaan.
7Julle was so goed op pad. Wie het julle verhinder om die waarheid te
bly gehoorsaam? 8Wie het julle omgepraat? Nie God nie; Hy roep julle
tot gehoorsaamheid. 9'n Bietjie suurdeeg deurtrek die hele deeg. 10Ons
band met die Here gee my die vertroue dat julle net so sal dink soos
ek. Maar die man wat vir julle in verwarring bring, wie hy ook al mag
wees, God sal hom straf. 11Wat my betref, broers, as ek nog verkondig
dat 'n mens besny moet word, waarom word ek dan nog vervolg? Dan
is die kruis as struikelblok mos uit die weg geruim. 12Ek wens die
mense wat dié verwarring onder julle stig, wou hulleself dan maar
heeltemal ontman! 13Julle, broers, julle is tot vryheid geroep. Moet net
nie julle vryheid misbruik as 'n verskoning om sonde te doen nie, maar
dien mekaar in liefde. 14Die hele wet word in hierdie een gebod
saamgevat: Jy moet jou naaste liefhê soos jouself.15Maar julle byt en
verskeur mekaar; pas op dat julle mekaar nie later heeltemal verslind
nie. 16Wat ek bedoel, is dít: Laat julle lewe steeds deur die Gees van
God beheers word, dan sal julle nooit swig voor begeertes van julle
sondige natuur nie. 17Wat ons sondige natuur begeer, is in stryd met
wat die Gees wil, en wat die Gees wil, is in stryd met wat ons sondige
natuur begeer. Hierdie twee staan lynreg teenoor mekaar, en daarom
kan julle nie doen wat julle graag wil nie. 18Maar as julle julle deur die
Gees laat lei, staan julle nie meer onder die wet nie. 19Die praktyke
van die sondige natuur is algemeen bekend: onsedelikheid,
onreinheid, losbandigheid, 20afgodsdiens, towery, vyandskap, haat,
naywer, woede, rusies, verdeeldheid, skeuring, 21afguns, dronkenskap,
uitspattigheid en al dergelike dinge. Ek waarsku julle soos ek julle al
vroeër gewaarsku het: Wie hom aan sulke dinge skuldig maak, sal nie
die koninkryk van God as erfenis verkry nie. 22Die vrug van die Gees,
daarteenoor, is liefde, vreugde, vrede, geduld, vriendelikheid,
goedhartigheid, getrouheid, 23nederigheid en selfbeheersing. Teen
sulke dinge het die wet niks nie. 24Dié wat aan Christus Jesus behoort,

het hulle sondige natuur met al sy hartstogte en begeertes gekruisig.
25Ons lewe deur die Gees; laat die Gees nou ook ons gedrag bepaal.
26Ons moenie verwaand wees, mekaar uittart of op mekaar afgunstig
wees nie.

GALÁSIËRS 6

1Broers, as iemand in die een of ander sonde val, moet julle wat julle
deur die Gees laat lei, so iemand in 'n gees van sagmoedigheid
reghelp. En pas op: jy kan self ook in versoeking kom. 2Dra mekaar se
laste, en gee op dié manier uitvoering aan die wet van Christus. 3As
iemand hom verbeel hy is iets en hy is niks, bedrieg hy homself. 4Laat
elkeen sy eie doen en late ondersoek: as dit goed is, kan hy daarop
trots wees sonder om dit met dié van 'n ander te vergelyk. 5Elkeen sal
rekenskap moet gee oor wat hy gedoen het. 6Iemand wat onderrig
ontvang in die woord van God, moet sy leermeester laat deel in al die
goeie dinge wat hy het. 7Moenie julleself mislei nie: God laat nie met
Hom spot nie. Wat 'n mens saai, dit sal hy ook oes. 8Wie op die akker
van sy sondige natuur saai, sal van die sondige natuur dood en verderf
oes. Maar wie op die akker van die Gees saai, sal van die Gees die
ewige lewe oes. 9Laat ons dan nie moeg word om goed te doen nie,
want as ons nie verslap nie, sal ons op die bestemde tyd ook die oes
insamel. 10Solank ons die geleentheid het, moet ons dus aan almal
goed doen, veral aan ons medegelowiges. 11Van hier af skryf ek
eiehandig aan julle. Kyk net die groot letters! 12Daardie mense wat so
daarop aandring dat julle julle ook moet laat besny, wil maar net
uiterlik 'n goeie indruk maak, sodat hulle nie vervolg sou word ter
wille van die kruis van Christus nie. 13Al het hulle hulle laat besny,
onderhou hulle self nie die wet van Moses nie, maar hulle wil net hê
dat julle julle moet laat besny sodat hulle kan roem oor wat met julle
liggaam gebeur het. 14Maar wat my betref, mag God verhoed dat ek
ooit oor iets anders roem as oor die kruis van ons Here Jesus Christus,
want deur die kruis is die wêreld vir my dood en ek vir die wêreld.
15Of 'n mens besny is of nie, is nie van belang nie, maar dat jy 'n nuwe
mens is. 16En almal wat volgens hierdie beginsel leef, die ware Israel
mag God aan hulle vrede gee en barmhartigheid bewys. 17Niemand
moet dit vir my verder moeilik maak nie, want ek dra al klaar die
littekens van Jesus aan my liggaam. 18Die genade van ons Here Jesus
Christus sal by julle gees wees, broers! Amen.

EFÉSIËRS

EFÉSIËRS 1

1Van Paulus, 'n apostel van Christus Jesus deur die wil van God. Aan
almal in Efese wat aan God behoort en in Christus Jesus glo. 2Genade
en vrede vir julle van God ons Vader en die Here Jesus Christus! 3Aan
God, die Vader van ons Here Jesus Christus, kom al die lof toe! Hy het
ons in Christus geseën met al die seëninge van die Gees wat daar in
die hemel is. 4So het Hy, nog voordat die wêreld geskep is, ons in
Christus uitverkies om heilig en onberispelik voor Hom te wees. 5In sy
liefde het Hy ons, volgens sy genadige beskikking, toe ook al daarvoor
bestem om deur Jesus Christus sy kinders te wees. 6Daarom moet ons
God prys vir sy wonderlike genade wat Hy in die Geliefde vrylik aan
ons geskenk het. 7Deur die bloed van sy Seun is ons verlos en is ons
oortredinge vergewe kragtens die ryke genade van God 8wat Hy in al
sy wysheid en insig so oorvloedig aan ons geskenk het. 9Hy het
kragtens sy besluit en voorneme die geheimenis van sy wil aan ons
bekend gemaak 10en dit deur Christus tot uitvoering gebring op die tyd
wat Hy daarvoor bepaal het. Sy bedoeling was om alles wat in die
hemel en alles wat op die aarde is, onder een hoof te verenig, naamlik
onder Christus. 11Deur Christus het ons deel geword van die volk van
God soos Hy dit vooruit al bestem het. So het Hy Hom dit
voorgeneem, Hy wat alles laat gebeur volgens sy raadsbesluit.
12Daarom moet ons, die eerstes wat ons hoop op Christus gestel het,
die grootheid van God prys. 13Deur Christus het ook julle deel geword
van die volk van God toe julle die waarheid wat aan julle verkondig
is, die evangelie van julle verlossing, gehoor en tot geloof gekom het.
In Christus het die Heilige Gees wat deur God belowe is, julle as die
eiendom van God beseël. 14Die Heilige Gees is die waarborg dat ons
ook verder sal ontvang wat God belowe het, wanneer Hy almal wat
aan Hom behoort, volkome sal verlos. Daarom moet ons sy grootheid
prys. 15Daarom, vandat ek gehoor het van julle geloof in die Here
Jesus en van julle liefde vir al die gelowiges, 16hou ek ook nie op om
God vir julle te dank nie. Wanneer ek in my gebede aan julle dink,
17bid ek dat die God van ons Here Jesus Christus, die Vader aan wie
die heerlikheid behoort, deur sy Gees aan julle wysheid gee en Hom so
aan julle openbaar dat julle Hom werklik kan ken. 18Ek bid dat Hy
julle geestesoë so verhelder dat julle kan weet watter hoop sy roeping
inhou, en watter rykdom daar is in die heerlike erfenis wat Hy vir die
gelowiges bestem het, 19en hoe geweldig groot sy krag is wat Hy
uitoefen in ons wat glo. Dit is dieselfde kragtige werking van sy mag
20wat Hy uitgeoefen het toe Hy Christus uit die dood opgewek en Hom
in die hemel aan sy regterhand laat sit het: 21hoog bo elke mag en
gesag, elke krag en heerskappy, en wat daar ook al sprake van mag

wees, nie net in hierdie bedeling nie, maar ook in die bedeling wat
kom. 22Ja, aan Hom het God alles onderwerp, Hom bo alles verhef en
Hom aangestel as hoof van die kerk. 23Die kerk is sy liggaam, die
volheid van Hom wat alles in almal vervul.

EFÉSIËRS 2

1Julle was dood as gevolg van julle oortredings en sondes 2wat
voorheen julle lewenswyse gekenmerk het. Julle het gelewe soos
hierdie sondige wêreld en julle laat lei deur die vors van die onsigbare
magte, die gees wat daar nou aan die werk is in die mense wat aan
God ongehoorsaam is. 3So het ons trouens vroeër ook almal gelewe.
Ons is deur ons sondige begeertes oorheers en het gedoen net waartoe
ons luste ons gelei het en wat in ons gedagtes opgekom het. Vanweë
ons sondige natuur sou ons net soos die ander mense deur God gestraf
moes word. 4Maar God is ryk in barmhartigheid en het ons innig lief.
5Deur sy groot liefde het Hy ons wat dood was as gevolg van ons
oortredings, saam met Christus lewend gemaak. Uit genade is julle
gered! 6Ja, in Christus Jesus het Hy ons saam met Hom opgewek uit
die dood en ons saam met Hom 'n plek in die hemel gegee, 7sodat God
ook in die tye wat kom, sou laat sien hoe geweldig groot sy genade is
deur die goedheid wat Hy in Christus Jesus aan ons bewys het. 8Julle
is inderdaad uit genade gered, deur geloof. Hierdie redding kom nie
uit julleself nie; dit is 'n gawe van God. 9Dit kom nie deur julle eie
verdienste nie, en daarom het niemand enige rede om op homself trots
te wees nie. 10Nee, God het ons gemaak wat ons nou is: in Christus
Jesus het Hy ons geskep om ons lewe te wy aan die goeie dade
waarvoor Hy ons bestem het. 11Hou dan in gedagte wat julle vroeër
was. Van geboorte was julle heidene, en julle is onbesnedenes genoem
deur dié wat hulleself die besnedenes noem, al is die besnydenis net
mensewerk aan die liggaam. 12In dié tyd was julle sonder Christus,
uitgesluit uit die burgerskap van Israel, ver van God af sonder deel
aan die verbonde en die beloftes wat daarmee saamhang, sonder hoop
en sonder God in die wêreld. 13Maar nou is julle een met Christus
Jesus. Julle wat vroeër ver van God gelewe het, het nou naby gekom
deur die bloed van Christus. 14Christus is ons vrede, Hy wat dié twee,
Jode en nie-Jode, een gemaak het. Deur sy liggaam te gee, het Hy die
vyandskap afgebreek wat vroeër soos 'n muur skeiding gemaak het.
15Die wet van Moses met al sy gebooie en bepalings het Hy opgehef,
en deur vrede te maak, het Hy in Homself dié twee, Jode en nie-Jode,
tot een nuwe mensheid verenig. 16Deur sy dood aan die kruis het Hy 'n
einde gemaak aan die vyandskap en dié twee met God versoen en tot
een liggaam verenig. 17Toe Hy gekom het, het Hy die goeie boodskap
van vrede gebring: vrede vir julle wat ver van God was, vrede ook vir
dié wat naby was. 18Deur Hom het ons almal, Jode en nie-Jode, deur
die een Gees vrye toegang tot die Vader. 19Julle is dus nie meer ver
van God af nie, nie bywoners nie, maar medeburgers van die
gelowiges en lede van die huisgesin van God. 20Julle is 'n gebou wat

opgerig is op die fondament van die apostels en die profete, 'n gebou
waarvan Christus Jesus self die hoeksteen is. 21In Hom sluit die hele
gebou saam en verrys dit tot 'n heilige tempel vir die Here, 22in wie
julle ook saam opgebou word as 'n geestelike huis waarin God woon.

EFÉSIËRS 3

1Daarom bid ek vir julle wat nie Jode is nie, ek, Paulus, 'n gevangene
deur my diens aan Christus Jesus. 2Julle het tog seker gehoor van die
opdrag wat God in sy genade aan my gegee het in julle belang. 3Hy het
sy geheimenis deur 'n openbaring aan my bekend gemaak, soos ek dit
hierbo kortliks beskrywe het, 4en as julle dit lees, sal julle 'n begrip kry
van my insig in die geheimenis van Christus. 5Nog nooit tevore in die
geskiedenis is die geheimenis aan die mensdom bekend gemaak soos
God dit nou deur die Gees aan sy heilige apostels en profete
geopenbaar het nie. 6En dít is die geheimenis: deur die verkondiging
van die evangelie en in hulle verbondenheid met Christus Jesus, word
ook mense wat nie Jode is nie, saam met ons deel van die volk van
God en lede van die liggaam van Christus, en kry hulle ook saam met
ons deel aan wat God belowe het. 7Van hierdie evangelie het ek 'n
dienaar geword, 'n voorreg wat God in sy genade aan my gegee het
deur sy krag in my te laat werk. 8Hoewel ek die geringste van al die
gelowiges is, het Hy aan my hierdie voorreg gegee om aan die
heidennasies die evangelie van die onpeilbare rykdom van Christus te
verkondig. 9Ek moet aan almal bekend maak hoe God, die Skepper van
alle dinge, nou sy verborge plan uitvoer nadat Hy dit deur al die eeue
geheim laat bly het. 10Maar nou het God die ryke verskeidenheid van
sy wysheid deur die kerk bekend laat word aan elke mag en gesag in
die hemelruim, 11soos Hy Hom van ewigheid af al voorgeneem het om
dit deur Christus Jesus, ons Here, tot uitvoering te bring. 12In ons
verbondenheid met Hom en deur ons geloof in Hom kan ons met
vrymoedigheid en vertroue na God gaan. 13Daarom bid ek dat julle nie
moedeloos word omdat ek om julle ontwil ly nie. Julle moet dit eerder
as 'n eer beskou. 14Daarom kniel ek in gebed voor die Vader 15aan wie
die hele gemeenskap van gelowiges in die hemel en op die aarde sy
bestaan te danke het. 16Ek bid dat Hy deur sy Gees uit die rykdom van
sy heerlikheid aan julle die krag sal gee om innerlik sterk te word,
17dat Christus deur die geloof in julle harte sal woon en dat julle in die
liefde gewortel en gegrondves sal wees. 18Mag julle in staat wees om
saam met al die gelowiges te begryp hoe wyd en ver en hoog en diep
die liefde van Christus strek. 19Mag julle sy liefde ken, liefde wat ons
verstand te bowe gaan, en mag julle heeltemal vervul word met die
volheid van God. 20Aan Hom wat deur sy krag wat in ons werk, magtig
is om oneindig meer te doen as wat ons bid of dink, 21aan Hom kom
die eer toe, in die kerk, deur ons verbondenheid met Christus Jesus,
deur al die geslagte heen tot in alle ewigheid. Amen.

EFÉSIËRS 4

1Ek druk julle dit op die hart, ek wat 'n gevangene is omdat ek die
Here dien: Laat julle lewenswandel in ooreenstemming wees met die
roeping wat julle van God ontvang het. 2Wees altyd beskeie, vriendelik
en geduldig, en verdra mekaar in liefde. 3Lê julle daarop toe om die
eenheid wat die Gees tussen julle gesmee het, te handhaaf deur in
vrede met mekaar te lewe. 4Daar is net één liggaam en net één Gees,
soos daar net één hoop is waartoe God julle geroep het. 5Daar is net
één Here, één geloof, één doop, 6één God en Vader van almal: Hy wat
oor almal is, deur almal werk en in almal woon. 7Aan elkeen van ons
is 'n genadegawe gegee volgens die mate waarin Christus die gawes
uitgedeel het. 8Daarom sê die Skrif: Toe Hy na die hoogte opgevaar
het, het Hy krygsgevangenes saamgeneem en gawes aan die mense
gegee.9Hierdie uitdrukking: Hy het opgevaar, veronderstel tog dat Hy
eers neergedaal het na wat laer is, naamlik na die aarde toe. 10Die Een
wat neergedaal het, is ook die Een wat opgevaar het bo alle
hemelruimtes uit om alles met sy teenwoordigheid te vul. 11En dít is
die gawes wat Hy gegee het: apostels, profete, evangeliste, en herders
en leraars. 12Sy doel daarmee was om die gelowiges toe te rus vir hulle
diens en vir die opbou van die liggaam van Christus. 13So sal ons
uiteindelik almal kom tot die werklike eenheid in ons geloof en in ons
kennis van die Seun van God. Dan sal ons, sy kerk, soos 'n volgroeide
mens wees, so volmaak en volwasse soos Christus. 14Dan sal ons nie
meer kinders wees nie; ons sal nie meer soos golwe op en af en heen
en weer geslinger word deur elke wind van dwaalleer as vals leraars
ons met hulle slinksheid en listigheid op dwaalweë wil wegvoer nie.
15Nee, ons sal in liefde by die waarheid bly en so in alle opsigte groei
na Christus toe. Hy is immers die hoof, 16en uit Hom groei die hele
liggaam. Die verskillende liggaamsdele pas by mekaar en vorm saam
'n eenheid. Elkeen van hulle vervul sy funksie, en so bou die liggaam
homself op in liefde. 17In die Naam van die Here doen ek 'n ernstige
beroep op julle: Moenie langer soos heidene lewe nie. Hulle gedagtes
lei tot niks, 18hulle verstand is verduister, en hulle het geen deel aan
die lewe wat God skenk nie, omdat hulle hardnekkig in hulle onkunde
volhard. 19Hulle het heeltemal afgestomp geraak en hulle met 'n
onversadigbare drang aan losbandigheid oorgegee om al wat vuil is, te
doen. 20Maar dit is nie hoe julle Christus leer ken het nie. 21Julle het
tog van Hom gehoor, en omdat julle sy volgelinge is, is julle onderrig
volgens die waarheid wat in Jesus is. 22Hou dan op om te lewe soos
julle vroeër gelewe het; breek met die ou, sondige mens in julle wat
deur sondige begeertes verteer word. 23Julle gees en gedagtes moet
nuut word; 24lewe as nuwe mense wat as die beeld van God geskep is:

lewe volkome volgens die wil van God en wees heilig. 25Noudat julle
die valsheid afgelê het, moet julle onder mekaar die waarheid praat,
want ons is lede van dieselfde liggaam. 26As julle kwaad word, moenie
sondig nie, en moenie 'n dag kwaad afsluit nie. 27Moenie die duiwel
vatkans gee nie. 28As iemand 'n dief is, moet hy ophou steel; hy moet
deur harde werk op 'n eerbare manier self in sy lewensonderhoud
voorsien; dan sal hy iets hê om vir die armes te gee. 29Vuil taal moet
daar nooit uit julle mond kom nie; praat net wat goed en opbouend is
volgens die eis van omstandighede, sodat dit julle hoorders ten goede
kan kom. 30En moenie die Heilige Gees van God bedroef nie, want Hy
het julle as die eiendom van God beseël met die oog op die
verlossingsdag. 31Moet nooit verbitter of opvlieënd wees of woedend
word nie; moenie vloek of skel nie; moet niks doen wat sleg is nie.
32Wees goedgesind en hartlik teenoor mekaar, en vergewe mekaar
soos God julle ook in Christus vergewe het.

EFÉSIËRS 5

1Omdat julle kinders van God is en Hy julle liefhet, moet julle sy
voorbeeld volg. 2Lewe in liefde, soos Christus ons ook liefgehad en om
ons ontwil sy lewe as 'n offergawe gegee het, ja, 'n offer wat vir God
aanneemlik was. 3Soos dit gelowiges betaam, moet daar van ontug,
onsedelikheid in enige vorm, of gierigheid onder julle selfs geen
sprake wees nie. 4Growwe, ligsinnige of vuil praatjies pas nie by julle
nie; nee, dank aan God pas by julle. 5Dít moet julle goed besef: iemand
wat ontug pleeg, onsedelik lewe of 'n gierigaard is want gierigheid is
afgodery het nie deel aan die koninkryk van Christus en van God nie.
6Moenie dat iemand julle met allerlei onwaarhede mislei nie, want
daardeur kom die straf van God oor die mense wat aan Hom
ongehoorsaam is. 7Met sulke mense moet julle niks te doen hê nie.
8Vroeër was julle die ene duisternis, maar nou in die Here is julle lig.
Leef dan as mense van die lig. 9Uit die lig kom alles voort wat goed en
reg en waar is. 10Vra julle voortdurend af of iets vir die Here
aanneemlik is, 11en moenie meedoen aan die vrugtelose praktyke van
die duisternis nie, maar stel dit eerder aan die kaak. 12Dit is 'n skande
om selfs te praat oor die dinge wat die ongehoorsame mense in die
geheim doen. 13Maar alles word aan die kaak gestel wanneer die lig
daarop val. 14En as iets bekend geword het, is dit in die lig. Daarom sê
die lied: Word wakker, jy wat slaap, en staan op uit die dood; en
Christus sal jou lewe verlig. 15Wees baie versigtig hoe julle lewe: nie
soos onverstandige mense nie, maar soos verstandiges. 16Maak die
beste gebruik van elke geleentheid, want ons lewe in 'n goddelose tyd.
17Moet daarom nie onverstandig optree nie, maar probeer te wete kom
wat die Here wil dat julle moet doen. 18Moet julle nie aan drank te
buite gaan nie; daarmee gaan losbandigheid gepaard. Nee, laat die
Gees julle vervul, 19en sing onder mekaar psalms, lofgesange en ander
geestelike liedere; sing met julle hele hart tot eer van die Here. 20Dank
God die Vader altyd oor alles in die Naam van ons Here Jesus
Christus. 21Wees uit eerbied vir Christus aan mekaar onderdanig.
22Vrouens, wees aan julle mans onderdanig, net soos julle aan die Here
onderdanig is. 23Die man is die hoof van die vrou, soos Christus die
hoof van die kerk is. Christus is ook die Verlosser van die liggaam, sy
kerk. 24Soos die kerk aan Christus onderdanig is, moet die vrouens in
alles aan hulle mans onderdanig wees. 25Mans, julle moet julle vrouens
liefhê soos Christus die kerk liefgehad en sy lewe daarvoor afgelê het.
26Dit het Hy gedoen om die kerk aan God te wy, nadat Hy dit met die
water en die woord gereinig het, 27sodat Hy die kerk in volle
heerlikheid by Hom kan neem, sonder vlek of rimpel of iets dergeliks,
heilig en onberispelik. 28Die mans behoort hulle vrouens so lief te hê

soos hulle eie liggame. Wie sy vrou liefhet, het homself lief, 29want
niemand het nog ooit sy eie liggaam gehaat nie. Inteendeel, hy voed
en versorg dit, soos Christus met sy kerk doen 30omdat dit sy liggaam
is, waarvan ons lede is. 31Daar staan in die Skrif: Daarom sal 'n man sy
vader en moeder verlaat en saam met sy vrou lewe, en hulle twee sal
een wees.32Hierin lê daar 'n diep geheimenis opgesluit, en ek pas dit
toe op Christus en die kerk. 33Maar dit is ook op julle van toepassing.
Elkeen moet sy vrou so lief hê soos hy homself liefhet, en 'n vrou moet
aan haar man eerbied betoon.

EFÉSIËRS 6

1Kinders, wees as gelowiges aan julle ouers gehoorsaam, want dit is
wat die wet van God vereis. 2Eer jou vader en jou moeder is 'n baie
belangrike gebod. En daar is nog 'n belofte by: 3sodat dit met jou goed
mag gaan en jy lank mag lewe op die aarde.4En vaders, moenie julle
kinders so behandel dat hulle opstandig word nie, maar maak hulle
groot met tug en vermaning soos die Here dit wil. 5Slawe, wees
gehoorsaam aan julle eienaars hier op aarde, en doen dit met eerbied
en ontsag maar terselfdertyd met 'n opregte hart, asof dit vir Christus
is. 6Moenie net werk om deur julle eienaars raakgesien te word en so
in mense se guns te kom nie; werk soos slawe van Christus wat van
harte die wil van God doen. 7Al is julle slawe, doen julle werk met lus,
soos vir die Here en nie vir mense nie. 8Julle weet tog dat die Here
elkeen sal beloon as hy iets goeds gedoen het, of hy nou slaaf is of vry.
9En eienaars, behandel julle slawe met dieselfde gesindheid. Hou op
om hulle te dreig. Dink daaraan dat die Here in die hemel hulle Here
en ook julle Here is, en Hy trek niemand voor nie. 10Verder nog dit:
Soek julle krag in die Here en in sy groot mag. 11Trek die volle
wapenrusting aan wat God julle gee, sodat julle op julle pos kan bly
ondanks die listige aanslae van die duiwel. 12Ons stryd is nie teen vlees
en bloed nie, maar teen elke mag en gesag, teen elke gees wat heers
oor hierdie sondige wêreld, teen elke bose gees in die lug. 13Trek
daarom die volle wapenrusting aan wat God julle gee, sodat julle
weerstand kan bied in die dag van onheil en, nadat julle die stryd tot
die einde toe gevoer het, nog op julle pos kan bly staan. 14Bly dan op
julle pos, toegerus met die waarheid as gordel om julle heupe, die
vryspraak deur God as borsharnas, 15en die bereidheid om die
evangelie van vrede te verkondig as skoene aan die voete. 16Daarby
moet julle altyd geloof as skild in die hand hê, want daarmee sal julle
al die brandpyle van die Bose kan afweer. 17Sit verlossing as helm op
en vat die swaard van die Gees, dit is die woord van God. 18Doen dit
alles biddend en smeek God by elke geleentheid deur die Gees. Wees
waaksaam en bid gedurig vir al die gelowiges. 19Bid ook vir my dat
wanneer ek preek, God my die woorde gee dat ek die geheimenis van
die evangelie met vrymoedigheid kan bekend maak. 20Ter wille van
hierdie evangelie is ek 'n gesant in boeie. Bid dat ek dit met
vrymoedigheid kan verkondig soos dit my opgelê is. 21Tigikus, die
medegelowige wat ek baie lief het, die getroue dienaar in diens van
die Here, sal julle alles vertel, sodat julle ook kan weet hoe dit met my
gaan en wat ek doen. 22Ek stuur hom juis hiervoor na julle toe, sodat
julle kan hoor hoe dit hier by ons gaan en, sodat hy die kommer in
julle gemoed kan wegneem. 23Vrede vir die broers, en liefde en geloof,

van God die Vader en die Here Jesus Christus! 24Die genade sal by
almal wees wat vir ons Here Jesus Christus met onverganklike liefde
liefhet.

FILIPPENSE

FILIPPENSE 1

1Van Paulus en Timoteus, dienaars van Christus Jesus. Aan almal in
Filippi wat deur Christus Jesus aan God behoort, met hulle ouderlinge
en diakens. 2Genade en vrede vir julle van God ons Vader en die Here
Jesus Christus! 3Ek dank my God elke keer as ek aan julle dink. 4In al
my gebede bid ek altyd met blydskap vir julle almal, 5omdat julle van
die eerste dag af tot nou toe saamgewerk het aan die verkondiging
van die evangelie. 6Ek is veral ook daarvan oortuig dat God, wat die
goeie werk in julle begin het, dit end-uit sal voer en dit sal voleindig
op die dag wanneer Christus Jesus kom. 7Dit is ook heeltemal reg dat
ek so oor julle almal dink, omdat julle my na aan die hart lê. Julle
deel immers almal saam met my in die genade wat God my gee, sowel
in my gevangenskap as in my verdediging van die evangelie en die
bevestiging van die waarheid daarvan. 8God is my getuie, Hy weet hoe
ek na julle almal verlang met die liefde van Christus Jesus in my hart.
9Ook bid ek dat julle liefde al hoe meer sal toeneem in begrip en fyn
aanvoeling, 10sodat julle die dinge sal kan onderskei waarop dit
werklik aankom. Dan sal julle op die dag wanneer Christus kom,
onberispelik en sonder blaam wees, 11en deur Jesus Christus sal julle
geheel en al in die regte verhouding met God wees, tot sy lof en eer.
12Ek wil hê julle moet weet, broers, dat wat my oorgekom het, juis die
verkondiging van die evangelie bevorder het. 13Dit het daarop
uitgeloop dat die hele keiserlike wag en al die ander nou besef dat dit
ter wille van Christus is dat ek 'n gevangene is. 14Deur my boeie is die
meeste broers ook in hulle vertroue op die Here gesterk, en hulle waag
dit al hoe meer om die woord van God onbevrees te verkondig. 15Daar
is wel party wat Christus verkondig omdat hulle jaloers op my is en
iets teen my het, maar ander doen dit met opregte bedoelings.
16Laasgenoemdes verkondig Christus omdat hulle my liefhet en weet
dat dit my taak is om die evangelie te verdedig; 17maar eersgenoemdes
maak Christus bekend uit selfsugtige en onsuiwere bedoelings. Hulle
oogmerk is om die gevangenskap vir my nog swaarder te maak. 18Maar
wat maak dit saak? In elk geval, of dit met bybedoelings is of in
opregtheid, op allerhande maniere word Christus bekend gemaak, en
daaroor is ek bly. En ek sal my ook verder verbly, 19want ek weet dat
alles op my redding sal uitloop omdat julle vir my bid en die Gees van
Jesus Christus my bystaan. 20Dit is my vurige verlange, en daarna sien
ek uit, dat ek niks sal doen waaroor ek my sal hoef te skaam nie. Ek
wil ook nou, soos nog altyd, met alle vrymoedigheid deur my hele
wese Christus verheerlik in lewe en in sterwe, 21want om te lewe, is vir
my Christus, en om te sterwe, is vir my wins. 22As ek in die lewe bly,
kan ek voortgaan met vrugbare arbeid. Wat ek moet kies, weet ek nie.

23Ek is in 'n tweestryd: ek verlang daarna om heen te gaan en met
Christus te wees, want dit is verreweg die beste; 24maar in julle belang
is dit noodsaakliker dat ek bly lewe. 25Omdat ek hiervan oortuig is,
weet ek dat ek sal bly, ja, vir julle almal behoue sal bly, sodat julle
kan toeneem in geloof, en blydskap in julle geloof kan hê. 26As ek weer
by julle kom, sal julle oorvloedige rede hê om Christus Jesus oor my te
prys. 27Hoofsaak is dat julle lewenswandel in ooreenstemming met die
evangelie van Christus moet wees. As ek dan kom, sal ek self sien, of
as ek nie kan kom nie, sal ek deur berigte hoor dat julle in volkome
eensgesindheid standvastig saamstry vir die geloof in die evangelie
28en julle in geen opsig deur die teenstanders laat afskrik nie. Dit is vir
hulle 'n teken van húlle ondergang en van júlle redding, en dit kom
van God. 29God het julle die voorreg gegee om Christus te dien, nie
alleen deur in Hom te glo nie, maar ook deur vir Hom te ly. 30Julle en
ek het dieselfde stryd wat julle my vroeër al sien stry het en waarvan
julle hoor dat ek nou nog stry.

FILIPPENSE 2

1Aangesien julle die troos in Christus ondervind het, die aansporing
deur die liefde, die gemeenskap deur die Gees, die innige meegevoel
en meelewing 2maak dan nou my blydskap volkome deur eensgesind
te wees: een in liefde, een van hart, een in strewe. 3Moet niks uit
selfsug of eersug doen nie, maar in nederigheid moet die een die
ander hoër ag as homself. 4Julle moenie net elkeen aan sy eie belange
dink nie, maar ook aan dié van ander. 5Dieselfde gesindheid moet in
julle wees wat daar ook in Christus Jesus was: 6Hy wat in die gestalte
van God was, het sy bestaan op Godgelyke wyse nie beskou as iets
waaraan Hy Hom moes vasklem nie, 7maar Hy het Homself verneder
deur die gestalte van 'n slaaf aan te neem en aan mense gelyk te word.
En toe Hy as mens verskyn het, 8het Hy Homself verder verneder. Hy
was gehoorsaam tot in die dood, ja, die dood aan die kruis. 9Daarom
het God Hom ook tot die hoogste eer verhef en Hom die Naam gegee
wat bo elke naam is, 10sodat in die Naam van Jesus elkeen wat in die
hemel en op die aarde en onder die aarde is, die knie sou buig, 11en
elke tong sou erken: Jesus Christus is Here! tot eer van God die Vader.
12My geliefdes, julle was altyd gehoorsaam wanneer ek by julle was.
Des te meer moet julle gehoorsaam wees nou dat ek nie daar is nie.
Julle moet julle met eerbied en ontsag daarop toelê om as verloste
mense te lewe, 13want dit is God wat julle gewillig en bekwaam maak
om sy wil uit te voer. 14Doen alles sonder kla of teëpraat. 15Sorg dat
julle bo alle verdenking staan en opreg bly, onberispelike kinders van
God te midde van ontaarde en korrupte mense. Tree onder hulle op as
ligdraers in die wêreld 16deur die woord van die lewe uit te dra. Dan
sal ek op die dag van Christus se koms rede hê om trots te wees,
omdat dit sal blyk dat ek my nie verniet ingespan het nie en nie
verniet geswoeg het nie. 17Julle geloof is 'n offer in diens van God.
Selfs al word my bloed daarby as drankoffer uitgegiet, is ek daaroor
bly, ja, is ek saam met julle almal bly. 18Om dieselfde rede moet julle
ook bly wees, ja, saam met my bly wees. 19Ek hoop om, as die Here
Jesus wil, Timoteus gou na julle toe te stuur, sodat ek ook rus in my
gemoed kan hê as ek gehoor het hoe dit met julle gaan. 20Ek het
trouens niemand met dieselfde gesindheid as hy en wat julle belange
so opreg sal behartig nie. 21Al die ander soek net hulle eie belange, nie
dié van Jesus Christus nie. 22Maar julle weet hoe betroubaar Timoteus
is. Soos 'n kind saam met sy vader, het hy saam met my die saak van
die evangelie gedien. 23Ek hoop om hom dadelik te stuur, sodra ek
gesien het hoe my sake verloop. 24En ek vertrou dat, as die Here wil,
ek self ook gou na julle toe sal kan kom. 25Ek ag dit noodsaaklik om
die broer Epafroditos, my medewerker en medestryder wat deur julle

hierheen gestuur is om my in my omstandighede by te staan, na julle
toe terug te stuur. 26Hy verlang gedurig na julle almal en bly hom
daaroor kwel dat julle van sy siekte gehoor het. 27Hy was ook
inderdaad doodsiek, maar God het Hom oor Epafroditos ontferm, en
nie net oor hom nie, maar ook oor my sodat ek nie verdriet op
verdriet sou hê nie. 28Ek stuur hom dan nou ook so gou moontlik
terug, sodat as julle hom weer sien, julle weer bly kan wees en ek
minder besorg. 29Ontvang hom met oop arms as 'n broer in die Here,
en bejeën manne soos hy met agting, 30want deur sy werk vir Christus
het hy by die dood omgedraai. Hy het sy lewe gewaag om my die hulp
te verleen wat julle self nie kon gee nie.

FILIPPENSE 3

1Verder, my broers, wees bly in die Here! Om dieselfde dinge aan julle
te skrywe, is vir my nie moeite nie, en vir julle gee dit sekerheid. 2Pas
op vir daardie dwaalleraars; pas op vir daardie mense wat kwaad stig;
pas op vir daardie betekenislose besnydenis! 3Ons het die ware
besnydenis, óns wat God deur sy Gees dien, óns wat ons op Christus
Jesus beroem en nie op uiterlike dinge vertrou nie. 4Tog sou ek ook op
uiterlike dinge kon vertrou. As iemand meen dat hy op uiterlike dinge
kan vertrou, ek nog meer: 5ek is op die agste dag besny, van geboorte
'n Israeliet, uit die stam Benjamin, 'n egte Hebreër, in wetsopvatting
was ek 'n Fariseër, 6in my ywer 'n vervolger van die kerk, in
onderhouding van die wet van Moses om vryspraak te kry,
onberispelik. 7Maar wat eers vir my 'n bate was, beskou ek nou as
waardeloos ter wille van Christus, 8ja, nog meer: ek beskou alles as
waardeloos, want om Christus Jesus, my Here, te ken, oortref alles in
waarde. Ter wille van Hom het ek alles prysgegee en beskou ek dit as
verwerplik sodat ek Christus as enigste bate kan verkry 9en een met
Hom kan wees: vrygespreek, nie omdat ek die wet onderhou nie, maar
omdat ek in Christus glo. Dit is die vryspraak wat God gee omdat 'n
mens in Hom glo. 10Al wat ek wens, is om Christus te ken, die krag van
sy opstanding te ondervind en deel te hê aan sy lyding deur aan Hom
gelyk te word in sy dood, 11in die verwagting dat ek self deel sal hê
aan die opstanding uit die dood. 12Ek sê nie dat ek dit alles al het of
die doel al bereik het nie, maar ek span my in om dit alles myne te
maak omdat Christus Jesus my reeds Syne gemaak het. 13Broers, ek
verbeel my nie dat ek dit alles al het nie. Maar een ding doen ek: ek
maak my los van wat agter is en strek my uit na wat voor is. 14Ek span
my in om by die wenstreep te kom, sodat ek die hemelse prys kan
behaal waartoe God my geroep het in Christus Jesus. 15Ons almal wat
geestelik volwasse is, moet hierdie gesindheid hê. En as julle in enige
opsig anders daaroor dink God sal ook hierin aan julle die regte insig
gee. 16In elk geval, laat ons koers hou op die pad waarmee ons tot
hiertoe gekom het. 17Wees my navolgers, broers, en let op die mense
wat lewe volgens die voorbeeld wat ons vir julle stel. 18Ek het dikwels
vir julle gesê en tot my verdriet moet ek dit nou herhaal: Daar is baie
wat as vyande van die kruis van Christus lewe. 19Die verderf is hulle
einde; die maag is hulle god; hulle skande is hulle trots; hulle is
aardsgesind. 20Maar ons is burgers van die hemel, van waar af ons ook
die Here Jesus Christus as Verlosser verwag. 21Deur die krag waarmee
Hy alles aan Homself onderwerp, sal Hy ons nederige liggame
verander om soos sy verheerlikte liggaam te wees.

FILIPPENSE 4

1Daarom, my broers, moet julle vas staan en getrou bly aan die Here.
Ek het julle baie lief en verlang na julle. Julle is my blydskap en my
kroon. 2Ek vermaan vir Euodia en ek vermaan vir Sintige om
eensgesind te wees in die Here. 3Ja, ek vra jou ook, getroue
medewerker, wees hierdie vroue behulpsaam. Hulle het saam met my
die stryd gevoer in diens van die evangelie, net soos Klemens ook en
my ander medewerkers, wie se name in die boek van die lewe staan.
4Wees altyd bly in die Here! Ek herhaal: Wees bly! 5Wees inskiklik
teenoor alle mense. Die Here is naby. 6Moet oor niks besorg wees nie,
maar maak in alles julle begeertes deur gebed en smeking en met
danksegging aan God bekend. 7En die vrede van God wat alle verstand
te bowe gaan, sal oor julle harte en gedagtes die wag hou in Christus
Jesus. 8Verder, broers, alles wat waar is, alles wat edel is, alles wat reg
is, alles wat rein is, alles wat mooi is, alles wat prysenswaardig is
watter deug of lofwaardige saak daar ook mag wees daarop moet julle
julle gedagtes rig. 9En wat julle van my geleer en ontvang het, en
gehoor en gesien het, dit moet julle doen. En God wat vrede gee, sal
by julle wees. 10Ek was baie bly in die Here dat julle na so 'n lang tyd
weer gewys het dat julle nog aan my dink. Nie dat julle my ooit
vergeet het nie, julle het net nie die kans gehad om iets te doen nie.
11Ek sê dit nie omdat ek gebrek ly nie, want ek het geleer om my in
alle omstandighede te behelp. 12Ek weet wat armoede is en ek weet
wat oorvloed is; van alles het ek ondervinding: om genoeg te hê om te
eet sowel as om honger te ly, om oorvloed te hê sowel as om gebrek te
ly. 13Ek is tot alles in staat deur Hom wat my krag gee. 14Nietemin het
julle goed gedoen deur my in my moeilike omstandighede by te staan.
15Julle in Filippi weet ook dat in die begin van my evangelieprediking,
na my vertrek uit Masedonië, geen enkele gemeente behalwe julle 'n
aandeel gehad het aan my rekening van inkomste en uitgawe nie.
16Ook toe ek in Tessalonika was, het julle meer as een maal iets vir my
behoeftes gestuur. 17Dit gaan vir my egter nie om die gawe nie, maar
om die vrug daarvan: daardeur word julle self ryker. 18Maar ek het
alles ontvang en ek het meer as genoeg. Noudat ek van Epafroditos
ontvang het wat julle gestuur het, het ek alles wat ek nodig het. Julle
gawe is voor God 'n offer met lieflike geur, vir Hom aanneemlik en
welgevallig. 19En my God sal in elke behoefte van julle ryklik voorsien
volgens sy wonderbaarlike rykdom in Christus Jesus. 20Aan ons God en
Vader behoort die heerlikheid tot in alle ewigheid! Amen. 21Groete aan
almal wat aan God behoort deur Christus Jesus. Die broers hier by my
stuur vir julle groete. 22Ook al die gelowiges en veral dié wat aan die
huis van die keiser verbonde is, stuur vir julle groete. 23Die genade van

die Here Jesus Christus sal by julle wees.

KOLOSSENSE

KOLOSSENSE 1

1Van Paulus, 'n apostel van Christus Jesus deur die wil van God, en
van die broer Timoteus. 2Aan almal in Kolosse wat aan God behoort,
getroue broers in Christus. Genade en vrede vir julle van God ons
Vader! 3Wanneer ons tot God, die Vader van ons Here Jesus Christus,
bid, dank ons Hom altyd vir julle 4omdat ons gehoor het van julle
geloof in Christus Jesus en van julle liefde vir al die gelowiges.
5Hierdie geloof en liefde is gegrond op die hoop wat vir julle in die
hemel bewaar word en waarvan julle reeds gehoor het toe die
waarheid, die evangelie, aan julle verkondig is. 6Die evangelie het julle
bereik, en net soos dit in die hele wêreld vrug voortbring en verder
versprei, gebeur dit ook by julle van die dag af dat julle van God se
genade gehoor het en dit leer ken het soos dit werklik is. 7Julle is
daarin onderrig deur Epafras, ons geliefde medewerker en 'n getroue
dienaar van Christus in julle belang. 8Dit is ook hy wat ons vertel het
van die liefde wat deur die Gees in julle gewek is. 9Daarom, van die
dag af dat ons van julle gehoor het, hou ons ook nie op om vir julle te
bid nie. Ons vra God dat Hy deur al die wysheid en insig wat die Gees
gee, julle sy wil duidelik sal laat ken, 10sodat julle tot eer van die Here
sal lewe deur net te doen wat Hy verlang. Mag julle vrugte dra deur
goeie werke en toeneem in die kennis van God. 11Mag God deur sy
wonderbare krag julle alle sterkte gee om in alle omstandighede
geduldig te volhard. 12Met blydskap moet julle die Vader dank wat
julle geskik gemaak het om deel te hê aan die erfenis wat vir die
gelowiges wag in die ryk van die lig. 13Hy het ons uit die mag van die
duisternis weggeruk en ons onder die heerskappy gestel van sy Seun
wat Hy liefhet. 14Deur die Seun het ons die verlossing verkry, die
vergewing van ons sondes. 15Die Seun is die beeld van God, van God
wat self nie gesien kan word nie. Die Seun is die Eerste, verhewe bo
die hele skepping. 16God het deur Hom alles geskep wat in die hemel
en op die aarde is: alles wat gesien kan word en alles wat nie gesien
kan word nie, konings, heersers, maghebbers, gesagvoerders. Alles is
deur Hom en vir Hom geskep. 17Voor alles was Hy al daar, en deur
Hom bly alles in stand. 18Hy is die hoof van die liggaam, van die kerk.
Hy is die oorsprong daarvan, Hy is die Eerste, die Een wat uit die
dood opgestaan het, sodat Hy die eerste plek in die heelal inneem.
19God het besluit om met sy volle wese in Hom te woon 20en om deur
Hom alles met Homself te versoen. Deur die bloed van sy Seun aan die
kruis het Hy die vrede herstel, deur Hom het Hy alles op die aarde en
in die hemel met Homself versoen. 21Ook julle was voorheen ver van
God af en vyandiggesind teenoor Hom, soos blyk uit julle sondige
lewenswyse. 22Maar nou het Hy ook julle met Homself versoen deurdat

sy Seun as mens gesterwe het om julle heilig, sonder smet en
onberispelik voor Hom te stel. 23Maar dan moet julle vas en sterk bly
staan in die geloof en julle nie laat losruk van die hoop wat in julle
gewek is deur die evangelie wat julle gehoor het nie. Dit is die
evangelie wat aan al die mense op die aarde verkondig is en waarvan
ek, Paulus, 'n dienaar geword het. 24Ek is nou bly oor al die lyding wat
ek ter wille van julle moet verduur, want die vervolging van Christus
het nog nie geëindig nie. Ek verduur my deel daarvan ter wille van sy
liggaam, die kerk, 25waarvan ek 'n dienaar geword het volgens die
opdrag wat God my gegee het om sy woord ten volle aan julle bekend
te maak. 26Dit is die geheimenis wat eeue en geslagte lank verborge
was, maar wat nou geopenbaar is aan die mense wat aan Hom
behoort. 27God het besluit om aan hulle bekend te maak hoe seënryk
en heerlik hierdie geheimenis vir die nasies is. Die inhoud daarvan is:
Christus is in julle, Hy is julle hoop op die heerlikheid. 28Hóm
verkondig ons deurdat ons alle mense met alle moontlike wysheid
onderrig en leer, sodat ons elke mens tot geestelike volwassenheid in
Christus kan bring. 29Daarvoor span ek my ook in en beywer ek my
met die krag wat Hy gee en wat kragtig in my werk.

KOLOSSENSE 2

1Ek wil hê julle moet weet hoe sterk ek my beywer vir julle en vir die
gelowiges in Laodisea en vir al die ander wat my ook nog nie
persoonlik gesien het nie. 2My doel daarmee is dat hulle bemoedig
moet word. Hulle moet met liefde aan mekaar verbind wees en saam
strewe na diep en volledige insig, sodat hulle God se geheimenis kan
ken. Die geheimenis is Christus, 3en in Hom is al die verborge skatte
van wysheid en kennis te vind. 4Ek beklemtoon dit, sodat niemand
julle met vals redenasies mislei nie. 5Al is ek nou nie persoonlik daar
nie, is ek tog in die gees by julle en is ek bly om te sien dat julle die
goeie orde handhaaf en dat julle geloof in Christus stewig vas staan.
6Aangesien julle dan Christus Jesus as Here aangeneem het, moet julle
in verbondenheid met Hom lewe, 7in Hom gewortel en op Hom gebou,
vas in die geloof soos julle geleer is, en met dankbaarheid vervul. 8Pas
op dat niemand julle van Hom af wegvoer deur teorieë en argumente
wat misleidend is nie. Dit is dinge wat berus op die oorlewering van
mense, op wettiese godsdienstige reëls en nie op Christus nie. 9In Hom
is die volle wese van God beliggaam, 10en in verbondenheid met Hom
deel julle in sy volheid. Hy is die hoof oor elke mag en gesag. 11Deur
julle verbondenheid met Hom is julle ook besny, nie met die
besnydenis wat deur mense verrig word nie, maar met die besnydenis
deur Christus, en dit bestaan in die wegneem van die sondige natuur
van die mens. 12Dit het by die doop gebeur deurdat julle toe saam met
Hom begrawe is. Deur julle verbondenheid met Hom is julle ook saam
met Hom opgewek, omdat julle geglo het in die krag van God wat
Hom uit die dood opgewek het. 13Julle was dood deurdat julle
gesondig het en deurdat julle sondige natuur nog nie weggeneem was
nie. God het julle egter saam met Christus lewend gemaak deurdat Hy
ons al ons sondes vergewe het. 14Hy het die skuldbewys met sy eise
teen ons tot niet gemaak. Deur dit aan die kruis te spyker, het Hy dit
vir goed weggeneem. 15Hy het elke mag en gesag ontwapen en hulle in
die openbaar vertoon deur hulle as gevangenes in die triomftog van
Christus mee te voer. 16Daarom moet julle nie dat iemand vir julle
voorskrywe wat julle moet eet en drink nie , of dat julle die jaarlikse
feeste of die nuwemaansfees of die sabbatdag moet vier nie. 17Dit is
alles maar net die skaduwee van wat sou kom; die werklikheid is
Christus. 18Moenie dat iemand wat behae skep in danige nederigheid
en in die aanbidding van engele en wat voorgee dat hy allerhande
visioene gesien het, julle daarmee mislei nie. So iemand verhef hom
oor wat hy in eiewaan van homself dink, 19en hy hou nie aan die hoof,
aan Christus, vas nie. Uit Christus groei die hele liggaam, ondersteun
deur die gewrigte en saamgebind deur die spiere, soos God dit laat

groei. 20Julle het saam met Christus gesterwe en is dus dood vir die
wettiese godsdienstige reëls van hierdie wêreld. Waarom lewe julle
dan nog asof julle aan hierdie wêreld behoort? Waarom gehoorsaam
julle allerhande voorskrifte 21soos: Hieraan mag jy nie vat nie! Daaraan
mag jy jou mond nie sit nie! Daaraan mag jy nie raak nie!? 22Dit gaan
alles oor dinge wat bedoel is om gebruik te word en te vergaan, en dit
is maar net gebooie en leerstellings van mense. 23Hierdie leerstellings
het wel 'n skyn van wysheid met hulle selfgemaakte godsdiens, danige
nederigheid en streng beheersing van die liggaam, maar dit het geen
waarde vir die beteueling van die sondige drifte nie.

KOLOSSENSE 3

1Aangesien julle saam met Christus uit die dood opgewek is, moet julle
strewe na die dinge daarbo waar Christus is, waar Hy aan die
regterhand van God sit. 2Rig julle gedagtes op die dinge wat daarbo is,
nie op die dinge wat op die aarde is nie, 3want julle het gesterwe, en
julle lewe is saam met Christus verborge in God. 4Wanneer Christus,
wat julle lewe is, by sy wederkoms verskyn, sal julle ook saam met
Hom verskyn en in sy heerlikheid deel. 5Daarom moet julle die aardse
dinge doodmaak wat nog deel van julle lewe is: onsedelikheid,
onreinheid, wellus, slegte begeertes, en gierigheid, wat afgodery is.
6Deur sulke dinge kom die straf van God oor die mense wat aan Hom
ongehoorsaam is. 7Vroeër het julle ook aan dié dinge meegedoen toe
julle nog daarin gelewe het. 8Maar nou moet julle al hierdie dinge laat
staan: woede, haat, nyd en gevloek. Vuil taal moet daar nie uit julle
mond kom nie, 9en moenie vir mekaar lieg nie. Julle het met die ou,
sondige mens en sy gewoontes gebreek 10en leef nou die lewe van die
nuwe mens, wat al hoe meer vernuwe word na die beeld van sy
Skepper en tot die volle kennis van God. 11Hier is dit nie van belang of
iemand Griek of Jood is nie, besny of nie besny nie, andertalig,
onbeskaaf, slaaf of vry nie. Hier is Christus alles en in almal. 12Julle is
die uitverkore volk van God wat Hy baie lief het. Daarom moet julle
meelewend, goedgesind, nederig, sagmoedig en verdraagsaam wees.
13Wees geduldig met mekaar en vergewe mekaar as die een iets teen
die ander het. Soos die Here julle vergewe het, moet julle mekaar ook
vergewe. 14Bo dit alles moet julle mekaar liefhê. Dit is die band wat
julle tot volmaakte eenheid saambind. 15En die vrede wat Christus gee,
moet in julle lewens die deurslag gee. God het julle immers geroep om
as lede van een liggaam in vrede met mekaar te lewe. Wees altyd
dankbaar. 16Die boodskap van Christus moet in sy volle rykdom in
julle bly. Leer en onderrig mekaar met alle wysheid. Met
dankbaarheid in julle harte moet julle psalms, lofgesange en ander
geestelike liedere tot eer van God sing. 17En wat julle ook al sê of
doen, sê en doen dit alles in die Naam van die Here Jesus en dank God
die Vader deur Hom. 18Vrouens, wees aan julle mans onderdanig soos
dit pas by mense wat in die Here glo. 19Mans, julle moet julle vrouens
liefhê, moenie die lewe vir hulle bitter maak nie. 20Kinders, wees in
alles aan julle ouers gehoorsaam, want die Here verlang dit van
kinders wat in Hom glo. 21Vaders, moenie gedurig by julle kinders fout
soek dat hulle moedeloos word nie. 22Slawe, wees in alles gehoorsaam
aan julle eienaars hier op aarde. Moenie net werk om deur hulle
raakgesien te word en so in mense se guns te kom nie, maar werk met
'n opregte hart uit eerbied vir die Here. 23Wat julle ook al doen, doen

dit van harte soos vir die Here en nie vir mense nie, 24omdat julle weet
dat julle van die Here as beloning sal kry wat Hy belowe het. Christus
is die Here in wie se diens julle staan. 25Wie onreg doen, sal gestraf
word oor die onreg wat hy gedoen het; die Here trek niemand voor
nie.

KOLOSSENSE 4

1Eienaars, behandel julle slawe reg en billik in die wete dat julle ook
onder iemand staan, onder die Here in die hemel. 2Volhard in die
gebed! Wees daarby waaksaam en dankbaar 3en bid tegelykertyd ook
vir ons. Bid dat God vir ons 'n deur vir die woord oopmaak sodat ons
die geheimenis van Christus kan verkondig waarvoor ek hier gevange
sit. 4Bid dat ek dit duidelik sal verkondig soos dit my opgelê is. 5Tree
met wysheid op teenoor die mense wat nog buite die gemeente is.
Maak die beste gebruik van elke geleentheid. 6Wat julle sê, moet altyd
vriendelik wees en van goeie smaak getuig; en julle moet weet hoe
julle elkeen behoort te antwoord. 7Tigikus, die medegelowige wat ek
baie lief het, sal julle alles vertel van hoe dit met my gaan. Hy is 'n
getroue dienaar en werk saam met my in diens van die Here. 8Ek stuur
hom na julle toe juis sodat julle kan hoor hoe dit hier by ons gaan en
sodat hy die kommer in julle gemoed kan wegneem. 9Onesimus, die
getroue medegelowige wat ek baie lief het en wat een van julle is,
gaan saam met hom. Hulle sal julle alles vertel van hoe dit hier gaan.
10Aristargos, wat hier saam met my gevange sit, stuur vir julle groete;
ook Markus, die neef van Barnabas. Oor hom het julle reeds opdragte
gekry: as hy daar by julle kom, moet julle hom gasvry ontvang.
11Verder stuur Jesus, wat ook Justus genoem word, groete. Hulle drie
is die enigste Jode wat saam met my werk vir die koninkryk van God.
Hulle is vir my 'n groot troos. 12Epafras, wat een van julle is, stuur vir
julle groete. Hy staan in diens van Christus Jesus en bid altyd ernstig
vir julle dat julle staande mag bly, geestelik volwasse en in alles
volkome gehoorsaam aan die wil van God. 13Ek kan van hom getuig
dat hy baie vir julle doen asook vir die gelowiges in Laodisea en in
Hiërapolis. 14Lukas, die dokter wat ek baie lief het, en Demas stuur vir
julle groete. 15Dra my groete oor aan die gelowiges in Laodisea en aan
Nimfa en die gemeente wat gereeld in haar huis bymekaarkom.
16Wanneer hierdie brief klaar by julle voorgelees is, moet julle reëlings
tref dat dit ook in die gemeente van die Laodisense voorgelees kan
word; en die een wat van Laodisea af sal kom, moet ook by julle
voorgelees word. 17En sê vir Argippus: Gee jou aandag aan die taak
wat jy in diens van die Here aanvaar het, sodat jy dit kan voltooi.
18Nou skrywe ek met my eie hand. Groete, Paulus. Dink aan my waar
ek hier gevange sit. Die genade sal by julle wees.

I THESSALONICENSE

I THESSALONICENSE 1

1Van Paulus, Silvanus en Timoteus. Aan die gemeente van die
Tessalonisense, wat aan God die Vader en die Here Jesus Christus
behoort. Genade en vrede vir julle! 2Ons dank God altyd vir julle almal
wanneer ons in ons gebede aan julle dink. Sonder ophou 3bring ons
dan voor God ons Vader in herinnering die werk van julle geloof, die
inspanning van julle liefde en die volharding van julle hoop op ons
Here Jesus Christus. 4Broers, ons weet dat God julle wat Hy liefhet,
uitverkies het, 5want die evangelie wat ons aan julle verkondig het,
het nie bloot met woorde tot julle gekom nie, maar ook met krag en
deur die Heilige Gees en met volle oortuiging. Julle weet trouens hoe
ons by julle opgetree het, en dít om julle ontwil. 6En julle het ons
voorbeeld gevolg en volgelinge van die Here geword. In baie moeilike
omstandighede het julle die woord aangeneem met 'n blydskap wat
van die Heilige Gees kom. 7So het julle 'n voorbeeld geword vir al die
gelowiges in Masedonië en in Agaje. 8Van julle af is die woord van die
Here in Masedonië en in Agaje verkondig, en oral het die mense
gehoor van julle geloof in God, sodat dit nie vir ons nodig is om nog
iets daaroor te sê nie. 9Die mense vertel self hoe julle ons ontvang het
en hoe julle julle van die afgode tot God bekeer het en nou die
lewende en ware God dien 10en dat julle sy Seun wat Hy uit die dood
opgewek het, uit die hemel verwag, Jesus deur wie ons gered word
van die oordeel wat kom.

I THESSALONICENSE 2

1Julle weet tog self, broers, dat ons koms na julle toe nie op 'n
mislukking uitgeloop het nie. 2Inteendeel, al is ons kort tevore in
Filippi beledig en mishandel, soos julle weet, het ons God ons die
moed gegee om sy evangelie aan julle te verkondig ondanks felle
teenkanting. 3Ons prediking berus immers nie op dwaling nie, kom
ook nie voort uit onsuiwer beweegredes nie en is sonder enige
bybedoelings. 4Nee, God het ons gekeur en die evangelie aan ons
toevertrou, en so verkondig ons dit dan ook. Ons wil nie die guns van
mense probeer wen nie, maar doen wat God verwag, Hy wat ons
diepste gedagtes toets. 5Met vleitaal het ons ons nooit opgehou nie,
soos julle trouens weet. Hebsug was nooit ons verborge motief nie;
daarvan is God ons getuie. 6Ons het nooit daarna gestreef dat mense
ons sou eer nie, of dit nou julle is of ander 7al kon ons as apostels van
Christus allerhande eise aan julle gestel het. Ons was liefdevol en sag
teenoor julle soos 'n ma wat haar kinders vertroetel. 8So geheg is ons
aan julle dat ons nie net die evangelie van God aan julle gegee het nie,
maar ook ons lewe vir julle sou wou gee, want ons het julle lief gekry.
9Julle onthou immers nog, broers, hoe ons geswoeg en gesweet het.
Dag en nag het ons gewerk om nie vir enigeen van julle 'n las te wees
terwyl ons die evangelie van God aan julle verkondig het nie. 10Julle,
en ook God, is getuie van hoe suiwer, reg en onberispelik ons ons
gedra het teenoor julle wat glo. 11Net so weet julle ook hoe ons elkeen
van julle behandel het: soos 'n pa sy kinders 12het ons julle elkeen
bemoedig en aangespoor en dit op die hart gedruk om tot eer van God
te lewe, Hy wat julle roep om in sy koninkryk in te gaan en so aan sy
heerlikheid deel te hê. 13Ons dank God dan ook gedurig daarvoor dat
julle die boodskap van God wat julle van ons gehoor het, ontvang en
aangeneem het in die oortuiging dat dit nie mensewoorde is nie, maar
die woord van God. En dit is ook inderdaad die woord van God, soos
die uitwerking daarvan op julle wat glo, bewys. 14Broers, dit het met
julle gegaan soos met die gemeentes van God in Judea, hulle wat aan
Christus Jesus behoort: julle moes van julle volksgenote dieselfde
behandeling verduur as wat die gelowiges in Judea onder die Jode
moes ly. 15Dit is die Jode deur wie die Here Jesus en die profete
doodgemaak en ons vervolg is. Wat God wil, doen hulle nie, en hulle
is vyandig teenoor alle mense; 16hulle probeer verhoed dat ons aan die
heidene die boodskap bring waardeur hulle gered kan word. Die Jode
het nog altyd gesondig, maar nou het hulle die maat van hulle sondes
vol gemaak. Nou is dit klaar: die oordeel van God het hulle begin tref.
17Wat ons betref, broers, toe ons nog maar 'n kort rukkie van julle
geskei was wel uit die oog, maar nie uit die hart nie het ons so baie na

julle verlang dat ons alles in ons vermoë gedoen het om julle weer te
sien. 18Daarom wou ons weer na julle toe kom; ek, Paulus, het keer op
keer probeer kom, maar die Satan het ons verhinder. 19Wie anders tog
as julle is ons hoop en ons blydskap, die kroon op ons werk waarop
ons trots sal wees wanneer ons met sy wederkoms voor die Here Jesus
sal verskyn? 20Júlle is immers ons trots en ons blydskap!

I THESSALONICENSE 3

1Toe ons dit nie langer kon uithou nie, het ons besluit om alleen in
Atene agter te bly. 2Ons het vir Timoteus, ons broer en medewerker in
diens van God, wat saam met ons die evangelie van Christus
verkondig, na julle toe gestuur om julle in julle geloof te versterk en
moed in te praat 3sodat nie een van julle onder die vervolginge sou
begin wankel nie. Dat ons ter wille van ons geloof vervolg sal word,
staan vas. Dit weet julle. 4Toe ons nog by julle was, het ons julle al
gewaarsku dat ons vervolg sal word, en soos julle weet, het dit ook
gebeur. 5Toe ek dus nie langer kon uithou nie, het ek vir Timoteus
gestuur om vas te stel hoe dit met julle geloof staan: of die verleier
julle nie reeds verlei het en al ons harde werk dalk op niks uitgeloop
het nie. 6Nou is Timoteus van julle af terug by ons, en hy het ons die
goeie nuus gebring van julle geloof en liefde. Hy het ons vertel dat
julle nog altyd die aangenaamste herinneringe aan ons het en dat julle
net so na ons verlang as ons na julle. 7Daarom, broers, het ons in al
ons nood en swaarkry weer moed geskep vir julle omdat julle nog glo.
8Omdat julle vas staan in die Here, leef ons nou weer werklik. 9Hoe
kan ons na behore aan ons God die dank bring vir al die blydskap wat
ons voor Hom oor julle het? 10Dag en nag bid ons met ons hele hart
om julle weer persoonlik te mag sien en om aan te vul wat nog aan
julle geloof ontbreek. 11Mag God ons Vader self en ons Here Jesus ons
pad na julle toe oopmaak! 12En mag die Here julle liefde vir mekaar en
vir alle mense laat groei en oorvloedig maak, net soos ons liefde vir
julle. 13So sal Hy julle innerlik sterk maak dat julle onberispelik en
heilig voor God ons Vader sal staan wanneer ons Here Jesus kom saam
met al sy heilige engele. Amen.

I THESSALONICENSE 4

1En nou het ons nog iets anders om van julle te vra, broers. Julle het
van ons geleer hoe God wil hê julle moet lewe. Julle doen dit ook,
maar in die Naam van die Here Jesus versoek ons julle dringend: Lê
julle nog meer daarop toe. 2Julle ken die voorskrifte wat ons op gesag
van die Here Jesus aan julle oorgedra het. 3Dit is die wil van God dat
julle heilig moet lewe. Weerhou julle van onsedelikheid. 4Elkeen van
julle moet weet dat hy met sy vrou heilig en eerbaar moet saamlewe;
5julle moenie deur hartstog en begeerte gedrywe word soos die
heidene wat vir God nie ken nie. 6Ook mag niemand hom in hierdie
verband te buite gaan en sy broer bedrieg nie, want die Here straf al
sulke dinge. So het ons julle trouens al vroeër gewaarsku; ons het julle
nadruklik hierop gewys. 7God het ons nie geroep om onsedelik te lewe
nie, maar om heilig te lewe. 8Wie hierdie voorskrifte verwerp, verwerp
dus nie maar net 'n mens nie, hy verwerp God wat ook sy Heilige Gees
aan julle gegee het. 9Oor broederliefde hoef ons nie aan julle te skrywe
nie, want julle is self deur God geleer om mekaar lief te hê. 10En dit
doen julle dan ook teenoor al die broers in die hele Masedonië. Ons
versoek julle egter dringend, broers: Lê julle nog meer daarop toe.
11Laat dit vir julle 'n saak van eer wees om rustig te lewe, julle met
julle eie sake besig te hou en self in julle lewensonderhoud te
voorsien, soos ons dit aan julle voorgehou het. 12Dan sal julle eerbare
leefwyse die agting van die mense buite die gemeente afdwing, en
julle sal van niemand afhanklik wees nie. 13Ons wil hê, broers, dat
julle nie onkundig moet wees oor wat met die ontslapenes gaan
gebeur nie. Dan sal julle ook nie treur nie, soos die ander mense wat
geen hoop het nie. 14Ons glo immers dat Jesus gesterwe maar ook
opgestaan het. Net so glo ons ook dat God saam met Jesus die
ontslapenes wat in Hom geglo het, na Hom toe sal neem. 15Dit sê ons
vir julle op grond van wat die Here gesê het: Ons wat bly lewe tot met
die wederkoms van die Here, sal die ontslapenes hoegenaamd nie voor
wees nie. 16Wanneer die bevel gegee word en die stem van die
aartsengel en die trompet van God weerklink, sal die Here self uit die
hemel neerdaal. Allereers sal dié wat in Christus gesterf het, uit die
dood opstaan; 17daarna sal ons wat nog lewe, saam met hulle op die
wolke weggevoer word, die lug in, die Here tegemoet. En so sal ons
altyd by die Here wees. 18Troos mekaar dan met hierdie woorde.

I THESSALONICENSE 5

1Oor die tyd en omstandigheid wanneer hierdie dinge sal gebeur, is dit
nie nodig om aan julle te skrywe nie, broers. 2Julle weet self maar alte
goed dat die dag van die Here onverwags kom soos 'n dief in die nag.
3Wanneer die mense sê: Alles is rustig en veilig, sal die ondergang
hulle skielik oorval soos geboortepyne 'n swanger vrou, en niemand
sal ontkom nie. 4Maar, broers, julle leef nie in die duisternis nie; dié
dag sal julle nie soos 'n dief oorval nie. 5Julle is tog almal mense van
die lig, mense van die dag; ons is nie van die nag of die duisternis nie.
6Laat ons dan nie slaap soos die ander nie, maar laat ons wakker bly
en nugter wees. 7Dié wat slaap, is van die nag; en dié wat hulle dronk
drink, is van die nag. 8Maar ons wat van die dag is, moet nugter wees;
ons moet geloof en liefde as borsharnas dra en die hoop op verlossing
as helm. 9God het ons tog nie bestem om gestraf te word nie, maar om
deur ons Here Jesus Christus verlos te word. 10Hy het ter wille van ons
gesterwe, sodat ons, of ons by sy koms nog lewe of reeds dood is,
saam met Hom kan lewe. 11Praat mekaar moed in en versterk mekaar
dan met hierdie woorde, soos julle trouens reeds doen. 12Broers, ons
vra julle: Erken die mense wat so hard onder julle werk en julle in
opdrag van die Here lei en teregwys. 13Betoon in liefde die hoogste
agting aan hulle ter wille van hulle werk. Leef in vrede met mekaar.
14Ons druk julle dit op die hart, broers: Wys die leeglêers onder julle
tereg, praat die kleinmoediges moed in, help die swakkes, wees met
almal geduldig. 15Sorg dat niemand 'n ander mens kwaad vir kwaad
vergeld nie. Beywer julle liewer altyd vir die belange van julle
medegelowiges en van alle mense. 16Wees altyd bly. 17Bid gedurig.
18Wees in alle omstandighede dankbaar, want dit is wat God in
Christus Jesus van julle verwag. 19Moenie die werking van die Heilige
Gees teenstaan nie. 20Moenie profesieë geringskat nie, 21maar toets dit
alles, behou wat goed is, 22en bly weg van alles wat sleg is. 23Mag God,
wat vrede gee, julle volkome aan Hom toegewyd maak en julle geheel
en al, na gees, siel en liggaam, so bewaar dat julle onberispelik sal
wees wanneer ons Here Jesus Christus weer kom! 24Hy sal dit ook
doen, want Hy wat julle roep, is getrou. 25Broers, bid ook vir ons.
26Groet al die medegelowiges met 'n soen van Christelike broederskap.
27In die Naam van die Here dring ek by julle daarop aan dat hierdie
brief aan al die gelowiges voorgelees word. 28Die genade van ons Here
Jesus Christus sal by julle wees.

II THESSALONICENSE

II THESSALONICENSE 1

1Van Paulus, Silvanus en Timoteus. Aan die gemeente van die
Tessalonisense wat aan God ons Vader en die Here Jesus Christus
behoort. 2Genade en vrede vir julle van God ons Vader en die Here
Jesus Christus! 3Ons moet God altyd vir julle dank, broers. En dit is
ook reg, want julle geloof neem sterk toe, en sonder uitsondering
word julle liefde vir mekaar altyd meer. 4Daarom praat ons met trots
van julle in al die gemeentes van God en vertel ons van julle
volharding en geloof onder al die vervolging en lyding wat julle moet
verduur. 5Dit alles is 'n bewys van die regverdige oordeel van God,
naamlik dat Hy julle geskik geag het vir sy koninkryk, waarvoor julle
nou ook ly. 6God is tog regverdig: die mense onder wie julle nou so ly,
sal Hy as straf ook laat ly; 7en aan julle lyding, en ons s'n, sal Hy 'n
einde maak wanneer die Here Jesus met sy magtige engele 8in 'n
vuurvlam uit die hemel verskyn. Dan sal Hy die mense straf wat nie
vir God ken nie en dié wat die evangelie van ons Here Jesus nie
gehoorsaam nie. 9Die ewige verdoemenis sal hulle straf wees, altyd
geban uit die teenwoordigheid van die Here en van sy wonderbaarlike
mag. 10Dit sal gebeur op die dag wanneer Hy kom om verheerlik te
word deur dié wat aan Hom behoort, om eer te ontvang van almal wat
glo. Julle sal ook daar wees, want julle het ons getuienis aan julle
geglo. 11Daarom bid ons ook altyd vir julle: Mag ons God julle waardig
maak vir die lewe waartoe Hy julle geroep het, en mag Hy deur sy
krag julle liefde vir die goeie en die werk van die geloof volkome
maak. 12So sal die Naam van ons Here Jesus deur julle verheerlik
word, en julle deur Hom, in ooreenstemming met die genade van ons
God en van die Here Jesus Christus.

II THESSALONICENSE 2

1En nou, broers, wat betref die wederkoms van ons Here Jesus
Christus en ons hereniging met Hom, het ek 'n ernstige versoek aan
julle: 2Moenie so gou verward raak of van stryk gebring word as
iemand vir julle sou sê die dag van die Here is al hier nie of dit nou
vir julle gesê word in 'n profetiese uitspraak of in 'n preek of in 'n brief
wat sogenaamd van ons afkomstig sou wees. 3Laat niemand julle op
watter manier ook al mislei nie. Die dag van die Here sal nie aanbreek
voordat die laaste afvalligheid gekom het en die wettelose mens wat
vir die verderf bestem is, sy verskyning gemaak het nie. 4Hy sal hom
verset teen al wat God genoem word of wat as heilig vereer word, en
hy sal hom bo hulle verhef. Hy sal selfs in die tempel van God gaan sit
en voorgee dat hy God is. 5Onthou julle nie dat ek dit herhaaldelik vir
julle gesê het toe ek nog by julle was nie? 6En julle weet nou wat hom
nog teëhou, sodat hy eers as dit sy tyd is, sy verskyning sal maak. 7Die
geheime krag van die wetteloosheid is al aan die werk, maar die een
wat die wettelose teëhou, moet eers uit die weg wees, 8en dan sal die
wettelose self op die toneel verskyn. Maar wanneer die Here Jesus
kom, sal Hy hom met die asem uit sy mond verdelg en deur die glans
van sy verskyning vernietig. 9Deur die werking van die Satan sal die
verskyning van die wettelose gepaard gaan met groot magsvertoon en
allerhande vals tekens en wonders 10en met gruwelike misleiding van
dié wat verlore gaan, omdat hulle nie die waarheid liefgehad en tot
hulle redding aanvaar het nie. 11Dit is ook waarom God hulle aan die
mag van die dwaling oorgee, sodat hulle die leuen sal glo. 12En so sal
almal wat nie die waarheid geglo het nie, maar die ongeregtigheid
verkies het, veroordeel word. 13Ons moet God altyd vir julle dank,
broers. Die Here het julle lief, en God het julle uitverkies om van die
eerstes te wees wat gered word. Julle is gered deurdat die Gees julle
vir Hom afgesonder het en deurdat julle die waarheid glo. 14Hy het
julle hiertoe geroep deur die evangelie wat ons aan julle verkondig
het, sodat julle deel kan kry aan die heerlikheid van ons Here Jesus
Christus. 15Wees dan standvastig, broers, en hou vas aan die leer wat
ons aan julle oorgedra het, of dit deur ons prediking of deur 'n brief
was. 16En mag julle in al die goeie wat julle in woord en daad doen,
bemoedig en gesterk word deur ons Here Jesus Christus en God ons
Vader. Hy het aan ons sy liefde bewys en aan ons deur sy genade 'n
blywende troos en goeie hoop gegee.

II THESSALONICENSE 3

1Verder, broers, bid vir ons, sodat die woord van die Here vinnig mag
versprei en oral in ere gehou mag word soos by julle. 2Bid ook dat ons
van verkeerde en slegte mense verlos word, want nie almal is
gelowiges nie. 3Die Here is getrou; Hy sal julle versterk en julle van die
Bose bewaar. 4Deur die Here het ons vertroue in julle dat julle doen en
sal doen wat ons julle voorhou. 5Mag die Here julle gedagtes rig op die
liefde van God en die volharding van Christus! 6Ons beveel julle,
broers, in die Naam van ons Here Jesus Christus: Onttrek julle aan
elke broer wat leeglê en hom nie hou aan die opdragte wat julle van
ons ontvang het nie. 7Julle weet self watter voorbeeld ons vir julle
gestel het om te volg. Ons het nie daar by julle leeggelê 8of op ander
geteer nie. Inteendeel, ons het dag en nag geswoeg en gesweet om nie
vir een van julle 'n las te wees nie. 9Nie dat ons nie die reg het op
onderhoud van julle nie, maar ons wou vir julle 'n voorbeeld wees wat
julle moet volg. 10Toe ons nog by julle was, het ons vir julle uitdruklik
gesê: As iemand nie wil werk nie, moet hy ook nie eet nie. 11Ons sê dit
omdat ons verneem dat daar mense by julle is wat leeglê, wat self nie
werk nie en hulle net met ander se sake bemoei. 12Sulke mense beveel
en gebied ons op gesag van die Here Jesus Christus dat hulle hulle
aandag by hulle werk moet bepaal en hulle eie brood verdien. 13Wat
julle betref, broers: Moenie moeg word om goed te doen nie. 14En as
iemand nie ons bevele, soos ons dit in hierdie brief vir julle gee,
gehoorsaam nie, sonder dan daardie man af en vermy hom, dat hy kan
skaam kry. 15Moet hom egter nie soos 'n vyand behandel nie, maar wys
hom tereg soos 'n broer. 16Mag die Here, wat vrede gee, julle altyd in
alle opsigte vrede gee! Die Here sal by julle almal wees! 17Nou skryf ek
met my eie hand. Groete, Paulus. So teken ek elke brief. Dit is my
handskrif. 18Die genade van ons Here Jesus Christus sal by julle almal
wees!

I TIMÓTHEÜS

I TIMÓTHEÜS 1

1Van Paulus, 'n apostel van Christus Jesus in opdrag van God ons
Verlosser en van Christus Jesus ons Hoop. 2Aan Timoteus, my eie kind
in die geloof. Genade, barmhartigheid en vrede van God die Vader en
Christus Jesus ons Here! 3Soos by my vertrek na Masedonië toe, dring
ek nou weer by jou daarop aan om in Efese te bly. Daar is sekere
mense wat vals leerstellings versprei, en jy moet hulle dit verbied.
4Hulle moet hulle nie met verdigsels en eindelose geslagsregisters
besig hou nie. Sulke dinge gee eerder aanleiding tot twisgesprekke as
dat dit die vorming bevorder wat God deur die geloof gee. 5Die doel
van hierdie opdrag is om liefde te wek wat uit 'n rein hart, 'n goeie
gewete en 'n opregte geloof kom. 6Daar is mense wat hiervan
afgedwaal het en in 'n vrugtelose gepraat verval het. 7Hulle wil
leermeesters in die wet wees, maar hulle verstaan nie hulle eie woorde
of die dinge waaroor hulle so selfversekerd praat nie. 8Ons weet dat
die wet goed is as 'n mens dit op die regte manier gebruik. 9'n Mens
moet onthou dat die wet nie vir die wetsgehoorsame bedoel is nie,
maar vir mense wat hulle nie aan wet en orde steur nie, goddeloses en
sondaars, mense sonder eerbied vir wat heilig en gewyd is, dié wat
vader of moeder doodmaak, moordenaars, 10ontugtiges, mense wat
homoseksualiteit beoefen, ontvoerders, leuenaars, dié wat meineed
pleeg of enigiets anders doen wat met die gesonde leer in stryd is.
11Die gesonde leer is in ooreenstemming met die evangelie wat aan my
toevertrou is, die evangelie van die heerlikheid van die goeie God.
12Teenoor Christus Jesus ons Here is ek dankbaar: Hy het my krag
gegee en my betroubaar geag om my in sy diens te stel, 13al het ek
Hom voorheen belaster, vervolg en beledig. Maar God was genadig
teenoor my omdat ek in my ongeloof nie geweet het wat ek doen nie.
14Ons Here het my oorlaai met sy genade en met geloof en liefde wat
ons deel is in Christus Jesus. 15Dit is 'n betroubare woord en kan
sonder voorbehoud aanvaar word: Christus Jesus het in die wêreld
gekom om sondaars te verlos. Van hulle is ek die grootste. 16Maar juis
daarom was God my genadig sodat Christus Jesus aan my, as die
grootste sondaar, al sy verdraagsaamheid sou betoon en ek 'n
voorbeeld kon wees vir almal wat in die toekoms in Hom sou glo om
die ewige lewe te verkry. 17Aan Hom wat vir ewig Koning is, die
onverganklike, onsienlike, enigste God, kom toe die eer en die
heerlikheid tot in alle ewigheid! Amen. 18Hierdie opdrag gee ek aan
jou, Timoteus, my kind, in ooreenstemming met die profesieë wat
vroeër oor jou uitgespreek is. Met hierdie woorde in gedagte, moet jy
die goeie stryd stry. 19Hou vas aan die geloof en behou 'n goeie
gewete. Omdat sommige hulle gewete onderdruk het, het hulle geloof

skipbreuk gely. 20Onder hulle is daar Himeneus en Aleksander, wat ek aan die Satan oorgegee het, sodat hulle daardeur kan leer om God nie te laster nie.

I TIMÓTHEÜS 2

1Ek dring daarop aan dat daar in die eerste plek met smeking,
voorbidding en danksegging gebid moet word vir alle mense, 2vir dié
wat regeer en vir almal wat gesag uitoefen, sodat ons 'n rustige en stil
lewe kan lei in volkome toewyding aan God en in alle eerbaarheid. 3So
is dit goed en aanneemlik vir God, ons Verlosser, 4wat wil hê dat alle
mense gered word en tot kennis van die waarheid kom. 5Daar is
immers net een God, en daar is net een Middelaar tussen God en die
mense, die mens Christus Jesus 6wat Homself as 'n losprys vir almal
gegee het. Dit was op die bestemde tyd die bewys van die bedoeling
van God. 7Met die oog hierop is ek aangestel as prediker en apostel, as
'n leraar om die heidennasies te onderrig in die boodskap van die
geloof en die waarheid. Ek praat die waarheid, ek lieg nie. 8Ek wil dus
hê dat die mans by elke plek van samekoms met 'n skoon gewete
hande in gebed tot God moet ophef, vry van onmin en twis. 9Van die
vroue wil ek hê dat hulle ook in hulle kleredrag waardig, beskeie en
ingetoë moet wees. Hulle versiering moenie haarkapsels en goud of
pêrels of duur klere wees nie, 10maar goeie werke, soos dit vroue
betaam wat openlik bely dat hulle God dien. 11'n Vrou moet in die
erediens stil en onderdanig wees en haar laat leer. 12Ek laat haar nie
toe om daar onderrig te gee of oor die man gesag uit te oefen nie; sy
moet stil wees. 13Adam is immers eerste gemaak, Eva daarna. 14Dit is
ook nie Adam wat verlei is nie, dit is die vrou wat haar laat verlei het
en die gebod oortree het. 15Maar sy sal haar redding vind in
moederskap, as sy maar volhard in geloof, liefde en 'n heilige lewe, en
daarby beskeie bly.

I TIMÓTHEÜS 3

1Dit is 'n waar woord: as iemand graag ouderling wil wees, begeer hy
'n voortreflike werk. 2'n Ouderling moet onberispelik wees, getrou aan
sy vrou, nugter, verstandig, beskaaf, gasvry en bekwaam om te
onderrig; 3hy moenie aan drank verslaaf of 'n rusiemaker wees nie,
maar inskiklik, vredeliewend en nie geldgierig nie. 4Hy moet sy eie
huisgesin goed kan beheer en in alle opsigte op waardige wyse gesag
oor sy kinders kan uitoefen. 5Immers, as iemand nie weet om sy eie
huisgesin te beheer nie, hoe kan hy dan die sorg vir die gemeente van
God op hom neem? 6Hy moet ook nie iemand wees wat maar onlangs
tot geloof gekom het nie. So iemand kan verwaand word, en in die
oordeel kom waarin die duiwel hom laat beland. 7Ook by die mense
buite die gemeente moet hy as 'n goeie man bekend staan sodat daar
nie praatjies oor hom ontstaan en hy in 'n strik van die duiwel val nie.
8Net so moet diakens ook manne van goeie karakter wees. Hulle
moenie uit twee monde praat nie en nie aan drank verslaaf of op
oneerlike winsbejag uit wees nie. 9Hulle moet in alle opregtheid aan
die geopenbaarde waarheid van die geloof vashou. 10Vooraf moet
ondersoek ingestel word na hulle geskiktheid, en as niemand beswaar
teen hulle inbring nie, kan hulle as diakens dien. 11Net so moet vroue
ook van goeie karakter wees, nie skinder nie, nugter en in alles
betroubaar. 12'n Diaken moet aan sy vrou getrou wees en sy kinders en
sy eie huisgesin goed beheer. 13Dié wat as diaken goed gedien het,
verwerf vir hulleself 'n eervolle plek in die gemeente en groot
vrymoedigheid in die geloof in Christus Jesus. 14Ek skryf hierdie dinge
aan jou hoewel ek hoop om gou na jou toe te kom. 15Ingeval my koms
vertraag word, sal jy dus weet hoe iemand hom moet gedra in die
huisgesin van God, dit is die gemeente van die lewende God. Die
gemeente is die draer en beskermer van die waarheid. 16En dit staan
bo alle teenspraak dat die geopenbaarde waarheid van ons godsdiens
groot is: As mens het Jesus in die wêreld gekom, deur die Gees is
bevestig dat die reg aan sy kant is, aan die engele het Hy verskyn; aan
die heidennasies is Hy verkondig, in die hele wêreld is Hy geglo, en in
heerlikheid is Hy opgeneem.

I TIMÓTHEÜS 4

1Die Gees sê uitdruklik dat in die eindtyd sommige afvallig sal word
van die geloof. Hulle sal misleidende geeste navolg en die leerstellings
van bose geeste aanhang. 2Hierdie dwaalleraars is skynheilige
leuenaars wie se gewete toegeskroei is. 3Hulle verbied mense om te
trou en om bepaalde soorte kos te eet. Maar God het die voedsel
gemaak, sodat dié wat glo en tot die kennis van die waarheid gekom
het, dit met danksegging kan gebruik. 4Alles wat God gemaak het, is
immers goed. Niks wat met danksegging ontvang word, is verwerplik
nie, 5want dit word deur die woord van God en deur die gebed
geheilig. 6As jy hierdie dinge aan die broers voorhou, sal jy 'n goeie
dienaar van Christus Jesus wees wat jouself voed met die woorde van
die geloof en die goeie leer waarvan jy 'n aanhanger geword het.
7Maar van onheilige en sinlose verdigsels moet jy wegbly. Oefen jou
liewer om in toewyding aan God te lewe. 8Om jou liggaam te oefen,
het wel 'n bietjie waarde, maar om in toewyding aan God te lewe, het
in alle opsigte groot waarde, want dit bevat 'n belofte van lewe, vir
nou en die toekoms. 9Dit is 'n betroubare woord en kan sonder
voorbehoud aanvaar word. 10Met hierdie vooruitsig span ons ons
kragte in en stry ons, want ons het ons hoop op die lewende God
gevestig, wat die Verlosser is van alle mense, van almal wat glo.
11Hierdie dinge moet jy die mense beveel en leer. 12Niemand mag op
jou neersien omdat jy jonk is nie, maar wees jy vir die gelowiges 'n
voorbeeld in woord en gedrag, in liefde, geloof en reinheid. 13Totdat
ek kom, moet jy jou daarop toelê om uit die Skrif voor te lees, te preek
en onderrig te gee. 14Moenie die genadegawe wat jy het, verwaarloos
nie. Dit is aan jou gegee deur die profesieë toe die raad van ouderlinge
jou die hande opgelê het. 15Lê jou op hierdie dinge toe, leef daarin,
sodat almal jou vordering kan sien. 16Let goed op jou lewe en jou leer,
volhard daarin, want deur dit te doen, sal jy jouself red sowel as dié
wat na jou luister.

I TIMÓTHEÜS 5

1'n Ouer man moet jy nie skerp teregwys nie, maar vermaan asof hy
jou vader is. Vermaan die jonger mans soos jou broers, 2die ouer vroue
soos moeders, en die jonger vroue soos susters, in alle eerbaarheid.
3Versorg die weduwees wat werklik alleen agtergelaat is. 4Maar as 'n
weduwee kinders of kleinkinders het, moet die kinders leer om as
gelowiges allereers hulle verpligtinge teenoor hulle eie familie na te
kom en so hulle ouers en grootouers iets te vergoed. Dit is volgens die
wil van God. 5'n Weduwee wat alleen agtergelaat is en niemand het
om vir haar te sorg nie, vestig haar hoop volkome op God en volhard
dag en nag met smeking en gebede. 6Maar 'n weduwee wat uitspattig
lewe, is dood, al leef sy nog. 7Skerp ook hierdie dinge in, sodat almal
onberispelik kan wees. 8As iemand nie vir sy eie mense en veral nie vir
sy huisgesin sorg nie, het hy die geloof verloën en is hy slegter as 'n
ongelowige. 9'n Weduwee kan op die lys van dienende weduwees kom
as sy minstens sestig jaar oud is en aan haar man getrou was. 10Sy
moet bekend wees om haar goeie dade, naamlik dat sy haar kinders
goed opgevoed het, vreemdelinge gehuisves het, die voete van die
gelowiges gewas het, die verdruktes gehelp het en goed gedoen het
waar sy kon. 11Jonger weduwees moet jy nie in die lys opneem nie.
Hulle liggaamlike begeertes kan hulle daartoe bring om hulle af te
wend van Christus af en weer te wil trou. 12Dan is hulle daaraan
skuldig dat hulle hulle vroeëre belofte aan Hom verbreek het.
13Buitendien leer hulle om hulle tyd te verkwis deur net van die een
huis na die ander rond te kuier. Hulle is nie net ledig nie, maar ook
bemoeisiek en praatsiek, en hulle praat oor dinge waaroor nie gepraat
moet word nie. 14Daarom verkies ek dat die jonger weduwees weer
trou, kinders kry, hulle huise versorg en geen teenstander aanleiding
gee om kwaad te praat van ons nie. 15Daar is reeds party wat agter die
Satan aan afgewyk het. 16As 'n gelowige vrou weduwees in haar
familie het, moet sy vir hulle sorg. Sy moet nie die las op die
gemeente lê nie, sodat die gemeente die weduwees kan help wat
alleen agtergelaat is. 17Die ouderlinge wat goeie leiding gee, behoort
dubbele erkenning te kry, veral dié wat hard werk deur te preek en
onderrig te gee, 18want die Skrif sê: Jy mag nie 'n bees waarmee jy
graan dors, se bek toebind nie, en ook: Die arbeider is geregtig op sy
loon.19'n Beskuldiging teen 'n ouderling moet jy nie aanneem nie,
tensy dit deur twee of drie getuies bevestig word. 20Dié wat verkeerde
dinge doen, moet jy openlik bestraf sodat die ander ook afgeskrik kan
word. 21Ek beveel jou voor God en voor Christus Jesus en die
uitverkore engele om jou aan hierdie voorskrifte te hou sonder
vooroordeel of partydigheid. 22Moenie iemand oorhaastig die hande

oplê en jou so aan die sondes van 'n ander medepligtig maak nie. Sorg
dat jy onberispelik bly. 23Moenie langer net water drink nie. Gebruik 'n
bietjie wyn vir die maag en vir jou herhaalde ongesteldhede. 24Party
mense sondig so openlik dat hulle sondes hulle vooruitloop na die
oordeel toe. By ander kom die sondes eers later aan die lig. 25So is dit
ook met goeie dade: almal kan dit sien. En dié wat nie sigbaar is nie,
kan nie verborge gehou word nie.

I TIMÓTHEÜS 6

1Gelowiges wat as slawe onder 'n juk staan, moet hulle eienaars met
alle eerbied bejeën, sodat niemand sal kwaad praat van die Naam van
God en van die Christelike leer nie. 2Slawe wat gelowige eienaars het,
moet aan hulle nie minder eerbied betoon omdat hulle saam broers is
nie. Hulle moet hulle eerder beter dien omdat dié wat uit hulle werk
voordeel trek, met hulle een is in geloof en liefde. Hierdie dinge moet
jy aan die mense leer en dit by hulle inskerp. 3As iemand 'n ander leer
verkondig en nie hou by die gesonde woorde van ons Here Jesus
Christus en by die leer van ons godsdiens nie, 4is hy verwaand en weet
hy niks. Hy het 'n sieklike beheptheid met twisvrae en met stryery oor
woorde. Daaruit ontstaan afguns, twis, beledigings, gemene
verdagmakery, 5voortdurende rusie van mense wat verstandelik
verward en van die waarheid beroof is. Hulle dink dat die godsdiens
iets is om geldelike wins mee te maak. 6Die godsdiens is 'n groot wins
as iemand tevrede is met wat hy het, 7want ons het niks in die wêreld
ingebring nie; ons kan ook niks daaruit wegneem nie. 8As ons dan kos
en klere het, moet ons daarmee tevrede wees. 9Maar dié wat ryk wil
word, val in versoeking. Hulle loop hulle vas in die strik van baie
sinlose en skadelike begeertes waardeur mense in verderf en
ondergang gestort word. 10Geldgierigheid is 'n wortel van allerlei
kwaad. Party het geld nagejaag en toe van die geloof afgedwaal;
daardeur het hulle hulleself baie ellende op die hals gehaal. 11Maar jy,
man van God, moet van hierdie dinge af wegvlug. Streef na
opregtheid, toewyding aan God, geloof, liefde, volharding,
minsaamheid. 12In die goeie wedloop van die geloof moet jy al jou
kragte inspan en die ewige lewe as prys behaal. Daartoe het God jou
geroep en het jy die goeie belydenis voor baie getuies afgelê. 13Voor
God, wat aan alle dinge die lewe skenk, en voor Christus Jesus, wat
teenoor Pontius Pilatus getuienis afgelê het van die goeie belydenis,
beveel ek jou: 14Voer jou opdrag stiptelik en onberispelik uit tot op die
dag dat ons Here Jesus Christus kom. 15Sy verskyning sal op die
bestemde tyd plaasvind. Daarvoor sorg God, die goeie en enigste
Heerser, die Koning van die konings en die Here van die heersers. 16Hy
alleen besit onsterflikheid; Hy woon in ontoeganklike lig. Geen mens
het Hom gesien of kan Hom sien nie. Aan Hom kom toe eer en ewige
mag! Amen. 17Dié wat in hierdie wêreld ryk is, moet jy waarsku om
nie hooghartig te wees nie. Hulle moet nie hulle hoop op die
onsekerheid van rykdom vestig nie, maar op God wat alles ryklik aan
ons gee om te geniet. 18Spoor hulle aan om goed te doen, om ryk te
wees in goeie dade, vrygewig en mededeelsaam. 19So vergader hulle
vir hulle 'n skat as 'n goeie belegging vir die toekoms, sodat hulle die

ware lewe sal verkry. 20Timoteus, bewaar wat aan jou toevertrou is.
Vermy die onheilige en sinlose praatjies en die redenasies van die
kennis, soos dit verkeerdelik genoem word. 21Daar is mense wat
daardie kennis aanhang en so van die geloof afgedwaal het. Die
genade sal by julle wees!

II TIMÓTHEÜS

II TIMÓTHEÜS 1

1Van Paulus, 'n apostel van Christus Jesus deur die wil van God,
gestuur om die belofte te verkondig van die lewe in Christus Jesus.
2Aan Timoteus, my geliefde seun. Genade, barmhartigheid en vrede
van God die Vader en Christus Jesus ons Here! 3Ek dank God, wat ek
net soos my voorouers met 'n skoon gewete dien, wanneer ek
onophoudelik dag en nag in my gebede aan jou dink. 4Ek onthou jou
afskeidstrane en wil jou baie graag weer sien. Dit sal vir my 'n groot
vreugde wees. 5Ek dink ook aan jou opregte geloof, dieselfde geloof
wat al in jou ouma Loïs en in jou ma Eunice was, en wat, daarvan is
ek oortuig, ook in jou is. 6Om hierdie rede herinner ek jou daaraan dat
jy die genadegawe wat God jou gegee het toe ek jou die hande opgelê
het, soos 'n vuur weer moet aanblaas. 7Die Gees wat God ons gegee
het, maak ons immers nie lafhartig nie, maar vul ons met krag en
liefde en selfbeheersing. 8Jy moenie skaam wees om die boodskap van
die Here te verkondig nie; en moet jou ook nie skaam vir my wat om
sy ontwil 'n gevangene is nie. Inteendeel, dra jou deel van die
ontberings vir die evangelie met die krag wat God jou gee. 9Hy het ons
gered en ons geroep om aan Hom toegewy te wees. Dit het Hy gedoen,
nie op grond van ons dade nie, maar op grond van sy eie besluit en
die genade wat Hy van ewigheid af in Christus Jesus aan ons geskenk
het. 10Hierdie genade is nou aan ons geopenbaar deur die koms van
ons Verlosser, Christus Jesus: Hy het die mag van die dood gebreek en
deur die evangelie die onverganklike lewe aan die lig gebring. 11Van
hierdie evangelie het Hy my aangestel as prediker en apostel en
leraar. 12Om dié rede ly ek ook hierdie dinge. Maar dit skrik my nie af
nie, want ek weet op wie ek vertrou, en ek is daarvan oortuig dat Hy
magtig is om wat Hy aan my toevertrou het, tot op die dag dat Hy
weer kom, in stand te hou. 13Neem die woorde wat jy van my gehoor
het, as voorbeeld van gesonde verkondiging en volg dit na in die
geloof en liefde wat ons in Christus Jesus het. 14Wat aan jou toevertrou
is, is goed. Bewaar dit deur die Heilige Gees wat in ons woon. 15Soos jy
weet, het almal in die provinsie Asië my in die steek gelaat. Onder
hulle is daar ook Figelus en Hermogenes. 16Mag die Here
barmhartigheid bewys aan die huisgesin van Onesiforus, want hy het
my dikwels kom opbeur. Hy het hom nie daarvoor geskaam dat ek in
boeie sit nie, 17maar toe hy in Rome kom, het hy ywerig na my gesoek
tot hy my gekry het. 18Mag die Here gee dat hy by Hom ontferming
vind op die dag dat Hy weer kom. En wat Onesiforus alles in Efese vir
my gedoen het, weet jy self baie goed.

II TIMÓTHEÜS 2

1Jy dan, my seun, wees sterk deur die genade wat ons in Christus
Jesus het. 2Wat jy my voor baie getuies hoor verkondig het, moet jy
toevertrou aan betroubare manne wat bekwaam sal wees om dit ook
aan ander te leer. 3Dra jou deel van die ontberings soos 'n goeie
soldaat van Christus Jesus. 4'n Soldaat in aktiewe diens wat sy
bevelvoerder tevrede wil stel, bemoei hom nie met die dinge van die
gewone lewe nie. 5'n Atleet wat aan 'n wedstryd deelneem, kan die
prys wen slegs as hy volgens die reëls meeding. 6Die boer wat die
harde werk doen, behoort eerste 'n deel van die oes te kry. 7Dink na
oor wat ek sê; die Here sal jou insig gee om alles te verstaan. 8Onthou
altyd dat Jesus Christus, 'n nakomeling van Dawid, uit die dood
opgewek is. Dit is die evangelie wat ek verkondig. 9Vir hierdie
evangelie ly ek verdrukking, selfs in boeie soos 'n misdadiger, maar
die woord van God kan nie geboei word nie. 10Daarom verdra ek alles
ter wille van die uitverkorenes, sodat ook hulle die verlossing, wat
daar in Christus Jesus is, en die ewige heerlikheid kan ontvang. 11Dit is
'n betroubare woord: As ons saam met Hom gesterf het, sal ons ook
saam met Hom lewe; 12as ons in die geloof volhard, sal ons saam met
Hom regeer; as ons Hom verloën, sal Hy ons ook verloën; 13as ons
ontrou is Hy bly getrou: Hy kan Homself nie verloën nie. 14Hou aan
om die gelowiges aan hierdie dinge te herinner en vermaan hulle
ernstig voor God om op te hou stry oor woorde. Dit het geen nut nie
en is net skadelik vir die hoorders. 15Lê jou daarop toe om jou tot
beskikking van God te stel as 'n arbeider wat die goedkeuring van God
wegdra, 'n arbeider wat hom vir sy werk nie hoef te skaam nie, wat
die woord van die waarheid suiwer verkondig. 16Maar die onheilige en
sinlose praatjies moet jy vermy, want dié wat dit versprei, sal nog
verder in goddeloosheid verval, 17en hulle woorde sal voortvreet soos
kanker. Onder hulle is daar Himeneus en Filetus, 18wat van die
waarheid afgedwaal het deur te sê dat die opstanding alreeds
plaasgevind het. Daarmee vernietig hulle die geloof van sommige.
19Nogtans, die hegte fondament wat God gelê het, staan vas met dié
woorde daarop gegraveer: Die Here ken dié wat aan Hom behoort, en:
Elkeen wat sê dat hy aan die Here behoort, moet wegbreek van die
ongeregtigheid.20In 'n groot huis is daar nie alleen voorwerpe van
goud en silwer nie, maar ook van hout en klei. Sommige is vir
besondere gebruik en ander vir die alledaagse. 21As iemand hom van
die kwaad gereinig het, sal hy 'n voorwerp vir besondere gebruik
wees. Dan sal hy vir die eienaar afgesonder en bruikbaar wees,
voorberei vir enige goeie diens. 22Vermy die begeertes wat 'n jongmens
in gevaar bring, en streef na opregtheid, geloof, liefde en vrede, saam

met almal wat uit 'n rein hart die Here aanroep. 23Moet jou nie met
dwase en sinlose strydvrae inlaat nie, want jy weet tog dat dit net
rusies veroorsaak. 24'n Dienaar van die Here moenie rusie maak nie.
Inteendeel, hy moet vriendelik wees teenoor almal, bekwaam om
ander te leer en iemand wat onreg kan dra. 25Met vriendelikheid moet
hy teenstanders teregwys. Dit kan wees dat God hulle bekeer en hulle
tot kennis van die waarheid bring. 26Dan sal hulle weer tot nugtere
insig kom en vry raak uit die vangstrik van die duiwel, waarmee hy
hulle gevange gehou het om sy wil te gehoorsaam.

II TIMÓTHEÜS 3

1Dít moet jy weet: in die laaste dae sal daar swaar tye kom. 2Die mense
sal selfsugtig wees, geldgierig, grootpraterig en verwaand, beledigend
teenoor hulle medemense en ongehoorsaam aan hulle ouers,
ondankbaar en ongodsdienstig; 3hulle sal liefdeloos en onversoenlik
wees, kwaadpraters, bandeloos en wreed, sonder liefde vir die goeie;
4hulle sal verraaiers wees, roekeloos en hooghartig. Hulle sal eerder
liefde vir genot hê as liefde vir God. 5Hulle sal nog die uiterlike skyn
van die godsdiens hê, maar die krag van die godsdiens sal hulle nie
ken nie. Bly weg van sulke mense af. 6Party van hulle dring in die
huise in en kry liggelowige vroue wat met sonde belaai is en deur
allerlei sinlike begeertes gedryf word, in hulle mag, 7vroue wat altyd
iets wil leer, maar tog nooit tot die kennis van die waarheid kan kom
nie. 8Net soos Jannes en Jambres hulle teen Moses verset het, so verset
hierdie mense hulle teen die waarheid, mense wat in die verstand
verward is en in die geloof 'n mislukking. 9Maar hulle sal nie ver kom
nie, omdat hulle dwaasheid vir almal duidelik sal wees, net soos dit
die geval was met Jannes en Jambres. 10Maar jy het my nagevolg in
leer, lewenswandel en lewensdoel, in geloof, geduld, liefde en
volharding, 11in vervolging en ontbering soos my te beurt geval het in
Antiogië, Ikonium en Listra. Watter vervolging moes ek nie alles
verduur nie! Maar die Here het my uit almal gered. 12Almal wat in
Christus Jesus toegewy aan God wil lewe, sal ook vervolg word.
13Maar goddelose mense en bedrieërs sal voortgaan van kwaad tot
erger. Hulle mislei ander en word self mislei. 14Maar jy, bly by wat jy
geleer het en wat jy vas glo. Jy weet tog wie jou leermeesters was 15en
jy ken van kleins af die heilige Skrif. Dit kan jou die kennis bybring
wat tot verlossing lei deur die geloof in Christus Jesus. 16Die hele Skrif
is deur God geïnspireer en het groot waarde om in die waarheid te
onderrig, dwaling te bestry, verkeerdhede reg te stel en 'n regte
lewenswyse te kweek, 17sodat die man wat in diens van God staan,
volkome voorberei en toegerus sal wees vir elke goeie werk.

II TIMÓTHEÜS 4

1Ek beveel jou voor God en voor Christus Jesus wat die lewendes en
die dooies sal oordeel, ek beveel jou met die oog op sy koms en sy
koningskap: 2verkondig die woord; hou daarmee vol, tydig en ontydig;
weerlê, bestraf, bemoedig deur met alle geduld onderrig te gee, 3want
daar sal 'n tyd kom wanneer die mense die gesonde leer nie meer sal
verdra nie. Hulle sal hulle eie begeertes volg en vir hulle leermeesters
bymekaarmaak wat net sal sê wat hulle graag wil hoor. 4Hulle sal die
waarheid nie wil hoor nie en hulle tot verdigsels wend. 5Maar bly jy in
alle omstandighede nugter, verdra lyding, doen jou werk as
verkondiger van die evangelie, voer al die pligte van jou bediening
uit. 6Wat my betref, ek word alreeds as drankoffer uitgegiet. Die tyd
van my dood is voor die deur. 7Ek het die goeie wedloop afgelê; ek het
die wenstreep bereik; ek het gelowig end-uit volgehou. 8Nou wag die
oorwinnaarskroon vir my, die lewe by God. Op die dag dat Hy weer
kom, sal die Here, die regverdige Regter, dit vir my gee, en nie net vir
my nie, maar ook vir almal wat met verlange uitsien na sy koms.
9Probeer so gou moontlik na my toe kom, 10want Demas het die
teenswoordige wêreld liefgekry en my verlaat en na Tessalonika
vertrek. Kressens is na Galasië en Titus na Dalmasië toe. 11Net Lukas is
by my. Gaan haal vir Markus en bring hom saam met jou, want hy kan
my tot groot diens wees. 12Tigikus het ek na Efese toe gestuur. 13As jy
kom, moet jy die reismantel saambring wat ek by Karpus in Troas laat
bly het, en ook die boeke, veral die perkamente. 14Aleksander, die
kopersmid, het my baie kwaad aangedoen. Mag die Here hom vergeld
vir wat hy gedoen het. 15Jy moet ook vir hom op jou hoede wees, want
hy het ons prediking heftig teengewerk. 16Toe ek my die eerste keer
voor die hof moes verdedig, het niemand my bygestaan nie; almal het
my in die steek gelaat. Mag God hulle dit nie toereken nie! 17Maar die
Here het my bygestaan en my krag gegee, sodat deur my die prediking
tot sy volle reg kon kom en al die heidennasies dit kon hoor. En ek is
uit die bek van die leeu gered. 18Die Here sal my red van elke onheil
en my behoue in sy hemelse koninkryk bring. Aan Hom kom die eer
toe tot in alle ewigheid! Amen. 19Groete aan Priscilla en Akwila en aan
die huisgesin van Onesiforus. 20Erastus het in Korinte agtergebly;
Trofimus het ek in Milete siek agtergelaat. 21Doen jou bes om nog voor
die winter te kom. Eubulus, Pudens, Linos, Claudia en al die broers
stuur vir jou groete. Die Here sal by jou wees. 22Die genade sal by julle
wees!

TITUS

TITUS 1

1Van Paulus, 'n dienaar van God en 'n apostel van Jesus Christus. Ek
het die opdrag ontvang om die uitverkorenes van God te lei tot die
geloof en tot kennis van die waarheid, dié waarheid wat lei tot die
diens van God 2en wat hoop gee op die ewige lewe. God wat sy woord
hou, het die ewige lewe lank gelede aan ons belowe. 3Nou het Hy op
die bestemde tyd sy woord bekend gemaak deur die prediking wat as
opdrag aan my toevertrou is deur God ons Verlosser. 4Aan Titus, my
eie kind in die geloof wat ons albei bely. Genade en vrede van God die
Vader en Christus Jesus ons Verlosser! 5Ek het jou op Kreta agtergelaat
met die bedoeling dat jy die dinge wat nog gereël moes word, in orde
moet bring en dat jy in elke dorp ouderlinge moet aanstel soos ek dit
aan jou opgedra het. 6'n Ouderling moet onberispelik van gedrag wees;
hy moet aan sy vrou getrou wees, en sy kinders moet gelowig wees en
nie die naam hê dat hulle losbandig lewe en teen gesag in opstand
kom nie. 7'n Ouderling is immers 'n bestuurder van die huishouding
van God. Daarom moet hy onberispelik van gedrag wees, nie
aanmatigend en opvlieënd nie, nie 'n dronkaard of 'n rusiemaker of 'n
soeker na oneerlike wins nie. 8Hy moet gasvry wees, lief vir wat goed
is, verstandig, regverdig, vroom en selfbeheers. 9Hy moet vashou aan
die betroubare woord waarin hy onderrig is. Dan sal hy in staat wees
om ander met die gesonde leer aan te moedig en die argumente van
teenstanders te weerlê. 10Daar is baie, veral onder die bekeerlinge uit
die Jodedom, wat in opstand kom teen gesag, wat onsin praat en
mense verlei. 11Hulle mond moet gesnoer word. Hulle bring hele
huisgesinne in beroering deur dinge te leer wat nie toelaatbaar is nie,
en dít net om skaamteloos geld te maak. 12Een van hulle mense, hulle
eie profeet, het gesê: Die Kretensers is altyd leuenaars, ongediertes, lui
vrate.13Hierdie getuienis is waar. Daarom moet jy hulle streng
teregwys, sodat hulle gesond kan word in die geloof. 14Hulle moet
hulle nie langer besig hou met Joodse verdigsels en met die
voorskrifte van mense wat van die waarheid afgedwaal het nie. 15Vir
die reines is alles rein, maar vir die besoedeldes en ongelowiges is niks
rein nie, want hulle verstand en hulle gewete is besoedel. 16Hulle gee
voor dat hulle God ken, maar hulle dade weerspreek dit. Hulle is
verfoeilik en koppig en deug vir geen goeie werk nie.

TITUS 2

1Maar jy moet verkondig wat in ooreenstemming is met die gesonde
leer. 2Sê vir die ouer mans hulle moet nugter wees, eerbaar,
verstandig, gesond en vas in geloof, liefde en volharding. 3Net so moet
jy ook vir die ouer vroue sê hulle gedrag moet dié wees van mense
wat 'n heilige lewe lei. Hulle moenie kwaadpraat of aan drank verslaaf
wees nie. Hulle moet goeie raad kan gee, 4sodat hulle die jonger
vrouens kan leer om liefdevol teenoor hulle mans en kinders te wees,
5verstandig en kuis, goeie huisvrouens, onderdanig aan hulle mans.
Dan sal die woord van God nie in diskrediet kom nie. 6Net so moet jy
die jonger mans vermaan om hulle verstandig te gedra. 7In alles moet
jy self vir hulle 'n voorbeeld stel van goeie werk, suiwerheid in die
leer, waardigheid in gedrag, 8gesonde en onaanvegbare prediking. Dan
sal elke teenstander in die verleentheid kom dat hy niks slegs van ons
sal kan sê nie. 9Die slawe moet in alles aan hulle eienaars onderdanig
wees en hulle tevrede stel. Hulle moenie teëpraat 10of iets vat nie;
hulle moet bewys dat hulle in alles betroubaar is. So sal hulle in alles
wat hulle doen, die aansien van die leer van God ons Verlosser
verhoog. 11Die genade van God wat verlossing bring, het immers aan
alle mense verskyn. 12Dit voed ons op om die goddelose leefwyse en
wêreldse begeerlikhede te laat vaar en met selfbeheersing, opregtheid
en godsvrug in die teenswoordige wêreld te lewe, 13terwyl ons uitsien
na die gelukkige dag wat ons verwag. Op daardie dag sal die
heerlikheid van ons grote God en Verlosser, Jesus Christus, verskyn.
14Hy het Homself vir ons as offer gegee om ons van alle
ongeregtigheid vry te maak en ons van sonde te reinig, sodat ons sy
eie volk kan wees wat ywerig is om die goeie te doen. 15Dit is die
dinge waaroor jy moet praat. Gebruik jou volle gesag om aan te
moedig en tereg te wys. Gee aan niemand aanleiding om op jou neer
te sien nie.

TITUS 3

1Herinner die mense nadruklik daaraan dat hulle hulle aan owerheid
en gesag moet onderwerp, daaraan gehoorsaam moet wees en bereid
moet wees om alles te doen wat goed is. 2Hulle moet van niemand
kwaadpraat nie en nie rusie soek nie. Hulle moet inskiklik wees en
altyd bedagsaam teenoor almal. 3Vroeër was ons ook onverstandig,
ongehoorsaam, op die verkeerde pad, verslaaf aan allerlei begeertes en
singenot; ons het ons lewe in kwaadwilligheid en jaloesie deurgebring;
ons was haatlik en het mekaar gehaat. 4Maar toe het die goedheid van
God ons Verlosser en sy liefde vir die mens verskyn. 5Hy het ons
verlos, nie op grond van iets wat ons vir ons vryspraak gedoen het nie,
maar op grond van sy eie ontferming. Dit het Hy gedoen deur die
wedergeboorte wat die sonde afwas, en deur die Heilige Gees wat
nuwe lewe gee. 6God het die Heilige Gees oorvloedig op ons uitgestort
deur Jesus Christus ons Verlosser. 7So is ons dan deur sy genade
vrygespreek en het ons erfgename geword van die ewige lewe wat ons
verwag. 8Dit is 'n betroubare woord. Daarom wil ek hê dat jy van
hierdie dinge met groot nadruk moet getuig, sodat dié wat tot geloof
in God gekom het, hulle op goeie werk kan toelê, werk wat goed en
nuttig is vir die mense. 9Maar jy moet jou nie inlaat met dwase
strydvrae en geslagsregisters en met getwis en stryery oor die wet van
Moses nie, want dit is nutteloos en sinloos. 10Met iemand wat na twee
vermanings nog skeuring veroorsaak, moet jy niks te doen hê nie,
11omdat jy weet dat so 'n man op die verkeerde pad is. Deur sy sonde
bring hy die oordeel oor homself. 12Sodra ek vir Artemas of Tigikus na
jou toe stuur, moet jy probeer om na my toe te kom in Nikopolis, want
ek het besluit om die winter daar oor te bly. 13Doen ook jou bes om vir
Senas, die regsgeleerde, en Apollos voort te help op hulle reis, en sorg
dat hulle niks kortkom nie. 14Ons mense moet ook leer om met eerlike
werk in die noodsaaklike lewensbehoeftes te voorsien. Dan sal hulle
lewe nie onvrugbaar wees nie. 15Almal wat hier by my is, stuur vir jou
groete. Gee ons groete aan ons vriende in die geloof. Die genade sal by
julle almal wees!

FILÉMON

FILÉMON 1

FILÉMON 1

1Van Paulus, 'n gevangene ter wille van Christus Jesus, en van ons
broer Timoteus. Aan Filemon, ons vriend en medewerker, 2en aan ons
suster Affia en aan Argippus, ons medestryder, en aan die gemeente
wat gereeld in jou huis bymekaarkom. 3Genade en vrede vir julle van
God ons Vader en die Here Jesus Christus! 4Elke keer as ek bid, dink
ek aan jou en dank ek my God 5omdat ek hoor van die liefde en trou
wat jy aan die Here Jesus en al die gelowiges bewys. 6My bede is dat
die gemeenskap wat jy deur die geloof met ons het, jou 'n dieper insig
sal gee in al die goeie dinge wat ons vir Christus kan doen. 7Jou liefde
het vir my groot vreugde en bemoediging gebring, omdat jy, broer,
die harte van die gelowiges verkwik het. 8Daarom, al het ek in
Christus die volste reg om jou op jou plig te wys, 9doen ek liewer 'n
beroep op jou op grond van die liefde. Dit doen ek, Paulus, wat 'n ou
man is en nou ook 'n gevangene ter wille van Christus Jesus. 10Ek doen
'n beroep op jou in belang van my kind Onesimus. Hier in die
gevangenis het ek sy geestelike vader geword. 11Voorheen was hy vir
jou nie bruikbaar nie, maar nou is hy baie bruikbaar sowel vir jou as
vir my. 12Ek stuur hom na jou toe terug, en my hart gaan saam met
hom. 13Wat my betref, ek sou hom graag by my wou hou, sodat hy my
in jou plek kan dien terwyl ek ter wille van die evangelie 'n gevangene
is. 14Maar ek wou niks sonder jou instemming doen nie, sodat jou
weldaad nie uit dwang sou wees nie, maar uit vrye keuse. 15Miskien
was hy 'n kort tydjie van jou af weg juis sodat jy hom vir altyd sou
terugkry, 16nou nie langer net as 'n slaaf nie, maar meer as 'n slaaf: as
'n geliefde broer. Dit is hy besonderlik vir my; hoeveel te meer sal hy
dit dan nie vir jou wees nie, as mens en as broer in die Here. 17Dus, as
jy my as deelgenoot in die geloof beskou, ontvang hom net soos jy my
sou ontvang. 18As hy jou enige skade aangedoen het of iets skuld, sit
dit op my rekening. 19Hier skryf ek, Paulus, met my eie hand: Ek sal
betaal. Ek hoef jou natuurlik nie daaraan te herinner dat wat jy is, jy
aan my te danke het nie. 20Ja, broer, in die Naam van die Here, bewys
my hierdie guns. Maak my hart bly, soos 'n broer in Christus. 21Ek
skryf aan jou in die vertroue dat jy sal doen wat ek vra. Ek weet ook
dat jy selfs meer as dit sal doen. 22Hou sommer ook vir my huisvesting
gereed, want ek hoop dat God, in antwoord op julle gebede, my aan
julle sal teruggee. 23Epafras, wat saam met my ter wille van Christus
Jesus 'n gevangene is, stuur vir jou groete; 24ook my medewerkers
Markus, Aristargos, Demas en Lukas stuur groete. 25Die genade van die
Here Jesus Christus sal by julle wees!

HEBREËRS

HEBREËRS 1

1In die verlede het God baiekeer en op baie maniere met ons
voorvaders gepraat deur die profete, 2maar nou, in hierdie laaste dae,
het Hy met ons gepraat deur die Seun. God het Hom deur wie Hy die
wêreld geskep het, ook erfgenaam van alles gemaak. 3Uit Hom straal
die heerlikheid van God en Hy is die ewebeeld van die wese van God.
Hy hou alle dinge deur sy magswoord in stand. Nadat Hy die reiniging
van sondes bewerkstellig het, het Hy gaan sit aan die regterhand van
die Majesteit in die hoë hemel. 4Hy is net so verhewe bo die engele as
wat die Naam wat God Hom gegee het, voortrefliker is as hulle naam.
5Immers, aan wie van die engele het God ooit gesê: Jy is my Seun, van
vandag af is Ek jou Vader, en ook: Ek sal sy Vader wees, en Hy sal my
Seun wees ? 6En wanneer God die Eersgeborene in die wêreld inbring,
sê Hy: Al die engele van God moet Hom aanbid. 7Van die engele sê Hy:
Hy maak sy engele stormwinde en sy dienaars vuurvlamme.8Maar van
die Seun sê Hy: U troon, o God, staan vir ewig vas, met u koninklike
septer laat U reg geskied. 9U het die reg lief en U haat die onreg.
Daarom het God, u God, U onder groot vreugde tot Koning gesalf bo u
tydgenote.10En verder: U, Here, het in die begin die aarde gevestig, en
ook die hemel is die werk van u hande. 11Dié dinge sal vergaan, maar
U bly bestaan; soos 'n kledingstuk sal alles verslyt; 12soos klere sal U
dit oprol; ja, soos 'n kledingstuk sal dit vervang word. Maar U, U bly
dieselfde, en u jare het geen einde nie.13Van watter engel het Hy ooit
gesê: Sit aan my regterhand, totdat Ek jou vyande aan jou onderwerp
het ? 14Is hulle dan nie almal geeste in diens van God, wat Hy uitstuur
om dié te dien wat die saligheid gaan beërf nie?

HEBREËRS 2

1Om hierdie rede moet ons soveel kragtiger vasgryp aan wat ons
gehoor het, sodat ons nie dalk wegdrywe nie. 2As die woord wat deur
engele gepraat is, bindend was, en elke oortreding en
ongehoorsaamheid regmatig gestraf is, 3hoe sal ons dan ontkom as ons
so 'n groot saligheid verontagsaam het? Hierdie saligheid is immers
deur die Here verkondig, deur wie dit sy oorsprong het, en is aan ons
bevestig deur dié wat dit gehoor het. 4Daarby het God ook saam getuig
deur tekens en wonders en ook deur allerhande kragtige dade en
gawes van die Heilige Gees, soos Hy dit toebedeel het volgens sy wil.
5Dit is nie aan engele dat Hy die toekomstige wêreld, waarvan ons
praat, onderwerp het nie. 6Inteendeel, iemand het êrens getuig en
gesê: Wat is 'n mens dat U aan hom dink, 'n mensekind dat U na hom
omsien? 7U het hom 'n kort tydjie minder as die engele gemaak; U het
hom met heerlikheid en eer gekroon; 8U het alles aan hom onderwerp.
By die onderwerping van alle dinge aan die mens is niks uitgesluit nie.
Alles is aan hom onderwerp. Nou sien ons nog nie dat alle dinge reeds
aan die mens onderwerp is nie. 9Maar ons sien Jesus, met eer en
heerlikheid gekroon op grond van sy lyding en dood. Hy is 'n kort
tydjie minder gemaak as die engele, sodat Hy deur die genade van
God vir almal sou sterwe. 10God, ter wille van wie alles bestaan en
deur wie alles ontstaan het, wou baie deel laat kry aan sy heerlikheid.
En daarom was dit reg dat Hy hulle Leidsman tot die verlossing deur
lyding heen tot volmaaktheid sou bring. 11Hy wat heilig maak, sowel
as die mense wat geheilig word, is almal uit een Vader. Om hierdie
rede is Jesus nie skaam om hulle sy broers te noem nie. 12Hy sê tog: Ek
sal u Naam aan my broers bekend maak, in die samekoms van die
gemeente sal Ek u lof besing.13Ook sê Hy: Ek sal altyd op Hom
vertrou. En verder: Hier is Ek met die kinders wat God My gegee
het.14Aangesien hierdie kinders mense van vlees en bloed is, het Hy
ook net soos hulle mens geword. Dit het Hy gedoen om deur sy dood
dié een wat mag het oor die dood, dit is die duiwel, te vernietig 15en
om hulle wat uit vrees vir die dood hulle hele lewe lank in slawerny
was, te bevry. 16Dit is duidelik dat dit vir Hom nie om die engele gaan
nie, maar om die nageslag van Abraham. 17Daarom moes Hy in elke
opsig aan sy broers gelyk word, sodat Hy 'n barmhartige en getroue
Hoëpriester voor God kon wees om die sondes van die volk te versoen.
18Omdat Hy self versoek is en gely het, kan Hy dié help wat versoek
word.

HEBREËRS 3

1Daarom, broers wat vir die Here afgesonder is en deelgenote is van
die hemelse roeping, moet julle noukeurig let op Jesus, die Apostel en
Hoëpriester van die geloof wat ons bely. 2Hy is getrou aan God wat
Hom aangestel het, soos ook Moses getrou was in die hele huis van
God. 3Maar Jesus is groter heerlikheid waardig geag as Moses, net soos
die een wat 'n huis bou, meer eer waardig is as die huis. 4Elke huis
word deur iemand gebou, maar God is die Een wat alles gebou het.
5Moses was as dienaar getrou in die hele huis van God en moes getuig
van die dinge wat God nog sou sê. 6Christus daarenteen is as Seun
getrou oor die huis van God. En ons is sy huis as ons maar net met
moed en oortuiging bly vashou aan wat ons hoop. 7Luister daarom na
wat die Heilige Gees sê: Vandag, as julle sy stem hoor, 8moet julle nie
hardkoppig wees nie, soos julle voorvaders toe hulle in opstand gekom
het en My in die woestyn op die proef gestel het. 9Daar het hulle My
op die proef gestel en uitgetart, hoewel hulle veertig jaar lank gesien
het wat Ek vir hulle gedoen het. 10Daarom het Ek 'n afkeer van hierdie
geslag gekry en gesê: Met hulle hart is hulle gedurig op 'n dwaalspoor,
hulle wou my paaie nie leer ken nie.' 11Toe het Ek in my toorn 'n eed
afgelê: In my rus sal hulle beslis nie ingaan nie.12Broers, julle moet
toesien dat daar nooit by een van julle 'n verkeerde gesindheid van
ongeloof ontstaan en hy van die lewende God afvallig word nie.
13Maar solank daar nog 'n vandag is, moet julle mekaar elke dag
aanspoor sodat niemand van julle deur die misleiding van die sonde
verhard word nie. 14Ons behou deel aan Christus as ons end-uit
volhard in die vertroue waarmee ons begin het. 15Daarom word daar
gesê: Vandag as julle sy stem hoor, moet julle nie hardkoppig wees
nie, soos julle voorvaders toe hulle in opstand gekom het.16Wie was
dit dan wat gehoor het en tog in opstand gekom het? Was dit nie hulle
almal wat onder leiding van Moses uit Egipte getrek het nie? 17En van
wie het God veertig jaar lank 'n afkeer gehad? Was dit nie van hulle
wat gesondig het en wie se dooie liggame in die woestyn agtergebly
het nie? 18Oor wie anders as dié wat ongehoorsaam was, het Hy 'n eed
afgelê dat hulle nie in sy rus sou ingaan nie? 19Ons sien dus dat hulle
as gevolg van hulle ongeloof nie in sy rus kon ingaan nie.

HEBREËRS 4

1Terwyl die belofte om in sy rus in te gaan nog van krag is, moet ons
oppas dat dit nie miskien later blyk dat een van julle agtergebly het
nie. 2Ons het die blye boodskap ontvang net soos hulle, maar hoewel
hulle die prediking gehoor het, het dit hulle niks gebaat nie, omdat
hulle nie geglo het wat hulle gehoor het nie. 3Ons wat glo, gaan wel in
die rus in, maar hulle nie, soos God gesê het: Toe het Ek in my toorn
'n eed afgelê: In my rus sal hulle beslis nie ingaan nie. En tog was sy
werk ná die skepping van die wêreld reeds afgehandel, 4want êrens in
die Skrif word van die sewende dag dit gesê: En God het op die
sewende dag gerus van al sy werk,5terwyl hier weer gesê word: In my
rus sal hulle beslis nie ingaan nie.6Dié wat vroeër die blye boodskap
gehoor het, het dus vanweë hulle ongehoorsaamheid nie in sy rus
ingegaan nie, maar vir sommige bly die moontlikheid bestaan om in
sy rus in te gaan. 7God het immers weer 'n dag bepaal, naamlik
vandag, wanneer Hy, soos reeds voorheen aangehaal, soveel later by
monde van Dawid sê: Vandag, as julle sy stem hoor, moet julle nie
hardkoppig wees nie.8As Josua hulle in die rus laat ingaan het, sou
God nie daarná nog van 'n ander dag gepraat het nie. 9Daar wag dus
nog steeds 'n sabbatsrus vir die volk van God, 10want elkeen wat in die
rus van God ingaan, rus van sy werk, net soos God van Syne. 11Laat
ons ons dan beywer om in daardie rus in te gaan, sodat niemand hulle
voorbeeld van ongehoorsaamheid navolg en ook omkom nie. 12Die
woord van God is lewend en kragtig. Dit is skerper as enige swaard
met twee snykante en dring deur selfs tot die skeiding van siel en gees
en van gewrigte en murg. Dit beoordeel die bedoelings en gedagtes
van die hart. 13Daar is ook niks in die skepping wat vir God onsigbaar
is nie; alles lê oop en bloot voor sy oë. En aan Hom moet ons
rekenskap gee. 14Terwyl ons dan nou 'n groot Hoëpriester het wat
reeds deur die hemele gegaan het, Jesus, die Seun van God, laat ons
vashou aan die geloof wat ons bely. 15Die Hoëpriester wat ons het, is
nie Een wat geen medelye met ons swakhede kan hê nie; Hy was
immers in elke opsig net soos ons aan versoeking onderwerp, maar Hy
het nie gesondig nie. 16Kom ons gaan dan met vrymoedigheid na die
genadetroon, sodat ons barmhartigheid en genade ontvang en so op
die regte tyd gered kan word.

HEBREËRS 5

1Elke hoëpriester is 'n mens wat uit die mense geneem en aangestel
word om vir hulle by God in te tree deur gawes en offers vir die
sondes te bring. 2Hy kan meegevoel hê met die onwetendes en
dwalendes, omdat hy self aan swakheid onderhewig is. 3Om hierdie
rede moet hy ook vir homself, net soos vir die volk, offers bring vir die
sondes. 4Niemand eien hom die eer van hoëpriester toe nie, hy word
deur God daartoe geroep, net soos Aäron. 5So het Christus Hom ook
nie die waardigheid van Hoëpriester toegeëien nie, God het dit vir
Hom gegee toe Hy gesê het: Jy is my Seun, van vandag af is Ek jou
Vader.6En op 'n ander plek sê Hy: Jy is priester vir ewig volgens die
priesterorde van Melgisedek.7Gedurende sy aardse lewe het Hy aan
God, wat Hom uit die dood kon red, gebede en smekinge geoffer met
harde geroep en met trane. En sy gebede is verhoor vanweë sy
eerbiedige onderworpenheid aan God. 8Hoewel Hy die Seun was, het
Hy deur alles wat Hy gely het, geleer wat gehoorsaamheid is. 9En toe
Hy volmaaktheid bereik het, het Hy vir almal wat aan Hom
gehoorsaam is, die bron van ewige saligheid geword 10en is Hy deur
God verklaar tot Hoëpriester volgens die priesterorde van Melgisedek.
11In verband hiermee het ons baie te sê wat moeilik is om aan julle te
verduidelik, aangesien julle so traag is om te leer. 12Hoewel julle teen
hierdie tyd self reeds onderrig behoort te gee, het julle weer nodig dat
iemand julle in die grondwaarhede van die woord van God moet
onderrig. 'n Mens moet julle met melk voed en nie met vaste kos nie.
13Iemand wat nog van melk lewe, kan nie saampraat oor wat reg of
verkeerd is nie, want hy is nog 'n kind. 14Vaste kos is vir grootmense,
vir mense wat oor insig beskik en wat deur ervaring geoefen is om
tussen goed en kwaad te onderskei.

HEBREËRS 6

1Laat ons nie stilstaan by die eerste dinge wat aangaande Christus
verkondig word nie, maar verder gaan na die volle inhoud van die
boodskap. Ons wil nie opnuut die fondament lê deur te praat oor die
bekering uit 'n leefwyse wat tot die dood lei nie, of oor geloof in God,
2die leer van die doop en die handoplegging, die opstanding van die
dooies en die ewige oordeel nie. 3Ons sal dus verder gaan as God dit
toelaat. 4Wanneer mense een keer deur God verlig is, die hemelse
gawe ontvang en deel gekry het aan die Heilige Gees, 5die goeie woord
van God leer ken het en die kragte van die toekomstige wêreld
ondervind het 6en dan nogtans afvallig geword het, is dit onmoontlik
om hulle weer tot bekering te bring. In hulleself kruisig hulle immers
weer die Seun van God en maak hulle Hom in die openbaar tot 'n
bespotting. 7Dit is soos met grond wat die reën indrink wat dikwels
daarop val. As dit bruikbare gewasse voortbring vir dié wat dit
bewerk, word dit deur God geseën. 8Maar as dit doringstruike en
dissels oplewer, is dit waardeloos en is die tyd naby dat God dit
vervloek. Die uiteinde daarvan is die vuur. 9Maar, geliefdes, al praat
ons in hierdie trant, is ons oor julle oortuig van beter: dat julle gered
sal word. 10God is nie onregverdig nie: Hy sal julle werk nie vergeet
nie en ook nie die liefde wat julle vir sy Naam betoon het deurdat
julle julle medegelowiges gedien het en nog dien nie. 11Dit is ons
vurige wens dat elkeen van julle end-uit dieselfde ywer as vroeër aan
die dag sal lê totdat die dinge waarop julle hoop, vervul is. 12Julle
moet dus nie traag word nie, maar die voorbeeld navolg van dié wat
deur geloof en geduld deel gekry het aan die dinge wat God beloof
het. 13Toe God aan Abraham die belofte gemaak het, het Hy niemand
groter as Hyself gehad by wie Hy dit met 'n eed kon bevestig nie.
Daarom het Hy dit met 'n eed by Homself bevestig 14en gesê: Ek sal jou
beslis ryklik seën en jou 'n baie groot nageslag gee.15En so het
Abraham dan, nadat hy geduldig gewag het, gekry wat aan hom
beloof is. 16Mense lê 'n eed af by iemand groter as hulleself. Vir hulle is
dit die bevestiging van 'n saak, en dit sluit alle teëspraak uit. 17En
omdat God aan die erfgename van die belofte bo alle twyfel wou
verseker dat sy besluit onveranderlik is, het Hy dit met 'n eed
gewaarborg. 18Die twee onveranderlike dinge, die belofte en die eed,
waarborg dat God sy woord gestand sal doen, en is vir ons wat ons
toevlug tot Hom geneem het, 'n kragtige aansporing om vas te hou aan
die hoop op wat vir ons weggelê is. 19Hierdie hoop besit ons as 'n
veilige en onbeweeglike lewensanker, wat agter die voorhangsel vas
is. 20Daar het Jesus, ons Voorloper, ter wille van ons ingegaan, en Hy
is vir ewig Hoëpriester volgens die orde van Melgisedek.

HEBREËRS 7

1Melgisedek was koning van Salem en priester van God die
Allerhoogste. Dit is Melgisedek wat vir Abraham tegemoet gegaan en
hom geseën het toe Abraham op pad terug was nadat hy die konings
verslaan het, 2en dit is ook aan hom dat Abraham 'n tiende van al die
oorlogsbuit gegee het. In die eerste plek, sy naam Melgisedek beteken:
koning van geregtigheid; en hy was ook koning van Salem, en dit
beteken: koning van vrede. 3Niks is bekend omtrent sy vader en
moeder of sy afstamming of die begin en einde van sy lewe nie. Hy is
soos die Seun van God en hy bly priester vir altyd. 4Let nou op hoe
groot hierdie man was aan wie Abraham, die stamvader, 'n tiende van
die beste oorlogsbuit gegee het. 5Die priesters wat van Levi afstam, het
volgens die bepaling van die wet die reg om 'n tiende in te vorder van
die volk, dit wil sê van hulle broers, wat net soos hulle ook
afstammelinge van Abraham is. 6Maar Melgisedek, wat nie van
Levitiese afstamming was nie, het van Abraham 'n tiende geneem en
hom, aan wie God sy beloftes gegee het, geseën. 7Dit is onbetwisbaar
dat dit altyd die mindere is wat deur die meerdere geseën word. 8In
die geval van die Levitiese priesters is dit sterflike mense wat tiendes
invorder, maar in die geval van Melgisedek iemand van wie getuig
word dat hy lewe. 9'n Mens kan sê dat ook Levi, wat tiendes invorder,
deur Abraham aan Melgisedek die tiende gegee het, 10want Levi was
nog in die liggaam van die stamvader toe Melgisedek vir Abraham
tegemoet gegaan het. 11Dit was in samehang met die Levitiese
priesterskap dat die volk die wet van Moses ontvang het. As hierdie
priesterskap volmaaktheid kon bewerk, waarom was dit dan nog
nodig dat 'n ander priester volgens die priesterorde van Melgisedek
aangestel moes word, van wie daar nie gesê word dat hy 'n priester
volgens die orde van Aäron sou wees nie? 12As daar 'n ander
priesterskap kom, volg noodwendig ook 'n verandering van die wet.
13Hy van wie hierdie dinge gesê word, behoort juis tot 'n ander stam,
waaruit niemand ooit by die altaar diens gedoen het nie. 14Dit is
algemeen bekend dat ons Here van Juda afstam, en in verband met
daardie stam het Moses niks oor die priesterskap gesê nie. 15Die saak
word nog duideliker as ons daaraan dink dat die ander priester wat te
voorskyn tree, ooreenkom met Melgisedek, 16deurdat Hy priester word
nie deur die bepaling van die wet oor menslike afstamming nie, maar
deur die krag van onvernietigbare lewe. 17Van Hom word getuig: Jy is
priester vir ewig volgens die priesterorde van Melgisedek.18Aan die
een kant word die vroeëre bepaling dus afgeskaf vanweë die
kragteloosheid en nutteloosheid daarvan: 19die wet het nie
volmaaktheid bewerk nie. Aan die ander kant het 'n beter hoop

ingetree, waardeur ons tot God nader. 20Dit het nie sonder die
bevestiging met 'n eed plaasgevind nie. Die Leviete het wel priesters
geword sonder die bevestiging met 'n eed, 21maar Jesus met 'n eed
deur God, wat vir Hom gesê het: Die Here het dit met 'n eed bevestig
en Hy sal dit nie herroep nie: Jy is priester vir ewig.' 22So het Jesus
ook van 'n beter verbond borg geword. 23Daar is ook 'n ander verskil:
omdat die dood die Levitiese priesters verhinder het om aan te bly,
was daar baie wat mekaar opgevolg het. 24Omdat Jesus vir ewig bly,
beklee Hý 'n priesterskap wat nie op 'n ander oorgedra word nie.
25Daarom kan Hy ook dié wat deur Hom na God gaan, eens en vir
altyd verlos: Hy lewe vir altyd om vir hulle by God in te tree. 26Vir ons
was so 'n hoëpriester nodig, een wat heilig, skuldeloos en sonder smet
is, verwyder uit die midde van die sondaars en verhoog bo die hemele,
27een wat nie, soos die hoëpriesters, elke dag offers hoef te bring, eers
vir sy eie sondes en dan vir dié van die volk nie. Hy het immers eens
en vir altyd 'n offer vir die sondes gebring toe Hy Homself geoffer het.
28Die wet stel mense as hoëpriesters aan, en mense het swakhede;
maar die uitspraak wat met 'n eed bevestig is en wat ná die wet gekom
het, stel die Seun aan as ewige en volmaakte Hoëpriester.

HEBREËRS 8

1Die hoofsaak van wat gesê is, is dit: ons het 'n Hoëpriester, Een wat
gaan sit het aan die regterkant van die troon van die Majesteit in die
hemel. 2Hy is bedienaar van die heiligdom, die ware verbondstent, wat
deur die Here opgerig is en nie deur 'n mens nie. 3Elke hoëpriester
word aangestel om gawes en offers te bring; daarom moet ook hierdie
Een iets hê om te offer. 4As Hy nog op aarde was, sou Hy nie eens
priester kon wees nie, omdat volgens die wet daar reeds priesters is
wat die gawes offer. 5Hulle bedien egter slegs 'n afbeelding en
skadubeeld van die hemelse heiligdom. Toe Moses die Goddelike
opdrag gekry het om die verbondstent op te rig, het God gesê: Sorg
dat jy alles maak volgens die voorbeeld wat Ek jou op die berg gewys
het.6Maar nou het Jesus 'n voortrefliker priesterdiens gekry deurdat
Hy Middelaar is van 'n beter verbond wat op uitnemender beloftes
gegrond is. 7As daar aan die eerste verbond niks kortgekom het nie,
sou 'n tweede nie nodig gewees het nie. 8Maar God bestraf die volk oor
hulle tekortkoming deur te sê: Kyk, daar kom 'n tyd, sê die Here, dat
Ek met Israel en Juda 'n nuwe verbond sal sluit. 9Die nuwe verbond sal
nie wees soos dié wat Ek met hulle voorvaders gemaak het op die dag
toe Ek hulle aan die hand gevat het om hulle uit Egipte uit te lei nie,
want hulle het nie my verbond gehou nie, en Ek het hulle verwerp, sê
die Here. 10Dít is nou die verbond wat Ek met Israel na daardie dae sal
sluit, sê die Here: Ek sal hulle my wette in die verstand gee, op hulle
harte sal Ek dit skrywe; Ek sal hulle God wees, en hulle sal my volk
wees. 11Dan hoef niemand meer sy medeburger te leer en vir sy broer
te sê: Jy moet die Here ken' nie. Hulle almal, klein en groot, sal My
ken. 12Oor hulle ongeregtighede sal Ek genadig wees en aan hulle
sondes nooit meer dink nie.13Deur van 'n nuwe verbond te praat, het
God die eerste oud verklaar, en wat oud word en uitgedien raak, sal
gou verdwyn.

HEBREËRS 9

1Die eerste verbond het voorskrifte vir die erediens gehad, en ook 'n
aardse heiligdom. 2Die verbondstent is opgerig, en in die voorste
gedeelte daarvan, wat die Heilige genoem word, het die kandelaar en
die tafel met die offerbrode gestaan. 3Agter die tweede voorhangsel
was die gedeelte wat die Allerheiligste genoem word. 4Daarin was die
goue wierookaltaar en die verbondsark, wat in sy geheel met goud
oorgetrek was. In die ark was die goue kruik met manna, die kierie
van Aäron wat gebot het, asook die plat klippe met die wet van die
verbond daarop geskrywe. 5Bo-op die ark het die gerubs wat die
heerlikheid van God voorstel, hulle vleuels oor die versoendeksel
uitgestrek. Op die besonderhede kan ons nie nou verder ingaan nie.
6Met die dinge só ingerig, het die priesters gereeld die voorste
gedeelte van die verbondstent binnegegaan om die dienste te verrig.
7Maar in die agterste gedeelte het alleen die hoëpriester ingegaan, en
dit net een keer in die jaar, en dan nie sonder bloed nie, om vir
homself te offer en vir die sondes wat die volk onwetend gedoen het.
8Hiermee maak die Heilige Gees duidelik dat die pad na die
Allerheiligste toe nie oop is so lank as die voorste gedeelte van die
verbondstent bestaan nie. 9Dit alles wys vooruit na die huidige tyd
waarin offergawes en diereoffers gebring word wat nie vir dié een wat
dit bring, 'n volkome skoon gewete kan gee nie. 10Dit het net
betrekking op voedsel, drank en 'n verskeidenheid reinigingsgebruike.
Dit is voorskrifte wat slegs die uiterlike raak en wat opgelê is tot die
tyd dat God 'n beter orde sou instel. 11Maar Christus het gekom as
Hoëpriester van die weldade wat nou verwesenlik is. Hy dien in die
verbondstent wat groter en volmaakter is en nie deur mense gemaak is
nie, dit wil sê wat nie tot hierdie wêreld behoort nie. 12Met sy eie
bloed en nie met dié van bokke en kalwers nie, het Hy net een maal
die heiligdom binnegegaan en 'n ewige verlossing tot stand gebring.
13Wanneer die bloed van bokke en bulle en die as van 'n vers op die
onreines gesprinkel word, maak dit hulle uiterlik rein. 14Hoeveel te
meer sal die bloed van Christus ons gewete bevry van die las van dade
wat tot die dood lei, sodat ons die lewende God kan dien! Hiervoor
het Christus immers Homself as volkome offer deur die ewige Gees
aan God geoffer. 15Daarom is Hy ook die Middelaar van 'n nuwe
verbond. Sy dood het plaasgevind om mense te verlos van die
oortredinge wat onder die eerste verbond begaan is, sodat dié wat
geroep is, die beloofde ewige erfenis kan ontvang. 16Dit is soos met 'n
testament: daar moet eers bewys word dat die testamentmaker dood
is, 17want 'n testament word alleen geldig by die dood van die
testamentmaker; dit word nooit van krag so lank as hy nog leef nie.

18Daarom is die eerste verbond ook nie sonder bloed ingestel nie.
19Nadat Moses al die gebooie van die wet aan die hele volk oorgedra
het, het hy bloed van kalwers en bokke saam met water geneem en
met rooi wol en hisop die wetboek self sowel as die hele volk
besprinkel 20en gesê: Dit is die bloed van die verbond wat God vir julle
ingestel het.21Ook die verbondstent en al die voorwerpe vir gebruik by
die erediens het hy op dieselfde wyse met die bloed besprinkel. 22Byna
alles word volgens die wet met bloed gereinig, en sonder die
vergieting van bloed vind daar geen vergewing plaas nie. 23Die aardse
afbeeldings van die hemelse dinge moes dus noodwendig deur hierdie
middele gereinig word, maar die hemelse dinge self deur beter offers
as hierdie. 24Christus het nie ingegaan in 'n heiligdom wat deur mense
gemaak is en net 'n namaaksel van die ware is nie. Nee, Hy het in die
hemel self ingegaan om nou ter wille van ons voor God te verskyn.
25Hy het nie ingegaan om Homself herhaaldelik te offer nie, soos die
hoëpriester elke jaar die Allerheiligste binnegaan met bloed wat nie sy
eie is nie. 26Dan sou Christus immers herhaaldelik moes gely het, reeds
van die skepping van die wêreld af. Maar nou het Hy net een keer in
die voleinding van die tye verskyn om deur sy offer die sonde weg te
neem. 27'n Mens is bestem om net een maal te sterf, en daarna kom die
oordeel. 28So is Christus ook net een maal geoffer om die sondes van
baie weg te neem. As Hy die tweede keer verskyn, kom Hy nie in
verband met sonde nie, maar om verlossing te bring vir dié wat Hom
verwag.

HEBREËRS 10

1Die wet van Moses is slegs 'n skadubeeld van die weldade wat sou
kom, nie 'n werklike beeld daarvan nie. Voortdurend, jaar na jaar,
word dieselfde offers gebring, en tog kan die wet dié wat die offers
bring, nooit volkome van sonde vry maak nie. 2As dié wat offers bring,
eens en vir altyd gereinig en nie meer van sondes bewus was nie, sou
hulle immers opgehou het om offers te bring. 3Maar nou herinner die
offers juis jaar na jaar aan die sondes, 4omdat die bloed van bulle en
bokke onmoontlik die sondes kan wegneem. 5Daarom sê Christus met
sy koms in die wêreld: Dit is nie diereoffer en graanoffer wat U wou
hê nie, maar die liggaam wat U My gegee het. 6Brandoffers en
sondeoffers het U nie behaag nie! 7Toe het Ek gesê: Kyk, Ek het
gekom, o God, om u wil te doen. In die boekrol is dit van My
geskrywe.8Eers sê Hy: Diereoffers en graanoffers, brandoffers en
sondeoffers wou U nie hê nie en het U nie behaag nie, hoewel hierdie
offers deur die wet voorgeskryf word. 9Daarna sê Hy: Kyk, Ek het
gekom om u wil te doen. Hy skaf dus die eerste offers af om 'n ander
offer in die plek daarvan te stel. 10Omdat God dit so wou, is ons vir
Hom afgesonder deurdat Jesus Christus sy liggaam as offer gebring
het, eens en vir altyd. 11Verder, elke priester staan dag vir dag sy diens
en verrig, en bring elke keer weer dieselfde offers, wat tog nooit die
sondes kan wegneem nie. 12Maar Jesus Christus het één offer vir die
sondes gebring en vir altyd aan die regterhand van God gaan sit. 13Nou
wag Hy daar totdat sy vyande aan Hom onderwerp is. 14Deur die één
offer het Hy dié wat vir God afgesonder word, vir altyd volkome van
sonde vry gemaak. 15Ook die Heilige Gees betuig dit aan ons. Eers sê
Hy: 16Dit is die verbond wat Ek met hulle na daardie dae sal sluit, sê
die Here. Ek sal hulle my wette in die hart gee, in hulle verstand sal
Ek dit skrywe.17Dan sê Hy verder: Aan hulle sondes en hulle
oortredings sal Ek nooit meer dink nie.18Waar die sondes vergewe is,
is geen offer daarvoor meer nodig nie. 19Broers, ons het dus nou deur
die bloed van Jesus vrye toegang tot die heiligdom, 20en dit op 'n weg
wat nuut is en na die lewe lei. Hierdie weg het Hy vir ons gebaan deur
die voorhangsel heen, dit is deur sy liggaam. 21En terwyl ons Hom ook
as groot priester oor die huis van God het, 22laat ons tot God nader
met 'n opregte hart en met volle geloofsekerheid. Ons harte is immers
gereinig van 'n skuldige gewete, en ons liggame is gewas met skoon
water. 23Laat ons styf vashou aan die hoop wat ons bely, want God is
getrou: Hy doen wat Hy beloof het. 24Laat ons ook na mekaar omsien
deur mekaar aan te spoor tot liefde en goeie dade. 25Ons moenie van
die samekomste van die gemeente af wegbly soos party se gewoonte is
nie, maar mekaar eerder aanmoedig om daarheen te gaan, en dit des

te meer namate julle die oordeelsdag sien nader kom. 26Wanneer ons
opsetlik bly sondig nadat ons die kennis van die waarheid ontvang
het, is daar geen offer meer wat ons sondes kan wegneem nie. 27Daar
bly alleen 'n verskriklike verwagting oor van oordeel en 'n gloeiende
vuur wat die teenstanders van God sal verteer. 28As iemand die wet
van Moses oortree, en twee of drie getuies bevestig dit, word hy nie
begenadig nie, hy word doodgemaak. 29Hoeveel swaarder straf, dink
julle, sal hy kry wat die Seun van God verag het, die bloed van die
verbond waardeur hy geheilig is, geminag het en die Gees van genade
beledig het? 30Ons weet tog wie Hy is wat gesê het: Dit is mý reg om te
straf; Ek sal vergeld; en verder: Die Here sal oor sy volk oordeel.31Dit
is verskriklik om in die hande van die lewende God te val. 32Dink terug
aan vroeër dae toe God julle tot die lig gebring het, hoe julle in die
stryd staande gebly het toe julle baie moes ly. 33Deels is julle deur
beledigings en vervolging openlik tot bespotting gemaak en deels het
julle gely omdat julle julle vereenselwig het met ander wat hierdie
dinge oorgekom het. 34Julle het met die gevangenes meegevoel gehad,
en toe op julle besittings beslag gelê is, het julle dit met
blymoedigheid aanvaar omdat julle geweet het dat julle 'n besitting
het wat beter en blywend is. 35Julle geloofsvertroue moet julle dus nie
prysgee nie: dit hou groot beloning in. 36Volharding is wat julle nodig
het om die wil van God te doen en te ontvang wat Hy beloof het.
37Nog net 'n kort, kort tydjie, en Hy wat kom, sal kom en nie talm nie.
38En wie deur My vrygespreek is omdat hy glo, sal lewe; maar as hy
terugdeins, het Ek aan hom niks meer nie.39Maar ons is nie van dié
wat terugdeins en verlore gaan nie; nee, ons glo en ons sal lewe.

HEBREËRS 11

1Om te glo, is om seker te wees van die dinge wat ons hoop, om
oortuig te wees van die dinge wat ons nie sien nie. 2Dit is immers
vanweë hulle geloof dat daar oor die mense van die ou tyd met soveel
lof getuig is. 3Omdat ons glo, weet ons dat die wêreld deur die woord
van God geskep is: die sigbare dinge het dus nie ontstaan uit iets wat
ons sien nie. 4Omdat Abel geglo het, het hy 'n beter offer aan God
gebring as Kain. Vanweë Abel se geloof het hy van God bevestiging
ontvang dat hy 'n opregte man is, want God het sy offers aangeneem;
en deur dieselfde geloof spreek hy nou nog, al is hy reeds dood.
5Omdat Henog geglo het, is hy weggeneem sonder dat hy gesterf het,
en hy was nêrens te vind nie, omdat God hom weggeneem het. Van
hom word getuig dat hy, voordat hy weggeneem is, geleef het soos
God dit wou. 6As 'n mens nie glo nie, is dit onmoontlik om te doen wat
God wil. Wie tot God nader, moet glo dat Hy bestaan en dat Hy dié
wat Hom soek, beloon. 7Omdat Noag geglo het, het hy God eerbiedig
gehoorsaam toe hy gewaarsku is oor dinge wat nog nie gesien kon
word nie. Daarom het hy die ark gebou om sy huisgesin te red. Sy
geloof was 'n veroordeling van die wêreld, maar dit het hom
erfgenaam gemaak van die vryspraak wat deur die geloof kom.
8Omdat Abraham geglo het, het hy gehoor gegee toe God hom geroep
het om weg te trek na die plek toe wat hy as erfdeel sou ontvang. Hy
het weggetrek sonder om te weet waar hy sou uitkom. 9Omdat hy
geglo het, het hy in die beloofde land gaan woon, 'n vreemdeling in 'n
vreemde land. In tente het hy daar gewoon, en so ook Isak en Jakob
wat saam met hom erfgename van dieselfde belofte was, 10want hy het
uitgesien na die stad wat vaste fondamente het en waarvan God self
die ontwerper en bouer is. 11Omdat Abraham geglo het, het hy, hoewel
Sara onvrugbaar was en hy al te oud, krag ontvang om 'n kind te
verwek, omdat hy God wat dit beloof het, getrou geag het. 12Die
gevolg was dat daar van een man, 'n man wat nie meer 'n kind kon
verwek nie, kinders afgestam het so talryk soos die sterre van die
hemelruim en so baie soos die sand van die see. 13Terwyl hulle steeds
geglo het, het al hierdie mense gesterwe sonder om te verkry wat
beloof is, maar hulle het dit uit die verte gesien en daaroor gejuig, en
hulle het erken dat hulle hier op aarde slegs vreemdelinge en
bywoners is. 14Mense wat so praat, gee daarmee duidelik te kenne dat
hulle op soek is na 'n vaderland. 15As hulle terug verlang het na
daardie land waaruit hulle weggetrek het, sou hulle die geleentheid
gehad het om daarheen terug te gaan. 16Maar hulle het na 'n beter
vaderland, dit is die hemelse, verlang. Daarom is God nie skaam om
hulle God genoem te word nie; trouens, Hy het vir hulle 'n stad gereed

gemaak. 17Omdat Abraham geglo het, het hy, toe hy op die proef
gestel is, Isak as offer afgestaan. Ja, hy wat die belofte ontvang het en
aan wie gesê is: Uit Isak sal jou nageslag gebore word, het gereed
gestaan om sy enigste seun te offer. 18Hy was daarvan oortuig dat God
by magte is om uit die dood op te wek, waaruit Abraham vir Isak ook,
om dit so te stel, terug ontvang het. 19Omdat Isak geglo het, het hy
Jakob en Esau geseën met die oog op die toekoms. 20Omdat Jakob
geglo het, het hy op sy sterfbed albei die seuns van Josef geseën en tot
God gebid terwyl hy op die knop van sy kierie leun. 21Omdat Josef
geglo het, het hy kort voor sy dood melding gemaak van die uittog
van die Israeliete en opdrag gegee in verband met sy liggaam. 22Omdat
die ouers van Moses geglo het, het hulle hom na sy geboorte drie
maande lank weggesteek toe hulle sien dat hy 'n mooi kindjie is. Hulle
was nie bang vir die bevel van die koning nie. 23Omdat Moses geglo
het, het hy toe hy groot geword het, geweier om die seun genoem te
word van die farao se dogter. 24Hy het verkies om liewer sleg behandel
te word saam met die volk van God as om die kortstondige genieting
van sonde te hê. 25Die smaad ter wille van die Christus het hy 'n groter
rykdom geag as die skatte van Egipte, omdat hy na die beloning
uitgesien het. 26Omdat hy geglo het, het hy Egipte verlaat sonder dat
hy vir die woede van die koning bang was. Hy het volhard soos
iemand wat die onsienlike God sien. 27Omdat hy geglo het, het hy die
pasga ingestel en die bloed aan die deurkosyne laat smeer sodat die
engel van die dood nie die eersgeborenes van Israel sou tref nie.
28Omdat die Israeliete geglo het, het hulle deur die Rooisee getrek
soos oor droë grond, terwyl die Egiptenaars verdrink het toe hulle dit
ook probeer doen het. 29Omdat die Israeliete geglo het, het die mure
van Jerigo geval nadat hulle sewe dae daaromheen getrek het.
30Omdat Ragab, die prostituut, geglo het, het sy die verkenners
vriendelik ontvang en het sy nie omgekom saam met dié wat aan God
ongehoorsaam was nie. 31En wat moet ek nog meer sê? Die tyd
ontbreek my om te vertel van Gideon, Barak, Simson en Jefta, van
Dawid, Samuel en die profete. 32Deur die geloof het hulle koninkryke
verower, die reg van God gehandhaaf en verkry wat God beloof het;
hulle het leeus se bekke toegestop, 33gloeiende vuur geblus en aan die
swaard ontkom; hulle het in swakheid krag ontvang, was sterk in
oorlog en het die leërs van vreemdes op die vlug gejaag. 34Vroue het
hulle dooies teruggekry, opgewek uit die dood. Ander gelowiges wou
nie die prys vir hulle eie vrylating betaal nie en is doodgemartel; hulle
wou die opstanding tot 'n beter lewe deelagtig word. 35Ander weer het
bespotting en lyfstraf verduur, selfs boeie en gevangenskap.
36Gelowiges is met klippe doodgegooi, in stukke gesaag, met die
swaard vermoor. Hulle het rondgeswerf in skaapvelle en in bokvelle.
Hulle het gebrek gely, is verdruk en mishandel. 37Die wêreld was hulle

nie werd nie; hulle het rondgeswerf in woestyne en op berge en het in
grotte en in gate in die grond gelewe. 38En hoewel daar oor hulle
almal vanweë hulle geloof met soveel lof getuig is, het hulle nie
verkry wat beloof is nie, 39omdat God vir ons iets beters beoog het,
sodat hulle nie sonder ons die voleinding sou bereik nie.

HEBREËRS 12

1Terwyl ons dan so 'n groot skare geloofsgetuies rondom ons het, laat
ons elke las van ons afgooi, ook die sonde wat ons so maklik verstrik,
en laat ons die wedloop wat vir ons voorlê, met volharding hardloop,
2die oog gevestig op Jesus, die Begin en Voleinder van die geloof. Ter
wille van die vreugde wat vir Hom in die vooruitsig was, het Hy die
kruis verduur sonder om vir die skande daarvan terug te deins, en Hy
sit nou aan die regterkant van die troon van God. 3Hou Hom voor oë
wat so 'n vyandige optrede van die sondaars teen Hom verdra het. Dan
sal julle nie geestelik moeg word en uitsak nie. 4Julle het nog nie so
teen die sonde weerstand gebied dat dit vir julle 'n stryd om lewe of
dood geword het nie. 5Julle het ook vergeet van die aanmoediging wat
tot julle as kinders van God gerig word: My kind, moet dit nie gering
ag as die Here jou tug nie en moenie mismoedig word as Hy jou
teregwys nie, 6want die Here tug hom wat Hy liefhet, Hy straf elkeen
wat Hy as kind aanneem.7Verdra die tug as opvoeding, want God
behandel julle as sy kinders. Is daar miskien 'n kind wat nie deur sy
vader getug word nie? 8As julle nie getug word soos al die ander nie,
dan is julle nie werklik sy kinders nie. 9Verder, ons het ons aardse
vaders gehad wat ons getug het, en ons het vir hulle eerbied gehad.
Sal ons ons nie nog des te meer aan die hemelse Vader onderwerp en
lewe nie? 10Ons vaders het ons wel 'n kort tydjie na hulle goeddunke
getug, maar Hy tug ons tot ons beswil sodat ons in sy heiligheid mag
deel. 11Wanneer ons getug word, lyk die tug op daardie oomblik nie na
iets om oor bly te wees nie, maar om oor te huil. Later lewer dit egter
vir dié wat daardeur gevorm is, 'n goeie vrug: vrede omdat hulle
gehoorsaam is aan die wil van God. 12Versterk daarom die slap hande
en die lam knieë 13en loop die reguit pad. Dan sal wat lam is, nie uit lit
raak nie, maar gesond word. 14Beywer julle vir vrede met alle mense
asook vir 'n heilige lewe, waarsonder niemand die Here sal sien nie.
15Sorg dat niemand van die genade van God afvallig word nie. Sorg
dat daar nie verbittering soos 'n wortel uitspruit, moeilikheid
veroorsaak en baie besmet nie. 16Sorg ook dat niemand sedeloos en
goddeloos lewe nie, soos Esau wat vir een maaltyd sy eersgeboortereg
verkoop het. 17Julle weet dat hy verwerp is toe hy daarna die seën
wou verkry. Daar was vir hom geen moontlikheid om die saak reg te
stel nie, al het hy met trane daarna gesoek. 18Julle het immers nie
gekom by 'n tasbare berg met brandende vuur, donderwolke,
duisternis, stormwind, 19trompetgeskal en geklank van woorde nie.
Hulle wat dit gehoor het, het gesmeek dat geen woord meer tot hulle
gerig moes word nie. 20Die bevel dat selfs 'n dier wat aan die berg
raak, met klippe doodgegooi moet word, was vir hulle ondraaglik. 21So

angswekkend was die verskynsel dat Moses uitgeroep het: Ek sidder
van angs!22Maar julle het wel gekom by Sionsberg en die stad van die
lewende God, dit is die hemelse Jerusalem met sy miljoene engele, by
die feestelike samekoms, 23die vergadering van die eersgeborenes wie
se name in die hemel opgeteken is. Julle het gekom by God wat Regter
oor almal is, en by die geeste van dié wat vrygespreek en wat nou
volmaak is, 24by Jesus, die Middelaar van die nuwe verbond, en by die
besprinkelingsbloed wat van iets beters getuig as die bloed van Abel.
25Pas op, moet Hom wat met julle praat, nie afwys nie. Hulle wat Hom
afgewys het toe Hy sy Goddelike woord op aarde laat hoor het, het nie
ontkom nie. Hoeveel minder sal ons ontkom wanneer ons nie ag slaan
op Hom wat van die hemel af met ons praat nie? 26Destyds het sy stem
die aarde laat wankel, maar nou het Hy aangekondig: Nog een maal
sal Ek nie alleen die aarde laat bewe nie, maar ook die hemel.27Die
woorde nog een maal laat duidelik blyk dat die geskape dinge, wat
reeds aan die wankel is, finaal weggeneem sal word, sodat die
onwankelbare dinge kan bly. 28Laat ons wat 'n onwankelbare
koninkryk ontvang het, dan nou dankbaar wees. Laat ons God
dankbaar dien met eerbied en ontsag, soos Hy dit wil, 29want ons God
is 'n verterende vuur.

HEBREËRS 13

1As broers moet julle mekaar altyd liefhê. 2Moenie nalaat om gasvry te
wees nie, want deur gasvry te wees, het sommige mense sonder dat
hulle dit geweet het, engele as gaste gehuisves. 3Dink aan die
gevangenes asof julle self ook gevangenes is, en aan dié wat mishandel
word, asof julle self ook mishandel word. 4Die huwelik moet deur
almal eerbaar gehou word. Wees in die huwelikslewe getrou aan
mekaar, want ontugtiges en egbrekers sal onder die oordeel van God
kom. 5Hou julle lewe vry van geldgierigheid; wees tevrede met wat
julle het. God self het gesê: Ek sal jou nooit verlaat nie, jou nooit in
die steek laat nie.6Daarom kan ons met vertroue sê: Die Here is my
helper, ek ken geen vrees nie: wat kan 'n mens aan my doen?7Dink aan
julle voorgangers wat die woord van God aan julle verkondig het. Let
op hulle lewenswandel tot die einde toe, en volg die voorbeeld van
geloof wat hulle gestel het. 8Jesus Christus is gister en vandag
dieselfde en tot in ewigheid. 9Moet julle nie laat meevoer deur
allerhande vreemde leringe nie. Die goeie is daarin geleë dat die hart
deur genade versterk word, nie deur eetgebruike nie. Dié wat hulle
aan hierdie gebruike gehou het, het niks daarby gebaat nie. 10Ons het
'n altaar waarvan dié wat nog die offerdiens volgens die ou orde
verrig, nie die reg het om te eet nie. 11Die bloed van die offerdiere
word deur die hoëpriester in die heiligdom ingebring vir die sonde,
maar hulle liggame word buitekant die laer verbrand. 12Daarom het
Jesus ook buitekant die stadspoort gely om die volk deur sy eie bloed
van hulle sonde te reinig. 13Laat ons dan nou uitgaan na Hom toe
buitekant die laer en die smaad dra wat Hy gedra het, 14want ons het
in hierdie wêreld geen vaste verblyfplek nie, ons is op soek na die
toekomstige. 15Laat ons dan onophoudelik deur Jesus aan God 'n offer
van lof bring, dié lof wat aan Hom gebring word deur die lippe wat sy
Naam bely. 16Moenie nalaat om goed te doen en mededeelsaam te
wees nie, want dít is die offers wat vir God aanneemlik is. 17Julle
voorgangers hou wag oor julle lewe en moet aan God rekenskap gee.
Wees gehoorsaam en onderdanig aan hulle, want dan sal hulle hulle
werk met vreugde kan doen en nie kla nie; anders het dit vir julle
geen nut nie. 18Hou aan om vir ons te bid, want ons is daarvan oortuig
dat ons gewete skoon is, omdat ons in elke opsig probeer doen wat reg
is. 19Veral dring ek by julle daarop aan om te bid dat God my gou na
julle toe sal laat terugkom. 20God wat vrede gee, het ons Here Jesus
wat deur die bloed van die ewige verbond die groot Herder van sy
kudde is, uit die dood teruggebring. 21Mag dié God julle toerus met
alles wat goed is, sodat julle sy wil kan doen. Mag Hy deur Jesus
Christus in ons tot stand bring wat vir Hom aanneemlik is. Aan Hom

behoort die heerlikheid tot in alle ewigheid! Amen. 22Broers, dit is my
dringende versoek: Julle moet geduldig na hierdie woorde luister
waarmee ek julle bemoedig het, al het ek dit net kortliks aan julle
geskrywe. 23Julle weet seker al dat ons broer Timoteus vrygelaat is. As
hy gou genoeg kom, bring ek hom saam wanneer ek julle besoek.
24Groete aan al julle voorgangers en aan al die gelowiges. Dié wat van
Italië afkomstig is, stuur ook vir julle groete. 25Die genade van God sal
by julle almal wees!

JAKOBUS

JAKOBUS 1

1Van Jakobus, 'n dienaar van God en die Here Jesus Christus. Aan die
twaalf stamme wat oor die wêreld versprei is. Groete! 2My broers, julle
moet baie bly wees wanneer allerlei beproewings oor julle kom, 3want,
soos julle weet, as julle geloof die toets deurstaan het, stel dit julle in
staat om te volhard. 4En die volharding moet end-uit volgehou word
sodat julle tot volle geestelike rypheid kan kom, sonder enige
tekortkoming. 5As een van julle wysheid kortkom, moet hy dit van
God bid, en Hy sal dit aan hom gee, want God gee aan almal sonder
voorbehoud en sonder verwyt. 6Maar 'n mens moet gelowig bid en nie
twyfel nie, want iemand wat twyfel, is soos 'n brander in die see wat
deur die wind aangejaag en heen en weer gedryf word. 7So 'n mens
wat altyd aan die twyfel is en onbestendig is in al sy doen en late,
moet nie dink dat hy iets van die Here sal ontvang nie. 8'n Gelowige
wat arm is, moet hom daarin verheug dat hy sy aansien in God het,
9en een wat ryk is, dat hy voor God gering is, want die ryke sal
vergaan soos 'n veldblom. 10As die son met sy gloeiende hitte opkom,
verskroei dit die plantegroei, die blomme val af en die prag is
daarmee heen. So sal die ryke ook tussen al sy bedrywighede deur
vergaan. 11Gelukkig is die mens wat in versoeking standvastig bly. As
hy die toets deurstaan het, sal hy as oorwinningsprys die lewe ontvang
wat die Here belowe het aan dié wat Hom liefhet. 12Iemand wat in
versoeking kom, moet nooit sê: Ek word deur God versoek nie; want
God kan nie verlei word nie, en self verlei Hy niemand nie. 13Maar 'n
mens word verlei deur sy eie begeertes wat hom aanlok en saamsleep.
14Daarna, as die begeertes bevrug geraak het, bring dit die sonde
voort; en as die sonde ryp geword het, loop dit uit op die dood.
15Moenie julleself mislei nie, my liewe broers. 16Elke goeie gawe en
elke volmaakte geskenk kom van Bo. Dit kom van die Vader wat die
hemelligte geskep het, maar wat self nie soos hulle verander of
verduister nie. 17Omdat dit sy wil was, het God ons deur die woord
van die waarheid tot die lewe gebring, sodat ons, om dit so te stel,
eerstelinge kan wees van alles wat Hy geskep het. 18My liewe broers,
dít moet julle in gedagte hou: elke mens moet maar te gewillig wees
om te luister, nie te gou praat nie en nie te gou kwaad word nie. 19'n
Mens wat kwaad word, doen nie wat voor God reg is nie. 20Daarom
moet julle al die sedelike vuilheid en ongeregtigheid opruim wat so
welig tier, en ootmoedig die woord aanneem wat God in julle geplant
het, want dié woord kan julle red. 21Julle moet doen wat die woord sê
en dit nie net aanhoor nie, anders bedrieg julle julleself. 22Iemand wat
altyd net die woord aanhoor en nooit doen wat dit sê nie, is soos een
wat na sy gesig in 'n spieël kyk: 23hy bekyk homself, gaan van die

spieël af weg en vergeet dadelik hoe hy gelyk het. 24Maar iemand wat
hom verdiep in die volmaakte wet wat 'n mens vry maak, en hom
daaraan hou en nie vergeet wat hy hoor nie, maar dit doen, hy sal
gelukkig wees in wat hy doen. 25As iemand dink hy is godsdienstig,
maar hy hou nie sy tong in toom nie, bedrieg hy homself. Sy
godsdiens is waardeloos. 26Egte en suiwer godsdiens voor God die
Vader is om weeskinders en weduwees in hulle moeilike
omstandighede by te staan en om jou skoon te hou van die besmetting
van die wêreld.

JAKOBUS 2

1My broers, julle wat glo in ons Here Jesus Christus, die Here aan wie
die heerlikheid behoort, moet mense nie volgens hulle uiterlike
beoordeel nie. 2Sê nou daar kom in julle samekoms 'n man in met goue
ringe aan sy vingers en met deftige klere aan en daar kom ook 'n
brandarm man in met ou klere aan, 3en sê nou julle maak 'n ophef van
die man met die deftige klere en julle sê vir hom: Kom sit u hier
gemaklik, maar vir die arm man sê julle: Gaan staan jy daar anderkant
of: Kom sit hier by my voete, 4het julle dan nie onder mekaar
onderskeid gemaak en mense op grond van verkeerde oorwegings
beoordeel nie? 5Luister, my liewe broers! Kies God nie juis dié uit wat
in die oë van die wêreld arm is, om ryk te wees in die geloof en om
die koninkryk in besit te neem wat Hy belowe het aan dié wat Hom
liefhet nie? 6Maar julle behandel die arm man met minagting. Is dit
nie die rykes deur wie julle uitgebuit word nie, en is dit nie hulle deur
wie julle voor die hof gesleep word nie? 7Is dit nie hulle wat die goeie
Naam skend van Hom aan wie julle behoort nie? 8As julle werklik die
wet van die koninkryk van God onderhou soos dit in die Skrif staan:
Jy moet jou naaste liefhê soos jouself, dan doen julle reg. 9Maar as
julle die mense na die uiterlike beoordeel, doen julle sonde en
veroordeel die wet van God julle as oortreders. 10As iemand die hele
wet onderhou, maar in een opsig struikel, is hy skuldig ten opsigte van
al die gebooie. 11God wat gesê het: Jy mag nie egbreuk pleeg nie, het
ook gesê: Jy mag nie moord pleeg nie. As jy nou nie egbreuk pleeg
nie, maar wel moord, is jy tog 'n oortreder van die hele wet. 12Praat en
tree dan op soos mense wat geoordeel sal word volgens die wet wat
vry maak. 13Die oordeel sal onbarmhartig wees oor dié wat nie
barmhartigheid betoon nie. Maar barmhartigheid triomfeer oor die
oordeel. 14Wat help dit, my broers, as iemand beweer dat hy glo, maar
sy dade bevestig dit nie? Kan so 'n geloof 'n mens red? 15Sê nou daar is
'n broer of 'n suster wat nie klere het nie en dag vir dag honger ly, 16en
sê nou een van julle sou vir hulle sê: Mag dit met julle goed gaan;
gaan trek julle warm aan en eet genoeg, maar julle gee nie vir hulle
wat hulle nodig het om van te lewe nie, wat help dit dan? 17So gaan
dit ook met die geloof: as dit nie tot dade oorgaan nie, is dit sonder
meer dood. 18Maar iemand kan miskien sê: Die een het die geloof en
die ander het die dade. Goed, wys dan vir my jou geloof wat sonder
dade is, en ek sal jou my geloof wys uit my dade. 19Glo jy dat daar net
een God is? Dit is reg. Die bose geeste glo dit ook en hulle sidder van
angs. 20Jou dwaas, wil jy 'n bewys hê dat geloof sonder dade nutteloos
is? 21Ons voorvader Abraham het sy seun Isak op die altaar gelê. Is dit
nie op grond van wat hy gedoen het dat God hom vrygespreek het

nie? 22Jy sien dus dat sy geloof met dade gepaard gegaan het en dat
dit eers deur dade volkome geword het. 23So is die Skrif vervul wat sê:
Abraham het in God geglo, en God het hom vrygespreek, en hy is 'n
vriend van God genoem. 24Julle sien dus dat 'n mens vrygespreek word
op grond van sy dade en nie net op grond van sy geloof nie. 25Is Ragab
die prostituut nie ook vrygespreek op grond van wat sy gedoen het toe
sy die verkenners weggesteek en hulle met 'n ander pad laat ontkom
het nie? 26'n Liggaam wat nie asemhaal nie, is dood. So is die geloof
wat nie tot dade kom nie, ook dood.

JAKOBUS 3

1My broers, julle moenie almal leermeesters wil wees nie, want julle
moet weet dat ons wat leermeesters is, strenger as ander beoordeel sal
word. 2Ons struikel almal in baie opsigte. As iemand nooit struikel in
wat hy sê nie, is hy volmaak, by magte om ook sy hele liggaam in
toom te hou. 3Vir perde sit ons 'n stang in die bek, en dan gehoorsaam
hulle ons en het ons hulle hele liggaam onder beheer. 4Dink ook maar
aan skepe: al is hulle baie groot en al is die winde wat hulle aandryf,
baie sterk, word hulle tog met 'n baie klein roertjie gestuur net
waarheen die stuurman wil. 5So is die tong ook maar 'n klein
liggaamsdeeltjie, en tog het dit groot mag. 'n Klein vuurtjie kan 'n
groot bos aan die brand steek. 6Die tong is ook 'n vuur, 'n wêreld vol
ongeregtigheid, die deel van die liggaam wat die hele mens besmet.
Dit steek die hele lewe, van die geboorte af tot die dood toe, aan die
brand, en self word dit uit die hel aan die brand gesteek. 7Alles wat
loop, vlieg, kruip of swem, elke soort dier word en is al deur die mens
getem, 8maar geen mens kan die tong tem nie. Dit is 'n rustelose
kwaad, vol dodelike gif. 9Met die tong loof ons die Here en Vader, en
met die tong vloek ons die mense wat as die beeld van God gemaak is.
10Uit dieselfde mond kom lof en vloek. My broers, so moet dit nie
wees nie. 11'n Fontein laat tog nie uit dieselfde oog vars en brak water
opborrel nie. 12'n Vyeboom, my broers, kan tog nie olywe dra nie, of 'n
druiwestok vye nie. 'n Brak fontein kan mos nie vars water gee nie!
13Is daar 'n wyse en verstandige mens onder julle? Dan moet hy dit
toon deur sy goeie gedrag en deur dade wat van nederigheid en
wysheid getuig. 14Terwyl daar bittere naywer en selfsug in julle harte
is, moet julle nie daarmee spog dat julle wysheid het nie, want dan
praat julle nie die waarheid nie. 15Dié soort wysheid kom nie van Bo
nie, maar is aards, sinlik, demonies, 16want waar daar naywer en
selfsug is, kom daar wanorde en allerhande gemene dade. 17Maar die
wysheid wat van Bo kom, is allereers sonder bybedoelings, en verder
is dit vredeliewend, inskiklik, bedagsaam, vol medelye en goeie
vrugte, onpartydig, opreg. 18Hierdie wysheid bring jou in die regte
verhouding met God, en jy moet dit gebruik om vrede te maak.

JAKOBUS 4

1Waar kom die stryd vandaan, waar kom die rusies onder julle
vandaan? Kom dit nie van julle selfsugtige begeertes wat gedurig
binne-in julle woed nie? 2Julle wil dinge hê, maar kry dit nie en wil
dan moord pleeg; julle is jaloers op 'n ander man se goed en kan dit
nie in die hande kry nie en dan maak julle rusie en baklei julle. Julle
kry nie, omdat julle nie bid nie. 3As julle bid, ontvang julle nie, omdat
julle verkeerd bid: julle wil net julle selfsugtige begeertes bevredig.
4Weet julle nie, julle ontroues, dat vriendskap met die wêreld
vyandskap teen God is nie? Wie 'n vriend van die wêreld wil wees,
wys daarmee dat hy 'n vyand van God is. 5Of dink julle dat die Skrif
sonder rede sê dat God die gees wat Hy in ons laat woon, heeltemal
vir Homself wil hê? 6Maar die genade wat Hy gee, is nog groter.
Daarom sê Hy: God weerstaan hoogmoediges, maar aan nederiges gee
Hy genade.7Onderwerp julle dan aan God. Staan die duiwel teë en hy
sal van julle af wegvlug. 8Nader tot God en Hy sal tot julle nader. Was
julle hande, sondaars, en reinig julle harte, huigelaars. 9Bekla julle
ellende, treur en huil! Laat julle vrolikheid in rou verander en julle
blydskap in droefheid. 10Onderwerp julle in nederigheid voor die Here,
en Hy sal julle verhoog. 11Moenie van mekaar kwaad praat nie, broers.
Hy wat van sy broer kwaad praat of sy broer veroordeel, praat kwaad
van die wet en veroordeel die wet. En as jy die wet veroordeel, handel
jy nie meer volgens die wet nie, maar speel jy regter daaroor. 12Daar is
egter maar een Wetgewer en Regter, en dit is Hy wat die mag het om
te red en te verdelg. Maar jy, wie is jy om regter te speel oor jou
naaste? 13Kom nou, julle wat sê: Vandag of môre sal ons na dié en dié
stad toe gaan en 'n jaar lank daar bly; ons sal sake doen en geld maak.
14Julle wat nie eers weet hoe julle lewe môre sal wees nie! Julle is
maar 'n damp wat 'n oomblik verskyn en sommer weer verdwyn.
15Julle moet eerder sê: As die Here wil, sal ons lewe en sal ons dit of
dat doen. 16Maar nou is julle te seker van julleself en praat julle groot.
Al sulke grootpratery is verkeerd. 17As iemand weet wat die regte ding
is om te doen en hy doen dit nie, is dit sonde.

JAKOBUS 5

1En nou, julle rykaards, kerm en kla oor al die swaar wat oor julle
gaan kom. 2Julle rykdom sal tot niet gaan en julle klere sal deur motte
opgevreet word, 3julle goud en silwer sal verroes. Die roes sal teen
julle getuig en aan julle vreet soos 'n vuur. Julle maak skatte
bymekaar, en dit terwyl dit die laaste dae is. 4Ja, julle hou die loon
agter van die werkers wat julle lande afgeoes het. Dit skreeu ten
hemel; die geroep van dié wat geoes het, het tot by die Here die
Almagtige gekom. 5Hier op aarde lewe julle in weelde en oordaad;
julle smul na hartelus, en dit terwyl die slagdag reeds daar is. 6Julle
veroordeel en vermoor die onskuldige en hy bied geen teenstand nie.
7Wag dan geduldig, broers, totdat die Here kom. Let op hoe die boer
wag vir die kosbare oes wat die land oplewer. Hy wag geduldig
daarvoor totdat dit die vroeë en die laat reëns gekry het. 8Julle moet
ook geduldig wag en moed hou, want dit is nie meer lank nie, dan
kom die Here. 9Moenie oor mekaar kla nie, broers, sodat julle nie
veroordeel word nie. Die Regter staan al voor die deur. 10Broers, neem
die profete wat in die Naam van die Here gepraat het, as voorbeelde
van lyding en geduld. 11Ons noem hulle geseënd omdat hulle volhard
het. Julle het gehoor van die volharding van Job en julle het gesien
waarop die Here dit laat uitloop het. Die Here is immers ryk aan
barmhartigheid en ontferming. 12My broers, dit is baie belangrik dat
julle nie 'n eed moet aflê nie, nie by die hemel nie, nie by die aarde
nie en ook nie enige ander eed nie. As julle ja sê, moet dit ja wees; as
julle nee sê, moet dit nee wees. Dan sal julle nie veroordeel word nie.
13As daar iemand onder julle is wat swaar kry, moet hy bid. As daar
iemand is wat opgeruimd is, moet hy lofliedere sing. 14As daar iemand
van julle is wat siek is, moet hy die ouderlinge van die gemeente laat
kom, en hulle moet vir hom bid en hom met olie salf onder
aanroeping van die Naam van die Here. 15En as hulle gelowig bid, sal
dit vir die sieke genesing bring: die Here sal hom gesond maak. As hy
gesondig het, sal dit hom vergewe word. 16Bely julle sondes eerlik
teenoor mekaar en bid vir mekaar, sodat julle gesond kan word. Die
gebed van 'n gelowige het 'n kragtige uitwerking. 17Elia was 'n mens
net soos ons. Hy het ernstig gebid dat dit nie moet reën nie, en in die
land het dit drie jaar en ses maande lank nie gereën nie. 18Toe het hy
weer gebid, en die hemel het reën gegee en die aarde het sy oes
gelewer. 19My broers, as een van julle van die waarheid afdwaal en
iemand sou hom terugbring, 20weet dan dat hy wat 'n sondaar van sy
dwaalweg terugbring, hom uit die dood red en maak dat 'n menigte
sondes vergewe word.

I PETRUS

I PETRUS 1

1Van Petrus, 'n apostel van Jesus Christus. Aan die uitverkorenes van
God, vreemdelinge in die wêreld, wat verspreid woon in die provinsies
Pontus, Galasië, Kappadosië, Asië en Bitinië. 2Soos God die Vader dit
vooraf bestem het, het Hy julle uitverkies en deur die Gees afgesonder
om aan Hom gehoorsaam te wees en besprinkel te word met die bloed
van Jesus Christus. Mag daar vir julle genade en vrede in oorvloed
wees! 3Aan God, die Vader van ons Here Jesus Christus, kom al die lof
toe! In sy groot ontferming het Hy ons die nuwe lewe geskenk deur
die opstanding van Jesus Christus uit die dood. Nou het ons 'n
lewende hoop 4op die onverganklike, onbesmette en onverwelklike
erfenis wat in die hemel ook vir julle in bewaring gehou word. 5En
omdat julle glo, word ook julle deur die krag van God veilig bewaar
vir die saligheid wat reeds gereed is om aan die einde van die tyd
geopenbaar te word. 6Verheug julle hieroor, selfs al is dit nodig dat
julle 'n kort tydjie bedroef gemaak word deur allerhande beproewings
7sodat die egtheid van julle geloof getoets kan word. Julle geloof is
baie kosbaarder as goud, goud wat vergaan. Selfs die suiwerheid van
goud word met vuur getoets, en die egtheid van julle geloof moet ook
getoets word, sodat dit lof en heerlikheid en eer waardig mag wees by
die wederkoms van Jesus Christus. 8Hom het julle lief, al het julle
Hom nie gesien nie. Deur in Hom te glo, al sien julle Hom nou nie, het
julle reeds deel aan die saligheid wat die einddoel van julle geloof is.
En dit vervul julle met 'n onuitspreeklike en heerlike blydskap. 9In
verband met hierdie saligheid het die profete, wat die genade
verkondig het wat vir julle bestem is, deeglik en noukeurig ondersoek
ingestel. 10Die Gees van Christus wat in hulle was, het vooruit
verkondig dat Christus moet ly en daarna verheerlik sal word, en hulle
het probeer naspeur wat die tyd en die omstandighede sou wees wat
die Gees bedoel het. 11Aan hulle is geopenbaar dat wat hulle
geprofeteer het, nie vir hulleself bedoel was nie, maar vir julle. Nou
het dié wat die evangelie aan julle verkondig het, dit aan julle bekend
gemaak deur die Heilige Gees wat van die hemel af gestuur is. Dit is
dinge waarin selfs engele begerig is om insig te kry. 12Wees daarom
verstandelik wakker en nugter, en vestig julle hoop volkome op die
genade wat julle deel sal word by die wederkoms van Jesus Christus.
13As gehoorsame kinders moet julle nie julle lewe inrig volgens die
begeertes wat julle vroeër gehad het toe julle God nie geken het nie.
14Nee, soos Hy wat julle geroep het, heilig is, moet julle ook in julle
hele lewenswandel heilig wees. 15Daar staan immers geskrywe: Wees
heilig, want Ek is heilig.16Aangesien julle Hom as Vader aanroep wat
oor elke mens onpartydig volgens sy dade oordeel, lewe dan in

eerbied vir Hom gedurende die tyd van julle vreemdelingskap in die
wêreld. 17Julle weet tog dat julle nie met verganklike middele soos
silwer of goud losgekoop is uit julle oorgeërfde sinlose bestaan nie.
18Inteendeel, julle is losgekoop met die kosbare bloed van Christus, die
Lam wat vlekloos en sonder liggaamsgebrek is. 19Reeds voor die
skepping van die wêreld is Hy hiervoor bestem, maar ter wille van
julle het Hy eers in hierdie eindtyd gekom. 20Deur Hom glo julle in
God wat Hom uit die dood opgewek en aan Hom heerlikheid gegee
het. Daarom is julle geloof en hoop op God gerig. 21Noudat julle julle
in gehoorsaamheid aan die waarheid gereinig het om mekaar as
broers ongeveins lief te hê, moet julle mekaar dan ook van harte en
vurig liefhê. 22Julle is immers weergebore, nie uit verganklike saad
nie, maar uit onverganklike saad: die lewende en ewige woord van
God. 23Die Skrif sê: Die mens is soos gras, en al sy prag soos 'n
veldblom; die gras verdor en die blom val af, 24maar die woord van die
Here, dít bly vir ewig. En hierdie woord is die evangelie wat aan julle
verkondig is.

I PETRUS 2

1Hou dan op met elke vorm van kwaad, met alle bedrog, huigelary,
jaloesie en kwaadpratery. 2Soos pasgebore kindertjies smag na melk,
moet julle smag na die suiwer geestelike melk, sodat julle daardeur
kan opgroei en die saligheid verkry. 3Julle het immers ondervind dat
die Here goed is. 4Kom na Hom toe, die lewende steen, wat deur die
mense afgekeur is, maar deur God vir die ereplek uitverkies is. 5Laat
julle as lewende stene opbou tot 'n geestelike huis, om 'n heilige
priesterdom te wees en geestelike offers te bring wat deur Jesus
Christus vir God welgevallig is. 6Daarom staan daar in die Skrif: Kyk,
Ek lê in Sion 'n hoekklip, uitverkies vir die ereplek. Wie in Hom glo,
word nooit teleurgestel nie.7Julle wat glo, deel in hierdie eer, maar vir
dié wat nie glo nie, geld die woorde: Die klip wat deur die bouers
afgekeur is, juis hy het die belangrikste klip in die gebou geword8en:
'n klip waaroor 'n mens struikel en 'n rots waarteen jy jou stamp. Hulle
struikel omdat hulle nie aan die woord gehoorsaam is nie. So het God
dit ook vir hulle bestem. 9Julle, daarenteen, is 'n uitverkore volk, 'n
koninklike priesterdom, 'n nasie wat vir God afgesonder is, die
eiendomsvolk van God, die volk wat die verlossingsdade moet
verkondig van Hom wat julle uit die duisternis geroep het na sy
wonderbare lig. 10Julle was vroeër geen volk nie, maar nou is julle die
volk van God. Julle het tóé geen barmhartigheid ontvang nie, maar
nou het God aan julle barmhartigheid bewys. 11Geliefdes, in die wêreld
is julle vreemdelinge en bywoners. Daarom dring ek by julle daarop
aan om nie aan sinlike begeertes toe te gee nie. Dit verwoes net 'n
mens se lewe. 12Gedra julle altyd goed onder die heidene sodat, al
praat hulle kwaad van julle asof julle misdadigers is, hulle julle
voorbeeldige lewe kan sien en God kan verheerlik op die dag van
afrekening. 13Omdat die Here dit wil, moet julle julle onderwerp aan
elke menslike owerheid, of dit nou die keiser as hoogste gesag is 14of
die goewerneurs as sy gevolmagtigdes wat dié wat kwaad doen, moet
straf, maar dié wat goed doen, moet prys. 15Dit is die wil van God dat
julle deur goed te doen, 'n einde sal maak aan die kwaad wat mense
sonder begrip uit onkunde praat. 16Julle is vry, maar moenie julle
vryheid gebruik as dekmantel om kwaad te doen nie. Gebruik dit om
God te dien. 17Julle moet alle mense respekteer en julle medegelowiges
liefhê. Vrees God. Eer die keiser. 18Bediendes, onderwerp julle met die
nodige ontsag aan julle werkgewers, of hulle nou goedhartig en
vriendelik is, of onredelik. 19Dit is genade as iemand die pyn van
onverdiende lyding verduur omdat hy aan God getrou wil wees. 20As
julle gestraf word wanneer julle oortree het, watter verdienste is
daarin as julle dit verdra? Maar om lyding te verdra wanneer julle

goed doen, dit is genade van God. 21Juis hiervoor is julle ook geroep,
omdat Christus self vir julle gely en so vir julle 'n voorbeeld gestel het,
sodat julle in sy voetspore kan volg. 22Hy het geen sonde gedoen nie
en uit sy mond het daar nooit 'n leuen gekom nie.23Toe Hy beledig is,
het Hy nie terug beledig nie, toe Hy gely het, het Hy nie gedreig nie,
maar alles oorgelaat aan Hom wat regverdig oordeel. 24Hy het self ons
sondes in sy liggaam aan die kruis gedra. Daardeur is ons vir die
sondes dood en kan ons lewe in gehoorsaamheid aan die wil van God.
Deur sy wonde is julle genees. 25Julle het immers soos skape
rondgedwaal, maar nou het julle teruggekom na julle Herder en die
Bewaker van julle lewe.

I PETRUS 3

1Vrouens, julle moet aan julle mans onderdanig wees. As daar van
julle is met mans wat nie die woord van God glo nie, en die mans sien
hoe godvresend julle is en hoe voorbeeldig julle julle gedra, sal hulle
vir Christus gewen kan word deur die gedrag van hulle vrouens. Dit
sal nie eens vir julle nodig wees om 'n woord te sê nie. 2Julle
skoonheid moet nie bestaan in uiterlike dinge soos haarkapsels, juwele
en sierlike klere nie. 3Nee, julle skoonheid moet dié van die innerlike
mens wees: blywende beskeidenheid en kalmte van gees. Dit het by
God groot waarde. 4In die ou dae het die gelowige vrouens wat op God
gehoop het, hulle ook so versier: hulle was aan hulle mans
onderdanig. 5Sara, byvoorbeeld, was aan Abraham gehoorsaam en het
met eerbied na hom verwys. As julle doen wat goed is en julle nie
deur dreigemente laat afskrik nie, is julle haar dogters. 6Mans, julle
moet verstandig met julle vrouens saamleef. Bewys eer aan hulle as
die swakker geslag wat saam met julle deel in die lewe as
genadegawe. Dan sal julle kan bid sonder dat iets julle hinder. 7Ten
slotte: Wees almal eensgesind, medelydend, liefdevol, goedhartig,
nederig. 8Moenie kwaad met kwaad vergeld of belediging met
belediging nie. Inteendeel, antwoord met 'n seënwens, want daartoe is
julle geroep, sodat julle die seën van God kan verkry. 9Daar staan
geskrywe: As iemand die lewe liefhet en 'n lang lewe begeer om die
goeie te geniet, moet hy sy tong weerhou van kwaadpraat en sy lippe
van leuens. 10Bly weg van die kwaad af en doen wat goed is, soek
vrede en jaag dit na! 11Die Here sorg vir die opregtes en luister na
hulle hulpgeroep, maar Hy tree op teen dié wat kwaad doen.12Wie sal
julle kwaad aandoen as julle julle beywer vir wat goed is? 13Maar selfs
as julle sou ly omdat julle doen wat reg is, moet julle dit as 'n voorreg
beskou. Moenie vir mense bang wees of julle laat afskrik nie. 14In julle
harte moet daar net heilige eerbied wees vir Christus die Here. Wees
altyd gereed om 'n antwoord te gee aan elkeen wat van julle 'n
verduideliking eis oor die hoop wat in julle lewe. 15Maar doen dit met
beskeidenheid en met eerbied vir God. Sorg dat julle gewete skoon
bly, sodat dié wat julle oor julle goeie lewenswandel in Christus
belaster, daaroor skaam kan kry dat hulle kwaad van julle gepraat het.
16As dit die wil van God mag wees dat julle moet ly wanneer julle
goed doen, is dit beter só as om te ly wanneer julle kwaad doen. 17Ook
Christus het een maal vir die sondes gely, die onskuldige vir die
skuldiges, om julle na God te bring, Christus wat as mens doodgemaak
is, maar deur die Gees lewend gemaak is. 18En so het Hy na die geeste
in die gevangenis gegaan en daar sy oorwinning aangekondig. 19Dit is
hulle wat aan God ongehoorsaam gebly het toe Hy groot geduld met

hulle aan die dag gelê het in die tyd toe Noag die ark gebou het. Net 'n
klein klompie in die ark, ag in getal, is deur die water gered. 20Dit dui
op die doop, waardeur julle ook nou gered word. Die doop is nie 'n
afwassing van die vuilheid van die liggaam nie, maar 'n bede tot God
om 'n skoon gewete, en dit red julle op grond van die opstanding van
Jesus Christus. 21Hy is nou aan die regterhand van God nadat Hy die
engele en magte en kragte aan Hom onderwerp het en die hemel
ingegaan het.

I PETRUS 4

1Omdat Christus dan liggaamlik gely het, moet julle julle ook met die
gedagte wapen dat wie liggaamlik gely het, met die sonde afgereken
het: 2vir die res van sy aardse bestaan word sy lewe nie meer beheers
deur menslike begeertes nie, maar deur die wil van God. 3In die
verlede toe julle nog heidene was, is julle lewe lank genoeg beheers
deur julle heidense begeertes: losbandigheid, wellus, dronkenskap,
swelg- en drinkpartye en afskuwelike afgodery. 4Nou vind die heidene
dit vreemd dat julle nie langer met hierdie stroom van losbandigheid
saamgaan nie, en hulle beswadder julle. 5Hulle sal rekenskap moet gee
aan Hom wat klaar staan om oor die lewendes en die dooies te
oordeel. 6Daarom is die evangelie immers ook verkondig aan dié wat
nou dood is sodat, hoewel hulle as mense onder die oordeel was om
na die liggaam te sterwe, hulle na die gees sou lewe soos God lewe.
7Die einde van alles is naby. Daarom moet julle selfbeheers en nugter
wees, sodat julle kan bid. 8Bo alles moet julle mekaar hartlik liefhê,
want die liefde bedek baie sondes. 9Wees gasvry teenoor mekaar
sonder om te kla. 10As goeie bedienaars van die veelvoudige genade
van God moet elkeen, namate hy 'n genadegawe ontvang het, die
ander dien. 11As iemand die gawe ontvang het om te preek, moet God
deur hom aan die woord kom; as dit is om in die gemeente te dien,
moet hy dien met die krag wat God verleen. So moet julle God in alles
verheerlik deur Jesus Christus, aan wie die heerlikheid en die krag
behoort tot in alle ewigheid! Amen. 12Geliefdes, moenie verbaas wees
oor die vuurproef waaraan julle onderwerp word nie. Dit is nie iets
vreemds wat met julle gebeur nie. 13Wees liewer bly hoe meer julle in
die lyding van Christus deel, want dan sal julle ook oorloop van
vreugde by sy wederkoms in heerlikheid. 14Geseënd is julle wanneer
julle beledig word ter wille van die Naam van Christus. Dit is 'n bewys
dat die Gees aan wie die heerlikheid behoort, die Gees van God, op
julle bly. 15As een van julle ly, moet dit nie wees omdat hy 'n
moordenaar is of 'n dief of 'n misdadiger of 'n kwaadstoker nie. 16Maar
wanneer iemand ly omdat hy 'n Christen is, moet hy hom nie daaroor
skaam nie. Inteendeel, as draer van daardie naam moet hy God
verheerlik. 17Die tyd vir die oordeel het aangebreek; dit begin by die
huis van God. En as ook ons geoordeel word, en dit is nog maar die
begin, wat sal die uiteinde dan wees van hulle wat nie na die
evangelie van God wou luister nie? 18As 'n gelowige beswaarlik gered
word, wat word dan van 'n goddelose en 'n sondaar?19Daarom moet
dié wat ly omdat God dit wil, hulle lewe toevertrou aan die getroue
Skepper, en aanhou goed doen.

I PETRUS 5

1As mede-ouderling en getuie van die lyding van Christus en ook
deelgenoot aan die heerlikheid wat geopenbaar sal word, dring ek by
die ouderlinge onder julle daarop aan: 2Pas die kudde van God wat
aan julle toevertrou is, goed op. Hou toesig oor hulle, nie uit dwang
nie, maar gewillig soos God dit verwag; nie om eie gewin nie, maar uit
toegewydheid; 3ook nie deur baas te speel oor dié wat God aan julle
sorg toevertrou het nie, maar deur 'n voorbeeld vir die kudde te wees.
4En dan, wanneer die Opperherder kom, sal julle die heerlikheid as
onverganklike kroon ontvang. 5En julle wat jonger is, moet aan die
ouer mense onderdanig wees. Almal moet trouens teenoor mekaar
nederig wees en mekaar help, want God weerstaan die hoogmoediges,
maar aan die nederiges gee Hy genade.6Onderwerp julle daarom in
nederigheid aan die kragtige hand van God, sodat Hy julle kan
verhoog op die tyd wat Hy bestem het. 7Werp al julle bekommernisse
op Hom, want Hy sorg vir julle. 8Wees nugter, wees wakker! Julle
vyand, die duiwel, loop rond soos 'n brullende leeu, op soek na
iemand om te verslind. 9Bly standvastig in die geloof en staan hom teë.
En moenie vergeet nie: dwarsdeur die wêreld moet julle
medegelowiges dieselfde soort lyding verduur. 10God wat alle genade
gee en wat julle geroep het om in Christus Jesus deel te hê aan sy
ewige heerlikheid, sal julle, nadat julle 'n kort tydjie gely het, self
weer oprig en julle moedig, sterk en standvastig maak. 11Aan Hom
behoort die krag tot in ewigheid! Amen. 12Silvanus, wat na my mening
'n getroue broer is, het vir my hierdie kort briefie aan julle op skrif
gestel. Ek het geskrywe om julle te bemoedig en julle te verseker dat
hierdie dinge die ware genade van God is. Staan hierin vas! 13Die
gemeente in Babilon, 'n uitverkore gemeente net soos julle, asook
Markus, my seun, stuur vir julle groete. 14Groet mekaar met 'n soen
van Christelike liefde. Vrede vir julle almal wat in Christus is!

II PETRUS

II PETRUS 1

1Van Simon Petrus, 'n dienaar en apostel van Jesus Christus. Aan dié
wat deur die regverdige beskikking van ons God en Verlosser, Jesus
Christus, dieselfde kosbare geloof as ons ontvang het. 2Mag daar vir
julle genade en vrede in oorvloed wees deur julle kennis van God en
van Jesus ons Here! 3Sy Goddelike krag het ons alles geskenk wat ons
nodig het om te lewe en Hom te dien. Dit kom deurdat ons Hom ken
wat ons geroep het deur sy heerlikheid en mag. 4Deur dit te doen, het
Hy ons die kosbaarste en allergrootste gawes geskenk wat Hy belowe
het. Daardeur kan julle die verderf ontvlug wat deur begeerlikheid in
die wêreld werksaam is, en deel kry aan die Goddelike natuur. 5En juis
om hierdie rede moet julle alles in die stryd werp om julle geloof te
verryk met deugsaamheid, die deugsaamheid met kennis, 6die kennis
met selfbeheersing, die selfbeheersing met volharding, die volharding
met godsvrug, 7die godsvrug met liefde onder mekaar en die liefde
onder mekaar met liefde vir alle mense. 8As julle dit alles besit en dit
neem steeds toe, sal julle met ywer en met vrug ons Here Jesus
Christus beter leer ken. 9Iemand wat hierdie dinge nie sy eie gemaak
het nie, is kortsigtig; nog erger, hy is blind en het vergeet dat hy van
sy vroeëre sondes gereinig is. 10Daarom, broers, moet julle julle des te
meer daarvoor beywer om deur julle lewe te bewys dat God julle
geroep en verkies het. As julle hierdie dinge doen, sal julle nooit
struikel nie. 11En dan sal daar vir julle vrye en feestelike toegang wees
tot die ewige koninkryk van ons Here en Verlosser, Jesus Christus.
12Om hierdie rede sal ek julle altyd aan hierdie dinge herinner, al weet
julle dit en al staan julle reeds vas in die waarheid wat aan julle
bekend gemaak is. 13Ek ag dit immers my plig om julle aan te spoor
deur julle hieraan te herinner so lank as ek nog lewe. 14Ek weet dat my
dood nie meer ver is nie. Ons Here Jesus Christus het dit trouens
duidelik aan my bekend gemaak. 15Daarom sal ek my daarvoor beywer
dat julle ook ná my heengaan altyd hierdie dinge sal onthou. 16Toe ons
aan julle die krag van ons Here Jesus Christus en sy wederkoms
bekend gemaak het, het ons ons nie op versinsels of legendes verlaat
nie. Nee, met ons eie oë het ons Hom in al sy majesteit gesien. 17Hy
het van God die Vader eer en heerlikheid ontvang toe die Allerhoogste
Majesteit gesê het: Dit is my geliefde Seun oor wie Ek My
verheug.18Die stem uit die hemel het ons self gehoor toe ons saam met
Hom op die heilige berg was. 19En dit het vir ons die boodskap van die
profete nog meer bevestig. Hierdie boodskap is soos 'n lamp wat in 'n
donker plek skyn. Julle sal goed doen as julle in sy lig bly totdat die
dag aanbreek en die môrester opkom in julle harte. 20Dít veral moet
julle weet: geen profesie in die Skrif kan op grond van eie insig reg

uitgelê word nie, 21want geen profesie is ooit deur die wil van 'n mens
voortgebring nie. Nee, deur die Heilige Gees meegevoer, het mense
die woord wat van God kom, verkondig.

II PETRUS 2

1Maar daar was ook vals profete onder die volk, en so sal daar ook
onder julle vals leraars kom. Hulle sal verderflike dwaalleer insmokkel
en die Here wat hulle vrygekoop het, verloën. So sal hulle hulleself
baie gou in die verderf stort. 2Baie mense sal hulle losbandigheid
navolg, en deur hulle toedoen sal mense kwaad praat van die Weg van
die waarheid. 3In hulle hebsug sal hulle julle met allerhande stories
uitbuit. Maar hulle vonnis is lankal gevel, en hulle ondergang is
onafwendbaar. 4God het selfs die engele wat gesondig het, nie gespaar
nie. Hy het hulle in die hel gestort en hulle laat boei om in die
duisternis gevange gehou te word vir die oordeel. 5Hy het ook die
wêreld van die outyd nie gespaar nie, maar die sondvloed oor die
wêreld van goddelose mense gebring. Net vir Noag wat die wil van
God verkondig het, en sewe ander mense het Hy gered. 6Die stede
Sodom en Gomorra het Hy tot verwoesting veroordeel en tot as
verbrand, en met hierdie voorbeeld het Hy getoon wat oor die
goddelose mense gaan kom. 7En tog het Hy vir Lot gered, 'n eerbare
man wat gebuk moes gaan onder die losbandige lewenswyse van
sedelose mense. 8Terwyl hy tussen hulle gewoon het, moes hierdie
eerbare man dag vir dag soveel van hulle gruweldade aanskou en
sulke dinge aanhoor dat dit 'n foltering was vir sy opregte gemoed.
9Die Here weet dus om dié wat Hom dien, uit beproewing te red, maar
om die goddeloses te straf en vir die oordeelsdag gevange te hou.
10Veral húlle sal gestraf word wat toegee aan hulle wellustige vleeslike
begeertes en wat die gesag van die Here verag. Hierdie leraars is
uitdagend en verwaand en huiwer nie om hemelwesens te beledig nie.
11Selfs die engele, wat tog baie sterker en magtiger is, bring nie voor
die Here lasterlike aanklagte teen hierdie wesens in nie. 12Maar hierdie
mense praat lasterlik van dinge waarvan hulle niks verstaan nie. Hulle
is soos verstandlose wilde diere wat voortgebring word om gevang en
doodgemaak te word. Soos wilde diere sal hulle ook verdelg word.
13Vir hulle goddeloosheid sal hulle die loon van die goddelose
ontvang. Hulle verlustig hulle daarin om helder oordag swelgpartye te
hou. Wanneer hulle saam met julle eet, is hulle 'n smet en 'n skande
omdat hulle hulle aan uitspattighede te buite gaan. 14Hulle oë is die
ene wellus, en aan sonde kry hulle net nie genoeg nie. Hulle verlei
onstandvastige mense en is bedrewe geldwolwe, die vervloektes!
15Hulle het die reguit pad verlaat en verdwaal geraak. Hulle het die
weg gevolg van Bileam seun van Beor wat daarop uit was om vir geld
onreg te pleeg, 16maar wat oor sy oortreding bestraf is. 'n Stom rydier
het met die stem van 'n mens gepraat en 'n einde gemaak aan die
onsinnige optrede van die profeet. 17Hierdie mense is droë fonteine,

miswolke wat deur 'n stormwind voortgejaag word. Vir hulle word in
die diepste duisternis plek gehou. [18]Hulle is aanmatigend en sê sinlose
dinge. Met wellus en losbandigheid verlei hulle die mense wat pas
vrygekom het uit die kring van dié wat op dwaalweë verkeer. [19]Hulle
belowe vryheid aan hierdie mense, al is hulle self slawe van die
verderf; want as iets jou in sy mag het, is jy sy slaaf. [20]Mense wat van
die besmettinge van die wêreld vrygekom het deurdat hulle ons Here
en Verlosser, Jesus Christus, leer ken het, en wat weer daarin
vasgevang en daardeur oorweldig word, is aan die einde slegter
daaraan toe as aan die begin. [21]Dit sou vir hulle beter gewees het as
hulle die wil van God nie leer ken het nie as dat hulle dit wel leer ken
het en daarna afgewyk het van die heilige gebod wat aan hulle
oorgedra is. [22]Van hulle is die spreekwoorde waar: 'n Hond gaan terug
na sy braaksel toe en: 'n Vark wat gewas is, gaan rol weer in die
modder.

II PETRUS 3

1Geliefdes, dit is al die tweede brief wat ek aan julle skrywe. In albei
het ek geprobeer om julle weer helder te laat dink deur julle te
herinner aan 2die woorde wat vroeër deur die heilige profete
verkondig is, asook aan die gebod van die Here en Verlosser wat deur
julle apostels aan julle oorgedra is. 3Veral moet julle weet dat daar in
die laaste dae mense op die toneel sal verskyn wat die spot dryf en
wie se lewe net deur hulle eie begeertes beheers word. Hulle sal spot
4en sê: En wat het nou geword van die belofte van sy wederkoms? Ons
vaders is al dood, en tog bly alles nog net soos dit was van die begin
van die skepping af. 5Hiermee vergeet hulle moedswillig dat daar lank
gelede 'n hemel en 'n aarde was wat deur die woord van God uit water
en deur water ontstaan het. 6En dit is ook deur water dat die wêreld
van daardie tyd oorstroom is en vergaan het. 7Maar die hemel en die
aarde van vandag is bestem en word bewaar vir die vuur, ook deur die
woord van God, en word in stand gehou tot op die dag waarop die
goddelose mense veroordeel en verdelg sal word. 8Een ding moet julle
egter nie vergeet nie, geliefdes: vir die Here is een dag soos duisend
jaar en duisend jaar soos een dag. 9Die Here stel nie die vervulling van
sy belofte uit nie, al dink party mense so. Nee, Hy is geduldig met
julle, omdat Hy nie wil hê dat iemand verlore gaan nie: Hy wil hê dat
almal hulle moet bekeer. 10Maar die dag van die Here sal so onverwags
soos 'n dief kom. En op dié dag sal die hemel met 'n groot gedruis
verdwyn, die hemelliggame brand en tot niet gaan, en die aarde met
alles wat daarop is, vergaan. 11Aangesien al hierdie dinge so aan hulle
einde gaan kom, moet julle des te meer vroom en aan God toegewy
lewe. 12Leef in verwagting dat die dag van God kom en beywer julle
daarvoor, die dag waarop die hemel in vlamme sal vergaan en die
hemelliggame sal brand en wegsmelt. 13Maar ons leef in die
verwagting van 'n nuwe hemel en 'n nuwe aarde wat God belowe het
en waar die wil van God sal heers. 14Daarom, geliefdes, terwyl julle
hierdie dinge verwag, moet julle julle daarvoor beywer om vlekkeloos
en onberispelik voor God, en in vrede met Hom, te lewe. 15En beskou
die geduld wat ons Here met ons het as geleentheid om gered te word.
So het ons geliefde broer Paulus immers ook met die wysheid wat aan
hom gegee is, aan julle geskrywe. 16Hy skryf dit ook in al sy briewe
waarin hy oor hierdie saak handel. Daar is dinge in sy briewe wat
moeilik is om te verstaan. Oningeligte en onstandvastige mense gee
daaraan 'n verkeerde uitleg, soos hulle trouens ook doen met die res
van die Skrif, en dit tot hulle eie ondergang. 17Geliefdes, julle weet dit
nou vooruit. Wees dus op julle hoede dat julle nie meegesleep word
deur die dwaling van beginsellose mense en so van julle eie

standvastigheid beroof word nie. 18Sorg daarenteen dat julle steeds toeneem in die genade en kennis van ons Here en Verlosser, Jesus Christus. Aan Hom behoort die heerlikheid, nou en tot in ewigheid! Amen.

I JOHANNES

I JOHANNES 1

1Van die begin af was Hy daar. Ons het Hom self gehoor; ons het Hom
met ons eie oë gesien; ja, ons het Hom gesien en met ons hande aan
Hom geraak. Hy is die Woord, die Lewe. 2Die Lewe het gekom; ons het
Hom gesien en is getuie daarvan, en ons verkondig aan julle die Ewige
Lewe wat by die Vader was en aan ons geopenbaar is. 3Hom wat ons
gesien en gehoor het, verkondig ons aan júlle, sodat julle aan ons
gemeenskap deel kan hê. En die gemeenskap waaraan ons deel het, is
dié met die Vader en met sy Seun, Jesus Christus. 4Dit skryf ons sodat
ons blydskap volkome kan wees. 5Dít is nou die boodskap wat ons by
Hom gehoor het en aan julle verkondig: God is lig, en daar is geen
duisternis in Hom nie. 6As ons beweer dat ons aan Hom deel het, en
ons lewe in die duisternis, lieg ons en handel ons nie volgens die
waarheid nie. 7Maar as ons in die lig lewe soos Hy in die lig is, het ons
met mekaar deel aan dieselfde gemeenskap en reinig die bloed van
Jesus, sy Seun, ons van elke sonde. 8As ons beweer dat ons nie sonde
het nie, bedrieg ons onsself en is die waarheid nie in ons nie. 9Maar as
ons ons sondes bely Hy is getrou en regverdig, Hy vergewe ons ons
sondes en reinig ons van alle ongeregtigheid. 10As ons beweer dat ons
nie gesondig het nie, maak ons Hom tot leuenaar en is sy woord nie in
ons nie.

I JOHANNES 2

1Dit skrywe ek aan julle, my liewe kinders, dat julle nie moet sondig
nie. En as een van ons sondig ons het Jesus Christus, die regverdige, as
ons voorspraak by die Vader. 2Hy is die versoening vir ons sondes; en
nie net vir óns sondes nie, maar ook vir dié van die hele wêreld. 3As
ons die gebooie van God gehoorsaam, weet ons daaraan dat ons Hom
ken. 4Iemand wat sê: Ek ken Hom, maar nie sy gebooie gehoorsaam
nie, is 'n leuenaar, en die waarheid is nie in hom nie. 5Wie sy woord
egter gehoorsaam in hom het die liefde van God werklik sy doel
volkome bereik. Hieraan weet ons dat ons in Hom is. 6Wie beweer dat
hy in Hom bly, behoort self ook te lewe soos Jesus gelewe het.
7Geliefdes, dit is nie 'n nuwe gebod wat ek aan julle voorskrywe nie,
maar 'n ou gebod wat julle van die begin af gehad het. Die ou gebod is
die boodskap wat julle gehoor het. 8Tog is dit ook 'n nuwe gebod wat
ek aan julle voorskrywe. Dat dit werklik so is, is te sien in Jesus en
ook in julle, want die duisternis is aan die verbygaan, en die ware lig
skyn alreeds. 9As iemand beweer dat hy in die lig is, maar hy haat sy
broer, is hy nog steeds in die duisternis. 10Wie sy broer liefhet, bly in
die lig, en daar is niks wat hom laat struikel nie. 11Maar wie sy broer
haat, is in die duisternis en lewe in die duisternis en weet nie waar hy
gaan uitkom nie, omdat die duisternis hom blind gemaak het. 12Ek
skrywe vir julle, liewe kinders, omdat julle sondes vergewe is in die
Naam van Jesus. 13Ek skrywe vir julle, vaders, omdat julle Jesus ken
wat van die begin af daar was. Ek skrywe vir julle, jongmense, omdat
julle die Bose oorwin het. 14Ek het vir julle geskrywe, kinders, omdat
julle die Vader ken. Ek het vir julle geskrywe, vaders, omdat julle
Jesus ken wat van die begin af daar was. Ek het vir julle geskrywe,
jongmense, omdat julle sterk is en die woord van God in julle bly en
julle die Bose oorwin het. 15Moenie die sondige wêreld en die dinge
van die wêreld liefhê nie. As iemand die wêreld liefhet, is die Vader se
liefde nie in hom nie. 16Die wêreldse dinge alles wat die sondige mens
begeer, alles wat sy oë sien en begeer, al sy gesteldheid op besit kom
nie van die Vader nie, maar uit die wêreld. 17En die wêreld met sy
verleidelike dinge gaan verby, maar wie die wil van God doen, bly
ewig lewe. 18Kinders, dit is die laaste uur. Julle het gehoor dat daar 'n
antichris kom; en daar is nou reeds baie antichriste. Daaruit weet ons
dat dit die laaste uur is. 19Hulle het wel uit ons geledere voortgekom,
maar niemand van hulle was ooit werklik een van ons nie, want as
hulle werklik van ons was, sou hulle by ons gebly het. Dit moes
duidelik word dat geeneen van hulle werklik een van ons is nie. 20Julle
is egter deur die Heilige Gees gesalf, en julle ken almal die waarheid.
21Ek skrywe nie vir julle omdat julle nie die waarheid sou ken nie,

maar juis omdat julle dit ken en weet dat daar geen leuen uit die
waarheid voortkom nie. 22Wie is die leuenaar anders as hy wat nie wil
erken dat Jesus werklik die Christus is nie? Hý is die antichris, hy wat
nie die Vader en die Seun wil erken nie. 23Wie nie die Seun erken nie,
verwerp ook die Vader; wie die Seun erken, erken ook die Vader.
24Wat julle betref, wat julle van die begin af gehoor het, moet in julle
bly. As wat julle van die begin af gehoor het, in julle bly, sal julle ook
in die Seun en in die Vader bly. 25En dít is wat die Seun ons belowe
het: die ewige lewe. 26Dit het ek aan julle geskrywe oor die mense wat
vir julle wil mislei. 27Wat júlle egter betref, die Gees waarmee Hy julle
gesalf het, bly in julle, en julle het niemand anders nodig om julle te
leer nie. Sy Gees leer julle alles, en wat Hy julle leer, is die waarheid
en geen leuen nie. Ja, soos Hy julle geleer het, moet julle in die Seun
bly. 28En nou, liewe kinders, julle moet in Hom bly, sodat ons almal
niks te vrees sal hê wanneer Hy kom nie en by sy wederkoms nie
beskaamd voor Hom sal staan nie. 29Aangesien julle weet dat Hy
regverdig is, weet julle ook dat elkeen wat regverdig lewe, 'n kind van
God is.

I JOHANNES 3

1Kyk watter groot liefde die Vader aan ons bewys het: Hy noem ons
kinders van God, en ons is dit ook. En die wêreld ken ons nie, omdat
dit Hom nie ken nie. 2Geliefdes, ons is nou reeds kinders van God. Dit
is nog nie geopenbaar wat ons sal wees nie, maar ons weet dat,
wanneer Jesus kom, ons soos Hy sal wees. Ons sal Hom sien soos Hy
werklik is. 3Elkeen wat hierdie verwagting in verband met Hom
koester, hou homself rein soos Jesus rein is. 4Elkeen wat sonde doen,
oortree die wet van God. Sonde is immers oortreding van die wet van
God. 5Julle weet dat Jesus gekom het om die sondes weg te neem, en
daar is geen sonde in Hom nie. 6Iemand wat in Hom bly, hou nie aan
met sondig nie; iemand wat aanhou sondig, het Hom nie gesien nie en
ken Hom nie. 7Liewe kinders, moenie dat iemand julle mislei nie: wie
regverdig lewe, is regverdig soos Hy regverdig is; 8wie aanhou sonde
doen, behoort aan die duiwel, want die duiwel hou van die begin af
aan met sondig. En die Seun van God het juis gekom om die werk van
die duiwel tot niet te maak. 9Iemand wat 'n kind van God is, doen nie
meer sonde nie, omdat die Gees van God in hom bly; en hy kan nie
meer sondig nie, omdat hy uit God gebore is. 10Hiéraan is dit duidelik
wie kinders van God en wie kinders van die duiwel is: iemand wat nie
regverdig lewe nie en nie sy broer liefhet nie, behoort nie aan God nie.
11Dít is immers die boodskap wat julle van die begin af gehoor het:
Ons moet mekaar liefhê. 12Moenie soos Kain wees nie. Hy het aan die
Bose behoort en het sy broer vermoor. En waarom het hy hom
vermoor? Omdat sy eie dade sleg was en sy broer s'n reg. 13Broers,
moenie verbaas wees as die wêreld julle haat nie. 14Ons weet dat ons
klaar uit die dood na die lewe oorgegaan het, want ons het ons broers
lief. Wie nie liefhet nie, bly in die dood. 15Elkeen wat sy broer haat, is
'n moordenaar; en julle weet dat geen moordenaar die ewige lewe in
hom het nie. 16Hiéraan weet ons wat liefde is: Jesus het sy lewe vir ons
afgelê. Ons behoort ook ons lewens vir ons broers af te lê. 17Wie aardse
besittings het en sy broer sien gebrek ly, maar geen gevoel vir hom het
nie hoe kan die liefde van God in hom wees? 18Liewe kinders, ons
liefde moenie net woorde en lippetaal wees nie, maar moet met die
daad bewys word, en dan in opregtheid. 19Hierdeur kan ons ook te
wete kom dat ons aan die ware God behoort en kan ons ons gewete
voor Hom tot rus bring. 20As ons gewete ons veroordeel God is groter
as ons gewete, en Hy weet alles. 21Geliefdes, as ons gewete ons nie
veroordeel nie, het ons vrymoedigheid om na God te gaan; 22en wat
ons vra, kry ons van Hom omdat ons sy gebooie gehoorsaam en doen
wat Hy goedvind. 23En dít is sy gebod: Ons moet in sy Seun, Jesus
Christus, glo en ons moet mekaar liefhê ooreenkomstig die gebod wat

Hy ons gegee het. 24Wie sy gebooie gehoorsaam, bly in God en God in
hom. Hiéraan weet ons dat Hy in ons bly: Hy het ons sy Gees gegee.

I JOHANNES 4

1Geliefdes, moenie enigeen glo wat sê dat hy die Gees van God het
nie, want daar is nou reeds baie vals profete in die wêreld, maar
ondersoek elkeen, ondersoek of sy gees van God afkomstig is. 2Hiéraan
ken julle die Gees van God: elkeen wat bely dat Jesus werklik die
Christus is wat mens geword het, het die Gees wat van God afkomstig
is. 3En elkeen wat dit nie van Jesus bely nie, het nie die Gees wat van
God afkomstig is nie. Hy het die gees van die antichris, die gees van
wie julle gehoor het dat hy kom en wat nou reeds in die wêreld is.
4Julle behoort aan God, liewe kinders, en het die vals profete klaar
oorwin omdat Hy wat in julle is, groter is as die duiwel, wat in die
wêreld is. 5Hulle behoort aan die wêreld, en wat hulle sê, is dus van
die wêreld afkomstig, en die wêreld luister na hulle. 6Ons behoort aan
God, en wie vir God ken, luister na ons; wie nie aan God behoort nie,
luister nie na ons nie. Hieraan kan ons die Gees van die waarheid en
die gees van die dwaalleer onderskei. 7Geliefdes, ons moet mekaar
liefhê, want liefde kom van God, en elkeen wat liefhet, is 'n kind van
God en ken God. 8Wie nie liefhet nie, het geen kennis van God nie,
want God is liefde. 9Hiérin is God se liefde vir ons geopenbaar: sy
enigste Seun het Hy na die wêreld toe gestuur sodat ons deur Hom die
lewe kan hê. 10Werklike liefde is dít: nie die liefde wat ons vir God het
nie, maar die liefde wat Hy aan ons bewys het deur sy Seun te stuur as
versoening vir ons sondes. 11Geliefdes, as dit is hoe God sy liefde aan
ons bewys het, behoort ons mekaar ook lief te hê. 12Niemand het God
nog ooit gesien nie, maar as ons mekaar liefhet, bly God in ons en het
sy liefde in ons sy doel volkome bereik. 13Hiéraan weet ons dat ons in
Hom bly en Hy in ons: Hy het ons sy Gees gegee. 14En ons het gesien
en is getuie daarvan dat die Vader die Seun as Redder van die wêreld
gestuur het. 15Wie bely dat Jesus die Seun van God is God bly in hom
en hy in God. 16En ons ken die liefde wat God vir ons het, en ons glo
daarin. God is liefde; wie in die liefde bly, bly in God en God bly in
hom. 17Hiérin het die liefde sy doel volkome met ons bereik: ons het
niks te vrees vir die oordeelsdag nie, want in hierdie wêreld lewe ons
reeds deur die liefde net soos Jesus. 18Waar liefde is, is daar geen vrees
nie, maar volmaakte liefde verdryf vrees, want vrees verwag straf, en
wie nog vrees, het nie volmaakte liefde nie. 19Ons het lief omdat God
ons eerste liefgehad het. 20As iemand sê: Ek het God lief, en hy haat sy
broer, is hy 'n leuenaar; want wie sy broer, wat hy kan sien, nie liefhet
nie, kan onmoontlik vir God liefhê, wat hy nie kan sien nie. 21En
hierdie gebod het ons van Hom gekry: Wie vir God liefhet, moet ook
sy broer liefhê.

I JOHANNES 5

1Elkeen wat glo dat Jesus die Christus is, is 'n kind van God; en elkeen
wat vir die Vader liefhet, het ook die ander lief wat kinders van die
Vader is. 2Hiéraan weet ons dat ons die kinders van God liefhet:
wanneer ons God liefhet en sy gebooie onderhou. 3Die liefde vir God
bestaan dan daarin dat ons sy gebooie gehoorsaam. Sy gebooie is ook
nie moeilik om te gehoorsaam nie, 4want enigeen wat 'n kind van God
is, kan die sondige wêreld oorwin. En die oorwinning wat ons oor die
wêreld behaal het, is deur ons geloof. 5Wie anders is dit wat die
wêreld oorwin as hy wat glo dat Jesus die Seun van God is? 6Die Een
wat deur die water van sy doop en die bloed van sy dood na ons toe
gekom het, is Jesus Christus; nie net deur die water nie, maar deur die
water én die bloed. Die Gees is die getuie daarvan, en die Gees is die
waarheid. 7Daar is dus drie wat getuig : 8die Gees en die water en die
bloed, en die drie se getuienis stem ooreen. 9Ons aanvaar mense se
getuienis, hoeveel te meer die getuienis van God, want dit is God wat
getuig, en die getuienis handel oor sy Seun. 10Wie in die Seun van God
glo, besit die getuienis in sy hart; wie God nie glo nie, maak Hom tot
leuenaar, omdat hy nie die getuienis glo wat God oor sy Seun gelewer
het nie. 11En die getuienis behels dít: God het ons die ewige lewe
gegee, en dié lewe is deur sy Seun. 12Wie die Seun het, het die lewe;
wie nie die Seun van God het nie, het ook nie die lewe nie. 13Hierdie
brief skrywe ek vir julle, sodat julle kan weet dat julle die ewige lewe
het, julle wat in die Seun van God glo. 14En nou kan ons met
vrymoedigheid na God gaan, omdat Hy ons gebede verhoor as ons
enigiets volgens sy wil vra. 15En aangesien ons weet dat Hy ons gebede
verhoor as ons iets só vra, weet ons ook dat ons kry wat ons van Hom
vra. 16As iemand sy broer sonde sien doen wat nie tot die dood lei nie,
moet hy bid en God sal die broer die ewige lewe gee. Dit geld dié wat
sonde doen wat nie tot die dood lei nie. Daar is sonde wat tot die dood
lei; daarvoor sê ek nie dat hy moet bid nie. 17Alle ongeregtigheid is
sonde, maar daar is sonde wat nie tot die dood lei nie. 18Ons weet dat
iemand wat uit God gebore is, nie meer sondig nie, maar die Seun van
God bewaar hom, en die duiwel kry geen houvas op hom nie. 19Ons
weet dat ons aan God behoort en dat die hele sondige wêreld in die
mag van die duiwel is. 20En ons weet dat die Seun van God gekom het
en ons verstand gegee het om die ware God te ken; en ons is in die
ware God, in sy Seun, Jesus Christus. Hy is die ware God en die ewige
lewe. 21Liewe kinders, bly dus weg van die afgode af.

II JOHANNES

II JOHANNES 1

II JOHANNES 1

1Van die oudste. Aan die uitverkore vrou en aan haar kinders. Ek het
julle waarlik lief, en nie ek alleen nie, maar ook almal wat die
waarheid ken, 2omdat die waarheid in ons bly en ewig by ons sal
wees. 3Die genade, barmhartigheid en vrede wat van God die Vader
kom en van Jesus Christus, die Seun van die Vader, sal by ons wees
wat in die waarheid en die liefde is. 4Ek was baie bly toe ek van jou
kinders teëgekom het wat in ooreenstemming met die waarheid lewe,
volgens die gebod wat ons van die Vader ontvang het. 5En nou het ek
'n versoek, geagte vrou. Dit is nie iets nuuts wat ek vir julle
voorskrywe nie, maar 'n gebod wat ons van die begin af gehad het:
Ons moet mekaar liefhê. 6En liefde beteken dat ons volgens die
gebooie van God lewe. Soos julle van die begin af gehoor het, is dit sy
gebod dat julle in die liefde moet lewe. 7Daar het baie misleiers te
voorskyn gekom in die wêreld. Hulle erken nie dat Jesus die Christus
is wat mens geword het nie. Dit is wat ek met die misleier, die
antichris, bedoel. 8Julle moet toesien dat julle nie verloor wat ons voor
gewerk het nie, maar dat julle die volle loon ontvang. 9Elkeen wat nie
by die leer oor Christus bly nie, maar daaraan verander, erken God
nie. Wie in dié leer bly, erken sowel die Vader as die Seun. 10As daar
iemand na julle toe kom wat 'n ander leer bring, moet julle hom nie in
julle huise ontvang nie en hom selfs nie groet nie, 11want wie hom
groet, is saam skuldig aan die kwaad wat hy doen. 12Daar is nog baie
dinge om vir julle te sê. Ek wil dit egter nie skriftelik doen nie, maar
hoop om na julle toe te kom en persoonlik met julle te praat, sodat
ons blydskap volkome kan wees. 13Die kinders van jou uitverkore
suster stuur vir jou groete.

III JOHANNES

III JOHANNES 1

III JOHANNES 1

1Van die oudste. Aan Gaius, my vriend, wat ek waarlik liefhet. 2Liewe
Gaius, ek hoop dat jy gesond is en dat dit in alle opsigte so goed gaan
met jou as wat dit geestelik met jou gaan. 3Ek was baie bly toe hier
medegelowiges kom en van jou trou aan die waarheid vertel, hoe jy in
die waarheid lewe. 4Niks verskaf my groter vreugde nie as om te hoor
dat my kinders in die waarheid lewe. 5Liewe Gaius, jy handel reg in
wat jy vir jou medegelowiges doen, en dit nog terwyl jy hulle nie eens
geken het nie. 6Hulle het hier voor die gemeente vertel van jou liefde.
Help hulle asseblief vir hulle verdere reis op 'n wyse soos God dit
verwag, 7want hulle is op reis om Christus te verkondig, en hulle
ontvang niks van die heidene nie. 8Dit is dus óns plig om sulke mense
te onderhou, sodat ons daardeur ons deel kan bydra tot die
verspreiding van die waarheid. 9Ek het 'n briefie aan julle gemeente
geskrywe, maar Diotrefes, wat danig daarop gesteld is dat hy hulle
voorganger is, aanvaar nie ons gesag nie. 10Daarom sal ek die dinge
wat hy doen, ter sprake bring as ek daarheen kom: hy versprei slegte
en vals gerugte oor ons; en asof dit nie genoeg is nie, ontvang hy self
ook nie die medegelowiges nie, en dié wat dit wil doen, belet hy en
ban hy uit die gemeente. 11Liewe Gaius, moenie die verkeerde
voorbeeld volg nie, volg die goeie. Wie goed doen, behoort aan God;
wie verkeerd doen, het nie vir God gesien nie. 12Van Demetrius getuig
almal net wat goed is, en ook die waarheid bevestig dit. Ons getuig dit
ook, en jy weet dat ons getuienis waar is. 13Ek moes vir jou nog baie
dinge sê, maar ek wil dit nie skriftelik doen nie. 14Ek hoop egter om
jou binnekort te sien; dan kan ons persoonlik praat. 15Ek wens jou
vrede toe. Die vriende hier stuur vir jou groete. Dra my groete oor aan
die vriende daar, aan elkeen persoonlik.

JUDAS

JUDAS 1

1Van Judas, 'n dienaar van Jesus Christus en 'n broer van Jakobus. Aan
dié vir wie God die Vader geroep het, wat Hy liefhet en deur Jesus
Christus bewaar. 2Mag barmhartigheid, vrede en liefde in oorvloed aan
julle geskenk word! 3Geliefdes, ek was vas van plan om aan julle te
skrywe oor die verlossing waaraan ons almal deel het. Maar nou voel
ek my verplig om julle met my brief aan te spoor om te stry vir die
geloof wat een maal oorgelewer is aan dié wat God vir Hom
afgesonder het. 4Die rede hiervoor is dat sekere mense ongemerk julle
geledere binnegedring het, goddelose mense wie se veroordeling lank
reeds vas staan. Hulle misbruik die genade van ons God. Hulle gebruik
dit as dekmantel om losbandig te lewe, en hulle verwerp ons enigste
Meester en Here, Jesus Christus. 5Al weet julle al hierdie dinge, wil ek
julle daaraan herinner dat, hoewel die Here een maal sy volk uit
Egipte verlos het, Hy tog daarna dié wat nie geglo het nie, laat omkom
het. 6Dink ook aan wat gebeur het met die engele wat hulle nie binne
hulle eie magsgebied gehou het nie, maar hulle aangewese woonplek
verlaat het. God het hulle met onbreekbare kettings gebind en hou
hulle in duister dieptes vir die oordeel van die groot dag. 7En dink ook
aan die mense van Sodom en Gomorra en die stede rondom hulle. Net
soos daardie engele het hulle onsedelike dade gepleeg en omgang
gesoek met vreemde wesens. As waarskuwing vir almal word hulle
nou gestraf met die vuur wat ewig brand. 8En nou is dit met hierdie
mense net so. Vanweë die droomgesigte wat hulle sien, bevlek hulle
hulle eie liggame, verwerp hulle die gesag van die Here en beledig
hulle die hemelwesens. 9Nie eens die aartsengel Migael het so iets
gedoen nie. Toe hy met die duiwel gestry het oor die liggaam van
Moses, het hy hom dit nie veroorloof om die duiwel te beledig en te
veroordeel nie, maar hy het vir hom gesê: Die Here sal jou
straf.10Maar hierdie mense praat lasterlik oor dinge waarvan hulle
geen kennis het nie. Hulle is soos verstandlose diere: al waarvan hulle
kennis het, is hulle natuurlike drange, en juis dit is hulle ondergang.
11Verskriklik sal hulle lot wees, want hulle het dieselfde pad as Kain
geloop, vir geld het hulle dieselfde bedrog as Bileam gepleeg, soos
Korag het hulle in opstand gekom, en dit was hulle ondergang. 12Hulle
besoedel julle liefdesmaaltye met hulle skaamtelose uitspattighede en
sorg net vir hulleself. Hulle is wolke wat geen reën bring nie en deur
die wind verby gewaai word. Hulle is bome wat selfs laat in die
seisoen nog geen vrugte het nie, wat ontwortel en morsdood is. 13Hulle
is woeste golwe van die see; hulle laat hulle skande soos skuim opspat.
Hulle is sterre wat uit hulle baan geslinger is. God hou vir hulle plek
gereed in die duister dieptes, waar hulle ewig sal bly. 14Dit is oor

hierdie mense dat Henog, wat van die sewende geslag ná Adam was,
geprofeteer het. Hy het gesê: Kyk, die Here kom met sy duisende
heilige engele 15en Hy sal oor almal oordeel. Hy sal al die goddeloses,
al die sondaars straf oor al die goddelose dinge wat hulle in hulle
goddeloosheid gedoen het, en oor al die lasterlike dinge wat hulle teen
Hom gesê het.16Hierdie mense kla gedurig en is altyd ontevrede met
hulle lot. Hulle leef net volgens hulle eie begeertes, praat groot en sê
vleiende dinge van mense om daaruit vir hulleself voordeel te trek.
17Maar julle, geliefdes, moet die dinge onthou wat die apostels van ons
Here Jesus Christus voorheen reeds vir julle geleer het. 18Hulle het vir
julle gesê: Daar sal in die laaste dae mense wees wie se lewe deur
hulle eie goddelose begeertes beheers word, en hulle sal met julle die
spot dryf. 19Hierdie mense bring verdeeldheid; hulle word deur hulle
natuurlike drange beheers en nie deur die Gees van God nie. 20Julle,
geliefdes, moet egter voortgaan om julle lewe te bou op julle
allerheiligste geloof. Bid altyd deur die krag van die Heilige Gees.
21Bly in die liefde van God. Vestig steeds julle verwagting op die
barmhartigheid van ons Here Jesus Christus wat die ewige lewe aan
julle sal gee. 22Oor dié wat in twyfel verkeer, moet julle julle ontferm.
23Ander moet julle red deur hulle uit die vuur te ruk. Oor ander moet
julle julle met versigtigheid ontferm; en verafsku selfs die klere wat
deur hulle sondige luste besmet is. 24Aan Hom wat magtig is om julle
van struikeling te bewaar en julle onbevlek en met vreugde sy
heerlikheid te laat aanskou, 25aan die enigste God, ons Verlosser deur
Jesus Christus ons Here, aan Hom behoort die heerlikheid en die
majesteit, die krag en die mag, van alle ewigheid af, ook nou en tot in
alle ewigheid! Amen.

OPENBARING

OPENBARING 1

1Wat hier volg, is deur Jesus Christus geopenbaar. God het die
openbaring oor wat binnekort moet gebeur, vir Hom gegee om aan sy
dienaars bekend te maak. Jesus het toe sy engel gestuur om sy dienaar
Johannes dit alles te laat sien. 2Johannes is die getuie van wat God
gesê en wat Jesus Christus bevestig het; hy getuig van alles wat hy
gesien het. 3Geseënd is die een wat die woorde van hierdie profesie
lees, en die mense wat dit hoor en wat ter harte neem wat daarin
geskrywe staan, want die eindtyd is naby. 4Van Johannes. Aan die
sewe gemeentes in die provinsie Asië. Genade en vrede vir julle van
Hom wat is en wat was en wat kom, en van die sewe Geeste voor sy
troon, 5en van Jesus Christus, die geloofwaardige getuie, die eerste
wat uit die dood opgestaan het, die heerser oor die konings van die
aarde. Uit liefde vir ons het Hy ons deur sy bloed van ons sondes
verlos 6en ons sy koninkryk gemaak, priesters vir God sy Vader. Aan
Hom behoort die heerlikheid en die krag tot in alle ewigheid! Amen.
7Kyk, Hy kom met die wolke, en al die mense sal Hom sien, ook hulle
wat Hom deurboor het; en al die volke van die aarde sal oor Hom in
selfverwyt weeklaag. Ja, dit is seker! 8Ek is die Alfa en die Omega, sê
die Here God, Hy wat is en wat was en wat kom, die Almagtige. 9Ek,
Johannes, is julle medegelowige, en deur ons verbondenheid met
Jesus het ek saam met julle deel aan die verdrukking en aan die
koninkryk en aan die volharding. Ek was op die eiland Patmos,
waarheen ek verban was omdat ek die woord van God en die getuienis
van Jesus verkondig het. 10Op die dag van die Here is ek deur die Gees
meegevoer en ek het agter my, so hard soos die geluid van 'n trompet,
'n stem hoor 11sê: Skrywe wat jy sien in 'n boek op en stuur dit vir die
sewe gemeentes: Efese, Smirna, Pergamum, Tiatira, Sardis, Filadelfia
en Laodisea. 12Ek het omgedraai om te sien wie dit is wat met my
praat. En toe ek omgedraai het, het ek sewe goue staanlampe gesien
13en tussen die lampe Iemand soos die Seun van die mens. Hy het 'n
lang kleed aangehad en 'n goue band om sy bors gedra. 14Die hare op
sy kop was wit soos wit wol, soos sneeu, en sy oë het soos vuur
gevlam. 15Sy voete was soos geelkoper wat in 'n smeltoond gloei, en sy
stem soos die gedruis van 'n groot watermassa. 16In sy regterhand het
Hy sewe sterre gehad, en 'n skerp swaard met twee snykante het uit sy
mond uit gekom. Sy hele voorkoms was soos die son wat op sy
helderste skyn. 17Toe ek Hom sien, het ek by sy voete neergeval en bly
lê soos een wat dood is. Hy het toe met sy regterhand aan my gevat en
vir my gesê: Moenie bang wees nie, dit is Ek, die Eerste en die Laaste,
18die Lewende. Ek was dood en, kyk, Ek lewe tot in alle ewigheid; en
Ek het die sleutels van die dood en die doderyk. 19Skrywe nou op wat

jy gesien het, wat nou daar is en wat hierna gaan gebeur. 20En dit is
die verborge betekenis van die sewe sterre wat jy in my regterhand
gesien het, en van die sewe goue lampe: die sewe sterre is die leraars
van die sewe gemeentes, en die sewe lampe is die sewe gemeentes.

OPENBARING 2

1Skrywe aan die leraar van die gemeente in Efese: So sê Hy wat die
sewe sterre in sy regterhand vashou en wat tussen die sewe goue
lampe rondgaan: 2Ek weet alles wat julle doen. Ek ken julle
onvermoeide arbeid en julle volharding. Julle kan nie slegte mense
verdra nie. Julle het ondersoek ingestel na die mense wat voorgee dat
hulle apostels is, en dit nie is nie, en gevind dat hulle leuenaars is.
3Verder volhard julle ook; julle het baie vir my Naam verduur, en julle
het nie moeg geword nie. 4Maar Ek het dít teen julle: julle het My nie
meer so lief soos in die begin nie. 5Dink daaraan hoe ver julle al
agteruitgegaan het. Bekeer julle en doen weer wat julle in die begin
gedoen het. Anders, as julle julle nie bekeer nie, kom Ek na julle toe
en sal Ek julle lamp van sy plek af wegvat! 6Maar dít het julle darem in
julle guns: julle verafsku wat die Nikolaïete doen, net soos Ek dit ook
verafsku. 7Elkeen wat kan hoor, moet luister na wat die Gees vir die
gemeentes sê. Aan elkeen wat die oorwinning behaal, sal Ek te ete gee
van die boom van die lewe, wat in die paradys van God is. 8Skrywe
aan die leraar van die gemeente in Smirna: So sê die Eerste en die
Laaste, wat dood was en weer lewend geword het: 9Ek ken julle
verdrukking en julle armoede, en tog is julle ryk. Ek weet ook van die
kwaadstokery van die mense wat daarop aanspraak maak dat hulle
Jode is, en dit nie is nie, maar tot die sinagoge van die Satan behoort.
10Moenie bang wees vir wat julle alles gaan ly nie. Kyk, die duiwel
gaan party van julle in die tronk laat gooi, sodat julle in beproewing
sal kom, en julle sal tien dae lank baie swaar kry. Bly getrou tot die
dood toe, en Ek sal julle die lewe as kroon gee. 11Elkeen wat kan hoor,
moet luister na wat die Gees vir die gemeentes sê. Dié wat die
oorwinning behaal, sal beslis nie deur die tweede dood getref word
nie. 12Skrywe aan die leraar van die gemeente in Pergamum: So sê Hy
wat die skerp swaard met die twee snykante het: 13Ek ken die plek
waar julle bly, daar waar die troon van die Satan is. Tog bly julle aan
my Naam getrou en julle het nie julle geloof in My afgesweer nie, selfs
nie in die tyd toe Antipas, my getroue getuie, doodgemaak is daar by
julle waar die Satan bly nie. 14Maar Ek het 'n paar dinge teen julle.
Julle het mense daar wat die leer van Bileam aanhang. Hy het vir
Balak geleer om die volk Israel van My afvallig te maak, sodat hulle
afgodsoffervleis geëet en onsedelikheid bedrywe het. 15So is daar
onder julle dan ook mense wat die leer van die Nikolaïete aanhang en
dieselfde sondes doen. 16Bekeer julle nou, anders kom Ek gou na julle
toe en sal Ek daardie mense bestry met die swaard van my mond.
17Elkeen wat kan hoor, moet luister na wat die Gees vir die gemeentes
sê. Aan elkeen wat die oorwinning behaal, sal Ek van die verborge

manna gee, en daarby sal Ek vir hom 'n wit steentjie gee met 'n nuwe
naam daarop gegraveer, wat niemand anders ken nie, net hy wat dit
kry. 18Skrywe aan die leraar van die gemeente in Tiatira: So sê die
Seun van God, wie se oë soos vuur vlam en wie se voete soos
geelkoper is: 19Ek weet alles wat julle doen. Ek ken julle liefde, geloof,
diensvaardigheid en volharding en Ek weet dat julle nou ook meer
doen as tevore. 20Maar Ek het dít teen julle dat julle die vrou Isebel
laat begaan. Sy doen haar as profetes voor en leer en verlei my
dienaars om onsedelikheid te bedrywe en afgodsoffervleis te eet. 21Ek
het haar kans gegee om haar te bekeer, maar sy wil haar nie van haar
onsedelikheid bekeer nie. 22Kyk, Ek gee haar aan 'n siekbed oor, en die
mense wat met haar owerspel gepleeg het, aan swaar lyding as hulle
hulle nie van haar praktyke bekeer nie. 23Haar volgelinge sal Ek deur
'n pessiekte om die lewe bring. Dan sal al die gemeentes weet dat dit
Ek is, die Een wat die gedagtes en begeertes van die mens deurgrond.
Ek sal elkeen van julle straf volgens julle doen en late. 24Maar vir julle
ander in Tiatira, wat nie hierdie leer aanhang en nie die diep
geheimenisse van die Satan, soos hulle dit noem, leer ken het nie, sê
Ek: Ek lê op julle geen ander verpligting nie; 25hou net vas wat julle
het, totdat Ek kom. 26Aan elkeen wat die oorwinning behaal en tot die
einde toe volhou om te doen wat Ek wil hê, sal Ek mag en gesag oor
die nasies gee. 27Hy sal hulle met 'n ystersepter regeer, hulle soos
kleipotte stukkend slaan. 28Dieselfde mag en gesag het Ek ook van my
Vader gekry. Daarby sal Ek vir elkeen wat die oorwinning behaal, die
môrester gee. 29Elkeen wat kan hoor, moet luister na wat die Gees vir
die gemeentes sê.

OPENBARING 3

1Skrywe aan die leraar van die gemeente in Sardis: So sê Hy wat die
sewe Geeste van God en die sewe sterre het: Ek weet alles wat julle
doen. Ek weet dat julle die naam het dat julle lewe, en tog is julle
dood. 2Word wakker en versterk wat nog by julle oorgebly het, wat op
die punt staan om dood te loop. Wat julle doen, vind Ek nie goed
genoeg voor die oë van my God nie. 3Dink daaraan hoe julle die
evangelie ontvang en daarna geluister het. Hou daarmee vol en bekeer
julle. As julle nie wakker word nie, sal Ek onverwags kom soos 'n dief,
en julle sal nie weet wanneer Ek op julle sal afkom nie. 4Maar julle het
darem 'n paar mense daar in Sardis wat nie hulle klere besoedel het
nie, en hulle sal altyd in wit klere by My wees omdat hulle dit waardig
is. 5Elkeen wat die oorwinning behaal, sal sulke wit klere dra. Ek sal
nooit sy naam uit die boek van die lewe uithaal nie, en Ek sal voor my
Vader en voor sy engele verklaar dat hy aan My behoort. 6Elkeen wat
kan hoor, moet luister na wat die Gees vir die gemeentes sê. 7Skrywe
aan die leraar van die gemeente in Filadelfia: So sê die Heilige, die
Ware God, Hy wat die sleutel van Dawid het, wat die deur oopsluit en
niemand sal dit weer toesluit nie, en dit toesluit en niemand sluit dit
weer oop nie: 8Ek weet alles wat julle doen. Kyk, Ek het 'n deur voor
julle oopgesluit en niemand kan dit weer toesluit nie. Ek weet dat julle
min krag het, en tog het julle aan my boodskap vasgehou en My nie
verloën nie. 9Kyk, Ek beskik dat van die lede van die sinagoge van die
Satan, die mense wat daarop aanspraak maak dat hulle Jode is, en dit
nie is nie, maar lieg kyk, Ek sal maak dat hulle kom en voor julle kniel
en erken dat Ek julle liefhet. 10Omdat julle aan die boodskap van my
volharding in lyding vasgehou het, sal Ek julle ook vashou in die tyd
van beproewing wat oor die hele wêreld gaan kom om die bewoners
van die aarde op die proef te stel. 11Ek kom gou. Hou vas wat julle het,
sodat niemand julle kroon wegvat nie. 12Elkeen wat die oorwinning
behaal, sal Ek 'n pilaar in die tempel van my God maak, en hy sal vir
altyd daar bly. Ek sal op hom die Naam van my God skrywe en die
naam van die stad van my God, die nuwe Jerusalem, wat van my God
af uit die hemel uit afkom. En Ek sal ook my eie nuwe Naam op hom
skrywe. 13Elkeen wat kan hoor, moet luister na wat die Gees vir die
gemeentes sê. 14Skrywe aan die leraar van die gemeente in Laodisea:
So sê die Amen, die geloofwaardige en ware getuie, Hy deur wie God
alles geskep het: 15Ek weet alles wat julle doen. Ek weet dat julle nie
koud is nie, en ook nie warm nie. As julle tog maar koud of warm
was! 16Maar nou, omdat julle lou is, nie warm nie en ook nie koud nie,
gaan Ek julle uit my mond uitspoeg. 17Julle sê: Ons is ryk, skatryk, en
ons het niks meer nodig nie, en julle weet nie dat julle ellendig en

beklaenswaardig is nie, arm, blind en kaal. 18Daarom raai Ek julle aan
om by My goud te koop wat deur vuur gelouter is, sodat julle ryk kan
word; en koop wit klere, sodat julle julle kan aantrek en julle skande,
julle naaktheid, nie gesien word nie; en koop oogsalf om aan julle oë
te smeer, sodat julle kan sien. 19Ek bestraf en tug elkeen wat Ek liefhet.
Laat dit dan vir julle erns wees en bekeer julle. 20Kyk, Ek staan by die
deur en Ek klop. As iemand my stem hoor en die deur oopmaak, sal Ek
by hom ingaan en saam met hom die feesmaal hou, en hy saam met
My. 21Elkeen wat die oorwinning behaal, sal Ek saam met My op my
troon laat sit, net soos Ek ook die oorwinning behaal het en saam met
my Vader op sy troon gaan sit het. 22Elkeen wat kan hoor, moet luister
na wat die Gees vir die gemeentes sê.

OPENBARING 4

1Hierna het ek, Johannes, in die hemel 'n deur gesien wat oopgemaak
is, en die stem, soos die geluid van 'n trompet, wat ek die eerste keer
met my hoor praat het, het gesê: Kom op hierheen, en Ek sal vir jou
wys wat hierna moet gebeur. 2Onmiddellik is ek deur die Gees
meegevoer. Ek het gesien daar staan 'n troon in die hemel en op die
troon sit daar Iemand. 3Sy voorkoms was soos opaal en karneool. Om
die troon was daar 'n reënboog met die glans van smarag. 4Reg
rondom die troon was daar vier en twintig ander trone, en op die
trone het daar vier en twintig ouderlinge gesit. Hulle het wit klere
aangehad, en op hulle koppe was daar goue krone. 5Daar het
weerligstrale, dreunings en donderslae van die troon af gekom. Vlak
voor die troon het sewe fakkels helder gebrand. Dit is die sewe Geeste
van God. 6Voor die troon was dit soos 'n spieëlgladde see, helder soos
kristal. Naby, rondom die troon, was daar vier lewende wesens, vol oë
van voor en van agter. 7Die eerste lewende wese het soos 'n leeu gelyk
en die tweede soos 'n bul; die derde het 'n gesig soos dié van 'n mens
gehad en die vierde het gelyk soos 'n arend wat vlieg. 8Elkeen van die
vier lewende wesens het ses vlerke gehad, wat aan die bokant en aan
die onderkant vol oë was. Hulle het dag en nag sonder om te rus, gesê:
Heilig, heilig, heilig is die Here God, die Almagtige, Hy wat was en
wat is en wat kom. 9Elke keer wanneer die lewende wesens
heerlikheid, eer en dank toebring aan Hom wat op die troon sit, wat
tot in alle ewigheid lewe, 10kniel die vier en twintig ouderlinge voor
Hom wat op die troon sit, en aanbid Hom wat tot in alle ewigheid
lewe. Hulle sit dan hulle krone voor die troon neer en sê: 11Here, ons
God, U is waardig om die heerlikheid en die eer en die mag te ontvang
omdat U alles geskep het; deur u wil het alles ontstaan en is dit
geskep.

OPENBARING 5

1In die regterhand van Hom wat op die troon sit, het ek 'n boekrol
gesien wat aan die voor- en aan die agterkant vol geskrywe was en
wat met sewe seëls goed verseël was. 2Toe het ek 'n sterk engel gesien
wat met 'n harde stem uitroep: Wie is waardig om die boek oop te
maak deur die seëls daarvan te breek? 3Maar niemand in die hemel of
op die aarde of onder die aarde was in staat om die boek oop te maak
en daarin te kyk nie. 4Ek het baie gehuil omdat daar niemand gekry is
wat waardig was om die boek oop te maak en daarin te kyk nie. 5Toe
sê een van die ouderlinge vir my: Moenie huil nie. Kyk, die Leeu uit
die stam van Juda, die Afstammeling van Dawid, het die oorwinning
behaal en kan die boek met die sewe seëls oopmaak. 6Toe het ek voor
die troon wat omring was deur die vier lewende wesens, tussen die
troon en die ouderlinge, 'n Lam sien staan, die Een wat geslag was. Hy
het sewe horings en sewe oë gehad. Die sewe oë is die sewe Geeste
van God, wat oor die hele aarde uitgestuur is. 7Hy het toe gegaan en
die boek ontvang uit die regterhand van Hom wat op die troon sit.
8Net toe die Lam die boek neem, het die vier lewende wesens en die
vier en twintig ouderlinge voor Hom gekniel. Elkeen van hulle het 'n
siter gehad en 'n goue bak vol wierook, die gebede van die gelowiges.
9Toe sing hulle 'n nuwe lied: U is waardig om die boek te neem en die
seëls daarvan oop te maak omdat U geslag is en met u bloed mense vir
God losgekoop het uit elke stam en taal en volk en nasie. 10U het hulle
'n koninkryk en priesters vir ons God gemaak en hulle sal oor die
aarde regeer. 11Toe het ek rondom die troon en die lewende wesens en
die ouderlinge 'n groot menigte engele gesien. Daar was duisende der
duisende, ja, miljoene der miljoene. Ek het hulle hard hoor 12uitroep:
Die Lam wat geslag was, is waardig om die mag en rykdom, die
wysheid en sterkte, die eer, heerlikheid en lof te ontvang. 13Die hele
skepping, alles in die hemel en op die aarde en onder die aarde en op
die see, ja, alles wat daar is, het ek hoor sê: Aan Hom wat op die troon
sit, en aan die Lam, behoort die lof en die eer, die heerlikheid en die
krag, tot in alle ewigheid. 14Die vier lewende wesens het gesê: Amen!
En die ouderlinge het gekniel en God aanbid.

OPENBARING 6

1Ek het gesien toe die Lam die eerste van die sewe seëls oopmaak; en
ek het een van die vier lewende wesens hoor sê, soos die knal van 'n
donderslag: Gaan uit! 2Ek het gesien: daar was 'n wit perd. Sy ruiter
het 'n pyl en boog gehad. 'n Oorwinnaarskroon is aan hom gegee, en
hy het as oorwinnaar uitgegaan om nog verder te oorwin. 3Toe Hy die
tweede seël oopmaak, het ek die tweede lewende wese hoor sê: Gaan
uit! 4Daar het 'n ander perd, 'n vuurrooie, uitgegaan. Aan sy ruiter is
opdrag gegee om die vrede van die aarde af weg te neem, sodat die
mense mekaar sal uitmoor. 'n Groot swaard is aan hom gegee. 5Toe Hy
die derde seël oopmaak, het ek die derde lewende wese hoor sê: Gaan
uit! Ek het gesien: daar was 'n swart perd. Sy ruiter het 'n skaal in sy
hand gehad. 6Toe het ek iets soos 'n stem by die vier lewende wesens
hoor sê: Net een skeppie koring vir 'n dagloon en net drie skeppies
gars vir 'n dagloon. Maar moenie die olyfolie en die wyn bederf nie.
7Toe Hy die vierde seël oopmaak, het ek die stem van die vierde
lewende wese hoor sê: Gaan uit! 8Ek het gesien: daar was 'n vaal perd.
Sy ruiter se naam was Die Dood, en die doderyk het agter hom aan
gegaan. Aan hulle is mag oor 'n kwart van die aarde gegee om die
mense dood te maak met die swaard en met hongersnood en met pes
en deur die wilde diere van die aarde. 9Toe die Lam die vyfde seël
oopmaak, het ek onder die altaar die siele gesien van die mense wat
doodgemaak is omdat hulle aan die woord van God en aan die
getuienis van Jesus vasgehou het. 10Hulle het hard geroep: Hoe lank
nog, heilige en getroue Heerser? Wanneer voltrek U die oordeel en
wreek U ons dood op die bewoners van die aarde? 11Aan elkeen van
hulle is daar lang wit klere gegee, en daar is vir hulle gesê om nog 'n
klein rukkie te wag, totdat hulle mededienaars, hulle medegelowiges,
wat net soos hulle ook doodgemaak gaan word, almal daar is. 12Ek het
gesien toe die Lam die sesde seël oopmaak: daar het 'n groot
aardbewing gekom. Die son het swart geword soos rouklere, en die
maan het heeltemal soos bloed geword. 13Die sterre aan die hemel het
op die aarde geval soos die navye van 'n vyeboom afval as dit deur 'n
sterk wind geruk word. 14Die hemel self het verdwyn soos 'n boekrol
wat opgerol word, en al die berge en eilande is uit hulle plekke
geskud. 15Die konings van die aarde, die hoofamptenare en die
opperbevelhebbers, die rykes en die magtiges, ja, al die mense, slawe
en vryes, het in die grotte en onder die kranse van die berge
weggekruip. 16Hulle het vir die berge en die kranse gesê: Val op ons en
bedek ons vir die oë van Hom wat op die troon sit, en vir die toorn
van die Lam. 17Die groot dag waarop Hulle die oordeel sal voltrek, het
aangebreek, en wie sal staande kan bly?

OPENBARING 7

1Daarna het ek vier engele by die vier hoeke van die aarde sien staan.
Hulle het die vier winde van die aarde vasgehou, sodat daar geen
wind op die land en op die see en teen enige boom sou waai nie. 2Ek
het ook 'n ander engel van die ooste af sien kom met die seël van die
lewende God. Hy het met 'n harde stem geroep na die vier engele aan
wie mag gegee is om die land en die see te tref, 3en het vir hulle gesê:
Moenie die land en die see en die bome tref nie. Ons moet eers die
dienaars van ons God op hulle voorkoppe merk met die seël. 4Ek het
die getal gehoor van dié wat gemerk is: daar was honderd vier en
veertig duisend. Hulle was uit elke stam van die volk Israel: 5uit die
stam van Juda is daar twaalf duisend gemerk, uit die stam Ruben
twaalf duisend, uit die stam Gad twaalf duisend, 6uit die stam Aser
twaalf duisend, uit die stam Naftali twaalf duisend, uit die stam
Manasse twaalf duisend, 7uit die stam Simeon twaalf duisend, uit die
stam Levi twaalf duisend, uit die stam Issaskar twaalf duisend, 8uit die
stam Sebulon twaalf duisend, uit die stam Josef twaalf duisend, en uit
die stam Benjamin is daar twaalf duisend gemerk. 9Hierna het ek 'n
groot menigte gesien wat niemand kon tel nie. Hulle was van elke
nasie, stam, volk en taal en het voor die troon en voor die Lam
gestaan. Hulle het wit klere aangehad, en daar was palmtakke in hulle
hande. 10Hulle het hard uitgeroep: Ons redding kom van ons God, wat
op die troon sit, en van die Lam! 11Al die engele het rondom die troon,
die ouderlinge en die vier lewende wesens gestaan. Hulle het toe voor
die troon gekniel met hulle gesigte na die grond toe en het God aanbid
12en gesê: Amen! Die lof en die heerlikheid, die wysheid, die dank en
die eer, die mag en die sterkte behoort aan ons God tot in alle
ewigheid. Amen! 13Een van die ouderlinge vra toe vir my: Hierdie
mense met die wit klere aan, wie is hulle en waar kom hulle vandaan?
14Ek weet nie, Meneer, sê ek vir hom, maar ú weet. Hy sê toe vir my:
Dit is dié wat uit die groot verdrukking kom. Hulle het hulle klere
gewas en dit wit gemaak in die bloed van die Lam. 15Daarom is hulle
voor die troon van God en dien hulle Hom dag en nag in sy tempel; en
Hy wat op die troon sit, sal by hulle bly. 16Hulle sal nie meer honger
en nie meer dors kry nie; die son sal hulle nie brand nie en 'n
hittegloed ook nie, 17want die Lam wat in die middel van die troon is,
sal hulle herder wees en hulle na die fonteine met die water van die
lewe lei; en God sal al die trane van hulle oë afdroog.

OPENBARING 8

1Toe die Lam die sewende seël oopmaak, het daar stilte in die hemel
gekom, omtrent 'n halfuur lank. 2En ek het die sewe engele gesien wat
voor God staan, en daar is aan hulle sewe trompette gegee. 3'n Ander
engel het toe gekom en by die altaar gaan staan met 'n goue
wierookbak. Daar is baie wierook aan hom gegee om dit saam met die
gebede van al die gelowiges op die goue altaar voor die troon te offer.
4Die rook van die wierook wat deur die engel geoffer is, het saam met
die gebede van die gelowiges opgestyg voor God. 5Toe het die engel
die wierookbak geneem, dit met die vuur van die altaar volgemaak en
dit op die aarde uitgegooi. Daar het donderslae, dreunings,
weerligstrale en 'n aardbewing gekom. 6Die sewe engele met die sewe
trompette het hulle toe gereed gemaak om daarop te blaas. 7Die eerste
engel het op sy trompet geblaas. Daar het hael en vuur gekom met
bloed gemeng, en dit is op die aarde gegooi. 'n Derde van die aarde is
verbrand, 'n derde van die bome is verbrand, en al die groen gras is
verbrand. 8Die tweede engel het toe op sy trompet geblaas. Iets soos 'n
groot berg wat brand, is in die see gegooi. 'n Derde van die see het
bloed geword, 9'n derde van alles wat in die see lewe, het doodgegaan,
en 'n derde van die skepe het vergaan. 10Toe het die derde engel op sy
trompet geblaas. 'n Groot ster wat soos 'n fakkel brand, het van die
hemel af geval. Hy het op 'n derde van die riviere en op die
waterbronne geval. 11Die ster se naam is Bitterals. 'n Derde van die
water het bitter geword, en baie mense het van die water doodgegaan
omdat dit besmet was. 12Die vierde engel het toe op sy trompet
geblaas. 'n Derde van die son en 'n derde van die maan en 'n derde van
die sterre is getref, sodat 'n derde van hulle donker geword het. 'n
Derde deel van die dag het nie lig gehad nie, en die nag ook nie. 13Toe
het ek 'n arend hoog in die lug sien vlieg, en ek het hom met 'n harde
stem hoor skreeu: Wee, wee, wee die bewoners van die aarde wanneer
die ander drie engele op hulle trompette gaan blaas.

OPENBARING 9

1Die vyfde engel het toe op sy trompet geblaas. Ek het 'n ster gesien
wat van die hemel af op die aarde geval het, en die sleutel van die
skag na die onderaardse diepte is aan hom gegee. 2Hy het toe die skag
na die onderaardse diepte oopgemaak, en daar het rook uit die skag
uit opgestyg soos die rook van 'n groot oond. Deur die skag se rook is
die son verduister en het die lug donker geword. 3Toe het daar uit die
rook sprinkane oor die aarde uitgeswerm. Aan hulle is dieselfde
vermoë gegee as wat skerpioene op aarde het. 4Hulle is aangesê om
nie die gras van die aarde, die plante en die bome kwaad aan te doen
nie, maar net die mense wat nie die seël van God op hulle voorkoppe
het nie. 5Hulle is nie toegelaat om die mense dood te maak nie, maar
wel om hulle vyf maande lank te pynig. Die pyn wat hulle veroorsaak,
is soos die pyn as 'n skerpioen 'n mens steek. 6In daardie tyd sal die
mense die dood soek en dit nie vind nie; hulle sal verlang om te
sterwe, maar die dood sal hulle ontwyk. 7Die sprinkane het gelyk soos
perde wat regstaan vir oorlog. Op hulle koppe was daar iets soos
krone wat gelyk het asof dit van goud is. Hulle gesigte was soos die
gesigte van mense. 8Hulle het lang hare gehad soos vrouens se hare, en
hulle tande was soos dié van leeus. 9Hulle borskaste was soos
ysterharnasse. Die gedreun van hulle vlerke was soos die gedreun van
baie strydwaens met perde wat opruk vir oorlog. 10Hulle het sterte met
angels soos dié van skerpioene; en in hulle sterte is hulle vermoë om
die mense vyf maande lank kwaad aan te doen. 11Hulle het die engel
van die onderaardse diepte as koning oor hulle. Sy naam in Hebreeus
is Abaddon, en in Grieks het hy die naam Apollion. 12Die eerste Wee!
is verby. Kyk, daar kom nog twee hierna. 13Toe het die sesde engel op
sy trompet geblaas. Ek het 'n stem tussen die vier horings van die goue
altaar voor God gehoor. 14Die stem het vir die sesde engel, wat die
trompet het, gesê: Maak los die vier engele wat by die groot
Eufraatrivier vasgemaak is. 15Die vier engele wat gereed gehou is vir
hierdie uur en dag en maand en jaar, is toe losgelaat om 'n derde van
die mensdom dood te maak. 16Die aantal perderuiters van hulle leërs
was miljoene der miljoene en nog 'n keer soveel. Ek het hulle getal
gehoor. 17En in hierdie gesig het die perde en hulle ruiters só gelyk:
hulle het vuurrooi, donkerblou en swaelgeel harnasse aangehad. Die
perde se koppe was soos die koppe van leeus, en uit hulle bekke het
daar vuur, rook en swael uitgekom. 18Deur hierdie drie plae, die vuur,
die rook en die swael wat uit hulle bekke uitgekom het, is 'n derde van
die mensdom doodgemaak. 19Die perde se vermoë om skade te doen, is
in hulle bekke en ook in hulle sterte; want hulle sterte is soos slange
en het koppe, en daarmee pynig hulle die mense. 20Die ander mense,

wat nie deur hierdie plae doodgemaak is nie, het hulle egter nie bekeer nie. Hulle het aangehou met die aanbidding van bose geeste en van afgode wat hulle self gemaak het van goud, silwer, koper, klip en hout, en wat nie kan sien of hoor of loop nie. 21Hulle het hulle ook nie daarvan bekeer om moord, towery, onsedelikheid en diefstal te pleeg nie.

OPENBARING 10

1Toe het ek 'n ander engel, 'n sterke, uit die hemel uit sien afkom. Hy
het 'n wolk om hom gehad en 'n reënboog bokant sy kop. Sy gesig was
soos die son en sy bene soos vuurpilare. 2In sy hand het hy 'n oop
boekie gehad. Hy het toe met sy regtervoet op die see en met sy
linkervoet op die land gaan staan 3en met 'n harde stem uitgeroep soos
'n leeu wat brul. Toe hy uitroep, het sewe donderslae geantwoord. 4En
toe die sewe donderslae praat, wou ek dit opskrywe, maar ek het 'n
stem uit die hemel hoor sê: Hou geheim wat die sewe donderslae gesê
het; moet dit nie opskrywe nie. 5Die engel wat ek op die see en die
land sien staan het, het toe sy regterhand na die hemel toe opgelig 6en
'n eed afgelê by Hom wat tot in alle ewigheid lewe, wat die hemel en
wat daarin is, die land en wat daarop is, die see en wat daarin is,
geskep het. Hy het met 'n eed bevestig: Daar is geen tyd meer oor nie.
7Op die dag wanneer die sewende engel op sy trompet gaan blaas, sal
God se verborge bedoeling met alles bereik word, soos Hy die blye
tyding aan sy dienaars, die profete, bekend gemaak het. 8Die stem wat
ek uit die hemel gehoor het, het toe weer met my gepraat en vir my
gesê: Gaan kry die oop boek daar in die hand van die engel wat op die
see en die land staan. 9Ek het na die engel toe gegaan en vir hom
gevra om die boekie vir my te gee. Hy sê toe vir my: Neem dit en eet
dit op. Dit sal jou maag bitter maak, maar in jou mond sal dit so soet
soos heuning wees. 10Ek het toe die boekie uit die hand van die engel
gevat en dit opgeëet. In my mond was dit so soet soos heuning, maar
toe ek dit insluk, het my maag bitter geword. 11Toe het hulle vir my
gesê: Jy moet weer God se boodskap aangaande baie volke, nasies,
tale en konings verkondig.

OPENBARING 11

1Toe is daar vir my 'n meetstok gegee wat soos 'n septer lyk, en daar is
vir my gesê: Staan op en meet die tempel van God en die altaar en die
mense wat God daar aanbid. 2Maar die voorhof, wat buitekant die
tempel is, moet jy heeltemal uitlaat en dit nie meet nie, omdat dit aan
die heidene oorgegee is, en hulle sal die heilige stad twee en veertig
maande lank vertrap. 3Ek sal aan my twee getuies opdrag gee, en hulle
sal, met rouklere aan, my boodskap twaalf honderd en sestig dae lank
verkondig. 4Hulle is die twee olyfbome en ook die twee lampe wat
voor die Here van die aarde staan. 5As iemand hulle kwaad wil
aandoen, kom daar vuur uit hulle monde uit en verteer hulle vyande.
Só moet elkeen doodgemaak word wat hulle kwaad sal wil aandoen.
6Hulle het die mag om die hemel toe te sluit, sodat daar gedurende die
hele tyd wanneer hulle God se boodskap verkondig, geen reën sal val
nie. Hulle het ook die mag om al die water in bloed te verander en om
die aarde met allerhande plae te tref so dikwels as hulle dit nodig
vind. 7Wanneer hulle egter hulle getuienis klaar gelewer het, sal die
dier wat uit die onderaardse diepte uit kom, teen hulle oorlog maak,
hulle oorwin en hulle doodmaak. 8Hulle lyke sal in die hoofstraat van
die groot stad lê waar hulle Here ook gekruisig is. Die stad word
sinnebeeldig Sodom en Egipte genoem. 9Mense van al die volke,
stamme, tale en nasies sal hulle lyke drie en 'n half dae lank daar sien
lê en nie toelaat dat hulle begrawe word nie. 10Die bewoners van die
aarde sal bly wees oor hulle dood en hulle daaroor verheug. Hulle sal
vir mekaar geskenke stuur. Hierdie twee profete was immers vir die
bewoners van die aarde tot 'n teistering. 11Ná die drie en 'n half dae
het daar egter asem en lewe van God af in hulle gekom. Hulle het
opgestaan, en groot vrees het almal oorval wat hulle gesien het.
12Hulle hoor toe 'n harde stem uit die hemel vir hulle sê: Kom op
hierheen! Toe het hulle in 'n wolk na die hemel toe opgevaar, en hulle
vyande het dit gesien. 13Op daardie oomblik was daar 'n groot
aardbewing, en 'n tiende van die stad het inmekaargestort. Sewe
duisend mense het in die aardbewing omgekom, en die ander het
bevrees geraak en aan die God van die hemel die eer gegee. 14Die
tweede Wee! is verby. Kyk, die derde kom gou. 15Toe het die sewende
engel op sy trompet geblaas. Daar was stemme in die hemel wat hard
uitgeroep het: Die koningskap oor die wêreld behoort aan ons Here en
sy Gesalfde, en Hy sal as koning heers tot in alle ewigheid. 16Die vier
en twintig ouderlinge wat op hulle trone voor God sit, het toe gekniel
met hulle gesigte na die grond toe en het God aanbid 17en gesê: Ons
dank U, Here God, Almagtige, U wat is en wat was, dat U nou u groot
mag gebruik en as koning heers. 18Die nasies was woedend, maar nou

het die tyd vir u oordeel gekom. Die eindtyd het aangebreek: die
dooies word geoordeel; aan u dienaars, die profete, en aan die
gelowiges, dié wat U vrees, klein en groot, word hulle loon gegee; en
dié wat die aarde vernietig, word vernietig. 19Toe het God se tempel,
wat in die hemel is, oopgegaan, en sy verbondsark wat in sy tempel is,
het sigbaar geword. Daar het toe weerligstrale, dreunings, donderslae,
'n aardbewing en 'n groot haelstorm gekom.

OPENBARING 12

1Toe het daar 'n groot teken in die hemel verskyn: daar was 'n vrou
met die son as kleed om haar, die maan onder haar voete, en op haar
kop 'n kroon van twaalf sterre. 2Sy was swanger en het geskree van die
pyn, want die geboortepyne was daar. 3Daar het ook 'n ander teken in
die hemel verskyn: daar was 'n groot vuurrooi draak met sewe koppe
en tien horings, en op sy koppe was daar sewe heerserskrone. 4Sy stert
het 'n derde van die sterre van die hemel saamgesleep en hulle op die
aarde gegooi. Die draak het voor die vrou gestaan wat op die punt was
om 'n kind te kry. Hy wou haar kind verslind sodra sy hom in die
wêreld bring. 5Sy het 'n kind in die wêreld gebring, 'n seun, bestem om
al die nasies met 'n ystersepter te regeer. Haar kind is egter weggeruk
na God en na sy troon toe, 6en die vrou het na die woestyn toe gevlug
waar God vir haar 'n plek gereed gemaak het, sodat die mense haar
daar twaalf honderd en sestig dae lank kon versorg. 7Daar het toe
oorlog gekom in die hemel: Migael en sy engele moes oorlog voer teen
die draak. Die draak en sy engele het oorlog gevoer, 8maar hulle is
verslaan. In die hemel was daar geen spoor meer van hulle te vind nie,
9want die groot draak, die slang van ouds, wat die duiwel en die Satan
genoem word en wat die hele wêreld verlei, is uit die hemel uit
gegooi. Hy is op die aarde gegooi en sy engele saam met hom. 10Toe
het ek 'n stem in die hemel gehoor wat hard uitgeroep het: Nou het
ons God die redding gebring, nou is sy mag en koningskap hier, en die
gesag van sy Gesalfde! Die aanklaer van ons medegelowiges is uit die
hemel uit gegooi, hy wat hulle dag en nag voor ons God aangekla het.
11Hulle het self die oorwinning oor hom behaal danksy die bloed van
die Lam en die boodskap waarvan hulle getuig het; en hulle het nie
hulle lewens so lief gehad dat hulle onwillig was om vir Hom te
sterwe nie. 12Daarom, hemel en dié wat daarin bly, verheug julle.
Maar vir julle, land en see, wag daar ellende omdat die duiwel na julle
toe gekom het met groot woede en met die wete dat hy min tyd het.
13Toe die draak sien dat hy op die aarde gegooi is, het hy die vrou
agtervolg wat die seun in die wêreld gebring het. 14Maar aan die vrou
is twee groot arendsvlerke gegee, sodat sy na die woestyn, na haar
plek toe, kon vlieg. Daar word sy die hele vasgestelde tyd, weg van die
slang af, versorg. 15Die slang het toe 'n stroom water soos 'n rivier uit
sy bek agter die vrou aan uitgespoeg, sodat sy deur die stroom
meegesleur kon word, 16maar die aarde het die vrou te hulp gekom.
Dit het oopgegaan en die stroom opgesluk wat die draak uit sy bek
uitgespoeg het. 17Die draak was woedend oor die vrou en hy het
weggegaan om oorlog te maak teen haar ander nakomelinge wat die
gebooie van God nakom en aan die getuienis vashou wat Jesus

gelewer het. 18Die draak het toe op die seestrand gaan staan.

OPENBARING 13

1En toe het ek 'n dier uit die see uit sien kom met tien horings en sewe
koppe. Op sy horings was daar tien heerserskrone en op sy koppe
godslasterlike name. 2Die dier wat ek gesien het, het soos 'n luiperd
gelyk. Sy pote was soos dié van 'n beer en sy bek soos dié van 'n leeu.
Die draak het sy mag, sy troon en groot gesag aan hom gegee. 3Dit het
gelyk asof hy aan een van sy koppe dodelik gewond was, maar die
dodelike wond het genees, en die hele wêreld het verwonderd agter
die dier aan geloop. 4Die mense het die draak aanbid omdat dit hy is
wat die gesag aan die dier gegee het. Hulle het ook die dier aanbid en
gesê: Wie kan met die dier vergelyk word? En wie kan teen hom
oorlog voer? 5Die dier is toegelaat om verskriklike dinge te sê en te
laster en om twee en veertig maande lank gesag uit te oefen. 6Hy het
teen God begin laster, hy het God se Naam en sy woonplek en dié wat
in die hemel bly, belaster. 7Aan hom is daar ook mag gegee om teen
die gelowiges oorlog te maak en hulle te oorwin; en daar is gesag aan
hom gegee oor elke stam, volk, taal en nasie. 8Al die bewoners van die
aarde sal hom aanbid, almal wie se name nie van die skepping van die
wêreld af geskrywe staan in die boek van die lewe, die boek van die
Lam wat geslag is nie. 9As iemand kan hoor, moet hy hierna luister!
10As iemand bestem is vir gevangenskap, gaan hy in gevangenskap; as
iemand bestem is om met 'n swaard doodgemaak te word, word hy
met 'n swaard doodgemaak. Hier het die gelowiges volharding en
geloof nodig. 11Toe het ek 'n ander dier gesien wat uit die aarde uit
kom. Hy het twee horings gehad soos 'n lam s'n, maar hy het soos 'n
draak gepraat. 12Hy oefen al die gesag van die eerste dier namens hom
uit. Hy maak dat die aarde en die bewoners daarvan die eerste dier
aanbid, dié een waarvan die dodelike wond genees het. 13Hy doen
groot tekens, sodat hy selfs vuur van die hemel af op die aarde laat
kom vir die mense om te sien. 14Aan hom is daar mag gegee om
wondertekens namens die dier te doen, waardeur hy die bewoners van
die aarde mislei. Hy sê die bewoners van die aarde ook aan om 'n
beeld op te rig vir die dier wat die litteken van die slagmes het en wat
weer lewend geword het. 15Aan hom is daar ook mag gegee om asem
in die dier se beeld te blaas, sodat die beeld kan praat en almal kan
laat doodmaak wat nie die beeld aanbid nie. 16Hy verplig al die mense,
klein en groot, ryk en arm, vryes en slawe, om 'n merk op hulle
regterhand of op hulle voorkop te dra 17en laat niemand toe om te
koop of te verkoop nie, behalwe die mense wat die merk het. Die
merk is die naam van die dier of die getal van sy naam. 18Hier is
wysheid nodig. Wie verstand het, kan die getal van die dier ontsyfer,
want dit is 'n mens se getal. Sy getal is ses honderd ses en sestig.

OPENBARING 14

1Toe het ek die Lam op Sionsberg sien staan en by Hom honderd vier
en veertig duisend mense met sy Naam en sy Vader se Naam op hulle
voorkoppe geskrywe. 2En ek het 'n geluid uit die hemel uit hoor kom
wat soos die gedruis van 'n groot watermassa en soos die gedreun van
swaar donderweer geklink het. Die geluid wat ek gehoor het, was ook
soos dié van siterspelers wat op hulle siters speel. 3Hierdie mense sing
'n nuwe lied daar voor die troon en voor die vier lewende wesens en
die ouderlinge. Niemand anders as net hierdie honderd vier en veertig
duisend mense, wat van die aarde af losgekoop is, kon hierdie lied leer
nie. 4Dit is hulle wat hulle nie met vrouens besoedel het nie; hulle het
kuis gebly. Hulle volg die Lam waar Hy ook al gaan. Hulle is onder die
mense uit losgekoop as eerstelinge vir God en vir die Lam. 5Uit hulle
mond het daar nooit 'n leuen gekom nie. Hulle is onberispelik. 6Toe
het ek 'n engel hoog in die lug sien vlieg. Hy het 'n goeie boodskap
gehad wat vir ewig van krag bly. Hy moes dit aan die bewoners van
die aarde, aan elke nasie, stam, taal en volk verkondig, 7en hy het met
'n harde stem uitgeroep: Vrees God en gee aan Hom die eer, want die
tyd het aangebreek vir sy oordeel. Aanbid Hom wat die hemel en die
aarde, die see en die waterbronne gemaak het. 8'n Tweede engel het
agter die eerste aan gevlieg en uitgeroep: Geval, geval het die grote
Babilon wat al die nasies van die dwelmdrank van haar onsedelikheid
laat drink het. 9'n Derde engel het agter die eerste twee aan gevlieg en
hard uitgeroep: Wie die dier en sy beeld aanbid en 'n merk op sy
voorkop of op sy hand aanvaar, 10sal van die wyn van God se toorn
moet drink. Dit word onverdun in die beker van sy oordeel ingeskink.
In die teenwoordigheid van die heilige engele en die Lam sal hy met
vuur en swael gepynig word. 11Die rook van hierdie pyniging styg tot
in alle ewigheid op, en hierdie mense het dag en nag geen rus nie,
hulle wat die dier en sy beeld aanbid, en dié wat die merk van sy
naam aanvaar. 12Hier het die gelowiges volharding nodig, hulle wat
die gebooie van God nakom en in Jesus bly glo. 13Toe het ek 'n stem
uit die hemel hoor sê: Skryf op! Geseënd is dié wat van nou af in die
Here sterwe. Ja, sê die Gees, hulle sal rus van hulle arbeid, want alles
wat hulle gedoen het, volg hulle. 14Toe het ek 'n wit wolk gesien. Op
die wolk het daar Iemand soos die Seun van die mens gesit. Hy het 'n
goue kroon op sy kop gehad en 'n skerp sekel in sy hand. 15'n Engel het
uit die tempel uitgekom en hard geroep na Hom wat op die wolk sit:
Steek u sekel in en oes, want die tyd het gekom om te oes. Die aarde is
ryp vir die oes. 16Hy wat op die wolk sit, het toe sy sekel ingesteek op
die aarde, en die aarde is afgeoes. 17Toe het daar 'n ander engel uit die
tempel wat in die hemel is, uitgekom. Hy het ook 'n skerp sekel gehad.

18Nog 'n ander engel het van die altaar se kant af gekom. Hy het mag
oor die vuur gehad en het met 'n harde stem geroep na die engel wat
die skerp sekel het, en vir hom gesê: Steek jou skerp sekel in en sny
die druiwetrosse van die wingerd op die aarde af, want sy druiwe het
ryp geword. 19Die engel het toe sy sekel op die aarde ingesteek. Hy het
die wingerd op die aarde afgeoes en die oes in die groot parskuip van
God se toorn gegooi. 20Die parskuip, buitekant die stad, is getrap. Uit
die parskuip het daar bloed uitgekom wat tot aan die tooms van die
perde geraak en sestien honderd kilometer ver gestrek het.

OPENBARING 15

1Toe het ek 'n ander groot en wonderbaarlike teken in die hemel
gesien. Ek het sewe engele gesien wat die sewe laaste plae bring.
Daarmee het die toorn van God sy einde bereik. 2En ek het iets soos 'n
spieëlgladde see met vuur daarin gesien. Die mense wat die
oorwinning behaal het oor die dier en sy beeld en die getal van sy
naam, het by die spieëlgladde see gestaan met siters wat hulle van
God gekry het. 3Hulle sing die lied van Moses, die dienaar van God.
Dit is ook die lied van die Lam: Groot en wonderbaarlik is u dade,
Here God, Almagtige. Reg en betroubaar is u optrede, Koning van die
nasies. 4Wie sal U nie vrees nie, Here, en u Naam nie verheerlik nie? U
alleen is heilig! Al die nasies sal kom en U aanbid, want hulle sal sien
dat u handelwyse regverdig is. 5Hierna het ek gesien: die tempel in die
hemel, die woonplek van God, is oopgemaak, 6en die sewe engele wat
die sewe plae bring, het uit die tempel uitgekom. Hulle het helder
blink klere aangehad, en elkeen het 'n goue band om die bors gehad.
7Een van die vier lewende wesens het toe aan die sewe engele sewe
goue bakke gegee, gevul met die toorn van God, van Hom wat tot in
alle ewigheid lewe. 8Die tempel het vol rook geword vanweë die
heerlikheid en die mag van God, en niemand kon in die tempel ingaan
voordat die sewe plae van die sewe engele hulle einde bereik het nie.

OPENBARING 16

1Toe het ek uit die tempel 'n harde stem vir die sewe engele hoor sê:
Gaan gooi die sewe bakke, gevul met die toorn van God, op die aarde
uit! 2Die eerste engel het toe gegaan en sy bak op die land uitgegooi.
Daar het kwaadaardige en pynlike swere uitgekom aan die mense wat
die merk van die dier aan hulle het en wat sy beeld aanbid. 3Die
tweede engel het sy bak in die see uitgegooi. Dit het bloed geword
soos die bloed van 'n dooie, en alles wat in die see lewe, het
doodgegaan. 4Die derde engel het sy bak in die riviere en die
waterbronne uitgegooi. Dit het ook bloed geword. 5Toe het ek die
engel wat oor die water toesig hou, hoor sê: U is regverdig, U wat is
en wat was, U, die Heilige, omdat U hierdie oordeel voltrek het; 6want
hulle het die bloed van die gelowiges en van die profete vergiet, en U
het hulle self bloed laat drink. Dit het hulle verdien. 7Toe het ek die
engel wat oor die altaar toesig hou, hoor sê: Ja, Here God, Almagtige,
betroubaar en reg is u oordele. 8Die vierde engel het toe sy bak op die
son uitgegooi. Daardeur is aan die son die vermoë verleen om die
mense met vuur te brand. 9Die mense is deur 'n groot hitte gebrand, en
hulle het die Naam gelaster van God wat die mag oor hierdie plae het.
En hulle het hulle nie bekeer nie en aan Hom nie die eer gegee nie.
10Die vyfde engel het toe sy bak op die troon van die dier uitgegooi, en
daar het duisternis oor die koninkryk van die dier gekom. Die mense
het hulle tonge stukkend gebyt van die pyn 11en het die God van die
hemel gelaster oor die pyn wat hulle moet verduur, en oor die swere.
En hulle het hulle nie bekeer van hulle verkeerde praktyke nie. 12Die
sesde engel het toe sy bak op die groot Eufraatrivier uitgegooi. Die
water daarvan het opgedroog om 'n pad vir die konings uit die ooste
oop te maak. 13Toe sien ek uit die bek van die draak en uit die bek van
die dier en uit die mond van die vals profeet drie onrein geeste kom
wat soos paddas lyk. 14Hierdie geeste, wat wondertekens doen, is bose
geeste. Hulle gaan na die konings van die hele wêreld toe om hulle
byeen te bring vir die oorlog op die groot dag van God, die Almagtige.
15Kyk, Ek kom onverwags soos 'n dief. Geseënd is die een wat wakker
bly en sy klere reghou, sodat hy nie kaal hoef te loop en die mense sy
skande sien nie. 16Die geeste het die konings byeengebring op die plek
wat in Hebreeus Armageddon genoem word. 17Die sewende engel het
toe sy bak in die lug uitgegooi. Van die troon in die tempel af het daar
'n stem hard uitgeroep: Dit is verby! 18Toe het daar weerligstrale,
dreunings en donderslae gekom. Daar was ook 'n groot aardbewing
soos daar nog nie was vandat die mens op die aarde gekom het nie, so
'n geweldige groot aardbewing was dit. 19Die groot stad het in drie
dele geskeur, en die stede van die nasies het inmekaargestort. God het

ook nie vergeet om vir die grote Babilon die beker met die wyn van sy
gloeiende toorn te gee nie. 20Al die eilande het verdwyn, en berge was
daar ook nie meer nie. 21Groot haelstene, elkeen omtrent vyftig
kilogram swaar, het van die hemel af op die mense geval. En die
mense het God gelaster oor die plaag van die hael, omdat die plaag
verskriklik groot was.

OPENBARING 17

1Toe het een van die sewe engele wat die sewe bakke het, gekom en
met my gepraat. Kom, het hy gesê, ek sal jou wys hoe die oordeel
voltrek word oor die berugte sedelose vrou wat by baie waters bly 2en
met wie die konings van die aarde onsedelik verkeer het. Die
bewoners van die aarde het dronk geword van die wyn van haar
onsedelikheid. 3Ek is toe deur die Gees meegevoer en die engel het my
na die woestyn toe geneem. Daar het ek 'n vrou gesien wat op 'n
helderrooi dier sit. Die dier was oortrek met godslasterlike name en
het sewe koppe en tien horings gehad. 4Die vrou was uitgedos in pers
en helderrooi klere en opgetooi met goud, edelstene en pêrels. In haar
hand het sy 'n goue beker vol losbandigheid gehad, die onreinheid van
haar onsedelikheid. 5Op haar voorkop was haar naam geskrywe en dit
het 'n verborge betekenis. Die naam was: Groot Babilon, die moeder
van die sedeloses en van die losbandigheid op die aarde. 6En ek het
gesien dat die vrou dronk is van die bloed van die gelowiges, van die
bloed van die mense wat vir Jesus getuig het. Toe ek haar sien, het ek
my baie verwonder. 7Die engel sê toe vir my: Waarom verwonder jy
jou? Ek sal jou vertel wat die verborge betekenis is van die vrou en
van die dier wat haar dra, wat die sewe koppe en die tien horings het.
8Die dier wat jy gesien het, was eers en is nie nou nie. Hy gaan uit die
onderaardse diepte uit kom en gaan na die verderf toe. Die bewoners
van die aarde wie se name nie van die skepping van die wêreld af in
die boek van die lewe geskrywe staan nie, sal verwonderd wees as
hulle die dier sien, want eers was hy en nou is hy nie en tog sal hy
wees. 9Hier is verstand en wysheid nodig. Die sewe koppe is sewe
berge. Daar by hulle het die vrou haar setel. Verder is hulle ook sewe
konings. 10Die eerste vyf het geval. Die sesde is nou hier. Die ander een
het nog nie gekom nie; en wanneer hy kom, moet hy 'n kort rukkie
bly. 11Die dier wat eers was en nie nou is nie, is self die agste. Hy
hoort by die sewe en gaan na die verderf toe. 12Die tien horings wat jy
gesien het, is tien konings. Hulle het nog nie die koningskap gekry nie,
maar hulle kry saam met die dier een uur lank gesag as konings.
13Hulle het een en dieselfde doel voor oë, en hulle stel hulle mag en
gesag tot die dier se beskikking. 14Hulle sal teen die Lam oorlog voer,
maar die Lam en saam met Hom dié wat geroep en uitverkies en
getrou is, sal hulle oorwin, omdat Hy die Here van die heersers en die
Koning van die konings is. 15Verder het hy vir my gesê: Die waters wat
jy gesien het waar die sedelose vrou bly, is volke en stamme, nasies en
tale. 16Die tien horings wat jy gesien het, en die dier, hulle sal die
sedelose vrou haat en haar kaal en verlate maak. Hulle sal haar vleis
opeet en haar met vuur verbrand. 17God het hulle gedagtes so gerig dat

wat hulle doen, volgens sy bedoeling is: hulle het een en dieselfde
doel voor oë en hulle stel hulle koningskap tot die dier se beskikking
totdat God sy woorde in vervulling laat gaan het. 18Die vrou wat jy
gesien het, is die groot stad wat heerskappy oor die konings van die
aarde uitoefen.

OPENBARING 18

1Hierna het ek 'n ander engel uit die hemel uit sien afkom. Hy het
groot gesag gehad, en die aarde is deur sy heerlikheid verlig. 2Hy het
met 'n sterk stem uitgeroep: Geval, geval het die grote Babilon. Dit het
die blyplek van die bose geeste geword, die skuilplek van alle onrein
geeste, die skuilplek van alle onrein roofvoëls en die skuilplek van alle
onrein en afskuwelike diere, 3omdat al die nasies van die dwelmdrank
van haar onsedelikheid gedrink het. Die konings van die aarde het
onsedelik met haar verkeer, en die sakemanne van die aarde het ryk
geword uit haar grenselose weelde. 4Toe het ek 'n ander stem uit die
hemel hoor sê: Gaan uit haar uit, my volk, sodat julle nie aan haar
sondes deel kry en die plae wat oor haar kom, julle ook tref nie. 5Haar
sondes het tot aan die hemel opgehoop, en God het haar
ongeregtighede onthou. 6Behandel haar soos sy julle behandel het, en
vergeld haar dubbel soveel as wat sy julle aangedoen het. In die beker
waarin sy vir julle ingeskink het, moet julle vir haar twee keer soveel
inskink. 7In die mate waarin sy gepronk en in wellus gelewe het, in dié
mate moet julle haar pyn en droefheid aandoen. Sy sê by haarself: Ek
sit as koningin op my troon. Ek is nie weduwee nie, en treur sal ek
nooit nie.' 8Daarom sal al die plae haar op een dag tref: pes, droefheid
en hongersnood. Sy sal met vuur verbrand word, want sterk is die
Here God wat haar oordeel. 9Die konings van die aarde wat onsedelik
met haar gelewe en hulle daarin verlustig het, sal huil en te kere gaan
oor haar wanneer hulle die rook sien soos sy verbrand word. 10Hulle
sal ver weg staan uit vrees vir die pyniging wat haar aangedoen word,
en sal sê: Hoe vreeslik, hoe vreeslik! Die groot stad, Babilon, die sterk
stad! In een oomblik het die oordeel oor jou gekom! 11Die sakemanne
van die aarde huil en kerm oor haar, omdat daar niemand meer is om
hulle goed te koop nie: 12goue goed en silwergoed, edelstene en pêrels,
fyn pers klere en helderrooi syklere, allerhande skaars soorte hout,
allerhande dinge van ivoor en allerhande dinge van duur hout, van
koper, van yster en van marmer, 13kaneel en speserye, wierook,
reukolie en reukwater, wyn en olyfolie, koring en meel, beeste en
skape, perde, waens en slawe en selfs die lewens van mense. 14Daar sal
gesê word: Hierdie produkte wat die lus van jou lewe was, is nou
daarmee heen. Al die weelde en skittering is nou vir jou verlore en sal
nêrens en nooit meer gevind word nie. 15Die sakemanne wat met
hierdie goed handel gedrywe en so van haar ryk geword het, sal ver
weg staan uit vrees vir die pyniging wat haar aangedoen word. Hulle
sal huil en kerm 16en sê: Hoe vreeslik, hoe vreeslik! Die groot stad,
uitgedos in fyn klere, pers en helderrooi, en opgetooi met goud,
edelstene en pêrels! 17In een oomblik is soveel rykdom verwoes! Al die

skeepskapteins en almal wat êrens heen vaar, die matrose en almal
wat van die see lewe, het ver weg gestaan [18]en het geskreeu toe hulle
die rook sien soos sy verbrand word. Hulle het gesê: Watter stad kon
met dié groot stad vergelyk word? [19]Hulle het stof op hulle koppe
gegooi en geskreeu. Hulle het gehuil en gekerm en gesê: Hoe vreeslik,
hoe vreeslik! Die groot stad! Almal wat skepe op see het, het ryk
geword van haar skatte. In een oomblik is sy verwoes! [20]Verheug jou
daaroor, hemel, en julle, gelowiges, apostels en profete! God het die
oordeel waarmee sy julle getref het, oor haar voltrek. [21]Toe het 'n sterk
engel 'n groot klip, so groot soos 'n meulsteen, gevat en dit in die see
gegooi en gesê: So, met geweld, sal Babilon, die groot stad, neergegooi
word, en niemand sal hom ooit weer kry nie. [22]Die musiek van
siterspelers en sangers, van fluitspelers en trompetblasers sal nooit
weer in jou gehoor word nie. Geen ambagsman van watter ambag ook
al sal ooit weer in jou gekry word nie. Die gedreun van 'n meul sal
nooit weer in jou gehoor word nie. [23]Die lig van 'n lamp sal nooit weer
in jou skyn nie. Die stemme van bruid en bruidegom sal nooit weer in
jou gehoor word nie. Jou sakemanne was die heersers van die aarde,
en deur jou bedrog is al die nasies mislei. [24]Babilon is skuldig aan die
bloed van die profete en die gelowiges, almal wat op die aarde
doodgemaak is.

OPENBARING 19

1Hierna het ek iets gehoor soos die harde geluid van 'n groot menigte
in die hemel wat uitroep: Prys die Here! Die oorwinning, die
heerlikheid en die mag behoort aan ons God! 2Regverdig en reg is sy
oordele, want Hy het die oordeel voltrek oor die sedelose vrou wat die
aarde deur haar onsedelikheid verwoes het. Hy het die dood van sy
dienaars op haar gewreek. 3Verder het hulle uitgeroep: Prys die Here!
Haar rook styg tot in alle ewigheid op. 4Die vier en twintig ouderlinge
en die vier lewende wesens het gekniel en God aanbid wat op die
troon sit. Hulle het gesê: Amen! Prys die Here! 5Toe het daar 'n stem
van die troon af gekom wat gesê het: Loof ons God, al sy dienaars, dié
wat Hom vrees, klein en groot! 6Ek het toe iets gehoor soos die geluid
van 'n groot menigte, soos die gedruis van 'n groot watermassa en soos
die gedreun van swaar donderweer. Hulle het uitgeroep: Prys die
Here! Die Here ons God, die Almagtige, heers nou as koning. 7Laat ons
bly wees en juig en aan Hom die eer gee, want die bruilof van die Lam
het aangebreek, en sy bruid het haar daarvoor gereed gemaak. 8God
het haar dit vergun om fyn, helder blink klere aan te trek. Hierdie fyn
klere is die regverdige dade van die gelowiges. 9Toe sê die engel vir
my: Skryf op: Geseënd is hulle wat na die bruilofsmaal van die Lam
uitgenooi is. Verder sê hy vir my: Dit is die woorde van God, en hulle
is waar. 10Toe het ek voor sy voete op my knieë neergeval om hom te
aanbid. Pas op, moenie! sê hy toe vir my. Ek is 'n mededienaar van jou
en van jou medegelowiges wat aan die getuienis vashou wat Jesus
gelewer het. Aanbid God, want dit is Jesus wat die getuienis gelewer
het, en dit is die Gees wat die profesie gegee het. 11Toe het ek gesien
die hemel is oop. Daar was 'n wit perd. Sy Ruiter word die Getroue en
die Betroubare genoem. Met regverdigheid oordeel Hy en voer Hy
oorlog. 12Sy oë het soos vuur gevlam, en op sy kop was daar baie
heerserskrone. Daar was 'n Naam op Hom geskrywe wat niemand
anders ken nie, net Hy self. 13Hy het klere aangehad wat met bloed
deurweek was, en sy Naam is: Die Woord van God. 14Die leërs in die
hemel het op wit perde agter Hom aan gery. Hulle het fyn, helder wit
klere aangehad. 15Uit sy mond het daar 'n skerp swaard uitgekom om
die nasies mee te tref, en Hy sal hulle met 'n ystersepter regeer. Hy sal
self die parskuip trap vir die wyn, die wyn van die toorn en die
oordeel van God, die Almagtige. 16Op sy klere, by sy heupe, was daar
'n Naam geskrywe: Die Koning van die konings en die Here van die
heersers. 17Toe het ek 'n engel by die son sien staan. Hy het met 'n
harde stem uitgeroep en vir al die roofvoëls, wat hoog in die lug vlieg,
gesê: Kom, kom bymekaar vir die groot feesmaal wat God gereed
maak! 18Kom eet die vleis van die konings, die vleis van die

opperbevelhebbers, die vleis van die magtiges en die vleis van die
perde en hulle ruiters, ja, die vleis van allerhande mense: vryes en
slawe, klein en groot. 19Toe het ek gesien dat die dier en die konings
van die aarde met hulle leërs bymekaargekom het om oorlog te maak
teen die Ruiter op die wit perd en teen sy leër. 20Die dier is toe
gevange geneem en saam met hom ook die vals profeet wat die
wondertekens vir die dier gedoen en daarmee die mense mislei het
wat die merk van die dier aanvaar en sy beeld aanbid het. Hulle twee
is lewend in die vuurpoel gegooi wat met swael brand. 21Die ander
mense is doodgemaak met die swaard wat uitgegaan het uit die mond
van die Ruiter op die wit perd. Al die roofvoëls het hulle dik geëet aan
die vleis.

OPENBARING 20

1Toe het ek 'n engel uit die hemel uit sien kom met die sleutel van die
onderaardse diepte en met 'n groot ketting in sy hand. 2Hy het die
draak, die slang van ouds, wat die duiwel en die Satan is, gegryp en
hom vir duisend jaar vasgebind. 3Hy het hom in die onderaardse
diepte gegooi, dit toegesluit en dit bokant hom verseël sodat hy nie
meer die nasies kan verlei voordat die duisend jaar om is nie. Daarna
moet hy 'n klein rukkie losgelaat word. 4Toe het ek trone gesien en die
siele van die mense wat onthoof is omdat hulle aan die getuienis van
Jesus en die woord van God vasgehou het. Hulle het op die trone gaan
sit, en aan hulle is die bevoegdheid gegee om as regters op te tree. Dit
is hulle wat nie die dier en sy beeld aanbid het nie en nie die merk op
die voorkop en op die hand aanvaar het nie. Hulle het lewend geword
en saam met Christus duisend jaar lank geregeer. 5Dit is die eerste
opstanding. Die ander dooies het nie lewend geword voordat die
duisend jaar om was nie. 6Geseënd en heilig is dié wat aan die eerste
opstanding deel het. Oor hulle het die tweede dood geen mag nie,
maar hulle sal priesters van God en van Christus wees en sal saam met
Hom die duisend jaar lank regeer. 7Wanneer die duisend jaar om is, sal
die Satan uit sy gevangenskap losgelaat word. 8Dan sal hy gaan om die
nasies wat tussen die vier uithoeke van die aarde is, die Gog en
Magog, te verlei, en om hulle byeen te bring vir die oorlog. Hulle is so
baie soos die sand van die see. 9Hulle het oor die hele oppervlakte van
die aarde aangekom en die laer van die gelowiges en die geliefde stad
omsingel. Toe het daar vuur van die hemel af gekom en hulle verteer.
10Die duiwel wat hulle verlei het, is in die poel van vuur en swael
gegooi, daar waar die dier en die vals profeet ook is. Hulle sal dag en
nag gepynig word tot in alle ewigheid. 11Toe het ek 'n groot wit troon
gesien en die Een wat daarop sit. Die aarde en die hemel het voor
Hom padgegee, en daar was nie meer plek vir hulle nie. 12Ek het die
dooies, groot en klein, voor die troon sien staan, en die boeke is
oopgemaak. Daar is ook 'n ander boek oopgemaak, dit is die boek van
die lewe. Die dooies is toe geoordeel volgens wat daar in die boeke
geskrywe staan oor alles wat hulle gedoen het. 13Die see het die dooies
teruggegee wat daarin was, en die dood en die doderyk het die dooies
teruggegee wat in hulle was, en oor elkeen is geoordeel volgens wat
hy gedoen het. 14Toe is die dood en die doderyk in die vuurpoel
gegooi. Dit is die tweede dood, die vuurpoel. 15As daar gevind is dat
iemand se naam nie in die boek van die lewe geskrywe staan nie, is hy
in die vuurpoel gegooi.

OPENBARING 21

1Toe het ek 'n nuwe hemel en 'n nuwe aarde gesien. Die eerste hemel
en die eerste aarde het verdwyn, en die see het nie meer bestaan nie.
2En ek het die heilige stad, die nuwe Jerusalem, van God af uit die
hemel uit sien afkom. Die stad was gereed soos 'n bruid wat vir haar
man versier is. 3Toe het ek 'n harde stem van die troon af hoor sê: Kyk,
die woonplek van God is nou by die mense. Hy sal by hulle bly; hulle
sal sy volke wees, en God self sal by hulle wees as hulle God. 4Hy sal al
die trane van hulle oë afdroog. Die dood sal daar nie meer wees nie.
Ook leed, smart en pyn sal daar nie meer wees nie. Die dinge van
vroeër het verbygegaan. 5Toe sê Hy wat op die troon sit: Kyk, Ek maak
alles nuut. En daarna sê Hy: Skryf hierdie woorde op, want hulle is
betroubaar en waar. 6Verder sê Hy vir my: Dit het klaar gebeur. Ek is
die Alfa en die Omega, die Begin en die Einde. Aan elkeen wat dors
het, sal Ek te drinke gee uit die fontein met die water van die lewe,
verniet. 7Elkeen wat die oorwinning behaal, sal dit alles kry, en Ek sal
sy God wees, en hy sal my seun wees. 8Maar dié wat bang en ontrou
geword het, die losbandiges, moordenaars en onsedelikes, bedrieërs en
afgodsdienaars en al die leuenaars, hulle lot is die poel wat met vuur
en swael brand, dit is die tweede dood. 9Toe het een van die sewe
engele wat die sewe bakke het waarin die sewe laaste plae was, gekom
en met my gepraat. Kom, het hy gesê, ek sal jou die bruid wys, die
vrou van die Lam. 10Ek is toe deur die Gees meegevoer en die engel
het my na 'n groot hoë berg toe geneem en die heilige stad Jerusalem
vir my gewys, wat van God af uit die hemel uit afkom. 11Die stad het
die heerlikheid van God: sy glans is soos dié van die kosbaarste
edelsteen, soos 'n kristalhelder opaal. 12Die stad het 'n groot hoë muur
met twaalf poorte. By die poorte is daar twaalf engele, en op die
poorte is daar name geskrywe, dié van die twaalf stamme van die volk
Israel. 13Aan die oostekant is daar drie poorte, aan die noordekant
drie, aan die suidekant drie en aan die westekant drie. 14Die stad se
muur het twaalf fondamente, en daarop is daar ook twaalf name, dié
van die twaalf apostels van die Lam. 15Die engel wat met my gepraat
het, het 'n goue meetstok gehad om daarmee die stad self, sy poorte en
sy muur te meet. 16Die stad is vierkantig, net so lank as wat hy breed
is. Hy het die stad toe met die meetstok gemeet. Die lengte, die
breedte en die hoogte daarvan is dieselfde, twaalf duisend kilometer.
17Hy het ook die muur om die stad gemeet. Dit is honderd vier en
veertig meter hoog. Die engel het die mate van mense gebruik. 18Die
muur is met opaal gebou en die stad self met suiwer goud wat soos 'n
skoon spieël lyk. 19Die fondamente van die stadsmuur is met
allerhande edelstene versier: die eerste fondament met opaal, die

tweede met saffier, die derde met agaat, die vierde met smarag, 20die
vyfde met sardoniks, die sesde met karneool, die sewende met
chrisoliet, die agste met beril, die negende met topaas, die tiende met
chrisopraas, die elfde met hiasint en die twaalfde met ametis. 21Die
twaalf poorte is twaalf pêrels. Elkeen van die poorte is uit een pêrel
gemaak. Die strate van die stad is van suiwer goud, blink soos 'n
spieël. 22'n Tempel het ek nie in die stad gesien nie, want sy tempel is
die Here God, die Almagtige, en die Lam. 23Die stad het nie die son en
die maan nodig om hom te verlig nie, want die heerlikheid van God
het hom verlig, en die Lam is sy lamp. 24Die nasies sal in die stad se lig
lewe, en die konings van die aarde verleen luister daaraan. 25Die
poorte daarvan word gedurende die hele dag nooit toegesluit nie: daar
sal nie meer nag wees nie. 26Die mense sal die luister en die rykdom
van die nasies daarheen bring. 27Niks onreins en niemand wat iets
losbandigs en vals doen, sal ooit daarin kom nie, maar net dié wie se
name in die boek van die lewe, die boek van die Lam geskrywe staan.

OPENBARING 22

1Toe het die engel my die rivier met die water van die lewe gewys. Dit
is helder soos kristal en dit stroom uit die troon van God en van die
Lam uit. 2Tussen die hoofstraat van die stad aan die een kant en die
rivier aan die ander kant staan die boom van die lewe. Hy dra twaalf
keer per jaar vrugte: elke maand lewer hy sy vrugte. Die blare van die
boom bring genesing vir die nasies. 3Daar sal niks meer wees wat deur
God vervloek is nie. Die troon van God en van die Lam sal in die stad
wees, en sy dienaars sal Hom dien. 4Hulle sal Hom sien, en sy Naam
sal op hulle voorkoppe wees. 5Daar sal nie meer nag wees nie. Die
mense het nie die lig van 'n lamp en die lig van die son nodig nie,
omdat die Here God hulle sal verlig, en hulle sal tot in alle ewigheid
regeer. 6Toe sê die engel vir my: Hierdie woorde is betroubaar en
waar. Die Here God, wat sy Gees aan die profete gee, het sy engel
gestuur om vir sy dienaars te wys wat binnekort moet gebeur. 7Jesus
sê toe: Kyk, Ek kom gou! Geseënd is elkeen wat die woorde van
hierdie profetiese boek ter harte neem. 8Dit is ek, Johannes, wat dit
alles gehoor en gesien het. Toe ek dit gehoor en gesien het, het ek
voor die voete van die engel wat dit alles vir my gewys het, op my
knieë neergeval om hom te aanbid. 9Pas op, moenie! sê hy toe vir my.
Ek is 'n mededienaar van jou en van jou medegelowiges, die profete
en dié wat die woorde van hierdie boek ter harte neem. Aanbid God!
10Verder sê hy vir my: Moenie die woorde van hierdie profetiese boek
geheim hou nie, want die eindtyd is naby. 11Wie kwaad doen, moet
voortgaan om kwaad te doen, en wie vuil is, moet vuil bly; maar wie
doen wat reg is, moet voortgaan om reg te doen, en wie heilig is, moet
heilig bly. 12Jesus sê toe weer: Kyk, Ek kom gou! Ek bring die loon
saam met My om elkeen te beloon vir wat hy gedoen het. 13Ek is die
Alfa en die Omega, die Eerste en die Laaste, die Begin en die Einde.
14Geseënd is dié wat hulle klere was, sodat hulle reg kan hê op die
boom van die lewe en deur die poorte in die stad kan ingaan.
15Buitekant is die dwaalleraars, die bedrieërs en die onsedelikes, die
moordenaars en die afgodsdienaars en almal wat valsheid liefhet en
doen. 16Ek, Jesus, het my engel gestuur om dit alles aan julle in die
gemeentes te betuig. Ek is die Wortel, dit is, die Nakomeling van
Dawid. Ek is die helder Môrester. 17Die Gees en die bruid sê: Kom! En
elkeen wat dit hoor, moet sê: Kom! En elkeen wat dors het, moet kom;
elkeen wat die water van die lewe wil hê, moet dit kom kry, verniet!
18Ek betuig aan almal wat die woorde van hierdie profetiese boek
hoor: As iemand iets hieraan byvoeg, sal God vir hom die plae byvoeg
waarvan in hierdie boek geskrywe is; 19en as iemand een van die
woorde van hierdie profetiese boek wegneem, sal God sy deel aan die

boom van die lewe en aan die heilige stad wegneem waarvan in
hierdie boek geskrywe is. 20Hy wat dit alles getuig, sê: Ja, Ek kom gou!
Amen! Kom, Here Jesus! 21Die genade van die Here Jesus sal by almal
wees.

Table of Contents